கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று

மாதந்தோறும் வெளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகை.

பதினான்காந்தொகுதி.

பத்திராதிபர்—திரு. தாராயணையங்கார்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலைப்

பதிப்பு.

1915—1916.

செந்தமிழின்
பதினென்காந்தொகுதியுள்ளுறை.

அந்தகக்கவிவீரராகவ முதலியார் காலம்:—	ஸ்ரீமத்-வே. ஜோ தம்பிப்பிள்ளை யவர்கள்.	சஎடு
அருணமாட்சி:—	,, வ. மு. இரத்தினேசுவரைய ரவர்கள்.	ககசு
அன்பைப்பற்றிய பாடல்கள்:—	,, T. V. சதாசிவப்பண்டாரத்தா ரவர்கள்.	ககஉ
அனுதாபக்குறிப்பு:—	,, பத்திராதிபர்.	ஙகக
ஆகாப்பத்து:—	ஸ்ரீமத்-ஊ. சா. வேங்கடராமன் அவர்கள்.	ஙஉசு
இந்தியாவின் அரசியல்:—	,, M. S. சேஷையங்காரவர்கள்.	அக, ககஎ, உஎஎ
இப்பொழுதுகிடைத்த வளையாபதிச் செய்யுண் முதலியன:—	,, T. K. இராமாநுஜையங்காரவர்கள்.	ஙஎக
இரங்கற்பாக்கள்:—	,, வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியா ரவர்கள்.	ஙகக
இரண்டு வேதாரணியத்துச் சாசனங்கள்	,, சோமசுந்தரதேசிகரவர்கள்.	ஙசுடு
இலக்கணதீபம்:—	பத்திராதிபர்.	உஙஅ
உவமானசங்கிரகம்:—	ஸ்ரீமத்-A. M. சடகோபராமாநுஜாசாரிய ரவர்கள்.	ககசக
எத்துணையோபரி பாடல் என்பதைப் பற்றிய ஒரு குறிப்பு	,, வே. முத்துஸ்ாமி ஐயரவர்கள், M. A., L. T.	சுக
ஏகேசுவரியம்:—	,, S. மயில்வாகனம் அவர்கள்.	உஅசு

உள்ளுறை

ஐயினுத்தொடர்:—	,, ஊ. சா. வேங்கடராமன் அவர்கள்.	கஉக
ஒரு திருவாரூர்ச் சாசனம்:—	,, சோமசுந்தரதேசிகரவர்கள்.	ஈஅ
ஒரு பொதுக்கூட்டத் தின் தீர்மானம்:—	,, ஆ. ச. ஆறுமுகம்பிள்ளை யவர்கள்.	கூசுக
ஓசனையென்பதுகாவத மோ நாற்காவதமோ?	,, டி. எஸ். குப்புசாமிசாஸ்திரி யவர்கள்.	நுOO
ஓர் வேண்டுகோள்:—	,, வி. ஏ. வி. காசிநாதன் செட்டியாரவர்கள்.	கநுங
கல்விப்பயிற்சிக்குரி யது தாய்மொழி:—	,, இராதாகிருஷ்ணபிள்ளை யவர்கள்.	ஙசநு
காவேரிபாக்கத்துச் சாசனம்:—	,, து. அ. கோபிநாதராவ் அவர்கள் M. A.	சகூக
குடிதாங்கியைப்பற்றி யோர் குறிப்பு:—	,, சோமசுந்தரதேசிகரவர்கள்.	சஅஅ
குறுந்தொகை:—	,, அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை யவர்கள்.	கூஙஅ
குறுந்தொகையுரை யாராய்ச்சியும் பாடாந்தரமும்:—	,, கந்தசாமியாரவர்கள்.	கஅடு
கோகழிவிளக்கம்:—	,, கந்தசாமியாரவர்கள்.	சசச
கோச்செங்கணான் காலமெது? :—	,, S. சுப்பிரமணியசாஸ்திரி யவர்கள்	சகங
சில வகுப்பார்களின் பட்டப்பெயர்களைப் பற்றிய குறிப்புகள்:	,, ஜி. ஏ. சுந்தரமையரவர்கள், B. A., B. L.	ஙஉஉ
சிறுபஞ்சமூலம்:—	,, சோமசுந்தரதேசிகரவர்கள்.	கக
சேதுபதி மஹாராஜா அவர்கள் செய்த உபந்யாசம்:—	ஆனரபிள் ஸ்ரீமத்-ராஜாராஜேச்வர சேதுபதி மஹாராஜா அவர்கள்.	கஉ,க

உள்ளுறை

சைவசமயிகளுக்கு விக்ஞாபனம்:—	ஸ்ரீமத்-தி. அ. சு. அ. ராமநாதன் செட்டியாரவர்கள்.	உடுஉ
ஞானதரிசினி:—	,, M. M. நாராயணஸாமி ஐயரவர்கள்.	கடுச
தமிழ்நாடுகள்:—	,, S. சுப்பிரமணியசாஸ்திரியவர்கள்.	சகஎ, சசுடு
தமிழகம்:—	,, வே. இராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள், பீ. ஏ.	சகசு
தமிழர் ஆரியரே:—	,, ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை யவர்கள்.	கூசo
தமிழெழுத்துத் தமிழெழுத்தே:—	,, ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை யவர்கள்.	உசு
தக்ஷிணதேசமும் தக்கநாடும் ஒன்றுமன்று வேறுமன்று:—	பத்திராதிபர்.	டுங
தக்ஷிணதேசமும் தக்கநாடும் ஒன்றோ? வேறோ? :—	ஸ்ரீமத்-T. S. குப்புஸ்வாமிசாஸ்திரியவர்கள்.	சகசு
திரிகடுகம்:—	,, சோமசுந்தரதேசிகரவர்கள்.	சுஉ
திருவள்ளுவரும் ஞானவெட்டியும்:—	,, T. V. சதாசிவப்பண்டாரத்தாரவர்கள்.	களக
திருவெண்காட்டுச் சாசனங்கள்:—	,, தி. அ. கோபிநாதராவ் அவர்கள் M. A.	நுசுக
நக்கீரர்செய்தநிகண்டு:—	,, தமிழ்கற்போன்.	சகுஅ
நட்பு:—	,, சு. ஹரிஹரையரவர்கள்	நுகூடு
நெற்குன்றவாண முதலியார்:—	,, சோமசுந்தரதேசிகரவர்கள்.	சகக
பசுவின் பெருமை:—	,, M. M. நாராயணஸாமி ஐயரவர்கள்.	எடு

பதார்த்ததீபிகை:—	,, அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள்.	நுஎ' களஎ, நிoஉ
பழமொழி:—	,, அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள்.	சசo
பழமொழி முதற்பாட்டும் சில பிழை திருத்தமும்:—	பத்திராதிபர்.	சஙஅ
பாண்டியன்மாகீர்த்தி:	ஸ்ரீமத்-S. சுப்பிரமணியசாஸ்திரியவர்கள்.	சசஅ
பிழைதிருத்தம்:—	பத்திராதிபர்.	சகசு, சசுச
புத்தகமதிப்புரை:—	பத்திராதிபர். சசு, அஅ, கஉஅ, உகங, உஅஎ, ஙஉஎ, ஙசுஎ, சகசு	
பூர்வீக இந்தியர்களின் வியாபார ஊக்கம்:—	சுதேசமித்திரன்.	கஉக
பெண்கல்வி:—	ஸ்ரீமதி-ரா. சுப்புத்தாயவர்கள்.	உஎo
பேராவூர்—பிடவூர்:—	ஸ்ரீமத்-சோமசுந்தரதேசிகரவர்கள்.	உoஅ
போர்க்கருவிகள்:—	,, ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையவர்கள்.	கஅஉ
மக்கட்பேறு:—	,, I. M. முருகையவாத்தியாரவர்கள்.	கஙங
மகளிர்மனம்:—	,, T. N. அப்பணயங்காரவர்கள்.	ஙஅக
மகாசனங்களுக்கு விண்ணப்பம்:—	,, சங்கத்தலைவரவர்கள், கரந்தை.	சசுஅ
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின்பதினைந்தாம் வருஷோத்ஸவ மங்கலவாழ்த்து:—	,, வி. திருஞானசம்பந்தம் அவர்கள்.	உஎடு
வை	,, ம. கோபாலகிருஷ்ணையரவர்கள்.	உஎசு

ஷை	,, T. K. இராமாநுஜ ஐயங்காரவர்கள்.	கo௪
ஷை	,, சு. நல்லசிவன்பிள்ளையவர்கள்.	கo௨
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துக்கு அளித்த விசேஷ நன்கொடை	மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் காரியதரிசிகள்.	உ௫க
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க நிர்வாகஸபையின் தீர்மானங்கள்:—	மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் மானேஜரவர்கள்.	களசு, உ௫ச, க௨டு.
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கப் பரீக்ஷைகளின் தேர்ச்சி விவரம்:—	மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் அக்ராசனாதியதியவர்கள்.	உகள
மதுரைநாயக்கர் வம்சத்தரசர்கள்:—	ஸ்ரீமத்-R. S. நாராயணஸாமி ஐயரவர்கள், B. A., B. L.	ங௫ங, ங௫ங, க அடு, சஅo.
மறைசைக்கலம்பகம்:—	,, நடராசபிள்ளையவர்கள்.	களo
மானிடர்கடமை:—	,, சமச்சிவாயத்தம்பிரானவர்கள்.	உ௫ங
மும்முரசம்:—	,, வே. இராஜகோபாலனவர்கள்.	சடுக
மேற்கோள்விளக்கம்:—	,, S. இராதாகிருஷ்ணையரவர்கள், B. A., F. M. U.	க
ஷை:—	,, S. முத்துரத்தமுதலியாரவர்கள்.	ககடு
ரஸாயனநூல் :— (Chemistry)	,, R. S. நாராயணஸாமி ஐயரவர்கள், B. A., B. L.	ங௫, கூடு, கoடு, கசடு, உசசு, ங௦டு.
ராமாயணசூசேலன் :—	,, வி. சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள்.	ககள
ருதுமதிவிவாஹ பராமர்சம்:—	பத்திராதிபர்.	உ௨, கூள.

ருதுமதிவிவாஹம்:—	ஸ்ரீமத்-M. R. ஸ்ரீநிவாஸையரவர்கள்.	கஅ, அக, உ0க.
வண்டின் ஓலி:—	,, R. வேங்கடாசலம்பிள்ளை யவர்கள்.	சகடு
வறுமையிற்செம்மை:—	,, ஊ. சா. வேங்கடராமன் அவர் கள்.	உசுடு
வாழ்த்துப்பாக்கள்:—	,, வே. முத்துஸாமி ஐயாவர்கள், M. A., L. T.	கசச
வேள்பாரியின் கொடைவிறல்:—	,, வ. மு. இரத்தினேசுவரைய ரவர்கள்.	உக0
ஸ்ரீரங்கத்துச்சாசனங்கள்	,, தி. அ. கோபிநாதராவ் அவர்கள், M. A.	கஎடு

சேந்தமிழ்ப் பதினென்காந்தொகுதியில் வெளிவந்தநூல்:—

(முற்றுப்பெறுதது.)

பழமொழி மூலமு முரையும்:—	பத்திராதிபர்.	க, உ, ங, ச, டு, சு, எ, அ, கூ, க0, கக, கஉ தொகுதிகள்.

செந்தமிழ்

தொகுதி-கச.] ராக்ஷஸஹ கார்த்திகை[1] [பகுதி-க.
Vol. XIV. November—December, 1915. No. 1.

மேற்கோள் விளக்கம்

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் மேற்கோளாக எடுத்தாளப்பட்ட

கலித்தொகைப்பாட்டுக்களின் அட்டவணை.

முன்னுரை.

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் கற்றுக்கொள்பவர்களுக்கும், கலித்தொகைவாசிப்பவர்களுக்கும் உபயோகப்படலாமென்றுநினைத்துப் பின் அச்சிட்டிருக்கும் அட்டவணையை யமைக்கலாயினேன். வேறொருவர் உதவியின்றி என்வேலையாகவே இது இயன்றதனால் நான் காட்டியிருக்கும் உத்தேசம் நானூறுமேற்கோள்களுக்குமேல் எனக்குவிளங்காத பலமேற்கோள்களிருக்கலாம். அவற்றுள் இருபதுக்குக்குறையாமல், செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையிலச்சிட அப்பத்திரிகையின் மானேஜரவர்களுக்கு மேற்கோள்களை முற்பட்டனுப்புகிறவர்களுக்கு மேற்கோள்ஒன்றுக்கு அணா எட்டுவீதம் இனாம்கொடுக்கச்சித்தமாயிருக்கிறேன் என்று செந்தமிழிற்பிரசுரம்செய்யும்படி மானேஜரவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன்.

கலித்தொகையின்பாட்டுக்களை யார்யார் எழுதினார் என்பது விளங்காதவிஷயமாகவேயிருக்கிறது. 142-ஆம் பாட்டாகிய "புரிவுண்ட" என்னும் நெய்தற்கலியுரையிற்கூறியதை ஆதாரமாகக்கொண்டு இந்நூன்முழுவதையும் நல்லந்துவனாரே எழுதினாரென்றுசாதிப்பது தவறு

*

என்பது, (ஐங்குறுநூற்றில்உபயோகித்திருப்பதுபோல்) கலித்தொகையின் 88-ஆம்பாட்டாகிய "ஒளஉக், கொடி "என்னும் மருதக்கலியிற் பிரயோகித்திருப்பதையறிந்தும், 136-ஆம்பாட்டினுரையில், "புள்ளிக்கள்வன்"என்றார் மருதத்தினும் என்றுகூறுது "புள்ளிக்கள்வன்"என்றார்பிறரும் என்று நச்சினார்க்கினியரெழுதிய உரையினால்விளங்கும்.

"பெருங்கடுங்கோன் பாலை குறிஞ்சி கபிலன்
மருதனிள நாகன் மருத—மருஞ்சோழ
னல்லுத் திரன்முல்லை நல்லந் துவனெய்தல்
கல்விவலார் கண்ட கலி"

என்னும் ஒருவெண்பா கோளுப்பட்டு வித்யாபாநு என்ற பத்திரிகையிற் காணப்படுகிறது. கலித்தொகையின் ஐந்துபிரிவுகளையும் முறையே பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோமுதலிய ஐந்துபுலவர்களும் பாடினார்கள் என்று இவ்வெண்பா கூறுகிறது.

இப்பாட்டு உற்றதையுரைக்கும் பழையபாட்டோ? அல்லது பிற்காலத்தாரொருவர் யுக்தியைச்செலுத்தி இயற்றிய புதுப்பாட்டோ?

"பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோ"என்ற சிறப்புப்பெயரைத்தாங்கியவரைப் பாலைக்கலியுடன்சம்பந்தப்படுத்துவதும், ஐங்குறுநூற்றுள் நூறுகுறிஞ்சிப்பாட்டுக்களையும், பத்துப்பாட்டில் (பொருளதிகாரம் 19-ஆஞ்சூத்திரவுரையிற்கூறியபடி) பெருங்குறிஞ்சியையும்பாடிக் குறிஞ்சிபாடுவதிற்றேர்ந்தவர் என்று பெயர்பெற்ற கபிலரைக் குறிஞ்சிக்கலிப்பாக்களுடன்சேர்ப்பதும், கலித்தொகை 142-ஆம்பாட்டின் ஆதாரத்தைவைத்துக்கொண்டு நெய்தற்கலிப்பாக்களுடன் நல்லந்துவனாரைச் சேர்ப்பதும், மருதம் இளநாகனார் என்பதுதான் இவர்பெயரோ என்று எண்ணும்விதம் மருதனிளநாகன் என்ற பெயரையுடைய ஒருவரை மருதத்துடன்சம்பந்தப்படுத்துவதும், ஒருவர் வித்வத்தையும், விவேகத்தையும்விளக்கும். ஆனால் விஷயம் இவ்விதம்தானா?

ஐங்குறுநூற்றைப்போல் வெண்பாவிற்கண்டிருக்கும் ஐந்துபுலவர்களும் சமமான இலக்கமுள்ளபாடல்களாகச்செய்திருந்தால் இவர்கள் ஓர் ஏற்பாட்டின்மேற் கலிப்பாக்களே இயற்றினார்களென்றுகொள்ளலாம். விஷயம் இதற்குமாறுகவிருக்கிறது. பாலை, குறிஞ்சிமுதலிய பிரிவுகளில் முறையே 35, 29, 35, 17, 33-பாடல்கள் இருக்கின்றன. ஆயினும் இவ்வாக்ஷேபம் வலியதன்று.

அளவிலாவியப்புடன் கலித்தொகைக்கு உரையெழுதின "புலவர் உச்சிமேற்கொள்" நச்சினார்க்கினியர் மேலேகண்ட ஐவர்பெயர்களையும் எங்கேயாவது சூசிப்பித்திருக்கக்கூடாதா?

"ஊர்க்கானிவந்த" என்னுங் குறிஞ்சிக்கலியுரையில் "ஞாழல் முடித்தாளென நெய்தற்றலைவிபோலவும், "ஊர்க்கானிவந்தபொதும்ப" ரென்றதனுன் மருதத்துக்கண்டான்போலவுங்கூறிக் குறிஞ்சிப்..... பொருளாகமுடித்தானுதலிற் குறிஞ்சியுட்கோத்தார்"என்று நச்சினார்க் கினியரெழுதியிருக்கிறார். யார்கோத்தார்? கபிலரா? நல்லந்துவனாரா? பலர்பாடிய பல குறிஞ்சிக்கலிகளை ஆராய்ந்து திணைமயக்கமுள்ள இப் பாட்டையும் மேற்கூறியகாரணத்தாற் குறிஞ்சிக்கலியென்றே தீர்மா னித்து அவ்வகைக்கலிப்பாக்களில் மேலான இருபத்தொன்பது கலிப் பாக்களைக் குறிஞ்சிக்கலியென்று சேர்த்துவைத்தார் கபிலர் என்று கொள்வோமா? அல்லது இவ்விதவேலையை நல்லந்துவனேசெய்தா ரென்று நினைப்போமா?

இப்படியே கூன்பாட்டாகிய "என்னேற்றனை"யென்னும் மருதக் கலியுரையில் "இஃது ஊடற்பகுதியாகலின் மருதத்துக்கோத்தார்"* என்று கூறியிருக்கிறது. இதன்பொருளும் விளங்கவில்லை.

கடவுள்வாழ்த்துப்பாட்டுரையில் "பாலைத்திணையையுந் திணையாக ஆசிரியர் நல்லந்துவனர்கோத்தார்....."என்று கூறியிருக்கிறதே. இதன்பொருளென்ன? பெருங்கடுங்கோ, "பாலைக்கலி"என்று முப்பத் தைந்துபாட்டுக்களை இயற்றிவைத்திருந்ததைக் கலித்தொகையென்ற நூலில் நல்லந்துவனர்சேர்த்தார் என்பதைத்தானு இவ்வுரை குறிக் கிறது? பலர்செய்து பரந்துகிடந்த கலிப்பாக்களை ஆராய்ந்து அவற்றுள் மேலான பாலைக்கலிப்பாக்களைத் தனியாகஎடுத்துப் பாலையையும் தனித்திணையாகக்கொண்டு, கலித்தொகையென்றநூலை நான்குதிணை நூலாகக்காட்டாமல் ஐம்பெரும்பிரிவுகளாக ஆக்கியதற்கு வேண்டுங் காரணத்தை இவ்வுரை குறிக்கின்றதென்று நினைக்கக்கூடாதா?.

மற்றபடி நெய்தற்கலியுரையின்முடிவில் "இத்தொகையைப் பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், முல்லை, நெய்தலென இம்முறையேகோத்தார் நல்லந் துவனர்" வன்னும் உரைக்கு (நல்லந்துவனருட்பட்ட) ஐவர் ஐந்து

* தொல்காப்பியப்பொருளதிகாரம் 13-ஆஞ்சூத்திரத்தின் உரையையும் பார்க்க.

நூல்களாக எழுதிவைத்திருந்தவற்றை மேற்கண்டமுறையேகோத்தார் என்பதுதானுபொருள்?

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் 15-ஆம் சூத்திரஉரையில் "இச் சூத்திரவிதி உண்மையிற் சான்றோர் அகத்தினும், கலியினும், ஐங்குறு நூற்றினும், பாலைக்கண்ணே உடன்போக்குநிகழ்ந்தசெய்யுட்களைக் கோத்தாரென்றுணர்க." என்று கூறியிருக்கிறது. அகநானூறு, ஐங் குறுநூறு, கலித்தொகை ஆகிய மூன்றுநூல்களையும் ஒரேமாதிரியாகக் கூறும் இவ்வுரை இவ்வாராய்ச்சிக்கு ஒருவிதப்பயனுள்ளதாகவும் தோற்றவில்லை.

"கற்றறிந்தாரேத்துங்கலி" என்று சிறப்பிக்கப்பட்ட இந்நூல் சொன்னயத்திலும், பொருணயத்திலும் சிறந்தது. இதன்பெருமை யைக் கோளுப்பட்டு "வித்யாபாது" என்ற பத்திரிகையினின்றெடுக்கப் பெற்ற பின்வரும்வெண்பா விளக்கும்.

"திருத்தகு மாமுனிசிந் தாமணி கம்பன்
விருத்தக் கவிவளமும் வேண்டேம்—திருக்குறளோ
கொங்குவேண் மாக்கதையோ கொள்ளே னனியார்வேம்
பொங்குகலி யின்பப் பொருள்."

இந்நூலின் அருமையை அதைப்படித்தே அறியவேண்டும். இப் புத்தகத்தை இதுவரை பார்த்திராதசிலருக்காகச் சூரியன்வெளிச்சத் தைக்காட்டத் தீவட்டிகளையெரிப்பதுபோல் இந்நூலின்சிலபாகங்களை எடுத்தெழுதத் துணிந்தேன்:—

1. தோணல முண்டி துறக்கப் பட்டோர்
வேணீ ருண்ட குடையோ ரன்னர்;
கூடினர் புரிந்து குணனுணப் பட்டோர்
சூடின ரிட்ட பூவோ ரன்னர்; (பாலை—28.)

2. தணிநீராற் றூய்மதி நாளா லணிபெற
வீன்றவ டிதலேபோ லீர்பெய்யுந் தளிரொடு
மான்றவ ரடக்கம்போ லலர்செல்லாச் சினையொடும்
வல்லவர் யாழ்போல வண்டார்க்கும் புதலொடு

நல்லவர் நுடக்கம்போ னயம்வந்த கொம்பொடு
முணர்ந்தவ ரீகைபோ லிணரூழ்த்த மரத்தொடும்
... ...
நயந்தார்க்கோர் நல்லிம னிளவேனி லெம்போலப் (பாலை—32.)

3. குன்றக னன்னுடன் வாய்மையிற் பொய்தோன்றிற்
றிங்களுட் டீத்தோன்றி யற்று.
... ...
நிழற்கயத்து
ணீருட் குவளைவெந் தற்று. (குறிஞ்சி—5.)

4. நல்லாய்கேள்.....
பேதுற்றுய் போலப் பிறரெவ்வ நீயறியா
யாதொன்றும் வாளா திறந்தீவாய் கேளினி
நீயுந் தவறிலை நின்னைப் புறங்கடைப்
போதர விட்ட தமருந் தவறிலர்
நிறையழி கொல்யானை நீர்க்குவிட் டாங்குப்
பறையறைந் தல்லது செல்லற்க வென்னு
மிறையே தவறுடை யான். (குறிஞ்சி—20.)

5. தமக்கினி தென்று வலிதிற் பிறர்க்கின்னு
செய்வது நன்றுமோ மற்று. (குறிஞ்சி—26.)

6. கனவினு னெய்திய செல்வத் தனையதே
யைய வெமக்குநின் மார்பு. (மருதம்—3.)

7. நெட்டிருங் கூந்தற் கடவுளர். (பரத்தையர்) மருதம்—28.

8. மலிதிரை யூர்ந்ததன் மண்கடல் வௌவலின்
மெலிவின்றி மேற்சென்று மேவார்நா டிடம்படப்
புலியொடு வின்னீக்கிப் புகழ்பொறித்த கிளர்கெண்டை
வலியினுன் வணக்கிய வாடாச்சீர்த் தென்னவன்
முல்லிசை நட்ட குடியொடு தோன்றிய
நல்லினத் தாயர்.....(முல்லை—4.)

9. அச்சத்தான் மாறி யசைவினற் போத்தந்து
நிச்சந் தயிமாறு மெல்லிய லாய்மகண்
மத்தம் பிணித்த கயிறுபோ னின்னலஞ்
சுற்றிச் சுழலுமென் னெஞ்சு. (முல்லை—10.)

10. அகன்ஞாலம் விளக்குந்தன் பல்கதிர் வாயாகப்
பகனுங்கி யதுபோலப் படுசுடர் கல்சேர
விகன்மிகு நேமியா னிறம்போல விருள்வர
நிலவுக்காண் பதுபோல வணிமதி போதரக்
கண்பாயல் பெற்றபோற் கணைக்கா லலர்கூம்பத்
தம்புகழ் கேட்டார்போற் றலைசாய்த்து மரந்துஞ்ச
மூறுவல்கொள் பவைபோல முகையவிழ்பு புதனந்தச்
சிறுவெதிர்ங் குழல்போலச் சுரும்பிமிர்ந் திம்மெனப்
பறவைதம் பார்ப்புள்ளக் கறவைதம் பதிவயிற்
கன்றமர் விருப்பொடு மன்றநிறை புகுதர
மாவதி சேர மாலை வாள்கொளா
வந்தி யந்தண ரெதிர்கொள வயர்ந்து
செந்தீச் செவ்வழ லுடங்க வந்ததை
வாலிழை மகளி ருயிர்பொதி யவிழ்க்குங்
காலை யாவ தறியார்
மாலை யென்மனர் மயங்கி யோரே. (நெய்தல்—2.)

11. காட்டாயேன், மண்ணகமெல்லா மொருங்கு சுடுவேனென்
கண்ணீ ரழலாற் றெளித்து;
பேணன், துறந்தானை நாடு மிடம்விடா யாயிற்
பிறங்கிரு முந்நீர் வெறுமண லாகப்
புறங்சாலிற் போக விறைப்பேன் முயலி
லறம்புனை யாகலு முண்டு. (நெய்தல்—27.)

மேற்கோள் விளக்கம்.

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் மேற்கோளாக எடுத்தாளப்பட்ட

கலித்தொகைப்பாட்டுக்களின் அட்டவணை.

வரிசை இர்.	பொருளதிகார அகத்திணைப் படலம்.	மேற்கோள்.	கலித்தொகைப் பாட்டின் எண்.	அடிகள்.
1	10	பாடிமிழ்.....பரவுதும்	105	69—70
2	,,	படை.....புகின்	109	19—20
3	11	வையைப்.....தெளிப்பேன்	98	31—32
4	,,	சிணை.....லியைவதோ	16	11—12
5	,,	வளிதரு.....மியைவதோ	,,	11
6	16	விடியல்.....லகலறை	45	1
7	,,	அணை.....பெற்றதை	66	9—12
8	,,	தணந்தணை.....காணிய	71	17—20
9	17	கலியின்கண் மாலைக்காலம்நெய்தலில் வந்தவை	118,119, 120, 123	
10	20	பகைவென்று.....கடும்பனி	31	17—20
11	24	அருந்தவமாற்றியார்	30	பொதுவாக
12	25	புணையிழைநோக்கியும்	76	,,
13	,,	அலர்ந்திகழ்நறுங்கொன்றை	150	,,
14	27	தொல்லெழில்.....படர்ந்தே	29	1—26 முழுவதும்
15	28	தொல்லூழி.....ரீ	129	1—20
16	,,	ஆய்தூவி.....அறியாயோ	56	15—18
17	,,	கொல்லேற்றுக்.....மகள்	103	63—64
18	29	வளியா.....மகடோள்	,,	68—70
19	,,	முள்ளெயிற்றேளரிவகோப்.....கொள்பவன்	104	18—21
20	,,	எழின்மருப்பெழில்வேழம் என்றது முதலியநாலுபாட்டும்	138,139, 140, 141	பொதுவாக
21	,,	மாமேலாநின்று.....பட்டு	139	15—17
22	,,	புரிவுண்டபுணர்ச்சி என்றதுமுதலிய ஆறு பாட்டும்	142,143, 144,145, 146, 147	
23	,,	கூனுங்குறளும்.....மருதத்துட் கோத்தார்	94	பொதுவாக

24	29	கல்லா.....மாறு	112	3
25	,,	நடாஅக்கரும்பமன்ற.....எமர்	,,	6—7
26	,,	நறவினைவரைந்தார் என்னுங்கலி	99	பொதுவாக
27	,,	ஈண்டுநீர்மிசை யென்னுங்கலி	100	முழுவதும்
28	,,	தொடங்கற்.....மற்றைஇய	2	1—10
29	33	தருக்கேம்.....கால்	69	21—24
30	35	கலியினும் பாலைக்கண்ணே உடன் போக்குச்செய்யுட்களைக் கோத்தார்	9, 11முத லியவை	
31	37	அலர்ந்திகழ்நறுங்கொன்றை	150	பொதுவாக
32	39	தாமரைக்கண்ணியை.....நீவிரின்	52	7—8
33	,,	உடையிவ.....தகைப்பன	3	6—9
34	,,	கண்மிசை.....விரும்பார்கொல்	27	13—16
35	41	தீம்பால்கறந்த.. ...களைகுவைமன்	111	1–23மு
36	,,	ஆயர்மகனையும்.....மருந்து	107	25—27
37	43	நம்முணகுதற்.....தொட்டேன்	94	35—36
38	,,	பேயும்பேயும்.....வேண்டுவல்	,,	39—40
39	,,	போற்றுய்.....நீருண்பவர்	62	9—11
40	,,	மேயுநிரை.....மகன்	108	11—13
41	44	புனத்துளான்.....மேய்க்கிற்பதோ	,,	29—31
42	,,	வழங்கா.....வெமர்	112	13—14
43	,,	பல்கால்.....செலற்கே	113	20—26
44	45	தாமரைக்கண்ணியை.....மாலையை	52	7—11
45	46	பகைவென்று.....விடுவதோ	31	17—18
46	48	பொய்யற்ற.....லொல்வதோ	15	14—15
47	49	மயங்கமர்.....விடுவதோ	31	9—10
48	,,	பகைவென்று.....மிசையவர்	,,	17
49	,,	நீளுயர்.....தொடியெழவே	,,	25
50	50	ஒருகுழை.....தூதே	26	1–25மு
51	51	பல்வினை.....வலித்திமன்	17	6
52	,,	தோற்றஞ்சாரைகுபொருள்	,,	10
53	,,	பகையறுபயவினை	,,	14
54	,,	வேட்டபொருள்	,,	18
55	52	நெஞ்சு.....சொல்லென்னுயிர்	24	1–17மு
56	67	சீர்கெழு.....அணையளே	9	15—17
57	69	எறித்தரு.....மற்றதுவே	,,	1–24மு
58	76	அரிதாய.....கேளினி	11	1—5
59	77	புத்தியானை.....தங்கினேன்	97	7
60	78	கடவுட்பாட்டால்	93	பொதுவாக முழுவதும்
61	,,	ஒருஉக்.....கூறு	88	1–21மு

62	81	நுண்ணெழின்மாமை.....னென்னும்	4	17—20
63	82	நெஞ்சுநடுக்குற	24	பொ. மு
64	,,	உறலியாம்.....உளராயின்	30	13—16
65	83	அரும்பொருள்.....தரற்கு	18	1–12 மு
66	,,	பொய்யற்ற.....மறுத்தலொல்வீதா	15	14—15
67	84	அரிதாயவறனெய்தி	11	பொ. மு
68	85	திசைதிசை.....முன்றுறை	26	13
69	,,	பாடின்றிப்பசந்தகண்	16	பொதுவாக
70	86	இணந்துகொந்து.....சார்ந்து	142	60—66
71	87	குரவை.....புலமே	103	75—79
72	,,	கடவுட்பாட்டுமுதலியன	93,95,96 97, 98	
73	,,	மரையா.....வெமக்கு	6	1–11மு
74	,,	எல்வளை.....வல்லவோ	13	10—13
75	,,	அணையவை.....பெரிதழியாதி	,,	23—24
76	88	விரிகதிர்.....கல்லார	71	1—8
77	89	பாஅலஞ்செவி	5	பொதுவாக
78	90	வீங்குநீர்.....கல்லார	66	1—8
79	92	வாருறு.....பழியே	58	1–23மு
80	93	இவடங்தை.....வேண்டுவலியான்	61	13—17
81	,,	காராரப்பெய்த என்னுங்கலி	109	பொதுவாக
82	94	சான்றவிர்.....கடனே	139	1–37மு
83	,,	ஊக்கத்துமேலு.....சிறிது	94	17—21
84	95	புரிவுண்டபுணர்ச்சியென்னும்பாட்டு	142	பொதுவாக
85	,,	ஏளயிலீதொத்தன்.....மற்று	62	1—8
86	97	மலிதிரையூர்ந்து என்னுமுல்லைக்கலி	104	
87	,,	ஆங்கணயர்வர்தழூஉ	,,	1—61
88	,,	பாடுகம்வம்மின்	,,	62
89	,,	நெற்றிச்சிவலி.....மகள்	,,	63—67
90	,,	ஒருங்குகாம்.....மகன்	,,	68—71
91	,,	கோளரி.....மதித்து	,,	72—75
92	101	ஏறும்.....கொண்டு	101	46—49
93	116	தாமரைக்கண்ணியை .....சிறு குடியோரே	52	7—10
94	196	கார்முற்றி.....புனலூரன்	67	1—5
95	,,	மீளிவேற்முனையர்....கொடியெழவே	31	24—25
96	199	நிலம்பூத்த.....உள்ளார்கொல்	27	9—12
97	200	கன்மிசை.....விரும்பார்கொல்	,,	13—16
98	,,	திசைதிசைதேனுர்க்கு...உறைபவர்	26	13—16

99	200	புனவளர்பூங்கொடி என்னும் மருதக் கலி	92	பொதுவாக
100	227	இலங்கு.....மலை	41	18—20
101	,,	செவ்விரல்.....யுரைத்ததை	76	6—9
102	261	சுடர்த்தொடீஇ.....மகன்	51	1–16 முழுவதும்
103	263	பகைவென்று.....கடும்பரி	31	17—20
104	264	இலங்கு..... மலை	41	18—20
105	,,	பொய்த்தற்கு .....தீத்தோன்றியற்று	,,	21—24
106	265	வாரிநெறி.....இயல்பன்றே	114	1–21 மு
107	267	வளைமுன்கை.....தெருமந்திட்டு	51	10
108	271	கொடியவுங்.....யரி	54	1—3
109	,,	அதனுல்.....தோழி	,,	15—16
110	273	பூணியிழை .....பாலதினி	76	1–22 மு
111	276	தெருவின்கட்.....கொள்வதெவன்	60	12—14
112	279	மின்னெளிரி.....தொழி	55	1–23 மு
113	282	நன்னுள்.....அன்றே	39	30—35
114	291	கொடியவுங்.....புரைமே	54	1–20 மு
115	302	அரவின்.....வேண்டும்	50	6—11
116	316	கடிமலர்.....கிடவாதோ	135	6—14
117	320	தெருமந்துசாய்த்தார்தலை	39	25
118	321	மாமலர்.....கின்றேரே	133	1–19 மு
119	329	அவனுந்தான் வனல்.....மகன்	39	7—10
120	,,	எனவாங்கு.....யாய்	,,	19—21
121	334	வினவுதியாயின்	76	5
122	,,	கொடியவுங்கோட்டவும் என்பதன் சுரிதகம்	54	15—20
123	338	வீழ்பெயற்.....உகுபவால்	48	8—11
124	341	இருவர்கட்.....தலை	39	24—25
125	,,	எனவாங்கு.....யாய்	,,	19—21
126	342	நெறியறி.....முந்துறீஇ	,,	45
127	,,	சேயுயர்.....வினியே	,,	49—50
128	352	தெரியிழாய்.....பாடிக்காண்	,,	26—29
129	354	பொய்யற்ற.....படிவத்தான்	15	14—15
130	356	என்னீரீ.....கால்	73	14—17
131	357	புலவியாற்.....புகும்	92	39—41
132	,,	ஏதப்பாடெண்ணி.....யார்	81	25—28
133	358	யாரிவன்..... மாறு	89	1—3
134	359	ஓரிரா.....உயிரே	5	14—19
135	360	நெஞ்சுநடுக்குற என்னும் பாலைக்கலி	24	பொதுவாக

136	371	கோதக்காயென.....வந்துரையாக்கால்	73	6—9
137	,,	மண்டு.....மருண்டு	,,	19—22
138	,,	பூங்கட்.....தந்து	79	20—23
139	373	மையற.....படர்தகாம்	81	1—37
140	,,	வனப்பெலாம்.....விடல்	86	11—16
141	,,	தந்தை.....பெற்றமகன்	,,	28—29
142	374	கண்ணிரீ... . துகளினே	72	9—20
143	,,	ஏந்தெழின்.....ஏறியசெல்	96	1—38 முழுவதும்
144	375	மெய்யை.....	95	25—33
145	376	உறுவளி.....தவறுடையேன்	84	1—40 முழுவதும்
146	377	அணியொடு.....தந்து	79	7—23
147	,,	அவட்கினிதாகி.....நின்றெழில்	82	22—35
148	378	மறைநின்று.....பெற்றமகன்	86	23—29
149	,,	வேற்றுமை.....கூறு	88	15—21
150	380	நீரார்செறுவின் என்னும் மருதக்கலி	75	பொதுவாக
151	381	நுண்ணெழின்.....னென்னும்	4	17—20
152	384	பூங்கட்.....பலபாராட்டி	79	20
153	,,	நாடிநின்.....வாக்கினே	72	13—16
154	385	அரிதாயவறனெய்தி என்னுங்கலி	11	பொதுவாக
155	,,	புல்லுவிட்டிறைஞ்சிய.....தகைப்பன	3	13
156	386	அறனின்றியமூற்றும்(பாலைக்கலி)	,,	பொதுவாக
157	,,	யானிற்கூறவும்.....யாயினே	,,	19
158	395	பொய்ந்நல்கல்.....பெறலுயிரே	5	17—19
159	398	கண்டேனின்மாயம் என்னும் மருதக்கலி	90	பொதுவாக
160	399	அடக்கமில்.....போன்றனள்	82	12—14
161	403	ஆரா... அமையுமோ	90	10—18
162	408	கலந்தநோய்.....வெல்குவை	46	23—24
163	,,	புலந்தாயு.....வெல்குவை	,,	24
164	,,	கணபெயல்.....யானுக	,,	18—21
165	409	கண்டவரில் . ...விடினே	125	1—24 முழுவதும்
166	410	ஆயிழாய்.....தவறு	88	8—9
167	,,	நின்னுணே..... யார்	81	27—28
168	,,	கடியதமக்கியார்.....யார்	88	5
169	411	மாசற.....பெறுகிற்பின்	77	16—19
170	414	உண்கடன்.....வேட்கை	22	1—8

171	423	இல்லென.....யிளிவெனக்	2	15
172	424	போழ்திடை.....செய்தும்	4	10—11
173	,,	மூள்ளெ(லே)யிற்று.....செய்தும்	,,	13—14
174	,,	அரிதாயவறனெய்தி	11	பொதுவாக
175	428	நிலாவிற்.....உரைத்ததை	35	15—20
176	,,	நடுநின்று.....வென்றூர்	24	11—12
177	429	அன்ன.....கொண்டு	92	59—68
178	436	அறியவும்.....மடநெஞ்சே	123	14
179	,,	போர்.....வந்தாயோ	120	15—16
180	,,	பாய்திரை.....சிறுகுழல்	129	9—17
181	437	அலந்தாங்கு.....போலவும்	128	10—17
182	439	கேளல.....நெஞ்சத்தேம்	63	10—11
183	,,	இனிப்புணர்ந்த .....நெஞ்சே	67	14—17
184	440	மாண்மறந்து.....மூண்டு	89	12—15
185	,,	குதிரைவழங்கிவருவல்	129	6
186	443	காமர்கடும்புனல்	39	பொதுவாக
187	444	ஈர்ந்தண்.....காவலரே	52	11—14
188	446	தமக்கினிதென்று.....மற்று	62	7—8
189	,,	எறித்தபடைபோ.....னுயிர்	94	9—12
190	,,	உழுந்தினும்.....பிறப்பு	,,	27—28
191	,,	புள்ளிக்கள்வன்.....கூறு	88	10—14
192	,,	குதிரையோவீரியது	96	23
193	447	குறியின்றி.....துறந்ததை	127	10—13
194	,,	பசலையால்.....தொழிந்தக்கால்	15	13
195	,,	தோணலமுண்டு.....பூவோரன்னர்	23	8—13
196	449	இடுமுணெடு.....உள்ளத்தை	12	1—10
197	,,	எல்வளை.....வல்லவோ	13	10—13
198	,,	பொய்யாக.....மார்பின்	37	17
199	451	அதிர்வில் .....எல்லா	81	29—33
200	,,	எல்லாரீ.....பெறுதற்கென்	61	7—9
201	,,	எல்லாவிஃதொத்தன்	,,	1
202	452	என்றூழ்ளெழுதிய.....தொய்யிலும்	18	3
203	,,	நெய்தலிதழுண்.....மன	39	43
204	,,	நின்கண்ணுற்.. ...யான்	,,	42
205	456	அன்பற.....உண்டு	19	8—13
206	,,	வலியுறு.....போலவும்	128	16—19
207	,,	அணைமருள்.....துனியாகுதலே	14	1—9
208	457	இலங்கு.....பொய்த்தான்மலை	41	18—20
209	458	வேங்கை.....நாம்	43	1—7
210	,,	அரிதாயவறன்	11	பொதுவாக

211	459	நுண்ணெழின்மாமை	4	17
212	460	பொன்னென.....கற்பின்	77	12—15
213	461	மல்கவழும்.....சார்ந்து	142	8—66
214	463	திருந்திழாய்கேளாய்	65	பொதுவாக
215	464	என்செய்தான்.....முடைந்து, முதலியவை	60	9—11...
216	,,	ஈதலிரந்தார்.....முதலியவை	61	11–12...
217	,,	அணிமுகமதி.....பண்டு	64	1—7
218	465	ஆர்வுற்றார்... ..தவன்	42	13—15
219	,,	பொருடான்.....பிரிவோய்	21	10—12
220	466	உலகம்புரப்பான்.....உடையன்	47	1—2
221	,,	தாமரைக்கண்ணியை.....யோரே	52	7—10
222	,,	நெஞ்சத்த.....தீவாயோ	69	14—15
223	,,	அகலநீ.....தெடிப்புமே	70	11—14
224	467	விரிகதிர்மண்டிலம்	71	பொதுவாக
225	468	இதுவுமோர்.....றுடைத்து	89	1—2
226	469	நாணும்.....பிறப்பிலி	60	29
227	,,	தொடிஇயவெமக்குநீயாரை	88	3
228	,,	செவ்விய.....வினி	19	1—6
229	,,	உறலியாம்.....ருளராயின்	30	13—16
230	478	திறனல்ல.....மகன்	86	21—22
231	479	தானுற்ற.....பன்னூளும்	37	4—5
232	,,	சேயேன்மன்.....துயரிழப்பேன்	,,	7
233	481	ஒன்று, இரப்பான்.....சொல்லும்	47	1—2
234	482	அன்னன்.....சுடரிழாய்	,,	7—8
235	484	ஒருஉநீ.....கடை	87	1—2
236	,,	சேய்நின்று.....யார்	81	27—28
237	,,	வல்லார்.....யவள்	141	19—20
238	,,	அடன்மா.....தவள்	,,	9—10
239	485	வையம்.....செய்தாள்	,,	12—14
240	,,	முறஞ்செவி.....புலிசெற்று	52	பொதுவாக
241	486	உரனுடை.....வென்பாய்	12	10—11
242	,,	பெண்டிர்.....மலை	40	23—24
243	,,	துயிலின்றி.....மன்னே	30	5—6
244	488	அரிதாய..... களித்தலும்	11	1
245	500	ஒருக்குநாம்.....மகன்	104	68—71
246	501	மாண்மறந்து.....சேர்தலுமுண்டு	89	12—15
247	,,	நோய்சேர்ந்த.....கற்பின்	77	18—19
248	504	இனியான்.....வாழேன்	23	6—7
249	,,	அலந்தாங்.....போலவும்	128	10—15

250	504	கனவினு.....மார்பு	68	24—25
251	,,	வானினிலங்கு.....மலை	41	19—20
252	505	தூதவர்.....குயிலா லுமரோ	33	24—25
253	,,	பழிதபு.....வென்று	143	22—26
254	506	பலவின்.....பாடுகம்வா	41	16—17
255	,,	மென்றோணெகிழ்த்தான்.....பிற	142	49—50
256	,,	பையெனக்.....கரந்து	,,	35—36
257	,,	பிறங்கிரு.....யாகலுமுண்டு	144	46—48
258	508	பின்னீதல்.....பெரிதே	48	21—24
259	510	கிளைவரட.....லியைவதோ	16	11—12
260	,,	அச்சாறுக.....ஞருவல்	75	20—21
261	,,	நற்றாரகலத்து.....முண்டு	93	35—37
262	511	இடனின்றி.....அல்லதை	2	19—22
263	514	அவனுந்தான்.....மகன்	39	7—10
264	,,	முல்லை.....யார்	108	15—18
265	,,	கண்ணீயுள்.....கூர்ந்து	37	3—6
266	,,	அவன்.....தாயருழப்பேன்	,,	6—7
267	515	பெண்.....நமக்காயின்	,,	9
268	,,	நெய்தனெறிக்கவும்.....ஆள்பவன்	143	31—38
269	,,	உழுந்தினு.....பிறப்பு	94	27—28
270	519	கடைக்கண்ணுற்.....ணோக்கி	51	15
271	521	நுதலுமுக .....கிளியுமன்று	55	7—14
272	524	அடைமரை.....காணுஉ	84	10—11
273	,,	வேயமன்றன்று.....மன்று	55	11
274	,,	பூவுமன்றன்று.....மன்று	,,	12
275	528	தூதணம்.....னெழினலம்	56	16
276	530	ஊறுநீர்.....மெயிற்றாய்	20	11
277	,,	யாழ்கொண்ட.....மாலை	29	17
278	,,	உரல்புரைபாவடி	21	1
279	,,	மாணெழில்.....வரிற்றாங்கும்	20	15
280	,,	நறுமுல்லை.....நிரைத்த	22	15
281	531	பான்மருண்.....பாவடி	21	1
282	535	ஈரத்துள்.....வெந்தற்று	41	30—31
283	,,	மல்லரை.....நாடகேள்	52	5—6
284	536	நீருட்டுவளெவெந்தற்று	41	31
285	542	ஒழிந்தோராயின்வரையறையின்மை யிற் காட்டாமாயினும் அவை வந் தழிக்காண்க	69-ஆம் கலி.	
286	548	முதிர்கோங்கின்.....முலை	56	23—24
287	588	அரிதாய.....களித்தலும்	11	1

288	589	பாஅலஞ்செவி..... மானிரை	5	1
289	,,	உறுபுலி.....வேங்கை	38	6
290	,,	காமர்கடும்புனல்.....ஆடுவாள்	39	1
291	594	அரிதாய.....களித்தலும்	11	,,
292	,,	அடிதாங்கும்.....வெம்மையால்	,,	6
293	,,	பண்டாங்க.....மென்றோண்	1	9
294	595	அரிதாய.....களித்தலும்	11	1
295	596	அரிதாய.....களித்தலும்	,,	,,
296	599	அரிதாய.....களித்தலும்	,,	,,
297	607	அவனுந்தான்.....புண்டியங்கும்	39	7
298	626	தகைமிகு.....ரினமாக	,,	46
299	628	காரெதிர்.....கறங்க	105	24
300	,,	நேரிதழ்.....நிற்ப	,,	26
301	,,	மலர்மலி.....பணை இ	102	23
302	,,	புரிபுபுரிபுபுக்க.....குத்தினவேறு	103	22—23
303	,,	இரிபெழு.....யிஃதொன்று	104	39—41
304	631	செய்தான்.....மகன்	51	16
305	,,	நின்கண்ணற்.....யான்	39	42
306	634	இணைநல.....சென்றோர்	11	19
307	,,	மெல்லியான்.....புகுதராக்கால்	70	20—23
308	656	பாஅலஞ்செவி.....மயங்கி	5	1—2
309	671	அரிதாயவறனெய்தி	11	1
310	678	அரிதாய.....களித்தலும்	,,	,,
311	685	ஒரூஉக்.....தவர்	88	1—4
312	,,	உகுவதுபோலு.....மயில்	33	17—18
313	689	வலிமுன்பின்.....லென்றோழி	4	1—8
314	,,	காழ்வினி.....னென்னும்	4	9—12
315	,,	நீயே.....நில்லாவே	7	9—12
316	691	காணுமை.....மடநெஞ்சே	123	6—8
317	,,	இன்.....காணீ	125	16—19
318	692	நீரார்..... கொண்மார்	75	1—2
319	693	கருங்கோட்டு.....நெஞ்சே	123	1—19
320	,,	ஞாலமூன்றடி.....செலவே	124	1—21
321	694	நகைமுதலாக.....நோய்	137	13—17
322	695	நச்சல்கூடாது.....வேண்டுவல்	8	19—20
323	696	தன்னகர்விழைய	8	22
324	,,	கோடு .....நாடன்	38	9
325	,,	ஞாலமூன்றடித்தாய	124	பொதுவாக
326	,,	கருங்கோட்டுநறும்புன்னை	123	,,
327	,,	பாடின்றி.....தான்	16	14

328	696	செய்பொருட்.....திறத்தே	16	17—21
329	699	கல்லெனக்.....கொண்டமைவாளோ	5	10—11
330	,,	ஓரிரா.....வாழ்வாளோ	,,	14—15
331	709	ஆறறியந்தணர்.....	1	1
332	,,	படிபறை	,,	5
333	,,	மண்டமர்	,,	8
334	,,	கொலையுழுவைத்	,,	11
335	,,	எனவாங்கு, பாணியுங்	,,	14—15
336	719	அரும்பொருள்.....தரற்கு	18	பொதுவாக
337	720	மரையா.....வறப்ப	6	,,
338	,,	தீம்பால.....களைவைமன்	111	1—23
339	721	தாதுசோர்.....காண்கும்	80	25—26
340	,,	கரந்தாங்கே.....பண்பு	141	15—16
341	722	சான்றவிர்.....சுடனே	139	1—37
342	,,	கண்டவி.....ரதுவே	140	1—34
343	,,	என்னுயிரும், பாடெனிற்பாடவும்..... சிறிதாங்கே	,,	13
344	,,	காராரப்பெய்த.....	109	21—26
345	,,	அரிதினிற்.....தமர்	141	1—25
346	,,	வாழிசான்றீர்.....	,,	10—20
347	,,	அம்மசான்றீர்.....	,,	14
348	723	புரிவுண்ட.....கொள்ளாது	142	3
349	,,	இணைந்து.....நீடியிர்த்தன	,,	60
350	,,	எல்லிரா... மெல்ல	,,	61—62
351	725	செவ்விய.....வினி	19	1—6
352	,,	செல்வினி.....படுதலுமுண்டு	,,	7—13
353	,,	மாமலர்.....டொருங்குடன்	133	பொதுவாக
354	,,	மின்னெளி.....போல்	55	,,
355	,,	வெல்புகழ்.....வொழுக்கத்தான்	118	,,
356	,,	அருஞ்சூர்ந்த.....செய்யான்	120	,,
357	,,	நயனும்.....நடிவும்	130	,,
358	,,	கொடியவுங்கோட்டவுங்.....கோதை	54	,,
359	726	பான்மருண்.....பாவடி	21	,,
360	,,	எஃகிடை.....போல்	32	,,
361	,,	அகன்ஞாலம்.....வாயாக	114	,,
362	727	ஒன்று.....உடையன்	47	1—2
363	,,	வேனிலுழந்த.....களிறு	7	பொதுவாக
364	,,	ஏனலிதணத்.....மகன்	39	7—10
365	,,	புனவேங்கை.....மன்றே	,,	32—35
366	,,	பாஅய்ப்பாஅய்ப்.....தோள்	36	12—13

367	727	மலிதிரை.....வெளவலின்	104	1
368	728	இரிபெழு.....கண்டை	,,	38—41
369	,,	தாளெழு.....தலேச்சென்று	,,	44
370	,,	காலவை,.....சுற்றெடி	85	பொதுவாக
371	731	அரிநீரவிழ்.....யனிச்சம்	91	,,
372	,,	காணின்.....பெட்பச்செயல்	,,	23—24
373	,,	நலமிகுகந்திய.....தடமென்றோள்	113	பொதுவாக
374	,,	வாரிநெறிப்பட்.....தாழ்ந்த	114	,,
375	,,	சுணங்கணி	60	,,
376	,,	ஓரூஉநீ.....கொளல்	87	,,
377	735	நெஞ்சுநடுக்குறக்கேட்டு	24	,,
378	,,	சுடர்த்தொடீஇகேளாய்	51	,,
379	,,	திருந்திழாய்கேளாய்	65	,,
380	736	கால்பொர.....சிதைத்ததை	45	8—11
381	,,	அறனிழல்.....உற்றூரே	99	8—10
382	750	நோய்சேர்ந்த.....கற்பின்	77	18—19
383	,,	விருந்தேரீர்.....புலவி	75	27—29
384	,,	திறனல்ல.....பெற்றமகன்	86	26—27
385	751	சீர்கெழு.....கல்லதை	9	15
386	752	தெரிகணை.....தலே	39	22—25
387	754	மலேயுளே.....கணேயளே	9	14—20
388	755	சான்றவிர்.....ரென்னும்	139	பொதுவாக
389	759	மைபற.....பூணணேத்தர	81	1—2
390	760	யாரிவ ...படிறுடைத்து	89	1—2
391	761	கொழுநிழன்.....கூழை	56	2—3
392	768	நெறியறி.....மம்பலும்	39	45—47
393	787	கடுங்களிற்றெருத்தல்	2	26
394	788	பொரி.....கோடும்	13	3—4
395	,,	நறவேறெழுகிய.....தொட்டு	84	23
396	792	மரையா.....வறப்ப	6	1
397	795	எறித்தரு.....முக்கோலும்	9	1—2
398	802	துகடீர்பு.....யவையத்தாரோலே	94	43

S. இராதாகிருஷ்ணையர்,

B. A. F. M. U.

ருதுமதீவிவாஹம்.

"செந்தமிழ்" (தொகுதி-கஉ-பகுதி கo-ல்) உஅரு-ஆம்பக்கத்தொடர்ச்சி.

(5) பால்யவிவாகத்தின் நீடித்தவழக்கம்.*

அப்படியிருந்தால், பிராமணர்களுக்குள் ப்ரௌடையாவதற்கு முன்னமேயே கட்டாயமாக விவாகம்செய்யும்வழக்கம், வெகுகாலமாக நடந்துவந்துகொண்டிருக்கிறதற்கு என்னகாரணம்? அவ்வழக்கத்துக்கு ஆதரவுகள் ஸ்மிருதிகளிலு மிருக்கின்றனவே? அதற்கு என்னநியாயம். ஆகிய இந்த 2 விஷயங்களுக்குச் சமாதானங்கள்சொல்லவேண்டிய தவசியமாயிருக்கிறது.

இந்தத்தேசத்தில் வரவர க்ஷத்திரியர்களுடையவலிமைகள்குறைந்து அதில் முக்கியமானவம்சங்களே அற்றுப்போய்விட்டதாகத் தெரியவருகிறது. அதனால், பிராமணர்கள் தங்களுடையமதத்தையும் ஸ்திரீகளையும் காப்பாற்றிக்கொள்ளச் சக்தியற்றவர்களாயிருந்திருக்கிறார்கள். இந்த ஸ்திதியில் மகமதியர்கள் மேன்மேலும்படையெடுத்தும் அனேகர்கள் இத்தேசத்திற் குடியேறி அரசாக்ஷிசெய்தும் வந்திருக்கிறார்கள். கணக்கிட்டுப்பார்த்தால், சுமார் 1000-வருஷத்துக்குக்குறையாமல் மகமதியர்கள் அரசாக்ஷிசெய்தும் இத்தேசத்தில் குடியேறியு மிருக்கிறார்களென்று தெரியவருகிறது. அவர்கள் மூரட்டுஜாதியார்களானபடியால், தாங்கள் ஜெயித்த நாடுநகரங்களைக் கொள்ளையடிப்பதும், அகப்பட்டஸ்திரீகளைச் சிறைபிடித்துப்போவது மவர்களுக்குச் சகஜதர்மமாயிருந்திருக்கிறது. அக்பரைப்போன்ற சில மகமதிய அரசர்கள் தர்மமாக அரசாக்ஷிசெய்து

---

* இந்த ருதுமதீவிவாஹம் என்னும் விஷயத்திலுள்ள ஆக்ஷேபாம்சங்களிவையென்பதை யெல்லோருமறியவேண்டிய தவசியமாகையால் அவற்றை ஆங்காங்குணரும்படி முற்றெருடரில் நுதுமதீவிவாஹபராமர்சம் கீழ்க்குறிப்பாகச் சேர்க்கப்பெற்றிருந்தது. அதனை அவ்வாறு சேராது பிரத்தியேகமாய் வைக்கும்படி நிருபகேயர் விரும்பியதற்கிணங்கியே இதனை யடித்து நுதுமதீவிவாஹபராமர்சம் சேர்க்கப்பெற்றிருக்கிறது.—ப-ர்.

வந்தபோதிலும் ஒருகண்டம்போல் விஸ்தாரமாயுள்ள இந்தத்தேசத்திற் சின்னப்பட்டினங்களிலும் கிராமங்களிலும் மகமதியர்களுடையகொடுமைகள் மிகுதியாயிருந்திருக்கவேண்டுமென்று சரித்திரங்களினால் தெரியவரும். விவாகமானபெண்ணைப் பலாத்காரம்செய்தால் மிகுந்த பாபமும், ஜாதியார்களுக்குள் நிந்தையும் ஏற்பட்டிருப்பதை உத்தேசித்து மகமதியர்களுள், துஷ்டராயுள்ளவர்கள், கல்யாணமாகாமல், ப்ரௌடையாய்த் தகப்பன்வீட்டிலிருக்கிறபெண்களை விசேஷமாய் அபகரித்துக்கொண்டுவந்தார்கள். அதனால்எப்படியாவதுதங்களுடைய மதத்தையும் ஸ்த்ரீஜாதிகளின் மானத்தையும் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று, பயந்தசுபாவமுடையவர்களும், வலிமையற்றவர்களுமான பிராமணர்களில், கற்றறிந்து முதன்மையாயுள்ளவர்கள், பெண் ருதுவாவதற்குமுன் ஒருபுருஷனுக்கு அவளை மணஞ்செய்துகொடுத்துவிட்டால், துஷ்டர்களுடைய நிர்ப்பந்தம் தங்களுக்கு ஏற்படாதென்று யோஜித்து, அவர்களை ப்ரௌடையாவதற்குமுன் கட்டாயம் கல்யாணம் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கண்டிப்பானநிபந்தனைகள் ஏற்படுத்திக் கொண்டார்களென்றுநினைக்க மிகுந்த நியாயங்களிருக்கின்றன. அதையனுசரித்துச் சிலர் எப்போர்ப்பட்டவிஷயத்தைச்செய்தாலும் அதற்கு ஆதரவாகச் சாஸ்திரசம்மதமில்லாவிட்டால் இதரஜனங்கள் அதை அனுஷ்டிக்கமாட்டார்களென்றகாரணத்தைக்கொண்டு அதற்கு ஆதரவாகச்சில ஸ்மிருதிகளில் ப்ரௌடாவிவாகத்தைக்கண்டித்துச் சுலோகங்கள் சேர்த்திருக்கிறார்கள். மேற்படி நிர்ப்பந்தம் மேன்மேலும் மிருந்துகொண்டிருந்தபடியால் ருதுவாவதற்குமுன்னமேயே பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்துகொடுப்பது தொடர்ந்தவழக்கமாக ஏற்பட்டுவந்துவிட்டது.

ஸ்மிருதிகளில் அவைகளின் கர்த்தாக்களான ரிஷிகள்சொன்னவையேயன்றி இதரவிஷயங்களும் சேர்த்திருப்பதாகச்சொல்வதற்கு என்ன ஆதரவு என்று கேட்கலாம்; இத்தேசத்தில் வடக்கே இருக்கிற பாரதத்துக்கும் இத்தென்னிந்தியாவில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டுவருகிற பாரதத்துக்கும் அனேகவிஷயங்களில் வித்தியாசமிருக்கின்றது. நம்முடையநாட்டில்வழங்கிவருகிற பாரதத்திற்கண்ட அனேகவிஷயங்கள்

வடக்கேயுள்ளபாரதத்திற் காணப்படவில்லை. ஏற்கனவே இருந்ததை எடுத்தாலும் இல்லாததைச்சேர்த்தாலும் ஷெ 2 பிரதிகளில் ஒன்று தானே வியாசரிஷியின்வாக்கியம். மற்றொன்று இப்பால் உண்டான இதரர்களாலேதானே கூட்டப்பட்டோ அல்லது கழிக்கப்பட்டோ இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட மிகவும் தவறுதலானசெய்கையை 5-ம் வேதமாக எண்ணப்படுகிற இந்தப் பாரதம்விஷயமாகச் செய்தது யார். இன்னும், ராமாயணம்முதலிய புஸ்தகங்களிலும் வேற்றுமை யிருப்பதாக ஷெ 2 தேசத்துக்கிரந்தங்களேயும் பார்த்தவர்கள் சொல்லு கிறார்கள். மிகவும் மேன்மையாக மதிக்கப்பட்டுவருகிற வான்மீகராமா யணத்துக்கு விரோதமாய், அதிலில்லாத ஆகேபணைக்கு இடமான விஷயங்களைக்கண்டும் பல ராமாயணங்களிருக்கின்றன. இப்பொழுதும் புத்திசாலிகள் அவர்களுடைய கற்பனைசக்தியின் அளவுக்குத்தக்கபடி ராமாயணம் கவனம்செய்துகொண்டேயிருக்கிறார்கள். அச்சுப்பிரதிக ளுள்ள இந்தக்காலத்திலேயே ஷேக்ஸ்பியர்நாடகபுஸ்தகம் முதலியவற் றில் வேற்றுமைகளிருக்க அச்சில்லாமல் ஓலைகளில் எழுதப்பட்ட பிரதி களில் அந்தக்காலத்திற் சில கலப்புக்களில்லை என்று நாம் எப்படிச் சொல்லமுடியும்.

ஸ்மிருதிகளெல்லாம் ஒருமுகமாய் அபிப்பிராயம் சொல்லாமல் ருதுமதிவிவாஹவிஷயத்திற் பலவிதமாகச்சொல்லுதல்—1,

மேலே விவரித்திருக்கிறபடி கல்யாணமந்திரங்களில் ஆதிமுதல் அந்தம்வரையுள்ள மந்திரதாத்பரியங்கள்—2,

பூர்வம்தொடங்கி ருதுவானபெண்ணுக்குக் கல்யாணம்செய்துவந் திருக்கிறதாகவெளியாகிற அனுபவங்கள்—3.

ஆகிய இந்தச் சுருதி, யுக்தி, அனுபவங்களினால் ருதுமதிவிவாஹம் நின்றுபோனதற்கு மேலேசொன்னகாரணம் மிகவும்பொருத்தமாயும் சம்பாவிதமாயுமிருக்கிறது.

மேற்படி அபிப்பிராயம் அங்கீகரிக்கத்தக்கதில்லை என்று நாம் வைத்துக்கொண்டாலும், திரிகாலஞானிகளாகிய மகரிஷிகள், பின்னால் இத்தேசத்துக்கு நேரிடக்கூடிய மேற்சொன்ன நிர்ப்பந்தங்களை உத்தேசித்து ருதுவாவதற்குமுன் கட்டாயம் கல்யாணம்செய்யவேண்டுமென்கிற விதியையும், மற்றவிதிகளுடனும் வேறுவிதமாக அபிப்பிராயப்பட்ட ரிஷிகளினுடைய அபிப்பிராயங்களுடனும் கலந்து எழுதியிருந்தால், ஜனங்கள் காலதேசவர்த்தமானத்துக்குத்தக்கபடி அனுஷ்டித்துவரட்டுமென்று கிருபையான நோக்கத்துடன் எழுதியிருப்பதாகவும், நினைக்க நியாயமிருக்கிறது.

அப்படியில்லாவிட்டால், ப்ரௌடாவிவாஹத்தை அனுஷ்டித்துவந்தபிராமணர்கள் அதைமாற்றிப் பால்யவிவாஹம்செய்வதாயிருந்தால் அப்படிச்செய்வதற்கு ஒரு ஸ்மிருதியிற்கூட ஆதரவு இல்லையென்று யோஜித்து மிகவும்கஷ்டப்படுவார்களென்று உத்தேசித்து ஸ்மிருதிகளிற் சில ரிஷிகள் எழுதியிருக்கவேண்டும்.

அகாலமரணமில்லாதிருந்த ஸ்ரீராமருடைய ராஜ்யகாலத்திலும், முந்தினயுகங்களிலும் பெண்ணுக்கு ப்ரௌடையாவதற்குச் சற்று முன்னமேயே கல்யாணம்செய்ததாக ஏற்பட்டாலும், அந்தக்காலத்தில் அதனால் எவ்விதபாதகமும் ஏற்பட நியாயமிருந்ததாகத்தெரியவில்லை.

(இன்னும்வரும்.)

M. R. ஸ்ரீ நிவாஸையர்,

பெரியகுளம்.

ஸ்ரீ:

ருதுமதிவிவாஹ பராமர்சம்.

"செந்தமிழ்" (தொகுதி-கஉ பகுதி கo-ல்) உஅடு-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.

———— :()o():————

ருதுமதிவிவாஹமென்னும்வியாசத்தின் (ற்-வதுலக்கமிட்ட) "பால்ய விவாஹத்தின் நீடித்தவழக்கம்" என்றதலைப்பின்கீழ், "பிராமணவகுப்பில், பெண்கள் ருதுமதியாவதற்குமுன்னமே கட்டாயமாக விவாஹம் செய்யும் வழக்கம் வெகுகாலமாகஉடந்துவந்துகொண்டிருக்கிறதற்கு என்னகாரணம்? அவ்வழக்கத்துக்கு ஆதாரவுகள் ஸ்மிருதிகளிலுமிருக்கின்றனவே? அதற்கென்னநியாயம்?" என்ற கேள்விகளைக்கேட்டுக் கொண்டு சொல்லியிருக்கும் சமாதானங்கள் உண்மையானவையென்று நிரூபிக்கப்படுமானால் ருதுமதிவிவாஹகஷி நியாயமுள்ளதென்றுகொள்ளத் தடையில்லை. ஆகையால் அவற்றையாராயவேண்டிய தவசியமாயிருக்கிறது.

மஹமதியஅரசாட்சியில் அநீதியாக அவர்கள் இந்தியப்பெண்களைச் சிறைபிடியாதிருக்கும்பொருட்டுக் கன்னியாவிவாஹம் கட்டாயமாயேற்பட்டதென்றால் அது பிராமணவருணத்தில்மட்டும் நியதமாயும், மற்றவருணங்களில் நியதமில்லாமலுமிருக்கக் காரணமில்லை. பிராமணரல்லாதஹிந்துக்கள் பலாட்டியர்களாயிருந்தபடியால் அவர்களிடம் மஹமதியர் செல்லவில்லையென்றால்! அவர்களுக்குக் குருமாராய் அவர்களாற் போற்றப்பெற்ற பிராமணர்களுக்கும் அவர்களாதரவிருந்தபடியால், மஹமதியரால் இடைஞ்சலுண்டாயிருக்கமாட்டாதென்றே சொல்லவேண்டியதாயிருக்கிறது. அன்றியும், பிராமணவகுப்பிற் பலாட்டியராயுள்ள மஹாராஷ்ட்ரர்களாவது மற்றவர்களைப்போலப் பிரௌடாவிவாஹத்தைக்கைவிடாதவராயிருக்கவேண்டுமே! அதுவுமில்லையென்றுதெரிகிறது. அல்லாமலும், மஹமதியராட்சிக்கு ஒருகாலத்திலுமுள்ளாகாத பரோடாமுதலான ஹிந்துராஜ்யங்களிலுள்ளபிராமணர்களும் கட்டாயமாகக் கன்னியாவிவாஹத்தையே கைக்கொண்டிருப்பதற்கும் இது காரணமாகமாட்டாதென்பதையும் நாம் யோசிக்கவேண்டும்.

ஆகையால் மஹமதியஆட்சியிலிருந்து பிராமணவகுப்பில், பிரௌடாவிவாஹம் விலக்கப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்னும் ஊகமானது யுக்தியுக்தமாகுமென்றுதோன்றவில்லை.

சிலஸ்மிருதிகளிற் பிரௌடாவிவாஹத்தைக்கண்டித்திருப்பதானது ஸ்மிருதிசெய்த ருஷிகளா லெழுதப்பட்டதில்லையென்றும், பின்புள்ள பண்டிதர்களெழுதிக்கொண்ட மித்தியாசாசனமென்றும் சொல்லி, அதை நிரூபிப்பதற்குப் பாரதாதிகளின்பாடபேதங்களைத் திருட்டாந்தங்காட்டியிருப்பது சாக்குப்போக்கானபேச்சாயிருப்பதல்லது நிரூபிக்கத்தக்கசான்றுகுமென்று தோன்றவில்லை.

ஏனென்றால் ஒன்றை மித்தியாசாசனமென்று நிரூபிக்கவேண்டுமானால் எதிரிகளால் ஆக்ஷேபிக்கத்தகாததாயும், மத்தியஸ்தர்களால் அங்கீகரிக்கத்தக்கதாயுமுள்ள சாக்ஷ்யமானது, நிரூபிப்பவர்க்கனுகூலமாயிருக்கவேண்டும். இங்குப் பாரதாதிகளின் பாடபேதமானது ஸ்மிருதிகளின் மித்தியாசாசனத்தைச்சாதிப்பதற்குத் திருஷ்டாந்தமாகமாட்டாதென்று எதிரிகளா லாக்ஷேபிக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது. எப்படியென்றால், திருஷ்டாந்தமாகக்காட்டப்பட்ட (பாரதாதிகளிலுள்ள) பாடபேதங்கள் மித்தியாசாசனமென்று உபயவாதிகளாலு மொப்புக்கொள்ளப்பட்டிருந்தாலல்லது அவை திருஷ்டாந்தமாகமாட்டாவென்பது நியாயசித்தாந்தமாயிருக்கிறது.

பாரதாதிகளிற் சிலகோசங்களிலில்லாதபாடங்கள் சிலகோசங்களிலிருப்பது வாஸ்தவமே. அவை யில்லாதகோசங்களில் எழுதாமல் விடப்பட்டனவாக ஏன்கொள்ளக்கூடாது. அப்படியும் கொள்ள இடங்கொடுக்கும்பக்ஷத்தில் அவற்றை மித்தியாசாசனங்களென்று எப்படி நிச்சயிக்கலாம். வியாசபாரதத்துள்ளேயே சிலபாகம்விடப்பட்டிருந்தால் விடப்பட்டபாகமாவது குறைத்தெழுதியபாகமாவது வியாசவாக்கியமாகாமற்போய்விடுமா? வியாசவாக்கியமாகாமற்போனலன்றே அது மித்தியாசாசனமாகும். பாரதாதிபாடபேதங்கள் மித்தியாசாசனமென்று சித்தியாதிருக்கச்செய்தே அவை ஸ்மிருதிவாக்கியங்களே மித்தியாசாசனமென்றுசாதிக்கத் திருஷ்டாந்தமாகலாமா? மித்தியாசாசனமென்று சித்தித்திருந்தாலும், எந்தஸ்மிருதியில் ருதுமதீவிவாஹநிந்தாவாக்கியமிருக்கிறதோ அதேஸ்மிருதியில் பிரதிபேதத்தில் அந்தவாக்கியமில்லாதிருக்குமானால் ஒருவாறு திருஷ்டாந்தங்காட்டலாம். அப்படி எந்தஸ்மிருதியிலிருக்கிறது. பொதுவாக ஸ்மிருதிகளிற் கன்னியாவிவாஹவிதிவாக்கியங்களும் ருதுமதீவிவாஹநிஷேதவாக்கியங்களுமேயிருப்பதால் அவை ஒன்றற்கொன்று விரோதமுள்ளவையல்லவென்று

முன்னமே சொல்லப்பட்டுள்ளன. அவற்றையொழிய ருதுமதீவிவாஹ விதிவாக்கிய மெங்கேயாயினுங் கண்டதுண்டா? காணவில்லையாயின் மித்தியாவாக்கியங்களிவை? எதார்த்தவாக்கியங்களிவை? என்று காட்டுவ தெப்படி. இவற்றையெல்லாம் பரியாலோசியாது, நமதுகொள்கைக்கு விரோதமாயிருப்பதையெல்லாம் ஸ்மிருதிகளிற் பின்புள்ளா ரெழுதிச்சேர்த்துவைத்த மித்தியாசாசனமென்று மேலெழுந்தபடியாகச்சொல்வதானது சாஸ்திரவாசனையேயில்லாத சாமான்யஜனங்களே யேமாற்றி நம்கட்சியிற் சேர்ப்பதற்குப்பேசும்பேச்சாய்முடிவதல்லது பிராமாணிகராலங்கீகரிக்கும்படி எடுத்துக்கொண்டவிஷயத்தைச்சாதிக்கத்தக்கதாயில்லையென்று தோன்றுகிறது.

அன்றியும், ருதுமதீவிவாஹநிந்தாவாக்கியங்கள் ஸ்மிருதிகளிற் பின்புள்ளோரால் நுழைத்தெழுதப்பட்டிருக்குமானால், நம்மாலும் நமக்குவேண்டியவிஷயங்களே ஸ்மிருதிகளில் நுழைத்தெழுதிஅநுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டுவர மார்க்கமில்லாதிருப்பதற்குக்காரணமென்ன? அந்தக்காரணம் முற்காலத்திலும் ஏன் இருந்து தடுக்காமற்போயிற்று. எழுதிவைத்தவர்கள் முதன்மையுடையவராயிருந்தார்கள், அவர்கள் சொற்படி யெல்லாரும் நடந்தார்கள் என்றால் அப்படிப்பட்ட பெரிய ஐகமத்தியமுடையாருக்கு விரோதமாக மகமதிய ரிடைஞ்சல்செய்தார்கள் என்றுசொல்லுவதும் அதற்கு அவர்கள் அஞ்சினார்களென்று சொல்லுவதும் பொருந்தாதிருக்கின்றன.

வால்மீகத்துக்குவிரோதமாகப் பல ராமாயணங்க ளெழுதப்பட்டிருப்பதுபோலவே ஸ்மிருதிகளு மவரவர்க்குத்தோன்றியவா றெழுதப்பட்டனவாகச்சொல்வதானது, தற்காலத்து அவரவர்க்குத்தோன்றிய வாறெழுதும் பலநாவல்கள்போலச் சட்டப்புத்தகங்களு மவரவரிஷ்டம்போலத் தோன்றியபடி யெழுதப்பட்டனவென்று சொல்வதுபோன்றிருக்கிறது. கதை காவியங்களெல்லாம் படிப்பவர்க்கு மனமகிழ்ச்சியுண்டாகவும் மனந்திருந்தவும்வேண்டிப் பொய்யும் மெய்யுமாகியவிஷயங்களைப் புத்திசாதுரியத்துக்குத்தக்கபடியமைத்துச்செய்யப்படுவனவாம். ஸ்மிருதிகளெல்லாம் சட்டமாதலால் அவற்றைக்கடப்பவர்கள் சிலைக்குள்ளாகும்படி உண்மையினின்று சிறிதுந்தவறுமலும் முன்னுக்குப்பின் விரோதமில்லாமலுமே யெழுதப்படுவனவாம். ஆகையால் இதிஹாஸாதி காவியங்களுக்கும், ஸ்மிருதிகளுக்கும் வெகுதூரம்வித்தியாசமுடைமையாலு மவை திருஷ்டாந்தமாகக்காட்டத்தக்கவையல்ல.

"ஸ்மிருதிகளெல்லாம் ஒருமுகமாயபிப்பிராயம்சொல்லாமல் ருதுமதீ விவாஹவிஷயத்திற் பலவிதமாகச்சொல்லுதல்" என்று முதலாதரவாகக் காட்டியிருக்கும்விஷயம் வாஸ்தவமாயிருக்குமானல் ருதுமதீவிவாஹ கக்ஷி தோல்வியடையாதென்பது திண்ணம்.

அது வாஸ்தவமில்லையென்பதும், ஸ்மிருதிகளெல்லாம் ஒரேமுக மான அபிப்பிராயமுள்ளனவென்பதும் முன்னமே நிரூபிக்கப்பட்டன. இன்னும் இதனைச் சிறிது பராமர்சிப்போம்.

விதிவாக்கியங்கள் சாமான்யவிதியென்றும், விசேஷவிதியென்றும், நித்தியவிதியென்றும், விகற்பவிதியென்றும், நியமவிதியென்றும், விலக்குவிதியென்றும், பலதிறப்படும். அவற்றின் இலக்கணங்களும் வெவ்வேறும். இவற்றையுணராதார்க்குப் பலவிதஅபிப்பிராயமுடை யனவாகத்தோன்றுமாயினு முணர்ந்தார்க்கு அவ்வாறு தோன்றுவ தில்லை. எப்படியென்றல் ஒருபிரையும் கொல்லலாகாது என்பது பொதுவிதி. யாகபசு-கொல்லத்தக்கது, என்பது சிறப்புவிதி. இவ்விரண் டும் கொலைவிஷயத்தில் வெவ்வேறபிப்பிராயமுடையனவாகக் கொள்ளப் படுவதில்லை. எனென்றல் யாகநிமித்தமல்லாம லொருபிரையுங்கொல்ல லாகாது என்பதே இரண்டுவாக்கியங்களுக்குஞ் சேர்ந்ததாற்பரியமா யிருக்கிறது. இவ்வாறே ஸ்மிருதிவாக்கியங்கள் ஒரேவிஷயத்தில் வெவ் வேறபிப்பிராயமுடையனவாகத்தோன்றியபோதிலும் அவற்றையெல் லாம் ஒன்றுசேர்த்து ஒரேஅபிப்பிராயமுடையனவாகவே கொள்ள வேண்டும். அப்படிக்கொள்ளாவிட்டால் இது பிரமாணம், இது அப் பிரமாணம் என்று வியவஸ்தைசெய்யமுடியாமையால்ஒன்றையொன்று விரோதித்து எல்லாம் அப்பிரமாணமாய்முடியும்.

ஆகையால், விவாஹவிஷயத்தில் ஸ்மிருதிகள் சொல்லியேதெரிய வேண்டிய அதிருஷ்டபுண்யபலப்பிரதமான கன்னியாவிவாஹத்தைச் செய்யும்படிவிதித்தும், ராகப்பிராப்தமாய்த் தாமேதெரிந்துசெய்யத் தக்கதாயும், அதிருஷ்டபலமில்லாததாயுமுள்ள ருதுமதீவிவாஹத்தை

விதியாமலும் விலக்காமலும் உபேக்ஷையாய்விட்டும், காலாதிக்கிரமண ருதுமதீவிவாஹமானது சொல்லியேதெரியவேண்டிய அதிருஷ்டபாப பலப்பிரதமாகையால் அதனை நிஷேதித்துமுள்ளனவாகிய வாக்கியங்க ளுக்குப் பின்னுபிப்பிராயம் சிறிதுமில்லை.

இவற்றுள், கன்னியாவிவாஹம் சாஸ்திரசித்தமில்லையென்றுவது, காலாதிக்கிரமண ருதுமதீவிவாஹம் சாஸ்திரலம்மதமுள்ளதென்றுவது, ஆசாரத்திருத்தக்கக்ஷியார் சொல்லுவதற்கிடமில்லை. ஆனால், காலா திக்கிரமணமில்லாத ருதுமதீவிவாஹம் சாஸ்திரசம்மதமில்லாமற்போய் விடவில்லை என்பதைமட்டும் பலமாய்ப்பிடித்து வழக்காடப் பின்வாங்கா தவர்களாயிருக்கிறார்கள். அது (யதாயோக்கியமாக-ஏற்புழிக்கோட லால்) வர்ணக்கிரமமாக விவாஹத்துக்குவிதிக்கப்பட்ட வயக்கிரமத்தால் பிராமணரல்லாதவருணத்தார்க்குரியதாகக் கொள்ளத்தக்கதாயிருக்கிற தென்று கன்னியாவிவாஹக்ஷியாருக்கும், சார்வத்திரிகமென்றுருதுமதீ விவாஹக்ஷியாருக்கும் பின்னுபிப்பிராயமுண்டாயிருப்பதல்லது, ஸ்மி ருதிகளில் பின்னுபிப்பிராயமிருப்பதாகச் சொல்லற்கிடமில்லை.

ஸ்மிருதிகளிற் பின்னுபிப்பிராயமிருப்பதாகவைத்துக்கொண்டா லும் அது சிஷ்டானுஷ்டானத்தாற் பாதிக்கப்படுவதல்லது சிஷ்டானுஷ் டானத்தை யது பாதிக்கமாட்டாது. எப்படியென்றால் "தூஹி வ்ஹூஹிராய-ஃக்ஷுவ்ஹ்ராஃ" ஒருவன் தனக்கு அத்தைமகளையாவது அம் மான்மகளையாவது கல்யாணம்செய்யலாகாதென்று ஸ்மிருதிசொல்லி யிருக்க, அதன் வியாக்கியானத்தில் "இப்படியுள்ளகல்யாணம் தெக்ஷிண தேசசிஷ்டாசாரமாயிருப்பதால் தோஷமில்லை." என்று உத்தரதேசத் தாரொருவர்எழுதியிருப்பதாலும் "யதி ஃஆவஹேயுர்வ்ராணவெடிஹு" என்று ஆசாரதர்மங்களுக்கு சிஷ்டானுஷ்டானமே முதலாவது பிரமாணமென்றும், வேதாதிசாஸ்திரங்களதனையடுத்து இரண்டாம் பிரமாணமென்றும் ஆபஸ்தம்பசூத்திரம்சொல்லுதலாலு மறியலாம். ஆகையால் ஆசேதுஹிமாசலமாக அநாதிகாலமாயநுஷ்டித்துவரப்பட்ட சிஷ்டாசாரமாகிய கன்னியாவிவாஹத்தை அதர்மமென்று ஸ்மிருதிகள்

சொன்னலும், சிஷ்டாநுஷ்டானமில்லாத ருதுமதீவிவாஹமே தர்மா சாரமென்று ஸ்மிருதிகள்சொன்னலும் அவ்விரண்டுமே செல்லத்தக் கவையென்று சொல்லத்தக்கவையன்று.

இனி, ருதுமதீவிவாஹத்துக்கு இரண்டாவது ஆதாரமாகக்காட் டப்பட்ட விவாஹமந்திரங்களாலுண்டாகும் ஊஹங்கள், வாக்கியரூபமா யுள்ள கன்னியாவிவாஹவிதிகளேயாவது ருதுமதீவிவாஹ நிஷேதவாக் கியங்களேயாவதுபாதிக்கமாட்டாவென்று முன்னமேசொல்லப்பட்டிருக் கிறது. அன்றியும், சம்ஸ்காரரூபமான கிரியைகளிற் (சடங்குகளிற்) சொல்லும்விஷயங்கள் அப்பொழுதே அனுபவயோக்கியமாயிருந்துதீர வேண்டுமென்னும் நியமமில்லையென்பதும், முன்னமே சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. ஆதலால் அந்தமந்திரங்களே யாதரவாகக்காட்டுவது பிர யோஜனமற்றதாயிருக்கிறது.

3-வதுஆதரவாக "பூர்வம்தொடங்கி ருதுவானபெண்களுக்குக் கல்யாணம்செய்துவந்திருக்கிறதாக வெளியாகிறஅனுபவங்கள்" என்று சொல்லுமவைகளில் ஒன்றுவது பிராமணகன்னியாவிஷயமில்லாமை யாலும்,எல்லாம் க்ஷத்திரியகன்னியாவிஷயங்களாயிருப்பதாலும்,அவை விவாதவிஷயத்துக்கு ஆதரவாகமாட்டாவென்று முன்னமே சொல்லப் பட்டது.

உண்மை இப்படியிருக்கப் பிராமணவருணத்துக்கும் ருதுமதீ விவாஹம் உரியதென்பதற்குச் சுருதி யுக்தி அநுபவங்களுண்டென் றெண்ணுவது முழுதும் தவறாயிருக்கிறது. சாஸ்திரங்கள் ருதுமதீ விவாஹத்தைப் பிராமணர்விஷயத்திலும் அங்கீகரித்திருப்பதாகவே வைத்துக்கொண்டாலும், அது ஏதோ ஒருகாரணத்தால் முன்னோ சாரத்திருத்தத்தில் விலக்கப்பட்டுவிட்டபடியால் அதில் நாம் திரும்பவும் பிரவர்த்திப்பது ஆசாரத்திருத்தமாகுமென்றுதோன்றவில்லை. ஏனென் றால், ஆசாரத்திருத்தமென்பது அவரவர் நெஞ்சுக்குத்தோன்றியவாறு

காமசாரமாயொழுகுமொழுக்கத்தாலுண்டாகுந் தீமைகளைப்போக்கு தற்குரிய சிலநியமங்களையேற்படுத்தி யொழுகச்செய்வதல்லது, அவ்வா றேற்பட்டிருக்கும் நியமங்களையழித்து இயற்கைவழியிற்செல்லச்செய் வதன்று. அங்ஙனம்செய்யின் அது விருத்தமென்றபெயர்பெறுவதல் லது திருத்தமென்றபெயர் பெறமாட்டாது. ஆகையாற் கன்னியா விவாஹம் இயற்கையான காமசாரமாயிருக்கும்பக்ஷத்தில் அதையொ ழித்து ருதுமதீவிவாஹத்தைக் கைப்பற்றச்செய்வது திருத்தமென்று சொல்லலாம். அப்படியில்லாமல் நியமத்தைத்தவிர்ப்பதே திருத்தமாகு மென்றுசொல்லஇடமில்லை. இன்னும், சாஸ்திராதாரமிருக்கிறதென்று அநுபவத்தில் விட்டிருக்கும் ருதுமதீவிவாஹத்திற் பிரவர்த்திக்கும் நாம் இதைப்போலவே சாஸ்திராதாரமுள்ளதாய் அநுபவத்தில் விடப்பட் டிருக்கிற அந்யஜாதிவிவாஹத்திலும், மாம்ஸபோஜனத்திலும், பலபை திருகாதிகளிலும் பிரவர்த்திக்கப்போகும் ஆசாரத்திருத்தத்தையும், அங்கீகரிக்கவேண்டியவர்களாய்விடுவோம். அன்றியும், சாஸ்திராதார முள்ளதும், அநுகூலமாகத் தோன்றுவதுமான அன்னியஜாதிவிவாஹ முதலியவற்றை யங்கீகரியாத நாம், அவற்றோடொத்த ருதுமதீவிவா ஹத்தைமட்டும் அங்கீகரிப்பதானது பக்ஷபாதமாயுமிருக்கிறது. ஆகை யால் நம்முடைய பிரவர்த்திக்குச்சாதகமாகாதசாஸ்திரங்களை நாம் லக்ஷ் யம்பண்ணுமலே வேறுவழியாக நம்முடைய இஷ்டத்தை நிறைவேற்ற இடமுண்டாவென்று பரியாலோசிப்பதே நலமென்றுதோன்றுகிறது.

(தொடரும்.)

திரு. நாராயணையங்கார்,
சேந்தமிழ்ப்பத்திராதிபர்.

———

தமிழெழுத்துத் தமிழெழுத்தே.

இலக்கியத்தினது அமைதியே இலக்கணமாம். இலக்கியமாவது கருதப்பட்டபொருள். அப்பொருளினது இயல்பே இலக்கணமாம். இங்கே இலக்கணமெனக்கொள்ளப்பட்டது தமிழிலக்கணம். இலக்கிய மெனக்கொள்ளப்பட்டது தமிழ்.

தமிழெழுத்துக்கள் வடமொழியெழுத்துக்களோநோக்கி அமைக்கப் பட்டனவென்பது சிலர்கொள்கை. உலகத்திலேயுள்ள பாஷைகளெல்லா வற்றுக்கும் ஒலியொற்றுமைநயம் இயல்பிலேயுண்டு. அரபிப்பாஷை யைத் தமிழெழுத்தாலும், தமிழ்ப்பாஷையை அரபியெழுத்தாலும், ஆங்கிலவெழுத்தால் தமிழையும் தமிழெழுத்தால் ஆங்கிலமொழி யையும் ஒருவாறெழுதலாம். அதுபோலத் தமிழையும் வடமொழி யெழுத்தால் எழுதலாம். அதுபற்றித் தமிழெழுத்தெல்லாம் வட மொழியினின்றும்பிறந்தனவெனக் கொள்ளப்போகாது. அவ்வப் பாஷைக்குமுதற்காரணமாகவுள்ள ஒலிப்பகுதிகளேயெல்லாமாராய்ந்து வேறுவேறுக்கி அமைத்துக்கொண்டதொகுதியே அஃததற்கு நெடுங் கணக்காம். ஒவ்வொருபாஷைக்கும் பொதுவும் சிறப்புமாகியவொலிக ளுண்டு. அவ்வொலிகளே பொதுவெழுத்தென்றும் சிறப்பெழுத்தென் றுங் கூறப்படுவன. பொதுவெழுத்துப் பலபாஷைக்கண்ணுமுளவாம். சிறப்பெழுத்துக்கள் ஒருபாஷைக்கேயுரியனவாம். பொதுவெழுத்துப் பல. சிறப்பெழுத்துச் சிலவாம்.

வடமொழிக்கும் தமிழ்மொழிக்கும் பொதுவெழுத்துக்கள் பல. தமிழ்மொழிக்குச் சிறப்பெழுத்தாகவுள்ளன சில. அவை,

> "தனழஎஒவ்வுமுயிர்மெய்யுமுயிரள
> பல்லாச்சார்புந்தமிழ்பிறபொதுவே"

என்பதனாற் பெறப்படும்.

வடமொழிக்குமுதலெழுத்து ஐம்பத்தைந்து. தமிழுக்குமுதலெ ழுத்து முப்பது. வடமொழிக்குந் தமிழுக்கும் பொதுவாகவுள்ளன இரு பத்தைந்தெழுத்துக்களாம். அவற்றைக்கொண்டு தமிழ் வடமொழியி லிருந்துவந்ததெனச் சாதிக்கப்புகுதல் அறியாமையாம். சீனபாஷை யிலும் அகரசத்தமுண்டு. ககரசத்தமுண்டு. சீனபாஷைக்கும் தமி ழுக்கும் பொதுவாகியசத்தங்கள் இன்னும் பலவுள. அதனால், சீன பாஷையே தமிழுக்குமாதருபாஷையெனப்போகுமா. ஆங்கிலத்துக் குந் தமிழுக்கும்பொதுவாகிய அக்ஷரசத்தங்கள் பலவுள. அதனால் ஆங் கிலபாஷையைத் தமிழுக்கு மாதருபாஷையெனல் சாலுமா ?

உலகத்துப்பாஷைகளினதுஇயல்பு இதுவேயாகவும் அதனையுண ராது மூன்றெழுத்தாலுமொருபாஷையோவெனத் தமிழை அவமதிப் பாருஞ் சிலர்.

இலக்கியங்கண்டு அதற்கு இலக்கணங்கூறுவ தியல்பாதலின் தமிழ்ப்பாஷையை ஊன்றியாராய்ந்தே அதற்கு இலக்கணங்கூறினாரா வர். ஒன்றற்குரியஇலக்கணத்தை யொன்றற்குக் கூறப்புகார். தமிழி லுள்ள றனழஎஒ என்னுமெழுத்துக்கள் தமிழுக்கே சிறப்பாகவுள் ளன. அவ்வெழுத்துக்கள் வடமொழிக்கண் இல்லாதன. தமிழுக்கு எழுத்துக்கள் வடமொழியிலிருந்துவாங்கப்பட்டனவெனில் இந்த ஐந் தெழுத்தும் வந்தவகை என்ன? எகரம் வடமொழிஎகாரத்தினது குறுக்கம்; ஒகரம் வடமொழிஓகாரத்தினதுகுறுக்கமென்று லென்னே யெனின், அற்றுயின், றனழ எவ்வாறுவந்தனவாகுமோ? அவற்றுக்கு அங்கே மாதிருஸ்தானங் காண்கின்றிலம். ஆதலால் றனழஎஒ என்னுமெழுத்துக்கள் தமிழுக்கேயுரிய சிறப்பெழுத்துக்களாம். நகர னகரங்கள் வடமொழி ரகர �நகரங்களின் பேதங்களாகாவோவெனின் அவை நிற்றற்குரியவிடங்களிலே றனக்கள் நிற்கமாட்டாமையின், பேதமென்னல் சிறிதும் சாலாது. வடமொழியிலேயுள்ள நகரம் தக ரத்துக் கினமாயதன்றே. அந்த நகரம் தமிழிலுமுள்ளது. அந்த நக ரத்தின்வேறுய் றகரத்துக்கினமாய்த் தமிழிலுள்ள னகரமும் அதற்கின மாகிய றகரமும் தமிழுக்கேசிறந்தனவாம். கந்தன் என்பதைக்"கன்தன்" என வெழுதவொண்ணுது. னகரத்துக்குமுன்னே தகரம்மயங்குதல் இயல்பன்று. னகரமும் றகரமுமே மயங்குமியல்பின.

றனழஎஒ என்னுமைந்தெழுத்தினுள்ளே நடுநின்ற ழகரம் தமிழுக்கு மிக்கசிறப்புரிமையுடையதாம். அவ்வெழுத்தைச் சிறப் புரிமைபாகவுடையதென்பதுபோதரத் தமிழும் தமிழ் எனப்பெயர் கொண்டதுபோலும். தம்—தமது, ழ்—ழகரத்தைக்குறியாகவுடைய மொழி யெனப் பொருள்விரிக்கலாகும். தமிழுக்கியல்பாகிய ஒழுகிய இன்னிசைபற்றித் தமிழ் எனப்பட்டதென்பதே வழக்கமாகியகொள்கை யாயினும் இவ்வாறுகொள்வதும் பொருந்தும்.

தமிழினது ஒலியமைதியைத் தெற்றெனக்கண்டே தமிழெழுத்துக் களே வகுத்தாரன்றித் தமிழுக்கில்லாத ஒலிகளுக்கு வடமொழியெழுத் துக்களேவாங்கிப் பொருந்தவைத்தாரல்லரென்பது மேற்கூறியவாற்றல் நன்குதுணியப்படும்.

ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை.

சிறுபஞ்சமூலம்

"செந்தமிழ்" (தொகுதி கஉ பகுதி கூ ல்) கூரும0-ஆம்பக்கத்தொடர்ச்சி.

தொழீஇயடவுண்ணர்தோழரிற்றுஞ்சார்
வழீஇயபிறர்பொருளெவளவார்—கெழீஇக்
கலந்தபிற்கீழ்காணர்காணுய்மடவாய்
புலந்தபிற்போற்றூர்புலை. (கூஅ)

என்பது, புறத்திரட்டில் அறத்துப்பாலில் கடி-வது ஒழுக்கமுடைமை என்ற அதிகாரத்தின்கீழ்ப் பின்வருமாறு காணப்படுகிறது.

தொழீஇயட வுண்ணர்தோழனிற்றுஞ்சார்
வழீஇப்பிறர்பொருள்வெளவார்—கெழீஇக்
கலந்தபிற்கீழ்காணர்காணுய்மடவாய்
புலந்தபிற்போற்றூர்புலை.

டேணடக்கம்பேணுப்பெருந்தகைமைபீடைமை
நாணெடுக்கமென்றைந்துநன்றகப்—பூணெடுக்கம்
பொன்வரைக்கோங்கேர்முலைப்பூந்திருவேயாயினுந்
தன்வரைத்தாழ்த்தலரிது. (சடு)

என்றவெண்பா, புறத்திரட்டில் அ-வது அதிகாரம் கற்பின்மகளிர் என்ற தலைப்பின்கீழ் இரண்டாவதடி மூன்றுவதுசீர் நண்ணின்றுய் என்றும், மூன்றுவதடியில், கோங்கமுலை என்றுங் காணப்படுகிறது.

பொச்சாப்புக்கேடுபொருள்செருக்குத்தான்கேடு
முற்றுமைகேடுமுரண்கேடு—தெற்றத்
தொழின்மகன்றன்ஞெடுமாற்றுயினென்று
முழுமகற்குக்கேடிலுரை. (கூ0)

என்றசெய்புள், II-வது பொருட்பால் 56-வது அதிகாரம் குடிமரபின் கீழ்ப் பின்வருமாறு காணப்படுகிறது.

பொச்சாப்புக்கேடுபொருள்செருக்குத்தான்கேடு
முற்றுமைகேடுமுரண்கேடு—பேற்ற
தொழின்மகன்றன்ஞெடுமாறுயினென்று
முழுமகற்குக்கேடென்றுரை.

எனக் காணப்படுகிறது. இவைகளின் வன்மை மென்மை பெரியார் ஆராய்ந்துகொள்வார்களாக.

மக்கட்பெறுதன்மடனுடைமைமாதுடைமை
யொக்கவுடனுறைதலூணமைவு—தொக்க
வலவலையல்லாமைபெண்மகளிர்க்கைந்து
தலைமகனைத்தாழ்க்குமருந்து. (கூசு)

என்பது,

மக்கட்பெறுதன்மடனுடைமைமாதுடைமை
யொக்கவுடனுறைதலூணமைவு—தொக்க
விலைமகளல்லாதாட்கைந்திவைகண்டீர்
தலைமகனைத்தாழ்க்குமருந்து.

என அறத்துப்பால் எ-வது கற்புடைமகளிர் என்ற அதிகாரத்திற் கண்டது. உரைகாரர் 'அலவலையல்லாமை' என்பதற்கு அற்பகாரியங்க ளல்லாமையால் எனப் பொருள்கண்டார். இதனுட்கூறப்படுவன தலை மகனைத் தன்வயப்படுத்துங்குணங்களாதலின், இவை யார்க்குரியவென் புழி விலைமகளல்லாதாட்கு என்றார். இப்பொருளின் உயர்வைநோக்க, இப்பாடமே சிறப்புடையதொன்றும்.

பொருள்போகமஞ்சாமைபொன்றுங்காற்போந்த
வருள்போகாவாரமென்றைந்து—மிருடீரக்
கூறப்படுங்குணத்தான்கூர்வேல்வல்வேந்தனுற்
றேறப்படுங்குணத்தினன். (கூக)

என்றசெய்யுளில் முதலடி ஈற்றுச்சீர் போர்த்த எனக் காணப்படுகிறது.

நன்புலத்துவையடக்கிநாளுமாடோர்போற்றிப்
புன்புலத்தைச்செய்தெருப்போற்றியபி—னின்புலத்தின்
பண்கலப்பையென்றிவைபாற்படுப்பானுழவோன்
றுண்கலப்பைநூலோதுவார் (கூ0)

என்பதன் பின்னிரண்டடி, இன்புலத்தைப் பண்கலப்பைப் பாற்படுத்து வானுழவ னென்பவே நூண்கலப்பைநூலோதுவார் எனக் காணப்படு கிறது. (புறத்திரட்டு பொருட்பால் 56 குடிமரபு அ.)

அரம்போற்கிளையடங்காப்பெண்வியக்கத்தொண்டு
மரம்போன்மகன்மாறுநின்று—கரம்போலக்
கள்ளநோய்காணுமயலுந்துமாகுமே
யுள்ளநோய்வேண்டாவுயிர்க்கு (கூஉ)

என்னுஞ்செய்யுளில் முதலடியில் வியக்கத்தொண்டு என்பது அவியாத் தொண்டு எனக் காணப்படுகிறது. வியக்கமென்பதற்குப் பொருளில்லை.

புண்பட்டார்போற்றுவாரில்லாதார்போதுயிரார்
கண்கெட்டார்காலிரண்டுமில்லாதார்—கண்ணாகண்படீ
டாழ்ந்துநெகிழ்ந்தவர்க்கீந்தார்கடைபோக
வாழ்ந்தகழிவார்மகிழ்ந்து (எஅ

என்பதில்,'கண்கண்பட்டு'என்பது தங்கட்பட்டு என்று காணப்படுகிறது.

அறத்துப்பால் 23-வது 'தானம்' என்ற அதிகாரத்தில்,

அச்சமேயாயுங்காணன்மையறத்தோடு
கச்சமில்கைம்மாறுளேந்தான்—மெச்சிய
தோகைமயிலன்னசாயலாய்தூற்றுங்கா
லீகைவகையினியல்பு.

கைம்மாறுமச்சமுங்காணிற்பயமின்மை
பொய்ம்மாறுநன்மைசிறுபய—மெய்ம்மா
றருள்கூடியாற்றத்தொடர்ந்தியைந்தீயிற்
பொருள்கோடியெய்தல்புகன்று.

என்றசெய்புள்களும், 33-வது பொய்யாமை என்ற அதிகாரத்தில்,

இம்மைகலனழிக்குமெச்சங்குறைபடுக்கு
மம்மையருநரகத்தாழ்விக்கும்—மெய்ம்மை
யறந்தேயும்பின்னுமலர்மகளீக்கு
மறந்தேயும்பொய்யுரைக்கும்வாய்.

என்றசெய்புளும் காணப்படுகின்றன. இப்பாடல்கள் சிறுபஞ்சமூலப் பதிப்பில் இல்லாதன.

இலக்கணவிளக்கபரம்பரை,

திருவாரூர்—சோமசுந்தரதேசிகன்.

ரஸாயன நூல்.

CHEMISTRY.

செந்தமிழ் (தொகுதி-கஉ பகுதி-கூஉல்) சகூo-ஆம்பக்கத்தொடர்ச்சி.

அத்யாயம்—15.

சிலம்.

Silicon.

[Si.]

மறுபெயர்:—மணல்ஸத்து.

சிலம் என்பது மூலப்பொருள்களில் ஒன்று அதன் பலவகைக்கல் பங்கள் சாதாரணமாயகப்பட்டபோதிலும் சிலம் என்னும் மூலம் தனிப் பொருளாய் ப்ரக்ருதியிற் காணப்படுவதில்லை.

சிலம் என்பது விசேஷமாய்ச் சிலாக்ஸிஜங்(Silica or Silicon oxides)களிலும், பளிங்குக்கற்களினும், மணல்களிலும் கலந்து கல்ப நிலைமையில் அகப்படுகின்றது.

சிலாக்ஸிஜம்.

Silica.

[SiO_2.]

சிலாக்ஸிஜம் என்பது சிலமும் ஆக்ஸிஜனும் ஒருபங்கு இருபங் காய்க்கலந்த ஒருகல்பம். இக்கல்பம் எரிகாரத்து(Caustic alkali)டன் கலந்து எரிக்கையில், சிலாஜ(Silicate)மாகும். ஸோடா எரிகாரத்துடன் கலந்தால், ஸோடியம் சிலாஜமாகும். ஸோடியகரிஜத்துடன் கலப்பதா லும், ஸோடியசிலாஜம் உண்டாகும்.

சிலாக்ஸிஜம் (SiO_2)
+ஸோடியகரிஜம் (Na_2CO_3) } = { (கரிவாயு CO_2) +ஸோடியசிலாஜம் (Na_2SiO_3)

சிலாமிலம்.

Silicic Acid.

[H_2SiO_3]

ஸோடியசிலாஜத்துடன் ஏதாவது ஒரு அமிலத்தைக்கலந்தால், சிலாமிலம் உண்டாகும். ஆனால், சிலாமிலம் சீக்கிரத்தில் சிலாக்ஸிஜ மாகவும் ஜலமாகவும் பிரிந்துவிடும்.

ஸோடியசிலாஜம்
+2 க்ளோராமிலம் } = { 2 கறியுப்பு
+ சிலாமிலம் { ஜலம். சிலாக்ஸிஜம்.

$$Na_2SiO_3+2Hcl=2NaCl+\underbrace{H_2O+SiO_2}_{H_2SiO_3}.$$

சிலாஜங்கள்.

Silicates.

கண்ணுடி. சீமைச்சுண்ணும்பு, ஸோடியம்கரிஜம், சுத்தமான மணல், இம்மூன்றையும்கலந்து உருக்கினால் சாதாரணக்கண்ணுடியுண்டாகும். இது ஸ்வச்சமாயும், உறுதியாயும், வடிவமற்றதாயும் இருக்கும். கண்ணுடியில் விசேஷமாய் ஸோடியசிலாஜமும், சுண்ணசிலாஜமு (Calcium Silicate)ம் கலந்திருக்கின்றன. கொஞ்சம் காயவைத்தால், அதன் ஸ்வச்சமானதன்மை மாறி மங்கலா(Opaque)ய்விடும். இவ் வகைக்கண்ணுடிக்குச் சோடாக்கண்ணுடியென்று பெயர். காயவைத் தால் மெதுவாய்விடும். அங்கிலேமையில் எந்த உருவமாகவேண்டுமானலும் செய்யலாம்.

அசுத்தச்சரக்குகள்கலந்தால் கண்ணுடிக்கு நிறமுண்டாகும். அயசிலாஜம் (Iron silicate) கலந்தாற் பசுமை நிறமுண்டாகும்.

ஸோடியத்துக்குப்பிரதியாய்ப் பொடாஷியம்சேருமானல்,கண்ணுடி வெகு உறுதியாய்விடும். இதுதான் பொஹீமியன்கண்ணுடி எனப்படும்.

பளிங்குக்கண்ணுடி. பளிங்குக்கண்ணுடிசெய்வதில் ஈயசிந்தூரம் (Pl_3O_4) பொட்டாஷியகரிஜம் (H_2CO_3) சுத்தமானமணல் (SiO_2) இவைகள் சேருகின்றன.

இயற்கைச்சிலாஜங்கள். முற்கூறியவைகள் செய்பொருள்கள். இவைதவிர, இயற்கையிலே சிலவகைச் சிலாஜங்கள் அகப்படுகின்றன.

களிமண். இதில் அசுத்தமான அலுமினியசிலாஜம் இருக்கின்றது.

சீனமண். இதுவும் ஒரு களிமண்ணனபோதிலும் அதன் கலப்புகள் சுத்தமானதாக இருக்கின்றன.

மெழுகுமண் (Marl). இதுவும் ஒருவகைக்களிமண். இதிற் சீமைச்சுண்ணும்பும் கலந்துள்ளது.

பசளாமண் (Loam). இது களிமண்ணும் மணலும் கலந்தது.

அப்ரம் (Mica) என்பது பொடாஷியசிலாஜம்.

மண்பாண்டங்கள்:—களிமண்ணை வேண்டிய உருவமாக்கிக் கொண்டு சூளையில்வைத்தெரித்தால், மண்பண்டங்களாகும். உலையிற் கொஞ்சம் கறியுப்பைப்போட்டால் அது சிலாஜத்துடன்கலந்து அப் பண்டங்களுக்கு ஒருவித மினுமினுப்பையுண்டாக்கும்.

பீங்கான் (Porcelain). சுத்தமான சீமைச்சுண்ணும்புடன் சில சிலாஜங்களைக்கலந்து, பீங்கான் செய்யப்படுகின்றது. சிலாஜங்கள் உருகிக் களிமண்ணுடன்கலக்கின்றன. பீங்கான், மண்பாண்டமாகவும், கண்ணாடியாகவும் சொல்லப்படும். பீங்கான் ஸ்வச்சமான (transparent)தல்லவாகினும் பளபளப்புள்ளதாயிருக்கும்.

அத்யாயம்—16.

பாஸம்.

Phosphorous.

[P.]

பாஸம் (ஸம்ஸ்கிருதம் ஹாஸ்=ப்ரகாசி) என்பது கட்டிரூபமான ஒரு மூலப்பொருள். அது தனிப்பொருளாகக் காணப்படமாட்டாது. அது விசேஷமாய் எலும்புச்சாம்பலிலிருந்து எடுக்கப்படுகின்றது. இது மஞ்சள்நிறமானது. ஆல்கஹால் என்னும் தீநீரிலும், ஜலத்திலும் கரையமாட்டாது. கரிகந்தகத்திற் கரையும். 44 சதாம்சத்தில் உருக ஆரம்பிக்கும். 287 சதாம்சத்திற் கொதிக்கத்தொடங்கும். சாதாரணச்சூட்டிலுங்கூட அது ஆவியாய்விடும். கொஞ்சம் சூடானதும் பாஸம் ப்ரகாசமாய் எரியும். சாதாரணமாய் அதைத் தண்ணீரில்தான் காப்பாற்றிவைக்கவேண்டும். கையால் தொடக்கூடாது. தொட்டால், கைச்சூட்டாலேயே எரியஆரம்பித்துவிடும். இதுதான் மஞ்சள்பாஸம்.

இருவகைப்பாஸங்கள்.

(1) மஞ்சள்பாஸம்.

(2) சிவப்புப்பாஸம்.

மஞ்சள்பாஸம் (Yellow phosphorous) ஒரு கொடியவிஷம். அதன் ஆவிகூடத் தேகத்துக்குக் கெடுதியைவிளைவிக்கும். அதில் வேலை செய்வோர்க்கு எலும்புநோய்கள் உண்டாவதுண்டு. இதன் முக்கிய

லக்ஷணம், அதிகப்ரகாசமாய் எரியும்தன்மையே. அது இருட்டில் எரியும்போதுபார்த்தால், அதன் ஜ்வாலையைச்சுற்றி யொரு ப்ரகாசமான ஆவிமண்டலமிருப்பதைக் காணலாம். ஆக்ஸிஜனுடன் கலந்தெரிவதால் அதற்கு அவ்வளவு ப்ரகாசம் உண்டாகிறது. ஒரு சிறு கரண்டியிற் கொஞ்சம் பாஸத்தை எடுத்து, க்ளோரம்நிறைந்த ஜாடிக்குள் நுழைத்தால், அது உடனே எரியும். அங்கேயிருந்து ஒரு வெண்ணிறமான புகை கிளம்பும். இதுதான் பாஸத்ரிக்ளோரம் (Phosphorous trichloride=PCl_3). இது சீக்ரத்தில் த்ரவமாய்மாறிப் பக்கத்திலுள்ள மற்றக்ளோரத்துடன்கலந்து பாஸபஞ்சக்ளோரம் (Pcl_5)என்னும் கட்டியாய்விடும்.

சிவப்புப்பாஸம் (Red phosphorous). மஞ்சள்பாஸத்தைக் காற்றுப்படாமல் 250சதாம்சம்வரைகாய்ச்சினால் பிங்கள(red-brown) வர்ணமான ஒரு கட்டிப்பொருள் உண்டாகும். அதைப்பொடித்தால் ஒருசிவப்புப்பொடியாகும். இதுதான் சிவப்புப்பாஸம் எனப்படும். இதற்கும் மஞ்சள்பாஸத்துக்கும் சில வித்யாஸங்களுண்டு. இது கரி கந்தக(carbon-di-sulphide)த்திற்கூடக் கரையாது. இக்கட்டிப்பொருள் திரவநிலைமைக்குமாறுமலே ஆவியாய்விடும். 260-வது சதாம்சத்தில்தான் எரியக்கூடியது. உஷ்ணமில்லாமல் க்ளோரத்துடன் கலக்க மாட்டாது. இது விஷப்பொருள் அல்ல. மஞ்சள்பாஸத்தைப்போலத் தண்ணீரில்லவத்துக் காப்பாற்றவேண்டியதல்ல.

பாஸம் மேற்கூறியவாறு இரண்டுவிதமாக இருப்பதால், அதற்கு **விரூபி அல்லது விரூபப்பொருள்** என்று பெயர். (ஸம்,–வி+ரூபம்=பல ரூபமுடையவை) அதாவது ஒரே ரஸாயனப்பொருள், பல உருவமுள்ளதானால் அது விரூபி என்று சொல்லப்படும். கரி, ஆக்ஸிஜன், கந்தகம்—இவைகளும் விரூபிகளே. ஆனால் பாஸவிரூபிகளில் ரஸாயனத்தன்மைகளும் (Chemical properties) வித்யாஸப்படுகின்றன.

தீக்குச்சிகள்
Matches.
சாதாரணக்குச்சிகள்.

செய்முறை:—சுலபமாய் எரியக்கூடியதால் மஞ்சள்பாஸந்தான் சாதாரணமாய்த் தீக்குச்சிசெய்ய உபயோகப்படுகின்றது. லாலிபார் தீக்குச்சிநூலியில், மஞ்சள்பாஸம், வெடியுப்பு (Nitre) அல்லது வேறு

ஆக்ஸிஜகாரி(Oxidising agent)ப்பொருள் என்பவை சேர்க்கப்படுவ தண்டு. உரைப்பதாலுண்டாகும் உஷ்ணத்தாற் குச்சியிலுள்ள பாஸம் எரியும்.

உரசுகுச்சிகள் (Safety Matches). இக்குச்சிகளின் நுனியிற் பாஸம் இல்லாமல் ஆக்ஸிஜகாரிப்பொருள்மாத்திரம் தடவப்பட்டிருக் கும். அது சிவப்புப்பாஸம் ஸம்பந்தப்பட்டவிடத்தில் உரைத்தால் எரியும். தீப்பெட்டியின்பக்கத்திற் சிவப்புப்பாஸம் தடவப்பட்டிருக்கும். ஆகையால், இக்குச்சிகள் சாதாரணக்குச்சிகளைப்போலத் திடீரென்று தீப்பற்றமாட்டா. தவிரவும், இக்குச்சிகள் விஷஸம்பந்தமானவையல்ல.

பாஸாக்ஸிஜங்கள்.

(1) பாஸ பஞ்சாக்ஸிஜம் [P_2O_5.]
(2) பாஸ த்ரயாக்ஸிஜம் [P_2O_3.]

பாஸபஞ்சாக்ஸிஜம். ஒருகண்ணுடிஜாடியிற் பாஸத்தையெரித்தால் அதனுல் உண்டாகும்புகை சிறிதுநேரத்தில் வெண்ணிறமானபொடி யாகமாறிவிடும். இது காற்றிலுள்ளஜலத்தைக் கவர்ந்துகொள்ளக்கூடி யது. உலர்ந்தநிலைமையில், பச்சை லிட்மஸைமாற்றமாட்டாது. அது தண்ணீரிற் சுலபமாயும், சத்தத்துடனும் கரைந்து உஷ்ணமுண்டாக் கும். இது தண்ணீரிற் கரையுந்தன்மையானது ஸந்த்ரபஞ்சாக்ஸி ஜம்செய்ய முக்கிய சாதகமாயிருக்கின்றது.

அமைப்பு—இருமடங்கு பாஸம், 5 மடங்கு ஆக்ஸிஜமுள்ளகல்பம்.

டாஸத்ரயாக்ஸிஜம். ஆக்ஸிஜம் குறைவானஇடத்திற் பாஸத்தை எரித்தால், 5 மடங்குக்குப்பதிலாக 3 மடங்கு ஆக்ஸிஜம்மாத்திரம் 2 பங்கு பாஸத்துடன்கலந்து, பாஸத்ரயாக்ஸிஜ முண்டாகும்.

இது ஒருவெண்ணிறமான சுட்டிப்பொருள். உள்ளிவாசனையடிக் கும். சீக்கிரம் ஆவியாய்விடும். இதை ஆக்ஸிஜனுடன்கலந்தால், பாஸ பஞ்சாக்ஸிஜமுண்டாகும்.

பாஸாமிலங்கள்.

முதல்வகை [$H\ P\ O_3$].
இரண்டாம்வகை [$H_3\ P\ O_4$].
மூன்றும்வகை [$H_4P_2O_7$].

பாஸபஞ்சாக்ஸிஜம் தண்ணீரிற்கரைந்து பாஸாமிலங்கள் ஆகின் றது. பாஸாமிலங்கள், பகுதிப்பொருள்களுக்குத்தக்கபடி மேற்கூறிய வாறு மூன்றுவகைப்படும்.

முதல்வகை. இவ்வமிலத்தில் ஹைதரம் 1 பங்கும், பாஸம் 1 பங்கும், ஆக்ஸிஜம் 3 பங்கும் கலந்திருக்கும். பாஸபஞ்சாக்ஸிஜத்தைத் தண்ணீரிற்கரைத்தால் ஒருவித அமிலமாக மாறுகின்றது. அதைச் சற்று உலரவைத்தால், கண்ணுடிபோன்ற ஒருகட்டிப்பொருள் உண்டாகும். இதுதான், முதல்வகைப்பாஸாமிலம்.

$$P_2O_5+H_2O=2\ HPO_3.$$

பாஸபஞ்சாக்ஸிஜம்+ஜலம்=2 பாஸாமிலம்.

இரண்டாம் பாஸாமிலம்.

$[H_3PO_4]$.

மேற்கூறிய பாஸாமிலத்தை மறுபடி தண்ணீரிற் கரைத்தால் இரண்டாம் பாஸாமிலம் உண்டாகும்.

பாஸாமிலம்+ஜலம்=இரண்டாம்பாஸாமிலம்.

$[HPO_3+H_2O=H_3PO_4]$.

மூன்றும் பாஸாமிலம்.

$[H_4P_2O_7]$.

முற்கூறிய இரண்டாம் பாஸாமிலத்தைக்காய்ச்சினால், அடியில் வருமாறு மூன்றும் பாஸாமிலம் உண்டாகும்.

$$2\ H_3PO_4=H_2O+H_4P_2O_7.$$

2 இரண்டாம்பாஸாமிலம்=ஜலம்+மூன்றும்பாஸாமிலம்.

இம்மூன்றுவகை யமிலங்களும், பாஸபஞ்சாக்ஸிஜத்தின் மாறுபாடுகளே. அதனுடன்சேர்ந்திருக்கும் ஜலத்துக்குத்தக்கவாறு வித்யாஸமடைகின்றது.

பாஸோஹைத்ரம்.

பாஸம்+3 ஹைதரம்.

$[PH_3]$

மஞ்சள்பாஸத்தை ஸோடியாரிகாரம் அல்லது பொடாஷிய ஸரிகாரத்தண்ணீருடன்கலந்து காய்ச்சினால் பாஸோஹைத்ர முண்டாகும். இது தண்ணீரில் லகுவாய்க்கரையாது. பச்சைசலிட்மஸைமாற்றுது. ஆனால் பாஸ உப்புக்கள்செய்ய இது உபயோகமாகின்றது.

பாஸ்ஜங்கள்
Phosphates.
மறுபெயர்—பாஸ்உப்புக்கள்.

2-ம் பாஸாமிலத்துடன், காரங்களைக்கலப்பதால் மூன்றுவகை உப்புக்கள் உண்டாகின்றன.

உதாரணம்:—

$H_2Na\ PO_4$
$H\ Na_2\ PO_4$ =ஸோடியபாஸஉப்பு.
Na_3PO_4

குறிப்பு:—

Na=ஸோடியம்.

இதேமாதிரி சுண்ணபாஸஜமு(Calcuim phosphate)முண்டாகும்.

அத்யாயம்—17.
க்ளோரம்
Chlorine.
[Cl]

க்ளோரம் என்பது ஒரு வாயுமூலம். இது மஞ்சள்நிறமானது. துர்நாற்றமுடையது. கொடியவிஷமானதால் ப்ராணிகள் இதை உட்கொள்ளலாகாது. ப்ரக்ருதியில் தனிப்பொருளாய் அகப்படமாட்டாது. ஆனல், தினந்தோறும் சர்வசாதாரணமாய் உபயோகித்துவரும் கறியுப்பிலிருந்து பிரித்து எடுக்கலாம்.

செய்முறை. கறியுப்பு, ஸோடியமும் க்ளோரமும் கலந்த (Na Cl) ஒரு கல்பப்பொருள். கறியுப்பைக் கொஞ்சம் மாங்கனீஸ்கருப்பாக்வி ஜத்துடன்கலந்து அதனுடன் கொஞ்சம் கந்தகாமிலத்தையும் தண்ணீரையும்சேர்த்துச் சுடவைத்தால் மேற்கூறியவிதமான ஒரு காற்று உண்டாகும். அதை வக்ரநாளத்தின்வழியாய் இன்னொருஜாடியிற் சேகரித்துக்கொள்ளவேண்டும். இதுதான் க்ளோரவாயு. அதிகஉஷ்ணமானல் க்ளோரோஹைத்ரமும் உண்டாகும். இவ்விரண்டுவாயுக்களையும் தண்ணீர்வழியாய்ச்செலுத்தினல் க்ளோரோஹைத்ரம் கரைந்து, க்ளோரவாயுமாத்திரம் பிரிந்துவிடும்.

இதை உட்கொள்ளலாகாது. உட்கொண்டால் இருமலும் தொண்டைஎரிச்சலும் உண்டாகும். இவ்வாயு மற்ற உலோஹங்களுடன்கலத்தலால், க்ளோரக்கலப்(Chlorides)புக்கள் உண்டாகும். க்ளோரவாயுநிறைந்த சீசாவில் நிமிலீ(Antimony)ப் பொடியைப் போட்டால், நெருப்புப்பொறியும் வெள்ளைப்புகையும் கிளம்பி நிமிலீ க்ளோரம்(Chloride of antimony) உண்டாகும். பொருள்கள் ஆக்ஸிஜவாயுவிற்போலவே க்ளோரவாயுவிலும் எரியுமென்றும், அதினின்றும் மிகுந்த உஷ்ணமுண்டாகும் என்றும் இதனால் நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

சலவைவாயு. க்ளோரம் சலவைசெய்வதற்கு உபயோகமானது; ஆதலால் இதற்குச் சலவைவாயு என்றும் பெயர். துணிகளிலுள்ள கறைகளைஎடுப்பதற்கு மிக்கஉபயோகமானது. சாயத்துணிக்கந்தலை க்ளோரவாயுவுள்ள சீசாவிற்போட்டுக்குலுக்கினால் சிறிதுநேரத்திற் சாயம்போய்விடும்.

சலவைப்பொடி (Bleaching powder). சுண்ணாம்புநிறைந்த சீசாவில் க்ளோரவாயுவைச்செலுத்திக் குலுக்கினால், அவ்விரண்டும் கலந்து புதியபொருள்ஆகும். அது பார்வைக்குச் சுண்ணாம்பையொத்திருந்தபோதிலும் ஒருவிதநாற்றம்மாத்திரம் உண்டாகும். அப்பொடியுடன், ஏதாவது அமிலநீரைக்கலந்தால் க்ளோரவாயுஉண்டாகும். இப்பொடி சலவைக்கும், சுத்தி(disinfection)க்கும் உதவும். சலவைப் பொடியைச் சாயத்துணியில்தடவிக் கந்தகாமிலநீரில் நனைத்தால் சீக்கிரத்திற் சாயம்போய்விடும்.

குறிப்பு:—சுண்ணக்ளோரம்=Ca Cl_2=சலவைச்சுண்ணாம்பு.

$$Ca\ O + 2\ Cl = Ca\ Cl_2 + O$$
$$Ca\ O + 2\ H\ Cl = Ca\ Cl_2 + H_2O$$
$$Ca\ Co_3 + 2\ H\ Cl = Ca\ Cl_2 + H_2O + Co_2$$

க்ளோரக்கலப்புக்கள்
Compounds of Chlorine.

ப்ரக்ருதியில் பலவிதக்ளோரக்கலப்புக ளிருக்கின்றன. க்ளோரம் அநேக உலோஹங்களுடன்கலந்து கலப்புகளாகும்.

க்ளோரக்கலப்புகளுண்டாகும் வழிகள்.

(1) இன்னொருமூலத்துடன் தானேகலந்துண்டாவது.

உதாரணம்.

ஹைத்ரம்+க்ளோரம்=க்ளோரோஹைத்ரம்.

ஸோடியம்+க்ளோரம்=க்ளோரோஸோடியம்.

[குறிப்பு. க்ளோரோஹைத்ரம்=க்ளோராமிலம்=H Cl.]

க்ளோரோஸோடியம்=கறியுப்பு.

(2) க்ளோரோஹைத்ரம் மற்றக்கலப்புகளுடன்கலந்து உண்டாவது.

உதாரணம்.

ஸோடியம் ஹைத்ராக்ஸிஜம் + க்ளோரோஹைத்ரம் = ஸோடியக்ளோரம் + ஜலம்.

(3) க்ளோரோஹைத்ரமும் ஆக்ஸிஜமும்கலந்துண்டாவது.

நாகாக்ஸிஜம் + க்ளோரோஹைத்ரம் = நாகக்ளோரம் + ஜலம்.

$$Zn\ O + 2\ H\ Cl = Zn\ Cl_2 + H_2O$$

$$Mg\ O + 2\ H\ Cl = Mg\ Cl_2 + H_2O$$

வேறுஉதாரணம்.

(4) க்ளோரோஹைத்ரத்தில் உலோகத்தைக்கரைத் துண்டாக்குவது.

நாகம் + க்ளோரோஹைத்ரம் = நாகக்ளோரம் + ஹைத்ரம்

$$Zn + 2\ H_2Cl = Zn\ Cl_2 + H_2$$

வேறுஉதாரணங்கள்.

$$Fe + 2\ H\ Cl = Fe\ Cl_2 + H_2$$
$$Mg + 2\ H\ Cl = Mg\ Cl_2 + H_2$$
$$Al + 3\ H\ Cl = Al\ Cl_3 + H_3$$
$$Na + H\ Cl = Na\ Cl + H$$

(5) கரிஜத்(Carbonate)தை க்ளோராமிலத்திற் கரைத்துண்டாக்குவது.

ஸோடியகரிஜம் + க்ளோராமிலம் = ஸோடியக்ளோரம் + கரிவாயு + ஜலம்

(6) கரையமாட்டாத க்ளோரக்கலப்புச் செய்யவேண்டுமானால், அந்த லோஹ உப்புடன் வேறு க்ளோரக்கலப்பைச்சேர்த்துத் தண்ணீரிற் கரைத்தால், வேண்டிய க்ளோரக்கலப்புப் படிந்துவிடும்.

உதாரணம்.

சோடியம் க்ளோரம் + வெள்ளி + நைத்ரஜம் = வெள்ளிக்ளோரம் + சோடியநைத்ரஜம்

குறிப்பு. வெள்ளி நைத்ரஜம் = Silver Nitrate.

வெள்ளிக்ளோரம் கரையமாட்டாத. வெள்ளைப்பொடியாய்ப் படிந்துவிடும்.

பரீக்ஷை. ஏதாவது ஒருவஸ்துவில் க்ளோரக்கலப்பு இருக்கின்றதா என்று அறியவேண்டுமானால், அதைக்கரைத்ததண்ணீரில் வெள்ளிநைத்ரஜத்தைக் கொஞ்சம்கலந்தால் வெண்ணிறமானபடிவுகள் (white precipitates) உண்டாகும். இதுதான் க்ளோரக்கலப்பு இருப்பதன் லக்ஷணம்.

கறியுப்பு
Common Salt.
[Na Cl.]

சாதாரணமாய்த் தினந்தோறும் சமையல்களில் உபயோகப்படும் உப்புக் கறியுப்பு எனப்படும். இது சமுத்திரஜலத்தில் மிகுதியாய்க் கரைந்திருக்கும். இது க்ளோரமும் சோடியமும் சமபாகமாய்க்கலந்த ஒரு கல்பப்பொருள். சமுத்ரஜலத்தைக்காய்ச்சுவதாலும் பாத்திகளிற் கட்டிச் சூரியவெப்பம்படும்படிசெய்வதாலும் தண்ணீர் ஆவியாக, உப்புமாத்திரம் மிகுந்துவிடும்.

செய்முறை. க்ளோரம் சோடியத்துடன் நேரேகலந்து கறியுப்பாகும்.

க்ளோரம் + சோடியம் = க்ளோரோசோடியம்.

$$Cl + Na = Na\ Cl.$$

சோடியம் க்ளோரோலஹத்ரத்துடன்கலப்பதாலும் கறியுப்பு உண்டாகும்.

க்ளோரோலஹத்ரம் + சோடியம். = க்ளோரோசோடியம் + லஹத்ரம்.

குறிப்பு.—க்ளோரோசோடியம்
= க்ளோரம் + சோடியம்
= கறியுப்பு.

க்ளோராமிலம்.

Hydrochloric acid.

[Hcl].

க்ளோரோஹைத்ரம் (Hydrogen Chloride). இது ஹைத்ரமும் க்ளோரமும்கலந்த ஒரு கல்பவாயு. ஹைத்ரமும் க்ளோரமும் நேரே கலந்துண்டாவதுமுண்டு.

செய்முறை. கறியுப்பையும் வீரமுள்ள (Strong) கந்தகாமிலத்தையும் கலந்தால் க்ளோரோஹைத்ரம் என்ற ஒருவாயு குமிழிகளாய் வெளிக்கிளம்புகின்றது. இது ஈரமில்லாநிலைமையில் ஸ்வச்சமானதும் நிறமற்றதுமான ஒருவாயு. ஈரம்பட்டால், உறிஞ்சும்பொழுது வெள்ளைப்புகைபோலிருக்கும். உட்கொண்டால் தொண்டையில் புகைச்சல் உண்டாகும். இது உலர்ந்த லிட்மஸை மாற்றாது. ஆனல் ஈரமான பச்சைலிட்மஸைச் சிவப்பாக்கிவிடும். பலபொருள் எரிந்து கொண்டிருக்கும்நிலைமையில் இவ்வாயுவிற்கொண்டுபோனல் அணைந்து போம்.

க்ளோராமிலம். மேற்கூறிய க்ளோரோஹைத்ரத்தைத் தண்ணீர்நிற்கரைத்தால், அது க்ளோராமிலம் ஆகும். க்ளோராமிலத்திற் பல லோஹங்கள் கரைந்து அந்தந்த லோஹக்ளோரங்களும், ஹைத்ரமும் உண்டாகின்றன. பளிங்குமுதலான கரிஜங்கள் இதிற்கரைத்து, கரித்வயாக்ஸிஜம் உண்டாகின்றது. சோடாளரிகாரம் இவ்வமிலத்தை நிஷ்காரி(Neutralise)த்துக் கறியுப்பு உண்டாக்குகின்றது.

$$\left.\begin{matrix}\text{சோடியம் எரிகாரம்}\ [NaOH]\\ +\text{க்ளோராமிலம்}\ [Hcl]\end{matrix}\right\} = \left\{\begin{matrix}\text{கறியுப்பு}\ [Nacl].\\ +\text{ஜலம்}\ [H_2O].\end{matrix}\right.$$

க்ளோராமிலம் என்பது முற்கூறிய காற்றின் கரைநீர்தான்.

க்ளோரோஹைத்ரநீர் (Liquified Hydrochloric acid). க்ளோரோஹைத்ரத்தைப் பாரத்தாற் பலவந்தப்படுத்தித் த்ரவமாக்கலாம். அதைக் குளிர்ச்சியாக்குவதாலும் த்ரவமாவதுண்டு. ஆனல் க்ளோரோஹைத்ரநீரும் க்ளோராமிலமும் ரஸாயனரீதியில் ஒத்திருந்தாலும் அவைகளின் தன்மைகள் வித்தியாசப்படுகின்றன. க்ளோரோஹைத்ரநீர் அமிலமல்ல. மற்றலோஹங்கள் அதிற் கரையவும் மாட்டா.

குறிப்பு.—(1) க்ளோரோஹைத்ரவாயு, (2) க்ளோரோஹைத்ராமிலம் அல்லது க்ளோராமிலம் (3) க்ளோரோஹைத்ரநீர் இம்மூன்றும் ரஸாயனரீதியில் ஒத்திருப்பினும் தன்மை வித்யாஸப்படுகின்றன.

க்ளோராமிலமும் ஸோடியமும்.

க்ளோராமிலமும்ஸோடியமும்கலத்தலாற் கறியுப்பும்ஹைத்ரமும் உண்டாகின்றன. இப்புதியபொருள்கள் கரைந்திருக்கும் நீரைக் காய்ச்சினால், உப்பு அடியில் தங்கிவிடும்.

$$\left.\begin{matrix}\text{க்ளோராமிலம்}\ [\mathrm{Hcl}] \\ +\text{ஸோடியம்}\ [\mathrm{Na}].\end{matrix}\right\} = \left\{\begin{matrix}\text{கறியுப்பு}\ [\mathrm{NaCl}] \\ +\text{ஹைத்ரம்}\ [\mathrm{H}].\end{matrix}\right.$$

க்ளோராமிலமும் நாகாக்ஸிஜமும்.

நாகாக்ஸிஜத்தைச் சுடவைத்து அதிற் க்ளோராமிலத்தைச்செலுத்தினால், நாகக்ளோரமும் ஜலமும் உண்டாகும்.

$$\left.\begin{matrix}2\text{க்ளோராமிலம்}\ [2\mathrm{Hcl}] \\ +\text{நாகாக்ஸிஜம்}\ [\mathrm{ZnO}].\end{matrix}\right\} = \left\{\begin{matrix}\text{நாகக்ளோரம்}\ [\mathrm{Zncl_2}] \\ +\text{ஜலம்}\ [\mathrm{H_2O}].\end{matrix}\right.$$

க்ளோராமிலமும் லோகாக்ஸிஜங்களும்.

லோகாக்ஸிஜங்களைச் சுடவைத்து அதில் க்ளோராமிலத்தைச் செலுத்தினால், அந்தந்தலோஹக்ளோரமும் ஜலமும் உண்டாகும்.

$$\left.\begin{matrix}\text{லோஹாக்ஸிஜம்} \\ +\text{க்ளோராமிலம்}\end{matrix}\right\} = \left\{\begin{matrix}\text{லோஹக்ளோரம்} \\ +\text{ஜலம்.}\end{matrix}\right.$$

க்ளோராமிலமும் ஈயஆக்ஸிஜங்களும்.

ஈயஸிந்தூரம்(Red lead)*என்னும் ஈயஆக்ஸிஜத்தைச்சுடவைத்து க்ளோராமிலத்தைக்கலந்தால், ஈயக்ளோரம் என்னும் வெண்ணிறமான* பொருள் உண்டாய்த் தண்ணீர் அடியிற் (litharge) படியும். அதே மாதிரி ஈயமஞ்சள் என்னும் இன்னொரு ஆக்ஸிஜத்தையும் கலந்து செய்வதுமுண்டு.

உதாரணம்.

$$\left.\begin{matrix}\text{ஈயமஞ்சள்}\ [\mathrm{PlO}] \\ +2\text{க்ளோராமிலம்}\ [2\mathrm{Hcl}].\end{matrix}\right\} = \left\{\begin{matrix}\text{ஈயக்ளோரம்}\ [\mathrm{PlCl_2}] \\ +\text{ஜலம்.}\end{matrix}\right.$$

$$\left.\begin{matrix}\text{ஈயஸிந்தூரம} \\ +\text{க்ளோராமிலம்}\end{matrix}\right\} = \left\{\begin{matrix}\text{ஈயக்ளோரம்} \\ +\text{ஜலம்} \\ +\text{க்ளோரம்.}\end{matrix}\right.$$

குறிப்பு.—

$$\text{ஈயஆக்ஸிஜங்கள்} \left\{\begin{matrix}\text{ஈயமஞ்சள்}\ [\text{Litharge}=\mathrm{PlO}] \\ \text{ஈயஸிந்தூரம்}\ [\text{Red lead}=\mathrm{PlO_2}]\end{matrix}\right.$$

ஈயமஞ்சளிற்பார்க்கிலும் ஈயஸிந்தூரத்தில் அதிகஆக்ஸிஜன் அடங்கியிருக்கின்றது.

(இன்னும் வரும்.)

ஆர். எஸ். நாராயணஸ்வாமி ஐயர் B.A. B.L.

புத்தகமதிப்புரை.

1. முதுமொழிக்காஞ்சி, மூதுரை, நல்வழி இவற்றின்மூலபாடம்:- இது, புதுக்கோட்டைராச்சியத்தைச்சார்ந்த கோனுப்பட்டுநகரத்தார் நடத்தும் ஞானசம்பந்தநற்சபையின் இரண்டாவதுபிரசுரமாகப் பிழையறப் பதிப்பிக்கப்பெற்றுக் கல்விகற்கும் தமிழ்மாணவர்களுக்கெல்லாம் விலையின்றிக் கொடுக்கப்பெற்றுவருகிறது. இப்புத்தகம்பதிப்பிக்கப் பொருளுதவிசெய்து புகழும்புண்ணியமும் ஒருங்கெய்திய பலவான்குடி ஸ்ரீமான்-ராம. கும. சு. சுப்பிரமணியன்செட்டியாரவர்களது தமிழபிமானம் மிகப் பாராட்டற்பாலது.

இவ்வாறே மற்றுமுள்ளசெல்வவான்களும் தத்தம் தகுதிக்கேற்ற ஒரொரு தமிழ்ப்புத்தகத்தையச்சிட்டுத் தமிழகற்பவர்க்கு விலையின்றிக் கொடுக்கும்படி சாசுவதமான ஏற்பாடுசெய்வார்களாயின், அவர்களெல்லோரும் உலகப்பிரஸித்தியும் புண்ணியமுமுள்ளவராவதுமன்றி, அவ்வப்புத்தகத்தின்பெயரால் அவர்கள்குடிப்பெயர்வழங்கத்தகும் பெரும் பாக்கியம்பெறுதற்கும், அவர்கள் சந்ததியாரும், அதனைமேற்பார்க்கும் கல்விவாசனையுடையராவதற்கும் காரணமாகுமென்று தோன்றுகிறது.

இவ்வாறு தமிழ்ப்புத்தகங்களையச்சிட்டுதவு முறையானது புத்தகம் அச்சிட்டுப் பொருள்சேர்ப்பவரால், தோன்றியவாறச்சிட்டுப் பிழைபடச்செய்வதற்கிடமில்லாமற்செய்வதற்கும் சாதகமாயிருக்கிறது.

முதற்பிரசுரம் வெளியிட்ட சிலமாதங்களுக்குள்ளே இரண்டாம் பிரசுரமாக இப்புத்தகத்தைவெளிவரச்செய்த ஞானசம்பந்தநற்சபையின் காரியதரிசி ஸ்ரீமான்-சுப்பிரமணியன்செட்டியாரவர்களது பொதுநன்மைக்குழைக்கும் ஊக்கமு முழைப்பும் தமிழ்மக்களாற் பாராட்டற்பாலன.

இப்புத்தகத்தை அடியிற்கண்டவர்களிடம் விலையின்றிப்பெற்றுக் கொள்ளலாம். அயலூரிலுள்ளவர்கள் தபாற்செலவுக்கு ஸ்டாம்பு அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். தபாற்செலவு, 1-பிரதிக்கு அரை அணாவும், அதற்குமேல், பிரதி 1-க்குக் கால் அணாவீதமும் அனுப்பவேண்டும்

புத்தகங்கிடைக்குமிடங்கள்:—

1. காரியதரிசி ஞானசம்பந்தநற்சபை, கோனுப்பட்டு, புதுக்கோட்டையிலாகா.
2. ராம. கும. சு. சுப்பிரமணியன்செட்டியாரவர்கள், பலவான்குடி, இராமநாதபுரம்ஜில்லா.

2. **செய்யுட்கோவை:**—இது திருவனந்தபுரம் **ஸ்ரீமத்-டி. லக்ஷ்மணப்பிள்ளை பி. ஏ.** அவர்களாற் பாடப்பெற்றது. இதிலுள்ள ஞானானந்தனடிமாலை, விண்ணப்பமாலை, நினைவாட்சி என்னும் பிரபந்தங்களிலுள்ள செய்யுள்களெல்லாம் மிகத்திருந்திய பழையவாக்குகள்போலவே இனிமையும் தெளிவுமுடைய செவ்வியசொற்றொடர்களாற் செய்யப்பட்டுள்ளன. சொல்லப்படும்விடயங்களெல்லாம் கடவுளை யொருசமயச் சார்பின்றிப் பொதுமையில் வழிபடும்படி அருமையானகருத்துக்களமைந்த தோத்திரரூபமாயுள்ளன. இவையும், மற்றும் வெவ்வேறு விடயம்பற்றிப் பாடிச்சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் பலதிறப்பாடல்களும் படிப்பவர்களுக்கு இன்பமும் மனத்திருத்தமு மளித்தற்கேதுவாயிருப்பதுமன்றிப் பிள்ளையவர்களின் கல்வியறிவொழுக்கங்களின் திருத்தங்களைக்காட்டுங் கண்ணாடிகள்போலவும் விளங்குகின்றன. ஆங்கில பாஷையி னுயர்தரக்கலவிப்பயிற்சிக்கிடையே தமிழ்ப்பயிற்சிக்கு அவகாசம்செய்துகொண்டு தமிழையும் நன்குகற்றுத் தமிழ்நூலியற்றி யுலகுக்குபகரிக்கும் பிள்ளையவர்களின் தமிழபிமானமும் சமரசபாவமும் பாராட்டத்தக்கன.

---

3. **வியாசத்திரட்டு:**-(இரண்டாம்பாகம்) இது, மதுரை வித்தியாபாநுப்பத்திராதிபர் **ஸ்ரீமத்-மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்களா** லெழுதப்பெற்றது. இதில் யாவருமறிந்தொழுகுவதற்குரிய அருமைவாய்ந்த இருபத்தாறுவியாசங்கள் எல்லாமதத்தினர்க்குமபொதுவா யெழுதப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஒவ்வொருவியாசமும் செவ்வியதமிழ்நடையில் எழுதப்பட்டிருப்பதுடன் வேண்டுமிடங்களுக்கேற்ற மேற்கோளாகப் பலநூல்களிலிருந்து மருமையானசெய்யுள்களும் எடுத்துச் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதால் இப்புத்தகத்தைப்படிப்பவர்கள் நல்ல தமிழ்க்கல்விப் பயிற்சியும், அறிவொழுக்கங்களுமுடையராய்ச் சபையோர்விரும்பப் பேசும் சாமர்த்தியமுமுடையராவரென்பதற் கையமில்லை. இதன்விலை அணா—12.

---

4. **வியாசத்திரட்டு:**—(முதற்பாகம்) இதுவும், மதுரை வித்தியாபாநுப்பத்திராதிபர் **ஸ்ரீமத்-மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்களா**லெழுதப்பெற்றது. இதில், சைவசமயசம்பந்தமுள்ள முக்கியமான பன்னிரண்டுவியாசங்கள் ஆங்காங்கு வேண்டும் மேற்கோட்செய்யுட்களுடன் செவ்விய தமிழ்நடையிலெழுதிச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அவை சைவசமயசம்பந்தமா யுபந்யாசஞ்செய்பவர்களுக்கும் சைவசமயிகளுக்கும் மிகவும் பயன்படத்தக்கன. இப்புத்தகத்தின்விலை அணா—8. வேண்டுவோர் ஆக்கியோர்க்கெழுதிப்பெறலாம்.

---

5. சிலேயெழுபது:—இது, வன்னியபூபதிகள்பேரிற் கம்பர் பாடியதாகவழங்கப்படும் பிரபந்தமும், அதற்குப் பேழைக்குடி ம. துரைசாமிநாயகரவர்களியற்றிய தெளிவுரையும்சேர்த் தச்சிடப்பெற்றது. இதில் வன்னியகுலமித்திரன்பத்திராதிபர் ஆ. சுப்பிரமணியநாயகரவர்களாலெழுதப்பெற்ற கம்பர்வரலாறும் மற்றும் பலபண்டிதர்களாலெழுதப்பெற்ற சிறப்புப்பாயிரமும் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன. இதற்குரையெழுதிய பேழைக்குடி ம. துரைசாமிநாயகரவர்களுக்கும், இதைப் பதிப்பித்த வன்னியகுலமித்திரன்பத்திராதிபர் ஆ. சுப்பிரமணியநாயகரவர்களுக்குமுள்ள குலாபிமானம் பாராட்டத்தக்கதே. இதன்விலே அணு—6. தபாற்கூலி அணு—2. வேண்டுவோர் பதிப்பித்தோர்க் கெழுதிப்பெறலாம்.

---

6. விஷ்ணுஸ்தலமஞ்சரி:—இது, மயிலே ஸ்ரீமான்-கோ. பட்டாபிராமமுதலியாரவர்களால் எழுதப்பெற்றது. இதில், திவ்யதேசயாத்திரை செய்யுமவர்களுக்குபகாரமாக ஒவ்வொரு விஷ்ணுஸ்தலங்களுக்கு முள்ள பிரபாவம், மார்க்கம், வசதி என்னும் விஷயங்களைத் தெளிவாயெழுதி, இறுதியில் மங்களாசாசனப்பாசுரத்திரட்டும், மற்றும் தெரியவேண்டிய சிலவிஷயங்களுக்கு அட்டவணையும் சேர்க்கப்பெற்றிருக்கின்றன. இதன்விலே அணு—8. வேண்டுவோர் ஆக்கியோர்க்கெழுதிப் பெறலாம்.

---

7. இந்தியமாதர்சரித்திரம்:—(முதற்பாகம்) இது, தமிழ்ப்பண்டிதர் V. B. வேங்கடராமசாஸ்திரிகளால் எழுதப்பட்டது. இதிலுள்ள இந்தியமாதர்சரித்திரங்கள்பலவும் கல்வியறிவு சாமர்த்தியங்களிற் பெண்மக்களுக்கு மனம்பற்றும்படி பொதுவாயும் அளவாயும், தெளிவாயுமெழுதப்பட்டுள்ளன. இப்புத்தகத்தின்விலே அணு—5. தபாற்கூலிவேறு. வேண்டுவோர் ஆர். திருமலே அண்டு கம்பெனி, 114 பவழக்காரத்தெரு, சென்னே, என்றவிலாசத்துக் கெழுதிப் பெறலாம்.

---

8. சித்தர்களஞ்சியம்:—இது, கும்பகோணம் பாஞ்சோதிவைத்தியசாலத்தலேவர் கே. எஸ். பொன்னம்பலபண்டிதரால், பலசித்தர் நூல்களிலிருந்து தத்துவம் யோகம் வைத்தியம்முதலியவற்றுக்குரிய பலவிஷயங்களைத்திரட்டி யெழுதப்பட்டுள்ளது; சித்தர்சாஸ்திரங்கற்போர்க்குப் பயன்படத்தக்கது. இப்புத்தகம்வேண்டுவோர் விலேவிவரமுதலியன ஆக்கியோர்க்கெழுதித்தெரிக.

பத்திராதிபர்.

ஸ்ரீ:

முன்றுறையர்செய்த

பழமொழி

மூலமும் உரையும்.

1. *.....

.....

.....

.....

என்பது, உலகத்தின்கட் கெடுத்தற்குரியகுற்றத்தைக்கெடுத்துச் சிறிதுமொழியாமன் முழுதுமுணர்ந்தவன்பாதத்தைத் தமக்குரிமைப் பட வாராய்ந்துணர்ந்தவர்க் கோக்கமே யுளதாவது; பேருடம்பினை யுடையதாதலிற் பெரிதாயதுபோன்று என்றவாறு.

(குறிப்பு) உலகம்-கர்மபூமி. குற்றம்-காமம் வெகுளி மயக்கங்களாம்; இதனைக் "காமம் வெகுளி"† என்னுங் குறளுரையானு மறிக. முழுதுமுணர்ந் தவன்-எல்லாமுணர்ந்த இறைவன். அவன்பாதத்தைத் தமக்குரிமைப்பட ஆராய்ந் துணர்தலாவது, அவனே உரியோனெனவும், தாம் அவனடித்தொழும்புக்குரிய உரிமையெனவும் ஆத்தமவிசாரம்செய்து தெளிதல். கெடுத்து, ஆராய்ந்தவர்க் கெனக்கூட்டுக. ஒக்கம்-உயர்வு; மேற்கெதியுமாம். ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. ஒன்றற்கு உடம்பின்வளர்ச்சியாற் பெரியதென உயர்வுண்டாவதுபோல, மூற்றுமுணர்ந்தவன்பாதத்தையுணர்ந்தவர்க்கு ஞானவளர்ச்சியால் உயர்வுண்டா மென உவமையொடுபொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. ஆராய்ந்துணர்ந்தவர்க் குயர் வுண்டென்றாயினும், அவரேயுயர்வுடையோர்; அவர் வணங்கற்பாலர்என்பதும் கருத்தாதலால் அடியார்வணக்கமுங் கடவுள்வணக்கமு மொருங்குகூறியவா றுயிற்று. பெருத்ததுபெரிது என உலகவழக்காய்வந்த பழமொழி இங்குக் கொள் ளப்பட்டது.

---

*முதற்பாட்டுக் கிடைத்திலது. கிடைத்தால் எழுதிக்கொள்ளும்படி இடம் விடப்பட்டது.

† திருக்குறள் ௫௬-ம் அதி. மெய்யுணர்தல் ௪0.

2. கல்லாதான் கண்ட கழிநுட்பங் கற்றூர்முற்
சொல்லுங்காற் சோர்வு படுதலா—னல்லாய்
வினைமுந் துறுத வுரையில்லை யில்லைக்
கனைமுந் துறுத வினை.

எ-து, கற்றுவல்லாதா னுரையாய்ந்துகண்ட மிக்கநுண்மை கற்றூர் முன்பு தான்சொல்லுங்காற் சோர்வுபடுதலால் நல்லாய்! வினைமுற்படாத செப்புமில்லை, கனைமுற்படாதவினையுமில்லை; ஆதலா லவைபோலக் கல்வி முந்துறுத நுண்மையுணர்வுமில்லை எ-று.

(குறிப்பு) கல்லாதான், கற்றூர் என்பவற்றிற்கேற்ற செயப்படுபொரு ளாகிய, நீதிநூல்களே யென்னு மெச்சச்சொல்வருவித்துக் கூட்டியுரைத்துக் கொள்க. நுண்மை-நுண்ணுணர்வாலாராய்ந்த சூழ்ச்சிமுடிவு. சோர்வுபடுதல்-தவறுயொழிதல். நல்லாயென்பது மகடூஉமுன்னிலை. இது, சுவைநயந்தோன் றக்கூறவதொருமரபுபற்றிவரு மில்வழக்கு. இந்நூலுட் பின்னும் பலபடியாய் வரும் முன்னிலைகளும் இன்ன. சோர்வுபடுதலால் என்னும் மூன்றனுருபை, கல்விமுந்துறுதநுண்ணுணர்வுமில்லை என்பதனுள், இலலையென்னும் எச்சச் சொல்லொடுகூட்டிமுடிக்க. வினைமுந்துறுதவுரையில்லை, கனைமுந்துறுதவினை யில்லை என்பன இரண்டும் இணைந்து ஒருபழமொழியானமையா லவையிரண்டுந் திருட்டாந்தமாயின. இவற்றுள் வினைமுந்துறுதவுரையில்லையென்றது கடா வின்றி யுரைக்கழாதென்பார்மதம்பற்றிய கலவழக்கு. இதனை, இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றேனெனின் என வினவிக்கொண்டுரையும் உரைநடைகளானும் அறிக. வினையென்றது வினைப்பயனுகவரும் நண்மைதீமைகளாம். அவற்றை யுணர்தற்குக் கனவை நிமித்தமாகக்கொள்ளுதல் மரபாதலால் அவற்றிற்குக் கனை முந்துறுதல் நியமமாயிற்று. இதுவும் கலவழக்கு. இதனை, "வாரணமாயிரம்"* என்னும் நாச்சியார்திருமொழிப்பாசுரங்களாலும், கனைநூன்முதலியவற்றாலும் அறிக. எடுத்துக்காட்டுக்கியையக் கல்விமுந்துறுதநுண்ணுணர்வுமில்லையெனப் பொருள்வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இதனால் ஒருவனுக்கு இயற்கையானுண்டா கிய நுண்ணுணர்வுக்கு அவன் முற்பிறப்பிற்கற்றகல்வியே காரணமாமென்பதும், அந்நுண்ணுணர்வுநிலைபெறுதற்குப் பின்னுங் கல்வியுணர்வே வேண்டுமென்ப தும் பெறப்படும். பெறவே, நுண்ணுணர்வுடையோனேயாயினும் அது சோர் வடையாமைப்பொருட்டு நீதிநூல்கற்கவேண்டுமென்பது கருத்தாய்த் தெய்வ வணக்கத்தையடுத்துச் செய்யப்படுபொருளாகிய நீதிநூலின்சிறப்புக் கூறியவா றாயிற்று. இப்பாட்டிற்காட்டியபழமொழி காவியவழக்காய் முந்தையோர்செய் யுளிற்பயின்றதுபோலும். இவ்வாறே பின்னும் "இழுக்கத்தின்மிக்கவிழிவில்லை யில்லை, யொழுக்கத்தின்மிக்கவுயர்வு"† எனவருதலும் காண்க.

---

*நாலாயிரப்பிரபந்தம் நாச்சியார்திருமொழி, 6-ம்பத்து.
† இது இந்நூலின் அறுபத்துநான்காம் செய்யுள்.

3. கல்வியா ணைய கழிநுட்பங் கல்லார்முற்
சொல்லிய நல்லவுந் தீயவா—மெல்லா
மிவர்வரை நாட தமரையில் லார்க்கு
நகரமுங் காடுபோன் றுங்கு.

எ-து, கல்வியாணைய மிக்கநுண்மையறிவா லொருவன் கல்லாதார் முன்புசொல்லிய நல்லபொருள்களுந் தீயவாம்; எல்லாப்பொருள்களா லும்விரும்பப்படாநின்றவரைநாடனே! தமரையில்லாதார்க்கு நகர முங் காடுபோன்றுற்போல எ-று.

(குறிப்பு) நுட்பம்-நுண்ணுணர்வு. நுட்பத்தால், எல்லாவற்றினும் என மூன்றனுருபுவிரித்துரைக்கப்பட்டது. கல்லாரால், தீயனபோற்கருதப்படுமென் பார் தீயவாம் என்றார். தமர்-தம்மொடுபயின்றார். ஒருவர்க்குத் தம்மொடுபயின்று ரில்லையாயின், பயிலாதநல்லோர்பலரிருக்கும்நகரமும் ஆள்வழக்கற்றகாடுபோல மனங்கொள்ளாதாகுமாறே, கற்றுவல்லார் நுணுகிக்கண்ட நல்லனவாயபொருள் களைக் கல்லாதார்க்குச்சொல்லின் அவ ரவை பயிலாமையால் மனங்கொள்ளாது விடுவரென உவமையொடுபொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. கல்வியினுண்ணறிவாற் கண்ட செவ்வியபொருள்களைக் கல்வியறிவில்லாதமூமக்களிடத்துச் சொல்ல லாகாதென்பது கருத்து. கற்றோனிடத்தேசொல்லவேண்டுமென்பது குறிப்பு. உற்றாரையில்லாத வூரும் ஊரோ? என்பது உலகவழக்கான பழமொழி. இதனுல் நூற்பொருள்கேட்டற் கதிகாரமில்லாதாரிவரென்பது சொல்லப்பட்டது.

4. கேட்பாரை நாடிக் கிளத்தப் படும்பொருட்கண்
வேட்கை யறிந்துரைப்பர் வித்தகர்—வேட்கையால்
வண்டு வழிபடரும் வாட்கண்ணுய் தோற்பது
கொண்டு புகாஅ ரவை.

எ-து, தாமுரைக்கின்றபொருளைக் கேட்கவல்லாரைநாடித் தாஞ் சொல்லப்படும்பொருட்க ணவர்விரும்புவாரென்பதனையறிந்து சொல் லுவர் தெள்ளியார், தங் காதலாலே வண்டுகள் பூவென்றுபின்செல்லா நின்ற வொளியினையுடையகண்ணுய்! தோற்பனகொண் டவையின்கட் புகாராதலா லதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) கேட்பார்-தூல்கேட்டற்குரிய கல்வியறிவுடையார். கல்வியில ராயி னவரிடைச்சொல்லில் அவரறிந்துகொள்ளமாட்டாமையாற் பயன்படா தென்பார் கேட்பாரைநாடி யென்றும், கல்வியுடையராயினும் சொல்லும்பொருட் கண் அவர்க்கு விருப்பமில்லையாயிற் சொல்லுவதாற்பயனில்லையென்பார் கிளத் தப்படும்பொருட்கண் வேட்கையறிந்து என்றும் கூறினர். பூவென்று என்றது

வண்கெள்வழிபடர்தற்குக் காரணம்விரித்துரைத்தவாறு. இங்கு, தோற்பது-தோல்வியுறும்சொற்கள். தோற்பதுகொண்டுபுகாஅரவை என்னும் பழமொழிப் பொருள் இங்கு வெதிரேகதிருஷ்டாந்தமாகக் காட்டப்பட்டமையால் அவையிற் புகுவார் வெல்வதற்கேற்ற செல்லுஞ்சொற்கொண்டுசெல்வர் என்னு முடன் பாடாகிய பொதுப்பொருளால், சொல்லுவனசெல்லுமாறு, கேட்பாரைநாடிக்... .....துரைப்பர்வித்தகர் என்னும் சிறப்புப்பொருள் தணியப்பட்டது. இதனுற் கேட்போராகிய அதிகாரியையறிந்து சோர்வுபடாது நூற் பொருள்சொல்லவேண்டுமெனச் சொல்லுமாறும், கல்வியறிவுடைமையாகிய ஆற்றலும் விருப்பமுமுடையாரே நூற்பொருள் கேட்டற்குரிய அதிகாரியென் பதும் சொல்லப்பட்டன.

5. புலமிக் கவரைப் புலமை தெரிதல்
புலமிக் கவர்க்கே புலனு—நலமிக்க
பூம்புன லூர பொதுமக்கட் காகாதே
பாம்பறியும் பாம்பின கால்.

எ-து, அறிவுமிக்கவரையம்மிக்கவறிவினையாராய்ந்தறிதல் அறிவு மிக்கவர்க்கே புலவாம்; நன்மைமிக்க புனலூரனே! சிறப்பில்லாதமக் கட்குத் தெரிதலரிது; பாம்பினுடையக்கால்களேதமக்கினமாகியபாம்புக ளறியுமாதலா னதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) புலமென்றது புலந்தொகுத்தோன்,புலநெறிவழக்கு,புலவர், என மூலொடியைந்தேஅறிவுக்கானமையால் உரையினுள் அறிவென்றது நூலறிவை யெனக்கொண்டு, நூல்கற்றநுண்ணறிவான்மிக்காரியற்றியநூலின்கண்ணுள்ள ஆழ்ந்தகருத்துக்களே யாராய்ந்தறிதல் நூலறிவான்மிக்கார்க்கே யுளவாம், எனப் பொருளே விரித்துரைத்துக்கொள்க. இதனை, "விஷ்ணுநவவிஜாநாதி விஷ்ணுநவரிரு ஶ" என வடமொழிவாணரும் வழங்குவர். புலமிக்கவரைப் புலமைதெரிதல் என்றது, பசுவைப் பாலைக்கறத்தல் என்பதுபோன்று ஈருரு பினைந்துநின்றது. அது புலமிக்கவரதுபுலமைதெரிதலென்றபடி. புலப்படுவது உள்ளதேயாமாதலால், புலனுமென்றதற்கு உளவாமெனப் பொருளுரைக்கப்பட் டது. தெரியு மாறு பலவாதலாலும், தெரியும் பொருட்பன்மையாலும் தெரிதல் பலவாதலால் உளவாமென்றார். புலமிக்கவராகிய நூலாசிரியரது நுணுகியகருத் துக்களைப் புலவரேதெரிவராதலால் அவர்பாற்சென்றே நூற்பொருள்கேட்க வேண்டும் என்பது குறிப்பு. புலமிக்கவர்க்கேபுலனு மென்றமையானே பொது மக்கட்காகாதென்பது பெறப்பட்டிருக்கவும், மறித்தும் பொதுமக்கட்காகாதென் றது, இறைவனுல் மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற சிறப்புடையார் கல்லாதுமுணர் வர் என்ப துணர்த்தற்கென்க. பாம்பறியும்பாம்பினகால் என்றது பாம்பின்கால் பாம்பறியும் என்னும் பழமொழியாம். அது இங்குச் செய்யுள்நோக்கி முன்

பின்ஞகமாற்றி ஆறனுருபுவிரித்துரைக்கப்பட்டது. இப்பழமொழி, "பாம்பறியும் பாம்பினகாலெனமொழியும் பழமொழியும் பார்க்கிலீரோ"* எனத் தமிழ்ப் புலவராலும், "ꣳꣃꣀ꣑꣈꣤꣑꣈꣤꣑꣈꣤

சித்தராடமும், பல்லி பாம்பரணை யிவற்றின்பரம்பரையே நாளடைவிற் பாம் பாகப்பரிணமித்ததென்னு மொருசாராங்கிலநூல்* வல்லார்கொள்கையும்† சான் றுவனபோலும். இப்பாட்டிற் புலமையென்றது நூலிலுள்ள நுணுகியகருத்துக் களேயாதலால், புலவரால்பியத்தக்க நுணுகியகருத்துக்களேயுடையதே நூலாம் என நூலினிலக்கணமும், அத்தகைய நுணுகியகருத்துக்களேயறிந்துசொல்லற் குரியோன் நூல்வல்லோனுயிருக்கவேண்டுமென ஆசிரியனிலக்கணமும் ஒருங்கு கூறியவாறுயிற்று. இவையைந்துபாட்டும் நெறியுணர்த்துதல்பற்றி நூலாகவும், வணக்க மதிகாரமுதலியவுணர்த்துதல்பற்றிப் பாயிரமாகவும் ஒருங்கேகொள்ளு மாறுகூறியதொரு தந்திரவுத்தி. இவையே அவையடக்கியலுமாமா றுராய்ந் தறிந்துகொள்க. இனி, இந்நூலாசிரியர், மாணுக்கர்க்கறிவுறுத்தற்குரிய அற முதற்பொருள்களேக் கூறுவான்றொடங்கி, அவற்றை அதிகாரப்படவைப்பின், செய்யுள்களின்பொருள்கள் அதிகாரத்தளவா யடங்கியொடுங்குமெனநினைந்து, அவ்வாறுகூறுது, விரோதமின்றிவிளங்கும்பொருள்களேயெல்லாம், வேண்டிய வாறே வெகுமுகமாய் விரித்துரைத்துக்கொள்ளுதற்கேற்ற முத்தகச்செய்யுள்க ளானேகூறுப.

---

*Encyclopædia Britannica Vol. 22. p. p. 189—190.

†இக்கொள்கை யுண்மையுடையதாயின் அப் பல்லிவகையின்கால்கள் நா ளடைவிற் குறுகிக்கொண்டுவந்து பிறர்க்குத்தோன்றுதுமறையுந்தருணமாகிய முன்னையபூழிக்காலங்களி லிப்பழமொழி பிறந்திருக்கலாமெனக்கொள்ளுதல் பொருந்துமாயினும், அக்கால்களேயறித லநுபயோகமாய்ப் பொருளொடுபொருந் தாமையாலும், சித்தராடத்துட்கண்டது:—கரும்பு மூங்கில்முதலியவற்றினுள்ள வட்டவடிவானவரையைக் கண்ணென்னுமிடப்பெயரால்வழங்குதலும் துலாக் கோலின்மேற்புறத்துள்ள நிறையறிகுறியான வெண்ணிறவரையை வெள்ளிக் கால் என வழங்குதலும்போலப் பாம்பினடிப்புறத்துக் குறுக்காய்நீண்டவடிவுள்ள வரைகளேயே காலென்னு மிடப்பெயரால்வழங்கியதாகக் காணப்படுதலால் அவை யும் வல்லோர்கவிற்சிக்கேற்ற பொருட்குறிப்புக் கிடனுகாமையாலும், நாமலிங்காது சாஸனத்திற்கண்ட ம—ஹ்வொ (மறைந்தகால்களேயுடையது) என்னும் பெய ரானதுஃ—கூடசப்தம் அபாவலக்ஷகமாக, "அருங்கேடன்" (குறள் 210) என்பது போன்று இன்மையின்முன்மையில் இல்லதை யுள்ளதுபோல்வைத்துக்கூறுவ தொருவழக்குவகையாற் காலில்லாதது என்றபொருளேயுணர்த்தி விரோதிக்கை யாலும், அவை சான்றுகாமையால், குவலயானந்தத்திற்கண்ட ச(ஹ)ரணம் என்ற சொல்லானது கிருஹ ரக்ஷகவாசகமாய் அடையுமிடத்தையுணர்த்தும் ச(ஷ)ரணம் என்ற சொல்லாயிருக்கவேண்டுமென்றும், அதன் வியாக்கியானத் தில், "கூஹஃ வாஹாநஹிரவவெத்தி" என்றிருப்பது கூஹஃ வஹா நஷ்ஹிரவவெத்தி என்றிருக்கவேண்டுமென்றுந் தோன்றுகின்றது.

6. ஈனுலகத் தாயி னிசைபெறூஉ மஃதிறந்
தேனுலகத் தாயி னினிதாகுந்—தானருவ
னுள்வாயு நல்லறஞ் செய்வாற் கிரண்டுலகும்
வேள்வாய் கவட்டை நெறி.

எ-து, இவ்வுலகின்றிறத் தாராய்வேமாயிற் புகழைப்பெறும், புகழைத்தவிர மறுமையுலகின்றிறத் தாராய்வேமாகில் மறுமையுலகமு மினிதாம், ஆகலால் நாடோறு நல்லறஞ்செய்யுமொருவற் கிரண்டுலக முங் கவட்டைநெறியின்கணுளவாகிய கல்யாணங்கள்போலும் எ-று.

(குறிப்பு) ஈனுலகத்து-இவ்வுலகின்றிறத்ததாகியநன்மை. எனுலகத்து-மறுமையுலகின்றிறத்ததாகிய நன்மை. இசைபெறூஉம் என்பதற்கு நல்லறஞ் செய்வான் என்பதனையும், இனிதாகும் என்பதற்கு நல்லறஞ்செய்வாற்கு என் பதனையும் வாக்கியசேடங்களாகவருவித்துக் கூட்டியுரைத்துக்கொள்க. எனுல கத் தாயி னினிதாகூஉம், வேள்வாய்க் கவட்டை நெறி என்பன பிரதிபேதம். வேள்வாய்-வேட்குமிடம்; கல்யாணமீடென்றபடி. கவட்டைநெறிக்கண் என ஏழனுருபைவிரித்துக் கவட்டைநெறிக்கட் கல்யாணமென்க. யாத்திரைசெய்யு மொருவன் தான்கருதியவூர்க்குச்செல்லுங் கவட்டைவழியிலுள்ளவூர்களிரண் டிற் கல்யாணமுளவாயின் அவன் எந்நெறியாற்செல்லினும் விருந்துண்டி கண்டு களித் தின்புறுமாறுபோல, அறநெறியொழுகுமொருவன், இகலோக பரலோக மிரண்டினுள் யாங்குவாழினும் முறையே புகழ்புண்ணியங்களேதுகர்ந் தின்புறுவ னெனக் கருத்துநோக்கி உவமையொடுபொருத்தி யுரைத்துக்கொள்க. ஈனுலக மெனச் சுட்டிடைச்சொல்தீண்டவழித்தோன்றியமெய் திரிந்துநின்றது. ஏனை யென் ப தனி று தி விகாரத்தாற்றொக்கது. வேள்வாய்க்கவட்டைநெறியெனக் ககரவொற்றுமிக்க பிரதிபேதமும் பாடமாயின் ஒருகல்யாணத்துக்கு இருதலே யானுஞ்செல்லுதற்குரிய கவட்டைநெறிபோலுமெனப் பொருளுரைத்துக் கொள்க. இங்குக் கவட்டைநெறியாவது ஒருகல்யாணத் துபயசம்பந்திகளுக்குந் தொடர்புடையனுதல். இத்தொடர்புடையான் எங்கள்வழியினன் எங்கள் வழியினன் என உபயசம்பந்திகளாலும் உபசரிக்கப்பெற் றிருநெறியானும் இன் புறுதல்போல அறஞ்செய்வானும் இகபரமென்னும் இருதலேயானும் இன்புறுவ னென உவமையொடுபொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. இவ் விருதலேத்தொடர் புடையானே இரட்டைச்சம்பந்தியென்பது மணமானவழக்கு. கவட்டைவழி என்பது ஒரு சொலவடையாய்வழங்கும் வழக்கு. இது கவையடி என்றும் வழங்குவதண்டு. இதனை, இரண்டுகாரியத்துக்கு ஒருபாயம்செய்திருக்குமவ னைக் கவையடிக்காரன் என வழங்குதலா லறிக. இப்பாட்டால் இம்மைப்பய னொன்றேயுடைய பொருளின்பங்களினின்றும் இருமைப்பயனுமுடைமையால் அறம் சிறந்ததென அறத்தின்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. அறஞ்செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து.

7. ஆஅ மெனக்கெளி தென்றுலக மாண்டவன்
மேஎந் துணையறியான் மிக்குநீர் பெய்திழந்தான்
றேஒ முடைய தொடங்குவார்க் கில்லையே
தாஅந் தரவாரா நோய்.

எ-து, மூவடிநிலங்கொடுப்ப தெனக் கெளிதாமென்றுசொல்லிப் பண்டொருநா ளுலகமுழுதாண்டமாவலியுந் தன் மந்திரிசொல்லை விரும்புமளவறியாஞைப் செருக்கினஞன்மிக்கு நீர்த்தானமாக நீர்வார்த் துலகமெல்லாமிழந்தாஞதலாற் குற்றமுடையகாரியங்களைச் செய்யத் தொடங்குவார்க்குத் தமக்குத் தாந்தரவாராதநோய்களில்லை எ-று.

(குறிப்பு) உலகமாண்டவன் எனக்கெளிதாமென்று மேஎந்துணையறி யான்மிக்கு நீர்பெய்திழந்தான் எனக் கூட்டுக. உலகமாண்டவன் நீர்பெய்திழந் தான் என்னுங்குறிப்பால் எளிதென்பதற்கேற்ற மூவடிநிலங்கொடுப்ப தெனக்கு என்னும் எச்சச்சொற்களும், மேவும் என்னும் வினைக்கேற்பத் தன் மந்திரி சொல்லை என்னுஞ் செயப்படுபொருளும், பிறவற்றிற்கேற்ற பிறவும் வருவித் துரைக்கப்பட்டன. மேவும் என்னும்பெயரெச்சம் ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டுத் தொடைநோக்கி யளபெடுக்கப்பட்டது. தாந்தரவாராநோயில்லை என்றது தாந்தர வரும் நோயே உண்டு என்றபடி. இது ஸ்வயம்கிருதாநர்த்தம் என வட மொழியால்வழங்குஞ்சொலவடையின்கருத்துடையது. திருட்டாந்தத்தில் மேவுந்துணையறியாதுமிகுதல் தோமாகக்கொள்க. மாவலிசெயலாகிய சிறப்பால் தோமுடையதொடங்குவார்க்குத் தாந்தரவருநோயுண்டெனப் பொதுப்பொருள் தணியப்பட்டது. அரசன் எத்துணை சிறப்புடையோஞயினும் நீதிநூல்வல்ல அமைச்சர்சொல்வழிநடக்கவேண்டுமென்பது கருத்து.

8. எங்நெறி யாஞு மிறைவன்றன் மக்களைச்
செங்நெறிமே னிற்பச் செயல்வேண்டு—மங்நெறி
மான்சேர்ந்த நோக்கினஞ யாங்க வணங்காகுந்
தான்செய்த பாவை தனக்கு.

எ-து, எல்லாவாற்றாஞுந் தந்தை தன்புதல்வனைச் செவ்வியநெறிமே னிற்கும்வகை யறிவுண்டாகச்செய்யவேண்டும்; அச்செய்தநெறி, மான் சேர்ந்தநோக்கினஞ்! தாதைக்கேதெய்வமாகுந் தான்செய்த பாவை யதுபோலும், அத்தந்தைதனக்கு எ-று.

(குறிப்பு) எல்லாவாற்றாஞுமென்றது அறம்பொருளின்பங்களையடைதற் குரிய பலவழிகளிலும் என்றபடி. மக்கள் எனப் பின்வருதல்நோக்கி, அதற் கியைய இறைவன் என்பதற்குத் தந்தையெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. மக் கள் சாதிப்பன்மையாதலாற் பால்பிரித்துப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. செங்நெறி-

பழிக்கப்டாதநெறி. நெறி என்றதனோனே அதன்கண் நிகழ்தற்குரியது ஒழுக்கமாகியநடையென்பது தானேபெறப்படுதலால் நெறிமேல்நடக்கவென்ஞது நிற்கவென்றார். ஈண்டு நிற்றல் விலகாமையையுணர்த்திக் கொடுநெறிக் கட்செல்லுதலேவிலக்கிநின்றது. இக்கருத்தடக்கம்பற்றியே, நெறிசென்றுரென்ஞது "நெறிநின்றார்நீடுவாழ்வார்"* என்றும், "கற்றபி, நிற்கவதற்குத்தக"† என்றும், "சக்கரநெறிநில்" என்றும் யாண்டும் வழங்குதல்காண்க. அறிவுண்டாயினல்லது, அங்ஙனம் நிற்றல்கூடாமையின் அறிவுண்டாகவெனக் காரணம் விரித்துரைக்கப்பட்டது. அந்நெறி-அங்ஙனம்செய்த செந்நெறி. மான் சேர்ந்த நோக்கினுய் என்றது மகடூமுன்னிலை; மான்விழிபோன்ற இணைந்தவிழியினையுடையாய் என்பதுபொருள். ஆங்க என்பது உவமச்சொல். தாதை-பிதாவைப் போலவே சாதகருமமுதல் உபநயனமீருகியசடங்குகளே விதிப்படிசெய்து தெய்வப்பிம்பத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்யுமவன்; இது, ஐயர், பட்டர், போற்றி என வழங்குவதுபோன்றதொரு பூஜ்யவாசகமாகவுமாம். செய்தபாவை தனக்கு அணங்காகும் என்னுங்குறிப்பால், அச்செயலின்வினைமுதலாகிய தான் என்பது இங்குத் தெய்வப்பிரதிஷ்டைசெய்பவனை யுணர்த்திற்று. செய்தவென்பதற்கு, நெறிநிற்கச்செய்த எனப் பொருளடைகூட்டி, நூன்முறை பிரதிஷ்டைசெய்த எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. ஒருதாதையால் நெறிமுறைநிறுவப்பெற்ற தெய்வபிம்பமானது அத்தாதையாலும் போற்றத்தக்க பாதுகாப்பாய்நின்றே அத்தாதைக்கும், உலகுக்கும் இம்மைமறுமைநலங்களே அளித்துதவுவது போல அரசன் தன்மகனை நெறிமுறைநிறுத்தும் செந்நெறியானது, அவ்வரசனும்போற்றத்தக்க பாதுகாப்பாய்நின்றே அவனுக்கும், உலகுக்கும் இம்மைமறுமைநலங்களேயளித்துதவும் என உவமையொடுபொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. இங்கு, "பிறர்திருவாராதனத்தின் தீர்த்தமே ஸ்வீகார்யமாய்த் தான் எறியருளப்பண்ணின விக்ரஹத்தின்தீர்த்தம் ஸ்வீகார்யமாகாதோ"‡ என்று ஆண்டாள் அருளிச்செய்தவார்த்தையும், "கணபுரங்கைதொழும், பிள்ளையைப்பிள்ளையென்றெண்ணப்பெறுவரே"§ என்ற திவ்யசூக்தியும் ஸ்மரிக்கத்தகும். இனி, இப்பாட்டு, புதல்வரைப்பெறுதல் என்னும்நெறியொன்றே யதிகரிக்கப்படாத முத்தகமாதலாலும், "இறைவன் தன்மைத்தனை"யெனக் கருதியபொருள் இனிதுவிளங்கக்கூறுது, "இறைவன்றன்மக்களே" எனப் பிரிதுபொருளும் கொள்ளுமாறே கூறப்பட்டமையானும் வேறுபொருளும் கொள்ளத்தகும். அதாவது:—அரசன் தன்பிரஜைகளாகியகுடிகளே எல்லாநெறிகளிலும் ஒழுங்காய்நடக்கு மறிவுடையராகச்செய்யவேண்டும்; அங்ஙனம்செய்யுநெறியானது அப் பிரதிஷ்டாபகன் காட்டியதெய்வம்போலத் தனக்கும் உலகிற்கும் பாதுகாப்பாகி இம்மைமறுமைநலங்களேயளித்துதவுமென்பதாம். இருவகைப்பொருளிலும் நெறி அணங்காதல் மக்கள்வாயிலாயென வுணர்க.

---

*திருக்குறள், கடவுள்வாழ்த்து-சு. † திருக்குறள், சஅ-ம் அதி. கல்வி-க.

‡இவை, குருபரம்பராப்பிரபாவம் ஆறுயிரப்படியுள், பட்டர்வைபவத்திற் பதினெட்டாம்பத்தியிலுள்ளவை.

§ பெரியதிருமொழி, 8-ம்பத்து, 2-ம் திருமொழி, ஒன்பதாம்பாசுரம்.

9. திருந்தாய்நீ யார்வத்தைத் தீமை யுடையார்
வருந்தினு ரென்றே வயப்படுவ துண்டோ
வரிந்தரிகால் பெய்தமையக் கூட்டியக் கண்ணும்
பொருந்தாமண் ணுகா சுவர்.

எ-து, அவர்மே லார்வத்தைவிட்டுத் திருந்தாய் நீ, நெஞ்சமே! நம்மேற் றீயமனதுடையா ரிவர்வருந்தினுரென்று நமக்கு வயமாவ துண்டோ; வரிதாளாயரிந்துபெய்து சேரக்கூட்டியவிடத்துஞ் சுவரெடுக் கின்றபொழுதேபொருந்தாதமண் பின்னைப் பொருந்திச் சுவராகாதது போ லவரும் பொருந்தார் எ-று.

(தறிப்பு) தீமையுடையார் எனப் பின்வருதலால் அவர்மேல் எனச் சுட்டு வருவித்துரைக்கப்பட்டது. ஆர்வத்தை-அபிமானத்தை. விட்டு என்னும் எச்சச்சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. திருந்தாய்-திருந்துவாயாக. தீமை யுடையார்-தீங்குபுரியுமியல்புடையார். வருந்தினுரென்று என்றது, நம்மேல் ஆர்வமுடையராய் நம்மை வயமாக்கவருந்தினுரென்றுநினைந்து என்றவாறு. வய மாவதுண்டோ என்றது வயமாகார் என்றவாறு. வரிந்தரிகால்பெய்து என்பதனை வரிகால் அரிந்துபெய்து என விகுதிபிரித்துக்கூட்டி, வரிதாளை அரிந்துபெய்து எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. வரிகால்-கிட்டிக்கொம்பு; அது விட்டிருக்கு மிரண்டினைக் கிட்டமொறுநெருக்கும் வரிகொம்பு. அரிந்துபெய்து-செதுக்கி வைத்து. சுவரெடுக்கின்றபொழுதேபொருந்தாதமண் - ஒட்டுச்சுவர். சுவரொடு பொருந்தாத ஒட்டுச்சுவர் விரிந்து வேறுபடுவதுகண்டு கிட்டிவைத்துக்கட்டி வலிந்துகூட்டியவிடத்தும் ஒட்டி ஒருசுவராகாதவாறுபோலத் தம்முடனொடு பொருந்தாது தம்மைவிட்டுவிலகுமவரை ஆர்வத்தால் வலிந்துகூட்டியவிடத்தும் அவர் ஒட்டி ஒருங்கியைவாகார் என உவமையொடுபொருத்தி யுரைத்துக்கொள்க. கிட்டிவச்சுக்கட்டினலும் விட்டசுவரொட்டாது என்பது பழமொழி. இது கிராம்யவழக்கு; ஒட்டுச்சுவரும் சுவரோ ஓர்ப்படிபிள்ளையும் பிள்ளையோ எனப் பார்ப்பனமகளிர்குழுவுள்ளும் ஒருபழமொழி வழங்குவதுண்டு.

10. பெரியநட் டார்க்கும் பகைவர்க்குஞ் சென்று
திரிவின்றித் தீர்ந்தார்போற் சொல்லி யவரு
ளொருவரோ டொன்றி யொருப்படா தாரே
யிருதலைக் கொள்ளியென் பார்.

எ-து, மிகத் தம்மை நட்பாகச்சேர்ந்து நட்புக்கொண்டார்க்கும் பகைவர்க்குஞ் சென்று, மனத்தா ளொருவேறுபாடின்றி மிக நட் பாயினுர்போலே இருதிறத்தாரையும்வேறுபடுக்குஞ் சிலசொற்களைச்

சொல்லி மற்றவரு ளொருவரோடுபொருந்தி யொருப்பட்டுறுதியாயின செய்யாதார், இரண்டுதலையானுஞ்சுடுகொள்ளியோடொப்பர் எ-று.

(தறிப்பு) பெரியநட்டார்க்கும் பகைவர்க்குக் திரிவின்றித் தீர்த்தார்போற் சென்றுசொல்லி எனக் கூட்டுக. திரிவின்றித்தீர்த்தார்-ஐயமின்றித்தெளியப் பட்டவர். இன்றித்தீர்தல், இன்றியொழிதல் என்பதுபோன்று ஒருசொல்லா யிற்று. தீர்த்தார்போல் என்றதனுல் உண்மையில், தீராதுவைத்து என்பது குறிப்பாம். இக்குறிப்பானே இருதிறத்தாரையும் வேறுபடுக்குஞ் சிலசொற்களே என, சொல்லி என்பதற்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இருதலையானுஞ்சுடுகொள்ளியோடொப்பர் என்றது இருதலையானுஞ்சுடுங் கொள்ளி, தன்னுடனியைந்த இரண்டு காய்ந்ததூறுகளே ஏகாலத்தில் வேமாறு சுட்டுத் தானும்விரைவிற்கெடுவதுபோல் இவரும் அவ்விருதிறத்தாரையுங்கெடுத் தித் தாமும் விரைவிற்கெடுவர் என்றவாறு. இருவர் தம்முள் மாறுகொண்ட விடத்துநட்பாயினுர்போன்றுஇருதிறத்துமூடாடிவேறுபடுப்பார்க்கிடக்கொடுக்க லாகாதென அரசநீதியும், நட்டார்மாட்டு ஒருதிறத்தூன்றிநிற்பவனே நூதலுவ னெனக் குறிப்பாற் றூதனிலக்கணமுங் கூறியவாறு. இருதிறத்தாரைவேறு படுக்குமொருவனே இருதலைக்கொள்ளி எனவும், இருதலைமணியன் எனவும் வழங்குவதுண்டு. இருதலைமணியன் என்பது இரண்டுபுறமும் தலையுடையதா யூர்ந்துசெல்லவல்ல விடப்பாம்பு.

11. மிக்குப் பெருகி மிகுபுனல் பாய்ந்தாலு
மப்பொழிதல் செல்லா வொலிகடல்போன்—மிக்க
வினநல நன்குடைய வாயினு மென்று
மனநல மாகாவாங் கீழ்.

எ-து, மிகப்பெருகி யாறுகளின்மிகுநீர் புகப்பாய்ந்தாலும் ஒலி கடல் உவர்ப்புநீங்காதவாறுபோல, மிக்க இனத்தினன்மை மிகவுண்டா யினும் எஞ்ஞான்றும் மனத்தால் நல்லவாகமாட்டா கீழ்மக்கள் எ-று.

(தறிப்பு) ஒழிதல்செல்லா என்றது ஒருசொல்லாய் ஒழியாத என்னும் பொருளுணரநின்றது. உப்பொழிதலில்லா என்பது பிரதிபேதம். யாறுகள், மேல்நிலத்தவாதலாலும், நன்னீர்மையுடைமையாலும் நல்லினத்துக்குவமையா யின. சுடல்கள், கீழ்நிலத்தவாதலாலும், நன்னீர்மையின்மையாலும் கீழ்மக்கட் குவமையாயின. குலத்தாலும் நலத்தாலும் கடையாய கீழ்மக்கள் அவரோடு சேர்ந்த இனத்தாலும் திருந்தாராதலால் அவரைத் திருத்தமுயறல் பயனின்மை மென்பது கருத்து. இங்கு உவமையால், இனமென்றது தம்மைவிரும்பாதிருக் குங் கீழ்களேத் தாமாகவேசென்றுசேர்ந்த நல்லினமாதலும், "மனத்தூய்மை ..... இனத்தூய்மைதூவாவரும்"* என்பதிற்சொல்லிய இனம் மனத்தூய்மையடையு மவன் முனேவிரும்பிச்சென்றுசேர்ந்த நல்லினமாதலுமாகிய வேறுபாடுடைமை யால் அக்குறளொடு மாறுபடாமையுணர்க. "தெருண்ட மேலவர் சிறியவர்ச்

* திருக்குறள், 46-ம் அதி. சிற்றினஞ்சேராமை-5.

சேரினு மவர்தம், மருண்ட தன்மையை மாற்றுவ ரெனுமிது வழக்கே"* என் பது அதிசயோக்தியடியாகவந்த அதிசங்கையாதலால் அதுவு மிதனெடுமாற படா திதனேயே வலியுறுத்தியதெனவறிக. அல்லது, அதிசயோக்தியடியாகக் கலேமலேவுகாட்டுங் கவிசாதுரியமாகியகாவியவாக்கியமாகக்கொள்க கொள்ளவே யதிற் பிராமாண்யமின்மையாலும் மாறுபாடின்றென வுணர்க. 'ஆகாவாங்கீழ்' என இழித்தற்கண் அஃறிணையாயிற்று. ஆறெல்லாம்வெள்ளமடுத்துமடுத் தாலும் நீர்நல்லதாமோகடல் என்பது பழமொழி.

12. விழுமிழை நல்லார் வெருள்பிணேபோ னேக்கங்
கெழுமிய நாணை மறைக்குந்—தொழுகையுண்
மாலேயு மாலே மயக்குறுத்தா ளஃதன்றே
சால்பினைச் சால்பறுக்கு மாறு.

எ-து, விழுமிய அணியினேயுடையநல்லார் வெருண்டமான்பிணே போன்றநோக்கங்கள், ஆடவர்மாட்டுச்செறிந்தநாணினேக் கெடுக்கும்; யமுனேயென்கிற ஆற்றின்கண், யாரையுமயக்கவல்லமாயவனேயும் மயக்கத்தின்கண்ணேவீழப் பின்னேயென்பாள் தன் அழகினுன் மயக் குறுத்தினுள்; மிகுதியை யதனினுமிக்கதொன்று கெடுக்குநெறி யது வன்றே எ-று.

(குறிப்பு) நாண்-நிறை. அது, கெழுமியநாணைனச்சிறப்பிக்கப்பட்டமை யால் ஆடவர்மாட்டுச்செறிந்தநாண் எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. ஆடவர் மாட்டுநாண்செறிந்ததென்பதை,'கருமத்தா ஞணுத ஞணுத் திருதுத, னல்லவர் நாணுப் பிற'† என்பதனுலறிக. மால் என்ற விதவாதசொல்லாற்றலானும் பொரு ளாற்றலானும் யாரையும்மயக்கவல்லமாயவன் எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. யாரையுமென்றது பின்னேப்பிராட்டியுமகப்பட எல்லாரையுமென்றபடி. மாலே-பின்னேப்பிராட்டி. மயக்குறுத்தலாவது-வியாமோகிப்பித்தல். அதாவது, பின் னேப்பிராட்டி கண்ணபிரானிடத்து உழுவலன்புடையளாதலின் இவளுக் கவ னிடத்துள்ள அளவிறந்தபிரேமமானது அவனது அளவிறந்தநிறையைமறைக்க, அவனுக்கு இவளிடத்துள்ள அளவிறந்தபிரேமம், இவளது அளவிறந்தநிறையை மறைக்க இருவரு மொருவரையொருவர் கலந் தின்புற்றார் என்பதாம். இதனே, சிலப்பதிகாரத்து ஆய்ச்சியர்குரவையுள், "வஞ்சஞ் செய்தான் மெழுகைப் புனலு, ணெஞ்சங் கவர்ந்தா ணிறையென் கோயாம், நெஞ்சங் கவர்ந்தா ணிறை யும் வளேயும், வஞ்சஞ் செய்தான் வடிவென் கோயாம்" எனவும், "தையல் கலே யும் வளேயு மிழந்தே, கையி லொளித்தாண் முகமென் கோயாம், கையி லொளித் தாண் முகங்கண் டழுங்கி, மைய லுழந்தான் வடிவென் கோயாம்" எனவும்,

* கம்பராமாயணம், வரைக்காட்சிப்படலம், செய்யுள்-8.

†திருக்குறள் கஅஉ-ஆம் அதி. நாணுடைமை-க.

"வையமளந்தான்றன் மார்பிற் றிருநோக்காப், பெய்வளைக் கையாணம் பின்னே தானுமென்றே, ஐயன்ரு ளாயர் மகள்" என்னும் இளங்கோவடிகள்காட்டியவாற்றானுமுணர்க. "தொழுகையுண்,மாலையுமாலைமயக்குறுத்தாள்"என்றது எடுத்துக்கொண்டபொருளுக்கேற்றதோரிதிகாசங்கூறியவாறு. அன்றேவென்றது ஆசரியக்குறிப்பு. இனி, இப்படியும் அந்யோந்யாச்ரயமாயொருஸம்பவமுண்டோவென்னும் ஆசங்கையை, நியாயஸித்தமான திருஷ்டாந்தத்தாற் பரிஹரிக்கிறார், சால்பினையென்றுதொடங்கி. சால்பு-வியாபகத்வவாசகம்; அது இங்கு வியாபகத்துக்கு ஆகுபெயராயிற்று. சால்பினைச்சால்பறுக்குமாறென்றது எல்லாவற்றையுந்தன்னுளடக்கித் தானொன்றுளடங்காத சர்வவியாபகமாயிருப்பதொன்றைப் பிறிதொருசர்வவியாபகம் வியாபித்தாற்போலும், என்றவாறு. அதாவது சர்வவியாபகமான ஆகாசத்தைப் பிறிதொருசர்வவியாபகமான இடம் வியாபிக்குமதுபோலுமென்பதாம். இப்பாட்டால், இரண்டுவியாபகப்பொருள் ஒன்றினையொன்று வியாபிக்கவே அவற்றுள் இது சிறிது, இது பெரிது என்று சொல்லவொண்ணுதபடி இரண்டும் அளவிறந்துசெல்வதுபோல உழுவலன்புடைய காதலனுங் காதலியுங் கூடுங்கூட்டத்து அவ்விருவர்க்குமுளதாம்பிரேமமும் மளவிறந்துசெல்லுமெனக் காமபுருஷார்த்தமாகிய இன்பத்தின்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. அறத்தல், வரைதல், அவச்சேதம் என்னும்சொற்களே வியாபித்தற்பொருளில்வழங்குதல் நியாயநூலார்மரபு. சால்பினைச்சால்பறுக்கும் என்னுமிப்பழமொழி நியாயநூல் வழக்குப்பற்றிவந்ததெனக்கொள்க. இப்பாட்டினைப் புணர்ச்சிவிழையாமையின் பாற்படுத்தார் புறத்திரட்டுடையார். இது புணர்ச்சிவிழையாமையைத் தணிவுறுத்தாமையாலும், மேலோர்கொள்கையொடுமாறுபடுதலாலும், உவமையொடு பொருந்தாமையாலும் அது பொருளன்றெனவுணர்க.

13. பாப்புக் கொடியாற்குப் பான்மேனி யான்போலத்
தாக்கி யமருட் டலைப்பெய்யார்—போக்கி
வழியராய் நட்டார்க்கு மாதவஞ்செய் வாரே
கழிவிழாத் தோளேற்று வார்.

எ-து, பாம்புக்கொடியையுடைய குருகுலவேந்தற்குப் போரின்கண் உதவிசெய்தற்குத் தொடர்புடையனாகிய பால்வண்ணன்போல, நட்டார்தாக்கியபோரின்கட் டலைப்பெய்யாதே தம்முடையநட்டார் பட்டதற்பின் அவர்க்கு நன்றுகவென்று பெருந்தவஞ்செய்வார், விழாக் கழிந்தவூரிற் புதல்வரை விழாக்காண்டற்பொருட்டுத் தோண்மேலேற்றுவாரோடொப்பர் எ-று.

(குறிப்பு) பாப்புக்கொடியான்-அரவக்கொடியுடையதுர்யோதனன். பான்மேனியான் - பால்போலவெண்ணிறமுள்ள திருமேனியையுடைய பெலராமன். தாக்கிய என்பது தாக்கி எனக் கடைக்குறையாயிற்று. தலைப்பெய்யார்-தலைப்பெய்யாது என முற்றெச்சப்பொருளுணர்த்திற்று. தலைப்பெய்தல்-புகுதல். வழியராய்நட்டார்க்குத் தாக்கியமருட்டலைப்பெய்யாதுபோக்கி மாதவஞ்செய்வார் எனக்கூட்டி, தாம் தொடர்புடையராயிருந்துவைத்துத் தம்மைநட்டார்க்குப்

போர்நேர்ந்தழி அப்போரிற்புகுந்ததாக்கி அந்நட்டார்க்குஉதவிசெய்யாது தீர்த்த யாத்திரைமுதலிய விரதமேற்கொண்டுசெல்பவர் எனப் பொருளுரைத்துக் கொள்க. "கழிவிழாத்தோளேற்றவர்" என்றசொலவடை சமயத்திலுதவாதவர் என்னும் குறிப்புடையது. கழிவிழாத்தேரேற்றவர் என்பது பிரதிபேதம் இது தீநாட்கழித்துத்தேரிழுக்கவந்தார் என்னும் சொலவடையாம். வேண்டுங் காலத்துதவாதவர்நட்பாற் பயனில்லையென்பது கருத்து.

14. தாநட் டொழுகுதற்குத் தக்கா ரெனவேண்டா
யார்நட்ப தாயினு நட்புக் கொளல்வேண்டுங்
கானட்டு நாறுங் கதுப்பினாய் தீற்றுதோ
நாய்நட்டா னல்ல முயல்.

எ-து, தாம் பிறரொடுநட்புக்கொண்டொழுகுதற்குத் தகுவர், தகாரென்று ஆராயவேண்டுவதில்லை; யாவர்நட்பேயாயினும் நட்பைக் கொளல்வேண்டும்; எல்லாப்பூக்களையுமுடையகாட்டினைவென்றுநாறு கின்ற மயிரினையுடையாய்! தம்மைத் தீற்றுதோ! நாயொடுநட்டால் அந்நாய் நல்லமுயலினை எ-று.

(குறிப்பு) தாம் நட்டொழுகுதற்கு என்றது தம் காரியமாகப் பிறரொடு நட்புக்கொண்டு ஒழுகுதற்கண் என்றவாறு. தக்காரெனவேண்டா என்றது அப்பிறர் தக்காராயிருக்கவேண்டுமென்னும் நியமமில்லை என்றவாறு. யார்நட்பே யாயினும் என்றது தக்கார்நட்பேயாயினுமாக, தகாதார்நட்பேயாயினுமாக என்ற வாறு. பின் நட்பு என்றது அது என்றவாறு. கான்-காடு. அடல்-வெல்லுதல். கதுப்பு-கூந்தல். கானட்டுநாறுங்கதுப்பினாய் என்றது நறுநாற்றப்பூக்கண்மலிந்த காட்டிலும்மிக்குப் பரிமளிக்குங்கூந்தலையுடையா யென்றவாறு. தீற்றல்-ஊட்டல். முயல்-முயற்கறி. நாயோடுசேர்ந்தாலும்நல்லமுயல்கிடைக்கும் என்பது பழமொழி. தமக்கு உதவிசெய்தற்குரியார் இழிதகையராயினும் அவர் நட்புக் கொள்ளற்பாலதென்பது கருத்து. பிறர் ஸ்வயகாரியமாக நட்புக்கொள்ள வரின் அவரைத் தக்கார், தகவிலரென்பதை யாராய்ந்து, தக்காராயின் நட்புக் கொள்ளவும், தகாதாராயின் நள்ளாதொழியவும்வேண்டுமென்பது குறிப்பு.

15. அங்கண் விசும்பி னகனிலாப் பாரிக்குந்
திங்களுந் தீங்குறுதல் காண்டுமாற்—பொங்கி
யறைப்பா யருவி யணிமலை நாட
வுறற்பால யார்க்கு முறும்.

எ-து, அங்கண்விசும்பினின்று மிக்கநிலாவைப்பரப்பும் மதியமும் பாம்பினுற்றீங்குறுதல்காணுறினேமாதலால், கற்பாறையின்கண்மிக்கு வந்துபாயாநின்றவருவியையுடைய மலைநாடனே! தமக்குறக்கடவதுன் பங்கள் யாவர்க்கும்வந்துறும் எ-று.

(குறிப்பு) அங்கண்விசும்பு என்றது, திங்களைக் கோள்பற்றுங்காலத்தில், தப்பியோடிப்பிழைக்கத் தட்டுத்தடையில்லாத வெட்டவெளியானஇடத்தின் அளவிறந்தசௌகரியாதிசயங்கூறியவாறு. அகனிலாப்பாரிக்குமென்றது இருள்

வடிவான ராகுகேதுக்களென்னும் சாயாக்கிரகங்கள் தன்னிடமணுகுவதற்கே யோக்கியமில்லாத தனது ஸ்வபாவசக்தியின்வலிமைகூறியவாறு. திங்களும் என்றது தன்னேப்பற்றவரும்சாயாக்கிரகங்கள் பதினெட்டாண்டுசென்றுகடக்கு மொருராசிமண்டலத்தைப் பரிதி ஒராண்டளவிற்கடப்பதாயிருக்கவும், தான் ஒரு மாதத்துக்குள்ளேகடந்துசெல்லும் மிக்கவேகமாகிய தப்புதற்குரிய சாதனஞ்சி சயங்கூறியவாறு. இக்கருத்துப்பற்றியே அங்கண்விசும்பிலவிரொளிபாரிக்குஞ் செங்கதிருந்தீங்குறுதல்காண்டும் என்னுத "திங்களுந்தீங்குறுதல்காண்டும்" எனச் சிறப்பும்மையாற் செங்கதிருமகப்படக்கூறினுனெனவுணர்க. இடம்பொரு ளாற்றலான் மாற்றுமியல்புடையார் எனினும், எய்தியநியதிதவருதாகையால் ஊழால்வருங்கேட்டிற்கு வருந்தலாகாதென்பது கருத்து. வருவதுவந்தேதீரும் என்னும் உலகவழக்கான பழமொழிப்பொருளே இங்குப் பொருளாகக்கொள்ளப் பட்டதுபோலும். 'வருகுவதுதானேவரும்' என்னு மபியுக்தர்வாக்கும், இக்கருத் துடையதாயிருப்பதுகாண்க. அம்புலியையு மாவுவிழுங்தும் என்பது மொரு பழமொழியாம்.

16. நண்பொன்றித் தம்மாலே நாட்டப்பட் டார்கணேக்
கண்கண்ட குற்ற முளவெனினுங் காய்ந்திலார்
பண்கொண்ட தீஞ்சொற் பணேத்தோளா யாருளரோ
தங்கன்று சாக்கறப் பார்.

எ-து, நண்புசெய்து தம்மாலே நாட்டப்பட்டார்களேத் தங் கண் காண அவர்கள்செய்தகுற்றமுளவாயினும் வெகுளார்; பண்கொண்ட தீஞ்சொற்பணேத்தோளாய்! தங்கன்றிற்குப் பால்கொடாதே யதுசாம் வகை பசுவினேக்கறப்பார் யாவருளர் எ-று.

(தூறிப்பு) காய்ந்திலார் என்னும் பயனிலேக்கேற்ப மேலோர் என்னும் எழுவாய் வருவித்துரைத்துக்கொள்க. இதனுல் தூல்நெறிவழக்கினும் ஆன்றோ ரது ஒழுக்கநெறிவழக்குச் சிறந்ததென்பது குறிக்கப்பட்டது. காய்ந்தீயார் என் பது பிரதிபேதம். அதற்குக் காயாததவுவரென்பது கருத்தாகக்கொள்க. பணே-மூங்கில். சாவக்கறப்பார் என்பது சாக்கறப்பார் என விகாரமாயிற்று. "கூலயு நர் கைகொல்லும்"* என்புழிப்போல ஈற்குச் சாதல் வருந்தலுணர்த்திநின்றது. கன்றுசாகப் பால்கறப்பாரா என்பது உலகவழக்கான பழமொழி. தம்மால் வளர்க்கப்படும்கன்று கட்டியகயிறறுத்துச்சென்று பாலுண்ணக்கண்டாராயினும் பின்னரும் அதற்குரியபால்விடாது அது வருந்துவகை பாலே முற்றக்கறப்பா ரில்லே; அதுபோல நண்பொன்றிப் போற்றப்பட்டார் உரிமையால் நியதி கடந்து தமக்கு வேண்டியதொருபொருளேத் தாமே கேளாதுகொள்ளினும் அது

*திருக்குறள் அஅ-ம் அதி. பகைத்திறந்தெரிதல்—கூ.

காரணமாக அவர்க் கொன்றும் உதவா தொழிக்கற்பாலரல்லர் எனத் திட்டாந்தத்தொடு பொருத்தியுரைத்துக்கொள்க இப்பாட்டால் நட்பிற் பிழை பொறுக்கவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. "விஷவ்ருக்ஷோ(பி)ஸ்வயமஸ்தாத்ய ஸம்ஹாவ்ய தம்" என்னும் வடமொழிவாக்கியமும், "தாம் வளர்த்ததோர், நச்சுமாமரமாயினுங்கொலார்"* என்னுந் திருவாசகமும் இக்கருத்துடையன.

17. உள்ள தொருவ ரொருவர்கை வைத்தக்காற்
கொள்ளும் பொழுதே கொடுக்கதாங்—கொள்ளார்
நிலைப்பொரு ளென்றதனை நீட்டித்தல் வேண்டா
புலைப்பொரு டங்கா வெளி.

எ-து, தமக்குள்ளதொருபொருளை யொருவர் தங் கையின்கண் வைத்தக்கால் அப்பொருளை வைத்தவர்கள்வேண்டியபோதே வைக்கப் பட்டார் தாங் கொள்ளாதே கொடுக்க; தமக்கு நிலைமையுடையபொரு ளென்றுகருதி, அவர்க்குக்கொடாதே நீட்டித்தல்வேண்டா; புலையர் மாட்டுள்ளபொருள் அடங்காவாய் வெளியாம்; ஆதலான் அடைக்கலப் பொருளை மறைக்கவியலா எ-று.

(குறிப்பு) புலைப்பொருள்-புலையரதுபுலால். அவர் அதை மறையச்செய் யினும் அது மறையாது காற்றத்தால் வெளிப்படும்; அதுபோல அடைக்கலப் பொருளைப் பிறரறியாதடக்கினும் அஃதடங்காதுவெளிப்பட்டுப் பழிப்புக்கிடமா மெனப் பொருளொடுபொருத்தி யுரைத்துக்கொள்க. இதனை, "மறைவழிப் பட்ட பழிமொழி தெய்வம், பறையறைந்தாங் கோடிப் பறக்கும்-கழிமுடைப், புன்புலா ணற்றம் புறம்பொதிந்து மூடினுஞ், சென்றுதைக்குஞ் சேயார் முகத்து"†என்னூர் பிறரும். மறைந்துசெய்பவன் றவறு வெளியாகுமென்று வழங்கவேண்டுமிடத்து, காற்றம்வெளியாகுமென்பது சாதாரணவழக்கு. அதனையே "புலைப்பொருடங்கா வெளி" என இடக்கரடக்காய்க்கூறினரெனக்கொள்க. இதனை இன்னும் அசப்பியபாஷணமாகப் பாமரர்வழங்கும் பழமொழியு மொன்றுண்டு. இன்னை ரன்னபழமொழிகளு மிடக்கரடக்கி யிந்நூலுட்கூறப்படுமென்பதனைப் பின் "இழித்தக்கசாணிற்கனு"‡ என்பதனாலுமறிக.

---

*திருவாசகம், ஆனந்தாதீதம் செய்—சு.

†நீதிநெறிவிளக்கம், செய்-கடு.

‡ இந்நூலின் 182-ஆம் செய்யுள்.

மோசம்போகாதீர்கள்! ✱ மோசம்போகாதீர்கள்!!

பார்சல்கள் வாங்கும்பொழுது டி. மன்ஸலால், டில்லி வைத்தியர், நெ. 5 ஆவின்யூ ரோட், பெங்களூர் சிடி இந்தலேபில்கள் இருக்கும்படியானதைப் பார்த்துவாங்குங்கள்.

1,000 ரூபாய்கள்

இனாமாகக் கொடுக்கப்படும்

உலகங்களில் பிரசித்தபெற்ற

சாலாமிசிரி முறப்பா

கவர்ன்மெண்டில் ரிஜிஸ்டர் ஆயிருக்கிறது.

REGISTERED.

பிரியமுள்ள
கனவான்களே! தனவான்களே!!

இன்றைக்கும் நாளைக்கும் அநேக ஜனங்கள் உபயோகிக்கத்தகாத ஔடதங்கள் பலவற்றை அநேகமாக விளம்பரம் செய்து விற்று அதிக மோசம் செய்கிறார்கள். இதனால் எங்களுடைய ஔடதமும் அதேமாதிரி ஆகுமென்று அறிகிறார்களோ என்று எங்களுக்கு ஓர்வித பயம்தோன்றிற்று. ஆகையினால் எங்களுடைய ஔடதத்தை ஒருதரம்வரவழைத்துச் சாப்பிட்டு பரீட்சித்தால் இந்த ஔடதத்தின் உண்மை ஒருபோதும் உங்கள் உள்ளத்தைவிட்டு ஒழியாமல் இருக்கும் என்பதை அறிவீர்கள்.

மனிதருக்கு இரத்தமே உயிராயிருக்கிறது. மனிதர் ஆரோக்கியமாயிருப்பதற்கும், ஆயுசு, பலம், தேஜசு, சந்தானமுண்டாவதற்கும் இரத்தத்தினால் உண்டாகும் தாதுவே மூலமாயிருக்கிறது. சரீரமானது இகத்திற்கும் பரத்திற்கும் சாதனமாயிருக்கின்றதென்று சகலருக்கும் தெரிந்தவிஷயமே. அப்படிப்பட்ட சரீரத்துக்கு மூலமாயிருக்கின்ற தாதுவை எப்படிச் சுத்தமாக வைத்திருக்கக்கூடுமோ அந்தவிசத்தில் ஞானேந்திரியங்களும் கர்மேந்திரியங்களும் அபிவிர்த்தி ஆகுமென்று சாஸ்திரமூலமாகவும், அனுபவமூலமாகவும் விளங்குகின்றது. தாதுவின் பூரண சுகஸ்திதியினாலே சன்னியாசிகள் ஆரோக்கிய திடகாத்திரமாக விளங்கி ஜீவித்திருக்கிறார்கள். ஆனதால்

தாதுவை அதிக ஜாக்ரதையாகக் காப்பாற்றிக்கொள்ளவேண்டியது அனைவருடைய கடமையாகிறது. சரீரத்துக்கு மூலகாரணமான தாது வினுடைய சுபாவத்தை அடையாளம் தெரியவொட்டாமலும் இஷ்டானுசாரியாய் உபயோகப்படுத்துவதால் சக்தியைநாசப்படுத்துவது மல்லாமல் தாதுவின் நஷ்டத்தினுல் நானுவித வியாதிகள் உண்டாக்கி மரணகாலபரியந்தம் விசனத்திற்கு உள்ளாக்குகிறது.

சாலாமிசிரி முறப்பா தூக்கத்தில் கெட்டசோர்ப்பனங்க ளுண்டாவதைப் போக்கிவிடும்.

மேலும் இஃது கை, கால், தலை, இடுப்பு நோய் முதலியதைப் போக்கடித்துவிடும். கெட்டுப்போன இரத்தத்தை சுத்திசெய்து பலத்தைச் சேர்க்கும். பசி அதிகரித்து இரத்தத்தை விருத்திசெய்யும். பழைய தலைநோயைப்போக்கடித்து மூளைக்கு பலத்தைக்கொடுக்கும் சந்தோஷம் தைரியம் சரீரகாந்தியையும் கொடுக்கும். தங்கம் வெள்ளி தாம்பரம் பஸ்பங்களைக்காட்டிலும் உத்தமமானது. வயிற்றிலிருக்கும் காய்ச்சல்கட்டியை நாசப்படுத்தும். கொஞ்சம்தூரம் நடந்தால் வருகிற மேல்மூச்சியை போக்கடிக்கும்.

சாலாமிசிரிஎன்பது ஓர்வித மரத்தினுடைய பழம். இது காபூல் காந்தார் முதலிய தேசங்களில் உண்டு. அவ்விடத்து ஜனங்கள் அதை சாப்பிடுகிறார்கள். அதனுல் அந்த ஜனங்கள் இவ்வி..த்துள்ள ஜனங்களைவிட மிக்க பலசாலிகள். சாலாமிசிரி லேகியமென்று இங்கே சிலர் விற்கிறார்கள். இன்னும் பலபல ஒளடதங்கள் செய்து அநேகர் விற்கிறார்கள். பரீக்ஷித்தால் குணமில்லை. சாலாமிசிரி என்பதினுல் செய்ததல்ல சேப்பங்கிழங்கு, உருளைக்கிழங்கு இவைகளால் செய்தவைகள், காபூல் காந்தார் முதலிய தேசங்களிலிருந்து தருவித்து இந்த முறப்பாவைத் தயார்செய்திருக்கிறோம். இந்த முறப்பாவை சாலாமிசிரியால் செய்யப்படவில்லையென்று ரூபிப்பவர்களுக்கு 1000 ரூபா இனமாகக் கொடுக்கப்படும். அப்படி ரூபித்தும் நாங்கள் இனுமினுடைய பணத்தை கொடுக்காவிட்டால் கோர்ட்மூலமாக வசூல்செய்துகொள்ளலாம்.

இந்த முறப்பாவிலிருக்கும் குணத்திற்கு டப்பி ஒன்றுக்கு 20—0—0 ரூபாய மதிப்பிட்டாலும் குறைவுதான். ஆனுல் ஏழை எளியவர்கள் வாங்க முடியாதெனறு எண்ணியே எல்லாருக்கும் உபயோகமாகும்படி டப்பா ஒன்றுக்கு ரூபா இரண்டாக விற்றுக்கொண்டு வந்திருக்கின்றோம். இது கை படாது செய்தது.

டப்பா ஒன்றை உபயோகித்தால் பூரணமாய் சுகத்தைக் கொடுக்கும். 2, 3, டப்பா உபயோகித்தால் யாதொரு வியாதியு மணுகாது.

இரயம் டப்பி 1-க்கு ரூபா 2—0—0 போஸ்டேஜ் அணு 6.

காலணு கார்டில் எழுதினுல் உடனே வி. பி. யில் அனுப்பப்படும்.

டி. மன்னுலால்,

டில்லிவைத்தியர், நெ. 5, ஆவின்யூரோட், பேங்களூர் சிடி.

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-கச.] ராக்ஷஸவரு மார்கழிமீ [பதுதி-உ.
Vol. XIV. December–January, 1916. No. 2.

தக்ஷிணதேசமும் தக்கநாடும் ஒன்றே வேறே?*

சிவகிந்தாமணிப்பதிகத்து 15-வதுசெய்யுளும், உரையும், அந்நூலை உரையுடன்பரிசோதித்துப்பதிப்பித்தவர்களதுகுறிப்பும், அக்குறிப்பிற்கண்டுள்ளசெய்யுளும் தாழவருவன:—

"தள்ளாதசும்மைமிகுதக்கநலுடநண்ணி
விள்ளாவிழுச்சீர்வணிகன்மகள்வேற்கணேக்க
முள்ளாவிவாட்டவுயிரொன்றுதுறைந்தவாறுங்
கள்ளாவிநாறுங்கமழ்கோதையிற்போயவாறும்."

விள்ளா-நீங்கா. உளம்-மனம். ஆவி-மணம். இன்-நீக்கம்.

இ-ள், இன்ன ஒலியென நீக்கலாகா ஒலிமிகுகின்ற தக்கநாட்டைப் பொருந்தி, அவ்விடத்துகரில் வணிகன்மகள்நோக்கம் மனத்துணின்று உயிரைவருத்துதலால் இருவருயிரும் ஒருயிரையொத்து உறைந்தபடியும், அவளினின்றும் போனபடியு மென்க.

†இந்த நாட்டிற்குத் தக்கநாடென்பது பெயர். இதனைக் கேமசரியாரிலம்பகத்து 28-வதுகவியிற்காண்க.

"படம்புனைந்தெழுதியவடிவிற்பங்கயத்
தடம்பலதழீஇயதுதக்கநாடது
வடங்கெழுவருமுலைமகளிர்மாமைபோன்
றிடம்பெரிதினியதனெல்லையெய்தினன்."

(கேமசரியாரிலம்பகம் 28-வதுகவி.)

*இதற்குப் பத்திராதிபரபிப்பிராயம் அடுத்துச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

அச்சுப்பிரதிகளி லிங்ஙனமிருப்ப, தஞ்சைமாகரத்துப் பூர்வ ராஜாங்கத்தைச்சார்ந்த ஸரஸ்வதீமஹாலயத்துள்ளசிந்தாமணிப்பழைய வேட்டுச்சுவடிகள்(144; 146; 147; 156 இலக்கமிட்ட)நான்கினுள்ளும் "தள்ளாதசும்மைமிகுதக்கணநாடுகண்ணி" என்றபாடமே எழுதப்பட் டுள்ளது. அன்றியும், உரையுடன்கூடிய மேலேகண்ட (144; 147; 156 இலக்கமுள்ள) மூன்றுபிரதிகளுள்ளும் உரையில், '.....இன்னவொலி யென நீக்கலாகா வொலிமிகுகின்ற தக்கணநாட்டைப் பொருந்தி யவ் விடத்துநகரில்.....' எனவே எழுதப்பட்டுள்ளது.

கி. பி. 1868-வதுவருஷத்தில் எச். பவர்துரை என்னும் பாதிரியா ரால்,செலவுக்கு முட்டின்றித் துரைத்தனத்தார் அளித்தபொருளுதவி யும்,பொருள்விளங்காவிடத்து விளங்கப் பொருள்தந்து திருநெல்வேலி வித்வான் முத்தையாபிள்ளைசெய்தபேருதவியும்சேரப்பெற்று,சென்னை யில் கிரிஸ்தவஞானோதயசங்கத்தாரது அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்ட உரையுடன்கூடிய நாமகளிலம்பகத்து, பதிகத்து கக-வதுபக்கத்தில் ' தள்ளாதசும்மைமிகுதக்கணநாடுகண்ணி ' எனப் பாடங்கொண்டு உரையின்கண்ணும் ' தக்கணநாட்டைப்பொருந்தி ' எனக் காணப்படுகின்றது.

ஆகலின் மேலேகண்டுள்ள கேமசரியாரிலம்பகத்து 28-வதுகவியில், தக்கணநாடு என்பது கடைக்குறையால் தக்கநாடு எனக் கூறப்பட்டதே யாம்போலும்.

நிற்க; க்ஷத்திரசூடாமணி, கத்தியசிந்தாமணி, ஜீவந்தரசம்பு என்ற வடமொழிக்காவியங்களுள்ளும், சீவகன் தக்கணநாட்டுக் கேமமா புரத்தையடைந்து கேமசரியாரைமணம்புரிந்ததாகத் தெளிவுறக்கூறப் பட்டுள்ளதும் அடியிற்காணலாகும்.

''தத்ரஹஸ்தீ நிமுத்ருஷ்ய கோபுரே கூஹிணாஶ்ரயே ।
ஹஹஸ்ரகுடிலாஸ்ரித்ருஸ்ரீவிராமம்மஹாவலம் ॥ ஆ॥

... ...

ஹஹஸ்ரேவ-ஸ்ரீநாஶராஜயாநீவிராஜதே ।
மிரவதிஷ்டவ்ருஷ்டிவாரிதாஜாதிஷ்வரநாயகஃ ॥ சக॥

*தவ்யஸ்ரஷ்டிவ்யாவ்ருத்வான்வஹ்ருஷ்வமஹிநீ ।
நாஸ்தாத்ர நிவஸ்ருங்கிவாதீர்கேஷ்ரீரிதயஸ்துதயோ: ॥

... ...

கஸ்யஹ்ருதிரமேஷ்ருஷ்வஹ்ருணவஸ்வீஸ்தாரே ।
கேஷ்ரியம்வவிதாரயதேவயேயாவியி" ॥ரிக॥

இ-ள், பிறகு அவன் ஆங்குநின்றுவெளிப்பட்டுத் தக்கணம் என் னும்பெயரியநாட்டின்கண் ஸஹஸ்ரகூடமென்னும் ஜிநாலயத்தை யடைந்து, எண்குணனைத் துதிசெய்தனன்.

... ...

இந்தத் தக்கணநாட்டிற்குக் கேமபுரியென்பது ராஜதானி. அப் பட்டினத்தரசன் நரபதிதேவன் எனப்படுவான். அவ்வரசனுக் கினியன் சுபத்திரன் என்னும் வணிகன். அவனதுமனைவி நிர்விருதி. அவர்களது புதல்வி கேமசிரியென்பாள்.

... ...

பின்னர், நல்லதொருமுகூர்த்தத்தில், சுபத்திரனால் தரப்பெற்ற கேமசிரீயைத் தாயவனும் சீவகன் முறைப்படி மணம்புரிந்தனன்.

க்ஷத்திரசூடாமணி 6-வது இலம்பகம்.

"வாதாயஸ்ரீ:.....காநிஜிஹ்ருகாமாநிநயமயொரு வாயநீயகார்ய । தாநிஷ்கரஸ்ரீகீர்யமஹ்நு.....உக்ஷிணஷ்ரு வ்ருத்.....கவிஜயம்கஸ்விஸ்ரீஜிநாலயஸ்தாக்ஷீத் ।"

(இ-ள், சச்சந்தன்மகனாகிய சீவகன் சிற்சிலகாடுகளைக் கண் ணுற் றான். அவைகளையெல்லாம் ஒவ்வொன்றாகக்கடந்துசென்று, தக்கண நாட்டின்கண் ணுள்ள சிறந்ததோர் ஜிநாலயத்தைக்கண்டனன்.)

கத்தியசிந்தாமணி 6-வது இலம்பகம்.

---

*"தவ்யஸ்ரஷ்டிவ்யாவ்ருத்வான்வஹ்ருஷ்வ" என்னும் மூலமானது, "அவ்வரசனுக் கினியன் சுபத்திரன் என்னும் வணிகன்" என்ற உரைக்கும், "அந்நகர்க்கரசனேயனேயவாண்டகை" என்னுஞ் சிந்தாமணிக்கும் பொருந்தா திருப்பது ஆராயத்தக்கது.

"ஸலவெஹூ தூஸவி நா ஹூ உக்ஷிணம் தெஸாஹாஷ்ரு....."

(ஸர்வோத்தமமாகவுள்ள தக்ஷிணதேசத்தையடைந்து ... ...)

ஜீவந்தரசம்பு 6-வது இலம்பகம்.

மேலும், இவ்விடத்து 'ஸலவெஹூ தூஸ உக்ஷிணம் தெஸாஹாஷ்ரு' என்றுகூறுது, 'ஸலவெஹூ தூஸவி நா ஹூ உக்ஷிணம்தெஸாஹாஷ்ரு' என (எல்லாநாட்டிற்கும் வடக்கிலுள்ளது தக்கணநாடு; எனவும், எல்லாநாட்டினுஞ்சிறந்தது தக்கணநாடு; எனவும் பொருள்பட) முரண்டோன்றியழிவணியாற்கூறிய கவிசாதுரியத்திற்கேற்ப, தேவரும் கடைக்குறையால் கேமசரியாரிலம்பகத்து 28-வதுகவியில் தக்கநாடு எனக் கூறிவிட்டு அடுத்தகவியில்,* தம்புலமவிளங்க எதுக்கூறி, தக்காடு தக்காடேயாம் என்றார் போலும்.

ஆகலின், பதிகத்துத் தக்கணநாடு எனத் தெளியக்கூறியிருத்தலின், பின்னர் அதனையே கடைக்குறையால், தேவர் தக்காடு எனக் கூறினர்; தக்கணநாடே தக்காடாம், என்பது எனதுகருத்து. இக்கருத்து, சரியோ தவறோவென்பதனைத் தக்கோர்களாகிய பெரியோர்கள் ஆராய்ந்தெழுதுவாராக.

டி. எஸ். குப்புஸ்வாமிசாஸ்திரி.

---

*தேங்கயத்தண்மலர்தெகிழ்ந்தநாற்றமும்
பூங்குழன்மடந்தையர்புனைந்தசாந்தமு
மாங்கெலாமகிற்புகையளாயவாசமும்
தாங்கலாற்றக்காடாயதென்பவே.

(கேமசரியாரிலம்பகம் 29-வதுகவி.)

ஸ்ரீ

தக்ஷிணதேசமும் தக்கநாடும் ஒன்றுமன்று வேறுமன்று.

தஞ்சை பிரும்மஸ்ரீ குப்புஸ்வாமிசாஸ்திரிகள் சீவகசிந்தாமணியின் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பிரதிகளையும், பிற ஸம்ஸ்கிருதகாவியங்களையுங்கொண்டு ஆராய்ச்சிசெய்து செந்தமிழ்க்கெழுதிவரும் விஷயதானங்களில் இதன் முன்சேர்க்கப்பெற்றிருக்கிற " தக்ஷிணதேசமும் தக்கநாடும் ஒன்றோ? வேறோ?" என்னும் பராமர்சபத்திரத்தால் கிருபநேயரபிப்பிராயமாக வெளியாகும் முக்கியமானவிஷயங்கள் இரண்டே. அவையாவன:— வடமொழிக்காவியங்களிற்கண்ட தக்ஷிணதேசம் என்பதே சிந்தாமணியில், தக்கணநாடு என வழங்கப்பெற்று அதுவே கடைக்குறையாகத் தக்கநாடெனவும் வழங்கப்பட்டமையால், பதிகத்தின் பதினேந்தாம்பாட்டில், பிரும்மஸ்ரீ மஹாமஹோபாத்தியாய ஐயரவர்கள் அச்சிட்ட பிரதியிலும் அதன் மூலப்பிரதிகளிலுமுள்ள 'தக்கநாடு' என்றபாடம் சிறந்ததில்லையென்பதும், தாம்கண்டபிரதிகளிலுள்ள தக்கணநாடு என்ற பாடமே சிறந்ததென்பதும் ஒன்று. அந்நாட்டின் இயற்பெயரையெழுத வேண்டிய கீழ்க்குறிப்பில், தக்கணநாடு என்றெழுதாது தக்கநாடு என விகாரப்பெயரையெழுதியிருப்பது முறையன்றென்பது மற்றொன்று,

இவற்றுள் முன்னதான பிரதிபேதத்தைப்பற்றி ஆராய்வாம். உயர்ந்தகாவியங்களிற் பிரதிபேதமானபாடங்களில் இது சிறந்தது; இது சிறவாதது என்பதை அதனதன் பொருணயத்தாலுளதாகும் வற்றத் தாழ்வுகண்டே தெளியவேண்டுமல்லது பல பிரதிகளிலிருப்பது கொண்டுமட்டும் தெளிதல் கூடாது. ஆகையால் அப்பாடபேதங்களின் பொருணயங்களை ஆராய்வாம்.

தக்கணநாடு என்ற பாடத்தில் அந்நாட்டிற்கு இடுகுறியளவா யொரு பெயர்கூறியதாய்முடிவதல்லது "வள்ளாவிழுச்சீர்வணிகன்மகள்வேற்க ணேக்க, முள்ளாவிவாட்டவுபிரொன்றொத்துறைந்தவாறு" என்ற காம போகமாகிய பிரஸ்துதத்துடன் ஓரியைபு மில்லாதிருக்கிறது.

தக்கநாடு என்ற பாடமானது, " தேங்கயத்தணிமலர்தெகிழ்ந்த நாற்றமும், பூங்குமுன்மடந்தையர்புணர்ந்தசாந்தமு, மாங்கெலாமகிற் புகையளாயவாசமுந், தாங்கலாற்றக்கநாடாயதென்பவே" என்ற கவி ஓருதயத்தோடுகூடிய அங்வர்த்தநாமமுடையதாகையால் அங்நாடு காம

போகாஸ்பதமாயுள்ளது என்னுங் குறிப்புணர்த்தி, "வணிகன்மகள் வேற்கணோக்க,முள்ளாவிவாட்டவுயிரொன்றுத்துறைந்தவாறு" ஆகிய பிரஸ்துதத்தோ டியைபுடையதாயிருக்கிறது.

இன்னும், தக்கநாடு என்ற பாடத்தில் தக்கநாடென்றதனால், காம போகாஸ்பதமென்றதொன்றேயன்றி, நன்னாடு என்றதனாலும் தீர் மார்த்தாவிருத்த காமபோகாஸ்பதம் என்ற குறிப்பும் பெறப்படுகிறது. ஆகையால், பிரஸ்துதாநுகுணமாகாத தக்கணநாடு என்ற பாடத்தை விடக் கவிஷ்ருதயத்தோடுகூடிப் பிரஸ்துதாநுகுணமான தக்கநாடு என்ற பாடம் மிகச்சிறந்ததென்றேதான்றுகிறது.

இனி இரண்டாவதுவிஷயமாகிய கீழ்க்குறிப்பைப்பற்றி நிருபநேய ரபிப்பிராயப்படி தக்கணநாடென்பதே தக்கநாடென விகாரப்பட்டதா? அன்றா? என்பதையும் ஆராய்வோம்: அந்நாட்டின் இயற்பெயர் தக்க ணம் என்றிருந்தே கடைக்குறையாமானால், ணகரம் சந்தியால்வந்த தில்லாமையால், கடையுறுப்பாகிய அம்மீறுகெட்டவிடத்து உலகம் என்றபெயர் (உல அல்லது உலம் என நில்லாது) உலகு என்றே நிற்பது போலத் தக்கண் என நின்று நாட்டொடுபுணரத் தக்கணாடு என்றே வழங்கப்படவேண்டும். அப்படியில்லாமையால், தக்கநாடென்பது கடைக்குறையான விகாரப்பெயரென்றுகொள்ள இடமில்லை. அன்றி யும், ஒன்றைச் சிறப்பிக்கவேண்டி அதன்பெயரை அங்வர்த்தநாமமாகக் கற்பிக்கும்பண்டிதர்கள், அதன் இயற்பெயரை அங்வர்த்தமாக்காது விகாரப்பெயரை அங்வர்த்தமாக்கிக்கூறுவது வழக்கின்மையானும் தக்க நாடென்பது விகாரப்பெயரெனக்கொள்ளுதல் கூடாது. ஆகை யால், இயற்பெயரைக்காட்டவேண்டுமிடத்து, விகாரப்பெயரைக்காட்டு வது முறையன்றென்னும் நிருபநேயரபிப்பிராயத்தக்கு விரோதமில் லாமலே கீழ்க்குறிப்பெழுதப்பட்டதாக வெளியாகிறது.

அன்றியும், அது இயற்பெயரா? அன்றா? என்பதையும் ஆராய் வோம். நாட்டின்பெயர்கள் பெரும்பாலும் நாடுகண்டோர்பெயரால் வழங்கப்படுதலால் அந்நாடுகண்டவனியற்பெயர் தக்கன் என்றிருக்கலா மென்றும், அவன்பெயரால் அது தக்கநாடெனப் பெயர்பெற்றிருக்க வேண்டுமென்றுந் தோன்றுகிறது. இப்பெயர் நமக்கெட்டியமட்டில் தக்ஷப்பிரஜாபதிகாலமுதல், சிந்தாமணியுடையார்காலம்வரை அறிஞர் பெருமக்களுக் கிட்டுவழங்குதலுண்டென அவ்விருவர்பெயரா லும்

அறியக்கிடத்தலா லிடைப்பட்டவருள்ளும் எத்தனையோபெருமக்கள் தக்கன் என்னும் பெயருடையராயிருந்திருக்கலாமென்றுகொள்ளுதற்கும் இடமிருக்கிறது. ஆகையால் ஏதோ ஒருகாலத்துத் தக்கன் என்பான் கண்டது, அல்லது கொண்டது அல்லது ஆண்டதுபற்றித் தக்கநாடு எனப் பெயர்பெற்றிருக்கலாமாதலாலும், உதயன், வசவன், அறவன், கறுப்பன், வீரன், சக்கன்முதலிய இயற்பெயர்களே ஆதரக்குறிப்பான அணவிகுதிவிரிக்கப்பெற்றுழி அவை முறையே உதயணன், வசவணன், அறவணன், கறுப்பணன், வீரணன், சக்கணன் என வழங்கப்படுவதுபோலத் தக்கன் என்னும் இயற்பெயரும் அணவிகுதி விரிக்கப்பெற்றுழித் தக்கணன் என வழங்கப்பெற்று அப்பெயரானும் அது தக்கணநாடு என்று பெயர்பெற்றிருக்கத் தடையொன்றுமில்லாமையாலும், இவ்வாறே கொங்கநாடு-கொங்கணநாடு எனப் பிறிதொருநாடும் இரட்டைப்பெயர்பெற்றிருப்பதாலும் தக்கநாடென்பதே விரித்தல்விகாரப் பெயரடியாகத் தக்கணநாடென வழங்கப்பட்டதென விளங்குகின்றது.

இனி வடமொழிக்காவியங்களில் வழங்கப்பட்ட தக்ஷிணதேசமென்பதே தக்கணநாடெனத் தமிழில் வழங்கப்பட்டதெனக்கொள்ளுதல் கூடாதோவெனில், கூடாது; என்னை? தக்ஷிணம் என்பது தற்பவமாகுங்கால், விதிப்படி தக்கிணமென்றுகவேண்டுமென்பதல்லது தக்கணமென்றேயாகவேண்டுமென்னும்நியமமில்லாமையாலும், தக்கிணநாடென அந்நாட்டினை யாண்டும் தமிழில் வழங்காமையாலும் தக்ஷிணம் என்ற பெயரின்வேறாயுள்ளதே தக்கணம் என்பதற்குத் தமிழிலக்கணவிலக்கியநூல்கள் சான்றும். வடமொழிவாணர்க்கும் இஃ தடன்பாடாமென்பதை "ஸவிஷ தக்ஷிணாத்யாத் ஸகஷ்ணாத்யாத்ய" என நிருபநேயர் காட்டிய ஜீவந்தரசம்புவாக்கியம் நன்குவிளக்குகின்றது. எப்படியெனில், ஸவிஷ தக்ஷிணாத்ய (எல்லாநாட்டிற்கும் வடக்காயிருந்தாலும்) என்றதனால் தக்ஷிணம் என்ற திசைப்பெயரடியாக அப்பெயர்பிறந்ததில்லையென்பது பெறப்பட்டது. நாக தக்ஷிணாத்ய என்றதனால், பெயர்மாத்திரையானே (இடுகுறியளவாய்) தக்ஷிணமென்று வழங்கப்படுவதல்லது அர்த்தமாவதில்லையென்னும் பொருளுணர்த்தி அது நிரர்த்தகமான பெயர் என்பதைக் காட்டினமையால் ஸார்த்தகமானபெயர் தக்ஷிணம் என்றிருக்கவேண்டும் என்பதை அங்கீகரித்ததாயிருக்கிறது.

இனி, தக்ஷிணதேசமும் தக்காடும் ஒன்றேவேறே வென்பதனையா ராயின், அந்நாட்டினை வடமொழிவாணர் தக்ஷிணம் அல்லது தக்ஷிண தேஶ என வழங்கியிருப்பாராயின், தக்காடும் அதுவும் சொல்லாலும் பொருளாலும் ஒன்றென்றுசொல்லலாம். அப்படியின்றி, தக்ஷிணம் என்றேவழங்கினமையால், சொல்லால் ஒன்றன்றென்றும், இரண்டும் ஒருநாட்டையேகுறிப்பதாற் பொருளால் வேறன்றென்றுமேகொள்ள வேண்டும்.

ஆனால் வடமொழிவாணர் தக்ஷிணதேஶமென்றுவழங்கியதற்குக் காரணமென்னவென்றால், அக்காலத்தில், தாங்களிருந்ததேசத்துக்குத் தெற்காயிருக்குந்தேசங்களைத் தெக்ஷிணதேசமெனவழங்கிய பயிற்சி வலியால் மயங்கி இத்தேசமும் தெற்காயிருப்பதுபற்றி அங்ஙனம் வழங் கினர் எனக் கொள்ளுதல் பொருந்துமென்க.

அது ஸவெஸ்ரா தாரமென்ற வாக்கியத்துக்கு விரோதமாகாதோ வென்னிலாகாது. ஸவெஸ்ரா தாரம்தெஶமென்பதில்ஸவஸ்ரஶப்தமானது ஆத்மாச்ரயதோஷம் வாராமைப்பொருட்டு உத்தரதேசமொழித்ததன் பிரதிசம்பந்தியான தெக்ஷிணதேசங்களையே பொருளாகக்கொள்ளு மாகையால், ஸவெஸ்ரா தாரமென்றதற்குச் சேர சோழ பாண்டியமண் டலங்களாகிய தென்னாட்டுக்கெல்லாம் வடக்காயுள்ளது என்பது பொரு ளாகக்கொள்க. அதாவது தமிழ்நாட்டின்வடக்காய் நருமதையாறு வரையுள்ளநாடென அறிக. இதனை, வீரன் என்ற பெயர் ஆதரக்குறிப் பால் வீரணனுய் அப்பெயருடையான்கண்டது வீரணமாய்ப் பின்பு வீராணமாய் வீராணப்பேரி என்று வழங்குவதுபோல, ஆங்கிலவிற் பன்னர்களால் தக்கா, தக்கான், தக்காணம், தக்காணத்துப்பூருவசரித் திரம் என வழங்குதலும், தக்கின், தக்கினம், என வழங்காமையுங்கண்டு கண்டுகொள்க.

ஆனால், தக்ஷிணதேஶத்திற்சேராத தக்கணநாட்டை தக்ஷிணம் என்று எப்படிவழங்கலாமெனில்,கடலுக்குமேலேக்கரையாயிருப்பதோ ரூரை நாட்டார் கீழைக்கரையென்றுவழங்குவதுபோலு மென்க.

இதுகாறுங்கூறியவாற்றால், தக்ஷிணதேசமென்பது தமிழ்நாடென்று கொள்ளும்பக்ஷத்தில், தக்காடு தக்ஷிணதேசத்தின்வேறுமெனவும், விக் தியமளவுமுள்ள தென்பாகமென்றுகொள்ளும்பக்ஷத்தில் அதன் ஏகதேச மாயிருப்பதால் ஒன்றுகாமலும் வேறுகாமலும் உள்ளதெனவும் நன்கு தெளியத்தக்கது.

திரு. நாராயணையங்கார்,
செந்தமிழ்ப்பத்திராதிபர்.

ஊ

பதார்த்ததீபிகை.

[மூருகேசபண்டிதர்பாட்டுக்கள் இன்னும் பல வுளவாயினும் பதார்த்ததீபிகைப்பாட்டுக்களுள்ளே சிலவற்றிற்கு யாம் எழுதிய உரையை இந்தச் செந்தமிழில் வெளிப்படுத்துவோமாயின், அது கற்பவர்க்கு நற்பயன் கொடுப்பதாகும் எனக்கருதிச் சிலபத்திரிகைகளில் அதனை எழுதப் புகுந்தாம்.]

விநாயகவணக்கம்.

தந்தி மாமுகத் தெந்தை தாளிணைச்
சிந்தை யாலருந் தொந்த நீங்குமே.

பதார்த்தோத்தேசம்.

பதார்த்தவுணர்ச்சிக்குக் காரணமாய உத்தேசம், இலக்கணம், பரீக்கணம் என்னும் முறை மூன்றனுள், பதார்த்தங்களின் உத்தேசம் முதற்கவியாற் கூறப்படுகின்றது.

பதார்த்தோத்தேசமாவது பதார்த்தத்தை உத்தேசமாகக் கூறுதல். பதார்த்தமாவது அறியப்படுந்தன்மை, அளவையாலே அளந்து துணியப்படுந்தன்மை, பெயரிட்டு வழங்கப்படுந்தன்மை முதலிய இலக்கணங்களுடைய பொருள். பதத்தாற் பெயரிட்டுவழங்கப்படுவதாதலிற் பதார்த்தம் எனப்பட்டது. பதம்-சொல். அர்த்தம்-பொருள்.

உத்தேசமாவது சொல்லக்கருதியபொருளைப் பெயரளவிற்சொல்லல். அது பதி, பசு, பாசம் எனப் பொருள் மூன்று என்பனபோல வரும். இதனாற் பெயர்மாத்திரமே புலப்படும். பொருளின் இருக்கை அறிதலே உத்தேசத்தின் பயனாகும். உத்தேசம்-அறியப்படாததை அறிவிக்கமுயலுதல்.

இலக்கணமாவது பிறிதொன்றினும் இல்லதாய்ப் பெயரளவிற் சொன்னபொருளின்மாத்திரம் இருப்பதாய் அப்பொருளைப் பிரித்து வேறுபடுத்தி அறிதற்குக்காரணமாயுள்ள அடையாளம். அது பதி

யாவான் முற்றறிவுடையவன். பசுவாவது சிற்றறிவுடையது. பாச மாவது அறிவில்லது என்பனபோல வரும். இங்கே முற்றறிவுடைமை, சிற்றறிவுடைமை, அறிவின்மை என்பன இலக்கணம். இவ்விலக்கணங் கள் நோக்கி முற்றறிவுடையது யாதோ அது பதி என்றும், சிற்றறி வுடையது யாதோ அது பசு என்றும், அறிவில்லது யாதோ அது பாசம் என்றும் இவ்வாறே பொருள்களை வேறுபிரித்தறிவதே இலக் கணத்தின்பயனுகும். இலக்கணம்-வேறுபாட்டை நினைப்பிக்குங்குறி.

பரீக்கணமாவது இலக்கணமுடையது என்று அறியப்பட்ட பொருட்கண் அவ்விலக்கணம் உண்டோ இல்லையோ என்று ஆராய்தல். அது பதியிடத்து முற்றறிவுடைமை என்னும் இலக்கணம் உண்டோ? இல்லையோ என்று ஆராய்வதுபோல்வது. ஆராயுங்கால் அப்பொருட் கண் அவ்விலக்கணம் சிலவிடத்தில் இல்லாதொழியுமாயின், அவ் வியாத்தி என்னுங் குற்றமும், அவ்விலக்கணம் மற்றொருபொருளிலும் இருக்குமாயின், அதிவியாத்தி என்னுங் குற்றமும், அவ்விலக்கணம் அப்பொருட்கண் முற்றவில்லையாயின், அசம்பவம் என்னுங் குற்றமும் அதனைப் பற்றும். இக்குற்றங்கள் பற்றியது இலக்கணமாவதில்லை. இக்குற்றங்கள் பற்றாதுநீங்குதலே பரீக்கணத்தின் பயனுகும். பரீக் கணம் எனினும் பரீக்கை எனினும் ஒக்கும். பரீக்கணம்-ஆராய்தல். பரி-சூழ. ஈக்கணம்-நோக்குதல்.

அவ்வியாத்தியாவது பொருட்குச்சொல்லப்படும் இலக்கணம் ஆராயுங்கால் அப்பொருட்கட் சிலவிடத்தில் இல்லாதொழிதல். அது பசுவாவது மானுடசரீரமுடையது என்பதுபோல வரும். இங்கே பசு வுக்குச் சொல்லப்பட்ட இலக்கணமாகிய மானுடசரீரமுடைமை சில பசுக்களிடம் இல்லாமையால் அவ்விலக்கணம் அவ்வியாத்திக்குற்றம் பற்றும். பசு-உயிர். உயிர் மானுடசரீரம், மிருகசரீரம்முதலிய பல சரீரமுடையதாதல் அறிக. அவ்வியாத்தி-பூரணமில்லாதது. அ-இன்மை. வியாத்தி-பூரணமுடையது.

அதிவியாத்தியாவது அவ்விலக்கணம் ஆராயுங்காற் சொல்லப் பட்டபொருட்கண்மாத்திரம் உள்ளதாகாது மற்றொருபொருட்கண் ணும் இருப்பது. அது பதியாவான் வியாபகமுடையவன் என்பது போலவரும். இங்கே பதிக்குச்சொல்லப்பட்ட இலக்கணமாகிய வியா

பகமுடைமை அப்பாற்சென்று பசுவின்கண்ணும் இருத்தலால் அதி வியாத்தி என்னுங்குற்றம் பற்றும். அதிவியாத்தி-அப்பாலும் பூரண முடையது. அதி-அப்பாற்போதல். வியாத்தி-பூரணமுடையது.

அசம்பவமாவது சொல்லப்பட்டபொருட்கண் அவ்விலக்கணம் ஆராயுங்கால் இல்லாதொழிதல். அது பாசமாவது அறிவுடையது என்பதுபோல வரும். இங்கே பாசத்துக்குச் சொல்லப்பட்ட இலக் கணமாகிய அறிவுடைமை பாசம் என்னும் அப்பொருட்கண் முற்றச் சம்பவியாமையால் அசம்பவம் என்னுங் குற்றம் பற்றும். அசம்பவம்-சம்பவமில்லது. அ-இன்மை. சம்பவம்-தோன்றுவது.

இந்த உத்தேசம், இலக்கணம், பரீக்கணம் என்னுங் கிரமம்பெறச் சொல்லப்படாத பொருட்கூட்டம் மெய்யறிவுகளாலே துணியப்பட்ட பொருளாகமாட்டாதென்று ஞானப்பிரகாசமுனிவர் பிரமாணதீபிகை யிலே கூறுவர். இவைமூன்றும் அவசியமான நான்முறை என்பதைப் பரஞ்சோதிமுனிவருந் திருவிளையாடற்புராணத்திற் கூறுவர்.

பிரமாணதீபிகை.

உதெழுமுக்ஷணவரீக்ஷணமாமுதீத
தெந்நாத்தந்தகுசிகிலிங்கூதமொழுவ்யாசர் ;
தீக்ஷோபதெழுவியிலொதிநதெதவாயு
ரூதெழுஉத்தவரிகீதமுதிவுமாஹா ॥

(இ-ள்) உத்தேசம், இலக்கணம், பரீக்கணம் என்பவைகளைப் பெறுதல் சொல்லப்படாததாயின், இந்தப் பொருட்கூட்டம் மெய்யறிவு கள் என்பனவற்றால், புலனனபொருளாதல் இல்லை. தீக்கையாகிய உபதேசவிதியும் அடைவதில்லை. ஆதலால் உத்தேசாதி முறையினாற் சொல்லப்பட்டது. உத்தேசமாவது சொல்லப்பட்டதைப் பெயரினாற் படித்தல் (எ-று).

திருவிளையாடற்புராணம்.

ஆதியுத் தேசத் தானு மிலக்கண வமைதி யானுஞ்
சோதனை வகைமை யானுஞ் சொன்னநூ லநுவாதித்து
நீதியி னவற்றுற் கண்டித் தவ்வழி நிறுத்தித் தம்மில்
வாதிகள் வாதஞ் செய்யுங் கோட்டிமேண் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தும்.

சோதனை-பரீக்கை. அநுவாதித்தல்-வழிமொழிதல். அவற்றுல்-உத்தேசாதிகளால். வாதிகள்-ஏதுமுதலியனகாட்டிப் பிறர்மதம் மறுப்போர். கோட்டி-சபை. இனி உத்தேசங்கூறுங்கவியிற் செல்வாம்.

நூல்.

பொருள் பண்பு கன்மம் பொதுமை விசேடம் பொருந்துகின்ற
ஒருசம வாய மபாவ மெனப் பதத் தப்பொருள்கள்
உரைதரி னேழவை யெல்லா முறை முறை யோதிடுவன்
வரை வள ருந்தமி ழைப்பயி லுந்திரு மாமயிலே.

(இ-ள்) திரவியம், குணம், கருமம், பொதுமை, விசேடம், சமவாயம், அபாவம் எனப் பதார்த்தங்கள் ஏழு. அவையேழையும் முறையாகத் தனித்தனி சொல்லுவேன் எ-று. வரைவளருந்தமிழைப் பயிலுந்திருமாமயிலே என்பது மகடூஉமுன்னிலை.

இங்கே உத்தேசமாகச் சொல்லப்பட்டது பொருள்முதலிய ஏழும் என்க. ஏழென்றது இங்கே சொல்லப்பட்டவைதவிர வேறில்லை என்பதை விளக்குதற்கு. உரைதரின் என்பது மீமாஞ்சகர் முதலியோர் கொள்ளும் ஆற்றல்முதலியன பதார்த்தம் என்று சொல்லத்தக்கனவல்ல என்பதை உணர்த்திநின்றது.

இங்ஙனம் ஏழுபதார்த்தங்கூறல் வைசேடிகசம்மதம். வைசேடிகம் கணாதர்செய்த தர்க்கசாத்திரம். விசேடம் என்னும் பதார்த்தமுங்கூட்டியுரைத்தலால் வைசேடிகம் எனப்பட்டது. விசேடசம் பந்தம் வைசேடிகம் என்பது தத்திதம்.

(வரும்.)

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை,

சுன்னாகம்.

'எத்துணையோபரிபாடல்' என்பதைப்பற்றிய ஒருகுறிப்பு.

———:()o():———

சென்ற ஐப்பசிமாதத்தச் "செந்தமிழில்" அச்சிட்ட இறையனாரகப்பொருளுரையிற்காணப்படும் "வேத்துணையோர்பரிபாடல்" என்பது பொருள்படாப்பாடமெனவும், 'எத்துணையோபரிபாடல்' என்பது சில காரணங்களாற் பொருத்தமாகவும் உண்மையாகவும் இருத்தல்கூடுமெனவும், யாழ்ப்பாணத்தச் சுன்னாகம் தமிழ்ப்புலவர் ஸ்ரீமான் அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள் எழுதியிருப்பதையும், பத்திராதிபர், அதனை ஒட்டி ப்ரஹ்மஸ்ரீ மஹாமஹோபாத்யாயஐயரவர்கள் பதிப்பித்துள்ள சிலப்பதிகாரப்புஸ்தகத்திலுள்ள "புரிந்தன செய்யுட் பெரும்பரிபாடலும்" என்னுந்தொடரில் 'பெரும்' என்னுஞ் சொற்பிரயோகத்தையும் ஆதாரமாகக்காட்டிப் பத்திராதிபரின் அபிப்பிராயத்தின்முற்பகுதியிற் காட்டியிருப்பதையும், பிற்பகுதியில், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்திலுள்ள களவியலுரைப்பிரதியிற் கண்டபடி பரிபாடை எனவும் ஒருநூலிருந்திருக்கவொண்ணுதாவென்று கேட்டிருப்பதையும், அறிஞர் படித்துப்பார்த்து அகமகிழ்ந்திருப்பார்கள். இத்தகைய ஐயங்களும், ஆராய்ச்சிமுடிபுகளும் அளவிறந்த பயன்விளைக்குமென்பது திண்ணம்.

ஈண்டுக்குறித்த இத்தொடர்மொழியைப்பற்றிய ஐயம், ஆங்கிலத்தில் தாம் எழுதிய தமிழ்நூற்சரிதையைப்பற்றியவியாலத்து முதற்பகுதியில் (Essay in Tamil Literature Number I) 1897-ஆம் ஆண்டில், சென்னைப் ப்ரஸிடன்ஸிகாலேஜில் வடமொழிப்புலமையும் மொழிநூற்புலமையும் ஒருங்கேகடாத்திய ப்ரஹ்மஸ்ரீ எம். சேஷகிரி சாஸ்திரியார் எம். ஏ. அவர்களால், சுட்டப்பட்டுள்ளது. அதனை மேற்குறித்தநூலில்* 2-ஆம்பக்கத்தின் இறுதிப்பகுதியிற்காட்டியுள்ள உடுக்குறியடையாளத் தொடர்வாக்கியங்களால் உணரலாகும். ப்ரஹ்மஸ்ரீ சாஸ்திரியாரவர்கள், ஸ்ரீமான் குமாரசுவாமிப்புலவரவர்களும், பத்திராதிபரவர்களும் காட்டியுள்ள இரண்டு ஆதாரங்களையுங்காட்டி, 'எத்துணையோபரிபாடல்' எனப் பாடம்துணிந்து அதனையே தமது ஆங்கிலமொழி

*இந்நூல், சென்னை, திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீநிவாஸவரதாசாரி கம்பெனியில் விலை அணா எட்டுக்குக் கிடைக்கிறது. இதன் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு, சென்னை யூனிவெர்ஸிடியார் ஏற்படுத்தும் பாடப்புஸ்தகங்களில் ஒன்றாக அவ்வப்பொழுது கலாசாலைமாணாக்கர்களுக்குத் திட்டம்செய்யப்படுவதும் உண்டு.

பெயர்ப்பில் வரைந்துள்ளார்கள். பத்திராதிபரபிப்பிராயத்தில், பிற் பகுதியிற் கேட்கப்பட்ட பரிபாடை என்னும்நூல் ஒன்று முன்னமிருந் திருக்கலாமென்பதற்கு, யாப்பருங்கலவிருத்தியின் முதற்சூத்திரவுரை யிறுதியில், சூத்திரம் அறுவகைப்படுமென்றவிடத்து " பரிபாடைச் சூத்திரமென்பனவும் உள; அவை ஈண்டுத் தந்திரவுத்தியுட்பட்டடங்கு மெனக்கொள்க " என்றவாக்கியங்களும் சான்றுகின்றன. இவற்றை இப்போது எடுத்துக்காட்டல் பொருத்தமுடைத்தென எண்ணி இக் குறிப்பினைப் பொறித்தனுப்பலானேன்.

வே. முத்துஸ்வாமிஐயன், எம். ஏ. எல். டி.,
பள்ளிக்கூட உதவிப்பரிசோதகர்,
அறுப்புக்கோட்டைவட்டம்.

திரிகடுகம்.

சங்கமருவியநூல்களுள் ஒன்றுகக்கருதப்படும், நல்லாதனூர் அரு ளிய திரிகடுகம் என்னும் நூலானது, இரண்டுமூன்றுபதிப்புக்கள் பதிக் கப்பட்டுச் செலவாகிவிட்டதாக அறியப்படுகின்றது. அவ்வாறுயினும், சிலபாக்கள் விளங்காமையாற் பிரசங்காபரணமென்னும் புறத்திரட்டுப் பிரதியொன்றோடு ஒப்பிடுகையிற் சிலபாக்களிற் பாடபேதங்கள் புலப் பட்டன. அவைகளைச் செந்தமிழ்வாயிலாக வெளியிடத் துணிந்தேன். அவற்றின் வன்மைமென்மைநோக்கிக் கொள்ளக்கூடியபாடத்தை அறி ஞர் தெரிவிக்கவேண்டுகிறேன்.

மண்ணின்மேல்வான்புகழ்நட்டானுமாசில்சீர்ப்
பெண்ணினுட்கற்புடையாட்பெற்றானும்—உண்ணீர்க்
கூவல்குறைவின்றித்தொட்டானுமிம்மூவர்
சாவாவுடம்பெய்தினர். அச்சுப்பிரதி 16.

என்பது, புறத்திரட்டு அறத்துப்பால் 26-வது புகழ் என்னுமதிகாரத்தில் நட்டானுமென்பது, கண்டானும் என்றும், மாசில்சீர் என்பது மாசிலா என்றும் பாடபேதத்துடன் காணப்படுகிறது.

மூப்பின்கணன்மைக்கன்றனுங்கற்புடையாட்
பூப்பின்கட்சாராத்தலைமகனும்—வாய்ப்பகையுட்
சொல்வென்றிவேண்டுமிலிங்கியுமிம்மூவர்
கல்விப்புணைகைவிட்டார். 17.

இதிற் பூப்பின்கண் என்பது அசம்பாவிதம். பூப்பின்பின் என்றபாடபேதம் காணப்படுகிறது.

பற்றென்னும்பாசத்தாலேயும்பலவழியும்
பற்றறுதோடுமவாத்தேரும்—தெற்றெனப்
பொய்த்துரையென்னும்பகையிருளுமிம்மூன்றும்
வித்தறவீடும்பிறப்பு 22.

மெய்யுணர்தல் என்னும் அதிகாரத்தில் 'பகையிருள்' என்பது புகையிருள் என்று காணப்படுகிறது.

பெண்விழைந்துபின்செலினுந்தன்செலவிற்குன்றுமை
கண்விழைந்துகையுறினுங்காதல்பொருட்கின்மை
மண்விழைந்துவாழ்நாண்மதியாமையிம்மூன்றும்
நண்விழைந்தநூலோர்வழக்கு. 29.

என்பதில் ஈற்றடி நூலவர்நோக்கு என்று காணப்படுகிறது.

புலைமயக்கம்வேண்டிப்பொருட்பெண்டிர்த்தோய்தல்
கலமயக்கங்கள்ளுண்டுவாழ்தல்—கொலைமுனிந்து
பொய்ம்மயக்கஞ்சூதின்கட்டங்கலிம்மூன்றும்
நன்மையிலாளர்தொழில். 39.

என்பது, பொருட்பால் 48-வது சூது என்ற அதிகாரத்தில்,

புலைமயக்கம்வேண்டிற்பொருட்பெண்டிர்த்தோய்தல்
கலைமயக்கங்கள்ளுண்டுவாழ்தல்—கொலைமுனிந்து

என்று காணப்படுகிறது.

இளைஞர்க்குதவாதான்செல்வமும்பைங்கூழ்
விளைவின்கட்போற்றுழுமும்—இளையஞ்ஞர்க்
கள்ளுண்டுவாழ்வான்குடிமையுமிம்மூன்றும்
உள்ளனபோலக்கெடும். 59.

என்பதன் ஈற்றடி, கள்ளுண்ணுமை என்னு மதிகாரத்தில் உள்ளனபோன்றில்லாக்கெடும் என்று காணப்படுகிறது.

நோவஞ்சாதாரோடுநட்புமிருந்தஞ்சும்
ஈர்வளையில்லத்திருத்தலும்—சீர்பயவாத்
தன்மையிலாளரயலிருப்புமிம்மூன்றும்
நன்மைபயத்தலில. 63.

என்பதில் முதலடிமுதற்சீர் கோலஞ்சாதார் எனக் காணப்படுகிறது.

இரந்துகொண்டொண்பொருள்செய்வலென்பானும்
பரந்தொழுகும்பெண்பாலைப்பாசமென்பானும்
விரிகடலூடுசெல்வானுமிம்மூவர்
அரியதுணிந்துவாழ்வார். 73.

என்பது,

இரந்துகொண்டொண்பொருள்செய்வலென்பானும்
பரந்தொழுகும்பெண்பாலிற்பாசம்வைப்பானும்
விரிகடலூடுபோவானுமிம்மூவர்
அரியதுணிந்தொழுதுவார்.

எனக் காணப்படுகிறது.

அற்புப்பெருந்தளையாப்புகெழிந்தொழிதல்
கற்புப்பெரும்புணைகாதலிற்கைவிடுதல்
நட்பினையீர்மைநீங்கலிவைமூன்றும்
குற்றந்தரூஉம்பகை. 86.

என்பது,

அற்புப்பெருந்தளையாப்புகெழிந்தொழுகல்
கற்புப்பெரும்புணைகாதலியைக்கைவிடுதல்

என்று காணப்படுகிறது.

இன்னும் இவைபோற் காணப்படும் திருத்தங்கள் பல.

அஃகீசெய்யலெனவதிந்தாராய்ந்த
வெஃகலவேகுடலேதீக்காட்சி—வெஃகிய
கள்ளத்தவல்லகருதினவைமூன்று
முள்ளத்தவாகவுணர்.

நிலையளவுநின்றநெடியவர்தாநேரார்
கொலைகளவுகாமத்தீவாழ்க்கை—யிலையளவி
மையெனநீண்டமலர்க்கண்ணியிம்மூன்று
மெய்யனவாகமிகும்.

என்னு மிரண்டுவெண்பாக்களும் அறத்துப்பால் 22-வது தீவினையச்சம் என்னு மதிகாரத்தில் 2, 3-வது செய்யுட்களாகக் காணப்படுகின்றன. அச்சுப்பிரதியில் இவை காணப்படவில்லை.

இலக்கணவிளக்கபரம்பரை,
திருவாரூர்—சோமசுந்தரதேசிகன்.

ரஸாயன நூல்.

CHEMISTRY.

செந்தமிழ் (தொகுதி-கச பகுதி-கல்) சரு-ஆம்பக்கத் தொடர்ச்சி.

அத்யாயம்—18.

காரங்கள்.

Alkalies.

காரங்கள், (ஸம்ஸ்—க்ஷாரம்) ரஸாயனகல்பங்களில் ஒருவகை. இவை பெரும்பான்மை ஹைத்ராக்ஸிஜங்களாக இருக்கும். அதாவது ஏதாவது ஒரு லோஹப்பொருளுடன் ஹைத்ரமும் ஆக்ஸிஜனும் கலந்திண்டாகும் கல்பங்களேயாம்.

உதாரணம்:—

ஸோடா எரிகாரம் { ஸோடியம் / ஹைத்ரம் / ஆக்ஸிஜன் } Na OH.

பொடாஷியம் எரிகாரம் { பொடாஷியம் / ஹைத்ரம் / ஆக்ஸிஜன் } K O H.

தறிப்பு. Na O H=Caustic soda அல்லது Sodium hydrate.

K O H=Caustic potash அல்லது Potassium hydrate.

பரீக்ஷை. காரங்கள் சிவப்புலிட்மஸைப் பச்சையாக்கும்.

எரிகாரம் (Caustic alkalies). காரங்களில் எரிகாரம் என்ற ஒரு விசேஷவகுப்புண்டு. மற்றக்காரங்கள் இளங்காரங்கள் (Mild alkalies) எனப்படும். மேற்கூறிய ஸோடாஎரிகாரமும் பொடாஷியம்எரிகாரமும் எரிகாரவகுப்பைச்சேர்ந்தவை. ஸோடாஎரிகாரம் ஸோப்முதலான சலவைக்கட்டிகள்செய்யவும், துணிகளில் எண்ணெய் முதலான கறைகளை எடுக்கவும் உபயோகப்படுகின்றது. உடலிற்பட்டால், எரிச்சலுண்டாவதுடன் பட்டஇடம் புண்ணுவதுமுண்டு.

சோடா எரிகாரம்.

[Na OH]

சோடாஎரிகாரம் (Caustic soda) என்பது சோடியமும் ஹைத்ரமும் ஆக்விஜனும் கலந்த ஒருகாரம்.

செய்முறை:—சோடியம் தண்ணீரிற்கலப்பதாலுண்டாகும்.

சோடியம்+ஜலம்=சோடாஎரிகாரம்+ஹைத்ரம்

$Na+H_2O=Na\ O\ H+H.$

ஆனால், குறைந்தசெலவிற்கிடைக்கக்கூடிய வேறுவகைகளுமுண்டு. சோடாச்சாம்பல் அல்லது சோடியம், கரியர்க்விஜம், கறியுப்பு—இவைகளிலிருந்து செய்யப்படுகின்றது.

பொடாஸியம் எரிகாரம்.

Caustic potash.

[K O H.]

பொடாவியம்எரிகாரமும் சோடாஎரிகாரம்போன்றதுதான்.

சுண்ணும்புநீறு.

மக்னீஷியஹைத்ராக்ஸிஜம்.

சுண்ணும்புநீறும், மக்னீஷிய ஹைத்ராக்விஜ(Magnesium hydrate)மும், காரவர்க்கத்திற் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், சோடியஎரிகாரம், பொடாவியஎரிகாரங்களைப்போல லகுவாய்த் தண்ணீரிற் கரைவதில்லை. கொஞ்ச உஷ்ணத்திலேயே இவைகள் பிரிக்துவிடும்.

சுண்ணும்புநீறு=Calcuim hydrate=$[Ca(OH)_2]$.

தூறிப்பு. சுண்ணும்புநீறு=நீறினசுண்ணும்பு=Slaked lime.

மற்ற லோஹஹைத்ராக்ஸிஜங்கள்.

மூற்கூறியவைதவிர இன்னும் பல லோஹஹைத்ராக்விஜங்(Metallic hydrates)கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவைகள் தண்ணீரிற் கரையவுமாட்டா. லிட்மஸின்நிறத்தை மாற்றவுமாட்டா. சோடா

எரிகாரம், பொடாஷ் எரிகாரம், சுண்ணும்பு—இவைகளைப்போலச் சரீரத்தைப் புண்படுத்தவுமாட்டா. ஆனல், காரங்களைப்போல அமிலங்களுடன்கலந்து உப்புக்கள் உண்டாக்குகின்றன.

செய்முறை:—மைல்துத்த(தாம்ரகந்தாக்வியம்)த்துடன் 2 பங்கு பொடாவிய ஹைத்ராக்வியத்தைக்கலந்தால் தாம்ர ஹைத்ராக்வியமும் பொடாவிய கந்தாக்வியமும் உண்டாகும். இம்முறையில், தாம்ரமும் பொடாவியமும் மாறியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

$$\left.\begin{matrix}\text{தாம்ர கந்தாக்வியம்}\\ +2\text{பொடாவிய ஹைத்ராக்வியம்}\end{matrix}\right\} = \left\{\begin{matrix}\text{பொடாவியகந்தாக்வியம்}\\ \text{தாம்ரஹைத்ராக்வியம்}\end{matrix}\right.$$

$$Cu\ SO_4 + 2\ KOH = K_2\ SO_4 + Cu(OH)_2.$$

இதேமாதிரி அநேக லோஹஹைத்ராக்வியங்கள், அந்தந்த லோஹ உப்புக்களிலிருந்து செய்துகொள்ளலாம். இதற்கு **இரட்டைப்பிரிவு** (Double decomposition) என்று பெயர்.

நவச்சாரவாயு.

Ammonia.

[NH_3.]

ஆவிக்காரம் (Volatile Alkali). முன்கூறிய காரவகைகளைத் தவிர ஆவிக்காரம் என்று ஒன்றுண்டு. இதுதான் நவச்சாரவாயு எனப்படும். நைத்ரம் ஒருபங்கும் ஹைத்ரம் 3 பங்கும் கலந்துண்டானது. மற்றக்காரங்களெல்லாவற்றிலும், ஆக்வியஜனும்கலந்திருக்க இக்காரத்தில்மாத்திரம் ஆக்வியஜன் இல்லாதிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. இக்காரம் திறந்தமாத்திரத்தில் ஆவியாகப்போகக்கூடியதாதலால் **ஆவிக்கார**மென்று சொல்லப்படுகின்றது.

செய்முறை:—மக்னீஷியநைத்ரமும் ஜலமும் கலந்தால் நவச்சாரவாயுவும் மக்னீஷிய ஆக்வியஜமும் உண்டாகும்.

$$Mg_3\ N_2 + 3\ H_2\ O = 3\ Mg\ O + 2\ NH_3.$$

விவரம். முற்கூறியவைகளினின்றும், நவச்சாரவாயு என்ற காரத்தைத்தவிர, மற்றக்காரங்களெல்லாம் ஏதாவது ஒரு லோகத்தின் ஹைத்ராக்ஷிஜம் (லோஹம்+ஹைத்ரம்+ஆக்ஷிஜம்) என்றும், நவச்சாரவாயு ஷில்மாத்திரம் ஆக்ஷிஜன் இல்லையென்றும் அறிந்துகொண்டோம். இதுபோலவே, அமிலங்களும், பலபொருள்களின் ஹைத்ராக்ஷிஜங்கள் என்றும், ஆனால், அமிலங்களிற்சேரும் முக்கியப்பொருள் அலோஹம் (Nonmetals) என்றும் நாம் இனி அறிவோம். ஆனால், க்ளோராமில[Hcl]த்திலும் ஹைத்ரோகந்தாமில[H_2S]த்திலும், ஆக்ஷிஜன் இல்லை. ஆனால் எல்லாவற்றிலும் ஹைத்ரம் உண்டு.

அத்யாயம்—19.

அமிலங்கள்.

Acids.

இதுவரை காரங்களைப்பற்றி விவரிக்கப்பட்டது. லோஹங்களின் ஹைத்ராக்ஷிஜங்களாகக் காரங்களிருப்பதுபோல, அமிலங்கள் பொதுவாய் அலோஹ(Nonmetals)ங்களின் ஹைத்ராக்ஷிஜங்களாயிருக்கின்றன.

[குறிப்பு. ஸம்ஸ்-அம்ல=புளிப்பான]

அமிலங்கள் புளிப்பாய் இருக்கும். பச்சைலிட்மஸைச் சிவப்பாக்கும். பளிங்குகளையும், இரும்பு, நாகம் முதலான லோஹங்களையும் கரைக்கக்கூடியனவாகவும் இருக்கும். இவ்வித ரஸாயனத்தன்மைகளில் அமிலங்கள் ஒரேமாதிரி இருந்தபோதிலும் பௌதிகத்தன்மைகளில் அநேகவித்யாஸங்களுண்டு.

க்ளோராமிலம், ஹைத்ரோகந்தாமிலம் இவ்விரண்டைத்தவிர மற்ற அமிலங்களிலெல்லாம் ஹைத்ரமும் ஆக்ஷிஜனும் கலந்திருக்கின்றன. இவ்விரண்டில்மாத்திரம் ஆக்ஷிஜனில்லை.

க்ளோராமிலம்=க்ளோரம்+ஹைத்ரம்=HCl.

ஹைத்ரோகந்தாமிலம்=கந்தகம்+2 ஹைத்ரம்=H_2S.

கந்தாமிலம்.

Sulphuric acid.

[H_2SO_4]

கந்தாமிலம் என்பது கந்தகம், 2 பங்கு ஹைத்ரம், 4 பங்கு ஆக்ஸிஜன் இவைகலந்த ஓர் அமிலம். இது, சீக்கிரம் தண்ணீரிற்கரைந்து உஷ்ணமுண்டாக்கும். குளிரச்செய்தால் இக்கொடிய அமிலமானது படிகங்(Crystals)களாக மாறும். அவைகள் 10-வது சதாம்சத்தில் உருகும். கட்டியையாவது திரவத்தையாவது காய்ச்சும்பொழுது வெள்ளைப்புகை கிளம்பும். 338-வது சதாம்சத்திற் கொதித்து எல்லாம் ஆவியாய்விடும். மரத்தையும், கடிதத்தையும் கரியாக்கும். உடலிற் பட்ட இடத்தைப் புண்ணாக்கிவிடும்.

க்ளோராமிலம்.

Hydrochloric acid.

[Hcl]

இது க்ளோரமும் ஹைத்ரமும் சமபாகமாய்க்கலந்த ஓர் அமிலம். திரவரூபமானது. தண்ணீரிற் கரையக்கூடியது. காயவைத்தால், புகைச்சலுண்டாக்கக்கூடிய ஒருவிதப்புகை கிளம்பும். 110-வது சதாம்சத்திற் கொதிக்கும். இதை க்ளோரோஹைத்ராமிலம் என்றும் சொல்லலாம்.

நைத்ராமிலம்.

Nitric Acid.

[H NO_3]

நைத்ராமிலம். இது, 1பங்கு ஹைத்ரம், 1பங்கு நைத்ரம், 3 பங்கு ஆக்ஸிஜம் கலந்த ஓர் அமிலம். இதைச் சங்கத்ராவகம் என்றும், அக்னித்ராவகம் என்றும் சொல்லுவதுண்டு. தண்ணீரிற் கரையும். 120வது சதாம்சத்திற்கொதிக்கும். கபில(brown)வர்ணமானபுகையுண்டாகும். கந்தாமிலத்தைப்போல இதுவும் கடிதத்தையும் கட்டையையும் கரியாக்கும். உடலிற்பட்டால் மஞ்சள்நிறமான புண்ணாகும். இவ்வமிலநீர் தாம்ரம்முதலான அநேகலோஹங்களைக் கரைக்கும். ஆதலால் இதற்கு வீரநீர் (Aqua Fortis) என்று பெயர்.

அத்யாயம்—20.

உப்புக்கள்.

Salts.

இதுவரை காரங்களைப்பற்றியும் அமிலங்களைப்பற்றியும்கூறினேம். காரங்கள் லோஹஹைத்ராக்ஸிஜங்கள் (Hydrates of metals) என்றும், அமிலங்கள் (Hydrates of nonmetals) அலோஹஹைத்ராக்ஸிஜங்கள் என்றும், காரம், சிவப்புலிட்மஸைப் பச்சையாக்கும் என்றும், அமிலம் பச்சைலிட்மஸைச் சிவப்பாக்குமென்றும், இவ்விருபொருள்களிலும் ஹைத்ரம் கட்டாய மிருக்குமென்றும், இவை எரிபொருள்கள் என்றும் அறிந்துகொண்டோம்.

உப்பு. இவ்விருபொருள்களைத்தவிர உப்பு என்ற மூன்றுவது பொருளும் உண்டு.

ஏதாவது ஒரு அமிலத்தையும் காரத்தையும் கலந்தால், புதிதாய் ஒரு பொருள் உண்டாகின்றது. இதுதான் உப்பு. அமிலம் காரங்களுக்குள்ளதன்மைகள் இதற்குக் கிடையாது. நாகம்முதலான உலோஹத்தைக் கரைக்கமாட்டாது. உடலைப் புண்படுத்தாது. அமிலம் காரங்களின்குணங்களைமாற்றிப் பொதுவான ஒரு பொருள் உண்டாக்கும். இச்செய்கைக்கு நிஷ்கரணம் (Neutralization) என்றும், அவ்வாறு உண்டாகும் உப்புப்பொருளுக்கு நிஷ்காரம்(Neutral)என்றும் பெயர்.

உதாரணம்:—

$$\left.\begin{matrix}\text{லோடியம் ஹைத்ராக்ஸிஜம்}\\ +\text{க்ளோரோஹைத்ரம்}\\ (\text{க்ளோராமிலம்})\end{matrix}\right\} = \left\{\begin{matrix}\text{லோடியக்ளோரம் (உப்பு)}\\ +\\ +\text{ஜலம்.}\end{matrix}\right.$$

இதேமாதிரி பொடாஷியக்ளோரம், சுண்ணக்ளோரம் (Calcium chloride) என்ற உப்புக்களும் செய்யலாம்.

நிஷ்காரமுறை:—அமிலம்+காரம்=உப்பு+ஜலம்.

தாரகம் (Base). மேற்கூறிய உதாரணத்தில், அமிலத்துடன் சேரும்பொருளுக்குத் தாரகம் என்று பெயர். தாரகம் காரமாகவுமிருக்கலாம். வேறுபொருளாகவு மிருக்கலாம். அமிலத்துடன்கலந்து உப்பாவதற்கு முக்ய ஆதாரமான லோஹத்தையுடையபொருளுக்கே **தாரகம்** என்று பெயர்.

தாரகம், காரம் அல்லது லோஹஹைத்ராக்விஜமாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்பதல்ல. லோஹாக்விஜமாகவாவது, லோஹமாகவாவது இருந்தாலும் போதும். ஆதலால், தாரகம் (Base) என்பது, அமிலத்தைப்பிரித்து, அதன் ஹைத்ரஜனை வெளியேற்றி, அதன்ஸ்தானத்தில், தான் நின்று, வேறு புதியபொருள் அல்லது அந்தலோஹ உப்புண்டாவதற்குச்சாதகமானது என்பதேயாம்.

தாரகாக்விஜம் + அமிலம் = உப்பு + ஜலம்.

ஈயஆக்விஜம் + க்ளோராமிலம் = ஈயக்ளோரம் + ஜலம்.

குறிப்பு:— தாரகாக்விஜம் = Basic oxide.

இருவகை ஆக்ஸிஜங்கள். தாரகாக்விஜங்கள், அமிலாக்விஜங்கள் என ஆக்விஜங்கள் இருவகைப்படும். கரைத்தால் நிஷ்காரமா (Neutral)கும் பல ஆக்விஜங்கள் தாரகாக்விஜங்கள். அவைகள் பெரும் பான்மை லோஹாக்விஜங்களே. கரி, கந்தகம், பாஸம் முதலான அலோஹ ஆக்விஜங்கள், தண்ணீரிற்கரைந்தவுடன் அமிலங்களாகக் கூடியவையாதலால் அமிலாக்விஜங்கள் (Acidic oxides) எனப்படும்.

உதாரணம்:—

கரித்வயாக்விஜம் தண்ணீரிற்கரைந்து கரியமிலம் உண்டாகின்றது. இதனுடன் சுண்ணஹைத்ராக்விஜம் (சுண்ணும்புநீறு) கலந்தால், சுண்ண கரிஜம் (Calcium carbonate) என்ற உப்பு உண்டாகும்.

எல்லா அமிலங்களிலும், அவ்வவ்வமிலத்திலிருந்துண்டாகும் உப்புக்களிலும் ஆக்விஜன் அடங்கியிருக்கும். ஆனால், க்ளோரோ ஹைத்ராமிலத்திலும், அதன் உப்புக்களாகிய க்ளோரக்கலப்புக்களிலும் ஆக்விஜன் கிடையாது.

ஏதாவது ஒரு அமிலத்தில் ஏதாவது ஒரு லோஹம் கரைந்தால், அந்தலோஹ உப்பும், ஹைத்ரமும் உண்டாகின்றன. ஆனால் ஹைத்ராமிலம்மாத்திரம் இவ்விதிக் குட்படவில்லை.

விசேஷக்குறிப்புக்கள்.

(1) எல்லா அமிலங்களிலும் ஹைத்ரம் இருக்கின்றது.

(2) லோஹத்தைக்கரைத்து, ஹைத்ரத்துக்குப்பதிலாக லோஹம்கலந்தால் அந்தந்த லோஹஉப்பு உண்டாகும்.

(3) தாரகம், அல்லது தாரகாக்வீஜம் அமிலத்துடன்கலக்கும் பொழுது, தாரகத்திலுள்ளலோஹமானது ஹைத்ரத்தைப்பிரிக்கின்றது. பிரிந்த ஹைத்ரம் ஆக்வீஜனுடன் கலந்து ஜலமாவதுமுண்டு.

உப்புக்களின்பெயர்கள். மேற்கூறிய விவரத்தால், பெரும்பான்மை உப்புக்களில் ஆக்வீஜன் இருக்கின்றதென்றும், க்ளோரஉப்புக்களில் ஆக்வீஜன் இல்லையென்றும் அறிகிறோம். **ஐம்** என்னும் விகுதி ஆக்வீஜன் அடங்கிய உப்பைக் குறிக்கும். ஆக்வீஜனில்லாத க்ளோரஉப்பை, சாதாரணமாய் க்ளோரம் அல்லது க்ளோரக்கலப்பு என்று குறிக்கப்படும். மேலும் ஐம் விகுதியுள்ள உப்புக்களில், ஏதாவது ஒரு லோஹமும், கரிகந்தகம்முதலான ஒரு அலோஹமும், ஆக்வீஜனும் அடங்கியிருக்கும்.

விவரம்.

அமிலம்.	உப்பு.	உதாரணம்.
க்ளோராமிலம்	—க்ளோரம், அல்லது க்ளோரக்கலப்பு.	ஸோடியக்ளோரம் (கறியுப்பு)
கந்தாமிலம்	—கந்தஜம்	தாம்ரகந்தஜம்
நைத்ராமிலம்	—நைத்ரஜம்	
அஸிதாமிலம்	—அஸிதஜம்	
கரியமிலம்	—கரிஜம்	பொடாஷியகரிஜம்
அக்ஸாமிலம்	—அக்ஸஜம்	
(Oxalic acid)	(Oxalate)	

உப்புக்கள்செய்முறைகள்.

(1) லோஹத்தை அமிலத்திற்கரைப்பதால், அந்தந்தலோஹ உப்பு உண்டாகும்.

தாம்ரம்+கந்தாமிலம்=தாம்ரகந்தஜம்+ஹைத்ரம்

$$Cu+H_2SO_4=CuSO_4+H_2.$$

(2) அமிலத்தில் ஏதாவது ஒரு லோஹஆக்விஜத்தைக்கலப்ப தால் அந்தந்த லோஹஉப்பு உண்டாகும்.

மக்னீஷியஆக்விஜம் + கந்தாமிலம் } = { மக்னீஷியகந்தஜம் + ஜலம்

$$MgO + H_2SO_4 = MgSO_4 + H_2O.$$

(3) அமிலத்தில் லோஹஹைத்ராக்விஜத்தைக்கலப்பதால் அந் தந்த லோஹஉப்பு உண்டாகும்.

க்ளோராமிலம் பொடாஷியம் ஹைத்ராக்விஜம் } = { க்ளோரோபொடாஷியம் + ஜலம்

$$HCl + KOH = KKCl + H_2O.$$

(4) கரிஜம், கந்தக்கலப்பு முதலான லோஹ உப்புக்களுடன் அமிலம் கலந்து உப்பு உண்டாவது.

மக்னீஷியகரிஜம் + கந்தாமிலம் } = { மக்னீஷியகந்தஜம் + ஜலம் + கரிவாயு

$$MgCO_3 + H_2SO_4 = MgSO_4 + H_2O + CO_2.$$

மக்னீஷியகந்தம் கந்தாமிலம் } = { மக்னீஷியகந்தஜம் + ஹைத்ரோகந்தம்

$$MgS + H_2SO_4 = MgSO_4 + H_2S.$$

(5) அமிலாக்விஜமும் தாரகாக்விஜமும் கலந்து உப்புண்டாவது.

மக்னீஷியஆக்விஜம் கந்தத்ரயாக்விஜம் } = மக்னீஷியகந்தஜம்

$$MgO + SO_3 = MgSO_4.$$

(6) லோஹமும் அலோஹமும் நேரேகலந்து உண்டாகும் உப்பு.

மக்னீஷியம் + 2க்ளோரம் = மக்னீஷியக்ளோரம்

$$Mg + 2cl = MgCl_2.$$

மேற்கண்டவிதிகளுக் குட்பட்டுண்டான சில உப்புக்கள்:—

	க்ளோரக் கலப்பு Chloride.	கரிஜம் Carbonate.	நைத்ரஜம் Nitrate.	கந்தகலப்பு Sulphide.	கந்தஜம். Sulphates.
பொடாவியம்	Kcl	K_2CO_3	KNO_3		K_2SO_4
ஸோடியம்	Nacl	Na_2CO_3			Na_2SO_4
வெள்ளி	Agcl		$AgNO_3$	Ag_2S	Ag_2SO_4
நவச்சாரம்	$(NH_4)cl$		$(NH_4)NO_3$		$(NH_4)_2SO_4$
நாகம்	$Zncl_2$		$Zn(NO_3)_2$		$ZnSO_4$
மக்னீஷியம்	$Mgcl_2$	$MgCO_3$	$Mg(NO_3)_2$		$MgSO_4$
சுண்ணம்	$Cacl_2$	$CaCO_3$			$CaSO_4$
தாம்ரம்	$Cucl_2$		$Cu(NO_3)_2$	CuS	$CuSO_4$

இவ்விவரத்தால், அந்தந்தஉப்பு அந்தந்த அமிலத்திலுள்ள ஹைத்ரத்துக்குப்பிரதியாக லோஹம்சேருவதால் உண்டாகின்றதென்று அறிகிறோம். சில உப்புக்கள் லிட்மஸின்நிறத்தை மாற்றமாட்டா. சில காரத்தன்மை உடையவை. சில அமிலத்தன்மையுடையவை. பொதுவாய், பொடாவியம், ஸோடியம், சுண்ணம், மக்னீஷியம் என்னும் லோஹங்கள், கந்தாமிலம், நைத்ராமிலம், க்ளோராமிலங்களுடன் கலந்துண்டாகும் உப்புக்கள் நிஷ்காரஉப்புக்கள். ஸோடிய பொடாவிய கரிஜங்கள் காரத்தன்மையுள்ளவை. நாகம், தாம்ரம், ஈயம் முதலான கனத்தலோஹஉப்புக்கள் அமிலத்தன்மையுள்ளவை.

(தொடரும்.)

ஆர். எஸ். நாராயணஸ்வாமி ஐயர். B.A. B.L.

பசுவின் பெருமை.

"வ்ரீதஂவாஂஅகீஸஂகரொவிவயவாஹுநெ்நயவ்ரவ்வுயஂ
தொயஂஜீஉவாவ நாதி ஜமதாஂய தூத நிஷ்ரஂஷஜஂ।
யஜ்ரஂவாஂவஉவாவதஸஜய நாஉவாஜவஂரராணீஂவரராஂ
வாஜிவ்ரவ ரரஜீகரொதஂவஂரரஜிஉவாஜஂகவீராஉவி" ॥

சிவபெருமான் தானுகவே எதன்மடியிலுண்டாகிய பாலால் ஸ்நானஞ்செய்யவிரும்புகின்றாரோ ; எதன்சரீரத்தினின்றுமுண்டாகியநீரானதுநிர்மலமாயும் முவ்வுலகத்தையும் பரிசுத்திசெய்கிறதாயுமிருக்கின்றதோ, பொறுமையைப்பூஷணமாகவுடையமுனிவர்கள் முற்காலத்திய வேதத்தை எதன் உருவமாக உபாவிக்கின்றார்களோ, தேவாம்சம் பொருந்திய அப்பசு, புலவர்களின்சொல்லையும் மனைகரமாக்கட்டும்.

இவ்வளவு பெருமைபொருந்திய பசுவைப்பற்றிச் சிறிது ஆராய்வோம். சாதாரணமாய்க்கவனித்தாலும் பசு மிகவும் உபயோகமுள்ள பிராணியென்பது யாவரு மறிந்தவிஷயம். ஆராய்ந்துபார்த்தால், பசுவைப்போற் சாதுவானதும், பிரயோஜனமுள்ளதும், பரிசுத்தமானதும் வேறொன்றுமில்லை; ஏனெனில்,நமதுசாஸ்திரங்களிற் பசு ஸகலத்தையும் கொடுக்குமென்றும், அது நிற்குமிடமே பரிசுத்தமானதென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அன்றியும், பசுவை அவமானஞ்செய்தால் அது நமது மங்களத்தைக் கெடுத்துவிடும். இதுபற்றி ஈண் டொரு சிறுசரிதம் வரையப்படுகின்றது.

முன்னொருகாலத்தில் வைவஸ்வதவம்சத்தில், ஸமுத்திரத்திற் சந்திரன்போலத் திலீபனென்னு மரசன் உண்டானான். அவன் விசாலமானமார்பையும் விருஷபத்தின்திமில்போன்றதோளையு முடையவன்; மநுநீதிவழுவாது அரசாண்டுவந்தவன்; பிரஜைகளின்ஹிதநிமித்தமே சூரியன் நீரைக்கிரஹிப்பதுபோற் கப்பணம்வாங்கிவந்தவன்; சாஸ்திரங்களிற் பின்வாங்காதபுத்தியும் போர்க்களத்திற் பின்வாங்காததிண்மையு முடையவன்; மந்திராலோசனையை மறைவாய்ச்செய்யு மியல்புடையன்; அறிவிருந்தும் மௌனமாயிருக்குகை, கொடுத்தாலும் புகழ்ந்துகொள்ளாமை முதலியகுணங்கள் ஒருங்குசேரப்பெற்றவன், குற்றஞ்செய்தவர்களைத் தண்டிப்பவன் ; குணமுள்ளவர்களைக் கொண்டாடுபவன் ;

அவனதுராஜ்யத்தில் திருட்டு, திருட்டுப்போய்விட்டது; விரோதியா யிருப்பினும் சிஷ்டனுயிருப்பவன் நோயாளிக்குமருந்துபோல அவ னுக்கு இஷ்டனுயிருந்தான். பிரியனுயிருந்தாலும் துஷ்டனுயிருப்ப வன் பாம்பினுற்கடிக்கப்பட்டவிரல்போல், தள்ளத்தக்கவனுனன். அவ னுக்கு ஸுதக்ஷிணையென்றுபெயருள்ள ஒரு மனைவி யிருந்தாள். அவ் விருவரும் நெடுநாள் இல்லறம்நடத்திவந்தும் புத்திரப்பேறுகிடைக் காமையால் அதற்காகக் குலகுருவாகிய வஸிஷ்டமுனிவர்ஆச்ரமத் திற்குத் திலீபன் மனைவியுடன்சென்றான். அங்கு முனிவர்கள் மன்னவ னுக்குத் தக்கமரியாதை செய்தனர். பின்பு திலீபன் மனைவியுடன் வஸிஷ்டர்ஆச்ரமத்திற்குச்சென்று, அருந்ததிதேவியையும் வஸிஷ்ட ரையும் ஸாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்தான். பின்னர் வஸிஷ்டர் மனைவி யுடன் ஆசீர்வதித்து இராஜ்யத்தில், குசலத்தைவினவினர். திலீபன் "இராஜ்யம்முழுவதும் தங்கள்தவத்தால் க்ஷேமமாயிருக்கிறது; ஆனல், தமதுநாட்டுப்பெண்ணன ஸுதக்ஷிணையிடம் எனக்கு மக்கள் உண்டா காமையால், பூமி என்னைத் திருப்திசெய்யவில்லை; எனதுபிதிர்க்கள் எனக்குப்பின் கொடுப்பவர் எவருமில்லையென்று நான்கொடுப்பதை மிகுத்துவைப்பதில் முயற்சியுள்ளவர்களாய் நன்முய்ச்சாப்பிடவில்லை; புத்திரப்பேற்றைப்பெறுத ஒருவன் உயர்சிறப்பையடைவது முடியாத விஷயம்; ஆனதால், பிதிர்க்களின்கடனுகிய ஸந்ததியைபுண்டுபண்ணு தலில்நிறைவேற்றவழிசொல்லவேண்டும்" என வேண்டிக்கொண்டான்.

இவ்வாறுதெரிவித்தபின் முனிவர் சற்றுநேரம் தியானம்செய்து ராஜாவைப்பார்த்து 'நீ முன்னெருசமயம் இந்திரனை ஸேவித்துவிட்டு வரும்போது வழியில் கற்பகமரத்தடியிலிருந்த காமதேனுவைப் பிர தக்ஷிண நமஸ்காரங்களால் மரியாதைசெய்யாமல்வந்தமையால் அப்பசு என்னை அவமானஞ்செய்தமையால் நீ எனதுஸந்ததியைப் பூஜிக்காமல் மக்கட்பேற்றைப்பெறமாட்டாய் எனச் சபித்தது. அது தேவகங்கை யின்சத்தத்தால் உன்செவியிற்படவில்லை. அதனல் உனதுமனோரதம் தடைபட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது அது வருணன்வேள்விநிமித்தம் பாதாளலோகத்திற்குச் சென்றிருக்கிறது. அதன்வழியோ பாம்புக ளால் மூடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனதால் அதற்குப்பிரதியாக அதன் பெண்ணன நந்தினியை மனைவியுடன் பரிசுத்தனுகஆராதிக்கவேண்டும்' என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே நந்தினி வந்துவிட்டது.

அதனைப்பார்த்து முனிவர் "உனதுமனோரதம் சீக்கிரம் கைகூடிவிடும், இப்பசுவை, கல்வியை அப்பியசித்தாற்போல எப்பொழுதும் அநுஸரித்துத் திருப்திசெய்விக்கவேண்டும்; அதுபோனால் போகவேண்டும்; நின்றால் நிற்கவேண்டும்; படுத்தாற் படுக்கவேண்டும்; ஜலங்குடித்தால் ஜலங்குடிக்கவேண்டும்; உனதுமனைவியும் பக்தியுடன் தபோவனம்வரையில், காலையிற் பின்தொடர்ந்து, மாலையில் எதிர்கொண்டழைக்கவேண்டும். இவ்வாறு அது பிரஸாதஞ்செய்யும்வரை அநுஷ்டிக்கவேண்டும்" என்றார். அரசனும் ஸரியென்று அங்கீகரித்தான். பின்பு இரவில் அவர் நியமத்துக்குத்தக்கபடிக்கையை யேற்படுத்திக்கொண்டு தூங்கிவிட்டுக் காலையில், திலீபராஜன் கன்றுக்குட்டியை ஊட்டிக்கட்டிவிட்டுப் பசுவை அவிழ்த்துவிட்டான்.

மனைவியும் தபோவனம்வரை பின்தொடர்ந்தாள். பின்பு திலீபன் இளம்புற்களைப் பிடுங்கிக்கொடுப்பதனாலும், தினவுதீரச் சொறிந்து கொடுப்பதனாலும், ஈக்களை ஓட்டுவதனாலும், அதைக்காப்பதில் முயற்சியுடையவனானன். திலீபன் அப்பசு நின்றால் நின்றும், போனால் போயும் படுத்துக்கொண்டால் உட்கார்ந்துகொண்டும், நீர்பருகினால் நீர்பருகியும் அதனை அதன்நிழல்போல அநுஸரித்தான். அவன் செல்லும்பொழுது இருபக்கத்திலுமுள்ள மரங்கள், லதைகளானங்களைவிட்டவனும், வருணனாலுமமானவனுமான திலீபனைத் தம்மீதுள்ள பறவைகளின்சத்தத்தால் பாரென்று கூவியழைத்தன. லதாகிருஹங்களில் உட்கார்ந்து கொண்டு, பொற்றண்மூங்கில்களிற்புகுந்தகாற்றுற் புல்லாங்குழல்போல் வனதேவதைகளாற் கானஞ்செய்யப்பட்ட தனதுகீர்த்தியைக் கேட்டான். அந்தந்தினியானது எங்கும் தனதுஸஞ்சாரத்தாற் சுத்தமாகச் செய்துவிட்டு,சாயங்காலத்தில் தன்னிருப்பிடம்செல்லத்தொடங்கிற்று. திலீபன் வனத்தின்வனப்பைப்பார்த்துக்கொண்டதைப் பின்தொடர்ந்தான். திலீபனால் பின்தொடரப்பட்டதும் ஸுதக்ஷிணையால் எதிர்கொண்டழைக்கப்பட்டதுமான அப்பசு, பகலால் பின்தொடரப்பட்டு, இரவால் எதிர்கொண்டழைக்கப்பட்ட ஸந்தியாகாலம்போல விளங்கிற்று. அப்பொழுது ஸுதக்ஷிணை அப்பசுவைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, நமஸ்கரித்து உபசரித்தாள். தாம்செய்த பூஜையை ஏற்றுக்கொண்டதென்றிருவரும் மகிழ்ந்தனர். திலீபன் வஸிஷ்டருடையவும் அருந்ததியுடையவும் பாதங்களைவணங்கி, ஸந்தியாகாலவிதியை முடித்துவிட்டு,

படுத்திருக்கும்பசுவை மீண்டும் அடைந்தான். அருகில் வைக்கப் பட்டஉணவுகள், தீபங்கள் இவைகளோயுடைய அப்பசுவைத் திலீபன் மனைவியுடன் அநுஸரித்து அது தூங்கியபின் தூங்கிக் காலையில் எழுந்த வுடன் எழுந்திருந்தான். இவ்வாறு மக்கட்பேற்றுக்காக விருத மநுஷ்டிக்கும் திலீபனைப் பரீக்ஷிக்கவெண்ணி, அப்பசு, மறுநாள் கங் கைக்கரையில் இளம்புற்களோயுடைய ஹிமவத்பர்வதத்தின் குகைக்குள் நுழைந்தது. அப்பசு, மனதாலும் புலிமுதலிய துஷ்டப்பிராணிகளாற் பீடிக்கமுடியாததென்று திலீபன் மனைவின் அழுகைப் பார்த்துக்கொண் டிருக்கும்பொழுது வேகமாய்ப்பாய்வதில்முயற்சியுள்ள சிங்கமொன்று அதைப்பிடித் திழுப்பதைப் பார்த்தான். பின்பு அப்பசு தீனமாய்க்கத்து வதைக் கேட்டு, அம்மிருகேந்திரனைக் கொல்வதற்காகப் பாணத்தை அம்பறாத்தூணியினின்று மெடுக்கவிரும்பினான். அவனுடைய வலது கையானது வில்லின் அடியில் பிரவேசித்தபொழுதே சித்திரத்தில் எழுதப்பட்டதுபோல் ஸ்தம்பித்துப்போய்விட்டது. தனதுகை இவ்வா றனமைக்காகக்கோபம்மிகுந்து தனது தேஜஸ்ஸால் தஹிக்கப்பட்டான். அப்பொழுது அச்சிங்கம் மநுஷ்யன்பேசுவதுபோல்,திலீபனைப்பார்த்து "ஹேமன்னவ! நீ சிரமப்படவேண்டாம். நீ உனது அஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ்செய்தாலும் வீணேயாகும்; மரத்தைப்பிடுங்கக்கூடிய மாருதன்லேகமானது பர்வதத்தைப் பிரவர்த்திப்பதில்லை. கைலாஸ பர்வதம்போல் வெளுப்பானவிருஷபத்தின்மீது ஏறவிரும்பும் சிவபெரு மானது அடிவைப்பாற் பரிசுத்தனான என்னைக் கும்போதரனென்று பெயருள்ள சிவபெருமானுடைய வேலைக்காரனென் றறி. இதோ முன்னேயிருக்கும் தேவதாருவிருக்ஷமானது சிவபெருமானுக்குப் புத் திரன்போன்றது. இதில் ஒருஸமயம் காட்டுயானை உறைந்து தோலைப் போக்கிவிட்டது. அதனால் இம்மலைமகள் மிகவும்துக்கித்தாள். அதுமுதற் காட்டுயானைகளைப் பயமுறுத்துவதற்காக இவ்விடம் பரமசிவன் என்னை யிருக்கும்படி ஏவியிருக்கிறார். பசுமிகுந்த எனக்குப் பாரணைசெய்வ தற்கு இப்பசு, போதுமானது; ஆதலின் நீ குருவிடஞ்சென்று விவரத் தைத்தெரிவி. முடியாதகாரியத்தில் நீ என்னசெய்வாய்"எனக் கூறிற்று. இவ்வாறு கம்பீரமாய்க்கூறியதைக்கேட்டு மன்னவன் கடவுள்செய லெனத் தன்னைத் தேற்றிக்கொண்டான். பின்பு வேந்தன் "ஹே? மிரு கேந்திரா? சாமர்த்தியமற்றநான் கூறும்வார்த்தை பரிஹஸிக்கத்தக்கது;

ஆயினும், நீ பிராணிகளின்மனதையறிந்திருக்கிறாய்; ஆதலின், சொல்லுகிறேன். யாவற்றிற்கும் சிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரமாகிய மூன்றுக்கும் காரணபூதனாகிய சிவபெருமானின்கட்டளையும் தள்ளத்தக்கதன்று; ஆஹிதாக்கினியாகிய வஸிஷ்டமுனிவரின்பசுவும் உபேக்ஷிக்கத்தக்கதன்று. நீ எனது சரீரத்தால் பாரணையமுடித்துக்கொண்டு ஸாயங்காலத்தில் தாய்வருமென்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் கன்றையுடைய மஹர்ஷியின் இப்பசுவை விட்டுவிடு" எனக் கூறினன். பிறகு சிங்கம் மறுபடியும் "ஒன்றான வெண்குடையையும், உலகத்துக்குப் பிரபுவாயிருக்குகையையும், புதிதானயௌவனத்தையும், அழகானசரீரத்தையும், அல்பமான இப்பசுநிமித்தம் விடவிரும்புகிறாய்; ஆதலின், விசாரித்துப்பார்த்தால் நீ முழுமூடனாயிருக்கிறாய். நீ பிராணியிடம் தயவினால் இப்பசுவைக்காத்தால், பிரஜைகள்முழுவதையும் காப்பது போய்விடும். ஒரேபசுவையுடைய வஸிஷ்டமுனிவர் அபராதத்தினாற் கோபமடைந்தால், கோடிக்கணக்கானபசுக்களைக்கொடுத்துக் கோபத்தை மாற்றிவிடலாம். ஆதலின், கல்யாணபரம்பரைகளைப் புஜிக்கத்தக்க சரீரத்தைக்காப்பாற்று" என்றது. அதனைக்கேட்டுத் திலீபன் "காசத்தினின்றும் காப்பதாலன்றே க்ஷத்திரியனென்று பெயர்; அவ்வாறு காக்காமல் இராஜ்யத்தை ஆளுவதால் யாதுபயன்? வஸிஷ்டமுனிவருக்கு வேறு பசுக்களைக்கொடுத்துக் கோபத்தைத்தீர்ப்பது முடியாத விஷயம்; ஏனெனில் இப்பசுவுக்குச் சமானமானபசு வேறில்லை. இப்பசுவை எனதுசரீரத்தைவாங்கிக்கொண்டு விட்டுவிடுவதே தகுதியானது. இதனால் உனதுபாரணையும் பூர்த்தியாகின்றது. முனிவரின் ஹோமகாரியமும் நிறைவேறுகின்றது. ஆதலின் எனதுவார்த்தையைத் தட்டுவது தகுதியன்று" எனக் கூறவே, ஸரியென்று சிங்கம் பசுவைவிட்டுவிட்டது. திலீபன் சிங்கத்தின்முன் தனதுடலைப் பிண்டம் போல் ஒடுக்கிவைத்துக்கொண்டு நின்றான். சிங்கம் மேலேபாயப்போகிறதென்று குனிந்துநிற்கும் திலீபன்மீது அப்பொழுது வித்யாதரர்கள் மலர்மாரிபொழிந்தனர். "அப்பா! குழந்தாய்! எழுந்திரு" என்ற அமிருதம்போன்றசொல்லைக்கேட்டு எழுந்ததும் முன்பு தாயைப்போன்ற பசுவைப் பார்த்தான். ஆச்சரியமடைந்த திலீபனைநோக்கிப் பசு "நான் தான் மாயையால் உன்னைப்பரீக்ஷிக்க இவ்வாறுசெய்தேன். வஸிஷ்டமுனிவரின் பெருமையால் யமனும் என்னிடம் அணுகமாட்டான். குருவினிடம் பக்தியினாலும் என்னிடம் கருணையாலும் சந்தோஷமடைந்

திருக்கிறேன். ஆதலின் உனக்குவேண்டியவரத்தைக்கேள்" என்றது. பின் திலீபன் ஸுதக்ஷிணையிடம் புத்திரணே வேண்டினன். அப்பசு 'உனக்கு அவ்வாறேயுண்டாகும்;எனதுபாலே ஒருதொன்னையிற்கறந்து சாப்பிடு'' எனக் கூறியது. "திலீபன், கன்றுவுட்டியபிறகு ஹோமவிதி முடிந்தபின் முனிவரின்உத்தரவுபெற்றுப் பாலேப்பருகவிரும்புகிறேன்" எனக் கூறினன். இவ்வாறுகூறியதற்காகப் பசு மிகவும் சந்தோஷ மடைந்து ஆச்ரமத்திற்குச்சென்றது. பிறகு திலீபன் நடந்தவிர்த்தாந் தத்தை வஸிஷ்டருக்கும் ஸுதக்ஷிணைக்கும் கூறிக் கன்றுவுட்டி ஹோம விதிமுடிந்தபின் மீதியானபாலே முனிவரின்கட்டளையின்பேரில் மனைவி யுடன்குடித்தான். காலையில் வஸிஷ்டரையும், அருந்ததியையும், அக்னி யையும், பசுவையும் வலம்வந்து நமஸ்கரித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு தனதுநகரத்திற்குச்சென்றனன். பின்பு ஸுதக்ஷிணை கர்ப்பந்தரித்துப் பத்துமாதமானபின் உலகனைத்தும் ஒருகுடைக்கீழ் ஆளவல்லமையுள்ள புத்திரணேப்பெற்று நெடுங்காலம் இன்பமாய்வாழ்ந்துவந்தனர். இவ்வளவு பெருமையும் பசுவின் அநுக்கிரஹத்தினலன்றே? வந்தது.

அன்றியும், பசு நன்னடக்கையிற் சிறந்தது. மெய்யுரைப்பதில் மேன்மைபெற்றது. முன்னொருகாலத்திற் காமாட்சியென்னும் கபிலைப் பசு, தான்மேயுமிடத்தினின்றும் தப்பிப்போய் ஒருகாட்டில் ஒருமிரு கேந்திரனிடம் அகப்பட்டுக்கொண்டது. அது பசுவைக் கொல்லவருந் தருணத்தில் வணக்கத்துடன் "ஐயா? என்கன்று சாயங்காலம் நான் வருவேனென்று எதிர்பார்த்திருக்கும். ஆனதால் நான்போய் ஊட்டக் கொடுத்துவிட்டுத் திரும்பிவந்துவிடுகிறேன். வராவிட்டால் பொய் சொல்லுபவன்முதலியவர்களின் பாதகத்திற்போவேன்'' எனப் பிர திக்ஞை செய்து விடைபெற்றுக்கொண்டு தன்னிருப்பிடம்வந்து கன் றுக்கு ஊட்டக்கொடுத்து ஸர்வாங்கத்திலும் நக்கிக்கொடுத்து, விவரத் தைத்தெரிவித்துத் தன்பந்துக்களிடம்விட்டுவிட்டுத் தான் திரும்பவும் மிருகேந்திரனிடம்சென்று 'இனி என்னைப் பக்ஷிக்கலாம்' என்றது. மிரு கேந்திரன் அதன் வாய்மைக்கு மெச்சி, அதனைப்புசித்தால் பாவம்வரு மென்று நினைத்து "உன்னைப்புசிக்கமாட்டேனென மறுத்துவிட்டது. பின் பசு திரும்பிப்போகமனமில்லாமல் தயங்கிநிற்கும்பொழுது பார்வதீ பரமேசுவரர் மிருகேந்திரனுக்கும் பசுவிற்கும் காட்சிகொடுத்து அழைத் துச்சென்றனர் என்று கபிலைவாசகம்கூறுவதே பசுக்கள் ஸத்தியத்தி லும் அறிவிலும் சிறந்தவையென்பதற்கு அத்தாக்ஷியாகும். ஆதலின் பசுவைப்பூஜிப்பதால் இம்மையிலும் மறுமையிலும் பயனுண்டாமென் பதற்குச் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. சுபம்.

Pandit M. M. Narayanasamy Aiyer,
Mudikandan.

ஸ்ரீ:

இந்தியாவின் அரசியல்.

சுமார் இரண்டுநூற்றாண்டுகளுக்குமுன் ஆங்கிலேயர்கள், இவ் இந்தியாதேசத்துக்கு வியாபாரமுறையில் வர்த்தகர்களாகவந்து, அது முதல் வியாபாரமிகுதியாலும் சில அவசியங்களாலும், முயற்சியுடைமையாலும் சில பாகங்களைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு, அப்பால் தங்கள் கைவசப்பட்டபூமியை ஆண்டுவந்து, கொஞ்சங்கொஞ்சமாகப் பலநாடுகளையுங்கைப்பற்றி, இந்தியாவின் அநேகபாகத்தைச் சுவாதீனமாக அடைந்து, ஜனங்களைப் பரிபாலித்துக் குடிகளுக்குவேண்டும்நன்மையையும் சமாதானத்தையு முண்டுபண்ணி, 1858-வரு இந்தியா அரசாட்சியை மாட்சிமைதங்கிய காலஞ்சென்ற பூமிதேவிக்குச் சமான மான விக்டோரியாராஜாத்தியம்மையின் செங்கோலின்கீழ் அடையச்செய்தார்கள் என்று சரித்திரங்கள்மூலம் நம்மவர்களெல்லோரும் அறிந்திருக்கிறார்கள். புராதனமாய் விசேஷநாகரிகத்தையும் உயர்ந்த கல்வியையும் செழிப்புற்றோங்கிய வியாபாரத்தையும் கைத்தொழிலையும் மேம்பாடுள்ள மதத்தையும் சிறந்தோங்கிய தத்துவஞானத்தையும் பெற்றிருந்த இந்த ஆரியதேசத்தவரும், பிரகிருதத்தில் உயர்ந்த நாகரிகமும் செழிப்பும் ஐசுவரியமும் பராக்கிரமும் வல்லமையும் கல்வியும் ராஜதந்திரமும் சுவாதீனமும் சுவாதீனஸ்தாபனத்துக்குரிய முறைகளுமான இவைகளையே முதன்மையாகக் கொண்டு, ஜனங்களின்ஹிதத்தையேகருதி, ஜனங்கள்கோரிக்கைக் கிணங்கின ராஜாங்கத்தில் அதிக விசுவாசமுடையவர்களான ஆங்கிலதேசத்தவரும் ஒருவரோடொருவர்சேர்ந்து ஐக்கியப்பட்டு, இப்போது களர்ச்சியடைந்திருக்கும் இவ் விந்தியாவை, ஆங்கலதேசத்தவர்கள் கைக்கொண்டு அரசாட்சிசெய்யும்படியாய்நேர்ந்தது தெய்வீகமென்றே நம்புவதற்கு அநேககாரணங்களுள்ளன. அவைகளை விசேஷமாகப் பலதடவைகளிற் பலரும் எடுத்துரைக்க நாம் கேட்டிருக்கிறோம். நம்முடைய பெரிய இந்தியாதேசத்தை இவ்வளவுசௌகரியமாகவும் சுலபமாகவும் எப்படி அரசாட்சிசெய்கிறார்கள்? அந்தயந்திரம் எத்தகைத்து? அதன்பெருமை யெப்படிப்பட்டது? சிறியகுக்கிராமமுதல் அரசாட்சியின்கீழ் அமைந்திருக்கும்விதமெப்படி? நம்தேசத்து நன்மையையும் சமாதானத்தையும் எப்படி விர்த்திசெய்கிறார்கள்? என்னும் விஷயங்களைக் கவனிப்போமாக. அப்படிச்செய்வதால் நம்முடைய ராஜவிஸ்வாசம் விர்த்தியடையுமென்பதற் கையமில்லை.

இந்தியா.

இந்தியா, பிரிட்டிஷ்இந்தியா என்றும், சுதேசதுரைத்தனங்கள் என்றும் இரண்டுபிரிவாயுள்ளது. சுவதேசதுரைத்தனங்களில் 175-தேசங்கள் சக்கரவர்த்தியின்பிரதிநிதியான இந்தியாகவர்ன்மெண்டாரின் ஆளுகையிலும் 500-தேசங்கள்வரை மாகாணகவர்ன்மெண்டுகளின் ஆதீனத்திலும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்தியாதேசம், 18,02912-சதுரமைல் விஸ்தாரமும், 1911-வது ஜனத்தொகைக்கணக்கின்படி 31,51,56,596-ஜனங்களும் முடையது. அதில் பிரிட்டிஷ் இந்தியா, 10,93,074-சதுரமைல் விஸ்தாரமும், 24,42,67,542-ஜனங்களும் முள்ளது. இந்தியாமுழுவதும் இந்தியாகவர்ன்மெண்டாரவர்களால் ஆளப்பட்டுவருகிறது.

சக்கரவர்த்தியும் மகாமந்திரிசபைகளும்.

இந்தியர்களனைவரும், மாட்சிமைதங்கிய ஐந்தாவது ஜியார்ஜ் சக்கரவர்த்தியவர்களின் பிரஜைகள். அவர்கள் நம்மீது மிகுந்த அன்பும் அதுதாபமுமுடையவர்கள். அவர்களுக்கு ராஜாங்கவிஷயத்தில் உதவிபுரிவதற்காக இரண்டு மந்திரசபைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளாவன:—பிரபுக்களடங்கிய மந்திரசபை 1 பிரிட்டிஷ் ஜனசமூகத்தால் தெரிந்தெடுக்கப்பெற்ற பிரதிநிதிகளடங்கிய மஹாமந்திரசபை 2 என்பனவாம். தவிரவும், சக்கரவர்த்தி, மேற்குறித்த மந்திரசபையார்கள் இவர்களதிகாரத்திற்குட்பட்டு, ராஜ்யபாரத்தைவகிப்பதற்காக அப்போதைக்கப்போது ஏற்படும் பிரதான மந்திரியோடு, சில மந்திரிகளடங்கிய மந்திரிகள்சங்கமுமொன்றுண்டு. அதில் இந்தியாமந்திரி (Secretary of state for India) ஒருவர்.

இந்தியாமந்திரியும் அவர்சபையும்.

1. இந்தியா கவர்ன்மெண்டாரவர்களுக்குப் பிரதானமான விஷயங்களில் உபாயஞ்சொல்லுவதற்காகவும், மற்றும் இந்தியா ராஜ்யபரிபாலனத்தைச் சரிவரநடத்தும்பொருட்டும் இங்கிலாந்தில் (Secretary of state for India என்று) ஒரு மந்திரியும், அவருக்கு

உதவிசெய்ய ஒரு ஆலோசனைச்சங்கமும் உண்டு. சக்கரவர்த்திசெய்யும் இந்தியாராஜ்யபாரம் இந்த இந்தியாமந்திரிமூலமாக நடந்துவருகிறது. இவர் பிரிட்டிஷ்மந்திரிகளடங்கிய சங்கத்தின் ஓர் அங்கத்தினர். இவர், இந்தியாவிஷயத்தில்நடத்தும் சகலகாரியங்களுக்கும் பிரிட்டிஷ்மஹாமந்திரசபைக்கு உத்தரவாதம்செய்யக் கடமைப்பட்டவர்; அந்தச்சபையின் மேலான அதிகாரத்தை நிறைவேற்றவும் கடமைப்பட்டவர். இந்த இந்தியாமந்திரி உள்ளடங்கிய இந்திய அரசாட்சிமுழுவதும் பிரிட்டிஷ்ஜனசமூகத்தின் அபிப்பிராயத்துள் அடங்கியது. அதாவது பிரிட்டிஷ்ஜனசமூகத்தால் தெரிந்தெடுக்கப் பெறும் அங்கத்தினர்களடங்கிய பிரிட்டிஷ் மஹாமந்திரசபைமூலம் அந்தச் சிறந்த பாத்தியதையைச் செலுத்திவருகிறார்கள். ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் மார்ச்சுமாதம் முதல்தேதிக்குப்பின் மஹாமந்திரசபைகூடும் பதினைந்துதினங்களுக்குள்ளாக இந்தியாவின் அரசிறைக் கணக்குகளைப் பார்லிமெண்டு மஹாமந்திரசபையாருக்கு இந்தியாமந்திரி தெரிவிக்கவேண்டும். அது அந்தச்சபையாரால் ஒப்பப்படவேண்டும். அந்தச்சமயங்களில் இந்தியாவின் தற்காலஸ்திதியையும் அதன் ராஜ்யதந்திரத்தையும் உபாயங்களையும்பற்றியும் அவைகளிலிருக்கும் குணதோஷங்களைப்பற்றியும் ஆராய்ச்சிசெய்தலுமுண்டு. இவருக்கு உதவிபுரிவதற்காக 2-உபகாரியதரிசிகளும், ஒரு உதவி உப-காரியதரிசியும், ஒரு ஆலோசனைச்சங்கமும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

இப்போதையவிதிப்படி அந்த இந்தியாமந்திரிசபைக்கு இந்தியாமந்திரி அவர்களின் இஷ்டப்படி 10-பேர்களுக்குக்குறையாமலும் 14-பேர்களுக்குமேற்படாமலும் இந்தியாமந்திரியவர்களால் மெம்பர்கள் தெரிந்தெடுக்கப்படுவார்கள். சாதாரணமாக அப்படி நியமனம் செய்வது 7-வருஷத்துக்கொருதரம் நடக்கவேண்டியது. விசேஷமானகாரணங்களிருந்தால், மேலும் 5-வருஷத்துக்கு நீடித்து மெம்பர்களை நியமிக்கவும் அவருக்கு அதிகாரமுண்டு. இந்தச் சபையின்மெம்பர்களிற் பெரும்பாலோர், இந்தியாவில் 10-வருஷகாலமாவது இருந்து அனுபவம்பெற்றவர்களாகவும், தங்களை நியமிக்குமுன் 5-வருஷத்துக்குள்ளாக அவர்கள் இந்தியாவாசிகளாகவும் இருந்திருக்கவேண்டுமென்று நிபந்தனைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்தியா

மந்திரி, இந்தியாதேசத்திலும் அதன் ஆட்சிவிஷயத்திலும் நேரில் அனுபோகமில்லாதவராயிருப்பதையுத்தேசித்து இந்தியா அனுபோக முள்ளவர்கள் அவருக்கு ஆலோசனைசொல்லுவதற் கனுகூலமாக இந்த ஏற்பாடுசெய்திருப்பதேயொழிய வேறில்லை. லார்ட் மார்லி அவர்கள் இந்தியாமந்திரியாக இருந்தகாலத்தில் இந்த ஆலோசனைச் சங்கத்துக்கு இரண்டு இந்தியமெம்பர்கள் முதல்முதலாக நியமிக்கப் பெற்றார்கள். இப்படி நியமிக்கவேண்டுமென்றவிதி யாதொன்று மில்லாவிடினும், இனிமேல், சாஸ்வதமாக அப்படி நியமனம்செய்வ தாக ஒரு உடன்பாடு அல்லது கொள்கையிருப்பதாக எண்ணவேண் டியதாயிருக்கிறது. இது மிகவும் நல்ல ஏற்பாடுதான். ஆனால் நியமிக்கப்பெறும் இந்தியர்கள் நம் நாட்டின் பொதுநன்மையையே கருதும் பெருந்தன்மையுள்ள ராஜ்யதந்திரிகளாயிருந்தால் அதுவே இந்தியாவின் பெரும்பாக்கியமாகும். இந்தச்சபையாலாகவேண்டிய காரியமுழுதும் சிலபகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஒரு காரியதரிசி நியமிக்கப்பட்டிருப்பதோடுகூட ஒவ்வொருபகுதியிலுமடங்கிய காரியத்தைக் கவனிக்கும்பொருட்டுச் சபையின் மெம்பர்களில் 4 அல்லது 5-பேர்களடங்கிய ஒரு கமிட்டியும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு மெம்பரும் சாதாரணமாக 2-கமிட்டிகளிலாவது வேலைசெய்யக்கடமைப்பட்டவர்களாயிருப்பார் கள். இந்தியாகவர்ன்மெண்டாருக்கு ஏதாவது உத்தரவு அளிப்பதா யிருந்தால் அந்தவிஷயத்துக்குரியபகுதியின் காரியதரிசிக்கு மந்திரி எழுதுவர்; அவர் அதைக் கமிட்டியின் ஆலோசனைக்குக் கொண்டு வருவார். பின்னர் அதை மந்திரி ஒப்புக்கொண்டபின் சங்கத்துக்குத் தெரிவித்து, அவர்களங்கீகாரத்தால் பூர்த்தியான உத்தரவை இந்தியாகவர்ன்மெண்டுக்கு அனுப்புவது வழக்கம்.

ராஜப்பிரதிநிதியும் அவர் சபையும்.

இனி, இந்தியா ராஜ்யபரிபாலனத்தின் யந்திரவமைப்புக்களை எடுத்துரைப்போம். இந்தியாமண்டலமுழுதும் ராஜப்பிரதிநிதியாகிய வைசிராய் அவர்களால் அரசாட்சிசெய்யப்பட்டுவருகிறது. அவர் களுக்கு உதவிசெய்ய ஒரு நிர்வாகசபையும், ஒரு சட்டநிருபண சபையும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நிர்வாகசபையார்கள் 6-பேர்கள்.

அந்தச்சபையில் இந்தியசேனைக்கு முக்கியதளகர்த்தர் ஒரு விசேஷ மெம்பராயிருக்கிறார். சௌகரியத்தை உத்தேசித்துச் சுய அரசாட்சி செய்யும் இந்திய துரைத்தனங்களின் மேற்பார்வையையும், இதரதேசங்களுடனும் ராஜாங்கங்களுடனும் செய்துகொள்ளவேண்டியதாயேற்படும் லேகனப் பிரதிலேகனவிஷயங்களையும் வைசிராய் வகிக்கிறார். இந்தவிஷயத்தில் அவருக்கு உதவிபுரிவதற்காக இரண்டு காரியதரிசிகளை நியமித்திருக்கிறார்கள். வைசிராயவர்களுக்கு எல்லா அதிகாரமுமுண்டு. இந்தியாவின் சாவதானத்தையும் சமாதானத்தையும் நன்மையையும் உத்தேசித்து நிர்வாகசபையாரிற் பெரும்பான்மையார் ஒப்புக்கொண்ட தீர்மானத்தைக்கூடத் தட்டிவிட அவருக்கு அதிகாரமுண்டு.

இந்தியாவின் சேனைசம்மந்தமானவிஷயம் எல்லாவற்றிற்கும் முக்கியதளகர்த்தர்தான் முதன்மையானவர். அதன் ஆளுகையையவரே வகிப்பார். மற்றுமுள்ள ஆறுநிர்வாகசபைமெம்பர்களுள் ஒருவர் ராஜாங்கத்தின் வரவுசெலவுக்காதாரமான வரிகளாலாய பொதுநிதிபரிபாலனவிஷயத்தையும், மற்றொருவர் இங்கிலாந்திலிருக்கும் நம் மந்திரியாமந்திரி அவர்களுக்கும், அவர்களுக்குதவியாகவேற்பட்டிருக்கும் சங்கத்துக்கும் இந்தியா ராஜ்யநிர்வாகவிஷயமாய்த் தகவல்கொடுப்பது; அவர்களிடமிருந்து உத்தரவோ புத்திமதியோ ஆலோசனையோ பெறுவது முதலானகடமைகளையும், வேறொருவர் ரெவினியூ வியவசாயம் முதலான விஷயங்களையும், இன்னொருவர் வாணிகம், கைத்தொழில், இந்தியாவிலுள்ள ரெயில் வேலைகள் இவைகளையும், பின்னொருவர் இந்தியாகவர்ன்மெண்டாரவர்களால் உத்தேசிக்கும் சட்டங்களை நிர்ணயிப்பது நிரூபிப்பது முதலானவற்றையும், பிறிதொருவர் கல்வி, ஆரோக்கியமுறை, நகரபரிபாலனம் முதலியவிஷயங்களையும் தனித்தனியே பிரித்து வகித்து வருகிறார்கள். நம் மந்தியர்களிற் படிப்பில்மிக்கோரும் ராஜ்யபாரம் வகிக்க வல்லோரும் உளரென்றும், இந்தியா அரசாட்சியில் இந்தியர்களும் முக்கியமானஸ்தானங்களில் அமருதலே ராஜாங்கத்துக்குப் பலமும் ஆதரவுமாகுமென்றும் கருதி மாட்சிமைதங்கிய பிரிட்டிஷ் ராஜாங்கத்தார் சென்றசிலகாலமாக இந்தியர்களை முக்கியமான ராஜாங்கநிர்வாகசபைகளிலும் தெரிந்து எடுத்து நியமித்திருக்கிறார்கள். இந்த இந்தியாநிர்வாகசபையிற் சட்டமெம்பராக முதலில் கனம்

ஸர். எஸ். பி. சின்ஹா அவர்களே நம் நாடெங்கும்புகழ நியமித்தார்கள். அவர்களுக்குப்பின் கனம் சையது ஆலி இமாம் என்பவரை அந்த ஸ்தானத்தில் நியமித்தார்கள். அவர்களுக்குப்பின் இப்போது அந்த நிர்வாகசபைமெம்பராகக் கனம். ஸர். சி. சங்கரன்நாயர் அவர்கள் நிய மிக்கப்பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சட்டசம்பந்தமான வேலையில்லாமற் கல்விசம்பந்தமானவேலையைவகிக்கும்படி நியமித் திருக்கிறார்கள். ஆனல், மேற்குறித்தபடி இந்தியரில் ஒருவரை நிர் வாகசபையில் நியமிக்கவேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தம் அல்லது விதி ஏற் படவில்லை. இப்போது வழக்கத்தையனுசரித்து அப்படி ஏற்பட்டுவரு கிறது. அந்த வழக்கத்துக்குக்காரணம் லார்ட் மார்லியவர்களால் ஏற் படுத்தப்பட்ட சிர்திருத்தங்களி லொன்றுயமைந்தது.

மாகாணப்பிரிவுகள்.

3. இந்தப் பிரிட்டிஷ் இந்தியா இப்போது 15-மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவைகளாவன :—

1. சென்னை.
2. பம்பாய்.
3. வங்காளம்.
4. பேஹாரும் ஓரிஸ்ஸாவும்.
5. ஐக்கியமாகாணங்கள்.
6. பஞ்சாப்பு.
7. பர்மா.
8. மத்தியமாகாணங்கள்.
9. அஸ்ஸாம்.
10. வடமேற்கு மாகாணங்கள்.
11. பலுசிஸ்தானம்.
12. குடகு.
13. ஆஜ்மீர்.
14. அண்டமான் தீவுகள்.
15. டெல்ஹி.

அவைகளில் 1, 2, 3-லக்கமிட்ட மாகாணங்கள்ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியே ஒரு கவர்னரின் ஆளுகைக் குட்பட்டிருக்கின்றன. அக்கவர்னருக்கு உதவிபுரியும்பொருட்டு ஒரு நிர்வாகசபையும் அச் சபையாருள்ளடங்கின ஒரு சட்டநிரூபணசபையும் ஏற்படுத்தப்பட் டிருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றிற்கும் தனித்தனியே ஒரு ஹைக் கோர்ட்டுமுண்டு.

4-வது லக்கமிட்ட புதுமாகாணத்(பேஹாரும் ஒரிஸ்ஸாவும்) துக்கு ஒரு லெப்டினெண்டு கவர்னரும் அவருக்கு உதவிக்கு ஒரு நிர்வாகசபையும் ஒரு சட்டநிரூபணசபையும் ஏற்பட்டுள்ளன. இந்த மாகாணத்துக்கும் ஒரு ஹைக்கோர்ட்டு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

5, 6, 7-லக்கமிட்ட மாகாணங்களுக்குத் தனியே ஒரு லெப்டினெண்டுகவர்னரும் உதவிக்கு ஒரு சட்டநிரூபணசபையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். 5-வது லக்கமிட்ட மாகாணத்தில்மாத்திரம் ஒரு ஹைக்கோர்ட்டு உண்டு. மற்றையிரண்டிலும் தனித்தனி ஒரு சிப்-கோர்ட்டுமட்டுமுண்டு.

8, 9-லக்கமிட்ட மாகாணங்களுக்குத் தனியே சிப்கம்மிஷனரும் அவருதவிக்கு ஒரு சட்டநிரூபணசபையும் உண்டு.

10-முதல் 15-வரை லக்கமிட்டவைகளுக்குத் தனியே ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு சிப்-கம்மிஷனர்மாத்திரம் நியமிக்கப்பட்டு அவரால் தனித்து அரசாட்சி செய்யப்பட்டுவருகிறது.

(இன்னும் வரும்.)

எம். எஸ். சேஷையங்கார்.

ஸ்ரீ:

புத்தகமதிப்புரை.

வரசுல்கம்:—இது, ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட ஒரு சிறியநாடகம். கல்யாணி, மாண்டவன்மீண்டமாயம், மாலினீமாதவம் முதலான அரிய தமிழ்நாவல்கள் இயற்றியவரும், நமது செந்தமிழ்ப்பத்திரிகைக்கு செல்வநூல், ரஸாயனநூல் முதலான பலவிஷயங்களைப்பற்றி விஷய தானம்செய்துவருபவருமான மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ ஆர். எஸ். நாராயணஸ்வாமி ஐயர் அவர்கள் B.A., B.L., இயற்றியது. இது தெளிவான ஆங்கில நடையில், சொல்லணி பொருளணியுடன், காலதேசவர்த்தமானங்களுக்குத்தக்கவாறு, வரசுல்கத்தின்கொடுமையைப்பற்றி விரித்து எழுதப்பட்டுள்ளதாய்த்தெரியவருகிறது. இவ்வரியநூலுக்குச் சொற்பவிலை யேற்பட்டிருப்பது, யாவரும் எளிதில் வாங்கிப்படிக்கவேண்டுமென்ற ஆசிரியரின்கருத்தை விளக்கிக் காட்டும். இத்தகையபுத்தகத்தைத் தமிழிலும்வெளியிடுவாராகில், ஆசிரியர் தமிழறிஞர் பலருக்கும் பேருதவிசெய்தவராவர்.

இதன்விலை அணா இரண்டு. புஸ்தகம் வேண்டுவோர், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் மானேஜர் அவர்களிடமும், மதுரை, தானப்பமுதலிவீதி ஸ்ரீ. சங்கரையரிடமும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

நாலடியார் குறிப்புரையுடன் 1, பிரகலாதாழ்வான்சரிதை இரண்டாம்பதிப்பு 2, ஏகாதசிமஹிமை 3. இப்புத்தகங்கள், வேலூர் ஊர் ஹீஸ்காலேஜ்தமிழ்ப்பண்டிதர்ஸ்ரீமத்-P. K. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரவர்களால் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள், நாலடியார் ஆங்கிலகலாசாலைமாணவர்கள்கற்பதற்கேற்றவாறும், ஸுலபயரும்படிக்குமாறும் இருவேறுநிற மூடையதாகப் பதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாணவர்பதிப்பு விலை அணா 8. ஸுலபயர்பதிப்பு விலை அணா எட்டு. பிரகலாதாழ்வான்சரிதை விலை அணா ஆறு. ஏகாதசிமஹிமை விலை அணா ஒன்று.

கிருஷ்ணன்றூதுச்சருக்கம்:—இது புதுக்கோட்டை மஹாராஜா காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் V. T. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்களாலும், வேலூர் ஊர்ஹீஸ்காலேஜ்தமிழ்ப்பண்டிதர் P.K.ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரவர்களாலும் விளக்கமானபொழிப்புரையுடன் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இன்டெர்மிடியேட் பரீக்ஷைக்குப்படிக்கும் மாணவர்கள் தமிழ்வியாசமெழுதுவதற் குதவியாயுள்ளது. இதன்விலை அணா பத்து.

சம்பகமாலினி:—இது, ப. ம. வேணுகோபாலநாயுடு அவர்கள் எழுதியநாவல். வேலூர் ஊர்ஹீஸ்காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் P. K. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரவர்களால் இரண்டாம்பதிப்பாகப் பதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன்விலை அணா நான்கு.

மேற்கண்ட புத்தகங்கள்வேண்டுவோர் P. K. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரவர்கள், தமிழ்ப்பண்டிதர், ஊர்ஹீஸ்காலேஜ், வேலூர் என்றவிலாசத்தார்க்கு எழுதிப் பெறலாம்.

பத்திராதிபர்.

18. தக்காரோ டொன்றித் தமரா யொழுகினுர்
மிக்காரா லென்று சிறியாரைத் தாந்தேறுர்
கொக்கார் வளவய லூர நினலாமோ
வக்காரஞ் சேர்ந்த மணல்.

எ-து, தக்காரோடுபொருந்தி மற் றவர்க் குறவாயொழுகினுாதலா லவர்மிக்ககுணத்தையுடையா ரிவரென்றுகருதிச் சிறியகுணத்தை யுடையாரைத் தாந் தேறலாகாது; மாஞ்சோலையானிறையப்பட்ட வளவயலூரனே! அக்காரமாகியபாகினேடுசேர்ந்தமணலைத் தின்ன லாமோ! ஆதலான் எ-று.

(குறிப்பு) தக்கார்-வினையாட்சிக்குரியரெனத்தெளியத்தக்க குடிப்பிறப்பு, கல்வி, அறிவு, அன்பு முதலியன வுடையார். சிறியார்-சிற்றினம். இது, "நல் லதனலனும் தீயதன்மீமையும் இல்லென்போரும், விடரும், தூர்த்தரும், நடரும், உள்ளிட்டகுழு"*. தேறுர் என்பதற்குக் கருத்துநோக்கித் தேறலாகாதெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. கொக்கு-மாமரம். மணல் சர்க்கரைப்பானினைச்சார்ந்து கிடந்தாலும், அதற்குத் தன்னியல்பே உளதாவதன்றிச் சர்க்கரைக்குரிய இனி மையும் மென்மையும் நன்மையும் எய்தாமையால் அது தின்னலாகாதவாறு போல, சிறியார் தக்காரினத்தைச்சார்ந்தராயினும் அவர்க்குத் தம்மியல்பே உள தாவதன்றித் தக்கார்க்குரிய இனிமையுமென்மையு நன்மையுமெய்தாமையா லவரை வினையாட்சியிற் றெளியலாகாதென விரித்துரைத்துக்கொள்க. "தாஞட் டொழுகுதற்குத்தக்காரெனவேண்டா"† என்றதனுற் சிறியார் தக்காராற் கொள் ளப்படினு மவர் சிறுமையினீங்கி அதுபாவ்வராகத் தெளியப்படுதற்குத் தகுதி யுடையராகாரென்பதும், அச் சிறியாரினீங்கிய தக்காரே அதுபாவ்வராவரென்ப தும் கருத்தாகக்கொள்க. "பானகத்துநும்பு" என வழங்கும் சொலவடையின் கருத்தும் இது. "மிக்குப்பெருகி" என்னும் பதினேராம் பாட்டுக்குக் கீழ்மக்க ளைத் திருத்தலாகாதென்பது கருத்தாகலானும், இப்பாட்டிற்குச் சிறியாரைக் கைக்கொள்ளலாகாது என்பது கருத்தாகலானும் இது கூறியதுகூறலாகாதென வுணர்க.

19. கறுத்தாற்றித் தம்மைக் கடியசெய் தாரைப்
பொறுத்தாற்றிச் சேறல் புகழா—லொறுத்தாற்றின்
வானேங்கு மால்வரை வெற்ப பயமின்றே
தானேன் றிடவருஞ் சால்பு.

---

*திருக்குறள் 46-ம் அதிகாரவிவரணம்.

† இந்நூலின்பதினெண்காஞ்செய்யுள்.

எ-து, கோபத்தின்கண்ணேமிக்குத் தமக்குக்கொடியவாயிருப்பன செய்தாரையும் பொறுத்துச்செலுத்துவது புகழாவது; ஒறுப்பின் கண்ணே மிக்கொழுகின், வானேங்கு மால்வரைவெற்பனே! அதனுன் ஒருபயனில்லே; தான் பிறரைப்பொறுக்கும் பொறையான்வருவது சால்பாவது எ-று.

(குறிப்பு) தம்மை உருபுமயக்கம். செய்தாரையும் என்னும் சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. பொறுத்து - அவர்செய்யுங் கடியனவற்றைச்சகித்து. ஆற்றி-அவர்க்குள்ள மனவெப்பத்தை ஆற்றி. சேறல்-அவரை நல்வழியிற் செலுத்துதல்; ஈண்டுச் சேறல் பிறவினைப்பொருளுணர்த்திற்று. சேறல்புகழெனக் காரணம் காரியமாயுபசரிக்கப்பட்டது. பொறுத்தாற்றிச்சேறல் என்பது பொறுத்தாற்றிக்கொள்ளல் எனவும், மால்வரைவெற்பவெண்பது மால்வரைநாட எனவும் பிரதிபேதங்களிலுள்ளன. வரைவெற்பவெண்பதற்கு மூங்கில்களையுடையமலைநாடனே எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. ஒறுத்தல்-தண்டித்தல், ஆற்றல்-மிகுதல். ஒறுத்தாற்றலால் உட்பகைகொள்வராதலாலும், புகழும் சால்பு மெய்தாமையாலும் அதனுற் பயனில்லே என்றார். நோன்றல்-பொறுத்தல்; இதனை, "உற்றநோய்நோன்றல்"* என்பதனு லுணர்க. தானேகெடவருஞ் சால்பெனப் பிரதிபேதமிருப்பினும், அது உரையொடுபொருந்தாமையாலும் வேறு பொருட்பொருத்த மின்மையாலும் விலக்கத்தக்கது. சால்பு-பெருமை. **பொறுத்தவர் பேரியவர்** என்பது உலகவழக்காய்வழங்கும் பழமொழி. இப் பாட்டால், தமக்குத் தீங்கிழைப்பாரை யொறுத்தலினும் பொறுத்தலே சிறந்ததென்பது கூறப்பட்டது. இது "ஒறுத்தாற்றின்" என்னுங்குறிப்பால் ஒறுத்தற் குரியராகிய எளியார் பிழைத்தன பொறுத்தலே அறமெறிநோக்கி விதித்தலால், ஒத்தார் மிக்காராய பகைவர்பிழைத்தனபற்றி, "பொறையெனப் படுவ தாடவர் தமக்குப் பூணெனப் புகலினும் பொருந்தார், முறையறப் புரிந்தா லக்கணத் தவர்த முடித்தலே துணிப்பதே முழுப்பூண்"† என்னும் அரசநீதியொடு மாறுபடாதென வுணர்க.

20. காவலனே யாக வழிபட்டார் மற்றவ
னேவல் வினைசெய் திருந்தார்க் குதவடித்த
லாவனைய நின்றதன் கன்று முலையிருப்பத்
தாயண ருன்சுவைத் தற்று.

---

*திருக்குறள் உஎ-வது அதி. தவம். க.

†வில்லிபாரதம் சேகன்வதைச்சருக்கம். செய்—சக.

எ-து, அரசனைத் தமக்குநட்பாம்வகை வழிபட்டொழுகினார், மற்றவ்வரசனுலேவப்பட்டவினைசெய்திருந்தபிறர்க்குஉதவியையடுத்துமற்றவராற் காரியங்கோடல், தன்னையணையநின்ற ஆவினை யதன்கன்று முலையைத்தவிரத் தாயனலைச்சுவைத்தாற்போல்வதொன்று எ-று.

(குறிப்பு) உதவடுத்தல்-உதவுதலைப்பின்பற்றிக் காரியங்கோடல்; அதாவது ஏவல்வினைசெய்திருந்தார்க்கு ஒன்றுதவுதலைச்செய்து அதற்குப்பிரதியாகத் தாங்கருதியகாரியங்கொள்ளமுயறல் என்றபடி. ஆவினையநின்றதன்கன்று என்றதற்கு, தன்னையணையநின்றஆவினை யதன்கன்று எனப் போந்தபொருளுரைக்கப்பட்டது. அணல்-பசுவின்முன்னங்கால்களினிடையே புடைத்திருப்பதோர் உறப்புவிசேடம். அது, தாடியினடியாம். ஒரு பசுக்கன்றுதது, தன்னிடத்தன் புள்ள தாயின்மடியிற் பால்சுரந்திருக்கும்போதே யதன்வழி தனக்குவேண்டும் பாலேநுகராது, தாயின் தாடியைச்சுவைப்பதாற் பயனுறுதலாறுபோல, ஒருவன் தனக்கு அரசன் அன்புடையனுயும், வேண்டிற்றுதவும் விழைவுடையனுயும் இருக்கும்போதே அவனிடம் கொள்ளுதற்குரிய காரியங்கொள்ளாது அவனே வியவேலைகளைச்செய்யுமவருக்கு ஒன்றுதவிக் காரியங்கொள்ளுமுயற்சி பயனின்றும் என உவமையொடுபொருத்தி யுரைத்துக்கொள்க. முயற்சி பயனிலதாதற்குக் காரணம், அரசனிடத் ததிபரிசயமுடையராயிருந்தும், இக்காரியம் அவனிடத் தெளிதிற்கொள்ளாமையால் அவனுக்கு இதுசெய்ய விருப்பமில்லையோ என்ற ஐயுறவாலும், இவர்க்கு இதுசெய்யின் இவ்வாறே பிறர்க்குஞ்செய்யுமியல் பினனென இவர் தெரிந்துவைத்துப் பின்பொருகாலத்துஅரசனுக்கு அறிவிக்கக் கூடுமென்னு மச்சத்தாலும் அவ ரதுசெய்யாமையென்க. அரசனை வழிபட்டார் அவனுலடைதற்குரியபயனை எய்தும்வாயிலறிந்துபெறுதல் எளிதென்பது இதனுற் கூறப்பட்டது. **நாயிழுலைசுவைக்கப்பால்வருமோ? தாடியைச்சுவைக்கப்பால்வருமோ? என்பது பழமொழி.**

21. உரைமுடிவு காணு னிளமையோ னென்ற
நரைமுது மக்க ளுவப்ப—நரைமுடித்துச்
சொல்லான் முறைசெய்தான் சோமன் குலவிச்சை
கல்லாமற் பாகம் படும்.

எ-து, தம்முண் மறுதலையாயினிருவர் தமக்குமுறைமைசெய்ய வேண்டிவந்து சிலசொன்னு லச்சொல்லின்முடிவுகண்டே யாராய்ந்து முறைசெய்ய வறிவுநிரம்பாத விளமைப்பருவத்தானென் றிகழ்ந்த நரைமுதுமக்களுவக்கும்வகை நரைமுடித்துவந்து முறைவேண்டிவந்த விருதிறத்தாருஞ்சொல்லியசொற்கொண்டே யாராய்ந்தறிந்து முறைசெய்தான், கரிகாற்பெருவளத்தானென்னுஞ்சோழன்; ஆதலாற் றத்தங் குலத்துக்குத்தக்கவிச்சைகள் கற்பதற்குமுன்னே செம்பாகமுளவாம் எ-று.

(குறிப்பு) 'தம்முண்மறுதலையாயினாரிருவர் தமக்குமுறைமைசெய்யவேண்டி வந்து சிலசொன்னால்' என்பதும், 'முறைவேண்டிவந்த இருநிறத்தாருஞ்சொல்லிய' என்பதும் இசையெச்சம். காணு என்றதனால், கண்டு முறைசெய்வதற்கேற்ற அறிவுநிரம்பாமையாகிய காரணம் உபசரிக்கப்பட்டது. 'ஆராய்ந்தறிந்து' என்றது முறைசெய்தற்குரிய சாதனம்விரித்துரைத்தவாறு. குலவித்தை கல்லாமற்பாகம்படுமென்றது பழமொழி. இது 'குலவித்தை கல்லாமற்பாதிவரும்' எனவும், "குலவித்தை கல்லாமலேவரும்" எனவும் வழங்கப்படுகிறது. இப் பழமொழிப்பொருளே இப்பாட்டினுள் எடுத்துக்கொண்டபொருளாக நாட்டப்பட்டமையால் "உரைமுடிவு.....சோழன்" என்றது அப்பொருளைநிரூபித்தற்கு ஓரைதிகங்கூறியவாறு. இவ் வைதிகம், மணிமேகலையுள்ளும் "இளமைநாணி முதுமையெய்தி-உரைமுடிவுகாட்டியவுரவோன்"* எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது:—முன்பொருகாலத்துச் சோழநாட்டி லரசுரிமைக்குரியாரில்லையாக, அதற்குரியானைத்தெரிந்தெடுக்குமாறு அந்நாட்டார் பட்டத்தியானையின்கையிற் பூமாலைகொடுத்துவிடுத்தவிடத்து, அது கருவூர்சென்று, அங்குக் கடதிலையஞ்சி வீலையாடிக்கொண்டிருந்த காரிகால்வளவன்கழுத்திலே அம் மலர்மாலைசாத்த, அது கொண்டு, அவனே யவ் வரசுரிமையுடையானென முடிசூட்டப்பெற்று, இலையஞ்சியிருந்து முறைசெய்துவருங்கால், முறைசெய்வதற்கேற்ற அறிவுநிரம்பாத இலையோனுதலால் இவன்செய்யும் உரைமுடிவு நெறிப்படுமோ நெங்ஙனம் என முறைவேண்டிநிற்கும் முதியோ ரையுறுமாற்றையறிந்து, அவ ரங்ஙன மையுறுவண்ணம், பின்பு பிறிதொருமுதியோரைவைத்து முறைசெய்வான்போன்று, நரைமுடிதரித்து முதியோர்வேடம்பூண்டு தானேயிருந்து முறைசெய்துவந்தான் என்பதாம். இச்சரித்திரத்தைப் பின்னர்க் "கழுமலத்தியாத்தகளிறு"† என்னும் பாட்டுரைகூட்டி யுணர்க. இதனால், குலவித்தை இயல்பானேவருமாதலால் ஒருவனுக்குப் பிறதொழிற்பயிற்சி சோர்வுபடுவதுபோலக் குலத்தொழிற்பயிற்சி சோர்வுபடாதென அதன்சிறப்புக்கூறப்பட்டது. குலத்தொழிலைக் கைவிடலாகாதென்பது கருத்து. [இக்கருத்துப்பற்றியே முன்னோரும் பலவகைத்தொழில்களும் இந்நாட்டிற் குலாசாரமாக நியமிக்கப்பட்டன.]

22. உரைத்தாரை மீதூரா மீக்கூற்றம் பல்லி
நெரித்த சினைபோலு நீளிரும் புன்னைப்
பொரிப்பூ விதழுறைக்கும் பொங்குநீர்ச் சேர்ப்ப
நரிக்கூஉக் கடற்கெய்தா வாறு.

எ-து, தம்மே லடர்த்துச்சொல்லப்பட்டாரைச் செயலாலடர்க்க மாட்டாது வாயாலடர்த்துச்சொல்லுஞ் சொலவு, பல்லியினுடைய

*காதை-4 அடி-107-108.

† இந்நூலின் 62-ஆம் செய்யுள்.

மூட்டையைநெரித்தாற்போலமலர்ந்த நீளிரும்புன்னையினுடைய பொரி நிறம்போன்ற பூக்களினுடையவிதழ்கள்பெய்யாநின்ற பொங்குநீர்ச் சேர்ப்பனே! நரியின்கூப்பீடு கடலினைசையைத் தாழ்படுக்கமாட்டாத வாறுபோலும் எ-று.

(குறிப்பு) 'உரைத்தாரை'யென்பதற்கு, பின்வரு 'மீதூராமீக்கூற்றம்' என்னுங்குறிப்பால், 'தம்மே லடர்த்துச்சொல்லப்பட்டாரை' எனப் பொருளுரைக்கப் பட்டது. தம்மே லடர்த்துச்சொல்லப்பட்டாரை யென்றது, தம்மை யடர்த்துப் பேசி வாய்க்கலகம்விளைப்பாரை யென்றபடி. சொல்லப்படுதல் ஈண்டுச் செய்வினையளவாய்நின்றது. அடர்த்தல்-அடக்கி மேற்சேறல். மீதூர்தல் என்பதனுள் ஊர்தல் செயலாதலால் அது செயலாலடர்த்தலாயிற்று. அது இங்கு ஊர்தல் என்னுங் குறிப்பான் மெல்லெனமேற்சேறலாகிய நெறிப்பாடையை முறை செயலென அறிக. இதனுல் எதிர்த்துத்தாக்குஞ் செயலாலடர்த்தல் விலக்கப் பட்டது. மீதூராமீக்கூற்றம்-பெயரெச்சத்தொடர். அதற்கு, 'செயலாலடர்க்க மாட்டாது வாயாலடர்த்துச்சொல்லுஞ்சொலவு' எனத் தெளிவுபற்றி வினையெச்சவாய்பாட்டாற் போந்தபொருளுரைக்கப்பட்டது. அல்லது ஊராதென்னும் வினையெச்சத்திறுதி விகாரத்தாற்றொக்கதெனக் கொள்க. நெரித்த என்பது உருபுகொள்ளும்பெயரிடைவந்த செயப்பாட்டுவினைப்பெயரெச்சம், செய்ததுபோற்கூறப்பட்டது. உறைத்தல்-துளித்தல்; அது பெயலொப்பு மையால் உதிர்தலுணராநின்றது. சேர்ப்பன்-கடற்கரையுடையான். கூம்முதனிலைத்தொழிற்பெயர். கடல் என்பதற்குப் பொருளொடுபொருந்தக் கடலோசையெனப் பொருளுரைத்திருப்பது உபசாரவழக்கு. எய்தாவாறு இதில் எய்தாமை-பொருந்தாமை; அது ஒவ்வாமைக்குறிப்பானமையால், 'தாழ்படுக்க மாட்டாதவாறுபோலும்' என உவமவருபுவிரித்துப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. தாழ்படுத்தல்-தாழச்செய்தல்; அடக்குதலென்றபடி. நரிக்கூப்பீடு கடலொலியைத் தாழ்படுக்கமாட்டாதவாறுபோலச் சொல்லாலடர்த்துவருவா ராரவாரத்தை எதிர்ப்பாரது சொல்லாரவாரம் தாழ்படுக்கமாட்டாதென்பது உவமையாற்போந்த பொருளாம். ஆகவே, சொல்லாலடர்ப்பாரை யடர்க்கப்படுவோர் தாமும் அவ்வாறடர்க்காது ஒறுக்குமுறையானே யடக்குகவென்பது கருத்தாகக்கொள்க. நரிக் கூக்கற்கடன்முற்றும்? என்பது பழமொழி. இங்கு முற்றும்? என்றது காகுவாதலால் முற்றுதென்பதே பொருளாம். இது, கடற்கரைக்காட்டிலுள்ள நரிகள் கரையருகுவரும் நண்டுகளேத்தின்ன, அதுகண்டு கடல் தம்மையோட்டக் கருதி ஆரவாரித்துவருகின்றதென்றறிந்து,அக்கடலோயோட்டக்கருதியவைதிரண்டு கூவிளி யெடுக்கின்றனபோலும் என நரிகளிரவி லூளையிடுதலைவருணிக்கும் கற் பனையடியாகவந்தநாட்டுவழக்கு. நரிக்கூவிளிக்கடங்காதகடல் இராமபிரானுணைக் கடங்கியவாறுபோல, மீக்கூற்றுக்கடங்காது ஆரவாரித்துக் கலாம்விளைப்பார் அரச

ஞணைக்கு அடங்குவார் என்பது குறிப்பு. இராமபிராஞணையாற் கடலடங்கிய தென்பதனை "வென்வேற் கவுரியர் தொன்முது கோடி-முழங்கிரும் பௌவ மிரங்கு முன்றுறை-வெல்போ ரிராம னருமறைக் கவித்த-பல்வீ ழாலம் போல-வொலியவிந் தன்றிவ் வுழங்க லூரே* என்னும் அகப்பாட்டடிகளா னறிக.

23. அருமை யுடைய பொருளுடையார் தங்கட்
கருமு முடையாரை நாடா—ரெருமைமே
ஞரை துயில்வதியு மூர குளந்தொட்டுத்
தேரை வழிச்சென்ரு ரில்.

எ-து, பெறுதற்கரியபொருள் யாதானுமொன்றினையுடையார், தம்மாட்டுக்கொள்ளுங்கருமமுடையாரை யாராயவேண்டுவதில்லை; எருமைமே ஞரைதுயில்வதியுமூரனே! குளத்தைத்தோண்டி அதன்க ணுறைவதற்குத் தேரையுள்ளவிடந்தேடிச்செல்வா ரில்லை எ-று.

(குறிப்பு) 'தங்கட்கருமமுடையாரை' என்னுங் குறிப்பால் இங்குப் பொருள் என்றது பொருள்வருவாய்க்கிடனை தொழிற்றுறையையென வுணர்க. அத் துறைவகை பலவாதலால் அவற்றுட் டமக்கேற்றதொன்றினை என்பார், யாதானு மொன்றினை யென்ரூர். அவை, பொன்மணிமுதலியபொருள்கொளுந்துறைக ளும், பொறிபலசமைக்குங் கம்மியத்துறைகளும், இயற்கைப்பொருளாய்ந்தெடுக் குந் துறைகளும், செயற்கைப்பொருள்பலசெய்யுந்துறைகளும், மரக்கலமுதலிய வியக்குறுதுறைகளும் பிறவுமாம். அத்துறைகட்கருமையாவது செய்யக்கடவ வினைகளே இடம்,பொருள்,கருவிமுதலியவற்றினமைதியால் எளிதின்முடிக்குமா றமைத்தல். 'தம்மாட்டுக்கொள்ளுங் கருமமுடையாரை யாராயவேண்டுவதில்லை' என்றது அங்ஙனம் செவ்விதினமைக்கப்பெற்ற தொழிற்றுறைக்குரிய வினைகளே நடாத்தற்குரியார் அத் தொழிற்றுறைமுதல்வனுல் ஆராய்ந்துதேடவேண்டாது அவர்தாமே தேடிவிரும்பிவருவர் என்றவாறு. 'எருமைமே ஞரைதுயில்வதியு' மென்றது நீர்ப்பரப்பில்லாத வெற்றிடமில்லாமையும், அந்நீர்ப்பரப்பின்கண், நிடர்கள்போற் றிரண்டுதொக்க எருமையின் றெருதியும், அவற்றின் மடியின் மிகுதியும் குறிப்பாலுணர்த்தி மருதநிலவளஞ் சுவையுறக்கூறி முன்னிலையை விசேடித்தவாறு. நாரை துயில்வதியுமென்றது-அது துயில்வதியுமாறு இரை தேர்தற்கேற்ற மீனினங்களின்மிகுதிகுறித்துநின்றது. ஊரன்-மருதநிலத்தலை வன். 'தேரையுள்ளவிடந் தேடிச்செல்வாரில்லை' என்றது தவளைகள் தாமே வந்தடையு மென்றவாறு. தவளைகள் தாம் ஜீவித்தற்குரிய வாய்ப்பானகுளத் துறைகளைத் தாமே விரும்பிவந்தடைவதுபோல, வினையாளரும், தாம் ஜீவித் தற்குரிய வாய்ப்பான தொழிற்றுறைகளைத் தாமே விரும்பிவந்தடைவர் எனக்

*அகநானூறு, செய்யுள்-70.

கருத்துநோக்கி எடுத்துக்காட்டொடு பொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. தொழிற் றுறைகளாட்டற்குரிய பெருஞ்செல்வமுடையார் வினையாளரில்லையென்று மடிந்திராது அவர் தாமேதேடிவரும்படி இடம் பொருள் கருவிமுதலியவற்றுல் வாய்ப்புடையவாய் அமைக்கவேண்டுமென்பது கருத்தாகக்கொள்க. இதன் பழமொழி, தளம்வேட்டத் தவளை தானேவரும் என வழங்கப்படுகிறது.

24. இசைவ கொடுப்பதூஉ மில்லென் பதூஉம்
வசையன்று வையத் தியற்கையஃ தன்றிப்
பசைகொண் டவனிற்கப் பாத்துண்ணு ஞயி
னசைகொன்றுன் செல்லுலக மில்.

எ-து, தனக்கியன்றன கொடுத்தலு மியலாதன வில்லையென்றலு மொருவற்குக் குற்றமன்று; உலகத்தார்செயலே; அவ்வகையன்றி, இவனெனக்குப் பசைப்படிவனென்று தன்மனத்திற்கொண்டவொருவனிற் பக்கண்டு மவனுக்குப் பகுத்துண்ணுதலிலித்தவிர்க; நசையுடையாரைத்தன்பமுறுத்தினுனுக்குச் செல்லு மறுமையுலகத்தின்கண் ணின்ப மில்லையாதலாற் பசைகொண்டவற்குப் பகுத்துண்க எ-று.

(தெறிப்பு) இசைவகொடுப்பது என்றது இரப்போன்விரும்பத்தினளவு கொடாது இரக்கப்படுவான் தனக்கியன்ற சிறிதளவுகொடுப்பதென்றவாறு. இல்லையென்றல் இங்குக் கொடுத்தலின் மறுதலைகுறித்தமையால் அதன் மறுதலைச்செய்யப்படுபொருளான 'இயலாதன' என்பது கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. 'இயலாதனவில்லையென்ற'லாவது இரப்போன்விரும்புமவை கொடுக்கவியலாதனவாயின் உடனே அவை யில்லையென்றுசொல்லி வறிதேபோக்குதலாம். 'அவ்வகையன்றி' என்றது அவ்விரண்டனுள் ஒன்றுஞ்செய்யாதென்றவாறு. பசை-பற்று. இதனைப் "பசைந்தாரிற், றீர்தலிற்றீப்புகுதனன்று"* என்பதனுனறிக. பசைகொண்டவன் என்பதில், கொள்ளுதல் கொள்கையாகியமனத் தொழிலாதலால், 'பசைப்படுவனென்று தன் மனத்திற்கொண்டவொருவன்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. அங்ஙனம் அவன் கொள்ளுதற்கு மூன்சொல்லிய இரண்டனுள் ஒன்றுஞ்செய்யாமையேகாரணமென்பது கருத்தாகக்கொள்க. பாத்துண்ணுயின் என வினையெச்சமாகக்கொள்ளாது, பாத்துண்ணுயில் எனப் பதச்சேதஞ்செய்து, பாத்துண்ணுயிருத்தலென்பதன் எதிர்மறையாகக் கொண்டு, நசைகொன்றுன்செல்லுலகமில் எனப் பின்வருமேதுவுக்குப் பிரதிஜ்ஞாவாசகமாக்கி, " பாத்துண்ணுதலிலித்தவிர்க " எனப் போந்தபொருள் உரைக்கப்பட்டது. பகுத்துண்ணல்-"வருவாயுட்கால்வழங்கிவாழ்தல்."† நசை-

* நான்மணிக்கடிகை, செய்யுள்-கடு.

† நிரிகடுகம், செய்யுள்-உக.

பால்பகாஅஃறிணைச்சொல்; அது இங்கு நசையுடையாருக் காகுபெயராய் அவரது எளிமையும் உடனுணர்த்திநின்றது. கொல்லுதல்-ஈண்டு வருத்துதலாயிற்று. நசைகொன்ருற்கென்னும் நான்கனுருபு விகாரத்தாற்ருெக்கது. செல்லுலகம்-மறுமையுலகத் தின்பத்துக்கானமையா லாகுபெயர். 'பசைகொண்டவற்குப்பகுத்துண்க' என்றது எதுவையடித்து முடிந்ததுமுடித்தல் என்னும் நிகமனங்கூறியவாறு. "இயன்ருற்கொடுப்பர் இயலாவிட்டா லில்லையென்பர்" எனச் செம்பொருள்படவழங்கும் உலகவழக்கான தொடர்மொழிப்பொருளே பழமொழிப்பொருளாகவும், அதன்குறிப்புப்பொருளே எடுத்துக்கொண்டபொருளாகவும் இப்பாட்டின்கண் காட்டப்பட்டுள்ளன. இரப்பவர்க்கு நசையுண்டாகுமாறு அவரைத் தாழ்க்கவைத்து வருத்தலாகாதென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

25. உரிமைதனிற் றம்மோ டுழந்தமை கண்டு
பிரிவின்றிப் போற்றப் படுவார்—திரிவின்றித்
தாம்பெற் றதனை யுவவார் பெரிதகழிற்
பாம்புகாண் பாரு முடைத்து.

எ-து, உரிமையாற் றம்மொடு பிரிவின்றிப் பயின்றுபழகினமை கண்டு பாதுகாக்கப்படுவார், மனத்தின்க ணெருவேறுபாடின்றிப் பாதுகாப்பாராற் ரும்பெற்றபொருளினனுவவாது, பின்பு மாசைப்படாநிற்பார், பெரிதகழ்ந்தாற் பாம்புகாண்பாரையு முலகமுடைத்தாதலாற் பெற்றதனனுவக்க எ-று.

(குறிப்பு) உரிமை என்றது உழந்தமை என்னுங்குறிப்பால் இங்கு வினையாட்சியாற் ருெடர்புடையராந்தன்மையை யுணர்த்துவதாயிற்று. தம்மொடுபிரிவின்றி யுழந்தமைகண் டெனக்கூட்டுக. தம்மொடு என்றது பாதுகாப்பாராகியதலைவரோ டென்றவாறு. 'பயின்றுபழகினமைகண்டென்றது' காரியஞ்செய்து பழகினமை கண்டென்றவாறு. போற்றப்படுவார் என்றது பாதுகாப்பாராற்போற்றப்படுவாரென்றவாறு. திரிவின்றி என்னும் வினையெச்சம் உவவார் என்பதன் முதனிலைவினைகொண்டுமுடிந்தது. இதனால், திரிவின்மை உவத்தற்கும், திரிவு உவவாமைக்கும் காரணமாமென்பது காட்டியவாருயிற்று. திரிவு-உண்மைக்கு மறுதலையாய வுணர்வு. உவவார் என்றது உவவாதார் சிலர் என்றபடி. இது போற்றப்படுவார் என்ற எழுவாய்க்குப் பயனிலையாயும், பின் உவக்க என வருவித்துமுடிக்கும் பயனிலைக்கு எழுவாயாயும்நின்றது. 'தாம்பெற்றதனனுவவார்' என்னும் பொருளடையை மத்திமதீபமாகவைத்தமையால், 'பெரிதகழிற் பாம்புகாண்பாருமுடைத்து' என்னுந் திட்டாந்தத்தொடுங்கூட்டுக. பெரிதகழினென்னுங்குறிப்பால் உவவார் என்பதற்கு, ஆசைப்படாநிற்பார் எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. பாம்புகாண்பாருமுடைத்து என்னுங் குறிப்பால், பெரிதகழின்

ஸ்ரீ

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து

1915-வது அக்டோபர்மீ 1ஆ முதல் 31ஆ முடிவுவரையுள்ள வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.	செலவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.
சங்கம் மெம்பர்களிடமிருந்து பிரவேசக்கட்டணம் உள்பட வருஷச் சந்தா வரவு ரூ. ... 49—0—0				சங்கம் மானேஜ்மெண்டாபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு 1915வது ஆகஸ்டு, செப்டம்பர்மீ மாங்களுக்கும், அக்டோபர்மீ சம்பளத்தினின்றும் அட்வான்சாகவும் செல் ரூ. ...185—0—6			
சங்கம் "செந்தமிழ்"ச் சந்தாதாரிடமிருந்து பத்திரிகைக்கு சந்தா வரவு ரூ. ... 16—2—0				ஷெ எடிட்டோரியல் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு 1915வது ஆகஸ்டு, செப்டம்பர்மீ மாங்களுக்கு செல் 107—0—0			
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி சந்தா வரவு ரூ. ...	65	2	0	ஷெ பிரிண்டிங் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு 1915வது ஆகஸ்டு, செப்டம்பர்மீ மாங்களுக்கும், அக்டோபர்மீ சம்பளத்தினின்றும் அட்வான்சாகவும் செல் ரூ. ...186—15—4			
பத்திரிகையில் வெளியிடப்படும் விளம்பரங்களுக்கு சார்ஜ் வரவு ரூ. ...	7	15	0	ஷெ பைண்டிங் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு செப்டம்பர்மீ த்துக்கும், அக்டோபர்மீ சம்பளத்தினின்றும் அட்வான்சாகவும் செல் ரூ. 44—13—6			
Co-operative Stores-ல் போட்டு வரும் தொகையின் பேரில் வட்டி வரவு ரூ. ...	1	1	10				

சங்கப்பதிப்பு புஸ்தகங்கள் விற்ற வகையில் வரவு	ரூ. ...	74	9	0	ஷே பாண்டியன் லைப்ரேரி ஸிப்பத்திக்கு செப்டெம்பர்மீ த்துக்குச் செல் ரூ. ...	15—0—0				
ஸ்டாக்கிலிருக்கும் பிரிண்டிங் பேப்பர் விற்றவகையில் வரவு	ரூ. ...	5	12	0	சங்கம் கலாசாலை உபாத்தியாயர்களுக்கு 1915ஞ்ரு மே, ஜூலை மீங்களுக்கு பாக்கியும், ஆகஸ்டு, செப்டெம்பர்மீங்களுக்குகம்பளமும், மாணவர்களுக்கு போரஷூனப்பணமும செல ரூ. ...	253—0—7				
சங்கமாபீஸில் நடந்த Printing வேலைகளுக்கு சார்ஜ் வரவு	ரூ. ...	387	3	6	ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி சங்கம் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டுக்கு சம்பளம் செல்	ரூ. ...	791	13	11	
ஷே Binding வேலைகளுக்கு சார்ஜ் வரவு	ரூ. ...	105	13	6	பிரிண்டிங் ஆபீஸ் சம்பந்தமாக இஞ்சின், மெஷீன் வகையருவுக்கு எண்ணெய் வாங்கச் செல் ரூ. ...	16—1—6				
சங்கம் காலி நிலத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மரக்கடைக்கு ராகுஸைவுஸ்புரட்டாஸிமீ த்துக்குரிய வாடகை அரி. அ.பொ.வெள்ளையப்ப நாடாரிடமிருந்து வரவு	ரூ. ...	65	0	0	ஷே ஆபீஸ் சம்பந்தமாக Ink வகையரு கண்டின்ஜன்ஸி சாமான் வாங்கச் செல் ரூ. ...	4—3—0				
					ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி செல்	ரூ. ...	20	4	6	
					பைண்டிங் ஆபீஸ் சம்பந்தமான வஜ்ஜிரம் வகையரு கண்டின்ஜன்ஸி சாமான் வாங்கச் செல்	ரூ. ...	12	11	3	
சங்கம் Life-President மாட்சிமை தங்கிய இராமநாதபுரம் ராஜா ஹிஸ் ஹைனெஸ் பர். ராஜ ராஜேஸ்வர சேதுபதியாரிய முத்துராமலிங்க சேதுபதி அவர்களிடமிருந்து சங்கத்துக்கு கடனாக வரவு	ரூ. ...	1500	0	0	சங்கமாபீஸ் உபயோகத்திற்கு சென்ற வருஷத்தில் பிரிண்டிங் பேப்பர் சப்ளை செய்த சென்னை Messrs. John Dickinson & Co வுக்கு பாக்கி செல்லவேண்டிய தொகை அனுப்பிய வகை					

"பாண்டியன் லைப்ரேரி" புஸ்தகம் ஒன்று தவறியதற்கு ஷே. புஸ்தகத்தின் கிரையம் Late Teacher Mr. Arangaswamy Iyengar அவர்களிடமிருந்து வரவு	ரூ. ...	1	8	0	பிரிண்டிங் ஆபீஸ் ஆர்டர்கள் உபயோகத்திற்கு பேப்பர் வாங்கச் செல் ரூ. ...	66—7—3		
					பைண்டிங் ஆபீஸ் ஆர்டர்கள் உபயோகத்திற்கு தோல் வகையறு சாமான்கள் வாங்கச் செல் ரூ.	13—10—0		
					சங்கம் கலாசாலை உபயோகத்திற்கு பேப்பர் வகையறு contingencies சாமான்கள் வாங்கச் செல்	1—2—3		
					ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி செல் ரூ. ...		224	5 0
					சங்கம் கலாசாலை உபயோகத்திற்கு புஸ்தகங்கள் வாங்கச் செல் ரூ. ...		4	2 3
					பிரிண்டிங் ஆபீஸ் ஆயில் இஞ்சினுக்கு புதிதாக Vapouriser-ம் crank shaft-ம் செய்ததற்கும் Treadle வகையறு மெஷீன்கள் slight repair செய்ததற்கும் செல் ரூ. ...		67	2 10
					சங்கமாபீஸ் Correspondence, V. P. etc., சம்பந்தமாகவும், President's office contingencies சம்பந்தமாகவும், போஸ்டேஜ் வகையிற் செல் ரூ. ...		27	8 0

ஆபீசினின்றும் வெளியூர்களுக்கு அனுப்பிய சாமான்களுக்கு ரயில்வே சார்ஜ் செல்லாக்கியது	ரூ. ...			0	4 0
சங்கம் காலிநிலத்துக்கு, 1915-16ம் ஹிஸ்தியில் முனிசிபல் வரியில், முதல் ஆறுமாதத்துக்குச் செல் ரூ. 48-12-0; சங்கமாபீஸ் வைத் திருக்கிற கட்டிடத்திற்கு 1915ஹ்ரு மேமீ முதல் செப் டம்பர்மீ முடிய மீ 5-க்கு, மீ 1-க்கு ரூ. 45 வீதம் வாடகை செல் ரூ. 215: ஆக மொத்தம் செல்	... ரூ. ...			263	12 0
சரஸ்வதி பூஜை சம்பந்தமாய் சங் கத்தில் செலவான வகையில் ரூ.	...	6—8—1			
Overtime work செய்த சங்கம் சிப்பந்திகளுக்குச் செல் ரூ.	...	2—9—10			
ஆபீஸ் business சம்பந்தமாக வண்டிவாடகைக்குச்செல்ரூ.	...	1—0—6			
ஆபீஸ் கட்டிங் மெஷீனில் அடங் காத புத்தகங்களை வெளியே கொடுத்து கட்டிங் செய்ய சார்ஜ் செல் ரூ.	...	0—8—0			

				ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி Miscellaneous செலவு ரூ. ...		10	10	5
ஆகமொத்தம் வரவு ரூ. ...	2214	0	10	* ByPass Book No. 577. Rs.703–4–4 Do102Rs.152-14-2	ஆகமொத்தம்செலவுரூ	1422	10	2
சென்ற செப்டம்பர்மீ த்தின் கடை சித்தேதியில் நின்ற பாக்கித் தொகை ரூ. ...	188	3	8	(Building Fund) By cash in hand Rs. 123–7–10	*போகபாக்கிஇருப்புரூ	979	10	4
ஆகமொத்தம் ரூ. ...	2402	4	6		ஆகமொத்தம் ரூ. ...	2402	4	6

Audited and found correct,
V. S. Ramaswami,
16–11–15. *Auditor.*

T. A. Subbavenkatarama Iyer,
Manager,
13–11–15.

ஸ்ரீ

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து

1915ஆ நவம்பர்மீ 1உ முதல் 30உ முடிவுவரையுள்ள வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.	செலவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.
புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் தர்பார் ஆபீலிருந்து 1915ஆ அக்டோபர்மீ த்துக்குரிய சந்தா வரவு ரூ. ...	50	0	0	சங்கம் மானேஜ்மெண்டாபீஸ் ஸிப்பந்திகளுக்கு 1915ஆ அக்டோபர்மீ த்துக்கு சம்பளம் செல் ரூ.	103	13	11
				ஷி எடிட்டோரியல் ஆபீஸ் ஸிப்பந்திகளுக்கு ஷி மீ த்துக்கும், நவம்பர்மீ சம்பளத்தினின்றும் அட்வான்சாகவும் செல் ரூ. ...	77	0	0
சங்கம் மெம்பர்களிடமிருந்து பிரவேசக்கட்டணம் உள்பட வருஷச்சந்தா வரவு ரூ. ...	27	2	0	ஷி பிரிண்டிங் ஆபீஸ் ஸிப்பந்திகளுக்கு ஷிக்கு செல் ரூ. ...	179	3	5
				ஷி பைண்டிங் ஆபீஸ் ஸிப்பந்திகளுக்கு ஷிக்கு செல் ரூ. ...	36	15	10
சங்கம் "செந்தமிழ்"ச் சந்தாதாரிடமிருந்து பத்திரிகைக்கு சந்தா வரவு ரூ. ...	16	3	0	ஷி பாண்டியன் லைப்ரேரி ஸிப்பந்திக்கு ஷிக்கு செல் ரூ. ...	17	0	0
				சங்கம் கலாசாலை உபாத்தியாயர்களுக்கு 1915ஆ அக்டோபர்மீ சம்பளமும், மாணவர்களுக்கு செப்டம்பர், அக்டோபர்மீ ங்களுக்கு போஷணைக்காகவும் செல் ரூ. ...	179	6	8
ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி சந்தா வரவு ரூ. ...	43	5	0				

சங்கம் பரீக்ஷைகளில் தேறிய மாணவர்களுக்கு அளிக்கப்பெற்ற யோக்கியதா பத்திரத்திற்கு Duplicate copy தயாரித்துக் கொடுத்த வகையில் வரவு	ரூ. ...	0	8	0				
சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் விற்ற வகையில் வரவு	ரூ. ...	107	14	6				
சங்கமாபீஸில் கடந்த Printing வேலைகளுக்கு சார்ஜ் வரவு	ரூ. ...	361	15	0				
ஷி Binding வேலைகளுக்கு சார்ஜ் வரவு	ரூ. ...	39	9	0				
சங்கம் காலிநிலத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மரக்கடைக்கு ராஜஸ்ரீ ஷண்முகானந்த ஐப்பசிமீ த்துக்குரிய வாடகை அரி. அ. பொ. வெள்ளப்ப நாடாரிடமிருந்து வரவு	ரூ. ...	65	0	0				
கத்தி சாணைபிடித்த வகையில் சார்ஜ் வரவு ரூ. ...	1—8—0							
தபாலில் அனுப்பிய சாமான்களுக்கு சார்ஜ் வரவு ரூ. ...	0—6—0							
ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி Miscellaneous வரவு	ரூ. ...	1	14	0				
ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி சங்கம் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டுக்கு சம்பளம் செல்	ரூ. ...				593	7	10	
பிரிண்டிங் ஆபீஸ் சம்பந்தமாக இஞ்சின் மெஷீன் வகையறாவுக்கு எண்ணெய் வாங்கச்செல் ரூ. ...	13—2—0							
ஷி ஆபீஸ் சம்பந்தமாக Ink வகையறா கண்டின்ஜன்ஸி சாமான் வாங்கச்செல் ரூ. ...	3—1—0							
ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி செல்	ரூ. ...				16	3	0	
பைண்டிங் ஆபீஸ் சம்பந்தமான வஜ்ஜிரம் வகையறா கண்டின்ஜன்ஸி சாமான் வாங்கச செல்	ரூ. ...				10	7	10	
சங்கமாபீஸ் உபயோகத்திற்கு Paper வகையறா Stationery contingencies சாமான்கள் வாங்கச் செல் ரூ. ...	76—15—9							
பிரிண்டிங் ஆபீஸ் ஆர்டர்கள் உபயோகத்திற்கு Paper வாங்கச் செல் ரூ. ...	99—0—9							
பைண்டிங் ஆபீஸ் ஆர்டாகள் உபயோகத்திற்கு தோல் வகையறா சாமான்கள் வாங்கச்செல் ரூ. ...	25—7—0							
கலாசாலை உபயோகத்திற்கு Stationery contingencies சாமான்கள் வாங்கச்செல் ரூ. ...	2—9—8							
ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி Stationery contingencies சாமான்கள் வாங்கச்செல்	ரூ. ...				204	1	2	

Pandyan Library உபயோகத் திற்குத் தருவிக்கும் Hindu பேப் பருக்கு சுத்தர் செல் ரூ. ...	4—0—0			
கலாசாலே உபயோகத்திற்கு வாங் கிய புத்தகங்களுக்கு செல் ரூ ...	7—6—0			
ஆக மேற்காட்டிய விகாரப்படி செல்		ரூ. ...	11	6 0
பிரிண்டிங் ஆபீஸ் ஆயில் இஞ்சி னுக்கு புதிதாக வேப்பரிஸரும், Crank shaft-ம் செய்ததற்கும், Treadle வகையறு மெஷீன்கள் Slight repair செய்ததற்கும் செல்		ரூ. ...	25	4 0
சங்கமாபீஸ் Correspondence V.P. etc., சம்பந்தமாக போஸ்டேஜ் வகையிற் செல்		ரூ. ...	7	7 0
ஆபீவினின்றும் வெளியூர்களுக்கு அனுப்பிய சாமான்களுக்கும், வந் த சாமான்களுக்கும் ரயில் வே சார்ஜ் செல்லாக்கியது		ரூ. ...	3	4 0
மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கமாபீஸ் வைத் திருக்கும் கட்டிடத்திற்கு 1915 ஹூ அக்டோபர்மீ த்திக்கு வாட கை செல்		ரூ. ...	43	0 0
இண்டிக்கல்லுக்கு, பைண்டிங் உப யோகத்திற்கு தோல் வாங்குவ தற்காக போய்வந்த வகையில் செல் ரூ. ..	1—8—3			
ஆபீஸ் business சம்பந்தமாக வண்டி வாடகை வகையிற் செல் ரூ. ...	3—2—0			

				பைண்டிங் கட்டிங் மெஷினில் அடங்காத பெரிய புத்தகங்களுக்கு கட்டிங் சார்ஜ் செல்லாக்கியது ரூ. 2—2—0				
				ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி Miscellaneous செலவு ரூ. ...		6	12	3
ஆக மொத்தம் வரவு ரூ. ...	670	1	6					
				*By Pass Book No. 577 Rs. 533-1-4	ஆக மொத்தம் செல் ரூ	921	5	1
சென்ற அக்டோபர்மீ த்தின் கடைசித் தேதியில் நின்ற பாக்கித்தொகை ரூ. ...	979	10	4	Do.102 Rs. 152-14-2	*போக பாக்கியிருப்பு	728	6	9
				By cash in hand Rs. 42-4-3.				
ஆக மொத்தம் ரூ. ..	1649	11	10		ஆக மொத்தம் ரூ. ...	1649	11	10

Audited and found correct,
V. S. Ramaswami,
15-1-16. *Auditor.*

T. A. Subbavenkatarama Iyer,
Manager.
15-1-16.

ஸ்ரீ

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து

1915-ஹ டிசம்பர்மீ 1உ முதல் 31உ முடிவுவரையுள்ள வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.	செலவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.
புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் தர்பார் ஆபீஸிலிருந்து 1915ஹ நவம்பர் மீ த்துக்குரிய சந்தா வரவு ரூ. ...	50	0	0	சங்கம் மானேஜ்மெண்டாபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு 1915ஹ நவம்பர் மீ த்துக்கும், டிசம்பர்மீ சம்பளத்தினின்றும் அட்வான்சாகவும் செல் ரூ. 121—0—0			
சங்கம் மெம்பர்களிடமிருந்து பிரவேசக்கட்டணம் உள்பட வருஷச்சந்தா வரவு ரூ. ...	30—0—0			ஷை எடிட்டோரியல் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு ஷைமீ த்துக்குச்செல் ரூ.	57—0—0		
சங்கம் "செந்தமிழ்"ச் சந்தாதாரிடமிருந்து பத்திரிகைக்கு சந்தா வரவு ரூ. ...	16—3—0			ஷை பிரிண்டிங் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு ஷை மீ த்துக்கும் டிசம்பர்மீ சம்பளத்தினின்றும் அட்வான்சாகவும் செல் ரூ. ...196—0—4			
				ஷை பைண்டிங ஆபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு ஷைமீக்கு செல் ரூ. ...	26—2—4		
				ஷை பாண்டியன் லைப்ரேரி சிப்பந்திக்கு ஷைமீக்கு செல் ரூ. ..	13—0—0		
ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி சந்தா வரவு ரூ. ...	46	3	0	சங்கம் கலாசாலை உபாத்தியாயர்களுக்கு ஷைமீ த்துக்குசம்பளமும், மாணவர்களுக்கு ஷை மீ த்துக்கு போஷணைக்காகவும் செல் ரூ. ...163—11—9			

பத்திரிகையில் வெளியிடப்படும் விளம்பரங்களுக்கும், பத்திரிகையுடன் விளம்பரக்கடிதம் Circulate செய்வதற்கும் சார்ஜ் வரவு	ரூ. ...	5	4	0	ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி சங்கம் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்க்கு தம்பளம் செல்	ரூ. ...	576	14	5
Co-operative Stores-ல் போட்டு வரும் தொகையின் பேரில் வட்டி வரவு	ரூ. ...	6	15	10	பிரிண்டிங் ஆபீஸ் சம்பந்தமாக இஞ்சின் மெஷீன் வகையரூவுக்கு எண்ணெய் வாங்கச்செல் ரூ. ...	19—4—0			
					ஷை ஆபீஸ் சம்பந்தமாக Ink வகையரூ கண்டின்ஜன்ஸி சாமான் வாங்கச்செல் ரூ. ...	13—8—3			
					ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி செல்	ரூ. ...	32	12	3
சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் விற்ற வகையில் வரவு	ரூ. ...	9	7	0	பைண்டிங் ஆபீஸ் சம்பந்தமான வஜ்ஜிரம் வகையரூ கண்டின்ஜன்ஸி சாமான் வாங்கச் செல்	ரூ. ...	11	13	10
சங்கமாபீஸில் நடந்த Printing வேலைகளுக்கு சார்ஜ் வரவு	ரூ. ...	217	11	0	சங்கமாபீஸ் உபயோகத்திற்கு Stationery contingencies சாமான்கள் வாங்கியவகையில் செல் ரூ.	18—3—3			
					பிரிண்டிங் ஆபீஸ் ஆர்டர்கள் உபயோகத்திற்கு Paper வாங்கச் செல் ரூ. ...	88—15—6			
ஷை Binding வேலைகளுக்கு சார்ஜ் வரவு	ரூ. ...	144	3	6	பைண்டிங் ஆபீஸ் ஆர்டாகள் உபயோகத்திற்கு தோல் வகையரூ சாமான்கள் வாங்கச்செல் ரூ. ...	34—1—9			
					கலாசாலை உபயோகத்திற்கு Paper வாங்கச்செல் ரூ. ...	1—11—0			
சங்கம் காலிநிலத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மரக்கடைக்கு ராஷ்ஸஹூ ஐப்பசிமீ 1த்துக்குரிய வாடகை அரி. அ. பொ. வெள்ளையப்ப நாடாரிடமிருந்து வரவு	ரூ. ...	65	0	0	ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி செல் சங்கம் லைப்ரெரி உபயோகத்துக்காகத்தருவித்த சென்னை Govt., Oriental Mss. Libraryயிலுள்ள "பழமொழி" எட்டுப்பிரதிக்கு மற்	ரூ. ...	142	15	6

ரூரு பிரதி ஒன்று தயாரித்து அனுப்பியதற்கு Copying etc., சார்ஜ் செல்	ரூ. ...	11	10	6
Treadle வகையரு மெஷீன்கள் Slight repair செய்தவகையிற் செல்	ரூ. ...	11	15	0
சங்கமாபீஸ் Correspondence V.P. etc., சம்பந்தமாக போஸ்டேஜ் வகையில் ரூ. 26-10-0; தந்திவகையில் ரூ. 0-7-0; ஆகமொத்தம் செல்	ரூ. ...	27	1	0
ஆபீஸ் உபயோகத்துக்குத் தருவித்த சாமான்களுக்குரயில்வேசார்ஜ் செல்	ரூ. ...	0	11	0
1916-வுல மார்ச்சுமீ முடிய ப்ரீவி டாக்ஸ் செலுத்தியது	ரூ. ...	4	0	0
இராமநாதபுரத்தில் இராமலிங்கவிலாசத்தில்நடைபெற்றசங்கம்13-வது வருஷோத்ஸவகாலத்தில் எடுக்கப்பட்ட Group Photo இரண்டுக்கு Frame போட்டவகையில்செல் ரூ.	4—8—0			
Overtime-work செய்தசங்கம்சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் செல் ரூ. ...	5—11—5			
ஆபீஸ் கட்டிங் மெஷீனி லடங்காத புத்தகங்களை வெளியேகொடுத்து கட்டிங் செய்ததற்கும், பேப்பர் ரூல் போட்டதற்கும் செல் ரூ. ...	4—10—0			
ஆபீஸ் business சம்பந்தமாக வண்டிவாடகைக்குச் செல் ரூ. ...	0—4—6			
தபால்மூலம் இடைத்தலெட்டருக்கு Excess Postage செல் ரூ. ...	0—1—0			

				ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி Miscellaneous செலவு	ரூ. ...	15	2	11
ஆக மொத்தம் வரவு	ரூ. ...	544	12	4	* By Pass Book No. 146. Rs.233-4-4 Do102 Rs.159-14-0 (Building Fund) By cash in hand Rs. 45—0—4	ஆகமொத்தம்செலவு	ரூ.	835	0	5
சென்ற நவம்பர்மீ த்தின் கடைசித் தேதியில் நின்ற பாக்கித் தொகை	ரூ. ...	728	6	9		*போகபாக்கியிருப்பு	ரூ.	438	2	8
ஆக மொத்தம்	ரூ. ...	1273	3	1		ஆக மொத்தம்	ரூ. ...	1273	3	1

Audited and found correct,
V. S. Ramaswami,
15-1-16. *Auditor.*

T. A. Subbavenkatarama Iyer,
Manager,
13-1-15.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தில்
விற்கப்பெறும் புத்தகங்கள்.

	சங்கப்பதிப்பு.	ரூ.	அ.	பை
1.	ஞானமிர்த மூலமும் உரையும்.	1	0	0
2.	சைவமஞ்சரி	1	8	0
3.	யாப்பு அணியிலக்கணங்கள் (விசாகப்பெருமாளையர் பஞ்சலக்ஷண விளக்கையினின்று எடுத்தவை)	0	8	0
*4.	வைத்திய சாரசங்கிரகம்	3	0	0
*5.	பன்னூற்றிரட்டு	2	0	0
*6.	மகாபாரதம் அரும்பதவுரையுடன்	3	0	0
7.	தோத்திரத்திரட்டு	0	2	0
8.	தமிழ்ச்சொல்லகராதி (உயிர்வருக்கம் முடிய முதற்பாகம்)	6	0	0
9.	ஷ இரண்டாம் பாகம்	4	8	0
10.	அபிதானசிந்தாமணி	7	0	0
11.	சங்கப்புலவராற்றுப்படை உரையுடன் ...	0	4	0
12.	பன்னூற்றிரட்டு செலெக்ஷன்	0	4	0
13.	திருவாலவாய் திருநீற்றுப்பதிகம் முதலியன...	0	1	0

செந்தமிழ்ப் பிரசுரம்.

1.	ஐந்திணையைம்பது உரையுடன்	0	3	0
2.	கைந்நூல் (5) இனியதுகாற்பது (உரையுடன்)...	0	3	
*3.	வகையாபதிச் செய்யுட்கள்			
*4.	புலவராற்றுப்படை (திருக்குருகூர் இரத்தின கவிராயர் இயற்றியது.)	0	3	0
*6.	நேமிநாதம் (உரையுடன்)	0	12	0
7.	திருநூற்றந்தாதி (உரையுடன்)	0	4	0
8.	திணைமாலை நூற்றைம்பது உரையுடன் ...	0	4	0
9.	அறிமான விளக்கம்	0	4	0
10.	அட்டாங்கயோகக்குறள்	0	1	0
*11.	விவசாயரசாயன சாஸ்திரச்சுருக்கம்	0	6	0
12.	பன்னிருபாட்டியல்	0	4	0
13.	நான்மணிக்கடிகை (பழைய உரை)	0	3	0
14.	முத்தொள்ளாயிரச்செய்யுட்கள்	0	2	0
15.	திருச்செந்திற்கலம்பகம்	0	3	0
16.	திருவாரூருலா	0	4	0
17.	சுகசந்தர்சனதீபிகை	0	12	0
18.	இயற்கைப்பொருட்பாடம்	0	4	0
19.	தேவையுலா	0	3	0

20.	ஈரிவிருத்தம்	0	2	0
21.	சிதம்பரப்பாட்டியல் (உரையுடன்.)	0	6	0
*22.	திருக்கலம்பகம் (ஷெ)	0	6	0
23.	விக்கிரமசோழனுலா	0	2	0
24.	குருமொழிவினுவிடை	0	1	0
25.	கேசவப்பெருமாள் இரட்டைமணிமாலை ...	0	1	0
26.	திருத்தணிகைத் திருவிருத்தம்	0	1	0
27.	மதுரைத் திருப்பணிமாலை ...	0	3	0
28.	சந்திரலோகம்	0	2	0
29.	சோழவம்ச சரித்திரச்சுருக்கம் ...	0	8	0
30.	ஞானமிர்தக்கட்டளை	0	2	0
31.	பாண்டியம்	0	4	0
32.	மரீஷாபஞ்சகம்	0	8	0
33.	வேளிர் வரலாறு	0	8	0
34.	அகப்பொருள் விளக்கம்	1	0	0
35.	திருமந்திரநூற்பாட்டுக்குறை	0	8	0
36.	உவமான சங்கிரகம்	0	1	0
37.	மாறனலங்காரம் மூலமும் உரையும்	2	8	0
38.	திருப்புல்லாணிமாலை	0	2	0

வேறு பதிப்பு.

1.	சேரன்செங்குட்டுவன்	1	0	0
2.	ஜோதிமாலை (தமிழ் நாவல்)	0	4	0
3.	இந்துமதி ஷெ	0	2	0
4.	சிவஞானசுவாமிகள்மீது இரட்டை மணி மாலை	0	1	0

☞ ஸ்டார் மார்க்கிட்டவைகள் ஸ்டாக் இல்லை.

குறிப்பு:— இதில் கண்ட புஸ்தகங்கள் விற்பனைக்கு ஏராளமாக விருப்பதை உத்தேசித்து ஒரே தடவையில், ரொக்கம் கொடுத்து 50-க்கு மேற்பட்ட பிரதிகள் வாங்குவோர்களுக்கு பைண்டான புத்தகங்களாலுல் 100-க்கு ரூபாய் 30-வீதமும், பைண்டாகாத புத்தகங்களாலுல் ரூபாய் 40-வீதமும் கமிஷன் கழித்து விற்கப்படும். வி. பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

"செந்தமிழ்"ப்பத்திரிகையின் பழைய தொகுதிகள் 2-முதல் 12-வரை பூர்த்தியானதும் 1-வது தொகுதியில் 7-பகுதிகளும் தொகுதி 1-க்கு ரூ 2 வீதம் விலைக்கு கொடுக்கப்படும். இவைகளில் அனேக அரியபெரிய விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

T. A. Subbavenkatarama Iyer,

Manager.

மாறனலங்காரம்.

இந்த அரியபெரிய அலங்கார சாஸ்திர நூல் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தாரால் பதிப்பிக்கப்பெற்றது. தமிழறிஞர்கள் யாவருக்கும் பயன்படக்கூடியது. பிரிண்டிங்டிம்மி 8 பக்கம் கொண்டபாரம் 80 உள்ளது. நேர்த்தியான கலிகோ பைண்டுசெய்யப்பெற்றிருக்கிறது. நல்லகாகிதத்திற் றெளிவான எழுத்திற் பதிக்கப்பெற்றது. தமிழ்மக்கள் யாவரும் வாங்கி உபயோகிக்குமாறு இதன் விலையும் சொற்பமாக ரூ. 2—8—0 ஏற்படுத்தியுள்ளது. வேண்டுவோர் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் மானேஜருக்கு எழுதிப்பெறலாம்.

மானேஜர்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்.

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-கசு.] ராக்ஷஸஹ்ரு தைமீ [பதநி-ஈ
Vol. XIV. January—February, 1916. No. 3

ருதுமதிவிவாஹம்.*

"செந்தமிழ்" (தொதத் கசு பதநி ஈ-ல்) உக-ஆம்பக்கத்தொடர்ச்சி.

6. பால்யவிவாகத்தை இப்பொழுது மாற்றவேண்டிய அவசியங்கள்.

காரண மெப்படியிருந்தாலும் வெகுகாலமாக அநுஷ்டிக்கப்பட்டு வந்தவழக்கத்தை நாம் விடும்படியாக இந்தச் சமயத்தில் என்ன அவசியம் நேரிட்டது; நம்முடைய முன்னோர்களைப்போல் நாமும் நடந்துவருவோமே என்று அடுத்தகேள்வியானது உண்டாகிறது.

முன்னிருந்தநிலைமையைவிடச் சிலவருஷங்களாக ஒழுக்கவழக்கங்கள் மாறிக்கொண்டேவருகின்றன. முற்காலத்திற் பிராமணர்கள் உத்தியோகம் வியாபாரம்முதலிய விருத்திகளில் விசேஷமாயில்லாமற் பெரும்பான்மையோர் வியவசாயத்தொழிலை அநுசரித்து, அதில்வந்ததைக்கொண்டு டம்பமானசெலவுகளில்லாமல் மிகுந்த திருப்தியான மனதை உடையவர்களாய்ச் சொற்பச்செலவிற் காலக்ஷேபஞ்செய்துவந்தார்கள். பிராமணன் எவ்வளவு தனிகனாயிருந்தாலும் உடை உணவு முதலியசெலவுகளில் இப்போதுபோல் அவ்வளவு செலவுக்குக் காரணம் கிடையாது. பந்துவிசுவாசமும் தாக்ஷிண்யமும் மிகுதியாயிருந்தன. அவை இப்பொழுது அநேகமாய் இல்லையென்றே சொல்லலாம்.

இக்காலத்தில் ஒருவன் தன்சகோதரியை உன்குமாரனுக்கு எள் குமாரத்தியை மணஞ்செய்துகொடுப்பதாக உத்தேசிக்கிறேன், உன்னுடைய சம்மதமென்ன என்றுகேட்டால், அவள் மறுயோசனையில்லாமல் வரதக்ஷிணை என்னதருகிறாயென்று சகஜமாய்த் தன்சகோதரனைக் கேட்கிறாள். முற்காலத்திற் பரீக்ஷையைஉத்தேசித்துப் பெண்ணுக்கு மாப்பிள்ளைதேடுகிறவழக்க மில்லை. பரீக்ஷாநிர்ப்பந்தம் கிடையாது. பாக்தவ்யமும் குற்றமில்லாதகுடும்பமா என்பதுந்தான் கவனிக்கப்படும்.

* இதைப்பற்றிய பராமர்சம் அடுத்துச் சேர்க்கப்பெற்றிருக்கிறது.

*

பிகையாவங்குகிற ஏழையாயிருந்தாலும் மேலேகண்ட இரண்டம்சங்களும் ஜாதகமும் ஒத்திருந்தால் உடனே கல்யாணம் நடந்துவிடும். இப்பொழுதுபோல் வலேபோட்டு ஊர்ஊராய்த்திரிந்து மருமகன்தேடுவதும், பிள்ளேயின் தகப்பன்மார்கள்வகையார் வரதக்ஷிணேக்கு ஏலம்கூறுவதும் ஆகிய நாகரிகங்கள் அக்காலத்தில் இல்லே. பரீக்ஷைக்குப்படிக்கிறதென்கிற முயற்சியால், தேகத்தின்வலியை வெகுவாய்க் குலேத்து, தேகம்இளேத்து கண்இடுங்கி வியாதிமேலிட்டு, அல்பஆயுசாகப்போகிற அநுபவங்கள் முற்காலத்திலில்லே.

பிராமணர்கள், அந்தக்காலத்தில், தேகத்துக்குவலிமையும் நீடித்த ஆயுசும் உண்டாக அதிகாலேயிற் குளிர்ந்தஜலத்தில் ஸ்நானம்செய்தல், ஜபதபமுதலிய அநுஷ்டித்தல், ஜீரணக்கருவிக்கு அதிகவேலே கொடுக்காமல் இரண்டுவேளே போஜனம்செய்தல், வயல் தோட்டம்முதலியவைகளுக்குப்போய் வியவசாயத்தைத்தவனித்தல் முதலிய தேகப்பயிற்சியாகிய அநேக நற்பழக்கங்களே அநுஷ்டித்துவந்தார்கள். இப்பொழுது உத்தியோகமில்லாமல் வியவசாயம்மட்டும் அநுஷ்டிக்கிற குடும்பங்களிற்கூட நிலங்களேக் குத்தகை வாரங்களுக்குவிட்டு வியவசாயத்தை நேரிற்பார்க்காமல், பகற்பொழுதை வீண்பொழுதாய்ப் போக்குகிறார்கள். இவற்றால் இப்பொழுது சிலகாலமாக வரதக்ஷிணே மிகுதியாகக்கேட்கும் நிர்ப்பந்தமும், பலகாரணங்களேக்கொண்டு வரவரப் பால்யமரணம் மிகுதியாயிருப்பதால், பால்யத்திலேயே விதவையாகக்கூடியஅபாயமும், அதிகப்பட்டுக்கொண்டுவருகின்றன.

ஒருபெண் ருதுவாவதற்குமுன் கட்டாயம் மணம்செய்துகொடுக்கப்படவேண்டும்; அப்படிச்செய்யாவிட்டால் விசேஷபாபங்களும் அவமானமும் சம்பவிக்கும்; என்பதனால் எப்படியாவது சரியானபரீக்ஷை கொடுத்திருக்கிறவனுக்கு மணம்புரிவிக்கவேண்டுமென்று ஆத்திரப்பட்டு நெருங்கியகாலத்துக்குள், பெண்ணின்தகப்பன் வரன்தேடும்சமயத்திற் பிள்ளேயின்தகப்பன் இதைவிட்டால் நமக்குச் சமயம்வாய்க்காதென்ற உத்தேசத்துடன் மிதமிஞ்சி வரதக்ஷிணேகேட்கிறான். ருதுவான பிறகும் கல்யாணம்செய்யலாமென்றாற் பிள்ளேயின்படிப்பு நடுவிற் கெடாமலிருக்கவேண்டுமென்ற உத்தேசத்தைக்கொண்டு பிள்ளேயின் கல்யாணத்தைத் தாமசிக்கவேண்டுமென்ற அபிப்பிராயமுடைய அநேகர்கள் படித்துத்தேர்ச்சியடைந்தபின் ருதுவில்லாதபெண்ணே மணம்

செய்துகொண்டு காத்திருப்பதைவிட ருதுவானபெண்ணைமணந்து கல்யாணத்தின் உண்மையானதாத்பரியத்தை அநுஷ்டிக்க மிகவும் விரும்புவார்கள்.

இப்பொழுதிருக்கிறஸ்திதியில், பிள்ளைவீட்டுக்காரர்க்குப் பணம் லாபத்தைத்தவிர, ருதுவாகாதபெண்ணை மணந்துகொள்வதில் வேறு லாபம் கிடையாது. பெண் சாந்திமுகூர்த்தகாலம்வரை பிறந்தவீட்டிலேயே இருந்துவருகிறாள். அதேபிரகாரம் பெண்ணின்பெற்றோர்கள் வகையாருக்கும், ருதுவாவதற்குமுன் கல்யாணம்செய்துகொடுக்க வேண்டுமே என்ற பயம்தவிர வேறு யாதொருபிரயோஜனமும் இல்லை. அப்படிக்கில்லாமல் ருதுவானபிறகு கல்யாணம்செய்வதாயிருந்தால், படிப்பானபிறகு கல்யாணத்தை அபேக்ஷிக்கிற பிள்ளைவீட்டுக்காரர்களும், ருதுவின்பயம்நீங்கின பெண்வீட்டுக்காரர்களும், புளிப்பேப்பக்காரனும் பசியுடையவனும் சம்பாஷணைசெய்வதுபோல் ஏற்றத்தாழ்ச்சியில்லாமல், சமரசநிலையையடைந்து கல்யாணங்கள், கிரமப்படி உபயதரப்பாராலும் விரும்பப்பட்டுச் சௌகர்யமாக நடக்கலாம்.

ருதுவாவதற்குமுன் ஒருபெண்ணைக் கல்யாணம்செய்துகொடுப்பதில், பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும் மனைவி புருஷன் என்கிற ஸ்தானத்தை ஒரு அம்சத்திற்கூட அடையப்பெறாமல் விசேஷ பணச்செலவுசெய்து பந்துக்கள் ஊரார்முதலியவர்களுக்கு அன்னம்போட்டுப் பிள்ளைவீட்டுக்காரர்களுக்கு மிகுதியான வரதக்ஷிணை பாத்திரங்கள் கல்யாணப் பரிசுகள்முதலிய உபசாரங்கள்செய்யப்பட்டு, அந்த வேடிக்கைத்திருவிழாநடந்தபின் பெண் முன்போலப் பிறந்தவீட்டிலேயே இருக்கிறாள். பிள்ளை இரட்டைப்பூணூல்தரித்துக்கொண்டு பிரம்மசாரி அநுஷ்டிக்க வேண்டிய வித்தியாப்பியாசத்தையே அநுஷ்டித்துவருகிறான். வேறு ஒருவித்தியாசமும் இல்லை. இருவரும் க்ஷேமமாயிருந்தால் மேற்கண்ட படியிருந்தாலும் பாதகமில்லை. அப்படிக்கில்லாமல் மானிடவாழ்வுக்கு ஏதாவது பங்கம்நேரிட்டால், மேற்கண்டசெலவுகளெல்லாம் ஒரு பிரயோஜனமுமில்லாத செலவுகளாய்ப்போவதுடன் அந்தப்பெண்ணனவள் எவ்விதத்திலும் மனைவியாக இருந்திராவிட்டாலும் விதவை எனப்பட்டு, ஆயுசுபரியந்தம் உள்ள துன்பங்களுக்குமட்டும் பாத்தியப்பட்டவளாக ஏற்படுகிறாள்.

இது, மனிதஇயற்கைக்கும் ஜீவகாருண்யத்துக்கும் முழுதும்விரோத மானவிஷயமென்பது, டெடிகர்ப்பந்தத்தில் அகப்படாத இதரதேசத் தார்களுக்கும் ஜாதியார்களுக்கும் நன்றாய்த்தெரிகிறது. ஆனால் நீடித்த வழக்கமென்று அநுஷ்டித்துவருகிற நமக்கோ கிரமமாகத் தோன்று கிறது.

பெண் ருதுவானபின் கல்யாணம்செய்யும்பக்ஷத்தில், அது வாஸ் தவமானகல்யாணமாகி, பெண்ணானவள் தான் மனைவி என்றும், தனக்கு மாலையிடுபவன் புருஷனென்றும் ஒருநினைத்திலாவது அறிகிறாள் என்கிற திருப்தியோடு, சிலநாள் சேர்ந்துவாழ்ந்து பிறகு புருஷன் இறந்தாலும், ஆயுசுவரை ஏற்படக்கூடிய துக்கத்துக்கு ஆறுதலாக ஒரு புத்திரனை யாவது ஒருபுத்திரியையாவது அடையலாம் என்கிற ஒரு திருப்தியு மிருக்கிறது. ருதுவாவதற்குமுன்செய்யப்படுகிற பால்யவிவாகமும், அதன்காரணமாக ஏற்படக்கூடிய பால்யவைதவ்யமும், வரதக்ஷிணையின் கொடுமையும் குறைய, பத்னி என்கிறபெயரையும் கொஞ்சகால மாவது வாஸ்தவமாகவகித்து, மாதாவாக ஏற்படக்கூடிய நிலைமையை யும் சிலகாலமாவதடைந்து, அநுபவித்து, அப்பால் அவர்கள் விதவை யானால் அது தெய்வச்செயல். ஏனென்றால் விதவைக்கு மறுவிவாகம் செய்யக்கூடாதென்று நம்முடையசாஸ்திரங்களும் வழக்கமும் ஒருமுக மாயிருக்கின்றன.

ஆதலால் மனுஷனுக்கு ஏற்படக்கூடிய துன்பத்தில் மனுஷனுடைய முயற்சியினால் எவ்வளவுதூரம் கூடுமோ அவ்வளவுதூரம் தர்மத்துக்கு விரோதமின்றி ஏன் துன்பங்களை விலக்கிக்கொள்ளக்கூடாது. தவிரவும், பெண் ருதுவாவதற்குமுன் கல்யாணம்செய்யவேண்டியஅவசியத்தினால் தாக்ஷிண்யத்தின்பேரிலும் பாக்ஷவ்யத்தினாலும் சிறுபிள்ளைகளுக்கும் கல்யாணம்செய்யும்படிநேரிடுகிறது. சிலபிள்ளைகளின்பெற்றோர்கள் வரதக்ஷிணைக்குஆசைப்பட்டுத் தங்கள்பிள்ளைகளுக்குச் சிறுவயதிலேயே கல்யாணம்செய்விக்கிறார்கள். டெடிகாரணங்களினால் டெடி பிள்ளைகளி னுடைய படிப்புக் கெட்டு, அவர்களுடையதேகத்துக்கு வியாதியும் பலக்குறைவும் உண்டாகின்றன.

7. ப்ரௌடாவிவாகத்துக்குச் சொல்லப்பட்ட சில இதர ஆக்ஷேபணைகள்.

ப்ரௌடாவிவாகம் செய்வதற்குச் சில அவசியங்களும் நியாயங்களும் ஏற்பட்டிருப்பது வாஸ்தவமென்று வைத்துக்கொண்டாலும் அதனால் ஏற்படும் கெடுதல்கள் அதனாலுண்டாகக்கூடிய நன்மைகளுக்கும் மேற்பட்டதென்றும், ஆதலால் அது கூடாதென்றும் புராதனவழக்கக்காரர் அநேகர் ஆக்ஷேபிக்கிறார்கள். அதாவது:—

(1) பெண் ருதுவானபிறகு கல்யாணம்செய்வதாயிருந்தால், அவள், இந்திரியங்கள்சம்பந்தமான வெளித்தோற்றங்களேயே முக்கியமாக மதித்து, அந்தநோக்கத்துடன் மற்றமுக்கியமான அம்சங்களிற் குறைந்த புருஷனையும் மணம்புரியவிரும்புவாளென்பதும், அதைத்தடுக்கப் பெற்றோர்களுக்குச் சாத்தியப்படாதென்பதும், அதனால் துன்பங்கள்விளையுமென்பதும் ஒரு ஆக்ஷேபணை.

(2) பெண் ருதுவானபிறகு கல்யாணஞ்செய்யாமல் தகப்பன் வீட்டில் 2, 3 வருஷங்கள் இருக்கும்பக்ஷத்தில் அதனால் ஒருக்கால் அபக்யாதி ஏற்படக்கூடுமென்பதும், அதனால் அவளுக்கு விவாகமே யாகாமற்போய்விடக்கூடும் என்பதும் 2-வது ஆக்ஷேபணை.

மேற்படி 2 ஆக்ஷேபணைகளுக்கும் சரியான ஆதரவு இல்லை. ஏனென்றால், நம்முடைய தேசத்துப்பெண்களெல்லாரும் கோஷாவாக இல்லாவிட்டாலும், பரபுருஷர்களுடன் தனித்திருக்கக்கூடாது; சரியானபந்துக்களாயிருந்தாலொழியப் பரபுருஷர்களுடன் சம்பாஷிக்கக்கூடாது; பரபுருஷர்களுடன் கைலாகுகொடுத்தல்முதலிய எவ்விதசம்பந்தமும் கூடாது; தன்வீட்டைவிட்டு அயல்வீடுகளுக்கு அவசியமின்றி அடிக்கடிபோகக்கூடாது என்பவைமுதலிய சாவதானங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவைகள் நீங்கலாகப் பெற்றோர்கள் முதலியோருடைய பொதுவானகாப்பும் ஒரு பெண்ணினுடைய இளம்வயதில் எப்பொழுதும் அவசியமாகத்தானிருக்கிறது. "காவலுனே பாவையர்க்கழகு" என்று ஔவையாரும் கூறியிருக்கிறார்.

இப்படிப்பட்ட சாவதானங்களுக்குமீறி ஒரு ருதுவான பெண் நடப்பதாயிருந்தால், அவள் கல்யாணம் ஆனவளாயிருந்தாலும் அல்லது ஆகாதவளாயிருந்தாலும் அபவாதம் எப்படியும் ஏற்படக்கூடியதுதானே.

அந்த அபவாதத்துக்கு அவளுக்குக் கல்யாணமாகாதது காரணமல்ல. அவளுடைய தவறுதலான தீய ஒழுக்கமே காரணம். பொதுவாக, மேற் கண்ட பாதுகாப்புக்களுக்குள்ளடங்கிய ஒரு ருதுவானபெண்ணனவள், நல்லபுத்தியுடையவளாகவும், பெற்றோர்களுடைய புத்திமதிகளில் நம் பிக்கையும் கீழ்ப்படிதலுமுள்ளவளாகவும், கிரமமானவழிகள்தப்பிநடக்க வேண்டிய தூண்டுதல்கள் இல்லாதநிலைமையி லிருப்பவளாகவும் இருக்கி றாளே ஒழிய வேறில்லை.

ருதுவாவதற்குமுன் கல்யாணமாகி ருதுவானபிறகு ஒருவருஷம் முதல் மூன்றுவருஷங்கள்வரை ருதுசாந்திசெய்யப்படாமல், பெண்கள் தகப்பன்வீட்டிலிருந்துவருகிறார்கள். அவர்களுக்குக் குற்றம் யாதொன் றும் ஏற்பட்டதாய் இல்லை. கல்யாணம் ஆகாமலிருந்தால்மட்டும் ருது வானபெண்களுக்கு ஏன் குற்றங்கள் கற்பனைசெய்யப்படவேண்டுமோ தெரியவில்லை.

இதனடியில் 3-வது ஆக்ஷேபணையிற் கண்டிருக்கிறபடி இந்திரிய சுகமே அறியாத பெண்ணனவள், மனசிற் களங்கமில்லாதவளாகவே இருக்கவேண்டுமல்லவா. ருதுவானபிறகு மனசும் தேகமும் பக்குவ மடைந்து வெகுநாளாகியும், விவாகம்செய்யப்படாமலும் இருந்தும், பல புருஷர்களுடன் தனித்திருப்பதும், அவர்களுடன்பேசுவதும், கைலாகு கொடுப்பதும், சிரிப்பதும், பெற்றோர்களுடைய நிர்ப்பந்தமின்றிச் சிறு வயதிலேயே இஷ்டப்படி காற்றலாவப்போவதும், நாடகம்பார்க்கப் போவதும், பரபுருஷர்களுடன் ஒரேபள்ளிக்கூடத்திற் படிப்பதும், நாணம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு என்ற பெண்களுக்குள்ள நான்குநற் குணங்களையும் ஒழித்து, சுயேச்சையாய்ச் சஞ்சாரஞ்செய்வதும் ஆகிய இந்தவழக்கங்களுள்ள பிறஜாதிப்பெண்களுக்குள்ளும் எவ்வளவோ உத்தமிகளிருக்க அப்படிக்கில்லாமல் அநேகவிதமான கட்டுப்பாடுகளுக் குள் அடங்கியிருக்கிற நம்முடையதேசத்தில் ருதுவான ஒரு பெண் ணுக்குக் கல்யாணமாகாமலிருந்தால்மட்டும் அபவாதமும் துர்நடத்தை யும் ஏற்படுமென்கிறபயத்துக்கு யாதொருகாரணமுமில்லை. இவ்வளவு பாதுகாப்பையும் மீறி அவள் அபவாதத்துக்குப் பாத்திரமாகும்பக்ஷத் தில் அவளை முன் ஒருவன் மணம்செய்திருந்தாலும், மணம்செய்யா மலே இருந்தாலும் வித்தியாசமிருப்பதாக எனக்குத் தோற்றவில்லை.

தங்கள்பெண்களை ருதுவானபிறகு கல்யாணம்செய்துவருகிற பிராமணரல்லாத இதரவகுப்பார்களிற்சிலர், ப்ரௌடாவிவாகம்செய்வதிற் சில அசௌகர்யங்க ளுள்ளனவென்றும், பிராமணர்கள் பழையவழக்கத்தை மாற்றுவது சரியல்லவென்றும் பத்திரிகைகள் மூலமாக எச்சரிக்கைசெய்துகொண்டுவருகிறார்கள். ஆனால் அந்தவகுப்பார்களுக்குள், பொதுவாக ஸ்திரீகள் பிராமணஸ்திரீகளைப்போலக் கௌரவமாகவும் ஸ்திரீகளுக்குரிய நாணம் முதலிய சன்மார்க்கங்களையுடையவர்களாகவும் இருக்கிறார்களே யொழிய, ப்ரௌடாவிவாகத்தினாற் குறைவுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லமுடியாது.

ஒரு ருதுவானபெண், தாய்தகப்பன் புத்திமதியைக்கேளாமல் இந்திரியவெளித்தோற்ற மயக்கங்களுக்குட்பட்டு யோக்யஞானபுருஷனை மணஞ்செய்துகொள்ள ஆக்ஷேபித்தால், அதற்கு ப்ரௌடாவிவாகம் காரணமல்ல. அவளுடைய தீயசுபாவமும், நற்பழக்கமில்லாமையும், வழிதப்பிப்போகும்படி தூண்டக்கூடியவிஷயங்களிலிருந்து அவளைப் பாதுகாக்கும்படியான மேலேசொன்ன சாதனங்களில்லாதிருத்தலுமே காரணமாம்.

ஆகியில், பெண்களின் கல்விவிஷயத்துக்கு இதேமாதிரியான பல பல ஆக்ஷேபணைகளைச் சொல்லிவந்தார்கள். கல்வி என்னும் வெளிச்சமானது புருஷர்களுக்கு எப்படி அவசியமோ அப்படியே ஸ்திரீகளுக்கும் அவசியமென்று இப்பொழுது அநேகமாய் எல்லாராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது. வெளிச்சத்தின் ஆதரவைக்கொண்டு, ஒரு மனுஷனுவது ஸ்திரீயாவது தப்புவழியில் நடக்க எத்தனப்பட்டால் அதற்கு வெளிச்சம் காரணமல்ல. அவர்களுடைய துர்ப்புத்தியே காரணம். பரஸ்திரீயை ஒருவன் கெட்ட எண்ணத்துடன்நோக்கினால் அதற்கு அவனுடைய கெட்டசுபாவம் காரணமேயல்லது கண்பேரில் குற்றம் சொல்லலாமா.

அந்த இதரஜாதியார்களுடைய எச்சரிக்கையை ஒரு பெரிய ஆதரவுபோல் நம்மவர்கள் எடுத்துப் பேசுகிறார்கள். எந்தவிஷயத்துக்கும் விலக்கைவைத்துக்கொண்டு வற்புறுத்திப்பேசி ஆக்ஷேபணைசெய்யலாம். அதனால் நாம் பீதி அடையக்கூடாது.

(3) ருதுவாவதற்குமுன் கல்யாணம்செய்யப்பட்ட ஒருபெண் சாந்திமுகூர்த்தம் ஆகாமலே விதவையாய்ப்போய்விட்டால் அவள் இந்

திரியசுகத்தின் நிலைமையை யறியாதவளாகையால், மனசினாலும் தேகத்தினாலும் பாவத்தைச் செய்யாமலிருந்துவிடுவாளென்பதும், ருதுவான பிறகு அவளுக்குக் கல்யாணம்செய்து அதன்பேரில் விதவையாவதாயிருந்தால், இந்திரியசுகத்தை ஒருவாறுதெரிந்து பிற்பாடு அடையப் பெறுததால் அதைச் சிந்தித்துக்கொண்டு மனசினாலும் தேகத்தினாலும் பாவம்செய்வதற்கு ஏதுவாகுமென்பதும் 3-வது ஆக்ஷேபணை.

இது மிகவும் விநோதமான ஆக்ஷேபணையாயிருக்கிறது. ருதுவாவதற்குமுன் கல்யாணமாய்ச் சாந்திமுகூர்த்தம் ஆவதற்குள் விதவையாகப்போகும்பெண்கள், சாந்திமுகூர்த்தத்திற்குப்பின் பலவயதுகளில் ஏற்படும் விதவைகளைவிட மிகவும் சொற்பம். காமவிகாரத்தின்சங்கதியை அறிந்திருந்தாலும், அல்லது அறியாவிட்டாலும், அப்பியாசத்தினாலும் நற்பழக்கத்தினாலும் தெய்வபக்தியினாலும் அபவாத பீதியாலும் விதவைகள் நல்லவழியில்நடக்கிறார்களென்ற வாஸ்தவமும் பெருந்தன்மையுமான வியவகாரத்தைவிட்டுவிட்டு, ருதுசாந்திக்குமுன்விதவையாய்ப்போனவளுக்குக் கிரமமாயிருக்க ஏதோ விசேஷ சௌகர்யமிருக்கிறதென்றும், இந்திரியசுகம் அறிந்தவள் வழிதப்பிப்போவாளென்றும் பேசுகிறவியவகாரம் கொஞ்சமேனும் நியாயமில்லை. பிரத்தியக்ஷ அநுஷ்டானத்துக்கும் விரோதமாயிருக்கிறது.

14,15 வயதுமுதல் 50 வயதுவரை ருதுசாந்தியானபிறகு விதவைகளாய்ப்போனவர்கள் ஆயிரக்கணக்காயிருக்கிறார்களே. அவர்களுடைய மன ஒழிவுக்கும் வைராக்கியத்திற்கும் அடக்கத்துக்கும் ஆக்ஷேபணைக்காரர் என்னகாரணம் சொல்லுவாரோ தெரியவில்லை.

ஒருசாமான் இன்னதென்றே தெரியாதிருந்தாலும் அதை அநுபவிக்கும்படியான சக்தியும் எண்ணமும் உள்ள ஒருவன் இருந்தால் அவனுக்கு அநுபவம் செய்தவனைவிட அதில், பிரமை அளவுக்குமேல் இருக்கும் என்றுகூட வியவகரிக்கலாம்.

ஒவ்வொருவருடையநன்மைகளுக்கும் ஒருதரமாவது ஒரு வஸ்துவினிடத்தில் உள்ள ருசியை அறிவது அல்லது அறியாதிருப்பது காரணமல்ல என்றும், அவர்களுடைய மனத்தூய்மையும் நற்பழக்கமும், நல்ல சகவாசமும் தெய்வபக்தியும் காரணமாயிருக்கின்றனவென்றும், நான் நினைக்கிறேன். (இன்னும் வரும்.)

M. R. ஸ்ரீநிவாஸையர்,

பெரியகுளம்.

ஸ்ரீ:

ருதுமதீவிவாஹ பராமர்சம்.

இதற்குமுன்பாகவைக்கப்பட்டிருக்கும் ருதுமதீவிவாஹம் என்னும் வியாசத்துள், கன்யாவிவாஹத்தைமாற்றவேண்டியதற்காகக் காட்டியிருக்கும் காரணங்களாவன:—

(1) வரதக்ஷிணை அதிகப்பட்டுவருவதைப் போக்கலாமென்பது.

(2) பிள்ளைகளின்படிப்புக் நிருக்குமிடைஞ்சலைத் தீர்க்கலாமென்பது.

(3) ருதுகாலம்வந்துவிடுமென்ற பயத்தினால், தக்கவரணத்தேடிவிவாஹம்செய்விக்க மார்க்கமில்லாதிருப்பதை நீக்கலாமென்பது.

(4) புருஷர்களின் பால்யவிவாகத்தை நிவர்த்திக்கலாமென்பது.

(5) பிள்ளைகளுக்குக் கல்யாணமாகும்பொழுதே அநுபவயோக்கியமில்லாதிருப்பதைமாற்றி, அநுபவயோக்கியமாயிருக்கச்செய்வது.

(6) எல்லாருக்கும் பரமதக்கரமாயிருக்கும்கன்யாவைதவ்யத்தை இல்லாமற்பண்ணலாமென்பது. என்னுமிவைகளே!

இவற்றுள் (1) வரதக்ஷிணையை ஒழிப்பதற்கு ருதுமதீவிவாஹம் சாதகமென்றுசொல்வது பொருத்தமில்லையென்று தோன்றுகிறது. எனென்றால் வரதக்ஷிணைகொடுப்பவர்களின்தொகை மிகக்குறைவாயும், அது கொடாதவர்களின்தொகையே மிகுதியாயுமிருப்பதால், குறைந்த எண்ணிக்கையுடையவர்களின்விருப்பப்படி ஜனஸமூகத்தைத்திருத்துவது யுக்தியுக்தமன்று. அன்றியும், வரதக்ஷிணைகொடுப்பவர்களுக்குக் கன்யாவிவாஹம் நஷ்டமுண்டாக்குகிறதென்றுசொல்லவும் இடமில்லை. எப்படியென்றால், ஒருவர் தம் பெண்கல்யாணத்தில் மாப்பிள்ளைக்கு வரதக்ஷிணைகொடுத்தால், அவருக்கே தம் பிள்ளைகல்யாணத்தில் வரதக்ஷிணை கிடைப்பதாயிருப்பதால், அதை அவர்கள் அதற்கு ஈடுசெய்துகொள்ளக்கூடுமாகையால், கன்யாவிவாஹத்தால் அந்தநஷ்டமுண்டாகிறதில்லையென்றே சொல்லலாம். வரதக்ஷிணைக்குத்தக்க கெண்யமூள்ளவரணை விரும்புவோர்கள் கன்யாவிவாஹம்செய்தாலும்சரி, ருதுமதீவிவாஹம்

செய்தாலும்சரி; திருப்தியுடன் வரதக்ஷிணைகொடுக்கக் கடமைப்பட்ட வர்களாகவேயிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால், தாகந்தீர்க்கும் ஒரேசுபாவ முள்ளதண்ணீரில் முதல்வகுப்பான பனிக்கட்டியுண்ணவிரும்புவோர் அதிகவிலைகொடுப்பதுபோலவே, முதல்வகுப்பு மாப்பிள்ளைகளைத்தேடு மவரும் வரதக்ஷிணைகொடுக்கச் சித்தமாயிருப்பார்களென்றே நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் ருதுமதிவிவாஹம் வரதக்ஷிணையை மாற்றுவதற்குச் சாதகமாகுமென்று தோன்றவில்லை.

(2) கன்யாவிவாஹம் பிள்ளைகளின்படிப்புக்கு இடைஞ்சலாயிருக் கிறதென்பதை யோசிப்போமானால், படிக்கும்பொழுதேசெய்து கொள்ளும்கல்யாணம் எதுவும் படிப்புக்கு இடைஞ்சலாகுமென்பதில் ஆக்ஷேபமில்லை. படிப்பைமுடித்துக்கொண்டுதான் கல்யாணம்செய்ய வேண்டும் என்னும் நம் முன்னோர்வழக்கத்துக்கு எந்தக்கல்யாணமும் விரோதமாகிறதில்லை. அவ்வழக்கத்தை நாம் விலகிச்செல்லுதலால் இக்காலத்து இருவகைக்கல்யாணங்களும் படிப்புக்கு இடைஞ்சலா யிருக்கின்றன. அவற்றுள், படிப்பின்மத்தியிற்செய்யும் கன்யாவிவாஹத் தைக்காட்டிலும், படிப்பின்மத்தியிற்செய்யும் ருதுமதிவிவாஹமே படிப் புக்கு உடனே பிரதிபந்தகமாயிருக்குமென்பது யாவராலும் அறியத் தக்கது. இவ்விஷயத்தில், பிள்ளைகளுக்குப் படிப்புமுடிவதற்குள், கல் யாணஞ்செய்யும் தூர்வழக்கத்தையொழித்துச் சாஸ்திரசம்மதமான பழையவழக்கத்தைக் கைக்கொள்ளுவதே சிலாக்கியமாகுமென்று தோன்றுகிறது. ஆகையால் ருதுமதிவிவாகத்திற் பிரவர்த்திப்பதைக் காட்டிலும், மைனராயிருக்கும்பிள்ளைகளுக்குக் கல்யாணஞ்செய்யக் கூடாதென்று சட்டம்செய்துகொள்ள முயல்வோமானால் அதுவே சிறந்த ஆசாரத்திருத்தமாகுமென்று எல்லாராலுங் கொள்ளத்தக்கதா யும் நியாயமாயுமிருக்கும்.

(3) கன்யாவிவாஹத்தில் ருதுகாலம்வந்துவிடுமென்றபயத்தினால் தக்கவரணத்தேடிக் கல்யாணஞ்செய்விக்கப் போதுமானசாவகாச மில்லையென்பது சிறிது யோசிக்கத்தக்கதுதான். ஆனால், கன்யாவிவா ஹத்தில் பட்டுவயதிலிருந்து பன்னிரண்டுவயதுவரை (அதாவது ருது காலத்தளவு) சற்றேறத்தாழ ஐந்துவருடங்களில் தக்கவரன்கிடையாத வர்களுக்கு ருதுவானபிறகு மூன்றுவருடத்துக்குள், தக்கவரன் கிடைக் கக்கூடுமென்று தோன்றவில்லை. ஆகையால் ருதுவாய் மூன்றுவருடத் துக்குள், கட்டாயம் கல்யாணமாகவேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தமில்லாமலே

ருதுவாய் ஐந்துவருடம்வரை கல்யாணஞ்செய்துகொள்ளலாமென்று, சாவகாசம் கொடுக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. ஐந்துவருஷமென்று ஒரு நிபந்தனையேற்படுத்திக்கொண்டாலும் அந்த நிபந்தனைப்படி ருதுவான ஸ்திரீ உகளை மேற்பார்த்துப் பரிசோதிக்கும் அதிகாரம் ஒருவருக்குமில்லாமையால், கூடவே இரண்டுமூன்றுவருஷங்கள் தள்ளவும் கூடும். புதியகாரிகவிருத்தியாலும் கல்வியறிவாலும் மேஜராய்விடுவதாலும் சிலபெண்கள் மேலானவரனில்லையென்று மேல்நாட்டார்போலக் கல்யாணஞ்செய்துகொள்ள இஷ்டமில்லாமலேயிருந்தாலும் இருக்கவும் இடம்கொடுப்பதாயுமிருக்கும். அன்றியும், பெண்கள் எல்லோருமே தக்கவரனைவிரும்புமாசையுடையவர்களாயிருப்பாராகையால் பெண்களுக்குக்கல்யாணஞ்செய்து தீரவேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தமில்லாதபக்ஷத்தில், தக்கவரன்கிடையாமல் அநேகம் பெண்களும், பெண்களிணங்காமையால் அநேகம்புருஷர்களும் கல்யாணமில்லாதவர்களாகவே காலந்தள்ளவேண்டியவராவார்கள். ஆகையால், பெண்களுக்குக் கல்யாணஞ் செய்தேதீரவேண்டுமென்னும் நிர்ப்பந்தமுள்ளவரை மேலானவரனைத் தேடிக் கல்யாணம்செய்வதற்கு ருதுமதீவிவாகமும் சாதகமாகமாட்டாதென்று தோன்றுகிறது.

(4) புருஷர்களின் பால்யவிவாஹத்தை நிவிர்த்திக்கலாம் என்பதை யோசிப்போமானால், புருஷர்களுக்குக் கல்யாணவயசைக் கொஞ்சம் தள்ளிவைத்துக்கொள்ளக்கூடுமென்றுதோன்றியபோதிலும், பதினெட்டுவயதுள்ள ருதுவானபெண்ணை அதேவயதுள்ள புருஷன் கல்யாணஞ்செய்யக்கூடாதென்றுவிலக்க மார்க்கமில்லாமையால் அது பலபர்யவஸானத்தாற் பால்யவிவாஹ பர்யாயமாகவேயிருக்கிறது. அன்றியும், ருதுமதீவிவாஹத்தைக்கைக்கொண்டிருக்கும் சிலஜாதியார்களில் மைனராயிருக்கும் பிள்ளைகளுக்கு மைனராகச் சிலபுத்திரர்களிருப்பதாகக் கோர்ட்டுவியவகாரங்களி லங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பதால், கேவலம் ருதுமதீவிவாஹமே பால்யவிவாஹத்தை மாற்றுமென்றுகொள்வதற் கிடமில்லாதிருக்கிறது. பிள்ளைகளின்படிப்பை முடித்துக்கொண்டு செய்யும் கன்யாவிவாஹமானது, புருஷர்களின் பால்யவிவாஹத்தாலுண்டாகுந் தீமைகளைச் சிறிது போக்கவல்லதாயிருக்கிறது. புருஷர்களின் பால்யவிவாஹமாவது சரிவயதுள்ளபெண்ணைக் கல்யாணம்செய்வதாம். அதனால் என்னதீமையென்றால், பெண்கள் 40-வயதுக்குள் விஷய

நிவிர்த்தியையும், புருஷர்கள் 60-வயதுவரை விஷயசாபல்யத்தையும் உடையவர்களா யிருப்பதா லும், பெண்களுக்குப்போலப் புருஷர்க ளுக்குப் பரத்தமை பிரபலதோஷமாகக் கொள்ளப்படாதிருப்பதா லும் 40 வயதுப்புருஷர்கள் பெரும்பாலார் சரீரபாதையால் துர்வ்யாபாரத் திற் பிரவிர்த்திக்கிறார்கள். வயதுசென்ற அவரது துர்நடத்தைகண்ட வயதுள்ள அவர்பிள்ளைகளும் அவருக்கடங்கிநடவாது மனஞ்சென்ற வாறு செல்லுதலே குலதர்மமாகமதித்துத் துர்நடத்தையுடையவராகி றார்கள். அப்பொழுது பிள்ளைகளைக் கண்டித்து நல்வழியிற்செல்லச் செய்யத் தகப்பன்மார் வாயில்லாதவராகிறார்கள். அதனால் அவர் குடி வாழ்க்கைக்கே கேடுண்டாகத்தக்கதாயிருக்கிறது. படிப்பை முடித்துக் கொண்டுசெய்யும் கர்பாவிவாஹத்தில், பெண்ணின்வயதிலிருந்து பிள்ளை வயது 10-ஐக்குமேல் வித்தியாசமேற்படுமாகையால், சந்ததியை நல் வழிப்படுத்தப் பிதா யோக்கியதையுள்ளவனாயிருக்க மார்க்கமிருக்கிறது.

(5) பிள்ளைகளுக்குக் கர்பாவிவாஹத்தில், கல்யாணகாலத்திலேயே அதன்பயனையனுபவிக்க மார்க்கமில்லாத குறைதீர்ப்பதைப்பற்றி யோ சித்தால் ஒருவிதத்தில் ருதுமதீவிவாஹகர்மியானது பிள்ளைகளுக் கனு கூலமாயும், கர்பாவிவாஹகர்மியானது பெண்களுக்கு அனுகூலமாயு மிருக்கின்றன. எப்படியென்றால், ருதுமதீவிவாஹத்தில், பெண்கள் அநுபவயோக்கியமான காலங்களைக் கல்யாணமாகும்வரை சற்றேறத் தாழ மூன்றுவருஷம் இழக்கவேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். கர்பா விவாஹத்தில் அவர்கள் அந்தக்காலத்தை வியர்த்தமாக்கிக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமில்லை. ஆகையால் இவ்விஷயத்தில், பரத்தமைக் குரியரல்லாதபெண்களுக் கநுகூலஞ்செய்வதைவிட்டு அதற்கு விபரீத மாகப் புருஷர்களுக்கு அநுகூலம்செய்யும் ருதுமதீவிவாஹம் நியாய மற்றதாயிருக்கிறது. மற்றொருவிதத்தில் இருவருக்குமே யநுகூல மில்லாதிருக்கிறது. எப்படியென்றால், பிள்ளைகள் படித்து முடித்துவரச் சற்றேறத்தாழ இருபத்திரண்டுவயது சென்றுவிடுகிறது. அதன்பிறகு உடனே ருதுமதியைக் கல்யாணம்செய்துகொள்பவன், தனக்கு ஜீவனோ பாயமான ஒருதொழிலையை ஓடியாடித்தேடிக் திறப்படுத்திக்கொண்டு குடி வாழ்க்கைக்குவேண்டிய சௌகரியம்செய்துகொள்ளப் பின்பும் ஒரு மூன்றுவருடம்வேண்டியிருப்பதால் அதுவரை இருவருக்கும் திருப்தி கரமான சமாகமமில்லாமற்போகிறது. கர்பாவிவாஹத்தில் இப்படிக் கஷ்டமுண்டாக இடமில்லையென்றேதான்றுகிறது.

(6) இனிப் பால்யவைதவ்யத்தை ருதுமதீவிவாஹத்தால் மாற்றலாமென்பதைப்பற்றி யோசிப்போம். பால்யவைதவ்யமென்பது இரண்டுகக்ஷியிலுமுள்ள எல்லாராலும் பரிதபிக்கத்தக்கதே. அது ருதுவானபின்பும் முன்பும் இப்போதுள்ளவழக்கத்திற் சம்பவிக்கக்கூடியதாயிருக்கிறது. ருதுவானபின்புண்டாகக்கூடியதைத் தெய்வச்செயல் என்று இரண்டுகக்ஷியாரும் சகித்துக்கொள்ள இசைவுடையவர்கள் என்பதில் ஆக்ஷேபமில்லை. கந்யாவிவாஹகக்ஷிமட்டும் கந்யாவைதவ்யதுக்கத்தையும் அதிகமாகச் சஹிக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. ருதுமதீவிவாஹகக்ஷியானது, இந்தக் கந்யாவைதவ்யத்தையும் அதனாலுண்டாகும் துக்கத்தையும் தோன்றவொட்டாமலடிக்குஞ் சாமர்த்தியமுடையதென்பது ஒவ்வொருவரும் சொல்லாமலே தெரிந்துகொள்ளத்தக்கது. ஆதலால் இந்த ஒருவிஷயத்தில்மட்டும் ருதுமதீவிவாஹகக்ஷி ஜெயமுடையதாயிருக்கிறதென்பது யாராலும் மறுக்கத்தக்கதன்று. ஆகையால், கந்யாவைதவ்யத்தைப்போக்குவதாகிய பிரயோஜனத்தைமட்டும் நோக்கும்போது ருதுமதீவிவாஹகக்ஷி எல்லாராலும் ஆதரிக்கத்தக்கதென்றே தோன்றுகிறது. ஆனால் இது அறிவால் மிக்கோர்களால் வெகுகாலமாய்க்கைக்கொள்ளப்பட்ட ஜனசமூகத்தின் ஆசாரத்தை மாற்றுவதாயிருப்பதால், இவ்விஷயத்தில் யோசிக்கவேண்டியவிஷயங்களையெல்லாம் நன்றாய் யோசித்துத்தீரவேண்டும். அப்படி யோசித்து முடித்துக்கொண்டு மாற்றவேண்டியதாயேற்பட்டுவிட்டால் முன்னோர் எவ்விதமாகப் பூர்வாசாரங்களைக் காலானுகுணமாக மாற்றியிருக்கிறார்களோ அந்தமுறையில்நின்றே நாமும் மாற்றிக்கொள்ளவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம்.

யோசிக்கவேண்டியவிஷயங்கள்:—

(1) நம் முன்னோர்கள் கந்யாவிவாஹம் இவ்விதமான துக்கசம்பவத்துக்கு இடமுள்ளதென்பதை அறியாதவர்களா?

(2) அறிந்திருந்தால் அவர்கள்சந்ததியாராகிய நமக்கு என்ன அநுகூலத்தைக்கருதி இந்தக்கஷ்டத்தைவஹிக்கும்படிசெய்திருக்கிறார்கள்? கந்யாவைதவ்யமென்பதென்ன? ருதுமதீவைதவ்யமென்பதென்ன? இவ்விரண்டுக்குமுள்ளவித்தியாசங்களென்ன? அவை உண்மையாகவே ஸஹிக்கத்தகாதனவா?

(3) விவாஹநிபந்தனமேற்பட்ட முற்காலத்தில் முதலிலிருந்தது கந்யாவிவாஹமா? ருதுமதீவிவாஹமா?

(4) ஆகியிலுள்ளது ருதுமதீவிவாஹமாயிருந்தால் அது எல்லார்க்கும் அநிஷ்டமான கந்யாவிவாஹமாய் மாறுவதற்கான தக்ககாரணங்களென்ன?

(5) இப்போது கந்யாவிவாகத்தைமாற்றுவதற்கு பிராமண சமுதாயத்தில் இதுவரையில்லாத புதியகாரணங்களென்ன?

(6) தக்ககாரணங்களைக்கொண்டு முன்னோர்கள் பூர்வாசாரங்களை எந்தவிதமாய் மாற்றிவந்திருக்கிறார்கள்? அவர்கள் ஆசாரங்களை அநுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டுவந்தவழிகளெவை?

(7) நாம் இப்போது எந்தவழியாக அநுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டுவரவேண்டும்?

என்பன முதலியனவாக இன்னும் மேதாவிகளால் விசாரிக்கத்தக்கனவாகத்தீர்மானிக்கப்படும் இஷ்டக்களையேற்படுத்திக்கொண்டு, அவற்றையெல்லாம் ஸவிஸ்தாரமாய்விசாரித்து உண்மைதெரிந்துகொள்ளாது மேலெழுந்தபடி சிலருக்குத்தோன்றும் அநிஷ்டங்களைமட்டுங் கண்டு ஸஹிக்கமாட்டாமல் பூர்வாசாரத்தைக் கைவிடுவதானது காமசாரமாகுமேயல்லது நெறிமுறையாகுமென்று தோன்றவில்லை.

---

7. "ப்ரௌடாவிவாஹத்துக்குச் சொல்லப்பட்ட சில இதர ஆக்ஷேபணைகள்" என்ற தலைப்பின்கீழ்ச்சொல்லும் ஆக்ஷேபங்கள் தர்ப்பலமாயும் சமாதானங்கள் பெரும்பாலும் அங்கீகரிக்கத்தக்கனவாயுமிருக்கின்றன. ஆயினும் "தங்கள்பெண்களை ருதுவானபிறகு கல்யாணம் செய்துவருகிற பிராமணரல்லாத இதரவகுப்பார்கள்சிலர், ப்ரௌடாவிவாஹம்செய்வதற்கு சில அசௌகர்யங்களுள்ளனவென்றும், பிராமணர்கள் பழையபழக்கத்தைமாற்றுவது சரியல்லவென்றும் பத்திரிகைகள் மூலம் எச்சரிக்கைசெய்துவருகிறார்கள்" என்று சொல்லிக்கொண்டு அதை ஆக்ஷேபிக்கும் யுக்திகள்மட்டும் திருப்திகரமாயில்லை. ஏனென்றால் நமக்குத்தோன்றும் அந்த யுக்திகளொன்றும் அவர்களுக்குத்தோன்றமாட்டாதென்றுசொல்ல இடமில்லையாகையாலும், அவர்கள் ருதுமதீவிவாஹகக்ஷியை விரோதிக்கவேண்டியவர்களில்லாமையாலும், பிரகிருதவியவஹாரத்தில் நடுவுநிலைமையுடையவர்களாயிருப்பதாலும்

ருதுமதீவிவாஹத்தில் அநுபவமில்லாத நமக்கு, அநுபவமுள்ள அவர்கள்சொல்லும் ஹிதவசனமானது வேதவாக்கியம்போலப்போற்றத்தக்கதென்றேதான்றுகிறது. அன்றியும், உண்மையில் ருதுமதீவிவாஹம் தீமையில்லாததாயும், கன்யாவிவாஹம் தீமையுள்ளதாயுமிருக்குமானால், சாஸ்திரசம்மதமாயும் அநுபவசித்தமாயும் அநுகூலமாயுமுள்ள ருதுமதீவிவாஹத்தையே அவர்கள் நியதமாய்வைத்துக்கொண்டு, கன்யாவிவாஹத்தைச் சிறிதும் கைக்கொள்ளாதிருக்கவேண்டுமல்லவா? அப்படியில்லாமல் அவர்கள், ஸ்வாநுபவத்திற் கன்யாவிவாஹத்தையும் வைத்துக்கொண்டிருப்பதால், கன்யாவிவாஹம் ருதுமதீவிவாஹத்தைக்காட்டிலும் நல்லதென்று வீணுகப்பேசுவதாய்நினைக்கவும் இடமில்லையென்றேதான்றுகிறது. ஆகையால் அவர்கள் அப்படிச்சொல்லுவதற்குத்தக்ககாரணமின்னதென்பதை நாம் அறிந்துகொள்ளாமலே தள்ளிவிடுவது யுக்தமாகுமென்றேதான்றவில்லை.

இனி, அதன்காரணத்தையும் சிறிதாராய்வோம். ருதுமதீவிவாஹமென்னும் இவ்வாசாரத்திருத்தத்தைக் கைக்கொள்ள இசைபவர்கள் பெரும்பாலும் செல்வவான்களாயும், இசையாதவர்கள் பெரும்பாலும் வறியவர்களாயுமேயிருக்கிறார்கள். இதைக்கொண்டு பார்ப்போமானால், செல்வவான்களான பிராமணர் ருதுமதீவிவாஹத்திலுள்ள பாதகங்களை அறியமுடியாதவர்களாயும், வறியவர்களாகிய பிராமணர்களே அவற்றையறிபவர்களாயுமிருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. அதாவது செல்வமிருந்தால் அதன்பாதகம் தோன்றமாட்டாதென்றும், வறுமையிருந்தால் அதன்பாதகங்கள் தோன்றுமென்றும் அறியத்தக்கதென்பதாம். எப்படியென்றால், வறுமையென்பது பொதுவாகவே எல்லாவகுப்பாருக்குமே பொல்லாததென்று தெரிந்தபோதிலும் பொருள்தேடும் தொழில்களிற் பலவகையாகத் தடுக்கப்பட்டும், சுபாசுபங்களை லதிசச்செலவுசெய்யவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுமிருக்கும் பிராமணவகுப்பாருக்கு மிகவும் கொடுமையுடையதாயிருக்கிறது. இதரஜாதியார்களுக்கு வறுமைவந்தகாலத்தில் சிறுகுழந்தைமுதலவர்களாணும்பெண்ணும் எல்லாரும் எந்தவேலைகளையும் சொந்தவேலையாகவாவதுகூலிவேலையாகவாவதுசெய்து பொருள்சம்பாதித்துக்கொள்ளவும்,சுபாசுபங்களை லதிசச்செலவுசெய்துதீரவேண்டிய நிர்ப்பந்தமில்லாமையால், கிடைத்தபொருளைக்கொண்டு மரியாதையாய்க் காலம்

கழிக்கவும் மார்க்கமிருக்கிறது. பிராமணர்களுக்கு அப்படியானவழக்கம் ஏற்படாதிருப்பதால் அது ஏற்படும்வரை ருதுமதீவிவாஹம் செய்யச் சாத்தியமில்லாததாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் ஒவ்வொரு வறியவன் வீட்டிலும் பெரும்பாலு மாண்பிள்ளையின்சம்பாத்தியத்தாலேகுழந்தைகளும், கிழவர்களும், பெண்பிள்ளைகளும் ஜீவிக்கவேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். அந்தநிலையில் ருதுமதீவிவாஹத்துக்கு இணங்குவானால் ஒவ்வொருபெண்மக்களையும் பதினெட்டுவயதுவரை வைத்துக்காப்பாற்றுவது மிகவும் கஷ்டசாத்தியமாயிருப்பதோடுதாய்தகப்பனிழந்தபெண்களுக்குத் தக்கஆதரவில்லாமற்போவதாலும், அச்சிறுபெண்கள் தாமேயொருமுயற்சிசெய்துஜீவிக்க மார்க்கமில்லாதிருப்பதாலும் அப்படிப்பட்ட பெண்பாலோர்கெதி நிர்க்கெதியாய் அவர்கள் மனம்போனபோக்கே நடக்கவேண்டியவர்களாய்விடுவார்கள். செல்வவான்களுக்கு இப்படியானகஷ்டத்துக் கிடமில்லாமையால், ருதுமதீவிவாஹம் அநுகூலமாகவே தோன்றலாம். ஆனால், அவர்கள்செல்வம் சாஸ்வதமாய் நிலைநிற்கமாட்டாதாகையால் அவர்கள் சந்ததியாரும் வறுமையுற்றபோது இதேகெதி அடைவார்களென்பதிற் றடையில்லை. கன்யாவிவாஹவிஷயத்திலோ இப்படிப்பட்ட தீங்குண்டாவதற்கு இடமில்லையென்று சொல்லலாம். எப்படியென்றால், கன்னிகைக்குச் சுமார் பத்துவயதுக்குள், கல்யாணம்நடப்பதால் அதுவரை எப்படிப்பட்ட வறியகுடும்பத்தாரும் சோபனத்திரவியம்வாங்கும் பிரதிப்ரயோஜனத்தைப்பொறுத்தாவது அவளைச் சம்ரக்ஷணைசெய்ய இடமிருக்கிறது. விவாஹமாகவும் பிறந்தவீட்டார் சம்ரக்ஷணைசெய்யும் சக்தியுள்ளவர்களாயிருந்தால், பின்னுஞ் சிலகாலம் பிறந்தவீட்டிலிருக்கலாம். சக்தியற்றவர்களாயிருப்பார்களாயின், பணச்செலவுசெய்து கல்யாணஞ் செய்தபுருஷன் பாதுகாத்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாகச் சன்னத்தனாயிருக்கிறான். ஆதலால் அவள் நிர்க்கெதியாக இடமில்லாமலிருக்கிறது. இதனால் என்ன ஏற்படுகிறதென்றால், பிராமணவகுப்பில் வறுமைவந்தகாலத்தில் 10 வயதுமுதல் ஆணும்பெண்ணும் எந்தவேலையுஞ்செய்து ஜீவித்துக்கொள்ளலாம் என்ற வழக்கம் ஏற்படும்வரை பிராமணவகுப்புக்கு ருதுமதீவிவாஹம் சாதகமாகமாட்டாதென்பதாம்.

திரு. நாராயணையங்கார்,
பத்திராதிபர்.

ரஸாயன நூல்.

CHEMISTRY.

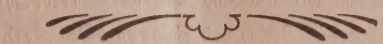

செந்தமிழ் (தொகுதி-கச பகுதிஉ-ல்) எச-ஆம்பக்கத் தொடர்ச்சி.

அத்யாயம்—21.

லோஹங்கள்.

Metals.

ரஸாயனமூலங்கள், லோஹங்கள் எனவும் அலோஹங்(Non-Metals)கள் எனவும் இருவகையாய்ப் பிரிக்கப்படும். அலோஹங்களைப் பற்றி முன் ப்ரகரணங்களில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

லோஹ-அலோகங்களுக்குள்ள வித்யாஸங்கள்.

பௌதிக(physical) வித்யாஸங்கள்:—

(1) அலோஹங்களைப்பார்க்கிலும் லோஹங்களில் ஒருவித ப்ரகாசமும்,

(2) உறுதியும்,

(3) வலியுந்தன்மையும் இருக்கின்றன.

லோஹங்களின்தன்மைகள்:—எல்லாலோஹங்களுக்கும், ப்ரகாசம், வலிவு, தகடாகுந்தன்மை, உறுதிமுதலான குணங்கள் இருப்பதில்லை. லோஹங்களைப்பொடியாக்கிவிட்டால் அவைகளின் பளபளப்பு, குறைந்துவிடும். தாம்ராக்விஜத்திலிருந்து பிரிக்கப்படும் தாம்ரம் சிவப்பு வர்ணமாயிருக்கும். சில லோஹங்கள் சிலசிலநிலைமைகளில் நொறுங்குந்தன்மையடைகின்றன. சிலலோஹங்கள் உஷ்ணவாஹினிகளாகவும் மின்சாரவாஹினிகளாகவும் இருக்கின்றன. சிலலோஹங்கள்கலந்து கலப்புக்(alloys)கள் ஆகின்றன. நாகமும் தாம்ரமும் கலந்து பித்தளையுண்டாகின்றது. பாதரஸத்துடன்கலந்துண்டாகும் கலப்புக்களுக்கு ரஸக்கலப்புக்(amalgam)கள் என்றுபெயர்.

ரஸாயனவித்யாஸங்கள்.

அலோஹங்கள் அம்லாக்விஜங்களாக ஆதாரங்களாகவும், லோஹங்கள் தாரகாக்விஜங்களாக ஆதாரங்களாகவும் இருக்கின்றன. ஆனால் தகரம் முதலான சிலலோஹங்கள் இருவகைஆக்விஜங்களும் ஆகின்றன.

லோஹங்களைப்பற்றிய சிலவிவரங்கள்.

(1) லோஹங்கள் அமிலங்களுடன்கலக்கையில், அவைகளிலுள்ள ஹைத்ரத்தைப்பிரித்துவிட்டு, அதன் ஸ்தானத்தில் தாம் சேர்ந்து அந்தந்த லோஹஉப்புக்கள் ஆகின்றன.

உதாரணம்.

தகரம் } = 2 ஹைத்ரம்
+2க்ளோரோஹைத்ரம் } = தகரக்ளோரம்

$$Sn + 2\,HCl = H_2 + Sn\,Cl_2.$$

(2) உப்புக்களைத் தண்ணீரிற்கரைத்து மின்சாரப்ரயோகஞ்செய்தால், அவ்வுப்புப் பிரிந்து அதிலுள்ள அலோஹசத்து நேர்மூனைப்பக்கத்திலும், லோஹசத்து எதிர்மூனைப்பக்கத்திலும் வந்தடையும்.

குறிப்பு:—நேர்மூன = Positive pole.

எதிர்மூன = Negative pole.

பரிவர்த்தனம் (Displacement).

உப்பிலுள்ள லோஹத்தை இன்னொருலோஹம்பிரித்து, அந்த ஸ்தானத்தில் தான்கலந்து புதியலோஹ உப்பாவதுமுண்டு. இத்தன்மைக்குத்தக்கவாறு லோஹங்களை வகுப்பதுமுண்டு. உதாரணம்:— இரும்புஉப்பு தாம்ரஉப்புக்களிலுள்ள, இரும்புதாம்ரங்களை மக்னீஷியம் பிரித்து, மக்னீஷியஉப்புக்கள் உண்டாகும். அதேமாதிரி இரும்பு தாம்ரத்தைப் பிரித்துவிடும். இக்குணத்திற் சிறந்தவை ஸோடியமும், பொடாஷியமும்.

அத்யாயம்—22.

ஸோடியம்.

Sodium.

[Na]

ஸோடியம் என்பது உறுதிக்குறைவும் மிருதுவுமுள்ள ஒரு லோஹ மூலம். அது தண்ணீரில் மிதக்கும். அதைக் கத்தியால் வெட்டலாம். அது பாதரஸத்திற்கரைந்து ஸோடியரஸக்கலப்பு ஆகின்றது.

எச்சரிக்கை. ஸோடியம் பொடாவியம் என்னும் லோஹங்களைக் கையாடல் ஆகாது. அவை தண்ணீரிற்பட்டால் ரஸாயனப்பிரிவுண்டாகுமாகையால் மண்ணெண்ணெயில்தான் காப்பாற்றிவைக்கவேண்டும். ஸோடியம் தனிப்பொருளாய் அகப்படுவதில்லை.

ஸோடியகல்பங்கள் பலவாறாக ப்ரக்ருதியில் அகப்படுகின்றன. அவைகள் மிக உபயோகமானவை. நாம் உண்ணும் கறியுப்பு ஸோடியமும் க்ளோரமும் கலந்த ஒரு கல்பம்.

ஸோடா.
Soda.

ஸோடா அல்லது ஸோடியாக்ஸிஜம், ஒரு பிறவிச்சரக்கு. இதிலுள்ள ஆக்ஸிஜனை உஷ்ணத்தாற்பிரித்தால், சோடியம் என்னும் லோஹமூலம் மிஞ்சிவிடும். ஸோடியத்தை ஒருகரண்டியில்வைத்துக் காய்ச்சினால், முதலில் அது உருகிப் பிறகு தீப்பற்றிக்கொண்டு மஞ்சள்நிறமாய் எரியும். அப்பொழுது பக்கத்திலுள்ள ஆக்ஸிஜனுடன்கலந்து ஸோடியாக்ஸிஜம் வெள்ளைப்புகையாய் வெளிப்படும்.

ஸோடியம் ஹைத்ராக்ஸிஜம்.

ஸோடியம் தண்ணீரிற்பட்டவுடன் தண்ணீரிலுள்ள ஹைத்ரமும் ஆக்ஸிஜனும்பிரிந்து, ஸோடியம் ஹைத்ராக்ஸிஜமும், ஹைத்ரமும் உண்டாகும். உதாரணம்:—

$$\left.\begin{matrix}2\text{ ஸோடியம்}\\+2\text{ ஜலம்}\end{matrix}\right\} = \left\{\begin{matrix}2\text{ ஸோடியம் ஹைத்ராக்ஸிஜம்}\\+2\text{ ஹைத்ரம்.}\end{matrix}\right.$$

$$2\,Na + 2\,H_2O = 2\,Na\,OH + H_2$$

இது தண்ணீரிற்பட்டவுடன் சிலசமயங்களில் வெடிப்பதுமுண்டு. ஆகையாற் சிதறிப்போகாமல் ஜாக்ரதையாய்க் கையாடல்வேண்டும். இது ஒரு எரிகாரம். சலவைச்சோடாவிலிருந்தும் இதை எடுப்பதுண்டு.

உதாரணம்:—

$$\left.\begin{matrix}\text{சலவைச்சோடா}\\+\text{சுண்ணும்புநீறு}\end{matrix}\right\} = \left\{\begin{matrix}2\text{ ஸோடியம் ஹைத்ராக்ஸிஜம்}\\+\text{சுண்ணும்பு.}\end{matrix}\right.$$

$$Na_2\,CO_3 + Ca(OH)_2 = 2\,Na\,OH + Ca\,CO_3.$$

குறிப்பு:—சுண்ணும்பு=Quicklime.
சுண்ணும்புநீறு=Slaked lime.
சோடியம் ஹைத்ராக்ஸிஜம்=சோடியம் எரிகாரம்.

சலவைச்சோடா.

Sodium Carbonate.

[$Na_2 CO_3$]

மறுபெயர்-பூநீறு என்று சொல்லப்படும். இது ஒரு இளங்காரம். இது ஸ்படிகரூபமாயிருக்கும். திறந்துவைத்தாற் காற்றுக்குடித்துவிடும். சோடியம் எரிகாரத்திற் கரித்வயாக்ஸிஜத்தைச்செலுத்தினற் சலவைச் சோடாவும் ஜலமும் உண்டாகும். இது பச்சைலிட்மஸைச் சிவப் பாக்கும். இது சுண்ணும்புநீருடன்கலந்து சீமைச்சுண்ணும்பு உண் டாக்கும்.

முறை:—சோடியம் எரிகாரம் + கரித்வயாக்ஸிஜம் } = { சலவைச்சோடா + ஜலம்

$$2\ Na\ OH + CO_2 = Na_2\ CO_3 + H_2O.$$

சலவைச்சோடாவும் க்ளோராமிலமும் கலந்தாற் கறியுப்பும், கரித்வ யாக்ஸிஜமும், ஜலமும் உண்டாகும்.

முறை:—சலவைச்சோடா + 2 க்ளோராமிலம் } = { 2 கறியுப்பு + கரித்வயாக்ஸிஜம் + ஜலம்

$$Na_2\ CO_3 + 2\ Hcl = 2\ Na\ cl + CO_2 + H_2O.$$

ரொட்டிச்சோடா.

Baking Soda.

[$Na\ H\ CO_3$]

சலவைச்சோடாவைத் தண்ணீரிற்கரைத்து அதிற் கரித்வயாக்ஸி ஜத்தைச் செலுத்தினால், ரொட்டிச்சோடா உண்டாகும்.

முறை :— சலவைச்சோடா + ஜலம் + கரித்வயாக்ஸிஜம் } = 2 ரொட்டிச்சோடா.

$$Na_2\ CO_3 + H_2O + CO_2 = 2\ Na\ H\ CO_3.$$

அல்லது $2\ Na\ O\ H + 2\ CO_2 = 2\ Na\ H\ CO_3.$

கறியுப்பு.

Common Salt.

[Na cl]

பரிபாஷை—க்ளோரோஸோடியம்.

கறியுப்பு, சாதாரணமாய்க் கடல்நீரிலும், சில மண்களிலும் பாறைகளிலும் கலந்து அகப்படும். இது ஸோடியமும் க்ளோரமும் கலந்த ஒரு கல்பப்பொருள்.

செய்முறை:—க்ளோரோஹைத்ரவாயுவுடன் ஸோடியத்தைக்கலப்பதால், ஹைத்ரம் பிரிந்து க்ளோரோஸோடியம் என்னும் கறியுப்பு உண்டாகும்.

ஸோடியம் + க்ளோரோஹைத்ரம் = ஹைத்ரம் + கறியுப்பு.

$$Na + Hcl = Na\ cl + H.$$

குறிப்பு. க்ளோரோஹைத்ரம்=க்ளோராமிலம்=Hydrochloric Acid.

ஸோடியம் க்ளோரஜம்.

Sodium Chlorate.

[Na cl O_3]

ஸோடியம்ஹைத்ராக்ஸிஜத்துடன் க்ளோரத்தைக்கலப்பதால், க்ளோரோஸோடியமும், ஸோடியம்க்ளோரஜமும் உண்டாகும்.

முறை:— 6 க்ளோரம் + 6 ஸோடியம்ஹைத்ராக்ஸிஜம் = ஸோடியம்க்ளோரஜம் + 5 க்ளோரோஸோடியம் + 3 ஜலம்.

$$3\ cl_2 + 6\ Na\ OH = Na\ cl\ O_3 + 5\ Na\ cl + 3\ H_2\ O.$$

சில்லியுப்பு.

Chili Saltpetre.

பரிபாஷை— ஸோடியம்நைத்ரஜம். Sodium Nitrate.

இது அநேகமாய் வெடியுப்பை ஒத்திருக்கும். சில்லியென்னும் தேசத்தில் விசேஷமாய் அகப்படுவதால் இதற்கு இப்பெயர் அமைந்தது. சோடியம்ஹைத்ராக்விஜத்தை நைத்ராமிலத்துடன்கலந்தால் இவ்வுப்பு உண்டாகும்.

முறை:—சோடியம்ஹைத்ராக்விஜம் + நைத்ராமிலம் } = { சில்லியுப்பு + ஜலம்.

$$Na\ OH + H\ NO_3 = Na\ NO_3 + H_2O.$$

அமிலஉப்பு, சுத்தஉப்பு.
Acid, Salts and Normal Salts.

இப்ரகரணத்தில் இவ்விருவகை உப்புக்களுக்குமுள்ள வித்யாஸத்தை யறிந்துகொள்ளவேண்டும். சுத்தஉப்பில் ஹைத்ரமேகிடையாது. அது நிஷ்காரமாயிருக்கும். அமிலஉப்பில் கொஞ்சம் ஹைத்ரமிருக்கும். உதாரணம்:—

சோடியம்கந்தஜம் ($Na_2\ SO_4$) சுத்தஉப்பு.

சோடியம்ஹைத்ரோகந்தஜம் ($Na\ H\ SO_4$) அமிலஉப்பு.

முறை:—கறியுப்பு + கந்தாமிலம் } = { சோடியம்ஹைத்ரோகந்தஜம் + க்ளோராமிலம்.

$$Na\ cl + H_2SO_4 = Na\ H\ SO_4 + H\ cl.$$

கறியுப்பு + சோடியம்ஹைத்ரோகந்தஜம் } = { சோடியம்கந்தஜம் + க்ளோராமிலம்.

$$Na\ cl + Na\ H\ SO_4 = Na_2\ SO_4 + H\ cl.$$

குறிப்பு. $Na_2\ SO_4$ = க்ளாவர் உப்பு. (Glauber's salt)

அத்யாயம்—23.
பொடாஸியம்.
Potassium.
[K]

பொடாஷியமும் சோடியமும் ஓரினத்தைச்சேர்ந்தவை. அநேகமாய் சோடியத்தின் தன்மைகள் பொடாஷியத்துக்கு முண்டு.

பொடாஸியம்எரிகாரம்.
Potassium Hydrogen.
[K O H]

பொடாவியம் தண்ணீரிற்பட்டவுடன் ரஸாயனமாறுபாடுகள் ஏற்படுகையில், ஸோடியத்தைக்காட்டிலும் அதிக உஷ்ணமுண்டாகும். அதனால் தண்ணீரிலிருந்துபிரிந்த ஹைத்ரம் பற்றி எரியும். தண்ணீரிலுள்ள ஆக்விஜனும் ஒருபங்கு ஹைத்ரமும் பொடாவியத்துடன்கலந்து பொடாவியம் ஹைத்ராக்விஜம் என்னும் எரிகாரமுண்டாகும்.

பொடாவியம் + ஜலம் = பொடாவியம்ஹைத்ராக்விஜம் + ஹைத்ரம்.

$$K + H_2O = KHO + H.$$

பொடாஸியம்க்ளோரஜம்.
Potassium Cholorate.
[K cl O_3]

முற்கூறிய பொடாவியம்எரிகாரத்திற் க்ளோரத்தைக்கலந்தால், பொடாஸியம்க்ளோரஜமும் பொடாஸியக்ளோரமும் ஜலமும் உண்டாகும்.

முறை:—

6 பொடாவியம்ஹைத்ராக்விஜம் + 6 க்ளோரம் = பொடாவியம்க்ளோரஜம் + 5 பொடாவியம்க்ளோரம் + 3 ஜலம்.

$$3\ Cl_2 + 6\ KOH = K\ cl\ O_3 + 5\ Kcl + 3\ H_2O.$$

பொடாஸியம்உப்புக்கள்.

வழக்குப்பேயர்.	பரிபாஷை.	குறி.
வெடியுப்பு.	பொடாவியம்நைத்ரஜம்	$K\ NO_3$.
	பொடாவியம்க்ளோரஜம்	$K\ clO_3$.
மரஉப்பு	பொடாவியம்கரிஜம்	$K_2\ CO_3$.

வெடியுப்பு.
Nitre அல்லது Saltpetre.

இது விசேஷமாய், ஸோடியம்நைத்ரஜமும் க்ளோரோபொடாவியமும் கலந்துண்டாகும்.

முறை:—சோடியம்நைத்ரஜம் +க்ளோரோபொடாஷியம் } = { வெடியுப்பு +கறியுப்பு.

$$Na\ NO_3 + K\ cl = K\ NO_3 + Na\ cl.$$

உபயோகம். இது முக்யமாய் வெடிமருந்துசெய்வதற்கு உபயோகமாகின்றது.

மர உப்பு.

Potashes.

Potassium Carbonate.

பொடாஷியம் ஹைத்ராக்ஸிஜனும் கரித்வயாக்ஸிஜனும் கலந்து மர உப்பும் ஜலமும் உண்டாகின்றன.

முறை:—2 பொடாஷியம்ஹைத்ராக்ஸிஜன் +கரித்வயாக்ஸிஜன் } = { மரஉப்பு +ஜலம்.

$$2\ K\ O\ H + CO_2 = K_2CO_3 + H_2O.$$

(தொடரும்.)

ஆர். எஸ். நாராயணஸ்வாமி ஐயர். B.A. B.L.

அன்பைப்பற்றிய பாடல்கள்.

[இப்பாடல்கள் கனம்பொருந்திய திவான் இராமையங்கார் அவர்கள் C. S. I. விரும்பியபடி, மனோன்மணீயம், திருஞானசம்பந்தர்காலம் முதலிய நூல்களின் ஆசிரியரான காலஞ்சென்ற திருவனந்தபுரம் ப்ரொபஸர் சுந்தரம்பிள்ளை M. A. அவர்களால், ஸெயின்ட்பால் என்பவர் அன்பைப்பற்றி ஆங்கிலத்தில் எழுதியிருந்தபாடல்களின்கருத்தைத் தழுவி இயற்றப்பெற்றனவாம்; 1891-ஆம் வருஷத்து மார்ச்சுமாதத்திய ஜனாநந்திநிப்பத்திரிகையில் வெளிவந்துள்ள இப்பாடல்களை நம் செந்தமிழ்நேயர்களும் படித்து மகிழுமாறு ஈண்டு வெளியிடுகின்றேன்.]

கட்டளைக்கலித்துறை.

பிறங்கும் பிறர்குறை பேணுது நற்குணம் பேணலுறும்
அறந்திகழ் நெஞ்சின ரன்றே லவர்வீண் ணமிர்தினையும்
மறந்திடும் வண்ணம் வடித்துப் படிக்கின்ற வார்த்தையெல்லாம்
வெறுங்கல கல்லென்னும் வெங்கல வோசையின் வேறலவே. (1)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

வருபொரு ளுரைக்கும் வல்லபம் பெறிலென்
மண்ணிடை விண்ணிடை மலைறந்த
பெருரக சியங்கள் யாவையு முணரும்
பெருமையும் ஞானமும் பெறிலென்
பருவத மெடுத்துப் பந்தென வாடும்
பத்தியுஞ் சித்தியும் பெறிலென்
பரவனு கூல திருட்டியென் றுரைக்கும்
பண்புறு மன்பிலை யெனிலே. (2)

இல்லவர் யாரும் புசித்துநற் சுகமே
யெய்திடப் பொருளெலா மீந்தென்
நல்லமெய் தனையுஞ் சிபியெனத் தன்கோள்
நாட்டிட நல்கியு மெனினு
அல்லவர் தமையும் நல்லவ ரெனவே
யணுகின மதித்துகந் திடுமோர்
சொல்லிடும் பிரிய வன்புமற் றிலையேற்
சுகமிலை யென்பது துணிபே. (3)

பிறர்க்கெலா மின்பம் பெருக்குவ தன்பே
பிறர்செயுந் தீங்கனைத் தினையும்
பொறுத்துமேன் மேலும் மகிழ்வது மன்பே
போற்றிய பிறர்வயி னுற்ற
சிறப்பது கண்டங் கழுக்கரு விடுத்துச்
சித்தமுட் களிப்பது மன்பே
அறச்சிறி தேனு மன்புதன் பெருமை
யறிந்திறு மாப்படை யாதே. (4)

அன்னியர் குணமா மன்பெனு மணங்கி
னழகினை யின்னமுங் கேண்மோ
தன்னியல் நடக்கை தக்கவா றன்றித்
தவறுரைத் தன்மைய டனது

மன்னிய வுரிமைப் பொருடனக் காக
மறந்துமே வழங்கிட வறியாள்
என்னன செயினு மெளிவரு கோப
மில்லவங் கொன்றுமே யெண்ணுள். (5)

கலிவிருத்தம்.

கொடுமை யென்றெவர் கூறினுங் கேட்டுளம்
நடுங நுங்குவள் நாணமுற் றஞ்சுவள்
கெடல ரும்புகழ் மெய்ம்மை கிளத்தல்கேட்
டிடல மெங்கும் புளகித் துவப்பளே. (6)

வந்த வெல்லாம் பொறுத்து மகிழ்வளே
நந்தல் செய்யினும் நம்புதல் விட்டிடாள்
எந்த வேளையு மேல்வரு மின்பமே
சிந்தை செய்குவள் தீங்கு கவனியாள். (7)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இப்படி யாவ ராலு மெய்துதற் கரிதாய் நின்ற
செப்பிய பராலு கூல தெரிசன சித்த மொன்றே
மெய்ப்பட நிற்கும் மேலால் விளைவதோ ருணர்வு மோர்கால்
பொய்ப்படும் புலமை போகும் போய்விடு மறிவுந் தானே. (8)

பாலியத் தன்மை யாலே பற்றிய கழற்சி பந்து
போலவு மாடி யூடே பொருந்திய பார்வை போலும்
ஏலவு மென்னை யானே நேர்பட வறிதற் கேற்ற
காலையில் துச்ச மாகிக் கழியுமே கண்ட வெல்லாம். (9–12)

உற்றவிவ் வனைத்து மேகி லொழிவிலா தேதென் றேதில்
முற்றிலும் நம்பு பத்தி கைவிடான் முதலோ னென்று
பற்றிய வுறுதி முன்னம் பகர்ந்திடு மன்பு மாமே
மற்றவை தம்மின் மேலாய் மன்னுவ தன்பே யம்ம! (13)

T. V. சதாசிவப்பண்டாரத்தார்,
திருப்புறம்பயம்.

மேற்கோள் விளக்கம்.

ஸ்ரீமத். S. இராதாகிருஷ்ணையர் B.A., F.M.U., அவர்கள் "செந் தமிழ்"த் தொகுதி 14 பகுதி 1-ல் செவ்வனம் ஆராய்ந்தெழுதிய மேற் கோள்விளக்கத்தைக் கண்ணுற்றேன். பொருளதிகாரப்பயிற்சிபெறு வோர்க்கு முற்கூறியவிளக்கம் பெரிதும் உபயோகமாகுமென்பது இனிதுபுலனும். இன்னும், அச்சில்வாராத அகநானூறு, பரிபாடல், கொங்குவேண்மாக்கதை என் றின்னோரன்ன அரியநூல்களின்பிரயோ கங்கள்பல அவ்வுரையில் மலிந்துகிடக்கின்றன.

அவையும் ஒவ்வொன்றாய் ஆராய்ந்து வெளியிடப்படின், தமி ழாராய்ச்சியுடையார்பலர்க்கும் பயனளிக்குமென்பது திண்ணம்.

இனி, ஸ்ரீ ஐயரவர்கள்மேற்கோள்விளக்கத்திற்பெறுத "கலித் தொகை"ப்பாட்டுக்களின்மேற்கோள்கள் 34 வரையில் எனது சிற்ற ராய்ச்சியிற் கிடைத்தவற்றைப் "பொருளதிகாரவுரை"யினின்றும் ஈண் டுக் கீழே தருகின்றேன்.

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரவுரையில் மேற்கோளாக எடுத்தாளப்பட்ட

கலித்தொகைப்பாட்டுக்களின் முதற்குறிப்பு.

வரிசைதிர்.	பெருவழிசார அச்சுப்புத்தகத்தின் பக்கம்.	மேற்கோள்.	கலித்தொகைப் பாட்டின் எண்.	அடிகள்.
1	41	தோழிகாங்.....மகன்	115	1—4
2	200	பொய்தீருல.....செய்தாள்	141	11—14
3	266	தேரேமுற்றன்று.....பெரிதே	74	15
4	302	கடுமாகட.....கவினே	50	19—24

5	305	தன்னெவ்வம்.....ணனி	44	8—10
6	317	செவ்வியதீவிய.....மன்றவினி	19	1—6
7	357	அனவகையால்.....கொண்டு	92	59—68
8	358	அதிர்வில்.....செல	81	29—32
9	393	மாணைக்கி.....வினி	87	11—13
10	396	எனநீ, தெருமரல்.....தூதே	26	21—25
11	399	தந்தையிறைத்.....எல்லாவிது	84	30—32
12	411	கடைஇய.....யார்க்கு	77	21—24
13	421	வேட்டோர்.....நிறுத்து	66	23—25
14	433	பொன்செய்வாம்	60	23
15	442	பூணுகமுறத்.....போதந்தான்	39	4
16	450	மெய்யறியா.....கிடந்தேன்	37	19
17	456	ஒன்று, இரப்பான்.....பன்மாணும்	47	1—8
18	465	ஆங்காக.....விடற்கு	64	25—29
19	,,	மொழிவது... யாம்	,,	8—10
20	,,	எல்லா, நற்றே..... யினி	,,	19—22
21	,,	நல்லாய், இகுளை.....பல	,,	22—24
22	,,	உழுதாய்.....மற்றினி	,,	11—19
23	468	வையினர்.....நினைத்தல்	134	19
24	478	நடுங்குதல்.....தனரே	13	27
25	479	இளியிடைமின்.....அஞ்சேன்	139	5—7
26	484	அச்சாறுக.....ஞகுவல	75	20—21
27	485	செய்தவறில்.....வாய்	87	3
28	506	காமருநோக்கினை.....றின்னுதே	80	14—15
29	,,	பால்கொள.....றெவ்வாதி	86	17—18
30	510	பட்டுழியறியாது.....கின்றுய்	69	12—13
31	531, 768	எரியுருவுறழ.....மலர	33	10
32	537	வேனிற்புன.....யார்	84	38
33	758	கதிர்பகா.....தீ	142	37—41
34	766	ஆணமில்.....யாடி		கடவுள் வாழ்த்து 16

மணக்கால் அய்யம்பேட்டை
"S. T. Vilas"
13—2—16.

S. முத்துரத்தமுதலியார்.

ஸ்ரீ:

ராமாயணகுசேலன்–த்ரிஜடர்.

குசேலன்:—இவர் குற்சிதமான அல்லது சிதைந்தவஸ்திரத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருந்தமையாலேயே, குசேலன் என்னும் பெயர் பெற்றார். ஸ்ரீ மஹாபாகவதத்தில் இக் குசேலன் க்ருஷ்ணபக்தனுகவிருந்து முக்திபெற்றமையும், அவருடைய மற்றைய வரலாறுகளும் கூறப்பெற்றுள்ளன. ஸ்ரீராமபிரான்காலத்திலும் பரமபாகவதனை த்ரிஜடர் என்ற ராமாயணகுசேலர் ஒருவர் இருந்ததாக, ஸ்ரீமத் வான்மீகிராமாயணத்திலிருந்து அறிகிறோம். குசேலரதுவஸ்த்ரம் இருந்தாற்போன்றே த்ரிஜடர்தரித்திருந்தவஸ்த்ரமும் ஸஹஸ்ரம்த்வாரங்களையுடையதாயிருந்தது. குசேலர்மனைவிபோன்றே, நமது த்ரிஜடர்மனைவியும் பரிசுத்தமான ஒழுக்கமும், பதிவ்ருத்யமும், பதிபக்தியும், சுசிருசியுமுள்ள தெய்வப்பெண்போன்றிருந்தாள். இருபத்தேழு நக்ஷத்திரங்களுக்கும் இருபத்தேழுபுத்ரர்களையுடையராயிருந்த குசேலருக்குமாறுக, ராமாயணகுசேலராகிய த்ரிஜடர் எண்ணிறந்தபுத்ரபாக்யத்தையுடையவராயிருந்ததனால், ஸ்ரீ பாகவதகுசேலரைக்காட்டிலும் இவர் மிக்கதரித்ரரென்பது நன்குவிளங்கக்கூடியதாயிருக்கிறது.

பாகவதகுசேலர் நாட்டிலிருந்து பகவந்நாமசங்கீர்த்தனத்துடன் வீதிகள்தோறுஞ்சென்று உஞ்சவ்ருத்திசெய்து, அதனைக்கொண்டு ஜீவனஞ்செய்துவந்தவர். ராமாயணகுசேலராகிய த்ரிஜடரோ, கோசலதேசத்துக்கருகிலிருந்த வனப்பிராந்தியங்களில்வஸித்து, அங்குக் காய் கிழங்குகளையும் பழம், சருகுகளையும், வயல்களில் உதிர்ந்தநெற்களையும் கொண்டுவந்து தம் எண்ணிறந்தசிசுக்கள்நிறைந்தகுடும்பத்தை ஸம்ரக்ஷணஞ்செய்துவந்தவர். இவர்கையிலிருந்த மரங்களிலிருக்கும் பழங்களை க்ரஹிக்கவுபட்ட தூறட்டுக்கோல், கிழங்குகளைத்தோண்டுவதற்கேற்பட்ட மண்வெட்டி, அவைகளை நிறைப்பதற்கேற்ற கூடை இவைகளே இவருடையஆஸ்தியாம். இவர், காட்டில் தமக்குயதேச்சையாய் அகப்பட்டவற்றைக்கொண்டு காலந்தள்ளிவந்தவர். ஆகாராதிகள் சிலகாலம் அகப்படாமல், குழந்தைகள்கூட இரண்டுமூன்றுநாட்களுக்கொருதரம் ஸமயத்திற்கேற்றவாறு ஆகாரம்பண்ணுவதுண்டு. இதிலிருந்து ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்காலத்துக் குசேலருக்கும் ஸ்ரீராமன்காலத்துக் குசேலருக்குமுள்ள தாரதம்யம் விளங்குவதாகும்.

கைகேயியின்சொற்கேட்டுப் பிதுர்வாக்யபரிபாலனம்பண்ணும் பொருட்டு ஸ்ரீராமன் நாடுதுறந்து, வனவாஸம்செய்யப்புறப்படுகையில் தனக்கு ஸொந்தமான ஆஸ்திகளையெல்லாம் எடுத்து ப்ராம்மணருக்கு ஏராளமாகத் தானம்செய்தார். இராமபிரான் வஸிஷ்டபுத்ரரும், தனது ஆப்தரண்பருமாகிய ஸுயக்ஞர் என்ற மகாத்மாவுக்குத் தனது யாகீ யான ஸத்ருஞ்சயத்தையும், தனது தந்தக்கட்டில்முதலியவற்றையும், இன்னும் பிறவற்றையும் அவற்றிற்குரிய உபகரணங்களுடன் கொடுத் ததுமன்றி, ஸ்ரீ ஸீதாதேவியும் தனது ஆபரணமுதலிய யாவற்றையும் அவரது பத்னிக்குக்கொடுக்கும்படி அவரிடத்திலேயே கொடுத்தாள். ஸ்ரீராமன் தனது பொக்கிஷமுதலிய யாவற்றையும் ஸத்ப்ராஹ்மணர் முதலியோர்க்கு ஏராளமாய் வாரிவாரி எடுத்துத் தானம்செய்தார்.

அச்சமயத்தில், காட்டிலிருந்து இங்குப்போகிறோம் என்று குறிக் கொள்ளாமல், ஸஞ்சாரஞ்செய்துகொண்டுவரும் அபாரஸம்ஸாரியான ப்ரம்மதேஜஸ்பொருந்திய த்ரிஜடர், தம் குழந்தைகளுடனும், பத்நி யுடனும் அயோத்யாநகரம் புகுந்தார். வளர்ந்து உயர்ந்த யாக்கையை யும், விசாலமான வக்ஷஸ்தலத்தையும், விசாலமானநேத்ரத்தையுமுடைய த்ரிஜடரைப்பார்த்து, அவரதுபத்நி, "ஏ! பிராணநாதா! அயோத்யா நகரத்து ஸ்ரீராமன் மகாகுணவான் என்றும் கீர்த்திமானென்றும் ப்ராஹ் மணவத்ஸலன் என்றும் கேள்விப்படுகிறேன்! அவரைத் தரிசனம்செய் தல் நேரிது" என்று என்மனதிற்படுகின்றது என்றாள். இதுகேட்ட ஸாத்வியும், பக்திமானுமான ராமாயணகுசேலராகிய த்ரிஜடர், தனது கந்தைவஸ்திரத்தை ஸரிப்படுத்தி இறுக்கி இடுப்பிற்கட்டிக் கொண்டார். ராஜஸபைபிற்போகவேண்டிய உடையில்லாமற்போனா லும், அதற்குவேண்டிய அழகு தனக்கு இல்லாமற்போயினும், ஒரு வாறு ஸரிப்படுத்திக்கொண்டு, ஸ்ரீராமனிருக்குமிடம்நோக்கி விரைந்து செல்வதானார். பாகவதகுசேலர் துவாரகையைநோக்கி, முன் ஸ்நே கத்தையொட்டிப்போனதுபோலில்லாது, ஸ்ரீராமர்காலத்துக்குசேலரா கிய த்ரிஜடர், தனித்துப்போகாமல், தான் முன்னும், தன்பாரியை பின் னும், குழந்தைகள் ஒவ்வொன்றுப்பின்னும் தமது ஆஸ்தியாகிய தறட் டுக்கோல்முதலியவற்றுடன், ஸ்ரீராமஸந்நிதிகுறுகினார். போகிறவழியி லுள்ள ஜனங்களின்தொகையோ அபரிமிதமாயினும், என் ஆசாரவாச லில்நுழைகின்றீர்? நீயாவன்? உனக்கென்னவேலை? என்றுசொல்லும்

சேவகர் துவாரபாலகர்களின் கடுமொழிகளின்றியே, இம்மஹான் உட்புக் கக் கூட்டம்முழுவதும் அப்படியப்படியே கூலைந்து இடங்கொடுக்க, இவர் வெகுதாராளமாய் உள்ளேசென்றார். ஸ்ரீ ஸீதாராமனைக் கண்ணினுற் கண்டார். தன் இருகைகளையும் தன்கைத்தண்டத்துடனும் தூக்கிய வண்ணமாய் அஞ்சலிசெய்துகொண்டு தான் அதிகதரித்ரன் அதிகஸம் ஸாரி என்று சொன்னர். குறிப்பினுல் யாசகர்களின்மனதையறிந்து கொடுக்கும் கொடைவள்ளலாகிய ஸ்ரீ பகவான், கள்ளங்கவடில்லாத பிரம்மதேஜஸ்பொருந்திய பிராம்மணனின் எண்ணம், தன்னிடமுள்ள பணம் செலவழிந்துவிடப்போகிறதே என்ற நோக்கத்துடனிருக்கு மென்பதாக நினைத்தார். எனினும் அந்த ப்ரம்மதேஜஸ்வியின் தேஜஸ்ஸை அங்குள்ளவருக்குக்காட்டவிரும்பி ஏ! பிராம்மணைத் தமரே! திரவியமெல்லாம் செலவழிந்துவிட்டன! அநேகம்கோக் களைத் தானம்செய்துவிட்டேன்! இன்னும் அநேகாயிரம்கோக்க ளிருக் கின்றன! உமது கையிலிருக்குந்தண்டத்தை இங்கிருந்து சுற்றி எறி யும் என்று தம்து கோக்களிருக்குமிடத்தைக் காட்டினர். உடனே பிராம்மணன் தனக்கு அதிகங்கிடைக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் தனது கந்தல்வஸ்த்ரத்தை இறுக்கிக்கட்டி உடம்பை ஸரிப்படுத்திக் கொண்டு தண்டத்தைச் சுழற்றி எறிந்தார். அவர் சுழற்றி எறிந்த வேகம் 12 யோசனைளேமும் 3 யோசனை யகலமுமுள்ள அயோத்யா நகரம்தாண்டி ஸரயூநதியையும்தாண்டி, ஸ்ரீராமனது கடைசிப்பசுவும் வ்ருஷபமுமிருக்குமிடத்தின்பக்கத்தில் வீழ்ந்தது. அத்தனை தூரம்வரை யில் கோக்கள்மேய்ந்தனவாஞல் எவ்வளவுகோக்க ளிருந்திருக்கவேண்டு மென்று ஊகித்தால் அறியலாம்.

இதைப்பார்த்ததும் ஸ்ரீராமனையுள்ளிட்ட அங்கிருந்த ஸகலரும், ப்ரம்மதேஜவின்பலத்தை மிகுதியும் வியந்து கொண்டாடினர்கள். ஸ்ரீ ராமனது ஆக்ஞையினல் அத்தனைகோக்களும், அவற்றின் கறவைப் பாத்திரங்கள், இடையர்கள் அவர்களுக்கு ஸர்வமான்யங்கள் கட்டுத்

தறிகள், அவைகளுக்கு ஆகாரத்திற்குவேண்டிய ஆகாரச்செலவுத் தொகைமுதலியவற்றுடன் அவருடைய ஆசிரமங்கொண்டுசேர்க்கப் பெற்றன. ஸ்ரீ பகவானும் அவ்வளவுதூரம் கழிவீசியெறிந்ததைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு, அவரைக் கட்டிக்கொண்டு தனது அங்கவஸ்திரத்தைக் கொடுத்து ஆநந்தப்படுத்தினர். பகவான் பின்னும் த்ரிஜடரைநோக்கி, எதாவதுவேண்டுமா என்னலும் தபஸியாகிய தனக்குக் கோக்களைத் தவிர யாதொன்றும்வேண்டுவதில்லையென்றும், தனத்தினால் தனக்கு ஆகவேண்டியது யாதொன்றுமில்லையென்றும் கூறி, பகவானைவாழ்த்தித் தமது பத்னி குழந்தைகள்ஸஹிதமாய்த் தம்மிருப்பிடமாகிய வனத்தி லுள்ள ஆசிரமத்திற்கு விரைந்துசென்றார். த்ரிஜடரை இவ்வாறு கழி யெறிந்துவிடுக்கக் கேட்டமைக்காகப் பெரிதும் மன்னிக்கும்படி ஸ்ரீ பக வான் தமது பக்தனாகிய த்ரிஜடரைக்கேட்டுக்கொள்ளுகையில், தான் ப்ரம்மதேஜோபலத்தைக்காட்டுமாறு அவ்வாறு செய்யச்சொன்னதே தவிர மற்றெவ்விதமான எண்ணமுங்கொண்டதாகவில்லையென்று த்ரி ஜடருக்குச் சொன்னதிலிருந்து, தசரதராமன்போன்றவர்களும் கீழாயி னோராயிருந்தாலும் அவர்களிடம் தம்முடைய மர்யாதையானஸ்வ பாவத்தையும் பணிவையும் காட்டுகிறார்களென்றறிகிறோம். பாகவதத்தி லுள்ள குசேலருக்கும் த்ரிஜடராகிய ராமாயணகுசேலருக்கும் ஒற் றுமைவித்யாஸங்களிருப்பினும் த்ரிஜடரைப் பலவிதங்களில் ராமாயண குசேலர் என்று சொல்வது தவறாகாது.

வீ. சுப்பிரமணியஐயர்,

தமிழ்ப்பண்டிதர்,

மாயூரம்.

பூர்வீக இந்தியர்களின் வியாபார ஊக்கம்.

அன்னியதேசங்களுடன் வியாபாரம்.

ஹிந்துயூனிவர்ஸிடிக்கு அஸ்திவாரக்கல்நட்ட சம்பந்தமாக நடந்த பல பிரஸங்கங்களில், கனம் மிஸ்டர் லலுவாய் ஸமல்தாஸ் செய்தபிரசங்கம் ஒன்று. பண்டைக்காலத்தில் இந்தியாவில் வியாபாரவிஷயமாகச் செய்யப்பட்டுவந்தமுயற்சிகள் இவையென்று அந்தப்பிரசங்கத்தில் அவர் விவரமாக எடுத்துப்பேசினர். பழையகாலத்தில் இந்தியர்கள் செய்துவந்தவியாபாரத்தைப்பற்றி இப்பொழுதுள்ளவர்களுக்கிருக்கும் அறியாமையைப்போக்க அவருடையபிரசங்கம் வெகு உபயோகமாக இருக்கும். அதன் ஸாராம்சத்தை இங்கு வெளியிடுகிறோம்.

வெகுபூர்வகாலத்திலும், அதாவது வேதங்கள்எற்பட்டகாலமென்று சொல்லப்படுகிறகாலத்திலும் வியாபாரத்தையே குலதர்மமாக ஒரு ஜாதி கொண்டிருந்தது. இத்தேசவியாபாரிகள் பணத்தாசையினால் அன்னியதேசங்களுக்குக் கப்பல்களை அனுப்பிவந்ததாகவும், இன்ன வியாபாரத்தைச்செய்கிறது, இன்னவியாபாரத்தைச் செய்கிறதில்லையென்று கட்டுப்பட்டிராத வியாபாரிகள் இரவும் பகலும் ஓய்வின்றிப் பிரயாஸப்பட்டுவந்ததாகவும், லாபத்தை உத்தேசித்து அவர்கள் எங்கும்போய்வந்ததாகவும், அவர்கள் சஞ்சரிக்காதகடல்கள் இல்லையென்பதாகவும், விற்பனைக்காலத்தில் சம்மதப்பட்டவிலை போதுமானதாயிருந்தாலு மில்லாவிட்டாலும் அதற்குக் கட்டுப்படவேண்டிய அவசியத்தையறிந்து அப்படியே கட்டுப்பட்டுவந்தார்களென்றும், செல்வாக்குநாணயமாக நிஷ்கா என்ற பொன்காசுகளை உபயோகித்துவந்தார்களென்றும், ரிக்வேதத்தில் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதிலிருந்து, கப்பலோட்டும் தொழிலை அவர்கள் அறிந்திருந்தனரென்றும், தொழில் ஊக்கம்கொண்டவர்களென்றும், ஒப்பந்தத்துக்குக் கட்டுப்படவேண்டிய நியாயங்களை அவர்கள் அறிந்தவர்களென்றும், பொன்நாணயத்தின்விசேஷத்தை அறிந்திருந்தார்களென்றும் தெரிகிறது. ஆகையினால் வியாபாரத்தினால் தங்களுடையநிலைமையை விருத்திசெய்துகொள்ள இக்காலத்தில் மேனாட்டார்கருதுவதுபோலவே பழையகாலத்து ஹிந்துக்களும் கவலைப்பட்டுவந்ததாகத்தெரிகிறது. இக்காலத்தில் மேனாட்டுத் தனிகர்கள் ஆசைப்படுவதுபோலவே பழையகாலத்து வைசியர்கள் பிறர்வியாபாரத்தைக் கைக்கொள்ளப்பார்த்தார்கள். உலகம்நெடுக எக்காலத்திலும்

மனுஷ்யசுபாவம் ஒரேமாதிரியாகத்தான் இருந்திருக்கிறது. பிறதேசங்களுடன் வியாபாரஞ்செய்வதற்குவேண்டிய கப்பல்கள்முதலிய சாதனங்கள் அக்காலத்திலிருந்ததல்லாமல், அவைகளைக்கொண்டு சாவதானமாக வியாபாரஞ்செய்யலாமென்றதைரியமும் வியாபாரிகளுக்கு இருந்திருக்கிறது. அம்மாதிரி தைரியமில்லாமல் வியாபாரம் பெருகியிருக்கமுடியாது. புராணங்களைக் கவனிப்போம். சுக்ரீவன் கடலிலுள்ள தீவுகளைச் சொல்லும்பொழுது, கோசகாக் என்ற தீவுகளைக் குறிப்பிடுகிறான். அது சீனாவாக இருக்கலாம். யவனத்வீபமென்றும், சுவர்ணத்வீபமென்றும் அடிக்கடி பிரஸ்தாபங்களைக் காணலாம்; அவை முறையே ஜாவாவாகவும், ஸுமட்ராவாகவும் இருந்திருக்கலாம். லோகித்ர ஸாகரம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிற கடலானது இக்காலத்தில் 'செங்கடல்' என்று வழங்கும் கடலாகஇருக்கலாம். அக்காலத்திய ஹிந்துக்கள், இந்தியாவுக்குக் கிழக்குத்திக்கிலிருந்தநாடுகளை நன்கு அறிந்திருந்தார்களென்றும், அவைகளுடன் வியாபாரஞ்செய்துவந்தார்களென்றும், அங்கிருந்து அவர்கள்கொண்டுவந்த அதிசயமானசாமான்களைத் தங்கள்நாட்டு அரசருக்குக்காணிக்கையாகக்கொடுத்துவந்தார்களென்றும்தெரிகிறது. கடலின் அட்டகாசத்தால் வியாபாரிகள் கஷ்டப்பட்டதாக மகாபாரதத்திலும் சொல்லப்பட்டிருப்பதிலிருந்து அன்னியதேசவியாபாரம் பாரதமெழுதப்பட்டகாலத்திற்குமுன்னும் நடந்துவந்ததாகத்தெரிகிறது. ஆனால் வருஷந்தோறும்நடந்த அன்னியதேசவியாபாரத்தின் பெறுமானம் என்னவென்றுவது, எந்தெந்தத்தேசத்துடன் வியாபாரம் நடந்ததென்றுவது மேற்சொன்ன பிரஸ்தாபங்களிலிருந்து விளங்கவில்லை. இக்காலத்திற்போல் அக்காலத்திற் கணக்குகள் வெளியிடப்படவில்லையாயினும், அக்காலத்தில்நடந்த அன்னியவியாபாரத்தைப்பற்றிக் கிடைக்கும் எல்லாச்சமாசாரங்களையும், ராதாகுமுதமுகர்ஜி, இந்தியாவில்கப்பல்கட்டும்தொழில் என்றதம்முடையபுஸ்தகத்தில் திரட்டிவெளியிட்டிருக்கிறார். பண்டைக்காலநூல்களை ஆராய்ச்சிசெய்து அவரைப்போல் உழைக்கக் கல்விகற்றமாணவர்கள் முற்படுவது மிகவும் விரும்பத்தக்கவிஷயம்.

வியாபாரியானவன் பிறதேசபாஷைகளை அறிந்திருக்கவேண்டிய அவசியத்தை இக்காலத்தில் மிக வற்புறுத்துகிறார்கள். வியாபாரப்படிப்பிற் பட்டம்பெற ஒரு அன்னியபாஷாஞானம் அவசியமாகவிருக்கிறது.

இந்த அவசியத்தை மனுவும் உணர்ந்து, வைசியனானவன் மனுஷ்யஜாதி பேசும் எல்லாப்பாஷைகளையும் அறிந்திருத்தல் நல்லதென்று சொல்லியிருக்கிறார். ஒரு கப்பலின்சரக்கு, பழுதாய்விட்டால் அக்கப்பலிலுள்ள சிப்பந்திகள் எல்லோரும்சேர்ந்து ஜவாப்தாரி என்றும், தெய்வாதீனத்தாற் பழுதாய்விட்டால் ஒருவரும் ஜவாப்தாரியல்லவென்றும் மனு, சொல்லியிருப்பதிலிருந்து, வியாபாரிகளுக்கும் கப்பற்காரர்களுக்கு மிக்காலத்தில் இருந்துவரும் சம்பந்தத்தை அக்காலத்திலும் அறிந்திருந்தார்களென்பது விளங்கும். சேதத்துக்கு மாலுமிகள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஜவாப்தாரி என்று மனு, சொல்வதிலிருந்து அவர்கள் சொந்தக்காரர்களாகவுமிருந்திருக்கலாமென்று ஊகிக்க இடமுண்டாகிறது. கூட்டாய்த் தொழில்செய்யும்வரையில் ஜனங்கள் எவ்வளவு நாகரிகத்தில் முதிர்ந்திருந்தார்களென்றும் அதிலிருந்து நாம் அறியலாம்.

வேதத்திலும் புராணங்களிலும் வியாபாரத்தைப்பற்றிக் காணப்படும் பிரஸ்தாபங்களிலிருந்து நாம் என்ன ஊகிக்கலாமென்றவிஷயமாக அபிப்பிராயபேதமேற்படலாமாயினும், சந்திரகுப்தனுக்குமுந்தினகாலத்தில் இந்தியாவில் வியாபாரத்தின்நிலைமை எப்படி இருந்ததென்றவிஷயமாக மேனாட்டுவிற்பன்னர்கள் ஒருமனதாய் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள்.

இந்தியாவுக்கும் பாபிலோன் என்ற நாட்டுக்கும் பூர்வத்தில் நடந்துவந்த வியாபாரத்தைப்பற்றி எழுதும்பொழுது மிஸ்டர் கென்னடி என்ற ஆசிரியர் இன்றைக்கு 2500 வருஷங்களுக்குமுன் இரண்டுதேசங்களுக்கும் வியாபாரம் நடந்துவந்ததாகவும், 2300 வருஷங்களுக்குமுன் மும்முரமாக நடந்துவந்ததாகவும் ருஜு உளதென்று சொல்லுகிறார்.

இந்தியாவில், புத்தர்களிருந்தகாலத்தைப்பற்றி மிகவும் ஆராய்ச்சி செய்தவராகிய மிஸ்டர் ரிஸ் டேவிட்ஸ் என்ற வித்வானும் அப்படியே கருதுகிறார். இந்தியாவின் தென்மேற்குக்கரையிலிருந்து இன்ன சாமான்கள் ஏற்றுமதிசெய்யப்பட்டனவென்றும், இக்காலத்தில் ஸுபாராவென்றும் ப்ரோச் என்றும் வழங்கப்படும் துறைமுகங்களிலிருந்து

ஏற்றுமதி அதிகமாக நடந்ததென்றும், ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட பண்டங்களின்பெயர்கள் ஸம்ஸ்கிருதபாஷைச்சொற்கள் அல்லவென்றும் *தமிழ்ச்சொற்கள் என்றும் அவர் விவரமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

"பம்பாய் கெஜட்டீர்" என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியராயிருந்த மிஸ்டர் ஜாக்ஸன், சுமார் 2900 வருஷங்களுக்கு முன் ப்ரோச், ஸுபார என்ற துறைமுகங்களின்வழியாக இந்தியாவுக்கும் பாபிலோன் காட்டுக்கும் 300 வருஷகாலம் வியாபாரம் மும்முரமாக நடந்துவந்ததாகச் சொல்லியிருக்கிறார்.

சந்திரகுப்தன்காலம்.

சந்திரகுப்தனுடையமந்திரியாயிருந்த வெகுகீர்த்திபெற்றவராகிய சாணக்யர் என்பவர் எழுதின அர்த்தசாஸ்திரத்தில் வியாபாரஅபிவிருத்தி நன்கு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சந்திரகுப்தன் இன்றைக்கு 2236 வருஷங்களுக்குமுன் பட்டத்துக்குவந்து 30 வருஷம் அரசாண்டவர். கப்பல் இலாக்காசபையொன்று தனியாக இருந்ததாகவும், அதற்கு அதிபதி ஒருவர் இருந்ததாகவும் சாணக்யர் சொல்லியிருப்பதிலிருந்து பலகப்பல்கள் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. அன்னிய வியாபாரத்தைக் காக்கவேண்டியது கப்பல்சபையின் வேலையாக இருந்திருக்கவேண்டும்.

இந்தியாவுக்கும் அன்னியதேசங்களுக்கும் நடந்துவந்த வியாபாரத்தின்பலனாக, பல அன்னியர் தேசத்துக்குவந்ததால், அவர்களுக்கு ஜாகை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவும், பர்தேசபஸ்துக்காகப் பாரா அனுப்பவும், வைத்தியஞ்செய்யவும் ஏற்பாடுசெய்வதற்காகத் தனியாக ஒரு சபை ஏற்படுத்தவேண்டியிருந்தது. அன்னியர் உயிருடன் இருக்கவரையில் அவர்களுக்கு ராஜாங்கத்தார் உதவிசெய்துவந்ததுடன், அவர்கள் இறந்துபோனபிறகு அவர்களுடைய ஜவேஜிகளை வசூல்செய்து ரொக்கமாக அவர்களுடைய உறவினர்களுக்கு அனுப்பியும்

---

* சுக்கானது அக்காலத்தில் இஞ்சிவேர் என்று வழங்கப்பட்டதாகவும், ஹீப்ருபாஷையில் அப்பெயர் இஞ்சிபேர் என்றும், பிறகு லத்தீன்பாஷைமூலமாக ஜிஞ்செர் என்ற ஆங்கிலப்பெயர்வந்ததாகவும் காலஞ்சென்ற மிஸ்டர் கனகசபை சொல்லியிருக்கிறார். ப—ர்.

வந்தார்கள். நாவத்யக்ஷர் என்று ஒரு உத்யோகஸ்தர் புதிதாகநியமிக்கப்பட்டார். கப்பல்களின்சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து தவறுமல் துறைமுகத்தீர்வையை வசூல்செய்யவேண்டியது அவருடைய வேலை. கடல்கள், ஆறுகள், சுபாவமாக ஏற்பட்ட ஏரிகள், வெட்டப்பட்ட ஏரிகள் இவைகளிற் கப்பல்கள் சஞ்சரிப்பதைக் கண்காணிக்கவேண்டியது அவருடையகடமை. காற்றுக்குப் பயந்துகொண்டு துறைமுகத்துக்கு வரும் கப்பல்களுக்கு உதவிசெய்யவும், நீரினுல்நீனைந்து பழுதாய்விட்ட சாமான்களுக்குத் தீர்வையைத் தள்ளிக்கொடுக்கவும் அவருக்கு அதிகாரமுண்டு.

வியாபாரத்தைக் கண்காணிக்க இன்னொருசபை ஏற்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது இங்கிலாந்திலுள்ள வியாபாரசபைக்குள்ள அதிகாரத்தைவிட அதற்கு அதிக அதிகாரம் ஏற்பட்டிருந்ததாகத் தெரிகிறது; எப்படியென்றால், முத்திரைபோட்ட தராசு படிகளை வியாபாரிகள் உபயோகிக்கும்படி அந்தச்சபையார் பார்த்துக்கொண்டதல்லாமல், வியாபாரத்தையும் கண்காணித்தார்கள். தொழில்களைக் கண்காணிக்கவும் ஒரு சபை இருந்தது. வெளித்தேசங்களுடன் இந்தியர் அக்காலத்தில் வியாபாரம்செய்துவந்ததல்லாமல், மதுரை, காசி முதலிய பெரிய உள்நாட்டுப்பட்டணங்களுடனும் வியாபாரம் செய்துவந்தார்கள். வியாபாரம் அதிக வியாபகமாகஇருந்ததால், வியாபாரசபைவேறு, தொழிற்சபைவேறு நியமிக்க அவசியமேற்பட்டது. 100 வருஷம் கும்பெனியாரும் 50 வருஷம் ப்ரிட்டிஷ் கவர்ன்மெண்டாருமாக 150 வருஷம் ஆங்கிலேயர் இந்தியாவை யாண்டபிறகு, வியாபாரத்துக்கும் தொழிலுக்குமாகச் சேர்ந்து ஒரு தனி அதிகாரியை நியமித்தார்கள் என்பதை நாம் நினைப்பில் வைத்துக்கொண்டால்தான், ஆதிகாலத்தில்இருந்த ஏற்பாட்டின்விசேஷம் விளங்கும். 2200 வருஷங்களுக்குமுன் மோரிய வம்சசக்ரவர்த்திகள்காலத்தில் அன்னியதேசங்களுக்கும் இந்தியாவுக்கும் போக்குவரத்து, பலமாயிருந்ததென்றும், அன்னியர் பலர் வியாபாரத்தின்பொருட்டு அந்தராஜ்யத்தின் தலைநகருக்கு வந்துகொண்டிருந்தார்களென்றும் பலசபைகள் ஏற்பட்டிருந்தனவென்றும் விளங்குகிறது என்று மிஸ்டர் வின்சென்ட் ஸ்மித் என்பவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

பணக்காரர்களுடையபணத்தைக் கழித்துவிடவேண்டுமென்று சாணக்யர் சொல்லியிருப்பதிலிருந்து, வியாபாரத்தினூற் பெரும்பணம்

குவிந்ததென்று விளங்குகிறது. இப்பொழுது மிஸ்டர் லாயிட்ஜார்ஜ் ஏற்படுத்தியிருப்பதுபோல், படிப்படியாக அவனவன் அந்தஸ்துக்குத் தக்கபடி வருமானவரிவிகிதத்தை உயர்த்திவசூலிக்கவேண்டுமென்று சாணக்யர்சொல்லியிருப்பதல்லாமல், பணம்கொடுக்கிறவர்களுக்குப் பட்டங்களைக்கொடுக்கலாமென்றும் வாய்கூசாமற் சொல்லியிருக்கிறார். நன்மையை உத்தேசித்து யார் தங்களுடையபொருளை அரசனுக்குக் கொடுத்துவிடுகிறார்களோ அவர்களுக்குக் குடை தலைப்பாகைமுதலிய ஏதேனும் ஒரு பிருதைக்கொடுக்கலாமென்று சாணக்யர் சொல்லியிருக்கிறார். இக்காலத்திற் சிலர் பட்டம்பெறுவதானது முற்காலத்தில் நடந்த மாதிரியாகவே இருக்கிறது.

ரோமாபுரியுடன் வியாபாரம்.

சந்திரகுப்தனுடையபேரனாகிய அசோகமகாசக்கரவர்த்திகாலத்தில் முன்போல் அன்னியவியாபாரம் நடந்துவந்ததுடன், க்ரீஸ், ரோம், ஈஜிப்டு, சீனமுதலிய பலதேசங்களுடன் வியாபாரம் பலத்துவிட்டதாகவும் தெரிகிறது. ரோமாபுரியிலிருந்து வருஷாவருஷம் ரொக்கம் ஏராளமாக இந்தியாவுக்குப்போய்ச் சேர்ந்ததாக ப்ளினிமுதலிய பூர்வகாலத்து ஆசிரியர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மிளகு, முத்து, மரகதம் ஆகிய மூன்று பண்டங்கள் தமிழ்நாட்டில்மாத்திரம் கிடைத்துவந்ததால், தமிழ் நாடுகள் அப்பண்டங்களைப் பெருவாரியாக ஏற்றுமதிசெய்தனவென்றும், தமிழ் அரசர்களிடத்தில் வெகு வல்லமையுள்ளகப்பல்கள் கூட்டங் கூட்டமாக இருந்தனவென்றும், மேனாட்டுவியாபாரிகள் தமிழ்நாட்டுப் பண்டங்களுக்குப் பதிலாகப் பொன்னையும் வெள்ளியையும் விசித்திரப் பண்டங்களையும் கொடுத்தார்களென்றும் வின்ஸெண்ட் ஸ்மித் சொல்லியிருக்கிறார். இக்காலத்திற் கிராங்கனூர் என்று வழங்கும் முசிரியில் யவனர்களுடைய பெரியகப்பல்கள் மிளகு முத்து முதலியபண்டங்களை வாங்கி ஏற்றிக்கொண்டதாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதிலிருந்து மேனாட்டார் இந்தியாவிற் சரக்குகளைத் தாங்களேவாங்கித் தங்களுடையகப் பல்களிலேயே கொண்டுபோனார்களென்று தெரிகிறது. சிலசமயங்களில்

மேற்சொன்னபடிநடந்தாலும், இந்தியர்கள் தங்களுடைய சொந்தக் கப்பல்களில், பிறதேசங்களுக்குப்போய் வியாபாரம்செய்துவந்தார்க ளென்பதற்குப் பல ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. கிறிஸ்துபிறந்ததற்கு 77 வருஷம்முந்தி வியாபாரம் வெகுவாகப் பலமாய்விட்டதால் ரோம ராஜ்யத்தின் செல்வவான்களுடைய டாம்பீகத்தால்வருஷமொன்றுக்கு அத்தேசத்திலிருந்து 10 கோடிபவுன் வெளிப்பட்டுவிட்டதாக ப்ளினி கோபித்துக்கொண்டு எழுதியிருக்கிறார். வடக்கிலும் தெற்கிலும் இப் படியே இருந்ததாகத் தெரிகிறது. இரண்டாவது சந்திரகுப்தன் சௌராஷ்டிர தேசத்தையும் மாளவதேசத்தையும் பிடித்துக்கொண்ட தன்பலனுக விசேஷச் செல்வமும் செழிப்பும்பொருந்தியநாடுகளைப் பிடித்துக்கொண்டதல்லாமல், கிழக்குக்கரையோரத்திலுள்ள துறை முகங்களுக்குப்போக வழியு முண்டாயிற்று. ஈஜிப்துவழியாக ஐரோப் பாவுடன் நேராக வியாபாரம்செய்யவும் சந்திரகுப்தனுடைய ராஜ்யத் துக்குச் சௌகர்யமேற்பட்டது. ப்ரோச் என்ற இக்காலத்திற் சொல் லப்படும் துறைமுகத்திலிருந்து இன்ன பண்டங்கள் ஏற்றுமதிசெய்யப் பட்டனவென்றும், அவை உள்நாட்டில் இந்தப்பட்டினங்களிலிருந்து துறைமுகப் பட்டினத்துக்குப் போயினவென்றும் பெரிப்ளிஸ் என்ற மேஞட்டுப் பூர்வீகக்கிரந்தத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேற்குக் கரைத் துறைமுகங்கள் ஐரோப்பாவுடனும் கிழக்குக்கரைத் துறை முகங்கள் ஸுமட்ரா, ஜாவா, சீனாவுடனும் வியாபாரம்செய்துவந்தன. குஜராத்திலிருந்துகூட கீழ்த்தேசத்துடன் வியாபாரம்செய்ததாகத் தெரிகிறது. "ஜாவாவுக்குப்போனவன் திரும்பிவரமாட்டான்; வந்து விட்டால் பல தலைமுறைகளுக்குக் காணும்படி சொத்துக்கொண்டுவரு வான்" என்ற குஜராத்திபாஷையில் ஒரு பழமொழி இருப்பதால், குஜராத்திலிருந்துபுறப்பட்டு இந்தியாவைச் சுற்றிக்கொண்டு கீழ்த் தேசங்களுக்குப்போவது கஷ்டமாயிருந்தாற்போலத் தெரிகிறது. பிரஸ் தாபகாலத்திற்குப்பிறகும் அநேகநூற்றாண்டுகள் ஆகும்வரையில் அன் னியதேசங்களுடன் இந்தியா வியாபாரம்செய்துவந்ததாகப் பிரமாணங் கள் இருக்கின்றன. பண்டைக்கால ஹிந்து ராஜ்யங்களின்சரித்திரங்க ளைப் படித்துப்பார்த்தால்தான் முற்காலப்பெருமை விளங்கும் என்று சொல்லி கனம் ஸமல்தாஸ் தம்முடைய பிரசங்கத்தை முடித்தார்.

———

(சுதேசமித்திரன்)

புத்தகமதிப்புரை.

குமரவேள்மும்மணிக்கோவை:—இது, சிதம்பரம் ஸ்ரீசபாநாயகர் திருவனந்தல், காலேச்சந்திக்கட்டளை ஸ்ரீமத்-வே. தில்லைநாயகமுதலியாரவர்களால் ஆசிரியப்பா, வெண்பா, கலித்துறை என்னும் பாப் பாவினங்களால் அந்தாதியாய் மண்டலித்துமுடியும் அழகிய முப்பது செய்யுள்களையுடையதாரு பிரபந்தமாகப் பண்டையோர் மரபுபற்றியே பாடப்பெற்றுள்ளது. இதைப் படிப்பவர்களுக்கு இப்பிரபந்தத்தின் ஆக்கியோராகிய முதலியாரவர்கள், அருமையான தமிழிலக்கிய இலக்கணப்பயிற்சியும், செய்யுளியற்றுந்திறமையும், செவ்விதினமைந்தவர்களென்பதும் நன்கு புலனாகும். இதற்கு, சீர்காழி L. M. C. ஹைஸ்கூல் பண்டிதர் இராஜாப்பிள்ளையவர்களியற்றிய அருங்குறிப்பும் சேர்க்கப் பெற்றிருக்கிறது. இதன்விலை அணா 4. வேண்டுவோர் ஆக்கியோர்க் கெழுதிப்பெறலாம்.

பத்திராதிபர்

மாறனலங்காரம்.

இந்த அரியபெரிய அலங்காரநூல், மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கத்தாரால் பதிப்பிக்கப்பெற்றது. தமிழறிஞர்கள் யாவருக்கும் பயன்படக்கூடியது. பிரிண்டிங்டிம்மி 8 பக்கம் கொண்டபாரம் 80 உள்ளது. நேர்த்தியான கலிகோ பைண்டுசெய்யப்பெற்றிருக்கிறது. நல்லகாகிதத்திற் றெளிவான எழுத்திற் பதிக்கப்பெற்றது. தமிழ்மக்கள் யாவரும் வாங்கி உபயோகிக்குமாறு இதற்கு விலையும் சொற்பமாக (ரூ. 2—8—0) ஏற்படுத்தப்பெற்றிருக்கிறது. வேண்டுவோர் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம் மானேஜருக்கு எழுதிப்பெறலாம்.

மானேஜர்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்.

என்றதில், பெருமை அகழும் புழைகளின் எண்ணின்மிகுதியுணர்த்திநின்றது. பெரிதகழிற் பாம்புகாண்பாரு முடைத்து என்றது தாம்பெற்றதனலுவவாது பேராசைப்படுவார்க் கேதமுண்டாமென்பதை எடுத்துக்காட்டுதற்கேற்றதோ ரைதிகமடியாகப்பிறந்த பழமொழி கூறியவாறு. அப்பழமொழி, பேராசையால் முயலுமொருவனுக்கு அம்முயற்சியே விபரீதமாகும் என்று சொல்லவேண்டு மிடத்து, எலிச்சேலவென்றுதோண்டப் பாம்புபுறப்பட்டாற்போலும் எனக் திராம்யவழக்காக வழங்கப்படுகிறது. இதன் ஐதிகமாவது:—ஒருவேடன் உணவின்பொருட்டுக் காட்டெலிபிடிக்கச்சென்று எலியுண்டென்றுதெளிந்த சில எலிப்புழைகளைக்கண்டுதோண்ட அவற்றில் எலிகளிருந் தகப்பட்டதுகண்டு அவ்வளவினமையாது, அவாமிக்குடையனுய், மேலும் தெளியப்படாத பலபுழை களைக்கண்டு தோண்டித் திருவும்போது ஒருபுழையிற் பாம்பிருந்து சீறிப்புறப் பட்டவரவே தான் முன்பிடித்திருந்த எலிகளையும்போட்டு ஓடி உயிர்பிழைத் துப் பின் எலிபிடிக்குந்தொழிலையொழிந்தான் என்பதாம். எலிபிடித்தவேடன் எலியுண்டென்று தெளியப்பட்ட சில புழைகளி னியல்பானே கிடைத்தவை கொண் டவாது, இன்னுந் தோண்டும்புழைகள்தோறும் எலி கிடைக்கு மென்னும் பேராசையுடையனுய்ப் பாம்பில்லையென்றுதெளியப்படாத புழை களையுந்தோண்டி அவன் ஜீவனோபாயமாயிருந்த எ லி பி டி த் த ற் தொழி லை யிழந்ததுபோல, வினையாளர்விரும்பியசிலவற்றைப் போற்றுவார் உதவுதல்கண்டு அமையாது பின்னும் தாம் விரும்பியவையெல்லாங்கொடுப்பர் என்னும் திரி வுணர்வால்வந்த பேராசைகொண்டு அவரைப் பின்னுஞ் சில கேட்டுவருத்துவா ராயின் ஜீவனோபாயமா யவரிடம்பெற்றிருந்த வினையாட்சியையும் அ வ ர் சீற்றத்தா லிழப்பராதலாற் பெற்றதுகொண்டு உவக்கவேண்டுமெனத் திட்டாந் தத்தொடு பொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. என்னை? பாம்புகாண்பாருமுடைத்து என்பதில் உம்மை ஐயவும்மையாதலாற் பெரிதகழ்தலிற் பாம்புகாண்டல் நியத மில்லையென்பது பெறப்படும்; பெறவே, பாம்புகாணுவிடத்துப் பயனுண்டாத லுங் கூடுமாதலால், பயனுண்டோ? இல்லையோ? என்னும் ஐயப்பாடுள்ள கடன் கோடன் முதலியகாரியத்தின்கண்ணும் முயற்சி நிகழ்தல் காண்டலாலும், அது பழிக்கப்படாமையாலும் விலக்கப்படாததாயிருக்க, இங்கு அத்தகைய மேன் மு ய ற் சி யைப் பெற்றதுகொண்டுவக்கவென விலக்கியவாறென்னையெனில், கடன்கோடன்முதலியனபோல நன்மைவிளைதன்மாத்திரத்தின் ஐயப்பாடுடைய காரியத்திற்செல்லுமுயற்சி பழிக்கப்படாதேயல்லது, தீமைவிளைவின் ஐயப் பாடுடையகாரியத்திற் செல்லும் முயற்சி பழிக்கப்படுவதேயாம். இதனை, ஒரு நீர்ப்பெருக்கைக் கடந்துசெல்லவேண்டும் நீத்தறியாதானொருவன், இது நீத்து நீரோ? நிலநீரோ? என ஐயுறவுள்ளதினையும் அது விறங்காமையாலும், நில நீரென்று தெளிந்தபின்னர் இறங்கிச்செல்லுதலாலும் அறிக. பாம்புகாண்பாரு முடைத்து எனத் தீமைவிளைவின் ஐயப்பாடுதோன்றுவதுகொண்டு, இத்தகைய சூதாட்டுமுதலியவற்றின் அம்முயற்சி விலக்கப்பட்டதுபோலவே இங்கும் விலக் கப்பட்டதென்க.

26. விடலரிய துப்புடைய வேட்கையை நீக்கிப்
படர்வரிய நன்னெறிக்க ணின்றூ—ரிடருடைத்தாப்
பெற்ற விடக்கு நுகர்தல் கடனீந்திக்
கற்றடியு ளாழ்ந்து விடல்.

எ-து, விடுதற்கரிய நுகர்வினைவிரும்பும்வேட்கையைநீக்கி யொழுகு தற்கரியநன்னெறியாகிய தவத்தின்கணின்றூர், மெய்ப்பிணியாற் றமக் கிடர்வந்தகாலத்தின்க ணழிந்து, தாங்கொண்டசீலத்துக்குக் குற்றமாம் படிபெற்றதொரு விடக்கைத்தின்றுய்தல், கடலீந்தியேறிக் கன்றி னுள்ளடியினீரிலே யழுந்தியதனேடொக்கும் எ-று.

(குறிப்பு) இப்பாட்டால், உண்ணுவாருண்ணுமுணவெல்லாம் உயிருடம்பா யிருத்தலால், துறந்தார்க்குப் பிறரிடுமுண்டியிற்பெற்ற ஊனுண்ணல் பசியால் வருந்தியவழிக் குற்றமாகாதென்பார்* குதர்க்கவாதத்தைத் தர்க்கமென்னும் விதண்டையால் நிக்ரஹிக்கிறூர். 'விடுதற்கரியநுகர்'வாவது:—இம்மைப்பய னெனக் கண்கூடாகக்கண்டு இயல்பானே ஐம்புலன்களாலு மாரத்துய்க்கும் இன்பமாகிய காமநுகர்வு. 'ஒழுகுதற்கரியநன்னெறி'யாவது:-உற்றநோய்நோன்ற லுண்டிசுருக்கன்முதலிய விரதவொழுக்கங்களேயும், செயற்கரியசெயலாகிய இயமநியமாதி யட்டாங்கயோகமுயற்சியையுங் கைக்கொண்டொழுகுதல். இட ருடைத்தாக என்னுஞ் செயவெனெச்சத்திறுதி விகாரத்தாற்றொக்கது. அந்நெறி யென்னும் எழுவாய் வருவித்து, அந்நெறியிடருடைத்தாகப் பெற்றவிடக்கு எனக் கூட்டுக. அந்நெறியிடருடைத்தாதலாவது அத்தவவொழுக்கமாகிய சீலத் துக்குக் கேடுண்டாதல். 'மெய்ப்பிணியாற் றமக்கிடர்வந்தகாலத்தின்கணழிந்து' என்றது இசையெச்சத்தால் விடக்குநுகர்தற்குக் காரணங்கூறியவாறு. மெய்ப் பிணி-பசிப்பிணிமுதலாயின 'தாங்கொண்டசீலத்துக்குக்குற்றமாம்படி' என்றது அந்நெறியிடருடைத்தாக என்பதன் போந்தபொருள் கூறியவாறு. 'குற்றமாம் படிபெற்ற' என்றது குணமாகப்பெறும் யாகசேடத்தை விலக்கியவாறு. பெற்ற

---

* இங்ஙனங்கூறுவார், புத்தமதத்தினர் முதலாயினர். இதனைப் பிரபோத சந்திரோதயம், புத்தவதைச்சருக்கம் (செய்யுள் 29-30) "ஒருகாலுங் கொலையாகா தூன்வேண்டிற் கொன்றதுகொண் டுண்ணலாகுந், தரைமீது மாண்டதெல்லாம் மண்ணினுக்கு நிகரென்பர் தக்கோரன்றே" எனவும், "சீதநீர் வைத்தவருக் கற மதனே யுண்டவர்க்குச் செறியா தவ்வா, றேதினு னுண்டவர்க்குப் பாவமின்று கொன்றவருக் குறுவ தாகு, மாதலா லுனருந்த வாசையுண்டேற் செத்ததுண்ண லாகு மிந்த, நீதியார் மறுத்துரைப்பா ரூனுக்கு னூட்டாதார் நினைவி லாரே" எனவும் கூறியவாற்றுனும், பிறரு மொழுகுதலானு முணர்க.

விடக்கு என்றதனால், பிறரிடம்சென்று இரந்துகொண்டதென்னும் இழிவுணர்த்தியவாறு. 'ஒருவிடக்கு' என்றது விடக்கின் எண்மைதோன்றக்கூறியவாறு, விடக்கு-ஊன்றடி. கடனீர்ந்திக் கற்றடியுளாழ்ந்துவிடல் என்றது, உடற்பொறையாகிய உயிர்ப்பிணிநீக்கக்கருதித் துறவுபூண்டு தவவொழுக்கத்திலுள்ளோன், உடற்பிணிக்குடைந்து புலாலுண்டுய்வானுயின் அவன் ஒழுகும் பிற தவவொழுக்கங்களும் அவனது கூடாவொழுக்கத்தை மறைக்கக்கொண்டவேடங்களேயாம் என்பதைத் தர்க்கம் என்னும் விதண்டையால் நிரூபித்தபடி. அதாவது கடனீர்த்திக் கடக்குமாற்றல்போலு மாற்றலுடையராய், உற்றநோய்நோன்றல் முதலிய விரதவொழுக்கங்களால் மனவொருக்கமெய்தினர், கடனீரினளவினின்றும் நொய்மையிற் கன்றினடிச்சுவட்டிற்றங்கிய நீருக்குள்ள வாசிபோலும்வாசியுள்ள மெய்ப்பிணிவாதைக்குட்பட்டுப் புலாலுண்டுய்தல், கடலேநீந்திக்கடந்த வாற்றலுடையான் கன்றினடிநீர்கடக்கமாட்டாது அதனுள்வீழ்ந்து மூழ்கியழிதல்போலு முண்மையுடையதென்பதாம். இதனால், கடனீர்ந்து மாற்றலுடையான் கன்றினடிநீரில் ஆழானுயின், தவவொழுக்கமுடையோனும் மெய்ப்பிணிக்காற்றாது புலாலுண்ணுன் எனத் தவவொழுக்கத்தி னூற்றல்மிகுதியும், கன்றினடிநீரைக் கடக்கமாட்டாதவன் கடனீர்தமாற்றலிலனென்பது ஒருதலையாவதுபோல, மெய்ப்பிணிவாதைபொறாது புலாலுண்பானும் உற்றநோய்நோன்றல் உண்டிசுருக்கல் முதலிய தவவொழுக்கமும் மனவொருக்கமு மெய்துதற்கேற்ற வாற்றலிலனென்பது ஒருதலையாமென அவன் படிற்றொழுக்கின்றொகுதியும் ஒருங்குணர்த்தப்பட்டன. ஆழ்தலெனவே அமைவதாக ஆழ்ந்துவிடல் என்றது ஈண்டு விதண்டைக்கேற்றதொரு தேற்றப்பொருள் தோற்றக்கூறியவாறு. இப்பழமொழி "வஇ-ஒரகிரணஂகூஙா மொஷுஙெவகிதொஹவஸ" என அபூத சுற்பனைக்கேற்ற ஈற்றடிகொடுத்துக் கவித்திறமையறியுங் கவிஞர்குழுவழக்காய்த் தோன்றி, இயலாநிகழ்ச்சியை யுருவகவாய்பாட்டா னுணர்த்துவதாயிற்று. "ஙாஇ ஷுஹமஙஇ-ஊகீய-ஹவஷுவஙாநுமொஷுஙெதஹவதஃ" என வான்மீகத்தும் வழங்கப்பட்டது.

27. தேர்ந்துகண் ணேடாது தீவினையு மஞ்சலராய்ச்
சேர்ந்தாரை யெல்லாஞ் சிறிதுரைத்தும்—தீர்ந்த
விரகர்கட் கெல்லாம் வெறுப்பனவே செய்யு
நரகர்கட் கில்லையோ நஞ்சு.

எ-து, ஆராய்ந்தொருவர்மாட்டுங்கண்ணேடாது, தீவினைகளுமஞ்சாது, சேர்ந்ததம்மையடைந்தாரையெல்லாஞ் சிறுமைப்படவுரைத்து, தமக்குக் கிளையான்மிக்கசுற்றத்தார்க்கெல்லாம் வெறுப்பனவேசெய்யாநிற்கும் நரகர்கட்குச் சாவக்கொல்லவல்லதொரு நஞ்சில்லையோ எ-று.

(குறிப்பு) இப்பாட்டில் வெருவந்தசெய்யற்கவென்பார் அது செய்தொழுகு மரசரை எல்லாரும்வெறுக்கும் வெறப்பினதளவு இத்துணை என்பதனை அவரது உயிர்வாழ்க்கையில் அதிசங்கைபண்ணிக் காட்டுகிறார். 'ஆராய்ந்து ஒருவர்மாட்டுங் கண்ணோடாது' என்றது இவர் கண்ணோடுதற்குரியார்; இவர் அதற்குரியாரல்லர் என அறிந்துவைத்தும் கண்ணோடுதற்குரியராயினுமொருவர்மாட்டுங்கண்ணோடாதென்றவாறு. கண்ணோடுதற்குரியார் தம்மொடுபயின்ற நட்பாளரும் குற்றஞ் செய்யாது குறையிரந்துநிற்பாரும் முதலாயினர். தீவினை-பாவமும் பழியுமாயின செயலும், கடுமொழியும் கடுந்தண்டமும் முதலாயின; இவை குடிகளஞ்சுவன. சேர்ந்து தம்மையடைந்தார்-அமைச்சர் புரோகிதர் சேனாபதியர் அணுக்கத்தொண்டர் முதலாயினர். 'இலோயான்மிக்கசுற்றத்தார்'-நெருங்கிய வுறவினரும் மிக்க சுற்றத்தாரையுடைய சுற்றத்தாரும். அவர்க்கு வெறுப்பனசெய்தலாவது-அவரை வரிசையானேக்காது பொதுநோக்குநோக்குதலும், அவர் விரும்பியனசெய்யாமையும் முதலியன. நரகர்-பாபிகள். இங்கு நரரைக்கதறச்செய்பவரெனினுமாம். 'நரகர்கட்குச் சாவக்கொல்லவல்லதொருநஞ்சில்லையோ' என்றது அவர்சாக்காட்டை எல்லாரும்விரும்புதலால் நஞ்சிருந்தால் அவர்நட்பினரே விருந்தாணிலிடுவர்; அதுதாமேயுணர்ந்து விருந்துண்ணுராயினும், மிக்கஇலோயாயினர்க்கெல்லாம் வெறுப்பனசெய்தலால் அறுசுவையுண்டியமர்ந்தாட்டு மில்லாளு மிடுவள்; அதுவுந் தாமேயறிந்து பரிசோதித்துண்பராயினும், நட்டாரும், நாட்டாரும், சேர்ந்தாரும், இலோயான்மிக்க உறவினரும் கைவிடுதலாற் பகைக்கெளியராய்ப் பின் பகைவரால்வரக்கடவ பரிபவங்களாகிய மானத்துக்கஞ்சித் தாமேயு நஞ்சுண்ணக்கடவராயிருக்கச்செய்தே உண்ணுதிருப்பதென்னே? தேர்ந்தகண்ணோடித் தீவினையஞ்சி நல்வினைபுரிந்து சேர்ந்தாரையெல்லாம் பெருமைப்படவுரைத்து, தீர்ந்தவிரகர்கட்கெல்லாம் விரும்புவனசெய்வார் அந் நல்வினைகாரணமாகத் தேவராய்ச்சென்று அமுதபானம் பண்ணுவதுபோல, அவர்க்கெதிரான விவரும் தீவினைகாரணமாக நரகராய்நின்று விஷபானம்பண்ணவேண்டாவோ? அவ்வாற்றானும் அவரதுபண்ணுமைக்குக்காரணம் என்னே? நஞ்சினுங்கொடியவிவரைக் கொல்லவல்லதொரு நஞ்சு படைக்கப்பட்டிலதுபோலும் என்றவாறு. இதனால் வெருவந்தசெய்யுமரசர் தாமடங்க எல்லாரானும் சாமாறுவெறுக்கத்தக்கார் என அச்செயலின் கொடுமை கூறப்பட்டது. இதன்பழமொழி, பசிசைநாவிவசிசாலென்ன எனவும், தீயை வை எனவும், வெறுப்புக்குறிப்பில் வழங்கப்படும்.

28. தாமாற்ற கில்லாதார் தாஞ்சாரப் பட்டாரைத்
தீமாற்றத் தாலே பகைப்படுத்திட்—டேமாப்ப
முன்னோட்டுக் கொண்டு முரணஞ்சிப் போவாரே
யுண்ணோட்ட கலுடைப் பார்.

எ-து, தாந் தம்மையாற்றமாட்டாதார் தாஞ்சாரப்பட்டவர்களைத் தீயசொலவுகளாற் பகையாக்கித் தமக்குச் சேமமாக வவர்க்குமுன் னெட்டுக்கொண்டு பகைகோடலையஞ்சிப்போவார், தாமுண்கின்ற வோட்டகலை யுடைக்கின்றாரோடொப்பர் எ-று.

(குறிப்பு) 'தாந் தம்மையாற்றமாட்டாதார்' என்றது தாமே தம்மைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளுந் திறமில்லாதார், அதாவது பராபேக்ஷையால் ஜீவிக்கிறவர் என்றவாறு. 'தாஞ்சாரப்பட்டவர்களை' என்றது தமக்குச்சார்பாயிருந்தவர்களை யென்றவாறு. 'தீயசொலவுகள்' பொய், குறளை, கடுஞ்சொற்கள். 'சேமமாக'-பாதுகாப்பாகும்படி. 'அவர்க்குமுன்னெட்டுக்கொண்டு' என்றது அவர் தம்மைச் சார்பறுத்தோட்டுவதற்குமுன்னமே தாமாயவரைவிட் டோடுதலை மேற்கொண்டு என்றவாறு. 'பகைகோடலையஞ்சிப்போவார்' என்றது சார்பாயினர்விரோதம் வந்துவிட்டதென்று அஞ்சிப்போவார் என்றபடி. 'உண்கின்றவோட்டகலை யுடைக்கின்றாரோடொப்பர்' என்றது தாமுண்ணும்பாத்திரமாகிய சட்டியை யுடைத்தெறியுமவரோடொப்பர் என்பதாம். ஓட்டகல்-ஓடாகிய அகல். அகல்-அகன்றவாயையுடைய மண்சட்டி. தானுண்டு உயிர்வாழ்தற்காதரவான சட்டியை யுடைத்துப் பின் புண்ணுதற்கொன்றுமின்றிவருந்துமறிவிலிபோலத் தானுண்டு சீவிப்பதற் குதவியாயிருந்தாரைவிரோதித்துச் சீவனத்தொழிலையிழந்துவருந்து பவனும் அறிவிலியாமென உவமையொடுபொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. தனக்கு ஆதரவாயிருப்பதொன்றை யொழிக்கும் அறிவிலியைக் குடிக்கிறவோட்டை யுடைக்கிறவன் என்பது ஸ்ராம்யவழக்கு. இத்தொடர்மொழிப்பொருளே இப் பாட்டிற்கொண்ட பழமொழிப்பொருளாயிற்று. இதனால் ஒருவரைச்சார்ந்து பிழைப்பவர், பொய் குறளை கடுஞ்சொல் முதலிய தீமாற்றங்களையொழித்து அவருக்கு உண்மையுரைப்பவராயிருக்கவேண்டுமென்பது உணர்த்தப்பட்டது.

29. முழுதுடன் முன்னே வகுத்தவ னென்று
தொழுதிருந்தக் கண்ணே யொழியுமோ வல்ல
லிழுகினு னேகாப்ப தில்லையே முன்ன
மெழுதினு னேலை பழுது.

எ-து, முழுதுடலத்தையு முன்னேபடைத்தவன், நாமுறுகின்ற வல்லலையு நமக்குப்படைத்தா னென்றுகருதி, அவனே யவ்வல்லலைத் தீர்ப்பானுக வவனைத்தொழு தொருகாரியத்தைமுயலாதிருந்தாற் றம் மல்ல லொழியுமோ? அவ்வல்லலைத்தப்ப நினைக்கவே தன்னை யவ்வல்லல் வந்து பிணிக்கமாட்டாது; முற்படவெழுதினவோலை பழுதுபட்டால், அப்பழுதுதீரப் பின்னையு மெழுதுவாராதலான் முன்செய் தீவினைப் பயனை யிப்பொழுது செய்யுமுயற்சியானேநீங்கலாம் எ-று.

(குறிப்பு) இப்பாட்டால், மடியுடையராகி அன்றெழுதிவைத்தா னழித்தெழுதப்போவதில்லை, எழுதினவோலை பழதாகாது என்னும் ஊழ்வலியுறுத்தும் பழமொழிகளைச்சொல்லிக்கொண்டு, உயிர்களுடையும் நன்மைதீமைகளெல்லாம் ஊழ்வயமாயேயுள்ளனவென்றும், முயற்சியால் ஒருபயனுமில்லையென்றும் பேசுவார்குதர்க்கவாதத்தை அவர்சொல்லும் பழமொழிப்பொருள்கொண்டே நிராகரித்து முயற்சிசெய்யற்பாற்றென நிரூபிக்கிறார்.

இப்பாட்டு அப்பழமொழிபற்றிப்பிறந்தமையா லப்பழமொழிப்பொருளு மிங்கு ஆராயத்தக்கதாம். அது பின்வருமாறு காண்க. அப்பழமொழிக்குரிய எழுத்து ஓலை என்னுஞ் சொற்கள் முறையே பழவினைப்பயனூட்டும் பிராரப்தத்தையும் அது தங்கிய உடலையும் உணர்த்துவனவாம். இதனைப் "பொறியின்மையார்க்கும் பழியன்று"* என்னுந் திருக்குறளில் எழுத்தின்பெயராகிய பொறியென்னுஞ் சொல்லாற் பிராரப்தம் வழங்கப்பட்டமையாலும், "ஏடு நிலத்தி லிடுவதன் முன்னம்"† என்னுந் திருப்பல்லாண்டில் ஓலையின்பெயராகிய ஏடு என்னுஞ் சொல்லாற் சரீரம் வழங்கப்பட்டமையாலு மறிக. இங்ஙனம்வழங்கும்வழக்குத் தொன்றுதொட்டேயுள்ள பெருவழக்கென்பதை, "வலெஞ வெகாநிவெயஞை ஹூஷ்ஞவெவுவெஹிடிநஃ" என்றும், "ஹொடுலிவிதாரொவா வரிஸாஷுஂமஸகுயெதி" என்றும் பிராரப்தத்தைச் சித்ரலேகனமாகவும், அது பதிந்தவுடலைச் சித்ரலேகனபத்ரமாகவும் வடமொழிவாணருங் கூறுதலா லறிக.

இனி இவ்வுருவகவகையான் அப்பழமொழிப்பொருள்களை யாராயின், "அன்றெழுதிவைத்தா னழித்தெழுதப்போவதில்லை" என்பதற்கு, உடலெடுக்குமன்று பிராரப்தமென்னும் பொறிகளை உடலின்கட்பதியவைத்ததெய்வம், (ஊழ்வினைத் தொகுதி; அதாவது சஞ்சிதம் என்றபடி.) மறித்தும் அவற்றைமாற்றிப் பிறிதுறப்பதிப்பதில்லை; எனப் பொருள்படுவதாகும். இதனுள் எழுதிவைத்தான் என்றது உலகியற்றுங்கடவுளையெனக்கொள்ளுதல் கூடாதோவெனிற் கூடாது; ஏனெனில், இப்பழமொழிக்கு ஊழ்வலியுறுத்தலே கருத்தாதலால் எல்லாரு மவ்வூழின்வயப்படுவர் என அது தன் வயத்ததாகுஞ்சிறப்புத்தோன்றக் கூறுவதே முறையாதலாலும், இறைவன்வயத்ததாக்கிக்கூறுதலீண்டைக்கு எலாமையானும், ஹரிணாவிஹரொணாவிவ்ருஹணாவிவ்லுயஹுவா। ஹொடுலிவிதாரொவாவரிஸாஷுஂமஸகுயெதி॥" என்றும், "விதியால்வருவதல்

*திருக்குறள், 62-ஆம் அதி. ஆள்வினையுடைமை—8.

†பெரியாழ்வார்திருமொழி, 6. திருப்பல்லாண்டு நான்காம்பாசுரம்.

லான்மேதக்கோர்தங்கண், மதியிஞல்வாழ்வதொன்றுண்டோ-பதிதொறுஞ், சங்
கரனுமையமேற்றுண்டான்றடங்கடல்சூழ், மங்கையுடன்காடுறைந்தான்மால்"*
என்றும்அக்கடவுளரையும்இதற்குவயமாக்கிக்கூறினமையானுமென்க.ஊழாகிய
அஃறிணைப்பொருளே எழுதிவைத்தான் என உயர்திணைச்சொல்லாற் கூறியிருப்
பது குற்றமாகாதென்பதும், இப்பாட்டில் வகுத்தவன் என்ற சொற்பொருளா
ராய்ச்சியிற்காட்டுவதுகொண் டறியத்தக்கது. இப்பழமொழி ஒலிவேறுபாட்டால்
அரிஷ்டக்குறிப்புணரக் கிடத்தலாலும், வழக்குவலியுடைமையாலும் தீயூழைப்
பற்றியதென விளங்கும். இதனுனே னையது நல்லூழைப்பற்றியதென அறிக.

இனி, "எழுதினவோலே பழுதாகாது" என்ற னைப் பழமொழிப்பொருளே
ஆராயின் அதுகூல ப்ராரப்தங்களாற் பதியப்பெற்ற சரீரத்தால் அவற்றின்பய
னனுபவித்தல் தவருதென்பதாம். ஆகவே இப்பழமொழிக்கு நல்லூழின் அது
பவம் தவருதென்பதும், அன்றெழுதிவைத்தான் என்னும் பழமொழிக்கு, தீயூ
ழின்பதிவை அத்தெய்வம் திருத்தாதென்பதுமே வாக்கியார்த்தங்களாம்.

இவற்றுள், தீயூழின்பதிவை அத்தெய்வம் திருத்தாதென்னும் வாக்கியார்த்
தத்தை அவலம்பித்துக்கொண்டு ஊழ்வலியுறுப்பார்சொல்லுக் தர்க்கவாதத்தை
யெல்லாஞ் சங்கிரகித்து ஒரேதொடர்மொழியா லதுவதிக்கிறூர்; 'முழுதுடன்
முன்னேவகுத்தவனென்று' என்று. இதனுள் என்று என்னும் இடைச்
சொல் இவ்விதமாகச்சொல்லி என்னும் பொருளுடையதாய்த் தன்னேயேற்ற
தொடர்மொழியைச்சுட்டினமையால் அது அநுவாதக்குறிப்பாயிற்று. ஆகவே
அதனுற்சுட்டப்பட்ட முழுதுடன் முன்னேவகுத்தவன் என்பது தர்க்கஞ்செய்
யும் வாதிகூற்றெனவுணர்க. இக்கூற்றினுள் வகுத்தவன் என்றது, ஒருயிர்
செய்த வினையின்பயன் பிறிதோருயிரின்கட் செல்லாமல் அவ்வுயிர்க்கேவகுக்கும்
விதி, தெய்வம், இயற்கை என்ற பெயர்களால் வழங்கப்படும் பழவினைத்தொகுதி
யாகிய சஞ்சிதமென அறிக. அஃறிணைப்பொருளேயாயினும் "இசைத்தலு
மூரிய வேறிடத் தான"† என்பதனுல் வகுத்தவன் என உயர்திணைச்சொல்லால்
வழங்கப்பட்டது. இதனே "வகுத்தான்வகுத்தவகையல்லால்"‡ என்னுங் குற
ளுரையானும் அறிக. அச்சொல் தன் பகுதிக்கேற்ற அடைகளானடுக்கப்பெற்று
முழுதுடன்முன்னேவகுத்தவன் எனப் பழவினைக்கு ஒரு பெயராயிற்று. இத
னுள் முழுதுடல் என்றது, யாவ ஹரோஹாவியான பிராரப்தங்களே யாவ ஹரோ
ரூ என வழங்குவதுபோல உடலுள்ளகாலமுழுதும் உறக்கடவவான பிராரப்தங்
களுக்குப்பெயராய்வழங்கப்பட்டதென வறிக.

---

* இது நீலகேசி ஐந்தாம்பாட்டுரையுதாரணம்.

† தொல். சொல். இளவியாக்கம். சூத்திரம்—சூ0.

‡ திருக்குறள் 38-ஆம் அதி. ஊழ்—7.

முன்னேயென்றது உடலெடுக்கும்பொழுதே என்றபடி. இவ்வாற்றான் முழுதுடன்முன்னேவகுத்தவன் என்ற தொடர்மொழியானது, ஒருபெயராய்நிற்கும் நிலையில், வேலன் என்றபெயர் முருகன் என்னும்பொருளுணர்த்துவதுபோல ஊழ் என்னும்பொருளையுணர்த்திக்கொண்டு, அவ்வேலனென்னும்பெயரே அவயவப்பொருளுணர்த்தும்நிலையில் வேலுடையான என்னும் பொருளும் உணர்த்தி முருகன் வேலுடையான் என எழுவாயும் பயனிலையுமாகிய வாக்கியார்த்தவாசகமாவதுபோல, அவயவப்பொருளுணர்த்தும்நிலையில் உடலுள்ளகாலமுழுதும் உறக்கடவபிராரப்தங்களைவகுத்தவன் என்னும்பொருளுமுணர்த்தி, ஊழ் உடலுள்ளகாலமுழுதுமுறக்கடவபிராரப்தங்களை வகுத்தது என எழுவாயும் பயனிலையுமாகிய வாக்கியார்த்தவாசகமாயிற்று.

ஆகவே, ஊழ் என்னும் எழுவாயானது, வாதி தர்க்கிக்கும் அநுமானத்துக்குப் பக்கமாகவும், உடலுள்ளகாலமுழுதும் நுகரக்கடவ பிராரப்தங்களையெல்லாம் வகுத்தது என்னும் பயனிலை ஏதுவாகவும் கூறியவாறுயிற்று. ஆகவே, அது வகுத்த பிராரப்தங்களினடியாக நாமுறுகின்ற அல்லல்களையும் நமக்குப்படைத்தது என்னுந் துணிபொருளும் பொருளாற்றலாற்பெறப்பட்டது.

இனி இரட்டிறமொழிதலால், முழுதுடன்முன்னேவகுத்தவன் என்பதற்குச் சரீரத்தை அசனுறுப்பாகிய இந்திரியங்களகப்பட முழுதும்முன்னேவகுத்தவன் என்னும்பொருளுந்தோன்றுதல்பற்றிச் சரீரமும் இந்திரியங்களும் ஊழ்மயமாம் என்பதும் பெறப்பட்டது. பெறவே, அவ்வூழால் நாமுறுகின்ற அல்லலைத் தீர்க்க நமக்குவிரகில்லை; அவ்வூழைதீர்க்கவேண்டும் என்னு முடிவுரையும் குறிப்பாற் பெறப்பட்டது. இங்ஙனம் பெறப்பட்டபொருள்களையெல்லாந்திரட்டியே, 'முழுதுடன்முன்னேவகுத்தவனென்று' என்பதற்கு 'முழுதுடலத்தையும் முன்னேபடைத்தவன் நாமுறுகின்ற வல்லலையும் நமக்குப் படைத்தானென்று கருதி அவனே யவ்வல்லலைத்தீர்ப்பானாக' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. தீர்ப்பானாக என்றதில் ஆக என்றது, என்று என்னும் இடைச்சொற்பொருளுரைத்தவாறு; இதனை, வந்தானென்றுசொன்னான் என வழங்கவேண்டுமிடத்து வந்தானாகச் சொன்னான் என வழங்குதலாலறிக. இடையில் 'என்றுகருதி' என்றது வாதியின் அநுமானவாக்கியங்களையநுவதித்துக்கொண்டே மேலும் அவன்கூற்றை அநுவதிப்பார் இடையே அநுமானவாக்கியங்கள் முடிந்தபடிகாட்டிய தம்கூற்றென உணர்க. என்றுகருதி என்றது என்று அநுமானித்து என்றபடி. கருதல்-அநுமானித்தல்.

இங்கே தொழுதென்னுங்குறிப்பால், வகுத்தவன் என்றது தொழுதற்குரிய படைப்புக்கடவுளையெனக்கொள்ளிற் படும் இழுக்கென்னையெனில், ஊழ்வலியுறுப்பானுக்கு அது கருத்தாகாமையாலும், கருத்தாயின், அக்கடவுள்சிறப்

புணர்த்தியதாவதன்றி ஊழ்வலியுறுத்தியதாகாமையாலும், கடவுளரைத்தொழுதல் அல்லலொழிக்கு முயற்சியாதலால் அது முயற்சியுடையாராற் பழிக்கப்படாதாகையாலும், இங்குச்சொல்லப்படுவது செயற்கையாகிய முயற்சியாதலால் அதற் கெதிராயிருப்பது இயற்கையாகிய ஊழெனக்கொள்வதே பொருத்தமுடையதாகையாலும் படைப்புக்கடவுளேயெனப் பொருள்கொள்ளுதல் பொருந்தாதென்க.

'தொழுதிருந்தக்கண்ணேயொழியுமோவல்லல்' என்றது, மருத்துவஞ்செய்தற்கிணங்காதவருந்தம் புண்ணுடையாளெருவனே நோக்கி, அப்புண்ணுக்கு மருத்துவஞ்செய்துதீர்க்கவேண்டுமென்னுங் கருத்துடையாளெருவன், "நீ இப்புண்ணைவைத்துப் பூசைபண்ணிக்கொண்டிருந்தால் வாசியாமோ" என்பதுபோலக் குறிப்புப்பொருளுணர்த்துமாறு,'அவனைத்தொழு தொருகாரியத்தை மூயலாதிருந்தால் தம்மல்லல் ஒழியுமோ' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. இங்கு 'அவனைத்தொழுது' என்றது அப்பழவினையாகிய இயற்கைக்குவயப்பட்டு என்றபடி. ஒழியுமோ என்றது ஒழியமாட்டாது, வளரும் என்றபடி; அதாவது.-மனமுதலிய இந்திரியங்களகப்பட உடல்முழுதும் பழவினையின்மயமாதலால் அவ்வுடலேயே யானெனமயங்கிய உன்னை யீடேற்றுவார் ஒருவரும் இல்லாமையாலும், இயற்கையின்வயப்பட்ட வுனக்கு அவ்வியற்கையின்வாதனையே பின்னுந் தோன்றுமாதலாலும் அப்பழவினை வளருமென்றவாறு. இன்னும், தொழுதிருந்தக்கண்ணேயொழியுமோ என்ற குறிப்பானே 'அவ்வல்லலைத்தப்பநினைக்கவே தன்னை யவ்வல்லல்வந்து பிணிக்கமாட்டாது' என்னுந் தன்றுணிபு மூரைக்கப்பட்டது. இங்குத் தப்பநினைத்தலாவது.—அவ்வல்லலைநீங்கநினைதலும், மூன்றான் நினைத்திருந்தநினைவுக்கு மாறுகநினைதலுமாம். மாறுகநினைதலாவது.—இயற்கையின்வயமாகிய உடலை யானென எண்ணுது அதனின்வேறுய ஆன்மாவை யானென எண்ணலும், ஊழின்வயமாயடங்கியநினைவாகிய தொழுதற்குமாறுக அதனைத் தன்வயமாயடக்கநினைதலும்,"இன்பம்விழையானிடும்பையில்பென்"* றெண்ணுதலும், "இன்னுமையின்ப"†மெனக்கொள்ளுதலு மூதலாயின. இந்நினைவுகளால் அல்லலொழிவும் வாஸனாக்ஷயமு முண்டாவதுடன், தத்துவஞானத்தால் அவ்வல்லலுக்கெல்லாம் காரணமாகிய சஞ்சிதகாசமுமுண்டாகுமென்பதுபற்றிக் காரியசித்தியினெண்மையும், சாதனத்தின் வன்மையுந்தோன்றத் 'தப்பநினைக்கவே அவ்வல்லல்வந்துபிணிக்கமாட்டா'தென்றார். எனவே, முயற்சிசெய்வார்க்கு அவ்வல்லல் ஒழியுமென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று.

---

* இது திருக்குறள் 63-ஆம் அதிகாரத்தின் 8-ஆங்குறளின்கருத்து.

† திருக்குறள் 63-ம் அதி. இடுக்கணழியாமை—10.

என்னே? நினைத்தற்குரியமனமும் முழுதுடலத்துளொன்றாய் ஊழ்வயமா யிருத்தலிற் றப்பினைக்குமா றெங்ஙனங்கூடுமெனின், ஊழின்வயத்ததாயினும் அது அல்லலுறுத்துங்கால் உயிர் அம்மனத்தைக் கருவியாகக்கொண்டே அவ் வல்லலை நகரவேண்டுமாகையாலும், அங்ஙனங் கொள்ளப்படாதாயின் அல்ல லுணர்ச்சியுண்டாகாதாகையாலும் அம்மனம் உயிருக்கும் வயமாயிருக்கவேண்டு மாகையால் அந்நிலையில் அதுகொண்டே, அவ்வல்லல் அநிஷ்டமாயிருப்பதுகண்டு அதனைத் தப்பினைத்தல் கூடுமென்க. தப்பினைத்தலால் அல்லலொழிந்தமை ஆணிமாண்டவ்யோபாக்கியானத்தாலும், முயற்சியால் அல்லலொழிந்தமை மார்க் கண்டேயோபாக்கியானத்தாலும் அறிக.

அங்ஙனமாயின், "அன்றெழுதிவைத்தானழித்தெழுதப்போவதில்லை" என் னும் கலைஞர்குழுவழக்கால்வந்த பழமொழிக்கு விரோதமாகாதோ என்னும் வாதி யைநோக்கி அப்பழமொழியின் குறிப்புப்பொருளால் விரோதமில்லையென்று பரிஹரிக்கிறார் பின்னிரண்டடிகளாலும். அவ்வடிகளை, முன்னமெழுதினுனைலை இழுகினுனை பழுதுகாப்பதில்லையே என்று கூட்டுக. அப்பழமொழியில் அழித் தெழுதப்போவதில்லை யென்றகுறிப்பால் அவ்வெழுத்து அழித்தற்குரிய தூரிய வெழுத்துப்போல்வதென்பது பெறப்படுமாகையால் அவ்வெழுத்தெழுதினுனை இழுகினுனை என்றார். இஃ தழித்தற்குறிப்புமாம். இழுகுதல் மடலெழுதுவது போல வண்ணநீரால் எழுதுதல். 'முன்னமெழுதினுனைலை' என்றது அன் றெழுதிவைத்தானென்று சொல்லுகிறாயே அவனெழுதியவோலையென்றபடி; இதுவு மிழித்தற்குறிப்பு. இதனுல் எழுதினவோலை பழுதாகாதென்னும் நல்லூ ழோலை விலக்கப்பட்டது. இழுகினுனைகாப்பதில்லையே என்றது அவ்வோலை யிற்றன்னு லிழுகப்படுமவற்றைத் தான் ஒருநாளுமழிப்பதில்லை என்பதொன்றே யன்றி எவ்வாற்றுனும் அஃதழியாதவாறு அவனுற் காக்கப்படுமென்பது பெறப் படவில்லையே என்றவாறு. காப்புடைமை பெறப்படாமையால் அழியுமென்பது தானே பெறப்படும். பெறவே அழிந்தவிடத்துத் தானிருந்ததனைத் திரும்ப எழுதுவதின்மையாற் பிறர் அது பாழாயிருப்பதுகண்டு, அப்பழுதுதீரப் பின்னை யும் திருத்தி எழுதிவைத்துக்கொள்ளக்கூடும் என்று பொருள்படுதலால், இதனை எடுத்துக்கொண்டபொருளொடுபொருத்திப் பின்னடி யிரண்டிற்கும், 'முற்பட வெழுதினவோலை பழுதுபட்டால், அப்பழுதுதீரப் பின்னையு மெழுதவாராத லான் முன்செய் தீவினைப்பயனை யிப்பொழுதுசெய்யு முயற்சியானே நீங்கலாம்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. பழுதுதீரப் பின்னையுமெழுதலாவது ஒரு சித் ரபடத்தில், வேண்டாதவண்ணத்தையும் வடிவத்தையுமொழித்து விரும்பிய வண்ணமும் வடிவமுமமைய வெழுதுவதுபோலத் தீயுழையழித்து ஆங்கு நல் லூழைநாட்டிக்கொள்ளுதல். 'எழுதினவோலை பழுதுபடாது' என்னும் நல்லூ ழோலை இங்கு விலக்கப்பட்ட தென்னையெனின் எழுதினுனை யழியாதுகையா லும், உறுவோனின்புறுமாறு விழைபயனளித்தலால் அவனதனைத் தப்பினையா ளுகையாலும் அது பழுதுபடாதாகையால் அது விலக்கப்பட்டதென் றறிக.

ஆயின், "அங்கண்விசும்பினகனிலாப்பாரிக்கும்"* என்னும் பாட்டில் 'உறற் பாலயார்க்குமுறும்' என்று கூறியவர்தாமே இங்கு இங்ஙனங்கூறுதல் மாறுபா டாகாதோவெனின், அங்கு ஊழ்வலியுறுத்திஞராதலின் அது தோல்வியுறஞ் செய்தி சொல்லவொண்ணுதாதலால் அதனைவிடுத்து வென்றியடைந்தசெய்தி யையே மேற்கொண்டோதினர்; இங்கு முயற்சியைவலியுறுத்திஞராதலின் இது தோல்வியுற்றசெய்தி சொல்லவொண்ணுதாதலால் வென்றசெய்தியொன் றே மேற்கொண்டோதினர். ஆதலின் மாறுபாடின்றெனவுணர்க. மாறுபா டில்லையாயினும் இரண்டையுங்கூட்டியுணர்வார்க்கு முயற்சியான் ஊழைவெல் லல் ஒருதலையென்னும் தெளிவுபெறப்படாமை முயற்சிக்குத் தடையாகாதோ வெனின் ஆகாது; எனெனில் முயற்சிக்குத் தடையாயுள்ளன தீமைவினைவின் ஐயப்பாடும் அதன் தெளிவுமேயல்லது, நன்மைவினை யனையப்பாடு தடையின்றி உழவுபோலும் முயற்சியைப்பிறப்பிக்குமாகையால் அது தடையாகாதெனவறிக. இக்கருத்துப்பற்றியே, ((யதத்நூகூ்தெயஜிமவிஜூ) திகொதூதொஷ ஃ" என்ஞர் பிறரும்.

30. நிறையான் மிகுகில்லா நேரிழை யாரைச்
நிறையா னகப்படுத்த லாகா—வறையோ
வருந்த வலிதினின் யாப்பினு நாய்வா
நிருந்துத லென்றுமோ வில்.

எ-து, ஐம்பொறிகளையுநிறுத்து நிறையான்மிகமாட்டாநேரிழை யாரைக் காவலானகப்படுக்கவியலா; அகப்படுக்கலாமென்பார்க் கறை கூவுகின்றேன்; வருந்த வலிபெறக்கட்டினும் நாயின்வால் செவ்வேநின்று நிருந்துத லென்றுமில வதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) 'ஐம்பொறிகளையுநிறுத்து' மென்றது நிறை என்னுஞ் சொல்லின் பகுதிப்பொருளை விரித்துரைத்தவாறு. 'நிறுத்துநிறை' என்றதனை நிறுத்துத லாகியநிறையென விரித்துரைத்துக்கொள்க. ஐம்பொறிகளையு நிறுத்தலாவது அவற்றை நெறியின்புறஞ்செல்லவிடாது செவ்வியநெறியி னெழுகச்செய்தலாம். நிறை என்பதற்கு "நெஞ்சைக் கற்புநெறியில்நிறுத்தல்"† எனப் பொருள் கூறுவர் பரிமேலழகர்; அங்குக் கற்புநிமித்தமும் இங்குக் கற்பழிதனிமித் தமுமாகிய விடயபேதமுமைமையால் வீரோதமின்றென அறிக. நிறையான் மிகுதல்-நிறையான் மேம்பாடுடையராதல். கில்லா-கிற்குமென்னும் பெயரெச் சத் தெதிர்மறை. கிற்றல்-வல்லுநராதல். 'மாட்டாநேரிழையார்' என்றது

* இந்நூலின் பதினேந்தாஞ் செய்யுள்.

† திருக்குறள் 6-வது அதிகாரம் (வாழ்க்கைத்துணைநலம்) 7-ஆங்குறளுரை பார்க்க.

சாமர்த்தியமின்றி இக்கிரியபரவசராய் நெறியினீங்கிய பரத்தமையுடையமகளிர் என்பதாம். சிறை-தடுத்துக்காத்தல், அகப்படுத்தல்-நெறியினடங்கி யொழுகச் செய்தல். அறையோ என்பது வெல்லும்வேட்கையுடையோன் கூறுங்கூற்றுதலால் 'அகப்படுக்கலாமென்பார்க்'கென அக்கூற்றுநிகழ்தற்கேற்றநிமித்தம் விரித்துரைக்கப்பட்டது. 'அறைகூவுகின்றேன்' என்றது அறையோ வென்றதனுடம் பொடுபுணர்த்தலாற்பெறப்பட்ட தன்மையிடமும் கூவுதற்றொழிலும் விரித்துரைத்தவாறு. 'வருந்தவலிபெறக்கட்டினும்' என்றது நாய்வாலே நிமிர்த்துத் திருத்தக்கருதிக் கீழும் மேலும் செவ்வியசட்டங்களைக் கிட்டியாகவைத்து இறுக்கக்கட்டினு மென்றபடி. திருந்துதல்-கோதெலின்றிச் செவ்விதாதல். என்றும் என்றது, "மன்னுப்பொருளு மன்னவியற்றே"* என்றதனுல் உம்மையும் இடமும் ஒருங்குகூறியவாறு. ஓகாரம் தெரிநிலைப்பொருள்குறித்துநின்றது. இயல்பானேகோடிய நாய்வாலை யாப்பினுற்றிருத்தவியலாததுபோல, இயல்பானே நிறையழிமகளிரது காமசாரவொழுக்கத்தைக் காப்பினுற்றிருத்தல் இயலாதெனக் கருத்துநோக்கிப் பொருளொடுபொருத்தி யுரைத்துக்கொள்க. ஒருவாற்றனுந் திருந்தாரென ஒருவரை யுரைக்கவேண்டுமிடத்து, நாய்வாலைநிமிர்க்க யாரா லேழடியும் எனச் சாதாரணவழக்காய்வழங்கும் பழமொழி இப்பாட்டிற் கொள்ளப்பட்டது. இதனை "ஆலப் பலாவாக்க லாமோ வருஞ்சுணங்கன், வாலைநிமிர்க்க வசமாமோ"† எனப் பிறரும் எடுத்தாளுவாராயினர். இப்பாட்டாற் கற்பில்லாத மகளிரைக் காவல்செய்தடக்குதல் கூடாதென்பது கூறப்பட்டது. இதனுனே அபலைகளானமகளிர்க்குப் பொதுமையினெய்திய காவல், கற்பழிமகளிர்க்கே விலக்கப்பட்டமையால், கற்புடைமகளிர்க் கது தூணையாமென்பது மிகத்தபடாதாயிற்று. கற்புக்குக் காவல் வேலியாய்ப்பாதுகாக்குமென்பதை, "அரசவேலியல் லதியாவதும், புரைதீர்வேலியில்லெனமொழிந்து, மன்றத்திருத்திச்சென்றீரவ் வழி, யின்றவ்வேலிகாவாதோ" என்ற சிலப்பதிகாரத்தானு‡ மறிக.

31. எமரிது செய்க வெமக்கென்று வேந்தன்
றமரைத் தலைவைத்த காலத்—தமரவற்கு
வேலின்வா யாயினும் வீழார் மறுத்துரைப்பி
னுலென்னிற் பூலென்னு மாறு.

எ-து, நீ ரெமராகலா னெமக் கிக்காரியத்தைச் செய்துதரவேண்டுமென்று வேந்தன் றமரைத் தலைவைத் தக்காரியத்தினிடத்தேயேவிய

---

* தொல். சொல். கிளவியாக்கம் சூத்திரம் 34.

† இது தனிப்பாடற்றிரட்டில் ஔவைவாக்காகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

‡ 23-வது கட்டுரைகாதை. 44-47 அடிகள்.

காலே, அவ்வேவப்பட்டதமர்க ளவ்வேந்தற்காக வேலின்வாயின்கணி யினு மிறவா தெமக்கியலாதென்று மறுத்துரைப்பி னொருவ னுல மரத்தை யாலமரமென்றுசொல்லின் மற்றொருவன் பூலாமரமென் றதனே டொக்கும். எ-று.

(குறிப்பு) எமரிதுசெய்க வெமக் கென்றது வேந்தன் தமரைநோக்கிக் கூறுங்கூற்றுகலான் அதற்கேற்ற நீர் என்னும் எழுவாய் வருவித்துரைக்கப்பட் டது. எமர் என்றது, முதனிலேவகையால் ஒருமைக்கும் பன்மைக்கும் பொது வாய்ப் பிரிப்பப்பிரியாக் கிளேநுதற்பெய*ராதலால் என்னின்வேறல்லாதவர், எனக்குஅங்கமாய்த் தாங்குபவர்,என்னுணையைநாட்டுமவர்,என்னேயேபற்றியிருப் பவர் என்னுங் கருத்துக்களேயுடையதாய் என் காரியத்தைத் தங்காரியமாகச் செய்யக்கடமைப்பட்டவரென்றபடி. இக்கருத்துப்பற்றியே 'இக் காரியத்தைச் செய்துதரவேண்டும்' என்பதற்கு எதுவாக்கி, 'எமராகலான்' எனப் பொரு ளுரைக்கப்பட்டது. இது, படைத்தலேவரை யொருகாரியத்திலேவுமரசன் கூறும் இன்மொழியிருக்கும்படி காட்டியவாறு. இதனே, "எனக்குயிரென்னப் பட்டானென்னலாற்பிறரையில்லான், முனேத்திறமுருக்கிமுன்னேமொய்யமர் பலவும்வென்றுன், றனக்கியான்செய்வசெய்தேன் முன்செய்வசெய்க"† எனச் சச்சந்தன்கூறியவாற்றுனு மறிக. எமக்கு என்றது நானும் நீருமாகிய நமக்கு என உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மையாற்கூறினமையா லரசன், தன்காரியம்போ லவர்காரியமாகியகடமையையும் தனக்காகச்செய்துதரவேண்டுமென்றவேண்டிய வாறுயிற்று. தமர்-இதுவு மேற்கூறியவாறே யொருமைக்கும் பன்மைக்கும் பொது வாகிய கிளேநுதற்பெயராதலால், வேந்தனுகியதனக் குரிமைபூண்டொழுகுமவர் எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. தலேவைத்தல் என்றது, இது செய்கவென்ற அரசன் தானே கோள்நின்றுகூறுங் குறிப்பால், சர்வாதிகாரமும்பெற்ற படைத் தலேவராய்வைத் தேவுதலாயிற்று. பின்னுந் தமரென்றது, தலேவைத்தேவப்பட் டாரும் அவர்கீழுள்ளாருமென்பது தோன்றத் 'தமர்கள்' எனப் பொருளுரைக்கப் பட்டது. 'அவ்வேந்தற்காக' என்றது என்னின்வேறில்லாதநீங்கள் என்காரி யத்தை தங்காரியமாகச்செய்யக்கடவீரென்று முழுதுரிமையுமளித்தவேந்த னுக்கு எனத் தலேவைக்கப்பட்டார் நெஞ்சில்நினேக்கும் நன்றியறிவுதோன்றும் படி கூறியவாறு. 'வேலின்வாயாயினுமிறவா' தென்றது தலேவைத்தேவிய வுடனே அக்காரியத்தைச் செய்துகொடுக்கவேண்டும்; அதற்குப் பகைவர் தடை செய்வராயின் அப்பகைவரையும்வென்று காரியத்தைமுடிக்கவேண்டும்; பகைவ ரதுபடைவலிமிகுதியாற் றம்படை அழிவுற்றதாயின், தலேவைக்கப்பட்டார்

* தொல். சொல். எச்சவியலில் 'தநது' என்னும் 14-ஆம் சூத்திரம் சேனு வரையருரை பார்க்க.

† சிந்தாமணி காமகவிலம்பகம் செய்யுள்—176.

தாமே கோரிச்சென்று பகைவரைத் தாக்கிக் கொல்லுதல், அல்லது அவர் கைவேல் பாயச் சாதல்வேண்டும்; அதுவுஞ்செய்யாதே யென்றவாறு. அரசனுரைத்த வின்சொல்லுக்கு அவ ரத்தூணைசெய்வதுஞ் சிறிதேயாமென்பார் வேலின்வா யாயினும்வீழார் என இழிவுசிறப்பும்மைகொடுத்துக்கூறினர். 'எமக்கியலா'தென் றது தலைவைக்கப்பட்டார் கூற்று. இதில் வேந்தனேயகப்படுத்திய உளப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மையால் எமக்கென்றும், காரியமுடிவுபோகாதென்னுந்துணிவால் இயலாதென்றுங் கூறியவாறு. மறுத்துரைத்தல்-ஈண் டியலுங்காரிய மின்னதே யாமெனப் பிறிதொன்று துணிந்துரைத்தல். ஆலெண்ணிற்பூலெண்ணுமா றென் றது அங்ஙன மறுத்துரைத்தல் இத்தன்மைத்தெனக் கூறுதற்கேற்றதோ ரைதிக மடியாகப்பிறந்த பழமொழிகூறிமுடித்தபடி. அப்பழமொழியுரையுள், 'ஒருவன் ஆலமரத்தை ஆலமரமென்றுசொல்லின்' என்றது வினைகொள்வோனெருவன், தன் வினைசெய்வானைநோக்கிச் சேய்மைக்கண்ணிருந்ததோ ராலமரத்தைச்சுட்டி அதோ ஆலமரமிருக்கிறது பார் என்றுசொல்லின் என்றபடி. 'மற்றொருவன் பூலாமரமென்றதனேடொக்கும்' என்றது, அவ்வினைசெய்வோன் வினைகொள் வோனைநோக்கி, அண்மைக்கண்ணின்றதொரு பூலாமரத்தைச்சுட்டி, இதோ பூலா மரமிருக்கிறது என்றதனே டொக்கு மென்றவாறு. அப்பழமொழியின் ஐதிக மாவது:—பொருளீட்டவிரும்பிய முதியோனெருவன், ஒரூரைச் சென்று, இரவிற் றுயின்று, காலையிலெழுந்து, ஊர்ப்புறத்தேசென்று, பொருட்பயனெய்தும் விழைவுடன், ஆலம்வீழ்தாற் பல்விளக்கக்கருதித் தன் வினைசெய்வானைநோக்கி, ஆலம்வீழ்தறுத்தவாவென்னுங்கருத்தாற் சேய்மைக்கண்ின்றதோ ராலமரத் தைச்சுட்டி, அதோ ஆலமரமிருக்கிறது என்றுசொல்ல, அதுகேட்டு இளையனைய வினைசெய்வான், போகப்பயனுறுதற்குரிய பூலாவளாராற் டல்விளக்கல் நலம் அவ் வளார்கொண்டுவருவேன் என்னுங் கருத்தால் வினைகொள்வோனைநோக்கி, அண்மைக்கண்ணிருந்த பூலாமரத்தைச்சுட்டி இதோ பூலாமரமிருக்கிறது என்று சொன்னனை, அதுபற்றி அவன், ஆலென்றுற் பூலென்பான் எனவழங்கப்பட் டமையால் அவ்வாறு, வினைகொள்வோர்சொல்லியபடிசெய்யாது வினைசெய் வோர்மறுத்துரைக்குமுரைக்கெல்லாம் ஆலெண்ணிற்பூலெண்ணல் என ஒரு வாய்பாடாக வழங்கப்பட்டதென்பதாம். ஆல்விழுதாலும் பூல்வளராலும் பல் விளக்குவோர் முறையே பொருளும் போகமும் எய்துவர் என்பதை, "வேலுக் குப் பல்லிறுகும் வேம்புக்குப் பற்றலங்கும், பூலுக்குப் போகம் பொழியுங்காண்- ஆலுக்குத், தண்டாமரையாளுஞ் சாருவளே நாயுருவி, கண்டால் வசீகரமாங் காண்."* என்பதனுனறிக. இப்பாட்டால் அரசனுலேவப்பட்ட படைத்தலைவர் முதலாயினர், ஏவியகாரியத்தின் நன்மைதீமையாராயாது, எதிர்மாற்றமுமுரை யாது, தமக்கிறுதியுறுவதும் பாராது, அரசன்சொற்படி தவருதுசெய்துதீரவேண்டு மென்பது கூறப்பட்டது.

* பதார்த்தகுணசிந்தாமணி 1394-ஆம்செய்யுள்.

32. தெருளா தொழுகுந் திறனிலா தாரைப்
பொருளா லறுத்தல் பொருளே—பொருள்கொடுப்பிற்
பாணித்து நிற்நிற்பார் யாவருளர் வேற்குத்திற்
காணியின் குத்தே வலிது.

எ-து, தன் னை த் தேருதொழுகுந் திறனில்லாதபகைவரைப் பொருளாலேகோறல் காரியமாவது, அப்பகைவரைக்கோறற்குச் சிலர்க்குப் பொருள்கொடுத்தால் அவரைக்கொல்லாது நீட்டித்துநிற்பார் யாவருளர், வேற்குத்திற்கு ஆணியின்குத்தேவலிதாகும் எ-று.

(குறிப்பு) தன்னைத் தேருதொழுகுதலாவது.—தான் நிரபராதியாயிருக்க அதனை உள்ளவாறுணராது அபராதியெனப் பிறழவுணர்ந்து, எதிர்த்தொறுக்குந் திறனின்மையால் வஞ்சனையாற் றீங்கிழைத்துவருதல். அதாவது இல்லெரியூட்டல் நஞ்சிடல்முதலாகிய தீத்தொழில்களைப்புரிதலாம். பொருளாலறுத்தல் பொருள் எனக் காரணம் காரியமாய் உபசரிக்கப்பட்டது. 'நீட்டித்துநிற் பார்யாவருளர்' என்றது எல்லோருமே விரைந்துசெய்வார் என்றபடி. 'வேற்குத் திற்கு ஆணியின்குத்தேவலிதாகு'மென்றது தாமே நேரின்று மூனேந்துகோற லினும் மறைந்து பிறிதோருபாயத்தாற்கோறல் தப்பாது என்றபடி. நேரின்று கோறலே யவரறிந்து பிறவுபாயத்தாற் றவிர்க்கலாமாகையாலும், மறைந்து பிற ருபாயத்தாற்கோறலைத் தவிர்க்கப் பிறிதோருபாயமில்லாமையாலும் பிறவுபாயத் தாற்கோறலே தப்பாதாயிற்று. இப்பாட்டிற்கொள்ளப்பட்டபழமொழி, "வேற் புண்விரைந்தாறும், ஆணிப்புண்ணூறுது" என்றும், "குத்துக்காயத்தைவிடக் கோர்வைக்காயம்பெரிசு" என்றும் நாட்டுவழக்காக வழங்கப்படுகிறது. இதில், குத் துக்காயம் என்றது வேற்குத்துக்காயமும், கோர்வைக்காயமென்றது கழுமரத்திற் கோக்கும் ஆணிக்காயமுமென்று கொள்க.

33. வெஞ்சின மன்னவன் வேண்டாத வேசெயினு
நெஞ்சத்துட் கொள்ப சிறிதுஞ் செயல்வேண்டா
வென்செய் தகப்படாக் கண்ணு மெழுப்புபவோ
துஞ்சு புலியைத் துயில்.

எ-து, வெய்யசினத்தையுடைய அரசன் தன்கீழ்வாழ்வாரைத் தகாதனசெய்தானெயினும், அவன் மனத்திற் கறுவுகொள்ளத்தக்கன சிறிதும் அவன்கீழ்வாழ்வார்க்குச் செய்யலாகாது; எல்லாத்துன்பங்களை யுந் தமக்குச்செய் தகப்படாக்கண்ணும் எழுப்புவரோ உறங்குகின்ற புலியைத் துயில் எ-று.

(தறிப்பு) சினம் அரசர்க்கு முற்றக்கடியுங் குற்றமன்மையால அளவிறந்த சினமே கடியற்பாலதாதலால் வெஞ்சினமென்றார். வேண்டாதனசெய்தல் என் பதில் எதிர்மறைக்கு மறுதலைப்பொருளுண்மையால் அது வெறுப்பனசெய்தலா யிற்று; அதாவது கொடுங்கோல்புரிதலாம். 'அவன்மனத்திற் கறுவுகொள்ளத் தக்கன' என்றது அவனுணையைவெறுத்தலும், வேறோரரசனை நாட்டினினைத்தலு மாகிய மனத்தொழில்களாம்; ஏனை வாக்குக் காயங்களாலாகிய வேண்டாதசெயலை அவன் றனே கடிதின் ஒறுத்தடக்குவானென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. 'அவன்கீழ்வாழ்வார்க்குச் செய்யலாகாது' என்றது அவன்கீழ்வாழ்வார் செய்ய லாகாதென்றவாறு. என்செய்தென்பது என்னுஞ்செய்து என்னும் முற்றும்மை தொக்க வினைத்தொடராதலால் 'எல்லாத்துன்பங்களையுந் தமக்குச்செய்' தெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. அகப்படாக்கண்ணுமென்றது அது தம்வயப்படாதிருக் கவும் என்றபடி. உம்மை, உயர்வுசிறப்பாய், அகப்பட்டக்கண்ணும் அதுசெய்த லாகாதென்பதுகுறித்தது. எழுப்புவரோ என்றது ஒருவரும் எழுப்பாரென்பதாம். தூஞ்சுபுலியைத் துயிலெழுப்புமவன் அதனுற் கொல்லப்படுவதுபோலவே வெஞ் சினமன்னவன் நெஞ்சத்துட் கறுவுகொள்ளுஞ்செய்கைகளைச்செய்வாரும் அவ னுல் இறுதியடைவார் எனத் திட்டாந்தத்தொடு பொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. இதன் பழமொழிப்பொருள், " தூஞ்சுபுலியிடறியதிடன்போல, வுய்ந்தனன் பெயர்தலோவரிதே" எனப் புறநானூற்றுள்ளும்,* "வயப்புலியையாலுருவிவிடு கின்றீரே"† எனப் பாரதத்துள்ளும் வழங்கப்பட்டது. "உறங்குகிறபுலியை யெழுப்ப அது அத்தளங்கேட்டதாம்" எனவும், துஷ்டனெருவனை யொருவன் கோபமூட்டினுன் என்று சொல்லவேண்டுமிடத்தத் " தூங்கும்புலியைச் சுள்ளி யிட்டுக்குத்தினுன் " எனவும் நாட்டுவழக்காக வழங்கப்படுதலு முண்டு.

34. பரந்த திறலாரைப் பாசிமே லிட்டுக்
கரந்து மறைக்கலு மாமோ—நிரந்தெழுந்த
வேயிற் றிரண்டதோள் வேற்கண்ணுய் விண்ணியங்கும்
ஞாயிற்றைக் கைம்மறைப்பா ரில்.

எ-து, எங்கும் பரந்து வெளிப்பட்டதிறலினையுடையாரைப் பாசி போலேயிருக்குஞ் சிலசொற்களையுஞ் செய்கைகளையுமிட்டுக் கரந்து மறைக்கலாமோ, நிரந்தெழுந்த வேயிற்றிரண்டதோள் வேற்கண்ணுய்! விண்ணின்கட் செல்லாநின்ற ஞாயிற்றைத் தங் கையான்மறைப்பா ரில்லையாதலான் எ-று.

---

* 73-ஆம் செய்யுள், 7—8 அடிகள்.

† வில்லிபாரதம் சூதுபோர்ச்சருக்கம் செய்யுள்—265.

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-கசு.] ராக்ஷஸஹ மாசிமீ [பகுதி-சு.
Vol. XIV. February—March, 1916. No. 4.

ஐயவிஞத்தொடர்.

முத்தமிழ்த்துறையின்முறைபோகிய உத்தமப்புலவர்களுடைய திர்ப்பியசமூகங்களுக்கு,

அடியேன் தண்டமிழ்த்தொண்டன் எனது ஐயத்தைப்போக்கிக் கொள்வான் எழுதிக்கொள்வது.

அருளமை ஐயன்மீர்!

இன்பந்தரும்நூல்கள்சேர் எட்டுத்தொகையினுள் இரண்டாவ தாயதும், 'நல்ல' என்னும் அடைமொழிபுனைத்தி நம் முன்னோரால் பாராட்டப்பெற்றதுமான குறுந்தொகை இதுகாறும் அச்சில்வெளிவரா திருந்தது.

அக்குறையை, வாணியம்பாடி 'மதரஸே இஸ்லாமியா' பண்டிதராய ஸ்ரீமான்-தி. செள. அரங்கசாமிஐயங்கார் அவர்கள் அரிய உரையு மெழுதி எவர்க்கும் எளிதிற்கிடைக்குமாறு அதனை அச்சிட்டு வெளி யிட்டதனால் நீக்கிவிட்டார்கள். அது நம்மவர்செய்த நல்வினைப்பயனே யாம் என்ப தொருதலை. நிற்க,

(1) நான், அக்குறுந்தொகையின் கதக-ம் பாட்டைப்படிக்கையில் அப்பாட்டி லுள்ள,

"மென்றோ ணெகிழ்த்த செல்லல் வேலன்
வென்றி நெடுவே ளென்னு மன்னெய
மதனெ னுணரு மாயின்"

*

என்ற அடிகளுக்கு—"தோழி, வெறியெடுப்பக்கருதிய தாயதுகிலே மையைக் கூறுகின்றாளாதலின்",—முதலில் என்மனத்தே '(தலைமகளின்) மெல்லியதோளே நெகிழச்செய்ததுயரத்தை, (உண்மையை அறியாத) வேலன், வெற்றிபொருந்தியமுருகன் (தந்தது) என்று சொல்லுவான்; அன்னையும் அதனையே (உண்மையென) உணருவாளாயின்' என்ற பொருள்தோன்றியது.

தவிர, 'நாற்றமுந் தோற்றமும்' (தொ—பொ—கசச) என்னுஞ் சூத்திரத்திலுள்ள களம்பெறக்காட்டும் என்ற பாகத்தின் உரையிலே ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், 'தாயறியாமைகூறி வெறிவிலக்கியதற்கு' உதாரணமாகக்காட்டியுள்ள,

> "கறிவளர் சிலம்பிற் கடவுட் பேணி
> யறியா வேலன் வெறியெனக் கூறு
> மதுமனங் கொள்குவை யன்னையிவள்
> புதுமலர் மழைக்கண் புலம்பிய நோய்க்கே"

என்ற ஐங்குறுநூற்றின் உசஉ-வது செய்புளும் என் எண்ணத்தை வலியுறுத்தியது.

ஆனால் அவ்வடிகளுக்குக் குறுந்தொகைஅச்சுப்பிரதியில், "மெல்லியதோளே நெகிழச்செய்த துயரத்தை, வேலினனை வெற்றியைக் கொண்ட முருகன்தந்தது என்றுசிலரும் அன்னையும், அதனையே உண்மையென உணர்வாளாயின்" என்ற உரை எழுதப்பெற்றுள்ளது.

ஆயினும், நூலின்பெருமையும் எனதுசிறுமையும் என்மனத்தே நன்கு பதிந்திருக்கின்றமையின், எனக்குத்தோன்றியபொருளையே நான் சரியெனக்கொண்டேனல்லன். என்றாலும் உண்மையைத் தெரிந்துகொள்வான் நுங்கட்கறிவித்துக்கொண்டேன்.

(2) இந்நூலுட், 'பயன்' கூறுகையில் 'அயர்வுயிர்த்தல்'என்றே எழுதப்பெற்றுள்ளது. அஃது அயாவுயிர்த்தல் என்றிருக்கவேண்டுமெனப் பெரியோர்சொல்லக் கேட்டுளேன். பொருந்துவதுதானோ?

(3) கஙக-ம் பாட்டின்,

"ஆடமை புரையும் வனப்பிற் பணைத்தோட்
போமை கண்ணி யிருந்த ஞர்"

என்ற அடிகளிலுள்ள, 'பேரமை கண்ணி' என்ற பதங்களுக்குப் "பெருமை யமைந்த கண்ணி" எனப்பொருள் எழுதப்பெற்றுளதோடு, அமைக்கண்ணி என்று பாடபேதங்கொண்டு, இதற்குப்'பொருந்துதலை யுடைய கண்ணினள்' என்றும் பொருள் எழுதப்பெற்றுளது.

ஈண்டு, என் சிற்றறிவிற்கு அப்பதங்களுக்குப் பேர்+அ+மை+கண்ணி='பெரிய அழகிய மைதீட்டிய கண்ணினள்' என்று பொருள் கொள்ளலாமோவென்று தோன்றுகிறது. உண்மை யெதுவோ?

(4) கூஉச-ம் பாட்டிலுள்ள,

"கலவமக நஞ்சுண்டா அங்கு," என்ற அடிக்குக் 'கவர்த்த அறிவை யுடைய மகவு நஞ்சினையுண்டாற்போல' என்று பொருள் வரையப்பெற் றிருப்பதுடன், விசேடவுரையிலே 'கலவமக—எவற்றைக்கேட்பினும் ஆமென்னும் அறிவையுடைய மகவு' என்றும் வரையப்பெற்றுள்ளது.

ஆனல், எனதாசிரியரவர்கள் இக்குறுந்தொகையைப் பரிசோதிக் கையில் இச்செய்யுள்வந்துழி அவ்வடியைக் 'கலவமக னஞ்சுண்டாஅ ங்கு' எனக்கொண்டு, கலவமகன் என்பதற்கு 'இரண்டுதலையும் ஒரு உடலும் உள்ள மகன்' என்று பொருள்சொன்னதோடு, இவ் விதம் இரண்டுதலையும் ஒரு உடலும் உள்ள மானிடப்பிறவி உண்டென் றும், அம்மாதிரியான ஒருகுழந்தையைச் சுமார் பத்துவருடங்களுக்கு முன் அதன்பெற்றோர் பிரபலபட்டினங்களுக்குக்கொண்டுபோய், அதனைப் பார்க்கவிரும்புவோரிடம் ஏதோ ஒரு சிறிது தொகையைப் பெற்றுக்கொண்டு காண்பித்துவந்தனர் என்றும், தாமும் அக்குழந்தை யைப் பார்த்ததாகவும், அஃது இரண்டு வாய்களின்வழியாகவும் உணவை உட்கொண்டதென்றுஞ் சொல்லியருளினார்கள். அக்காட்சி யைத் தாமும் அச்சமயம்பார்த்ததாக எனது நண்பரொருவரும் என் னிடங்கூறினர்.

இனி, இவ்வடிவந்துள்ள அப்பாட்டு, தோழிகூற்றுகையினால், அதற்குத் தோழி தலைவனைப்பார்த்து 'தன்னை உடலாகவும், தலைவன் தலைவி ஆகிய இருவரையும் (அவ்வுடலினுள்ள) இரண்டுதலைகளாகவும் வைத்து, நீ இரவிலே ஏதந்தரும்வழியே வருகின்றதனால் நினக்கு ஏதேனும் ஊறுண்டாகுமோ என்ற பயத்தினால் ஒருபுறமும், நீ வாராதிருப்பின் நின்பிரிவையினைந்து அறியாமையினாலே தலைவி வருந்துகின்றாளாதலின் அதனால் அவட்கு ஏதேனும் இன்னல் உண்டாகுமோ என்ற பயத்தினால் ஒருபுறமுமாக நான், இரண்டிடத்தும் இடர்ப்படுகின்றேனுதலின் "கலைமக னஞ்சுண் டாஅங், கஞ்சுவல்" என்று கூறிச் சிறைப்புறத்துள்ளதலைவன் உணருமாறு வரைவுகடாவுவாளாயினள், என்று பொருள்கொள்ளலாமோவெனவூகிக்கவும் இடந்தருகிறது.

நிற்க, இம்மாதிரி 'கலைமகன்' என்றது உண்டு என்று கருதுவதற்கு வடமொழிப்பஞ்சதந்திரத்துள் ஐந்தாந்தந்திரமாகிய அசம்பிரேட்சகாரித்துவம் பண்ணிரண்டாவதுகதையின் கூசவது சுலோகமும் இடந்தருகிறது.

எனக்குச் சந்தேகமாகத்தோன்றியவற்றை நுங்கட்குத் தெரிவித்துக்கொண்டேன். கும்பிட்டகையைவெட்டலாகாது என்ற வழக்குரையைக் கற்றவர்களாகையால் நீங்கள் என் ஐயத்தை நீக்குவீர்களென்பது நிச்சயம்.

உ. சா. வேங்கடராமன்,

தண்டமிழ்த்தொண்டன்.

மக்கட்பேறு.

மக்கள்+பேறு=மக்கட்பேறென்றாயது; வேற்றுமைத்தொகை; ளகாரம் டகாரமாயிற்று; பேறு, முதனிலைதொழிற்பெயர்; மக்களைப்பெறுதலென்ப திதன்பொருள்.

இம்மக்கட்பேற்றில், நன்மக்களைப்பெறுதல், பெற்றாரடையும் இன்பம், பெறுதாரடையும் துன்பம், தந்தைமகற்கியற்றும் நன்றி, மகன் ஆற்றும் கடமை என ஐவகைப்பகுதிகள் உள. இவற்றுள்,

நன்மக்களைப்பெறுதல்.

இந்நிலவுலகின்கண்ணே, இயல்பாகஇறுக்கப்படும்கடன் மூன்று; அவை, முனிவர்கடன், தேவர்கடன், தென்புலத்தார்கடன் என்ப. முனிவர்கடன் கேள்வியானும், தேவர்கடன் வேள்வியானும், தென்புலத்தார்கடன் புதல்வரைப்பெறுதலானும் இறுக்கப்படல்வேண்டும். என்னை?

> ".....பூந்தண் மார்ப
> தொலையாக் கொள்கைச் சுற்றஞ் சுற்ற
> வேள்வியிற் கடவு ளருத்தினை கேள்வி
> யுயர்நிலை யுலகத் தையரின் புறுத்தினை
> வணங்கிய சாயல் வணங்கா வண்மை
> யிளந்தினைப் புதல்வரின் முதியர்ப் பேணித்
> தொல்கட னிறுத்த வெல்போ ரண்ணல்"

என்று பதிற்றுப்பத்து, ஏழாம்பத்திற் கபிலரும்,

> "(1)கேள்வி கேட்டுப் (2) படிவ மொடியாது
> வேள்வி வேட்டனை யுயர்ந்தோ ருவப்ப
> ... ...
> நலம்பெறு திருமணி கூட்டு நற்றேர்
> ளொடுக்கீ ரோதி யொண்ணுதல் கருவில்
> (3) எண்ணியன் முற்றி (4) யீரறிவு புரிந்து

(1) கேள்விகேட்டல்-யாகம்பண்ணுதற்கு உடலான விதிகேட்டல்.
(2) படிவம்-யாகம்பண்ணுதற்கு உடலாக முன்புசெலுத்தும் விரதங்கள்.
(3) எண் இயல் முற்றி-திங்கள் பத்தும் நிரம்பி.
(4) ஈரறிவு-இம்மையறிவு, மறுமையறிவு; பெரியவறிவுமாம்.

சால்புஞ் செம்மையு மூளப்படப் பிறவுங்
காவற் கமைந்த வரசுதுறை போகிய
வீறுசால் புதல்வற் பெற்றனை யிவணர்க்
கருங்கட னிறுத்த செருப்புகன் முன்ப"

என்று மூடி எட்டாம்பத்தில் அரிசில்கிழாரும் கூறினராகலின். இனி,

"மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றதன்
னன்கல னன்மக்கட் பேறு"

இதில், ஒருவற்கு மனையாளது நற்குண நற்செய்கை இரண்டனையும் நன்மையென்று அறிந்தோர் சொல்லுவர்; அந்நற்குண நற்செய்கை யிரண்டிற்கும் நல்லபுதல்வரைப்பெறுதலே நல்ல அணிகலமென்று சொல்லுவர். ஆகலின், முற்கூறியகடனிறுத்தற் கின்றியமையாத அவ் வணிகலமாய நன்மக்கட்பேறு அத்தியாவசியமன்றே! அம்மக்களுடை யராதற்குத் தந்தை தாயர் செய்யும் மேலைத்தவம் எத்தனை! அத் தனையும் கரதலாமலகம்போற் கைகூடவல்லார்க்கே அந்நன்மக்கட் பேறு உரிமையாமென்பதொருதலை. இதுபற்றியன்றே?

"வண்மையு மாண்பும் வளனு மெச்சமுந்
தெய்வமும் யாவதுந் தவமுடை யோர்க்கு"

என்றெழுந்ததும்.

அன்றி, மூன்நீர் மன்னிய இந்நிலத்துப் பிறவி எண்ணிறந்தன. அவற்றுள் மானிடப்பிறவி அதிகமெனப் பேசிய நூல்களும் அலகில்லன. ஆகவே, எய்துதற்கரிய யாக்கையெடுத்த மக்கட்கெல்லாம் நன்மக்கட் பேறடைதலேவிட வேறடைதற்குரிய பெரும்பேறென்பதொன்றின்மை யாகும். இக்கருத்துப்பற்றியே மதுரைக் கூடலூர்கிழார்,

"ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
மக்கட் பேற்றிற் பெறும்பே றில்லே"

என்றார்.

இனி, பேறு பதினறனுள்ளும் இம்மக்கட்பேறு, ஐந்தாவதாகத் தொட்டெண்ணப்படினும், இஃதொன்றுண்மையாக மற்றேனையபேறும் பெறல்காரணமாக ஆன்றோர்கூறியவாறு இது, தலையாயதெனக்கோடல் சாலும். வேதாகமங்களில் "இலைமறைகாய்போல்" மறைந்தனவிரிக்கும் நம் உத்தரவேதமும்,

"பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற"

என்று முழங்கியதூஉ மதற்குக் கரியாகும்.

அன்றியும், வீரனொருவன் தன் பகைவரூரைக் கெடுக்கக் கருதிய ஞான்று,

"ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களும்
பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும் பேணித்
தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும்
பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறுஅ தீரு
மெம்மம்பு கடிவிடுது தும்மரண் சேர்மின்"

என்ற புறப்பாட்டில், "பேணித்...பெறுஅதீரும்.....தும்மரண்சேர் மின்" என்றதனால், படைப்புக்காலந்தொட்டு அயனுற் படைக்கப்பட்ட தோர் கடவுட்சாதியும், தென்றிசைக்கண்வாழ்வோருமாகிய பிதிரர்க ளுக்குச் செய்தற்கரிய பிண்டோதகக்கிரியைகளைச் செய்துமுடிக்கும் நல்லாண்மகப்பெறுதாரையும், பசுப் பார்ப்பார் பெண்டிர் பிணியொடு சேர்த்தெண்ணி விலக்கியது அவ்வீரர்க்குரிய மரபென்க; அன்றி அற னென்க; எவ்வாறாயினுமாக. இதனால் அவர், தென்புலத்தார்கடனிறுத் தற்கே துவாம் நற்புத்திரப்பேற்றைப்பெற்றுய்தலும் நோக்கமென்ப தொருபடியாகும்.

பின், "கறைபன்னீராண்டுவிடுமின்" என்ற தொடக்கத்தினை யுடைய சீவகசிந்தாமணிப்பாட்டுரையில் நச்சினார்க்கினியர், "புதல்வற் பயந்தாற் சிறைவீடுசெய்தல் பிதிரருடைய*தனிசுநீங்குதலாம்" என்று கூறியிருத்தலும் மேலதற்கெடுத்தியதன்மேற்சிறப்பென்பது கருதப்படும்.

பின்னரும், அப்பா! "அம்மா! வென்றகந்தழைக்குமார்வச்சொற்" புகன்றழைக்கும் மக்களின்றி மனையறந்துன்றி இம்மையின்பந்துய்த்த லாகிய மிக்கவாழ்வானது, "தியானமில்லாதநெஞ்சும், ஞானமில்லாத வினையும்" போலாமென்பர். ஆகலின், இந்நிலத்தின்பம் துய்த்தல் கர்ணமாகவும்,

---

* தனிசு-கடன்.

"மண்மிசைநால் விரனிற்கு மணி மகுடத் தணியரங்கின் மண்ணு ளோரும்
விண்மிசைவா ணருநெருங்க விராயவரு மறைச்சடங்கி னிராய சூயங்
கண்மிசைமா மணிங்கிகரென் கான்முளையைப் புரிவியெனக் கால னூரிற்
பண்மிசைவீ ணையின்கிழவன் பாண்டு மொழிந் தனனெனவும் பகர்வுற் றனே"

என்னும் ஐந்தாம்வேதத்தில், யமபுரத்துத் துன்பந்துணையா வீற்றிருந்த பாண்டுபூபதி, மறுமையின்பந்துய்ப்பான்கருதியதற்கேதுவாம்மகத்தை எனதுபுத்திரன் தர்மபூபதியாற்செய்வியென நாரதமகரிஷியிடம் கூறி விடுத்தசெய்திவெளியாம். ஆகலின், பொன்னிலத்தின்பந்துய்த்தல் காரணமாகவும்,

"..... அத்துவிதா
னந்த முதவு மகவிருப்போன் ஞானி யாகும்..."

என்றதில், சுத்தசுகநித்தியாத்துவிதானந்த முத்தியின்பந் தர உரிய நன் மகப்பேற்றைவிரும்புவது நிரம்பவும் உத்தமமென்பது பெற்றாம். ஆக லின், முத்தியின்பந் துய்த்தல் காரணமாகவும், நல்லபுதல்வரைப் பெறல் வேண்டுமெனல் தக்கார்துணிபென்பது கருதப்படும். ஆகவே, இக பர மோக்கமென்னும் இம் மூன்றிடத்தின்பமும் ஒருசேரத்துய்த்தற்கிட னை நன்மக்களைப்பெறல் தந்தை தாயரின்கடமையாகும். அங்ஙன மின்றி, காமம் கழிதலொன்றே பயனாகக்கருதி நலமில்லாத பலபுத்தி ரரைப்பெற்று வருந்துவதினும் அப்புத்திரப்பேறே இல்லாது ஏமாந் திருப்பது மிகவும் நன்றாகும். இதுபற்றி யெழுந்ததன்றோ!

"அச்சமுள் ளடக்கி யறிவகத் தில்லாக்
கொச்சை மக்களைப் பெறுதலி னக்குடி
எச்சமற் றேமாந் திருக்கை நன்றே"

என்றதும்.

இனி, முற்கூறியாங்குப் பற்பல துற்புத்திரரைப் பெறுவதினும், பூவுலகில் மலடென்னும் பெயரும், அப்பாற் புத்தென்னும் நரகமும் தம்மைச் சாராவண்ணம் முத்திக்குரிய ஒரோவொரு சற்புத்திரனையா வது பெறல் நன்மணமுற்ற பொன்மலரன்றோ? இதற்குச் சைவசமயா சாரியருள் ஒருவராகிய ஞானசம்பந்தப்பிள்ளைப்பேற்றையடைந்த சிவபாதவிர்தயரும், "மறலியுயிர்குடித்த, கான்முளை" யொருவற்றந்த மிருகண்டேயரும் சான்றுவரென்க.

இதுகாறும் கூறிப்போந்தவற்றுள், முற்போதியற்றிய தவப்பயனும், தற்போதியற்றும் தெய்வபக்தியுண்மையானும் நன் மக்கட் பேறுண்டாமென்பது கண்டாம்.

பெற்றூர் அடையும் இன்பம்.

மேற்கூறியாங்குப் புண்ணியவயத்தராய்ப்பெற்ற நற்புத்திரப்பே ரைுன்றினனே, ஏனைய புகழ்வலி வெற்றி அறிவு அழகுமுதற்கூறுவன வாகிய பேற்றின்பங்களும்,

"அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ்"

என்றதனாற் றம்மக்களால், "இட்டுத் தொட்டுங் கவ்வியுந் தழுந்தம்" எஞ்சிய கூழை இனிதுறப்புசித்தலினாலுண்டான நுகர்ச்சியின்பமும்,

"மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்பம்"

என்றதனாற் றம் அருமந்தபுதல்வர்தம் மெய்தொட்டுப்பயிறலினாலுண் டான ஸ்பரிசவின்பமும்,

"மற்றவர், சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு"

என்றதனாற் பொன்போலுந் தம் மின்புதல்வரின் குதலைச்சொல், "யா ரொடுங்கொள்ளாபொழுதொடும்புணரா, பொருளறிவாராவாயினும்" அதனைக் கேட்டலினாலுண்டான ஸ்ரோத்திரானந்தமும், பிறவுந் தற்கிடனான இம்மையின்பம்பலவும் பெறுவர்.

மறுமையிலோவெனின், புத் அல்லது பும் என்னுங் கொடிய நரக வாதைக்கும், "எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப், பண்புடை மக்கட் பெறின்" என்றதனாற் பிறராற் பழிக்கப்படாத நற்குணங்களை யுடைய புதல்வரைப் பெறுவாராயின், அடியேழ்பிறப்பும், இடையேழ் பிறப்பும், கடையேழ்பிறப்பும் ஆகிய இருபத்தொருமுறையினும்,

"அல்லித்தா ளற்றபோது மருதநூ லதனைப்போலத்
தொல்லைத் தம்முடம்புநீங்கத் தீவினை தொடர்ந்து நீங்காப்
புல்லிக்கொண் டியிரைச்சூழ்ந்து புக்குழிப் புக்குப் பின்னின்
றெல்லையி னுன்பவெந்தீச் சுட்டெரித் திடுங்க ளென்றே"

என்றுங்கு நேரும் தீவினையாலுய துன்பவாதனத்திற்கும் இலக்காகாமல் ஆண்டுறபவிக்கும் புண்ணிய உலகவின்பமும் பெறுவர்.

மேற்கூறிப்போந்த இம்மைமறுமையிரண்டிடத்துமுற்ற பன்னலமும், நற்புத்திரபாக்கியவசத்தான், தந்தை தாயாரும் இருபெருங்குரவர்களும் பிதிரர்களும் அடையப்பெறுவரென்பது மனுஸ்மிருதியினும் பரக்கக் காணலாம்.

பின்னும்,

"உரிமை மைந்தரைப் பெறுகின்ற தறுதயர் நீங்கி
யிருமையும் பெறற் கென்பது பெரியவ ரியற்கை"

எனவும்,

"புத்தான கொடிவினையோ டருந்துயரம் போயொளிப்பப் புவனந் தாங்குஞ்
சத்தான குணமுடையோன் றயையினெடுந் தண்ணளியின் சாலே போல்வான்
எத்தானும் வெலற்கரியான் மனுருத்தே வந்துதித்தோ னிலங்கு மௌலி
உத்தான பாதனரு ளுரோமபத னென்றுளனிவ் வுலகை யாள்வான்"

எனவும், "சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செந்தமிழ்ப் பரமாசாரியன்" ஆகிய அகத்தியமுனிவர், மாமலர்ந்த ஓராரணியத்தில் ஓரால்விருக்கத்தில், பல வாவனுருவோடு அதோமுகராய்ப் பன்னெடுநாட் டுன்பத்தே வீற்றிருந்த தம் பிதிரர்கள் நற்கதியார, உலோபாமுத்திரையென்னும் மாதரசியை மீனவாட்கைப்படுத்தி, திரிதசியென்னும் புத்திரணைப் பெற்று, தாமும் இன்புற்றனரென்னவும் வரும் இதிகாசங்களானும் அறியவரும்.

இனி, சுத்தாத்துவிதானந்த முத்திநிலையில் இவர்கள், கண்ணெளியும் சதிரொளியும்போல் இரண்டறக் கலந்து, என்றும் உலவாப் பேரின்பப் பெருவாழ்வை அடைவரென்பது சரதமாகும். இந்நூல், நற்புத்திரப்பேற்றைப் பெற்றூர் அடையும் இன்பம் இத்துணையென்பன வெளியாம்.

பெறுதாரடையும் துன்பம்.

இனி, பெறுதார்அடையும் துன்பம் என்றது: பட்டாங்கின்படி, முன்னுட்செய்த பாவமேலீட்டால், தந்தைதாயாரிருவருக்கும் நற்புத்திரப்பேறென்னும் பெரும்பாக்கியம் இன்மையாகும்; அற்றாக, இருமையின்பமும் இன்றாம்; பொதுவகையானே அவ்விரண்டிடத்தும் அறவும் துன்பமென்பனவமையும். சிறப்புவகையான் ஆராயுங்கால், இம்மையில் நல்லாண்மகவின்மையாக அடையும் செல்வம் புகழ்முதலியனவும் பதரெனப் பயன்படலின்றெனக்கொள்வதற் கையம் யாதோ? என்னை?

"பொன்னுடைய ரேனும் புகழுடைய ரேனுமத்
தென்னுடைய ரேனு முடையரோ—இன்னடிசில்
புக்கிளையுந் தாமரைக்கைப் பூநாறுஞ் செய்யவாய்
மக்களையிங் கில்லா தவர்"

எனப் புகழேந்திபாரும், "மக்களின், ஒண்மையவாய்ச் சான்ற பொருளில்லே" என விளம்பிநாகனாரும் கூறினராகலின்.

அன்றிக்கே, அவர்கள் எத்துணைக் கல்விகேள்வியறிவொழுக்கங்களில் அதிமேதாவிகளென உயர்ந்தோராற் புகழப்பெறினும், சீராட்டிப் பாராட்டும் மக்களின் கிஞ்சுகச் செவ்வாய்க்குதலைச்சொற் கேட்டலில்லையேல், அத்துணையும் கமரிற்கவிழ்த்தபால்போற் பாழ்படுமென்பது தெளிவாகும். இதற்கு,

"சொன்ன கலையின் றுறையனைத்துந் தோய்ந்தாலு
மென்ன பயனுடைத்தா மின்முகத்த—முன்னங்
குறுகுதலைக் கிண்கிணிக்காற் கோமக்கள் பால்வாய்ச்
சிறுகுதலை கேளாச் செவி"

என்ற பெரியார்வாக்கு நிதரிசனமாம்.

பின்னும், தம்மக்களே அப்பாவா! ஐயாவா! என ஒருமுறை கரம் பொத்தியழைக்குமுன் ஓடித் தவழ்ந்து பற்றிப் புயங்களிலேறி விளையாடும் அவ்வருமைக்குமரரின்றி, "காகத்திருகண்ணிற்கொன்றேமணி கலந்தாங்கு"க் கற்புடை யற்புமனைவியுந் தாமும் ஆகத்துள் உயிரொன்றாய்க்கலந்து, மாறின்றிச் செய்யும் மனையறத்தினுற் சிறிதும் இன்பந் தேக்கார்; தென்புலத்தார்களின் தீப்பசியாறுய தூன்பமும் போக்கார். இவற்றிற்கு,

"கல்லா மழலைக் கனிமூறல் கலந்து கொஞ்சுஞ்
சொல்லா லுருக்கி யழுதோடித் தொடர்ந்து பற்றி
மல்லார் புயத்தில் விளையாடு மகிழ்ச்சி மைந்த
ரில்லா தவர்க்கு மனைவாழ்வி னினிமை யெண்ணும்"

எனவும்,

"மென்பா லகைப் பயவாதவர் மெய்ம்மையாகத்
தென்பா லவர்தம் பசித்தீநனி தீர்க்கமாட்டார்"

எனவும் வருவன சான்றும்.

இனி, இவ்வுலகின்மாட்டே நெடியகாலம் உயிரோடிருந்து வாழும் வாணாட்களில், நற்சுதற்றோற்றுவாயின்றித் தந்தை தாயர் இயற்றி முடிக்கப்படும் பொருளின்பயனுகிய நற்சுகவின்பத்தை யவர்கள், எவ் வாற்றானும் இயைவதிலர். இதற்குக் கலீச்செல்வி ஔவையார் அருளிச்செய்த இன்சுவைப்பாவொன்று ஞாபகம் வாலாயிற்று. அது,

"படைப்புப் பலபடைத்துப் பலரோ டெண்ணு
முடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைப்படக்
குறுகுறு நடந்த சிறுகை நீட்டி
யிட்டுந் தொட்டுங் கவ்வியுந் தழந்து
நெய்யுடை யடிசின் மெய்படு விதிர்த்து
மயக்குறு மக்களே யில்லோர்க்குப்
பயக்குறை யில்லைத்தாம் வாழு நாளே"— (புறம்)

என்பது.

இனி, எண்டுச்சிலர், புத்திரப்பேற்றைக்கருதி ஊழ் ஒருபாலீருக்கத் தெய்வபக்திசிரத்தையென்பன சிறிதுமின்றி, டாம்பீகத்தனத்தைத் தமக் கவ்கியாகக்கொண்டு, தானம் தர்மம் தவம்முதலியனசெய்து, யாத்திரைபலவும் முற்றி, பன்னூட் பட்டினியுற்றுப் பல விரதம்காத்து, இஷ்டதேவை இருந்துதொழுது, "மூவராந்தாருவேந்தை" முறையிற் சுற்றலும்,

சிற்சிலர், நிரீச்சுரபூஜை புரிந்து, பலியூட்டிப் படைத்து, மந்திரக் கயிறுடன் யந்திரத்தகடுதரித்து, பாவைபதித்தலும்,

சிலவர், மலட்டுப்பூச்சிகடப் புற்றுப்பூச்சியுண்டு, மலைவேப்பிலைச் சாறுகொண்டு,வேப்பச்சுநியெண்ணெய்பருகி, தீய மருந்துகோடலும்,

ஒருசிலர், அயல்வீட்டிற்சனித்த ஆண்சிசுநஞ்சை வஞ்சித்துண் டன்முதலிய பல இடக்கரடக்கல் வினைபுரிதலும் ஆகிய இன்னோரன்ன முயற்சிமேற்கோடல் இறப்பவும் துன்பம் உண்டாதற்கிடமேயன்றிக் கிஞ்சித்தும் இன்பந்துய்த்தற்கிடனை சற்குமாரனைப்பெறக் காரண மாகா.

மறுமையிலோவெனின்? புந்தென்னும் நரகம் இவர்க்குக் காணியன்றே? தீவினையென்னும் தொடர்சங்கிலியுட் கட்டுண்டு, சென்மங்கடோறும் துன்புறுவர்; மேற்கூறிய இவ்விரண்டின்பாலும் இவர்கட்குத் தக்கமேயொழியத் தக்கநகமென்ப தில்லை. உதாரணமாக,

"மெய்தானம் வண்மை விரதந்தழல் வேள்வி நாளுஞ்
செய்தாலு ஞாலத் தவர்நற்கதி சென்று சேரார்
மைதாழ் தடங்கண் மகவின்முக மன்னு பார்வை
யெய்தா தொழியிற் பெறுமின்ப மிவணு மில்லை"

என்றெழுந்ததும் கவனிக்கத்தக்கது.

மேலே வீட்டுலகத்தின்பமும் இவர்கட்குச் சொற்பனத்துமில்லையன்றே? இதனால், நற்புத்திரப்பேறின்மையானே பெருதார் அடையும் துன்பம் இவ்வையென்பன அறிந்தாம்.

தந்தை மகற்கியற்றும் நன்றி.

நன்மகப்பேறுபெற்ற தந்தை, மகனுக்குப் புனிதமான வகையும் போதியஅளவு உடை முதலியனவும் அளித்தல்வேண்டும்.

"அள்ளிக் கொடுக்கின்ற செம்பொன்னு மாடையு மாதரவாக்
கொள்ளிக்கும் பட்ட கடனுக்கு மென்னைக் குறித்ததல்லாற்
றுள்ளித் திரிகின்ற காலத்தி லேயென் றுடுக்கடக்கிப்
பள்ளிக்கு வைத்தில னேதந்தை யாகிய பாதகனே"

என்ற தக்கார்வாக்கின்படி மைந்தன் பின்னர்க் குறைகூறுவண்ணம் எண்ணி, "மக்களைக், கல்லா வளர விடாதீது" என்ற விம் மெய்ந்நீதியைக் கைக்கொண்டு, "தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து, முந்தியிருப்பச் செயல்" என்ற பொய்யில்புலவர்வாக்கைத் தம்ஞாபகத்தெழுப்பிப் பன்னலமும் ஒருசேரக்கோடற்கு நல்லாசிரியர்பாற் கல்விபயிறவிடல், தந்தை மைந்தனுக்குச்செய்யும் எந்நன்றியினும் முக்கியமான செய்ந்நன்றியாகும்.

இம்மட்டிலமையாது, "சான்றோனாக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே" என்பதுகருதி, தாமும் ஒரு போதகாசிரியராயிருந்து, விதியின்ன விலக்கின்னவென்பன பசுமரத்தாணிபோற் பதியப்பதித்து, "பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லா வொழுக்கமும்", "கள்ளும் பொய்யுங் காமமுங்

கொலையு, முள்ளக் களவும்'', ''குறளை வன்சொற் பயனில்சொல்'' லும், இவைபோல்வன ஏனைய தீமைகளும் ஒருவச்செய்தலாகிய காரியங் களிற் கண்ணுங்கருத்துமாய்நின்றுழைத்தல் கடப்பாடாகும்.

பின், ''தந்தையொடு கல்விபோம்'' என்ற இவ்வுறுதிமொழியை மறதிபண்ணுமல், ''முயற்சி, மெய்வருத்தக் கூலிதரும்'' ஆகலின் ஒரு ஞாநாசிரியரைநாடி, அவரிடம் ஞானசாத்திரங்களை முறையாய் ஓதி யுணர்விக்கவேண்டும்.

அப்பால்,

> ''காணி யென்பது காரியென் றுரைத்திடு கையால்
> வேணு வானது வளைந்துபோய்ப் புகுந்தது வென்றூற்
> காண லாவதோ ருருவமெய்ந் நாரியைக் கண்டாற்
> பூண வார்மயல் காளைய ரென்பதும் புதிதோ''

என்ற கவியின்படி, மைந்தன் இல்லறவின்பந்துய்ப்பான்கருதி மணம் விரும்புமாயின், குலனும் குணனும் குடிமையும் ஆய்ந்து, பங்கமில்லாத ஒரு நங்கைகலயப்புணர்த்தி, கணவனும் மனைவியும் மாறின்றிச்செய்யும் மனையறமாட்சியின் மற் றேனையவறமும் காட்சியாமென்பதுகாட்டி, அங்ஙனம் நடத்துவிக்கவேண்டும். பின், ''கொள்ளிக்கும் பட்ட கட னுக்கு''மென்னுது, அறநெறியிற்றேடியபொருளும் பூமியும் போதிய வளவு நிறைத்துவைத்தலும் தந்தையின் கடமையாகும்.

இதனானே, தந்தைமகற்காற்றும் நன்றி இவ்வளவினை எனல் போத ரும்.

மகன் ஆற்றும் கடமை.

மகன், அதிகாலையிற்றூயில்நீத்தெழுந்து, பிராதகாலக்கடன்முற்றி, ''உண்மாசு கழுவுவது நீரென்மேற'' அல்லது, ''திருவுலறமார்பன் றிரு மண் ணென்மேற'' கருதித் தத்தஞ் சமயக்கொள்கைக்குத் தக்கதோர் குறியை நெறிப்படி நெற்றியிற்றீட்டி, புருஷார்த்தங்களும் தந்தைதாய ரிருவரையுந் தொழுதுவரலென்பதுகருதி, அகவரதமும் அவர்களைத் தொழுதுவரல் கடமை பலவற் றுள்ளும் முதன்மையென்பது துணிபு. என்னை?

"வைகறை யாமந் துயிலெழுந்து தான்செய்யு
நல்லறமு மொண்பொருளுஞ் சிந்தித்து வாய்வதிற்
றந்தையுந் தாயுந் தொழுதெழுக வென்பதே
முந்தையோர் கண்ட முறை"

என்றாராகலின்.

இனி, "மகனுரைக்குந் தந்தைநலத்தை"

"மகன்றந்தைக் காற்று முதவி யிவன்றந்தை
என்னோற்றான் கொல்லென்னுஞ் சொல்"

என்றவற்றுட்டோன்றும் பயன்கள், பேரறிவும் பெருங்கல்வியுமுடைய னாகச்செய்த தன்னருமைத்தந்தையாருக்குச் சாரவொழுகலும், தந்தை யார், தனக்குபகரித்த ஏனைய எந்நன்றியையும் "உய்வில்லை, செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு" என்ற இந்நீதியைமறவாது படித்து, "தந்தைதாய்ப் பேண்" என்பதைக் கடைப்பிடித்து, தாலழுமுதலே அதன் வீழ் தாங்குவதிற்பாற் காலத்துக்கேற்ற மகம்மாறுதவிடலும் அடுத்த நிலை மையாகும்.

பின், தந்தைதாயர், இது செய்யென்னுமுன்னம் குறிப்பறிந்து அவரேவும் ஏவல்களைச்செய்துமுடிப்பது தவறுதலியெனினும், ஏவிய பின்னராவது "தந்தைசொன்மிக்கமந்திரமில்லை" "தாய்சொற்றுறந் தால்வாசகமில்லை" என்பனகொண்டு, அவர்கள் இட்ட கட்டளைகள் நன்மைபயப்பனவோ? அன்றித் தீமைபயப்பனவோ? எவையென்றா லும் அவை நிறைவுறவெண்ணிக் கடைப்பிடித்தல் கடப்பாடாகும். இதற்குச் சான்றாக,

"மன்னவன் பணியன்றுகி னும்பணி மறுப்ப னெவென்
பின்னவன் பெற்றசெல்வ மடியனேன் பெற்ற தன்றே
என்னினி யுறுதியப்பா லிப்பணி தலைமேற் கொண்டேன்
மின்னெளிர் கானமின்றே போகின்றேன் விடையுங் கொண்டேன்"

இதில், தந்தையின்ஆக்ஞையாகச் சிற்றன்னை கைகேயி கூறியசொல்லைத் தலைமேற்கொண்ட சீராமபிரானும், மேல், தந்தையுடம்பாடாகச் சிறிய தாய் சுருதிகூறிய உறுதிமொழி கடவாதுகொண்டு தவமேல்நடந்த குருவராஜனும் அமைவரென்பது அறியத்தக்கது.

இனி, தந்தை தாய் குரு அரசர் ஆசாரியர் துறவோர் மூத்தோர் ஆகிய இன்னோரும் இன்னோரன்னோரும் வரக் கண்டெழுந்து உபசரித் தன்முதலிய கருமங்களையும் கலடப்பிடித்தொழுகல் தக்கபயனுடைமை யாகும். இதுபற்றி வந்ததன்றோ?

> "அரச னுவாத்தியான் தாய்தந்தை தம்மு
> னிகரில் குரவ ரிவரிவரைத்
> தேவரைப் போலத் தொழுதெழுக வென்பதே
> யாவருங் கண்ட நெறி" என்றது.

மேற்கூறியாங்கியலாது, கல்வியாலேனும் செல்வத்தாலேனும் மம்மர்நோயுற்று, தங்குரவர்முதலியோர்வர மதியாது, இருமாந்திருப்ப ரேல் அக்கணமே அத்துணையும் இழப்பரென்பது சுருதியாகும்; நரக மும் இவர்கட்குறுதியாகும். உதாரணமாக,

> "ஒல்லெனக் குரவ னேக வும்பர்கோன் றிருவி ஞக்கம்
> புல்லெனச் சிறிது குன்றப் புரந்தர னதிர்த்திக் கேடு
> கல்லதொல் குரவற் பேணு நவையினுல் வீளைந்த தென்னு
> வல்லலுற் *றறிவன் றன்னைத் தேடுவா ஞயி ஞனே" எனவும்,

"சொற்பொரு ஞணர்த்தி ஞனைத் தொழுவுள காணுவானும்," எனவும்,

> "குரவர்தம் மூரைகடக்குங் கொடியனுங் துறந்தளார்தம்
> வரவெதிர் கண்டெழாத மறவனும்"

என்னும் வருவனவற்றுனறியப்படும்.

இனி, தந்தை தாயர் சரமங்காறும், பரசுராமர் பட்டினத்தடிகள் போல அவர்களைப் பாதுகாத்து, பின்னிகழும் ஈமக்கடன்முன்னுக அமைவன கடன்களிறுத்து, "தனுவுளவளவுமோர்தகுநற்செய்கையும்" என்றுங்கு, தம்வாணுளை வீணுளாக்காமல் மனமாதிய கரணசதந்தரத் துடன் மீனயறத்திற்று,

> "தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க முனென்றுங்
> கைம்புலத்தா ரோம்ப றலை"

என்ற நந்தமிழ்வேதத்தைக் கடைப்பிடித்தொழுகல் கடப்பாடாகும்.

இதனுல், மகன் ஆற்றுங்கடமை இவையென்பன கண்டாம். சுபம்.

I. M. முருகையவாத்தியார்,
B. E. ஸ்கூல், செங்கிபட்டி,
Tanjore.

*அறிவன்—பிரகஸ்பதி.

ரஸாயன நூல்.

CHEMISTRY.

அத்யாயம்—24.

சுண்ணம்.

Calcuim.

[Ca.]

சுண்ணம் அல்லது சுண்ணாசத்து என்னும் லோஹம் தனிப்பொருளாய்க்கிடைப்பதரிது. அதன்கல்பங்கள் பல்வாறுக அகப்படுகின்றன.

சுண்ணகல்பங்களிற் சில:—சுண்ணும்புக்கல் (Quicklime=சுண்ணுக்வீஜம்) சீமைச்சுண்ணும்பு, பளிங்கு, சுண்ணப்பாறை, பவளப்பாறை முதலானவைகள், சுண்ணகரிஜங்கள். ஜிப்ஸம் என்பது சுண்ணகந்தஜம். எலும்புமண் (Bone earth) என்பது சுண்ணபாஸஜம். சுண்ணம் வெண்ணிறமானலோஹம்.

சுண்ணுக்ஸிஜம்.

Calcuim oxide.

[Ca O.]

சுண்ணுக்வீஜம் என்பது, சுண்ணமும் ஆக்வீஜனும்கலந்த ஒருகல்பம். சுண்ணகரிஜங்களை உலையில் வேகவைத்தால் சுண்ணுக்வீஜம் உண்டாகும்.

முறை. சுண்ணகரிஜம்=சுண்ணுக்வீஜம்+கரித்வயாக்வீஜம்.

$$Ca\ CO_3 = Ca\ O + CO_2.$$

உபயோகம். சுண்ணுக்வீஜத்தை அதிகமாய்க்காய்ச்சினால், வெண்ணிறமான ஒளி உண்டாகும். இதற்குச் சுண்ண ஒளி என்று பெயர். இது ஜாலக்கண்ணுடி (Magic lanterns)களுக்கு உபயோகப்படும்.

சுண்ணஹைத்ராக்ஸிஜம் அல்லது சுண்ணநீறு.

Slaked lime.

[Ca H_2O_2.]

முற்கூறிய சுண்ணக்விஜத்தில் தண்ணீரைக்கலந்தால், அது நீறி விடும். சாதாரணமாய்ச் சுண்ணும்பு நீற்றப்படுவதைப் பார்த்திருக்கி றோம். அவ்வாறு உண்டாவது சுண்ணும்பு அல்லது சுண்ணநீறு என்று பெயர்பெறும்.

முறை. சுண்ணக்விஜம்+ஜலம்=சுண்ணநீறு.

$$Ca\ O + H_2O = Ca\ H_2\ O_2.$$

சுண்ணகரிஜம்.

Calcuim Carbonate.

[Ca CO_3.]

முற்கூறிய சுண்ணநீற்றைத் தண்ணீரிற்கரைத்து அதில், கரித்வ யாக்விஜத்தைக்கலந்தால், சுண்ணகரிஜம் உண்டாகும். ஓர் அகன்ற தொட்டியில் சுண்ணும்புநீரைத் திறந்துவைத்திருந்தால், கொஞ்சநேரத் துக்குப்பிறகு தண்ணீரின்மேல் இலேசாய் ஒரு வெண்மைநிறமான ஆடைபோன்ற ஒருவஸ்து பரவியிருக்குமல்லவா. இதுதான் சீமைச் சுண்ணும்பு அல்லது சுண்ணகரிஜம்.

முறை. சுண்ணநீறு + கரித்வயாக்விஜம் } = { சுண்ணகரிஜம் + ஜலம்

$$Ca\ H_2\ O_2 + CO_2 = Ca\ CO_3 + H_2\ O.$$

சுண்ணத்விகரிஜம்.

Calcuim Bicarbonate.

Ca H_2 $(CO_3)_2$.

முற்கூறிய சுண்ணகரிஜத்துடன் இன்னொருபங்கு கரித்வயாக்விஜ முமும் ஜலமும் கலந்தால், சுண்ணத்விகரிஜம் உண்டாகும்.

முறை. சுண்ணகரிஜம் + கரித்வயாக்விஜம் + ஜலம் } = சுண்ணத்விகரிஜம்.

$$Ca\ CO_3 + CO_2 + H_2\ O = Ca\ H_2\ (CO_3)_2.$$

குணங்கள். இது தண்ணீரிற் கரையும். காய்ச்சினால் மறுபடி பிரிந்துவிடும். இதனால் தண்ணீர் உறுதியாகும். சுண்ணநீற்றுடன் கலந்து சீமைச்சுண்ணும்பாகும்.

சுண்ணக்ளோரம்.

Calcuim chloride.

[$Ca\ Cl_2$.]

இது ஒரு நீர்க்காரிப்பொருள். அதாவது வெளியே திறந்துவைத்தால், காற்றிலுள்ள ஈரத்தைக் கவர்ந்து அதிற்கலரந்துவிடும். 1 பங்கு சுண்ணமும் 2 பங்கு க்ளோரமும்கலந்த ஒருகல்பம். க்ளோராமிலத்தில், சுண்ணகரிஜத்தைக்கரைத்தால் இப்பொருள் உண்டாகும்.

முறை. சுண்ணகரிஜம் + 2 க்ளோராமிலம் = சுண்ணக்ளோரம் + ஜலம் + கரித்வயாக்ஸிஜம்.

$$Ca\ CO_3 + 2\ H\ Cl = Ca\ Cl_2 + H_2\ O + CO_2.$$

ஜிப்ஸம் உப்பு.

பரிபாஷை சுண்ணகந்தஜம் / Calcuim sulphate.

[$Ca\ SO_4$.]

இது ஒரு பிறவிச்சரக்கு. சுண்ணஉப்புக்களுடன் கந்தஜநீரைக் கலந்தால் இவ்வுப்பு உண்டாய் நீரின் அடியிற்படியும்.

முறை. சுண்ணக்ளோரம் + ஸோடியகந்தஜம் = 2 கறியுப்பு + சுண்ணகந்தஜம்.

$$Ca\ Cl_2 + Na_2\ SO_4 = 2\ Na\ Cl + Ca\ SO_4.$$

இயற்கையில், இதில் ஈரமிருக்கும். காயவைத்தால் அதிலுள்ள நீர்வற்றி, மீதமுள்ளது பொடியாய்விடும். இதுதான் **பாரிஸ்சுண்ணும்பு** (Plaster of Paris) எனப்படும். சுண்ணும்பு வார்ப்புகள்செய்ய இது விசேஷமாய் உபயோகப்படும்.

தாம்ரம்.

Copper.

[Ca.]

மறுபெயர்—**செம்பு.**

இது ஒரு சிவந்தலோஹப்பொருள். பொடிக்கம்பியாகவும் இலேசானதகடாகவும் அடிக்கக்கூடியது. தாம்ரம் கல்ல தாபவாஹினி. கல்ல

மின்சாரவாஹினி. தாம்ர உப்புக்களிலிருந்தும், கலப்புக்களிலிருந்தும் மின்சாரப்ரயோகத்தால் இப்பொழுது தாம்ரத்தைப்பிரிக்கிறார்கள்.

தாம்ரக்கலப்புக்கள்.

Alloys.

தாம்ரம் அநேகலோஹங்களுடன்கலந்து லோஹக்கலப்புகள்ஆகின்றது. அவைகளிற் சில—

தாம்ரம்+தகரம்=குண்டுத்தாம்ரம். (Gun Metal)

தாம்ரம்+நாகம்=பித்தளை. (Brass)

தாம்ரம்+நாகம்+தகரம்=வெண்கலம். (Bronze)

தாம்ரம்+நாகம்+நிக்கல்=ஜர்மன்வெள்ளி.

தாம்ரம்+ஆக்ஸிஜன்.

(1) தாம்ராக்ஸிஜம் (Ca O).

(2) தாம்ரஜாக்ஸிஜம் (Ca_2 O).

தாம்ரத்தைக்காய்ச்சினால் அது, ஆக்ஸிஜனுடன்கலந்து கறுப்பு நிறமான தாம்ராக்ஸிஜம் ஆகின்றது. தாம்ராக்ஸிஜத்தை மறுபடி காய்ச்சினால், ஆக்ஸிஜனில் ஒருபாகம் குறைந்து தாம்ரஜாக்ஸிஜம் என்னும் சிவப்புநிறமான இன்னொரு ஆக்ஸிஜம் உண்டாகின்றது.

தாம்ராக்ஸிஜம்=Ca O=Cupric oxide (கருப்பு)

தாம்ரஜாக்ஸிஜம்=Ca_2 O=Cuprous oxide (சிவப்பு)

தாம்ரம்+க்ளோரம்.

(1) தாம்ரக்ளோரம் (Cu Cl_2)=Cupric Chloride.

(2) தாம்ரஜக்ளோரம் (C uCl)=Cuprous Chloride.

தாம்ராக்ஸிஜத்தைக்ளோராமிலத்திற் கலரத்தால், பச்சைநிறமான தாம்ரக்ளோரம் உண்டாகும். தாம்ரக்ளோரநீருடன் இன்னும் கொஞ்சம் தாம்ரத்தையும், க்ளோராமிலத்தையும் கலந்து காய்ச்சிக் குளிர்ந்தஜலத்திற் கொட்டினால் தாம்ரஜக்ளோரமுண்டாகும்.

மைல்துத்தம்.
(தாம்ரகந்தஜம்)
Copper Sulphate.
[Cu SO_4]

தாம்ரகந்தஜம் என்பது 1-பங்குதாம்ரம், 1-பங்குகந்தகம் 4-பங்கு ஆக்ஸிஜன்கலந்த ஓர் உப்பு. தண்ணீரிற் கரையும். தாம்ரத்தையாவது தாம்ராக்ஸிஜத்தையாவது கந்தாமிலத்திற் கரைத்தால் இவ்வுப்பு உண்டாகும். இது நீலவர்ணமானது.

முறை:—தாம்ரம்+கந்தாமிலம்=தாம்ரகந்தஜம்+ஹைதரம்.
தாம்ராக்ஸிஜம்+கந்தாமிலம்=தாம்ரகந்தஜம்+ஜலம்.

$Cu+H_2SO_4=CuSO_4+H_2$.
$CuO+H_2SO_4=CuSO_4+H_2O$.

அத்யாயம்—25.

மக்னீஷியம்.
Magnesium.
[Mg]

மக்னீஷியம் என்பது வெள்ளிபோன்ற ஒரு லோகம். உறுதிக் குறைவாயுள்ளது. ஆக்ஸிஜனுடன்கலந்து, ப்ரகாசமாய் எரியும். மூடிய ஜாடியில் மக்னீஷியத்தை எரித்தால் அதில் யாதொருமாறுதலும் ஏற்படுவதில்லை. காற்றில்லாதவிடத்தில் இது எரியமாட்டாது. இந்த லோகம் தனிப்பொருளாய் அகப்படுவது அரிது.

இதைக் கல்பங்களிலிருந்து பிரிக்கும் முறை அதிகச்செலவுள்ளதாயிருக்கின்றது. இது அதிகப்ரகாசமாய் எரியக்கூடியதாகையால், தீபக் காட்சிகளுக்கும், தீப அடையாளங்கள்காட்டுவதற்கும் உபயோகப்படுகின்றது. ஸாலமாய்க்கிடைக்கத்தக்கதாலல், பலகாரியங்களுக் குபயோகப்படும்.

மக்னீஷியாக்ஸிஜம்.
Magnesia.
[MgO]

இது, மக்னீஷியமும் ஆக்ஸிஜனும் கலந்த ஒரு கல்பப்பொருள். பிருதுவும் வெண்ணிறமுமான பொடியாயிருக்கும். சீமைச்சுண்ணும்பி

திருந்து சுண்ணநீறு உண்டாவதுபோல, மக்னீஷியகரிஜத்தை வேக வைப்பதாலும் இது உண்டாகும். மக்னீஷியத்தைக் காயவைத்து நீராவியைச்செலுத்தினு லதுப்ரகாசமாய் எரியும். அதனுலும் மக்னீஷியாக்விஜம் உண்டாகும்.

முறை:—மக்னீஷியம்+ஜலம்=மக்னீஷியாக்விஜம்+2ஹைதரம்.

$$Mg+H_2O=MgO+H_2.$$

மக்னீஷியத்தைக் கரித்வயாக்விஜத்தில் எரித்தால், அது பிரிந்து மக்னீஷியாக்விஜம் என்ற ஒரு வெள்ளைப்பொடியும் கரிப்பொடியும் உண்டாகின்றன.

$$\left.\begin{matrix}2\text{ மக்னீஷியம்}\\ \text{கரித்வயாக்விஜம்}\end{matrix}\right\}=\left\{\begin{matrix}2\text{ மக்னீஷியாக்விஜம்}\\ +\text{கரி}\end{matrix}\right.$$

$$2\,Mg+CO_2=2\,MgO+C.$$

மக்னீஷிய உப்புக்கள்.

மக்னீஷியம், மக்னீஷியஆக்விஜம், மக்னீஷியகரிஜத்தை அமிலங்களிற் கரைத்தால், மக்னீஷிய உப்புக்கள் உண்டாகும்.

$$\left.\begin{matrix}\text{மக்னீஷியம}\\ +\text{கந்தாமிலம}\end{matrix}\right\}=\left\{\begin{matrix}\text{மக்னீஷியகந்தஜம்}\\ +2\text{ ஹைதரம்.}\end{matrix}\right.$$

$$\left.\begin{matrix}\text{மக்னீஷியாக்விஜம்}\\ +2\text{ க்ளோராமிலம்}\end{matrix}\right\}=\left\{\begin{matrix}\text{க்ளோரோமக்னீஷியம்}\\ +\text{ஜலம்.}\end{matrix}\right.$$

$$Mg+H_2SO_4=Mg\ SO_4+H_2.$$

$$MgO+2\ Hcl=Mg\ Cl_2+H_2O.$$

குறிப்பு:— $MgSO_4$ =மக்னீஷியகந்தஜம்.

வழக்குப்பெயர்—இப்ஸம் உப்பு.

அத்யாயம்—26.

நாகம்.

Zinc.

[Zn]

நாகம் என்பது சற்றுப் பசுமையுள்ள வெண்ணிறமான லோஹம். குளிர்ந்தநிலைமையில், உறுதியாயும் தொறுங்கக்கூடியதாயும் இருக்கும்.

காயவைத்தால் தகடாயடிக்கலாம். நாகத்துண்டை மூறித்துப்பார்த் தால் முறிந்தஇடம் பளபளப்பாயிருக்கும்.

உபயோகம். நாகம் சில லோகங்களுடன்கலந்து திரா (alloy)க்கள் ஆகின்றது. அது தாம்ரத்துடன்கலந்து பித்தளையாகின்றது. நாகம் சாதாரணமாய் ஆக்ஸிஜனுடன்கலந்து துருப்பிடிப்பதில்லை. ஆதலால் இருப்புத்தகடு துரு ஏறுவண்ணம் அதன்மேல் நாகத்தைப்பூசிவைப்ப தண்டு. இத்தகடுதான் துத்தநாகத்தகடு என்றுபெயர்.

நாகாக்ஸிஜம்.

Zinc oxide.

[Zn O]

வழக்குப்பெயர். **நாகபஸ்பம்** என்றும் சொல்லுவதுண்டு.

நல்ல உஷ்ணத்தில் நாகம் எரியும். அப்பொழுது நாகாக்ஸிஜம் உண்டாகும். காய்ச்சினநிலைமையில், நாகாக்ஸிஜம் மஞ்சள்நிறமாயும் குளிர்ந்தவுடன் வெண்ணிறமாயும் இருக்கும்.

நாக உப்புக்கள்.

Zinc Salts.

நாகம், நாகஉப்பு, அல்லது நாகசரிஜத்தை அமிலங்களிற்கரைத் தால் நாக உப்புக்கள் உண்டாகும்.

பால்துத்தம்.

உதாரணம். நாகம்+கந்தாமிலம்=நாகசுந்தஜம்+ஹைத்ரம்.

நாகாக்ஸிஜம்+கந்தாமிலம்=நாகசுந்தஜம்+ஜலம்.

$$Zn+H_2SO_4=ZnSO_4+H_2.$$

$$ZnO+H_2SO_4=ZnSO_4+H_2O.$$

குறிப்பு—நாகசுந்தஜம்=பால்துத்தம்.

நாகசுந்தம்.

Zinc Sulphide.

[Zn S]

(வழக்குப்பெயர்—Zinc blende)

நாகசுந்தஜலீரில் ஹைத்ரோகந்தத்தைக்கலந்தால், நாகசுந்தம் உண்டாகும்.

நாகசுந்தஜம் + ஹைத்ரோகந்தம் } = { நாகசுந்தம் + கந்தாமிலம்.

$$ZnSO_4 + H_2S = ZnS + H_2SO_4.$$

நாகசரிஜம்.

Zinc Carbonate.

Zn CO_3.

(மறுபெயர்—Calamine.)

நாகசரிஜம் என்பது, நாகம், கரி, 3 பங்கு ஆக்விஜன்கலந்த ஒரு கல்பம். இது ஒரு பிறவிச்சரக்கு. பால்துத்தநீரில் லோடியம்ஹைத்ரோகரிஜத்தைக் கலந்தால், இக்கரிஜம் அடியிற்படியும்.

முறை:—பால்துத்தம } = { லோடியசுந்தஜம், நாகசரிஜம், கரித்வயாக்விஜம், ஜலம்.
2 லோடியம்ஹைத்ரோகரிஜம்

$ZnSO_4$ + 2 $NaHCO_3$ } = { Na_2SO_4 + $ZnCO_3$ + CO_2 + H_2O.

(தொடரும்.)

ஆர். எஸ். நாராயணஸ்வாமி ஐயர். B.A. B.L.

"ஓர் வேண்டுகோள்."

———:(ꣿ)o(ꣿ):———

தேவாராதிநூல்களாற் கொண்டாடப்பெற்றதும், சைவபரமாசாரியராகிய ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளாலும் அதிபக்தசிரோமணியாகிய ஸ்ரீ சேரமான்பெருமாள்முதலிய புருஷோத்தமர்களாலும் பூஜிக்கப்பெற்றதும், பழமைவாய்ந்ததும், கொச்சிலெம்ஸ்தானத்திலுள்ளதுமான கொடுங்களூரென்னும் வழங்குகின்ற (Crancanore) திருவஞ்சைக்களம் என்னும் திவ்யசிவக்ஷேத்திரத்தை நம் நேயர்கள் அறிந்திருக்கக்கூடும்.

அத்தலத்தைப்பற்றி ஒருபுராணமும் ஒருசரித்திரமும் எழுத வேண்டுமென்பது என் அபிப்பிராயம். அவ்விதம் எழுதுவதற்கு, அந்தக்ஷேத்திரத்தைப்பற்றியும், அங்கு முன் அரசாக்ஷிசெய்து முத்திநிலையடைந்த பக்தசிகாமணியாகிய ஸ்ரீ சேரமான்பெருமாளைப்பற்றியும் சரித்திரவரலாறு தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது முதற்கடமையாக இருக்கின்றது. தேவாரம் பெரியபுராணம் முதலியவற்றில் அவைகளைப்பற்றிக் கூறியிருக்கும்விஷயங்களை நான் ஏற்கனவே அறிந்திருக்கின்றேன்.

(1) உபமன்யு பக்தவிலாசம். (2) அகத்திய பக்தவிலாசம். (3) ஸ்காந்தமஹாபுராணத்தில் க்ஷேத்திரகண்டம் இவைகளில் அவ்விஷயங்களைப்பற்றி என்ன சொல்லியிருக்கிறதென்பதை அந்நூல்கள் ஸம்ஸ்கிருதத்திலிருப்பதால் நான் அறிந்துகொள்ளக்கூடவில்லை. இன்னும் இவைகளைப்பற்றி எந்தப்பாஷையில் எந்தநூலில் யாராற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்பதையும் யான் அறிந்திலேன்.

நான் முக்கியமாகத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவதாவது:—

(1) திருவஞ்சைக்கள க்ஷேத்திரவரலாறு, அதன்தமிழ் ஸம்ஸ்கிருதாகமம் முதலியன.

(2) அங்கு முன் செங்கோல்நடாத்திய ஸ்ரீ சேரமான்பெருமாளின்காலம், சரித்திரம், அவருடைய தமிழ், ஸம்ஸ்கிருதாகமம், முதலியன.

(3) அங்குக் கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிராநின்ற ஈசன், ஈசுவரிகளின் தமிழ், ஸம்ஸ்கிருதத்திருநாமம், முதலியன.

இவைகளைப்பற்றி, சாஸ்திரங்கள், புராணங்கள், சரித்திரங்கள், சிலாசாஸனங்கள், மான்யூல்கள், கெஜட்டீர்கள், இவைகளில் தமிழ், ஸம்ஸ்கிருதம், இங்கிலீஷ், பிரஞ்சு, ருஷ்யன், ஜெர்மன் முதலிய எந்தப் பாஷையில் யாராற் சொல்லப்பட்டிருப்பினும் திறந்ததே.

இவ்விஷயங்களில் ஆராய்ச்சியுடையகனவான்கள் இப்புண்ணிய கைங்கரியம் கைகூடுமாறு தெரிந்தவற்றை இப்பத்திரிகைமூலமாயாவது கடிதம் மூலமாவது தயைசெய்து தெரியப்படுத்தினால் அவர்கள் பால் என் அன்பார்ந்த வந்தனத்தைச்செலுத்துவதோடு, என்றும் மறவாத நன்றியறிதலுள்ளவனாயிருப்பேனென்பதையும் இதன்மூலம் தெரியப்படுத்திக்கொள்கின்றேன்.

"LAKSHIMI VILAS"
Kothamangalam,
RAMNAD DIST.

C. A. C. காசிநாதன் செட்டி,
கோத்தமங்கலம்.

ஞானதரிசினி. (மஹாபாரதக்கதைகள்.)

பண்டைக்காலத்தில் மாந்தாதாவென்னுஞ் சக்ரவர்த்தி, சசிபிந்து ராஜாவின்பெண்ணை இந்துமதியை மணஞ்செய்துகொண்டான். அவன் அவளிடம் புருகுத்ஸ னென்றும், அம்பரீஷ னென்றும், முசுகுந்தனென்றும் மூன்றுபுதல்வர்களைப் பெற்றான். பின்பு அவ்வரசனுக்கு ஐம்பதுபெண்க ளுண்டாயினர். இது கிற்க, மலைமகள் நன்குணர்ந்த ஸௌபரியென்னும் முனிவர் நீருக்குள் பன்னிரண்டுவருஷங்கள் வஸித்தார். அந்நீருக்குள் மிகுந்தமக்களையுடையதும், மிகவும் பெரியதும், ஸம்மதமென்றுபெயருள்ளதுமான மீன்களுக்கதிபதிவஸித்துவந்தது. அம்மீனின் பெண்டு, பிள்ளை, பேரன் முதலிய மீன்கள், இறகு, வால், தலை இவைகளுக்குமுன்னும், பின்னும், மேலும், கீழும், பக்கத்திலும் அலைந்துகொண்டு, அம்மீனுடன் இராப்பகலாய் விளையாடி

இன்பமுற்றன. பெண்டு பிள்ளை முதலியவர்களின்ஸ்பரிசத்தால் மிகுந்த ஆநந்தத்தையுடைய அம்மீனும் அம்முனிவர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே தினங்தோறும் தனது பெண்டு, பிள்ளை பேரன்முதலிய வர்களுடன் நன்றாய் க்ரீடித்தது. பின்பு நீருக்குள்ளிருக்கும் ஸௌபரி முனிவர் மனதைவேறிடஞ்செலுத்தாதிருக்குகையை நீக்கிவிட்டு, பிரதி தினமும் அம்மீன், பெண்டு, பிள்ளை, பேரன்முதலிய மீன்களுடன் நன் றாய்விளையாடுவதைப்பார்த்துச் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தார். அஃதோ! சிறப்பற்றயோனியிலுண்டாகியும் தனது பெண்டு, பிள்ளை, பெண், பேரன்முதலிய மீன்களுடன் க்ரீடிக்கும் இம்மீன் எனக்கு மிகவும் ஆசை யை யுண்டாக்குகிறது; நானும் இவ்வாறு புத்திரன்முதலியவர்களைப் பெற்று அவர்களுடன்கூடிக் குலாவி இன்பமடைவேன் என்று யோசித்து, அம்முனிவர் நீரினின்றும்வெளிக்கிளம்பி, மக்களைப்பெற விருப்பமுடையவராய்க் கன்னிகைகளை அடைவதற்காக மாந்தாதா வென்னும் மன்னவனையடைந்தார். பின்பு ஸௌபரிமுனிவரின்வருகை யைக்கேட்டு அம்மன்னவன் ஆஸனத்தினின்றுமெழுந்து, நன்கு விதிப் படிபூஜித்து ஆஸனத்திலமர்த்தினன்.

பின்பு ஸௌபரிமுனிவர் மன்னவனைப்பார்த்து, "ஹே! இராஜாதி ராஜ! உனதுகன்னிகைகளை மணம்புரியவிரும்புகிறேன்; தடைகூறாது கொடுக்கக்கடவாய்; எனதுஅன்பைக் குலைத்துவிடாதே; ககுஸ்தவம்சத் தாரிடம் காரியநிமித்தம்வந்தயாசகர்கள், தங்கள்காரியம்நிறைவேறுமற் செல்வதில்லை; பூமியில் பலமன்னவர்களிருக்கின்றனர்; ஆனால், யாசகர்க ளுக்கு அவர்கள் விருப்பத்தைப் பூர்த்திசெய்வதையே விருதமாகக் கொண்ட உனதுகுலம் சிறந்ததன்றோ?" என்றார். அதனைக்கேட்டு அவ்வரசன், மூப்பினால்தளர்ந்ததேகத்தையுடைய முனிவரைப்பார்த்து அவர்சொல்லைமறுத்தாற் சாபங்கொடுத்துவிடுவரென்று பயந்து கீழே குனிந்துகொண்டு நெடுநேரம்யோசித்தான். பின்பு ஸௌபரிமுனிவர், "மன்னவ! ஏன் யோசிக்கின்றாய்? நான் செய்யக்கூடாதகாரியத்தைச் செய்யச்சொல்லவில்லை; அவசியம் மணஞ்செய்துகொடுக்கவேண்டிய கன்னிகையையே கேட்டேன்" என்றார். பின்னர் அவருடையசாபத் திற்குப்பயந்தவேந்தன், வணக்கத்துடன் "பெருமைபொருந்தியமுனி வரே! கன்னிகைகளால்தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரன்களுக்கே பெண்களைக் கொடுப்பதென்பது எங்கள் குலாசாரம்; தங்கள்வேண்டுகோள் எங்கள்

மனோரதத்திற்கு மாறுபடுகிறது; இவ்வாறிருக்க, இனி என்னசெய்வ தென்றுதெரியவில்லை; இதைத்தான்யோசிக்கிறேன்" என்றான். அத னைக்கேட்டு முனிவர் "நமதுவேண்டுகோளை மறுப்பதற்கு இது உபாயம்; இக்குமுவன் ஸ்திரீகளுக்கே அருவருக்கத்தக்கவன்; கன்னிகைகளுக்கு மிகவும் தள்ளத்தக்கவன்; என்று இவன்யோசித்து இவ்வாறுகூறினன்; ஆயினும் இவ்வாறுசெய்கிறேனெனத் தீர்மானித்து, மாந்தாதாவை நோக்கி "உங்கள்குலாசாரம் இவ்வாறுளது, கன்னிகைகளின் அந்தப் புரத்திற்குச்செல்ல எனக்குக் கட்டளையிடலாம்; யாராவது ஒரு கன்னிகை என்னைவிரும்பினால் அப்பொழுது நான் விவாகஞ்செய்து கொள்ளுகிறேன்; அவ்வாறுவிரும்பாவிடில் எனக்குக் காலங்கடந்துவிட் டமையால் விவாகம்வேண்டாம்" என்றுசொல்லி நிறுத்தினர். பின்பு முனிவரின்சாபத்தினின்றும்பயந்த மாந்தாதா, அந்தப்புரக் காவற் காரனுக்குக் கட்டளையிட்டான். அப்புருஷனுடன் முனிவர் கன்னிகைகளின் அந்தப்புரத்திற்குச்செல்லும்பொழுதே ஸகலவித்தர் கள் கந்தர்வர்கள், மனிதர்கள் இவர்களின் ரூபத்தைக்காட்டினும் மனோ கரமானரூபத்தை எடுத்துக்கொண்டார். கன்னிகைகள் அந்தப்புரத் திற்குள் தலைநந்தவுடன் அக்காவற்காரன், அக்கன்னிகைகளைப்பார்த்து உங்கள்தந்தையாகிய மகாராஜன், "இந்தப்ருஹ்மரிஷியானவர் கன்னி கையைவிரும்பிவந்திருக்கிறார்; எனதுகன்னிகைகளில் யாராவது அவரைவரித்தால், தடையின்றிக்கொடுக்கிறேனென்று நான் பிரதிக்ஞை செய்திருக்கிறேன்" என்பதைத் தெரிவிக்கச்சொன்னானென்று கூறி னன். அதனைக்கேட்டுக் கன்னிகைகள்யாவரும் ஆசையுடன் பிடிகள் வேழத்தையடைவதுபோல, அம்முனிவரை ஒவ்வொருவரும் நான் தான்முதலில்வரிப்பேன் நான்தான்முதலில்வரிப்பேனென்று வரித்தார் கள். அன்றியும், "ஓ! சகோதரிகளே! நான் இப்புருஷனைமணப்பேன்; இப்புருஷன் உனக்குத்தகுதியன்று; இப்புருஷனைப் பிரும்மா எனக்காக வேபடைத்திருக்கிறான்; ஆதலின் நீங்கள் ஒழிவடையுங்கள்; இப்புரு ஷனை முதலில் நான்தான்கோரினேன்; என்று வொருத்தி; முதன்முத லில் நான்தான்கோரினேனென்றாள் மற்றொருத்தி; இப்புருஷன் அந்தப் புரத்தில்தலைபடாவிட்டால் என்னசெய்வீர்களென்றாள் வேறொருத்தி; நான்தான்மணப்பேன்; நான்தான்மணப்பேன் என்றிவ்வாறு இராஜ கன்னிகைகளுக்கு அப்புருஷனுக்காகச் சண்டையுண்டாயிற்று. இறந்த

புகழையுடைய அம்முனிவர் ஸகலகன்னிகைகளாலும் அன்புடன் வரிக்கப்பட்டபொழுது, அவ்வந்தப்புராதிகாரி மன்னவனிடஞ்சென்று வணக்கத்துடன் நடந்தவிவரத்தை மறையாதுகூறினன்.

அதனைக்கேட்டு வேந்தன் "இஃதென்ன? என்னசெய்வேன்! நான் என்னசொன்னேன்!" என்றுகலவரப்பட்டு மதிமயங்கி, விருப்பமில்லாதிருந்தும் சிரமப்பட்டு ஒப்புக்கொண்டான். முனிவர் விவாஹஞ்செய்துகொண்டு, அக்கன்னிகைகள்யாவரையும் தனதுஆஸ்ரமத்திற்குஅழைத்துச்சென்றார். அங்குச் சித்திரவேலைசெய்வதிற் பெயர்போனவனும், ஸ்ருஷ்டிசெய்வதிற் பிரம்மனைப்போன்றவனுமான விச்வகர்மாவையழைத்து, ஒவ்வொருகன்னிகைக்கும், தனித்தனியாக மலர்ந்த தாமரைமலர்களிற்கூவுகின்ற ஹம்ஸபக்ஷிகள் நாகணவாய்ப்புள் கிளிகள் முதலியபறவைகளால் மநோகரமான ஓடைகளையுடையனவும், உய்யானவனங்களுடன்கூடினவைகளும், ஸம்போகஸாதனங்கள் நிறைந்த பள்ளியறைகளையுடையனவும், விசாலமானவைகளுமான மாடமாளிகைகளைக்கட்டும்படி ஏவினர். ஸகல சிற்பவேலைகளிலும் கைதேர்ந்த தேவசிற்பியும் முனிவர்கூறியவாறே நிர்மாணஞ்செய்தான். பின்பு அம்முனிவரின்கட்டளையால் ஒவ்வொருமாளிகையிலும், நந்தநமென்னும் மஹாநிதி இருந்தது. பின்பு வேலையாட்கள் எப்பொழுதும் பக்ஷணங்கள், பழங்கள், போஜனம் முதலிய போகஸாதனங்களால் எல்லாமாளிகைகளிலும் இராஜகன்னிகைகளைத் திருப்திசெய்வித்தனர். ஒருஸமயம் பெண்களிடம் பற்றுள்ளமுடைய அப்பார்த்திபன், "நமது பெண்கள் மிகவும் துன்பப்படுகிறார்களோ இன்பப்படுகிறார்களோ" என்றுநினைத்து அம்முனிவரின் ஆச்ரமத்தின் அண்மையிற்சென்று, காந்தியால் ஒளிவீசுகின்றதும், மநோகரமான ஓடைகளையுடையதும், ஸ்படிகக்கல்லாலாகியதுமான மாளிகையைக்கண்டான். ஒருமாளிகையில்நுழைந்து தன்பெண்ணைப்பார்த்து மகிழ்ந்து, ஆஸனத்திலமர்ந்து, ஆநந்தக்கண்ணீருடன், "அம்மா! பெண்ணே! நீ சுகமாயிருக்கிறாயா? துன்பப்படுகிறாயா? முனிவர் உன்னிடம் அன்புடன் இருக்கின்றாரா? நமதுமாளிகை வாஸத்தைநினைக்கிறாயா?" என்றான். பிறகு அவனுடையபெண், "அப்பா? இம்மாளிகை மிகவும்அழகானது; உய்யானவனம் மநோகரமாயிருக்கிறது; மலர்ந்ததாமரைமலர்களையுடையஓடைகள் மதுரமாகக் கூவும்பறவைகளால் நிறைந்திருக்கின்றன; மனதுக்கிசைந்த பக்ஷ்யங்கள்,

உணவுகள், வாஸனைவகைகள், வஸ்திரங்கள், பூஷணங்கள்முதலிய போகங்களை அநுபவிக்கிறேன்; மலரினும் மிருதுவானபடுக்கையில் படுக்கிறேன்; இவ்விஷயங்கள் ஸகலஸம்பத்தாலும் நிறைந்திருக்கிறது; ஆனால் எனக்கு வருத்தமொன்றிருக்கிறது; அது என்னவென்றால், என்னுடைய கணவன் என்வீட்டைவிட்டு வெளிச்செல்வதேயில்லை; என்னுடன் எப்பொழுதும் அன்புடன் ஸமீபத்திலிருக்கிறார்; எனதுசகோதரிகளிடம் செல்வதில்லை, இதனால் எனதுசகோதரிகள் வருத்தப்படுவார்கள் என்பதுதான் வருத்தத்திற்குக்காரணம்" எனக் கூறினாள். பின்பு மன்னவன் இரண்டாவதுமாளிகைக்குச்சென்று பெண்ணைக்கண்டு மகிழ்ந்து ஆஸனத்திலமர்ந்தபின் முன்போலவினவினான். அவளும் மாளிகைமுதலியவைகளின்போகத்தினாலுண்டாகிய சுகத்தைத்தெரிவித்து எனக்குமட்டும் கணவன் ஸமீபத்தில் எப்பொழுதுமிருக்கிறான். எனதுசகோதரிகளுக்கு இவ்வாறில்லை எனக்கேட்டு, வேந்தன் ஸகலமாளிகைகளிலும்தழைந்து, பெண்களை முன்போல் வினவினான். பெண்கள்யாவரும் முன்போலவே கூறினார்கள். ஸந்தோஷம், ஆச்சரியம் இவைகளால் பரவசமானமனதையுடைய அவ்வரசன், தனியேயிருக்கும் பெருமைபொருந்திய ஸௌபரியையடைந்து, அம்முனிவரால் பூஜிக்கப்பட்டபின் "பகவானே! தங்கள் வித்திப்பிரபாவம் இப்பொழுதுதான் தெரிந்தது; இவ்வாறானசெல்வத்தை வேறிடத்திற் கண்டதேயில்லை; பெருமைபொருந்திய தங்கள் தவத்திற்கு இச்செல்வமெவ்வளவு?" என்று அம்முனிவரைப்பூஜித்து அங்கேயே அம்முனிவருடன் சிலகாலம்வஸித்து இன்பத்தையநுபவித்துப் பின்பு தனதுபட்டினத்துக்குச்சென்றான். கொஞ்சகாலத்திற்குப்பின் அம்முனிவருக்கு இராஜகன்னிகைகளிடம் தாற்பரம்பதிபுதல்வர்கள் உண்டாயினர். தினந்தோறும் வீர்த்தியடைந்தஉட்பையுடைய அம்முனிவர், அப்பொழுது நான் எனது என்னுமபிமானத்தால் நிறைந்தவரானார். எனது புதல்வர்களும் மழலைச்சொற்களைப்பேசுவார்களா? தவழ்ந்துநடப்பார்களா? இவர்களுக்கும் யௌவனமுண்டாகுமா? இவர்கள் மணவிகளுடன் இருப்பதையும் பார்க்கும்பாக்யம் கிடைக்குமா? இவர்களுக்கும் புதல்வர்கள் உண்டாவார்களா? இவர்கள்பிள்ளைகளுக்குப் பிள்ளைகள் உண்டாவதையும் பார்ப்பேனா? என்று பலவிதமாய் மனோராஜ்யஞ் செய்து, முடிவில் 'அந்தோ! எனக்கு மோகம் மிகுந்துவிட்டதே!

ஶிகாரயாமாம்நஹோவீரஹ்ஷி
வஷ்டாயாஜதாவ்யாவாவீஜ்ஞகேஷ: ।
வஞ்ஜனைஷ்வஞ்ஜனைஷ்வாநந்வாமாம்
ஶுத்தயஸ்ஸஜ்ஞிகாரயாமாம்॥ 1 ॥

பதினாயிரவருஷங்கள் இன்பத்தையநுபவித்தாலும், லக்ஷவருஷங்கள் இன்பத்தையநுபவித்தாலும் மநோரதங்கள் முடிவடைவதில்லை. மநோரதங்கள் நிறைவேறிவிட்டால் மறுபடியும் மநோரதங்களுண்டாகின்றன.

வஷ்டாமதாஃயௌவநிமஜ்ஜாதா
ஶாகொஜ்ஜ்வலம்யாமஜிதாம்வலாதாம் ।
ஜ்ரஷ்டாஸ்ஸுதாஸ்துத்யவ்ரஸ்தீம்
ஶ்ரஷ்டாம்வாமவாராஹகிரிம்தாஸ்தா ॥ 2 ॥

பிள்ளைகள்நடந்தார்கள்; யௌவனமடைந்தார்கள்; மீனவிகளுடன் சேர்ந்தார்கள்; பிள்ளைகளைப்பெற்றார்கள்; அவர்களைப்பார்த்து அப்பிள்ளைகளின்மக்களைப் பார்க்கவிரும்புகிறது எனது ஆத்மா.

ஜ்ரக்ஷ்யாமிதேஷாஞ்வியெதலஸ்தீம்
ஶிகாரயாதிஹவிதாதிதாரயஃ ।
வஞ்ஜனைஷ்விஹ்ஜிநுவாவ்யஜந
நிவாயஷ்டகேகஸ்மிகாரயவ்ய ॥ 3 ॥

அவர்களுடையமக்களையும் பார்த்துவிட்டால் வேறு மநோரதமொன்று உண்டாகிவிடும்; அதுவும் நிறைவேறிவிட்டால் மற்றொன்று உண்டாகிவிடுகிறது; மநோரதங்களை அடக்கவல்லவர்யார்?

கூஜ்ஜ்தா ஶ்தாவிகவநிகாரயாகா
ஶ்ரோதாஹ்விவிஜ்ஞாதிஶ்சாஸ்த்ரா ।
ஶிகாரயாவஹ்நிவாவ்யஜ்ஜிதம்
நஜாயதேவைவாராயஷ்டஹ்ஜி ॥ 4 ॥

சாகும்வரையில் மநோரதங்களொழிவதில்லை என்பது இப்பொழுது எனக்குத்தெரிந்தது. மநோரதங்களிற் பற்றுள்ளவனுடையமனது, பரமார்த்தமானகாரியங்களிற் பற்றுள்ளதாவதில்லை.

நஜாத்காஃகாஃமாரிஷ்வஹொமஸ்ராஸ்ரயீ ।
ஹவிஷாக்ருஷ்ணவர்த்மேவ பூயஎவாபிவர்தெ ॥ 5 ॥

நிற்றின்பத்தை அநுபவிப்பதனால் மநோரதம் முடிவடைவதில்லை. நெய்யால் நெருப்புப்போல மீண்டும் விர்த்தியடைகிறது. நீரில் நண்பனு

யிருந்த மீனின்சேர்க்கையால் எனதுஸ்மாதி, சிக்கிரம் நாசமடைந்து விட்டது. சேர்க்கையினால் விவாஹஞ்செய்தேன். விவாஹஞ்செய்ததனால் எனக்கு மேன்மேலும் ஆசையுண்டாகிறது. சரீரியான ஒரு பிராணி, உண்டாவதே துக்ககரமானது. எனக்கு நூற்றைம்பது மக்களிருக்கின்றனர். இராஜகன்னிகைகளே மணஞ்செய்துகொண்டமையாற் பலபுத்திரர்களால் அத்துக்கம் மிகுந்துவிட்டது. பேரன்களும், பேரன்கள்பிள்ளைகளும் மணஞ்செய்துகொள்வதால் மிகுந்தகஷ்டமுண்டாகப்போகிறது. மனவி நானென்னு மபிமானத்திற்குக் காரணம். நீரில்வஸிக்கும் மீனால் என்தவங் கலைக்கப்பட்டது. மீனின்சேர்க்கையால் எனக்குப் பெண்டுபிள்ளைகளிடம் ஆசையுண்டாயிற்று. அவ்வாசையால், கெடுக்கப்பட்டேன். சேர்க்கையின்றியிருத்தல் முனிவர்களின்மோக்ஷத்திற்குக்காரணம். சேர்க்கையினாற் பலதோஷங்களுண்டாகின்றன. யோகவித்தியேற்பட்டிருந்தவனுயினும், சேர்க்கையினால், கீழேதள்ளப்படுகிறான். சிற்றறிவாளி தள்ளப்படுவதற்குத் தடையென்ன? மனவியென்னும் முதலியினால் திருடப்பட்டமதியையுடைய நான் துக்கமற்றவனும் தோஷமற்றவனுமாகுமளவும் ஆத்மாவிற்குஹிதமானகாரியத்தில் முயல்வேன். உலகனைத்தையும் சிருஷ்டித்தவரும் மனதுக்கெட்டாத ரூபத்தையுடையவரும் நுண்ணியவற்றிற்கெல்லாம் நுண்ணியவரும், பெரிதானவற்றிற்கெல்லாம் பெரிதானவரும், வெளுப்பானவரும், கறுப்பானவரும், பிரபுக்களுக்குப் பிரபுவானவருமான விஷ்ணுவைத் தவத்தாற் பூஜிக்கிறேன். அதிகபலமுள்ளவரும், ஸர்வஸ்வரூபியும், வ்யக்தமாயும், அவ்யக்தமாயுமுள்ள சரீரத்தையுடையவரும், தோஷமற்றவரும், அநந்தருமாகிய விஷ்ணுவிடம் என்மனது மோக்ஷநிமித்தம் எப்பொழுதுமிருக்கட்டும். ஆதலின், சிறந்தகுருவான விஷ்ணுவையே சரணமடைகிறேன் என்று தனக்குத்தானே சொல்லிக்கொண்டு, ஸௌபரியானவர் தனதுபுத்திரர்கள், வீடுகள், ஆஸனங்கள் முதலிய போகஸாதனத்தைவிட்டுவிட்டு, ஸகலமீனவிகளுடனும் வனத்திற்குச்சென்றார். அவ்விடம் தினந்தோறும் வைகானஸர்களின் க்ரியைகளேமேற்கொண்டு, ஸகலபாபங்களையு மறவேயொழித்து, மனச்சாந்தியடைந்து, பஞ்சாக்னிமத்தியில் தவஞ்செய்துவந்தார். பின்பு ஸகலகர்மங்களையும் ஈசுவரார்ப்பணஞ்செய்து, சித்தசுத்தியடைந்து, ஞானவாயிலாக மோக்ஷமடைந்தார். இந்த ஸௌபரிசரித்திரத்தை நினைப்பவனும், படிப்பவனும், படிக்கச்செய்பவனும், எழுதுகின்றவனும், எழுதச்செய்பவனும், அப்பியஸிப்பவனும், அத்தியயனஞ்செய்பவனும், உபதேசஞ்செய்பவனும் அநித்யமானவஸ்துக்களில் நித்யபுத்தியையடையாமல் உயர்சிறப்படைவார்கள். சுபம்.

Pandit M. M. Narayanasamy Aiyer,

Mudikondan.

ஸ்ரீ

உவமானசங்கிரகம்.

முகவுரை.

இதன் ஏட்டுப்பிரதியொன்று, திருமேனி கவிராஜகேஸரி திருக்குருகூரிரத்நகவிராயர்வழியினர்வீட்டிற் கிடைத்தது. இதனை ஆக்கியோர்பெயர், வரலாறுமுதலியவற்றில் யாதொன்றும் புலப்படவில்லை. இதிற் சிலவிடங்களிற் பதங்கள்சிதைந்தும் பொருள்விளங்காமலுமிருக்கின்றன. ஒரேபிரதிதான்கிடைத்தமையாற் செம்மைசெய்யமுடியவில்லை. விவேகிகள் திருத்திக்கொள்ளவேண்டும். இதுநிற்க.

இப்பிரதியையடுத்து, இரத்தினச்சுருக்கத்துடன்சேர்த்துப் பதிப்பித்திருக்கும் உவமானசங்கிரக (வெண்பாவந்தாதி)ப்பிரதியொன்று காணப்பட்டது. அதன் ஈற்றில்'ஙை'என்று இலக்கமிட்டுப் பின்வரும் விருத்தச்செய்யுளும் காணப்பட்டது.

> "பார்புகழ் குருகை பூரன் பைங்குவ ளைத்தார் மார்பன்
> நாரியர் வேளாம் ரத்ந நாற்கவிச் சிங்க மெங்கோன்
> வார்முலை மடவார் தேக வன்னனை யனைத்துந் தேர்ந்து
> சீர்புனை தமிழான் மாறன் றிருவடி தொழுது செய்தான்"

இச்செய்யுளிலிருந்து ஷை உவமானசங்கிரகஞ்செய்தவர், 'திருமேனி குருகையிரத்நகவிராயர்' என்பது, ஏற்படுகிறது. இதில் 'மாறன் றிருவடிதொழுதுசெய்தான்' என்பது முதற்பாட்டாகிய "வேதத்தமிழ் மாறன்.....குருகூரணித்தொழுதுகொண்டு" என்பதைக்குறிப்பது கவனிக்கத்தக்கது. இச்செய்யுளுக்கு 'ஙை'என்று இலக்கம்போட்டிருப்பதும் வேறொருசான்று.

ஷை உவமானசங்கிரகம் 'ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்த் திருவேங்கடையரால்இயற்றப்பெற்றதென்று அச்சுப்பிரதியாற்றெரிகிறது. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்க்காரர்செய்ததாயிருந்தால் ஆண்டாள்விஷயமாய் வணக்கம்சொல்லாமலிரார். இதிலோ ஆழ்வார்விஷயமாய்மாத்திரம் வணக்கம் காணப்படுகிறபடியால், இதைச்செய்தவர் திருக்குருகூரவராயிருக்கலாமென்றும்பலாம்.

'திருவேங்கடையர்' என்றபெயரே சந்தேகத்துக்கிடமாயிருக்கிறது. இப்படி ஒருவித்வான் அவ்வூரில் இருந்ததாக யாதொருவரலாறும் தெரியவில்லை. அச்சிட்டவர், எடுஎழுதினவர்பெயரை நூலாசிரியரது என்று நிகித்தார்போலும்!

இவற்றுல் 'வெண்பா உவமானசங்கிரக'மியற்றினர் 'திருமேனி குருகையிரத்நகவிராயர்' என்பது தெளிவாய்விளங்குகிறது. புகழ்ந்திப்புவர்செய்ததாக அச்சிடப்பட்ட 'இரத்தினச்சுருக்க'மும் இவராலேயேசெய்யப்பட்டு, இவர்பெயரால் வழங்கிவருவதாக ஊகிக்கவும் இடங்கொடுக்கிறது.

ஸ்ரீ:

திருஞானமுத்திரைதுணை.

உவமானசங்கிரகம்.*

(பாதாதிகேசம்)

நூற்பா.

க. அம்புயஞ் சுணங்கனைக் கனிச்சமாந் தளிரிணை
செம்பஞ்சு முபல்வபின் செயலையுள் ளடிக்கே.

உ. பவளக் கொம்பும் பசுமஞ்சண் முளையு
முவமையாங் கால்விர லொருபத் தினுக்கே.

ங. படிகந்† தாரகை பத்தாய் மதியிணை
கடைதலொப் பாமெனக் கண்டன ருகிர்க்கே.

ச. பைத்திடு கமுகமும் பாளையுங் கமடமும்
பொத்தகச் சுவடும் புறவடிக் கிணையே.

ஞ. பாளையுட் குரும்பையும் பந்துந் தாசங்
காளை மிலிப்பியுங் கரட்டினுக் கினைத்தே.

ட. தாரியப் பெட்டி பந்தொடு மாங்கனி
.....னி லொப்பெனும் பெருங்குதிங் காற்கே.

எ. வேணுவுந் தேன்பூ விரிகா களமுந்
தாணியும் வராலுஞ் சொலுங்கணைக் காற்கே.

அ. அலவன் பசுமுக் காள(?)யா மெனும்பணி
குலவுங் கேடகக் குமிழ்முழந் தாட்கே.

கூ. திதிக்கையுந் தெற்பமுந் தாணெடி கம்பமுஞ்
சதுரப்பெ ருவாழைபுட் டண்டுமாந் துடைக்கே.

கஅ. அரசிலை பாற்கட லரவுதெ‡ன் கூபந்
தருணவெற் றிலைதோத் தட்டு வேள்மணைப்
பொக்கிஷம் வாழையின் பூமடல் பொற்றட்

---

* இதைப் புத்தகரூபமாய் என்னுடைய அநுமதியில்லாமல் ஒருவரும் பிர சுரிக்கக்கூடாது. ஆ. மா. சு.

† 'ங்காரகை' என்றுபடிக்கவு மிடங்கொடுக்கிறது.

‡ 'தேன்' என்றும் படிக்கலாம்.

டெக்கு(ர்)மான் குளம்(பே) பிந்திர பதஞ்சிலக்
தாமரை மணித்தலஞ் சங்கநி தியுமேவா
டாமதக் குழாய்மத ஞலவட் டங்தேன்
கூடுகொக் கணம்பூக் குளமலட வீளக்குட
டைடற் பரிச்செவி யமுத சருக்கரை
தோரண பதக்கக் துதிசத்தி பீடஞ்
சோரணி(?) முப்பதுஞ் சொல்வரல் குலுக்கே.

கக. துடியொடு பிடிமின் சுருதிவேள் சிங்கங்
கொடிதருங் பிளவஞ்சி குலிசமா மிடைக்கே.

கஉ. ஆலந் தளிர்குருத் தரம்பைசேம் பிலைமதி
*காங்குநீர் பாதி(?) கொண்டிடும் வயினே(று).

கங. வட்டச் சோதியு மல்லிக்க வலம்புரி
மொட்டுநீர்ச் சுழியு மொழிவ ருந்திக்கே.

கச. மால்கிடை சங்கிலி மதஞ லெறும்பொழுக்
காலிலை நடுநரம் பானையின் றுதிக்கை
கரும்பா பிளநீர்க் காம்பிரு ளொதுக்கு
மருங்குநா ராச மததாரை தேர்வட
மண்டபச் சார மதத்தார் களபத்
தண்டுளித் தாரைவான் மூரைவார்க் கயிறுக்
கண்ணெளி பாய்தல் கருமணிக் கோவையென
வொண்பயின் மடிபடிப் புரோமத் தோழுங்கே.

கடு. சந்திரன் சூரியன் மூமரை முகமணி
பந்திள நீர்வெற் பானைமத் தகமருப்
பிளநீ ரெலுமிச் சிளநீ ரிலந்தை
செப்பிணை புன்னை யிலிங்க மும்வரு
சக்ரவா கம்வில் வக்கனி மாதுளங்
கனிவிளாங் கணிசிமிழ்க் கரகங் கிரீடமாங்
கனிசெண்டு சூதுடன் களஞ்சுகைத் தாளங்
கோங்குமா விலங்கு குமிழி கரண்டகங்
தேங்கா தருவஞ் செழுங்கத லிப்பூக்

* 'கொங்கு' என்றும் மூலத்தைப் படிக்கலாம்.

கொட்டைப் பாக் கொடி கூடாரம்வள்ளம்
பட்டை(?)ப் பம்பர மருந்துண்டை பொற்றோர்
கோபுரத் தூவிசெங் கோழியண் டங்குடஞ்
சோபனக் கிம்புரி தூணப்பிடி செப்புடன்
செய்யுங் கொத்தளஞ் சேவின் புறச்சிறி
ழையொன் பானென் முழுலை யினுக்கே.

ககூ. அலரிமுத் திரைக்கோ லணிப வளக்கொம்
புலவிய நிறவுகோ லுற்றமாந் தளிரொடு
கௌிறும் பயறுங்(?) கிட்டிய கைவிரல்
பழுகிய வுகிர்க்குப் பைங்கிளி மூக்கே.

கஎ. கார்ந்தளுங் கமலமுங் கருதுசித் திலதமுங்(?)
கூர்ந்த வங்கைக்குயாழ் கோடுமுன் கைக்கே.

கஅ. பூரண கும்பமேற் போட்ட மாலிகை
வெயாருறும் படஞ்சணை(?) யணையவாங் தோட்கே.

கஆ. மணிப்பா லிகைச்சுருள் மடற்சூர்க் கமுகுபூ
சணிப்பூச் செப்பொடி சங்குமாங் கழுத்தே.

உ0. படிமக் கமலமும் படிமமுங் திங்களுங்
தடமுஞ் சேண்டிப்பூத் தட்டுமா முகமே
தூதுளே செந்தமிழ்த் தொண்டைசெவ் வாம்பல்
மாதுளே வீழிசெம் மரத்தில விரந்தை(?)
முருக்குப் பவள முதிரிக்த்ர கோபந்
த—செங் கமலந் தளிர்நெல் லுறைமால்
கண்ணுட னமுதக் கடிகைசொற் கதவமென்
றெண்ணிரண் டாகு மிதழ்க்குவ மைகளே.

உஉ. முத்துமா தளம்விரை முருந்துபூங் கருகாளித்
தளவொடு பற்ப ராகமென் னகைகளே.

உங. குழல்கரும் பமுதங் குயில்சீனி தேம்பால்
கிளியளி பூவையாழ் கிளருமுப் பழமுடன்
கண்டுசர்க் கரைதீங் கனியொ டிவ்வளவும
பெண்டிரு வாயுறு பேச்சென மொழியே.

உச. சந்தனச் சாணையுஞ் சமித்தவக் கலணையு
நந்துமுக் கிற்கண் ணுடியுங் கவுளே.

உடு. எள்ளுநங் குமிழு மிலவலர் காம்பு
மள்ளுஞ் சண்பகத் தரும்பு நாசிக்கே.

உக. வாள்கயல் சேல்வேல் வண்டுநஞ் சமுதமான்
வேள்கணை யமன்கரு வினைவலி குவளை
கஞ்சனம் பங்கயங் கடன்மழை மாலுகி
ராஞ்சன மூவலி(?) னனையவாம் விழிக்கே.

உஎ. தேன்கவர் குண்டுகத் திரிகைபொன் னாசல்
மான்புகும் வாயில்பாய் வனையஞ் சுருத்தலை
நாரங்கி வள்ளிமின வவ்வு நீச்சால்(?)மயிர்
கூர்வினைக் கருவுயுங் கொள்வர்கா தினுக்கே.

உஅ. கடற்கரை வாளுறை கரிக்குரி மரைத்தா
ளடற்சிங் காடிநீ லாஞ்சனம் புருவே.

உக. தினகரோ தயமுஞ் சிவறுதற் கண்ணும்
பனகரற் றினமும் படிகத் திலதமும்
பெரும்பிறை முறிவாள் சிலைபெரிய வாசிகை
கொக்கிற *காத்தியி னரும்பெண்பர் வாணுதலே.

கூ. கருமணற் சைவலங் கல்லார் மனதுவண்
டிருளார் பொதுமக ளிதையமஞ் சணிபூச்
சோலைகொன் றைக்காய் சூல்முகி லிந்திர
நீலமைச் சுழுகுபொன் னெய்த்தகூந் தலுக்கே.

கக. மாயிலனங் கரும்புபொன் மான்மதித் தேனுயிர்
குயின்மின் கமலங் கொழுந்துபைந் தேறல்
மதன்குரு பீட மதன்கலைக் கியானங்
கதம்பகந் தெய்வங் கழுநீர் மோகினி
பூங்கொம் பமுதம் புருடார்முத் தார
மோங்குமுத் தார முலவிய சந்தன
மாசைக் களஞ்சிய மனங்கா பிஷேகம்
வீசுதென் றற்கொடி விருதுமா ரகுளிகை
வாடா விளக்க மாமலர் மாலை
ஓடாக் கிளிநிதி யுடன்றிருப் பாரதி
மேனகை யுருவசி மேவுதி லோத்தமை
யானவிந் திரைமற் றரம்பைகா கப்பெண்
கொல்லியம் பாவைநீர்க் கோதைசூர் மகளிரீ
தல்லவும் மகளிருக் கணிதென மொழியே.

A. M. சடகோபராமானுஜாசார்யன்.

---

* 'கத்தியி' என்று மூலபாடம்.

அருண்மாட்சி.

அஃதாவது அருளினதுமகிமையைக்கூறுதல். பூமண்டலத்தின் கண்ணே பகுத்தறிவுடைய மானுடர்களாய்ப்பிறந்த மன்னுயிர்கட்கு ஒழுக்கம்போலச் சிறந்தது பிறிதொன்றின்மையானும், அவ்வொழுக்கத்துட்சிறந்து விழுப்பந்தருவது அருளேயாகலானும், அவ்வருண் மாட்சியைத் தெளிந்து கடைப்பிடித்துப் பண்டைக்காலத்துக் காவலரும், காவலரும் ஒழுகி மேம்பட்டநிலையை யடைந்தார்களென்று சாஸ்திரங்களினுலே இனிது உணரக்கிடத்தலானும், இவ்வியாஸத்தை "அருண்மாட்சி" என்னும் முகுடநாமமிட்டு யான் எழுதத்தொடங்கினேன். குற்றங்களைப் பாராட்டாது குணமேனிந்துகொள்ளும்படி அறிஞர்கள் அனைவரையும் யான் முதலிலே வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன்.

தேவாதிதேவன் திவ்வியாநுக்ரஹத்தினுலே முன்னுணிறுவி முதன்மைத்தமிழைவளர்த்த முச்சங்கங்களினு மமிழ்தினும் மிக்கபேரருமையதாகப் போற்றப்பெற்ற பொற்பினையுடையது அருளேயாம். ஆகலின், இத்தமிழ்ச்சங்கத்தினும் அருளினதுவிசிஷ்டத்தைப் படித்தல் சால்புடைத்தாகும் என்று நான் கருதுகின்றேன். இருபாஷாசாதுர்யர்களாய அக்கிராசனதிபதியவர்களும், வித்தையின்மிக்க உத்தமப்புலவர்களும், மற்றைப்பாஷாபிமானிகளாகிய கனதனவான்களும், வெற்றுரையென்றுன்னுத சற்றுச் செவிகொடுத்து என்னையுங் கௌரவிப்பார்களென்று பூரணமாக யான் நிந்திக்கின்றேன்.

அருட்சிறப்பு.

அஃதாவது எவ்விதசம்பந்தமும் நோக்காது எல்லாவுயிர்கண்மீதுஞ் செல்வதாயகருணையின்சிறப்பை விளக்குதல். இரக்கம், அளிமுதலிய நாமங்களும் அருளுக்கேயமைந்தன. இக்கருணையானது அன்பின் முதிர்ச்சியாகவுள்ளது. அன்பாவது தொடர்புடையார்மாட்டுச் செல்வதான உள்ளநெகிழ்ச்சியேயாம். அருளாவது தொடர்புவேண்டாது எல்லாச்சீவர்களிடத்தினும் பொதுவாகலவக்கும்இரக்கமாம். ஈசுவரன் அன்புருவாகியடியருளக்கமலத்தில் வீற்றிருப்பாரென்று, அதுபூதி மாத்திரையானும் ஒப்பும்படி சாஸ்திரங்கள் சாற்றுகின்றன. மேலோ

சக்தியையுண்டாக்கி ஜீவனை நல்வழி தீவழிகளிற்செலுத்துவது இச்சை யேயாம். இச்சையை நிஷ்காமியமாகச்செலுத்துவதே அறிவுடைய மாந்தர்க் கழகாகும். அறிவுடையவரிடத்துச் சாந்தமும் அன்பும் நிலை யாகவுள்ளனவாகும். அன்பு அருட்குமுதலாகிநிகழும் நேயம். அருள் அன்புகாரணத்தால்தோன்றும் அளி. இங்ஙனமே மணிமேகலையுட் கூறப்பெற்றன. நிற்க, அருளே இம்மைமறுமைபின்பங்களுக்குத் துணையாகவுள்ளது. அன்பு இவ்வுலகவின்பத்திற்குத் துணையாயுள்ளது. அதுபோலவே அருளானது மறுமைபின்பத்திற்குத் தலையாயுள்ளது.

இவ்வுலகத்திலேகாணப்படுஞ் சராசரப்பொருள்களாவும் அழி யுந்தன்மையன என்பது பிரத்தியகூம். தேஹமும் அழிவுடையது. ஞான முடையவர்களுக்கு இவற்றினுண்மை நன்குவிளக்கமானதே! ஆகலின், இங்கே அதிகமாக நிலையாமையென்றவிஷயத்தைக் குறிப்பிடவேண்டிய தில்லை. அறிஞர்களுட் சிரேஷ்டமுடையோர் அழிவுடையவைகளை விரும்புவதில்லை; அறமுறைகாடி ஆன்மாக்களைக்காப்பாற்றுவதே அவர் கள் குணம், "சுஹிஷுவாவரொயஉஷ்டாம்" என்ற வாக்கியார்த்த அநுஷ்டானமே ஆன்றோர்களிடத்துள்ளது. உயிர்களைக்காப்பாற்றி அத்தர்மத்தினாலே மேன்மையடைவிக்கும் பெருஞ்சிறப்பு அருளி னிடத்துண்டு. இன்னும் திருவள்ளுவநாயனார், நல்வழிகளிலே நின்று அளவைகளாலும் யுக்திகளாலும் ஆராய்ந்தால் நமக்குத்துணையான தருமம் அருளுடையராதலே என்று சூசிப்பித்திருக்கின்றார். இம்மை மறுமைபிரண்டினும் இன்றுணையாய்க்காப்பதும் அருளே!

அருள் ஆவசியகம்வேண்டியதே.

தர்மார்த்தகாமமோக்ஷம் என்னும் புருஷார்த்தம் நான்கினையுங் கொடுக்கும் மஹிமை யருளினிடத்து அமைந்ததேயன்றி, வேறு எவ் விதத்தினும் அவை கைகூடாவாம். அருள் என்னும் பெருந்தீபம் அமைந்த சாத்துவிகத்தைப் பிரகாசப்படுத்தும்.

அருளில்லாவிட்டால் அருநரகடைவது திண்ணமாகும். நமது ஆன்மாவின்சுகத்தை எங்ஙனம் கவனித்துப் பாதுகாக்கின்றோமோ அப்படியே நிலையுள்ள மற்றைய ஆன்மாக்களையும் ஓம்புதல் நன்மையின் பாலதாகும். அருளைப்பற்றிய நிறைந்த மனோசக்தி பூரணத்துவமடை யின் இன்பமேமயான இறைவன் ஸ்வரூபமாக விகஸித்தல்கூடும்.

சிந்தாமணி.

தன்னுயிர் தான்பரிந் தோம்பு மாறுபோன்
மன்னுயிர் வைகலு மோம்பி வாழுமே
லின்னுயிர்க் கிறைவனு யின்ப மூர்த்தியாய்ப்
பொன்னுயி ராய்ப்பிறந் துய்ந்து போகுமே.

இச் செய்புட்கருத்தும் அருளே ஆளுதலால்வருவதை இனிது புலப்படுத்துகின்றது.

திருவள்ளுவர்.

அருள் சேர்ந்த நெஞ்சினர்க் கில்லை யிருள்சேர்ந்த
லின்னு வுலகம் புகல்

என்று அருளிச்செய்ததுங் காண்க.

இவைமட்டுமா? தாயுமானசுவாமிகளும்,

தம்முயிர்போலெவ்வுயிருந்தானென்றுதண்ணருள்கூர்
செம்மையருக்கேவலென்றுசெய்வேன்பராபரமே

என்று அருளிச்செய்தார்கள். இவைகள் அருளின்மேன்மையை ஆற்றவும் அறிவுறுத்துகின்றன.

வாய்மையாகியதகழியிலே பொறுமையாகிய திரியையிட்டுத் தவமாகிய நெய்யைநிறைத்து அருளாகிய விளக்கையேற்றினால் அஞ்ஞானமாகிய ஆணவவிருளகல மெய்ஞ்ஞானமாகிய பதிப்பொருள் வெளிப்படும். இவ்வுண்மையைச் சிவாநுபூதிமாண்கனினிதுணர்ந்தே அநுபவித்துய்வடைகின்றார்கள்.

அருளெப்படியுண்டாகும்?

அருட்சீலத்தாலடைவது யாது?

சம்பந்தம்பற்றிய அன்புவளர்ச்சியினாலே அருளுண்டாகும். பாவங்களையுணர்ந்து தர்மங்களை யநுஷ்டித்துவந்தால், அன்பும், அவ்வினிய அன்பினால் அருளும், அருளினாலே தவமும், தபோவிசேஷத்தினாலே ஞானமும், அம்மெய்ஞ்ஞானத்தினால் மோக்ஷமும் சோபானமுறையாக மானுடர்கள் அடைதல்கூடும். தர்மம்=பாதுகாத்தற்குரியது; கடமையாகவுள்ளது.

பிரமாணம்.

தருமமே போற்றிடி னன்பு சார்ந்திடும்
அருளெனுங் குழவியு மீனையு மாங்கவை
வருவழித் தவமெனு மாட்சி யெய்துமேற்
பெருளுறு மவ்வுயிர் சிவனைச் சேருமால்.

அருள்வழிநின்றவர்.

பூர்வகாலத்திலே பற்பலசமயிகளும் பற்பல ஒழுக்கங்களையுடைய வர்களாயே இருந்தனர். தீமையைநீக்கி நன்மையைச்செய்யவேண்டும் என்பது யாவருக்கும் உடன்பாடாகும். சில சமயிகளுக்கு ஊனுண் டற்காகக் காருண்யமின்றிவதைப்பது சம்மதம். ஆனல், பௌத்தர் கொல்லாமையாகிய அறத்தை அருளினுற் பரிபாலித்துவந்தாரென்று தெரியவருகின்றது. அஃது,

"வாடாப் போதி மரகதப் பாசடை
மரநிழ லமர்ந்தோ னெஞ்சம் யார்க்கும்
அருளின்றீந் தேனிறைத்த நனி ஞெகிழ்ந்து"

என்று பௌத்தமதக்கவிகள் கூற்றுகவருஞ் செய்யுள் வலியுறுத்துதல் காண்க. இன்னும், மணிமேகலையில் (க, நிகூ. சுசு)

அருளுமன்புமாருயிரோம்பு
மொருபெரும்பூட்கையுமொழியாநோன்பிற் பகவன்

என்னும் பாவின்பாகமும், காருண்யமாதருவதே என்னும் ஸ்ரீஜய தேவர்வாக்கும் பௌத்தரருளாற்றலையும், அவர்சமயிகளுக்குவேண்டிய ஒழுக்கமுறையையும் செவ்விதுதெரிக்கின்றன. நமது சமயத்திற்குரிய முதற்றருமம் அருளேயென்பதும், சமயாசாரியர்களும், ஆழ்வாராதி யர்களும் ஜீவகாருண்யமாகிய பரமதர்மசாதனர்கள் என்பதும் பிறவும் சுருக்கிக்கூறிய சிலவாக்கியங்களினுலே தெளிவாகும்.

முடிவுரை.

இதுவரையுங்கூறிப்போந்தவற்றினுஞ்சிறந்தது என்பதூஉம், அவ்வித வுயர்ச்சிவாய்ந்த அருளை அவனியிலவதரித்த மாதவர்கள் எப்போதும் ஓரியஆபரணமென்றும், மனமாசு நீக்கி மங்களகரவாழ்வுகொடுக்கும் அற்புதசஞ்சீவியென்றும், உணர்ந்து கடைப்பிடித்து ஒழுகி நல்வாழ்வடைய முன்னிற்றல்வேண்டும் என்பதூஉம், பிறவுமாம். இதற்குத் திருவருளுஞ் செழித்துப்பாய்ந்து பூர்த்தி செய்வதாக; இத்தமிழ்ச்சங்கத்தாரும் ஜீவகாருண்யப்பயிரைச் செந்தமிழுடன் விரவப் பரிபாலித்துவாழ்வாராக. அக்கிராசனதிபதியவர்களும் சர்வாபீஷ்டசித்திகளுடன் பல்லாண்டு பல்லாண்டுகளாக வாழ்வார்களாக. சுபமஸ்து.

வ. மு. இரத்தினசுவரையர்,
தமிழ்ப்பண்டிதர்.

மறைசைக்கலம்பகம்.

மறைசைக்கலம்பகம் என்பது மறைசையின்கண் ணெழுந்தருளி யிருக்கும் கடவுளைக்குறித்துப் பலவகைப்பாக்களினாலே செய்யப்பட்ட ஒரு நூலாம்.

மறைகளினாலே பூசிக்கப்பட்டகாடு என்னுங் கருத்தினையுடைய மறைக்காடென்னுஞ்சொல்லானது, மறைசை என மருவிநிற்கின்றது. கலம்பகம் என்பது கலவை எனப் பொருள்படும். அஃது, வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா வென்னும் பாக்களும் அவற்றினங்களு மாகிய பலசெய்யுட்களின் கலவையினாலாகும். மறைக்காடென்பதின் மறுநாமங்களாகிய வேதவனம் வேதாரணியம் என்பனவும் மறைகளாற் பூசிக்கப்பட்டகா டென்னும்பொருள் பயக்கின்றன. இப்பிரபந்தத்தினை யியற்றினர் யாழ்ப்பாணத்து நீர்வையம்பதியின்கண் ணவதரித்த வேளாளகுலதிலகராகிய ஸ்ரீ பிதாம்பரப்புலவர். இந்நூல் நூறுசெய்யுட்களினையுடையது. இதன்காப்புச்செய்யுட்கு விருத்திசெய்தார் நீர்வை ஸ்ரீ சங்கரபண்டிதர். சிறப்புப்பாயிரமியற்றினாராவார், கீரிமலை நகுலேஸ்வரசுவாமிகோயில் ஆதினகர்த்தா ஸ்ரீ சபாபதிக்குருக்கள், நீர்வேலி வாய்க்காற்றரவை விநாயகர்கோயில் லாதீனம் ஸ்ரீ சோ. சுந்தரசேகரக்குருக்கள், சித்தாந்தபண்டிதர் தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, சுன்னாகம் ஸ்ரீ அ. குமாரசுவாமிப்புலவர், தமிழ்ச்சங்கவித்துவான் ஸ்ரீ சுந்தரம்பிள்ளையுபாத்தியாயர் நல்லூர் வித்துவசிரோமணி ஸ்ரீ ச. பொன்னம்பலபிள்ளை, நீர்வை ஸ்ரீ ச. வீரசிங்கவுடையார், அஷ்டாவதானி ஸ்ரீ இ. லவத்தியலிங்கம்பிள்ளை, பிரசித்த கொத்தாரிஸ் ஸ்ரீ ஆ. விநாயகமூர்த்திப்புலவர், ஸ்ரீ ப. சுப்பிரமணியபிள்ளை சைவவைஷ்ணவபுராணப்பிரசங்கி, பசுவரபாதபுரம் ஸ்ரீ குமாரவேற்செட்டியார் உபாத்தியாயர் ஆகியோரே.

இனி, இந்நூலாசிரியராற்செய்யப்பட்ட பிறநூல்களியாவையெனின், மறைசைத்திருப்புகழ், நீர்வைவெண்பா, வல்லிபுரேஸ்வரர் பதிகம், நீர்வை அரசகேசரிப்பிள்ளையார்ஊஞ்சல் எச்சரீகை பராக்கு கீர்த்தனம் முதலியன, வேதாரண்யேஸ்வர ஊஞ்சலாதி கீர்த்தனைகள், இன்னும் இவைபோல்வன பிறவுமாம். இனி இந்நூலினை யச்சிடுவித்தார் நூலாசிரியரின் பிரதமபுத்திரராகும் ஸ்ரீ முத்துக்குமாரபிள்ளை: இனி இந்நூலாசிரியர் யாவரிடங் கல்விகற்றாரெனின் சேனாதிராசபிள்ளை உபாத்தியாயரிடமாகும். இனி இந்நூலினாலாகும் பயன் சிவபெருமானதுபெருமையையறிந்து துதித்து அவரருள்பெறுதல்.

இங்ஙனம்,

சிங். சிவ. பண்டிதற், தடராசபிள்ளை,

நீர்வையம்பதி, யாழ்ப்பாணம்.

திருவள்ளுவரும் ஞானவெட்டியும்.

நமது தமிழகஞ்செய்த தவப்பயனுதத்தோன்றித் திருக்குறளென் னும் தெய்வப்பனுவலியருளிய ஆசிரியர் திருவள்ளுவனரின் அருமை பெருமைகளையறியாதார் மிகவுஞ்சிலரேயாவர். இப்பெரியார் அருளிய திருக்குறளை, அதுதோன்றியகாண்முதல் எம்மதத்தினரும் தம்மதத்திற் குரிய நூலென்றுகூறிவருவதுடன், தமிழ்மொழிவழங்காப் பிறதேயத் தினரும் அதனை நன்குபடித்துத் தத்தம்பாஷைகளில் மொழிபெயர்த்து மிகப்பாராட்டியும்வருவாராயினர்.

இம்மகானது தெய்வப்புலமையையும் இவரருளிய நூலினருமை யையும் நன்குணரப்பெறுதமார்சிலர், இற்றைக்கு இரண்டுமூன்று நூற்றாண்டுகளுக்குள் இயற்றப்பட்டு வெளிவந்துள்ள "ஞானவெட்டி" யென்னும்நூலைக்கண்டு மயக்கமுற்று இந்நூலியற்றினோனும் திருக்குற ளருளிய திருவள்ளுவனொன்றே உண்மையறியாமற் கூறிவருகின்ற னர். அன்னோர்கூற்று வலியுடைத்தாவென்பதை யீண்டாராய்வாம்.

ஞானவெட்டியின் ஆசிரியர், ஆரியத்திலும் தமிழிலும் ஒப்பற்ற புலமையும் தெய்வத்தன்மையும்வாய்ந்த சிலபெரியோர்களையும், அன் னோர் நம்மவர்கட்குப் பெரிதும் பயன்படும்வண்ணம் இயற்றியருளிய நூல்களையும், பொருமை செருக்காகி குறும்புகள்விளைப்பதாய் முக் குணக்கடைநிற்குந் தாமதக்குணச்சேட்டையாலோ அன்றிப் பிறிதென் கொண்டோ, தம்நூலில் வாய்கூசாது நிந்தித்திருக்கின்றனர், அச்செய் யுட்களைக் கீழே தருகின்றோம்.

வியாசர்சொல்லும்பாரதத்தில்வெகுபொய்வீணும்
மேதினியோர்மாய்கையினில்விருப்பஞ்சொன்னர்
ஆய்ந்துகவிபாடிவிட்டான்கம்பன்வம்பன்
அதிதராமாயணத்திலேகம்பொய்தான்
சாயாமலதிவீரபாண்டியன்சொல்லும்
தமயந்திசரித்திரமுடதமுஞ்சொன்னர்
சுயமாகாதிகவிகள்சுத்தப்பொய்தான்
தொடுகவிமாணிக்கவாசகர்சொன்னாரே. (ஞானவெட்டி 579)

தேவாரமானதிருவாசகத்தைச்
செகத்தோர்கள்படித்துமெத்தத்தியங்கினர்கள்
பேயானவாண்டிகட்குப்பிழைப்புக்காகப்
பேசிவைத்தார்மற்றொன்றும்பிசகேயில்லை. (ஷே. 600)

மேலேவரைந்துள்ளசெய்புட்களில் வியாசர்பாரதமும், கம்பர் இராமாவதாரமும், அதிவீரராமபாண்டியர் கைடதமும், சைவசமயாசாரியர் நால்வரும் திருவாய்மலர்ந்தருளிய தேவாரதிருவாசகங்களும், மக்கட்குப்பயன்படாப் பொய்ந்நூல்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள், இராமாவதாரமியற்றியருளிய கம்பர், (1120 கி. பி.—1200 கி. பி.) கி. பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டினிடையில் விளங்கியவராதல்வேண்டுமென்று சேதுஸமஸ்தானவித்வான் ப்ரும்மஶ்ரீ உ. வே. ரா. இராகவையங்காரவர்கள் செந்தமிழ் 3-ஆம்தொகுதி 6-ஆம்பகுதியில் நிரூபணஞ் செய்துள்ளார்கள். தமிழில் கைடதமியற்றியருளிய அதிவீரராமபாண்டியரே, கூர்மபுராணம், இலிங்கபுராணம், வாயுசங்கிதை, காசிகாண்டம் முதலிய நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துப்பாடியருளிய அரசரேரென்ப. இம்மன்னர்பெருமான், சகம் 1486-ல் தென்காசியில் முடிசூட்டப்பெற்று சகம் 1514 வரை ஆட்சிபுரிந்தனரென்று தென்காசிக் கோயிற்கோபுரத்திற்காணப்படுஞ் சிலாசாசனங்கள் அறிவிக்கின்றன.* ஆகவே, இவ்வரசர் கி. பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டினிறுதியில் (கி. பி. 1564—கி. பி. 1592) வாழ்ந்தவராதல்வேண்டும். இனி, திருக்குறளருளிய திருவள்ளுவனார் தம்நூலை, அக்காலத்தே தென்மதுரையகத்துத் தமிழ்க்கரசராய்வீற்றிருந்தருளிய மூன்றுசங்கப்புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மராதுமுன்னிலையி லரங்கேற்றியுள்ளாரென்பது, அச்சங்கத்துச்சான்றோர் அதனைத் தங்கள்செவியாரக் கேட்டு மனமார வுவந்து வாயாரப் புகழ்ந்துபாடியுள்ள திருவள்ளுவமாலைப்பாடல்களால் நன்கு விளங்கும். மூன்றுசங்கம் கி. பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டிலும் அதற்கு முந்தியகாலங்களிலும் நின்றுநிலவியதாகலின் அச்சங்கத்திறுதிக்காலத்தில் தம்நூலையரங்கேற்றிய திருவள்ளுவனாரும் கி. பி. இரண்டாம்நூற்றாண்டில் விளங்கியவராகற்பாலர். இதுகாறுஞ்செய்தவாராய்ச்சியால், திருக்குறளருளிய திருவள்ளுவனார் கி. பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டிலும், இராமாவதாரமருளிய கம்பர் கி. பி. 12-ஆம்நூற்றாண்டினிடையிலும்,

* Travancore Archæological series No. VI p. p. 26.

நாடகமியற்றிய அதிவீரராமபாண்டியர் கி. பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டினிறுதியிலும் வாழ்ந்தவர்களென்பது நன்குவெளியாதல் காண்க.

இதனால், கம்பரும் அதிவீரராமபாண்டியரும் திருவள்ளுவனுர்க்குப் பலநூற்றாண்டுகட்குப் பிற்பட்டவர்களென்பது இனிதுவிளங்கும். ஆகவே, மேற்கூறிய கம்பரையும் அதிவீரராமபாண்டியரையும் தம் ஞானவெட்டியில் நிந்தித்துப்போந்த ஆசிரியர் திருக்குறளருளிய திருவள்ளுவனென்றுகூறல் சிறிதும் பொருந்தாதென்க.

அன்றியும், திருக்குறளுக்குச் சிறந்தவுரைவரைந்தவரும் இருபெருமொழியினும் நுண்மாணுழைபுலன்படைத்த பேரறிவாளருமாகிய ஆசிரியர் பரிமேலழகர் நம் தெய்வப்புலவரியற்றிய வேறுநூல்களிருப்பின், திருக்குறளுக்குத் தாம் எழுதியவுரையில், அந்நூல்களிலிருந்து ஆங்காங்கு மேற்கோள்கள் எடுத்துக்காட்டி ஆசிரியர்கருத்தை விளக்கிச் செல்வார். அவர் அங்ஙனம் எடுத்துக்காட்டாமையால் நமது பெருநாவலர் திருக்குறளொத்தவிர வேறுநூலொன்றும் இயற்றினரில்லை யென்பது நன்குபுலனும்.

இனி, ஞானவெட்டியின்ஆசிரியர் தம்நூலிற் சிலபெரியோர்களை நிந்தித்திருப்பதுபோல் வேதத்தையும் அந்தணரையும் பல்காலும் நிந்தித்திருக்கின்றனர். நமது திருவள்ளுவனுர் அங்ஙனம் செய்யாரென்பது,

"அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்" (3-வது அதிகாரம் 10.)

"மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்" (14-வது 4.)

"அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாகியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல்" (55-வது 3.)

"ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்
காவலன் காவா னெனின்" (56-வது 10.)

என்னும் குறள்வெண்பாக்களா னினிதுவிளங்கும்.

இனி, ஞானவெட்டியுடையார் தம்நூலில் தம்பெயர் திருவள்ளுவ ரென்றும், தாமே 1300 குறள்வெண்பாக்களையுடைய திருக்குறளியற்றி வைத்தவரென்றும் கூறியிருத்தல் ஈண்டுக் கவனிக்கத்தக்கது.* இவ் வாசிரியர் திருவள்ளுவரென்னும் பெயருடையவராயிருக்கலாம். ஆனால், திருக்குறளைத் தாமியற்றியதாகக்கூறல் சிறிதும்பொருந்தாது. தம்மைத் தத்துவங்களுணர்ந்த சிறந்த ஞானியென்றும் தம்நூலே உலகிற்குப் பயன்படக்கூடிய அரியநூலென்றும் வாய்ப்பறைசாற்றிச்செல்கின்ற இவ்வாசிரியர் இங்ஙனம் பொய்கூறற்கு எங்ஙனம் துணிவுற்றனரோ அறியேம். அன்றியும், உலகிற்குபகாரமாய்த் திருக்குறளைத் தாமியற்றி வைத்ததாகச் சிறிதும் அஞ்சாது பொய்கூறுகின்ற இந்நூலுடையார்,

"பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று"

"எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு"

"உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தா
ருள்ளத்து ளெல்லா முளன்"

"மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் றவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரிற் றலை"

"யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லை யெனைத்தொன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற"

என்னும் குறள்வெண்பாக்களைச் சிறிதும் படித்தறிந்தவராகக்கூடத் தோன்றவில்லையே யென்று மிக வருந்தவேண்டியதாயிருக்கிறது.

இந்நூலுடையார் மருத்துவமுறைகளிற் சிலவற்றையறிந்துள்ளா ரென்ப தண்மையே. ஆனால் அருமையும் பெருமையும்வாய்ந்த பழைய

* "பெருநூல்களாயிரத்தைந்நூறிந்நூல்
முன்னமேயான்பாடிவிட்டேனுயிரத்துமூன்நூறு
மூடித்துவைத்தேன்குறளதுவாயுலகோர்க்காண்டே". (ஞானவெட்டி 1737.)

நூலாகிய திருக்குறளைத் தாமியற்றியதாகக்கூறினால் அக்கூற்றைத் தமிழகத்தினர் அங்கிகரிப்பாராவென்று ஆராயாது இங்ஙனங்கூறியது இவரது அறியாமையின்பாற்படுமேயன்றிப் பிறிதின்றென்க. அன்றியும் இவரியற்றிய ஞானவெட்டியென்றநூலில் எத்தனையோசெய்யுட்கள் பிழையுடையனவாகக்காணப்படுகின்றன.

இனி, 'ஞானவெட்டி' என்னும் சொற்றொடரில் 'வெட்டி' யென்பதின்பொருள் வழியாம்; தஞ்சைஜில்லாவிற் கடலோச்சார்ந்தபிரதேசங்களில் வழியை வெட்டியென்று இன்றும் வழங்கிவருகின்றனர். ஆகவே, இந்நூலும் அப்பிரதேசங்களில், இற்றைக்கு இருநூறு(200)வருடங்கட்குமுன்னிருந்த ஒருவராலியற்றப்பெற்றதாதல்வேண்டும்.

இதுகாறுங்கூறியவாற்றால், ஞானவெட்டியையியற்றினோர் திருக்குறளருளிய திருவள்ளுவனாரல்லரென்பதும் அந்நூல், இற்றைக்கு இருநூறுவருடங்கட்குமுன்னர், தஞ்சைஜில்லாவிற் கடலோச்சார்ந்தபிரதேசத்திருந்த ஒருவராலியற்றப்பெற்றதென்பதும், தெய்வப்புலமைத்திருவள்ளுவனார் திருக்குறளைத்தவிர வேறெந்நூலும் இயற்றவில்லையென்பதும் நன்குவிளங்கிநிற்றல் காண்க.

T. V. சதாசிவப்பண்டாரத்தார்,
திருப்புறம்பயம்.

1916-வது பிப்பிரவரிமீ 3வ காலை 9-மணிக்கு நடந்த மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் காரியநிர்வாஹ ஸபையில் முடிவுசெய்யப்பட்ட தீர்மானங்களின் விவரம்.

———:()o():———

1. மாட்சிமைதங்கிய இராமநாதபுரம் ராஜா ஹிஸ் ஹைனெஸ் பா. ராஜாராஜேஸ்வர சேதுபதியாகிய முத்துராமலிங்கசேதுபதியவர்கள்
—அக்கிராசனாதிபதி.

2. மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ காண்பகனார் அப்தல்சுபான் சாஹிப் அவர்கள்.

3. ,, V. S. இராமஸ்வாமி சாஸ்திரியவர்கள்.

4. ,, T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார் அவர்கள், B. A., B. L.

5. ,, T. N. சுந்தரராஜையங்கார் அவர்கள், B. A., B. L.
இவர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

தீர்மானங்கள்:—

I. 1915-வது அக்டோபர், நவம்பர், டிசம்பர்மீங்களின் வரவு செலவு கணக்குகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டன. அதிகாழிகை வேலைசெய்வதற்குவாங்கும் அதிகவரவைத் தண்டக்க வரவுகாட்டத்தீர்மானம்.

II. 1. மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ செல்வர்தம்பியா அவர்கள், மெடிகல் ஸ்கூல், சிங்கப்பூர்.

2. ,, அ. சரவணமுத்தன் அவர்கள், பிரசாரகர், கோட்டைடமூனை, மட்டக்களப்பு, Ceylon.
இவர்களைச் சங்கத்தின் அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக்கொள்ளலாமென்று தீர்மானிக்கலாயிற்று.

III. பெரியகுளம் Young Men's Hindu Association காரியதரிசியவர்கள், ஷ சபைக்குச் செந்தமிழ் இனமாக அனுப்பவேணுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருப்பதற்கு, செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையைப் பாதிவிலைக்கு அனுப்பலாமென்று தீர்மானம்.

IV. சங்கத்திலிருக்கும் தொல்காப்பிய எட்டைத் தமக்கு அனுப்பி வர்ங்கிக்கொள்ளவேணுமென்று மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ ராவ்பகதூர் S. பவானந்தம்பிள்ளையவர்கள் 5—1—16ல் எழுதிக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பதற்கு, சங்கத்திலிருக்கும் எட்டுப்பிரதிகள் அனுப்புவது பொதுவிதிக்கு விரோதமாயிருப்பதாலும், சங்கம் பதிப்புகள் சம்பந்தமாய் ஆராய்ச்சிக்கு அடிக்கடி அவைகள் வேண்டியிருப்பதாலும் எட்டுப்பிரதிகளுக்கு ஈகல் கொடுக்கலாமென்றும், ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ பவானந்தம்பிள்ளையவர்கள் அனுப்பும் பண்டிதர் சங்க எடேலைப்பார்த்துப் பரிசிலனைசெய்வதற்குச் சௌகரியம்செய்துகொடுக்கும்படிக்கும், அதன் பிறகு எந்த எட்டுப்பிரதியாவது அத்தியாவசியமாய்ச் சென்னையிற் பார்க்க வேணுமென்று ஏற்பட்டால் அதுவிஷயத்தைப்பற்றி ஆலோசிக்கப்படுமென்றும் தீர்மானம்.

(Signed) B. Raja Rajeswaran,
President,
Madura Tamil Sangam.

3—2—16.

(*True Copy.*)

(குறிப்பு) திறல்-வெற்றி; இது, போரும் கல்வியும் கொடையும் முதலிய ஆண்மைக்குணம்பற்றிவருவதாம். அது பரத்தலாவது உலகெங்குமறியப்பிரசித்தி பெறுதல். பாசி-உவமையாகுபெயர். பாசிபோலிருக்குஞ்சொற்களுஞ் செய்கைகளுமாவன.—நீரிலுள்ளபாசி பிறர்க் கொருதீங்குமில்லதாய் நன்னீர்கொள்பவராலொதுக்கப்படுவதுபோல அவரது நன்னீர்மைகொள்வாரால் ஒதுக்கற்பாலன. கரந்துமறைத்தல்-வஞ்சித்துமறைத்தல்; அதாவது அவர் நன்னீர்மையுடைய ரெனத் தானறிந்துவைத்தே பிறர் அதனை யறியாவண்ணம் அவரது மெல்லிய குற்றங்களால் மறைத்துப்பேசுதல். 'கையான்மறைப்பாரில்லே' என்றது தாம் பாராது மறைத்துக்கொள்வதல்லது உலகத்தார்க்குத்தெரியாவண்ணம் கையான் மறைக்கவல்லாரில்லே என்றவாறு. மிக்கபுகழுடையாளொருவனை யொருவன் புகழ்ழியப்பேசுமிடத்து, அது பொருதார் அவனைநோக்கிச் சூரியனைக் கையால் மறைப்பவன் நீதானே என்னும் சாதாரணவழக்கே இப்பாட்டில் எடுத்துக்கொண்ட பழமொழிபோலும். இப்பாட்டால், குணமே யொருங்குடையாருங் குற்றமே யொருங்குடையாரு முலகத்தின்மையால், உலகப்பிரசித்திபெற்ற பெருந்தகையாளரிடத்துள்ள மெல்லிய சில குற்றங்களையே பொருமைக்குணமுடையார்கூறுவாராயினும் அவை கொள்ளத்தக்கனவல்லவென்பதும்,அவற்றை யொதுக்கிக் குணங்களையேபாராட்டவேண்டுமென்பதும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

35. தமனென் றிருநாழி யீத்தவ னல்லா
னமனென்று காயினுந் தான்காயான் மன்னே
யவனிவ னென்றுரைத் தெள்ளிமற் றியாரே
நமநெய்யை நக்கு பவர்.

எ-து, தன்னையுறவென்று தனக் கிருநாழியாயினுமுதவினவன் தன்னைக்காயினுங் காயுமத்துணையல்லது, நம்சுற்றத்தானென்றிகழ்ந்து தனக்குதவியவன்றன்னை அவனிவனென் றிகழ்ந்துரைத்துத் தான் காயலாகாது; தெய்வத்தையூட்டிய நெய்யைக் கூசாதேநக்குவார் யாவரு மில்லையாதலால் எ-று.

(குறிப்பு) தமனென் றிருநாழியீந்தவன்காயினும் (காயும்) அல்லால் நம னென்றெள்ளி அவனிவனென்றுரைத்துத் தான்காயான் எனக் கூட்டுக.'தன்னை யுறவென்று தனக் கிருநாழியாயினுமுதவினவன்' என்றது வற்போன் தொடர் புடையான் என அபிமானித்து ஏதேனுஞ் சிறிதுதவினவன் என்றவாறு. இரு நாழி-நெற்களவேள்வியி லாதலர்க்கிடுவதொரு சிறிய அளவு. 'தன்னைக்காயினும் காயுமத்துணையல்லது' என்றது அவனும் காயான், ஒரோவழிக் காய்வானாயினும்

ஈயப்பெற்றேனுக்குப் பழியும் பாவமு முண்டாகாதிருக்கவேண்டி, அக்காய்தலல வின் ஒழியுமாறு பொறுத்திருப்பதே நலமாயிருப்பவும் அது செய்யாதென்ற வாறு. ஈண்டுக் காயினென்றது "தொடிற்சுடின்"* என்புழிப்போலத் தன் வினைப்பெயரெஞ்சினின்றமையா லது காயுமென விரித்துரைக்கப்பட்டது. 'நம் சுற்றத்தானென் றிகழ்ந்' தென்றது ஈயப்பெற்றே னெதிர்த்துக்காய நெஞ்சு தினிதற்குள்ளதோரேதுவை விரித்துரைத்தவாறு. இதனால், தொடர்பில்லாதார் காயின் எதிர்த்துக்காய்தலாகாதென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. 'தனக்குத வியவன்றன்னை' என்றது காய்தலாகாதென்பதனை வலியுறுத்தும்பொருட்டு ஈந் தோன் நன்றிபாராட்டற்குரியான் என்பதை நினைப்பூட்டியவாறு. நமநெய்-மந்திரமுடிவில் நம (எனதில்லை) என்றுசொல்லித் தேவரையூட்டுதற்கு வேள் விக்கண்வைத்த நெய். உரையில் ஊட்டியநெய்யை யென்றது ஊட்டியவைத்த நெய்யை யென ஒருசொற் பெய்துரைக்கற்பாற்று. கூசுதற்கேது ஒழுக்கக்கேடும் காரியக்கேடும் உண்டாமென்னும் நினைவாதலால், கூசாதென்றது அந்நினை வின்றி என்றபடி. விரலிற் றீச்சுட்டால் உடனே நாவால்நக்கிப்போக்கல் கொல் லுலைமுதலியவற்றில் ஆதரர்வழக்கானமையால் அவ்வழக்குப்பற்றி, வேண்டிற் றுதவும் வேள்விக்குரிய நமநெய்காய்ச்சுஞ்சடங்கில் அந்நெய் விரலிச்சுடினும் ந(ம்)மநெய்தானேயென் றிகழ்ந்து நக்குதலிச்செய்யாதவாறுபோல, எற்போனை இடுவோன் ஏதேனும் ஒருசமயம் காயுமாயினும் அவனை எமனென்றிகழ்ந்து, அவ்வேற்போன் காய்தலாகாதெனப் பொருளொடுபொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. இதன்பழமொழி, தீக்கீடுநெய்யில் நாக்கிடலாமா என்பது. இது வைதிகவழக் காகிய ஒழுக்கநெறிபற்றிவந்த பழமொழி. இப்பாட்டாற் செய்ந்நன்றி மறக்க லாகாதென்பது கூறப்பட்டது.

36. மிக்குடைய ராகி மிகமதிக்கப் பட்டாரை
யொற்கப் படமுயறு மென்ற லிழுக்காகும்
நற்கெளி தாகி விடினு நளிர்வரைமேற்
கற்கிள்ளிக் கையுய்ந்தா ரில்.

எ-தி, முதன்மையாய மிக்கபொருளுடையராகிப் பிறரான்மதிக் கப்பட்டாரை வறியராம்படிமுயல்வேமென்றுநினைத்தல், தமக்கிழுக்கா கும்; மிகவுஞ் சிறிதா யெளிதாயிற்றாயினும், பெரியவரைமேலுள்ளகல் லிக்கிள்ளிக் கைவருந்துதலிற்பிறரில்லையாதலால் எ-று.

(குறிப்பு) பிறரான்மதிக்கப்படுதலாவது அறத்தாறீட்டித் தக்குழியீதல்பற்றிப் பிறரால் நன்குமதிக்கப்படுதல். 'வறியராம்படிமுயல்வேமென்றுநினைத்தல்' என் பதற்கு அவரது ஆக்கங்காணப்பொறாநினைத்தல் என எழுவாய் வருவித்

* திருக்குறள் 116-ம் அதிகாரம் (பிரிவாற்றாமை) குறள்—9.

தரைத்துக்கொள்க. 'வறியராம்படி முயல்வேமென்று' என்றது அவரது ஆக கத்தை யழிக்கமுயல்வேமென்று என்றவாறு. 'நினைத்தல் தமக் கிழுக்காகு'மென் றதனால், சொல்லலும் முயறலும் இழுக்காமென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. இழுக்கு-ஈண்டு முயற்சியும் பயன்படாது தாமும் நலிவெய்தல்பற்றிப் பிறரால் இகழப்படுதல். இங்ஙனம் இழுக்காகுமென்றதனை, ஸ்தாலீபுலாகநியாயம்பற்றிய திருஷ்டாந்தமுகத்தால் நிரூபிக்கிறார், நற்கெளிதாகி என்று தொடங்கி. நற்கெளி தாகிவிடினும் என்பதை மத்திமதீபமாகக்கொண்டு ஈரிடத்துங் கூட்டியுரைத்துக் கொள்க. 'மிகவுஞ்சிறிதாய்'என்றது அழிக்கக்கருதும்பொருள்போற் பெரிய மலையினின்றுமெடுத்துக்கொள்ளும் பொருளின்சிறுமைகூறியவாறு. 'எளிதா யிற்முயினு'மென்றது அழிக்கும்முயற்சிக்குப் பிற தடையொன்றுமின்றியிருந் தாலும் என்றபடி. கிள்ளுதல்-விரலிடைவைத்து நமட்டல். இப்பாட்டால், மலை போலும் மிக்கசெல்வமுடையாரதுபொருளைக் கெடுக்கமுயலும் பொருமையுடை யார்முயற்சி பயன்படாதுபோவதுமன்றி, அவர் தாமும் தன்புறவர் என்பதுபற் றிப் பொருமையொழிக்கவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. இதன் பழமொழிப் பொருள் "கற்கிள்ளிக் கையிழந் தற்று"என நாலடியுள்ளும்* எடுத்தாளப் பட்டது.

37. வைத்ததனை வைப்பென் றுணரற்க தாமதனைத்
துய்த்து வழங்கி யிருபாலு மத்தகத்
தக்குழி நோக்கி யறஞ்செய்க வஃதன்றே
வெய்ப்பினில் வைப்பென் பது.

எ-து, தாம் தேடிச் சேமித்துவைத்தபொருளைத் தமக்குதவும் வைப்பென்றுகருதற்க, தாம் அப்பொருளைநுகர்ந்தொழுகியிருமைக்கு மழகிதாகத் தகுதியுள்ளவிடம்பார்த்து அறத்தைச்செய்க; அவ்வறஞ் செய்கையன்றே தாம் தளர்ந்தகாலத்துத் தமக்குதவும் வைப்பென்று சொல்லப்படுவது எ-று.

(குறிப்பு) வைப்பு-கேடுற்றவிடத்து உதவுமாறுவைக்கும் சேமநிதி. 'தம குதவும் வைப்பென்றுகருதற்க' என்றது வைத்தவர்க்குக் கேடுநேராதவழி அது அவர்க்கு உதவுதலின்மையாலும், மிக்ககேடுநேரும் ஒரோவழி அதுவும் அழியு மியல்புடையதாகையாலும் அது தம்மதென்று கருதத்தக்கதன்றென்றவாறு. பின்னர், 'தக்குழிநோக்கியறஞ்செய்க' என்பதனுள், கொடையும் அடங்கினமை யால், 'துய்த்துவழங்கி' என்பதிலுள்ள வழங்குதலை ஒழுகுதலாகக்கொண்டு 'நுகர்ந்தொழுகி' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. ஒழுகல் இடையீடின்றிநிகழ்த

* 34-ம் அதிகாரம் (பேதைதமை) செய்—6.

லாதலால் 'நுகர்ந்தொழுகி' என்பதற்கு நுகராநின்றுகொண்டேயென்பது கருத்தாகக்கொள்க. 'இருமைக்கும்' என்றது இம்மை மறுமை யென்னும் இருவகை வாழ்வுக்கு மென்றவாறு. அத்தக வலித்தல்விகாரம். இருவகைவாழ்வுக்கும் அழகாவது இன்பமுடைமையும், அறனுடைமையும். 'அழகிதாக' என்றது அழகுடையதாக என்றவாறு. இம்மைவாழ்வுக்கு அழகுடைமை நுகர்ந்தொழுகுதலும், மறுமைவாழ்வுக்கு அழகுடைமை தக்குழிநோக்கி அறஞ்செய்தலால்வரும் புண்ணியமு மாம். இருவகைவாழ்வுக்கும் இவை இன்பமாகிய அழகையுண்டாக்கும் உரிமையுடையவாதல்பற்றி அவற்றிற்கு அழகுடையவாயின. தகுதியுள்ளவிடம் பார்த்து அறத்தைச்செய்தலாவது: காலதேசபாத்திரங்களையறிந்து, அவர் தளர்வு தீரவேண்டியநன்மைகளைச் செய்யத்தக்க அறச்சாலைகளை நிறுவுதல். இங்ஙனம் அறச்சாலைகளைநிறுவுமவர் வறுமையுற்றஞான்று தாமும் அதனுன் ஆதரிக்கத் தக்கோராய்ப் பாதுகாக்கப்பெறுதலால் இம்மைக்கண்ணும், உடல்நீங்கியவழிப் புண்ணியப்பேற்றுல், தேவராய்ச்சென்று இன்புறுதலின் மறுமைக்கண்ணும் நன்மையடைதலால், அது "தாம் தளர்ந்தகாலத்துத் தமக்குதவும் வைப்பென்று சொல்லப்படுவ"தாயிற்று. எய்ப்பினில்வைப்பென்பது, ஆபத்திலுதவுதற்குவைக்கும் நிதிபோல்வதொன்றை ஆபத்தநம் என்னும் வடமொழிச்சொலவடையான் வழங்கும் பழமொழி. இது, "ஈசனையிலங்குஞ்சுடர்ச்சோதியையெந்தையை யெனச்கெய்ப்பினில்வைப்பினே" எனப் பெரியதிருமொழியுள்ளும்* வழங்கப்பட்டது. இப்பாட்டாற் பெருஞ்செல்வமுடையா ரறஞ்செய்யுமாறும், அதன் பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

38. உற்ரு னுரூஅ னெனல்வேண்டா வொண்பொருளைக்
கற்ரூனே நோக்கியே கைவிடுக்க—கற்ரூன்
கிழவ னுரைகேட்குங் கேளா னெனினு
மிழவன் றெருதுண்ட தூப்பு.

எ-து, தனக்குச் சுற்றத்தான் அல்லன் என்று ஆராயவேண்டுவதில்லை; தனது ஒள்ளியபொருளைக் கற்றறிந்தானேநோக்கியே யவன் மாட்டேகைவிடுக்க; கற்றவன், தன்னையாக்கிய தலைவன்சொல்லைக்கேட்டுச்செய்யும்; செய்யாஞயினும், எருதுண்ட தூப்பு ஒருவற் கிழவன்று; ஆதலால் அவன் கொண்டபொருளும் கடைக்காற் றனக்கே யுதவும் எ-று.

(குறிப்பு) இப்பாட்டு, தலையாயவினையாளனைத் தலைவன் வைத்தாளுமாறு கூறுகின்றது. 'கற்ரூ'னென்றது 'கிழவனுரைகேட்கும்'என்னுங்குறிப்பால், கிழவனுரைகேட்டுச் செய்தற்குரிய தொழிற்றுறைக்கல்விகற்றூனென் எனப் பொருள்படு

* 7-ம்பத்து, 10-ம்திருமொழி. 4-ம்பாசுரம்.

தலால், அதற்கேற்ப 'ஒண்பொருள்' என்றது புகழொடுபொருந்திய பொருள்வரு வாய்க்குரிய தொழிற்றுறையையெனக் கொள்க. 'தனக்குச் சுற்றத்தான் அல்லன் என்று ஆராயவேண்டுவதில்லை'என்றது மிக்கபொருள்படைத்தானுருவன், அப் பொருளைப் பாதுகாத்து மேலும்வளர்த்தற்குரிய வினையாளனைத் தெரிந்தெடுக்கு மிடத்து, பொதுவாக இவன் நம்சுற்றத்தானுதலால் நம்பொருளைப் பாதுகாக்குந் தொழிற்றுறைவினைக்கு உரியன், இவன் நம் சுற்றத்தா னல்ல னுதலால் அவ் வினைக்கு உரியனல்லன் என ஆராய்ந்து சுற்றத்தானுயிருப்பவனையே அவ்வினைக் குரியனுய்த் தெரிந்தெடுப்பது சாதாரணவழக்காயிருப்பினும், ஆராயப்படுவான் அத்தொழிற்றுறைவினையிற்பயின்று தேர்ச்சிபெற்றுளனுயிருப்பானுயின் அச் சிறப்புப்பற்றி அங்ஙன மாராயவேண்டுவதில்லையென்றவாறு.'ஒள்ளியபொருளை' என்றது புகழொடுகூடிய பொருள்வருதற்குரிய தொழிற்றுறையை யென்றபடி. இதுவே தொழிற்றுறைக்கல்விகற்றுனைநோக்கிக் கைவிடுதற்குரிய செயப்படு பொருளாயிற்று என்பதை, வினைக் கைப்பொருளை, பின்னர் "மறந்தானுந் தாமு டைய தாம்போற்றி னல்லாற், சிறந்தார் தமரென்று தேற்றுர்கை வையார்"*எனத் தமராயிருப்பினும் தெளியப்படாதாரிடம் கைவிடுதல்கூடாதென விலக்கப்பட்ட மையானும் அறிக. 'கற்றறிந்தோனைநோக்கி' என்றது, இவன் பொருள்செய்யும் தொழிற்றுறைநெறி கற்றறிந்தோனு? அல்லனு? என் றுராய்ந்து கற்றறிந்தா னெனத் தெளிந்து அவன் அது கற்றறிந்தமையேநிமித்தமாகக்கொண்டு என்ற வாறு. இதனுல் வினைக்குரிமைநாடுமாறு கூறப்பட்டது. 'கைவிடுக்க'என்றது தன் வயமாய் வையாது அவன்வயமேயாக்குக என்றவாறு. கைவிடாது தன்வயமாயும் வைத்திருக்குமாயின் அதன் ஆக்கக்கேடுகள் அவன்பொறுப்பாகாமையாலும், ஒரு வினைக் கிருமூப்பு உதவாதாகலானும், அது நன்குசெல்லாதென்பது கருத்தாகக் கொள்க. இதனுல் வினைக்குரிமைநாடியபின்றை அவனை அதற்குரியனுக்க வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. கைவிடுத்தவழி அவ்வினைக்களத்தில் அவன் சொல்லே செல்லவேண்டுமாகையால், தலைவன், தனக்கதுகூடமாகுமவற்றைத் தானேசொல்லவும், அது செல்லவும் இடமில்லாதகுறையுளதெனக் கொள்ள லாகாதென்பார், 'கற்றேன் கிழவனுரைகேட்கு' மென்றுர். 'கற்றவன் தன்னை யாக்கியதலைவன்சொல்லைக் கேட்டுச்செய்யும்' என்றது: பொருள்செய்யும்நெறி யறிந்த வினையாளன் தன்னை வினைக்குரியனுக்கியதலைவன், தனக் கதுகூடமாகச் சொல்லுமவற்றைக்கேட்டு அவனுக்காக்கமுண்டாகுமாறு தவறுதசெய்வன் என்ற படி. 'கேளானெனினும்' என்றது தலைவன் உலோபகுணத்தாற் செலவுசுருக்கச் சொல்லுவது ஒரோவழி தானுெடும் நுணுகியஉணர்வொடும் பொருந்தாதவிடத்து அதனைக்கேளாதே பிறிதுறச்செய்வானுயினும் என்றபடி. 'எருதுண்டதுப்பு ஒரு வற் கிழவன்று'என்றது அவ்வினைக்களத்தினூட்டத்தி லவன் கேளாதுசெய்யும்

---

* இந்நூலின் 43-ம் செய்யுள்.

பொருள்விரயமானது, தலைவனதுகருத்தைக்கடந்து உழவனூட்டும் எருத்தினுணவுபோல நட்டமாகாதென்பதாம். அதாவது அவ்வுணவுமிகுதியாலுண்டாம் பொருட்செலவினின்றும் எருத்தின் உடல்வளர்ச்சியாலுண்டாம் விலமதிப்பேற்றமும், உழைப்புமிகுதியாலுண்டாம் வினைபயனேற்றமும் ஆகிய பொருள்வரவுமிகுவதுபோலக்கிழவனேக்களோதுவினைக்களத்தையூட்டும்பொருட்செலவினின்றும் அவ்வினைக்களத்தின் உடல்வளர்ச்சியின் விலமதிப்பேற்றமும் வருவாய்மிகுதியுமாகிய பொருள்வரவுமிக்கிருக்குமென்றவாறு. 'ஆதலால் அவன்கொண்ட பொருளும்கடைக்காற்றனக்கேயுதவும்' என்றது அத்தொழிற்றுறையூட்டத்தின் பொருட்குக் கற்றேன்கொண்டபொருளும் வருவாய்மிகுதியால் முடிவிற் பொருளுடையானுக் குதவுமெனக் கற்றேனைவைத்தாளுதலாலுண்டாகும் நன்மை கூறியவாறு. 'எருதுண்டவுப்பு'என்ற பாடத்தில்,'உப்பிட்டவரையுள்ளளவுநினை' என்பதிற்போல உப்பென்பதும் ஈண்டு உணவை யுணர்த்தியதென வுணர்க. காளைதின்றது பாழாகாது எனவும், எருதினாட்டம் உழதாற்றீதும் எனவும் உழவர்குழுவழக்கால்வந்த பழமொழிப்பொருள் இப்பாட்டிற் காட்டப்பட்டது. காளைதின்றதென்றது காளைக்குக் கிழவனுரைகோதாது வேண்மெளவு உழவனூட்டும் பருத்திவிதைத்தொக்கு முதலியன.

39. நாட்டிக் கொளப்பட்டார் நன்மை யிலராயிற்
காட்டிக் களாது மெனவேண்டா—வோட்டி
யிடம்பட்ட கண்ணு யிறக்குமை யாட்டை
யுடம்பட்டு வெளவுண்டா ரில்.

எ-து, தம்மாலே யாக்கிக்கொள்ளப்பட்டார் தாமேவப்பட்ட காரியத்தின்கணின்று தம்மையேவினார்க்கு நன்மையாவதைச்செய்கிலராயின் அச்செய்யாமையைப் பிறர்க்கறிவித்துக் காரியத்தின்கணிறுத்தலைக் களேவேமென்று கருதாதே,குலைகளேயோட்டியிடமுண்டாகவே யகன்ற கண்ணினையுடையாய்! சாவக்கடவமையாட்டை யுடம்பினையட்டுக் குருதிகொண்டவரில்லை எ-று.

(குறிப்பு) இப்பாட்டு, இடையாயவினையாளரும் தலைவரும் இவ்வாறு ழுகற்பாலரென்பது கூறுகின்றது. 'தம்மாலே யாக்கிக்கொள்ளப்பட்டார்' என்றது தலைவராற் றம்வினைக்குரியராக்கிக்கொள்ளப்பட்டார் என்றபடி. 'தாமேவப்பட்டகாரியத்தின்கணின்று' என்றது தலைவர் வினையாளராகிய தம்மை யேவிய காரியத்தில் தாம் தலைமையுடையராய்நின்று என்றவாறு. நன்மையாவதைச் செய்தலாவது: அக்காரியம் பொருள்வருவாயான்(முன்னையநிலையின்)மிக்கிருக்குமாறுசெய்தல். 'அச்செய்யாமையைப் பிறர்க்கறிவித்து' என்றது அங்ஙனம் பொருள்வருவாய்மிக்கிருக்கச்செய்யாமையே தவறெனத் தாம் கருதியது அத்

தொழிற்றுறையிலுள்ள பிறருமறிந்து அவரும் அத்தவறுசெய்யாதிருக்க அறிவுறுத்துதல், பொருளொன்றேநோக்கிய தலைவரதியல்பென்பது கூறியவாறு. காரியத்தின்கணிறுத்தலைக் களைதலாவது : வினைக்குரியராகநாட்டியிருத்தலையொழித்தல். 'களைதும்' என்றது கருதுவார் நெஞ்சினையகப்படுத்திநினைக்கும் உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மையாதலால், 'களைவேமென்றுகருதாதே' என முன்னிலையொருமையோடுகூட்டி முரணின்றிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. அது அவரை யறியாதுநாட்டிய தம் குற்றமுணராது அவரை அங்ஙனங் களைவே மென்றுகருதல் ஆண்மைத்தன்மையன்று என்பதுதோன்ற மகடூஉமுன்னிலையாகவே பயனிலைப்பொருள் கூறப்பட்டது. 'குழைகளை' என்றது ஒட்டுதற்குரிய செயப்படுபொருள் விரித்துரைத்தவாறு. 'குழைகளை .....கண்ணுய்' என்றது மகடூஉமுன்னிலை. 'இறக்குமையாட்டை, யுடம்பட்டுவெளவுண் டாரில்' என்றது எடுத்துக்கொண்டபொருளுக்கேற்றதொரு திட்டாந்தங் காட்டியவாறு. 'மையாடு'-இருபெயரொட்டு; வெள்ளாட்டுக்கடாய் என்பது பொருள். இங்குக் காட்டப்பட்ட திட்டாந்தத்தாற் சாவக்கிடக்கும் மையாடு அதனையுடையானுக்கு ஒருகேடும் பயவாதிருக்கச்செய்தே அது கிடையாடுகளைச் சினைப்படுத்தி ஆட்டைப் பலுகச்செய்யாதிருப்பதே ஒருகுற்றமாகக்கருதி அதனைக் கொல்லலாகாதவாறுபோல, ஒருவினையாளனைநாட்டிய தொழிற்றுறையில் அவனுல் நட்டமொன்றுமில்லாதிருக்கச்செய்தே மிக்கலாபம் இல்லையென்பது காரணமாகத் தலைவன் அவனை அவ்வினையினின்றுநீக்குதல் கூடாதென்பதும், அவ் ஆடு, உடையான் மருத்துவமுஞ்செய்யாது கொல்லவுங்கொல்லாது உபேக்ஷித்திருக்குமளவில், தானே இறந்துபடுமதுபோல, முன்னைய நிலையினின்று மிக்கலாபங் காட்டமாட்டாத தொழிற்றுறைவினையாளன், தலைவன் தன்னை உபேக்ஷித்திருப்பதுகண்டு தானுய் விரைவில் அவ்வினையாட்சியினின்றும் விலகிவிடுவனென்பதும் ஒருங்குபெறப்பட்டன. சாகக்கிடக்கும்வெள்ளாட்டை யேறிமிதித்துக் கொல்வானேன் என இடையர்குழுவழக்கால்வந்த பழமொழிப்பொருள் இப்பாட்டிற் காட்டப்பட்டது. முட்டுக்கடாயை வெட்டிப்பலியிடுவர் என்பது இதன் குறிப்பாதலால், நட்டங்காட்டும் கடையாயவினையாளனை அவ்வினையாட்சியினின்றும் காட்டிக் களைவரென்பது குறிப்பாற்போந்த குறிப்பாயிற்று.

40. பயனெக்கா தாற்றவும் பாத்தறிவொன் றின்றி
யிசைநோக்கி யீகின்ற ரீகை—வயமாப்போ
லாலித்துப் பாயு மலைகடற் றண்சேர்ப்ப
கூலிக்குச் செய்துண் ணு மாறு.

எ-து, அருளினுற் பிறர்க் கொன்றைக்கொடுத்தாற் றமக்கு மறு மைக்கண் பயக்கும் பயனே ஆராயாதே, மிகவும் பகுத்தறியுமறிவொன் றின்றிப் புகழின்பொருட்டு ஈகின்றூரீகை, புலிபோல ஆலித்துப்பாயா நின்ற அலகினையுடைய கடற்சேர்ப்பனே! கூலிக்குத் தொழில்செய் தண்ணுநெறியோடொக்கும் எ-று.

(குறிப்பு) இப்பாட்டு ஈகையின்றிறம் உணர்த்துகின்றது. அருளினுற் பிறர்க்கொன்றைக்கொடுத்தலாவது: அருள்பிறத்தற்குரியராய் ஒதியுணர்ந்தொழு கும் வறுமையுடைய சற்பாத்திரங்களும், பிறதொழிலாற் பொருள்தேடுதற்குரிய ரல்லாத கலைகணற்றவருமாகிய இரவலர்க்கு அவர் இடர்தீர விரும்புவதொன் றைக் கொடுத்தல். இதுவே இசையின்வேறுகிய மறுமைப்பயன்பயக்குமாதலாற் 'பயனெக்கா'தென்றதன்குறிப்பால் விரித்துரைக்கப்பட்டது. 'ஆற்றவும்' என் பது பாத்தறிவினது இன்மைக்குவிசேடணமானமையால் அம்மிகுதி அதன் எதிர்மறையின்சிறுமையாற் குறிக்கவேண்டுமாகையால் 'மிகவும்பகுத்தறிவொன் றின்றி' என்றதற்குப் பகுத்தறிவு சிறிதுமின்றி என்பதே கருத்தாகக்கொள்க. இதனுற் பகுத்தறிவு சிறிதுவிரவினும் அறப்பயனளிக்குமென்பது குறிப்பாயிற்று. பகுத்தறிவாவது: இவர் எளியர், இவர் வலியர், இவர் ஒழுக்கமுடையோர், இவர் ஒழுக்கமில்லோர், இவர் ஒதினர், இவர் ஒதாதார், இவர் கலைகணில்லார், இவர் கலைகணுள்ளார் எனப் பகுத்து, ஒதியுணர்ந்தொழுகும் வறிஞர்களும், பிறவழியாற் பொருளீட்டுந் தகுதியில்லாத கலைகணற்றாரும் அறக்கொடைக்குரியரென உணர்தல். இவ்வுணர்வின்றித் தம்மைப்புகழ்வாரையேநோக்கிக் கொடுக்கும் கொடைக்கு அப்புகழொன்றே பயனுயொழிதலால் அதனே 'இசைநோக்கியீகின் றூரீகை'என்றார். இவ்வீகையுயர்ந்தோர்க்குரியதன்றென்பார் 'இசைநோக்கியீகின் றூரீகை'என அவர்க்கே யுரியதாக்கிக்கூறினார். ஈண்டு ஈகையென்று ஒழிந்தாராயி னும் உவமையான் அவ்வீகையின்பயனுகிய இன்பநுகர்ச்சியென்பதே கருத்தாகக் கொள்க. ஆலித்து-ஆரவாரித்து. கடல்சேர்ப்புக்கும், தட்பம்சேர்ப்பனுக்கும் தனித் தனிவிசேடணமாதலால் இயைபான் ஒருதொடராகக் கூறுதல்பற்றிக் கடற்சேர்ப் பனேயெனப் பொருள்கூறிவிடுத்தார். தட்பம்-தண்ணளி, 'கூலிக்குத்தொழில் செய்தண்ணுநெறியோடொக்கு' மென்றது, அற்றைக்கூலிவேலைசெய்து அதன் பயனே அவ்வப்பொழுதோடு உண்டுகழிக்கும் இன்பநுகர்ச்சியோடொக்குமென்ற வாறு. பாத்தறிவின்றி இசைநோக்கியீகின்றூரீகையின் இன்பநுகர்ச்சி இங்ங னம் தொழுதாண்சுவைநுகர்வோடொக்குமென்றமையால் இதனின்வேறுய் மறுமைப்பயனெக்கிப் பாத்தறிந்தியுமீகையின் இன்பநுகர்ச்சி உழுதாண்சுவை யோடொக்குமென்பது குறிப்பாயிற்று. ஆகவே பொழுதெல்லாம் அற்றைக் கூலிக்குழைத்து அண்மையிற்கிடைக்கும் சிறுகூழைநுகர்ந் தின்புறுதலேக்காட்டி லும் நன்னிலங்களிலே பருவத்தில்விதைத்தலை பலவாய்ப் பின்னேயும்

பெருங்கூழைத்தொகுத்து அதனைநுகர்ந் தின்புறுதல் சிறந்ததாவதுபோலப் புகழ் நோக்கிக்கொடுப்பதால் இம்மையின் அண்மையினுஞரும் இசைநுகர்ச்சியைக் காட்டிலும், சற்பாத்திரங்களிற் காலமறிந்துகொடுக்கும் புண்ணியநுகர்ச்சி சேய் மைக்கண்ணதாயினும் பெரிதாதலால் அது சிறந்ததெனக் கருத்துநோக்கிப் பொருளொடுபொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. இதனுல் இசைநோக்கியீயுமீகையி னின்றும் அறனேக்கியீயும் ஈகை சிறந்ததென்பது பெறப்பட்டது. ஆயின், "அறவிலே வாணிக ஞஅ யல்லன்"* என அறம்நோக்கியீயுமீகை பழிக்கப்பட்ட தன்றேவெனின், அன்று. அறப்பயனளிக்கு மதனையே பயனேக்கா துபுரிவான் என்பதுபற்றி ஈவோனைச் சிறப்பித்தவத்தணையல்லது பாத்திரமறிந்தீயுமதனைப் பழித்ததன்றெனவும், அறவிலைவாணிகனுகாதான் இசைவிலைவாணிகனுமாகா னுகையால் அவனது ஈகை இசைநோக்கிய ஈகையன்றெனவும் உணர்க. சான் றோர்க்குரிய கொடைமடமு மிசைநோக்கியதன்றுதலால் அதன்சிறப்பும் இத னின் வேறுபடத் தனியேகூறுப. தொழுதூண்சு ஈவயி னுழுதூணினிது என் னும் பழமொழிப்பொருள் இப்பாட்டிற் கூற்றுலுங் குறிப்பாலும் காட்டப்பட் டது. ஒருவரது குறைவுடையவாழ்க்கையைக் கூறுமிடத்து "என்ன? அற்றைக் கூலிப்பிழைப்பு"என நாட்டுவழக்காய்வழங்கும் குறிப்புமொழியே இப்பாட்டிற்கு எடுத்துக்கொண்ட பழமொழி எனினும் அமையும்.

41. வெள்ளம் வருங்காலை யீரம்பட டஃதேபோற்
கள்ள முடையாரைக் கண்டே யறியலா
மொள்ளமர்க் கண்ணு யொளிப்பினு முள்ளம்
படர்ந்ததே கூறு முகம்.

எ-து, † ... ...

... ...

... ...

... ...

... ...

... ... எ-று.

---

* புறநானூறு, செய்—134.

† இப்பாட்டுரை கிடைத்திலது. கிடைத்தால் எழுதிக்கொள்ளும்படி இடம் விடப்பட்டது.

(தறிப்பு) கண்டு அறியல் என்பவற்றை உவமைக்கண்ணுங் கூட்டுக. 'வெள்ளம்வருங்காலை யீரம்பட்டது கண்டறியல்போல்' என்றது நீர்வேட்கை யுடையானொருவன், நீரறவறண்டதாய்த் தோண்டியவழி நீரூறக்கடவதாயிருப்ப தொரு நீர்க்காலாகிய ஓடையைத் தோண்டுழி யீரம்பட்டதுகண்டு, அதன்கண் உண்ணீருண்டென்று அதுகூலத்தையறிதல்போல என்றவாறு. 'கள்ளமுடை யாரைக் கண்டேயறியலாம்' என்றது தம்முள்ளக்கிடக்கையை வெளியிற்காட் டாத மனக்கள்ளமுடையோரை அவரோடு உரையாடுங்காலத்துங்கழும் அவரது முகக்குறியாகிய கருவிகொண்டே அவரது மனத்திற்கிடக்கும் செற்றமாகிய பிரதிகூலத்தை அறியலாம் என்றவாறு. இஃ தொருவகை ஒப்பலொப்பு. 'ஒள் ளமர்க்கண்ணுய்' என்றது மகடூஉமுன்னிலை. 'ஒளிப்பினுமுள்ளம், படர்ந்ததேகூறு முகம்' என்றது தம் மனக்கிடக்கையைப் பிறரறியாவாறு அவ ரொளிக்குங்கருத் துடையராயினும் அவர் மனத்திடைமிக்கதனையே முகங்கூறுமாதலால் என்ற வாறு. இது மனக்கள்ளமுடையாரைக்கண்டறிதற்கு ஒரு கருவிகூறியபடி. பட்டஃதேபோல் என்றதில் ஆய்தம் விரித்தல்விகாரம். ஏகாரம்-இசைநிறை. இதனால் அகக்கள்ளமுடையாரைக் குறிகளானே அறிந்து விலக்கவேண்டுமென் பது கூறப்பட்டது. அகத்திலுள்ளது முகத்திலேதோன்றும் என்னும் பழ மொழிப்பொருள் இப்பாட்டிற் காட்டப்பட்டதுபோலும். இவ்வாறு, "முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப்பினுங், காயினுந் தான்முந் துறும்", "அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங், கடுத்தது காட்டு முகம்"* எனவும், "அகம் பொதிந்த தீமை முகமுரைக்கு முன்ன, முகம்போல முன்னுரைப்ப தில்" "ஒரு வன், முகனுரைக்கு முண்ணின்ற வேட்கை"† எனவும் பிறரும் கூறுவர்.

42. விளிந்தாரே போலப் பிறராகி நிற்கு
முளிந்தாரைத் தஞ்ச மொழியலோ வேண்டா
வளிந்தார்க ணுயினு மாராயா ஞெகிழ்
தெளிந்தான் விளிந்து விடும்.

எ-து, எப்பொழுதும் வெகுண்டாரேபோலப் பிறராகிநிற்கும் ஈரமற்றூரைத் தேறவேண்டாவென் றெளிதாகமொழிந்து கற்பிக்க வேண்டுவதில்லை; தமக் கன்புடையார் ஈரமுடையார்மாட்டும் ஆரா யாஞெகிழ் தெளிந்தான் கெடும் எ-று.

(தறிப்பு) 'ஈரமற்றூரை' யென்றது அன்பும் அளியுமில்லாத வன்கண் ணரை யென்றவாறு. 'தேறவேண்டா' என்றது மொழியலுறுதற் கெடுத்துக் கொண்ட ஈரமற்றூரையென்னுஞ் செயப்படுபொருளுக் கவாய்நிலையான்வந்த

* திருக்குறள் 71-ம் அதிகாரம் (குறிப்பறிதல்) குறள்—7. 6.
† நான்மணிக்கடிகை-செய்—46, 69.

பயனிலைகொடுத்து முடித்துக்காட்டியவாறு. தஞ்சம்-எளிதென்னும் பொருளுணர்த்துவதோ ரிடைச்சொல்; இதனை, "தஞ்சக் கிளவி யெண்மைப் பொருட்டே"* என்பதனு லறிக. எளிதாகமொழிதலாவது விளிந்தாரேபோலப் பிறராகிற்கு மூளிந்தாரை யாரும் இயல்பானே ஈரமற்றுரென்பது தாமேயறிந்து தேறுராதலால், சொற்கள் அறிவுறுத்துமாற்ற லிலவாமாறு தேறவேண்டாவென மொழிதல். 'மொழியலோவேண்டா' வென்றது மேற்சொல்வதன் கைமுதிகநியாயசித்தமாமென்றவாறு. ஓகாரம் தெரிநிலைப்பொருள்குறித்துநின்றது. அளிதல் மென்மைக்குறிப்பானமையால் அக்குறிப்புடைய அன்பும் ஈரமும் அதன் பொருளாயின. ஈரம்-அளி. ஒருவன் அரசன்மாட்டு அன்பும் ஈரமு முடையானேயாயினும் அவனை உபதைகளான் ஆராயாது தெளிந்து அரசன் தன்காரியத்தை மேற்கொள்ளவைப்பின், பின் பவன் அன்பும் அளியும், அறம் பொருளின்ப முயிரச்சமென்னு நிமித்தங்களாற் போக்கப்பட்டுழிக் கேழறுத்துக்கெடுப்பானுகையால் அவனை உபதைகளானுந் தெளியவேண்டுமென்பார், 'அளிந்தார்க ணுயினு மாரா யா ஞுணித், தெளிந்தான் வீளிந்து வீடு' மென்றார். அறவுபதைமுதலியவற்றாற் றெளியுமாற்றை, "அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச"† மென்னுங் குறளுரையா னறிக. அளிந்தார்களுயினுமென்னும் உம்மை உயர்வுசிறப்புணர்த்தினமையான் 'மூளிந்தாரைத்தஞ்சமொழியலோவேண்டா' என்றது கைமுதிகநியாயசித்தமென்பது பெறப்பட்டது. விளிந்துவிடுமென்றது தேற்றக்குறிப்பு. ஆராயாதுசெய்வது கீராகாது என்பது இதன் பழமொழி. இப்பாட்டு, "ஆய்ந்தாயீந்துகொள்ளாதான் கேண்மை கடைழறை, தான்சாந் துயரந் தரும்"‡ என்னுங் குறட்கருத்தைத் தழுவியது.

43. மறந்தானுந் தாமுடைய தாம்போற்றி னல்லாற்
சிறந்தார் தமரென்று தேற்றார்கை வையார்
கறங்குநீர் காலலைக்குங் கானலுஞ் சேர்ப்ப
விறந்தது போர்த்தறிவா ரில்.

எ-து, தாமுடையபொருளைத் தாம் பாதுகாத்தலல்லது நமக்குச் சிறந்தா ரிவரென்றுதேறித் தேறப்படார்கையின்கண் மறந்தானும் வைக்கலாகாது; கறங்குநீர் காலலைக்குங் கானலுஞ்சேர்ப்பனே! தம் கையினின்றும் போயபொருளை மீட்டறிவாரில்லை யாதலால் எ-று.

---

* தொல், சொல். இடைச்சொல்லியல். சூத்திரம்—18.
† திருக்குறள் 51-ம் அதிகாரம் (தெரிந்துதெளிதல்) குறள்—1.
‡ திருக்குறள் 80-ம் அதிகாரம் (நட்டாராய்தல்) குறள் 2.

(தூறிப்பு) 'தாமுடையபொருளே' என்றது தம்வயமாகவேயிருத்தற்குரிய கைப்பொருளே என்றபடி. 'நமக்குச்சிறந்தாரிவரென்றுதேறி' என்றது நமக்குச் சிறந்தவுறவினராதலால் இவர் நம் கைப்பொருளைப் பாதுகாத்துதவுவர் எனத் துணிந்து என்றவாறு. 'தேறப்படாரகையின்கண்' என்றது உபதைகளாற் றேறப்படாதார்வயமாக என்றவாறு. 'மறந்தானும்வைக்கலாகாதென்றது வைக்கலாகாதென்பதை மறவாதொழுகவேண்டும் என்றபடி. 'கையினின்றும்போன பொருளை மீட்டறிவாரில்லை' என்றது எடுத்துக்கொண்டபொருளுக்கேற்ற தொரு பழமொழிப்பொருள்கூறியவாறு. அப்பொருளாவது ஒருவன்கையினின்றும் பிறனொருவன் கொண்டபொருளை அவன்கொடாது திரும்பக்கொள்ளுமாறு அறிவார் ஒருவருமில்லை என்பதாம். இது ஏது; ஆதலால் தேறுர்கைவைக்கலாகாதென முடிக்க. இதன் பழமொழி போனதுபோனதுதான் என வழங்கும் உலகவழக்கெனவுணர்க. இது "வி தூவொரு ஹஹ்ஹ மகொ முகொ।" என வட மொழியுள்ளும் "பூண்டவிங்குன்னைவிட்டுப் போனதுபோன தின்றே" எனத் திருவாலவாயுடையார்திருவிளையாடற்புராணத்துள்ளும்* வழங்கப்பட்டது.

44. கையார வுண்டமையாற் காய்வார் பொருட்டாகப்
பொய்யாகத் தம்மைப் பொருளல்ல கூறபவேன்
மையார வுண்டகண் மாணிழா யென்பரிவ
செய்யாத வெய்தா வெனில்.

எ-து, தம்மைக்காய்வார் கைப்பொருளை யவர்கொடுக்க நிறையக் கொண்டு சிலருண்டமையால் அக்காய்வார்க்காக உண்மையன்றிப் பொருளல்லாதகுற்றங்களைச் சொல்லுவராயின், மையாரவுண்டகண் மாணிழாய்! அதற்கு என்காரணத்தாற் பரிவதாம்; செய்யாதகுற்றங்கள் தமக்குக் குற்றமாகாவாயின் எ-று.

(தூறிப்பு) கை-கைப்பொருள். பின்வருதல்நோக்கி அப்பொருட்குரியரா கிய காய்வார் என்னும் அடை கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. 'அவர்கொடுக்க' என்றது அவரறியாது தாமே கவர்ந்துண்ணினும் அது சொல்லார் என்றவாறு. 'நிறையக்கொண்டு' என்றது சிறிதுகொண்டாரும் அது சொல்லார் என்றவாறு. 'சிலருண்டமையால்.....கூறுபவேல்' என்றது பலரும் இங்ஙனம் கொண்டுண்டு.....கூறுர் என்றவாறு. 'அக்காய்வார்க்காக' என்றது அங்ஙனங் கொடுத்ததவி யேயிய பகைவர்பொருட்டாக என்றவாறு. தம்பொருட்டில்லாமையால் அவர் குற்றங்கூறுஞ் சொற்களை உறுதியுறச்சொல்லாரென்பது குறிப்பு. 'பொருளல்ல' என்றது பொருளாகக்கொள்ளத்தகாதனவென்னும் பொருளுடையதாய்

* 48-வது வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டியதிருவிளையாடல், செய்—21.

இங்குக் குற்றங்களே யுணர்த்தினமையால், பொருளல்லாதகுற்றங்களே எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. தம்மைச்சொல்லுவாராயின் எனக் கூட்டுக. 'சொல்லுவாராயின்' என்றது ஒரோவழிச் சொல்லுதல் இயல்பென்றவாறு. 'என்காரணத்தாற்பரிவதாம்' என்றது தாம் அக்குற்றத்தைச் செய்யாமையானும், அவர் அது சொல்லுதற்குக்காரணம் பிறிதுண்மையானும், பரிதற்கு ஒருகாரணமும் இல்லாமையாற் பரியவேண்டா வென்றவாறு. 'செய்யாதகுற்றங்கள்' என்றது குற்றங்களேச்செய்யாமை என்றபடி. எய்தாவெனின் என்றதற்குக் குற்றங்களாக எய்தாவெனின் என்பது கருத்தாதலால் அக்கருத்துநோக்கித் 'தமக்குக் குற்றமாகாவாயின்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'எய்தாவெனின்' என்றது எய்துமெனிற் பரியவேண்டுமென்னுஞ் செயினென்வினையெச்சத் தெதிர்மறையானமையால் எய்தாமையின் ஐயப்பாடின்றெனவும், எய்தாதென்பதே துணிவெனவும் கொள்க. செய்யாதகாரியம் செய்ததாகமுடியாதென்பதே இதன் பொருளென அறிக. இதனுல் தம்மிடத்துக் குற்றம்வாராமற் பாதுகாக்கவேண்டுமென்பதும், அங்ஙனம் பாதுகாத்திருப்பாரைப் பிறகாரணம்பற்றிப் பிறர்கூறும் பொய்க்குற்றம் நிலைபெறுதாதலால் அதற்கு அவர் பரியவேண்டாவென்பதும் கூறப்பட்டன. "செய்யாதகாரியம் பொய்யாது" என்பது இதன் பழமொழி. இதில், பொய்யாதென்றது செய்ததாகமுடியாதென்றவாறு.

45. நோவ வுரைத்தாரைத் தாம்பொறுக்க லாகாதார்
நாவி னொருவரை வைதால் வயவுரை
பூவிற் பொலிந்தகன்ற கண்ணு யதுவன்றே
தீயில்லை யூட்டுந் திறம்.

எ-து, தம்மைத் துன்புறும்படி வெகுண்டுவைதாரைத் தாம் பொறுக்கமாட்டாதார் தம்மூடையநாவினுற் றும் பிறரொருவரை வெகுண்டுவைதா லவ் வைத வயவுரை, பூவிற்பொலிந்தகன்றகண்ணுய்! தம்மில்லைத் தாமே தீக் குணவாகவூட்டியதிறத்தோடொக்கும் எ-று.

(குறிப்பு) இது, தம்குற்றங்கண்டு ஒறுக்கும் மேலாயார் தம்மைச் சீறின் அது பொறுத்திருப்பதல்லது அதற்கேதுவாய்நிற்பாரைச் சீறுதல்கூடாதென்கின்றது. 'நோவவுரைத்தாரை' என்றது தாம்செய்தகுற்றங்கண்டு பின்னும் அது செய்யாமைப்பொருட்டு ஒறுக்குமியல்புடையார் தம்மைத் துன்புறும்படி வெகுண்டுரைத்தவுரையை என்றவாறு. 'தாம் பொறுக்கலாகாதார்' என்றது அவர் நோவுரைக்கத்தக்காரும், தாம் அது பொறுக்கத்தக்காருமாகிய தொடர்புடையராயிருந்தும் அது செய்யாதார் என்றவாறு. அத்தொடர்பாவது வினை கொள்வோனும்-வினைசெய்வோனும், ஆசிரியனும்-மாணாக்கனும், தந்தையும்-

மைத்தனும், கணவனும்-மனையாளும், மாமியும்-மருகியும் முதலாயினோர் தமக்குள் அடக்கற்பாலரும் அடங்கற்பாலருமாதற்கேதுவாகிய தொடர்பு. 'பிறரொருவரை' என்றது தாம்செய்தகுற்றத்தைக்கண்டு ஒறுப்பார்க் கறிவுறுத்தி அவர் நோவுவரைத்தற்கு ஏதுவாயிருந்த பிறரொருவரை என்றவாறு. 'தம்முடைய நாவினுல் வைதால்' என்றது குற்றம் தம்மீதாகவும் நோவுவரைத்தார் தலைவராகவுமிருக்கப் பிறரைநோதற்கு நாவேழாதிருக்கவே அது தன்னை முயன்றெழுப்பி அவரை வெகுண்டுவைதால் என்றவாறு. 'தம்மில்லைத் தாமே தீக்கு உணவாகவூட்டியதற்தோ டொக்கும்' என்றது ஒருவர் தம்மில்லைப் பழுதுபாராதகுற்றத்தாற் கூரைமுகடு பிரிந்தவாறே அதன்வழியிறங்கித் தம்மைத் தன் புறக்கும் பனிவாடைக்காற்றுது, அப்பனிவாடைவந்து துன்புறுத்தற்கு வாயிலாய் நின்று, பழுதுபாராத தங்குற்றத்தைக் காட்டிக்கொடுத்த பிரிகூரையைச்சேறி அதனை யெரியூட்டியதோடொக்கும் என்றவாறு. எனவே பிரிகூரைவீட்டிற் பனியால்வருந்துமவர் தாம் அதனைப் பழுதுபாராதகுற்றம்தீர அக்கூரையை வேய்ந்து அவ்வருத்தம் தீர்வதுபோல், தலைவராற் கடியப்பட்டுவருந்துவாரும், தாம்செய்யவேண்டிய வினைகளைக் குறைவறச்செய்து தம் குற்றத்தைப்போக்கி வருத்தந்தீரவேண்டுமென்பது கருத்தாகக்கொள்க. கூதலுக்காற்றதகீதாரி துடிலைக்கொளுத்தியேரித்தானும் என்பது இதன் பழமொழி; இது கிராம்ய வழக்கு. கூதல் - குளிர்வாடை. கீதாரி - ஆடுமேய்ப்பாருள் தலைவன். குடில்-ஆட்டுக்கிடையிற் குட்டிகளை அடைத்துவைக்கும் ஓலைக்கூடு. ஒருகிடையில் இரவிற் குட்டியடைத்தற்குதவாது பழுதுபட்டிருந்ததொரு கூட்டில் ஒரு கீதாரி குளிர்வாடைக்கொதுங்கஅது குளிர்தடுக்குமாற்றலின்மைகண்டு, அதனைப் பழுதுபார்த்துக்கொள்ளும் அறிவின்றித் தீயிட்டெரித்தான் என்பது இதன் ஐதிகம். "மூட்டைக்கடிக்காற்றுதான் வீட்டைத்தீயிட்டெரித்தானும்" எனவும் ஒரு பழமொழி வழங்குவதுண்டு. இதற்கும் பொருந்துமாறு பொருளைப் பொருத்தியுரைப்பினும் அமையும்.

46. முகம்புறத்துக் கண்டாற் பொறுக்கலா தாரை
யகம்புகுது மென்றிரக்கு மாசை—பிருங்கடத்துத்
தக்க நெறியிடைப் பின்னுஞ் செலப்பெரு
மொக்கலே வேண்டி யழல்.

எ-து, தம்முகத்தைப் புறத்துக்கண்டாலும் பொறுக்கிலாதாரை எம்மனையின்கண்ணேபுகுதுமென்று அவரை யிரந்துரைக்குமாசை, பெரியசுரத்தின்கட் பின்செல்ல, எளிதாம்வழியின்கட் டம்பின்செல்லப் பெறுத புதல்வர், அவருடைய மருங்கிலேயேறிப் போகவேண்டி யழுத லோடொக்கும் எ-று.

(குறிப்பு) இது, தம்மேல் வெறப்புடையாருடன்கூடி ஒரு குடிவாழ்க்கை செய்தல் இயலாதென்பது கூறுகின்றது. 'தம்முகத்தைப் புறத்தக்கண்டாலும் பொறுக்கிலாதாரை' என்றது தம்மிடத்து மிக்கவெறப்புடையராய்த் தம்வீட்டை விட்டு விலகிப்போயிருக்குமவரை என்றபடி. 'எம் மீனையின்கண்ணேபுகுதும் என்று' என்றது நம்வீட்டுக்குப்போவோமென்றுசொல்லி என்றவாறு. இதனால் இங்கு வெறப்புடையோரென்றது அகம்புகுக்கமுயல்வாரொடு ஒருவீட்டிலுறை தற்குரிய கிட்டியசுற்றத்தார் என்பதும், அவர் தம்வீட்டைவிட்டுவிலகி வேறிட மிருப்பார் என்பதும் பெறப்படும். 'அவரை யிரக்துரைக்குமாசை' என்றது வெறப்புடையாரை வெறுக்கப்பட்டார் நாம் ஒன்றுயிருப்போமென்று பிரார்த் தித்துரைக்கும் ஆசைப்பாடு என்றவாறு. 'பெரியசுரத்தின்கட்பின்செல்ல' என்றது கெடிய காட்டுவழியில் உடன்செல்லவிரும்பி என்றவாறு. 'எளிதாம் வழி யின்கட் டம்பின்செல்லப்பெறுதபுதல்வர்' என்றது பின்றொடர்ந்துநடந்துசெல் லத்தகுதியுள்ள எளியவழியின்கண்ணும், தாமுடன்கொண்டுசெல்லற்குரியரல் லாத பிறருடையமக்கள் என்றவாறு. 'அவருடையமருங்கிலே ஏறிப்போகவேண்டி அழுதலோடொக்கும்' என்றது பெருஞ்சுரஞ்செல்லும் பிறர்மருங்கிலேயேறி யுடன்போகவேண்டியழும்பிள்ளையின் ஆசைப்பாடுபோலப் பயனற்றதாய்முடியும் என்றவாறு. இதனால் ஒருகுடிப்பிறந்தார் தமக்குள் வெறப்புண்டாய்ப் பிரிவா ராயின், பின்பு அவர் ஒன்றுயுறைதல் இயலாதாதலால் அவர்க்குரியதாயபாக முதலியபெற்றுப் பிரிந்திருப்பதே நலமாமென்பது குறிப்பாயிற்று. இதன் பழமொழி ஊருக்குடன்வாவோண்ணுதெனப்பிள்ளை யோக்கலேயேறவழகிற தாம் என வழங்கப்படும்.

47. ஆயிரவ ராணு மறிவில்லார் தொக்கக்கான்
மாயிரு ஞாலத்து மாண்பொருவன் போல்கலார்
பாயிரு ணீக்கு மதியம்போற் பன்மீனுங்
காய்கலா வாகு நிலா.

எ-து, அறிவில்லாதார் ஆயிரவர்திரண்டாராயினும் மாயிருஞா லத்து அறிவான்மாட்சிமைப்பட்டவொருவன்போல விளங்கமாட்டார்; பரந்த இருளைநீக்கும் திங்களைப்போல நிலாவை யெரிக்கமாட்டா, பல மீனும் ஒருமுகமாய்த்திரண்டாலும்; அதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) இது, அறிவுடைமையின் சிறப்புக்கூறுகின்றது. 'அறிவில்லா தார்' என்றதில் இன்மைச்சொல் ஈஷத்தர்த்தவாசகமாதலால் சிறிதறிவுடையார் என்பதே பொருளாகக்கொள்க. 'ஆயிரவர்' என்றதில் ஆயிரம் என்பது அள வின்மையின் உபலக்ஷணமாதலால் எண்ணிறந்தவர் என்பது கருத்தாகக்கொள்க.

'திரண்டாராயினும்' என்றது பொருள்களுக்கு வியக்திபாஹுள்யத்தால், குணத்திக்கந்தோன்றுவ தியல்பாயிருக்கவும் என்றபடி. அதாவது அவற்றினளவு முதலியகுணமிகுதல் இயல்பேயாகவும் அறிவிற்சிறியார் பலர்திரண்டெழி அறிவு திரண்டு பெரிதாகா தென்பதாம். உம்மை திரளாதவழியும் தனித்தனி ஒவ்வாமையாகிய எச்சப்பொருளுணர்த்திநின்றது. 'மாயிருஞாலத்து' என்றது ஒவ்வுதல் ஓரிடத்துமில்லையென்னுந் தெளிவுணர்த்தியவாறு மாண்பு-இங்குப் புகழ் பொருள் அறிவாதலால் அறிவாலாகிய மாண்பெனக்கொள்க. மாண்பொருவன்-பண்புத்தொகை; மாண்புடையொருவன் என்றபடி. 'விளங்கமாட்டார்' என்றது விளங்குமாற்றலுடையராகார் என்றவாறு. அளவிற்சிறிய புன்மணி பலதொக்குழி அவை அளவான் ஒருநெண்மணிக்கொப்பாவ தியல்பாயிருக்கச் சிற்றறிவுடையார் பலர்தொக்கவழி அறிவான் அவர் பேரறிவுடையோனொருவனுக்கு ஒப்பாதல்கூடாதென் என்னும் ஆசங்கையைத் திட்டாந்தத்தாற் பரிஹரிக்கிறார் 'பாயிருணீக்கும்' என்று தொடங்கி. மதி-பூர்ணசந்திரன். இதனை "நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப், பின்னீர பேதையார் நட்பு"* என்னுங் குறளுரையான் அறிக. தொக்கக்கால் என்னும் பொருளடையை உவமைக்கண்ணுங்கூட்டி 'ஒருமுகமாய்த்திரண்டாலும்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. அளவு ஆற்றல் முதலியவற்றுற் பலர் ஒருங்குகூடி ஒருவற்கு இணையாகலாமாயினும் அறிவால் அங்ஙனம் கூடாமையாற் பேரறிவுடையோனொருவனுக்குச் சிற்றறிவுடையோரெல்லோரும் ஒருங்கு அடங்குவரென்பது கருத்தாகக்கொள்க. இதன் பழமொழியும்பொருளும்"ஸ்ரஷ்டுகாமஸ்ஸர்வேஷாந்தராணாமவிசாரவிஷயதாதுவிஷயவிவேகஜ்ஞானோபதேசாராமணாவிச ॥" என வடமொழியுள்ளும், "கல்லார் பலர்கூடிக் காதலித்து வாழினுநூல், வல்லா னொருவனையே மானுவரோ-அல்லாரும், எண்ணிலா வான்மீ னிலகிடினும் வானகத்தோர், வெண்ணிலா வாமோ விளம்பு" என நீதிவெண்பாவுள்ளும்,† வழங்கப்பட்டுள்ளன.

48. நிரைதொடி தாங்கிய நீடோண்மாற் கேனு
முரையொழியா வாகு முயர்ந்தோர்கட் குற்ற
மரையாகன் றூட்டு மலைநாட மாயா
நரையான் புறத்திட்ட சூடு.

எ-து, நிரைத்த கடகத்தைத்தாங்கிய நீண்டதோளையுடைய மால் குற்றத்தைச்செய்தானுமினும் அம்மாலுக்குக் குற்றஞ்செய்தானென்னுமுரை யொருநாளும் ஒழியாவாகுமாதலால், நரையான்புறத்திட்டசூடுபோல் உயர்ந்தோர்மாட்டுள்ளகுற்றம் ஒருநாளும் மாயா; மரையாகன்றூட்டும் மலைநாடனே! எ-று.

---

* திருக்குறள் 79-ம் அதிகாரம் (நட்பு) குறள்—2.
† செய்—98.

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-கச.] ராக்ஷஸவரு பங்குனிமீ [பகுதி-நு.
Vol. XIV. March—April, 1916. No. 5.

பதார்த்ததீபிகை.

செந்தமிழ் (தொகுதி-கச பகுதி உ-ல்) சுo-ஆம்பக்கத் தொடர்ச்சி.

இனி அக்கபாதர் என்னும்பெயருடைய கௌதமர் நியாயசூத்திரத்திலே பதினறுபதார்த்தங் கூறுவர். பதினறுபதார்த்தங்களையுந் தமிழ்க்குவலயானந்தகாரர் வாதக்கருப்பொருள் எனப் பெயர்வைத்துக் கொண்டு சூத்திரம் ஒன்றினற் சொல்லுவர்.

பதினறுபதார்த்தங்களாவன: பிரமாணம், பிரமேயம், சமுசயம், பிரயோசனம், திருட்டாந்தம், சித்தாந்தம், அவயவம், தருக்கம், நிர்ணயம், வாதம், செற்பம், விதண்டை, ஏத்துவாபாசம், சலம், சாதி, நிக்கிரகம் என்பனவாம்.

நியாயசூத்திரம்.

ப்ரமாணப்ரமேயஸம்ஸயப்ரயோஜநத்ருஷ்டாந்தஸித்தாந்தாவயவ
தர்க்கநிர்ணயவாதஜல்பவிதண்டாஹேத்வாபாஸச்சலஜாதிநிக்ரஹஸ்தா
நாநாம்தத்வஜ்ஞாநான்நிஸ்ரேயஸாதிகமஃ॥

குவலயாநந்தம்.

பிரமாணம் பிரமேய மையங் காரியம்
நிதர்சஞ்சித் தாந்தமவ யவந்தர்க்க நிர்ணயம்

*

ஆபாசம் விதண்டஞ் சலநிக் கிரகம்
வாதஞ் செற்பஞ் சாதி யெனும்பதி
னைனும் வாதக் கருப்பொரு ளாகும்.

காரியம் - பிரயோசனம். நிதர்சம் - திருட்டாந்தம். ஆபாசம் - எத்துவாபாசம். விதண்டம் - விதண்டை.

க. பிரமாணமாவது அறிவினுற்றலாற் பொருள்களை அளந்தறி தற்குக்கொள்ளப்படும் அளவைக்கருவி. அது காண்டல், கருதல், உரை, உவமை என நான்குவகை. காண்கின்மேலுஞ் சிலகொள்வர். அவையெல்லாம் நான்கனுள் அடங்கும்.

உ. பிரமேயமாவது காண்டல் கருதல்முதலிய அளவைக்கருவி களால் அளந்தறியப்படும் பொருள். அஃது ஆன்மா, உடல், பொறி, அர்த்தம், புத்தி, மனம், பிரவிருத்தி, தோடம், பிரேத்தியபாவம், பலம், பீடை, வீடு எனப் பன்னிருவகைப்படும்.

ஆன்மாவாவது அறிவிற்கிடமாயுள்ளது. அது சீவாத்துமா, பர மாத்துமா என இருவகை. உடம்பாவது உயிரின்போகத்திற்கு இட னாயுள்ளது. அஃது அண்டசம்முதலியனவாக நான்குவகையுடையது. பொறியாவது மெய், வாய்முதலியன. அர்த்தமாவது மண், புனல் முதலியன. புத்தி - அறிவு. மனமாவது சுகம்முதலியன அநுபவிக் குங்கருவி. பிரவிருத்தி - தொழிற்பாடு. தோடமாவது விருப்பு, வெறுப்பு, மையல் என்னும் குற்றம். பிரேத்தியபாவம் - மறுபிறப்பு. பலமாவது சுகதுக்ககாரியம். பீடை - துயர். வீடு - துக்கநிவர்த்தி.

ங. சமுசயமாவது பலதலையாய உணர்வு. அது பொதுவியல்பு முதலியவற்றால் மூன்றுவகையாகும்.

ச. பிரயோசனமாவது சுகமுண்மையும், துக்கமின்மையும் அவற் றின் சாதனமுமாகிய காரியம்.

ஞ. திருட்டாந்தமாவது வாதியும், பிரதிவாதியும் பொருட்டுணி வுக்கு அநுகூலமாகக்கொள்ளும் பதார்த்தம். வாதி - வாதசபையிலே முதலிலேபேசுவோன். பிரதிவாதி - வாதிகூற்றுக்கு மறுப்புச்சொல் வோன். திருட்டாந்தம் - காணப்பட்டமுடிபுடையது.

கூ. சித்தாந்தமாவது பிரமாணமுடைமையால் அறிஞரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பக்ஷத்தாபனமானவாக்கியம். சித்தாந்தம் - நிச்சயிக்கப்பட்டமுடிபு.

எ. அவயவமாவது வழியளவைக்குரிய மேற்கோள், முதனிலை, காட்டுமுதலிய உறுப்பு. அவயவம் - உறுப்பு.

அ. தர்க்கமாவது ஒருப்பில்லையாயின், புகையுமில்லை என்பது போன்ற பிறழ்ச்சியுணர்வு. அது தன்னைப்பற்றுதல், ஒன்றனையொன்று பற்றுதல்முதலியனவாகப் பலவகைப்படும். தர்க்கம் - அறிவிற்குக் காரணமானஆராய்வு.

கூ. நிர்ணயமாவது பிரமாணத்தின்பயனிய துணிவுணர்ச்சி. நிர்ணயம் - துணிவு.

கo. வாதமாவது மெய்ப்பொருளை அறியவேண்டும் விருப்புடைய வாதி, பிரதிவாதி என்னும் இருவருந் தம்முள்ளேநிகழ்த்தும் வினாவிடைகள் அமைந்த வாக்கியம். வாதம் - மெய்பெறல்காரணமாகச்சொல்லும் வார்த்தை.

கக. செற்பமாவது தங்கள்தங்கள்பக்ஷங்களை உத்தரஞ்சொல்லித் தாபித்தல்வாயிலாக ஒருவரையொருவர் வெல்லவிரும்பும் வாதி, பிரதிவாதி என்னும் இருவரும் தம்முள்ளேநிகழ்த்தும் வினாவிடைகளமைந்த வாக்கியம். செற்பம் - சொல்லல்.

கஉ. விதண்டையாவது சுவபக்ஷத்திலே வினவும் வினாக்களுக்கு விடைகள்கூறி அதனை நிறுத்தாமற் பரபக்ஷத்தைமாத்திரங் கண்டிக்கும் வாக்கியம். விதண்டை - மிகமறுத்துரைத்தல்.

கஙூ. ஏத்துவாபாசமாவது மெய்போலத்தோன்றும் பொய்வடிவாகிய ஏது. ஏது + ஆபாசம் = ஏத்துவாபாசம். ஏது - காரணம். ஆபாசம் - பொய்வடிவம், போலி.

கச. சலமாவது கூறுவோன்கருத்துக்குமாறாக அவன்சொல்லிய சொற்கு வேறுபொருள்கற்பித்துக்கொண்டு அசதியாடல். உலுப - பொய், தன்வடிவைமறைத்தல்.

கடு. சாதியாவது வாதியின்வாக்கியங்களிலே நிக்ரஹமோன்று மாறுசொல்லும் பொய்வடிவமான உத்தரம். அது பொதுவியல்பு, வேற்றியல்பு, உயர்வு, தாழ்வுமுதலியவற்றுற் பலவகைப்படும். சாதி-விரோதவார்த்தை.

ககூ. நிக்ரஹமாவது வாதத்திலே எய்துந் தோல்வி. அது மேற் கோளழிவு, வேறுமேற்கோள்முதலாகப் பலவகைப்படும். நிக்ரஹம்-தொழிற்பாடு தடையுறல்.

இந்தப்பதார்த்தங்கள்பதினாறும் முன்சொல்லப்பட்டபதார்த்தங் கள் ஏழனுள்ளும் அடங்கும்நெறியுடையனவாம். அடங்கும்நெறியை நியாயசூத்திரவுரைமுதலியனகொண்டு உய்த்துணர்க.

இனி, உத்தேசமாகச்சொல்லப்பட்ட பதார்த்தங்கள் ஏழையுந் தனித்தனிசொல்லக்கருதி முதற்கணின்ற திரவியம், குணம் என்னும் இரண்டன்வகைகளையும் வருங்கவிகளிரண்டினாலுஞ் சொல்லுகின்றார்.

திரவியமாவது காரியத்தின் சமவாயிகாரணமாயாக, குணங்களுக்கு ஆச்சிரயமாயாக, திரவியத்தன்மைச் சாதியுடையதாயாக உள்ள பொருள். சமவாயிகாரணம் காரியத்திலே ஒற்றுமைபெற்றிருக்குங் காரணம். சமவாயி - ஒற்றுமையுடையது. சமவாயம் - ஒற்றுமை. ஆச்சிரயம் - ஆதாரம், பற்றுக்கோடு. திரவியத்தன்மை - பொருளின் தன்மை. சாதி - பொதுவியல்பு. அன்னம்பட்டரும் "பொருண்மைச் சாதியுடைமையாதல், குணமுடைமையாதல் பொருட்கு இலக்கணம்" என்பர்.

குணமாவது திரவியத்திலே சமவேதமாயிருப்பதும், நித்தியாநித் தியவஸ்துக்களிலே இருப்பதும், பொருளைப்பிரிப்பதுமாகிய உபாதி யுடையபொருள். சமவேதம் - ஒற்றுமை. உபாதி - காரியம்.

திரவியமுங் குணமும்.

க. மண்புன நீவளி வான்போது நிக்காத்து மாமனமென்
ருண்பது மூற்பொருண் மூவெண் குணங்க ளாருவஞ்சுவை
பின்பகர் காற்ற முறலெண் ணளவு பிரிதியைபு
கண்பெறு கீக்கம் பரத்துவம் பின்மை கடிந்திண்மையே.

உ. காணு நெகிழ்ச்சி சிநேக மொலிபுத்தி கண்டசுகங்
கோணும் பருவர லிச்சை வெறுப்புக் கொளுமுயற்சி
பேணுந் தரும மதன்மம் பழக்கம் பிறங்குமிவை
மாணும் பொருள்வயி னுள்ளன வென்று மதித்தனரே.

திரவியம்.

(இ - ள்) முற்பொருள் மண், புனல், தீ, வளி, வான், போது, திக்கு, ஆத்துமா, மனம் என்ற ஒன்பது-முதற்கட்சொல்லப்பட்ட திரவியம் பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, காலம், திக்கு, ஆன்மா, மனம் எனப்பட்ட ஒன்பதுமாம் எ - று.

குணம்.

மூவெண்குணங்கள்-திண்மையே எ-து, இருபத்துநான்குகுணங்களாவன: உருவம், சுவை, கந்தம், பரிசம், எண், பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், முன்மை, பின்மை, திண்மை,

காணும்நெகிழ்ச்சி—பழக்கம் எ - து. நெகிழ்ச்சி, சிநேகம், சத்தம், புத்தி, சுகம், துக்கம், விருப்பு, வெறுப்பு, முயற்சி, தர்மம், அதர்மம், பழக்கம் என்றவாறு.

உறல் - பரிசம். பிறிது - வேற்றுமை. இயைபு - சையோகம். நீக்கம் - பிரிவு. பருவரல் - துக்கம். பழக்கம் - வாசனை.

மாணும் பொருள்வயி னுள்ளன வென்று மதித்தனரே என்பது "ஒவ்வுஷவெதரோதரவ்யத்தி" எனவும், "மணர்ஸ்யஃத்ரவ்யம்" எனவும் வடநூலார்கூறும் இலக்கணங்களை அநுசரிக்கின்றன.

(இன்னும்வரும்.)

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை,
சுன்னாகம்.

போர்க்கருவிகள்.

பூர்வகாலத்தில் வைசியர்கள் தங்கள் தன தானியாதிகளைப் பிறர் வந்து கொள்ளையிட்டுச் செல்வதைக்கண்டு வீரரைக் காவலராகுமாறு வேண்டினர். அவர்கள் காவற்றொழிலேமேற்கொண்டு க்ஷத்திரியரென்னும்வகுப்பினராயினர். அவர் தங்காவலே உலகவொழுக்க வழக்கங்களைத் தழுவி நன்னெறியிற் காத்தற்பாலராயினமையின் அவர்க்கு முறைகளை வகுக்குங் கடப்பாட்டினையுடைய அறிவினையுடைய அந்தணர் இன்றியமையாதவராயினர். ஆதலின் அத்தணர் தலேமையும் அரசர் அடுத்தபடியும் வணிகர் அவர்க்குப் பின்னிலேயுமுடையராயினர். அரசர் தங்காவலுக்கு இன்றியமையாத போர்க்கருவிகளையும் அவற்றைப் பிரயோகிக்கும் முறைகளையுந் தேருவாராயினர். தேர்ந்து தம்மைப் பகைவர்வந்து எளிதிலே தாக்காவகை மலேயரண் காட்டரண் ரோண் மதிலரண் என நால்வகையரண்களையும் அமைத்துக்கொள்வாராயினர்.

பண்டைக்காலத்துப் போர்க்கருவிகள், வில் அம்பு வாள் சூலம் வேல் சக்கரம் பரசு கதை வச்சிரம் எழு ஈட்டி விட்டேறு பிண்டிபாலம் குந்தம் தோமரம் கவண் முதலியன. இவையெல்லாம் அஸ்திரம் சஸ்திரம் என்னும் இருவகையிலடங்கும். அஸ்திரம் கையிடுபடை. சஸ்திரம் கையிடாப்படை. அம்பும் வில்லுமே ஆதியில் ஐரோப்பியருக்கும் யுத்தாயுதமாம். தூரத்தேயுள்ள பட்சிமிருகாதிகளைக் கொல்வதற்காகச் சூழ்ச்சிசெய்யப்பட்ட ஆயுதம் அம்பும் வில்லுமாம்.

வில்லானது பாணத்தைத் தூரத்தேயுள்ள இலக்கிற் பாய்ந்துருவுமாறு திரப்பது. பாணத்திற்கு வேகத்தைக்கொடுப்பது வில்லே. வில்லு எத்துணைவிசையுடையதோ அத்துணைத்தூரத்திற்குப் பாணஞ் செல்லும். இக்காலத்தில் துப்பாக்கிகள் பிரங்கிகள் "கிறப் ஷராப்னெல் ஹவிற்சர்" என்பனவாதியபெயர்கொண்டனபோலப் பண்டைக்காலத்திலும் விற்களுக்குக் கோதண்டம், காண்டீவம் எனப்பெயரிடப்பட்டன. அக்காலத்து விற்களுள் உலோகங்களாற் செய்யப்படுவனவே சிறந்தன.

வில்வித்தையில் வல்ல புருஷோத்தமன் ஒருவனுலே கையாடப்பட்ட வில்லுச் சாமானியர் பல்லாயிரவர்தூக்குதற் கரியதாயிற்றென்பது ராமாயணம். இக்காலத்தில் நெடுந்தாரைப் பீரங்கிகள் முப்பது நாற்பது குதிரைகளாலும் இருநூறு முந்நூறு காலாட்களாலும் இழுத்துக் கொண்டுபோய் நாட்டப்படுகின்றன என்பது இப்போது நடக்கும் ஐரோப்பிய யுத்தசரித்திரங்கண்டார் யாவரு மறிவர்.

அதுநிற்க; வில்லினது வலிமையினும் மிக்கவலியினையுடைய கருவி யொன்று காண்டல்வேண்டுமென ஐரோப்பியர் ஆங்காங்குமுயன்றனர். முயன்றபோது துப்பாக்கி புலப்பட்டது. அம்புக்குப்பிரதியாகக் குண்டு புலப்பட்டது. துப்பாக்கிவலியும் போதாதெனக்கண்டு பீரங்கி சூழ்ச்சிசெய்யப்பட்டது. அதுவும் வலிபோதாதெனக்கண்டு அதிலும் ஆயிரம்மடங்குவலியுடையபீரங்கிகளைக்காலந்தோறும்சூழ்ச்சிபண்ணி இயற்றிவருகின்றார்கள். குண்டுக்குப்பிரதியாகவும் மிக்கவலிமையுடைய பெருந்தாக்குவெடிக்குண்டுகளும், முசலக்குண்டுகளும், நச்சுப்புகைக் குண்டுகளும், கிர்மூலக்குண்டுகளும் சூழ்ச்சிசெய்யப்பட்டன.

ராமாயண பாரதகாலங்களிலே வழங்கப்பட்ட அஸ்திரங்கள் தற் காலத்துக் குண்டுகளிலுஞ் சிறந்தனவாகத் தோன்றுகின்றன. நச்சுப் புகைக்குண்டுகளிலும் மோகனாஸ்திரம் அற்புதமுடையது. வருணாஸ் திரம் அக்கினியஸ்திரங்களுங் கேட்கப்படுகின்றன. ஸ்ரீராமபிரான் அக்கினியஸ்திரத்தைக்கொண்டு கடலேவற்றுவித்து இலங்கையிற் படை யேற்றமுயன்றனர். அர்ச்சுனன் பெருங்காண்டாவனத்தை அக்கினி யஸ்திரத்தாலழித்தான். இற்றைக்குச் சிலகாலத்துக்குமுன் ஜர்மனி தேசத்தார் ஆகாயரதத்திற் கடல்தாண்டிச்சென்று ஆங்கிலநாட்டிற் குண்டுபொழிந்தார்கள் என்று சொன்னால் சொன்னவன் பித்தனென் றிகழ்ந்து தள்ளப்படுவான். இப்போது ஜர்மனிதேசத்தார்மாத்திர மன்று, அங்கிலேயர் பிரான்சியர் ரூஷியர் ஜப்பானியர்முதலானவர்க ளும் ஆகாயரதத்தை உபயோகித்துவருகிறார்கள்.

இப்போது ஐரோப்பியதேசத்தில் நடக்கும் மகாயுத்தத்தில் ஆயிரக் கணக்கான ஆகாயரதங்கள் யுத்தஞ்செய்கின்றனவென்பது யாரறியா தார். புராணங்களிற் கூறப்பட்ட ஆகாயரதங்கள் மிக்கதிட்பதுட்பங் கள் அமைந்தனவாகத் தோன்றுகின்றன. இராவணன் ஆகாயரதத்தில்

இமயத்தின்மீதுஞ் சென்றான். அவனுடையரதம் கடன்மேலுஞ் செல்லும், நிலத்தின்மேலுஞ் செல்லும், மலைமேலுஞ் செல்லும். நினைத்தவிடமெங்கும் இறங்கும். பழையசித்திரங்களோகாண்கிலை. ஆகாயவிமானம் செயற்கைச்சிறகுகளையுடையதேயாம். அவற்றை யியக்கவும் நிறுத்தவுந் தக்கருவிகளிருந்தனவாகத் தோன்றுகின்றன. தற்காலத்துச் செப்பர்லின்களும் சிறகுடையனவே. ஐரோப்பியருக்கு ஆகாயரதக் கருத்தையுண்டாக்கிவிட்டநூல்கள் எங்கள் புராணேதிகாசங்களேயாம்.

புராணேதிகாசங்களிலே மலைகளை ஊடறுத்துத் தகர்த்த படைக்கலங்களுங் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்நாளில் மலைகளைத்தகர்த்துத் தகளாக்கும் பீரங்கிகளில்லையாயினும் கோட்டைகளைத் தகர்த்துவிடக் கூடிய வலியபீரங்கிகள் உண்டென்பது நாமூர்க்கோட்டை அன்வேர்ஸ் கோட்டைகள் பட்டபாட்டால் அறியத்தக்கது.

இந்நாள்காறும் ஐரோப்பியமக்களால் அமைக்கப்படாத அற்புதக் கருவிகள் நம்முன்னோர்களால் அமைத்துப் பிரயோகிக்கப்பட்டனவாகப் புராணேதிகாசங்கள் கூறுகின்றன. மதில்களின்மீது யந்திரங்கள் உருக்கிய உலோகநீரைவீசிப் பகைவரையோட்டும். சிலபொறிகள் கவணெறிந்து அதிதூரத்திலேவரும்பகைவரையோட்டும். சில குரக்குப்பொறிகள் மதில்மேலேறும்பகைவரைக் கடித்தும் குத்தியும் எற்றியும் வீசும். சில மதிலேறும்பகைவரைக் கழுத்திற் சுருக்கிட்டிழுக்கும். சில கவைக்கோலாற் குத்தி அகழியில் ஆழ்த்தும்.

இன்னும் சதக்கினி, தள்ளிவெட்டி, களிற்றுப்பொறி, விழுங்கும் பாம்பு, கழுகுப்பொறி, புலிப்பொறி, சகடப்பொறி, தகர்ப்பொறி, அரிநூற்பொறி எனப் பலபொறிகள் மதிலினிடத்து அமைக்கப்பட்டிருந்தனவாகவும் விளங்குகின்றன. சதக்கினி என்பது நூற்றுவரைக்கொல்லி. இஃது திரும்பினுற்செய்து கண்டோர்மயங்கித் தழுவுமாறு வர்ணமிட்டழகுறவமைத்து மதிற்புறத்தேநிறுத்தும் பாலையாம். தன்னைத்தழுவுவரை ஒருவரொருவராகவணைத்து நூற்றுவரானவுடன் கெரித்துக் கொல்லும்வன்மையுடையது என்பர். இவ்வாறே மற்றவைகளும் ஒவ்வோராற்றலுடைய மாயப்பொறிகளாம்.

ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை.

குறுந்தொகையுரையாராய்ச்சியும் பாடாந்தரமும்.

அமிழ்தினுமினிய நந் தமிழ்மொழியை முதலிடைகடையென்னும் மூச்சங்கம்நிறுவிப் பாண்டியமன்னர்கள் பாதுகாத்துவந்தனர். அம் மன்னர்கள்நிறீஇய கடைச்சங்ககாலத்துப்பாடப்பெற்ற தொகைநூல் களுட்சிறந்ததொன்று குறுந்தொகையென்னும் நூலாகும். இவ்வரும் பெரும்நூல், ஒன்பான்சுவையும் ஒழுகப் பத்துவகைவனப்புமெய்திப் பண்டைக்காலத்துத் தண்டமிழ்மக்களின் ஒழுக்கவழக்கங்களோடுந் தன் னகத்தடக்கிப் பொருணுட்பங்களுஞ்செறிந்து, கற்போர்நெஞ்சங் கழி பேருவகையெய்துமா றமைந்திருத்தலோர்ந்து, பண்டைக்காலத் தரையாசிரியர்குழுவினுளொருவராகியபேராசிரியரென்னும்பெரியார், முந்நூற்றெண்பதுபாக்களுக்குப் பெறலருமுரையான்றுகண்டு, கல்வியினருமையும் பெருமையும் காணினியோர் அறியும்வண்ணம் இரு பதுபாக்களுக் குரைகாணுதவிடுத்தனரென்றும், அவ்விருபதுபாக்க ளுக்கும் ஆசிரியர்நச்சினார்க்கினியர் அரும்பெறலுரையொன்று கண்டனரென்றுங்கூறுப. அங்ஙனங் கூறுதல்,

> "கல்லறி வுடைய தொல்பே ராசான்
> கல்வியுங் காட்சியுங் காசினி யதியப்
> பொருடெரி குறுந்தொகை யிருபது பாட்டிற்
> கிதுபொரு ளென்றவ னெழுதா தொழிய
> இதுபொரு ளென்றதற் கேற்ப வுரைத்தும்"

எனவும்,

> "பாரத்தொல் காப்பியமும் பத்திப்பாட் டெங்கலியு
> மாரக் குறுந்தொகையு ளைஞ்ஞான்குஞ்—சாரத்
> திருத்தகு மாமுனிசெய் சிந்தா மணியும்
> விருத்திநச்சி னார்க்கினிய மே"

எனவும் வரும் இவையிற்றால் நன்குவெளியாமென்க. இப்பேராசிரியர் கள் இயற்றிய அரும்பெறவுரை இக்காலத்துக் கிடைப்பது முயற் கொம்பாயிற்று. அந்தோ! தமிழ்மக்களாகிய யாங்களிழைத்தபாவத்தை யென்னென்பேம்.

அச்சிட்டுவந்தனவும், ஏட்டுப்பிரதியிலுள்ளனவுமாகிய சங்கநூல்களொழிய, ஏனைய சங்கநூல்கள்போல இக்குறுந்தொகை என்னும் அரும்பெறற்றமிழ்நூலும் ஒதல்வாய்ப்பட்டிறந்தொழியாது, 'திருக்கண்ணபுரத்தலத்தாஞ்சிய கனம் சௌரிப்பெருமாளரங்கன்' என்பவர்கள் தந்தேகசிரமமும் பொருட்செலவுங் கருதாது பலவிடங்கட்குச்சென்று அரிதின்முயன்று இக்குறுந்தொகை ஏட்டுச்சுவடிகளைத் திருவிப்பெற்று அதற்கொரு புத்துரையுமெழுதி வெளியிட்டுள்ளார்கள். இவர்கள்செய்த பேருதவிக்கு நந் தமிழுலகம் நன்றிபாராட்டுங் கடப்பாடுடையதாமென்க.

கனம் அரங்கனவர்கள், குறுந்தொகைஅச்சுப்பிரதி உதவியுரைத்தல் பதினொன்காம்பக்கத்திறுதியில் "இந்நூலின்பெருமையும், எனது அறிவின்சிறுமையுங்கருதின் பலப்பலவிடங்களிலும் மிகப் பலவழுக்கள் செறிந்திருத்தல் இன்றி அமையாதனவாமாதலின் நல்லியல்புள்ளாராகிய நற்றமிழறிஞர்கள் இந்நூல், உரைமுதலியவற்றிற்காணப்படும் தவறுகளையும், விளங்காதனவாகக் குறித்துள்ளவைகளையும் மற்றும் உரியவாய்க்காணப்படுங் கருத்துக்களையும் அடியேனுக்குப்பொருட்படுத்தி எடுத்துரைத்ததவுமாறு அவர்களைப் பன்முறையும் பணிவுடன்வேண்டிக்கொள்கிறேன். அங்ஙனந் தெரிவிக்கப்படும் அறிஞர்களின்திருத்தங்களை வந்தனத்தோடு ஏற்றுக்கொண்டு மறுபதிப்பில் அவற்றைத்தழுவி இன்ன இன்ன திருத்தங்கள் இவ்விவ் அறிஞர்களால் அறிவிக்கப்பட்டனவென்றும்.....கூறுவேன்" என்று ஆணைதந்தமையின் இவர்கள் உரையெழுதி வெளியிட்டுள்ள இவ்வரும்பெரும்தூலக் கண்ணுற்றோரனைவரும் என்சிற்றறிவிற்கு முரணுகத்தோன்றியவற்றை இச்செந்தமிழ்ப் பத்திரிகைமூலம் வெளியிடலாயினேன்.

கனம் அரங்கனவர்கள், தமக்கறிவிக்க ஆணைதந்திருக்க, நீ செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில்வெளியிடற்குக் காரணமென்னையெனின், யான் முன்னர் இங்ஙனம்வரைந்த இரண்டொருவர்க்குச் சிலவிடயங்கள் பொறித்துவிடுத்தேன்; அவர்கள் அப்புத்தகங்களை இரண்டாமுறை பதிப்பியாமையால் அவ்விடயங்கள் இதுகாறும் வெளிவந்தில. அங்ஙனமே இதுவும்நேருமோவென் றையுற்று இங்கு வெளியிடலாயினேன்.

கனம் அரங்கனவர்கள்வரைந்தவுரையைப் பேரறிஞர்கள் நோக்கி அதிலுள்ள குணதோடங்களை வெளியிடுவார்களாயினும் துலகிற்குப் பேருபகாரமாயிருக்குமென்ப தென்றுணிவு. சிறியேனுகிய யான் இதனை யாராயச்செல்லுதல் ஆன்றோர்பலர்க்கும் நகைப்பைத்தருவதாயினும் உண்மை வெளிப்படவேண்டுமென்னும் ஆசை என்னைப் பிடர்பிடித் துந்துதலான் அதனையுங்கருதாது ஸ்தாலீபுலாகநியாயம்பற்றி இரண் டொருபாட்டினுரையையும், இரண்டொருபாட்டிற்கு இவர்கள் கொண்டபாடம் பொருத்தமுடைத்தா? இன்று வென்பதையும் ஈண் டாராயத்துணிந்தேன். இதனைச் "சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல் போல்" நடுநின்றுராய்தல் அறிவுடையோர்கடனுமென்க.

குறுந்தொகை கசo.

அள்ளூர்நன்முல்லை பாடியது.

இது, பொருள்வயிற்பிரிந்தவிடத்து 'நீ ஆற்றுகின்றிலை' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள்சொல்லியது.

"வேதின வெரிநி னேறி முதுபோத்
தாறுசென் மாக்கள் புட்கொளப் பொருந்துஞ்
சுரனே சென்றனர் காதல ருரனழிந்
தீங்கியான் ருங்கிய வெவ்வம்
யாங்குதிந் தன்றிவ் வழுங்க லூரே"

இப்பாட்டிற் கிவர்கள் எழுதியவுரை வருமாறு.

வெப்பமுள்ள முதுகினையுடைய ஓந்தி, முதிய(மரப்)பொந்திடத்து வழிச்செல்லும்மாக்கள் புள்ளோக்கொள்ளப் பொருந்துவதாகும் சுரத் திடத்துச்சென்றூர் காதலர்; வலியழிந்து இவ்விடத்து யான்றுங்கிய துயரத்தை எவ்விதம் அறிந்தது இவ்வீரக்கத்தையுடையவூர். எ-று.

இவர்கள் வேதின என்பதற்கு வெப்பமுள்ளவென்றும், போத்தென்ப தற்குப் பொந்தென்றும், புள் என்பதற்குப் பறவையென்றும் உரை யுரைத்தார்கள். எம்பண்டைத்தமிழ்மக்கள் இயற்கைப்பொருளை அவ் வியற்கை சிறிதுஞ்சிதையாதப்பெற்றியேகூறும் அழகுஞ் சுவையும் உலகியலையமைத்துச் செய்புள்செய்யு மருமையும், என்னுற்சொல்லும் பான்மையுடையனவாமோ? இப்பாட்டிற்கு இவ்வுரை பொருத்தமாகக் காணப்படாமையால் யான் வேறுரைவரைந்தேன். அதுவருமாறு:—

ஆற்றின்கண்ணேசெல்கின்றமாக்கள் (இடைப்புலத்துப்புறம் போந்தார்கூறியவற்றை) வாய்ப்புள்ளாகக்கொள்ளாகிற்ப, ஈர்வாளி னுடையவாய்போன்றமுதுகினையுடைய முதிய ஒந்திப்போத்தானது (இடமிருந்து வலமாகச்சென்று) பொருந்துகின்ற சுரத்தினிடத்து (பொருள்கருதி)ச் சென்றனர் காதலர். (அதனை லாற்றும்) வலியழிந்து இவ்விடத்து யான்ருங்கியதுபரத்தை யெவ்வண்ணம் அறிந்ததோ இவ் விரக்கத்தையுடைய வூரென்க எ-று.

வேதினம்=ஈர்வாள், இதன்வாய்போல ஒந்தியின்முதுகிருக்கு மென்றுகூறியிருக்கும் அழகு பாராட்டற்பாலதேயாம். ஒந்திமுத போத்து=ஆணேந்தி.

தொல்-பொருள். மரபியல்,

"பெற்ற மெருமை புலிமரை புல்வாய்
மற்றிவை யெல்லாம் போத்தெனப் படுமே"

என்னும் சூக-ஆவதுசூத்திரவுரையில் "மற்றிவையெல்லாம் என்றதனால் பன்றியும்,ஒத்திமுதலாயினவுங் கொள்ளப்படு"மென்று அவ்வுரையாசிரி யர் கூறியிருத்தலால் இவ்வோத்தி, போத்தெனப்பெயர்பெற்றதன் றிப் பொந்தென்பது போத்தென விகாரப்பட்ட தன்றென்க. இவ் வோத்தி இடமிருந்து வலமாகச்செலின் ஒருவர்கருதிச்செல்லுங்கரும மினிதுமுடியுமென்பது, "நரிமயில் பசுங்கிள்ளை கோழிகொக் கொடு காக்கை நாவிசிச் சிலியோந்திதான்.....இவையனைத்தும் வல மாயின் வழிப்பயணமாகை நன்றும்" எனவரும் அறப்பளீசுரசதகம், சூகூ-ஆவதுசெய்யுளால் நன்குவிளங்குமென்க. ஈண்டுப் புள்ளென்றது பறவையையன்று. அது வாய்ச்சொல்லென்க. இஃ திடைச்சுரத்துப் போந்தார்கூறியது.

தொல்-பொருள். புறத்திணையியல்,

"படையியங் கரவம் பாக்கத்து விரிச்சி"

என்னும் முதலடியையுடைய டுஅ-ஆவது சூத்திரவுரையில், பாக்கத்து விரிசசியெனும்பகுதிக்கு அவ்வுரையாசிரியர், "பாக்கத்துவிரிச்சியா வது=நிரைகோடற்கு எழுந்தோர்போந்துவிட்டபாக்கத்துக்கங்குலின் அல்வாய்ப்புட்கேட்டலும், நிரைமீட்டற்கெழுந்தோர் இடைப்புலத் துப் புறம்போந்தார்கூறியவற்றை வாய்ப்புள்ளாகக்கோடலும். உதார ணம்:—

"திரைசவுன் வெள்வாய்த் திரிந்துவீழ் தாடி
கரைமுதியோ னின்றுரைத்த நற்சொ—னிரையின்றி
யெல்லீர் வைய மிறையோர்க் களிக்குமால்
வல்லீர் சென்மின் வழி"

"வந்தீர் காண்மினென் றுபெயர்ப்போர் மாட்டிசைத்த
பைந்தொடியார் கூறும் பறவாப்புள்—ளுய்ந்த
நிரையளவைத் தன்றியும் நீர்சூழ் டெக்கை
வரையளவைத் தாவதா மண்"

இவை "விரிச்சியையியந்தன" என அல்வாய்ப்புள்ளென்பதற்கு "கரைமுதியோனின்றுரைத்தநற்சொல்" என்றும், வாய்ப்புள் என்ப தற்கு "பைந்தொடியார்கூறும்பறவாப்புள்" என்றும், கூறியிருத்தி லால், பறவையன்று நற்சொல்லென்பது தெற்றெனவெளியாமென்க.

நற்றிணை கஅசு செ-ள்.

இது பிரிவிடைமெலிந்ததோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது,

"கல்லுற் றீண்டல கயனற வயங்கி
யிரும்பிணர்த் தடக்கை நீட்டிநீர் நொண்டு
பெருங்கை யானை பிடியெதி ரோடுங்
கானம் வெம்பிய வறங்கூர் கடத்திடை
வேனி லோதி நிறம்பெயர் முதுபோத்துப்
பண்யாழ் கடைய வாங்கிப் பாங்கர்
நெடுங்கிலை யாஅ மேறுந் தொழில
பிறர்க்கென முயலும் பேரரு ணெஞ்சமொடு
காமர் பொருட்பிணிப்போகிய
நாமவெங் காதலர் சென்ற வாறே"

எனவரும் இப்பாட்டில் வேனிலின்கண் மாறிமாறித் தன்னிறம்வேறு படுகின்ற முதியவோந்திப்போத்தென அதன் இயற்கைத்தன்மையை "வேனிலோதிநிறம்பெயர்முதுபோத்"தெனக் கூறியிருத்தலையும் நோக் கின் யான்கூறியது பொருத்தமானவுரையென்பது விளங்குமென்க.

குறுந்தொகை இல-வதுசெய்புள்.

சிறைக்குடியாந்தையார்பாடியது.

இது, காப்புமிகுதிக்க ணற்றாளாகியதலைமகள் தோழிக்குச்சொல்லியது.

பூவிடைப் படினும் யாண்டுகெழிற் றன்ன
நீருறை மகன்றிற் புணர்ச்சி போலப்
பிரிவரி தாகிய தண்டாக் காமமோ
டெனையிர் போகுக தில்ல கடனறிந்
திருவே மாகிய வுலகத்
தொருவே மாகிய புன்மைநா முயற்கே.

இப்பாட்டிற் கிவர்கள் இயற்றியவுரை வருமாறு:—

பூப்பிடையே உண்டாயினும் யாண்டளவு தலைவன்கூட்டம் கழிந் தாற்போன்ற, நீரிடத்துறையும் மகன்றிலினதுசேர்க்கைபோலப் பிரித லருமையாகிய, துய்த்து விருப்பநீங்குதலில்லாததாகமத்தோடு ஒருங்கே (எம்இருவர்)உயிரும்போவதாக; கடலமையயறிந்து இருவேமாய்க்கூடி ஒழுகிவந்தவுலகத்துத் தனித்தோமாகநோர்ந்த புன்மை, நாம் பிழைத் திருத்தற்காகவோ நோர்ந்தது? (இன்று) எ-று.

கனம் அரங்கனவர்கள் பூவிடைப்படினும் என்பதற்குப் பூப்பிடையே உண்டாயினும் எனத் தலைமகள்கூறியதாக வுரைவரைந்தார்கள். எவ் வாற்றானும் தனக் கொப்பாரும் மிக்காருமில்லாத தலைமகள், இழிந்த வாய்ப்பாட்டால் தோழியே எனக்குப் பூப்பிடையே உண்டாயின் அது காரணமாகநேரும் முந்நாளைப்பிரிவை ஓராண்டளவாகக்கருதுவே னென்றுகூற லிவடலைமைக்குத் தகவாமோ? அங்ஙனங்கூறின் அவள் பொருவிறப்பெண்ணையோவென்க.

இனி,

"கற்பினுட் பிரிந்தோன் பரத்தையின் மறுத்தற்
கற்பொருட் படுப்பினும் வரைந்திலை யின்றே"

என்னும் இறையனாரகப்பொருள் சக-வதுசூத்திரவுரையில், "கற் பென்பது பூப்பு; அப்பூப்புக் கற்புக்காலத்தன்றிக் களவுகாலத்து நிக ழாமைநோக்கிப் பூப்பினையுங் கற்பென்றுகொல்லினுரென்பது" என ஆசிரியர் நக்கீரனார் களவுகாலத்துப் பூப்புநிகழ்தல்கூடாதென்றும், ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்,

"மூங்கா ளல்லது தோணியின்று கழியா
தாங்கா ளகத்த மதவரை வின்றே"

எனக் களவுகாலத்துப் பூப்புநிகழுதல்கூடுமென்றும் கூறியிருக்கின்றார் கள். இதுவிடயத்தைத் தலையிட்டொன்றை நிலைநிறுத்துதல் ஆன்றோர் கடனுகையால் இதுகிடக்க; ஆசிரியர் தொல்காப்பியனர்கொள்கைப் படி களவுகாலத்துப் பூப்படைப் பிரிவுவந்துழி,

குறுந்தொகை கருவ-வது செ-ள்.

அள்ளூர் நன்முலன்பாடியது.

இது பூப்பெய்தியதலைமக ளுரைத்தது.

"குக்கூ வென்றது கோழி யதனெதிர்
துட்கென் றற்றென் னுயி ரெஞ்சம்
தோடோய் காதலர்ப் பிரிக்கும்
வாள்போல் வைகறை வந்தன்று மெனவே"

எனத் தலைவி தான் பூப்பெய்தியதன்மையைப் பாங்காயினர்கேட்பக் குறிப்பாக அறிவித்திருக்கும் அருமையும் பெருமையும் உள்ளுந்தோறு முள்ளுந்தோறுங் கழிபேருவகையை யூட்டாநிற்கின்றன. இங்ஙனங் குறிப்பாற்கூறலன்றி வெளிப்படையாக எனக்குப் பூப்படையேவரினு மெனத் தலைமகள் இழிந்தவாய்பாட்டாற்கூறுதல் புலனெறிவழக்கன்று மென்க. பூவிடைப்படினும் என்பதற்கு இவ்வுரைபொருந்தாமையான் வேறுரையுரைக்கின்றேன். அதுவருமாறு:—

(தோழி பான்மைபினுளதாகிய)முறையால், அறிந்து (பலப்பல பிறவிகளினும்) இருவேமுமாய் (பிறந்துபிறந்து இன்பமனுபவித்து) வந்த உலகத்தினிடத்து (காப்புச்சிறைமிகுதலில்) தனித்தேமாகிய இழிவு (யாங்கள்) பிழைத்தற்கோ (நேர்ந்தது) இன்று ஆதலால், (புணர்ச்சிக்காலத்துப்)பூவிடையே தடுப்பினும் பலயாண்டுகள் கழிந்தன வாக (கருதுதலே) ஒத்த நீரின்கண்ணேவசிக்கின்ற மகன்றிலினது சேர்க்கைபோல(யாங்களனுபவிக்கும் புணர்ச்சிக்காலத்து இடையூறுற மாயின் பலயாண்டுகள் கழிந்தனவாகக்கருதும்) பிரிதலருமையாகிய துய்த்து விருப்பம்நீங்குதலில்லாதகாமத்தோடு ஒருங்கே எம்முயிர் போவதாக எ-று.

இப்பாட்டிற்கு யான்கூறியதே உரையென்பது இக்குறுந்தொகைச் செய்யுளின் சொல்லியும் பொருளியும் ஆசிரியவசனமாகக்கொண்டு ஆசிரியர் மாதவச்சிவஞானயோகிகள்மாணாக்கரும், ஆன்றோர்களாற் கவிச்சக்கரவர்த்தியென்று கொண்டாடப்பெற்றவருமாகிய ஆசிரியர் கச்சியப்பமுனிவர்,

(தணிகைப்புராணம், களவுப்படலம் எஉ-வது செய்யுள் பிரிவச்சம்.)

"மணிநீர்க் கயத்து மலரிடை தட்பினும் வார்கழுத்துப்
பிணிநீர் மையிற்சற்று நீங்கினு மூழி பெயர்ந்தனைய
தணிநீர் மகன்றிலிற் றண்டாது காமத் தறைபடியு
மணிநீர் மையினுயி ரோராங் ககல்கதி லம்புவிக்கே"

எனக் கூறியிருத்தலின், தெற்றெனப்புலனுமென்க. கனம் அரங்கனவர்கள் பூவென்றுணர்த்தற்குரிய அடையின்மையினாலன்றே விங்ஙன மூரைகூறினர்கள். ஆசிரியர் கச்சியப்பமுனிவர் இக்குறுந்தொகைப் பாட்டின்சொல்லியும், பொருளியும் பொன்போற்போற்றியெடுத்து அடைகொடுத்தாண்டிருக்கு மழகு பாராட்டத்தக்கதேயாம்.

குறு-கை. எ-வது செ-ள்.

பெரும்பதுமனூர்பாடியது.

செலவின்கண் இடைச்சுரத்துக் கண்டோர்கூறியது.

"வில்லோன் காலன கழலே தொடியோண்
மெல்லடி மேலவுஞ் சிலம்பே நல்லோர்
யார்கொ லளியர் தாமே யாரியர்
கயிறுடி பறையிற் காற்பொரக் கலங்கி
வாகை வெண்ணெற் றெழிக்கும்
வேய்பயி லழுவ முன்னி யோரே.

இப்பாட்டிற்கு இவர்கள் எழுதிய உரை வருமாறு:—

வில்லினனனை இவன்காலிடத்தன கழல்கள்; வளையினளான இவள் மெல்லிய அடிகளின்மேலிடத்தனவுஞ் சிலம்புகள்; நல்லோராகிய (இவர்கள்) எவர்கொல்? கயிற்றின்கண்ணேபொருந்தி அசைகின்றபறையின் (ஒலியேபோன்று) காற்றுப்பொருதலாற் கலக்கமடைந்து வாகையினது வெள்ளியநெற்று ஒலித்தலைச்செய்யும் மூங்கில்கள்மிக்க காட்டுநிலப் பரப்பை (செல்லுமவ்வழியாகக்) கருதினார்கள். இரங்கத்தக்காரே (இவ்விருவர்களின்) இருமுதுகுரவர்.

இப்பாட்டிற்கு எனக்குக்கிடைத்தவேட்டுச்சுவடியின்கண் ணுள்ள பாடபேதமும், யானுரைக்கு முரையும் வருமாறு:—

ஆரியர், கயிறுவுபலறயிற்கால்பொரக்கலங்கி எனவும், வேய் பயில்பழுவமுன்னியோரே எனவும் பாடங் காணப்படுகின்றன. இவை பொருத்தமானபாடமாகவிருக்குமென்ப தெனதுகொள்கை. பழுவ மென்றபாடம் இவர்களுங் காட்டியுள்ளார்கள்.

மிலேச்சர்கள்கழுத்தினிடத்துப்பொருந்தியுள்ள பலற(ஒலி)போலக் காற்றுவந்து மோதுதலானே கலங்குதலேச்செய்து வாலைமரங்களி னுள்ள வெள்ளரியநெற்றுக்கள் ஒலித்தலேச்செய்யும் முங்கின்மரங்கள் பொருந்திய (பாலைநிலமாகிய) இக்காட்டிலலடக்தோராகிய நல்லவர்கள் யாரோ வறியோம். ஆனல் வில்லினையுடையனை இத்தலைவன் காலின் கண்ணே கழல்க ளுள்ளன; அதுவேயுமன்றி வளையினையுடையவளான இத்தலைவியின் அடியின்மேலுஞ் சிலம்பு களுள்ளன; (ஆதலால் இவர்கள் நம்மால்) அளிசெய்யத்தக்காரேயென்க.

ஆரியர்=மிலேச்சர். கயில்=பிடர்; கழுத்தினையுணர்த்திற்று. பழுவம்=காடு. கழல்=ஒருவகைக் காலணி. சிலம்பு மங்ஙனமே.

இனிக் கனம் அரங்கனவர்கள் 'வில்லோன்..... சிலம்பே'— இருவரும் பெருஞ்செல்வத்தினரென்பதுணர்த்திற்று. "வில்லோன் காலன கழலே என்றது தலைமகன்வல்லமையையு முணர்த்திநின்றது" என நயங்கூறினர்கள்.

இத்தலைமகனுந் தலைமகளும் எவ்வாற்றானுந் தங்கட்கு ஒப்பாரு மிக்காரு மில்லாதாராயிற்றே; இவர்களோ மிக்கசெல்வத்தினரென்று பிற ரறியும்வண்ணம் "வில்லோன்...கழலென்றும்" "மெல்லடிமேலனசிலம்" பென்றுங் கூறினரென்பது சிறிது மேலாதாம். அற்றேல் இம்மொழிகள் நின்றுவற்றுமாலோவெனின்; நன்றுகூறினீர்! பண்டைக்காலத்துத்தண் டமிழ்மக்கள் மணமுடிக்கும்வரையும் இன்னின்ன அணிகள் அணிய வேண்டும், மணமுற்றியபின்னர் இன்னின்ன அணிகளோ நீக்கிவிட்டு இன் னின்ன அணிகளே யணியவேண்டுமென்னும் ஒழுக்கத்தைக் கையாண்டு வந்தனராகலின் இவ்விருவர்காலின்கண்ணே சிலம்புங் கழலுங்கிடத்தலே யறிந்து, இவர் வதுவைமுற்றுது களவின்கண்வந்தாரென்று கண்டோர்

கருதுதற்குக் கூறிய மொழிகளாகலின், நின்றுவற்றுதல் யாண்டைய தென் றெழிக. மணமுடிக்குங்காலத்து முன்னணிர்திருந்த சிலம்பு முதலியவணிகளைநீச்குதல் பண்டைக்காலத்து வழக்கென்பது,

நற்றிணை உளகூ-வது செ-ள்.

கயமனர்பாடியது.

இது, மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.

"வேம்பி ஞெண்பழ முணை இ யிருப்பைத்
தேம்பால் செற்ற தீம்பழ னசைஇ
வைகுபனி யுழந்த வாவல் சினைதொறு
கெய்தோய் திரியிற் றண்சித ருலறப்ப
நாட்சுர முழந்த வாட்கே ழேற்றையொ
பொருத யானைப் புட்டா ளோப்பப்
பசிப்பிடி யுதைத்த வோமைச் செவ்வரை
வெயில்கா யமையத் திமைக்கு மத்தத்
ததருழந் தசையின கொல்லோ ததரல்வாய்ச்
சிலம்பு கழீஇய செல்வம்
பிறருணக் கழிந்தவென் ஞயிழை யடியே"

என்னும் இப்பாட்டினுள், மகட்போக்கிய நற்றாய் தலைவனைச்சார்ந்து மணமுடிக்கும்பொழுது காலில் அணிந்திருந்த சிலம்பைக் கழற்றுதற்குச்செய்யும் விழாச்சிறப்பை யான் கண்டுமகிழாது பிறர்கண்டுமகிழும் படிசென்றெழிந்த வென்பதல்லியின் அடிகள் என்பாள் "சிலம்புகழீ இய செல்வம், பிறருணக்கழிந்தவென்னுயிழையடியே" எனவும்,

தொல்-- பொருள். அகத்திணையியல் நகூ-வது சூ-ம். உரை கூக-வதுபக்கம்,

"தும்மினைச் சிலம்பு கழீஇ யயரினு
மெம்மினை வதுவை நண்மணங் கழிகெனச்
சொல்லி னெவனே மற்றே வென்வேன்
மையற விளங்கிய கழலடிப்
பொய்வல் காளையை யீன்ற தாய்க்கே"

"இவ்வைங்குறு நூறு தலைவன்மீண்டு தலைவியைத் தன்மனைக்கட் கொண்டுவந்துழி அவன்தாய் சிலம்புகழிகோன்புசெய்கின்றானெனக் கேட்ட நற்றாய் ஆண்டுநின்றுவந்தார்க்குக்கூறியது என்னவும் வரும் இவையிற்றால் நன்குவிளங்குமென்பதி லையமின்றும்.

இனி, இவர்கள் களவின்கட்செல்லும்போழ்து கழலோடும் சிலம்போடும் செல்வரென்பது,

இறையனாரகப்பொருள் உரை-ஆவது சூத்திரவுரையில்,

"வில்லான் விறலடி மேலன பொற்கழல் வெண்முத்தன்ன
பல்லா ளிணையடி மேலன பாடகம் பஞ்சவற்கு
செல்லார் கழனி செங்களத் தன்று நிகர்மலைந்த
புல்லா தவரென வார்கொல் லருஞ்சுரம் போந்தவரே" எனவும்,

தொல்-பொருள். அகத்திணையியல் சூ-வது சூம். உரை சூ-வது ப-ம்.

"பெயர்ந்து போகுநி பெருமூ தாட்டி
சிலம்புசெழு சீறடி சிவப்ப
விலங்குவேற் காளையோ டிறந்தனள் சுரனே"

எனவும்,'மையறவிளங்கியகழலடிப்,பொய்வல்காளையையின்றதாய்க்கே' எனவும் வரும் இவையிற்றால் விளங்குமென்க.

தொல்-பொருள். அகத்திணையியல். சூ-ஆவது சூ-ம்,

"பொழுது மாறு முட்குவரத் தோன்றி
.....
.....
சேய்நிலைக் ககன்றூர் செலவினும் வரவினும்
கண்டோர் மொழிதல் கண்ட தென்ப"

என்னுஞ் சூத்திரவுரையில், அவ்வுரையாசிரியர் "இஃது இடைச்சுரத்துக் குறும்பினுள்ளார் இவர்களைக்கண்டு கோள் இழைப்புற்றூர்க்கு அவர்பெண்டிர்கூறியது. இவை செலவின்கட் கூறியன". "வில்லோன் காலன.....முன்னியோர் என்பது மது" எனக் கூறியுள்ளாராகலின் கோளிழைப்பச்சென்ற தங் காதலரைத் தடுத்து இவர்கள் காவின்கண் ணே கழலுள்ளன, சிலம்புள்ளன, ஆதலால், களவின்கண்வந்தவராவர். இவர்கள் கோளிழைக்கத்தக்காரல்லர்; நம்மால் அளிசெய்யத்தக்கா ரெனக்கூறியிவர்களைச் செலவழுங்குவித்தனரென்ப தவ்வாசிரியர்கருத் தொடுபட்டபொருளாமென்க. இன்றேல் இவ்"வில்லோன்" என்னுஞ் செய்யுளை ஈண்டெடுத்துக்காட்டற் கியாது மியைபின்றுமென்பது தெளிவாமென்க.

குறுந்தொகை அ-ஆவது செ-ள்.

ஆலங்குடிவங்கனார்பாடியது.

இது, கிழத்தி தன்னைப் புறனுரைத்தாளெனக்கேட்ட காதற்பரத்தை அவட்குப்பாங்காயினார்கேட்பச் சொல்லியது.

"கழனி மரத்து வீளைந்துகு நீம்பழம்
பழன வாளை கதூஉ மூரன்
.....
....."

என்னும் அடிகட்கு இவர்கள்செய்தவுரை வருமாறு.—

வயலையடுத்துள்ளமரத்தில் முதிர்ந்து உதிரும் இனியபழத்தை வயலிடத்துள்ள வாளைகள் கௌவிக்கொள்ளு மூரன் எ-று.

எனக்குக்கிடைத்த வேட்டுச்சுவடியிலுள்ளபாடமும் அதற்கேற்ப யானுரைக்கும் உரையும் வருமாறு.—

கழனி மாஅத்து வீளைந்துகு நீம்பழம்
பழன வாளை கதூஉ மூரன்

கழனிக்கண் ணுள்ள மாமரத்திடத்தில் முதிர்ந்து உதிரும் பழங்களை அவ் வயலிடத்துள்ள வாளைமீன்கள் கௌவிக்கொள்ளுமூரன் என்பதாம்.

ஏட்டுச்சுவடிகளில் ரகரமெய்யும், மகர ஆகாரத்திற்கிட்டெழுதுங் காலும் பேதமின்றியிருத்தலின், மரத்து எனப் பாடங்கொண்டார்கள் போலும். அல்லது இறையனாரகப்பொருள், தொல்-பொருளதிகாரம் இவ்விரண்டையும் அச்சிட்டவர் மரத்தெனப் பாடங்கொண்டிருத்தலை யறிந்து இவர்களும் மரத்தெனப் பாடங்கொண்டார்களோ வறியேன். யான்காட்டிய பாடம் உண்மையென்பதற்கு அடுத்தவடியிற்காணப்படும் அளபெடையே தக்கசான்றுமென்பதி லொருசிறிது மையமின்றும்.

இக்குறுந்தொகை கக்க-ஆவது பாட்டில்,

"நீடிய மாஅத்த கோடுதோய் மலர்சிறை" எனவும்,

தணிகைப்புராணம்

"அருவி தொட்ட வறைக்குழி மாத்தன" எனவும்,

சிந்தாமணி

"நிலைமாத் தனதே முறுதீங் கனியும்" எனவும்

இச்சொல் இப்பொருளில் வந்திருத்தலு மாராயத்தக்கது.

இங்ஙனமிரண்டொன்றைக் காட்டினேன். இனியெனக் கவகாசப் படுமமயங்களில் முதலிலிருந்து முறையே பாடபேதங்களையும், உரை மாறுபாட்டையும் பரிசோதித்து வெளியிடுவேன்.

(இன்னும்வரும்.)

கந்தசாமியார்,
தமிழ்ச்சங்கக்கலாசாலை உபாத்தியாயர்.

— —

இந்தியாவின் அரசியல்.

"செந்தமிழ்" (தொகுதி-கச பகுதி உல்) அன-ம்பக்கத் தொடர்ச்சி.

மேற்கண்டவிதமாக 15 மாகாணங்களையும் 5 வகுப்புக்களாகப் பிரித்திருப்பதில், இனி ஒவ்வொருவகுப்பிலும் ஒருமாகாணத்தையும் அதன் அரசாட்சிமுறைமையையும் விஸ்தாரமாக விசாரிப்போம். அப்போது அந்தவகுப்பைச்சேர்ந்த மற்றமாகாணங்களிலே ஏற்பட்டிருக்கும் வேறுபாடுகளைமட்டும் கவனிப்போம். முதல்வகுப்பில் அடங்கிய மூன்றுமாகாணங்களில் நமக்கு முக்கியமானதான சென்னையை எடுத்துக்கொள்வோம்.

சென்னைமாகாணம்.

சென்னைராஜதானிமுழுவதும் ஒரு ராஜ்யாதிகாரி (Governor) யின் ஆளுகைக் குட்பட்டிருக்கிறதென்றும், அவருக்கு உதவிபுரியும் பொருட்டு ஒரு நிர்வாகசபையும் அச்சபையாருள்ளடங்கின ஒரு சட்டநிரூபணசபையும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளனவென்றும் முன்னமே சொன்னேம். ஒவ்வொருமாகாணத்தின் கவர்னரும் நமது சக்கரவர்த்தியவர்களால் நியமிக்கம்பெறவேண்டும். அந்த நிர்வாகசபையின் அங்கத்தவர்களாக இப்போது மூவர் உளர். ஆனால் 1909-ஆவதுத்து இந்தியன்கவுன்சில் ஆக்டுப்படி இந்தியாமந்திரியவர்கள் அப்போதைக்கப்போது உத்தரவளிப்பதற்கிணங்கச் சென்னைக்கும் பம்பாய்க்கும் 4 மெம்பர்களுக்குமேற்போகாமல் நியமித்துக்கொள்ளலாமென்று விதியிருக்கிறது. இம்மூவர்களில் இருவர் அவர்கள்நியமிக்கப்படும்காலத்திற் குறைந்தபக்ஷம் 12 வருஷங்களாவது ராஜாங்கஉத்தியோகத்தில் அமர்ந்தவராய் இருத்தல்வேண்டும். ஆனால் இம்மூவரும் இந்தியாமந்திரியால் சிபார்சு செய்யப்பட்டுச் சக்கரவர்த்தியால் நியமிக்கப்படவேண்டும். இவர்களுக்கு ஏற்பட்டகடமைகளைப்பற்றியும் உரிமைகளைப்பற்றியும் பிரிட்டிஷ்மகாமந்திரசபையாரால் ஏற்படுத்திய சட்டங்கள் உள்ளன. முன்சொன்னபடி இந்தியாராஜப்பிரதிநிதியைப்போல்,சென்னைக்கவர்னரும், தன் ராஜதானியெல்லைக்குள்ளடங்கினதும், அதை ஒட்டினதுமான சுதேசராஜ்யங்களைப்பற்றினகவனிப்பையும், இந்தராஜதானியின் கல்விசம்பந்தமானவிஷயத்தையும், ராணுவசம்பந்தமான அதிகாரத்தையும் வகித்துப் பார்த்துவருகிறார். இவருக்கும் விசேஷசமயங்களில் நிர்வாகசபையாரின் அபிப்பிராயத்தைமாற்ற அதிகாரமுண்டு.

இத்தகையராஜாங்கத்துக்கு நேராக இந்தியாமந்திரியுடன் லேகனப்பிரதிலேகனம்செய்யும் பாத்தியம் உண்டு. ஆனால், தனபரிபாலனத்துக்குரிய விஷயங்களேமட்டும் அப்படிச்செய்ய அதிகாரமில்லை. சென்னைக்கவர்ன்மெண்டார்நோக்கத்துக்குவிரோதமாக இந்தியாகவர்ன்மெண்டார் உத்தரவுஅளித்தால் அதைக்குறித்து இந்தியாமந்திரிக்கு அப்பீல்செய்துகொள்வதற்கும் அதிகாரமுண்டு. ஆயினும், அப்படிச்செய்யும் அப்பீல் இந்தியாகவர்ன்மெண்டாரவர்கள்மூலம்தான் அனுப்பப்படவேண்டும். தவிரவும், இந்த ராஜாங்கத்துக்குத் தங்கள் ஆலோசைக்குவேண்டிய சட்டநிரூபணசபை ரிவினியூபோர்டுமுதலிய சபைகளேயும், இஞ்சினீர்கள், பாரஸ்டுகொன்ஸர்வேட்டர் போன்ற எல்லா உத்தியோகஸ்தர்களேயும் தாங்களே தெரிந்தெடுத்துநியமிக்கவும், நிலவரி முதலியவிஷயங்களே விஸ்தாரமாகக் கவனிக்கவும் அதிகாரமுண்டு. பொதுவாக ராஜதானியின் ராஜாங்கமுறைகளிலும், அதற்குள்ளடங்கிய போலீஸ், நியாயவிசாரணை, வரி, கல்வி, வைத்தியம், சுகாதாரம், நீர்ப்பாய்ச்சுதல், கட்டடங்கள், நகரபரிபாலனம், காடுகள் இவைகளிலும் பூர்ணமான அதிகாரமுண்டு. ஆனால் இவைகளிற்கூட இந்தியாகவர்ன்மெண்டாரவர்கள் அடக்கியாளும்அதிகாரத்தைச்செலுத்திவருவதோடு, அவர்களின்கோரிக்கைக்கிணங்கிச் சரிவரநடந்தேறுகிறதாவென்றும் அந்தந்தமாகாணத்தின் ராஜாங்கநடவடிக்கையைக் காட்டும் வரலாறுகளேக் கவனித்துவருகிறார்கள். தவிரவும், ஒவ்வொரு முக்கியமானவிஷயத்திலும் எப்படிநடந்துகொள்ளவேண்டியதென்று இந்தியாகவர்ன்மெண்டாரவர்களுக்கு எடுத்தெழுதி அவர்களின் அபிப்பிராயத்தைத்தெரிந்தபின்னரே அதற்கு அநுசரணையாக நடத்துவார்கள். பணம்செலவிடுவதில் சென்னைக்கவர்ன்மெண்டாருக்கு விசேஷமான அதிகாரமில்லை; ஆகையால், புதிதாக எந்தநியமுகம்செய்யவேண்டியதிருந்தாலும், பணச்செலவுள்ள எந்த அல்பவிஷயம் நூதனமாக உண்டுபண்ணவேண்டியதிருந்தாலும், அது எவ்வளவு அவசியமும் அவசரமுமானதாய் இருந்தபோதிலும் இந்தியாகவர்ன்மெண்டாரின் அநுமதியின்றித் தாமே அலதச்செய்ய அதிகாரம்பெற்றிலர். பொதுவாக இந்தியாகவர்ன்மெண்டாரின் அபிப்பிராயப்படி நடக்கவேண்டிய ஒரு உபகர்த்தாபோல் விளங்குகிறார். தவிரவும், இந்தியாகவர்ன்மெண்டாரே பிரிட்டிஷ்இந்தியாவின் ராஜ்யபரிபாலனத்துக்குரிய வராதலால் அவர்களுக்குத் தங்களுக்குள்ளடங்கிய மாகாணகவர்ன்

மெண்டார்களே அடக்கியாள விசேஷ அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதுபற்றியே இந்தியாமுழுவதுக்கும் பொதுவாய் வரி விதித்தல் நாணயம் ராஜ்யகடன் தபால் தந்தி வரிவிதானம் புகைவண்டிப்பாதை கணக்குகள் இவைகளேயெல்லாம் இந்தியாகவர்ன்மெண்டாரே நேராக விசித்துப்பார்த்துவருகிறார்கள்.

சட்டநிரூபணசபை.

இப்போதையவிதிகளின்படி இந்தச்சபை, 49 அங்கத்தினர்களை புடையது.

சென்னைக் கவர்னரவர்கள்	1.
நிர்வாகசபையார்	3.
அட்வகேட்ஜெனரல்	1.
கவர்ன்மெண்டாரால் நியமிக்கப்பெற்ற மெம்பர்கள்	21.
மிடி நிபுணர்கள்	2.
சென்னை சமாஜத்தால் தெரிந்தெடுத்தவர்	1.
நகரபரிபாலனசபையார்களாலும் லோக்கல்போர்டுமெம்பர்களாலும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்	9.
சர்வகலாசங்கத்தாரால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்	1.
லாண்டுஹோல்டர்களால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்	5.
தோட்டச்சங்கத்தினர்களால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்	1.
மகம்மதியர்களால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்	2.
வர்த்தகசங்கத்தாரால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்	1.
வியாபாரசங்கத்தாரால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்	1.
ஆக	49.

பம்பாயிலும் 49 தான். வங்காளத்தில்மட்டும் 54 பேர்கள் உண்டு.

சிக்ரட்டேரிகள்சமாஜம்.

இந்தச் சென்னைக்கவர்ன்மெண்டாரவர்களுக்கு உதவிபுரிவதற்காக 4 காரியதரிசிகள் நியமிக்கப்பட்டு அதன்மூலம் இந்தச் சமாஜம் நான்கு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவர் முக்கியகாரியதரிசியென்றும், மற்றொருவர் ரிவினியூகாரியதரிசியென்றும், இன்னொருவர் லோக்கல் முன்சிபல் காரியதரிசியென்றும், இன்னொருவர் ஜுடீஷியல் காரியதரிசியென்றும் சொல்லப்படுவார்கள். இந்நால்வர்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் உதவிக்கு உபகாரியதரிசிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ரிவினியூபோர்டு.

சென்னைமாகாணத்தவிர மற்றைய பெரியமாகாணங்களிலெல்லாம் கவர்ன்மெண்டாருக்கும் ஜில்லாக்கலெக்டருக்கும் மத்தியில் நாலாந்த ஜில்லாக்களை ஒருங்கேசேர்த்து அவைகளுக்குத் தலைவராகக் கமிஷனர் என்ற ஒரு அதிகாரி நியமிக்கப்படுகிறார். சென்னையில்மாத்திரம் அத்தகைய அதிகாரி எக்காலத்திலும் நியமிக்கப்படவில்லை. ஆனால் அதற்குப் பதிலாக ரிவினியூபோர்டு என்று ஒருசங்கம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தச்சங்கத்தார்கள் மாகாணத்தின் சுங்கம், அரசிறை இவைகளைப்பற்றிக் கவனித்துக் கவர்ன்மெண்டாருக்குத் தெரியப் படுத்தவேண்டும். இந்தச்சங்கத்தின் அங்கத்தினர்கள் நால்வராவர். அவர்களில் இருவர் நிலவரியைமட்டும் கவனிப்பார்கள். மற்ற இருவரில் ஒருவர் நிலவரி நிச்சயித்தல், விவசாயம், நிலக்கணக்குகள் இவைகளையும், மற்றொருவர் உப்புவரி ஸ்டாம்புவரும்படி வருமானவரி முதலியவிஷயங்களையும் கவனிப்பார்கள். இக்கால்வரும் சேர்ந்திருந்து தீர்மானங்கள்செய்வதுவழக்கமில்லை. ஒவ்வொருவருக்கும்மேற்குறித்தபடி தனித்தனியே பகுதிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் நிலவரி முதலான ரிவினியூவிஷயங்களில் ஜில்லாக்கலெக்டர்கள்செய்யும் உத்தரவுக்குமேல் அப்பீல்கள்வாங்கிப் பைசல்செய்யக்கூடிய அதிகாரம் அவர்களுக்கு உண்டு. ஆதியில் வேறுவிதமாயிருந்தபோதிலும் இப்போது ராஜாங்கத்தின் ஒவ்வொருபகுதியையும் கவர்ன்மெண்டாரதிகாரத்துக்குட்பட்டு நடத்தும்பொருட்டு ஒருஅதிகாரியை அந்தந்தப்பகுதிக்குத் தலைவராகநியமிக்கிறார்கள். அப்பகுதிகளின் முதன்மையானவைகளாவன:-கல்வி, பொதுஜனஉபகாரவேலைகள், போலீஸ், காடுகள், வைத்தியம், ஆரோக்கியமுறை, ஜெயில், சுங்கம், விவசாயம், நிலக்கணக்கு, நிலவரிவிதித்தல், இவைகளேயாம். இவைகளுக்கு முறையே தலைவராகப்பள்ளிக் இன்ஸ்டியூஷன்டைரெக்டர், (Director of Public Instruction) சீப் எஞ்சினீயர், (Chief Engineer) போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல்,(Inspector-general of Police) கன்ஸர்வேட்டர், (Conservator) சர்ஜன்ஜெனரல், சானிடெரிகமிஷனர், ஜெயில் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல், எக்ஸைஸ்கமிஷனர், அக்ரிகல்சர் டைரக்டர், (Director of Agriculture) லாண்டு ரிகார்ட்ஸ் டைரக்டர், (Director of Land Records) லாண்டு ரிவினியூ கமிஷனர் (Commissioner of Land Revenue) என்று உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். இவர்களுக்குள்ளடங்கிநடக்கும்பொருட்டு அவரவர்கள் பகுதிகளுக்குச் சகாயசனங்களும் கீழ்உத்தியோகஸ்தர்களும் ஜில்லாக்கள் தாலூகாக்கள் கிராமங்களிதோறும் அமர்ந்திருக்கிறார்கள்.

(தொடரும்.)

எம். எஸ். சேஷையங்கார்.

ருதுமதிவிவாஹம்.

"செந்தமிழ்" (தொகுதி கசபதி கூ-ல்) கூசு-ஆம்பக்கத்தொடர்ச்சி.

९. பத்திராதிபரவர்கள்பராமர்சத்துக்கு மறுமொழி.

என்னுல் எழுதப்பட்டுவந்த ருதுமதிவிவாஹம் என்னும் இவ் விஷயமானது, முன்னமே ஒருவாறு முடிவுபெற்றிருக்கிறது. ஆயினும், பத்திராதிபரவர்கள் ஷெவிஷயமாகப் பராமர்சம்எழுதிவந்திருப்பதில் அது கல்வித்திறமையுடன் நன்றுய் எழுதப்பட்டிருப்பது என்பது அதை வாசிப்போர்களுக்குத் தானுய் விளங்கும். எல்லாவிஷயங்களேயும்பற்றி மறுமொழிசொல்லிக்கொண்டிருப்பதாயிருந்தால் உலகவியவகாரங்களுக்கு அளவில்லேயாதலால், சில முக்கியமான விஷயங்களுக்குமட்டும் நான் மறுமொழி எழுதவேண்டியது அவசியமாகத்தோன்றினபடியால் ஷெ விஷயத்தை இந்தப்பகுதியிலும் தொடர்ந்து எழுதலானேன்.

8. (a) ஸ்மிருதிகளின் வித்தியாச அபிப்பிராயங்கள்.

ருதுமதிவிவாஹவிஷயத்தில் ஸ்மிருதிகள் வித்தியாசமான அபிப்பிராயங்கள் உடையன என்பதைப்பற்றி ஆக்ஷேபிப்பது வீணன பிரயத்தனம். அவ்வாறு ஏன் வித்தியாசம் ஏற்பட்டன என்பதற்குக் காலதேசவர்த்தமானத்தை அநுசரித்து அவ்வாறு உள்ளன என்று புத்திமான்கள் சமாதானம் சொல்லலாமென்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனுல் வித்தியாசங்கள் வித்தியாசங்கள் தான். ஹிந்து தர்மசாஸ்திரத்தில் வித்தியாசமான அபிப்பிராயங்கள் ஏற்பட்டுவந்ததனிமித்தம், ஹிந்து சட்டவிஷயங்களிலுள்ள தாத்பரியங்களே ஒரேவிதமாகக்கொள்ளமுடியாமல் "தயபாகா" சட்டமென்றும் பங்காளத்திலும், "மித்தாக்ஷரா" என்றும் தெற்குமத்தியப்பிரதேசங்களிலும் "மயூகா" என்றும் பம்பாயிலும், மிதிலே முதலிய இடங்களில் இன்னும் வேறுவிதமாயும், சட்டங்கள் பலவிதமாக ஒரே ஹிந்துமதஸ்தர்களால் அநுஷ்டிக்கப்பட்டுவருகின்றன. இந்த ருதுமதிவிவாஹம் என்கிறவிஷயம், வேதத்திற் கண்டோக்தியாய்ச் சொல்லப்படாததாயும், நான் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி ஆரம்பத்திற்சொல்லி

யிருக்கிறபிரகாரம் ஹிந்துமதத்தின் முக்கியமான அம்சத்துக்குச் சம்பந்தமல்லாத (Non-essential) தாயும் இருக்கிறபடியால் ருதுமதி விவாஹத்தைப்பற்றி ஸ்மிருதிகர்த்தாக்களான மகரிஷிகள் ஸ்மிருதிகளில் அவரவர்களுடைய அபிப்பிராயத்துக்குத்தக்கவாறு எழுதியிருப்பது நியாயம்தானே. அவர்கள் திரிகாலஞானிகளாதலாலும், ஒரேகாலத்தில் ஒருவரையொருவர் யோஜித்து எழுதாமற் பலபல காலங்களில் எழுதியிருப்பதாலும், ஜனங்கள் நிர்ப்பந்தமில்லாமற் காலதேசத்துக்குத்தக்கவாறு அநுஷ்டித்துவரவேண்டுமென்கிற மிகுந்த கிருபையானதோக்கத்துடன் எழுதியிருப்பதாலும் வித்தியாசமான அபிப்பிராயங்கள் இருப்பது மிகவும் சகஜந்தான். அதனால் அவர்களுக்கு மேன்மையேயொழிய, வேதப்பிரமாணத்துக்கு விரோதமென்றுவது ஒன்றுசரி, மற்றொன்றுதவறு என்றுவது ஒருவருக்கும் விவகரிக்க அதிகாரமில்லை. அதேபிரகாரம் சாங்கியம், யோகம், அத்வைதம், விசிஷ்டாத்வைதம், த்வைதமென்று உலகவியவகாரத்துக்கு ஏற்பப் பலவிதமான அபிப்பிராயங்களையும் மார்க்கங்களையும் ஹிந்துவேதங்களில் விஸ்வாசகர்களாய் இத்தேசத்தில் அவதரித்து விளங்கிய மகரிஷிகளும் ஆசாரியர்களும் ஏற்படுத்த அவ்வாறு நாளிதுவரை அநுஷ்டிக்கப்பட்டுவருகின்றனவே. ஆகிலும் அதேஉபநிஷத்துக்களும் பகவத்கீதையும் தான் கூடி வித்தியாசமான அபிப்பிராயங்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கின்றன. விசாலமான புத்திமான்களான மகரிஷிகளும் ஆசார்யர்களும் அவதரித்துவிளங்கிய இந்தத்தேசத்திலவ்வாறு இருந்திருப்பது நியாயம்தானே. அநுஷ்டானங்களெல்லாம் நம்முடையதேசத்திற் காலத்துக்குத்தக்கவாறு மாறிக்கொண்டேவந்திருக்கின்றன என்பதற்கு ஆதாரவுகளிருக்கின்றன. மகாபாரதம் ஆதிபர்வம் 122-வது அத்தியாயத்தில், பாண்டுமகாராஜனுக்கும் சூர்தக்கும் நடந்த சம்பாஷணையில் இச்சந்தர்ப்பத்திற்குவேண்டிய வற்றைமட்டும் எடுத்து அடியில்வருமாறு மொழிபெயர்த்திருக்கிறேன். "ஆதிகாலத்தில் ஸ்திரீகள் வீட்டுக்குள் அடைக்கப்பட்டுப் புருஷர்கள்முதலிய பந்துக்களின் நிர்ப்பந்தத்துக்கு உட்பட்டிருக்கவில்லை. அவர்கள் மனம்போனபிரகாரம் அநுபவித்துக்கொண்டு சுகமாய் இருப்பது வழக்கம். அதனால் அவர்கள் பாபிகளாகமதிக்கப்படவில்லை. ஏனெனில் அதுவே அக்காலங்களில் ரிஷிகளால் அங்கீ

கரிக்கப்பட்ட வழக்கமாயிருந்தது. ஒரு ஸ்திரீயானவள் ஒரேபுருஷனுக்கு ஜீவதசைவரை கட்டுப்பட்டிருப்பது என்பது சமீபகாலத்தில்தான் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது" என்று பாண்டுமகாராஜா குந்திக்குச் சொல்லுகிறார். உத்தாலகரிஷியின்குமார் ஸ்வேதகேது என்ற மகரிஷியானவர் ஷெ மாறுதலே ஏற்படுத்தினதாக ஷெ சங்கதிகளுக்குப் பின் அதேஅத்தியாயத்தில் விரித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆதியில் எல்லோரும் பிராமணர்களாயிருந்ததாகவும், பிறகுதான் அவரவர்களுடைய குணத்துக்குத்தக்கவாறு வருணச்சிரமதர்மம் ஏற்பட்டதாகவும் சாந்திபர்வம் 188-வது அத்தியாயத்தில், பிருகுமகரிஷியால், பாரத்வாஜமுனிவருக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆதலால், சாஸ்திரசம்மதமென்று மகரிஷிகளாற்சொல்லப்பட்ட ஸ்ருதிவாக்கியங்கள் சிலகாரணங்களைக்கொண்டு மத்தியில் அநுஷ்டிக்கப்படாமல் நின்றுபோய்விட்டாலும், அவசியம் ஏற்பட்டகாலங்களில் அவற்றையும் அநுஷ்டிப்பது சாஸ்திரசம்மதமேயொழிய, அவரவர்கள் இஷ்டம்போல் பிரஸ்தாபிக்கிற ஆசாரசீர்திருத்தங்களைச் சேர்ந்ததன்று என்று நான் நினைக்கிறேன்.

விவாககாலத்தில் ஆதிமுதல் அந்தியம்வரைசொல்லப்படும் மந்திரங்களுக்கு யாதொருதாத்பரியமும் பிரயோஜனமும் ஏற்படாமல் வீண மந்திரங்கள் என்கிற நியாயத்துக்காகமட்டும் உச்சரிக்கப்பட்டுவருவதாகச் சொல்லுவது மிகவும் விநோதமாயிருக்கிறது. அக்காலத்தில் ஸம்ஸ்கிருதமே பேசும்பாஷையாயிருந்தது. ஸம்ஸ்கிருதம் தெரியாத வதூவரர்களும், மந்திரங்களைச்சரியாய் உச்சரிக்காமலும், அதன் தாத்பரியங்கள் இன்னதென்றுதெரியாமலும், தக்ஷிணை வரும்படியைப் பெரிதாகக்கருதி மிகுந்தவேகமாய் மந்திரங்களை ஓட்டுகிற புரோகிதர்களும், மந்திரங்கள் என்பதுதவிர இன்னதுஉடக்கிறதென்று அறியமுடியாத பெரும்பான்மையோர்களும் சபையில் நிறைந்துள்ள தற்காலக் கல்யாணவைபவங்களை ஆதரவாகவைத்துக்கொண்டால் மந்திரங்களுக்கு மேலேசொன்னதைத்தவிர வேறு கௌரவம் என்னஏற்படப்போகிறது. வீழ்வார்க்கு வீழ்வார்துணை என்பதுபோல் ஷெ கல்யாணசங்கதிக்கு ஆதரவாக உபநயனமந்திரங்கள் எடுத்துச்சொல்லப்படுகின்றன. உபநயனத்தில் உபதேசிக்கப்பட்ட மந்திரங்கள் அன்றுதொட்டே திரிகாலமும் அநுஷ்டிக்கப்பட்டு

வருகின்றன. 7 வயதுமுதல் ஷை மந்திரங்களை உச்சரித்துவருகிறவன் அர்த்தஞாத்பரியம்தெரிந்து அநுஷ்டித்து அதன்பலனை அடைந்துவரவேண்டியவனுயிருக்கிறான். இது சாஸ்திரதாத்பரியம். காயத்திரிமுதலிய தெய்வதோத்திரமந்திரங்களுக்கு அர்த்தம் அறியமுடியாவிட்டாலும், மந்திரஉச்சரிப்புக்கே பலன்இருக்கிறது என்பது வாஸ்தவம். அவைகளைழிந்த இதரமந்திரங்கள், அர்த்தமில்லாமற் சொல்லப்பட்டுவருகின்றன என்பதில் அவைகளை ஏற்படுத்தினவர்களுக்கு ஒரு அறியாமையைக்கற்பிப்பதுபோல ஆகிறது. இக்காலத்தில் ஸம்ஸ்கிருதம் பேசும்பாஷை இல்லை. 7 வயதுள்ள ஒருசிறுவனுக்கு மந்திரங்களின் அர்த்தம் தெரியவில்லை. கிரஹணசாமர்த்தியமுள்ளவர்களுக்குத்தான் ஷை மந்திரங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதற்குச்சந்தேகமில்லை. பேசும்பாஷையில் 5 வயதுமுதல் 7வயதுவரை வித்தியாப்பியாசம் பெற்றிருப்பவனுயுள்ள ஒருவன், உபநயனமந்திரங்களை நன்றாய் அறிந்து பின்னும் தொடர்ந்து அநுஷ்டித்துவரத்தக்கவனுயிருக்கிறான். அப்படியிருக்க, உபநயன கல்யாண மந்திரங்கள், உடன் அநுஷ்டானத்துக்கு யோக்யமில்லாமல் வீணை பிரயோஜனத்தைப்பற்றிச் சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்டுள்ளன என்பது நன்றாக இல்லை. ஷை மந்திரங்கள் அடங்கிய வேதசாஸ்திரங்களுக்கும் கௌரவம் இல்லை. ஷை விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளவாவது அநுஷ்டிக்கவாவது இக்காலத்தவர் தவறிவிட்டால் அதற்கு மந்திரங்கள் என்ன செய்யும்.

8. (b) நான் பிரதமத்தில் ப்ரௌடாவிவாஹ விஷயமாக அதுசாசனபர்வத்திலிருந்து குறித்திருப்பதை ஷைபர்வம் 44-வது அத்தியாயத்திற் காணலாம்.

8. (c) சிலஸ்மிருதிகளில் ரஜஸ்வலையானபிறகு கல்யாணம்செய்தால், குற்றங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அத்தகக்குற்றம் பிராமணர்களுக்குமட்டும்தான் க்ஷத்திரியர்களுக்கு இல்லை என்று பிரித்துச் சொல்லப்படவில்லை ஸ்மிருதிகளைப் பிராமணர்களைப்போல் க்ஷத்திரியர்களும் விஸ்வாசித்து அநுஷ்டிக்கவேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க ஒரே அபிப்பிராயமுள்ள ஸ்மிருதியும் 2. வித்தியாசமான அநுஷ்டானங்களும் எப்படிநேர்ந்திருக்கக்கூடும் என்பது என்னுடையகேள்வி. அதற்குச் சமாதானம் சொல்லப்படவில்லை. ஸ்மிருதி

களில் பிராமணர்களுக்குமட்டும் ரஜஸ்வலையான குற்றம் உண்டு. க்ஷத்திரியர்களுக்கு ரஜஸ்வலையான குற்றம்கிடையாது என்று சொல்லியிருந்தால் அப்படி ஏன் எழுதியிருக்கிறது என்று காரணம்கேட்க அதிகாரமில்லை. அப்படியிருக்க, நான் காரணம்கேட்டிருந்தால் "சாஸ்திரவிதிகளுக்குக் காரணம்கேட்கவும்சொல்லவும் நாம்அதிகாரிகளில்லை" என்று பத்திராதிபாவர்கள் சொல்வது ஒருவாறு பொருந்தும்.

முடிவுரை.

இந்த ப்ரௌடாவிவாஹம் என்னும் விஷயத்தைப்பற்றி இப்பத்திரிகையில் என் அபிப்பிராயங்களை வெளியிட்டதின் தாத்பரியம் என்னவென்றால், ஹிந்துமத சாஸ்திரவிரோதமாயுள்ள ஆசாரசீர்திருத்தங்களை ஹிந்துமதஸ்தர்கள் அவரவர்கள் இஷ்டப்படி செய்துகொள்ளுதல் கூடாது என்பதும், ஆனால், சாஸ்திரங்களில் ஏதேனும் ஆதாவு இருந்தால் மிகவும் முக்கியமானகாலங்களில் ஒற்றுமையில் லாதவழக்கத்தைமாற்றிச் சாஸ்திரசம்மதமான சீர்திருத்தத்தைக் கட்டாயம் நாம் அநுஷ்டித்து க்ஷேமமடையவேண்டுமென்பதும் தான்.

ருதுமதிவிவாஹமென்ற விஷயம் மிகவும் பெரியது. இலகுவில் நிறைவேறக்கூடிய காரியமல்ல. அதைப்பற்றி நான் கொஞ்சம் ஆரம்பித்து எடுத்துப்பேசியது, இதுவிஷயத்தில் அதிகாரமாய்ப்பேச வல்ல நமது தென்னிந்தியாவிலுள்ள ஏராளமான சாஸ்திரவிற்பன்னர்களும், புத்திமான்களும், ஜாஸ்தியாய்க் கவனிக்கக்கூடுமானால், காலக்கிரமத்தில் அது ஊர்ஜிதத்துக்கு வரலாம் என்றநோக்கமே தவிர வேறில்லை.

ருதுமதியாய் மூன்றுவருஷங்களுக்குப்பின்பு தனியாகச் செய்யப்படுகிற சாந்திமுகூர்த்தமே எல்லாவிஷயத்திலும் பூர்ணமாக ஒரே கல்யாணமாக ஏன் இருக்கக்கூடாது. 8 வயதுமுதல் 15, 16 வயதுவரை ஒருபெண்ணைக் கல்யாணமானவளென்று பேருக்குமட்டும் சொல்லி, ஒருகால் விதவையானாலுமாய்விடக்கூடிய ஒரு அபாயகரமானஸ்திதியில் நாம் வைத்துக்கொள்வது, சுபாவவிரோதமாயும்அநீதமாயும் தெய்வகதியாலல்லாமல் மனுஷர்கள் தாமேதேடிக்கொள்ளுகிற தூர்ப்பாக்கியமேதுவாயு மிருக்கிற தென்கிறவிஷயத்தை நாம்

வெகுவாய்ச் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள். தெருவில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிற 8, 9 வயதுள்ள பிராமணப்பெண்ணை, ஒருவன் உன் வீட்டில் ஏன் அழுகிறார்கள் என்று கேட்டதற்கு, 'என்புருஷன் இறந்துபோனதாகக் காகிதம்வந்ததாம், அதற்காக அழுகிறார்கள்' என்றுசொல்லித் தன்ஜீவதசைவரை தன்னை அலங்கோலப்படுத்தி இம்சைசெய்யப்போகிற துக்கத்தின்கொடுமையை அறியாமல் இருக்கிற குழந்தையை, அப்பொழுதே விதவை என்று கூப்பிடத்துணிகிற நமக்கு ஜீவகாருண்யமில்லாமல் மனது கடினமாயிருப்பதற்குக் காரணம் இவ்வழக்கம் நெடுநாளாகவந்திருப்பதுதான். தெய்வமாகிய சாஸ்திரம் வரங்கொடுத்தாலும் பூசாரியாகியவழக்கம் அவ்வரத்தை வீணாகச்செய்கிறது. இதேபிரகாரம் பிராமணர்களுக்குள் அநேகபிரிவுகள் ஏற்பட்டு ஒருவருக்கொருவர் கல்யாணசம்பந்தங்கள் பந்திபோஜனங்கள் இல்லாமல் இருந்துவருகிறார்கள். இந்த வழக்கமும் சுதேசஅரசர்களின் ஆளுகைபோய் இதரதேசத்தார்களான மகம்மதியர்கள் முதலியோர் இத்தேசத்தைக் கைப்பற்றினகாலத்தில் ஏற்பட்டதாம். அக்காலமுதலாகப் பிராமணர்கள் பலவாறுகப்பிரிந்து, வடக்கேஇருந்து தக்ஷிணத்திற் பலதேசங்களில் பலபலகாலங்களிற் குடியேறினதில் ஒருவரையொருவர் சுயஜாதியார்களென்று அறிந்துகொள்ளச் சக்தியற்றவர்களாய்த் தூரஊர்களுக்குப் போக்குவரத்து இல்லாததினிமித்தம், பலபலபிரிவுகளாகப் பிரிந்து, பிரத்தியேகமான பேர்கள் வைத்துக்கொண்டு, அந்தந்தப்பிரிவுகளுக்குள்மட்டும் கல்யாணங்கள் செய்துவருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட அதுஷ்டானத்துக்குச் சாஸ்திரங்களில் ஆதரவுஇல்லையென்று பெரியவர்கள் சொல்ல நான் கேட்டிருக்கிறேன். போனவழக்கம் போகட்டும். இப்பொழுது மாட்சிமைதங்கிய ஒரே பிரிட்டிஷ் அரசாட்சியின்கீழ் நாம்இருக்கிறோம்; குலம் கோத்திரங்களைச் சரியாகத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம்; உண்மையை நன்றாய்த் தெரிந்துகொள்ளும்படியான போக்குவரத்துக்குச்சாதகமான புகைவண்டிமுதலியவைகள் இருக்கின்றன; என்று சொன்னாலும் வழக்கத்தை எப்படிக் கைவிடுவது என்று

மனம் துணியவில்லை. பிராமணர்களுக்குள் ஒருவருக்கொருவர் மேல் கீழ் என்ற தப்பான சுஜாதி அபிமானமும் விலகவில்லை. நிர்ப்பந்த மான மனஒழுக்கமும் விசாலிக்கத் தடைப்படுகிறது. இந்தப் பரிதா பத்துக்கு என்போன்ற சாமான்யர்களால் என்னசெய்யக்கூடும். தவி ரவும், ருதுமதிவிவாகம் சரியானதென்று ஒருவர் அபிப்பிராயப்பட் டால் அவர்மட்டும் தனித்து அதுஷ்டிக்கக்கூடியசங்கதியல்ல. அப் படியிருக்க வாயால்மட்டும்பேசுவது என்னபிரயோஜனம் என்று சிலர் குறைகூறுகிறார்கள். அது நியாயமன்று; ஏனென்றால் இது பொதுஜன ஆசாரசீர்திருத்தவிஷயம். வரவரப் புத்திமான்கள் எல் லோரும் இதுஅவசியமென்று தீர்மானித்து, ஹிந்துமதத்தினர் எல் லோரும் ஏகீபவித்தாவது அல்லது சர்க்கார்ச்சட்டம் மூலமாயாவது மாற்றிக்கொள்ளவேண்டிய விஷயம். இல்லாவிடில் நான் முன்சொல் லியிருக்கிறபிரகாரம் இன்னும் ஜாதிஉட்பிரிவுகளும் குழப்பங்களும் ஏற்படக் காரணமாயிருக்குமேயொழிய வேறு பயனில்லை. புகை வண்டியிலிருப்பவன் அதினுள்ளேயிருந்து இஞ்சின் நடத்தினால் வெகுதூரம் க்ஷேமமாகப் பிரயாணம்செய்யலாம். அதற்குப் புறம்பா யிருந்து அதை எவ்வாறு நடத்தமுடியும். அதுபோல் ஒருவன் மட்டும் தனித்துப் பொதுஜனவிஷயத்திற் சீர்திருத்தம்செய்து க்ஷேமமடைவது எப்படி.

ருதுமதிவிவாஹமென்கிற இவ்விஷயமானது, மேலேசொன்ன படி சிரமமான சங்கதியாயிருக்கிறது; இதை அநேகநோக்கங்களைக் கொண்டு ஆராய்ச்சிசெய்கிறவிஷயத்தில் விசேஷமாகக்கேட்டறிந்த அநேகபுத்திமான்கள் பலபலவிதமாக அபிப்பிராயப்படுவார்களாகை யால், அதற்குப் பேதமாக என்னுடைய அபிப்பிராயம் இருந்தால், பொறுத்தருளவேணுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

M. R. ஸ்ரீநிவாஸையர்,

பெரியகுளம்.

பேராவூர்-பிடவூர்.

ஆரூர்மூலட்டானமானைக்காவுமாக்கூரிற்முன்றேன்றிமாடமாவூர் பேரூர்பிரமபுரம்பேராவூநும்பெருந்துறைகாம்பீலிபிடவூர்பேணும் கூரார்குறுக்கைவீரட்டானமுங்கோட்டூர்குடமூக்குக்கோழம்பமுங் காரார்கழுக்குன்றுங்கானப்பேருங்கயிலாயநாதனேயகாணலாமே.

என்பது திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளது க்ஷேத்திரக்கோவைத் திருத்தாண்டகம்.

இதனில், பேராவூர் என்னும் க்ஷேத்திரமானது, திருவாவடுதுறைக்குத்தெற்கில் இரண்டுமைலுக்குள்ளாகவிருக்கிறது. வீர சோழனுக்குத் தெற்கிலுள்ளது. முன்னொருகால் இவ்வூரானது நன்னிலைமையிலிருந்ததாகத் தெரிகிறது. இவ்வூர் ஆலயம் வெகு ஜீர்ணமாகிவிட்டபோதிலும் இன்னும் அநேக சிலாசாசனங்கள் காணப்படுகின்றன. அவை பின்வருமாறு:—

I-வது சாசனம்.

(தென்புறம் குழுதப்படையில்)

(1) வ்ஹஷ்ரீ இக்ஷயனூர் ஸ்ரீ பண்டாரங்கள் உயிரி வரை கண்ட முதல் திருவாபரணங்களால் கருமாற்றும்போக யஹ(பத்தரை) மாற்று யங படற்கூடையா. ஊகூர்: மாற்று சூதம் ஹ காசிடைபெற்ற சூஉ-ம்.....

(2) பரிகலபரிச்சிங்ஙங்களால் உருக்களால் எடை சூயல் பித்தளை தரா எடை ாஙஹல் மணி உளகரு உள்பட எயி-ல்

(3) ங சேர்க்கால் ங உள்க்கரு உள்பட எடை உளஹூரூஹ ாஹுநிலை உள்ள திருக்குத்துவிளக்கு இரண்டினுல் உள்க்கரு உள்பட எடை நிாசுயி-ல்

II-வது சாசனம்

(1) வ்ஹஷ்ரீ குலோத்துங்க (சோழதேவற்கு யாண்டு) உடுவது மீனகாயிற்று அமரபக்ஷத்துசதுர்தியும் சனிக்கிழமையும் பெற்ற உத்திராடத்து நாள் ஜெயங்கொண்ட சோழவளநாட்டுப் பேராவூர் நா

(2) ட்டு அகரம் ஸ்ரீ சுத்தமலி சதுர்வேதிமங்கலத்து திருப் பேர் ஸ்ரீ கிஷ்ணபட்ட ஸொமயாஜியேன் இங்நாட்டு-பேராவூர் வீர சோழ சதுர்வேதிமங்கலத்து உடையார் ஸ்ரீ அதித்தேசுரமுடைய நாயனார்க்கு நான் பதி

(3) தானமாக நான் நீர்வார்த்துக்கொடுத்ததாவது: இச் சுத்த மலி சதுர்வேதிமங்கலத்துடையேம் பேராவூரில் தென்கரைய நிலத் தில் ருஜராஜவதிக்கு மேற்கு குந்தவவாய்க்காலுக்கு வடக்கு..... சம.....நதில் கிழக்கு

(4) நான் திருவேராரை வாய்க்காலுக்கு தெற்கு..... ஷட்டன்மாரியை ஆளவந்தநாச்சி பக்கலும் இவள் மகன் மாலவராய ஸொழிஷட்டன் பக்கலும் இவன்தம்பி குங்கும்பிரான் ஷட்டன் பக்க லும் விலைக்குக்கொண்டுடையேனுய்

(5) நந்தாயத்தான் உறுஜொவி.....இல் வடகிழ்மூலையில் ஆற்றங்கரைப் படுகையிலே இந் நாயனார்க்கு நீர்வார்த்துக்கொடுத் தோம். சின்னதினுல் குழியேழும் நீர்வார்த்துக்கொடுத்தோம்—

III-வது சாசனம்

ஸ்வஸ்திஸ்ரீ புயல்வாய்த்து என்றமெய்க்கீர்த்தியில் கலிபாந்தோட தேசமாநிலம் விளங்க வீரஸிம்ஹா

(6) ஸநத்துப் புவனிமுழுதுடையாளொடும்வீற்றிருந்தருளிய கோபரகேசரிவர்மரான திருபுவனசக்கரவர்த்திகள் மதுரையும்பாண் டியன் முடித்தலையும் கொண்டருளின ஸ்ரீ குலோத்துங்கசோழதே வற்குயா

(7) ண்டு யெலது மகராயிற்று வ்ருவ்வக்ஷத்து ஷ்டமி யும் செவ்வாய்க்கிழமையும் பெற்ற மிருகசீர்ஷத்துநாள் ஜெயக்கொ ண்ட சோழவளநாட்டு பேராவூர்நாட்டு பேராவூரான வீரசோழசதுர் வேதிமங்கலத்து உடை

(8) யார் திருவாதித் தீஸ்வரமுடையார்கோயில் ஆதிவிண்ணஸ்வர கன்மிகளுக்கு செயமாணிக்கவளநாட்டுத்திருவ-கற்றத்து புத்தமங் கலமுடையான் இடங்கநம்பியமல்லனுன் வைதும்பாயனேன் திரு

(9) தந்தாவிளக்குப்புறமாக நான் ஊர்க்கீழ் நிறையிலியாக விட்டநிலமாவது-ஜெயங்கொண்ட சோழவளநாட்டுப்பேராவூர் நாட்டு பேராவூரிற் பிரிந்த வீரசோழ புரமான குலோத்துங்கசோழன் புத்த மங்கத்தில் நான்குலோ

(10) த்துங்க சோழப்போவீலிகொண்டு உடையேனுய் அனு பவித்து வருகிற நிலம் பத்தே இருமாவரையிலே இறை இறுத்து இறையிலியாக இவ்வாட்டை சித்திரைமுதல் திருதந்தாவிளக்குப்புற மாக விடுகிற நிலமாவது (இதற்குமேல் சிதைவு)—

சுவாமிபெயர் ஆதித்தீசுரமுடையார்.

பிடவூர், இது தரங்கன்பாடிக்கு மேற்கில் 3-மைல்தூரத்திலுள்ள திருவிடைக்கழி என்னுமூருக்குச் சமீபத்திலிருந்து அழிந்துவிட் டது. இவ்வூர்ப்பெருமானே இப்பொழுது திருவிடைக்கழிக்கோயி லில் ஸ்தாபித்து இரண்டுகாலம் பூசைசெய்து வருகின்றனர். இதுவே வேள்களிலொருவனை "இருங்கோவேள்" இருந்ததாகும். இப்புரா தனத்தலம் அழிந்துபோனது காலத்தின் கொடுமையே.

இலக்கணவிளக்கபரம்பரை,
திருவாரூர் சோமசுந்தரதேசிகர்.

வேள்பாரியின் கொடைவிறல்.

அஃதாவது வேள்பாரி என்னும்பெயருடைய சூத்திரியனின் கொடையின் ஆற்றலைக்கூறுதல். பண்டைக்காலப்பாவலர்பலர்க்குப் பரிசிலீந்தகாவலன் வேள்பாரியே. வேள்பாரியென்னுது பாரியென்றும் இவன்பெயர் வழங்கப்பெற்றிருக்கின்றது. இப்பாரியே எழுவகைக் கொடைவள்ளல்களுள்ளே ஒருவனைக்கொள்ளப்பட்டவன். பாரி பறம்புநாட்டிற்கும் மலைக்குந் தலைவன்; மிக்கபராக்கிரமமுடையோன். பாரியின்வள்ளற்றன்மையை இனிதுபுலப்படுத்தும்படியே, மண்டல புருடரும், "பாரியாயெழினிநள்ளிபசுந்தொடைமலையன்பேகன்" என் றுந்தொடருன் முதலிலேவைத்துக்கூறினர்.

இப்பாரியைத் தமிழ்நாட்டின்கண்ணே யாகசெய்திருந்த மூவேந்தரும் முரணிச் சமர்தொடுத்து வெல்லமுடியாது, இறுதியில் வஞ்சித்துக் கொன்றனர். முல்லைக்கொடிக்குத் தேர்வழங்கிய மல்லலஞ்சிருடைய வனும் இந்தப்பாரியே. இதனை,

"சிறுவீ முல்லைக்குப்பெருந்தேர்நல்கிய
பிறங்குவெள்ளருவிவீழுஞ்சாரற்
பறம்பிற்கோமான்பாரியும்"

என்னும் சிறுபாணாற்றுப்படைச்செய்யுளா னறிக.

இப்பாரியைக் கடைச்சங்கப்புலவரும், "பொய்யாகாவிற்கபிலன்" "புலனழுக்கற்றவந்தணாளன்" என்று இன்னனவாகப் பலபடப்புகழப் பெற்றவரும் ஆகிய கபிலர் பாடிப் பலவரிசையும்பெற்றனர். கபிலர் பாடியசெய்யுட்கள் படிப்போர்கருத்தை யுருக்குந்தன்மையுடையன. பாரிக்குங் கபிலருக்கும் மிக்க நட்புரிமையுண்டு. தன்றிபாராட்டும் பரம தயாளுவாகிய கபிலர் பாரியின்புத்திரிகளை ஆத்திரியமரபில் மணமுடிக்க உடன்படுவாரின்மையால் பிராஹ்மணவருணத்தில் விவாஹஞ்செய்து வைத்தார்.

கபிலர்பாடியவிரலியாற்றுப்படை.

சேயிழைபெறுகுவைவானுதலவிறலி
தடவுவாய்க்கலித்தமாயிதழ்க்குவளை
வண்டுபடுபுதுமலர்த்தண்சிதர்கலாவப்
பெய்யினும்பெய்யாதாயினுமருவி
கொள்ளுமுயன்புலத்துழைகாலாக
மால்புடைநெடுவரைக்கோடுதோறிழிதரு
சீரினுமினியசாயற்
பாரிவேள்பாற்பாடினைசெலினே.

இயன்மொழித்தலைபெயில்,

பாரிபாரியென்றுபலவேத்தி
யொருவற்புகழ்வர்செந்நாப்புலவர்
பாரியொருவனுமல்லன்
மாரியுமுண்டீண்டுலகுபுரப்பதுவே.

பாரியென்று பரிவுடன்பாடிச்செல்லும் பாவலர்க்குக் காவென் பதன்முன் குறிப்பறிந்து கொடுத்துக்காக்குங் குணமுடையோன் இவ் வேள்பாரியேயாம். இப்பாரியின் கொடைவிசிஷ்டத்தைச் சைவசமயா சாரியராகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனார், திருப்புகலூர்த்திருப்பதிகத்திலே,

நிடுக்கிலாதானேவீமனேவிறல்விசயனேவில்லுக்கிவனென்று
கொடுக்கிலாதானேப்பாரியேயென்றுகூறினுங்கொடுப்பாரிலை
பொடிக்கொண்மேனியெம்புண்ணியன்புகலூரைப்பாடுமின்புலவீர்காள்
அடுக்குமேலமருலகமாள்வதற்கியாதுமையுறவில்லையே.

என்று அருளிச்செய்தார். பாரிக்கு எதிராக மாரியுண்டு என்றது இகழ்வதுபோற் புகழ்ந்தமையேயாம். மாரியானது எங்ஙனம் கைம் மாறுவேண்டாது காசினியோரைமகிழ்விக்குமோ அங்ஙனமே பாரி என்று பாடிச்செல்லுஞ் செந்நாப்புலவர்களைச் சிறந்தமகிழ்வுடன்மகித் துபசரிக்கும் அறத்தகுதியுடையவன் பாரிவேள் என்பது தேற்றமாகின் றது. மேலேகாட்டிய இரண்டாவதுசெய்யுளையே நச்சினார்க்கினியர் தொல்காப்பியத்திற் புறத்திணையியல், உவமவியல்களில் உதாரணமாகக் காட்டினர்.

இன்னும் பாரியின்மகளிர் தந்தைபிரிவாற்றாது வருந்திக்கூறியது:

அற்றைத்திங்களவ்வெண்ணிலவில்
எந்தையுமுடையேமெங்குன்றும்பிறர்கொளார்
இற்றைத்திங்களிவ்வெண்ணிலவில்
வென்றெறிமுரசின்வேந்தரெங்
குன்றுங்கொண்டார்யாமெந்தையுமிலமே.

என்பதாம். இப்பாரிவேள்கொடையையும் ஆற்றலையும் கபிலர் போற் றியமையினாலும், கபிலர் கடைச்சங்கப்புலவராதலினாலும், கடைச்சங் கம் இற்றைக்கு 2500 வருஷங்களுக்குமுன்னுள்ளதென்று ஆராய்ந்து அறிஞர்பலர் கூறுதலினாலும், பாரி ஏறக்குறைய 2000-ஆண்டுமுன்பு இருந் தரசுபுரிந்தான் என்பது இனிது துணியப்படும்.

கொடையினாற் பெயர்விளக்கிய குணசிரேஷ்டனாகிய பாரியைத் திருநெறித்தமிழ்வேதத்தினும் விதந்துபேசப்படுமாயின் அன்னோன் கொடைவிறல் விசிட்டமுடைத்தென்றல்சாலுமாற்றால் இங்கே சில வாக்கியங்களே யான் வரைந்தேன். சரிதவாராய்ச்சி மிக்குடையார் தத்தங்கருத்துக்களேவெளியிடின், பலரும் பயனடைவரென்று யான் கருதுகின்றேன். சுபம்.

இங்ஙனம்,
வ. மு. இரத்தினேசுவரையர்,
தமிழ்ப்பண்டிதர்,
காரைக்குடி.

புத்தகமதிப்புரை.

---

1. தமிழ்நாவலர்சரிதை:-இது, சேலம் குகைவாசியும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் அங்கத்தவருமான ஸ்ரீமான் சாமி திவ்ய நடேச செட்டியாரவர்களாற் பரிசோதிக்கப்பட்டு, கோயமுத்தூர் ஸ்ரீமான் சி. கு. நாராயணசாமிமுதலியாரவர்களாற் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இதில், பண்டைக்காலத்தவரும் பிற்காலத்தவருமாகிய புலவர்களிற் சிற்சிலர் ஒரொருசந்தர்ப்பங்களிற்பாடியவாகச் சில நூல்களாலும், கன்னபரம்பரையாலும் காணப்படும்பாடல்களுள், 261 பாடல்களும், அவைபாடிய அமயங்களும், பாடியபுலவர்களின்பெயருமே கால வரிசைகருதாது வரையப்பட்டிருத்தலால், இது, தமிழ்நாவலர்சரிதை யெழுதுங்கருத்துடையாரொருவர், அதனை விரித்தெழுதற்கேற்ற செய்யுள் பலவற்றை முதலிற் றொகுத்தெழுதிவைத்த கைக்குறிப்புப் போற் றோன்றுகின்றது. ஆயினும், இது, தமிழ்நாவலர்சரிதங்களை யாராய்ந்து விரித்தெழுதுங்கருத்துடையார்க்கு மிகவும் உபயோக முள்ளது. இதிலுள்ள பாடல்களுக்கு விசேடக்குறிப்பும், முதற் குறிப்பகராதியும் தனியே எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இதன் விலை அணா 8. வேண்டுவோர் பதிப்பித்தோர்க்கெழுதிப் பெறலாம்.

---

2. சோழமண்டல சதகம்:—இது, வேலூர் ஆத்மநாததேசிகராற் பாடப்பெற்றது. இதில், சோழமண்டலத்தின்சிறப்புத்தோன்றக் கல்வி யிற்சிறந்த புலவர்களும், புலவர்களையாதரித்த கொடையாளர்களும் வாழ்ந்த சரித்திரங்களும், பலதமிழ்நூல்கள்பிறந்த சரித்திரங்களுங் குறிப்பா யறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. இச்சதகம் சரித்திர ஆராய்ச்சி செய் பவர்க்கு மிகப்பயன்படத்தக்கதான அருமைவாய்ந்தது. இதனைத் திரு வாலூர் இலக்கணவிளக்கபரம்பரையினரான சோமசுந்தரதேசிகரவர்கள் நன்முயற்சியுடன் பாடப்பட்டோர்வரலாறுமுதலியவெழுதியும், பாட்டிற் சொல்லும்விஷயங்களுக்கேற்ற பிறநூன்மேற்கோள்காட்டியும் அச்சிட்டிருப்பது தமிழன்பராற் பாராட்டத்தக்கது. இதில் இடை யிடையே சில திருத்தஞ்செய்யவேண்டியவாய்க்காணப்படுமாயினும் முதற்பதிப்பாயிருத்தலால் இம்மட்டில் வெளியிட்டிருப்பதே

8. சத்தியபோதினி:—இது, சத்தியத்தைப்பற்றி ஸ்ரீமான் புஷ்பாலவரதராஜுலுநாயுடுகாரு அவர்கள் ஆந்திரபாஷையிற்செய்த உபந்யாஸத்தின் மொழிபெயர்ப்பாக ஸி. பழனிசாமிபண்டிதரால் தமிழில் எழுதப்பட்டது. இதன் விலை அணா 2. வேண்டுவோர் ஸி. பழனிசாமிபண்டிதர், சன்மார்க்கசங்கம், ஓமலூர் என்ற விலாசத்துக் கெழுதிப் பெறலாம்.

---

9. துன்பத்தின்மேற்றுன்பம் அல்லது தமன்யரூபி:—இது, ஸ்ரீமதக்குடி M. A. பீரீஸ் அவர்களால் இயற்றப்பெற்ற தொரு தமிழ்நாவல்; கிரவுன் 16 பக்கங்கொண்ட 26 பாரம் கல்லாகிதத்தில் செவ்விதாயச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. பொழுதுபோக்குமவர்கள் விரும்பிப்படிக்குமாறு கதை களே விரிவாகக்கற்பித்தெழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விலை ரூ 1—4—0. வி. பி. சார்ஜ் வேறு. வேண்டுவோர் ஆக்கியோர்க்கெழுதிப் பெறலாம்.

---

10. பகீரங்கரகஸ்யம் :— இது, ஸ்ரீமத் - விவேகாநந்தஸ்வாமிகள்செய்த உபந்யாஸத்தின்மொழிபெயர்ப்பாகச் சிவகெங்கை ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண விவேகாநந்த வேதாந்த சங்கத்தாரால் தமிழில் வெளியிடப்பட்டது. இதன் விலை அணா 1.

---

11. தேனையர்கரிசலை 300, கல்நண்டு சூத்திரம் 16, யூகிமுனிகரிசலை 36:— இவைமூன்றும் சேர்ந்தொருபுத்தகமாக ஆயுள்வேத பண்டிதர் V.R. சுந்தரம் என்பவரால் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் விலை அணா 12. வேண்டுவோர் சச்சிதானந்த அச்சியந்திரசாலை, கோமளேசுவரன்பேட்டை, சென்னை என்ற விலாசத்துக் கெழுதிப் பெறலாம்.

---

12. பெற்றோரும் பிள்ளைகளும்:—இது முடிகொண்டான் M. M. நாராயணசாமி ஐயரால் உபந்யாஸரூபமாயெழுதப்பட்டது. இதன் விலை அணா 1.

பத்திராதிபர்.

(குறிப்பு) 'நிரைதொடிதாங்கிய' என்றது வெற்றிமிகுதி கூறியவாறு. 'நீள்தோள்' என்றது வலிமிகுதி கூறியவாறு. 'மால்' என்றது ஈண்டுப் பெருமைப்பொருளுக்டைமையானே சர்வாதிகனென்பது உணர்த்திநின்றது. குற்றம் மாயா என்னுங்குறிப்பால் 'மால்குற்றத்தைச் செய்தாளுயினும்' என்னும் இசை எச்சம்விரிக்கப்பட்டது. 'மால் குற்றத்தைச்செய்தாளுயினும்' என்றது அவன் அது செய்யாமை உணர்த்தியவாறு. 'அம்மாலுக்கு' என்றது புகழ்பொருளே வலியுறுத்தவேண்டிச் சுட்டுப்பொருளே வெளிப்படையாக்கிக்கூறியவாறு. 'உரை' என்றது ஈண்டுக் குற்றமென்னும் பொருட்குறிப்பாற் பழியுரையையுணர்த்தினமையால், 'குற்றஞ்செய்தானென்னும் உரை' எனப் பொருள்விரித்துரைக்கப்பட்டது. 'ஒருநாளும்' என்றது ஒழியாமையின் நிலைபேறுகூறியவாறு. 'நரையான்புறத்திட்டசூடு' என்றது நரையெருதின் உடற்புறத்திட்டசூட்டுத் தழும்பு என்றபடி. உயர்ந்தோர்-குடிப்பிறப்பு, கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கம் முதலியவற்று ஞயர்ந்தோர். 'மரையா' என்றது இருபெயரொட்டாய் ஒருவகைமானுக்குப் பெயராயிற்று. நரையெருதின்தூடு மறையாது என்பது இதன் பழமொழி. நரையெருது-வெண்மையுங் கருமையும் விரவியநிறமுடைய எருது. இது எருதவகையில் உயர்ந்தது; மயிலேயென்னும்பெயரால் வழங்கப்படுவது. இப் பழமொழி, "பெருவரை நாட பெரியார்கட் டீமை, கருநரைமேற் சூடேபோற் றோன்றும்"* என நாலடியுள்ளும் வழங்கப்பட்டது. குற்றம்வாராமற் பாதுகாப்பதில் உயர்ந்தோர் மிகவும் கருத்துடையராயிருக்கவேண்டுமென்பது குறிப்பு.

49. வீங்குதோட் செம்பியன் சீற்றம் விறல்விசும்பிற்
றாங்கு மெயிலுந் தொலைத்தலா—லாங்கு
முடியுந் திறத்தான் முயலவாங் கூரம்
படியிழுப்பி னில்லை யரண்.

எ-து, உயர்ந்ததோளையுடைய செம்பியன்சீற்றம், மிக்க விசும்பின்கண் இயங்கியொழுகும் அசுரருடையவூரினையும் தேவர்கட்காகவென்று தொலைவித்தலான், எப்பொழுதும் ஒருகருமத்தை முடியுந்திறத்தாலெண்ணி யரிதென்றுதுமுயல அமையும்; கூரிய அம்பை அடியமைய இழுத்துத் தொடுக்கப்பெறினது பட்டுருவமாட்டாத கவசமில்லை எ-று.

(குறிப்பு) 'உயர்ந்ததோளையுடைய' என்றது செம்பியனது பராக்கிரமமிகுதிதோன்றக் கூறியவாறு. செம்பியன்-சோழன். இது சிபிமரபிற்பிறந்தோன் என்னும் பொருளுடைய சைப்பிய: என்னும் வடமொழிச்சிதைவாய் வழங்குவதொருபெயரென்பாரும் உளர். 'சீற்றம்' என்றது சீற்றங்கொண்ட

* நாலடியார் 19-ம் அதிகாரம் (பெருமை) செய்—6.

செயலென்றவாறு. அது இன்னதுசெய்தானென்றுதோன்றுத கோப்பியச் செயலென்பார் 'சீற்றம்' என்றதனோடேயேகூறி யொழிந்தார். 'மிக்கவிசும்'பென்றது-பகைவர் தாம்மேல்நின் றுகொண்டுகீழ்நின் றெதிர்ப்பாரை யெதிர்ற்குவிறன் மிக்கவிசும்பென்றவாறு. இது எயிலின் இடவலிமிகுதி கூறியபடி. தூங்கல்-இயற்கையான வீழ்ச்சிக்கும் எழுச்சிக்கும் வயமாகாதியலுதலாதலால் அவ்வினை நிகழ்ச்சியை 'இயங்கியொழுகல்' என்றார். இதனால் அவ்வெயிலின் செயற்கை வலிமிகுதி கூறியவாறு. 'அசுரருடையஊர்' என்றது தீயவருடையகுடியிருப் புப்போன்ற ஊர்தியென்றபடி. இது இசையெச்சத்தால் அதன் துணைவலி கூறியவாறு. 'எயிலும்' என்ற வும்மை தொலைக்கரிய என்னும் உயர்வுகுறித் தமையா லுயர்வுசிறப்பாயிற்று. இது அவ் வெயிலின் றன்வலிகூறியவாறு. தொலைத்தல்-முற்றக்கெடுத்தல். இச்சரித்திரம், "ஒன்னு ருட்குந் தன்னருங் கடிந்திறற், றூங்கெயி லெறிந்தநின் னூங்கணோர் நினைப்பின்"எனப் புறநானூற் றுள்ளும்,* "வீங்குநீர் வேலி யுலகாண்டு விண்ணவர்கோன், ஓங்கரணங் காத்த வுறவோன்யா ரம்மானை,ஓங்கரணங் காத்த வுறவோ னுயர்விசும்பிற், றூங்கெயின் மூன்றெறிந்த சோழன்கா ணம்மானை"எனச் சிலப்பதிகாரத்தும்,† "ஒன்னூர், ஒங் கெயிற் கதவ முருமுச்சுவல் சொறியுந், தூங்கெயி லெறிந்த தொடிவிளங்கு தடக்கை"‡ எனச் சிறுபாணாற்றுப்படையினும், இன்னும் மணிமேகலை, கலிங்கத் துப்பரணிமுதலிய நூல்களிலுங் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. 'ஆங்கு' என்பதற்கு அவ் வாறுகவே எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க; அதாவது பராக்கிரமசக்தியுடைய ராய்ப் பகைவரையழிக்கவிரும்பியவர் என்றபடி. இவ்வாறன்றித் தனிச்சொல்லா யாங்கும் எனப் பாடமோதிக் காலத்தையிடமாகப்பற்றி, எப்பொழுதும் எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'எப்பொழுதும்' என்றது முயற்சிசெய்தற்குரிய காலங்களிலெல்லாம் என்றவாறு. 'ஒருகருமத்தை' என்றது அவாய்நிலையான் வந்தது. முடியுந்திறத்தான் முயலலாவது இவ்வாறுசெய்யின் இது தப்பாது முடியும் என ஆராய்ந் தவ்வாறுமுயறல். 'அரிதென்னுதுமுயல' என்றது அத் தெளிவான், அது எளிதின்முடியுமென்றெண்ணிமுயல என்றவாறு. 'அமையும்' என்றது அக்கருமங் குறையின்றிமுடியுமென்றவாறு. 'கூரம் படியிழுப்பினில்லை யரண்' என்றது முடியுந்திறத்தான் முயலுமாற்றை ஒரு பழமொழிப்பொருள் காட்டிவிளக்கியவாறு. இழுத்துவிட்டாற் கழுத்துருவப்பாயும் என்பது இதன் பழமொழி. இது வீரவாதம்பேசிவிளையாடுஞ் சிறுர்குழுவழக்காயுள்ளது. இதன் பொருள்:—இழுத்த-ஒருகூரிய அம்பினடியை விரற்சரட்டில்வைத்து ஆகன்ன மாக இழுத்தி. விட்டால்-விசையூட்டிவிட்டால். கழுத்துருவப்பாயும்-எதிர் நிற்கும் பகைவரது கழுத்திலணிந்த கவசத்தையும் கழுத்தையும் பொற் றப்புறவ்

* புறநானூறு செய்— 39 அடி-5, 6.

† சிலப்பதிகாரம் 29-வது வாழ்த்துக்காதை, அம்மானைவரி, செய் 1.

‡ பத்துப்பாட்டு, சிறுபாணாற்றுப்படை அடி 79— 81.

கழன்றேடுமாறு பாயும் என்பதாம். "மன்னவர்நெஞ்சினில்வேடர்விடுஞ்சரம் வாயாவோ"* என்பதும் இப்பழமொழிபற்றியகூற்றெனவுணர்க. இதனால், கோப்பியமான வுபாயங்களைக்கொண்டு ஒடுங்கியிருந்து காலம்வாய்த்துழித் தப் பாது முயல எக்கருமமும் தவறுதுமுடியும் என்பது கூறப்பட்டது.

50. *கற்றதொன் றின்றி விடினுங் குடிப்பிறந்தார்*
மற்றொன் றறிவாரின் மாண மிகநல்லர்
பொற்ப வுரைப்பான் புகவேண்டா கொற்சேரித்
தண்ணூசி விற்பவரில்.

எ-து, நற்குடிப்பிறந்தார் கற்றதொன்றில்லையாயினும், குடிப்பிற வாதகற்றாரின் மாட்சிமைப்பட மிகநல்லர்; மாட்சிமைப்பட உரை சொல்லவேண்டுவதில்லை; கொற்சேரிக்கண்ணே தண்ணூசியைவிற்பார் ஒருவருமில்லை அதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) 'நற்குடிப்பிறந்தார்' என்றது கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கங்களுள்ள ஒருகுடியிற்பிறந்தாரொருவர் என்றவாறு. 'கற்றதொன்றில்லையாயினும்' என்றது அந்நற்குடிக்குரியகுணங்களில் மற்றவையெல்லாமிருக்கத் தாம் கல்லாதிருக் கும் குறையொன்றுமே யுளதாயின் என்றவாறு. ஈண்டு நற்குடிக்குரிய கல்வி யாவது வேதாகமபுராணுதிகளும் ஸ்மிருதிநூல்களும் ஒதியுணர்தலாம். 'குடிப் பிறவாதகற்றாரின்' என்றது கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கமில்லாத குடியிற்பிறந்து தாம் வேதாகமாதி யோதியுணர்ந்த கல்வியுடையராயிருப்பாரைக்காட்டிலும் என்றபடி. பயிற்சிமிகுதியாலுள்ளதாகிய வாசனையாற் குடிப்பிறப்புடையா ரொழுக்கம் ஒருசிறிதும் வழுவாதாகையாலும், குடிப்பிறப்பில்லாத கற்றோ ரொழுக்கம் பயிற்சியின்மையால் வழுவுறுமாகையாலும் அக்கல்வியறிவுடைமை யாகிய நன்மையினும் அநாதிவழுடைமையாகிய நன்மை மிகச்சிறந்ததென்ற வாறு. 'உரைப்பான் புகவேண்டா' என்றது அந்நூல்களிற்கூறிய ஒழுக்கங்களே உரைக்கும்பொருட்டு நற்குடிப்பிறவாத கற்றோன், குடிப்பிறப்புடையாரிடத்துத் தர்மோபதேசபரனுய்ப் புகவேண்டா என்றவாறு. 'கொற்சேரித் தண்ணூசி விற்பவரில்' என்றது அங்ஙனம்புகுதல் பயனின்முயற்சியென்பதை உணர்த்துவ தற் கோர் பழமொழிகூறியவாறு. கொற்சேரி-கொல்லர்தெரு. தண்ணூசி-இழைதுழையூசி. 'ஒருவருமில்லை' என்றது ஒருவரும்புகார் என்பதை வலியுறுத் தியவாறு. கொல்லர்குலமக்களல்லாதார் தொழிற்சாலையிற்சென்று கொல்லுத் தொழில்கற்றாராயினும் அதுகல்லாத கொல்லர்குலமக்களுக்கு அவர் தண்ணூசி செய்துகொடுக்கவேண்டாது தாமேசெய்துகொள்ளுமாறுபோலக் குடிப்

* கம்பராமாயணம், அயோத்தியாகாண்டம், குகப்படலம், செய்—16 முன் னவனென்று.

பிறப்பில்லாத கல்வியுடையோன் கூறவேண்டாது குடிப்பிறப்புடையோர் தாமே யுணர்ந்தொழுகுவர் என்பதாம். ஆகவே தர்மோபதேசம் செய்தற்குரியோர், குடிப்பிறப்பு, கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கம் இவையெல்லாமுடையராயிருக்க வேண்டுமென்பது குறிப்பாற்றோன்றிய குறிப்பாயிற்று. இப்பாட்டால், குடிப்பிறப்பின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. இக்கருத்து, கூஹ்ரூத்ரூவிதரூ கூஹெஹ்ரூத்ரூஷவிஹ்ரூத்ரூ விதரூகொஷஹ்ரூஹெத்ரூவிஹ்ரூஷ்டி: என வடமொழியுள்ளும் வழங்கப்படும். இதன்பழமொழி, ஒருவன் ஒருவனைநோக்கித் தன்றிறமைகூற, அதுகேட்ட மற்றொருவன், உன்வல்லமை இங்குச் செல்லாது; எனச் சொல்லவேண்டுமிடத்துக் கோல்லர்தெருவில் ஊசி விலையாகாது எனப் பிறிதுமொழிதலாக வழங்குவதாம். இப்பழமொழி, "கொண்டுழிப்பண்டம்வலையொரீஇக்கொற்சேரி, நுண்டுளைத்தன்னூசிவிற்பாரின்" என ஐந்திணையைம்பதிலும்,* 'வைகொண்டஞ்சிகொற்சேரியின்விற்றெம்மில்வண்ணவண்ணப்,பொய்கொண்டுகிற்கலுற்றேபுலையாத்தின்னிபோந்ததுவே' எனத்திருச்சிற்றம்பலக்கோவையினும்,† "இருப்புக் கம்மியற் கிழைதுழை யூசியொன்றியற்றி, விருப்பிற் கோடியால் வீலக்கெனும் பதடியின் விட்டான்" என இராமாயணத்துள்ளும்‡ வழங்கப்பட்டது.

51. இயற்பகை வெல்குறுவா னேமாப்ப முன்னே
யயற்பகை தாண்டி விடுத்தோர்—நயத்தாற்
கறுவழுங்கிக் கைக்கெளிதாய்ச் செய்த வதுவே
சிறுகுரங்கின் கையாற் றுழா.

எ-து, தனக்கு இயற்பகையாகியபகையை வெல்லுதலுற்றொருவன், முன்னே தனக்கரணகத் தன்பகைக்கு வேறேயொருபகை வளர்த்துவிட்டு ஒருநெறியாற் கறுவினொழுகித் தன்கைக்கெளிதாகத் தன்பகையைநெருக்குக; அப்பெற்றிசெய்தல், முதுகுரங்கு சிறுகுரங்கின்கையாலே வேவுறுகுழைத் துழாவியசெயலையொக்கும் எ-று.

(குறிப்பு) இயற்பகையாகியபகை என்றது தான்முடிக்கக்கருதியகாரியத்துக்கு ஸ்வபாவசித்தமாயுள்ள விரோதியாகியபகை என்றவாறு. வெல்குறுவான்-வெல்லத்தொடங்கும் ஒருவன். 'தன்பகைக்கு' என்றது தன்காரியத்துக்கு விரோதியாயுள்ள பகைவர்க்கு என்றவாறு. 'வேறேயொருபகை வளர்த்துவிட்டு' என்றது அப்பகைவர்க்கு விரோதியாய்த் தமக்கு இனமா

* ஐந்திணையைம்பது செய்யுள்—21.
† திருச்சிற்றம்பலக்கோவை செய்—386.
‡ இராமாயணம், இராவணன்வதைப்படலம். செய்யுள்—121.

யிருக்கும் பிறரை அவர்மேற்செல்லுமாறு தூண்டிவிட்டு அப்பகைவரது வலியின் அளவறிந்துகொண்டு என்றவாறு. 'ஒருநெறியால்' என்றது பகைவலி மிக்கிருக்குமாயின் அது குறைவுற்றுக் கைகூளிதாம்வரை காலம்பார்த்து அடங்கியிருக்கவேண்டுமென்னும் விதிவிசேடத்தைமேற்கொண்டு என்றவாறு. 'கறுவினுலொழுகி' என்றது உட்பகையாகவொழுகி என்றவாறு. 'தண்கைக் கொளிதாக' என்றது தன்கைக்கு எளிதாகுமளவில் என்றவாறு. 'தன்பகையை நெருக்குக' என்றது விரோதியையடர்த்துக் கருதியகாரியத்தைக் கைக்கொள்க என்றவாறு. 'அப்பெற்றிசெய்தல்' என்றது அங்ஙனம்செய்தல் என்றவாறு. 'மூதகுரங்கு சிறுகுரங்கின்கையாலே வேவுறுகூழைத்துழாவியசெயலையொக்கும்' என்றது எடுத்துக்கொண்டபொருளுக்கேற்றதொரு திட்டாந்தமாகக்காட்டப்பட்ட பழமொழிப்பொருளே விரித்துரைத்தவாறு. இப்பழமொழி கூழ்சுடுமென்றுநினைந்ததூங்குதன்தட்டியின்கையாற்றுழாவிற்றும் எனவும், தூங்குதட்டியைவிட்டாழம்பார்த்ததுபோலும் எனவும், வழங்கப்படும். இது இயல்பு பற்றிவந்தவழக்கு. சிறுகுரங்கின்கை எதுவானமையால் அதற்கேற்ற மூதகுரங்கு வேவுறுகூழ் என்னும் வினைமுதலும் செயப்படுபொருளும் விரித்துரைக்கப்பட்டன. வேவுறுகூழ்-சுடுசோறு. 'துழாவியசெயலையொக்கும்' என்றது துழாவி வேவுறுகூழின் சூட்டின்கடுமை யறிந்து, அது குறைந்திருந்தால் உடனேகொள்வதும், மிக்கிருந்தால் அது தணியும்வரை தாழ்த்திருந்துகொள்வதுமாகிய செயலையொக்கும் என்றவாறு. இதனுள், கூழுணவு காரியசித்திக்கும், சூடு அக்காரியசித்திக்கு விரோதியான இயற்பகைக்கும், மூதகுரங்கு காரியத்தின் மூயல்வோனுக்கும், சிறுகுரங்கின்கை இயற்பகைமேற்செல்லவிடும் அயற்பகைக்கும் உவமங்களாம். இதனைப் பகைவலியறியாதான் அதனை யறிந்துசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது.

52. பாரதத் துள்ளும் பணையந்தந் தாயமா
வீரம் பதின்மரும் போரெதிர்ந் தைவரோ
டேதில ராகி யிடைவிண்டா ராதலாற்
காதலரோ டாடார் கவறு.

எ-து, பாரதத்துள்ளும் தம்முடையதாயமே பணையமாகக்கொடுத்து ஈரைம்பதின்மரும் சூதுபோரையெதிர்ந்து மற்றையவைவரோடும் பகைவராகி வேறுபட்டுநீங்கினார்களாதலால், உற்றாரோடு கவறாடார் எ-று.

(குறிப்பு) இப்பாட்டுச் சூதாடல்கூடாதென்பது கூறுகின்றது. பாரதத்துள்ளுமென்றது வேதத்தல்யப்பிரமாணமாகக் கருதப்படும் இதிகாசமாகிய மஹாபாரதத்துள்ளும் என்றவாறு. உம்மை உயர்வுசிறப்புணர்ந்தது. அது முதலும் பொருளுக்குப் பிரமாணவலி கூறியவாறு. தாம் என்றது ஈரைம்பதின்மராகிய

தார்த்தராட்டிரர் என்றவாறு. 'தாயமேபணையமாகக்கொடுத்து' என்றது உரியோர்க்கன்றி ஒருவாற்றானும் தாம் பிறர்க்குக்கொடுக்கத்தகாத தாயபாகத்தையும் பணையமாகவைத் தென்றவாறு. இதனால் ஸ்வயார்ஜிதங்களைவைத்தல் சொல்ல வேண்டாதாயிற்று. இது சூதின்மயக்கமிருக்கும்படிகூறியவாறு. 'ஈரைம்பதின் மரும்' என்றது ஓரைவராகிய பாண்டவரோடு அவரின் இருபதிற்றளவான்மிக்க இனவலியுடையவருமென்றவாறு. இதனால் வலிமிக்குடையோருங் கெடுவரென் பது குறிப்பாயிற்று. போர் என்றதற்கு, கவறு என்னுங்குறிப்பால் 'சூதுபோரை' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'மற்றையைவரோடும் பகைவராகி' என்றது இருபதிற்றோரைவராய் ஒன்றுபட்டிருக்கக்கடவராகியதாம் ஓரைவரோடுறை வொழிந்து குறைந்ததுமேயன்றி அவருக்குப் பகைவருமாகி என்றவாறு. இடை விண்டாராதலால் என்பது ஞாபகவேதுவாதலால் அதன் உரையாகிய 'வேறு பட்டுநீங்கினர்களாதலால்' என்பதற்கு, வேறுபட்டுநீங்கினர்களென்று அறியப் படுதலான்என்பது கருத்தாகக்கொள்க. 'வேறுபட்டுநீங்கினர்'என்றது கிருஷ்ண தௌத்யத்தாலும் உடன்பட்டு ஒன்றுகாது பொருது உயிர்நீங்கினர் என்றபடி. உற்றாரோடுகவறுடார் என்றாராயினும் விகாரத்தாற்றொக்க சிறப்பும்மையை விரித்து, அறிவுடையோர் என்னும் எழுவாயைவருவித்து, உற்றாரோடும் கவறுடார் அறிவுடையோர் எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. இதனால் நொது மலரோடும் எதிலரோடும் கவறுடல் மிக்கதீங்குபயக்கும் என்பது சொல்லவேண் டாதாயிற்று. ஈரைம்பதின்மரும் போரெதிர்ந் தைவரோடேதிலராகியிடைவிண் டார் என்ற குறிப்பால், தம்மின்மிக்க வலியுடையாரொடு கவறுடலும் மிக்க தீங்குபயக்குமென்பது தானேபெறப்பட்டது. காதலோடாடார்கவறு என்பது பாடமாயின், காதல் காதலர்க்காகுபெயராகக்கொள்க. காதலரோடுங் கவறுடலா காது என்பது இதன்பழமொழி. இப்பழமொழிப்பொருளே இப்பாட்டில் எடுத் துக்கொண்டபொருளாகவும், திட்டாந்தம் இதிஹாஸப்பொருளாகவும் காட் டப்பட்டுள்ளன.

53. அல்ல லொருவர்க் கடைந்தக்கான் மற்றவர்க்கு
நல்ல கிளைக ளெனப்படுவார்—நல்ல
வினைமரபின் மற்றதனை நீக்க வதுவே
மனைமர மாய மருந்து.

எ-து, ஒருவர்க்குத் துன்பம்வந்தக்கால் அவர்க்கு மிக்க கிளைக ளென்று சொல்லப்படுகின்றவர்கள், நல்லசெய்கைமரபினுலே அத்துன் பத்தைநீக்குக; அங்ஙீக்கியசெய்கை, மனையின்கண்நின்ற மருந்தாய மரத்தோடொக்கும் எ-று.

(குறிப்பு) அல்லல் என்பது ஊழ், பகை, நோய், வறுமைமுதலியவற்று ளுண்டாகும் துன்பம். மிக்கஇளைகளாவார்—உடன்பிறந்தார்முதலாயினர். 'நல்லசெய்கைமரபினுலே' என்றது அத்துன்பந்தீருமாறு செய்துபோந்த அடிப் பட்டசெயல்களாலே என்றவாறு. 'மனையின்கண்நின்றமருந்தாயமரத்தோடொக் கும்' என்றது நோயுற்றுளெருவனுக்கு அந்நோயை உடனேதீர்க்கவல்ல மருந் தாகி அவன் மனையின்கண்ணேயுள்ளதொரு பச்சிலைமரம்போலும் என்றவாறு. இதனுள், துன்பத்துக்கு நோயும், நல்லஇளைகளினுதவிக்கு மனைமரத்தினுதவியும் உவமங்களாம். நல்ல வினைமரபின்மற்றதனை நீக்கவென்றது இளைஞோநோக்கிய கூற்றினமையால் ஒருவர்க்கு ஆபத்துவந்தகாலத்தில் அவருடைய நெருங்கிய இளைஞாவார் உடன்சென்றுதவவேண்டுமென்னும் பொருளும், அங்ஙனம் உதவுவார் 'மனைமரமாயமருந்து' என்றது அல்லலுற்றுரைநோக்கிய கூற்றுக லால் அங்ஙனம் உதவுமவரைக் கைவிடலாகாதென்னுங்குறிப்பும் பெறப்பட்டன. மனைமரமாயமருந்து என்றது பழமொழிக்கூற்று. இது 'புழைக்கடைப்பச் சிலை' என வழங்கத்தகுவதாம். அது, இக்காலத்து அல்லலுற்றார் அவ் அல்லல் தீருமாறு தம் நல்லஇளைகள் சொல்லும் சொற்கேளாதவிடத்து, அக்இளையாயி னரைப் பிறர் நீவிர் இவர்க்கு இத்துன்பந்துடைக்கவொண்ணுதோவென வினை வியக்கால் அவர் குறிப்பாகப் 'புழைக்கடைப்பச்சிலைமருந்துக்குதவுமா' என விடையிறுப்பதுண்டு. இது, மாமலையிலுள்ள மருந்தேபோலப் பிணிதீர்க்கவல் லார் அயலாராய பிறரிருக்கப் புழைக்கடைப்பச்சிலையோடொத்த உற்றாராகிய எம்மனோர்செயல் பயன்படாதுபோலும் என்னும் குறிப்புடையதாகும். இதனுல் மாமலையிலுள்ள மருந்தேபோற் சேய்மைக்கண்நின்று நல்லஇளையல்லார் அல் லற்கு உதவுதலினும் நல்லஇளையாயினர் புழைக்கடைப்பச்சிலைபோல் அண் மைக்கண்நின்றுதவுதல் சிறந்ததென்று கூறப்பட்டமையால், அல்லற்குதவாத நல்லஇளையை, "உடன்பிறந்தார்சுற்றத்தாரென்றிருக்கவேண்டா*" வென விலக் கியதோடு விரோதமின்றென வுணர்க. இதன் பழமொழிப்பொருள் "மருந் தாகித்தப்பாமரத்தற்றால்" எனத் திருக்குறளுள்ளு† மெடுத்தாளப்பட்டது.

54. தெள்ளி யுணருந் திறனுடையார் தம்பகைக்
குள்வாழ் பகையைப் பெறுத லுறுதியே
கள்ளிறைக் கள்ளறுத்தல் காண்டு மதுவன்றே
முள்ளினுன் முட்கோயு மாறு.

எ-து, ஆராய்ந்துணருந்திறத்தையுடையார் தம்பகைவர்க்குள்ளே வாழும் உட்பகையைப்பெறுதல் தமக்குறுதியே; தாம் முன்புகுடித்த தொருகள்லை மற்றொருகள்லைப் பின்குடித்து அறுத்தல்காணுகின்றோம்

* மூதுரை, செய்—20.
† திருக்குறள், 22-ம் அதி. ஒப்புரவறிதல், 7.

அதுவன்றே மற்றொருமுள்ளினுலே தன்காலிற்பாய்ந்தமுள்ளைக் களையுமாறு எ-று.

(குறிப்பு) தெள்ளுதல்-கோதுநீக்குதலொப்புமையால் ஆராய்தலாயிற்று. 'தம்பகைவர்க்குள்ளேவாழு மூட்பகையை' என்றது தம் பகைவருக்கத்துள் அவருக்குட்பகையாயிருப்பாரை யென்றவாறு. பெறுதல் என்றது அப்பகையை வெல்லுந்துணையுந் தற்கால நட்பாகப்பெற்று அவரைக்கொண்டுகளைதல் என்றவாறு. உறுதி-ப்ராப்யம். இது காரியவாகுபெயராய் உபாயத்தையுணர்த்திற்று. கள்ளினுற் கள்ளறுத்தல்காண்டும் என்றது திட்டாந்தம். 'மூன்புகுடித்ததொருகள்ளே, மற்றொருகள்ளைப் பின்குடித்து அறுத்தல் காணுறின்றும்' என்றது ஒருவகைக் கள்ளுண்டுகளித்தாளொருவன் அக்கள்ளின் மாறுபட்டவீரியமுடையபிறிதொருகள்ளையுண்ண முன்னிருந்த களிப்பொழிதல் அநுபவசித்தமென்றபடி. அதாவது : பிறிதோருபாயத்தாற் போக்கலாகாத கட்களியை அக்கள்ளின் மாறுபட்ட கட்களியாற்போக்குதல் கூடுமென்பதாம். இதனைத் "தான்செய் நோய்க்குத் தான்மருந் தாகிய, தேனிமிர் நறவின் றேறல் போல* என்பதனுலு மறிக. அது என்றது அங்ஙனம் பகைகளைதலென்றவாறு. முள்ளினுன்முட்களையுமாறு என்றது பழமொழி. இது, "கூடகெடநவகடகம்" என வடமொழியுள்ளும், "மோதிமுள்ளொடுமுட்பகைகண்டிடல்" எனச் சிவகசிந்தாமணியுள்ளும்† வழங்கப்பட்டது. இப்பாட்டால், பகைவரைவெல்லுந் தெளிவுந் திறனுமுடையார் அப்பகைவர்க்குட்பகையா யுள்ளாரை யுறவுகொண்டுவெல்லல் எளிதென்பது கூறப்பட்டது.

55. ஆற்றவுங் கற்ற றிவுடையா ரஃதுடையார்
நாற்றிசையுஞ் செல்லாத நாடில்லை யங்நாடு
வேற்றுநா டாகா தமவேயா மாயினு
லாற்றுணை வேண்டுவ தில்.

எ - து, அறிவுடையாராவார் மிகவுங் கற்றூர்; அக்கல்வியாலாய அறிவினையுடையார்க்கு நான்குதிசையின்கண்ணுஞ் சொற்செல்லாத நாடில்லை; சென்றநாடுகள் வேற்றுநாடாகா, தம்முடையநாடுகளேயாம்; ஆயினுல் அவ்வழிக்கு உணக்கொண்டுபோகவேண்டியதில்லை அவர் கட்கு எ-று.

---

* இலக்கணவிளக்கம், அகத்திணையியல் 123-ம் சூத்திரவுரை யுதாரணம்.

† சீவகசிந்தாமணி, விமலையார்லம்பகம், செய்—82.

ஸ்ரீ

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து

1916-ஆவது ஜனவரிமீ 1உ முதல் 31உ முடிவுவரையுள்ள வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.	செலவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.
ஆண்டிபட்டி ஜமீன்தார் மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ S. Rm. M. C. T. பெத்தாச்செட்டியாரவர்களிடமிருந்து 1916-ஆவதற்குரிய சந்தாவரவு ரூ. ...	600	0	0	சங்கம் மானேஜ்மெண்டாபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு 1915ஆ டிசம்பர் மீதத்திக்கும், ஜனவரிமீ சம்பளத்தினின்றும் அட்வான்சாகவும் செல் ரூ.	110	0	0
அமராவதிபுதூர் மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ ராம. வள. பிச. அவர்களிடமிருந்து ரூ. 150; வைஜயகாம் மகா-ரா-ரா ஸ்ரீ வெ. ராம. சோமசுந்தரம் செட்டியாரவர்களிடமிருந்து ரூ. 50; வைஜயகாம் மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ சு. லெட்சுமணன் செட்டியாரவர்களிடமிருந்து ரூ. 25; அமராவதிபுதூர் மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ வயி. ராம. வ. யி. வைரவன் செட்டியாரவர்களிடமிருந்து வரவு ரூ. 50; ஷியூர் மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ க. சு. ப. லெட்சுமணஞ் செட்டியாரவர்க				ஷி எடிட்டோரியல் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு 1915-ஆவடிசம்பர்மீதத்துக்குச்செல் ரூ. ...	67	0	0
				ஷி பிரிண்டிங் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு ஷி மீதத்திக்கும் ஜனவரிமீ சம்பளத்தினின்றும் அட்வான்சாகவும் செல் ரூ. ...	184	12	3
				ஷி பைண்டிங் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு ஷிக்காகச செல்ரூ. ...	42	11	9
				ஷி பாண்டியன் லைப்ரேரி சிப்பந்திக்கு 1915-ஆவது டிசம்பர்மீதத்துக்கு செல் ரூ. ...	15	0	0

ளிடமிருந்து ரூ. 50; தேவகோட்டை மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ உ. ராம. உ. மு. familyயாசவர்களிடமிருந்து ரூ. 500; ஆகமேற்கண்ட கனவான்களிடமிருந்து சங்கம் Building Fundக்காக நன்கொடை மொத்தம் வரவு ரூ	...825	0	0		
புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் தர்பார் ஆபீசிலிருந்து 1915வது டிசம்பர் மீ*த்துக்குரிய சந்தா வரவு ரூ. ...	... 50	0	0		
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி Donations வகையறு வரவு ரூ. ...	1475	0	0		
சங்கம் மெம்பர்களிடமிருந்து பிரவேசக்கட்டணம் உள்பட வருடச்சந்தா வரவு ரூ. ...	53	0	0		
சங்கம் "செந்தமிழ்"ச் சந்தாதாரிடமிருந்து பத்திரிகைக்கு சந்தா வரவு ரூ.	...60	12	0		
ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி சந்தா வரவு ரூ. ...	113	12	0		
Co-operative Stores-ல் போட்டு வரும் தொகையின் பேரில் வட்டி வரவு ரூ. ...	7	3	2		
சங்கம் கலாசாலை உபாத்தியாயர்களுக்கு 1915-வது டிசம்பர் மீ*த்திக்கு சம்பளமும், மாணவர்களுக்கு ஷை மீ*த்திக்கு போஷாக்காகவும் செல் ரூ.	80	12	10		
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி சங்கம் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டுக்குசம்பளம் செல் ரூ. ...				500	4 10
பிரிண்டிங் ஆபீஸ் சம்மந்தமாக இஞ்சின் மெஷீன் வகையறுவுக்கு எண்ணெய் வாங்கச்செல் ரூ.	...10	12	6		
ஷை ஆபீஸ் சம்மந்தமாக Ink வகையறு கண்டின்ஜன்ஸி சாமான் வாங்கச்செல் ரூ. ...	25	5	0		
ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி செல் ரூ. ...				36	1 6
பைண்டிங் ஆபீஸ் சம்மந்தமாக வஜ்ஜிரம் வகையறு கண்டின்ஜன்ஸி சாமான் வாங்கச் செல் ரூ. ...				17	8 6
சங்கமாபீஸ் உபயோகத்திற்கு Paper வகையறு Stationery contingencies சாமான்கள் வாங்கிய வகையில் செல் ரூ. ...	5	1	6		
பிரிண்டிங் ஆபீஸ் ஆர்டர்கள் உபயோகத்திற்கு Paper வாங்கச் செல் ரூ. ...	75	15	0		

1916-ஹிநடைபெறும் சங்கம் தனித்தமிழ்ப் பரீக்ஷைக்குகட்டணம் வரவு ரூ. ...	10—0—0			பைண்டிங் ஆபீஸ் ஆர்டர்கள் உபயோகத்திற்கு தோல் வகையரு சாமான்கள் வாங்கச்செல் ரூ. ...	11—6—0			
ஷிஹிநடைபெறும் சங்கம் ஆங்கிலகலாசாலை மாணவர்கள் தமிழ்ப் பரீக்ஷைக்குக் கட்டணம் வரவு ரூ ...	28—4—0			கலாசாலை உபயோகத்திற்கு Paper வகையரு Contingencies சாமான்கள் வாங்கச்செல் ரூ. ...	0—8—0			
				ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி செல் ரூ. ...			92	14 6
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி பரீட்சைக்கட்டணம் வரவு ரூ ...		38	4 0	பாண்டியன் ஸ்ப்ரொரி உபயோகத்திற்குத்தருவிக்கும் Hindu வகையரு பேப்பர்களுக்குச் சந்தாசெல் ரூ. ...			10	0 0
சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் விற்றவகையில் வரவு ரூ. ...		77	10 0	பிரிண்டிங் ஆபீஸ் ஆயில் இஞ்ஜினுக்கு புதிதாக வேப்பரைஸரும் Crank Shaftஉம் செய்ததற்கும், Treadle வகையரு மெஷீன்கள் Slight repair செய்ததற்கும்செல் ரூ. ...			40	8 0
ஸ்டாக்கிலிருக்கும் கலா ராப்பர் பேப்பர் விற்றவகையில் வரவு ரூ. ...		0	8 3					
சங்கமாபீஸில் நடந்த Printing வேலைகளுக்கு சார்ஜ் வரவு ... ரூ. ...		337	5 0	சங்கமாபீஸ் Correspondence V.P. etc., சம்மந்தமாக போஸ்டேஜ் வகையில் செல் ரூ. ...			34	13 0
ஷி Binding வேலைகளுக்கு சார்ஜ் வரவு ரூ. ...		76	5 6	ஆபீஸ்உபயோகத்துக்குத் தருவித்த சாமான்களுக்குரயில் சார்ஜ் செல் ரூ. ...			0	8 0
சங்கம் காலிநிலத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மரக்கடைக்கு ராஷ்ஹலி ஜப்பசிமீ த்துக்குரிய வாட				1915-ஹி நடந்த சங்கம் பரீக்ஷையிற்றேறிய மாணவர் ஒருவருக்கு Money Prize அளித்தவகையில் செல் ரூ. ...			15	3 0

கை அரி. அ. பொ. வெண்ணெ யப்ப நாடாரிடமிருந்து வரவு ரூ. ...		65	0	0	இவ்வாபீசிற்குவந்த ஆர்டர் ஒன்று க்கு வெளியே கொடுத்து ரூல் போட்டதற்கு Ruling Charges செல்லாக்கியது ரூ. ...	3—12—0		
சங்கம் பைண்டிங்ஆபீஸ் சம்மந்த மான சில உருப்படிகள் தவறி யதற்கு அக்கிராசனஞ்பதியவர் கள உத்திரவுப்படி பைண்டர் பால சுந்தரமிடமிருந்து ஷி உருப்படிகளின்கிரையம்வசூலா னது ரூ. ...	5—0—0				ஆபீஸ் கட்டிங் மெஷினி லடங்காத புத்தகங்களை வெளியேகொடுத்து கட்டிங் செய்ய கார்ஜ் செல்ரூ. ...	0—12—0		
					ஆபீஸ் business சம்மந்தமாக வண்டிவாடகைக்குச் செல் ரூ. ...	0—6—6		
கத்திரிணை பிடித்தவகையில்சார்ஜ் வரவு ரூ. ...	0—8—0				தபால்மூலம் இடைத்த லெட்டருக்கு Excess Postage செல் ரூ. ...	0—0—6		
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி Miscellaneous வரவு ரூ. ...		5	8	0	ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி Miscellaneous செலவு ரூ. ...		4	15 0
ஆகமொத்தம் வரவு ரூ.		2196	7	11	* By Pass Book No. 146. Rs. 816-14-6	ஆகமொத்தம்செலவு ரூ.	752	12 4
					Do 102 Rs. 988-7-0 (Building Fund)	*போகபாக்கியிருப்பு ரூ.	1881	14 8
சென்ற 1915-ஹூ டிசம்பர் மாதத் தின் கடைசித்தேதியில் நின்ற பாக்கித்தொகை. ரூ.		438	2	8	By cash in hand Rs. 76—8—9	ஆக மொத்தம் ரூ. ...	2634	10 7
ஆகமொத்தம் ரூ.		2634	10	7				

Audited and found correct,
V. S. Ramaswami,
17-4-16. *Auditor.*

T. A. Subbavenkatarama Iyer,
Manager,
17-4-16.

ஸ்ரீ

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து

1916-ஹ்வ பிப்ரவரி-மீ 1ஆ முதல் 29ஆ முடிவுவரையுள்ள வரவுசெலவு கணக்கு.

வரவு	தொகை. ரூ.	அ.	ப.	செலவு	தொகை. ரூ.	அ.	ப.
மாட்சிமைதங்கிய இராமநாதபுரம் ராஜா ஹிஸ். ஹைனெஸ். பா. ராஜாராஜேஸ்வர சேதுபதியாகிய முத்துராமலிங்க சேதுபதியவர் களிடமிருந்து, சங்கத்துக்கு 1916-ஹ்வ ஜனவரிமாதத்துக்கு ரிய சந்தா வரவு ரூ. ...100—0—0				சங்கம் மானேஜ்மெண்டாபீஸ் சிப் பந்திகளுக்கு 1916-ஹ்வ ஜனவரி மாதத்திக்கும், பிப்ரவரிமாதச்சம் பளத்தினின்றும் அட்வான்சாக வும் செல்ரூ. ... 109-15-0			
புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் தர் பார் ஆபீசிலிருந்து 1916-ஹ்வ ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதங்களுக் குரிய சந்தா வரவு ரூ. ...100—0—0				ஷை எடிட்டோரியல் ஆபீஸ் சிப்பந் திகளுக்கு ஜனவரிமாதத்துக்குச் செல் ரூ. ... 64—6—9			
				ஷை பிரிண்டிங் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளு க்கு ஜனவரிமாதத்துக்கும் பிப்ர வரிமாத சம்பளத்தினின்றும்அட் வான்சாகவும் செல் ...198—0—1			
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி வரவு ரூ. ..	200	0	0	ஷை பைண்டிங் ஆபீஸ் சிப்பந்தி களுக்கு ஷிக்காகச்செல் ரூ. ... 37—0—0			
சங்கம் மெம்பர்களிடமிருந்து பிர வேசக்கட்டணம் உள்பட வரு ஷச்சந்தா வரவு ரூ. ...389—2—0				ஷை பாண்டியன் லைப்ரேரி சிப்பந் திக்கு ஷிக்காகச்செல் ரூ. ... 18—0—0			
சங்கம் செந்தமிழ்ச்சந்தா தாரிட மிருந்து பத்திரிகைக்கு சந்தா வரவு ரூ. ... 245-14-0				சங்கம் கலாசாலை உபாத்தியாயர்க ளுக்கு ஜனவரிமீ சம்பளமும் மாணவர்களுக்கு போஷணைப் பணமும் செல் ரூ. ...133—0—1			

ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி சந்தா வரவு	ரூ. ...	635	0	0	ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி சங்கம் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டுக்கு சம்பளம் செல்	ரூ. ...	560	5	11
பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்ட விளம்பரங்களுக்கு சார்ஜ் வரவு	ரூ. ...	17	8	0	பிரிண்டிங் ஆபீஸ் சம்மந்தமாக இஞ்சின் மெயிண்டனன்ஸ் வகையறாவுக்கு எண்ணெய் வாங்கச்செல் ரூ. ...	13—8—6			
1916-ஞ்ஞு நடைபெறும் சங்கம் தனித்தமிழ்ப்பரீக்ஷைக்குக் கட்டணம் வரவு ரூ.	... 10—0—0				ஷை ஆபீஸ் சம்மந்தமாக Ink வகையறு கண்டின்ஜன்ஸி சாமான் வாங்கச்செல் ரூ.	...40—12—1			
ஷை ஞ்ஞு ஆங்கிலகலாசாலை மாணவர்கள் தமிழ்ப்பரீக்ஷைக்குக் கட்டணம் வரவு ரூ.	... 69—8—0				ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி செல்	ரூ. ...	54	4	7
					பைண்டிங் ஆபீஸ் சம்மந்தமாக வஜ்ஜிரம் வகையறு கண்டின்ஜன்ஸி சாமான் வாங்கச்செல்	ரூ. ...	15	0	6
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி பரீக்ஷைக்கட்டணம் வரவு	ரூ. ...	79	8	0	சங்கமாபீஸ்உபயோகத்திற்கு Paper வகையறு Stationery Contingencies சாமான்கள் வாங்கச் செல் ரூ.	... 14—5—0			
சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் விற்ற வகையில் வரவு	ரூ. ...	67	8	0	பிரிண்டிங் ஆபீஸ் ஆர்டர்கள் உபயோகத்திற்கு Paper வாங்கச் செல் ரூ.	...230—4—3			
ஸ்டாக்கிலிருக்கும் கலர் ராப்பர் பேப்பர் விற்றவகையில் வரவு	ரூ. ...	16	8	0	பைண்டிங் ஆபீஸ் ஆர்டர்கள் உபயோகத்திற்கு தோல் வகையறு சாமான்கள் வாங்கச்செல் ரூ. ...	36—9—0			
சங்கமாபீஸில் நடந்த Printing வேலைகளுக்கு சார்ஜ் வரவு	ரூ. ...	411	0	3	ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி செல்	ரூ. ...	281	2	3
					சங்கம்கலாசாலை உபயோகத்திற்குப் புத்தகங்கள் வாங்கச்செல்	ரூ. ...	5	0	0
ஷை ஆபீஸில் நடந்த Binding வேலைகளுக்கு சார்ஜ் வரவு	ரூ. ...	79	0	6	ஆபீஸ்பவர்லேட்டுகள் Slight repair செய்தவகையிற் செல்	ரூ. ...	1	2	0

சங்கம்காலி நிலத்தில் வைக்கப்பட் டிருக்கும் மாக்கடைக்கு ராக்ஷஸ ஹரு தை மாதத்துக்குரிய வா டகை அரி. அ. பொ. வெள்ளை யப்ப நாடாரிடமிருந்து வரவு	ரூ. ...	65	0	0				
					சங்கமாபீஸ் Correspondence V.P. etc. சம்மந்தமாக போஸ்டேஜ் வகையில் செல் ரூ. 37—7—0; தந்திவகையில் செல் ரூ. 0—6—0; ஆகமொத்தம் செல்	ரூ. ...	37	13	0
					ஆபீஸ் உபயோகத்திற்குத் தருவித்த சாமான்களுக்கு ரயில் சார்ஜ் செல் லாகியது	ரூ. ...	1	4	0
					சங்கம காலிநிலத்துக்கு 1915-16ஆம் ஹரு த்திய முனிசிபல் வரி 1916 மார்ச்சுமாதம் முடிய ஆறுமாதத் துக்குச் செல் ரூ. 48—12—0; 1915-16-ஆம் வருஷத்துக்கு பிரி ண்டிங் ஆபீஸ் தொழில் வரி செ லுத்தியது ரூ. 12—0—0; சங்க மாபீஸ் வைத்திருக்கிற கட்டிடத் திற்கு 1915-ஹரு நவம்பர், டிசம் பர்மாதங்களுக்கும், 1916-ஜனவரி மாதத்திய வாடகையினிண்டும், அட்வான்சாக ரூ. 9—8—0ம், ஆகமொத்தம் வாடகைவகையில் செல் ரூ. 95—8—0; ஆகமொத் தம் செல்	ரூ. ...	156	4	0
					சங்கம் ஆங்கில கலாசாலை மாணவர் கள் தமிழ்ப்பரீக்ஷை சம்மந்தமாய் செலவுக்காக பரீக்ஷைகள் நடத் தப்பெற்ற சென்டர்களுக்கு அனுப் பிய வகையில் செல் ரூ. ...	49—4—0			

				1915 ஹூ கடந்த சங்கப்பரீக்ஷையிற் தேறிய மாணவர்களுக்கு Money Prize அளித்தவகையில்செல் ரூ.	55	9	0		
				ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி செல்				ரூ. ...	104	13	0
				பைண்டிங்ஆபீஸ் உபயோகத்திற்கு தோல்வாங்க நிண்டிக்கல் போய் வர்தவகையில் செல் ரூ. ...	2	0	0		
				ஆபீஸ் கட்டிங்மெஷீனி லடங்காத புத்தகங்களை வெளியேகொடுத்து கட்டிங்செய்ய சார்ஜ் செல் ரூ. ...	1	0	0		
				ஆபீஸ் business சம்மந்தமாக வண்டிவாடகை வகையில் செல் ரூ.	0	2	0		
				தபால்மூலம்கிடைத்தலெட்டருக்கு Excess Postage செல்லாக்கியது ரூ. ...	0	1	6		
				ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி Miscellaneous செலவு				ரூ. ...	3	3	6
ஆக மொத்தம் வரவு ரூ. ...	1571	0	9								
சென்ற ஜனவரிமீ்த்தின் கடைசித்தேதியில் நின்ற பாக்கித் தொகை ரூ. ...	1881	14	3	*By Pass Book No. 146 Rs.1201-14-6	ஆகமொத்தம்செலவுரூ				1220	4	9
				Do.102 Rs. 988-7-0	போகபாக்கிஇருப்புரூ.				2232	10	3
				By cash in hand Rs. 42—4—9.							
ஆக மொத்தம் ரூ. ...	3452	15	0		ஆகமொத்தம் ரூ.				3452	15	0

Audited and found correct,
V. S. Ramaswami,
17-4-16. *Auditor.*

T. A. Subbavenkatarama Iyer,
Manager
17—4—16.

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-கச.] நளஹூ சித்திரைமீ [பகுதி-சூ,
Vol. XIV. April—May, 1916. No. 6.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கப்பரீக்ஷைகளின் தேர்ச்சிவிவரம்.

I. தனித்தமிழ்ப்பரீக்ஷை.

இச்சங்கத்தாரால் பன்னிரண்டுவருடகாலமாக நடத்தப்பெற்றுவரும் தனித்தமிழ்ப்பரீக்ஷைகள் மூன்றும் ராக்ஷஸ-ஆடி பங்குனி-மீ 22, 23, 24உகளில் நடந்தேறின. இவ்வருடம் மதுரை, தஞ்சை, கும்பகோணம், திருநெல்வேலி, கொழும்பு, நாகர்கோவில், என்ற ஆறு நகரங்களில்மட்டும் பரீக்ஷைகள் நடந்தன. பிரவேச பண்டித பரீக்ஷைக்கு விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டவர் பதின்மர். இவருள் மூவர் பரீக்ஷைக்குவராது நின்றுவிட்டனர். ஐவர் தேறியிருக்கின்றனர். இருவர் தேறவில்லை. பாலபண்டிதபரீக்ஷைக்கு விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டவர் மூவர். இவருள் இருவர் தேறியிருக்கின்றனர். பண்டிதபரீக்ஷைக்கு விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டவர் மூவர். இவருள் ஒருவர் தேறியிருக்கின்றனர். இவர்களின் பெயர் முதலிய விவரங்கள் கீழே காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

பண்டிதபரீக்ஷை.

இரண்டாவதுவகுப்பு.

தொகுப்பு எண்.

1. 3. S. மயில்வாகனம் C/o The Vivekananda Society, 95. Dam Street, கொழும்பு.

பாலபண்டிதபரீக்ஷை.

இரண்டாவதுவகுப்பு.

1. 5. இளங்காட்டு- மு. வடிவேற்பிள்ளை, செங்கிபட்டி, தஞ்சாவூர் வழி.
2. 6. வே. வேங்கடராயலுரெட்டிகாரு, உபாத்தியாயர், சமுகரெங்கபுரம், வள்ளியூர்ப் பிரிவு.

பிரவேசபண்டிதபரீக்ஷை.

இரண்டாவதுவகுப்பு.

1.	11.	S. ஆழ்வார்,	மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கக் கலாசாலை,	மதுரை
2.	14.	K. சுப்பராயன்,	டிை	டிை.
3.	13.	பெ. இராமாநுஜ ரெட்டி,	டிை	டிை.
4.	12.	P. மாசிலாமணி,	டிை	டிை.
5.	10.	தே. இராமாநுஜ ரெட்டி,	டிை	டிை.

II. ஆங்கிலத்தமிழ்ப் பரீக்ஷை.

—:o:—

ஆங்கிலகலாசாலைமாணவர்களுக்குத் தமிழ்கற்பதில் ஊக்கமுண்டாக வேண்டிப் பதின்மூன்றுவருஷகாலமாக மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தார் நடத்திவரும் தமிழ்ப்பரீக்ஷைகள் இம்முறையும், 1916ஹ மார்ச்சுமீ 4-உ மெற்றிக்குலேஷன், (ஸ்கூல்பைனல்) யப்.ஏ. (இன்டர்மீடியேட்) பீ. ஏ. வகுப்புகளுக்கு மதுரை, திருச்சி, கும்பகோணம், எட்டையபுரம், திருநெல்வேலி, நாகர்கோவில், திருவனந்தபுரம், சேலம், கோயம்புத்தூர், ஈரோடு, கூடலூர், புதுக்கோட்டை, தஞ்சை, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், வேலூர், சென்னை, மாயவரம், மன்னார்குடி, காஞ்சிபுரம், பாபநாசம், மதனப்பள்ளி, ஆகிய இருபத்தொருநகரங்களிலும், நடந்தேறின. சங்கத்தாருடைய வேண்டுகோட்கிணங்கி இத்தமிழ் நாட்டு ஆங்கிலகலாசாலைத் தலைமையதிகாரிகள் தத்தங் கலாசாலையினின்றும் மாணக்கரை அனுப்பியதற்கும், பரீக்ஷைநடத்த இடமுதலிய சௌகரியம் செய்துகொடுத்ததற்கும் இச்சங்கத்தார் மிக்க

நன்றிசெலுத்துகின்றார்கள். இவ்வாண்டிற் சங்கப்பரீக்ஷைக்கு விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்ட ஆங்கிலகலாசாலே மாணவர்களின் தொகை 362. அவருள் பீ. ஏ. பரீக்ஷைக்கு விண்ணப்பம் செய்துகொண்டவர் ஐவர். இவர்களிற் றேறியவர் மூவர். யப். ஏ. (Intermediate) பரீக்ஷைக்கு விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டவர் நாற்பத்தெண்மர். இவர்களிற் றேறியவர் இருபத்துநால்வர். மெற்றிக்குலேஷன் (School Final) பரீக்ஷைக்கு விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டவர் மூன்றூற்றொன்பதின்மர். இவர்களிற் றேறியவர் நூற்றுத்தொண்ணூற்றொருவர். பரீக்ஷைகள் நடைபெற்ற இருபத்தொருநகரங்களிலும் பரீக்ஷைமேற்பார்க்குந்தொழிலைக் குறைவறப்புரிந்த கனவான்களதுபெருந்தகைமையும், சங்காபிமானமும், மிகவும் பாராட்டத்தக்கன. இந்த முறையில் பீ. ஏ. எப். ஏ., (Intermediate) மெற்றிக்குலேஷன் (School Final) இம்மூன்றவகுப்புகளிலும் மாணவர்கள் முன்வருஷங்களைக் காட்டிலும், அதிகமாய்த்தேறி, வெகுமதிகளையடைந்திருப்பது மிகவும் சந்தோஷிக்கத்தக்கது. இவர்களின் பெயர்முதலிய விவரங்கள் கீழேகாட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

இவ்வாண்டில் இச்சங்கத்தாரால் நடத்தப்பெற்ற பரீக்ஷைகளை நிறைவேற்றியதில், சங்கவித்வான்களும் பிறரும் பரீக்ஷாதிகாரிகளாயிருந்துதவிபுரிந்தது மிகவும் பாராட்டப்படுகிறது. தங்களுக்குள்ளவேலைமிகுதிக்கிடையே சங்ககாரியங்களை உரிமையுடன் செய்துமுடித்தது அவர்களது தமிழபிமானத்தைக் காட்டுகின்றது. அதற்காக அவர்களுக்கு இச்சங்கத்தார் நன்றிகூறும் கடப்பாடுடையர்.

பீ. ஏ. பரீக்ஷை.

இரண்டாவதுவகுப்பு.

தொடர் எண்.	தேறிய ப்ர்.		
1.	4.	T. G. சுந்தரவேலு,	ஸெண்ட்ஜோசப்காலேஜ், திருச்சிராப்பள்ளி.
2.	5.	S. வள்ளிநாயகம்,	ஷி ஷி
3.	1.	A. S. கடராஜன்,	S. P. G. காலேஜ், ஷி

யப். ஏ. (Intermediate) பரீக்ஷை.

முதல்வகுப்பு.

1. 53. T. K. கோபாலன், பிண்டிலேகாலேஜ், மன்னர்குடி.
(முதற் பரிசு ரூ 40 பெறத்தக்க தங்கப்பதக்கம்.)
2. 38. A. S. முத்தையாமுதலியார், ஹிந்துகாலேஜ், திருநெல்வேலி.
(இரண்டாவது பரிசு ரூ 35.)

இரண்டாவதுவகுப்பு.

1. 12. V. N. சுந்தரேசன், S. P. G. காலேஜ், திருச்சிராப்பள்ளி.
2. 42. C. பன்னிருகைப்பெருமாள் முதலியார், ஸ்காட் கிறிஸ்தவ காலேஜ், நாகர்கோவில்.
3. 28. N. சங்கரநாராயணன், கவர்ன்மெண்ட் காலேஜ், கும்பகோணம்.
4. 21. M. S. ரெங்காச்சாரி, ஸெண்ட் ஜோஸப் காலேஜ், திருச்சிராப்பள்ளி.
5. 41. P. அருணாசலம், ஸ்காட்கிறிஸ்தவகாலேஜ், நாகர்கோவில்
6. 13. E. V. வெங்கடாசலம், S. P. G. காலேஜ், திருச்சிராப்பள்ளி.
7. 24. N. தியாகராமன், கவர்ன்மெண்ட்காலேஜ், கும்பகோணம்.
8. 40. A. குணமணி, ஸ்காட்கிறிஸ்தவகாலேஜ், நாகர்கோவில்.
9. 31. S. ராஜகோபாலன், கவர்ன்மெண்ட்காலேஜ், கும்பகோணம்.
10. 36. N. S. ஷண்முகம், ஹிந்துகாலேஜ், திருநெல்வேலி.
11. 14. K. நடேசன், S. P. G. காலேஜ், திருச்சிராப்பள்ளி.
12. 37. D. குஞ்சிதபாதன், ஹிந்துகாலேஜ், திருநெல்வேலி.
13. 19. K. R. சந்திரசேகரன், S. P. G. காலேஜ், திருச்சிராப்பள்ளி.
14. 20. T. V. கணேசன், ஷி ஷி
15. 45. Janet Jacob (பெண்), மஹாராஜா பெண்பாடசாலை, திருவனந்தபுரம்.

16. 39. P. M. அம்புரோஸ், ஸ்காட் கிறிஸ்தவ காலேஜ், நாகர் கோவில்.
17. 46. Siromani Isaac (பெண்), மஹாராஜா பெண்பாட சாலை, திருவனந்தபுரம்.
18. 44. ரெத்னம்மாள் சாமுவேல் (பெண்), ஷை ஷை
19. 16. S. சுப்பிரமணியன், S. P. G. காலேஜ், திருச்சிராப் பள்ளி.
20. 29. M. சபாபதி, கவர்ன்மெண்ட் காலேஜ், கும்பகோணம்.
21. 33. M. பாலசுப்பிரமணியன், ஷை ஷை
22. 35. V. கிருஷ்ணமூர்த்தி, ஷை ஷை

மெற்றிக்குலேஷன் (School Final) பரீக்ஷை.

முதல்வகுப்பு.

1. 300. T. P. மீனாக்ஷிசுந்தரன், Pachaiyappa's College, சென்னை.

(முதற்பரிசு ரூ 30 பெறத்தக்க வெள்ளிப்பதக்கமும் மீத ரூபாவும்.)

2. 184. N. இராமசாமி, சென்ட் ஜோசப் காலேஜ், கூடலூர்.

(இரண்டாவது பரிசு ரூ 25.)

3. 190. V.V. நடேசன், மஹாராஜாஸ்காலேஜ், புதுக்கோட்டை.

(மூன்றுவது பரிசு ரூ 20.)

4. 221. R. ஜெகன்னாதராகவன், ஹிந்து ஹைஸ்கூல், ஸ்ரீவில்லி மூன்றுவது பரிசு. (Special Prize) ரூ. 20. புத்தூர்.

5. 194. Y. ஸ்ரீநிவாஸன், மஹாராஜாஸ் காலேஜ், புதுக்கோட்டை.

(நான்காவது பரிசு ரூ 15.)

6. 267. V. M. ஷண்முகசுந்தரம், முத்தியால்பேட்டை ஹைஸ்கூல், சென்னை.

(ஐந்தாவது பரிசு ரூ 12.)

7. 182. S. அய்யாசாமி, L. M. High School, ஈரோடு.
8. 111. N. R. சுப்பையா, ஹிந்து காலேஜ், திருநெல்வேலி.
9. 268. K. T. ஸ்ரீநிவாஸன், முத்தியால் பேட்டை ஹைஸ்கூல், சென்னை.
10. 287. V. ஸ்ரீநிவாஸன், Pachaiyappa's College, சென்னை.

11. 215. S. வெங்கிடாசலமையர், ஹிந்துஹைஸ்கூல், ஸ்ரீவில்லி புத்தூர்.
12. 110. V. குருநாதன், ஹிந்துகாலேஜ், திருநெல்வேலி.
13. 160. R. அம்புரோஸ், St Michael's High School, கோயம் புத்தூர்.
14. 339. M. தணிகாசலம், Pachaiyappa's High School, காஞ் சீபுரம்.
15. 81. K. S. சுந்தரராஜன், போர்டு ஹைஸ்கூல், லால்குடி.
16. 129. M. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை, H. G. S. School, கோட் டாறு.
17. 154. T. ரெங்கசுவாமி, கோயம்புத்தூர்க் காலேஜ், கோயம் புத்தூர்.
18. 166. V. வெங்கடவரதன், மஹாஜன ஹைஸ்கூல், ஈரோடு.
19. 178. E. S. ராஜு, L. M. High School, ஈரோடு.
20. 187. K. அருணாசலம்பிள்ளை, ஆர்க்காட் அமெரிக்கன் மிஷன் ஹைஸ்கூல், திண்டிவனம்.
21. 265. S. பெருமாள்சுவாமி, முத்தியால்பேட்டை ஹைஸ்கூல், சென்னை.
22. 340. S. இராகவையர், Pachaiyappa's High School, காஞ்சீபுரம்.
23. 342. M. அருணாசலம், 〃 〃
24. 56. R. K. தேவதாசன், A. M. High School, பசுமலை.
25. 216. A. S. சுந்தரராஜன், ஹிந்துஹைஸ்கூல், ஸ்ரீவில்லி புத்தூர்.
26. 128. K. S. மாடசுவாமி, ஸ்காட் கிறிஸ்தவ காலேஜ், நாகர் கோவில்.
27. 175. K. சென்னிமலை, L. M. High School, ஈரோடு.
28. 158. A. S. நஞ்சையன், கோயம்புத்தூர்க் காலேஜ், கோயம் புத்தூர்.
29. 280. G. ராஜமனோன்மணி டேவிட், S. P. G. ஹைஸ்கூல் Vepery, சென்னை.
30. 285. T. தர்மராயன், Pachaiyappa's College, சென்னை.
31. 123. C. D. David, ஸ்காட் கிறிஸ்தவ காலேஜ், நாகர் கோவில்.

இரண்டாவதுவகுப்பு.

1. 107. D. P. Israel Pillai, C. M. S. காலேஜ், திருநெல்வேலி.
2. 171. A. பொன்னுச்சாமி, போர்டு ஹைஸ்கூல், உடுமலைப் பேட்டை.
3. 233. V. P. கண்ணப்பன், ஹரீஸ் காலேஜ், வேலூர்.
4. 140. A. சங்கரநாராயணையர், H. H. Maharaja's H. G. S. School, திருவனந்தபுரம்.
5. 199. S. சுப்புசாமி, மஹாராஜாஸ்காலேஜ், புதுக்கோட்டை.
6. 66. C. V. சாரங்கன், நாஷனல் ஹைஸ்கூல், திருச்சிராப்பள்ளி.
7. 162. S. செல்லப்பன், ஸெண்ட்மிக்கெல்ஸ் ஹைஸ்கூல், கோயம்புத்தூர்.
8. 196. T. S. ஸ்ரீநிவாஸன், மஹாராஜாஸ் காலேஜ், புதுக்கோட்டை.
9. 346. R. சாம்பசிவன், விக்டோரியா ஹைஸ்கூல், பாபநாசம்.
10. 102. M. மாணிக்கம், ஹைஸ்கூல், பத்தமடை.
11. 112. V. V. சுந்தரம், St. Francis Xavier's High School, பாளையங்கோட்டை.
12. 163. D. J. தேவநேசன், ஸெண்ட்மிக்கெல்ஸ் ஹைஸ்கூல் கோயம்புத்தூர்.
13. 197. N. தங்கராஜன், மஹாராஜாஸ் காலேஜ், புதுக்கோட்டை.
14. 100. R. N. ஆதிநாராயணன், ஹைஸ்கூல், பத்தமடை.
15. 198. T. P. நாராயணதாஸ், மஹாராஜாஸ் காலேஜ், புதுக்கோட்டை.
16. 284. சி. திருநாவுக்கரசு, Pachaiyappa's College, சென்னை.
17. 54. P. பெலவேந்திரன், A. M. High School, பசுமலை.
18. 345. M. N. இராமச்சந்திரன், விக்டோரியா ஹைஸ்கூல், பாபநாசம்.
19. 142. A. இராமசுவாமி ஐயர், போர்டு ஹைஸ்கூல், திருவனந்தபுரம்.
20. 208. G. வெங்கடசுப்பிரமணியன், கலியாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூல், தஞ்சை.

21. 230. L. S. சாமுவேல், ஊரீஸ் காலேஜ், வேலூர்.
22. 276. M. S. கோடீஸ்வரன், S. P. G. High School, Vepery, சென்னை
23. 283. M. V. சுப்பிரமணியன், Pachaiyappa's College, சென்னை.
24. 348. N. இராமாநுஜாச்சாரி, விக்டோரியா ஹைஸ்கூல், பாபநாசம்.
25. 64. K. வெங்கடராமன், நாஷனல் ஹைஸ்கூல், திருச்சிராப்பள்ளி.
26. 76. H. ரெங்கநாதராவ், போர்டு ஹைஸ்கூல், குளித்தலை.
27. 147. N. நாராயண சாரி, முனிசிபல் காலேஜ், சேலம்.
28. 165. T. V. சுப்புநாராயணன், மகாஜனஹைஸ்கூல், ஈரோடு.
29. 217. S. செல்லமையங்கார், ஹிந்துஹைஸ்கூல், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.
30. 261. (a) C. பாலசுந்தரம்பிள்ளை Assistant Master, Sri, Mahant's Lower School, வேலூர்.
31. 271. R. துளசிங்கம், முத்தியால்பேட்டை ஹைஸ்கூல், சென்னை.
32. 327. K. கணேசன், நாஷனல்ஹைஸ்கூல், மன்னார்குடி.
33. 130. P. சங்கரடாணு, H. G. S. School, கோட்டாறு.
34. 222. A. N. சுந்தரமூர்த்தி, ஊரீஸ் காலேஜ், வேலூர்.
35. 68. E. V. வெங்கட அல்வத்த நாராயணன், நாஷனல் ஹைஸ்கூல், திருச்சிராப்பள்ளி.
36. 344. C. வேணுகோபால் செட்டி, Pachaiyappa's High School, காஞ்சீபுரம்.
37. 270. K. T. வரதன், முத்தியால்பேட்டை ஹைஸ்கூல், சென்னை.
38. 318. S. ஸ்ரீநிவாஸன், பிண்டிலே காலேஜ், மன்னார்குடி.
39. 351. P. K. சுப்பிரமணியன், விக்டோரியா ஹைஸ்கூல், பாபநாசம்.
40. 266. S. கடாராஜன், முத்தியால்பேட்டை ஹைஸ்கூல், சென்னை.

41. 91. K. தங்கவேலு, டவுன்ஹைஸ்கூல், கும்பகோணம்.
42. 122. M. W. சாமுவேல், ஸ்காட் கிறிஸ்தவ காலேஜ். நாகர் கோவில்.
43. 124. D. மாலிலாமணி, ஷி ஷி
44. 146. T. V. ஸ்ரீநிவாஸன், முனிசிபல் காலேஜ், சேலம்.
45. 169. K. R. நீலகண்டன், மஹாஜனஹைஸ்கூல், ஈரோடு.
46. 177. A. அங்கமுத்து, L. M. High School, ஈரோடு.
47. 193. S. K. நரசிம்மன், மஹாராஜாஸ் காலேஜ், புதுக் கோட்டை.
48. 272 T. M. கிருஷ்ணசாமி, முத்தியால்பேட்டை ஹைஸ் கூல், சென்னை.
49. 80. L. N. சுப்பிரமணியன், போர்டுஹைஸ்கூல், லால்குடி.
50. 113. P. சின்னப்பன், St. FrancisXavier's High School, பாளையங்கோட்டை.
51. 120. S. சுபானந்தராஜ், ஸ்காட் கிறிஸ்தவ காலேஜ், நாகர் கோவில்.
52. 209. T. V. ஸ்ரீநிவாஸதாதாசாரி, கலியாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூல், தஞ்சை.
53. 262. C. விவேகானந்தம், முத்தியால்பேட்டை ஹைஸ்கூல், சென்னை.
54. 69. P. S. மாணிக்கம், The High School, ஸ்ரீரங்கம்.
55. 131. K. ஷெய்குமுதைதீன் சாஹிப், H. G. S. School, கோட்டாறு.
56. 185. R. வராகஸாமி ஐயங்கார், ஸெண்ட் ஜோஸப் காலேஜ், கூடலூர்.
57. 317. T. K. சுத்தானம், பிண்டிலே காலேஜ், மன்னார்குடி.
58. 320. K. ராமமூர்த்தி ஷி ஷி
59. 74. S. நடராஜ செட்டி, போர்டுஹைஸ்கூல், குளித்தலை.
60. 133. Kamalabai Fletcher (பெண்), மஹாராஜா பெண் பாடசாலை, திருவனந்தபுரம்.
61. 148. M. சாம்பமூர்த்தி, முனிசிபல் காலேஜ், சேலம்.

62. 296. P. பார்த்தஸாரதிபிள்ளை, ஹிந்துதியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல், சென்னை.
63. 263. ரா. கோவிந்தன், முத்தியால்பேட்டை ஹைஸ்கூல், சென்னை.
64. 105. H. R. ஸ்ரீநிவாஸன், ஹைஸ்கூல், பத்தமடை.
65. 223. K. M. அனந்தநாராயணையர், ஊரீஸ் காலேஜ், வேலூர்.
66. 87. S. எதிராஜன், டவுன்ஹைஸ்கூல், கும்பகோணம்.
67. 94. K. ரெங்கசாமி, ராஜாஸ் ஹைஸ்கூல், எட்டையபுரம்.
68. 93. T. வெங்கடராமன் ஷி ஷி
69. 261. W. ஸ்ரீநிவாஸராகவன், முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், வாலாஜாநகர்.
70. 291. T. P. இராமச்சந்திரன், Pachaiyappa's College, சென்னை.
71. 189. பாஷீர் அகமத்ஸயீத், ஆர்காட் அமெரிக்கன் மிஷன் ஹைஸ்கூல், திண்டிவனம்.
72. 293. A. V. வெங்கடாச்சாரி, ஹிந்து தியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல், சென்னை.
73. 72. S. சிதாராமன், The High School, ஸ்ரீரங்கம்.
74. 104. M. A. சேஷபதி, ஹைஸ்கூல், பத்தமடை.
75. 108. P. S. சுந்தரம், ஹிந்துகாலேஜ், திருநெல்வேலி.
76. 176. M. சிவசுப்பிரமணியன், L. M. ஹைஸ்கூல், ஈரோடு.
77. 219. S. கோமதிநாயகம், ஹிந்துஹைஸ்கூல், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.
78. 310. M. S. கிருஷ்ணமூர்த்தி, முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், மாயவரம்.
79. 90. S. ஸ்ரீநிவாஸன், டவுன்ஹைஸ்கூல், கும்பகோணம்.
80. 207. K. ரெங்கஸ்வாமிராவ், கலியாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூல், தஞ்சை.
81. 210. T. B. ராமுடு ஷி ஷி
82. 189a. S. குழந்தைவேலன், டவுன்ஹைஸ்கூல், கும்பகோணம்.

83. 99. V. G. இராமஸ்வாமி, ஹைஸ்கூல், பத்தமடை.
84. 115. T. மன்னர், St. Francis Xavier's High School, பாளையங்கோட்டை.
85. 125. T. ஆலிவர், ஸ்காட்கிறிஸ்தவகாலேஜ், நாகர்கோவில்.
86. 191. S. வைத்தியநாதன், மகாராஜாஸ் காலேஜ், புதுக்கோட்டை.
87. 211. A. முத்துசாமி, கலியாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூல், தஞ்சை.
88. 286. S. முத்துக்குமாரசாமி, Pachaiyappa's College, சென்னை.
89. 59. ச. அய்யமுத்து, A. M. High School, பசுமலை.
90. 60. K. P. குமாரசாமி, சௌராஷ்ட்ராஹைஸ்கூல், மதுரை.
91. 181. K. மலைக்கொழுந்து, L. M. High School, ஈரோடு.
92. 201. M. நாராயணசாமி, மஹாராஜாஸ் காலேஜ், புதுக்கோட்டை.
93. 206. K. மல்ஹரிராவ், கலியாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூல், தஞ்சை.
94. 324. R. விஸ்வநாதன், பிண்டிலே காலேஜ், மன்னர்குடி.
95. 84. N. சுப்பிரமணியன், டவுன் ஹைஸ்கூல், கும்பகோணம்.
96. 161. A. K. குமாரசுவாமி, லெண்ட் மிக்கேல்ஸ் ஹைஸ்கூல், கோயம்புத்தூர்.
97. 204. D. S. இராமஸ்வாமி, மஹாராஜாஸ் காலேஜ், புதுக்கோட்டை.
98. 135. கிறிஸ்டினல் டேவிட் (பெண்), மஹாராஜா பெண் பாடசாலை, திருவனந்தபுரம்.
99. 274. N. S. ஆரோக்கியசாமி, S. P. G. ஹைஸ்கூல், Vepery, சென்னை.
100. 311. S. இராமநாதன், முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், மாயவரம்.
101. 65. J. M. சுப்பிரமணியன், நாஷனல் ஹைஸ்கூல், திருச்சிராப்பள்ளி.
102. 139. ஜெஸ்ஸிலெட் ஆசீர்வாதம் (பெண்), மஹாராஜா பெண் பாடசாலை, திருவனந்தபுரம்.

103. 155. S. A. சுப்பிரமணியன், கோயம்புத்தூர்க் காலேஜ், கோயம்புத்தூர்.

104. 214. N. ஞானமணி, ஹிந்து ஹைஸ்கூல், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

105. 349. A. மஹாலிங்கம், விக்டோரியா ஹைஸ்கூல், பாபநாசம்.

106. 127. C S. ஜோசேப்பு, ஸ்காட் கிறிஸ்தவ காலேஜ், நாகர்கோவில்.

107. 137. M. வள்ளியம்மாள் (பெண்), மஹாராஜா பெண்பாட சாலை, திருவனந்தபுரம்.

108. 195. K. ராஜசுதர்வர்மா, மஹாராஜாஸ் காலேஜ், புதுக் கோட்டை.

109. 246. N. K. விஜயராகவன், ஸ்ரீமகன்தஸ் ஹைஸ்கூல், வேலூர்.

110. 303. M. முத்துகிருஷ்ணன், முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், மாயவரம்.

111. 352. D. உலகநாதன், விக்டோரியாஹைஸ்கூல், பாபநாசம்.

112. 95. C. வெங்கடசுப்பு, ராஜாஸ் ஹைஸ்கூல், எட்டைய புரம்.

113. 132. D. Harriet Fletcher (பெண்), மஹாராஜா பெண் பாடசாலை, திருவனந்தபுரம்.

114. 254. C. அரங்கசாமி நாட்டார், போர்டு ஹைஸ்கூல், சித் தூர்

115. 119. M. Antony, St. Francis Xavier's High School, பாளையங்கோட்டை.

116. 192. K. நடேசன், மஹாராஜாஸ்காலேஜ், புதுக்கோட்டை.

117. 229. V. இரத்னசபாபதி, ஜூபீஸ் காலேஜ், வேலூர்.

118. 343. M. சாமிநாதன், Pachaiyappa's High School, காஞ்சிபுரம்.

119. 101. K. பூமிலிங்கம், ஹைஸ்கூல், பத்தமடை.

120. 145. S. ஷண்முகம், முனிசிபல் காலேஜ், சேலம்.

121. 220. S. அகஸ்தியப்பன், ஹிந்து ஹைஸ்கூல், ஸ்ரீவில்லி புத்தூர்.

122.	249.	A. வீரராகவையர், ஸ்ரீமகன்த்ஸ்ஹைஸ்கூல், வேலூர்.
123.	290.	P. இராமசாமி, Pachaiyappa's College, சென்னை.
124.	315.	A. ராஜப்பா, பிண்டிலே காலேஜ், மன்னர்குடி.
125.	97.	N. முத்துக்கிருஷ்ணன், ராஜாஸ்ஹைஸ்கூல், எட்டையபுரம்.
126.	282.	S. வெங்கடேசன், S.P.G. High School, Vepery, சென்னை.
127.	153.	G. சிவசங்கரன், கோயம்புத்தூர்க் காலேஜ், கோயம்புத்தூர்.
128.	180.	P. சிதம்பரம், L. M. High School, ஈரோடு.
129.	218.	R. சேஷன், ஹிந்து ஹைஸ்கூல், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.
130.	321.	K. சக்ரவர்த்தி, பிண்டிலே காலேஜ், மன்னர்குடி.
131.	143.	S. அய்யண்ண படையாச்சி, முனிசிபல் காலேஜ், சேலம்.
132.	200.	P. சுப்பிரமணியன், மஹாராஜாஸ் காலேஜ், புதுக்கோட்டை.
133.	306.	அ. கி. பட்டாபிராமன், முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், மாயவரம்.
134.	168.	K. V. நாராயணசாமி, மஹாஜனஹைஸ்கூல், ஈரோடு
135.	279.	S. A. சுந்தரராஜா, S. P. G. ஹைஸ்கூல், Vepery, சென்னை.
136.	319.	M. சுல்தான் முகையதீன், பிண்டிலே காலேஜ், மன்னர்குடி.
137.	71.	K. இராமநாதன், The High School, ஸ்ரீரங்கம்.
138.	82.	S. சோமசுந்தரம், டவுன் ஹைஸ்கூல், கும்பகோணம்.
139.	152.	A. K. கோதண்டராமன், கோயம்புத்தூர்க்காலேஜ், கோயம்புத்தூர்.
140.	226.	A. கிறிஸ்டியன், ஊரீஸ் காலேஜ், வேலூர்.
141.	144.	P.R. இராமச்சந்திரராவ், முனிசிபல்காலேஜ், சேலம்.
142.	242.	V. S. கண்ணப்பன், ஸ்ரீமகன்த்ஸ் ஹைஸ்கூல், வேலூர்.
143.	136.	Marial Joseph (பெண்), மஹாராஜா பெண் பாடசாலை, திருவனந்தபுரம்.

144. 150. C. M. சென்னிமலையப்பன், கோயம்புத்தூர்க்காலேஜ், கோயம்புத்தூர்.

145. 173. K. R. வெங்கடரமணன், போர்டு ஹைஸ்கூல், உடு மலைப்பேட்டை.

146. 174. S. A. கிருஷ்ணன்பிள்ளை, போர்டு ஹைஸ்கூல், உடு மலைப்பேட்டை.

147. 205. V. கிருஷ்ணசுவாமி, மகாராஜாஸ் காலேஜ், புதுக் கோட்டை.

148. 212. L. வெங்கிடசுப்பிரமணியன், ஹிந்து ஹைஸ்கூல், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

149. 350. S. சீதாராமன், விக்டோரியாஹைஸ்கூல், பாபநாசம்.

150. 106. S.S. சங்கரசுப்பிரமணியன், ஹைஸ்கூல், பத்தமடை.

151. 252. H. மல்ஹரிராவ், போர்டு ஹைஸ்கூல், சித்தூர்.

152. 347. S. லட்சுமிநாராயணன், விக்டோரியா ஹைஸ்கூல், பாபநாசம்.

153. 179. T. C. ஸ்ரீநிவாசன், L. M. High School, ஈரோடு.

154. 258. C. M. தணிகாசலம், முனிசிபல்ஹைஸ்கூல், வாலாஜா நகர்.

155. 61. A. கிருஷ்ணசாமி, சௌராஷ்ட்ரா ஹைஸ்கூல், மதுரை.

156. 67. V. S. பஞ்சநதம், நாஷனல் ஹைஸ்கூல், திருச்சிராப் பள்ளி.

157. 92. M. நரசிம்மன், ராஜாஸ் ஹைஸ்கூல், எட்டையபுரம்.

158. 235. A. சஞ்சீவிராவ், ஹரீஸ் காலேஜ், வேலூர்.

159. 256. K. சுவாமிநாதன், போர்டு ஹைஸ்கூல், சித்தூர்.

160. 294. K. பெருமாளையங்கார், ஹிந்து தியாலாஜிகல் ஹைஸ்கூல், சென்னை.

B. இராஜராஜேஸ்வரவேதபதி,
அக்கிராசனாதிபதி.
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்.

14—5—16.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துக்களித்த விசேஷதன்கொடை.

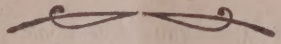

இச்சங்கத்திற்குப் பொருள்வருவாய் குறைவாகவும், செலவுக்குப் போதாமலும் இருப்பதில், சங்ககாரியங்கள் முட்டுப்பாடின்றி நடை பெறும்பொருட்டு மீ 1-க்கு ரூ 100 சங்கத்திற்கு இராமநாதபுரம் ஸமஸ்தானத்திலிருந்து நன்கொடைஅளித்துவரும்படி மாட்சிமைதங் கிய சேதுபதியவர்கள் உத்தரவுசெய்து நாளதுஹரி ஜனவரிமீ முதல் அக்கட்டளையை நிறைவேற்றிவருகிறார்கள். அதனால் உதவிக்காரிய தரிசி ஒருவரை நியமிக்கும்படி சென்ற ஆண்டிற் சங்கத்தார் தீர் மானித்தவிஷயம் நிறைவேறலாயிற்று. இங்ஙனம் புதுக்கோட்டை அரசரவர்களும், ஆண்டிப்பட்டி ஜமீந்தார் மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ பெத்தாச்சி செட்டியாரவர்களும், சேதுபதியவர்களும் இச்சங்கத்திற்கு மாதந் தோறும் பொருளுதவிபுரிந்துவருவதானது ஏனைய ராஜாக்களும், மடாதிபதிகளும், தனவான்களும் சங்கக்காரியங்கள் யாவும் எஞ் ஞான்றும் தட்டின்றி நடைபெறுவதற்கு வேண்டும்பொருளுதவிபுரிய வழிகாட்டியகுறியாக நினைக்கிறோம். இவ்வாண்டுமுதற் சேதுபதி யவர்கள் செய்துவரும் பேருதவிக்குக் கைம்மாறு தமிழகம் நன்றி பாராட்டுவதன்றி வேறில்லை.

தமிழ்ச்சங்கத்தின் நோக்கங்கள் செவ்விதாய்நிறைவேறுவதற்கு அதற்குச்சொந்தமாக ஒருமாளிகையும் நிதியும்வேண்டியது இன்றி யமையாததென்பது எல்லாரும் நன்கறிந்ததே. அதற்கு, சங்கத்தின் உப-அக்கிராசனரும் நிதியான காரணகர்த்தான் ஸ்ரீமான்-சா. ராம. மு. சித. பெத்தாச்சிசெட்டியாரவர்களின் நன்முயற்சியால், சென்ற வரு ஷத்து அறிக்கைப்பத்திரத்திற்காட்டிய கனதனவான்களிடமிருந்தும் சேதுபதி மஹாராஜா அவர்களிடமிருந்தும் வாக்களிக்கப்பெற்றதும் வசூலாகியதுமாகிய தொகை மொத்தம் ரூ 28275.

இவ்வருடத்தில் இதுவரையிலும், அன்புடன் பொருளுதவி செய்தும் வாக்களித்துமுள்ள கனவான்களின் பெயர்முதலியன அடி யில் விவரித்திருக்கிறது. அவர்களின் சங்காபிமானமும், தமிழபி விர்த்தியிலுள்ள ஊக்கமும், சிரத்தையும், அன்பும் பெரிதும் பாராட் டற்பாலன. அவர்களுக்கு இச்சங்கத்தார் மிக்கநன்றிபாராட்டுகிறார் கள். இதுபோலவே தமிழபிமானச்செல்வர்கள் அநேகர் முன்வந்து உதவிபுரிவார்களென்றே உறுதியாக நம்புகிறோம்.

கட்டிடத்திற்காக இவ்வருடத்தில் பொருளுதவிசெய்தும் வாக்களித்துமுள்ள கனவான்களின் பெயர்முதலியன.

1. மகா-ன-ன-ஸ்ரீ N. R. சுப்பிரமணிய சர்மா அவர்கள், தமிழ்ப் பண்டிதர், அமெரிக்கன்மிஷன் ஹைஸ்கூல், பசுமலை, (இவர் சென்ற 13-வது வருஷக்கூட்டத்தில் வாக்களித்த தொகை ரூ. 20.
2. ,, சித. முரு. முருகப்ப செட்டியாரவர்கள், தேவகோட்டை ரூ. 250.
3. ,, அள. சித. லெ. இராமசாமி செட்டியாரவர்கள், தேவகோட்டை ரூ. 350.
4. ,, அப்பு. லெ. ராம. லட்சுமணன் செட்டியாரவர்கள், தேவகோட்டை, ரூ. 150.
5. ,, சேவு. ராம. அரு. இராமநாதன் செட்டியாரவர்கள், தேவகோட்டை, ரூ. 200.
6. ,, லெ. அரு. லெ. இராமநாதன் செட்டியாரவர்கள், தேவகோட்டை, ரூ. 100 (இவர் இதற்குமுன் வாக்களித்துள்ள தொகை ரூ. 100.)
7. ,, அள. வீர. பெ. வீரப்பசெட்டியாரவர்கள், தேவகோட்டை, ரூ. 350.
8. ,, அள. வீர. சித. லட்சுமணன் செட்டியாரவர்கள், தேவகோட்டை, ரூ. 200.
9. ,, பள. செ. லட்சுமணன் செட்டியாரவர்கள், தேவகோட்டை, ரூ. 200.
10. ,, R. M. P. V. பழநியப்ப செட்டியாரவர்கள், பூலாங்குறிச்சி, ரூ. 1000.
11. ,, T. N. சுந்தரராஜையங்காரவர்கள், B. A., B. L. ஹைக்கோர்ட் வக்கீல் & Honorary Secretary, Madura Tamil Sangam, மதுரை, ரூ. 250.
12. ,, உ. ராம. உ. மு. குடும்பத்தார், தேவகோட்டை, ரூ. 500.

13. ,, அண்ணுமலைஞான தேசிகரவர்கள், கோவிலூர் மடாலயம், காரைக்குடிப் போஸ்டு, ரூ. 200.
14. ,, மெ.செ.மெ.மெ. அவர்கள், காரைக்குடி ரூ. 1050.
15. ,, லெ.அரு. அருணசலஞ்செட்டியாரவர்கள், மாநகரி O'Siruvayal Post. ரூ. 350.
16. ,, வ. யி. ராம. அவர்கள், அரியக்குடி, ரூ. 150.
17. ,, அள. ராம. நா. ஸ்ரீநிவாஸன் செட்டியாரவர்கள், அரியக்குடி, ரூ. 175.
18. ,, வெ. ராம. மு. அவர்கள், அரியக்குடி, ரூ. 175.
19. ,, வெ. ராம. நா. அவர்கள், அரியக்குடி, ரூ. 175.
20. ,, நா. முரு. அவர்கள், அரியக்குடி, ரூ. 175.
21. ,, நா. சா. ராம. அவர்கள், அரியக்குடி, ரூ. 175.
22. ,, ராம. வள. பிச. அவர்கள், அமராவதிபுதூர், ரூ. 150
23. ,, வயிரகரம் வெ. ராம. சோமசுந்தரம் செட்டியாரவர்கள், அமராவதிபுதூர், ரூ. 50.
24. ,, வயிரகரம், சு. லட்சுமணன்செட்டியாரவர்கள், அமராவதிபுதூர், ரூ. 25.
25. ,, வயி. ராம. வயி. வைரவன்செட்டியாரவர்கள், அமராவதிபுதூர், ரூ. 50.
26. ,, க. சுப. லட்சுமணன் செட்டியாரவர்கள், அமராவதிபுதூர், ரூ. 50.

ஆக மொத்தம் ரூ 6,520.

இச்சங்கம் ஏற்பட்டகாலத்தில் சங்கத்தின் அபிவிருத்தியின் பொருட்டுப் பொருளுதவிசெய்வதாய் வாக்களித்தபடி நிறைவேற்றுமுன் காலம்சென்ற சாப்டீர் ஜமீந்தாரவர்கள் நன்கொடைக்காக கெஎஸ்டேட்டு மைனர் ஜமீந்தாரின் Court of Wards கார்டியன் மதுரை ஜில்லா கலெக்டர் G. F. Paddison துரையவர்கள் ரூ. 500 மனமுவந்துதவிய பேருதவி மறக்கற்பாலதன்று. இவ்வுதவிபுரிந்த துரையவர்கட்கும், மைனர் ஜமீந்தாரவர்கட்கும் சங்கத்தார் நன்றி பாராட்டுகிறார்கள்.

டி. ஸி. ஸ்ரீனிவாஸையங்கார், B. A. B. L.
டி. என். சுந்தரராஜ ஐயங்கார், B. A. B. L.
காரியதரிசிகள்.

1916ஆல் ஏப்ரல்மீ 18ஆ மாலை 7மணிக்கு நடந்த மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் காரியநிர்வாஹஸபையில் முடிவுசெய்யப்பட்ட தீர்மானங்களின் விவரம்.

———:()o()———

1. மாட்சிமைதங்கிய இராமநாதபுரம் ராஜா ஹிஸ் ஹைனெஸ் பா. ராஜராஜேஸ்வர சேதுபதியாகிய முத்துராமலிங்க சேதுபதியவர்கள். அக்கிராசனாதிபதி.

2. மகா-ன-ன-ஸ்ரீ கான்பகதூர் அப்துல்சுபான்சாஹிப்அவர்கள்

3. ,, V. S. இராமஸ்வாமிசாஸ்திரியவர்கள், BA.B.L

4. ,, T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள், B.A., B.L.

5. ,, T. N. சுந்தரராஜையங்காரவர்கள், B.A., B.L.

} காரிய தரிசிகள்.

இவர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

தீர்மானங்கள்—

I. 1. மகா-ன-ன-ஸ்ரீ N. கிருஷ்ணசாமி ஐயங்காரவர்கள் B.A. Translator District and Sessions Court, சித்தூர்.

2. ,, N. R. கிருஷ்ணசாமி ஐயங்காரவர்கள், B.A.B.L., வக்கீல், மதுரை.

3. ,, உறையூர் வே. கோவிந்தசாமி ராஜு அவர்கள், (Now at) மலையாண்டிப் பட்டணம், (Via) Pollachi.S.I.Ry.

4. ,, சாமி தில்லை நடேசசெட்டியார் அவர்கள் ஜவுளிவியாபாரம், குகை, சேலம்.

இவர்களைச் சங்கத்தின் அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று தீர்மானிக்கலாயிற்று.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் காரியநிர்வாகசபைத் தீர்மானம் உரூ

II. 1916-வது ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதங்களின் வரவு செலவு கணக்குகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டன. மார்ச்சு-மீ கணக்கைப் பரிசீலனை செய்து அடுத்தமீட்டிங்குக்குக் கொண்டுவரத் தீர்மானம்.

III. சங்கம் செவ்விதாய்நடைபெற்றுவரவும், அபிவிருத்தியடையவும், மிக்க உபகாரமாக அதிகாருண்யத்துடன் மீ 1-க்கு கூ 100 நன்கொடையளித்ததற்கு இச்சங்கத்தார் மாட்சிமைதங்கிய சேதுபதியவர்களுக்கு நன்றிபாராட்டுகிறார்கள்.

IV. சங்கம் வருஷோத்ஸவம், மதுரையில், நாளது வருஷம் மேமீ 18, 19, 20-ஆந் தேதிகளில் நடக்கும்படி தீர்மானம்.

V. சாப்டீர்ஜமீந்தாரவர்கள், நன்கொடைவிஷயமாய், ரூ. 500 சங்கத்திற்குக்கொடுக்கும்படி கோர்டாப்வார்ட்ஸு உத்தரவு செய்திருப்பதாக, மதுரைஜில்லாக் கலெக்டரவர்கள் காரியதரிசிகளுக்கு எழுதியகடிதப்படி, தமிழ்ச்சங்கத்திற்குச் செய்தபணஉதவிக்கு, கோர்டாப் வார்டுஸுக்கும், சங்க அபிவிருத்தியில் அன்புடைய மதுரைக் கலெக்டர்துரையவர்களுக்கும், இச்சங்கத்தார் நன்றிபாராட்டுகிறார்கள்.

VI. வருஷாந்தரக் கணக்குகளைப் பரிசோதனைசெய்வதற்கு மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ வக்கீல் V. சுந்தரமையரவர்களை annual ஆடிட்டராக நியமிக்கத் தீர்மானம்.

VII. வெப்பத்தை நிவர்த்திக்கச் சன்னல்களுக்குப் படிதாக்கள் போட ரூ. 12 செலவுசெய்து சௌகரியம்செய்யத் தீர்மானம்.

(Signed) B. Raja Rajeswaran,

President.

18—4—16. Madura Tamil Sangam.

(True Copy.)

1916-வது மே-மீ 14உ காலை 9-மணிக்கு நடந்த மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் காரிய நிர்வாஹ ஸபையில் முடிவுசெய்யப்பட்ட தீர்மானங்களின் விவரம்.

———:()o():———

1. மாட்சிமைதங்கிய இராமநாதபுரம் ராஜா ஹிஸ் ஹைனெஸ். பா. இராஜராஜேஸ்வரசேதுபதியாகிய முத்துராமலிங்கசேதுபதியவர்கள் —அக்கிராசனாதிபதி.
2. மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ R. இராகவையங்காரவர்கள்.
3. ,, V. S. இராமஸ்வாமிசாஸ்திரியவர்கள். B.A. B.L.,
4. ,, காண்பகதூர் அப்துல்சுபான் சாஹிப் அவர்கள்.
5. ,, T. N. சுந்தராராஜையங்காரவர்கள் B A.,B.L., காரியதரிசி.

இவர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

தீர்மானங்கள்:—

I. 1916-ஆம் மார்ச்சு, ஏப்பிரல் மாதங்களின் வரவுசெலவுகணக்குகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டன.

II. 1. மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ T. S. நாராயணசாஸ்திரியாரவர்கள் B.A. B.L. ஹைக்கோர்ட்வக்கீல், 16, Coral Merchant Street, George Town, Madras.

2. ,, T. வேலாயுதம்பிள்ளை அவர்கள், தமிழ்ப்பண்டிதர், விக்டோரியா காலேஜ், பாலக்காடு.

இவர்களைச சங்கத்தின் அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று தீர்மானிக்கலாயிற்று.

III. 1. மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ V. S. லெக்ஷ்மிநாராயணையரவர்கள்.

2. ,, M. V. சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள்.

3. ,, V. ஸ்ரீநிவாலுதேசிகாசாரியர் அவர்கள்.

இவர்கள் தங்களைச் சங்கத்தின் அங்கத்தினர்ஸ்தானத்திலிருந்து விலக்க வேண்டியதாகக்கொடுத்த ராஜீனமாக்கள் அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

IV. 1. மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ சேவு. ராம. அரு. இராமநாதன் செட்டியாரவர்கள், தேவகோட்டை.

2. ,, அள. வீர. பெ. வீரப்பசெட்டியாரவர்கள், தேவகோட்டை.

3. ,, அள. வீர. சித.லட்சுமணன்செட்டியாரவர்கள் தேவகோட்டை.

4. மகாஸ-ஸ-ஸ்ரீ பள். செ. லட்சுமணன்செட்டியாரவர்கள், தேவகோட்டை.
5. ,, Rm. Pv. பழநியப்பசெட்டியாரவர்கள், பூலாங் குறிச்சி.
6. ,, T. N. சுந்தரராஜையங்காரவர்கள் B.A.,B.L., High Court Vakil & Honorary Secretary Madura Tamil Sangam, மதுரை.
7. ,, ஊ. ராம. உமு.சுப்பத்தார், தேவகோட்டை.
8. ,, அண்ணுமலே ஞானதேசிகரவர்கள், கோவிலூர். மடாலயம், காரைக்குடிப் போஸ்டு.
9. ,, மெ. செ. மெ. மெ. அவர்கள், காரைக்குடி.
10. ,, லெ. அரு. அருணசலம்செட்டியாரவர்கள், மாநகரி O'Siruvayal.
11. ,, வயி. ராம. அவர்கள், அரியக்குடி.
12. ,, அன. ராம. நா. ஸ்ரீநிவாஸன் செட்டியாரவர்கள், அரியக்குடி.
13. ,, வெ. ராம. மு. அவர்கள், அரியக்குடி.
14. ,, வெ. ராம. நா. அவர்கள், அரியக்குடி.
15. ,, நா. முரு. அவர்கள், அரியக்குடி.
16. ,, நா. சா. ராம. அவர்கள், அரியக்குடி.
17. ,, ராம. வள. பிச. அவர்கள், அமரர்வதி புதூர்.

இவர்கள் சங்கம் Building Fundக்காகப் பொருளுதவிசெய்தும் வாக்களித்துமுள்ளவராதலால், இவர்களேச் சங்கத்தின் சாஸ்வதஅங்கத்தினராகச் சேர்த்துக்கொள்ளத் தீர்மானிக்கலாயிற்று.

V. சங்கத்தின் உபஅதிகாரஞ்திபதியிடமிருக்கும் சங்கத்தின் கட்டிடப் பண்டத்தொகையிலிருந்து ரூ. 1200வரை, 100க்கு மீ 1க்கு அணு எட்டு வட்டிவீதம் கடனுகவாங்கி, அச்சாபீஸ் சம்பந்தப்பட்ட வேலேகளுக்குவேண்டிய டைப்ஸ் வகையரா வாங்கவும் ஷி கடன் தொகையை அச்சாபீஸ்வரும் படியிலிருந்து சொல்ப சொல்பமாகச் செலுத்தவும் தீர்மானிக்கலாயிற்று.

VI. வருஷாந்தரப்பத்திரிகை அங்கீகரிக்கத் தள்ளிவைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(Signed) B. Raja Rajeswaran,
President,
Madura Tamil Sangam.

14—5—16.

(True Copy.)

ஸ்ரீ:

இலக்கண தீபம்.

——:(o):——

இச்சிறு நூல், செய்யுளியற்றப்புகுவார் பிறவிலக்கணங்களும் தெரிந்துகொண்டு அவைபிறழாது செய்யுளியற்றுவாராகில் அவர்செய்யுங்கவிதைகள் இலக்கணக்கவிதையாமெனவும், அல்லாதார்செய்யுங் கவிதைகள் அவலக்கணக்கவிதையாமெனவும் அறிவுறுப்பதுபோன்று, எழுத்து, சொல், பொருள், அணி என்னும் நால்வகையிலக்கணங்களைப் பெயர்மாத்திரையானே தொகுத்துச்சொல்லுகின்றமையால், இலக்கண நூல்களைக்கற்பார்க்கு அவ்விலக்கணங்களையெல்லாம் விரைவிற் சிக்கிக்க மிகவும் சாதகமாயுள்ளது. இதில் இலக்கண நூல்கள் வளர்வடைந்த வழியறியுமாறு முச்சங்கவரலாறும் இறுதியிற்கூறப்பட்டிருத்தலால், சங்கவரலாறுணர்வார்க்கும் இது பயன்படத்தக்கது. இதனை இயற்றியோர்பெயர்முதலிய விவரமொன்றுந் தெரியவில்லை. ஸேதுஸமஸ்தான வித்வான் ஸ்ரீமத்-ரா. ராகவையங்காரவர்களிடமிருந்து ஒரேபிரதி கிடைத்தமையாலும், இதனிறுதிப்பாட்டு சுத்தபாடம்போன்றுவண்ணம் எழுதப்பட்டும் சிதைந்தும் இருந்தமையாலும் தெரிந்தமட்டுந் திருத்தி மற்றவற்றை இருந்தபடியே பதிப்பிக்கலாயிற்று. ப—ர்.

எழுத்தென்ன வொலியொரு தொகைத்தா யெழுந்துமுதல்
சார்பிரு வகைத்தாயிருக்
திருவகைப் பெயரிலீ ரிருவகைத் தாய்முறை
யினத்திலெண் ணிருவகைத்தா
யொழுக்கும் பிறப்பிடத் தீரிரு வகைத்தா
யுழப்பிலே ழிருவகைத்தா
யுள்ளவடி வம்புள்ளி புள்ளியில் லாதென்னு
முருபிலோ ரிருவகைத்தாய்
வழுக்கின்றி மாத்திரையி னீவகைத் தாய்மூன்று
வழியின்மொழி மூவகைத்தாய்
வந்தயி ருடற்போலி யிருவகைத் தாய்மூ
வகைச்சாரி யைத்தாய்நடந்
தழுக்கின்றி விரியொன்றி ஞணாற தாமெழுத்
ததிகார லக்கணமெலா
மறிந்துசொல் வதிலக்க ணக்கவிதை யல்லாத
தவலக்க ணக்கவிதையே.

எண்ணிய வெழுத்திலே யோரெழுத் தப்பதங்
தொடரெழுத் தப்பதமிரண்
டிதிலுயிரு மெய்யுமுத லீறுன பதஞான்
கினிற்பகாப் பதம்பகுபதம்
பண்ணினவை யெட்டினம் பெயர்வினை யிரண்டிற்
பகுப்பவீ ரெட்டிடையுரிப்
பாலுமீ ரெட்டாக வெண்ணுன்கு பதமுமப்
பதபகுதி யொடுவிகுதியுக்
திண்ணிய பதத்திடன் பதமும் பதத்துடன்
சேருருபு மெனமூவகைச்
செப்பும் புணர்ப்புமிடை நிலைசந்தி சாரியைச்
செயலும் விகாரவியல்பு
மண்ணியசொல் வேற்றுமையு மல்வழியு மாமெழுத்
ததிகார லக்கணமெலா
மறிந்துசொல் வதிலக்க ணக்கவிதை யல்லாத
தவலக்க ணக்கவிதையே. (2)

தினையின்மூன் றுய்ப்பாலி னைந்தா யிடத்திலே
திரியமூன் றுய்வழக்குச்
செய்யுளி னிரண்டாய் வெளிப்படை குறிப்பினிற்
சென்றிரண் டாய்நின்றசொல்
வினையியற் சொற்றிரிசொல் திசைவடசொ லென்றிவ்
விரண்டதாய்ப் பொருளின்மூன்று
மின்னமும் பெயர்வினை யிடையுரிக ணன்னா
மிவற்றினுட் பெயரொன்றுமே
துணைகொளிடு குறியாதி பொருளாதி நாலாறு
சொல்லாய்ப் பொதுச்சிறப்பாய்ச்
சொன்னவினை முற்றெச்ச மெதிர்மறை குறிப்பினற்
றொகையாய்ப் பொதுச்சிறப்பா
யவையுமிடை யுரியும் பொதுச்சிறப் பாமச்சொ
லதிகார லக்கணமெலா
மறிந்துசொல் வதிலக்க ணக்கவிதை யல்லாத
தவலக்க ணக்கவிதையே. (3)

இவ்வகையி லிடுகுறிப் பேர்மூன்று காரணத்
திட்டபெய ரெட்டாகுபே
ரீராறு பொருளாதி யோராறு மரபுபெய
ரின்னமுத் திணைமுதற்பேர்
செவ்வணெண் பதுபினைத் திணைபா லிடப்பெயர்
நிறப்பிலீ ரொன்பதுபொதுத்
திணைப்பெயர்கள் பின்னையிரு பத்தாறி னிற்பொதுத்
திணைவினைக ளெட்டிவற்றுட்
கவ்வையறு மீரெச்ச வினைகளிரு மூன்றுமுக்
காலத்து முற்றுவினையுங்
கருதின்மு வொன்பது குறிப்புவினை முற்றுங்
கணக்கிலா றொன்பதென்றே
யவ்வகைப் பெயர்வினை யினைத்துந் தெரிக்குஞ்சொ
லதிகார லக்கணமெலா
மறிந்துசொல் வதிலக்க ணக்கவிதை யல்லாத
தவலக்க ணக்கவிதையே. (4)

உடன்பாட்டு முற்றுமெதிர் மறைமுற்று மேவல்முற்
றும்வியங் கோண்முற்றுமா
யொருகால தாகும்வினை முற்றெலா மறுபொருளு
முறுவினை வுஞ்சுட்டுமே
விடம்பாவும் வேறுதி களுமாக காலதா
மெல்லாக் குறிப்புமுற்று
நிசைத்தபே ரெச்சமுங் காலமிலி காலமூள
வெதிர்மறை குறிப்புகான்கா
மடங்காத காலவினை யெச்சமறை வினையெச்ச
மறிகுறிப் புவினையெச்ச
மன்றிமுத லானதனி வினையெச்ச மென்றுகா
லாகும்வினை யெச்சமெல்லா
மடந்தாய் தொழிற்பெயரு முதனிலை விகாரமறை
மன்னுசா ரியைவிகுதிமூ
வகைக்கால மாறுஞ மாறுகு மென்பர்வினை
வகைசொல்ல வல்லவர்களே. (5)

ஏச்சவினை பத்தாந் தொகாநிலைக ளொன்பதா
மிறையோ டிசைந்தபொருள்கோ
ளேற்றவேற் றுமையிடைச் சொல்லின்வகை யும்மையோ
டிவ்வாறு மெவ்வெட்டதாம்
வைச்சவழு வேழுதொகை நிலைவினை வேகார
மந்நான்கு மவ்வாறதாம்
வந்ததினை பால்வழு வமைந்தவிட மைந்தாகும்
வருதொகைப் பொருள்சிறப்பான்
மெச்சவரு மிடநா லுகாலமூன் றினில்வரும்
வினைப்பெயர்க ளாயிடைச்சொல்
விளைவிட மிரண்டிரிச் சொல்வினைச் சொல்லாப்
விளங்குமிட மொன்றிவையெலா
மச்சமற வேசொல்ல லாமென விதிக்குஞ்சொ
லதிகார லக்கணமெலா
மறிந்துசொல் வதிலக்க ணக்கவிதை யல்லாத
தவலக்க ணக்கவிதையே. (6)

எழுதினை முதல்கரு வுரிப்பொரு ளிரண்டே
ழிரண்டைப் யிரண்டுகைகோ
ளிரண்டுகைக் கிளையி னிரண்டுகள விற்புணர்ப்
பீரிரண் டெண்ணிரண்டொன்
றாழுறுங் களவுதொகை விரியிலறு நூற்றறுப
துடனேழு வரைவுதொகையா
றுள்ளவிரி யெழுபதோ டைந்துகற் பிற்புணர்ப்
போரிரண் டேழுதொகைமேல்
வாழவரு கற்புவிரி யெண்பது பெருந்தினையில்
வந்தவிரி வீரேழுடன்
லைவத்திடுங் கிளவிநா னூற்றுமுப் பத்தாறும்
வாயில்பதி னைஞுமீரா
ழுழிய வகப்பாட் டுறப்புவழு வந்தழு
வகப்பொரு ளிலக்கணமெலா
மறிந்துசொல் வதிலக்க ணக்கவிதை யல்லாத
தவலக்க ணக்கவிதையே. (7)

ஏய்ந்தவிரி வெட்சியினி லிருபது கரந்தையினி
லீரேழு வஞ்சிமூவே
ழிகற்காஞ்சி யிருபத் திரண்டிருப தோடொன்ப
தெழிலுழிஞை நொச்சியொன்பான்
பாய்ந்துபொரு தும்பையிரு பத்துநா லாகுமுப்
பத்துமூன் றும்வாகையிற்
பாடாணி லெண்ணுறு பொதுவின்முப் பத்தேழு
பத்தொன்ப தாங்கைக்கிளைக்
கோய்ந்திடு பெருந்திணையி லாறுறு மிவ்வா
றுளங்கொள்பன் னிருபடலமா
யுள்ளதிணை யுந்துறையு மொன்றுபட வேவிரித்
தோதும்வெண் பாமாலையா
லாய்ந்திடு மிலக்கிய மதிக்கிய புறப்பொருளி
னதிகார லக்கணமெலா
மறிந்துசொல் வதிலக்க ணக்கவிதை யல்லாத
தவலக்க ணக்கவிதையே. (8)

ஈரிரு வகைச்செய்யு ளுந்தொடர் நிலைக்கங்க
மெழுநான்கு மெக்குணமுமா
மெவ்வகைச் செய்யுட்கு மிருநெறிகண் மற்றவைக
ளெய்துங் குணங்கள்பத் தும்
பேரிடும் பொருளணிகண் முப்பத்து நா லும்விரி
பெருகுநூற் றீரிரண்டு
பின்னியெழு வகைமடைக் கடிநான்கி லைம்மூன்று
பேதத்தி னூற்றைந்துமேற்
சேரவடி முழுதுமொரு சொல்லுமொ ரெழுத்தாத்
திரும்பிய மடக்குமிருபான்
சித்திரமு மானசொல் லணிமுழுதும் வழுமலிவு
திரியவொன் பதுமாறுமென்
றூரிய மொழிந்தபடி தமிழான் மொழிந்திடு
மலங்கார லக்கணமெலா
மறிந்துசொல் வதிலக்க ணக்கவிதை யல்லாத
தவலக்க ணக்கவிதையே. (9)

ஆயிரவ ரொருவரி லொருத்தன் ப்ரபந்தகளி
யவரனே கர்க்குளொருவ
னந்தாதி மடலுலாப் பரணிகோ லவக்கமக
னவரனே கர்க்குளொருவன்
போயிடம் பேரிலகு நாடகி புராணியவர்
போலனே கர்க்குளொருவன்
பொருட்பெருங் காப்பியப் பெருவாக்கி மற்றவன்
போலனே கர்க்குளொருவன்
பாயிரந் தருபஞ்ச லக்கணவ தானியப்
படியனே கர்க்குளொருவன்
பரசமய தர்க்கநூல் பகர்வாதி பின்னையப்
படியனே கர்க்குளொருவன்
றேயமெண் டிசைபரவு தேசிகோத் தமனத்
திறத்தனே கர்க்குளொருவன்
தேவைத் துதித்துண் டுடுத்துக் கொடுத்திடுஞ்
சித்தபா மஜ்ஞானியே. (10)

தலேச்சங்க நாலா யிரத்துநா னூற்றுநாற்
பதியாண்டு தங்கியதனிச்
சங்கமுக் கட்பிரான் முருகவேள் கும்பமுனி
தகுநீதி கிழவர்*முதலெண்
விலக்கின்றி நானூற்று நாற்பதோ டொன்பதா
மிகுபுலவர் தொகைவேறிதன்
மேலுநா லாயிர மயிந்திர மகத்தியம்
மேயநூ லவர்வைத்தநூல்
கலக்கின்றி யாராயின் முதுநாரை முதுகுருகு
களரியா விரைபின்னையுங்
கலையற்ற பரிபாட லுள்ளிட் டனேகமாக்
காணலாஞ் சங்கம்வைத்தோ

---

* "தலேச்சங்கமிருந்தார் திரிபுரமெரித்த விரிசடைக்கடவுளும் குன்ற மெறிந்த முருகவேளும் மூர்ஞ்சியூர் முடிநாகராயரும், நீதியின்கிழவனுமென இத்தொடக்கத்தார் ஐஞ்ஞாற்றுநாற்பதின்மர் என்பது" என்பது இறையனர் களவியலுரை.

னிலக்கான வவ்வழுதி* முதல்கடுங் கோனுட
னெண்ணவெண் பத்தொன்பதா
மெழுவரின் கவியரங் கேறிமுத லாயினே
ரிறந்துகடல் கொண்மதுரையே. (11)

இடைச்சங்க மூவா யிரத்தேழு நூறியாண்
டிதிற்பொதிய முனிவர்தொல்காப்
பியர்கருங் கோழிமோ சிகள்பாண் டரங்கர்காப்
பியர்துவரை மன்மதுரைவா
ழுடுக்குஞ்சொன் மாறர்கீ ரந்தையொன் பதொடம்ம
தாகிரியர் வீரூனமூ
வாயிரத் தறுநூற்று நான்குபத் தொருவர்நூ
லகத்தியந் தொல்காப்பியம்
வடித்தபூ தபுராண மாபுரா ணங்களொடு
வருமிசை நூணுக்கமிவர்நூல்
வண்குருகு வெண்டாளி கலியியா முன்மாலை
மற்றுமுளா சங்கம்வைத்தோர்
முடுக்கும்வெண் டேர்ச்செழியன் முதன்முடத் திருமாறன்
முடிவிலீரம் பத்தொன்பதா
முதல்வரிவ ரிற்கவி யரங்கேறி னோரைவர்
மூதூர் கபாடபுரமே. (12)

கடைச்சங்க மாறுமுன் னூற்றைம்ப தாண்டினுட்
கலைஞான மேதாவிகா
கன்பூத னன்மாற னந்துவன் குன்றாரர்
கருதுகப் போர்முதலா
லடைப்புண்ட நாற்பதிற் றொன்பதின்ம ரவர்கீங்க
லாம்புலவர் தொலகயமுன்னூற்
றைம்பதோ டொன்றுதொல் காப்பிய மகத்திய
மவர்க்குநூ லவர்வைத்த நூல்

---

* 'காய்சினவழுதிமுதல்' என்பது இறையனார் களவியலுரையிற் கண்டது.

† கீங்கலாம்தொகை நானூறென்பது இறையனார்களவியலுரையிற் கண்டது. இவ்வேறுபாடு ஆராயத்தக்கது.

படைப்புண்ட பரிபாட லெழுப்பதும் பாட்டுக்கள்
பத்தமெட் டுத்தொகையுமேற்
பகர்கூத்து வரிகள்சிற் றிசைபேரி சைமுதற்
பலவென்ப சங்கம்வைத்தோ
ருடற்கொண்ட முடிமாற னுக்கிரப் பெருவழுதி
யோடுமோ ரெழுமூவரிங்*
குரைத்தோ ருளுங்கவி யாங்கேறி னோர்மூவ
ரூருமுத் தரமதுரையே. (13)

† ஓசைதரு திருவால வாயிறைவ னுர்பொருட் குப்பூரி கிழவ
ரவர்பா, லாமையாய் வருமுருக னவனுருத் திரசரும னெக்கு
மென னக்கீரர்தோ, கோசவுரை கொண்டுகீ ரங்கொற்றர் தேணா
ர் கோதிலிள நாகர்படியங், கொற்றர்செயி னாராசி ரியர்பெருஞ்
சுவனகர் .....குவாமணலி யாசிரியா, மாசில்புளி யங்காய்ப்
பெருஞ்சேந்தர் செல்லூரி ஞசிரிய னானமுண், டம்பெருஞ்
சேந்தனர் முகறியாசிரியனர் நீலகண்டர்வாவினமாற, மதிதத
திருக குன்றத்தி லாசிரியா மற்றுமொரு வாக்கொருவா வழி
யுரைப்ப, வந்தவப் படியிலிப் படியின்மனனி வராநின்றதை. (14)

இலக்கணதீபம் முற்றும்.

---

* "அவர்களைச் சங்கமிரீ இயினர் கடல்கொள்ளப்பட்டுப்போந்திருந்த முடத்
திருமாறன்முதலாக உக்கிரப்பெருவழுதியீருக நாற்பத்தொன்பதின்மரென்ப"
என்பது இறையனர் களவியலுரையிற்கண்டது.

† இப்பாட்டிற்சொல்லப்படும் உரைநடைவரலாறும் இறையனர் களவிய
லுரைப்புத்தகத்திற்காணப்படும் உரைநடைவரலாறும் சிறிது வேறுபட்டுள்ளன.

ரஸாயன நூல்.

CHEMISTRY.

"செந்தமிழ்" (தொகுதி கசபதுதி ச-ல்) கடுஉ-ஆம்பக்கத்தொடர்ச்சி.

அத்யாயம்—27.

ஈயம்.

Lead.

[Pb.]

தன்னிறை (Sp. gravity)=11·4.

உருகும்வரை—326-ம் அம்சம்.

ஈயம், சற்றுப் பசுமைநிறமுள்ள ஒரு கனத்தலோஹம். இதில் தருவேறுது. இது ஆக்விஜமாகமாட்டாது, ஆதலால் அதை மலாம்பூச விசேஷமாய் உபயோகிப்பதுண்டு. இது சீக்கிரம் உருகக்கூடியதாதலால், குண்டுகளும் ரவைகளும்செய்ய இதை உபயோகிக்கிறார்கள். ஈயம், கந்தகத்துடன்கலந்தகல்பமாகச் சுரங்கங்களிலிருந்து அகப்படும். அதற்கு கலினை, (Galena) அல்லது ஈயகந்தம் (Pb S) என்றபெயர்.

சில ஈயகல்பங்கள்.

வழக்குப்பெயர்.	பரிபாஷை.	சேர்வைப்பொருள்கள்.
ஈயவெள்ளை.	ஈயகரிஜம்.	ஈயம்+கரியமிலம்.
ஈயமஞ்சள்.	மஞ்சள் ஈயாக்விஜம்.	3 ஈயம்+4 ஆக்விஜன்.
ஈயவிந்தூரம்.	சிவப்பு ஈயாக்விஜம்.	ஈயம்+ஆக்விஜன்.
	ஈய அவிதஜம்.	ஈயம்+அவிதாமிலம்.
	ஈயக்ரோமஜம்.	ஈயம்+க்ரோமாமிலம்.

ஈயம்+ஆக்ஸிஜன்.

ஈயமும் ஆக்விஜனும்கலந்த கல்பங்கள் 5 வகையாயிருக்கின்றன.

PbO_1, PbO_2, Pb_2O, Pb_2O_3, Pb_3O_4.

ஈயமஞ்சள் (Litharge=Pb O) என்பது ஈயமும் ஆக்ஸிஜனும் சமமாய்க்கலந்துள்ளகல்பம். இது மஞ்சள்நிறமானது. இது முக்ய மாய்க் கண்ணுடிசெய்யவும், மற்ற ஈயஉப்புக்கள்செய்யவும் உபயோகப் படும்.

ஈயஸிந்தூரம். (Minium or Red lead=Pb_3O_4) இது ஈய மஞ்சளுடன் கலந்திருப்பதுண்டு. கண்ணுடிசெய்யவும் எண்ணெயுடன் கலந்து சிவப்புச்சாயமடிக்கவும் உபயோகப்படும்.

ஈயஹைத்ராக்ஸிஜம்.

ஈயம்+ஹைத்ரம்+ஆக்ஸிஜம்.

Plumbic Hydroxide.

[$Pb\ H_2\ O_2$.]

இது தண்ணீரிற் கரையும். சற்றுக் காரத்தன்மையுடையது. அமிலங்களுடன்கலந்து ஈயஉப்புக்களாகும்.

ஈயகரிஜம்.

Lead Carbonate.

[$Pb\ Co_3$.]

வழக்குப்பெயர்—ஈயவெள்ளை (White lead).

இது இயற்கைப்பொருள். இதைச் செயற்கைப்பொருளாகவும் செய்வதுண்டு. இது விசேஷமாய் வெள்ளைச்சாயத்துக்கு உபயோகப் படும்.

ஈயஅஸிதஜம்.

Lead Acitate.

$Pb(C_2H_3O_2)_2$.

வழக்குப்பெயர்—ஈயச்சர்க்கரை (Sugar of lead).

இது அஸிதாமிலமும் ஈயமஞ்சளும் கலந்துண்டாவது. கொஞ் சம் தித்திப்பாயிருக்குமாதலால் ஈயச்சர்க்கரை எனப்படும். இது தண் ணீரிற் கரையும். இதை மருந்துக் குபயோகிப்பதுண்டு. சற்றுக் காரத்தன்மையுள்ளது.

ஈயநைத்ரஜம்.

Lead Nitrate.

[$Pb(NO_3)_2$.]

இதுவும் தண்ணீரிற் கரையும். ஈயஅவிதஜத்தைப்போல இதுவும் உபயோகமானஉப்பு.

ஈயகந்தஜம்.

Lead Sulphate.

[$Pb\ SO_4$.]

இது தண்ணீரிற் கரையாது. பதன (precipitate) முறையாற் பிரிக்கவேண்டும்.

ஈயகந்தம்.

Lead Sulphide.

[Pb S.]

கருப்புநிறமானது. உருவமற்றது. அமிலத்திற் சீக்கிரம் கரையக்கூடியது.

அத்யாயம்—28.

வங்கம்.

Tin.

[Sn.]

மறுபெயர்கள்—தகரம், பால்ஈயம் என்றும் சொல்லுவதுண்டு.

தன்மைகள். வெள்ளிபோல் ப்ரகாசமானது. அதன் தன்னிறை 7·3; 233-ம்அம்சத்தில் உருகக்கூடியது. இரும்புத்தகடுகளுக்கு மலாம் பூசித் தகரத்தகடுகள் செய்வதுண்டு. செம்பு, பித்தளைப்பாத்திரங்களுக்குக் கறுப்பேறாமல் வங்கமலாம் பூசுவதுண்டு. வெண்கலம்முதலான கலப்புக் (alloys)களில் வங்கம் சேர்ந்திருக்கும்.

வங்கம் முக்யமாய் வங்காக்ஸிஜம் (SnO_2) அல்லது வங்கக்கல் (Tin Stone) என்னும் சுரங்கமாக அகப்படும்.

வங்கம்+ஆக்ஸிஜன்.

(Tin and Oxygen.)

வங்கமும் ஆக்ஸிஜனும்சேர்ந்து இருவகைக்கலப்புக்களாகும்.

(1) வங்காக்ஸிஜம். (Stannic Oxide=SnO_2.) இது ஒரு இயற்கைப்பொருள். காய்ச்சினால் மஞ்சள்நிறமாகும். ஆறினால் வெளுத்துவிடும்.

(2) வங்கஜாக்ஸிஜம். (Stannous Oxide=SnO) வங்கஅக்ஸாலஜ(Stannous Oxalate)த்தைக் காற்றில்லாவிடத்திற் சுடவைத்தால் இப்பொருள் உண்டாகும்.

வங்கம்+க்ளோரம்.

(Tin and Chlorine.)

வங்கமும் க்ளோரமும்சேர்ந்து இருவகைக் கல்பங்களாகும்.

(1) வங்கஜக்ளோரம் (Stannus Chloride=Sn Cl_2.)

(2) வங்கக்ளோரம் (Stannic Chloride=Sn Cl_4.)

வங்கமும் கந்தகமும்.

Tin Sulphide.

இருவகை:—

வங்கஜகந்தம் (Stannous Sulphide=SnS.) ஏதாவது ஒரு வங்க உப்புநீரில் ஹைத்ரோகந்தத்தைக்கலந்தால், கருப்புப் பிங்கள வர்ணமான இச்சரக்கு உண்டாகும்.

வங்ககந்தம். (Stannic Sulphide=SnS_2.) மேற்கூறியவாறே வங்ககந்தமும் செய்யலாம். இது மஞ்சள்நிறமானது. இதைக்காய்ச்சினால் இதிலுள்ள இருமடங்கு கந்தகத்தில் ஒருமடங்கு போய்ப் பாக்கி வங்கஜகந்தமாகும்.

அத்யாயம்—29.

ரஸம்.

Mercury.

[Hg.]

ரஸம் அல்லது பாதரஸம் என்பது த்ரவரூபமான ஒரே லோஹப் பொருள். வெள்ளிபோல் வெண்ணிறமானது. –139½ அம்சத்தில் உறைகின்றது. 357-ம் அம்சத்திற்கொதிக்கின்றது. தன்னிறை=13·6 தாபமானி (Thermometers)கள், வாயுபாரமானி (Barometers)கள் செய்யவும் முகக்கண்ணாடிக்குப்பின் தடவவும் இது முக்யமாய் உபயோகப்படுகின்றது. ரஸத்தைக் கொதிக்கச்செய்யலாம். வடிகட்டலாம். சிலலோஹங்களைப்போல, ரஸமும் ரஸகல்பங்களும் விஷச் சரக்குகள். சொல்பஅளவில் மருந்துகளில் உபயோகப்படுத்துவதுமுண்டு. ரஸம் காற்றில் நிறமாறுவதில்லை. மற்றலோஹங்களைப்போல அமிலங்களிலுள்ளஹைத்ரத்தைப் பரிவர்த்தி(Displace)க்கமாட்டாது. இரும்பு, ப்ளாடினம்.—இவற்றைத்தவிர மற்றலோகங்களுடன் கலந்து ரஸக்கலப்புக் (amalgams)கள் ஆகின்றது.

உற்பத்தி:—ரஸம் பிறவிச்சரக்காகவும் சிலவிடங்களில் ரஸகந்தம் (Cinnabar=ஸிங்கம்=HgS) என்ற சிவப்பான கல்பப்பொருளாகவும் அகப்படுவதுண்டு. ரஸகந்தத்தைக் காய்ச்சினால், கந்தகம் ஆக்ஸிஜனுடன்கலந்து, கந்தத்வயாக்ஸிஜமாய்விடப் பாக்கி ரஸம்மாத்ரம் மிஞ்சிவிடும்.

ரஸகந்தம்+2 ஆக்ஸிஜன்=ரஸம்+கந்தத்வயாக்ஸிஜம்.

$$HgS+O_2=Hg+SO_2.$$

ரஸஉப்புக்களைத் திறந்துவைத்தாற் காற்றுய்மாறிப்போம். ரஸ ஆவியும், மற்றுமுள்ள ரஸகல்பங்களும் விஷப்பொருள்கள்.

ரஸம்+ஆக்ஸிஜம்.

1. ரஸாக்ஸிஜம்.

Mercuric Oxide.

[Hg O.]

வழக்குப்பெயர்—ரஸஸிந்தூரம் என்றும் சொல்லுவதுண்டு.

இது ஒரு சிவப்புநிறமான பொருள். ரஸத்தைக்காய்ச்சிக் கொதி வரைக்குச் சற்றுக் குறைந்தஉஷ்ணத்தில் ஆக்ஸிஜனுடன் கலந்தால் ரஸாக்ஸிஜமாகும். ரஸாக்ஸிஜத்தை அதிகமாய்க்காய்ச்சினால், அது மறுபடியும் பிரிந்துவிடும்.

2. ரஸஜாக்ஸிஜம்.

Mercurous Oxide.

[Hg_2O.]

வழக்குப்பெயர்—ரஸச்சுண்ணம்.

இது ஒரு கபிலநிறமான பொருள். கொஞ்சம் உஷ்ணமாவது ஒளியாவதுபட்டால் ரஸாக்ஸிஜமாய் மாறிவிடும்.

ரஸம்+க்ளோரம்.

(1) ரஸஜக்ளோரம்.

Mercurous Chloride.

[Hg Cl.]

வழக்குப்பெயர்—பூரம், ரஸபூரம், ரஸபஸ்மம்.

இது வெண்ணிறமான பொடி. ரஸமும் க்ளோரமும் சமமாய்க் கலந்த கல்பம். ரஸஉப்புக்களிலிருந்து பதனமுறையால் எடுப்பதுண்டு. இவ்வாறன்றி ரஸக்ளோரத்துடன் ($HgCl_2$) கொஞ்சம் ரஸத்தைக் கலந்து இச்சரக்குச் செய்வதுமுண்டு.

ரஸக்ளோரம்+ரஸம்=2 ரஸஜக்ளோரம்.

$Hg\ Cl_2 + Hg = 2Hg\ Cl.$

(2) ரஸக்ளோரம்.

Mercuric Chloride.

[$Hg\ Cl_2$.]

வழக்குப்பெயர்—வீரம், சவ்வீரம், பரங்கிப்பாஷாணம்.

இது ரஸமும் க்ளோரமும் நேரே கலந்துண்டாகும். ரஸகந்தஜ மும் (Mercuric Sulphate) சாதாரண உப்பும் தண்ணீரிற்கலந்தால் இப்பொருள் உண்டாகும். 265-ம் அம்சத்தில் உருகவும், 307-ம் அம் சத்திற் கொதிக்கவும் ஆரம்பிக்கும். இது வெண்ணிறமான கட்டிப்

பொருள். நாற்கோணவடிவமான ஸ்படிகங்களாக இருக்கும். இது ஒரு கொடியவிஷம். ரணவைத்தியத்தில் மிகுந்ததண்ணீரிற் கொஞ்சம் கலந்த சிறுபூச்சிகள் உண்டாகாவண்ணம் நோயாளிகளுக்குக் கொடுப்ப தண்டு.

ரஸம்+கந்தகம்.

(1) ரஸகந்தம் (Cinnabor=Mercuric Sulphide=Hg S). வழக்குப்பெயர்—லிங்கம், சிவப்புநிறமானது. பிறவிச்சரக்கு.

(2) ரஸஜகந்தம் Hg_2 S=Mercurous Sulphide). வழக்குப் பெயர்—ரஸபற்பம் கருப்புநிறமானது. இது ரஸகந்தமாய் மாறிவிடுவ தண்டு.

ஆர். எஸ். நாராயணஸ்வாமி ஐயர், B. A., B. L.

சிவமயம்.

சைவசமயிகளுக்கு விஞ்ஞாபனம்.

சிவபிரான் திருவருளால் நிகழும் ஸ-ஹரி சித்திரை-மீ 9-உ இங்ஙனில் எம்மவர்களால், சிவாகமசித்தாந்தபரிபாலனசங்கம் ஸ்தாபிக் கப்பெற்று நடந்துவருகின்றது. இச்சங்கத்தின் முக்கியமானநோக்கம் புராதன சிவாகம சித்தாந்தசாஸ்திரங்களை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்பதேயாம். சங்கத்தில் இப்பொழுது பௌஷ்கராகமமும், சித்தாந்தசாராவளியும், நித்தியகருமநெறியும் ஆராய்ச்சிசெய்யப்பட்டு வருகின்றன. அவைகள் விரைவில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பெறும். சிவாகமங்கள் பெரும்பாலன இதுவரை அச்சுக்குவராமையால் எங்கும் பரவாதனவாய்ச் சிற்சிலஇடங்களில் உள்ளவைகளும் செல்வாய்ப் பட்டுச் சிதையுநிலைமையிலிருக்கின்றன. ஆதலின், சிவநேசச்செல்வர்கள் இம்மட்டிலேனும் தத்தமிடத்துள்ள சிவாகமங்களை இச்சங்கத்துக்கு உதவியும் இருக்குமிடங்களை லிகிதமூலமாய்த்தெரிவித்தும் சிவபுண்ணி யங்களுக்குரியவர்களாகும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்ஙனம்,

தி. அ. சு. அ. ராமநாதன்செட்டியார்,

சிவாகமசித்தாந்தபரிபாலனசங்கம்,

தேவகோட்டை.

(குறிப்பு) இது கற்றவர்க்கு எல்லாக்காரியமும் சுலபசாத்தியமாகுமென்று கல்வியின் நன்மை கூறுகின்றது. 'ஆற்றவுங்கற்றூறறிவுடையார்' என்றது கல்வியானது அறிவுடையாரைக் கைக்கொள்ளத்தக்கது எனக் கல்வியின்சிறப்புத் தோன்றக் கற்றோரைக்கொண்டாடுங்கூற்றுயிருத்தலால் அதற்கு, "தவஞ்செய்வார்தங்கருமஞ்செய்வார்"* என்புழிப்போல, 'அறிவுடையாராவார் மிகவுங்கற்றூர்' எனக் கிடக்கைமுறைமாற்றிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. இதற்குப் "பூவெனப்படுவது பொறிவாழ்பூவே" என்புழிப்போலச் சிறந்த அறிவுடையோராவார் மிகவுங்கற்றூர் என்பது கருத்தாகக்கொள்க. 'அஃ' தென்றது கற்றூரென்றதன் முதனிலைப்பொருளாகிய கல்வியைச்சுட்டினமையால் அஃதுடையார் என்றதற்குச் செய்யுள்விகாரத்தாற்றொக்க நான்கனுருபுவிரித்து உபசாரவழக்காக்கி 'அக்கல்வியாலாயவறிவினையுடையார்க்கு' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'நாற்றிசையுஞ்செல்லாதநாடில்லை' என்றதற்கு, செல்லுதற்கேற்ற அவாய்நிலையான்வந்த சொல் என்னு மெழுவாய்கூட்டி, 'நான்குதிசையின்கண்ணும் சொற்செல்லாதநாடில்லை' யெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'சென்றநாடுகள்' என்றது, அங்ஙனம் அவர் சொற்சென்றநாடுகள் என்றவாறு. நாட்டில் அவர்சொற் செல்லலாவது-நாட்டார் அவர்சொல்வழிநிற்றல். 'வேற்றுநாடாகா' என்றது தமக்கு ஒருரிமையுமில்லாத பிறநாடாயிருப்பினும் தம் சொற்செல்லுதலால் அவை வேற்றுநாடென்று கருதப்படாவென்றவாறு. 'தமவேயா'மென்றது வேற்றுநாடாகாத பாரிசேடிகத்தாலும், தம் சொல்வழிநிற்றல்பற்றியும் தமக்கேயுரியவாம் என்றவாறு. இதனால் நாட்டுக்கு உடையோரினும் தமக்குரிமை மிக்கிருக்குமென்பது குறிப்பாயிற்று. 'ஆயினல்' என்றது ஆகவே என்பதன் திரிபாய் ஆதலால் என்னும் பொருளுணர்த்திநின்றது. 'ஆற்றுணவேண்டுவதில்' என்றது பழமொழிக்கூற்று. இது, ஏதேனு மொரு கருதியபொருளைச் சுட்டி அது எளிதிற்கிடைக்குமெனவுரைக்கவேண்டுமிடத்து, 'அதற்குக் கட்டிச்சோறுகட்டிப்போகவேண்டாம்' என்னும் அடிப்பட்டநாட்டுவழக்கின் ஒருடர்மொழிப்பொருளையுடையது. 'வழிக்குணவு' வென்றது, ஆற்றுணவென்றதன் கண்ணழிப்பில் அலுக்காய்த்தொடர்ந்தவொருசொல்லாய்க் கருதியபொருள்கிட்டும்படியொழுகும்பெருமுயற்சிக்குத் துணையாய்க்கைக்கொள்ளப்படும் சாதனத்தையுணர்த்துங் குறிப்புமொழியாயிற்று. இப்பழமொழி, "கூற்றங்கொண்டோடத் தமியே கொடுநெறிக்கட் செல்லும்போழ்தி, லூற்றுணக் கொள்ளீ ரழகலா லறிவொன்று மிலிரேபோலும்" எனச் சீவகசிந்தாமணியுள்ளும்,† பொதிசோறு என்னும் பரியாயப்பெயரான் அதன் உரையுள்ளும், தோட்கோப்பு என்னும் பரியாயப்பெயரால் "ஆட்பார்த் தழலு மருளில்கூற் றண்மையாற்,

---

* திருக்குறள், 27-ம் அதிகாரம் (தவம்) குறள்-6.

† சீவகசிந்தாமணி 6-வது கேமசரியாரிலம்பகம் செய். 139.

நேட்கோப்புக் காலத்தாற் கொண்டுய்ம்மின்" என நாலடியுள்ளும்* வழங்கப் பட்டது. 'கொண்டுபோகவேண்டியதில்லை' யென்றது, கொண்டொழுக வேண்டியதில்லையென்றவாறு. கற்றோர்க்குத் தாங்கருதியவெல்லாம் யாங்கும் சுலபசாத்தியமாய்முடியுமென்பது கருத்து. இதனை, "வித்வான்ஸர்வத்ரபூஜ்ய தே"எனவும்,"யாதானுகாடாமா ராமா"†லெனவும்"கற்றோற்குச்,சென்றவிட மெல்லாஞ் சிறப்பு"‡எனவும் பிறருங் கூறுதலானறிக.

56. எமக்குத் துணையாவார் வேண்டுமென் றெண்ணித்
தமக்குத் துணையாவார்த் தாந்தேர்தல் வேண்டா
பிறர்க்குப் பிறர்செய்வ தொண்டோமற் றில்லைத்
தமக்கு மருந்துவர் தாம்.

எ-து, எமக்கு ஓரிடர்வந்தாற் றுணையாவார் வேண்டுமென்றுகருதித் தமக்குத்துணையாவாரைத் தாம் தேடல்வேண்டா; பிறர்க்குப் பிறர்செய்வதொன்றுண்டோ? ஆதலான் மற்றுத் துணையாவாரைக் கண்டிலேம்; தமக்கு மருந்தாவார் தாமேயாதலான் எ-று.

(குறிப்பு) இது, தன்னையங்கருதியிருப்பார்நட்புக்கொள்ளற்கவென்கின்றது. 'தமக்குத்துணையாவாரை' என்றது தம்நட்பினர்க்குத்துணையாகாது ஸ்வயகார்ய நிரதராயிருப்பாரை யென்றவாறு. இவரைத் தன்காரியக்குட்டி எனவும், ஸ்வய காரியப்புலி எனவும் வழங்குவர் நாட்டார். 'தாம்தேடல்வேண்டா'என்றது எமக் குத்துணைவேண்டுமென்பார் தாம்முயன்றுதேடவேண்டா என்பதாம். அதாவது, அவர் ஸ்வயகார்யசித்தியின்பொருட்டுப் பிறரைத் தாமே தேடியடைந்து அவர்க் குத் துணையாவார்போன்று வஞ்சித்தொழுகுவராதலாலவரைத் தேடியுங்கொள் ளல்வேண்டா வென்றவாறு. 'பிறர்க்குப்பிறர்செய்வதொன்றுண்டோ' வென் றது எமக்குத்துணையாவார்வேண்டுமென்பாரும், தமக்குத்துணையாவாருமாகிய விருவருங்கூடித் தம்மு ளொருவர்நன்மையையாடாது தத்தம்நன்மையையே நாடுவராதலால் அவ்விருவரும் ஒருவருக்கொருவர் தாமாகாது பிறராவர்; ஆகவே பிறர்க்குப் பிறர்செய்யுமுதவி யொன்றுமில்லை என்றவாறு. இது ஒருவருக்கொரு வர் கேயிகிறதென்ன? என் றடிப்படவழங்கிவரு மூலகவழக்கினை, எடுத்துக் கொண்டபொருட்டுணிவிற் கேதுவாகக்காட்டியவாறு. இதனுல் "இனைய ரிவ ரெமக் கின்னம்யா மென்று, புனையினும் புல்லென்னு நட்பு"§ என்றபடி யொரு

---

* நாலடியார், 2-ம் அதிகாரம் (இளமைநிலையாமை) செய்-10.

† திருக்குறள், 40-ம் அதிகாரம் (கல்வி) குறள்-7.

‡ மூதுரை, செய்—26.

§ திருக்குறள், 79-ம் அதிகாரம் (நட்பு) குறள்-10.

வரையொருவர் தாமாகவேபாவிக்குமிருவரு மொருவருக்கொருவர்செய்யு முதவியி லதிவியாத்தியின்றெனவுணர்க. 'ஆதலான் மற்றுத் தீணையாவாரைக் கண்டிலே' மென்றது பிறர்க்குப்பிறர்செய்வதுண்டோவென்ற ஆராய்ச்சியிற் றோன்றிய தணிவுரைகூறியவாறு. 'தமக்குமருத்துவர்தாம்' என்றது பழமொழிக் கூற்று. இது தற்காப்பிற் பராக்காயிருப்பானொருவனிடருற்றழி அவனோக்கி யிடிப்பாருரைக்குமிடத்தத் தனக்தவயித்தியன் றனகவேண்டும் என்னும் உலக வழக்காயுள்ளது. இதன்பொருள் ஒருவர்க்கு ஒருபிணிநோயுற்றழி அப்பிணி நோயுற்றானுடைய தானே அந்நோய்தீர்க்குமருந்தின்கூற்றுள் முதலாய்நின்று தன் அறிவாற்றலொழுக்கங்களால் அந்நோய்தீர்த்தற்குக் காரணமாவதுபோல இடருற்றானும் தன் அறிவாற்றலொழுக்கங்களால் அவ்விடர்தீர்க்கு முபாயங்க ளுள் முதலாய்நின்று தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதாம். நோயுற்றானே அந்நோய்தீர்க்கு மருந்தின்கூற்றுள் முதலாயுள்ளானென்பதை "உற்றவன் தீர்ப் பான் மருந்துழைச் செல்வானென், றப்பானுற் கூற்றே மருந்து"* என்னுங் குறளுரையானு மறிக. இக்குறளில், நோயுற்றானையும் அது தீர்ப்பானையும் மருந் தென்றுகூறியபடியே 'தமக்குமருத்துவர்' என்றதற்குத் 'தமக்குமருந்தாவார்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது.

57. கைவிட்ட வொண்பொருள் கைவர லில்லென்பார்
மெய்பட்ட வாறே யுணர்ந்தாரான்—மெய்யா
மடம்பட்ட மானேக்கின் மாமயி லன்னாய்
கடம்பெற்றான் பெற்றான் குடம்.

எ-து, தனிசென்று ஒருவன் பிறர்க்குக் கைவிட்ட வொண்பொருள், பின்னைத் தன்கையின்கண்வருவதில்லையென்றுசொல்லுவார் மெய்ம் மைப்பட்டநெறியாலே அறிந்தார்கள்; மெய்ம்மையாகவே, மடமையை யுடைத்தாகிய மானேக்கினையுடைய மாமயில்போல்வாய்! பிறர்க்குத் தனிகிட்டான் அத்தனிசுபெற்றபடியாவது சூளுறுதற்குப் பாம்புக் குடத்தைப்பெறுதல் எ-று. "பாழ்ந்தனிசுவேண்டிப் பாம்புக்குடம் பெற்றான்" என்னும் பழமொழி இது.

(தெறிப்பு) இது சான்று சாசனம் அடகுமுதலியபற்றென்றுமின்றிப் பொன்மயமானபொருள்களைப் பிறர்க்குக் கடன்கொடுக்கலாகாதென்பது கூறு கின்றது. 'கைவிட்டவொண்பொருள்' என்றதற்கு, 'கடம்பெற்றான்' என்னுங் குறிப்பால், 'தனிசென்றொருவன் பிறர்க்குக்கைவிட்டவொண்பொருள்' எனப்

* திருக்குறள், 95-ம் அதிகாரம் (மருந்து) குறள்-10.

பொருளுரைக்கப்பட்டது. தனிசு-கடன். 'பிறர்க்கு' என்றது தன்னோடியை பில்லாத அயலாருக்கு என்றபடி. 'கைவிட்ட'வென்றது பின்னுடர்தற்காதர வான ஈடு சாசனமுதலியவொன்றுமின்றிக்கொடுத்த வென்றபடி. இதனால் வர்த்தகமுறைப்படிகொடுக்குந் தனிசு விலக்கப்பட்டது. 'ஒண்பொருள்' என்றது கொள்வோன் விழைவுற்றவெஃகுமாறு அவன்நிலைமையின்மிக்க சிறந்தபொருள் என்றபடி. 'பின்னைத் தன்கையின்கண்' என்றது மறித்தும்கொடுத்தான்வயமாக வென்றவாறு. 'வருவதில்லை யென்றுசொல்லுவார்' என்றது வராதென்பார் என்றபடி. 'மெய்ம்மைப்பட்டநெறி' உண்மைப்பாடுடையநெறி, அதாவது பிரமாணங்களாம்;அவற்றுணர்ந்தாராவார்-பிராமாணிகர்கள்எனக்கொள்க.'மெய்ம் மையாகவே' என்றது உதாரணங்காட்டும் பழமொழிக்கதை, கட்டுக்கதையன்று உண்மையாகவேநடந்தகதை என்ப துணர்த்தியவாறு. 'கடம்பெற்றுன்பெற் றுன்குடம்' என்றது பழமொழிக்கூற்று. இக்கூற்றில் இகழ்ச்சிக்குறிப்பாற் குடம்பெற்றதே கடன்பெற்றதாய்முடிந்ததென்பார் கடம்பெறுவானென்னுது கடம்பெற்றுன்என இறந்தகாலத்தாற்கூறினர். எங்ஙனம்பெற்றுன்என்பார்க்குக் குடம்பெற்றுனுகியெனப் பெற்றபடிகூறுவார் கடம்பெற்றுன் என்றமையால், அதற்கு 'தனிசுபெற்றபடியாவது சூளுறுதற்குப் பாம்புக்குடத்தைப்பெறுதல்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. குடம் என்றதற்குப் பாம்புக்குடம் என அடை யும், சூளுறுதற்கு என நிமித்தமும் இப்பாட்டிற்கெடுத்துக்கொண்ட பழமொழி யின்கூற்றுலுங் குறிப்பாலுங் கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. 'பாழ்ந்தனிசுவேண்டிப் பாம்புக்குடம்பேற்றன்' என்னும் பழமொழியிது'வென்றது ஓரைதிகமடியாகப் பிறந்ததாய், இப்பாட்டிற்கெடுத்துக்கொண்ட பழமொழியி னுகாரமிருக்கும்படி காட்டியவாறு. பாழ்ந்தனிசென்றது-ஈடு சான்று சாசனமுதலியவொன்றுமின்றிக் கொடுத்ததனி சென்றபடி. இதனுலும் சான்று அடகு சாசன முதலியவுள்ள தனிசு விலக்கப்படுதல்காண்க. இதன் ஐதிகமாவது:—சிறிதுபொருள்படைத்தா னொருவன், தன்னிடமிருக்கும்பொருளைத் திருடர்கவராதிருக்கவேண்டிப் பிற ரறியாதுவைத்துத் தன்னெருபெயின்முன்னெருவனுக்கு மந்தணத்திற் றனிசு கொடுக்க அத்தனிசுபெற்றுன் அதனையறுத்தற்குரியகாலத்திறுத்திலனுகத் தனி சிட்டோன் பன்னுட்டொடர்ந்து தனித்துக்கேட்டும் சாக்குப்போக்குச்சொல்லிக் கடத்திக்கொண்டவருவதுகண்டு இனி இவன் நேரேதாரானென்றுதுணிந்து நியாயசபையில் முறையிட, அதுகேட்ட நியாயசபையார் எதிரியையழைத் துரைத்து நின்னைதிருரையென்னென்ன; யான்தனிசுபெற்றிலேன் என்ன; அதுகேட் டவர் வாதியைநோக்கி நீ யிவற்குத் தனிசிட்டதற்குச்சான்றுண்டோ வென்ன; சான்றில்லையென்ன; சூளுரைகூறி யுன்வழக்கை மெய்ப்பிக்க நாளை வாவென்றுபோக்கி மறுநாள் அவன்வந்துழி அவ்வாதிகையிற் பாம்பின்குடங் கொடுப்பித்தஅதனுட்கையிட்டுச்சூளுரைகூறென்ன,அவனதிற்கையிடற்கஞ்சி நேற்றிரவேதனிசுபெற்றுக்கொண்டேனென்றுகூறி வழக்கைநிறுத்திக்கொண்டு

பொருளையிழந்தான் என்பதாம்.* இவ்வாறு பண்டைக்காலத்துப் பாம்பின்குடத்துக்கையிட்டுச்சூளுரைசொல்லும்வழக்குண்டென்பதை "ஆரங்கெடப்பரனன்பர் கொள்ளாரென்றவர்களுக்கா, வாரங்கொடுதடப்பாம்பிற்கையிட்டவனீமாற்றலரை, வீரங்கெடுத்தசெங்கோற்கொல்லிகாவலன்வில்லவர்கோன், சேரன் குலசேகரன்முடிவேந்தர்சிகாமணியே" † என்பதனாலறிக. (சான்றுவார் தீங்கெய்தினுமெய்துகவென்னுந்துணிவொடுநின்று கரிகூறவேண்டுமென்னுமிய மம்மூற்காலத்துப் பிறநாட்டினுமிருந்ததென்பது என்னைக்கோபீடியா (பிரிட்டானிகா) பதினேழாவதுவால்யூம் (9-வது பதிப்பு) 698, 699-வது பக்கங்களிற் கூறப்பட்டிருத்தலாலும் அறியத்தக்கது.)

58. நிரந்து வழிவந்த நீசரு ளெல்லாம்
பரந்தொருவர் நாடுங்காற் பண்புடையார் தோன்றூர்
மரம்பயில் சோலை மலைநாட வென்றுங்
குரங்கினு ணன்முகத்த வில்.

ஏ-து, இடையறாது குடியாகப்பிறந்துவந்த கீழ்மக்களுளெல்லாம் பரந்தாராயுங்காற் பண்புடையாரொருவர் தோன்றூர்; மரம்பயில் சோலைமலைநாடனே! என்றும் குரங்கினத்தில் நன்முகத்தவாயுள்ள குரங்குகளில்லை, அதுபோல எ-று.

---

* இதன் பழமொழியினதிகம் பிறிதோராற்றானுங் கூறப்படுவதுண்டு. அதாவது.—உழுதொழில்வாழ்க்கையுடையானொருவனுஞ், தன்வீட்டாரறியாது தன் மூட்டத்திலுள்ள காய்கறிகளைவிற்றீட்டிய சிறுதேட்டைப் பிறரறியாது ஒருவனிடம் கடன்கொடுத்துவைத்தற்பின் பொருகாலத்துத் தனித்துக்கேட்ட பொழுது, கடன்பெற்றான் அதனை வஞ்சித்துக்கொள்ளக்கருதி நாளையிரவிற் றருகின்றேன் வாவென்றுசொல்லிப்போக்கி, ஒருகுடத்தில் இரைவைத்துப் பாம்பைப்பிடித்து, அக்குடத்தின்வாயைக் கிழியால் மூடிக்கட்டி, வீட்டிற் கொணர்ந்துவைத்து, அன்றிரவிற் றனிசிட்டோன்வந்து கேட்க, இக்குடத்தில் இட்டுவைத்திருக்கின்றேன் இதனை ஒசைப்படாது கொண்டுசென்று உன்தோட்டத்தில்வைத்து, எண்ணி எடுத்துக்கொள் என்றுசொல்லக்கேட்டு, அவன் குடத்தை யெடுத்தவளவிற் கனத்திருப்பதுகண்டு, பணக்கிழியென்று மகிழ்ந்து, அதனைக்கொண்டு தன்தோட்டஞ்சென்று வேலிமறைவில்வைத்துக் குடத்தின் வாய்க்கிழியை அவிழ்த்துக் குடத்துட்கையிட்டவாறே அதனுள்ளிருந்த பாம்பு சீறியெழுந்து கடிக்க உடனேஇறந்தான் என்பதாம்.

† நாலாயிரதிவ்யப்பிரபந்தம் பெருமாள்திருமொழித்தனியன்.

(தறிப்பு) இது குற்றமேசெய்யுங்கூட்டத்தாராகிய இழிகுலத்தவருள் ஒருவரேனும் நல்லொழுக்கமுடையராயிராராதலா லவரைநம்பலாகாதென்பது கூறுகின்றது. 'இடையருதுகுடியாகப்பிறந்துவந்தகீழ்மக்கள்' என்றது குலம் சாதி கோத்திரநியமமொன்றுமின்றி ஒருஞான்று முயர்குலத்தன்மையெய்தற் குரியராகாது வழிவழியே இழிதொழில்புரிந்துவந்த கீழ்மக்கள் என்றவாறு. இவரையே காங்க் என்னும்பெயரால் ஆங்கிலம்வல்லார்வழங்குவர். இவ்விழிகுல மானது நியமமுடைய சாதிவிசேடங்களிலுள்ள குடிப்பிறப்பின்வேறுதலால், இப் பாட்டின்கருத்து, "பெருங்கடலுட், பல்வீலய முத்தம் பிறக்கு மதிவார்யார், நல் லாள் பிறக்குங் குடி"* என்பதனோடு மாறுபடாதெனவுணர்க. பரந்துநாடுங் காற் பண்புடையாரொருவர்தோண்மூர் எனக் கூட்டுக. 'பண்புடையார் ஒருவர் தோன்மூர்' என்றது நல்லொழுக்கமுடையாரொருவரும் தோன்மூரென்றவாறு. ஒருவரும் என்ற உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. என்றுமென்றது, "மண்ணுப் பொருளு மன்ன வியற்றே"† என்றதனு லும்மையுங் களனு மொருங்கு கூறிய வாறு. 'குரங்கினுள் நன்முகத்தவில்' என்றது பழமொழிக்கூற்று. இது, நாங்து முஞ்சியில் நல்லமுஞ்சியுண்டோ. என்றும், நங்கிலியக்நாங்கி லேந்தக் நாங்காலெனின். என்றும் துஷ்டகிருத்தியஞ்செய்யுஞ் சிறுரைச்சுட்டி வழங் கப்படுகிறது.

59. முட்டின் றொருவ ருடைய பொழுதின்க
ணட்டிற்றுத் தின்பவ ராயிரவ ராபவே
கட்டலர்தார் மார்ப கலியூழிக் காலத்துக்
கெட்டார்க்கு நட்டாரோ வில்.

எ-து, ஒருவர் குறைவின்றிச் செல்வமுடையபொழுதின்கண் அவரட்டிலின்கண் ணுள்ளதனைத்தின்பவர் ஆயிரவருள்ளாராவர்; கட் டலர்தார்மார்பனே! கலியூழியாகியகாலத்துக் கெட்டார்க்கு நட்டார் ஒருவருமில்லை; ஆதலான் எ-று.

(தறிப்பு) இது கெடுங்காலக்கைவிடொரொடு கேண்மைகொள்ளலாகா தென்கின்றது. முட்டு-முட்டுப்பாடு; இது, தாமுண்ணுதற்கும் உற்றார்க்குதவு தற்கும்போதாத பொருட்குறையையுணர்த்துங் குறிப்புமொழியாயிற்று. அக் குறைவின்மையே செல்வத்துக்கு நிறைவுடைமையாதலால், 'செல்வமுடைய பொழுதின்கண்' என்றது நிறைந்தசெல்வமுடையபொழுதின்கண் என்றவா றாயிற்று. 'அட்டிலின்கணுள்ளது' விரும்பியுண்ணுதற்கேற்ற விளஞ்சூடாறுத அறுசுவையுண்டியும் பண்ணியவகைகளுமுதலிய வுணவின்றொகுதி. 'தின்பவர்'

* நான்மணிக்கடிகை செய்—4.

† தொல். சொல். இளவியாக்கம். சூத்திரம்—34.

என்றது பின் பவர் நன்றிமறப்பவர் என்பதுநோக்கிய செறற்சொல்லாயிற்று. 'ஆயிரவருள்ளாராவர்' என்றது மிகப் பலராவர் என்றபடி. கலியூழியாகியகாலம் என்றது கலிபுருஷன் என்னும் இழவூழ்த்தெய்வம் முறைசெலுத்துங்காலமாகிய இக் கடையுகமென்றவாறு. காலவியல்புந் தீவினைக்கே துணையாமாதலால் நன்றி யறிதலுடையராயிருப்பா ரரியரென்பது கருத்து. 'கெட்டார்க்குநட்டாரோவில்' என்றது பழமொழிக்கூற்று. கெட்டார்க்கென்றது குறைவின்றிச் செல்வ முடையராயிருந்தகெட்டார்க்கு என்றபடி. 'நட்டாரோவில்' என்றதற்கு 'அட்டிற்றத்தின்பவ ராயிரவராபவே' என்றகுறிப்பால் 'ஒருவருமில்லே'யெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. ஓகாரம் தெரிநிலேயானமையால் 'ஒருவருமில்லேயாதலால்' என ஏதுவாக்கிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'ஆதலால்' என்றது கெடுங் காலேக்கைவிடுவார்நட்புக் கொள்ளற்கவென்னுங் குறிப்புப்பொருள்கொள்ளக் கூறியவாறு. 'கெடுங்காலேக்கைவிடுவார்கேண்மை'என்னுங் குறளும்* 'காலாடு போழ்தி'†லென்னும் நாலடிச்செய்யுளு மிக்கருத்துடையன. இதன்பழமொழி 'கேட்டவருக்குநட்டவருண்டோ' என்பதாம். இது மிகுதிபற்றியவழக்கான்வந்த பழமொழி. இப்பழமொழிப்பொருள், 'நல்கூர்ந்தார்க்கில்லேசுற்றம்' எனச் சீவகசிந்தாமணியுள்ளும்‡ வழங்கப்பட்டது.

60. ஆற்று மிளமைக்கட் கற்கலான் மூப்பின்கட்
போற்று மெனவும் புணருமோ—வாற்றச்
சுரம்போக்கி யுல்குகொண்டா ரில்லேயே யில்லே
மரம்போக்கிக் கூலிகொண் டார்.

எ-து, கற்கலாமிளமைக்கட் கற்கலாதான், மூப்புவந்தகாலத்துக் கல்வியைக்கற்றுப் போற்றுமென்று சொல்லப்படுவதும் ஒருவர்க்குக் கூடுமோ? மிகவுஞ்சுமந்து வழியைக்கடக்கப்போகவிட்டு ஒருவனேச் சுங்கங்கொண்டாரில்லே; ஓடத்தினின்றும்போகக் கரையேற்றிநின்று கூலிகொண்டாருமில்லே எ-று.

(தூறிப்பு) இது கல்வியை அன்றறிவாமென்றிரா இளமைப்பிராயத்தே கற்கவேண்டுமென்கின்றது 'கற்கலாமிளமைக்கண்' என்றது பலவாற்றானுங் கற்றற்குயோக்கியமுள்ள இளமைப்பருவத் தென்றவாறு. அவையாவன, மனம் மாசுபடாமையும், உணர்தல்வேட்கையும், மனக்கவலேயின்மையும், விடயாந்தரங் களில் மனஞ்செல்லாமையும், இயல்பானே குரவரதாணேக் கடங்கியொழுகு மியல்புடைமையும், ஆற்றல்குன்றுது வளர்வடைந்துவருதலும் முதலாயின.

* திருக்குறள் 80-ஆம் அதிகாரம் (நட்பாராய்தல்) குறள்—9.
† நாலடியார் 12-ம் அதிகாரம் (மெய்ம்மை) செய்—3.
‡ சீவகசிந்தாமணி 12 இலக்கணேயாரிலம்பகம் செய்யுள்—158.

'மூப்புவந்தகாலத்' தென்றது பலவாற்றானுங் கற்றற்குயோக்கியமாகாத வயது கிரம்பியபிறகென்றவாறு. இதனை 'மூப்பதாமாண்டளவில்'* என்னுர்ப்பிறரும். 'கல்வியைக்கற்று' என்றது போற்றுமென்றதற்கேற்பச் சுட்டாற்போந்த செயப்படுபொருளை விரித்துரைத்தவாறு. 'போற்றுமென்றுசொல்லப்படுவது மொருவர்க்குக்கூடுமோ' வென்றது போற்றுவானென்று ஒருவர் சொல்லுவதுஞ் செய்யார் எனப் போற்றுமையை வலியுறுத்தியவாறு. 'மிகவு' மென்றது சுமப்பார் வர்த்தகத்தின்பொருட்டன்றித் தமக்கு நுகரும்பொருட்டுச் சுங்கமின்றிக்கொண்டுசெல்லற்குரிய அளவின்மேற்பட வென்றவாறு. 'வழியைக்கடக்கப்போகவிட்டு' என்றது சுங்கம்வாங்கும்வழிவாயிலைக் கடந்துசென்று போகவிட்டு என்றவாறு. இப்பாட்டிற் பின்னடியிரண்டும் இருதொடரிணைந்த தொருபழமொழிக்கூற்று. இப்பழமொழியின்சொரூபம் வழக்குஞ் செய்யுளுங் கோக்கி வந்துழிக்காண்க. இதன்பொருள் உபலக்ஷணவகையால் ஒன்றினையொருவன் பெறுதற்குரியகாலத்துப் பெறுதுவிடுத்தாற் பின் பதனைப் பெறுதலரிது என்பதாம். இப்பொதுப்பொருளால், இளமையிற்பெறுதற்குரிய கல்வியைப் பெறுதுவிடுத்தான் பின் பதனைப் பெறுதலரிது என்னுஞ் சிறப்புப்பொருள் தணியப்பட்டது. இப்பாட்டால், கல்விகற்றற்கு இளமைப்பருவமே சிறந்த தென்றமையாலும், முதுமைப்பருவத்திற் கற்கலாகாதென்றவிலக்காமையாலும், கல்வி கரையிலவாதலால் இளமையிற்கற்றுனவ்வளவிலுளியாத மேலுங்கற்றல் முதுமையினியலுமாதலாலும்இது'என்னெருவன்சாந்தூணியுங்கல்லாதவாறு'† என்னுங் குறட்கருத்தொடு மாறுபடாதென்க. இதில்'மரம்போக்கிக்கூலிகொண்டார்' என்னும் பழமொழியிலுள்ள ஒடத்தை உபலக்ஷணவகையாற் பண்டியாகவைத்து,"உழந்தாலும் புத்தச்சொன் றிட்டேத றேற்ரு,திழந்தார் பலரா லிடும்பை நீர் யாற்று, எழுந்துமாலப்பண்டி யச்சிரு முன்னே, கொளுஞ்சீலங் கூலியாக் கொண்டேர்மின்பாகீர்" எனச் சீவகசிந்தாமணியுள்ளும்‡ வழங்கப்பட்டது.

61. உணற்கினிய விந்நீர் பிறிதுழியில் லென்னுங்
கிணற்றகத்துத் தேரைபோ லாகார்—கணக்கினை
முற்றப் பகலு முனியா தினிதோதிக்
கற்றலிற் கேட்டலே நன்று.

எ-து, உண்ணுதற்கினிய இந்நீர் பிறிதோரிடத்தில்லையெனக் கருதிக் கிணற்றகத்தேவாழுந் தவளைபோல ஒழுகலாகாது; நூலொன்றினையே முடியும்படி நாடொறும்வெறுதே யினிதாகவோதிக் கற்றலிற் பலநூல்களையுங்கேட்டலே நன்று; ஆதலான் எ-று.

---

* கல்வழி, செய்-39.

† திருக்குறள் 40-ம் அதிகாரம் (கல்வி) குறள்—7.

‡ சீவகசிந்தாமணி, 18-வது முத்திலிலம்பகம், செய்-23.

(குறிப்பு) இது ஒருநூற்கல்வியினும் பலநூற்கேள்வி சிறந்ததென்கின்றது. 'இங்நீர்' என்றது இங்குள்ளநீர்போலும்நீர் என்றவாறு. இல்லெனல் தவலினியாகாத குறிப்புச்சொல்லாதலால் 'இல்லையெனக்கருதி'வாழுமெனத் தாற்பரியப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'நிணற்றகத்தேவாழுந்தவளைபோலொழுகலாகா' தென்றது தான் தெரிந்ததொருநூலினையே பயின்று பிறிதொருநூலும் அத்துணை நன்றன்றென்று பயிலாதுவிட்டிருக்கலாகாதென்றவாறு. தனிச்சீர் உரையொடுபொருந்தக் 'கணக்கொன்றே' என்றிருக்கவேண்டும். 'முற்றப்பகலும் முனியாதினிதோதி' என்றது கற்றலின் சிறந்தமுறையிருந்தபடி கூறியவாறு. 'நூலொன்றினையே' என்றது கற்குங்காலத்துப் பலநூலுமொருங்கு பயிலாது கற்கத்தகு மொருநூலையே பாடங்கேட்பது நன்றென்றுணர்த்தியவாறு. 'மூடியும் படி' என்றது இடையில்விட்டொழியாது விரைவில்முடியும்படி வேண்டுமளவு பயின்று என்றவாறு. 'நாடொறு' மென்றது உரியகாலங்களை வீணுக்காது என்றவாறு. 'வெரூதே' என்றது விருப்புடையனுய்க்கொண்டென்றவாறு. 'இனிதோதி' என்றது மனஞ் சோர்வடையவிடாது அநாயாசமாகப் பாடம் வரப்பண்ணி யென்றவாறு. இவை கற்கும் முறைகளாம். கணக்கொன்றே கற்றலின் எனக் கூட்டுக. 'பலநூல்களையு'மென மறுதலையடையும் செய்யப்படு பொருளும் வருவித்தரைக்கப்பட்டன. 'கற்றலிற்கேட்டலுநன்று' என்றது கற்றல்நன்று அதனினும் கேட்டல் மிகவும் நல்லது என்றவாறு. ஏகாரம் தேற்றப்பொருள்குறித்துநின்றது. ஆதலால் என்னும் ஏது ஒழுகலாகாதென்னுந் துணிபொருள்கொண்டுமுடிந்தது. நிணற்றுத்தவளை நாட்வேளமறியாது என்ப இதன்பழமொழி. கணக்கொன்றே முற்றப்பகலு முனியாதினிதோதிக் கற்றொழுகுவாரைக் கூபகூர்மஃ எனப் பழிப்பதும், பலநூல்களையுங் கேட்டொழுகுவாரை வஹு-ஸ்ருதஃ எனப் புகழ்வதும் வடமொழிவழக்கு. இப் பழமொழிப்பொருளே, "ஊற்றறிர்க் கூவலு ளூறையு மீனனூர், வேற்றுநாட் டதன்சுவை வீடித்தன் மேயினூர்"* எனச் சீவகசிந்தாமணியினும் உபலக்ஷண வகையா லெடுத்தரைக்கப்பட்டது.

62. கழுமலத் தியாத்த களிறுங் கருஞூர்
விழுமியோன் மேற்சென் றதனுல்—விழுமிய
வேண்டினும் வேண்டா விடினு முறற்பால
தீண்டா விடுத லரிது.

எ-து, கழுமலமென்னு மூரின்கண்ணே பிணித்துநின்றகளிறும், கருஞூரின்கண்ணேயிருந்த கரிகால்வளவன் கடிதினியனுயினும் அவன் சிறப்புடையனுதலால் அவன்மேற்சென்று தன்மிசையெடுத்துக்கொண்டு அரசிற்குரிமைசெய்ததாதலால் விழுமியபொருளைக் காதலிப்பினும் காதலியாதுவிடினும் உறக்கடவன தீண்டாவாய்விடுதல் அரிது எ-று.

* சீவகசிந்தாமணி, 5-வது பதுமையாரிலம்பகம் செய்-11.

(குறிப்பு) இது முயற்சியின்றியும் நல்லூழ்வலியால் விழுப்பேறடைத லியலுமென்ப துணர்த்துகின்றது. கழுமலத்தென்றது கருவூரின்சேய்நிலத் துள்ளதென்னுங் குறிப்புணர்த்தியவாறு. யாத்த என்றது அவ்வூரைவிட்டுப் பிரிதிடம்புக்கறியாத வட்டுண்டுபழகிய வென்றவாறு. களிறு என்றது தகுதி யறியுந்திறனில்லாத விலங்கு என்றவாறு. கருவூர் என்றது தேசாந்தரமாகிய சேரநாட்டுள்ளதென்னுங் குறிப்புணர்த்தியவாறு. இவை நான்கும் வளவன் விழுப்பயனெய்தற் கியைபின்மையுணர்த்திநின்றன. 'காரிகால்வளவன் கடி நிலையஞ்ஞி' மென்றது இசையெச்சம். இதுவும் அவனரசுரிமையெய்தற் கியைபின்மைகாட்டியபடி. 'அவன் நிறப்புடையஞ்தலால்' என்றது அவன் அரசுரிமையெய்தற்குச் சிறந்த நல்லூழுடையஞ்தலால் என்றவாறு. இஃ தொன்றுமே யவனரசுரிமையெய்தற் கேதுவாய்நின்றதென்பதாம். 'விழுமிய பொருளே' என்றது ஒருவன் தானுகவே முயன்றெய்தற்கரிய பெரும்பேறுகளே என்றவாறு. 'காதலிப்பினுங் காதலியாதுவிடினு' மென்றது விரும்பிமுயலினும் முயலா தொழிக்கிருப்பினு மென்றவாறு. 'உறக்கடவன' வென்றது நல்லூழா லூறற்பாலனவாகிய நலங்கள் என்றவாறு. 'தீண்டாவிடுதலரிது' என்றது அவ் வூழுடையானைப் பற்றுதொழியாவென்றவாறு. இப்பாட்டிற் பின்னடி இரண் டும் பனுவல்வழக்காய்ப்பிறந்த பழமொழிக்கூற்று. இது நாலடியுள்ளும்* வழங் கப்பட்டது.

63. எவ்வந் துணையாப் பொருண்முடிக்குந் தாளாண்மை
தெய்வ முடிப்புழி யென்செய்யு—மொய்கொண்டு
பூப்புக்கு வண்டார்க்கு மூர குறும்பியங்குங்
கோப்புக் குழிச்செய்வ தில்.

எ-து, தன்படமே தனக்குத்துணையாக ஒருவன் நினைத்தபொருளே முடிக்குந் தாளாண்மை, முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினைவந் திடையூறு செய்தால் அவ்வினையைவலிந்து என்செயவற்று; பூப்புக்கு வண்டார்க் கும் ஊரனே! எங்கும் தடையின்றிச் செல்லவல்ல அரசன்கைக் கொண்டகாட்டின்கட் குறும்பன் வலிந்துசெய்வதொன்றில்லையாத லான் எ-று.

(குறிப்பு) இது வலியான்மிக்க இழவூழின்மூன் எளியமுயற்சி யழி வெய்தமென்பது கூறுகின்றது. 'தன்படமேதனக்குத்துணையாகவென்றது' பொருண்முடித்தற்கேற்ற காலமிடமுதலிய பிறதுணையொன்றுமின்றி என்ற வாறு. 'ஒருவனினைத்தபொருளே முடிக்குந்தாளாண்மை' யென்றது இடையூறில் வழிக் கருதியபொருளேமுடித்தற்குப்போதியவளவினையுடைய மெய்ம்முயற்சி

* நாலடியார், 11-ம் அதிகாரம் (பழவினை) செய்-9.

யென்றவாறு. தாளாண்மை யென்செய்யு மென்னுங்குறிப்பால் 'தெய்வமென்றது' ஈண்டு முயற்சிக்குவிரோதியாயுள்ள இழவூழ்த்தெய்வமாயிற்று. அது முடித்தலாவது காரியக்கேடாகிய தன்காரியமேமுடியுமாறு முயற்சியைக் கெடுத்தல். 'அவ்வினையைவலிந் தென்செயவற்று' என்றது அவ்வலியதீவினையை எளியமுயற்சியானது வலிந் தொன்றுசெய்து வெல்லற்பாலதில்லை யென்றவாறு. மொய்கொண்டு என்செயவற்று எனக் கூட்டுக. 'குறும்பியங்குங், கோப்புக்குழிச்செய்வதில்' என்பது திட்டாந்தமாகக்காட்டிய பழமொழிக்கூற்று. இப்பழமொழியின்சொரூபம் வழக்குஞ்செய்யுளுநோக்கி வந்துழிக் காண்க. இது தைடதத்துள், "வைய மேழுடை மன்ன னிறுத்தலும், வெய்ய பாசறை விட்டகல் வேளிரின்"* எனப் பொருள்பற்றி யெடுத்தாளப்பட்டது. 'எங்குந் தடையின்றிச்செல்லவல்ல அரசன்' என்றது எந்நாட்டுந் தடையின்றித் தன்ஞாணை செல்லவல்ல சார்வபௌமனை அரசன் என்றவாறு. 'கைக்கொண்டநாடு' - கையாட்சியிலுள்ளநாடு. குறும்பன் என்றது குறுநிலமன்னனெருவனென்றவாறு. இதனாற் குறும்பர்பலர்கூடி எதிர்த்தல் விலக்கப்பட்டமையால், "ஊழையுமுப்பக்கங்காண்பர்"† என்னுங்குறளோடு மாறுபடாதாயிற்று. 'வலிந்தசெய்வதொன்றில்லை' என்றது அப்பேரரசனுணையினடங்கிச் செயலற்றிருப்பதன்றி அவ்வாணையொடு மாறுபடத் தன்ஞாணையை வலிந்துசெல்லச்செய்யுமுபாயமொன்றுமில்லையென்றவாறு. 'ஆதலால்' என்றிருப்பது அதுபோல என்றிருக்கவேண்டும். பேரரசனுணையை ஒரு குறுநிலமன்னனுணை வெல்லாதவாறுபோல இறைவனுணையாகிய வலியதீயூழை உயிரினுணையாகிய ஒரு எளியமுயற்சி வெல்லாதென்பதாம். ஆணை என்றது இங்குச் சங்கற்பத்தை எனக் கொள்க. இவ்விரண்டுபாட்டானும் ஊழானன்றி, முயற்சி பயனளித்தலிற் பிறழ்ச்சியுடையதன்றென்பது கூறப்பட்டது.

64. கல்லா தவரிடைக் கட்டுரையின் மிக்கதோர்
பொல்லாத தில்லை யொருவர்க்கு—நல்லா
யிழுக்கத்தின் மிக்க விழிவில்லை யில்லை
யெழுக்கத்தின் மிக்க வுயர்வு.

எ-து, கல்லாதார்முன்பு சொல்லுங் கட்டுரையின்மிக்கதொரு பொல்லாமையில்லை ஒருவர்க்கு; நல்லாய்! இழுக்கத்தின்மிக்கதோ ரிழிவுமில்லை; ஒழுக்கத்தின்மிக்கதோ ருயர்வுமில்லை, ஆதலான் எ-று.

---

* தைடதம், இந்திரப்படலம் செய்-2.

† திருக்குறள், 62-ம் அதிகாரம் (ஆள்வினையுடைமை) குறள்-10.

(தூறிப்பு) இது கல்லாதவரிடை வைதுஷ்யப்பிரஸங்கம்செய்யலாகாதென உடன்பாட்டானு மெதிர்மறைமுகத்தானுங் கூறுகின்றது. கல்லாதவர்-கல்வியறி வில்லாதவர். கட்டுரை-வைதுஷ்யப்பிரஸங்கம். 'பொல்லாமையில்லே' என்றது வேண்டாமைபிறிதொன்றில்லேயென்றவாறு. பின்னடியிரண்டும் ஒருபழமொழி. இது கட்டுரைவகையால் வந்தது. இது "ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக் கத்தி, னெய்துவ ரெய்தாப் பழி"* எனத் திருக்குறளினு மமைத்துள்ளது. இழுக்கம்-நெறியினீங்கியசெயல். ஒழுக்கம்-நெறிமுறையொழுகல். கல்லாதவ ரிடைக் கட்டுரை பயனில்கூற்றுப்பயனிலசெய்யற்க வென்னும் நெறிவழிப் படாமையால் அது நெறியினீங்கியசெயலா யிழுக்கமாயிற்று. அது செய்யாமை பயனிலசெய்யாமையாகிய நெறிவழிப்பட்டமையா லொழுக்கமாயிற்று. 'ஆத லான்' என்றது கல்லாதவரிடைச்சொல்லுங்கட்டுரை யிழுக்கத்தின்பாற்படுதலா லும், அது செய்யாமை யொழுக்கத்தின்பாற்படுதலாலும் என்றவாறு. இது ஒருவர்க்கு அதனின்மிக்கதொரு பொல்லாமையில்லே என்று அன்வயத்தானும் வெதிரேகத்தானும் துணிதற்கு ஏதுவாசகமாயிற்று. 'இழுக்கத்தின்மிக்கதோ ரிழிவுமில்லே' என்றது கல்லாதவரிடைக்கட்டுரைசொல்லுதல் தீதென வுடன் பாட்டாற்கூறுதற் கேதுவாயிற்று. 'ஒழுக்கத்தின்மிக்கதோருயர்வுமில்லே'யென் றது கல்லாதவரிடைக்கட்டுரைசொல்லாமையே நல்லது என எதிர்மறைமுகத் தாற்கூறுதற்கு ஏதுவாயிற்று. 'கல்வியாஞ்யகழிநட்பம்'† என்பாட்டு நூல்கற்க வருமாணாக்கர் அந்நூற்பொருள்கொள்ளற்கேற்றகல்வியிலராயிற் சொல்லலாகா தெனக் கற்பிப்போனேநோக்கியகூற்றுகையாலும், இப்பாட்டுக் கல்லாதாரவையுள் வைதுஷ்யப்பிரஸங்கம்செய்யலாகாதெனக் கோட்டிகொள்வாரைநோக்கிக்கூறிய கூற்றுகையாலும் இவை தம்மூட் கூறியதுகூறலன்றென வுணர்க. இதனுல், கற்றற்கு அதிகாரநியமம்வேண்டுவதுபோலக் கேட்டற்கும் அதிகாரநியமம் வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. "ஒளியார்முனுளரியராதல்வெளியார்முன், வாணுதைவண்ணங்கொளல்"‡ என்பதும் இக்கருத்தையது.

65. வென்றடு கிற்பாரை வெப்பித் தவர்காய்வ
தொன்றெடு நின்று நிறியார் பலசெய்தல்
குன்றெடு தேன்கலா வெற்ப வதுபெரிது
நன்றெடு வந்ததொன் றன்று.

எ-து, வென்று தம்மைக் கொல்லவல்லாரை மனத்தைக்கொதிப்பித் தவர்வெகுள்வதொருகாரியத்தைத்தொடுகின்று எளியராய்ப் பல குற்றங் களைச்செய்தல், குவடுகளும் தேன்பொதிகளும் தம்முள் விரவிநெருங்கிய வெற்பையுடையானே! மிகவும் அது தனக்கு நன்றெடுவந்தவன்று எ-று. குற்றென்பதும் வரும்.

* திருக்குறள், 14-வது அதிகாரம் (ஒழுக்கமுடைமை) குறள்-7.
† இந்நூலின் மூன்றுஞ்செய்யுள்.
‡ திருக்குறள் 72-ஆம் அதிகாரம் (அவையறிதல்) குறள்—4.

(குறிப்பு) இது வலிமிக்க அரசரை அவரி னெளியராயினுர் அவமதிக்க லாகாதென்பது கூறுகின்றது. 'வென்று தம்மைக் கொல்லவல்லாரை' யென் றது போர்மேற்சென்றழித் தம்மை வெல்லவுங் கொல்லவும்வல்ல வலிமிக்கஅரசரை யென்றவாறு. 'மனத்தைக்கொதிப்பித்து' என்றது அவர்க்குச் சொல்லா லுஞ் செயலாலுஞ்செய்யக்கடவமரியாதைகளைச்செய்யா துபேக்ஷிக்கும் அவ மதிப்பால் அவர்மனம் புழுங்குமாறுசெய்து என்றவாறு. 'அவர் வெகுள்வதொரு காரியத்தொடுநின்று' என்றது அவர் வெகுள்வதாகிய பிரதிகூலமொன்றேயன் றிப் பிறிதொருபயனுமில்லையாக வென்றவாறு. 'எளியராய்' என்றது அவர் வெகுண்டால்வருந்தீங்கு தாங்கமாட்டாதாராய் என்றபடி. 'பலகுற்றங்களைச் செய்தல்' என்றது முன்செய்தது பராக்கினுலன்றென்றெண்ணுமாறு குற்றங் களைத் தொடர்ந்துசெய்தல் என்றவாறு. 'நன்றுவெந்ததொன்றன்று' என் றது தீங்குடையவாகும் என்னும் பழமொழிப்பொருள்கொடுத்து மூடித்தக் காட்டியவாறு. பெரியாரையவமதிக்குஞ் சிறியாரை யிடித்தரைக்குமிடத்த அச் சிறியார்செய்யுஞ்செயலைச்சுட்டி இது "நல்லதொடுபட்டதில்லை" என வழங்கும் அடிப்பட்டவழக்கே இப்பாட்டிற்கு எடுத்தக்கொண்டபழமொழி யெனவறிக. உரை முடிந்தபிறகு குற்றென்பதும்வரும் என்றெழுதப்பட்டிருப் பது ஆராயத்தக்கது; குன்றென்பதும்வரும் என்பது பிரஜிபேதம்.

66. முன்னின்ன ராயினு மூடு மிடர்வந்தாற்
பின்னின்ன ராகிப் பிரியா ரொருகுடியார்
பொன்னைச் செயினும் புகாஅர் புனலூர
துன்னினு ரல்லர் பிறர்.

எ-து, முன்பு ஒருகாரணத்தால் இன்னராயினும் தம்மைமூழுக் கும் இடர்வந்தாற் பின் இன்னராகிப் பிரியாதேபொருந்துவர் ஒரு குடிப்பிறந்தார்; பொன்னைக் பிறரைச்செய்யினும் பிறர் தமக்கோரிடர் வந்தால் அவ்விடத்தின்வந்துபுகுதார்; புனலூரனே! ஒருகுடிப்பிறவா தார் துன்னினுரல்லராகலான் எ-று.

(குறிப்பு) இது சுற்றத்தார்துணை சிறந்ததென்பதுகூறுகின்றது. 'முன் பொருகாரணத்தால்' என்றது தம்மைமூழுக்குமிடர்வருதற்குமுன்பு தாயவழக்கு மூதலிய யாதேனுமொருகாரணத்தால் என்றவாறு. 'இன்னராயினு' மென்றது ஒருவர்க்கொருவர் இனிமையற்ற பகைவராயிருப்பினு மென்றவாறு. உம்மை காரணமுள்ளவழியு மின்னராகாரென்பது குறித்துநின்றது. 'தம்மைமூழுக்கு மிடர்வந்தால்' என்றது தம்முள் யாரேனும் ஒருவரையாயினும், இருவரையு மாயினும் அழுந்தச்செய்யுங்கேடு வருவதாயிருப்பின் என்றவாறு. 'பின்னின்ன ராகி, என்றது உடனே ஒருவர்க்கொருவர் இனிமையுடைய நட்பினராய் என்ற

வாறு. 'பிரியாதேபொருந்துவர்' என்றது வேற்றுமையின்றி யொன்றுபடுவர் என்றவாறு. 'ஒருகுடிப்பிறந்தார்'-குடிப்பிறப்புடைய ஒருகுலத்திற் பிறந்தவர். மூன்றுமடி பழமொழிக்கூற்று. 'பொன்னைப் பிறரைச்செ யினும்' என்றது தம் மோடொருகுலத்திற்பிறவாதபிறரைப்பொன்மிக்குடையராகச்செய்துவைப்பினு மென்றவாறு. பிறர் என்றது அங்ஙனம் செய்துவைக்கப்பெற்ற பிறராகிய அவர் என்றவாறு. தமக்கென்றது,அப்பிறரைப் பொன்மிக்குடையராகச்செய்துவைத்த தமக்கே என்றவாறு. 'வந்துபுகுதார்' என்றது வந்து தீமைசெய்யாது விலகி நிற்பர் என்றவாறு. தன்னினுரல்லர் பிறர் என்றதனைப் பிறர் தன்னினுரல் லர் எனக்கூட்டிப் பழமொழிப்பொருளைச்சாதித்தற் கேதுவாக்கி 'ஒருகுடிப் பிறவாதார் தன்னினுரல்லராகலான்'எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. "பொன் னுச்செய்தாலும் பொருந்தார் பொருந்துவரோ" என்ப திதன்பழமொழி. ஒருகுலத்தார்நட் பொழிக்கற்பாற்றன்றென்பது கருத்து.

67. சுற்றத்தார் நட்டா ரெனச்சென் றொருவரை
யற்றத்தாற் றேறு மறிவுடையார்—கொற்றப்புள்
ளூர்ந்துலகந் தாவின வண்ணமே யாயினுஞ்
சீர்ந்தது செய்யாதா ரில்.

எ-து, சுற்றத்தாரென்றும் நட்டாரென்றுங்கொண்டு ஒருவரை மறைத்துச்செய்யுங்காரியத்தின்கண் அறிவுடையார் தேறுர்; வென்றி யையுடைய புள்ளேயூர்வதுஞ்செய்து உலகத்தைக் காலாற்கடப்பதுஞ் செய்த உயர்ந்தமுதல்வனேயாயினும், தனக்குச் சீர்க்கப்பெற்ற தொன்றை ஒழியவிடுவாரில்லை எ-று. தனப்பேறு சீரிதாயிருந்ததாயிற் பழியும் பாவமும் பாராதேயாவராயினும் மனந்திரிந்துவௌவுவர் எ-று.

(குறிப்பு) இது, பிறர்நியிற் பொருட்பேற்றை அவர் தமதாக்கிக்கோடற் குரிய சீரியகாரியத்தி லொருவரையும் நம்பலாகாதென்கின்றது. 'சுற்றத்தா ரென்றும் நட்டாரென்றுங்கொண்டு' என்றது இவர் நம் சுற்றத்தாராதலால் நமக் கனுகூலம்செய்வரென்றேனும், இவர் நட்டாராதலால் நமக் கனுகூலம் செய்வரென்றேனும் மனத்துட்கொண்டென்றவாறு. 'ஒருவரை' என்றது தானல்லாத பிறரொருவரையும் என்றவாறு. விகாரத்தாற்றொக்கமுற்றும்மையை விரித்துரைத்துக்கொள்க. அற்றம்-பிறரறியாது மறைக்கத்தகுவது. அற்றத்தால் என்றது வேற்றுமையமக்கமாதலால 'ஒருவரை மறைத்துச்செய்யுங்காரியத்தின் கண்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. மறைத்துச்செய்யுங்காரியமாவது:— பிறிதொருதீமையும்வேண்டாது தனியேமுயல வெளிதினெய்தும் பொருட் பேற்றினைத் தன்னதாக்கிக்கொள்ளற்குரிய காரியம். 'அறிவுடையார் தேறுர்'

என்றது அக்காரியவிஷயத்தில் அறிவுடையோர் தெரிந்தெடுக்கமாட்டார் என்ற வாறு. 'வென்றியையுடைய புள்ளோயூர்வதுஞ்செய்து' என்றது இந்திராதி தேவர்களெல்லாரையும்வென்று, அண்ணலாகிய தன்னினும் வரத்தா லுயர்வு பெற்ற கலுழனைத் தனக்கு ஊர்தியாகக்கொண்டதுமேயன்றி யென்றவாறு. 'உலகத்தைக் காலாற்கடப்பதுஞ்செய்த' வென்றது எல்லாமுடையனை என்ற படி. இத்தொடர் இக்கருத்துடையதென்பதை "அடியளந்தான்,ருஅய தெல்லா மொருங்கு"*என்பதனுணமறிக. 'உயர்ந்தமுதல்வனேயாயினு'மென்றது முதல் வராயுள்ளாருட் டலைவனேயாயினு மென்றவாறு. இதனை,'முதலாவார் மூவ ரம் மூவ ருள்ளும், முதலாவான் மூரிநீர் வண்ணன்'†என்பதனுணமறிக. 'தனக்குச் சீர்க்கப்பெற்றதொன்றை'யென்றது தன்னதாக வெளிதிற்கொள்ளத்தகுவதாய் வாய்க்கப்பெற்றதொன்றை யென்றவாறு. 'ஒழியவிடுவாரில்லை' யென்றது ஒழிய விடுவாரொருவருமில்லையாகலால்யாரும் தம்மதாகக் கைப்பற்றிக்கொள்வ ரென்ற வாறு. சீர்ந்தது-மெலித்தல்விகாரம். அண்ணலேயாயினும்அச்சுற்றத்தார் கட்டார் சீர்ந்தது செய்யாதாரில் எனப் பண்மையினைக்கேற்ற எழுவாய் விரித்துமுடித்துக் கொள்க. 'தனப்பேறு சீரிதாயிருந்ததாயிற் பழியும் பாவமும் பாராதே யாவ ராயினும் மனங்திரிந்த வெளவுவர்' என்றது 'சீர்ந்ததுசெய்யாதாரில்' என்ற பழ மொழிப்பொருளை விரித்துரைத்தவாறு. யாரும் 'வாயித்ததை விடமாட்டார்' என்னும்அடிப்பட்டவழக்கேஇப்பாட்டிற்கெடுத்தக்கொண்டபழமொழிபோலும்.

68. எணைப்பலவே யாயினுஞ் சேய்த்தாப் பெறலிற்
றிணைத்துணையே யானு மணிக்கோட ணன்றே
யினக்கலை தேன்கிழிக்கு மெற்கல்சூழ் வெற்ப
பணைப்பதித் துண்ணூர் பழம்.

எ-து, எத்துணைப் பலவாயினும் காலநெடிதுசென்றுற் பெறுமத னிற் றிணையளவேயாயினும் அணித்தாகவொருபொருளைப்பெற்றுத் தான்கோடல் மிகவும் நன்று; இனக்கலைகள் தேன்பொதிகளைக் கிழிக்கும் பிறங்கியகற்கள்சூழ்ந்தவெற்பனே! பணையைநட்டு அப்பணைபழுத்தாற் பழமுண்போமென்றிருப்பார் ஒருவருமில்லை எ-று.

(குறிப்பு) இது சூசீகடாஹந்யாயத்தாற் சேய்மைக்கட் பெரும்பயனுறு முயற்சியினும் அண்மைக்கட் சிறுபயனுறுமுயற்சி சிறந்ததென்பது கூறகின் றது. 'எத்துணைப்பலவாயினு' மென்றது பணையளவாளி மிக்கபலவாயினும் என்றபடி. 'காலநெடிதுசென்றுற் பெறுமதனின்' என்றது நெடுங்காலமுயன்று சென்றுற் பெறலாம்பயனுடைய அம் மிகப்பலவாகியபொருளினும் என்றவாறு

* திருக்குறள், 61-ம் அதிகாரம் (மடியின்மை) குறள்-10.

† நாலாயிரதிவ்யப்பிரபந்தம் இயற்பா முதற்றிருவந்தாதி, பாசுரம்-15.

'தினையளவேயாயினு மணித்தாக வொருபொருளைப்பெற்றுத் தான்கோடல் மிகவும்நன்று' என்றது சிற்றஞ்சிறுகாலேமுயல உடனேகிடைக்கும்பொருள் அளவான் மிகச்சிறிதாயிருப்பினும் அதனையே கைக்கொள்ளுதல் மிக நன்றென்றவாறு. அணித்துக்கோடல் என்பது அணிக்கோடல் எனக் கடைக்குறையாயிற்று. அணித்தாகக்கொள்ளுதல் என்பது பொருள். 'இனக்கலை டேன் பொதிகளைக்கிழிக்கும்'என்றது தம்மினங்களுடன்கூடிய ஆண்குரங்குகள் தேனிருல்களைப்பிய்த்து இனங்களையூட்டித் தாமுமுண்ணுகின்றஎன்றவாறு. பிறங்கிய கற்கள்-விளக்கமுள்ள சிறுகுன்றுகள். பனைப்பதித்துண்ணுர்பழமென்பது பழமொழிக்கூற்று. 'பனையைநட்டு, அப்பனைபழத்தாற் பழமுண்போமென்றிருப்பாரொருவருமில்லை' என்றது பசியுடையராய் அப்பதிரப் பனம்பழமுண்ணும் வேணவாவுடையாரெவரும், எளியமுயற்சியிற் கிடைப்பதொரு பனம்பழத்தைத் தேடியுண்டு பசிதீராது, அதன் கொட்டைதேடிக்கொணர்ந்துன்றித் தண்ணீர் வார்த்து வளர்த்துவந்து அது பனைமரமாய்ப் பின் காய்த்துப் பழுக்கும் மிக்க பழங்களுகர்வேமென் றெதிர்பார்த்திராரென்றபடி."பசித்துண்ணவேண்டிப் பனநடுவாருண்டோ" என்ப திதன்பழமொழி. இப்பொருள்பற்றி நாலைக் கிடைக்கும் பலாப்பழத்தைக்காட்டிலும் இன்றுகிடைக்குங் களாப்பழம் நல்லது எனவும் ஒருபழமொழி வழங்குவதுண்டு.

69. தந்தம் பொருளுந் தமர்தம் வளமையு
முந்துற நாடிப் புறந்தர லோம்புக
வந்த ணருவி மலைநாட சேணுக்கி
நந்துநீர் கொண்டதே போன்று.

எ-து, தந்தமது பொருளினதளவினையும், தமர்கள்செல்வத்தினளவினையும் முந்துறவே ஆராய்ந்தறிந்து உய்தற்குத்தக்கவகை புறந்தருதற் பொருளைப் பொருள்செய்து பாதுகாக்க; அந்தணருவிமலைநாடனே! பின் தனக்கு நீர்பெறலாங் காலநெடுமையைப்பார்த்து நந்து நீரைத் தாங்கியதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) இது ஈட்டியபொருளை வீண்செலவுசெய்யாது சிக்கெனவுடையராய் வைத்து வாழவேண்டுமென்கின்றது. 'தந்தமதுபொருளினதளவினையும்'என்றது ஒவ்வொருவரும் தம்மாலீட்டப்பட்டுள்ள பொருளினதளவு இத்தனையென்பதையும் என்றவாறு. 'தமர்கள்செல்வத்தினளவினையும்' என்றது தம்மாற் பாதுகாக்கத்தக்க இருமுதுகுரவரும் மனைவியும் மக்களும் ஏவலாளரும் மற்றும் தம்மைப்பற்றிய சுற்றத்தாரும் உண்டுடுத்தணியவேண்டும்பொருள்களும் அவற்றிற் குபகாரணங்களுமாகச் செலவுசெய்யவேண்டும்பொருளினளவையும் என்றவாறு. முந்துறவாய்ந்தறிதலாவது செலவிட்டுவாழவேண்டும் பிற்றைஞான்றின் முற்படவே அவ்விருவகைவளத்தையும் சீர்தூக்கியறிதல்.

ஸ்ரீ

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து

1916-ஆம் மார்ச்சு-மீ 1உ முதல் 31-உ முடிவுவரையுள்ள வரவுசெலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை. ரூ அ. ப.	செலவு.	தொகை. ரூ அ. ப.
மாட்சிமைதங்கிய இராமநாதபுரம் ராஜா ஹிஸ் ஹைனெஸ் பா. இராஜாராஜேஸ்வர சேதுபதியா யெ முத்துராமலிங்க சேதுபதி யவர்களிடமிருந்து, சங்கத்திற்கு 1916-ஆம் பிப்பிரவரிமீ த்திற்குரிய சந்தா வரவு ... ரூ.	100—0—0	சங்கம் மானேஜ்மெண்டாபீஸ் ஸிப் பந்திகளுக்கு 1916ஆம் பிப்ரவரி மீ த்திற்கும், மார்ச்சுமீ சம்பளத் தினின்றும் அட்வான்சாகவும் செல் ரூ. ...	118—13—10
புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் தர் பார் ஆபீலிலிருந்து 1916ஆம் மார்ச்சு மீ த்திற்குரிய சந்தா வரவு ரூ. ...	50—0—0	ஷி எடிட்டோரியல் ஆபீஸ் ஸிப்பந்தி களுக்கு ஷிக்காகச் செல் ரூ. ...	82—0—0
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி வரவு ரூ. ..	150...	ஷி பிரிண்டிங் ஆபீஸ் ஸிப் பந்தி களுக்கு ஷிக்காகச் செல் ரூ.	177—1—2
சங்கம் மெம்பர்களிடமிருந்து பிர வேசக்கட்டணம் உள்பட வரு வதாச்சந்தா வரவு ரூ. ...	68—0—0	ஷி பைண்டிங் ஆபீஸ் ஸிப் பந்தி களுக்கு பிப்ரவரி மீ த்திற்குச் செல் ரூ. ...	34—2—4
		ஷி பாண்டியன் லைப்ரேரி ஸிப்பந் திக்கு பிப்ரவரி மீ த்திற்கும், மார்ச்சுமீ சம்பளத்தினின்றும் அட்வான்சாகவும் செல் ரூ. ...	20—15—5
		சங்கம் கலாசாலை உபாத்தியாயர் களுக்கு பிப்ரவரிமீ சம்பளமும், மாணவர்களுக்கு போஷணைப் பணமும் செல் ரூ. ...	172—12—2

சங்கம் செந்தமிழ்ச்சந்தா தாரிடமிருந்து பத்திரிகைக்கு சந்தா வரவு ரூ. ...	35	0	0					
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி சந்தா வரவு ரூ. ...				98	...			
Co-operative Stores ல் போட்டு வரும் தொகையின் பேரில் கட்டி வரவு ... ... ரூ. ...				1	10	...		
சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் விற்ற வகையில வரவு ... ரூ. ...				75	1	...		
சங்கமாபீஸில் நடந்த Printing வேலைகளுக்கு சார்ஜ் வரவு ரூ. ...				338	10	9		
ஷெ ஆபீஸில் நடந்த Binding வேலைகளுக்கு சார்ஜ் வரவு ரூ. ...				96	14	6		
சங்கம்காலி நிலத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மாக்கடைக்கு ராஜஸ்ரீ மாசி மாதத்துக்குரிய வாடகை அரி. அ. பொ. வெங்கடப்ப நாடாரிடமிருந்து வரவு ரூ. ...				65	...			
சங்கம் ஆங்கிலத் தமிழ்ப் பரீக்ஷை செலவுக்காக சென்டர்களுக்கனுப்பியதொகையினின்றும் பாக்கி நின்ற தொகை வாபஸ் வரவு ... ரூ. ...				3	2	...		
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி சங்கம் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டுக்குசம்பளம் செல் ரூ. ...							605	12 11
பிரிண்டிங் ஆபீஸ் சம்மந்தமாக இஞ்சின் மெஷீன் வகையறுவுக்கு எண்ணெய் வாங்கச்செல் ரூ. ...						15	4	0
ஷெ ஆபீஸ் சம்மந்தமாக Ink வகையறு கண்டினஜன்ஸி சாமான் வாங்கச்செல் ரூ. ...						4	2	3
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி செல் ரூ. ...							19	6 3
பைண்டிங் ஆபீஸ் சம்மந்தமாக வஜ்ஜிரம் வகையறு கண்டினஜன்ஸி சாமான் வாங்கச் செல் ரூ. ...							13	10 6
சங்கமாபீஸ் உபயோகத்திற்கு Paper வகையறு Stationery contingencies சாமான்கள் வாங்கிய வகையில் செல் ரூ. ...						4	9	5
பிரிண்டிங் ஆபீஸ் ஆர்டர்கள் உபயோகத்திற்கு Paper வாங்கச் செல் ரூ. ...						81	14	9
பைண்டிங் ஆபீஸ் ஆர்டர்கள் உபயோகத்திற்கு தோல் வகையறு சாமான்கள் வாங்கச்செல் ரூ. ...						14	12	0
சங்கம் கலாசாலை உபயோகத்திற்கு மண்ணெண்ணெய் வகையறு சாமான்கள் வாங்கச்செல் ரூ. ...						2	6	6
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி செல் ரூ. ...							103	10 8
Pandian Library உபயோகத்திற்குத்தருவிக்கும் Hindu பேப்								

பருக்குச் சந்தா செல்	ரூ. ...		4	...
சங்கமாபீசு Correspondence, V. P. etc சம்மந்தமாக போஸ்டேஜ்வகையிற்செல் ரூ. 27-0-6; தந்திவகையில் செல் ரூ. 4-1-0;				
ஆகமொத்தம் செல்	ரூ. ...		31	1 6
ஆபீஸ் உபயோகத்திற்குத் தருவித்த காமான்களுக்கு ரெயில்வே சார்ஜ் செல்லாக்கியது	ரூ. ...		1	9 ...
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கமாபீசு வைத்திருக்கிற கட்டிடத்திற்கு 1916 ஜூன் ஜனவரிமீ^த்துக்கு வாடகை பாக்கி செல்ரூ. 33-8-0; 1916 ஜூன் மார்ச்சுமீ^ முடிய 1-ஜூன்த்திற்கு எடிட்டர் தொழில்வரி செல் ரூ. 8;				
ஆக மொத்தம் செல்	ரூ. ...		41	8 ...
சங்கம் ஆங்கில கலாசாலை மாணவர்கள் தமிழ்ப்பரீக்ஷை சம்மந்தமாய் செலவுக்காக பரீக்ஷகன் கடத்தப்படும் சென்டர்களுக்கு அனுப்பிய வகையிற் செல்	ரூ. ...		25	15 ...
மதுரை Co-operative Stores ல் சங்கம் Building Fund க்காக வசூலான தொகையை பிரத்தியேகமாகப் போட்டுவந்திருக்கிறதை Withdraw செய்து சங்கம் லைஸ் பிரசிடெண்டும் Building Fund டிரஷாரருமான				

					மகா-ஸ-ஸ-ஸ்ரீ S. Rm. M. Ct. பெத்தாச்சி செட்டியாரவர்களுக்கு அனுப்பியவகையில் செல்	ரூ.	990	1	0
					ஆபீஸ் ஜன்னலுக்கு வெப்பத்தை தடுப்பதற்காக பதா போட்ட வகையில் செல்	ரூ.	2	6	3
					சங்கம் அச்சராஜ்ஜிபதி அவர்கள் உத்திரவுப்படி செந்தமிழ்ப் பத்திராதிபர் இராமநாதபுரம் போய்வர ரயில்சார்ஜ் வகையருவுக்கு செல்	ரூ.	2	0	0
					ஆபீஸ்கட்டிங்மெஷீனில் அடங்காத புத்தகங்களை வெளியேகொடுத்து கட்டிங்செய்ததற்கு சார்ஜ் செல்	ரூ.	1	4	0
					ஆபீஸ் Business சம்மந்தமாக வண்டிவாடகை வகையில் செல்	ரூ.	0	9	0
					தபால்மூலம் இடைத்தலிட்டருக்கு Excess Postage செல்	ரூ.	0	2	0
ஆகமொத்தம் வரவு	ரூ.	828	6	3	ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி Miscellaneous செலவு	ரூ.	996	6	3
சென்ற பிப்ரவரிமீ த்தின் கடைசித்தேதியில் இன்ற பாக்கித் தொகை	ரூ.	2232	10	3	* By Pass Book No. 146. Rs. 1151-14-6	ஆகமொத்தம்செலவு ரூ.	1843		1
					By cash in hand Rs. 66—1—11	*போகபாக்கியிருப்பு ரூ.	1218		5
ஆகமொத்தம்	ரூ.	3061		6		ஆக மொத்தம் ரூ.	3061		6

Audited and found correct,

V. S. Ramaswami,

9—5—16. *Auditor.*

T. A. Subbavenkatarama Iyer,

Manager

28—4—16.

ஸ்ரீ

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து

1916-ஹ்ரு ஏப்ரல்மீ 1ஈ முதல் 30ஈ மூடிவுவரையுள்ள வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.	செலவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.
மதுரை ஜில்லா கலெக்டர் துரை யவர்கள் மூலம் Saptur Estate (Court of wards) இடமிருந்து சஙகத்தக்கு Donation வரவு	ரூ.500—0—0			சங்கம் மானேஜ்மெண்டாபீஸ் சிப் பந்திகளுக்கு 1916-ஹ்ரு மார்சு மாதத்துக்கும், ஏப்ரல்மாதச்சம் பளத்தினின்றும் அட்வான்சாக வும் செல் ...	ரூ. 193—14—0		
புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் தர் பார் ஆபீசிலிருந்து 1916-ஹ்ரு ஏப்ரல்மீ த்திக்குரியசந்தாவாவரூ.	50—0—0			ஷை எடிட்டோரியல் ஆபீஸ் சிப்பந் திகளுக்கு மார்சுமாதத்துக்குச் செல் ...	ரூ. 55—0—0		
ஆக மேற்காட்டிய வி வ ர ப் ப டி Donations வகையரூ வரவு	ரூ. 550	0	0	ஷை பிரிண்டிங் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளு க்கு மார்சுமாதத்துக்கும் ஏப்ரல் மாத சம்பளத்தினின்றும் அட் வான்சாகவும் செல் ...	ரூ.213—8—9		
சஙகம் மெம்பர்களிடமிருந்து பிர வேசக்கட்டணம் உள்பட வரு ஷச் சந்தா வாவு ...	ரூ. 22—7—3			ஷை பைண்டிங் ஆபீஸ் சிப்பந்தி களுக்குமார்சுமீ த்துக்குச்செல்ரூ.	33—5—11		
சஙகம் "செந்தமிழ்"ச் சந்தாதாரிட மிருந்து பத்திரிகைக்கு சந்தா வரவு ...	ரூ. 18—4—0			ஷை பாண்டியன் லைப்ரேரி சிப்பந் திக்கு ஷை மீ த்துக்கும், ஏப்ரல் மீ சம்பளத்தினின்றும்அட்வான் சாகவும் செல் ...	ரூ. 8—0—0		

				பைண்டிங்ஆபீஸ் உபயோகத்திற்கு தோல்வாங்க திண்டுக்கல் போய் வந்தவகையில் செல் ...	ரூ.	1–14–0		
				ஆபீஸ் கட்டிங்மெஷீனி லடங்காத புத்தகங்களை வெளியேகொடுத்து கட்டிங்செய்ய சார்ஜ் செல்	ரூ.	1—8—0		
				ஆபீஸ் business சம்மந்தமாக வண்டிவாடகை வகையில் செல்	ரூ.	1—1—0		
				தபால்மூலம்கிடைத்தலெட்டருக்கு Excess-Postage செல்லாக்கியது ...	ரூ.	0—1—0		
ஆகமொத்தம் வரவு	ரூ.	954	10	9	ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி Miscellaneous செலவு ...	ரூ.	11	8	0
சென்ற மார்ச்சுமீ த்தின் கடைசித்தேதியில் கின்ற பாக்கித் தொகை ...	ரூ.	1218	0	5	*By Pass Book No. 146 Rs. 1251-14-6	ஆகமொத்தம் செலவு	ரூ.	903	9	8
					By cash in hand Rs. 17—3—0	*போகபாக்கியிருப்பு	ரூ.	1269	1	6
ஆகமொத்தம்	ரூ.	2172	11	2		ஆகமொத்தம்	ரூ.	2172	11	2

Audited and found correct,
V. S. Ramaswami,
9–5–16. *Auditor.*

T. A. Subbavenkatarama Iyer,
Manager
4—5—16.

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-கசு.] நளஹு வைகாசிமீ [பகுதி-எ.
Vol. XIV. May—June, 1916. No. 7.

மானிடர்கடமை.*

கனமார்ந்த அக்கிராஸனாதிபதிகளே!

இடம்புரிச்சங்குசூழ் வலம்புரிச்சங்கென யாண்டும்விளங்காகின்ற பண்டிதசிகாமணிகளே! சபையோர்களே! எதேனுமொருவிஷயத்தைக் குறித்துப்பேசுவான்வேண்டி, சங்கப்பலகையிலேறிய சங்கத்தமிழ்நூல் களே ஐயந்திரிபறக்கற்றுணர்ந்த நும்முன் பலவற்றைக் கடகடக்கற்று அங்ஙனம்கற்றபின் அதற்குத்தகுதின்றுதனித்தியங்கும்தன்மைவாய்ந்த பெரும்புலவனுகவிளங்குதல் அவசியமாக; இப்போது மானிடர்கடமை என்றதைக்குறித்த வியாசம்ஒன்றுபடிக்கத் தமிழறிவு கடுகளவுமில்லாத யான் முன்வந்தது எதுபற்றியோவெனின், பிறதேயம்புகுவோர்க்குக் குழந்தையும் வழிவிடுமாறுபோலவும், சங்கீதவித்வானகத்தில், தவழும் குழந்தையும் கைக்குவந்தவாறு தாளம்போட்டுப் பயிற்சிசெய்வது போலவும், அமிழ்தினுமினியதமிழ்மொழியினை ஆர்வமிக்கு உட னடைந்துபோற்றும் நும்போன்ற வித்வக்குழாங்களில் யா னடிக்கடி பயிலும் ஒரு சேர்க்கைமனத்தாலென்க.

மானிடர்கடமையென்பதியாது? அவர்க் கப்பெயர்வாய்ப்பதென்னை? எதுதொட்டு அவர் இங்ஙனம்வந்தனர்? உண்டு உடுத்துப் பூசி முடித் துத் துய்ப்பதற்கோ மற்று, "மற்று நாதவிந்துவுங்கடந்து,சானலை வரை யுஞ் சுட்டுக் கடுவெளிப் பரமானந்தத், தானெனு மலவபிரண்டுக் தவிர்ந்ததன் வசமுங் கெட்டு, மோனமுங் கடந்தே யப்பான் முழுந்த"

* இது, மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் பதினைந்தாம் வருஷோத்ஸவத்தில் பாலேக்காட்டு மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ ராவ்பஹதூர் பி. ஐ. சின்னச்சாமிபிள்ளையவர்கள் அக்கிராஸனத்தின்கீழ் நடைபெற்றஸபையில், திருவாவடுதுறையாதீன ஒதுக்கம் ஸ்ரீலஸ்ரீ நமசிவாயத்தம்பிரான் சுவாமிகளாற், படிக்கப்பட்டது.

*

ஞானியாகவோ? இவற்று ளம்மானிடர்க்குவேண்டுவதென்னை? என்ற இன்னோரன்னவிஷயங்களைப் பல புலவர்பெருமான்களின் வாக்குப் பிரமாணங்கட்கிணங்கச் சிறிது ஆலோசித்தல் தகுதியாம்.

புன்புலால்கொண்ட பற்பல்பிறப்புக்களில் மானிடப்பிறப்பே உயரியது என்பது யாவர்க்கும் ஒப்பமுடிந்த உண்மையென்க. என்னை?

"புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்" என்றும்

'எண்ணரிய பிறவிதனில் மானிடப் பிறவிதான் யாதினு மரிதரிதுகாண்' என்றும் கூறினர் ஆகலின். ஏனைமிருகங்கட்கும் பறவைகட்கும் நீர் வாழ்வனவற்றிற்கும் மனிதனுக்கும் பேதமென்னையெனின் முக்கியமாகக் காணக்கிடப்பது இவர்க்குப் பகுத்தறிவென்னும் அரும்பெரும் திருவருட்செல்வம்வாய்ந்ததொன்றேயென்க. அத்தகையான பகுத்தறிவுகொண்ட அன்னோர்தமக்குப் பெறும்உறுதியென உயர்ந்தோராற் றேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பொருள்கள் நான்கென்ப. அவையே அறம் பொருள் இன்பம் வீடெனமொழியப்படுவன. இவையிற்றை வடமொழிவாணர் தருமம், அருத்தம், காமம், மோக்ஷமெனக்கூறிடுவர். இந்நால்வகைப்பொருள்தம்முள், பெருமைசெறிந்த பரிமேலழகர் கூறியாங்கே வீடென்பது சிந்தையும் மொழியும் செல்லாநிலைமைத்தாதலின் துறவறமாகிய காரணவகையாற்கூறப்படுவதல்லது இலக்கணவகையாற் கூறப்படாதது. அவற்றுள் அறமாவது மனுமுதலியநூல்களில் விதித்தனசெய்தலும் விலக்கியன ஒழித்தலுமாம். அவ்வறம் ஆசாரம், வியவகாரம் பிராயச்சித்தம் என வடமொழிவல்லுநர் வழக்கில்வந்தமுறையே, ஒழுக்கம் வழக்கு தண்டம் என முத்திறத்தது. நால்வகைவருணத்தாரும் தத்தமக்கென ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆச்சிரமங்களினின்றும் வழுவாதிருத்தல் ஒழுக்கமென்றும், ஒருபொருளோநோக்கித் தனதென்னும் அகப்பற்றுமுறையான்வரும் மனவேறுபாட்டிற்கு வழக்கென்றும், வழக்கஒழுக்கநெறியினின்றும் வழுவினரைத் தக்கநெறியில் நிறுத்துவான்வேண்டித் தகவொறுத்தலைத் தண்டமெனவும் யாம் தினந்தோறும் பட்டாங்காகக்கோருகின்றோம். இனிப் பொருளாவது இம்மை மறுமையிரண்டையும் தருவதற்கேற்ற அச்சாணியாகிய பெருஞ்செல்வம்.

அச்செல்வத்தினுனேநிகழ்வது உலகவின்பமும், பாரமார்த்திகவின்ப மும். செல்வமில்லையெனின் ஒருவன் இவ்வுலகின்கண் ஏதொன்றும் செய்யஇயலாது காரமுண்டகுரங்குபோலும் பலபலகிணைக்கலுற்று

"கல்லித்தான் மண்ணைத்தான் காய்ச்சித்தான் குடிக்கத்தான் கற் பித்தானு, இல்லித்தான் பொன்னைத்தான் எனக்குத்தான் கொ டுத்துத்தான் இரட்சித்தானு, அல்லித்தான் சொல்லித்தான் யாரைத்தா னுவத்தா னையோவெங்கும், பல்லித்தான் நிறக்கத் தான் பதுமத்தான் புவியிற்றுன் பண்ணினனே".

என வறுமைதோன்றப்பாடி வருந்துதற்கு இடந்தருகின்றது. திரு வள்ளுவரும் இதனைநோக்கியே,

"அருளிலார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளிலார்க் இவ்வுலக மில்லா கியாங்கு"

எனப் புகன்றிட்டனர். சுருங்கச்சொல்லி விளங்கவைக்குமிடத்து தேவேந்திரபதவிக்கும் தனது ஆற்றலாற் கொண்டுசேர்க்கும் செல்வம்; கடல்பரந்தஉலகிடை அநுபவித்தற்கு இன்றியமையாதது செல்வம்; தனது அறிவுமுதிர்ச்சியானே, வினையினீங்கிய வறிவன்றிருவடிகட்கும் கரைதாக்கும் செல்வம்; ஈண்டுற்பவித்தாரெவர்க்கும் கலனிட்டசோற் றிற்கு உற்றதுணையாய கதியும் குழம்பும்போலும், விண்ணிடைத்துலங் கும் கதிரோன்போலும் இன்றியமையாததெனப்புகல்வது பெற்றும். இனி இச்செல்வத்துடனேயே தோன்றியழிவது இன்பமுமாதலின் அது குறித்து நிரம்பக்கூற நியதியில்லை. ஆகவே அந்தத்தில்வைக்கப் பெற்ற வீட்டைக்குறித்து இனித் தொடர்புபடுத்தலே முறையென்க.

வீடென்பது,

"ஈதலறந் தீவினைவிட் டீட்டல்பொரு ளெஞ்ஞான்றும் காத லிருவர் கருத்தொருமித்—தாதரவு பட்டதே யின்பம் பரணிணைந் திம்மூன்றும் விட்டதே போன்ப வீடு".

என ஔவைப்பிராட்டி அருமருந்தாகச் செவ்வனேவிளக்கிச் செறித் ததற்கிணங்க உலகப்பற்றை அறவேஒழித்து தன்னந்தனியாம் புல னடக்கியமுறையே ஆண்மையினைஞ் ஈஸ்வரனை (பூங்கமலத்தயனோடு மாலறியானை) முறையே வழிபட்டுச்சேரும்இடமே வீடாம். இஃதே

துறவறம். இதனைப் பரிமேலழகர், புறமாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அகமாகிய யாக்கையின்கண்ணும் உளதாய பற்றினை அவற்றது நிலையாமைநோக்கிவிடுதல் என வரைந்துள்ளார். இதுதழுவியே,

"அடல்வேண்டும் ஐந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு"

என்ற திருவள்ளுவர்வாய்மொழி வலியுறுத்துகின்றது. வீடெய்தமுயல்கிற்பார், தம் ஐம்பொறிகளை நசுக்குதல்வேண்டும். அங்ஙனம் பயிற்சி செய்தாரே தம்பாலுற்றபொருள்களைக் கனிந்துதுகாது நீக்குதல் வேண்டும். இன்பதுகர்ச்சியின்கண் ஈடுபடுவார் அவரதுதுகர்ச்சி விறகு பெற்றதழல்போல் முறுகப்பெறுவரல்லது அடக்கவன்மையற்று வாய் பிளந்து கொட்டாவிவிட்டு மனம்வெதும்புவர். ஆதலின், துறவிகள் ஐம்பொறிகளை ஐம்மாயப்பரிகாசங்களென மதிக்க. தம்மைக்கொல்லவந்த மந்திரவாளெனப்பழிக்க. "முயற்சி திருவினை யாக்கும் முயற்றின்மை இன்மை புகுத்தி விடும்"எனும் பெருமொழியை வெறுமொழியாக்காது தாங்கொண்ட அருங்காரியத்தைத் திறமுடன்முடிப்பாரேயாயின் அவர்க்கன்றே அந்தமில்வீடும் அந்தமில்பெருவாழ்வும். அத்துறவிகளே உருவுடம்பும் அருவுடம்பும் நீக்கவல்லுநராவர். அங்ஙனம் முற்றத்துறந்து முழுத்தவமெய்தாதார், சைவசித்தாந்தம் பதினான்கனுள் ஒன்றாய நெஞ்சுவிடுதூதில், சந்தானகுரவர்சாதித்தவாறு,

".....தப்பாமற்
பாவமெனும் பௌவப் பரப்பழுந்திப்—பூவையர்தங்
கண்வலையிற் பட்டுக் கலவிக் கலிபயின்றங்
குண்மை நிலையுணர்ச்சி யோராமல்—நிண்மையினுல்
நாவிற் கொடுமை பலபிதற்றி நாடோறும்
சாவிற் பிறப்பிற் றலைப்பட்டிங்—காவிநிலை
நிற்கும் வகைபாராய்"

எனத் தீவாய்நரகிடையிழுக்கப்பெற்று, மீண்டும் பிறவிகள்தோறும் இளைப்புறுவர் என்பது கரதலாமலகம்போன்று சால அறியக்கிடப்பதாம். ஆதலின், துறவிகள் பற்றுகபற்றற்றுன்பற்றினை. அஃ தெற்றுக்கெனின் எல்லாப்பொருள்களையும் பற்றிநின்ற பற்றற்றமுழுமுதலறிவன் ஓதியவீட்டுநெறியை இஃதே நன்னெறியென்றுபற்ற மனத்திட்கொள்ளலாம் என்பதாம். இஃதே யாவர்பாலும் இருக்கப்பெற்ற

கடமையென்க. முன்ஜென்மங்களிலவர் எத்தனைபாபம் செய்திருப்பினும் தீபம்புக்கவிடத்து இருளழிதல்போல அவர் தவத்தின்முன் பாபம் நில்லாது. அல்லவை தேயஅறம்பெருகும். ஆகவே இத்தகைய சத்தியம் அவரால் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். சத்தியமின்றிச் சன்மார்க்கமில்லையன்றே! சத்தியமென்பது என்றுமழியாதது; மாறுதது; எல்லையற்றது; இரண்டற்றது; எப்பொழுதும் நிலைபெற்ற இன்னோரன்ன அரிய இலக்கணங்கள்பொருந்தியதே சத்தியமென்ப. அஃதாவது உண்மையெனல் சத்தியமாம். சத்தியமாவது ஓம்தத்ஸத் எனும் வேதவாக்கியத்தில் அமைந்துள்ளது. ஓம்-அது உள்ளது எனவே அதுவாவதென்னே? இதனை ஓர்தலே சத்தியமென்க. இதைக்குறித்து ஏகம் சத்தியம்பிரம்ம என்று சுருதிவாக்கியம் மொழியும். கிறிஸ்தவமதகுருவினராய ஏசுநாதர் God is the spirit of Truth என நவின்றனர். மௌனதேசிகர்பால் தீக்ஷையுற்ற தாயுமானவரும்"

"அதுவென்ற லெதுவெனவொன் றடுக்குஞ் சங்கை
யாதலினு லதுவெனலு மறவேவிட்டு
மதுவுண்ட வண்டெனவும் சனகனுதி
மன்னவர்கள் சுகர்முதலோர் வாழ்ந்தாரென்றும்
பதியிந்த நிலையெனவு மென்னையாண்ட
படிக்குநிரு விகற்பத்தாற் பரமானந்த
கதிகண்டு கொள்ளவுநின் னருள்கூர்இந்தக்
கதியின்றி யுறங்கேன்மேற் கருமம்பாரேன்"

என்றுள்ளமுருக உடல்கனியப்பாடியுள்ளதைச் சற்றுநிதானிக்குமிடத்துச் சங்கையற அதனையறிவது கடினமாதலின், மனத்தின்சுத்தியும் காருண்யமும் அன்பும்நிறைந்தசீவனுக்கே அதனையுணர்வது இலகுவென்க. ஒருருவம் உண்டெனினும் இல்லையெனினும்சரி விலக்கினின்றும்வழுவாது தூயநெறிபற்றுவார் அவரைச்சார்வர். அத்தனருள் வேண்டில் அகம் தூய்மைவேண்டும். வாய்மையாலகம் தூய்மையாம்.

"செல்லு மளவும் செலுத்துமின் சிந்தையை
வல்ல பரிசா லுரைமின்கள் வாய்மையை
யில்லை யெனினும் பெரிதுள னெம்மிறை
நல்ல வரனெறி நாடுமி னீரே"

"ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்
நன்றே நினைமி னமனில்லை நாணுமே
சென்றே புகுங்கதி யில்லைதுஞ் சித்தத்து
நின்றே நிலைபெற நீர்நினைந் துய்ம்மினே"—திருமந்திரம்.

திருஸ்துவும் Love is the fulfilment of all laws அன்பிலமர்ந் திறைய எவ்வகைத் தர்மங்களும் நிறைவுறும் அன்பேயவ னெனப்படரேல். "அன்பின்வழியேசத்தியம்". அன்றி அன்பு பரி பூர்ணதசையடைந்தது சத்தியம். இச்சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்க முயல்வான் நிலையற்றபொருள்களின்மீதுள்ளபற்றை அறவேவிலக்கி அவனிடை மனம்வாக்குக்காயங்களைச்செலுத்தி ஞானநூல்களைக்கற் றுப் பாவத்தையறீஇப் புண்ணியத்தைநிறீஇக் கருவிகரணங்களா லமைந்த ஒரு ஆயுதமாகியதேகத்தை உதறுதல் நேர் எனக்கொள்க.

"அன்பும்சிவனுமிரண்டென்ப
அன்பேசிவமென்பதறிந்திலார்
அன்பேசிவமென்பதறிந்தபின்
அன்புஞ்சிவமுமடைகுவர்"

என்ற திருமூலர்திருவாய்மொழியை உய்த்துணர்தலே துறவறம்பூண் டாரது மிகவும் இன்றியமையாத கடமையென்ப. அதனன் இல்லற வாழ்க்கையர் அந்தப்பிரமாணத்தைப்பற்றுதல் வேண்டாவோவெனின் அவர்க்கு மது ஆஸ்பதமாகும்.

இனி இல்லறமென்பது இம்மை மறுமையாகிய இருமையின்பங் களையும் அநுபவித்தற்குரிய இல்வாழ்க்கைநிலைக்குச்செல்லுகின்ற நெறியில்நின்று அதற்குத்துணையாகிய கற்புடைமனைவியோடுஞ் செய் யப்படும்தருமம்.

"இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கும்
நல்லாற்றி னின்ற துணை"

இல்லறத்தில் வாழ்வதாகக் கூறப்படுபவன், நல்லாசிரியனிடத் திருந்து அறநூல்களைக்கற்றுத்தெளிதலும், அரும்விரதமாயபிரமசரிய வொழுக்கத்தானும், இல்லிலிட்டுவனத்தின்கண்சென்று மனையாள்வழி படத்தவஞ்செய்யும் ஒழுக்கத்தானும்,முற்றத்துறந்தயோகவொழுக்கத் தானும், எனக் கூறப்படும் அறிவியல்புவாய்ந்தமூவர்க்கும் தான்செல் லும் நன்னெறிக்கண் நிலையாயினவற்றைச் செய்தலும்வேண்டும்.

இஃதே இல்வாழ்வான்பால் இருக்கும்கடமையாம். விருப்பும் வெறுப்பும் இலனாகித் தன்வயத்தனதல்முதலிய நற்குணங்கள்வயத்தனைய முழுமுதற்பிழம்பாகிய கடவுளே அடைவான்வேண்டி மனிததேகம் பூண்ட எவரும் கல்லாமையால் உளதாகும் இழிவை உணர்தல்வேண்டும்.

"கல்லாதா னூருங் கலிமாப் பரிப்பின்னு
வல்லாதான் சொல்லும் முறையின் பயனின்னு
வில்லாதா னல்ல விழைவின்னு வின்னு
கல்லாதான் கோட்டி கொளல்"

என்னும் சங்கமருவியசெய்யுள்மறக்கற்பாலதேயோ.

"உற்றுழி யுதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும்
பிற்றைநிலை முனியாது நற்றல் நன்றே
பிறப்போ ரனைய வுடன்வயிற் றுள்ளும்
சிறப்பின் பாலாற் றூயமனந் திரியும்
ஒருகுடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளும்
மூத்தோன் வருக வென்னு ரவருள்
அறிவுடை யோனு நரசுஞ் செல்லும்
வேற்றுமை திரிந்த நாற்பா லுள்ளும்
கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்
மேற்பா லொருவ னவன்கட் படுமே"

"எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு"

"கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்"

"உடையார்முன் னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றூர்
கடையரே கல்லா தவர்"

"கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை"

என்பவற்றால், கல்வியின்பெருமை குன்றின்கண்ணிட்டதீபம்போலும் பிரகாசியாநின்றது. அத்தகைச்கல்வியை ஓர்தற்குக்

கற்றுங் கறிக்தடங்கித் தீதொரீஇ நன்றுற்றிப்
பெற்றது கொண்டு மனந்திருத்திப்
பற்றுவதே பற்றிப் பணியறகின் றொன்றுணர்ந்து
நிற்பார் நீணெறிச் சென்றார்

"மறவுரையுங் காமத் துரையு மயங்கப்
பிறவுரையு மல்கிய ஞானத்—தறவுரை
கேட்குங் திருவுடை யாரே பிறவியை
மீட்குங் திருவுடை யார்"

என்கையாலே பல பெரும்பொருள்களைக் கேட்டல்வேண்டும். செல்வமுடைக்கும்படையாய தன்னைவியந்துதருக்கல், தாழ்வின்றிக் கொன்னேவெகுளிபெருக்கல் முன்னிய பல்பொருள்வெஃகுஞ்சிறுமை யென்ற முக்குற்றத்தினையும் புறத்தேநீத்து, நெஞ்சத்து யாம்கல்லம் என்னும் நடுவுநிலைமையாற்கொண்ட கல்வியழகைமேற்கொண்டு, அறி விஞன்மாட்சியொன்றில்லாவொருவன் பிறிதினன்மாண்டதில்லையாக வின் அறிவுடையனதல்வேண்டும். இன்சொல்லே விளைநிலமாக ஈதலே வித்தாக வன்சொற்களைகட்டு வாய்மையெருவட்டி அன்புநீர்பாய்ச்சி அறக்கதிரீனவோர் பைங்கூழ்சிறுகாலைச்செய்து,

மொய்சிதைக்கு மொற்றுமை யின்மை யொருவனைப்
பொய்சிதைக்கும் பொன்போலு மேனியைப்—பெய்த
கலஞ்சிதைக்கும் பாலின் சுவையைக் குலஞ்சிதைக்கும்
கூடார்சுட் கூடி விடின்

ஆகலான், சிற்றினஞ்சேராது பெரியாரைத்துணைக்கொண்டு,

மழையின்றி மாநிலத்தார்க் கில்லை மழையும்
தவமிலா ரில்வழி யில்லை தவமும்
அரசிலா ரில்வழி யில்லை யரசனும்
இல்வாழ்வா ரில்வழி யில்

என்றபாடலால் இவ்வுலகும் அதனிடைநிறுவியகோணும் குடியும் நால் வகைப் பெரும்பேற்றையடைவான் செய்யத்தக்க கருமங்கட்குக் கண் ணுள் ஒளிபோன்ற மழையின்வளங்குன்றுவாறு ஐக்காரியங்களை யியற்றி, நாற்பொருட்பயனுணர்ந்து பஞ்சேந்திரியநிக்கிரகம்செய்தார் தம் குழவிடைப் பயபக்தியும் கற்றுத்தெளிந்தார்தம் அவையின்கண்

விசுவாசமும் தெறிவழாத அந்தணர்குழாத்தில் அமைதியும் அரசன், உபாத்தியாயன், தந்தை, தாய் இன்னோன்னபெரியாரிடம் மரியாதை யும் வாய்ந்து விளங்குதல் ஒவ்வொருவருடைய பெருங்கடமையாம் என்க. இதுவரை கூறியவற்றை அவன் தன்இளமையிலே அநுமானத் தாற் காண்கின்றனுதலின், உரம்பெற்ற காளைப்பருவம்வாய்த்தபின்னர் அவனிருக்குமுறையை யொருவாறுகூறுதும்.

எளிதென விகழா தரிதென வரையாது
நுமக்குநீர் நல்குதி ராயின் மனத்திடை
நினைப்பினும் பிறக்கு மொழியினும் வளரும்
தொழிற்படிற் றினைவிடப் பயக்கும் உணர்த்தின்
இவணும் உம்பரும் துணையே யதனற்
றுறைதொறுந் துறைதொறு நோக்கி
அறமே நிறுத்துமி னறிந்திசி னோரே.

என்பவாகலின் இகபரமிரண்டிற்கும் செல்வத்தையும் போகத்தையும் அதன்பின் வீட்டையும் ஈனுதலான் அறத்தை என்றும் திரிகரணந் தம்மாலும் திருந்திச்செய்தற்பொருட்டு வரவிற்குத்தகுந்த செலவுசெய் பவளாய்த் தன்நாயகனைப் பகைவர்முன்வெறுக்காதுபணியும் ஒழுக்கத் தினளாய்க் கற்புவாய்ந்தாளொருத்தியுடன் இல்வாழ்க்கையென்னும் அரும்பெரும் சகடத்தை யாற்றுதல்வேண்டும். என்னை?

"மருவிய கற்பின் மனையாளுந் தானும்
இருவராய்க் கொண்டுய்ப்பி னல்லால்—ஒருவரால்
இல்வாழ்க்கை யென்னும் இயல்புடைய வாண்சகடம்
செல்லாது தெற்றித்து நின்று"

என்பவாகலின். அங்ஙனம் அறம்செய்யும் பல்பெரும்காரியத்துள்ளும் அன்னதானமே தலைசிறந்ததென அறிஞர் அவாவி நிறுவியஉண்மை யெனக்கொள்க. யார்மாட்டும் நில்லாது சகடக்கால்போலவரும்செல் வத்தினைப் பின்னுவதென்றுபிடித்திராது கற்றோர்க்கும் ஏழை எளியர் கூன் குருடுவாய்ந்தவர்க்கும் இடனறிந்ததவிப்பல்லாரோடுண்டு தன் னைச்சேர்ந்தார்க்கின்சொல்லானும் நன்பொருளானும்மயப்பித்துத் தகை சான்ற நன்மக்களைப்பெறுதலினும் தனித்தோரின்பம் இல்வாழ்க்கை யுள் வேறெவ்விதத்தால்வாய்க்கும். புத் எனும் நரகத்தினின்றும் பெற்

ரோரைக்கரையேற்றுதற்குப் புத்திரரே ஏற்றவராகலின் அத்தகையோரைத் தக்கவாறு கல்வியிற்பயிற்சிசெய்யாதாரினும் பெரும் மடமை வாய்ந்தாரிவ்வுலகிடை எவர்கொல்? அந்தோ; அவரது அஞ்ஞானம் நிறையிருளினும் கொடியதென்க. ஆங்கிலம்போன்ற இராஜபாஷைகளேக்கற்றுத் தெளிதலினேனைக்கம் இருவிகற்பத்தானையது. மேனாட்டுப் பெரும்புலவர் தத்தம் அறிவுமுதிர்ச்சியான்வெளியிடும் அருமருந்தன்ன கழிபெருநோக்கங்களே நந்தம்புலவர்பெருமான்றன் குசாக்கிரமதி நுட்பத்துடன் ஒத்துநோக்குதற்கும் நடுவுநிலையில் நம்மெல்லோரையும் தனிப்பெருங்குடைக்கீழ்க்காக்கும் ஆங்கில கவர்மெண்டாரின் பரஸ்பர வியவகாரங்களே நுனித்தற்கு மியங்குதற்பொருட்டும் யாம் ஆங்கிலங் கற்கின்றுமேயன்றி நமது நடையுடைபாவனைகளையும் மதசித்தாந்தங்களையும் கழற்றியெறிவதற்கன்று. நன்மக்களே! நீர் ஆங்கிலங்கற்பதெல்லாம் நம் அருமை இந்தியாவின்பொருட்டேயென்று மனத்துட்பதிக்க. தும்மால் எம்மட்டுதவி நந்தாய்நாட்டிற் குதவவியலுமோ அதனே விருப்புடன்செய்க. மதுவையுண்டுகளிக்கும் தேனீயைப்போன்று ஆங்கில கவர்மெண்டாரின்தலேவனுயமன்னனுக்கு என்றுமிடையறுத அரசபக்தியுடன் விளங்குதல் நமது உடன்பிறந்தகடமையாமென்க.

> "அரசபத் தியிற்றிளைத்தோ னறிஞரு மவனே ஞாலம்
> பரசிடு முவனேயேற்கும் பகைஞர்கள் நடுங்காநிற்பர்
> சிரமுடன் ஏற்றமென்னத் திகழுவன் ஞாயிறேபோல்
> கரவகல் வேந்தனுள்ளங் கலந்தினி திவர்வன்மாதோ"

என்பது மறக்கற்பாலதேயோ. அரசனே மஹாபுருஷன், மஹாதீரன், தோன்றல், மஹாமேரு, மஹாதியாகி. கடவுளதுபிரதிநிதியெனநியமிக்கப்பட்டமையின், அவனேப் பகைக்கலாகாதென வெள்ளிடைவிலங்கலாக்கும்.

இனித் தேசாபிமானம் மதாபிமானத்தைக்குறித்துச் சிறிதுசொல்லி இவ்வியாசத்தை முடிப்பாம். எந்தத்தேசத்தார்தம் கல்விமுறையில் மதப்பயிற்சியில்லேயோ அத்தேசத்தாருக்குள்ளே சிரேஷ்டமென்று அறியத்தக்கநூல்கள் இல்லேயெனச்சாதிக்க இடம்தரும். தரையிற் புதைந்து மண்ணெடுமண்ணுய்க்கலந்துகிடக்கும் ஒருரத்தினம்போன்ற நமதுஹிந்துமதத்தினின்றே வேதங்களும் உபநிஷத்துக்களும் பிறந்தன.

புராணங்கள் அவைகளின்வன்மையால் எழுதப்பெற்றன. இராமாயணம் மாபாரதம் என்ற பெருங்காவியங்கள் அழியாச்சிறப்புடனமைந்திருப்பது ஹிந்துமதத்தின்மணங்கொண்டென்க. இனி அறுவகைமத வேறுபாடுகளும் யோகசாஸ்திரங்களும் வைத்தியநூல்களும் இலக்கணம் வானசாஸ்திரம் முதலியனவும் உற்பவங்கொண்டன. நம்மருமை ஹிந்துமதத்தினின்றேயாம். தற்போது மேனாட்டாருள் தலைசிறந்தாரெனக்கூறும் பிரிவினரும் நம்நூல்களில் மிகவும் ஆழ்ந்த அருமருந்தன்னகருத்துக்களையும் நடைப்போக்கின் சிறப்பியல்புகளையும் கண்டு வெருண்டதிசயித்த நங்கிரந்தங்களையும் பொன்னேபோற்போற்றி நாளும் கற்றுவருகின்றனர். இத்தகையகிரந்தங்கள் இந்தியா எனுமழகிய தோட்டத்தில் முளைத்துவளர்ந்த மதவிருக்ஷத்தின்கண் அரும்பிப்பூத்த நறுமணப்பூக்களேயன்றி வேறன்று. பின்னர் மதாபிமானம் மறைத்துநிற்றலும் பாஷாதத்துவஞானிகள் தலைக்கிளம்பி வியாக்கியானங்களையும் எண்ணரிய இலக்கணமுறைகளையும் வகுத்தனர். அங்ஙனம்வகுத்த பலபாஷைகளுள்ளும் மால்வரைபுரையும்மாடக்கூடல் ஆலவாயிற்பால்புரைபசுங்கதிர்க் குழவித்திங்களைக் குறுங்கண்ணியாகக் கொள் அழலவிர்சோதி அருமறைக்கடவுளின் ஆணையில் தனித்தியங்கியதமிழே உயரியது. அதனுள்காணுறும் நீதிநூல்களோப்போலும் இவ்வுலகிலும் எப்பாஷையிலும் இல்லையென மொழியலாம். நாலடி நான்மணி நானூற்ப தைந்திணை முப்பால் கடிகம் கோவை பழமொழி மாமூலம் ஏலாதியுடன் ஐம்பெருங்காப்பியங்களாகிய சிலப்பதிகாரம் சிந்தாமணி மணிமேகலை வளையாபதி குண்டலகேசிபோன்றநூல்களும் சங்கம் நிறுவியநூல்களுள் பெரிதும்போற்றத்தக்க அகநானூறு புறநானூறு பத்துப்பாட்டு நற்றிணை குறுந்தொகைகளும் தொல்காப்பியம் பேரகத்தியம் சிற்றகத்தியம் நன்னூல் தொன்னூல் இலக்கணக்கொத்து முதலிய இலக்கணங்களும் அவைகளுள்ளும் வரம்பிலறிவினேதன்மைப்பட வரைந்த இறையனாரகப்பொருளும் மூவர்தேவாரம் மணிவாசகர்தம் திருக்கோவையார் திருவாசகமும் அகத்தியர் வைத்தியநூல்களும் பதி

ணெண்வகைப்புராணங்களும் நிகண்டுபோன்றதொகுதிகளும் எம்மதத்தில் எப்பாஷையில் உண்டு என்பதை எவரேனும் கைவிரல்விட்டு எண்ணக்கூடுமேயோ. அங்ஙனமிருக்குங்காலத்து அத்தகைய நூல்களுச் சிறிதேனும் கல்லாது தன் மாதா வயிறெறிய மகேசுவரபூஜைசெய்வான்போல பிறபாஷைகளிலேயே மனம்வெதும்பிவாழ்தல் எத்தகை இழிவுபடத்தக்கதென்பது சொல்லாமலே அறியக்கிடப்பதன்றே. ஆதலின் நன்மக்களே மதாபிமானமுற்று இனிதுவிளங்குக. பாஷாபிமானத்தை நும் மனத்தினின்றும் நீக்காதகற்க. தமிழ் அகத்தியன்பயந்த செஞ்சொல் ஆர்அணங்கைநீர் எஞ்ஞான்றும்போற்றுக. ஐந்திலக்கணத்தில் இசைவாய்ந்தபண்டிதர்களிடம் ஞானநூல்களுக்கற்க.

"பரிவும் இடுக்கணும் பாங்குற நீங்குமின்
தெய்வம் தெளிமின் தெளிர்தோர்ப் பேணுமின்
பொய்புரை யஞ்சுமின் புறஞ்சொற் போற்றுமின்
ஊனுண் டுறமின் உயிர்க்கொலை நீங்குமின்
தானஞ் செய்மின் தவம்பல தாங்குமின்
செய்ந்நன்றி கொல்லன்மின் தீநட் பிகழ்மின்
பொய்க்கறி போகன்மின் பொருண்மொழி நீங்கன்மின்
அறவோ ரவைக்கள மகலா தணுகுமின்
பிறவோ ரவைக்களம் பிழைத்துப் பெயர்மின்
பிறன்மனை யஞ்சுமின் பிழையுயி ரோம்புமின்
அறமனை காமின் அல்லவை கடிமின்
கள்ளும் களவும் காமமும் பொய்யும்
வெள்ளைக் கோட்டியும் விரகினி லொழுகுமின்
இளமையும் செல்வமும் யாக்கையும் நிலையா
வுளநாள் வரையாது ஒல்லுவ தொழியாது
செல்லுந் தேஎத்துக் குறுதுணை தேடுமின்
மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வீ ரீங்கென."

கடவுள் துணை.

வறுமையிற் செம்மை.

இது, 'தரித்திரகாலத்திலும் ஒழுக்கமும் நாணமுங்கெடாதிருத்தல்' எனப் பொருள்பெறும். இதனைவிளக்குவான் இத்தலையங்கத்தின் கருத்திற்குப்பொருந்த நடத்திக்காட்டியவரும், நமது பண்டைப்புலவர் பெருந்தகையாளர்களுள் ஒருவருமாகிய பெருஞ்சித்திரனார் என்பவருடைய செய்கைகளை ஈண்டு எனக்கு எட்டியவளவு தொகுத்துக்கூறுகிறேன்.

இற்க, இவருடைய செய்கைகளைப்பற்றிக்கூறுமுன் இவர் இன்னார் என்பதைப்பற்றிக்கூறுதல் பொருத்தமானதே. இப்புலவர்பெருமானை நமது சங்கமருவிய செந்தமிழ்நூல்களுள் ஒன்றாகியதும் எட்டுத்தொகையினுள் எட்டாவதாயதுமான புறநானூற்றிற்கண்டபுலவர் பெருந்தகையார் பலருள் ஒருவர். இவர், பிறிதொருவருடையபுகழும் இடையே புகுதாவண்ணம் வேண்டியார்வேண்டியாங்கீத்ததால் எங்குந் தன்புகழையேபரப்பிய கொடைவள்ளலும் முதிரமலைக்குத் தலைவனுமான சுமணனைப்பாடிப் பரிசில்பெற்றவர். அன்றியும், இறந்த வெளிமான் என்னும் வள்ளலைப்பற்றிப்பாடிய கையறுநிலைச்செய்யுளால் இவர் அவனாலும் ஆதரிக்கப்பெற்றுள்ளார் என்று ஊகிக்கப்படுகிறார்.

இவரதுபெயரை நோக்கையிற் சித்திரக்காரன் தான் எடுத்துக் கொண்டபொருளைப்பற்றிய முழுவிவரமும் அதனைக்காண்பார்க்கு எளிதிற்புலனும்வண்ணம் எவ்விதம் ஒன்றனைச் சித்தரிக்கின்றானோ, அவ்விதமே இப்புலவர்பெருமானுந் தாங்கொண்டகருத்தைமுழுமையுங் கற்போர்க்குங் கேட்போர்க்கும் எளிதிற்புலனும்வண்ணந் தம்பாட்டுக்களைச் சீரியநடையிற் சித்திரிக்கின்றாராதலின் இவர் பெருஞ்சித்திரனார் என அக்காலத்தவராலே புனைந்தழைக்கப்பெற்றனர்போலும் எனவெண்ண இடமுண்டாகின்றது. இஃ தெம்மட்டிற்பொருந்துமோ?

இனி ஈண்டுக்கூறப்பெறவேண்டுவது இப்பெருந்தகையாளருடைய செய்கைகளேயாயினும் நமது தலையங்கத்திற்குப்பொருந்த முதற்கண் இவரது வறுமைக்கொடுமையைப்பற்றிக்கூறுதல் அவசியமானது.

இவர் மிக்கவறுமையுற்றவர். இவர் குமணனைப்பார்த்துக் கூறுகையிற் றமது மிடித்துன்பத்தை அவனுக்குத்தெரிவிக்கஎண்ணித் தம் மனைவியின் நிலைமையைக்கூறுபவர்போல் குமண! எனதுமனைவி வறுமையினுலே தனக்குள்ள இயற்கைநிறம்மாறி வேறுபட்டமேனியையுடையள்; அவள் தனக்குற்ற வறுமைத்துன்பத்தை நினைக்குந்தோறும் அங்ஙனவு தன்னைவருத்த வருந்திக்கொண்டிருப்பவள். தன்பிள்ளைகள் பாலற்ற தன்னுடையமுலைகளைச் சுவைத்தல்கண்டு வருந்துபவள். உணவிற்குத்தக்க அரிசிமுதலாய வேறுஒன்றும் இல்லாததனுலே குப்பையிலேமுளைத்ததும் அடிக்கடி கொய்யப்படுவதனல் முதிராததுமான இளையதளிரைப்பறித்துக்கொணர்ந்து உப்பின்றித் தண்ணீரிலிட்டுக் காய்ச்சி அதனைஉண்பவள். அழுக்கோடுகூடிய உடையினையுடையவள்' என்ற பொருளமைந்த,—

... ...
பசந்த மேனியொடு படரட வருந்தி
மருங்கிற் கொண்ட பல்குறு மாக்கள்
பிசைந்துதின வாடிய முலையள் பெரிதழிந்து
குப்பைக் கீரை கொய்கண் ணகைத்த
முற்ற விளந்தளிர் கொய்துகொண் டுப்பின்ற
நீருலே யாக வேற்றி மோரின்
றவிழ்ப்பத மறந்து பாசடகு மிசைந்து
மாசொடு குறைந்த வடுக்கைய ளறம்பழியாத்
தவ்வா ளாகிய வென்வெய் யோள்;—
... ...

என்ற புறநானூற்றின் கடுகூ-வது செய்யுளின் அடிகளால் இவர் தமது வறுமையைக் குறிப்பிடுகிறார்.

அன்றியும், 'பால்பெறுத தனதுசிறுவன் கூழையுஞ்சோற்றையும் விரும்பி விரைவாகச்சென்று உள்ளே ஒன்றுமில்லாது வரிசைவரிசையாக அடுக்கிவைத்திருக்கும் வெற்றுச்சட்டிகளைத் திறந்து திறந்து பார்த்து ஆங்கு உணவிற்கான ஒன்றையுங்காணுது அழுகின்றவனைக் கண்ட எனதுமனைவி புலிவருகிறது என்றுசொல்லிப் பயமுறுத்தியும், அம்புலியைக்காட்டி மகிழ்வித்தும் அவனைச் சமாதானஞ்செய்யமுடியாதவளாய் வருந்திக்கொண்டிருக்கிறுள்' என்றபொருளமைந்த,—

... ...
புல்லுரீக் குடிமிப் புதல்வன் பன்மாண்
பாலில் வறுமுலீ சுவைத்தனன் பெரூஅன்
கூழுஞ் சோறுங் கடைஇ யூழி
னுள்ளில் வறுங்கலந் திறந்தழக் கண்டு
மறப்புலி யுரைத்த மதியங் காட்டியு
நொந்தனள்;.....
... ...

என்ற கசூ0-வது செய்யுளின் அடிகளாலுங் தமது வறுமைத்துன்பத் தைக் குறிப்பிடுகிறூர்.

இவற்றால் இப்புலவர்பெருந்தகையாரது வருமைத்துன்பம் ஒரு வாற்றுன் விளங்கும்.

இனி, இவருடைய செய்கைகளைக்கூறி என்கருத்தை ஒருவாறு முடிக்கிறேன்.

இவர் ஒருகாலத்தே தமதுவறுமையைப் போக்கிக்கொள்வான் அதியமான் நெடுமானஞ்சியைப்பாடிப் பரிசில்வேண்டினர். அவன் இவருக்கு எதிரேவந்து இவரோடு அளவளாவாது பரிசிலுமாத்திரங் கொடுத்தனுப்பினன். ஆனல் இப்புலவர்பெருந்தகையாரோ அப் பரி சிலைப் பெரிதாகவெண்ணுது 'இவ்வரசன் எம்மை அழைத்து நேரிற் பார்க்கவில்லை. பரிசிலுமாத்திரந்தந்தனன். நாம் இலாபம் ஒன்றனையே பெரியதாக எண்ணினேமல்லம். இவன் நம்மைஅழைத்து நமது கல்வி முதலாயவற்றையறிந்து இதனினுஞ்சிறியதொரு பரிசிலைத்தந்தாலுமி னும் நாம் அதனைப் பெரியதாக ஏற்றுக்கொள்வோம். ஆதலின், நம்மை யறியாதுகொடுத்த பரிசிலை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளோம்' என்ற பொரு ளமைந்த,—

குன்று மலையும் பலபின் னெழிய
வந்தனென் பரிசில் கொண்டனென் செலற்கென
கின்ற வென்னயங் தருளி யீதுகொண்
டீங்களஞ் செல்க தானென வெண்ணு
யாங்கறிந் தனனே தாங்கருங் காவலன்
காணு தீத்த விப்பொருட் கியானேர்
வாணிகப் பரிசில் னல்லேன் பேணித்
தினையனைத் தாயினு மினிதவர்
தினையள வறிந்து கல்கினர் விடினே;

என்ற உ0அ-வது செய்யுளால் அப்பரிசிலை மறுத்துவிட்டனர்.

மேலும், இவர் பிறிதொருகாலத்தே வெளிமானூர் வெளிமான் என்னும் வள்ளலைப்பாடிப் பரிசில்வேண்டிச்சென்றனர். அச்சமயம் அவன் இறக்குந்தருவாயிலிருந்தான். ஆயினும், அவன் இப்பெருந் தகையாளரது வரவை அறிந்து தனது தம்பியாகிய இளவெளிமானை விளித்துப் புலவர்பெருமானுக்குப் பரிசில்கொடுத்தனுப்பும்படி சொன்னன். ஆனால் அந்த இளவெளிமானோ நமது புலவர்பெருந்தகையாரது பெருமைக்குத்தக்கவாறு கொடாது சிறிது கொடுத்தனன். இங்ஙனமில் இப்புலவர் அப்பரிசிலைப்பெறுது அவனைப்பார்த்து 'நீ, எம்மை அவமதித்துச் சிறிதுகொடுத்தமையின் யாம் இதனை ஏற்றுக்கோள்ளோம். அன்றியும் புலி, தன் உணவிற்குப்போதியதென்றுபார்த்து வீழ்த்திய யானையாகிய உணவு கைதவறின் அதற்காகத் தனக்குப்பற்றுத எலியைப்பார்த்து உண்ணுமா? நின் தமையனாகிய வெளிமானுடைய வந்து தமதுவறுமையைப்போக்க எண்ணும் பரிசிலர்களது ஆசைசக்குச் சோற்றுப்பானையிலேதோன்றிய நெருப்பைப்போன்ற உன்னிலே தரப்பெற்றபரிசிலை யாம் ஏற்றுக்கொள்ளோம்' என்று கூறியதுடன் மீட்டும் அவனைப்பார்த்து 'எமக்குத்தகுந்ததும் இதனில் உயர்ந்ததுமாகிய பரிசிலைப்பெற்றுவருகிறோம்; காண்பாயாக' என்றுங்கூறி அங்கிருந்தும் புறப்பட்டுக் குமணனையடைந்து அவனைப்பாடிப் பரிசில் வேண்டினர். அவன் இவரது எண்ணப்படியே வேண்டியபரிசிலோடு யானையையுந்தந்தான். அவற்றைப்பெற்ற இப்பெருந்தகையார் முன்னர்த்தாங்கூறியவற்றைமுற்றுவிக்கவேண்டி வெளிமானூருக்குவந்தார். அவ்வூர்க்காவன்மரத்திலே தமக்குப்பரிசிலாகக்கிடைத்த யானையைக் கட்டினர். பின்னர் இளவெளிமானை அழைத்து அவனுக்குத் தாம் பரிசிற்பெற்றுவந்ததைக்காட்டித் தம் மூருக்குச்சென்றார். இங்கு,

"இரவலர் புரவலை நீயு மல்லை
புரவல ரிரவலர்க் கில்லையு மல்ல
ரிரவல ருண்மையுங் காணினி யிரவலர்க்
கீவோ ருண்மையுங் காணினி நின்னூர்க்
கடிமரம் வருந்தத் தந்தியாம் பிணித்த
நெடுநல் யானையெம் பரிசில்
கடுமான் மோன்றல் செல்வல் யானே"

என்ற (புறம்—கஉஉ-வது) பாட்டுக் கவனிக்கத்தக்கது.

இம்மட்டோ இப்பெருந்தகையாளரதுசெய்கை: கேளுங்கள்: இன்னுங்கூறுவல்.

இவ்வாறு வருந்திப் பரிசில்பெறும் இவர் தாங் குமணனுற்பெற்ற அப்பரிசில்களைத் தம்மனையாளுக்குக்காட்டி அவளைப்பார்த்து 'மனைக் குரியவளே! நீ இவற்றை உன்னைக் காதலித்தவர்களுக்கும், உன்னுற் காதலிக்கப்பட்டவர்களுக்கும், உன் சுற்றத்தார்களுக்கும், உனக்கு முன்னேகொடுத்துதவியவர்களுக்கும் வேண்டியவளவுகொடுத்துதவுவ தோடு இவர்களையல்லாத வேறு எவராயிருப்பினுஞ்சரி அவரை இன்ன ரென்றும் இன்னதன்மையரென்றுங்கருதாது என்னைக் கேட்கவேண்டு மென்று மெண்ணுது உன் இஷ்டப்படி அவர்கட்கும் வேண்டியதைக் கொடுத்துதவுவாயாக' என்று,

"நின்னயந் துறைகர்க்கு நீயந் துறைகர்க்கு
மன்மாண் கற்பினின் கிளைமுத லோர்க்குங்
கடும்பின் கடும்பசி தீர யாழநின்
னெடுங்குறி யெதிர்ப்பை நல்கி யோர்க்கு
மின்னேர்க் கென்னு தென்னெடுஞ் சூழாது
வல்லாங்கு வாழ்து மென்னுது நீயு
மெல்லார்க்குங் கொடுமதி மனைகிழ வோயே"

என்ற புறப்பாட்டால் (கசுஙூ) இவர் தமது மனைநிலையை நமக்கு நன்கு விளக்குகிறார்.

பாருங்கள்! இப்பெருந்தகையாரது மனைநிலையையும் உத்தம குணங்களையும் இவ்வாறிருத்தலல்லவோ வறுமையிற் செம்மையாகும்?

இத்துணையுங்கூறியவாற்றுல் வறுமையிற் செம்மையென்றுல் என்ன என்பதும், பெருஞ்சித்திரனுரின் வறுமைத்துன்பமும், அவர் அக்காலத்தும் ஒழுக்கம் நாண முதலாயவற்றைக் கைவிடாதிருந்ததும் ஒருவாறுபுலனும். சுபம்.

ஊ. சா. வேங்கடராமன்,
தண்டமிழ்த்தொண்டன்.

ஸ்ரீ:

பெண் கல்வி.*

அவைத் தலைவரவர்களே!

மகாராஜா அவர்களே!

மற்றுமுள்ள பெரியோர்களே!

அறிவுதம்பும் பண்டிதர்கள்கூடியிருக்கும் இந்தச்சபையிலே சிறுமியாகிய நான் நிற்கப்பெற்றது என் பாக்கியமே. இவ்வாண்டு நிறைவுவிழாக்கருதி நேற்றும் நேற்றுமுன்தினமும்வந்து இங்குநடந்தன வெல்லாம் கண்ணுற்றுங் கேட்டும் மிக மகிழ்ச்சியடைந்தேன். நான் இங்குநிற்க அநுமதிகொடுத்த உங்கள்பெருமைக்குணத்தை நான் நன்றாய் அறிகின்றேன். இப்பொழுது நான் பெண்களுடைய பிரதிநிதியாகநின்று எங்கள்குறைகளை மன்றாடிச் சொல்ல வந்திருக்கின்றேன். வேறு ஒன்றும் இல்லை. இத்தமிழ்ச்சங்கத்தாரால் முதலுட் கொடுக்கப்பெற்ற அறிக்கைப்பத்திரத்தினும் பிறவற்றினும் சரஸ்வதியின் படம் அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் வகுப்பினராய இச்சரஸ்வதியை நீங்கள் தலைமேல்வைத்திருப்ப, நீங்கள் எங்களை அவ்வாறு வைக்கவேண்டாவோ! எங்கட்குக் கல்விகொடுக்கின் நாங்கள் உங்களைப் போன்ற அறிவுடையோர் ஆகோமோ! இச்சங்கப்பத்திரத்தில், பெண்பாலார்க்குத் தனியிடமுண்டு என்று குறிக்கப்படவில்லையே! 'அந்தோ தென்னகொடுமை' நாங்கள் இம்மன்றத்தில் வருதல்கூடாது என்று நீங்கள் எண்ணுவீராகில் நானும் இப்பொழுதே இம்மேடையினின்று இறங்கிவிடுகின்றேன்! அறிவாளர்களாய உங்களில் எவரைக் கேட்டாலும் பெண்கல்வி அவசியம் என்றே சொல்வீர்கள்! மற்றும் அதைச் சொல்லில்மாத்திரம்வைக்காது செயலிலும் காட்டவேண்டாவோ! இங்குக் குழுமிய எல்லார்க்கும் மனைவி, தமக்கை, தங்கை, அன்னை இன்னோரன்ன பெண் சுற்றத்தார் இருக்கின்றாரல்லவா! அந்தப்பெண்மணிகளை நீங்கள் ஏன் உடன்கூட்டிக்கொண்டுவரக்கூடாதோ! இதை நன்றாய் ஆலோசியுங்கள். நீங்கள் அநுபவிக்கும் இந்தக்கல்வியின்பத்தை

---

* இது மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் பதினேந்தாம் வருஷோத்ஸவத்தில், பாலேக்காட்டு மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ பி. ஐ. சின்னச்சாமிபிள்ளையவர்கள் அக்கிராசனத்தின்கீழ் நடைபெற்றசபையில் ரா. சுப்புத்தாய் அம்மாளால், படிக்கப்பட்டது.

நீங்கள் அபிமானிக்கின்ற உங்களுடைய பெண்மக்கள் அனுபவிக்கலா காதோ! " யான்பெற்ற இன்பம் பெறுகஇவ் வையகம் " எனப் பெரி யோர் கூறியுள்ளனரே. உங்களுடையவாழ்விலும் தாழ்விலும் பங்கு வைக்கின்ற எங்கட்கு நீங்கள் இப்பொழுது அனுபவிக்கின்ற ஆநந்தத் திற் பங்குவேண்டியதில்லையோ. நீங்கள் தருமசீலர்களன்றே உங்க ளுடையபெண்மக்களே நாடகம் முதலிய விளையாட்டுக்கூட்டத்திற்குச் சிலர் கூட்டிப்போவதை நாங்கள் கேட்டிருக்கின்றுமே. நாங்கள் உங்களுடைய கருணைக்குப்பாத்திரர்களல்லவோ! இத்தகைய பட்டி மண்டபம் ஏறி எங்கள்குறைகளை உங்கள்முன்னர் விண்ணப்பிக்கநேரிடு கின்றதே! நீங்கள் எங்களைக் கைவிட்டீர்களானால் எங்கட்கு உங்களை விடவேறுகதியுண்டோ. கல்வியுடைமை பொருளுடைமை என்றி ரண்டுசெல்வமும் செல்வமெனக்கண்டாமன்றே. இவ்விருசெல்வமும் பெண்மக்கட்கு உரியவைகள் அல்ல ஆகின்றனவே. சட்டவாயிலாகப் பெண்மக்கட்குப் பொருட்செல்வம் இல்லையென்று சட்டம் விதித்துக் கொண்ட ஆண்மக்களே! பெண்மக்கட்குக் கல்வியும் ஆகாதென்றுவிதிப் பது நியாயமென்றுநினைக்கிறீர்களா! இரண்டுசெல்வங்களுள் ஒன்றே னும் எங்கட்கு இல்லையானால் எங்கள்கதி யாதாகும். சற்று அமர்ந்து எங்கள்மீது தங்களுடைய கருணைக்கண்களை நோக்குங்கள்.

சங்க இலக்கியங்களிலே வெள்ளிவீதியார் காமக்கண்ணிமுதலிய பெண்மக்கள் கல்விகற்று இனியசுவைத்தாயபாக்களைப்பாடியிருக்கின்றா ரென்றும், அவர்கள் அக்கல்வியின்பயனாக நல்லொழுக்கத்தினின்று நல் வாழ்வுவாழ்ந்திருக்கின்றார்களென்றும் என்னாசிரியர்வாயிலாகவும், என் கணவனார்வாயிலாகவும், மற்று, சிறப்பாக, நேற்றும் தம் வாய்மொழி யான் நம் பண்டைத்தமிழ்மக்களது ஏற்றத்தைத் தெரிவித்து நமக்கு அறிவுகொளுத்திய சிறப்புறு சேதுநாட்டின் அரசரால் ஆதரிக்கப் பெற்றுத்திகழும் நல்லிசைப்புலவராய மகா-ஸ-ஸ-ஸ்ரீ ரா. ராகவையங்கா ரவர்கள்விடுத்த செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில் நல்லிசைப்புலமைமெல்லிய லார் என்னும் விஷயவாயிலாகவும் நன்கு அறிந்துள்ளேன். அவர்க ளாற் பாடப்பெற்ற பாக்களைப்படித்து உணர்வுவரப்பெற்றும் எங்களை இப்பொழுதையநிலையில் வைத்திருப்பதேன். அறிவுடையீரே ! கேண்மின்.

காதலனும்; காதலியும், 'ஓராவிற்கு இருகோடு' முளைத்தாற்போல அன்பாற்பிணைக்கப்பட்டுவாழ்ந்தார்கள் என்று இறையனாரகப்பொருளி விருப்பதை என் சுவனவர்வாசிக்கக்கேட்டுள்ளேன். மற்றும் நம் தமிழ்மக்கள் வீரத்தன்மைவாய்ந்தவர்களென்று மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ மு. ராகவையங்காரவர்கள் தமிழ்ப்புராதன கலைஞன் என்ற இதழில், வீரத் தாய்மார்கள் என்ற தலைப்பெயரிட்டு எழுதிய கட்டுரையால் நன்கு உணர்ந்திருக்கின்றேன்.

இச்சங்கத்திற்கு இம்மூன்றுநாளும்வந்ததில் நீங்கள் எத்துணை எங்கட்குத் துணைபுரிகின்றீர்களென்று நான் அறியலானேன். கல்வி ஆசைகொண்டுள்ள என்னிடத்தினின்றும் அவ்வாசையைக் களைந்து விடுவீர்களென்று எண்ண இடமுண்டு. உலகத்தார்தூற்றும் பழி மொழிகட்கஞ்சி நம்மைப்போன்றபெண்கள் இச்சங்கத்தில்வந்திருப்பார் கள், நாமும் அவர்களுடன் உட்கார்ந்துகேட்கலாம் என்றுவர இக்கட்ட டத்தின் தென்பக்கம் எங்கள்வகுப்பினராய பெண்மணிகள் இருக்கப் பெரிது நாணிழந்து கைம்மைபூண்டமகளிர்போல் வெறுமையாய்ப் பாழாய்க்கிடந்ததைப்பார்க்க என்மனம் பட்டபாடு என்னவாயிருக்கு மென்று நீங்களே அறிந்துகொள்ளுங்கள். நான் அடைந்த இப்புழுக் கத்திற்குக் காரணமுண்டு. அது எது என்றால் நான் தன்னந்தனியே இருந்ததேயாம். "நம்மனைவி, தமக்கை, தங்கை, தாய்முதலியோர் சங்கஇலக்கியங்களையும் மற்றுமுள்ள நூன்பொருள்களையும் கற்றிருக் கின்றார்களே. அவர்கள் வரவேண்டிய அவசியமில்லையே" என்று நீங்கள் கருதிக்கொண்டாலும், அறிவிலிகளாகிய என்போலியரை ஊக் குவதற்காகவாவது நீங்கள் உங்கள்பெண்களை அழைத்துவருதல்கூடா தோ. ஆங்கிலக்கல்வியும்பெற்ற நீங்கள் இவ்வாறு பின்வாங்குவீர்களா கில் மற்றவர்கள் முன்வாரியாகவருவது எங்ஙனம்! உங்கள் மௌ னத்தைப்பற்றி நீடுநினையுங்கள். நினைந்தபின் தெளியுங்கள், தெளிந்த பின் அவ்வாறு ஒழுகுங்கள்; நிற்க.

இம்மதுரையிலேயே 'இந்துமாதர்சங்கம்' என ஒரு, பெண்கள் சங்கம் உண்டுஎன்று அறிகின்றேன். இங்குக்கூடியிருக்கும் பெரியோர் களிற் சிலரது மனைவியராவது பெண்களாவது அச்சங்கத்தின் அங்கத் தினராயிருப்பார்களென்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் செய்வனஇன்ன

என்று நீங்கள் அறிவீர்களா? நம் பண்டைத்தமிழ்நூல்களே வாசிக்கின் றீர்களா, சிறுமியாகியநான், எல்லார்எற்றமும் கருதியிருப்பதால், அக் கருத்து முற்றுப்பெற, உண்மையை, உள்ளவாறுகூறவேண்டியதிருப்ப தால் முன்கேள்விக்கு இல்லைஎன்றேகூறி அங்கு நடப்பவற்றை நீக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லுகின்றேன். எனதுஅறிவுக்கும் அனுபவத் திற்கும் எட்டியமட்டும் தூத்துக்குடியிலுள்ளபெண்கள்சபை நல்லவேலை செய்கிறதென்று சொல்லுவேன். இவ்வூர், 'பெண்கள்சபை' தடுமாற்ற நிலையிலிருப்பதற்குக் காரணமுண்டு. அஃது என்னையோவெனின், அச்சபை அங்கத்தினருக்குத் தமிழ்மொழியின்மாட்டு ஆர்வமின்மை யே.

தமிழ்மொழியைவளர்க்கவந்த இம்மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் சங் கக்கலாசாலையில் ஆண்மக்கள்பயின்றுவருகின்றார்களேயன்றிப் பெண் மக்கள்பயின்றுவருகின்றார்களென்றுசொல்வதற்குஇடமில்லையே! ஆண் மக்கள்செய்த புண்ணியந்தானென்னே? மற்றிப் பெண்மக்கள்செய்த பாவந்தானென்னே? சங்கத்தலைமைபூண்டபெரியோர்களே! தமிழ் மொழிவளர்க்கவந்த தந்தைமார்களே! பாஷையைச்சொல்லும்பொழு தெல்லாம் தாய்ப்பாஷை என்றுசொல்லக் கேட்டேனே. தாய்ப் பாஷைக்கு உரியவர் தாய்மார்களோ? மற் றித்தந்தைமார்களோ? சொல்லுமின். தாய்ப்பாஷையாகிய தமிழ்ப்பாஷையைத் தாய்மார்க ளாகிய பெண்மக்களேக்கொண்டு வளர்க்கலாகாதோ! உயர்ந்த ஆண்மக்க ளாகிய உங்களேப் பெற்றுவளர்த்தது தாய்மார்களாகிய நாங்களே என் பது மெய்யானால் உங்களேவளர்க்கும் எங்களிடத்து நீங்கள்பேசும் தாய் மொழியை வளர்க்கும்தகுதி, மிகுதியும் காணமாட்டீர்களோ! குடும்பங் களில் உங்கட்கு வாழ்க்கைத்துணையாகஇருக்கும் எங்களே நீங்கள் நம்பாதிருந்தால், குடும்பம் எவ்வாறு செவ்வனேநடைபெறும்! எங்கள் நிலைமையும் யாதாகுமென்று கூர்ந்து யோசிக்கவேண்டுகின்றேன்.

இந்தச்சந்தர்ப்பத்தில் இவ்வூரிலுள்ள நன்மைபரிபாலனசபையைப் பற்றிச் சிறிதுசொல்ல விழைகின்றேன். மீனாட்சியம்மன்கோவிலில்

தெற்குஆடிவீதியில் மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ பாண்டித்துரைச்சாமித்தேவரவர்களால் கட்டுவிக்கப்பட்ட பஜனைமடத்தில் இந்தச்சபை நடைபெறுகின்றது. இந்தச்சபையில் பெண்களின் அபிவிருத்தி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இச்சபையில், பெண்மக்கட்காக உழைப்பவர்கள், என்னுடைய அபிவிருத்தியைமேற்கொண்ட எனது கணவனுரும், எனது சகோதரர் கண்ணனுரும், மற்று என்னுடையகணவனுருக்கு நேசரும் மதுரை செட்டில்மென்டாபீஸ் தலைமையெழுத்தாளரும் எனக்குத் தமிழறிவை அன்புடன்குழைத்துஊட்டிவருபவரும்ஆன மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ நெல்லை கி. சோ. காந்திமதிநாதப்பிள்ளையவர்களுமேயாவார்கள். பெண்மக்கட்காக இவர்கள் பாடுபட்டுவருவது நாங்கள் என்றும் மறக்கற்பாற்றன்று. இவர்தம்முயற்சி நன்முயற்சியாகுக என்று எல்லாம் வல்ல முழுமுதற்கடவுளை இறைஞ்சுகின்றேன். பெரியோர்களே! தங்கள்சந்நிதானத்திற் சிறுமியாகிய நான் உரைத்தபுன்மொழிகளை நன்மொழிகளாகக்கொண்டு எங்கள் (பெண்பாலர்)மேல் அன்புவைத்து எங்களை முன்னுக்குக்கொண்டுவர முந்துமின். நான் வேறுசொல்ல வேண்டுவது ஒருகாரியமுண்டு. அஃது என்னெனின், உதவியற்ற இந்துப்பெண்மக்கட்குத் தனிநிலையம் ஒன்று தாபிக்கவேண்டுமென்பதேயாகும். அம்முயற்சி கைகூடுவதற்குப் பெண்மக்களாகிய எங்களால் என்னஇயலும்? அது, இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் செந்தமிழ் நாட்டுச் சேதுபதியெங்கோன் திருவுளம்வைத்தால், செவ்வனேமுடியும். நான் உங்களிடத்துத் தூதுசொல்லவந்த நற்செய்தி இதுவேயாகும் என்று நினைந்துகொள்ளுங்கள்.

அற்றூர் அழி பசிதீர்த்தல் அஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள் வைப்புழி.

ரா. சுப்புத்தாய்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் பதினைந்தாம்வருஷோத்ஸவ

மங்கலவாழ்த்து.

ஆசிரியவிருத்தம்.

1. கங்கா நதியைச் சிரம்புனைந்த கருணை கரனு முமையுமவர்
காதற் புதல்வன் ஆறுமுகக் கடவுள் தானும் எழுந்தருளிச்
சிங்கா தனத்தி னிருந்துசெங்கோல் செலுத்தி யினிய தமிழ்மதுரைத்
தேக்கி யதனுல் இந்நகரைச் சிறந்த மதுரா புரியாக்கி
மங்கா திலங்குந் தமிழ்செழிக்க வளர்க்கு மதனுற் சிறப்புறுதம்
வழியைச் செழியர் மரபாக்கி மகிமை பெறச்செய் ததன்பின்னர்
கொங்காம் நறும்பூம் பொழின்முகவைக் கோமான் பாஸ்கரேந்திரனும்
குரிசில் பெரிய தந்தைதிருக் குமர னுதி யினிததித்தே

2. பாண்டித் துரையென் றுயர்செழியர் பட்டம் படைத்த வவன்றனே
வேண்டித் தருமம் பாற்கரவேள் வியன்பே ருதவி யடைந்தினிதே
யீண்டித் திகழ்தான் காஞ்சங்கந் தாபித் தியைந்த தலைமையுந்தான்
பூண்டுதிக் குமரித் தமிழணங்கு பொலிவுற் றோங்கப் புரந்ததன்பின்

3. சீரார் கலைஞர் திருமதியோ தெளிதீந் தமிழின் பொருட்டிறையோ
நீரார் புவிமங் கலந்தானே நினைந்து புரிந்த பெருந்தவத்தால்
நேரார் பணியப் படிகளிக்க நிறையுஞ் சைவ நெறிதழைக்க
ஏரார் புகழ்ப்பாற் கரஸேது பதியி னினிய கண்மணிபோல்

4. மன்னும் முகவா புரிவிளங்க மறையோர் வேள்வி வகையிலங்கக்
கன்ன னெனவே பிதாமுறையுங் கண்டு பலருங் களிப்படையப்
பொன்னின் அருளுங் கலைமகளும் புகழ்மா மகளும் பொருந்தியியற்
கன்னி நறுந்தண் டமிழ்புரக்கக் கருதி யுதித்த நிருபதியாய்

5. தங்கள் கவின்சேர் அரண்மனையுட் டங்கக் கோயில் வீற்றிருக்கும்
மங்கை குமரி யபிராமி வாமி யுமைசங் நிதியிலுயர்
திங்கள் புரட்டா யினவராத் திரியின் மகிழ்ந்து சிரத்தையுடன்
நங்கள் கழகம் புரப்பதுபோல் நான்காஞ் சங்க மாமிதையும்

6. பொன்னு மளவில் புத்தகமும் பொருந்து மிடமுந் தந்ததினுற்
றன்னே நிகர்ப்பா ரின்மையினுற் றுனே யுவமை தனக்காகி
நன்னர் பொருந்து நிரந்தரவக் ராச னுதி பதியாகி
மன்னு தமிழ்காத் தினைபரப்பு மகிமை கருதி யுலகுசொலும்

7. திங்கத் தமிழ்காட் டரசனெனுஞ் சுகுணன் ராஜ ராஜேசன்
சங்கத் திருக்கை புகழ்ச்சின்ன சாமிக் குரிய தெனத்தேர்ந்து
திங்கட் குழவி திகழ்சடிலச் செழியன் ஈகரிற் பதினேந்தாஞ்
சங்கச் சமையுற் ஸவகழகந் தன்னிற் றலேயா சனத்திருத்தி

8. எல்லா வுலகும் புகழ்தமிழா மின்பாற் கடலி னிலங்குகவி
வல்லார் களேக்கூய் காற்பொருளாம் மத்து நிறீஇச்சொன் னூற்கயிற்றுல்
எல்லார் மதிதோய்த் தரன்நாவால் இழுத்து மதித்திவ் வுலகிலுளோர்க்
கெல்லாஞ் சங்கத் தமுதூட்டும் இராஜ ராஜ னெனுந்திருமால்

வெண்பா.

9. விண்ணிற் புலவர்முன்பால் வேலையமு தண்டதுபோல்
எண்ணிப் புலவருமிவ் வின்றமிழின்—கண்ணமுதண்
காரணத்தால் நீடு களிப்படைந்து வாழ்வுறுவர்
ஏரணத்தால் எய்தியவா றீண்டு.

10. செய்யாள வைகாசி தேதியைந்திற் சங்கத்தத்
தியவையமுன் ரும்வரு ஷோற்சவத்தை—வையகத்தே
பீரேக் கொண்டாடிப் பேணுமிறை யிங்ஙனமே
நீடுழி வாழ்க நிறைந்து.

சுபம்.

பண்டிட் வி. திருஞானசம்பந்தம்,

இராமநாதபுரம்.

ஊ

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் பதினேந்தாம்வருஷோத்ஸவ

மங்களவாழ்த்து.

பாலேக்காட் டும்சுவைப்பைந் தமிழ்ப்'பாண்டித் துரைச்சங்க'ப் பான்மை யாவும்
ஏலக்காட் டிடும்எமது ராஜா ஜேசன்,இவண் இறைமை யேற்ற
பாலக்காட் செச்சின்ன ஸாமி,முத லியதமிழ்மெய்ப் பரிவு வாய்ந்தோர்,
சேலேக் காட்டும் விழியார் உமையவள்தன் திருவருளால் செழித்தவாழி.

ம. கோபாலகிருஷ்ணையர்.

இந்தியாவின் அரசியல்.

ஹைக்கோர்ட்டும் சட்டஆலோசர்களும்.

தவிரவும் சிவில் கிரிமினல் நியாயஸ்தலங்கள் இரண்டும் ஒருங்கே யமைந்ததும் அந்தந்தமாகாணங்களுள் உயர்ந்த அதிகாரம்பெற்றது மான ஹைக்கோர்ட்டு ஒன்றுண்டு. இப்போது சென்னை ஹைக்கோர்ட் டில் 12 ஜட்ஜுகள் அமர்ந்து நியாயம்செலுத்திவருகிறார்கள். அவர்க ளில் இன்னின்னபகுதியிலுள்ளார் சிவில்சர்வீஸ் உத்தியோகஸ்தர்க ளாகவும், பாரிஸ்டர்களாகவும், வக்கீல்களாகவும் இருந்திருக்கவேண்டு மென்று நிபந்தனைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மாகாணகவர்ன் மெண்டாராலும் அட்வகேட்ஜெனரல்முதலான (Law) ஆலோசர்கள் நியமகம்பெற்று சட்டசம்பந்தமானவிஷயங்களிற் கவர்ன்மெண்டா ரவர்களுக்குப் புத்திசொல்லவும் கவர்ன்மெண்டுக்கேகூடி நடத்தவும் ஏற்பட்டிருக்கிறார்கள்.

சர்வகலாசாலை.

சென்னைமாகாணத்துக்கும் இதுபோன்ற பெரியமாகாணங்க ளொவ் வொன்றுக்கும் முறையே ஒரு சர்வகலாசாலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவைகளை ஒழுங்குபடுத்தி நடத்தும்பொருட்டு 1904-வுத்து 8-வது ஆக்ட்டு (University Act) என்று ஒருசட்டம் பிறந்தது. அந்த சர்வ கலாசாலைக்குத்தலைமையான வித்தியாநாயகராக அந்தந்தமாகாணத்து ராஜ்யாதிகாரியே இருப்பார். ஒரு உபவித்தியாநாயகரும் மாகாண கவர்ன்மெண்டாரவர்களால் நியமுகம்பெறுவதோடுகூட, சர்வகலா சாலையின்காரியங்களைச் சரிவரநடத்துவதற்காக ஒரு ரிஜிஸ்தராரும் (Registrar) நியமுகம்பெறுகிறார். தவிர, இந்தக்கலாசாலையின் முதன்மைவித்தியாபட்டம்பெற்றவர்களால் (Graduates) தெரிந்தெடுக் கப்பட்டவர்களும் கவர்ன்மெண்டாரவர்களால் நியமுகம்பெற்றவர்களு மடங்கிய ஒரு வித்தியாலயசபையும், அவர்களுக்குள் நியமுகம்பெற்ற சிலர்களும், Director of Public Instructionம் அடங்கிய ஒரு பிரதி நிதிசபையும் (Syndicate) ஏற்பட்டு இந்தமாகாணத்திற் கல்வி பாது காக்கப்பட்டுவருகிறது.

ஜில்லாக்கள்.

முக்கியமாக வருவாய்களை ஒழுங்குபடுத்திச் சரிவரப் பரிபாலனஞ் செய்யும்பொருட்டும், பொதுவாக அரசியலிலாட்சியும்பொருட்டும் இந்தியாதேசமானது பலமாகாணங்களாகப்பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு மாகாணமும் பலஜில்லாக்களாகவும் ஒவ்வொருஜில்லாவும் சிலடிவிஷன்களாகவும் ஒவ்வொருடிவிஷனும் சிலதாலூகாக்களாகவும் ஒவ்வொரு தாலூகாவும் பலரிவினியூடிவிஷன்களாகவும் ஒவ்வொரு ரிவினியூடிவிஷனும் அநேக கிராமங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிரிட்டிஷ் இந்தியா இப்போது சுமார் 267 ஜில்லாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொருஜில்லாவும் சுமார் 4430 சதுரமைல் விஸ்தீரணமுள்ளது; 931000 ஜனங்களடங்கியது. ஆனால், சிலஜில்லாக்கள் அதிக விஸ்தீரணமுள்ளதும் பெருக்கமான ஜனத்தொகையுடையதுமாயிருக்கும். சென்னைமாகாணத்தில் விசாகபட்டணம்ஜில்லா 17221 சதுரமைல் விஸ்தீரணமுள்ளதாயிருப்பதோடு 3189821 ஜனத்தொகையுடையதாயுமிருக்கிறது. தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி இந்தஜில்லாக்கள் ஒவ்வொன்றிலும் 2000000த்துக்குமேற்பட்டே ஜனத்தொகையிருக்கிறது. சென்னைமாகாணத்தில் 12 ஜில்லாக்கள்வரை ஒவ்வொன்றும் 5000 சதுரமைலுக்குமேற்பட்ட விஸ்தீரணமுள்ளது. பொதுவாக ஜில்லாக்களின் விஸ்தீரணம் பர்மா, சென்னை இந்தமாகாணங்களில் மிகுந்தும், ஐக்கியமாகாணங்களிற் குறைந்து மிருக்கின்றது. சென்னைமாகாணம் இப்போது Anjengo வைவிலக்கி 25 ஜில்லாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கலெக்ட்டர்.

முன்னமேயே, சிலமாகாணங்களில் அநேகஜில்லாக்களடங்கிய ஒரு தொகுதிக்குக் கமிஷனர்என்ற உத்தியோகஸ்தர் ஏற்பட்டிருந்தும், சென்னைக்கு அப்படிப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர் ஏற்பட்டதில்லைஎன்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொருஜில்லாவுக்கும் தலைவராக கலெக்ட்டர் என்றஒருஅதிகாரி நியமிக்கம்பெறுகிறார். அவர்தான் தன்ஜில்லாவுக்குச் சர்க்காரின்பிரதிநிதி. ஜனங்கள் தங்கள்குறைகளைக்குறித்து அவரிடமே தெரியப்படுத்திப் பரிகாரம்பெறவேணும். நம்முடையராஜாங்கத்திலாவது மற்றெந்தராஜாங்கத்திலாவது எந்தத்தேசத்திலாவது

இந்த அதிகாரியைப்போற் பலவகையிலும் அதிகாரத்தையும் பொறுப்பையும் கடமைகளையும் ஒருங்கே அடைந்தவர் பிறரிலர். அவர் முக்கியமாகத் தன்ஜில்லாவின்வருவாய்களைத் திட்டம்பண்ணியும் வசூலித்தும் வருவதைக் கவனிப்பதோடு முதன்மையான மாஜிஸ்திரேட்டுஅதிகாரத்தையும்வகிப்பார். அவரே கிராமவாசிகளின்(பயிரிடுவார்)ஸ்திதியைக்கவனிக்கவேண்டியவர். நிலத்தின்விளைவுகளையும், அப்போதைக்கப்போது அவைகளுக்குவற்படும் விலைகளையுங் காட்டக்கூடியகணக்குகளை ஒருங்கேதிரட்டியும், ஜமீந்தார்களுக்கும் அவர்களின் குடியானவர்களுக்கும் ஏற்படும்விவாதங்களையும் விவகாரங்களையும்தீர்த்தும், விவசாயசம்பந்தமானசெலவுகளுக்கு ஏற்பட்டவிதிகளின்படி சர்க்கார்ப்பணத்திலிருந்து விவசாயிகளுக்குக் கடன்கொடுத்து உதவிசெய்தும், தன்ஜில்லாசம்பந்தமான முதல்வருமானவரி (இன்கம்டாக்ஸ்) ஸ்டாம்புவிற்றமுதல் இவை போன்ற மற்றவருவாய்கள் இவற்றிற் கவனஞ்செலுத்தியும், தன்ஜில்லாவில்ஏற்பட்டகஜானாவின்நிருவாகத்தைவகிக்கவும் அவர் கடமைப்பட்டவர். தவிரவும், முக்கிய மாஜிஸ்திரேட்டுஅதிகாரத்தை வகிப்பதோடு, அந்தஜில்லாவிலுள்ள மற்றெல்லா மாஜிஸ்திரேட்டதிகாரிகளின்வேலையையும்மேற்பார்த்துக்கொண்டுதேசசமாதானத்தைஉத்தேசித்துஅந்தஜில்லா போலீசுகூடக்கையை அடக்கியாளும் அதிகாரத்தையும்பெற்றஜில்லாஜெயிலின் மேற்பார்வையையும் வகித்துவருகிறார். இன்னும் தன்ஜில்லாவில் பொதுஜனநன்மைசம்பந்தமான எல்லாவிஷயங்களிலும் அவர் தலையிடக்கடமைப்பட்டவர். இப்போதிருக்கும்நிலைமையில் ஒவ்வொருபகுதிக்கும் முறையே வெவ்வேறு தலைமைஉத்தியோகஸ்தர்கள் ஏற்பட்டிருந்தும், இந்தப் பிரதானஉத்தியோகஸ்தரின் அனுசரணையையும் புத்திமதியையும் அவர்கள் கேட்டக்கடமைப்படுவார்கள். ஒருஜில்லாவில் அநேக பெரியநகரங்கள்ஏற்பட்டு அவைகள் ஒவ்வொன்றிலும் தனித்தனியே முனிசிபாலிடிகள் ஏற்பட்டிருந்தபோதிலும், அவைகளையெல்லாம் சரிவரநடைபெறச்செய்யுங்கடமை இவருக்குரியது. கிராமியஇடங்களிலேற்பட்ட பாதைகள், பள்ளிக்கூடங்கள், ஆஸ்பத்திரிகள் முதலியவைகளைப் பரிபாலனஞ்செய்வதற்கென்று ஏற்பட்ட தாலூகாபோர்டு யூனியன்கள் இவைகளை உள்ளடக்கிப் பரிபாலனஞ்செய்துவரும் ஜில்லாபோர்டுக்கு இவர் அக்கிராசனம்வகிப்பார். தவிரவும், இவர் தன்ஜில்லாவில்நடக்கும் விசேஷ அதிசயங்களைக்

கவனிக்கவேண்டியதோடுகூட அவற்றைக் கவர்ன்மெண்டாருக்குத்தெரியப்படுத்தவும், வேறாவது முக்கிய சீர்திருத்தங்கள் புதிதாய்ச் செய்யவேண்டியதிருந்தால் அவைகளின் குணகுணங்களைப்பற்றி எடுத்தறைக்கவும், பஞ்சம்நேர்ந்தகாலத்து அதன்காரணங்களையும் அறிகுறியையும் நுட்பமாய்க்கவனித்து, கவர்ன்மெண்டாருக்கு அப்போதைக்கப்போது தெரியப்படுத்தி ஜனங்களைப் பஞ்சக்கொடுமையிலின்றும்விடுவித்து ரக்ஷிக்கவேண்டியஉபாயங்களைத்தேடி அவைகளைக்கைக்கொண்டுநடாத்தி, க்ராமம்நிவர்த்தியாய் க்ஷேமம் மறுபடிசம்பவிக்கச்செய்யவும்வேண்டியவர். இத்தகைய பலவலைக்கடமைகளையும் அதிகாரத்தையும் சரிவரநடத்திவரும்பொருட்டு அவர் ஜனங்களுடன் கலந்துவாழ்வது அவசியமாயுள்ளது.

ஜில்லாவின் மற்ற அதிகாரிகள்.

இவரைத்தவிர ஒவ்வொருஜில்லாவுக்கும் முன்சொன்ன டிபார்ட்மெண்டுகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு ஜில்லாத்தலைவர் ஏற்பட்டிருக்கிறார். முதலாவது சிவில், கிரிமினல் இரண்டிற்குஞ்சம்பந்தமான நீதிவிசாரணைத்தலைவராக ஒரு ஜில்லாஜட்ஜும், ஒரு போலீஸ்சூப்ரண்டெண்டும், ஒரு பாரஸ்டுஆபீசரும், ஒரு சிவில்சர்ஜனும், ஒரு இஞ்சினீயரும் நியமகம்பெற்றிருக்கிறார்கள். இவர்களெல்லோரும் அந்தந்த ஜில்லாவின் பிரதானநகரத்தில் வாசஞ்செய்யவேண்டும். தவிரவும் கல்வி, பாரஸ்டு, ரிஜிஸ்திரேஷன், போஸ்டல்சூப்ரண்டெண்டுமுதலான உத்தியோகஸ்தர்களும் ஜில்லாக்கள்தோறும் நியமிக்கப்பட்டாலும், மேற்குறித்தபடி ரிவினியூவுக்காகஏற்பட்டிருக்கும் ஜில்லாக்களின் எல்லைகளை அனுசரித்தே இவர்களுக்கும் முறையே அதிகாரவம்பு ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லுவதற்கில்லை. ஜில்லாஜட்ஜும் அவர் அப்பீல்அதிகாரத்துக்குள்ளடங்கி அங்கங்கே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் சப்ஜட்ஜுகளும் முன்சீபுகளும் அந்தந்தஜில்லாவில்ஏற்பட்ட சிவில் விசாரணையையும், அப்படியே ஏற்பட்ட மூன்றுவகைப்பட்ட மாஜிஸ்திரேட்டார்களும் கிரிமினல்சம்பந்தமானவிசாரணையையும் வகித்துவருகிறார்கள். இவர்களெல்லோரும் சென்னை ஹைக்கோர்ட்டாரவர்கள் பைசலுக்குள்ளடங்கினவர்கள். போலீஸ்சூப்ரண்டெண்டு, முன்சொன்னபடி எல்லாவிஷயங்களிலும் Inspector General of Police க்கும் சிலவிஷயங்களில் ஜில்லாகலெக்ட்டருக்கும் உட்பட்டுநடப்பதோடு

கூடத் தனக்குள் டிப்டி (Assistant Superintendent)களையும் சிலடிவிஷன் போலீஸ்இன்ஸ்பெக்டர்களையும் பல லப்இன்ஸ்பெக்டர்களையும் ஹெட்கான்ஸ்டேபிள்களையும் அநேக கான்ஸ்டேபிள்களையும் அடக்கியாளுகிறார். சிவில்ஸர்ஜன், சென்னை ஸர்ஜன்ஜெனரலின் வருதிக்குட்பட்டுத் தன்கீழ்ச் சில சப்அஸிஸ்டண்டுசர்ஜன்களைவைத்து ஜில்லாவின் வைத்தியசாலைகளை நடத்திவருகிறார். அப்படியே Forest Officerம், சென்னை Forest Conservatorக்குட்பட்டுத் தன்னுள் அநேக Ranger உத்தியோகஸ்தர்களை அங்கங்கேநியமித்து ஜில்லாவிலடங்கிய காடுகளைப் பரிபாலனம்செய்துவருகிறார். இஞ்சினீயரும் அவருக்குள்ளடங்கிய Assistant Engineer, Overseer முதலானவர்கள் மூலம் ஜலாதாரங்களையும் (Public Works) பொதுஜனவேலைகள் நீர்ப்பாய்ச்சல்வசதிகளையும் குளம் மராமத்துகளையும் செப்பஞ்செய்வித்துக் கொண்டு பாதைகள்முதலியவைகளைப் பழுதுபார்த்துவருகிறார். இன்னும் ஜில்லாரிஜிஸ்தரார், Inspector General of Registrarக்குள்ளடங்கி அநேக ஸப்ரிஜிஸ்தரார்கள்மூலம் ரிஜிஸ்திரேஷனையும், School Inspector, Director of Public Instructionக்கும் சர்வகலாசாலைக்கும் உள்ளடங்கி Assistant Inspector of Schools, Sub Assistant Inspector of Schools இவர்களைக்கொண்டு ஜில்லாவில் பயின்றுவரும் கல்வியையும், Postal Superintendent, Postmaster Generalக்குள்ளடங்கி அநேக போஸ்டுமாஸ்டர்கள், போஸ்டு இன்ஸ்பெக்டர்கள்மூலம் தபால், தந்தி இவைகளையும் முறையே சரிவர நடத்திவருகிறார்கள்.

தாலூகாவும் அதன் உத்தியோகஸ்தர்களும்.

பொதுவாக ஒவ்வொருஜில்லாவும் சிலதாலூகாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒவ்வொருதாலூகாவும் 400 முதல் 600 சதுரமைல் விஸ்தீரணமுள்ளது. 2, 3 அல்லது 4 தாலூகாக்கள் அடங்கியது ஒருடிவிஷன். ஒவ்வொருடிவிஷனுக்கும் தலைவராக ஒரு சப்கலெக்ட்டர் அல்லது டிப்டிகலெக்ட்டர் நியமிக்கம்பெறுகிறார். அவருக்குள்ளடங்கி ரிவினியூவிஷயத்துக்கு ஒவ்வொருதாலூகாவுக்கும் ஒரு தாசில்தாரும் (பம்பாயில் மாமல்ட்தார்என்று இந்தஉத்தியோகஸ்தருக்குப்பெயர்) மாஜிஸ்திரேட்டு விஷயத்துக்காக ஸ்டேஷனரிமாஜிஸ்திரேட்டுகளும் ஏற்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருதாலூகாவும்

பல கிராமங்களடங்கிய சில ரிவினியூடிவிஷன்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொருடிவிஷனுக்கும் ஒரு ரிவினியூஇன்ஸ்பெக்டரை நியமிக்கிறார்கள். இவர் தாசில்தாரின்வருதிக்குட்பட்டு அடங்கிநடக்கவேண்டியவர்.

கிராமமும் அதின் உத்தியோகஸ்தர்களும்.

பலகிராமங்களடங்கியது ஒரு ரிவினியூடிவிஷன். ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் பிரதானமாய்ஏற்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள் மூவர். இவர்கள் பரம்பரைப்பாத்தியமாய் நியமுகம்பெறுகிறார்கள். முதலாவது ஹெட்மேன் அல்லது கிராமமுனிசீபு. இவர்தான் தன்னுடைய கிராமம் அல்லது கிராமங்களில் ஏற்படும்வரிகளை வசூலிக்கக்கடமைப்பட்டவர். சென்னைராஜதானியில் இவருக்கு உபாயமான சிவில்அதிகாரமும் மாஜிஸ்திரேட்டுஅதிகாரமும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் எந்தப்பகுதியைச்சேர்ந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் தன்கிராமத்துக்குவந்தாலும் இவரே முன்னின்று உபசரித்து அனுசரித்து உதவிபுரியக்கடவர். இரண்டாவது கிராமக்கணக்கன். இவருக்கு மற்றஇடங்களில் Karkun Patwari என்று பெயர்சொல்லுவார்கள். இவர்தான் கிராமங்களின் சகலவித சர்க்கார்க்கணக்குகளையும் தயார்செய்துவைக்கக் கடமைப்பட்டவர். அவைகள் பலவகைப்பட்டன. நிலவரிசம்பந்தமான எல்லாவிபரங்களின்கணக்குகளுக்கும் இவரே ஜவாப்தாரியாவார். மூன்றுவது கிராமத்தோட்டி இவன் மற்றிருவர்களுக்கும் சர்க்கார் வேலைகள்விஷயமாய்ச் சேவகம்செய்வோன்.

இனிமேல் இந்தியாசம்பந்தமுள்ள முக்கியமானவிஷயங்களில் வருவாய்கள், வரவுசெலவுகள், கல்வி, விவசாயம் இவைகளின்நிலைகளைப் பற்றி முக்கியமாய்க் கவனிப்போம்.

வருவாய்கள், தனபரிபாலனம்.

இந்தியாவின் ரிவினியூ(Revenue)அல்லது பொதுநிதி பலவகை. இது மொத்தம் 1915–16ல் £ 80,346,900 ஆக நிதானிக்கப்பட்டது. அதில் முக்கியமானபகுதிகள் அடியிற்கண்டவைகள். அவைகளிலிருந்து வாக்கூடியவரும்படிகளும் கீழே காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

	1914—15 வரும்படி (பவுண்டில்)	1915—16 உத்தேசவரும்படி (பவுண்டில்)
நிலவரி ...	21,243,000	22,049,600
அபின் ...	1,556,100	1,798,000
உப்பு ...	3,647,300	3,382,100
சுங்கம் (ராஜகாம்) Excise	8,765,800	8,790,300
சுங்கம் (Customs) ...	6,319,500	5,943,000
ஸ்டாம்பு விற்றமுதல் ...	5,031,900	5,107,100
வேறுபலவகை ...	5,150,400	5,151,000
வட்டிவகையில் ...	1,008,300	1,057,100
தபால் தந்தி ...	3,519,300	3,579,200
நாணகசாலை ...	57,900	71,300
Civil (சிவில்)வரும்படி...	1,483,500	1,534,000
சில்லரை ...	759,600	583,200
ரெயில்வே (செலவுநீக்கி)	15,268,300	15,029,300
நீர்ப்பாய்ச்சல் ...	4,713,300	1,795,300
மற்ற பொதுஜனவேலைகள்	266,200	256,100
ராணுவவரும்படி ...	1,315,700	1,220,300
மொத்தவரும்படி ...	80,106,100	77,346,900

மேற்கண்டவிதமாய் ஏற்படக்கூடிய வரும்படிகளிலிருந்து இந்தியாவிலும் இந்தியாவின் அரசியலுக்காக இங்கிலாந்திலும் செலவிடவேண்டியதாய் நிதானிக்கப்பட்டது £ 84,179,800. இங்கிலாந்திற் செலவிடவேண்டிய அவசியம் இங்கிலாந்திலிருக்கும் இந்தியாமந்திரி அவரது ஆலோசனசபையின்மெம்பர்கள் இன்னும்மற்றுமுள்ள சிப்பந்திகளின்சம்பளம் இன்னும் இந்தியாவில் உத்தியோகம்செய்தபின்னர் பென்ஷன்வாங்கிக்கொண்டு இங்கிலாந்திற் காலங்கழிப்போரின்பென்ஷன்கள் இந்தியாவின்வியாபாரத்தை எளிதில் நடைபெறச்செய்வதற்காக ஏற்பட்டிருக்கும்மூலதனம்முதலான சில விஷயங்களையிட்டுத்தான் அடியிற் காட்டியிருக்கிறபடி செலவுவிவரம் ஏற்படுகிறது.

1915—16

உத்தேசச்செலவு (பவுண்டில்)

வரிவசூலிக்கும் உத்தியோகஸ்தர்கள்		
சிப்பந்திகள் வகையரா	...	9,539,300
வட்டி	...	1,465,600
தந்தி தபால்	...	3,294,400
நாணகசாலை	...	102,000
சிவில்டிபார்ட்மெண்டு செலவு	...	19,130,100
சில்லரைச்சிவில் செலவுகள்	...	5,108,400
பஞ்சநிவர்த்தி	...	1,000,000
ரெயில்வே	...	13,850,000
நீர்ப்பாய்ச்சுதல்	...	3,650,000
மற்ற பொதுஜனவேலைகள்	...	5,818,900
ராணுவவேலைகள்	...	21,220,300
மொத்தம்	...	£ 83,179,000

கல்வி.

இந்துதேசம் எப்பொழுதும் கல்வியற்றிருந்ததில்லை. ஆனால் இப்போது 50 வருஷகாலமாய்ச் சாமான்யஜனங்கள்கூட கல்விகற்கும்படியானஏற்பாடுகள் நம் காருண்ய கவர்ன்மெண்டாரவர்களாற்செய்யப்பட்டன. ஆங்கிலேயதுரைத்தனம்வந்த ஆரம்பத்தில் அப்போது ராஜாங்கத்தில் நடைபெற்றுவந்த பெர்ஷியன்பாஷையும் நம்நாட்டு ஆதிபாஷையாகிய வடமொழியும், கவர்ன்மெண்டாரவர்களால் ஆதரிக்கப்பட்டுவந்தன. பின்னர் ஒவ்வொருவருஷத்திலும் 1-லக்ஷரூபாய்க்குக்குறையாமல் இந்தியர்களின்கல்வி அபிவிர்த்திக்காகச் செலவழித்தல்வேண்டுமென்றும் ஆங்கிலபாஷையையும் அதன்வாயிலாக மேல்தேசத்துச் சாஸ்திரங்கள் தத்துவங்கள் இவைகளின்சாரத்தையும் இந்தியர்கள் கற்கவேண்டுமென்றும்விதிகளை ஏற்படுத்தினார்கள். இப்பால் ஆங்கிலத்துடன்நாட்டுச்சுயபாஷைகளையும் அபிவிர்த்திசெய்வதற்காகச்சர்வகலாசாலைகளும் அதையொட்டிப் பல காலேஜுகளும், பள்ளிக்கூடங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டுஅவைகள் நன்குவேலைசெய்வதற்குஉபகாரமாகஉதவிநிதிகளும் (Grant in aid), கவர்ன்மெண்டாரால் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

இந்தியாவில் 5 சர்வகலாசாலைகளிருக்கின்றன. ஐக்கியமாகாணங்கள், வங்காளம், சென்னை, பம்பாய், பஞ்சாபு இந்தமாகாணங்களில் அவைகளிருக்கின்றன. இன்னும் சிலமாகாணங்களில், சமீபத்தில் சர்வகலாசாலைகள் ஏற்படக்கூடும். ஒவ்வொரு சர்வகலாசாலைக்குள்ளும் அடங்கிய காலேஜுகள் பலவிருக்கின்றன. ஐக்கியமாகாணங்களில் 47 காலேஜுகளும், வங்காளத்தில் 61-ம், பஞ்சாபில் 19-ம், பம்பாயில் 16-ம், மத்தியமாகாணங்களில் 6-ம் பர்மாவில் 2 காலேஜுகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு சர்வகலாசாலையும் முன்னமேசொல்லியபடி வித்தியாலயசபை(Senate),பிரதிநிதிசபை(Syndicate)யென்பவற்றால் நடத்தப்பெறுகிறது. இந்தியாவிலுள்ள எல்லா காலேஜுகள் பள்ளிக்கூடங்கள்விஷயமாக 1911–12 வருஷத்தில் £ 5,256,223 சர்க்காரால் பொதுக்கணக்கிலிருந்து செலவிடப்பட்டன. 1912 வருஷத்துக்கணக்குகளின்படி அடியிற்குறித்தபடி பள்ளிக்கூடங்களின் விவரங்கள் ஏற்படும்.

1912

பள்ளிக்	எண்	மாணாக்கர்களின் தொகை
பிரைமரிப் பள்ளிக்கூடங்கள்	1,23,693	49,92,440
ஸ்கூல்பைனல்வரையுள்ள வகை	6,398	9,29,303
காலேஜுகள்	187	36,334
ஸ்பெஷல் பள்ளிக்கூடங்கள்	6,205	1,80,196
ப்ரைவேட்டு வகை	40,120	6,57,728
மொத்தம்	1,76,603	67,96,001

பள்ளிக்கூடங்கள் இருவகைப்பட்டன. (1) சர்க்காரால், சர்க்கார்ச் செலவில் ஏற்படுத்தப்பட்டதும், முன்சொன்ன உதவிதனங்களால் உபகரிக்கப்பட்டதுமான பப்ளிக் பள்ளிக்கூடங்கள். (2) பிரபுக்களால் சொந்தச்செலவின்பேரில் பரிபாலிக்கப்பட்டுவரும் பிரைவேட்டுப் பள்ளிக்கூடங்கள்.

1911ஆநு எடுத்த ஜனசங்கைக் கணக்கின்படி இந்தியாவில் 10க்கு ஒருஆண், 100-க்கு ஒருபெண் இந்தவீதத்துக்குமேல் எழுதப்படிக்கத் தெரியாதென்றும், 100-க்கு ஒருஆண், 1000-க்கு ஒருபெண் இந்த

வீதத்துக்குக்குறைவாகத்தான் ஆங்கிலபாஷை எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்களென்றும் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியாவில் பெண் கல்வியும் விருத்தியடையும்பொருட்டு கவர்ன்மெண்டாரவர்கள் அதிகப் பிரயாசை எடுத்துவருகிறார்கள். நமது பெண்கள் அநேகமாகப் பிரை மரிப்பள்ளிக்கூடங்களில்தான் கல்விபயின்றுவருகிறார்கள். 1912 வரு ஷத்துக்கணக்குப்படி இந்தியாவில் பள்ளிக்கூடத்திற் படித்துவரும் பெண்களின் தொகை 9, 53, 981 என்று விளங்கும்.

விவசாயம்.

தற்காலத்தில் கிராமாந்தரவாசிகளில் 100-க்கு 90-க்குக்குறையா மல் எல்லா நம் விவசாயசம்பந்தப்பட்டவர்களாவார்கள். விவசாயந்தான் இந்துஜனங்களுக்கு முக்கியஆதாரம். நிலசம்பந்தமானவரிகள்தான் மிகுதி. இந்தவரியின்மொத்தம் 1913—14-ல் 31½-கோடி ரூபாய்கள். அதாவது இந்தியா ராஜாங்கத்தாருக்குவரும் மொத்தவரும்படியில் சுமார் ¼ பங்குக்குமேற்பட்டதாயும், எச்செலவும்போக மீதவரும்படி யில் ⅖ பங்குமாக ஏற்படும். சென்ற ¼ நூற்றாண்டுக்குள்ளாக 10 கோடி ரூபாய்க்குமேல் நிலசம்பந்தமானவரி அதிகப்பட்டிருக்கிறதாகத் தெரி கிறது.

1905-ஆம்முதல் கவர்ன்மெண்டாரவர்கள் நம்நாட்டின் விவசா யத்தைச் சாஸ்திரோக்தமாகநடத்தி அபிவிர்த்திசெய்யவேணுமென்ற கருத்துடன் இப்போது நடந்தேறிவரும் ஏற்பாட்டைக் கைக்கொண் டார்கள். வடக்கே தர்பங்காவைச்சேர்ந்த (Pusa) ப்யூசா பட்டணத் தில் ஒரு விவசாயக்கல்விச்சங்கம் உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். அதை வருஷம் 1-க்கு 4 லக்ஷரூபாய் செலவழித்துச் சர்க்காரில்நடத்திவருகி றார்கள். உரம், பூச்சி, விதை, பலன் முதலியவிஷயங்களிற் சாஸ்திரப் பயிற்சியில் தேர்ந்தவித்வான்களைத் தெரிந்தெடுத்து ஆராய்ச்சிசெய்து வருவதோடு அவைகளிற் படிக்கப்புகும் மாணக்கர்களுக்கும் கல்வி கற்றுக்கொடுக்கிறார்கள். இன்னும் பிறமாகாணங்களில் 6 பள்ளிக்கூடங் கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. 300 மாணக்கர்கள்வரை கல்விபயின்றுவருகி றார்கள். இவைகளுக்காக வருஷாவருஷம் 5 6-லக்ஷம்ரூபாய்கள் செல வாகின்றன. மாகாணத்தோறும் விவசாயடிபார்ட்மெண்டு டைரெக்டர் அவருக்கு உதவிபுரியும் டிப்டிடைரெக்டர் இந்த உத்தியோகஸ்தர்

களையும் ஜில்லாக்கள்தோறும் (Farm Manager) பார்ம்மானேஜர்களை யும் ஏற்படுத்தியிருப்பதோடு, ஒவ்வொருமாகாணத்திலும் முக்கியமான சில ஸ்தலங்களில் விவசாயப்பயிர்ச்செய்கைஇடங்களைஉண்டாக்கி அவ் வவ்விடங்களிலுண்டாகும் விளைபொருள்களைச் சாஸ்திரப்படி பயிர் செய்து அதன்பயனைப் பிறர்க்குவற்புறுத்திக்காட்டி அவ்விதமாக விளை பொருள்களின் நயத்தையும் விர்த்தியையும், எளிதிற்செய்யும் முறைக ளையும் விர்த்திசெய்யமுயன்று, சாமான்யஜனங்களெல்லோரும் எளி திற் படித்துத்தெரிந்துகொள்ளும்படி அந்தந்தவிடத்துச் சுயபாஷைகளி லும், ஆங்கிலத்திலும் அப்போதைக்கப்போது சிறு வியாசங்களை யும், நூல்களையும் அச்சிட்டுவெளியிட்டுத் தேசமுழுவதும் விவசாயஞா னம் அபிவிர்த்தியடையும்படி விடாமுயற்சியையும் கவர்ன்மெண்டா ரவர்கள் எடுத்துவருகின்றார்கள்.

எம். எஸ். சேஷையங்கார்.

ஸ்ரீ:

புத்தகமதிப்புரை.

——:(o):——

பொதுவிஷயவிளக்கம்:—(நூலவருஷம்). இது, சுதேசமித்திரன் பத்திராதிபர் மிஸ்டர் ஏ. ரங்கஸ்வாமிஐயங்கார், பி. ஏ., பி. எல்., அவர் கள்முதலான ஆங்கிலபாஷையி லுயர்தரக்கல்வியிற் றேர்ச்சிபெற்ற சில தேசாபிமானிகளால், தமிழிலெழுதப்பட்டு 450 பக்கங்களுடையதாய்ச் சென்னைச் சுதேசமித்திரன் பவர்அச்சுக்கூடத்திற் புத்தகரூபமாய்ப் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில், இந்துதேசவாசிகளாகியஜனங்கள் எல்லோரும் அவசியம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய இந்தியாராஜ்யசம் பந்தமான பலபகுதிகளிலும் நிகழும் விருத்தாந்தங்களும், மற்றுமுள்ள பொதுவிஷயங்களும் இப்போதுநடந்துவரும் ஐரோப்பியமகாயுத்த வர்த்தமானங்களும், நாகரிக மதசங்கமுபற்சிகளும் பிறவும் படிப்ப வர்க்கு நன்குவிளங்குமாறுவிரித் தெழுதப்பட்டுள்ளன. இப்புத்தகம் தற் காலகிலமைக்கு முக்கியமாய் வெளியிடத்தக்கதென்னுங்கருத்துடன் ஸ்ரீமான் ஸர், சுப்பிரமணியஐயரவர்களெழுதியிருக்கும் முன்னுரை யில் இதன் பிரயோஜனங்கள் பலவும் நன்கு காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

இங்காட்டில் இலௌகிகவுணர்வை வளர்க்கவும், அதனை விரைவிற் பரவச்செய்யவும் இப்புத்தகம் முக்கியசாதனமாயிருக்குமென்ப தொருதலை. இந்தியாவின் கல்வியபிவிர்த்தி என்னும்பகுதியில், தேசபாஷைகளின்நிலைமையின்னவிதமாயிற்றென்பதையும்,நற்காலத்தில் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கமுதலிய பலசங்கங்களும் தேசபாஷாபிமானிகளும், தேச பாஷாபிவிருத்தியின்பொருட்டு ஆங்காங்கு உழைத்துவருவதையும், பழையமுறையைத்தழுவித் தேசபாஷையைக்கற்பிக்குங் கலாசாலைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுக்கொண்டுவருவதையும்பற்றிச் சிறிதும் காட்டாதிருப் பது தேசபாஷையில் அநாதரக்குறிப்புக்காட்டுவதுபோற் றோன்று மாயினும், இப்புத்தகம் பொதுவிஷயங்கள் பலவற்றையும் தேசபாஷை யில் எல்லாருமறியும்படி வெளியிடத்தொடங்கிய புதியமுறையில் முதன்முதல் வழிகாட்டியாய் மேன்மேலு மபிவிருத்தியடையவேண்டும் நிலையில் வெளியிடப்பட்டிருப்பதால் எல்லோராலும் ஆதரிக்கத் தக்கதே. இதன்விலை ரூ. 1—8—0. வேண்டுவோர் சென்னைச் 'சுதேச மித்திரன்' ஆபீஸுக்கு எழுதிப்பெறலாம்.

குமணன்:—(ஒருதமிழ்நாடகம்) இது, பசுமலை ஹைஸ்கூல் தலை மைத்தமிழ்ப்பண்டிதர் ரே. ரா. சுப்பிரமணியசர்மா அவர்களால் குமண சரித்திரத்தை ஐந்தங்கங்களாகப்பகுத்துப் படிப்பவர்க்கு விருப்புண்டா கும்படி நாடகரூபமாக நன்றியெழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விலை அணா 6. வேண்டுவோர் இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக்கோனர், புது மண்டபம், மதுரை என்ற விலாசத்துக்கெழுதிப் பெறலாம்.

ஸ்ரீராமன்:—இது வாழ்குடை பி. வேங்கடராமசாஸ்திரிகளால் ராமசரித்திரத்தைச் சங்கிரகித்து யாவரும்படிக்கும்படி தமிழ்நடையிற் செவ்விதாயெழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதன்விலை அணா 4. இன்னும் இவர்களெழுதியுள்ள கர்ணன், நளன் என்னும் சிறியகதைப்புஸ்தகங்க ளும் நறுந்தோகையுரையும் கலாசாலை மாணாக்கர்கள் படிக்கத்தக்கன. இவைகளுக்குவிலை முறையே அணா 3, 2, 3 ஏற்படுத்தப்பட்டிருக் கிறது. வேண்டுவோர் இவற்றின் ஆசிரியர்க்கெழுதிப் பெறலாம்.

பத்திராதிபர்.

'உய்தற்குத்தக்கவகை புறந்தருதற்பொருளைப் பொருள்செய்துபாதுகாக்க'வென்றது,தம்பொருளினளவுநிதியின் தாமுந் தமரு முயிர்வாழுமாறு பாதுகாப்பிற்கு வைத்திருக்கும் அப்பொருளைப் பிறிதொருசெலவும்செய்யாது சிக்கெனவுடைய ராய்ப் பாதுகாத்துவாழவேண்டுமென்றவாறு. "சேஞ்ஞெல்லை நந்தநீர்கொண்டதே போன்று" என்பது பழமொழிக்கூற்று லுதாரணங்காட்டியவாறு. 'பின் றனக்கு நீர்பெறலாங் காலநெடுமையைப்பார்த்து நந்து நீரைத்தாங்கியதுபோல' என்றது நத்தை தன்கூட்டினுள்ளே பனிக்காலத்திலீட்டிவைத்தநீரைத் தான் வீண்விர யஞ்செய்யாது காற்றுலுஞ் சூட்டாலுஞ் சுவறவிடாது புதர்நிழற்பசுமரங்களி லொட்டிக் கூட்டின்வாயைமூடி மிக்கசிக்கெனவுடையதாய் மாரிக்காலத்தளவும் வைத்தருந்தி வாழுமாறுபோல என்றவாறு. இதனால், சுருங்கியபொருளுடையார் அப்பொருளைத் தீயர்கவர்ந்துகொள்ளவிடாது தண்ணளியுடையோரான வலி யோர்சார்புபற்றிச் சேமித்துவைத்துக்கொண்டு சிக்கெனவுடையராய் நுகர்ந்து வாழவேண்டுமென்பது குறிப்பாயிற்று. இதன்பழமொழிச்சொரூபம் வழக்குஞ் செய்யுளுநோக்கி வந்துழிக் கண்டுகொள்க.

70. சிறியவ ரெய்திய செல்வத்தின் மாண்பு
பெரியவர் கல்குரவு நன்றே—தெரியின்
மதமயங்கு பூங்கோதை மாணிழாய் மோரிஃ
முதுநெய்தீ தாதலோ வில்.

எ-து, கீழ்மக்கள்பெற்றசெல்வத்தின் மாட்சிமைப்பட்ட பெரி யோர்பெற்றவறுமை உலகத்துப் பயன்படும்; ஆராய்வேமாயின், தேன் மிடைந்த பூங்கோதையையுடைய மாணிழாய்! மோர்போலப் பழைய நெய் தீதாகமாட்டாது; நன்றேயாம் அதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) இது வினைத்தூய்மையின் உயர்வுகூறுகிறது. 'கீழ்மக்கள் பெற்றசெல்வத்தின்' என்றது பழிபாவங்களையஞ்சாது பொருளொன்றையே கருதிய கீழ்மக்கள் தீநெறியிலீட்டிய நிறைசெல்வத்தைக்காட்டிலும் என்றவாறு. 'மாட்சிமைப்பட்டபெரியோர்பெற்றவறுமை யுலகத்துப்பயன்படும்; ஆராய்வேமா யின்' என்றது அங்ஙனமீட்டாமையாற் பொருள்வரவின்றி நெறிநின்றபெரி யோர்க்கு வறுமைவருமாயினும் அது ஆராயுமிடத்து உலகிற் கொழுக்கநடை யைக்காட்டி அதனை வலியுறுத்திப் பயன்படுமென்றுதோன்றுதலால் அது மிக நன்றென்றவாறு. 'தேன்மிடைந்தபூங்கோதையையுடையமாணிழாய்' என்றது (மகடூஉமுன்னிலை) வண்டுகள்மொய்க்கும் பூச்சூட்டணிந்தகூந்தலினையும் சிறந்த அணிகலங்களையுமுடையாய் என்றவாறு. உரையில் 'மோர்போல' என்றது மோரின் என்றிருக்கவேண்டும். மோரைக்காட்டிலும் என்றவாறு. 'பழையநெய்

நீதாகமாட்டா'தென்றது (புதிதாய்ப்பெருகியுள்ளமோரைக்காட்டிலும்) பழைய தாய்ச்சுருங்கியுள்ளநெய் நீதாகாது நன்றுகுமென்றவாறு. அதனினும் புதிய நெய் மிகவுநன்றுகுமென்பது சொல்லாமையேபெறப்பட்டமையால் அதனுப மேயமாகிய பெரியவரெய்தியசெல்வம் மிகவுநன்றுகுமென்பதும் குறிப்பாயிற்று. இதன்பழமொழியின்சொரூபம் வழக்குநோக்கி வந்துழிக்காண்க. இப்பாட்டின் கருத்து, "பழமலைந் தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர், கழிதல் குரவே தலை"* எனத் திருக்குறளிலுமுள்ளது. பாவமும் பழியுமுண்டாகச் சிறியராயினுரீட்டுஞ் செல்வத்திராட்சியினும் அங்ஙனமீட்டாமையால் நெறிநின்றபெரியார் வறுமை யுறினும் அது சிறந்ததென்றமையாற் பொருளே நன்னெறியினின்றுமீட்ட வேண்டுமென்பது குறிப்பாயிற்று.

71. வன்பாட் டவர்பகை கொள்ளினு மேலாயார்
புன்பாட் டவர்பகை கோடல் பயமின்றே
கண்பாட்ட பூங்காவிக் கானலந் தண்சேர்ப்ப
வெண்பாட்டம் வெள்ளந் தரும்.

எ-து, வலியதகைமையையுடையாரொடு பகைகொள்ளினும் மேலா யார் எளியதகைமையையுடையாரோடு பகைகோடல் ஒருபயனும் படாது; கண்களின்றகைமையாயுள்ள பூங்குவளைகளையுடைய கானலந் தண்சேர்ப்பனே! பருவமழையன்றியே வெண்பாட்டமும் வெள்ளந்தரு மாதலா னென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது ஒருவரோடும் பகைகொண்டு மேற்செல்லலாகாதென் கிறது. 'வலியதகைமையையுடையாரொடு பகைகொள்ளினும்' என்றது அறிவு ஆண்மை பெருமை என்னும் மூவகையாற்றலாலுந் தம்மின்வலியராயினு ரோடு மாறுபட்டு மேற்செல்லினும் செல்லுக என்றவாறு. உம்மையால் அது வும்கூடாதென்பது கருத்தாயிற்று. 'மேலாயார்' என்றது அவ்வாற்றலான்மிக்கா ராயினுரென்றவாறு. 'எளியதகைமையையுடையாரோடுபகைகோடல் ஒரு பயனும்படாது' என்றது அவ்வாற்றலா லிழிந்தாரோடு மாறுபட்டுமேற்செல்லல் கூடாதென்றபடி. வலியார்மேற்செல்லின் ஒரோவழி அவர் இவரது எளிமையை யும் அறிவின்மையையுமுணர்ந்து பிழைப்பிற்குத் தகவொறுத்து அறிவுறுத்திவிட உய்தலுங்கூடுமாதலால் வன்பாட்டவர்பகைகொள்ளினுங்கொள்க என்றும், எளி யோர்மேற்செல்லின் அவர் தா மொருவாற்றலும் இவர்க்குய்தல் அரிதென்று தணிந்து பலதீங்குகளும் ஒருங்குபுரிவராதலாலும் ஆவற்றிற்கெல்லாமஞ்சாது அவரைக்கொல்லினும் பழியும் பாவமுமெய்துதலானும் அது பயமின்றென்றுங்

* திருக்குறள் 66-ஆம் அதிகாரம், (வினைத்தூய்மை) குறள்—7.

கூறப்பட்டன. பயமின்றென்றது செய்யலாகாதென்றபடி. 'கண்களின்றகை மையாயுள்ள' என்றது மகளிர்கண்களின் றகைமைபோலுந் தகைமையையுடைய என்றவாறு. இது பூவிற்கு அடையாயிற்று. 'பூங்குவளை' பூக்களையுடைய குவளை. கானல்-கழிக்கரைச்சோலை. "வெண்பாட்டம் வெள்ளந்தரும்" என்பது பழமொழிக்கூற்று. இதனுள் வெண்மை கருமையின்மறுதலையாய்ப் பாட்டத்தை விசேடித்தலால் வெண்பாட்டமென்றது கார்காலமல்லாத வேனிற்காலத்துப் பெய்யும் மழையை யுணர்த்திற்று. பாட்டம்-மழைபெயல். பாட்டமும் என்னும் உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. 'பருவமழையன்றியே வெண்பாட்டமும் வெள் ளந்தருமாதலான்' என்றது கார்காலத்தமழையேவெள்ளந்தருமென்றெண்ணற்க; வேனிற்காலத்தமழையும் வெள்ளந்தருமாதலால் அதன்மேலும் செல்லலாகா தென்றவாறு. அதன்மேலும் செல்லலாகாதென்பது பொருட்குறிப்பாற்பெறப் பட்டது. வெள்ளந்தருதல்-நீரைப்பொழிதல். இது எடுத்துக்காட்டாதலால் 'ஆதலானென்றவாறு' என்றது ஆதலான் அதுபோலவென்றவாறு என்றிருக்க வேண்டும். பருவமழை ஒழியாதுநின்றுபொழிதலால் வலிமிக்குடையதும், வெண் பாட்டம் நிறுத்துபெய்தொழிதலால் வலியில்லதுமாகிய வேறுபாடுடைய வாயினும் அவற்றைமதியாது எதிர்த்துச்செல்வார் அவற்றின் அம்புமாரியாற் ருக் குறுதல் ஒருதலையானெய்துவர். அவற்றுட் பருவமழையிற்செல்வார், இடி, ஆலி, சுழிகாற்று முதலியவற்றுல் வாதையில்லாமையும், வெண்பாட்டத்திற்செல்வார் இடிமுதலியவற்றுல் வாதையுறுதலும் எய்துவராதலாற் பருவமழையிற் செல்லுத லினும் வெண்பாட்டத்திற்செல்லுதல் நீதாவதுபோல, வலியாரும் எளியாரும் வலியால்வேறுபாடும், தம்மையெதிர்ப்பார்மேல் அம்புமாரிபெய்தலால் ஒப்புமையும் உடையராயினும், வலியராயினர் எளியார்மேன் மிக்கசினங்கொள்ளாது அவர் அடங்குமளவே போர்புரிவராதலாலும்,எளியராயினர் தமக்கு உய்யுமாறில்லாமை யாற் றம்மேலெதிர்த்துவரும் வலியாரை யில்லையெனச்செய்யக்கருதி மிக்கசீற்றங் கொண்டு தாங்கவொண்ணாதபலதீங்குகளைச்செய்து கொல்லத்துணிவராதலாலும் வலியார்மேற்செல்லுதலினும் எளியார்மேற்செல்லுதல் நீதாகுமெனத் திட்டாந் தத்தொடு பொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. இப்பாட்டிற்சொல்லப்பட்டபகை ஆக் கிரமணம் என்னும் மேற்செலவும், "வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா, மெலியார்மேன் மேக பகை"* என்னுங் குறளிற் சொல்லப்பட்டபகை தற்காப் பின்பொருட்டு எதிர்த்தலுமாகிய வேறுபாடுடைமையால் இஃது அக்குறளொடு மாறுபடாதென உணர்க. இப்பாட்டிற்கு எடுத்துக்கொண்ட பழமொழியின்வடி வம் வழக்கும் செய்யுளும்நோக்கி வந்தழிக் கண்டுகொள்க. எளியாரைப் பகை யாக்கிக்கொள்ளலாகாதென்னும் நீதியை நரியெதிர்த்தாற் சிங்கம் என்னுந் தொடர்மொழியால் நாட்டார்வழங்குகின்றனர்.

---

* திருக்குறள் 87-ம் அதிகாரம் (பகைமாட்சி) குறள்—1.

72. நடலை யிலராகி நன்றுணரா ராய
முடலை முழுமக்கண் மொய்கொ ளவைபு
ஞடலா வொருவற் குறுதி யுரைத்தல்
கடலுளான் மாவடித் தற்று.

எ-து, மனத்தின்கட் கவலையிலராய் நன்மையறியாராகிய மனம் வலிய முழுமக்கண்மொய்கொண்டவவையின்கணிருந்தவொருவற்கு அறிவிற்குடலாகிய வுறுதியாயினவற்றையுரைத்தல் கடலுள்ளே மாங் கனியைவடித்தாற்போலும் என்றவாறு.

(குறிப்பு) இது நல்லோரல்லாதார் கூட்டத்துள்ள ஒருவனுக்குச் சாஸ்த் ரார்த்தஸாரதமங்களான தத்வஹிதபுருஷார்த்தங்களே உபதேசிக்கலாகாதென்கி றது. 'மனத்தின்கட்கவலையிலராய்' என்றது விசாரமற்றசிந்தையராய் என்றபடி. விசாரமாவது பிறப் பிறப்புப் பிணி மூப்பு வறுமைகளின் றுன்பமுணர்ந்து அவற் றிற்கஞ்சி அவைதீரும்வாயில் நாடுதல். 'நன்மையறியாராகிய' என்றது இவை தமக்கு நன்மையாயின; இவை தமக்குத் தீமையாயின எனப் பகுத்துணர்ந்து நன்மையாகிய ஒழுக்கங்களே விரும்பாதவராகிய என்றவாறு. 'மனம்வலியமுழுமக் கள்' என்றது அன்பு, விருப்பம், அச்சம், பச்சாத்தாபம் முதலிய மனநெகிழ்ச்சி யோடுகூடிய குணங்களொன்றுமின்றி, அம்மனம் வலியடைந் திறுகுதற்குரிய வெறுப்பு, தறுகண், களிப்பு முதலிய தூர்க்குணங்களேயுடைய அறிவிலாமக்கள் என்றபடி. மூடலை-வலிமை. இங்கு முழுமை-திருத்தப்படாமையுணரின்றது; முழுமரமென்புழிப்போல. மொய்கொளவையுள் ஒருவற்குடலாவுறுதியுரைத் தல் எனக் கூட்டுக. உடலாவுறுதி-வினைத்தொகை. ஒருவற்கு என்பது இடைப் பிறவரல் 'மொய்கொண்டவவையின்கணிருந்தவொருவற்கு' என்றது கொச்சை மக்களாதலால் ஆட்டுமந்தைபோலத் திரண்டகுழுவிலுள்ள ஒருவனுக்கு என்ற படி. ஒருவனுக்குரைத்தலே கூடாதென்றமையால் எல்லோர்க்கு முரைத்தல் கூடாதென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. 'அறிவிற்குடலாகிய வுறுதியாயின வற்றையுரைத்தல்' என்றது ஞாதவ்வியங்களான தத்வ*ஹித†புருஷார்த்தங் களே‡யுபதேசித்தல் என்றவாறு. உடல்-இங்கு இலக்கணையால் அங்கவாசக மாயிற்று. அறிவிற்கு விடயங்கள் அங்கமாகையால் அங்ஙனங்கூறினர். 'கட லுள்ளே மாங்கனியை வடித்தாற்போலும்' என்றது உவர்க்கடலுள் ஒருதுளி

---

* தத்துவம், "சுவையொளி யூரோசை நாற்றமென் றைந்தின், வகைதெரி வான் கட்டே யுலகு" (திருக்குறள் 3-வது அதி. நீத்தார்பெருமை குறள்—7) என்னுங் குறளாற் சொல்லப்பட்டவை.

† ஹிதம், தீயனவொழித்து நல்லனசெய்தல்.

‡ புருஷார்த்தம் அறம் பொருளின்பம் வீடென்பன.

நீரில் அது இன்சுவையெய்தற்பொருட்டு ஒரு தேமாங்கனியைப் பிழிந்தாற் போலும் என்றவாறு. தேமாங்கனிரசம் பிழியப்பெற்ற உவர்க்கடலின் நீர்த்துளி யானது, அதன்கணுள்ள பிறநீர்த்துளிகளின் கூட்டரவால் இன்சுவையெய்தா தொழிந்து திருந்தாதவாறுபோல மூடலேமுழுமக்கண்மொய்கொளவையுளுள்ளா ஞருவனுக்கு உறுதிப்பொருளே யுபதேசிப்பினும் அக்குழுவினுள்ளார்கூட்டர வால் அவன் அதனை யுள்ளத்துட்கொள்ளாதொழிதலால் அவன் ஒருநாளுந்திருந் தான் எனக் கருத்துநோக்கி யுவமையொடுபொருத்தி யுரைத்துக்கொள்க. "கட லுளான்மாவடித்தற்று" என்பது பழமொழிக்கூற்று. இது ஒப்புமைவகையால் வியர்த்தம் என்னும் பொருட்குறிப்புடையதாய்ப் "பன்றிக்கூழ்ப் பத்தரிற் றேமா வடித்தற்று"* என நாலடியுள்ளும், "ஆற்றிற்கரைத்தபுளியாக்கிடாமலென்னன் பையெல்லாம்" எனத் திருவேகம்பமாலையினும்† வழங்கப்பட்டது. சமுத்திரத்திற் பெருங்காயம் கரைத்தாற்போலும் என்பது சாமானியவழக்கு.

73. யானுமற் றிவ்விருந்த வெம்முனு மாயக்கால்
வீரஞ் செயக்கிடந்த தில்லென்று கூடிப்
படைமாறு கொள்ளப் பகைதூண்ட லஃதே
யிடைநாயிற் கென்பிடு மாறு.

எ-து, யானும் இவ்விடத்திருந்த வெம்முன்னுமாக வொரு வினைசெய்யத்தொடங்கியக்காற் பகைவரால் வீரஞ்செயக்கிடந்த தொன்றுமில்லையென்றுசொல்லிப் பிறருந் தம்மோடுகூடிப் படைத் தொழிலின்கண் மாறுகொள்ளும்வகை பகையைமிகச்சொல்லுதலாகிய வது ஆடுகாத்துக்கிடக்கும் இடையர்நாய்க்குக் கள்ளர் எலும்பிடுமாறு போலு மென்றவாறு.

(தெளிப்பு) இது வலிமிக்கபகைவரை அடித்துக்கெடுக்குமாறும், வஞ்சத் தீஞ்சொற்சொல்வாரை நம்பலாகாதென்பது மொருங்குகூறுகிறது. 'யானும்' என்றது பிற பகைவர்செருக்கையடக்கவல்ல யானுமென்றபடி. இது கெடுப்பான் கூற்றாய் அவன் தன்னையுணர்த்தியவாறு. 'இவ்விடத்திருந்த' என்றது கெடுக் கப்படுவானை அவன்பகைவரும் பிறரும்றியுமாறு கெடுப்பான்சுட்டிக்காட்டியவாறு. 'என்முன்னுமாக' என்றது கெடுக்கப்படுவான் கெடுப்பானுடையதன்னைத் தம னென்று நம்பும்படி அன்புடைமையும் பணிவுடைமையுந்தோன்ற உறவுமுறை கூறியவாறு. 'ஒரு வினைசெய்யத்தொடங்கியக்காற் பகைவரால் வீரஞ்செயக்

---

* நாலடியார் 26-ம் அதிகாரம் (அறிவின்மை) செய்யுள்—7.

† பட்டினத்தார்பிரபந்தம், திருவேகம்பமாலை செய்—22.

இடந்தொன்றுமில்லை' என்றது இதுகாறும் எம்மூண் மாறுபாடையோமாயிருந் தோமாதலாற் பிற பகைவர் செருக்குற்றிருந்தார்; இப்பொழுதுஒன்றுபட்டோமாத லால் நாங்கள்கூடிச்செய்யப்போகும் ஒருகருமத்திற் பிறர் பகைவராய்வந்து அவர் வெற்றியடையக்கிடந்ததொருசெயலுமில்லை; எல்லாவெற்றியையும் யாமேயடை வோம் என்றவாறு. 'பிறரும்' என்றது பகைவரல்லாத தொதமலாய்நின்றவரும் என்றவாறு. 'தம்மொடுகூடி' என்றது பகைவராய்க் கெடுப்பாராகிநிற்குந் தமக்கு அறுகூலராய் என்றவாறு. படைத்தொழில்-போர். 'மாறுகொள்ளும்வகை' என்றது கெடுக்கப்படுவானைப் பிறரெல்லாம் வீரமானத்தால் விரோதிக்கும்படி என்றவாறு. பகையைமிகச்சொல்லுதலாவது பகைவர்பலராய்மிகுமாறு வீரம்பேசு தல். "இடைநாயிற்கென்பிடுமோறு" என்பது பழமொழிக்கூற்று. அடித்துக் கெடுக்குமியல்புடையான்கூறும் இன்மொழியை அறிவுடையோர் கேட்டுழி அத னைச்சுட்டி இடைநாய்க்கிட்டவெலும்பிது எனவழங்கும் வழக்கே இப்பழமொழி எனக்கொள்க. 'கள்ள ரெலும்பிடுமோறுபோலும்' என்றது கள்ளர் என்பிட்டு வஞ்சிக்குமுபாயம்போலும் உபாயமென்றவாறு. அதாவது:—ஆடுதிருடுங்கள்ளர், ஆட்டுக்கிடைகாத்திருக்கும் நாய் தம்மை ஐயுற்றுக் குரையாதிருக்கும்வண்ணம் பச்சூன்றசைபற்றிய என்புத்துண்டத்தைச் சிறிது சேய்மைக்கண்வைத்திருந்து, மோப்பங்கொண்டு அந்நாய் தம்மருகுவருவதுகண்டு, அவ்வென்புத்துண்டத்தை அதன்முன்பிட அதனை அந்நாய் உவந்துகௌவிக்கௌவிச் சுவைத்து மகிழ்ந்து கள்வரைத் தமராகக்கருதி ஆட்டுக்கிடைப்பாதுகாப்பிற் பராக்காயிருக்குமனவிற் கள்வர் தம்மினத்தாரையேவி ஆடுமுதலியவற்றைத் திருடிச்செல்லச்செய்வது போலக் கெடுப்பாரும், கெடுக்கப்படுவோர்கேட்டுத் தம்மைத் தமரென்று நம்பியுவக் குங் களிப்பாற் பாதுகாப்பிற் பராக்காயிருக்குமாறு, "யானுமற் றிவ்விருந்த வெம் முனு மாயக்கால், வீரஞ் செயக்கிடந்ததில்லென்று" சொல்லல்போன்ற வஞ்சத் தீஞ்சொற்களைச்சொல்லித் தம்மினத்தாரைத்தூண்டி அப்பகைவரது பாதுகாப் பற்ற நாடுமுதலியவற்றைக் கைப்பற்றச்செய்தலாம்.

74. கண்ணில் கயவர் கருத்துணர்ந்து கைம்மிக
நண்ணி யவர்க்கு நலனுடைய செய்பவே
லெண்ணி யிடர்வரு மென்னர் புலிமுகத்
துண்ணி பறித்து விடல்.

எ-து, கண்ணோட்டமில்லாத கீழ்மக்கள் கருத்தின்கண்விரும்பிய துணர்ந்து செயன்மிக்கு அவரோடு நண்புகொண்டு நன்மைபாயின செய்வாராயின், ஆராய்ந்திதுசெய்தால் நமக் கிடர்வருமென்னுதே புலி முகத்தினுண்ணியை அருளினுலேபறித்ததனேடொக்கும் என்றவாறு.

(குறிப்பு) இது கண்ணோட்டமில்லாதார்க்கு நன்மைசெய்யலாகாதென்கிறது. 'கண்ணோட்டமில்லாதகீழ்மக்கள்' என்றது (எது அடையானடுக்கப்பட்டமையால்) கண்ணோட்டமின்மையொன்றுனே சௌர்ய வீர்ய தைர்ய பராக்கிரம முதலிய நற்குணங்களையும் அநுகூலர்பக்கல் தீக்குணங்களாக்கிக்கொள்ளுந் தீயார் என்ற குறிப்புணர்த்தியவாறு. 'கருத்தின்கண்விரும்பியதுணர்த்து' என்றது அவர்க்குச்செய்யும் நன்மையின் சிறப்புத்தோன்றக் கூறியவாறு. கருத்தின்கண்விரும்பியதுணர்ந்து நன்மையாயினசெய்வாராயின் என இயையும். கருத்தின்கண்விரும்பியதுணர்ந்துசெய்யுஞ் சிறந்தநன்மைக்கே தீங்குபுரியும் இயல்புடையராயின் அவர் கருத்துணராதுசெய்யும் நன்மைக்கு மிக்க தீங்குவிளைப்பரென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. ஆகவே அவர்க்கு ஒருவிதத்திலும் நன்மைசெய்யலாகாதென்பது குறிப்பு. 'செயன்மிக்கு' என்றது தீயாரோடிணங்காகாதென்னும் விதியைக்கடந்து என்றவாறு. இங்கு ஒழுக்கத்தையுணர்த்தும் கையும் செயலும் விதிவாக்கியத்துக்கு ஆகுபெயராயின. 'அவரோடுகண்பு கொண்டு' என்றது தம்மொடுநெண்பில்லாத அக்கயவரோடு தாமாய் ஒருதலை கண்புகொண்டென்றவாறு. 'செய்வாராயின்' என்றது செய்தல் அரிதென்னுங் குறிப்புணர்த்தியவாறு. 'ஆராய்ந்து இதுசெய்தால் நமக்கு இடர்வருமென்னுதே' என்றது இதுசெய்தால் நமக்கு இடர்வருமென்று ஆராயாதே என்றபடி. 'புலிமுகத்தினுண்ணியை' என்றது புலி தன்னைத் போக்கிக்கொள்ளவொண்ணுதபடி அதன் கண்ணிமையைப்பற்றி ரத்தபானம்பண்ணும் உண்ணியை என்றவாறு. ஈண்டு முகம் ஆகுபெயராயிற்று. 'அருளிஞலே' என்றது பிறிதொருபயனுங்கருதாது புலியின்றுயர்தீர்த்தலொன்றே கருதி யென்றவாறு. 'பறித்ததனேடொக்கும்' என்றது பறித்ததோர் ஐதிகச் செயலோடொக்கும் அச்செயலென்றவாறு. அச்செயலென்ற சுட்டு வருவித்துக் கூட்டியுரைத்துக்கொள்க. 'எண்ணியிடர்வருமென்னுர்' என்னும் உவமையடையைப் பொருளொடுங்கூட்டிவிரித்துரைத்துக்கொள்க. "புலிமுகத் தண்ணி பறித்துவிடல்" என்பது ஓரைதிகமடியாகவந்த பழமொழிக்கூற்று. இதனைதிக மூங் கூற்றுலேவினங்கும். இது "வேங்கை வரிப்புலிநோய் தீர்த்த விடகாரி, யாங்கதனுக் காகார மானுற்போல்"* எனப் பிறிதோராற்றலும் வழங்கப்படும். சௌரிய வீரிய தைரிய பராக்கிரமமுதலிய குணவிசேடங்களாற்சிறந்த ஒரு புலியின்முகத்து அதனுதிரத்தை யுண்ணுதவாறு உண்ணியைப்பறித்தெடுத்து நன்மைபுரிந்தவனைக் கண்ணோட்டமின்றிக் குடரைப்பறித் துதிரத்தையுண்டு உயிரைப்போக்கிய அப்புலிபோலச் சௌர்யாதிகுணங்களுடையராயினும் நிர்த்தாகூடிண்யமுள்ள கயவர்கள் தமக்கு நன்மைசெய்வார்க்கும் மிக்கதீங்குசெய்வார் எனக் கருத்துநோக்கிப் பொருளொடுபொருத்தி யுரைத்துக்கொள்க.

* மூதுரை, செய்யுள்—15.

75. பெரியார்க்குச் செய்யுஞ் சிறப்பினைப் பேணிச்
சிறியார்க்குச் செய்து விடுதல்—பொறிவண்டு
பூமே லிசைமுர லு மூர வதுவன்றே
நாய்மேற் றவிசிடு மாறு.

எ-து, பெருமைக்குணமுடையோர்க்குச் செய்யக்கடவ சிறப்பினை விரும்பிச் சிறுமைக்குணமுடையார்க்குச் செய்துவிடுதல், பொறிவண்டு பூமேற்படிந் திசைமுரலாநின்றவூரனே! அதுவன்றே! குதிரைமேலிடக் கடவ பண்ணினை நாய்முதுகிலிடுநெறி யென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது தகுதியில்லாதார்க்குச்செய்யுஞ் சிறப்பின்குற்றம் கூறுகிறது. பெருமைக்குணங்களாவன :—கல்வி அறிவு ஒழுக்கம் குடிப்பிறப்பு வீரம் வினைத்திட்பம் சால்பு முதலியன. 'செய்யக்கடவசிறப்பினை' என்றது செய்யக்கடமைப்பட்டசிறப்புக்களை யென்றவாறு. அவை பொற்பூமுதலிய பரிசும் பட்டமும் புரவலர்தம்மோடிருக்கையு மெடுபடியு முதலாயின. 'விரும்பி' என்றது வெளியிடத்தகாதகாரணத்தால் அவரைவிரும்பி என்றவாறு. சிறுமைக்குணமுடையார் - பெருமைக்குணங்களின் மாறுபட்டகுற்றங்களையுடையராய்க் காமநெறியொழுகுமவர். 'செய்துவிடுதல்' என்றது செய்துவிட்டோமேயென்று பச்சாத்தாபமுண்டாகும்படி தவறுசெய்தல் என்றவாறு. இதுவே பின்னும் அதுவென்று சுட்டப்பட்டமையால், தகாது என ஒருபயனிலைச்சொல்வருவித்து முடிக்கற்பாற்று. இங்ஙனம் முடியாதிருப்பின் மேல் அதுவென்னுஞ்சுட்டு வேண்டாதகூடலாம். "நாய்மேற்றவிசிடுமாறு" என்பது பழமொழிக்கூற்று. தகாதார்க்குச்செய்யுஞ்சிறப்பை நாயிக்கிட்டதவிசு என வழங்கும் அடிப்பட்ட வழக்கே இதன்பழமொழியாகும். நாய்மேற்றவிசிடுமாறென்றமையால், 'குதிரை மேலிடக்கடவபண்ணினை' என மறுதலையுவமம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. பண் - ஏறுகுதிரைமேலிடுஞ் சேணமென்னுந்தவிசு. 'குதிரைமேலிடக்கடவ பண்ணினை நாய்முதுகிலிடுநெறி' என்றது தகாதகாரியம், பயனில்லாதசெயல், இகழப்படுஞ்செயல், அறிவில்லாதசெயல், முறையில்லாதசெயல் எனப் பலதிறத்தானும் பழித்தற்குரிய குறிப்புணர்த்தியவாறு. இப்பழமொழிக்கு மறுதலையுவமம் யானைமேலிட்டதவிசென்பதே சிறந்ததெனக்கொண்டு, "அடகளிற்றெருத்தினிட்ட, வண்ணப்பூந்தவிசுதன்னைஞமலிமேலிட்டதொக்கும்" எனச் சீவகசிந்தாமணி*யுள் வழங்கப்பட்டது. இப்பழமொழியிலுள்ள ஏழனுருபைப் பொருட்டுப் பொருளுணர்த்தற்குரிய விடயசத்தமியாகவும், மறுதலையுவமம் நாயகராகவும் கொண்டு, நாயகருக்கிட்டதவிசை நாயிக்கிட்டுத்தூர்த்தவைத்தவாறும் எனப் பிறிதோருரையில் வரையப்பட்டுள்ளது. இக்கருத்துப்பற்றியே திருவாசகத்தில்

* சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், செய்யுள்— 202.

"நாயினுக்குத்தவிசிட்டு நாயினேற்கே"* எனவும், "தம்மையுமோர்பொருளாக்கி நாய்சிவிகையேற்றுவித்த"†எனவும், "நன்முகவைத்தென்னைநாய்சிவிகையேற்றுவித்த"‡ எனவும், "ஒருநாய்க்குத்தவிசிட்டிங்கூனருடல்புகுந்தான்"‖ எனவும், "பொற்றவிசுநாய்க்கிடுமாறன்றே"§ எனவும் வழங்கப்பட்டது. இவ்வாற்றுனே "நாய்மேற்றவிசிட்டுநன்முய்ப்பொருட்படுத்த"$ என்றதும் இக்கருத்துடைய தாமென வேறுரையை ஆதரித்தற்கேதுவாயிற்று.

76. செருக்கெழு மன்னர் திறலுடையார்ச் சேர்ந்தா
ரொருத்தரை யஞ்சி யுலகலு முண்டோ
வருத்த சுணங்கி னெளிரியிழாய் கூரி
தெருத்து வலியதன் கொம்பு.

எ-து திறலுடைய செருமேவியிருந்த மன்னவரையடைந்தவர்கள் பிறரொருவரையஞ்சித் தளர்தலுமுண்டோ; மூலமேற்றேறன்றிய சுணங்கினையுடையவொளிரியிழாய்! வலிய வெருத்தின்கொம்பு கூரிதாகலா னென்றவாறு. எருத்து வலியதன்கொம்பென்பதனைப் பிடர்வலியதன் கொம்பென்பாருமுளர்.

(தறிப்பு) இது வலியாரைச்சார்தலின்வன்மை கூறுகிறது. 'திறலுடைய' என்றது திறலுடையராயுள்ள என்றவாறு. இது மன்னவரெனப் பின்வரும்பெயருடனியையும் திறல்-வலி. திறலுடைமை அஞ்சாமைக்கும் செருமேவியிருத்தல் தளராமைக்கும் எதுவாகக்காட்டப்பட்டன. செரு-போர். அது இங்குச் சேர்ந்தார் பகைவரோடு பொரும்போர் என்பது குறிப்பாற்பெறப்பட்டது. 'பிறரொருவரையஞ்சித்தளர்தலுமுண்டோ' என்றது தாம் பிறராயினுரெல்லாரையும் அச்சுறுத்தித் தளரச்செய்வதல்லது தாமொருவருக்கும் அஞ்சித் தளராரென்றவாறு. "கூரி தெருத்துவலியதன்கொம்பு" என்பது பழமொழிக் கூற்று. இப்பழமொழிவடிவம் வழக்குஞ் செய்யுளும்நோக்கி வந்துழிக்காண்க. எருத்துவலியது என்பதனை வலியதாகியவருது என்னும்பொருளில் எருத்துவலியது என விசேஷணைத்தரபத கர்மதாரயசமாசத்தொடராகவைத்து ஆறனுருபு கூட்டி 'வலியவெருத்தின்கொம்பு' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'கூரிதாகலான்' என்றது மொண்ணையாயிருப்பினும் கூர்மையுடையதுபோற் பாயுமாகலா

* திருவாசகம், சுட்டறுத்தல், செய்யுள்---28.
† ,, அச்சோப்பதிகம், செய்யுள்---9.
‡ ,, திருக்கோத்தும்பி, செய்---8.
‖ ,, உயிருண்ணிப்பத்து, செய்யுள்---2.
§ ,, திருவேசறவு, செய்யுள்---5.
$,, திருக்கோத்தும்பி, செய்யுள்---20.

னென்றவாறு. இதனால், அது கூரிதாயிருப்பின் மிகவும் உருவப்பாயுமென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. வலியுள்ள எருத்தின்கொம்பு மொண்ணையாயிருப் பினும் அது பாயும்போது அவ்வெருத்தின்வலியாற் பாயப்படுமுடலிற் கூரிய கொம்புபோல விரைந்து உருவப்பாயும்; அவ்வாறே நிறலுடைய அரசரைச் சார்ந்தபிறர் நிறனிலராயினும், அத்நிறலுடையரசரதுவலிகொண்டு வலி யுடையார்போலத் தம்பகைவர் அஞ்சித் தளருமாறு தாக்குவரெனத் திட்டாந்தத் தொடு பொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. இதனால், வலியாரைச்சேர்ந்தார் எளியாரா யிருப்பினு மவரை யெள்ளலாகாதென்பதும் குறிப்பாயிற்று.

77. அன்பி னெகிழ வழிபட்டுக் கொள்ளாது
நின்ற பொழுதின் முடிவித்துக் கொள்வது
கன்றுவிட் டாக்கறக்கும் போழ்திற் கறவாஞ
யம்புவிட் டாக்கறக்கு மாறு.

எ-து, அன்பி ஞெருவ னெகிழும்படி தான் வழிபட்டொழுகி யவஞலுள்ளபயன்கொள்ளாது தானினைத்தபொழுதே முடித்துக் கொள்வேனென்றுகருதி முயறல், ஆவினைக் கறக்கும்பொழுதறிந்து கன்றுவிட்டுக்கறவாது அவ்வாவினை யம்பினைவிட்டுக் கறக்குநெறியோ டொக்கு மென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது உடையோரிடத்து ஒன்று இரந்துபெறுமாறுகூறுகிறது. 'அன்பினெருவனெகிழும்படி' என்றது இரப்பானுகிய தான்செய்யும் அன்பி னல் இரக்கப்படுவானுகிய பிறனெருவன் உளநெகிழும்படி என்றவாறு. 'தான்' இரப்பான். வழிபட்டொழுகலாவது - உரியோன்சொல்வழிநிற்றலும் அவன் மனமறிந்து வேண்டுவனசெய்தலும் முதலாயின. அவஞலுள்ளபயன்கொள்ள லாவது அவனிடத்துள்ளதொருபொருளை அவன் மனமுவந்துகொடுக்குஞ்செவ்வி யறிந்து இரந்துகொள்ளுதல். 'நினைத்தபொழுதே முடித்துக்கொள்வேனென்று கருதிமுயறல்' என்றது இரப்போன் தான் வேண்டும்பொழுது தனதாற்றலைக் காட்டியச்சுறுத்தித் தன்விருப்பத்தை முடித்துக்கொள்வேனென்றெண்ணி முயறலென்றவாறு. மூலத்தில் 'ஆக்கறக்கு' மென்பவற்றுள், முன்னது எழு வாய்த்தொடராகவும், பின்னது இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொட ராகவும்கொள்க. ஆக்கறக்கும்போழ்தில் என்பதற்கு ஆவானது தானே கறக்கும் பொழுதறிந்து என்பதே பொருளாமாயினும், 'ஆவினை' என்றது, பின் 'கறவாஞய்' என்றவினைக்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவித்துரைத்தவாறு. 'ஆவினைக்கறக் கும்பொழுதறிந்து' என்றது ஆவினை, அது கறக்கும்பொழுதறிந்து என்று கூறிய வாறு. அதாவது ஆப் பசிதீரப் புல்லார்ந்து நீர்பருகிக் கன்றுள்ளிப் பான்மடிசுரக் திருக்குஞ்செவ்வியறிந்து எனமுடிபு. 'கன்றுவிட்டு' என்றது செவ்வாய்திருப்

பினும் கறத்தல்சோர்வுபடாமைக்குச் சிறந்ததோ ருபாயங்கூறியவாறு. 'அவ் வாவினை' என்றது தானே கறக்குங்கியல்பினையுடைய அதனையென்றவாறு. 'அம் பினைவிட்டுக்கறக்குதெறியோடொக்கும்' என்றது அம்புகொண்டெய்தலான் அச் சுறுத்துக் கறக்குமுறைபோலுமென்றவாறு. இதன்பழமொழி, கன்றுசுவைக்கக் கறவாதகறவை கம்பிட்டடிக்கக்கறக்குமா எனவும், பொதுமைபற்றித் தானுக் கனியாதது தடிகொண்டடிக்கக் கனியுமோ எனவும் வழங்கப்படும். இதனுவ மையை, வழிபாடுபுரிந்த கன்றுவிட் டாக்கறப்பாருக்குப் பால்சுரந்தளிக்கும் கறவைபோலக் கொடுப்பாரும், வழிபாடுபுரிந்து மனமுவக்கச்செய்துகொடுக்குஞ் செவ்வியறிந்து விருப்புடையாரைமுன்னிட் டிரப்பார்க்கே கொடுக்கத்தகுவ தாய்த் தம்மிடத்துள்ளபொருளே மனமுவந்துகொடுப்பர் எனவும், அம்புவிட்டு அச்சுறுத்திப் பால்கறக்கப்புகுவாரால் அப்பாலுங் காதாரமாகிய உதிரத்தை யொழுக்கினும் ஒழுக்குவதல்லது பால்சிறிதுமுதவாத கறவைபோல, இரக்கப் படுவோரும், ஆற்றலால் அச்சுறுத்தியிரப்பாரால் விரும்பியபொருளிலுதாரங்கள் அழியினும் அழியவிட்டிருப்பதல்லது அவர்விரும்பியது சிறிதும் அளியார் எனவும் பொருளொடு பொருத்திவிரித்தரைத்துக்கொள்க.

78. இணரோங்கி வந்தாரை யென்னுற்ற கண்ணு
முணர்பவ ரஃதே யுணர்ப—வுணர்வார்க்
கணிமலை நாட வளரூடிக் கண்ணு
மணிமணி யாகி விடும்.

எ-து, தொடர்ச்சியருதுயர்ந்துவந்தாரை யவர்கள் எல்லா விட ருற்றகாலத்தும் அறிவுடையா ரப்பெற்றியே யவர்களேயுணர்ந்து மதிப் பர்; அணிமலைநாடனே! சேரூடியவிடத்து முணர்வார்க்கு நல்லமணி மணியேயாய்த்தோன்று மதுபோல வென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது உயர்ந்தகுடிப்பிறந்தார் தாழ்வடைந்தாராயினும் இகழப் படாரென்கிறது. 'தொடர்ச்சியருது' என்றது குலபரம்பரையாக என்றவாறு. 'உயர்ந்துவந்தாரை'யென்றது குணமுடைமையால் நன்குமதிக்கப்பட்டுவந்தாரை என்றபடி. 'எல்லாவிடருற்றகாலத்தும்' என்றது எவ்விடருற்றகாலத்தும் என்ற படி. இடர்களாவன: காரியக்கேடு, பொருட்கேடு, இரணம், வறுமைமுதலிய வற்றுள் உளவாயதுன்பங்கள். அவற்றையுறுதலாவது அத்துன்பங்களில் அழுந் தல். 'அறிவுடையார்' என்றது அவரதுதகுதியறியும் அறிவுடையார் என்றபடி. 'அப்பெற்றியே யவர்களேயுணர்ந்துமதிப்பர்' என்றது அவர் இடருற்றிருக்குந் தாழ்வுநிலைநோக்காது இயற்கையினுளதாம் உயர்வுநிலையொன்றேநோக்கி அவர் களே நன்குமதிப்பர் என்றபடி. 'சேரூடியவிடத்தும்'என்றது அணிகலங்களி லிடு

தங்கத்திடையிற் பதிந்திருத்தலையிழந்து அங்கணச்சேற்றில் அழுந்திக்கிடப்பினும் என்றவாறு. 'உணர்வார்க்கு' என்றது மணிகளின் குணநலமுணர்வார்க்கு என்றவாறு. 'கல்லமணி'-மாணிக்கம். 'மணியேயாய்த்தோன்றும்' என்றது அணிகலங்களிற் பொதிந்துவிளங்கிய முன்னையநிலையினின்றுந் தாழ்வடைந்ததாகத் தோன்றுதென்றவாறு. 'அதுபோல' என்றது பொருளொடுபொருத்திமுடித்தற்கெடுத்தக்காட்டுறுப்பினை விரித்துரைத்தவாறு. இதன்பழமொழி மண்ணிற் கிடந்தாலும் மாணிக்கந்தாழாது எனப் பிரிதுமொழிதலாக வழங்கப்படுகிறது. இதன்பொருள், மண்ணிற்கிடந்து மாசடைந்திருந்தாலும் மாணிக்கமணியை அதன் மாசுடைமைபற்றியிகழாது அதன் குணமகிமையாகிய தேசுடைமைபற்றி மேற்கொள்வதுபோலக் குலபரம்பரையிற் றேசுற்றுயர்ந்தோரை ஒருதாழ்வுவந்தழி அத்தாழ்வுநோக்கியிகழாது அவரதுகுணமகிமையாகிய தேசுடைமைநோக்கி மேற்கொள்ளவேண்டுமென்பதாம்.

79. கோவாத சொல்லுங் குணனில்லா மாக்களை
நாவா யடக்க லரிதாகு—நாவாய்
களிகள்போற் றாங்குங் கடற்சேர்ப்ப வாங்கி
வளிதோட் கிடுவாரோ வில்.

எ-து, பொருந்தாதனவற்றைச் சொல்லவல்ல குணனில்லாத மாக்களை நாவினிடத்தை யடக்குதல் பிறர்க்கரிதாகும்; கண்ணுநுகர்ந்தாடுங் களிகள்போல நாவாய்கடுங்குங் கடற்சேர்ப்பனே! காற்றைவாங்கித் தம் மூடையதோண்மேலேயிடவல்லாரில்லை யென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது புல்லறிவாளரைத் தெளிவிக்கலாகாதென்கிறது. 'பொருந்தாதனவற்றை' என்றது நூல்வழக்கோடும் உலகவழக்கோடும் பொருந்தாதவிஷயங்களையென்றவாறு. கோத்தன முறைப்பட்டனவாதலாற் கோவாதன முறையில்லனவாய் இருவகைவழக்கினுஞ் சேராவாயின. 'சொல்லவல்ல' என்றது சொல்லுதலளவேயன்றிச் சொல்லியவண்ணஞ் செய்யவல்லரல்லாத என்றவாறு. 'குணனில்லா' என்றது ஒருகுணமுமில்லாது பலகுற்றங்களும் பொருந்திய என்றவாறு. 'மாக்களை' என்றது விலங்கினம்போலக் காமசாரமாய் ஓழுகுமவரையென்றவாறு. 'நாவினிடத்தையடக்குதல்' என்றது நாவிற்கிடமாயுள்ள வாயையடக்குதல் என்றவாறு. நாவிற்கிடமாயுள்ளதென அவர்வாயை விசேடித்துக்கூறியது நாவுள்ளதுணையும் அவர்வாய் அடங்காது; அதனையறுத்தால் அடங்கும் என்னும் செறற்குறிப்புணர்த்தியவாறு. அவர்வாயையடக்குதலாவது: அவர்சொல்லுமவை அங்ஙனமன்றென மெய்ப்பித்து அவர் எதிர்மொழி சொல்லாதிருக்கும்வகைசெய்தல். வாய் இங்குப் பேச்சுக்கு ஆகுபெயராயிற்று.

மாக்கலே நாவினிடத்தையடக்குதல் என ஈருருபிணைந்துநின்றது. நாவாலடக்கல் என்பது பாடமாயின் அவரை எதிருரைகூறி யடக்கல் அரிதெனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. அருமை-ஈண் டின்மையுணரநின்றது. இங்கு நாவென்றது கருவியாகுபெயராய் உரையையுணர்த்தியதாம். 'பிறர்க்கரிதாகும்' என்றது அப்புல்லறிவாளரின்வேறுய பேரறிவாளர்க்கு அரிதாகுமென்றவாறு. பிறபுல்லறிவாளர் அறிவொப்புமையால் மாறுபட் டுரையாடாராதலால் அங்ஙனங் கூறினரென்க. "வாங்கி, வளிதோட்கிடவாரோவில்" என்றமூலம் பழமொழிக்கூற்று. 'காற்றைவாங்கித் தம்மூடையதோண்மேலே யிடவல்லாரில்லை'யென்றது அதனுரை. இதனுள், 'காற்றைவாங்கி' என்றது காற்றைத்திரட்டி யுருட்டி கீட்டி வீளைத்து என்றவாறு. வாங்குதல்-வீளைத்தல். 'தம்மூடையதோண்மேலேயிடவல்லாரில்லை' என்றது அங்ஙனம்வீளைத்தசெயற்கருஞ்செயல்தோன்றப் பூண்ட பரிசாகத் தம்மூடையதோளுக்கு வீளையலாயிட்டுக்காட்டவல்லார் ஒருவருமில்லையென்பதாம். ஒப்புயர்வற்றசெயற்கருஞ்செயற்கு அச்செயலாலாகியதொன்றே சிறந்தபரிசாமாதலால் அங்ஙனங்கூறினர். 'இல்லையென்றவாறு' என்றிருப்பது இல்லை; அதுபோலுமென்றவாறு என உவமவுருபு விரித்துரைக்கற்பாற்று. வாங்கி வளிதோட்கிடவாரில்லாதவாறுபோலக் கோவாதசொல்லுங் குணனில்லாமாக்களே நாவாயடக்குவாருமில்லை; அடக்குவாருளராயின் வளிதோட்கிடவாருமுண்டு என்னும் விதண்டையானே புல்லறிவாளர்வாயினையடக்கலாகாதென்பது வற்புறுத்தப்பட்டது. இப்பாட்டுக், "காணுதற்காட்டுவான்முன்காணுன் காணுதான், கண்டானுந்தான்கண்டவாறு"* என்னுங் குறட்கருத்துடையது. இப்பழமொழி ஒப்புமைபற்றி, "மானிடன்விசும்பைத்தோல்போற்சுருட்டுதல் வல்லனுயி, னீனமில்வினைக்காணுதிடும்பைதீர்வீடுமெய்தும்"† எனக் காஞ்சிப் புராணத்துள் வழங்கப்பட்டது.

80. காழார மார்ப கசடறக் ககாவாக்
கீழாயோர் செய்த பிழைப்பினை—மேலாயோ
ருள்ளத்துக் கொண்டுகொந் தூக்கல் குறுநரிக்கு
நல்லரா ராயங் கொளல்.

எ-து, வடமாகக் கோக்கப்பட்ட முத்தினையுடையமார்ப! குற்றமற வொழுக்கங்களைப்பாதுகாவாத கீழ்மக்கள்செய்தபிழையினை, மேன்மக்கள் தம்மனத்தின்கட்கொண்டு மற்றதற்குகொந் தக் கீழாயினுரை யிடும் பைசெய்தற் கூக்குதல், சிறியநரியின்பொருட்டு நாராயணமென்னு மம் பினை யெய்தற்குவாங்கிக்கொண்டதனுடொக்கு மென்றவாறு.

* திருக்குறள் 85-ம் அதிகாரம் (புல்லறிவாண்மை) குறள்—9.
† காஞ்சிப்புராணம், சனற்குமாரப்படலம் செய்—43.

(குறிப்பு) இதுவும் பெரியாரைப் பிழைக்கலாகாதென்கிறது. 'குற்ற மற வொழுக்கங்களைப் பாதுகாவாத கீழ்மக்கள்' என்றது பாவன்தேயுமாறு வருணச்சிரமசமயவொழுக்கங்களைப் பாதுகாவாது காமசாரமாயொழுகுங் கீழ்மக்கள் என்றவாறு. வருணச்சிரமசமயவொழுக்கத்தாற் பாவன்தேயுமென்பதை "ஒழுக்கத்துநீத்தார்பெருமை"* என்னுங் குறளுரையானறிக. மேலாயோர்-ஒழுக்கத்து நீத்தாராயமேன்மக்கள். 'தம்மனம்' என்றது பிறர்குற்றமுணராத சிறப்புணர்த்தியவாறு. கொண்டு, நொந்து என்றது கொள்ளுதலுங்கொடித்து; நோதலுங் கொடிது; இவ்விரண்டும் ஒருங்குகூடினவர் எங்ஙனந்தாங்குவர் என்னுங் குறிப்புணர்த்தியவாறு. 'இடும்பைசெய்தற் கூக்குதல்' என்றது ஒறுக்கத்தொடங்கல் என்றவாறு. "குறுநரிக்கு நல்லாராயங்கொளல்" என்பது பழமொழிக்கூற்று. 'சிறியநரியின்பொருட்டு' என்றது சிறியநரியை எய்துகொல்லும்பொருட்டு என்றவாறு. சிறியநரி-குள்ளநரி. நாராயணமென்னுமம்பு-நாராயணஸ்திரம். 'வாங்கிக்கொண்டதனெடொக்கும்' என்றது தவஞ்செய்து பெற்றுக்கொண்டு அதனை லதனை எறியத்தொடங்குதலோடொக்கும் என்றவாறு. இதன் பழமொழிப்பொருள் ஒப்புமைபற்றிக் குள்ளநரியெய்யக்கோதண்டம்வேண்டுமோ எனவும், கோழியடிக்கத்துறந்தடிகொள்வானேன் எனவும், வழக்கிலும், "கோழிவெண்மூட்டைக்கென்செய்வதெந்தாய்குறந்தடிநெடுங்கடல்வண்ணா"† எனவும் "எருக்கிலைக்காகவெறிமழுவோச்சலென்செய்வதெந்தைபிரானே'‡ எனவும் பெரியதிருமொழியுள்ளும் வழங்கப்பட்டது. இப்பாட்டாற் சிறியார்செய்தபிழை கண்டுவெகுளும் பெரியாரைநோக்கிப் பிழைபொறுப்பிப்பார்கூறுவதுபோன்று பெரியாரைப்பிழையாமைகூறப்பட்டதெனக்கொள்க. "வென்றடுகிற்பாரை"§ என்ற பாட்டுக்கு வலியான்மிக்கஅரசரும், இப்பாட்டுக்குத் தவத்தான்மிக்கமுனிவருமாகிய விடயபேதமுடைமையால் இது கூறியதுகூறலாகாதென உணர்க.

81. நாடி நமரென்று நன்கு புரந்தாரைக்
கேடு பிறரொடு சூழ்தல் கிளர்மணி
நீடுகல் வெற்ப நினைப்பின்றித் தாமிருந்த
கோடு குறைத்து விடல்.

எ-து, ஆராய்ந்து நமக் கிவர் தமரா வரென்றுமதித்து மிகவுந் தம்மைப் புரந்தாரைப் பிறரோடு கேடுசூழ்தல், கிளர்மணிநீடுகல்வெற்பனே! உணர்வின்றித் தாமேறியிருந்தமரக்கொம்பினைக் குறைத்துவிட்டதனெடொக்கு மென்றவாறு.

---

* திருக்குறள் 3-ம் அதி. (நீத்தார்பெருமை) குறள்—1.

† திவ்யப்பிரபந்தம், பெரியதிருமொழி 10-ம்பத்து 9-வதுதிருமொழி பாசுரம்-7.

‡ " " " " " பாசுரம்-6.

§ இந்நூலின் 65-ம் செய்யுள்

(குறிப்பு) இது ஸ்வாமித்துரோகம் செய்யலாகாதென்கிறது. 'ஆராய்ந்து நமக்கு இவர் தமராவரென்றுமதித்து' என்றது பலரைப்பரிசோதித்து அவரு ளெல்லாம் இவரே நமக்கு வேற்றுமையில்லாததனிவர் எனநினைத்து என்ற வாறு. இது அவர் கேடுசூழ மனஞ்செல்லாமைக்கு நிமித்தங்காட்டியபடி. 'மிகவுந்தம்மைப்புரந்தாரை' என்றது தாம் அவரைப் பாதுகாத்தமையினின்றும் மிகவும் தம்மைப் பாதுகாத்தவரை யென்றவாறு. இதுவும் அவர்செய்த நன்றி மறத்தற்கு மனமெழாதிருக்க நிமித்தங்காட்டியபடி. 'பிறரோடுகேடுசூழ்தல்' என்றது அவர்க்குப் பகைவராயினுரோடுகூடிக் கேடாயினவற்றைச்சூழ்ந்துசெய் தல் என்றவாறு. கேடு-இங்குக் கேட்டிற்குக்காரணமாகியசெயலே யுணர்த்திற்று. 'உணர்வின்றி' என்றது தமக்குக் கேடும் பழியும் பாவமும் ஒருங்குவருமென்னு முணர்வின்றி என்றவாறு. இவ்வுவமையடை பொருளொடுங்கூட்டியுரைக்கற் பாற்று. இவ்வுணர்வொன்றிருப்பிற் பிறகாரணங்கள் என்னிருப்பினும் அது செய்யாரெனச் செய்யாமைக் குபாயமும் குறிப்பாற் காட்டப்பட்டது. 'தாமேறி யிருந்தமரக்கொம்பினைக் குறைத்துவிட்டதனுடொக்கும்' என்றது தம்மைத் தாங்கியிருக்கும் மரக்கொம்பின்மேலேயிருந்துகொண்டு அதனைக்கீழேகுறைத்து விட்டதனுடொக்கும் என்றவாறு. இருதலையினுங்கெடுவது சினையும் முதலு மாதலால், முறையே கெடுக்கப்படுவார்கேட்டினும் கெடுப்பார்கேடே மிக்கதென் பது குறிப்பாயிற்று. தனக்குப் பற்றுயிருந்தொருமரக்கொம்பை அதன்மேலிடத் திருந்துகொண்டே கீழிடத்தை வெட்டிவீழ்த்தியவன் பிறிதொருபற்றில்லாமை யாற் றானும் அதனுடனேவீழ்ந்திறப்பதுபோலத் தமக்குப் பற்றுயிருப்பாரைப்பற்றி யிருந்துகொண்டே அவரைக்கெடுப்பானும் பிறிதொருபற்றில்லாமையால் அவ ருடன் ஒருங்குகெடுவன் எனக் கருத்துநோக்கிப் பொருளொடுபொருத்தி யுரைத் துக்கொள்க. இதன்பழமொழி, தனக்கேகேடுபயக்கு மறிவிலிசெயலைச்சுட்டி இது ஞானமாத்திலிருந்து அடிமாத்தைவெட்டினும்போலும் என காட்டுவழக்காக வழங்கப்படுகிறது.

82. பொற்பவும் பொல்லா தனவும் புணர்ந்திருந்தார்
சொற்பெய் துணர்த்துதல் வேண்டுமோ—விற்கீ
ழரிபாய்ப் பரந்தகன்ற கண்ணு யறியும்
பெரிதாள் பவனே பெரிது.

எ-து, நல்லனவற்றையுந் தீயனவற்றையும் மருங்கிருந்தார்புணர்ந்து சொற்களைப் பெய்துணர்த்துதல்வேண்டுமோ; விற்போலும்புருவத்தின் கீழரிபரக்கப்பட்டுப்பரந்தகண்ணினையுடையாய்! பெரிதுமுதன்மையை யுடையனு யாளுமவனே மிகவு மறியு மென்றவாறு.

(தூரிப்பு) இது மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகலின் வகைவிசேடங் கூறுகிறது. பொற்பவென்பது பொல்லாதனவற்றின் மறுதலையாதலால் நல்லவெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. நல்லனவாவன நன்மைபயக்குஞ் செயலுஞ் சொல்லும். 'தீயன'-தீமைபயக்குஞ் செயலுஞ் சொல்லும். 'மருங்கிருந்தார்'-மன்னரைச்சார்ந்தொழுகுங்காரியத்தலைவர். 'பூணைத்துசொற்களைப்பெய்துணர்த்த'லாவது சுருக்கமாயுங் குறிப்பாயுஞ்சொல்லாது அறியாதார்க்குரைப்பதுபோல விரித்து வெளிப்படையாயுரைத்தல். 'வேண்டுமோ' என்றது இன்றியமையாததன்மையாலும், தன்னை யறிவிலியென்றுமதித்துரைப்பதா யரசன்கருதுவதுதலாலும் வேண்டாவென்றபடி. 'பெரிதும் முதன்மையையுடையனுயாளுமவ' னென்றது அந் நல்லவுந் தீயவுமாகியபயனைத் தற்சார்ந்தாரைக்காட்டிலும் மிகவுமநுபவித்தறிதற் குரியனுன அரசன் என்றபடி. அல்லதூஉம் ஆட்சியின்பயிற்சியாலாகிய அநுபவ வுணர்வுடையஅரசன் எனினுமாம். இது பெரிதறியும் என்பதற் கேதுவாயிற்று. 'மிகவுமறிய'மென்றது மிகவுமறியுமாதலா லுணர்த்துதல்வேண்டுமோவெனக் கூட்டி முடிக்கற்பாற்று. ஆள்பவனறியாளேவென்னும் அடிப்பட்ட வழக்கே இப்பாட்டிற்கெடுத்தக்கொண்ட பழமொழியெனவறிக.

83. உற்றதற் கெல்லா முரஞ்செய்தல் வேண்டுமோ
கற்றறிந்தார் தம்மை வெகுளாமை காப்பதைமை
நெற்செய்யப் புற்றேய்ந்தாற் போல நெடும்பகை
தற்செய்யத் தானே கெடும்.

எ-து, உற்றதற்கெல்லாந் தனித்தனியே தம்மை வலிசெய்யவேண்டுமோ, கற்றறிந்தவர்க டம்மைவெகுளாமைகாப்பதே யமையும். நெற் செய்யப்புற்றேய்ந்தாற்போலப் பெரியபகை தானேகெடுந் தன்னை வலி பண்ண வமையு மென்றவாறு.

(தூரிப்பு) இது அரசர்நீதிநூல்வல்லாரோடு விரோதிக்கலாகாதென்கிறது. 'உற்றதற்கெல்லாந் தனித்தனியே தம்மை வலிசெய்யவேண்டுமோ' வென்றது அரசியற்குப் பலவகையாணு மிடையூறுகளுண்டாவ தியல்பு; அவை யொவ்வொன்றிற்கும் வெவ்வேறுவலிசெய் திடர்ப்படுவர் அறிவிலார்; அறிவுடையோ ரவை யொன்றுஞ்செய்யவேண்டாது எல்லாவற்றிற்கும் எளிதிற்செய்தற்குரிய உபாயமொன்றைச் செய்திருப்பர் என்றவாறு. பலவகையாகவரு மிடையூறுகளாவன:- தாயத்தார், பகைவர், தெய்வம், கொல்குறும்பர், வினைசெய்வார், சுற்றத்தார், குடிகள்முதலாயினோராற் பலதிறப்படவருவன. 'கற்றறிந்தவர்கள் தம்மை வெகுளாமைகாப்பதேயமையு' மென்றது அவ்வெளியவுபாயம் யாதெனவினவிய வழி இதுவென விடையிறுத்தவாறு. 'கற்றறிந்தவர்' என்றது நீதிநூல்களைக் கற்றறிந்தசான்றோர் என்றவாறு. 'தம்மைவெகுளாமை' என்றது அரசராகிய

ஸ்ரீ

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து

1916-ஆவது மே-மீ 1ஆ முதல் 31-ஆ முடிவுவரையுள்ள வரவுசெலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை. ரூ	அ.	ப.	செலவு.	தொகை. ரூ	அ.	ப.
மாட்சிமைதங்கிய இராமநாதபுரம் ராஜா ஹிஸ் ஹைனெஸ் பா. இராஜாராஜேஸ்வர சேதுபதியா கிய முத்துராமலிங்க சேதுபதி யவர்களிடமிருந்து, சங்கத்திற்கு 1916-ஆவது மார்ச்சு, ஏப்பிரல் மீ" நாட்களுக்குரிய சந்தா வரவு ரூ.	200	0	0	சங்கம் மானேஜ்மெண்டாபீஸ் சிப் பந்திகளுக்கு 1916ஆவது ஏப்பிரல் மீ"த்திற்கும், மேமீ" சம்பளத் தினின்றும் அட்வான்சாகவும் செல் ரூ.	207	0	0
புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் தர் பார் ஆபீஸிலிருந்து 1916ஆவது மேமீ"த்திற்குரியசந்தாவரவு ரூ.	50	0	0	ஷெ. எடிட்டோரியல் ஆபீஸ் சிப்பந்தி களுக்கு ஏப்பிரல் மீ"த்திற்குச் செல் ரூ.	64	12	0
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி வரவு ரூ.	250	0	0	ஷெ. பிரிண்டிங் ஆபீஸ் சிப்பந்தி களுக்குஏப்பிரல்மீ"த்திற்கும் மே மீ" சம்பளத்தினின்றும் அட் வான்சாகவும் செல் ரூ.	184	10	10
சங்கம் மெம்பர்களிடமிருந்து பிர வேசக்கட்டணம் உள்பட வரு ஷசந்தா வரவு ரூ.	42	0	0	ஷெ. பைண்டிங் ஆபீஸ் சிப்பந்தி களுக்கு ஏப்பிரல் மீ"த்திற்குச செல் ரூ.	48	1	11
சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் விற்ற வகையில் வரவு ரூ.	62	7	0				

சங்கமாபீஸில் உடக்க Printing வேலைகளுக்கு சார்ஜ் வரவு	ரூ. ...	626	7	0	ஷே. பாண்டியன் லைப்ரேரி சிப்பந்திக்கு ஷேமீ த்துக்கு செல் ரூ.	12—0—0			
ஷே ஆபீஸில் உடக்க Binding வேலைகளுக்கு சார்ஜ் வரவு	ரூ. ...	126	2	0	சங்கம் கலாசாலை உபாத்தியாயர்களுக்கு வப்பீரல்மீ சம்பளமும், மாணவர்களுக்கு போஷாஷைப் பணமும செல் ரூ. ...	138—10—1			
சங்கம்காவி நிலத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மரக்கடைக்கு வரவேண்டிய மாதத்துக்குரிய வாடகை அரி. அ. பொ. வெள்ளையப்ப நாடாரிடமிருந்து வரவு	ரூ. ...	65	0	0	ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி சங்கம் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டுக்குசம்பளம் செல்	ரூ. ...	655	2	10
Fund Office Annual Report அச்சிடுவதில் சங்கம்ப்பந்தகள் Overtime-work செய்ததற்கு சார்ஜ் வரவு ரூ. ...		32	4	1	பிரிண்டிங் ஆபீஸ் சம்மந்தமாக இஞ்சின் மெஷீன் வகையறாவுக்கு எண்ணெய் வாங்கச்செல் ரூ. ...	19—6—0			
25-4-16ல் தவறுதலாக சிட்டாவில் ஜாஸ்தி செலவு போடப்பட்ட தொகைவரவுவைத்தவகையில் ரூ.		0	2	0	ஷே ஆபீஸ் சம்மந்தமாக Ink வகையரு கண்டினஜன்ஸி சாமான் வாங்கச்செல் ரூ. ...	4—5—0			
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி Miscellaneous வரவு	ரூ. ...	32	6	1	ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி செல்	ரூ. ...	23	11	0
					பைண்டிங் ஆபீஸ் சம்மந்தமாக வஜ்ஜிரம் வகையரு கண்டினஜன்ஸி சாமான் வாங்கச் செல்	ரூ. ...	27	4	2
					சங்கமாபீஸ் உபயோகத்திற்கு Paper வகையரு Stationery contingencies சாமான்கள் வாங்கிய வகையில் செல் ரூ. ...	181—13—3			

பிரிண்டிங் ஆபீஸ் ஆர்டர்கள் உபயோகத்திற்கு Paper வாங்கச் செல் ரூ. ...195-12-3				
பைண்டிங் ஆபீஸ் ஆர்டர்கள் உபயோகத்திற்கு தோல் வகையரு சாமான்கள் வாங்கச்செல் ரூ. ... 15—7—3				
ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி செல்	ரூ. ...	393	0	6
சங்கமாபீஸ் மேஜை Drawer வகையரு சாமான்கள் Slight repair செய்தவகையில் செல்	ரூ. ...	2	8	0
சங்கமாபீசு Correspondence, V. P. etc சம்மந்தமாக போஸ்டேஜ்வகையிற்செல் ரூ. 32-8-0; தந்திவகையில் செல் ரூ. 1-6-6; ஆகமொத்தம் செல்	ரூ. ...	33	14	6
1916-ஹரு நடைபெற்ற சங்கம் பரீக்ஷையிற்றேறியமாணவர்களுக்கு Prizes and Medals அளித்த வகையில் செல்	ரூ. ...	73	3	0
சங்கம் 15-வது வருஷோத்ஸவசம்மந்தமாய் வித்வான்களுக்கு சாப்பாடுமுதலிய உபசரணைச் செலவு	ரூ. ...	512	5	7

					Fund Office Annual Report அச்சிடுவதில் Overtime-work செய்த சங்கம் சிப்பந்திகளுக்குச்செல்லூ.			32	4	1
					சங்கம் அச்சொசனுதிபதியவர்களின் உத்திரவுப்படி எட்டெப்பாரிசோதனை காரியத்திற்காக இராமநாதபுரம் போயிருந்த கலாசாலை மாணவர்கள் இருவருக்கும் மதுரைவந்துசேரயில்சார்ஜ் வகையறாவுக்காகச்செல் ரூ.			2	0	0
					இவ்வாபீசிற்குவந்த ஆர்டர் ஒன்றுக்கு வெளியேகொடுத்த ரூல் போட்டதற்கு Ruling charges செல் ரூ.			0	8	0
					தபால்மூலம் கிடைத்த லெட்டருக்கு Excess Postage செல் ரூ. ...			0	1	0
ஆகமொத்தம் வரவு சென்ற எப்பிரல்மீத்தின் கடைசித்தேதியில் நின்ற பாக்கித் தொகை	ரூ.	1204	6	1	ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி Miscellaneous செலவு	ரூ.	...	34	13	1
	ரூ.	1269	1	6	*By Pass Book No. 146. Rs. 651-14-6 By cash in hand Rs. 65—10—2	ஆகமொத்தம்செலவு ரூ.		1755	14	11
						*போகபாக்கியிருப்பு ரூ.		717	8	8
ஆகமொத்தம்	ரூ.	2473	7	7		ஆக மொத்தம் ரூ.	...	2473	7	7

Audited and found correct,

V. S. Ramaswami,

5—7—16. *Auditor.*

T. A. Subbavenkatarama Iyer,

Manager

5—7—16.

ஸ்ரீ

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து

1916-வது ஜூன்மீ 1ஆ முதல் 30ஆ முடிவுவரையுள்ள வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.	செலவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.
புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் தர் பார் ஆபீசிலிருந்து 1916-வது ஜூன்மீ த்திக்குரியசந்தாவரவு ரூ.	50	0	0	சங்கம் மானேஜ்மெண்டாபீஸ் சிப் பந்திகளுக்கு 1916-வது மே மாதத்துக்கும், ஜூன்மாதச் சம் பளத்தினின்றும் அட்வான்சாக வும் செல் ... ரூ.210-14-11			
சங்கம் மெம்பர்களிடமிருந்து பிர வேசக்கட்டணம் உள்பட வரு ஷச் சந்தா வரவு ... ரூ. 15—0—0				ஷை எடிட்டோரியல் ஆபீஸ் சிப்பந் திகளுக்கு மே மாதத்துக்குச் செல் ... ரூ. 70—0—0			
சங்கம் "செந்தமிழ்"ச் சந்தாதாரிட மிருந்து பத்திரிகைக்கு சந்தா வரவு ... ரூ. 10—2—0				ஷை பிரிண்டிங் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளு க்கு மே மாதத்துக்கும் ஜூன் மாத சம்பளத்தினின்றும் அட் வான்சாகவும் செல் ... ரூ.200—7—3			
ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி சந்தா வரவு ... ரூ.	25	2	0	ஷை பைண்டிங் ஆபீஸ் சிப்பந்தி களுக்கு மேமீ த்துக்குச் செல் ரூ. 42—8—0			
பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்ட விளம்பரங்களுக்குசார்ஜ்வரவு... ரூ.	1	0	0	ஷை பாண்டியன் லைப்ரேரி சிப்பந் திக்கு ஷை மீ த்துக்குச் செல் ரூ. 15—0—0			

சங்கம்பரீக்ஷைகளிற்றேறிய மாணவன் ஒருவனுக்கு அளிக்கப் பெற்ற யோக்கியதா பத்திரத்திற்கு Duplicate Copy தயாரித்துக்கொத்த வகையில் வரவு	ரூ.	0	8	0
சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் விற்ற வகையில் வரவு ...	ரூ.	88	5	6
சங்கமாபீஸில் நடந்த Printing வேலைகளுக்கு சார்ஜ் வரவு ...	ரூ.	134	7	0
ஷெ Binding வேலைகளுக்கு சார்ஜ் வரவு ...	ரூ.	58	1	0
சங்கம் காலிநிலத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மரக்கடைக்கு நகர வைகாசிமீ 7 திக்குரியவாடகை ஸ்ரீ. அ. பொ. வெள்ளையப்ப நாடாரிடமிருந்துவரவு ...	ரூ.	65	0	0

சங்கம் கலாசாலை உபாத்தியாயர்களுக்கு ஷெமாசத்திற்குச் செல்	ரூ.	28	0	0	
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி சங்கம் எஸ்டாபிலிஷ்மெண்டுக்கு சம்பளம் செல் ...	ரூ.				561 14 2
பிரிண்டிங்ஆபீஸ் சம்மந்தமாக இஞ்சின் மெஷீன் வகையறாவுக்கு எண்ணெய் வாங்கச்செல் ...	ரூ.	8	13	0	
ஷெ ஆபீஸ் சம்மந்தமாக Ink வகையறா கண்டின்ஜன்வி சாமான் வாங்கச்செல் ...	ரூ.	11	14	6	
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி செல்	ரூ.				20 11 6
பைண்டிங் ஆபீஸ் சம்மந்தமாக வஜ்ஜிரம் வகையறா கண்டின்ஜன்வி சாமான் வாங்கச்செல் ...	ரூ.				17 7 3
சங்கமாபீஸ் உபயோகத்திற்கு Paper வகையறா Stationery Contingencies சாமான்கள் வாங்கச் செல் ...	ரூ.	9	12	3	
பிரிண்டிங் ஆபீஸ் ஆர்டர்கள் உபயோகத்திற்கு Paper வாங்கச் செல் ...	ரூ.	53	15	6	

பைண்டிங் ஆபீஸ் ஆர்டர்கள் உபயோகத்திற்கு தோல் வகையரு சாமான்கள் வாங்கச்செல் ...	ரூ.	21—13—0			
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி செல்	ரூ.		85	8	9
சங்கமாபீஸ் மேஜை வகையரு சாமான்கள் Slight-repair செய்த வகையில்செல் ...	ரூ.		7	1	9
சங்கமாபீஸ் Correspondence V.P. etc. சம்மந்தமாக போஸ்டேஜ் வகையில் செல் ரூ. 18—12—0; தந்திவகையில் செல் ரூ. 0—9—6; ஆகமொத்தம் செல் ...	ரூ.		19	5	6
ஆபீஸ் உபயோகத்திற்குத் தருவித்த சாமான்களுக்கு ரயில் சார்ஜ் செல்லாக்கியது ...	ரூ.		1	14	0
ஆபீஸ் கட்டிங்மெஷீனி லடங்காத புத்தகங்களை வெளியேகொடுத்து கட்டிங் செய்ததற்கும், காகிதம் ரூல்போட்டதற்கும் செல்	ரூ.	5—2—0			
ஆபீஸ்ஜன்னல்களுக்குவெப்பத்தைத் தடுப்பதற்காக பதை போட்ட வகையில் செல்	ரூ.	6—0—0			

				சங்கமாபீஸ் Annual Report அச்சிவெதில் Overtime work செய்த சங்கம் சிப்பந்திகளுக்கு செல் ரூ. 4—7—8				
				ஆபீஸ் business சம்மந்தமாக வண்டிவாடகை வகையில்செல் ரூ. 0—14—6				
				ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி Miscellaneous செலவு ... ரூ.		16	8	2
ஆகமொத்தம் வரவு ரூ.	422	7	6					
சென்ற மே மீ த்தின் கடை தித்தேதியில் நின்ற பாக்கித் தொகை ... ரூ.	717	8	8	*By Pass Book No. 146 Rs. 401-14-6	ஆகமொத்தம் செலவு ரூ.	730	7	1
				By cash in hand Rs. 7—10—7	*போகபாக்கியிருப்பு ரூ.	409	9	1
ஆகமொத்தம் ரூ.	1140	0	2		ஆகமொத்தம் ரூ.	1140	0	2

Audited and found correct,
V. S. Ramaswami,
7-7-16. *Auditor.*

T. A. Subbavenkatarama Iyer,
Manager
7—7—16

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-கச.] நளவு ஆனிமீ [பகுதி-அ.
Vol. XIV. June—July, 1916. No. 8.

ஏதேநயகாவியம்.

A short account of Homer's Iliad and Odyssey and Vergil's Aeneid

BY

S. MYLVAGANAM,

a Pandit of the Madura Tamil Sangam and an Undergraduate of the University of London.

புராதனகாலத்திலே, அலங்காரம், நாடகம், மதுரபடனம், சித்திரம், சிற்பம் ஆகிய கலைஞானங்களிற் சிறந்து ஐரோப்பா என்னும் நங்கைக்கு நுதலின்கண்ணணிந்த திலகம்போல்விளங்கியது கிரேக்கதேயம். இத்தேயத்தோராகிய கிரேக்கர் ஆரியவமிசத்தவர் என்பதும், இவர் பேசியபாஷை சிறுபான்மை மற்றைய ஐரோப்பியபாஷைகளேயும், பெரும்பான்மை ஸமஸ்கிருதபாஷையையும் ஒத்திருப்பது என்பதும் புராதனசரித்திர நூலாசிரியர்பலருடையதுணிபு. யவன் என்னும் அரசனுடையவமிசத்திற்பிறந்தவராதலால் இவர்க்கு யவனர் என்னும் பெயரு முண்டு. போதியசான்றில்லாமையாற் றமிழ்க்காப்பியங்களிற் கூறப்படும் யவனர் இவரேயென்னத்தாபித்த லரிதாகும். அஃது தாபிக்கப்படுமேல் யவனருடைய பூர்வீகசரித்திருத்தத்துக்குத் தமிழருந் துணைக்காரணரென்னுமுண்மை புலப்படும். ஐரோப்பியதேயங்களுட் கிரேக்கம் ஒழிந்த ஏனையதேயத்தவர் சரித்திருத்தமடைதற்குப் பன்னூறு வருடங்களுக்குமுன் றோன்றியனவும், ஏனையோராற் போற்றப்படுவனவும், பெருஞ்சிறப்புவாய்ந்தனவுமாகிய இரண்டுகிரேக்ககாப்பியங்களுள்ளன. இவற்றையியற்றியவர் ஹோமர் (Homer) என்னுங் கவிகிரேட்டர். இவற்று ளொன்று கதைநடந்த ஈலிய (Ilium) நாட்டின்பெயரால்

ஈலீயம் (Iliad) எனவும், மற்றையது காப்பியத்தலைவனுகிய உலிசன் (Ulysses, Odysseus) பேரால் உலீசம் (Odyssey) எனவும் வழங்கப் படும்.

நவரசங்களுஞ்செறிந்த காப்பியரத்தினங்களாகிய இவ்விரண்ட னுள் முற்படக்கூறப்பட்ட ஈலீயம், ஆசியதருக்கையின்(Asia Minor) வடமேற்றிசையிலுள்ள துரோயநகரத்திலே (Troia துரோயம், Ilium ஈலியம், Pergama பேர்காமம், இந்நகரப்பெயர்கள்) கிரேக்கருக்கும் துரோயருக்கு மிடையில் நடந்த பெரும்போரை விரித்துக்கூறுவது. இந்நகரத்தரசன்பெயர் பிரியமன்னன் (Priamus). இவன் லயமேதன் (Laomedon) புதல்வன். பிரியமன்னன் தனதுபட்டத்தரசியாகிய எக் கூபை(Hecuba)யோடு அரசுபுரிகின்றகாலத்தில் துரோயம் செல்வ மிகுத்த அழகியநகராயிருந்தது. அரசனுக்குப் புதல்வர் ஐம்பதின்மர். இவருள் எகதன் (Hector) என்பான் சத்தவீரனுகவும், பரிசன்(Paris) என்பான் காமதுரந்தரனுகவும் இருந்தனர். ஒருநாட் பரிசன் ஐதாமலை யின் (Mount Ida) சிங்காரத்தைச் சுற்றிப்பார்த்துக்கொண்டுவரும் பொழுது மூன்று தேவஸ்திரீகளைச் சந்தித்தான். அவர்களுள் ஒருத்தி தேவராசனுகிய யோபிதா (Jupiter இம்மொழி ஆங்கிலத்தில் ஜ்யூப் பிற்றர் என்று உச்சரிக்கப்படும். ஆயினும் லத்தீன்பாஷையில் யூப்பிதர் என்றுவது யோபிதர் என்றுவது உச்சரிக்கப்படவேண்டும். Jove என்பதனையும் ஆராய்க. லத்தீன் j, t தமிழ் ய, த வை யொக்கும். Piter பிதாவெனப்பொருள்படும்)வின்மனைவி யூனை (Juno ஏரை Here என்றும்பெயர்). மற்றவள் கலாசாஸ்திரநாயகியாகிய மீனேர்வை (Minerva, பாலசி Pallas என்றும் பெயர்) மற்றவள் காமதேவதை யாகிய ஆவிரதை (Aphrodite, வீநசை Venus என்றும் பெயர்). இவர்களுள் ஒவ்வொருத்தியும் தான் எஞ்சியிருவரிலும்பார்க்க அழ கிற்சிறந்தவளென வாதிட்டுக்கொண்டுவரும்பொழுதுபரிசனைச் சந்தித்த மையாற் றங்களுடையவழக்கைத்தீர்த்துவிடும்படி யவனைக்கேட்டனர். தனக்கு மிகுந்த அழகுடைய ஒருபெண்ணைக்கூட்டிவைப்பதாக ஆவி ரதைகூறிய இரகசியவார்த்தையி லீடுபட்ட பரிசன் அவளே அழகிற் சிறந்தவளெனத் தீர்ப்பிட்டான். இதனைக்கேட்ட யூனை "பழிக்கஞ் சாது இவ்வாறுகூறினுயல்லவா? என்சமர்த்தையுங்காட்டுகிறேன்" என்றுசொல்லிப் போய்விட்டாள்.

பின்னர் ஆவிரதை தன்னுடையவாக்குத்தத்தத்தின்படி இலக்கத மோனியதேயராசனுகிய (Lacedæmon, Sparta)மேனிலாவனுடைய (Menelaus) மனையாட்டியும், இலேதை(Leda)யிடத்து யோபிதா உண்டாக்கிய இரண்டுமுட்டைகளுள் ஒன்றிலிருந்துதோற்றியவளும், அழகிற்சிறந்தவளுமாகிய எலேனு(Helena Helen)வைக் கவர்ந்து கொள்ளும்படி பரிசனுக்கு உதவிசெய்தாள். பரிசன் எலேனுவைத் தன்னூர்க்குக்கொண்டுவந்து மனையியாக்கிக்கொண்டான். இதனை யறிந்த மேனிலாவன், தானையர் (Danaii) ஆர்கொலிக்கர் (Argolici) அக்கியர் (Achivi) பேலசகர் (Pelasgi) எனப் பல்வேறுவகைப்பட்ட கிரேக்கர்களைத் தனக்குப் படைத்துணையாகவும், தனதுசகோதரனும் மீசேன்தேசத்தரசனுமாகிய அகமன்னனை(Agamemnon)ச் சேனைத் தலைவனுகவுங்கொண்டு திரோயருக்கெதிராகப்படையெடுத்துவந்தான். கிரேக்கசேனை ஈலியாகரத்தை முற்றுகையிட்டுக்கொண்டது. இருதிறப்படைகளுக்குமிடையிற் பத்துவருஷகாலமாகப் பெரும்போர்நடந்தது. யவனருட் சிறந்தவீரனுகிய அகிலேசன் (Achilles) என்பான் அகமன்னன்மேற் பிரீதியின்மைகாரணமாகப் போர்செய்தற்கு மனமில்லாதவனுயிருந்தானுயினும் தன்னுடைய உற்றசினேகிதனுகிய பத்திரோகலனை(Patroclus) திரோயசேனுபதியாகிய ஏகதன் கொன்றுவிட்டான் என்றுகேள்விப்பட்டமாத்திரத்தே ஆயுதமேந்தித் தனிச்சமர் புரிந்து ஏகதனைக்கொன்றான். தன் றமையனிறந்தசெய்தியையறிந்த பரிசன் அகிலேசனையெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து அவனைத் தன் வாளுக் கிரையாக்கினன். அகிலேசன் பட்டானெனக்கேள்வியுற்ற யவனத்தலைவர் இனியுத்தத்தினுலன்றி யுத்தியினுலே திரோயரைவெல்லவேண்டுமென்றெண்ணி உலிசனுடையசொற்படி மரத்தினுல் மலைபோலப் பருத்த பரியுருவமொன்றைச் செய்துமுடித்தனர். அதன் வயிற்றினுள்ளே போர்வீரர்பலரை யாயுதபாணிகளாயிருத்திப் பகைவரையேமாற்றிக் குதிரையை நகரத்துள்ளேயிழுத்துப்போம்படிசெய்யுமாறினன் என்பானிறுத்தி எஞ்சியவர்கள் பகற்பொழுதைத் தனததீவத்திற் (Tenedos) கழிக்குமாறு கப்பலேறிச்சென்றனர். விடிந்தபின் திரோயநகரத்தார் கிரேக்கரைக்காணுமையாற் றன்பம் இன்றேடு தொலைந்ததென்றெண்ணிக் கபாடங்களைத்திறந்து வெளியேவந்து

போர்க்களத்தைச் சுற்றிப்பார்த்துக்கொண்டுவரும்போது பரியுருவத் தைக்கண்டனர். அதனை யாதுசெய்யலாமென் றுலோசித்துக்கொண் டிருக்கையில் வஞ்சனைசெய சினன் வேண்டுமென்று சில ஆயர்கையிற்சிக் குண்டு அரசனுடையமுன்னிலையில் இழுத்துவரப்பட அவனிடத்தில் மரப்பரியின் விருத்தாந்தத்தைச்சொல்லும்படி கேட்டனர். அவன் சொன்னமறுமொழியால்ஏமாந்த துரோயநகரத்தார்வாத்தியகோஷங்க ளோடு குதிரையையிழுத்துப்போய் நகரமத்தியில்வைத்துவிட்டு யாமப் பொழுதாம்வரையும் உண் டாடிக் களித்துப்பின்னர் அயர்ந்துநித்திரை செய்தனர். சினன் அர்த்தராத்திரிகாலத்திற் குதிரையின் வயிற்றை யும் நகரியின்கபாடத்தையுந் திறந்துவிடத் தனததீவத்திலிருந்து திரும்பி வந்தவர்களும் உண்ணின்றவர்களும் ஒருங்குகூடி நகரமுழுவதையும் அதஞ்செய்தனர். ஆவிரதைக்கும் அங்கிசனுக்கும் (Anchises) புத் திரனுகிய ஏநேயனுஞ்(Aeneas)சிலபரிசனங்களும் மாத்திரமே யவனர் கைக்ககப்படாது தப்பியோடினர். மேனிலாவன் றன்மனைவியைமீட் டுக்கொண்டு தனதுதேயத்துக்குத் திரும்பினன். இதனோடு ஈலியகாவி யம் முடிகின்றது.

யவனசேனுபதியாகிய உலிசன் வழியிற் பற்பலஇடர்களுக்குத்தப் பிப் பத்துவருஷகாலம் அலைந்துதிரிந்து தன்னூர்க்குவந்து தானில்லாத காலத்துக் கற்புடைய தன்மனைவியை வலிந்துகொள்வதற்குமுயற்சித்த பலரையும் தன் வில்வலிமையினுல்வென்று தன்னுட்டைப் பரிபாலித்த லே உலீசகாவியப்பொருளாகும். இருபத்துநான்கு இருபத்துநான்கு படலங்களாக வகுத்தியற்றப்பட்ட இவ்விரண்டுகாவியங்களும், மூல பாஷையாகிய யவனபாஷையினின்றும் பல்வேறுபாஷைகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுப் போற்றிப் படிக்கப்பட்டுவருகின்றன.

துரோயநகரில் நின்றுதப்பிய ஏநேயனுடையசரிதம், உரோமாபுரிச் சக்ரவர்த்தியாகிய (Roman Emperor) ஆகஸ்டஸ் (Augustus) மன்னனுடைய சமஸ்தானவித்துவானுகிய வேர்ஜிலியா (Vergilius) என்னுங் கவிசிரேஷ்டரால் லத்தீன்பாஷையிற் பெருங்காப்பியமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சமஸ்கிருதங்கற்குமிளைஞர் இரகுவம்மிசம், மாகம் முதலிய காப்பியங்களில் இரண்டொருசருக்கங்களையாவது கற் பதுபோல லத்தீன்பாஷையைக்கற்போர் இந்தநூலின் பன்னிரண்டு பரிச்சேதங்களுள் இரண்டுமூன்றையாவது கற்பது வழக்கம். யானும்

லண்டன் சர்வகலாசாலைப்பரீக்ஷாகாரணமாகச் சிற்சில பரிச்சேதங்களைக் கற்கநேர்ந்தது. லத்தீன்பாஷையைத் தமிழ்மூலமாகக்கற்பதெளிது. இலக்கணமரபிலுங் கட்டுரைத்தொடர்பிலும் லத்தீன்பாஷை மிகுதியுந் தமிழ்மொழியையொத்தது. இவ்விருபாஷையிலும் வேற்றுமையுருபுகள்கொள்ளும்பொருளை யொப்பிட்டுப்பார்க்குமிடத்து இதனுண்மை புலப்படும். "தான்," "நான்" என்பனவற்றிடையே வேற்றுமையில்லாத ஆங்கிலபாஷைமூலமாக லத்தீன்பாஷையைக்கற்றலரிது. ஏநேயகாவியத்தின்பொருணடையையுங் கவிரசத்தையும் பார்த்தபோது இதைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தியற்றவேண்டுமென்னும்ஆசை பிடர்பிடித்துந்தச் சிற்சிலபாகங்களைத் தமிழிலமைத்தேன். அவற்றுள் ஒருபாகத்தை யிவ்வியாசமுடிவிற் றருகுவன். வோர்ஜிலிய ருடையகவிமாட்சியைத்தெரிக்கவிரும்பினேனுகையால் 'வையமென்னை யிகழவும் மாசெனக் கெய்தவும் மிஃதியம்பினன்.'

யவனகாவியங்களும் இதுவுஞ் சம்பந்தமுடையபொருளனவாகலின் அவற்றைமுதற்கட் டந்துரைக்கவேண்டியதாயிற்று. இனி ஏநேயகாவியப்பொருளைத் தொகுத்துக்கூறுவேன்.

முதற்பரிச்சேதம். பூனேவினுடைய கட்டளைப்படி ஏயலன் (Aeolus) என்னும் மாருதராசன் ஒருபிரசண்டமாருதத்தையுண்டாக்கக் காப்பியத்தலைவனுகிய ஏநேயனுடைய கப்பல் அதிலகப்பட்டு ஆபிரிக்காவின் வடபாரிசத்தைச்சேர்தல்; ஈண்டுக் கார்த்தாக்கினியநாட்டுக் கரசி(Carthaginian Queen)யாகிய திதை (Dido) என்னும் மாதுஆவிரதையின் சூழ்ச்சியிலகப்பட்டு ஏநேயன்மேல் மையல்கொள்ளுதல்; விருந்தளித்தல்; விருத்தாந்தத்தைச்சொல்லுமாறு கேட்டல்.

உ-ம் ப-ம். மரப்பரிச்சூழ்ச்சி யித்தன்மைத்தெனல்; துரோயநகரின் அழிவுகூறல்.

கூ-ம் ப-ம். காப்பியத்தலைவன் பற்பலஇடங்களுக்கும்பிரயாணஞ் செய்தல்; தந்தையாகிய அங்கிசனுடைய மரணத்தையுரைத்தல்.

சு-ம் ப-ம். தேவர்களுடையகட்டளைப்படி அந்நாட்டைவிட்டு இரகசியமாகவெளிப்படல். திதை காதன்மிகுதியாற் பிரிவாற்றுது தற்கொலைபுரிந்துகொள்ளுதல்.

டு-ம் ப-ம். காப்பியத்தலைவன் சிசிலியிற் (Sicily) பலவித விளையாடல்களையுங்கண்டு அப்பாற்போய் இத்தாலி(Italy)யைச்சேர்தல்.

சு-ம் ப-ம். பாதாளஉலகிற்குப்போய் இறந்த பலரையுந் தன் தந்தையையும் உரோமாபுரிக்காசராகப் பிறக்கப்போகின்றவர்கள் பலரையுங் காண்டல்.

எ-ம் ப-ம். இத்தாலியில் லத்தினன் (Latinus)என்னும் மன்னனால் உபசரிக்கப்படல். ஆரதேயத்தரசனகிய (Ardea) தூர்ணனுற் (Turnus) காதலிக்கப்பட்ட லவினியா (Lavinia) என்னும் ராசகுமாரியை விரும்புதல்.

அ-ம் ப-ம். அருக்கதேயத்(Arcadian)தானகிய ஏவாந்தர் (Evander) என்பானைப் படைத்துணைகோடல்; தாயாகிய ஆவிரதையிடங் கவசம்பெறல்.

கூ-ம் ப-ம். பிறதுணைவரை காடிப்போதல்; தலைவனில்லாத சேனையோடு தூர்ணன் போர்புரிதல்.

க0-ம் ப-ம். யுத்தம். தேவராசனகிய யோபிதா ஒருபக்கத்துக்கும் உதவிசெய்யவேண்டாமெனத் தேவர்களுக்குக் கட்டளையிடுதல்.

கக-ம் ப-ம். யுத்தம்.

கஉ-ம் ப-ம். காப்பியத்தலைவன் தூர்ணனோடு போர்புரிந்துவெல்லுதல்.

களிகூறுகிறபடி பிற்காலத்திற் பலதேசங்களையுங் கைக்கொண்டு அரசுபுரிந்த உரோமாபுரிச்(Rome)சக்ரவர்த்திகளுட் பலர் ஏநேயருடையவம்மிசத்தவர்களாவார்.

ஒவ்வொருபரிச்சேதமும் ஏறக்குறைய 800 அடிகளைக்கொண்டன.

இரண்டாம்பரிச்சேதத்தின் முதல் 153 அடிகளின் மொழிபெயர்ப்பு வருமாறு:—

[குறிப்பு.—காப்புச்செய்யுள் வேறு.]

காப்பு.

அலர்ந்தவெண்சலசமாகுமாசனத்தமர்ந்தபாதம்
புலந்தவிர்தவத்தர்நாளும்புலரியிற்போற்றுபாதம்
நலந்திகழ்பதுமபாதம்நாயினுங்கடையஞவிற்
கலந்திருந்தருளியிந்தக்கவிதையைக்காக்கும்பாதம்.

நூல் இரண்டாம்பரிச்சேதம்.

1. ஓசைநின்றதுயர்வுடைத்தர்சிய
ஆசனத்தமர்ந்தார்மனமுங்கவர்
மாசிலாப்புகழ்மன்னுமேமேநயனும்
பேசலுற்றனன்பின்வருமாறரோ.

2. நிறமுமெங்கள்செழும்பதிமாட்சியும்
மறையமாற்றலர்மாற்றும்வகையினை
யிறைவிகேட்டணையெந்துயர்மீட்டுற
அறையவென்னிலரிதெமக்காகுமால்.

3. எண்ணுமிக்கதையேதிலர்கேட்பினுங்
கண்ணினீருகுவாரகல்கங்குல்வாய்
விண்ணைவிட்டிழிதாரகைமென்றுயில்
பண்ணுமென்னப்பகர்ந்திடுமாயினும்.

4. தந்துநெஞ்சந்தளர்வுறுமாயினும்
அந்தநீள்பதிக்கெய்தியவந்தமும்
எந்தமக்குறுமின்னலுங்கேட்டிடச்
சிந்தைவைத்தணையாதலிற்செப்புவன்.

வேறு.

5. வருடம்பற்பலகழிந்தனதாணையர்மகிபர்
விரவும்போரிலுல்விதியினன்மிகுதியுமெலிந்து
பரவும்பாலகியருள்கொடுமரத்தினுற்பருத்த
தரகமொன்றினையமைத்தனர்மலையெனத்துலங்க.

பாலசி (Pallas, Minerva) தாணையர் (Danaii).

6. தீதிலாததம்மூர்செலவழிபடுதேவுக்
கீதொர்காணிக்கையென்றபொய்வாசகமியம்பிக்
கோதிலாயுதம்பூண்டவொர்குழுவினமறைவாய்
நீதியற்றவர்பரியிருள்வயிற்றிடைநிறைத்தார்.

வேறு.

7. இவ்வணஞ்செய்தபின்னரியல்பெறுபிரியமன்னன்
செவ்வியகோலுட்செல்வஞ்செறிபுகழ்த்தனததீவம்
தெவ்வராற்பாலியானதிடர்க்கரைகலங்களுஞ்சும்
அவ்விடநாடியோடியடைந்தனர்மறைந்துநின்றூர்.

பிரியமன்னன் (Priamus) தனததீவம் (Tenedos).

8. சென்றனர்கப்பலேறிச்செழியமீசேனநாடி
கன்றிதுவெனத்துரோயகருள்ளார்துயரகீங்கி
வன்றிறற்கபாடமுற்றும்வல்லிதிற்றிறந்துபோந்தார்
அன்றவர்நீத்தபாடியனையகண்டகமகிழ்ந்தார்.

மீசேனம் (Mycenæ).

9. தொலப்பியர்சூழலீதேதோன்றுமிவ்விடங்குரூர
வலத்தகிலேசன்பாடிமற்றிதுபோர்செய்தானங்
கலத்திரட்கிடமீதென்றூர்கந்துகம்வியந்தார்கன்னி
நலத்தின்மீனேர்வைக்கன்னூர்நல்குதக்கணையாமென்றூர்.

தொலப்பியர்(Dolopes)அகிலேசன்(Achilles)மீனேர்வை(Minerva)

10. ஆயிடையருந்துரோயமழித்திடும்விதியினலோ
தீயவஞ்சனையினலோதீமதனெழுந்துநின்று
நேயரேயுள்ளிழுத்துநிறுவுவம்பரியையென்றூன்
மாயமதுணராரேனும்மதியுளமாந்தர்கில்லோர்.

தீமதன் (Thymœtes).

11. இங்கிதபகைவர்சூழ்ச்சியிருங்கடலிடுமினன்றேல்
அங்கியிலெரிமினீண்டஅகட்டினப்பிளந்துபார்மின்
றங்கியமாயமென்னச்சாற்றினரருகுநின்றூர்
பங்கரண்டாகிவேறுபலப்பலகூறினரே.

12. ஒருபெருந்திரளாற்சூழுண்டியரிடமிசைநின்றோடி
வருமிலயக்கோன்சார்ந்தமாந்தரைவிளித்துநோக்கிப்
பெருமதியிழந்தீர்கொல்லோபிரிந்தனர்பகைவரென்று
கருதினிர்கொல்லோ அன்னர்காரியமுணர்கிலீரோ.

இலயக்கோன் (Laocoon).

13. அம்மவவ்வுலிசன்செய்தியநிந்தித்திம்மட்டோகோரார்
இம்மரப்பொறியினுள்ளேயிருந்திடல்வேண்டுமன்றேல்
எம்மதிணகரமில்லம்எய்தவோர்வழியீதாகும்
நம்மனமடிக்குமாயம்நம்பிடீர்பரியையென்றான்.

14. தருங்கொடையிதுவென்றுளந்தானையர்க்களஞ்சினேனென்
றிருந்திறலீட்டியொன்றையிவுளியின்விலாப்புறத்திற்
பொருந்திடவறிதலோடும்புகுந்ததுகடுங்கிநிற்ப
வருந்தினார்குரலினோசைவயிற்றிடையெழுந்ததன்றே.

15. தெய்விகவிதியுமெங்கள்சிந்தையின்றிரிவுமின்றல்
வெய்யவாள்கொண்டொன்னலரெவரியிடும்வழியிற்சேர்க்குந்
துய்யவனுரைத்தவாக்குத்துரோயமுகிலியற்சோரா
தய்யனும்பிரியமன்னனரணமுமழியாதன்றே.

வேறு.

16. இந்தப்பொழுதிற்பிறப்புறத்திலிறுகப்பிணித்தஇருகரத்தன்
சிந்தைதிடத்தன்நகர்க்கதவந்திறக்கவிரும்பிச்சிக்குண்டான்
எந்தப்படியுமுடிப்பலெனுமிதயனிளையன்றனியீர்த்து
வந்துற்றனர்போர்ப்புடனேமன்னன்முன்னராயர்சிலர்.

17. பகருஞ்சிறையைப்புடைசூழ்ந்துபார்க்கவிரும்புமீனிய
நகரமாக்கள்பரிசிக்கநானேயோவெனநின்றார்
புகல்வனந்தப்பொழுதவன்றன்புரிந்தவஞ்சந்தானையராம்
பகைவர்வஞ்சமனைத்துமிந்தப்பான்மையென்னத்தேர்குதியே.

18. கையிற்படையொன்றில்லாதான்கலங்குநெஞ்சன்சூழ்ந்தவரைப்
பையநோக்கிப்பகர்கின்றான்பாவியேற்குப்புகலிடந்தான்
ஐயோகரையோகடலெதிவோவடிமைக்கேதுண்டருகிருந்தார்
வெய்யோரெமருந்தாதனியர்வேண்டிநின்றாரென்னையே.

தாதனியர் (Dardanidæ).

19. இன்னபகரச்சினந்தணிவுற்றிதயமிரங்கிச்சிறையுண்டான்
றன்னைப்பார்த்தெக்குலத்துதித்தாய்காற்றத்தகுவதுளதேற்சொல்
என்னக்கூறத்துணிந்தரைப்பான்இறைவளைவையுமியம்புவல்யான்
மன்னுமார்கொலிக்கருலம்வந்தேன்மறுத்துப்புகலேனுல்.

ஆர்கொலிக்கர் (Argolici).

20. ஐயசினனேநாணயமிலணங்கொரேழையாக்கிடினும்
பொய்மைகீழ்மையிவைபொருந்தப்புரிவளோநற்புகழ்படைத்த
துய்யன்பெலியகோத்திரத்துத்தோன்றுமரன்பலமேதன்
செய்யசீர்த்திப்பிரதாபஞ்செவிப்பட்டிலதோஆங்கவனை.

சினன் (Sinon) நாணயமிலணங்கு (Fortuna) பெலியகோத்திரத்து (Belidæ) பலமேதன் (Palamedis).

21. மற்றிப்போருக்கெதிரென்னவஞ்சக்கரியாற்றீர்ப்பிட்டுச்
செற்றூர்பின்னர்க்குறையுணர்ந்துசிந்தைகலங்கார்பேரசகர்
உற்றநண்புமுறவுமவற்குரியேனரியசிறுவயதிற்
பெற்றதாதைக்குறுமிடியாற்பெரும்போர்முகத்தையடைந்தேனே

22. வலியன்மன்னேபலமேதன்மதிபரவைக்கண்மருவுறுநாட்
பொலியும்புகழும்பெருமுளேன்பொல்லாவஞ்சம்புல்லுமன
உலிசன்னினையாணீரறியஉலகுதுறந்தானவற்காக
மலியுஞ்சினமுந்துன்புமுளேன்வாணாட்கழித்தேன்வீணாக.

23. செயங்கொண்டெம்மூர்சேர்ந்ததற்பின்தீர்ப்பனிந்தப்பழியென்ன
மயங்குமனத்தேன்மொழிந்ததனல்வஞ்சன்வெகுண்டானிதுமுத
இயம்புங்கெடுதியாங்குறைகளினியகூறிப்பயமுறுத்தி [லாய்
உயங்குமொழிகள்பலபேசியபிரிந்தகவரநினைத்தனனே.

24. அன்னமர்ந்தானலன்கருவியாக்கற்கசனைக்கொளுமளவும்
என்னினின்றதனவியம்பியெய்தும்பயனேவெமரவரும்
ஒன்னரென்னமதிப்பீரேல்உறுந்தண்டனையவிதிப்பீரே
இன்னளிதகன்மணிமுவேயெய்துங்களியத்திரிதருக்கே.

கற்கசன்(Calchas) இதகன்(Ithacus Ulysses) அத்திரிதர்(Atridæ).

வேறு.

25. இத்திறங்கூறின்னிடருழந்திடும்
அத்திறம்வினவினமறியமக்கியர்
குத்திரபுத்தியுங்குறைவில்வஞ்சமுஞ்
சித்தமஞ்சினனெனச்சிதயன்செப்புவான்.

அக்கியர் (Achivi).

வேறு.

26. நீண்டபோருக்கிளைத்தனராய்நின்றார்துரோயநீத்துவழி
மீண்டுசெல்லப்பன்முறையும்விழைந்தார்விறற்றுணையெனினும்
தாண்டுந்திரையான்மாருதத்தாற்றளிர்த்தார்மரத்தாலிப்பரியை
வேண்டிமுடிக்கவிருண்மேகம்விண்ணைத்திசையுமுழங்கினவே.

27. ஈதுக்கலிவுற்றிரிபிலனேயெனிணைப்பொருடெரியப்
பீதன்கோயிற்கவனுரைப்பான்பேதையுதிரப்பலிசெலுத்தி
வாதமகிழ்ஈலியம்வருந்தாயரேநீர்மீண்டும்
போதல்பெறுவீர்ஆர்கொலிக்கபுதியசோரிபொழிதலினால்.

இரிபிலன் (Eurypylus) பீதன் (Phœbus) சூரியதேவன்.

[க்கோ

28. என்பான்மொழிதஞ்செவிப்படலும்இதயந்திகைப்புற்றெமரெவர்
தன்பாலபல்லன்விதித்ததெனத்தளர்ந்துபதைத்தார்நடுக்கேறும்
என்பார்நடுவட்கற்கசனும்எய்தாவுணர்வோன்றனியீதகன்
வன்பாலீர்த்தித்தெய்வமொழிமறைந்தபொருளினவினனே.

அபல்லன் (Apollo) பீதன் (ஒருபொருட்கிளவி).

29. வஞ்சனெனக்குக்கருதிடர்கள்வகுத்தார்பலருமவனத்தோ
டெஞ்சிநடப்பகண்டிருந்தாரியல்சேர்குரவன்றனியுறைந்தீர்
அஞ்சுகாளுமொருமொழியுமறையான்மறுத்தான்றன்மொழியாத்
துஞ்சுமாறுயார்க்கேனுந்தொடருமென்னுந்துணிவாலே.

30. ஈற்றின்மிகுத்தகொதிப்புடனேயிதகனுறுத்தவாய்திறந்தான்
ஏற்றபடியேபலியிடுதற்கென்னவிதித்தான்முன்னுரைத்த
ஆற்றிலெவருந்தத்தமக்கென்றஞ்சியிருந்தவிதியொருவன்
மேற்சென்றதனுல்விலக்காதுவிரும்பியுரைத்தாரனேவோரும்.

31. விள்ளற்கரியதினம்வரலும்வேண்டும்பொருளும்பலியுப்புங்
கொள்ளுங்கன்னத்தணிதொடையுங்கோலம்பலவுமிடப்பட்டேன்
உள்ளதுரைப்பனென்விலங்கையுடைத்துமரணமுறுதோடி
யள்ளற்குளத்துக்கோரையினுள்அல்லேக்கழித்தேதன்அவரகல.

32. இனியென்றெல்சீர்நாடதனையினியமழலைச்சிறுவர்தமை
நணியாடியவென்றந்தையினைநான்காணுதலைப்பெறுவேனே
அகியாயத்தேர்ளன்பிழைக்காயல்லற்பட்டேயுழல்வேன்றன்
மனையோர்தம்மைவருத்துவரோமரணதண்டம்விதிப்பாரோ.

33. உம்பர்தம்மையான்கூறுமுண்மையுணருந்தேவர்தமை
யிம்பரிருப்பிற்சத்தியத்தைளளியேன்முன்னியுமைப்பணிந்தேன்
நம்புமிந்தவாசகத்தைநாடுங்கொடியதுயர்க்கிரங்கும்
வம்பில்வருந்துமனத்தன்மேல்வையுமிரக்கம்வையுமினே.

34. என்னமொழிவான்கண்ணீராலீந்தோழியிரையிரங்கினும்
மன்னர்தாமேயவன்றலையமாற்றுமாறுபணித்தவனைப்
பின்னுநோக்கியன்பிலெடுபேசுவார்நீயாரெனினும்
இன்னேகுரக்கர்தலைமமறப்பாய்எம்முளொருவனுயிருப்பாய்.

35. எமக்கிவ்வினைக்கட்சூண்மையுரையிற்பருத்தபரியுருவ
அமைத்ததற்குக்கதுவேண்டியாவரிதினையாக்கினர்
சமர்க்கேந்திரமோகாணிக்கைதானெவன்னத்தளையில்கரம்
நிமிர்த்திவானச்சுட்டிவஞ்சகெஞ்சனடிப்பொடிதுகல்வான்.

———— ——

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் பதினேந்தாம்வருஷோத்ஸவ

மங்கலவாழ்த்து.

1. வையம் புகழும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்
தையபதி னேந்தாகு மாட்டைநாட்—செய்யும்
விழுவிற் சபாபதியாய் வேள்சின்னச் சாமி
யழகன் வருகையினி தாம்.

2. துன்னுபுகழ்ப் பாண்டித் துரைசெயலாற் கூடலின்கண்
மன்னுதமிழ்ச் சங்கம் வளம்பெற்று—நன்னர்
இமிழ்திரைப்பா ரிற்புலவர்க் கேய்ந்தவமு தாஞ்செந்
தமிழ்வளர்த்து வாழ்க தழைத்து.

3. சங்கநிதி சங்க நிதியாய்த் தழைக்கவுல
கெங்கும் தமிழ் னிசைபரவத்—துங்கமிகு
சேதுபதி ராஜரா ஜேசன் சிறக்கவரும்
ஆதி பகவ னருள்.

4. சேதுபதி ராஜரா ஜேசனுமிச் சங்கத்தை
யாதரித்துச் செம்பொ னளிப்போரும்—ஆதிமுதற்
கண்ணுங் கருத்துமாய்க் காரியங் கண்டொழுகும்
புண்ணியரும் வாழ்க பொலிந்து.

5. சங்கமும் நல்லதமிழும் தமிழ்நாடும்
பொங்கு புகழ்சேர் புலவர்களும்—எங்கள்
பெருமான் ஜியார்ஜரசும் பேணுங் கடவுள்
கருணையால் வாழ்க களித்து.

இராமாநுஜ ஐயங்கார்,
சேந்தமிழாபீஸ், தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் பதினைந்தாம்வருஷோத்ஸவ

மங்கலவாழ்த்து.

பூந்தண்சலதிபுடைசூழ்புடவியினிற்
றீந்தண்புனல்வளனுஞ்செய்வளனும்—ஏய்ந்தெவனும்
எய்தற்கரியவின்பமெய்துவதற்கோரிடமாய்த்
தெய்வப்புலமையோர்சேரிடமாய்—மையறுசீர்
இந்தியநாடாமிவ்வெழிற்பாரதகண்டமதில்
நந்தமிழ்நாட்டுக்கெல்லாநாயகமா—யந்தமிலான்
எண்ணெண்விளையாட்டியற்றியமூதூரெனவே
மண்ணெண்மதுரையிதன்மாண்பினைத்தும்—எண்ணுங்கால்
வல்லோரேயன்றிமதிநிறையாகியமற்
றெல்லோருஞ்சொல்லற்கெளிதோவிவ்—வெல்லையில்சீர்த்
தொன்னகரில்யாங்களெலாந்தோமிலருட்டாய்மொழியா
மின்னமுதமுண்டுகளிப்பெய்தவே—அன்னையினும்
மேலாங்கருணையுடன்மேதகுபாண்டித்துரைப்போர்
மேலோனிறுவுசங்கமேலாகி—நாலாகுஞ்
சங்கமதாயோங்கித்தழைத்தவிதன்றன்மையெலா
மிங்கறியார்யாரேயிருநிலத்தில்—மங்களமாம்
ஈதினைப்பின்பற்றியெழுந்தசங்கம்பற்பலவால்
ஆதலினிச்சங்கமினைத்தினுக்கும்—ஓதுமுதாய்ச்
சங்கமெனவோங்கித்தனதுமூவைந்தாகு
மங்கைப்பருவமணநாளிற்—றுங்கமுறு
கல்வியாற்செல்வத்தாற்கைத்தொழிலால்நந்தேசம்
பல்வளமுமோங்கிப்பயனெய்தப்—பல்வகைத்தாய்த்
தேசநன்மைக்கேயுழைக்குஞ்சீரியோர்சங்கமுடன்
றேசுதிகழாசாரச்சீர்திருத்த—மாசடையும்
கொற்றவர்க்குமன்னோர்குடைக்கீழ்க்குடிகளுக்கு

முற்றசம்பந்தமதையோதியே—மற்றவர்கள்
செய்யுங்கடமைச்செயலிவையென்றேயுரைக்கும்
வையம்புகழறிஞர்மாசபையும்—ஐயமின்றி
ஓதியுணர்ந்துசிறுர்ப்பயிற்றுமுத்தமர்கள்
ஆதாவாய்க்கூடுமவையகமும்—தீதொரீஇத்
தத்தம்வருணச்சிரமதன்மம்வழுவாவகைசெய்
உத்தமர்கள்கூடுமுயர்சபையும்—இத்தலத்தில்
ஓராண்டிலோர்மதியிலோர்வாரத்தோங்கியவிச்
சீராண்டகல்லமைபஞ்சீர்த்ததே—யேராண்ட
நந்தமிழ்ச்சங்கத்தெந்நாளுமேன்மேலுயர்ந்து
செந்தமிழ்முன்போன்றுசிறப்பதற்குச்—சுந்தரமாய்
இவ்வெலாநன்னிமித்தமன்றேவிதன்றியிவ்வாண்
டிங்கிதச்சந்தோத்ஸவத்தினேற்றமிகச்—சங்கையிலாப்
பன்மொழியும்வல்லபருணிதனுத்தாய்மொழியே
நன்மொழியென்றுளநலத்தனுத்—தென்மொழிக்குத்
தாயாமிச்சங்கத்தனிலபிமானம்படைத்த
சேயாய்வேளாண்மரபின்றீபமாந்—தூயோனம்
பார்த்திபால்சாவ்பகதூர்ப்பட்டமுதற்கொண்டு
கீர்த்திபெற்றெந்நாளுங்கிளர்திறலோன்—நேர்த்தியுறு
சின்னச்சாமிப்பெரியோன்செய்யசபாநாயகனு
மன்னினனின்னெனவாவுமாண்புடைத்தே—நன்னலஞ்சேர்
தேவேந்திரன்சபையாய்ச்செப்புஞ்சுதர்மையென
மாவேந்தர்கண்டுமகிழ்வெய்தப்—பூவேந்து
மாராணிவிக்டோர்யாமாட்சிமைப்போர்தன்னுடனே
போராளும்எட்வர்ட்பெருமானுஞ்—சீராள்கம்
வேந்தன்போற்பூண்டுவிளங்குமணிமண்டபத்துள்
வாய்ந்தபதினேந்தாமஹோத்ஸவமென்—றுய்ந்துணர்ந்தோர்
செப்புதமிழ்ச்சங்கத்திருநாளிவ்வற்சரத்தின்
முப்புவியும்போற்றுமுறைமையொடு—மொப்புயர்வில்
வித்தகர்கள்செய்யும்வியன்பிரசங்கம்போன்றிங்

கெத்திசையுங்கேட்டதிலையென்ன—வுத்தமர்தேர்
கல்விபொருண்மிக்ககனதனர்கள்யாவருநஞ்
செல்வவளநாட்டிற்செழிப்பெய்தத்—தொல்புவியிற்
றுய்மொழிமிக்கோங்கத்தகுமாறுதத்தமது
வாய்மொழியேயன்றிமனந்தனுவின்—றாய்மையொடு
செய்திடவிச்சங்கஞ்சிறந்தோங்கச்செந்தமிழ்தேர்
செய்யபாவல்லோர்திறனேங்க—மெய்தவிரா
நன்னுவான்சேதுபதிராஜராஜேசுவரமால்
பன்னுநஞ்சங்கபரிபாலன்—இந்நாளிற்
பாவலரைக்காவலராயாக்கும்பரிசருள்வோன்
மேவலர்க்கெந்நாளும்விறற்சிங்கம்—தேவைவளர்
சீராமநாதன்றிருத்தாள்தினந்துதிப்போன்
மாராமநாதபுரவள்ளல்—ஏராருந்
தென்னன்முத்துராமலிங்கசேதுபதிராஜேந்த்ரன்
அன்னையெனப்பல்லுயிரையாதரிப்போன்—மன்னுசங்கம்
ஆதரித்தமுன்னோன்போன்றுதிபனுவிக்காலத்
தாதரித்துக்காக்குமருளுடையோன்—சீதரனுப்
பார்காக்குஞ்சேதுபதியாநம்பார்த்திபன்போ
லார்காத்துநந்தமிழையாள்வார்நற்—சீர்காக்கு
மன்னன்றிருமரபுவாழ்வோங்கவண்டமிழும்
பொன்னளித்துச்சங்கம்புரப்போருந்—தன்னியவிங்
நல்லவையும்ஜார்ஜுமகாராஜமண்டலேஸ்வரனும்
தொல்லுலகுநாளுஞ்சுடர்ந்தழைக்க—எல்லோரும்
சொல்லாதிமூன்றுற்றொடர்தற்கரியவெலாம்
வல்லான்சரண்வழுத்துவாம்.

சு. நல்லசிவன்பிள்ளை,

செந்தமிழாபீஸ், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்.

ரஸாயன நூல்.

CHEMISTRY.

"செந்தமிழ்" (தொகுதி-கச பகுதி சுல்) உருஉ-ம்பக்கத் தொடர்ச்சி.

அத்யாயம்—30.

இரும்பு.

Iron.

[Fe.]

மறுபெயர்—அயம்.

அணுநிறை—56.

உற்பத்தி:—எல்லா உலோஹங்களிலும் இரும்பு அதிக அவசிய மானவஸ்து. இரும்புச்சுரங்கங்களில் முக்யமானவை அய சதுராக்ஸி ஜம்(Magnetite = Fe_3O_4) அயத்ரயாக்ஸிஜம்(Hematite = Fe_2O_3) அயகரிஜம் ($FeCO_3$) அயசிலாஜம் என்பவைகளே. சிலசமயங்களில், தனிஇரும்பு, ஆகாயத்தினின்றும் இரும்புப்பொறி (Meteors)களாகத் தரையில் விழுவதுண்டு.

இரும்பு எடுக்கும் முறைகள் இரண்டு. அவற்றுள் முதலாவது—இரும்புக்கனிகளே நெருப்பிற்காய்ச்சுவதால் அவைகளிலுள்ள கந்தகம் முதலானகலப்புக்கள் கந்தகாக்ஸிஜம்முதலானவைகளாய்ப்பிரியப் பாக்கி யுள்ளது அயாக்ஸிஜமாகநிற்கும்.

இரண்டாவது—கூடி அயாக்ஸிஜத்தை உலையிலிட்டுக்காய்ச்சி அத னுடன் கரித்துண்டுகளையும் சேர்த்தால், இரும்பிலுள்ள ஆக்ஸிஜன் கரி யுடன்கலந்து கரியாக்ஸிஜமாய்ப்போய்விடும். மீதியுள்ள சுத்தஇரும்பு த்ரவரூபமாய் அடியில்தங்கும். அதை வேண்டிய கருக்(Moulds)களில் வார்த்து அந்தந்தரூபமாய்ச் செய்துகொள்ளலாம். இதுதான் வார்ப்பு இரும்பு அல்லது சீமைஇரும்பெனப்படும். இதில் கரி, சிலம், கந்தகம், பாஸம்முதலான பல வேற்றுச்சரக்குகள் சேர்ந்திருக்குமாகையால் இது அவ்வளவு சுத்தமானஇரும்பென்று சொல்லப்படமாட்டாது.

மூன்றுவகை இரும்புகள்.

(1) வார்ப்பு இரும்புஅல்லது சீமைஇரும்பு.(Pig or cast Iron). இதுதான் முற்கூறியவாறுசெய்யப்பட்ட அசுத்தமானவகை. சற்றுப் பளபளப்பாயிருக்கும். இதைத் தகடாய்அடிக்கவாவது கம்பியாய் நீட்ட வாவது முடியாது. அடித்தால் நொறுங்கிவிடும். ஒருதுண்டுடன் இன் னொருதுண்டை ஒட்டவும் முடியாது. குழாய்கள், தீபஸ்தம்பங்கள், தண்டவாளங்கள், சக்கரங்கள்முதலான வார்ப்புச்சாமான்கள்செய்ய இவ்வகைஇரும்பு உபயோகப்படுகின்றது.

(2) உறுக்கு (Steel). இதுவும் பளபளப்பாயிருக்கும். வார்ப் பிரும்பிலுள்ள கரிமுதலான அசுத்தங்களைப்பிரித்தாவது, தேனிரும்பி (Wrought Iron)ற் கொஞ்சம் கரிகலந்தாவது உறுக்குச் செய்யப்படும். கல்லஉறுக்கில் நூற்றுக்கு 0.7 முதல் 1·7 வரை கரி கலந்திருக்கும். உறுக்கு மிக்க உறுதியுள்ளதாகையால், வாள், ரம்பம், உளிமுதலான ஆயுதங்கள் செய்ய உபயோகப்படுகின்றது. அதிகமாய் இளக (elastic)க்கூடியது. அதில் ஸ்திரமாய்க் காந்தலாரம் ஏற்றிவைக்கலாம். உறுக்கைக்காய்ச் சித் திடீரென்று தண்ணீரிற்போட்டுவிட்டால், அது நொறுங்கும் (Brittle) தன்மையடைந்துவிடும்.

(3) தேனிரும்பு(Wrought Iron). இது நார் (fibrous) போன்ற அமைப்புள்ளது. மிருதுவானது. கம்பியாகவும் தகடாகவும் அடிக்கக் கூடியது. ஒன்றுடன்ஒன்றை ஒட்டலாம். இதுதான் சுத்தமானஇரும்பு. வார்ப்பிரும்பை த்ரவமாய்க்காய்ச்சி அதிற் காற்றைச்செலுத்தினால், அதிலுள்ள அசுத்தங்கள் பிரிந்துபோகும். பாக்கியிருப்பது சுத்தமான தேனிரும்பு. இது, ஆணிகள், லாடங்கள், கொதிகொப்பரைகள், கம்பி கள்முதலானவைகள்செய்ய உபயோகப்படுகின்றது.

இரும்பும் அமிலங்களும். அயம் அமிலங்களிலுள்ள ஹைத்ரஜனைப் பிரித்து அதன்ஸ்தானத்தில் தான் இருந்துகொள்கிறது. (Hcl)க்ளோரா மிலமும் இரும்பும் கலந்தால், ஹைத்ரமும் அயக்ளோரமும் உண்டா கும். இது பச்சைநிறமாயிருக்கும்.

$$Fe+2Hcl=Fecl_2+H_2.$$

கந்தகாமில (H$_2$SO$_4$)மும் இரும்புங்கலந்தால், அயகந்தஜமும் ஹைத்ரமும் உண்டாகும்.

$$Fe+H_2\ SO_4=FeSO_4+H_2.$$

நைத்ராமில($H NO_3$)த்திலும் இரும்பு கரைவதுண்டு. அப் பொழுது நைத்ராக்விஜம் உண்டாகும்.

அயகல்பங்கள்.

Iron compounds.

(1) இரும்புத்துரு (Iron rust). இது பலமூலங்கள்சேர்ந்தது. முக்கியமாய் அலோஹைத்ராக்விஜம் (Ferric hydroxide) சேர்ந் திருக்கும். இரும்பைக் காற்றுப்படப்போட்டிருந்தால் அது காற்றி லுள்ள ஜலத்தைப் பிரித்து அயாக்விஜமாகிறது.

(2) அன்னபேதி (Ferrous sulphate). இது சற்றுப் பசுமை நிறமானது. இது இரும்பு, கந்தகம், ஆக்விஜன்கலந்த அயஜகந்தஜம் என்ற கல்பம். இது கருப்புமைசெய்ய உபயோகப்படும்.

(3) அயோகந்தஜம் (Ferric sulphate). அன்னபேதியைக் காற்றுப்படவைத்திருந்தால் அது அநேகமாய் வெண்ணிறமாய்விடும். இதுதான் அயோகந்தஜம்.

(4) அயஜகந்தம் (Ferrous sulphide). ரஸாயனச்சாலைகளில் ஹைத்ரோகந்தம்செய்ய உபயோகமானது. இரும்பையும் கந்தகத்தை யும்கலந்து காய்ச்சுவதால் இச்சரக்கு உண்டாகும்.

(5) அயோகந்தம் (Ferric sulphide). இது ஒருபிறவிச்சரக்கு. மஞ்சள் நிறமானது. தங்கம்போல் ப்ரகாசிப்பதுமுண்டு.

அத்யாயம்—31.

வெள்ளி.

Silver.

[Ag.]

அணுநிறை—10·8.

உறுகும்வரை—960-வது அம்சம்.

மறுபெயர்—ரஜதம்.

உற்பத்தி. வெள்ளிகந்தம் (Silver sulphide = $Ag_2 S$) என்னும் கல்பம் ஈயகந்தத்(Pb S)துடன் கொஞ்சமாய்க்கலந் தகப்படுவதுண்டு. க்ளோரத்துடன்கலந்து கொம்புவெள்ளி (Horn silver = Ag cl) என்ற ஒருவகைக்கல்பமும் அகப்படும்.

பிரிக்கும் முறைகள்.

முதல்முறை. ஈயகந்தமும் வெள்ளிகந்தமும்கலந்த சரக்கைக் காய்ச்சினால் அவைகளிலுள்ள கந்தகம் ஆக்ஸிஜனுடன்கலந்து பிரிந்து போய்விடும். பாக்கியிருப்பது வெள்ளியும் ஈயமும்கலந்த கலப்பு. இக் கலப்பை உறுக்காய்ச்சிக் கொஞ்சங்கொஞ்சமாய் ஆற்றினால் ஈயம் மாத்திரம் ஸ்படிகாகாரமாய் மேலேதங்கிவிடும். அதைச் சல்லடையிற் புடைத்து எடுத்துவிடலாம். மீதமிருப்பது சுத்தவெள்ளி. ஒருவேளை இன்னும்கொஞ்சம் ஈயக்கலப்பிருப்பினும், அதை மறுபடியும் காற்றுப் படக்காய்ச்சினால் அதிலுள்ள ஈயம் ஈயஆக்ஸிஜமாய்ப்பிரிந்து மிதக்கும். அதை வெகுசுலபமாய் எடுத்துவிடலாம்.

இரண்டாம் முறை. வெள்ளிக்கந்தக (Silver sulphide)த்தைச் சாதாரணஉப்புடன்சேர்த்துக் காய்ச்சினால் வெள்ளிக்ளோரம் (Silver chloride) உண்டாகும். அதனுடன் இரும்பும் தண்ணீரும் கலந்தால் சுத்தவெள்ளி பிரிந்துவிடும்.

$$\left.\begin{matrix}\text{2 வெள்ளிக்ளோரம்}\\ \text{இரும்பு}\end{matrix}\right\} = \left\{\begin{matrix}\text{அயக்ளோரம்}\\ \text{2 வெள்ளி}\end{matrix}\right.$$

$$2\ Agcl + Fe = Fecl_2 + 2\ Ag.$$

வெள்ளியின்குணங்கள். வெள்ளி பளபளப்பான ஒரு வெள்ளை உலோஹம். சாதாரணச்சூட்டில் காற்று, ஆக்ஸிஜன், ஜலம்முதலான வைகளால் யாதொரு மாறுபாடுமில்லை. வெள்ளி கந்தகத்துடன் வெகு சீக்கிரம்கலந்து கருப்புநிறமான கந்தகவெள்ளி (Silver sulphide) ஆகின்றது. இதனால்தான் தேகத்திலணிந்துள்ள வெள்ளிநகைகளும் வெள்ளிக்காசுகளும் வேர்வையிலுள்ள கந்தகம்பட்டுக் கறுத்துவிடுகின்றன. இது தகடாயடிக்கவும் கம்பியாய் நீட்டவும் அதிசுலபமானது. நல்ல தாபவாஹினி (conductor of heat); நல்ல மின்ஸாரவாஹினி. சுத்த வெள்ளி அதிமிருதுவாயிருக்குமாகையால் நாணயங்கள்செய்யும்பொழுது உறுதிக்காக 100-க்கு $7\frac{1}{2}$-முதல் 10-வரை செம்பு சேர்ப்பதுண்டு.

வெள்ளியும் அமிலங்களும். வெள்ளி நைத்ராமில($H\ NO_3$ = Nitric acid)த்திற் கரையும். கந்தகாமில($H_2\ SO_4$)த்திலும் கொதிக்கவைத்தாற் கரையும்.

வெள்ளிக்கல்பங்கள்.

Silver compounds.

(1) வெள்ளிநைத்ரஜம் (Silver nitrate = $Ag\ NO_3$). இதைச் சந்திரக்காரம் (Lunar caustics) என்றும் சொல்லலாம். சதையிற் பட்டாற் புண்பட்டுவிடும். வெள்ளியை நைத்ராமிலத்திற்கரைத்துக் காய்ச்சினால் ஆவியானதுபோக மீதமிருப்பது இந்தஉப்பு. மற்ற வெள்ளிக்கல்பங்களைப்போல இதுவும் சூரியவொளிபட்டாலும், புற் பூண்டுகளிற்பட்டாலும் கறுத்துவிடும். ஆகையால் இதை அழியாமை (Indelible Ink) செய்ய உபயோகப்படுத்துவதுண்டு. வெள்ளி நைத்ரஜத்தால் உண்டானகறையைப் 'பொடாஷியம் ஸையனைட்' என்பதாற் போக்கிவிடலாம்.

முறை:—

வெள்ளி } = { வெள்ளிநைத்ரஜம்
நைத்ராமிலம் } = { ஹைத்ரம்

$$Ag + H\ NO_3 = Ag\ NO_3 + H.$$

(2) வெள்ளிக்ளோரம் (Silver chloride = AgCl). வெள்ளி நைத்ரஜத்துடன் கொஞ்சம் ஸோடியக்ளோரஜலத்தைச்சேர்த்தால் இவ்வுப்பு உண்டாய்ப் பதங்க(precipitate)மாய் இறங்கும். அதைக் காயவைத்து எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

படம் இறக்குதல் (Photography). படம் இறக்குவது வெள்ளி உப்புக்கள்போன்ற சிலகல்பங்கள் சூரியஒளியால்அடையும் மாறுபாட்டைச்சார்ந்திருக்கின்றது. முற்கூறிய வெள்ளிநைத்ரஜம் அல்லது வெள்ளிக்ளோரம் என்னும் கல்பங்களைக் கண்ணாடியில்தடவிப் படம் பிடிப்பதற்கு உபயோகிப்பதுண்டு.

ரஜதாக்ஸிஜங்கள்.

Silver oxides.

ரஜத ஏகாக்ஸிஜம் (Silver Monoxide = $Ag_2\ O$). இது தண்ணீரிற்கரைந்திருக்கும்போது இதற்குக் காரசத்துண்டு. மங்கல் நிறமுடையது.

ரஜதத்வயாக்ஸிஜம் (Silver peroxide = $Ag_2\ O_2$). கறுப்பு நிறமாயும் பளபளப்புள்ள ஸ்படிகங்களாகவும் இருக்கும்.

வெள்ளிக்காரிஜம் (Silver carbonate = $Ag_2\ CO_3$). இது சற்று மஞ்சள்நிறமானது. காரிஜங்களையும் வெள்ளிஉப்பையும் தண்ணீரிற்

கரைத்தால் வெள்ளிக்கரிஜம் பதங்கமாய் அடியிற்படியும். தண்ணீரிற் கரைந்திருக்கும்போது இதற்குக் கொஞ்சம் காரசத்து உண்டு. காய்ச்சினால் இதிலுள்ள கரியும் ஆக்ஸிஜனும்பிரிந்து மிகுதிவெள்ளி சுத்தமாய் நின்றுவிடும்.

வெள்ளிகந்தஜம் (Silver sulphate=Ag_2 SO_4). வெள்ளியைக் கந்தகாமிலத்திற் கரைத்தால் வெள்ளிகந்தஜம் உண்டாகும்.

அத்யாயம்—32.

தங்கம்.

Gold.

[Au.]

மறுபெயர்கள்—பொன், ஸ்வர்ணம்.

தங்கம் மஞ்சள்நிறமும் பளபளப்புமுள்ள ஒரு விலையுயர்ந்த உலோகம். தகடாயடிக்கவும் கம்பியாய்நீட்டவும் எல்லாவஸ்துக்களிலும் மிகச்சுலபமானது. 1064-ம் அம்சத்தில் உறுகும். தங்கத்தின் சுத்தத்துக்குத்தக்கவாறு அதை இத்தனைமாற்று (carat) உள்ளதென்று கூறுவதுண்டு. இங்கியர்வழக்கப்படி சுத்தத்தங்கம் $10\frac{1}{2}$-மாற்றென்றும் ஐரோப்பியர் 24 மாற்றென்றும் கூறுவதுண்டு. உறுதியின்பொருட்டுக் கொஞ்சம் தாமிரம் கலப்பதுண்டு. இங்கிலீஷ் பவுன் 22 மாற்றுள்ளது. அமெரிக்கன், பிரான்ஸ், ஜெர்மன்நாணயங்கள் 21·6 மாற்றுள்ளவை.

தங்கத்தை ஆக்ஸிஜனுவது ஹைத்ரோகந்த(H_2 S)மாவது பாதிக்க மாட்டாது. ராஜாமிலம் (aqua regia=நைத்ராமிலமும் க்ளோராமிலமும் கலந்தது) என்னுமிலப்பு அமிலத்தில்தவிர வேறு அமிலங்களிற் கரையாது.

தங்க ஆக்ஸிஜங்கள்.

Gold oxides.

தங்க ஏகாக்ஸிஜம் (Aurous oxide=Au_2 O). இது ஊதா நிறமானபொடி. கொஞ்சம் காரகாக்ஸிஜ(basic oxide)த்தன்மையுள்ளது.

தங்கத்ரயாக்ஸிஜம் Auric oxide=Au_2 O_3). கபிலவர்ணமுள்ளது. அமிலகாரி (acid forming).

ஆர். எஸ். நாராயணஸ்வாமி ஐயர், B. A., B. L.

அநுதாபக்குறிப்பு.

——:(o):——

இம் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் அங்கத்தவருள் ஒருவரும், கவி ராஜபரம்பரையிற்சிறந்தவரும், அறிவொழுக்கங்களமைந்த முதியருமா யிருந்த திருநெல்வேலிக் கவிராஜநெல்லையப்பபிள்ளையவர்கள் நாளிது ளவுநு வைகாசிமீ 24வ இவ்வுலகவாழ்க்கையைத்துறந்து பரகதி யடைந்தசெய்தி அவர்களையறிந்தார்க்கெல்லாம் அநுதாபத்தைவிளக் கத்தக்கது. இவர்கள், குலபரம்பரையாய் ஒரு புத்தகசாலைபோற் சேமித்துவைத்திருந்த பழையதமிழேடுகளில் வேண்டுவனவற்றை அச் சிடுதற்குபகாரமாகப் பிர்ம்மஸ்ரீ மஹாமஹோபாத்தியாய சாமிநாதைய ரவர்களுக்குக் கொடுத்துவந்துள்ளபேருதவிக்குத் தமிழ்நாடு நன்றி பாராட்டற்பாலது. இவர்களுக்குள்ள குணசீலங்களெல்லாம், கீழ்வரும், ஸ்ரீமான் வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியாரவர்கள்பாடிய இரங்கற்பாக்க ளால் நன்குவிளங்கும்.

திரு. நாராயணையங்கார்,

பத்திராதிபர்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் அங்கத்தினராகவும்,

திருநெல்வேலிப்பட்டணத்தில் வித்துவப்பிரபுவாகவும் இருந்த

ஸ்ரீ கவிராசநெல்லையப்பபிள்ளை

(1845—1916) காலஞ்சென்றமையைப்பற்றிய

இரங்கற்பாக்கள்.

1. சாகித் தியம்வல்லார் சங்கீதம் வல்லார்கள்
மோகித் தனையுற்று மொய்ப்பவர்கள்—சோகித்தே
எல்லையற்ற தன்புறவெங் கேய்ந்தாய்? கவிராச
நெல்லையப்ப நீதா நிகழ்த்து.

2. நெல்லையப்ப நேயா நினையன்றிப் பாவாணர்க்
கில்லையப்ப னென்ன அவர்க் கெவ்வெவ்வும்—ஒல்லை
இனிதுதவி வந்தாய் இனியவ்வா றீயும்
புனிதருளர் கொல்லோ? புகல்.

3. கவிகளியார் சொல்வார்? கவிப்பொருள்ஆர் விள்வார்?
அவிர்பலநூல் எவரா ராய்வார்?—எவர்விருந்தை
ஆசையுடன் ஓம்புவார்? அன்புமிக யாவர்சிவ
பூசைபுரி வார்?நிதம்உன் போல்.

4. இளவல் கவிராச ஈசுரமூர்த் திப்போர்
வளவன் குமாரசு வாமி—அளவில்
உறவினர்கள் நண்பர் உளர்இவரை யெல்லாம்
பிறியமனம் வந்தெதங்ஙன்? பேசு.

5. கண்ட வுடன்களிகூர் கண்ணும் வருகென்று
விண்டு மலர்வாயும் மெய்பன்பால்—அண்டையில்என்
கையைப் பிடித்திருத்துங் கையுமற்றை மெய்யுமினி
வையத்துக் காண்குவதெவ் வாறு?

6. பன்னூலுன் னோடு பயிலுமின்பற் றேன்உன்னை
என்னூல்கள் கேட்பிக்கு மின்பற்றேன்—நின்னூல்கள்
என்னைக்கேட் பிக்கவுறு மின்பற்றேன் எற்கினியின்
புன்னைப்போற் செய்வாருண் டோ ?

7. ஓரைஐ நூறுண்டின் னெடுபழகி யின்புற்றேன்
ஈரைஐ நூண்டிருப்பா யென்றிருந்தேன்—பாரிலொரு
முக்காலு நூண்டும் முடியுமுனம் விண்ணுற்றாய்
எக்கால்யா னின்முகங்காண் பேன் ?

8. ஆயிரத்துத் தொண்ணூற்றே ராமாண் டிடபமதி
வியிருபா னைகா விசைதேதி—சேய்வாரம்
நேரில் கவிராச நெல்லையப்பன் ஓர்பாற்பெண்
சேரிறைவன் தாள்சேர் தினம்.

வெ ப. சுப்பிரமணியமுதலியார்.

மதுரை நாயக்கர்வம்சத்தரசர்கள்.

MADURA NAYAK KINGS.

சொக்கநாதநாயக்கன்.

(1662—1682.)

கி. பி. 1662-ம்ஆண்டில் மதுரைநாயக்கர்வம்சத்தரசனான திருமலை நாயக்கன்மகன் முத்துஅளகாத்ரி இறந்ததும், அவன்மகன் சொக்கநாத நாயக்கன் பட்டத்துக்குவந்தான். அப்பொழுது அவன் சிறுவயதினன். ப்ரதானியாலும், ராயஸக்காரனாலும் ராஜாங்கம் நடத்தப்பட்டுவந்தது. அவர்கள்போதனையால், தலைநகர் திருச்சிராப்பள்ளியாக மாற்றப் பட்டது.

சொக்கநாதநாயக்கனுடைய பேராசை. மஹமதியரைத் தமிழ் நாட்டினின்றுதுரத்தி விஜயநகரஸாம்ராஜ்யஸ்தானத்தை மீட்டவேண்டுமென் பதும், ஜிஞ்சிக்கோட்டையைத் தன்கைவசப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டு மென்பதும் அவன் எண்ணம். ஜிஞ்சிக்கோட்டையைப் பிடிக்கும் பொருட்டுத் தளவாய் லிங்கமநாயக்கன்மூலமாய் 40,000 காலாட்படை களை யனுப்பினன். லிங்கமநாயக்கன், பகைவரிடம் லஞ்சம்பெற்றுத் தான்கைக்கொண்டகாரியம்நிறைவேறாது கெடுத்துவிட்டான்.

சதியாலோசனை. லிங்கமநாயக்கன்செய்த துரோகம்தவிர அரண் மனையில் ப்ரதானி, ராயஸன்முதலானவர்களும் சதியாலோசனைசெய்து சொக்கநாதநாயக்கனுக்குத் துரோகம்செய்யத்துணிந்தார்கள். அரசன் சொல்லுக்குவிரோதமாய் அவ்விருவரும் குடிகளை வருத்தத்தொடங்கி னர்கள். சொக்கநாதன் சிறுவனானதால் அவன் அரண்மனையினின்றும் வெளியேவராதபடி, அவனைக் கைதியாகக் காத்துவந்தார்கள். தங்கள் அபிப்ராயங்களுக்குவிரோதமான ராஜஉத்தரவுகளை வெளியேற்ற வதேயில்லை. அரசன் எவ்வளவோ நயத்துடனும் பயத்துடனும் சொல்லியும் அவர்கள் கேட்கவில்லை. கடைசியாய் அவர்களை அரசன் நேரே விரோதித்துக்கொண்டுவிட்டான். உடனே அத்துரோகிகள் லிங்கமநாயக்கனுடன் சேர்ந்துகொண்டார்கள். இந்தவிஷயம் அந்தப் புரமூலமாய் அரசன்காதுக் கெட்டியது. உடனே அரசன் துணிந்து

வேலைசெய்ய ஆரம்பித்தான். துரோகிகள் ஏவுதலால் ராஜ்யப்ரஷ்டர்களாயிருந்த இரண்டுவீரர்களுக்குத் தன்நிலைமையை அறிவித்துச் சில வீரர்களுடன் இரகஸ்யமாய் அரண்மனைவந்து துரோகிகளைக் கைதி செய்யும்படி எழுதினான். அவ்வாறே துரோகிகள் கைதிசெய்யப்பட்டார்கள். ராயஸன் அந்தஇடத்திலேயே உயிரிழந்தான். ப்ரதானி கண்ணிழந்தான்.

லிங்கமநாயக்கனைத் தண்டிக்க அரசன் எண்ணினான். ஆனாலவன் மிக்கபராக்ரமசாலியானதால், தன்கோபத்தை வெளிக்காட்டாது அரசன் சமயம்பார்த்திருந்தான். பிறகு அத்துரோகியைப்பிடிக்கச் செய்தமுயற்சி பயனற்றதாய்விட்டது. லிங்கமன் தப்பியோடி ஜிஞ்சி மஹாமதியத்தலைவனான லகோவியுடன்சேர்ந்துகொண்டு இருவரும் திருச்சிராப்பள்ளியை முற்றுகையிட்டார்கள். அவர்களுக்கு 12000 காலாட்களும் 7000 குதிரைகளு மிருந்தன. அரசன்சைனியமோ 50000. 'காதலும் துரோகமும் காவலுக் கடங்கா' என்ற முறைப்படி அரசன் மறுபடியும் தன் உத்யோகஸ்தரின்வஞ்சனைக்குள்ளானான். ஆயினும், மனம்பதறாமல் இனி ஒருவரையும் நம்புவதில்லையென்றதீர்மானத்துடன் போர்புரிய ஆரம்பித்தான். சிலர் விசுவாசத்துடன் உதவி புரிந்தார்கள். லிங்கமனும் லகோவியும் தோல்வியடைந்து தஞ்சை நகருக்கு ஓடிவிட்டார்கள்.

சொக்கநாதன் சிறுவனாயினும் அவன் மனைதரியமும், ஆழ்ந்த ஆலோசனையும் அவனைக் காப்பாற்றின. அநேகர் அவன்திறமையை மெச்சி அவன்சொன்னபடி நடக்கத்தொடங்கினார்கள். போர்வீரன் என்றபெயர் எங்கும் பரவிற்று. உடனே அவன்சேனை 70000 காலாட்களுடன்கூடியதாயிற்று. தஞ்சாவூர்மேல், படையெடுத்துச்சென்றான். லிங்கமனும் லகோவியும் ஜிஞ்சிக்கு ஓடிவிட்டார்கள். தஞ்சாவூர் அரசன் பணிந்து சமாதானம்செய்துகொண்டான்.

முற்கூறிய ஓயாப்போர்களால் எங்கும் பஞ்சமும், கொள்ளையும், கொள்ளைநோய்களும் பரவின. கடைசியாய்ப் போர்கள்ஓய்ந்ததும் ஜனங்கள் ஒருவாறு பயம்தெளிந்து தம்தம் இருப்பிடம்வந்து தம்தம் தொழில்களைச் செய்யத்தொடங்கினார்கள்.

வனமியான். எவ்வளவுகாலம் ஜனங்கள் சுகமடைவார்கள்! 1663ம் ஆண்டில், கஷ்டகாலம் திரும்பிவிட்டது. பீஜபூர்சுல்தான் இதல்கான் ஸைனபதியான வனமியான் என்பவன் சேனைகளுடன் திடீரென்று தோன்றி திருச்சிராப்பள்ளியை முற்றுகையிட்டான். சொக்கநாதனைத் தஞ்சமடையச்சொன்னான். அரசன் மறுத்துவிட்டான். கடைசியில் மஹமதியத்தலைவன் தோற்றுப்போய்விட்டான். தோற்றுத் திரும்பிப்போகும்வழியில் உள்ள கிராமங்களை நெருப்புக்கிரையாக்கியும், கொள்ளையடித்தும், ஜனங்களைக் கொலைசெய்தும், ஸ்திரீகளை மானபங்கம்செய்தும் இன்னும் பலவிதமாய் ஹிம்சைசெய்துகொண்டும் திருப்தியாய்த் தன்தேசம் சென்றான்.

மஹமதியர்சேனைதொலைந்ததும், தஞ்சைமன்னன் தனக் குதவி புரியாத மஹமதியருக்கு உதவியாயிருந்ததன்நிமித்தம் சொக்கநாதன் அவனைச் சிக்ஷிக்கக்கருதித் தஞ்சைமீது படையெடுத்துச்சென்றான். வல்லம்கோட்டையைப்பிடித்தவுடன் தஞ்சையரசன் சமாதானம் செய்துகொண்டான்.

சேதுபதி. துலுக்கருக்குவிரோதமாய்த் தனக்கு உதவிபுரியாததுரோகத்துக்காகச் சேதுபதியைச் சிக்ஷிக்கும்பொருட்டுச் சொக்கநாதன், படையெடுத்துச்சென்று திருப்புத்தூர், புதுக்கோட்டை, மானமதுரை, காளையார்கோவில்முதலான கோட்டைகளைப் பிடித்துக்கொண்டான். ஆனால், சேதுபதி பணியாமற் காட்டில் ஒளிந்துகொண்டான். பிறகு அரசன் அவசரநிமித்தமாய்த் தன் தலைநகருக்கு வரநேர்ந்தது. சமயம் பார்த்திருந்த சேதுபதி, தன் மறவர்சேனையுடன் அரசன் சேனையைத் தாக்கி ஹிம்சித்தான். அரசன் தன் மிகுந்தசேனையை வரவழைத்துக் கொண்டுவிட்டான். சேதுபதியின்கர்வத்தை யடக்கமுடியாமற்போய் விட்டது.

சொக்கநாதன், தன்பாட்டன் திருமலைநாயக்கன்கட்டிய அரண்மனையிலிருந்த பொம்மைகளையும், சித்திரப்பணிகளையும்பெயர்த்துத் திருச்சிராப்பள்ளிக்கு அனுப்பினான். இதனால் திருமலைநாயக்கன்மாளின் அழகு குறையஆரம்பித்தது. துரோகி லிங்கமநாயக்கனுக்கும் அரசனுக்கும் எப்படிச் சமாதானமாயிற்றோ தெரியவில்லை. 1666-ம்வருஷம் லிங்கமநாயக்கன்மகளைச் சொக்கநாதன் விவாஹம்செய்துகொண்டதாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதல்கான் மறுபடி படையெடுத்து

வரப்போகிறான் என்றவதந்தியால் ஒருவேளை ராஜதந்திரத்தைஉத்தே சித்துச் செய்திருக்கலாம்.

1674-ம்-ஆவ தஞ்சையுத்தம். தஞ்சையில் அச்சுதவிஜயராகவ நாயக்கன் அரசாண்டுவந்தான். அவனுக்கு அழகிற்சிறந்தமகள் ஒருத்தி இருந்தாள். அவளைத் தனக்கு விவாஹம்செய்துகொடுக்கும்படி சொக்க நாதன் கேட்டான். இருவரும் நாயக்கர்ஜாதியராயினும், சொக்கநாதன் பிறப்புச் சுத்தமில்லையென்றுஎண்ணித் தஞ்சைமன்னன் மறுத்து, வந்த தூதரைக் கண்டபடிபேசி அனுப்பிவிட்டான். சொக்கநாதன் தனக்கு நேர்ந்தஅவமானத்தாற்கோபங்கொண்டு அப்பெண்ணை எப்படியாவது அபஹரித்துவருவதென்று சபதம்செய்து தஞ்சைமீது படையெடுத்துச் சென்று, தஞ்சைச்சேனையை முறிய அடித்துத் தஞ்சைகலரையும் முற்றுகையிட்டான். மறுபடி சொல்லியனுப்பியும் தஞ்சைமன்னன் இழித்துப்பேசியனுப்பிவிட்டு வீராவேசத்துடன் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தான். உடனே மதுரைத்தளவாய் வெங்கடகிருஷ்ணப்பன், பீரங்கிகளால், கோட்டையைத் தகர்க்கத்தொடங்கினன். அகழ்களெல்லாம் பிணங்களால் நிறைந்தன. கோட்டைக்குள் நுழைந்து அரண்மனையைச் சூழ்ந்துகொண்டான். திடீரென்று அரண்மனை தீப்பற்றி எரிந்தது. சொக்கநாதன்தேடிப்போனபெண்ணும் மற்ற அந்தப்புரஸ்திரீகளுடன் தீயில் மாண்டாள். தஞ்சைமன்னன் வயதுமுதிர்ந்தவனாயினும் வீராவேசத்துடன் போர்புரிந்து போர்க்களத்திலேயே மாண்டான். தஞ்சையைக்காக்கும்படி ஒருசேனையைநிறுத்திவிட்டுச் சொக்கநாதன் திருச்சிராப்பள்ளிவந்துசேர்ந்தான். தளவாய் வெங்கடகிருஷ்ணப்பன், பிரதானி சின்னத்தம்பிமுதலி, திண்டுக்கல்கோட்டைத்தலைவன்(ரங்கண்ண நாயக்கன்மகன்) சின்னக்காத்திரன்முதலானவர்கள் உயர்ந்தசம்மானங்களும் பட்டங்களும் பெற்றார்கள். தஞ்சையைத் தன் வளர்ப்புச்சகோதரனை அழகிரிநாயக்கனிடம் ஒப்புவித்தான்.

மங்கம்மாள். தான்கோரியமங்கை தியிலிறந்தபிறகு, சந்திரகிரியரசன்மகளான மங்கம்மாளை விவாஹம்செய்துகொண்டான். மங்கம்மாள் யுக்திபுத்திமனோதைரியங்களிற் சிறந்தவள். கணவனிடம் விசுவாசமாயும் பக்தியுமிருந்து திருப்தியாய் நடந்துவந்தாள்.

செங்கமலநாயக்கன். தஞ்சையுத்தத்தில் தஞ்சைமன்னன் விஜயராகவநாயக்கன் மடிந்ததும் அவன்மகன் (பேரன்?) செங்கமலநாயக்கன்

தப்பிஓடி பீஜபூர்சுல்தான் இதல்காணைத் தஞ்சமடைந்தான். சுல்தான் மதுரைத்தலைவனைத் தூரத்திச் செங்கமலனிடம் தஞ்சையை ஒப்புவிக்கும்படி தன் மஹாராஷ்டிரசேனைத்தலைவனை வெங்காஜி (ஏகோஜி)யை அனுப்பினன். தஞ்சைத்தலைவன் யுத்தத்துக்குத் தயாராயிருப்பதை யறிந்து வெங்காஜி பக்கத்திற் காட்டில்ஒளிந்து சமயம்பார்த்திருந்தான். இதன்நடுவில் சொக்கநாதனுக்கும் தஞ்சைத்தலைவனுக்கும் விரோதம் நேர்ந்துவிட்டது. தஞ்சைத்தலைவன் ஸ்வாதீனம்பாராட்டிவிட்டான். இந்தநிலைமையில் 1676-ம்ஆண்டில் வெங்காஜி திடீரென்று தஞ்சை யைத்தாக்கிக் கோட்டையைக் கைப்பற்றிக்கொண்டான். பிறகு வெங் காஜி திருச்சிராப்பள்ளிக்கோட்டையை முற்றுகையிட்டான். அர சன் கோட்டைக்குள் அகப்பட்டுக்கொண்டான். கோட்டை பலமான தால் வெங்காஜி அதைப் பிடிக்கமுடியாமல்விட்டுவிட்டு மற்றச் சிறு கோட்டைகளைப்பிடித்துத் தன்வசப்படுத்திக்கொண்டான். சிறிது காலத்துக்குள், திருச்சிராப்பள்ளிக்கோட்டையைத்தவிர மதுரைராஜ் யத்திற் பெரும்பான்மை வெங்காஜிவசத்தில் வந்துவிட்டது. மறுபடி பஞ்சமும், கொள்ளைகளும் கொலைகளும் தேசமெங்கும் பரவின. ஜனங் கள் பலவிதத் துன்பங்களுக்குள்ளாயினர்.

இதல்கான்சொற்படி, வெங்காஜி தஞ்சையைச் செங்கமலனிடம் ஒப்புவிக்காமல், தன்னதிகாரமாகவே அரசாளத்தொடங்கினன். அவன் காலத்தில் தேசமெங்கும் செழிப்புற்றது. விவசாயம் விருத்தியடைந் தது. பாதைகளும், பாலங்களும், குளங்களும் மராமத்து செய்யப் பட்டன. ராமன் ஆண்டாலென்ன ராக்ஷஸன் ஆண்டாலென்ன? என்ற மாமூலான மனவமைதியுடன் ஜனங்கள் திருப்தியடைந்தார்கள். இதல் கான் வெங்காஜியைச் சிக்கிக்கும்பொருட்டுப் படையெடுத்துவருவதாய் வதந்தி பரவிற்று. சொக்கநாதன் ஸ்வாதீனமடைந்து தன் சேனைத் தலைவருடன்சேர்ந்துகொண்டு மறுபடி யுத்தசந்தத்தனனன். மைசூர் அரசன், மதுரைமீதுபடையெடுக்கச் சேனைகளைத் திரட்டிக்கொண் டிருந்தான். 1676-ம் வருஷத்தில் தேசமெங்கும் இவ்வாறு குழப்பமா யிருந்தது.

நிற்க, 1677-ம் வருஷத்தில் மஹாராஷ்டிர மஹாவீரனை சிவாஜி என்பவன் தக்ஷணத்திற் படையெடுத்து அநேகம்கோட்டைகளைப்பிடித் துக்கொண்டு கடைசியாய்த் தஞ்சையைநோக்கிவந்தான். ஜிஞ்சிக்

கோட்டை அவன்வசப்பட்டுவிட்டது. தன்தம்பியும் தஞ்சைத்தலைவனுமான ஏகோஜியைத் தன்னைவந்துபார்க்கும்படி தூதர்கள்மூலமாய் வேண்டிக்கொண்டான். சிவாஜி கொள்ளிடத்தின்வடகரையில் தங்கியிருந்தான். வெங்காஜி சென்றதும் உடனே அவனைக் கைதிசெய்துவிட அவன் இரவில் தப்பி ஆற்றுவெள்ளத்தில் நீந்தி யோடிவிட்டானும். கொள்ளிடத்தின் தென்பாகங்களைச் சிவாஜி தன்வசப்படுத்திக்கொண்டான். சிவாஜி தஞ்சைமீது படையெடுத்துவருகையில் வடக்கே மோகல்சேனை வருவதாயறிந்து அதை எதிர்க்கத் திரும்பிப்போகநேர்ந்தது. போகும்போதுதன் தம்பி சந்தோஜியிடம் தான் பிடித்ததேசத்தையும் சேனையையும் ஒப்புவித்து வடக்கேசென்றான்.

சிவாஜி திரும்பியதையறிந்து ஏகோஜி சந்தோஜியின் சேனையைத் தாக்கிக் கொடிய போர்புரிந்தான். சந்தோஜி பின்னடையநேர்ந்தது. ஆயினும் மனைதைரியத்தையிழக்காமல், ஒருயுக்திசெய்தான். தன் சேனையில் ஒரு அணியை ஓர் குஹையில் ஒளித்திருக்கச்செய்து தான் புறங்காட்டிஓடினான். தஞ்சைவீரர் யுத்தகோஷத்துடன் காறுமாறுய்க் கலந்து சந்தோஜியைத்துரத்திக்கொண்டு குஹையைக்கடந்துசென்றார்கள். குஹையில் ஒளித்திருந்தசேனை தஞ்சைச்சேனையின் பின்புறம் தாக்கிற்று. சந்தோஜி திரும்பி முன்புறம் தாக்கினான். இவ்விதமாய்த் தஞ்சைச்சேனை இரண்டுசேனைகளின்நடுவே அகப்பட்டுத் தோல்வியடைய மிகுந்தவர்கள் சிதறியோடினர்கள். சந்தோஜி இவ்வாறு வெற்றியடைந்தான்.

இந்தநிலைமையில், சொக்கநாதன் தஞ்சைமீது படையெடுத்து வந்தான். ஆனல், தன் சேனையில் ஒற்றுமையில்லாததால் ஒன்றும் செய்யமுடியாமல் அவமானத்துடன் திருச்சிராப்பள்ளிக்குத் திரும்பி வந்துவிட்டான்.

சொக்கநாதன் சிற்றின்பத்தில்மூழ்கிவிட்டான். இளவரசனை முத்துஅளகாத்ரி ராஜாங்கத்தை நடத்திவந்தான். பழைய உத்யோகஸ்தர்களைத் தள்ளிவிட்டுத் தனக்குவேண்டியவர்களைநியமிக்க ஆரம்பித்தான். தளவாய் வெங்கடகிருஷ்ணப்பனிடம்மாத்திரம் அவன் அதிகாரம் செல்லவில்லை. தளவாய் உத்யோகம் தனக்குவேண்டுமென்ற ஆசை கொண்ட கோவிந்தப்பையன் அளகாத்ரிக்கு யுக்திசொல்லஆரம்பித்தான். இந்தநிலைமையில் மைசூர்ச்சேனை 1677-ம் வருஷத்தில் மதுரை மீது படையெடுத்துவந்தது.

சொக்கநாதனுக்குப் பைத்தியம்பிடித்துவிட்டதென்று அபவாதம் சொல்லி அவனைச் சிறைப்படுத்திவிட்டு அவன்தம்பி முத்துலிங்கநாயக்கனை அரசனுக்கினார்கள். அவன் கொடிய அரசனனன். மறுபடி முத்துலிங்கனைத்தள்ளிச் சொக்கநாதனை அரசனுக்கினார்கள். முத்துலிங்கன் ஓடிப்போய் ரஸ்தம்கான் என்னும் மஹமதியவீரனுடன்சேர்ந்து இருவரும் திருச்சிராப்பள்ளியை வசப்படுத்திக்கொண்டார்கள். ரஸ்தம்கான் தன் நண்பனை முத்துலிங்கனைச் சிறைபண்ணிவிட்டுத் தானே ஸர்வாதிகாரியானன். இரண்டுவருஷகாலம் ரஸ்தம்கான் கொடுமைக்கு உட்பட்டு ஜனங்கள் தவித்தார்கள்.

1680-ம்வரு மைசூர்ச்சேனைத்தலைவன் குமாரையன் திருச்சிராப் பள்ளியை முற்றுகையிட்டான். ரஸ்தம்கான் உள்ளே அகப்பட்டுக் கொண்டான். சொக்கநாதன் முதலானவர்கள் அவனைத்தாக்கி அவனையும் அவன்ஆட்களையும் நாசஞ்செய்துவிட்டார்கள்.

1682-ம்வருஷத்தில் சொக்கநாதன்நிலைமை மிகக்கேவலமாய்விட்டது. மைசூர்ச்சேனை திருச்சிக்கோட்டையைச் சூழ்ந்துகொண்டிருந்தது. உதவிபுரியவந்த மறவர்கள் கொள்ளையடிக்கவும் துரோகம்செய்யவும் ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். சாம்பாஜியின்தலைவனன அரசுமலை ஒருபுறம், எகோஜி ஒருபுறம் சமயம்பார்த்துநின்றார்கள். இந்தநிலைமையிற் குமாரையனுக்கும் ஜிஞ்சித்தலைவனன அரசுமலைக்கும் கோரமான யுத்தம்நேர்ந்தது. குமாரையன் சிறைப்பட்டான். மைசூர்ச்சேனை ஓடத்தலைப்பட்டது. கோட்டைகள் எல்லாம் அரசுமலை வசப்பட்டன.

இதுவரை அரசுமலை தன்நண்பன் என்றும், தன்ராஜ்யத்தைக்காத்துத் தன்வசம் ஒப்புவிக்கவந்தவனென்றும், சொக்கநாதன் நம்பியிருந்தான். பாவம்! சொக்கநாதன்கதி கேவலமாயிற்று. நாடுகளையிழந்தான். சேனைகள் கைவிட்டன. செல்வமெல்லாம் அழிந்துவிட்டன. நண்பர்யாருமில்லை. பலவிதத்திலும் கெட்டுப்போனன். சாம்பாஜி மறுபடி திருச்சிராப்பள்ளியை முற்றுகையிட்டான். இந்தநிலைமையிற் பலவிதத்திலும் மனம்நொந்தவனய் 1682-ம்வருஷம் சொக்கநாதன் மரணமடைந்தான்.

ரங்ககிருஷ்ணமுத்துவீரப்பன்.

(1682—1688.)

கிழவன் சேதுபதி. இந்தநிலைமையில் இராமநாதபுரம் ஸமஸ்தானச் சரித்திரம் கொஞ்சம்அறியவேண்டிய தவசியமாகும். திருமலைநாயக்கனிடம் விசுவாஸமாயிருந்த சேதுபதி 36 வருஷகாலம் நாட்டையாண்டு இறந்துபோனான். அவனுக்குப்பிறகு அவன்தம்பிமகன் ராஜசூரியன் பட்டத்துக்குவந்தான். அவன் மதுரைத் தளவாய் வெங்கடகிருஷ்ணப்பன்விரோதத்துக் குள்ளானான். தளவாய் ராஜசூரியனைத் தந்திரமாய்ப்பிடித்துத் திருச்சிராப்பள்ளிக்கோட்டைச் சிறையிலடைத்துவிட்டான். பட்டத்துக்குவந்த ஆறுமாதத்தில் ராஜசூரியன் சிறையிலேயே கொலைசெய்யப்பட்டான்.

ராஜசூரியனுக்குப்பிறகு அவனுடைய போகஸ்திரீபுத்ரனான ரகுநாதன் பட்டத்துக்குவந்தான். இவனுக்குக் கிழவன்சேதுபதி என்ற பட்டப்பெயருண்டு. 36 வருஷகாலம் அரசாண்டான். பட்டத்துக்குவந்தவுடன் தான் பட்டம்பெறவுதவியாயிருந்த இருவரைக் கொன்றுவிட்டான். தன் அதிகாரத்துக்குட்பட்ட ஒரு மறவன்மகள் காத்தாள் என்பவளை விவாஹம்செய்துகொண்டான்.

புதுக்கோட்டை ராஜ்யம். இந்தராஜ்யத்தின் முதல்தலைவன் சந்திரப்பன் சேர்வை. அவனுக்குப்பிறகுவந்தவன் பல்லவராயன்தொண்டமான். இவன் தன் நாட்டை இராமநாதபுர அதிகாரத்தினின்றும் பிரித்துத் தஞ்சாவூருடன்சேர்க்க எத்தனித்ததாகஅறிந்து, கிழவன் அவனைத் தொலைத்துவிட்டுத் தன்மைத்துனனான ரகுநாதனைத் தொண்டமான் ஆக்கினான்.

சொக்கநாதன் திருச்சிக்கோட்டையில் ரஸ்தம்கான்கொடுமைக்குட்பட்டுத் தவிக்கையில், கிழவன் அவனைவிட்டுப் பராஜகேஸரி என்ற பட்டமும் பெற்றான். இதற்கு ப்ரதியுபகாரமாக, குமாரபிள்ளை என்பவனை இராமநாதபுரம் தளவாயாகச் சொக்கநாதன் அனுப்பினான்.

கி. பி. 1682-ம்ஆண்டில், சொக்கநாதன் இறந்ததும் அவன்மகன் ரங்ககிருஷ்ணமுத்துவீரப்பன் என்ற 15 வயதுச்சிறுவன் பட்டத்துக்குவந்தான். 4, 5 வருஷகாலத்தில் ராஜ்யம் கொஞ்சங்கொஞ்சமாய் நன்னிலைமைக்குவந்தது.

முத்துவீரப்பன் மிக்கசாமர்த்தியமும் சுறுசுறுப்புமுள்ளவன். எல்லாவிஷயங்களையும் தானேகவனிப்பான். ஒவ்வொரு ஸ்தலத்தை யும்பார்ப்பதற்கு உதவியில்லாமல், தானே தனியாய்ச்செல்வான். இவன் காலத்திற் பிறநாட்டரசர்கள் நண்பர்களாகவே யிருந்துவந்தார்கள்.

மோகல்சக்ரவர்த்தியின்செருப்பு. மோகல்சக்ரவர்த்தி தன் செருப் பை யானையின் அம்பாரிமீதேற்றிச் சேனைகளுடன் சிற்றரசர்நாடுக ளுக்கு அனுப்புவதுண்டு. தன்நகர்வந்ததும், சிற்றரசன் அதை எதிர் கொண்டழைத்துவந்து, அரண்மனையில், தன்சிங்காஸனத்திற் செருப் பையமர்த்தி உபசாரங்கள்செய்து காணிக்கையுடனும் கப்பத்துட னும் அனுப்பவேண்டுமாம். அதேமாதிரி முத்துவீரப்பன்காலத்தி லும் திருச்சிராப்பள்ளிக்குச் செருப்பு ராஜவுக்கோலத்துடன் வந்து சேர்ந்தது. முத்துவீரப்பன் எதிர்கொண்டழையாமல், தன் தாதரை யனுப்பித் தான் அசௌக்கியமாயிருப்பதால், செருப்பைமாத்திரம் உள்ளே அனுப்பும்படிக்கு வேண்டிக்கொண்டான். சேனைகளை வெளியேநிறுத்திவிட்டுச் சில முக்யஸ்தர்கள் செருப்பைமுன்னிட்டுக் கொண்டு அரண்மனைவந்துசேர்ந்தார்கள். முத்துவீரப்பன் எதிர் கொண்டுவராமல், சிங்காசனத்திலமர்ந்தவாறே கம்பீரமாயிருந்தான். வந்தவர்கள் கோபாவேசத்துடன் அருகில்வந்து செருப்பைச் சிங்காச னத்தின்மீது எறிந்தார்கள். முத்துவீரப்பன் சிரித்துவிட்டுச் செருப் பைக் காலில்மாட்டிக்கொண்டு,'அடேபயல்களா! இன்னுமுருகாலுக்குச் செருப்பெங்கே?' என்று அலக்ஷியமாய்க்கேட்டான். முக்யஸ்தர்கள் கோபத்துடன் சிரித்தார்கள். முத்துவீரப்பன்ஆட்கள் அவர்களை உதைத்து அவமானப்படுத்தித் துரத்திவிட்டார்கள். கோட்டைக்கு வெளியேயிருந்த சைன்யமும் நாசம்செய்யப்பட்டது.

1686-ம் ஆண்டில் தளவாய் வெங்கடகிருஷ்ணப்பன் அரசனுக்கு விரோதமாய்க் கலகஞ்செய்யத்தொடங்கினான். கிழவன்சேதுபதி அவ னுடன்சேர்ந்துகொண்டான். ஆனால் இராமநாதபுரம் தளவாய் குமார பிள்ளை மதுரையரசன்மேலுள்ளவிசுவாஸத்தால், அவ்விருவரையும் பிடித்து அரசனிடம் அனுப்ப முயற்சிசெய்தான். இந்தஸமாசாரம் தெரிந்த கிழவன் குமாரபிள்ளையைப்பிடித்துக் கழுவேற்றி அவன்குடும் பத்தையும் பலவாறு ஹிம்ஸித்தான். பிறகு கிழவன்சேதுபதியும், தள வாய் வெங்கடகிருஷ்ணப்பனும் தஞ்சையினின்றும் துரத்தப்பட்ட

செங்கமலநாயக்கனுடன்சேர்ந்து மூவரும் மதுரைமீது படையெடுத்து வந்தார்கள். சிலசண்டைகளானபிறகு சமாதானமாய்முடிந்தது.

முத்துவீரப்பன்மரணம். 1688-ம் ஆண்டில் முத்துவீரப்பன் அம்மைநோயால் இறந்துபோனன். அப்பொழுது அவனுடைய ஒரே பட்டமஹிஷியான முத்தம்மாள் கர்ப்பவதியாயிருந்தாள். உடன்கட்டை யேறமுயன்றாள். ஆனால் ப்ரசவமானதும் செய்துகொள்ளலாம் என்று மற்றவர்கள் தடுத்துவிட்டார்கள். ப்ரசவமாய்ப் பிள்ளைபிறந்தது. முத்தம்மாள் 4-ம்நாள் பன்னீரைக்குடித்து ஜன்னிபிறந்து உயிர்துறந்தாள்.

(தொடரும்.)

ஆர். எஸ். நாராயணஸ்வாமி ஐயர், B. A., B. L.

சிலவகுப்பார்களின்பட்டப்பெயர்களைப்பற்றிய குறிப்புகள்.

இத்தமிழ்நாட்டார்களுள், பலஜாதியர்களும், வகுப்பார்களும், உள்வகுப்பார்களும் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவகுப்பாரும் அவர்களுக்கேயுரிய ஒருபட்டப்பெயரை அவரவர்பெயருடன்சேர்த்துக்கொள்கிறார்கள். இப்பட்டப்பெயரைப்பற்றிச் சற்றுஆராயுங்கால் இந்நாட்டுப்பண்டைநாகரிகசம்பந்தமான பலவிஷயங்கள் வெளியாகின்றன. முற்காலத்தில் மிகக்கீர்த்தியுடன்அரசாண்ட பலஅரசர்களின் குலப்பெயர்களைப் பட்டப்பெயர்களாகப்பூண்டவகுப்பார்கள் சிலர் இன்றும் இருக்கின்றனர். அப்பெயர்களைக்கேட்கும்பொழுதே அதேபெயர்களைப் பூண்ட முற்காலத்து அரசர்களின்செய்திகள் நினைவுக்குவருகின்றன.

பல்லவராயன். இத்தென்னிந்தியாவில் முற்காலத்தில் அரசுபுரிந்த பலவம்சங்களுள், பல்லவவம்சம் ஒன்று. பல்லவஅரசர்கள் காஞ்சிபுரம், மாமல்லபுரம் முதலியநகரங்களைத் தங்கள்இராஜதானிகளாகக்கொண்டு, தென்தேசத்திற் பெரும்பாகத்தை ஆண்டார்கள். சோணாடு, கொங்குநாடு முதலான பழைய தமிழ்இராஜ்யங்களைக்கைப்பற்றித் தென்தேசத்துச் சார்வபௌமசக்ரவர்த்திகளாய் உத்தேசம் 4-ம்நூற்றாண்டுமுதல் 10-ம்நூற்றாண்டுவரை இவ்வரசர்கள் அரசாண்டார்கள். இக்காலத்திற்

பல்லவராயர் என்ற பட்டப்பெயர்பூண்டஜாதியார் முற்காலத்துப் பல்லவசக்ரவர்த்திகளுக்கு எவ்விதத்திலாவது சம்பந்தமுள்ளவர்களா என்பது தெரியவில்லை. இச்சாதியார் கல்வியிலும் செல்வத்திலும் தாழ்ந்நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். பண்டைக்காலத்துப் பல்லவ அரசர்களின்ஞாபகம்கூட இவர்களிடம் இருப்பதாய்த் தெரியவில்லை. இவர்கள் ஒருக்கால்அவ்வரசர்கள்மரபினராகவேயிருந்து பிற்காலத்திற் சீர்குன்றித் தமது முன்மேன்மையின்நினைவையும் இழந்தவர்களாக இருந்தாலும் இருக்கலாம். அரசர்கள் அல்லது சிற்றரசர்களிடம் ஊழியம்புரியும்வேலைக்காரர்கள் அந்தஅரசர்கள் அல்லது சிற்றரசர்கள் பெயரைத் தங்கள்பெயருடன்சேர்த்துக்கொள்ளும்வழக்கம் முற்காலத்திற் பரவியிருந்ததாய்த் தெரியவருகிறது. இவ்வழக்கத்தைக்கைப்பற்றிய பல்லவவரசர்களின் ஊழியக்காரர்களின்மரபினர்களே இக்காலத்துப் பல்லவராயர்களாக இருந்தாலும் இருக்கலாம்.

சாளுவர். இப்பெயர் சாளுக்கியர் என்றபதத்திலிருந்துவந்தது என்று எண்ணப்படுகிறது. சாளுக்கியர் என்பவர்கள், முற்காலத்தில் அரசுபுரிந்த ஒரு பிரபல ராஜவமிசத்தினர். இவர்களுள் மேலைச்சாளுக்கியர் கீழைச்சாளுக்கியர் என்று இரண்டுபிரிவுகள் இருந்தன. கீழைச்சாளுக்கியர் சோழநாட்டின் வடக்கிலுள்ள வெங்கிநாட்டை ஆண்டனர். மேலைச்சாளுக்கியர் அவ்வெங்கிநாட்டிற்குமேற்கே மேல்கடல்வரையுள்ள பெரியநாட்டை வெகுகீர்த்தியுடன் நீண்டகாலம் அரசாண்டார்கள். இவர்கள் ஆளுகைக்குட்பட்டநாட்டிற்குக் குந்தளராஜ்யம்என்றும் ஒருபெயருண்டு. இவர்கள் பன்றிக்கொடியுடையவர்கள். இவர்கள் நாட்டில் வழங்கிய நாணயங்களில் வராகம் (பன்றி) முத்திரிக்கப்பட்டிருந்ததால் அக்காலத்தில் அத்தேசத்து முக்கியநாணயத்திற்கு "வராகன்" என்று பெயர் ஏற்பட்டது. இன்றும் இப்பெயர் நம்நாட்டிலும் வழங்குகின்றது. மேலும் இச் சாளுக்கியஅரசர்கள் ஆதரவிலிருந்து அந்நாட்டிற்குப் பயன்படுமாறு விஜ்ஞானேச்வரமுனிவர் என்றபெரியவர், "மீதாக்ஷரம்" என்ற வியவகாரசாஸ்திரம் எழுதினர். இந்தச் சிறந்தகிரந்தம் நமதுதேசம்முழுவதும் பரவி இக்காலத்திலும் இந்தியர்களைக்கொண்டாடும் வியவகாரகிரந்தங்களுள், தலைமைபூண்டதாக இருக்கிறது. சோழராஜ்யம் பிரபலமடைந்து மற்றஅரசர்கள் சோழர்களுக்குள் அடங்கினகாலத்திலும் இச்சாளுக்கியர் சோழர்களுடன் ஒயாப்

போர்புரிந்துவந்தனர். சோழஅரசர்கள்பெண்களைச் சாளுக்கியர்மண
தும் சாளுக்கியஅரசர்கள்பெண்களைச் சோழஅரசர்கள்மணந்துப
இருக்கின்றனர். சோழர்களுள் வெகுகீர்த்திபெற்றுப் பல தமிழ்நூல்
களிற் பலவாறு புகழப்பட்டிருக்கிற குலோத்துங்கசோழன், தந்தை
வழியிற் சாளுக்கியனும், தாய்வழியிற் சோழனும் ஆவன். பில்ஹணர்
என்ற வடமொழிக்கவியும், சாளுக்கியஅரசரின் ஆதரவின்கீழ் முதற்
புலவராகஇருந்து வித்யாபதி என்று பட்டம்பெற்றார். இவர், இயற்றிய
"விக்கிரமசரிதம்" என்னும்நூலின் கதாநாயகனும் சாளுக்கிய விக்கிர
மாதித்தனே. இவ்வாறு பலவிதத்திலும் மேன்மைபெற்று இக்காலத்
தும் தங்கள்ஆட்சியின்அறிகுறிகள் பரவிநிற்கும்படி பலநூற்றாண்டுகள்
அரசாண்ட சாளுக்கியஅரசர்களுக்கும், இக்காலத்திற் சாளுவர்
என்று பட்டப்பெயர்பூண்டு இருக்குமிடமும் தெரியாது ஒடுங்கியிருக்
கும் சாதியாருக்கும் எவ்விதத்திலாவது சம்பந்தம் உண்டா என்பது
புலப்படவில்லை. இவர்களும் அவ்வரசர்கள்வம்சத்தினரோ அல்லது
அவ்வரசர்களின் ஊழியர்களின்மரபினரோ.

காலிங்கராயர். இப்பட்டப்பெயர்பூண்டவர்களும், கல்வியிலும்
செல்வத்திலும் தாழ்மையுற்றவரே. இப்பெயரும் "கலியரான்" என்று
வழங்குகிறது. கலிங்கம் என்பது, இப்போது சென்னைராஜதானியின்
வடபாகமாயும், ஓரிஸ்ஸாவின் தென்பாகமாயும் உள்ள நாடு. சோழ
ராஜ்யம் பிரபலமடைந்தகாலத்திற் கலிங்கஅரசர்கள் சோழர்களுக்குட்
பட்ட சிற்றரசராஞர்கள். குலோத்துங்கசோழராஜன்காலத்தில் அக்
காலத்துக் கலிங்கஅரசன் சிலவருடங்களாய்க் கப்பம்கட்டாமல்மறுக்கச்
சோழன் தனது தண்டநாயகனை கருணாகரத்தொண்டைமானை
அனுப்பிக் கலிங்கத்தை வென்றான். இச்செய்தியைக்குறித்தே சயங்
கொண்டார் கலிங்கத்துப்பரணி பாடியிருக்கிறார். தமிழர்களுக்குக்
"கலியரான்"என்னும் இப்பட்டப்பெயர், கலிங்கஅரசன் இறுமாக்கு
திறமறுத்ததையும், குலோத்துங்கசோழன் அவனைவென்று "கலிங்கத்
துப்பரணிகொண்டதையும் நினைப்பூட்டுகிறது.

(தொடரும்.)

G. A. சுந்தரம் ஐயர் B. A., | B. L.

1916-ஜூலை மீ 8உ காலை 10-மணிக்கு நடந்த மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் காரியநிர்வாஹ ஸபையில் முடிவுசெய்யப்பட்ட தீர்மானங்களின் விவரம்.

———:o:———

1. மாட்சிமைதங்கிய இராமநாதபுரம் ராஜா ஹிஸ் ஹைனெஸ் பா. இராஜராஜேஸ்வரசேதுபதியாகிய முத்துராமலிங்கசேதுபதியவர்கள் —அக்கிராசனாதிபதி.

2. மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ கான்பகதூர் H. அப்துல்சுபான் சாஹிப் அவர்கள்.

3. ,, R. இராகவையங்காரவர்கள்.

4. ,, V. S. இராமஸ்வாமி சாஸ்திரியவர்கள் B. A., B. L

5. ,, T. N. சுந்தராராஜையங்காரவர்கள் B. A., B. L.

6. ,, T. C. ஸ்ரீனிவாஸையங்காரவர்கள் B. A., B. L.

இவர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

தீர்மானங்கள்:—

I. 1916-ஜூன் மே, ஜூன் மீ ங்களின் வரவுசெலவு கணக்குகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டன.

II. சென்ற நிர்வாகசபை மீட்டிங்குக்குப்பிறகு சங்கம் மூலதனத்துக்காகவும் கட்டிடத்துக்காகவும்பொருளுதவிசெய்த காரைக்குடி மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ ஆவி. பள. மு. சிதம்பரம்செட்டியாரவர்களைச் சங்கத்தின் சாசுவத அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக்கொள்ளத் தீர்மானிக்கலாயிற்று.

III. 1916—17-ம்ஜூத்திய வரவுசெலவுக்கு உத்தேசமதிப்புத்திட்டம் (Budget) அடுத்த மீட்டிங்குக்குக்கொண்டுவரத் தீர்மானிக்கலாயிற்று.

IV. உதவிப் பத்திராதிபர் இராமாநுஜையங்கார் 10½ நாள் காஷுவல் லீவ் எடுத்துக்கொண்டிருப்பதை அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

(Signed) B. Raja Rajeswaran,
President,
Madura Tamil Sangam.

8—7—1916.

(True copy.)

———

கடவுள்துணை.

*ஆகாப்பத்து.

பெற்றூரைப் பேணு திருத்தல் பிறங்கொளிசேர்
கற்றூரைக் கண்டுவணங் காதிருத்த—லுற்றூர்கள்
சொன்ன மொழிதவிர்தல் சூதாட லிந்நான்கு
முன்னற்கு மாகா வுணர். (1)

ஆசா னடியினீழ்போற் றூதிருத்த லன்பகேள்
காசாசை கொண்டு கலங்கிநிற்றல்—கூசாது
முன்னோர்முற் பேசன் முனித லிவைநான்கு
முன்னற்கு மாகா வுணர். (2)

இயற்கையே யன்றி யிறைவனிலை யென்னு
மயற்கைகா ளாதன் மறத்தல்—செயற்கைவிட்டுப்
பொன்னே பிரிதல் புலாலுண்ண லிந்நான்கு
முன்னற்கு மாகா வுணர். (3)

கடவுளெண் ணுதிருத்தல் கன்மனத்த னுத
லிடமிதுவென் றெண்ணி யிடரைத்—திடங்கொண்டு
பின்னின்றூற் காக்கல் பிறழ்ந்துரைத்த லிந்நான்கு
முன்னற்கு மாகா வுணர். (4)

ணண்ணருண் டென்றுரைத்த னூரணற்போற் றூதிருத்தன்
மண்ணோர் மகிழநட வாதிருத்த—லெண்ணதிலீ
தென்னு மெனவிகழ்த லென்மனமே யிந்நான்கு
முன்னற்கு மாகா வுணர். (5)

வயிறு வளர்ப்பானன் மான மிழத்தல்
செயிர்கொண் மனத்தாற் றிரித—லுயிர்காக்கு
மன்னுணே தண்டன் மதுவுண்ண லிந்நான்கு
முன்னற்கு மாகா வுணர். (6)

சோகத்த னுத னுடியிடையார் தோண்மேவு
மோகத்த னுதன் முனேபுகழ்ந்து—போகவிட்டுப்
பின்னின் றிகழ்தல் பிதற்ற லிவைநான்கு
முன்னற்கு மாகா வுணர். (7)

ஆழ்வயிரங் கொள்ள லமையா திருந்துயங்கல்
பாழ்மனத்த னுகிப் படிக்காது—வாழ்நாளைக்
கொன்னே கழித்தல் கொலைசெய்த லிந்நான்கு
முன்னற்கு மாகா வுணர். (8)

* இதனை, ஆசிரியர் அநுமதியின்றி எவரும் பிரசுரித்தல்கூடாது.

அன்பிறந்த நெஞ்சத்த னுத லணுவெனுமீத்
தின்பமுறு தேங்கி யிரந்துண்ணன்—முன்பிறந்த
நன்னு டிகழ்த்த னடுநீங்க லிங்நான்கு
முன்னற்கு மாகா வுணர். (9)

வீண னுடனிருத்தல் வீடுவேண் டாதிருத்தன்
மாணின் மனத்தான் மடிந்திருத்தல்—பேணியே
தன்னயத்த னுயிருத்த றக்கோ யிவைநான்கு
முன்னற்கு மாகா வுணர். (10)

சுபம்.

உ. சா. வேங்கடராமன்,
தண்டமிழ்த்தொண்டன்,
கும்பகோணம்.

ஸ்ரீ:

புத்தகமதிப்புரை.

---

1. இராமசரிதமானசம் என்னும் துளசீராமாயணம்:— (தமிழ் வசனம்) இது, ஹிந்திபாஷையிலிருந்து ஸ்ரீ-உ. வே. நடாதூர் ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் B. A., L. T. அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, இரண்டுமாதத்துக்கொருமுறை ராயல் 160 பக்கங்கொண்டதொரு சஞ்சிகையாக வெளியிடப்பெற்றுவருகிறது. இதன் முதலாவதுசஞ்சிகை வரப்பெற்றுப் பார்வையிடப்பட்டது. மொழிபெயர்ப்பமைதியும் பதிப்பமைதியும் மிகவும்திருப்திகரமாகவே காணப்படுகின்றன. இதன் முதனூலின்பெருமையைத் தமிழர்கள் நன்கறிவதற்கு இது சாதனமாயிருப்பதுமன்றிப் படிப்பவர்க்குப் புலமைத்திறமையைப் புகட்டவல்ல தாயுந் தெய்வபக்தியைத் திறப்படுத்துவதாயுமிருக்கிறது. இதிற் சொல்லப்படும்விஷயங்களுக்கு வேதம், உபநிஷத், இதிகாசம், புராணம்முதலிய கிரந்தங்களிலிருந்தும், ஆங்கிலத்தில் ஷேக்ஸ்பியர்நாடகமுதலியவற்றிலிருந்தும் ஆங்காங்கு மேற்கோள்கள் காட்டப்பட்டுவருகின்றன. வடமொழியல்லாத பிறபாஷைகளிலிருந்து தமிழில், சிறந்த மொழிபெயர்ப்புநூல்களோயிட்டுதற்கு இது முதலில் வழிகாட்டியாயிருப்பதால், தமிழபிமானிகளெல்லோராலும் இது ஆதரிக்கத்தக்கதே. இதன் ஒவ்வொரு சஞ்சிகைக்கும் விலைரூபா ஒன்றேகால். கிளேஸ்காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்ட சஞ்சிகையொன்றுக்கு விலைரூபா ஒன்றரை. 8 சஞ்சிகையில் முடியக்கூடும். வேண்டுவோர், பண்டிட், டி. ஆர். கிருஷ்ணசாரியர், மத்வவிலாச புக்டிப்போ, திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ் என்றவிலாசத்துக் கெழுதிப் பெறலாம்.

சுஉ சுஅ சுஆ சுஇ சுஈ சுஉ சுஊ சுஎ சுஏ சுஐ சுஒ சுஓ சுஔ சுக சுஙச சுஞ சுட சுண சுத சுந சுப சும சுய சுர சுல சுவ சுழ சுள சுற சுன சுஸ சுஹ சுக்ஷ சுஜ்ஞ சுஶ்ரீ சுஃ சுஂ சு஁ சுஃஂ஁ சுஃஂ சுஃ஁ சுஂ

தம்மை அச்சான்றோர் வெகுளாதிருக்கும்வண்ணம் என்றபடி. காப்பு - அவர் வெகுள்வதற்குக் காரணங்களான நீதியொடுபடாதனசெய்தலும், அவர்சொல்வது கேளாமையும், அவரையவமதித்தலு முதலிய பிழைகள் தம்மாட்டணுகாது பாதுகாத்தல். 'அமையு'மென்றது இக்காப்பொன்றுமாதாகவே அவர்களவ்வரசனை யநுவர்த்தித்து வேண்டுவனசெய்து எல்லாவிடையூறுகளையும் போக்குவராதலாற் பிறிதோருபாயந்தேடவேண்டாவென்றவாறு. அவர் விரோதமுளதாயின் அவ்விரோதத்தக்கேதுவாகிய நீதியில்லாதசெயல்களைத்தடுப்பாரின்மையால் நாடு கெடுவதுகண்டு அவரே அச்செயல்களைக் குடிகட்கும் பகைவர்க்குங்காட்டித் தாமு முபேக்ஷித்திருக்கப் பலவகைவிரோதங்களாலும் அரசன் பகைக்கெளிய னாய்க் கெடுவன்என்பது கருத்து. இங்ஙனங்காமையாலுண்டாகிய நீதிநூல் வல்லார் வெகுளியைப்போக்குதற் குபாயம்யாதென நிகழும்வினவை யவலம் பித்துத்திட்டாந்தமுகத்தா லதற் குபாயங்கூறுகிறார், 'கெற்செய்யப்புற்றேய்ந்தாற் போல' என்றுதொடங்கி. "நெற்செய்யப்புற்றேய்ந்தாற்போல" என்பது பழ மொழி. இதன்பொருள் புற்பற்றியதரிசுநிலத்தைத் தொளியுழு தெருவிட்டு நெற்பயிர்கட்டு நீர்கால்யாக்கவே நீர்மூடுதலாலும் நெற்பயிரின்மூடார்த்தியாலும் முன்பிருந்தபுல்விதைகள் மூளாத்துச் செழித்துவளர்தற்கிடமின்றித் தேய்ந்து குறைந்தாற்போலும் என்பதாம். 'பெரியபகை' என்றது எல்லாப்பகையுள்ளும் பெரிதாகிய நீதிநூல்வல்லார்பகை என்றவாறு. 'தானேகெடு' மென்றது "காரணநசிக்கக் காரியநசிக்கும்" என்னுநியாயத்தால் அதனைக்கெடுத்தற்குப் பிறிதோருபாயந்தேடவேண்டுவதில்லை என அதனைக் கெடுக்குமுபாயத்தி னெண்மைகூறியவாறு. பின்னையொன்றுஞ் செய்யவேண்டுவதில்லையோவென் னும் வினவுக்கு விடையாக, அமையுமென்பதைப் பின்னு மதுவர்த்திசெய்து தற் செய்ய அமையும் எனக்கூட்டி, தன்னை வலிபண்ணவமையுமெனப் பொரு ளுரைக்கப்பட்டது. இது, "ஆதலாற் றன்னைவலிபண்ணவமைய" மென்றிருக்க வேண்டும். தன்னைவலிபண்ணலாவது நீதிநூல்வழியொழுகுதல். ஒழுக்கே, அவர்விரோதம் வளர்தற்கிடமில்லாமையாலும் அவர் விரோதமுண்டாதற்கு வேறுகாரணமில்லாமையாலும் விரோதமொழிந்து அவர்தாமே யதனுகூலராவராத லால், பிறிதோருபாயம்வேண்டுவதில்லை; நீதிநூல்வழியொழுகுதலாகிய கடமை யொன்றே செய்யவமையுமென நிகமிக்கப்பட்டதாயிற்று. இதன்பழமொழி "நெற்செய்யப் புற்றேயுமாப்போலே தன்னடையே நிரஸ்தராவர்களிறே" எனத் திருவாய்மொழியின் முதற்பாட்டின் ஈட்டிற் காட்டப்பட்டுள்ளது.

84. இதமன்னுங் நீதென் றிசைந்ததூஉ மாவார்த்
கதமன்னு நல்லவே யாகு—மதுகெய்தல்
வீநாறு கானல் விரிதிரைத் தண்சேர்ப்ப
தீநா டிருவுடையார்க் கில்.

எ-து, இவ்வினை யிவர்க்கு மிகவுந் தீங்கினைத்தருவதொன்றே யென்று பிறர்சொல்லும்வகை வந்துபொருந்தியவினையுஞ் செல்வமாகக் கடவார்க் கதுநல்லதேயாய்விளையும்; தேனையுடைய நெய்தற்பூக்கணரு நின்ற கடற்சோலையையுடைய விரிதிரைத் தண்சேர்ப்பனே! தீமையைப் பயக்குநாட்கள் புண்ணியமுடையார்க்கில்லை யதுபோல வென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது கேடுபயக்குஞ்செயலும் ஆகூழுடையார்க்கு நன்மைபயக்குமென்கிறது. 'இவ்வினை' யென்றது ஆகூழுடையார்முயலும்முயற்சியைச் சுட்டிற்று. 'இவர்க்'கென்றது அம்முயற்சியுடையாரைச்சுட்டிற்று. 'மிகவுந்தீங்கினைத்தரும்' தென்றது அவ்வினையினியல்பானே மிகவுந்தீங்கினைத்தருவ தென்றவாறு. 'பிறர்சொல்லும்வகை' என்றது அநுபவசித்தமா யெல்லாராலு மறியப்பட்டதாய் என்றபடி. 'வந்துபொருந்திய' வென்றது அவர்தாமும் மன மறிந்துசெய்யத்தக்கதல்லாத என்னுங்கருத்துடையதாய்த் தீங்குபயக்குஞ்செயல் என்பதை வலியுறுத்தியவாறு. உம்மை உயர்வுசிறப்புணர்த்திற்று. எச்சவும்மை எனினுமியையும். 'செல்வமாகக்கடவார்க்கு' என்றது ஆகூழுடையார்க்கென்றவாறு. 'அது நல்லதேயாய்விளையும்' என்றவுரை 'அது பொருந்தாநல்லதேயாய் விளையும்'என்றிருக்கவேண்டும். இதனுள் அதுவென்றதனால் ஆவார்க்கென்பதன் கண்ணுள்ள ஆக்கத்தைச்சுட்டி, அவ்வாக்கம்பொருந்துதற்கேதுவாகிய நல்வினை யாய்முடியும் எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. இங்ஙனங்கொள்ளாக்கால் அது என்னுஞ்சுட்டு, இசைந்தாஉம் என்றது பயனிலைகொள்ளாதிருக்க வதனைச் சுட்டவேண்டாமையால் நின்றுவற்றுமெனவுணர்க. 'தீமையைப்பயக்குநாட்கள் புண்ணியமுடையார்க்கில்லை' என்றது புண்ணியப்பயனனுபவிக்கக்கடவார்க்குத் தீயநாட்களும் தீமைபயப்பனவல்லவென்றவாறு. தீயநாட்கள் மூகூர்த்தநாள்களு ளாகாதனவெனவொழித்தவை. அவையும் புண்ணியமுடையார்க்குத் தொடங் கியகருமமுடிதற்கு நல்லனவாவதுபோலக் கேடுபயக்குஞ்செயல்களும் நல்லா ழுடையார்க்குக் கேடுபயவாது நல்லனவா யாக்கம்பயக்குமென்பது கருத்து. இது "தீயவு, நல்லவாஞ் செல்வஞ்செயற்கு* என்னுங் குறட்கருத்துடையது. "ஆகூழுடையாநக்காகாதநாளில்லை" என்ப திதன்பழமொழி. நல்ல என்பது-சாதிப்பன்மையாய் ஒருமைப்பெயர்க்குப் பயனிலையாயிற்று.

85. ஒட்டிய காத லுமையா ளொருபாலாக்
கட்டங்க வெல்கொடிக் கொண்டானுங் கொண்டானே
விட்டானாங் ககலா முழுமெய்யுங் கொள்பவே
நட்டாரை யொட்டி யுழி.

* திருக்குறள், 38-ஆம்அதிகாரம் (ஊழ்) குறள்—5.

எ-து, பொருந்திய அன்பினையுடைய வுமையாளோத் தனக்கொரு கூறுகக் கட்டங்க வெல்கொடியைக்கொண்டமுதல்வனுங் கொண்டான்; அதுபோலத்தம்மையங்குவிட்டகலார் தம்மூடம்புமுழுதினனுங் கலந்துகொள்வர் தம்மொடுநட்டாரை யவர்கள்வந்தடைந்தவிடத் தென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, கொழுநன் மனையாளையாதரிக்குமாறுகூறுவதுபோன்று, மனையாள் கணவனை யன்பொடு வழிபட்டொழுகவேண்டுமென்கிறது. கணவனுதரவின்றிப் புலந்துவருந்துமொருத்திக்குப் புத்திகற்பிக்கும் ஒருமுதுமகள் கூறிய துறைப்பாட்டாகவுமாம். 'பொருந்திய' என்றது அதுவர்த்தித்தொழுகு பவளாகிய என்றபடி. ஒட்டுதல் அதுவர்த்தித்தலாதலை ஒட்டிப்பாடுதல் என்பதனுணர்க. அதுவர்த்தித்தலாவது: பின்பற்றல். இங்கு அன்பு-பார்த்ருவாத்ஸல்யம். ஒட்டுதலும் காதலுமாகிய இவ்விரண்டும், சிவபிரானதுநினைவால் உமையாளை ஒருகூறுகக்கொள்வதற்கும், தாம்பத்யதர்மம் கூறுவார்நினைவால் அங்ஙனம் கொண்டமை போதாதென்பதற்கும் ஏதுவாயின. 'தனக்கொருகூறு' என்றது தன்னை அன்போடுவழிபடுமவளாதலால் அவட்குத் தன்னுற் கொடுக்கத்தகுவ தொருசிறந்தபரிசிதுவேயென்று தன்னுள்ளேநினைந்து தன்னுடலினிடத்தே தானொருகூறும் அவளொருகூறுமாயிருக்கும்படி என்றவாறு. 'கட்டங்கவெல் கொடியைக்கொண்டமுதல்வனும்' என்றது இன்பச்சுவையோடியையாத வுருத்திரச்சுவையொன்றற்கேயுரியசெயலுடைமைதோன்ற வெடுக்கப்பட்ட மழுப் படையெழுதிய வெற்றிக்கொடியையுடைய முதற்கடவுளாகிய சிவபிரானு மென்றவாறு. இது கொள்ளவேண்டுமாறுகொள்ளாமைக்கு ஏதுக்காட்டிய படி, சிவபிரானுக்கு மழுப்படையெழுதிய வெற்றிக்கொடியும் ஒன்றுண் டென்பதை, "வலமழு வுயரிய நலமலி கங்கை, நதிதலை சேர்ந்த நற்கரு ணைக் கடல்"* என்பதனுனும் அறிக. 'கொண்டான்' என்றது படித்தலோசையா யிசைக்கும் ஒலிவேறுபாட்டால் அதிருப்திக்குறிப்புணர்த்துமாதலால், ஒட்டிய காதலுடையாளாகிய மீனைக்கிழத்தியைக் கணவனுடம்பின் ஒருகூறுகக்கொள்ளு தலும் ஒருகொள்ளுதலாகக்கொள்ளலாகாது என மேற்கொண்டகொள்கையாயிற்று. இனி இவ்வாறன்றி, ஒற்றித்திருக்குமுயிர்களை முடல்விட்டுநீங்கப் பிரிக்குங் கட்டங்கத்தை † வெற்றிக்கொடியாகக்கொண்ட முதல்வனுமொருபாலாகக்

* சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு, கால்வர்நான்மணிமாலை, செய்-16.

† கட்டங்கம், மழு, கணிச்சியென்பன ஒருபொருட்பெயர்கள். இது ஊழி யினிறுதிக்காலத் துயிர்களருமியல்பினதென்பதை, "மடங்கலுங் கணிச்சியுங் காலனுங் கூற்றுந் தொடர்ந்துசெல் லமையத்தத் தவன்றுயிருணீஇ, உடங்கு கொட்பனபோற் புகுத்தனர்தொழுஉ" என்னுங் கலித்தொகை 105-ம்பாட்டி களின் உரையாலும் விசேடவுரையாலும் அறிக.

கொண்டானென்னுங்குறிப்பாற் கூட்டத்தைவிழையும்பிறர் முழுமெய்யானுங் கொள்வர் எனத்துணிதற்கேதுவாக்கி யுரைப்பினுமமையும். 'அதுபோல' என்றது, மூலத்துள்ள ஆங்கென்பதன்பொருளாய், விட்டகலார் என்பதன் முதனிலை வினைகொண்டு முடிந்துநின்றமையால் 'அதுபோலத்தம்மையங்குவிட்டகலார்' என்றதற்கு, இன்பநுகரும்பிறர் ஒட்டியகாதலுடையராகிய மகளிரை யொருபாதியுடம்பாற்கொண்டு மற்றொருபாதியுடம்பா லவ்வொட்டியாருடம்பைவிட்டிருக்க மாட்டாதவராகி எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. இதனுள் அங்கு என்றது மற்றொருபாதியுடம்பைச்சுட்டியவாறு. 'விட்டகலார்' என்றது விட்டகலா என்னும் ஈறு தொக்கவினையெச்சப்பொருளாகிய முற்றெச்சமாய் முழுமெய்யுங்கொள்ள வென்பதற்கேதுவானமையால் ஒட்டியொழுகுமகளிருடம்பின்கண் வேட்கை மிகுதியால் அதனை யொருநிறுதும் விட்டுப்பிரியமாட்டாதவராகி என்றபடி. 'தம்முடம்புமுழுதுஞுணுங்கலந்துகொள்வர்' என்றது காதலியைக் காதலன்கலக்குங்கலப்பு, சர்வாங்கசமவேதமாயிருக்குமென்றபடி. இதனை "இடியினுங் கொடியினுமயங்கியாவதுங், கடிமணக்கிழமையோர் கடலின்மிக்கதே"* என்பதனாறிக. இனி,ஒட்டியொழுகுதல் இவ்வுலகத்தின்கண்ணதாகவிதிக்கப்பட்டமையால் ஆங்கென்றதற்கு இரட்டுறமொழிதலால் மறுமையுலகமாகிய துறக்கத்தின்கண் எனவும், தம்முடம்புமுழுதுஞுணுங் கலந்துகொள்வர் என்றதற்கு அவ்வுலகிற் றம்கணவர் தாமடைந்துள்ள தெய்வசரீரமாகிய உடம்புமுழுதுஞுணுங் கலந்துகொள்ளும் பர்ருசாயுஜ்யம் அளிப்பர் எனவும், கணவர் தெய்வவழிபாடு புரியாத ஒட்டியொழுகியதம்மையே வழிபட்டொழுகினும் கற்புடைமகளிராகிய தாமெய்துந்துறக்கத்துத் தம்முடனேக்கியமாவரெனவும் பொருளுரைத்துக்கொள்க. கலவாதவியல்புடையவுடம்புமுழுதுஞுணுங்கலத்தல்சொல்லவே கலக்குமியல்புடைய வுயிர்முழுதுஞுணுங்கலத்தல் சொல்லவேண்டாதாயிற்று. இதனுல், கணவர் பிற தெய்வவழிபாடுசெய்தடையும் சாயுஜ்யபதவியையும், மனைக்கிழத்தியர் கணவர்வழிபாட்டால், பர்ருசாயுஜ்யம்பெற்றடைவர் என்பது குறிப்பாயிற்று. ஆகவே மகளிர்க்கு மறுமையொன்றே யடைதற்குரியதெய்வவழிபாட்டினும் இருமையுமடைதற்குரியகணவர்வழிபாடே சிறந்ததென்பதுபெறப்பட்டது. கொள்கவெனவிதியாது கொள்பவென்றமையால் அவர்க்கு இது கற்றறிந்து விதிபற்றியொழுகவேண்டாத இயல்பான ராகப்பிராப்தமாகு மென்னுங்குறிப்பாற் பிறழ்ச்சியின்மைகூறப்பட்டது. 'நட்டாரை' என்றது, மனைக்கிழத்தியரான தம்மொடுநட்டாராகிய கணவரை என்றவாறு. "மாகனகந்திகழ்கோகனகம் பொலியும், ஆயிழைநண்பனே† என்னூர் பிறரும் இங்குக் கணவரை நட்டார் என்றது, ஒரோவழி யவர் பிழைசெய்யினும் அது பொறுக்கற்பாற்றென்பதை வலியுறுத்தற்கெனக்கொள்க. நட்டாருழைப் பிழைபொறுக்கவேண்டுமென்பதைத் திருக்

* சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், செய்—167.

† திருவரங்கக்கலம்பகம், செய்—21.

குறளுட் பழமை என்னும் அதிகாரப்பொருள்கொண்டறிக. 'அவர்கள் வந்தடைந்தவிடத்து' என்றது, மீனக்கிழத்தியர் வலியச்சென்றடைந்து அன்புடன்வழிபட்டொழுகினுல் என்றவாறு. இதனுல் மகளிர் கணவரை அன்புடன் வழிபட்டொழுகாராயின் அவர் கணவர் அவரைவிட்டுப்பிரிந்து வேறுபடுவர் என்பது குறிப்பாயிற்று. ஆகவே மகளிர் கணவரோடு ஐக்கியமாந்துணையும் அவரை அன்பொடுவழிபட்டுஒழுகவேண்டுமென்பதுகுறிப்பாற்றேன்றியகுறிப்பு. முன்பு ஒட்டியகாதல் எனக் காதலும் உடனியைந்தமையால் இங்கும் ஒட்டுதலோடு அன்புடைமைகூட்டியுரைக்கற்பாற்று. இதன்பழமொழி 'நட்டாரையோட்டி னுர்நல்லமணம்பெறுவர்' என்பதாம். இது, கணவனுதரவுபெருதுவருந்து மகளொருத்தியைநோக்கி அவளுக்கு நல்லறிவுகொளுத்து முதியோர்கூற்றுள், 'நீ கணவனை வழிபட்டொழுகினுல் எல்லாநன்மையுமடைவை' என்னுங் கருத்துடன் வழங்கப்படும்.

86. உழையிருந்து நுண்ணிய கூறிக் கருமம்
புரையிருந்த வாறறியான் புக்கான் விளித
னிரையிருந்து மாண்ட வரங்கினுள் வட்டுக்
கரையிருந் தார்க்கெளிய தே.

எ-து, முதன்மையையுடையாளொருவ னருகிருந்து நுண்ணிய காரியங்களையாராயாதுசொல்லிக் குற்றமிருந்தறியறியாதே யக்கருமத்தைச் செய்யப்புக்கவன் கெடுதலுளது. ஆட்களாக நிரையிருக்கப்பட்டு மாட்சிமைப்பட்ட வட்டாடு மரங்கின்கட்போந்தே மருங்கிருந்தார் கூறுதற் கெளியவாய்த்தோன்றும் வட்டுப் போற்கண் பொருதலரியவாமாறுபோல வென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, அரசன் கேவலபராதீனனுய் வினைசெய்யலாகாதென்கிறது. 'முதன்மையையுடையாளொருவன்' என்றது அரசனைத் தன்வயமாக்கிக் கொண்டொழுகத்த மொருவனென்றவாறு. இது கூறி, புக்கான் என்னுங்குறிப்பால் உழையிருத்தற்குரிய எழுவாயாக வருவித்துரைக்கப்பட்டது. 'அருகிருந்து' என்றது அவனைவிட்டுப் பிரியாதிருந்துகொண்டு என்றவாறு. இது தன்சொற் கொள்ளச்செய்தற்கும் பிறர்சொற்கொள்ளாதொழித்தற்கும் உபாயமாயிற்று. 'நுண்ணியகாரியங்களை' என்றது நுண்ணறிவுடையோரால் ஆராய்ந்தறிந்து செய்தற்குரிய ராஜ்யகார்யங்களை என்றவாறு. 'ஆராயாதுசொல்லி' என்றது "மூடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும், படுபயனு" முதலாயினவற்றை அறிவுடையாருடனிருந்தாராயாது தனக்குத்தோன்றியவாறேசொல்ல அது தன்னையேயுட்கொண்டு என்றவாறு. இங்கு, மனத்தொழிலின்மைகுறிக்கும்

வாய்த்தொழிலேபற்றி, கூறி யென்றமையானே ஆராயாமை பெறப்பட்டது. கூறி என்னும் எச்சம் "நடவிகந்தாமாக்கம்"* என்புழிப்போலப் பிரிவினைகொண்டது. 'குற்றமிருந்தநெறியறியாதே' என்றது அக்காரியத்தின் விரோதமிருந்தபடியறியாதே என்றவாறு. 'அக்கருமத்தைச் செய்யப்புக்கவன்' என்றது அக்கருமத்தைச் செய்யப்புக்கவரசன் என்றவாறு. 'கெடுதலுள'தென்றது கெடுதல் தவறுதென்றவாறு. 'ஆட்களாகிரையிருக்கப்பட்டு' என்றது போர்க்களத்துக்காலாள்என்னும் படைவீரர் முன்னணியாகின்றுற்போல ஆள் என்னும் வட்டுக்கள் முன்வரிசையாயிருக்கப்பட்டு என்றவாறு. 'மாட்சிமைப்பட்ட' என்றது போர்க்களம் ரத கச தரகங்களேயும் படைத்தலேவரையுமுடைய தாய்ச் சிறப்புற்றிருப்பதுபோல, யானை குதிரை தேர் மந்திரி என்னும் வட்டு வகைகளேயுடையதாய்ச் சிறந்த என்றவாறு. 'வட்டாடுமரங்கின்கண்' என்றது போர்க்களம்போல்விளங்கும் ஆடரங்கின்கண் என்றவாறு. 'போந்தே' என்றது அறியான் புக்கான் என்னும்பொருட்குறிப்பாற் பராதீனமாகவேபோந்து என்றவாறு. 'மருங்கிருந்தார்கூறுதற்கெளியவாய்த்தோன்றும்வட்டு' என்றது ஆடுவோரேயன்றிப் பக்கத்திருப்போரும் "அரசைப்பகைத்து ஆட்காலிற்கட்டு" என மரபழியவழங்கற் கெளியதாய்த்தோன்றும் வட்டரசு என்றவாறு. 'போற்கண் பொருதலரியவாமாறுபோல' என்றது விளிதல் என்ற பொருள்வினைக்கேற்பத் திட்டாந்தவினைவருவித்துரைத்தவாறு. இதன்பொருள்:-போல்என்னும் வட்டு விசேடம்வரின் அதனைடுபொருதலரியதாய்க் கெடுமாறுபோலும் என்பதாம். 'போல்' என்றது வட்டறையினுள் எட்டாமறையேறிய காலாள்வட்டின்பெயர். இது காலாளின்வேறுகிய பிறிதொருவட்டுப்போறலின் போல் என்னுங் குழூஉக் குறிப்பெயரால் வழங்கப்படும். இதனை 'மஸ்து' என்னுந் திசைச்சொல்லாலும் வழங்குவர். இது பிறவட்டுக்களால் வெட்டப்படாது அவற்றையெல்லாம்வெட்டவும், எதிரியரசைக்கட்டவும் வல்லது. போர்க்கண் என்பது பாடமாயின், போர்க்களத்தின்கட்சென்றுஎனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. இதன்பழமொழி வட்டுக்காசு கட்டுக்கெளிது என்பதாம். இதன்பொருள் வட்டரசுபோலும் பிரேரகபராதீனஞ் வினைசெய்யுமரசன் சதுரங்க சைனியமுடையனுயிருப்பினும் அவன் பகைவர்க்கெளியனுய்க் கட்டுப்படுவன் என்பதாம். இது பிறிதுமொழிதலாகியகுறிப்பு. இங்குஅக்குறிப்பொழியச்செம்பொருளுணரநின்றது. இக்காலத்துப்பிரேரகபராதீனனை அரசனை யிழித்துரைக்குமிடத்து, இவன் என்னராஜா? இஸ்பேட்டு ராஜா. எனச் சீட்டுவிளையாட்டுவழக்கில்வைத்து வழங்கப்படுகிறது. இப்பாட்டின் ஈற்றடி பிரதிகளிற் பலவாறு வேறுபட்டுள்ளது; ஒன்றனும் உண்மைப்பாடமுடையதாகத்தோன்றவில்லே. அது, "வட்டுக், கரைசிருந்தார்க்கெளியதாம்" என்றிருக்கவேண்டும். வட்டுக்கரைசு - வட்டரசு. இருந்தார் - மருங்கிருந்தார். எனக்கொண்டு, இருந்தார்க்கெளியதாம் வட்டரசுவிளிதல்போலுமெனக்கூட்டிப் பொருளொடுபொருத்தியுரைத்துக்கொள்ளற்கியையும்.

* திருக்குறள், 12-ம் அதிகாரம் (நடுவுநிலைமை) குறள்—3.

87. கள்ளியகிலுங் கருங் காக்கைச் சொல்லும்போ
லெள்ளல் கயவர்வா யின்னுரையத்—தெள்ளிதி
னூர்க்கு மருவி மலைநாட நாய்கொண்டாற்
பார்ப்பாருந் தின்பா ருடம்பு.

எ-து, கள்ளியின்கட்பிறக்கு மகிலையுங் கருங்காக்கைவாயின்கட் சொல்லையும்போலக் கீழாயினுர்வாயிற்பிறந்ததேயாயினும் நல்லுரை யாயின் அதனை யிகழாதொழிக. மிகவுமார்க்கு மருவியையுடைய வணி மலைநாடனே! நாய்கொண்டவடம்பினைப் பார்ப்பாருந்தின்பர் அதுபோல வென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, கீழாயினுர்சொல்வதும் நல்லுரையாயின் அது கேட்கற் பாற்றென்கிறது. அந்நல்லுரையைக்குற்றம்பற்றியிகழலாகாதென்கிறார் திட்டாந்த முகத்தால் 'கள்ளியகிலு'மென்றுதொடங்கி. 'கள்ளியின்கட்பிறக்குமகிலையும்'என் றது நச்சுமரமாய்க் குலத்தாலிழிந்தகள்ளியினிடை யொரோவழி யகில்பிறக்கு மாயின் அதனையும் என்றவாறு. கள்ளியினிடை யொரோவழி யகில்பிறக்குமென் பதை, "கள்ளிவயிற்றினகிற்பிறக்கும்"* என்பதனாலறிக. 'கருங்காக்கைவாயின்கட் சொல்லையும், என்றது கட்கின்ற நிறங்கரிய பிணந்தின்னிக்காக்கையின்வாயிற் செவிக்கின்ற கத்துதலாகிய சொல்லையுமென்றவாறு. குற்றம்பற்றி யிகழப்படா தென்னுங்குறிப்பாற் கரைதலென்றது சொல்லெனப்பட்டது. 'போல' என்றது கள்ளியகில் குலத்தாலும் நலத்தாலுமிழிந்ததாயினும் பரிமளமுடைமைபற்றியும், ஒழுக்கத்திலிழிந்த கருங்காக்கைச்சொல் செவிக்கின்றதாயிழிந்ததாயினும் பிர மாணமாதல்பற்றியும் அவற்றினிழிவுநோக்காது குணமொன்றேநோக்கி அறி வுடையோர்கொள்ளுதல்போல என்றவாறு. ஒரோவழிக் காக்கைவாய்ச்சொற் பிரமாணமாகுமென்பதனை, "காக்கைவாயினுங்கட்டுரைகொள்வர் காரணகருளக் கொடியானே"† என்பதனாலறிக. "கொடிகூப்பிடினுங், குறியாநயப்பவர்போற் கொடியேன்சொலுங் கொள்வனென்றே"‡ எனவும், "சினக்காக்கைவாயினுறங் குரற்சொல்லொக்கும்"¶ எனவும் பிறருங்கூறினர். 'கீழாயினுர்' என்றது இங் குக் குலத்தாலும் நலத்தாலும் ஒழுக்கத்தாலும் சோற்றத்தாலும் சொல்லாலும் சிறவாதிழிந்த கீழ்மக்கள் என்றவாறு. 'கல்லுரையாயின்' என்றது பயனில்

---

* நான்மணிக்கடிகை, செய்—6.

† காலாயிரப்பிரபந்தம், பெரியாழ்வார்திருமொழி, 5-ம் பத்து, 1-ம் திருவாய் மொழி, பாசுரம்—1.

‡ திருவரங்கத்தந்தாதி, செய்—91.

¶ மறைசையந்தாதி, செய்—58.

நன்மையத்தற்குரிய சொல்லாயிருப்பின் என்றவாறு. 'இகழாதொழிக' என்றது அவரது குலம் நலம் ஒழுக்கம் தோற்றம்மூதலியபற்றி இகழலாகாதென்றவாறு. இதனால் உதாசினபாவமொழியாமையால் அதனையும் ஒழிக்கிலர் 'நாய்கொண்டால்' என்றுதொடங்கி 'நாய்கொண்டவடும்பினைப் பார்ப்பாருந்தின்பர் அது போல' என்றது வேட்டைநாய் பற்பதியக்கௌவிப்பிடித்ததாயினும் உடும்பின் றசை யுண்பார்க்கு நன்மையத்தலால் அதனை நாய்வாய்ப்பட்டதென்றிகழாது பார்ப்பாரும் விரும்பிக்கொள்வர், அதிபோலக் கயவர் ஒருசெய்திசொல்லுமிடத்து நல்லுரைதோன்றின் அதனைக் கயவர்வாய்ப்பட்டதென் றிகழாது உயர்ந்தோரும் விரும்பிக்கொள்வர் என்றவாறு. பார்ப்பாரும் என்னும் உயர்வுசிறப்பும்மையால் எல்லோருந்தின்பரென்பது குறிப்பு. இதன்பழமொழி பண்டையஞ்ஞிக்காலத் தொழுக்கம்பற்றிப்பிறந்ததாதலால் அவ்வொழுக்கம் பழிக்கப்பட்ட பிற்காலத்து வழக்கிற் பொருளற்றமையால் இறந்ததாயிற்று. இவ்வொழுக்கம் பண்டைக் காலத்தார்கொண்டதென்பதை, "ஸாவியம்ஸஸ்ருகாமொயாம்வம்மகஞ உஷ்ஸாநுஷ்யா, ஹக்ஷாராநுவனுநவெஷ்டாஹை" எனவும், "ஸுஹிஹ்தவ்யஸ்நாம்ஸுஸுஹித நஸுஸுவீர" எனவும் வழங்கும் பிரமாணங்களாலறிக. "வேட்டையின்ஞமலி கறித்திடுசெய்யமென்றசையும், ஒன்றியமிழ்சிலெனவிகழ்ந்தூரையாருணர்ந்தனோர்"* என்பது மொருசான்று. இங்ஙனமன்றி, "கோய்கொண்டாற், பார்ப்பாருந்தின்பருடும்பு" என்பது பிரதி பேதமாயிருப்பினும், அது இழிந்தோர்வாய்ப்பட்ட நல்லுரைக்கு உவமமாகாமையானும், உடும்பே யிழிக்கப்பட்டதாகவேண்டுமாதலானும், பொருளொடுபொருந்தாமையானும், பிறிதொருசிறப்புமில்லாமையானும் அது பாடமன்றெனவுணர்க.

88. தெற்றப் பரிந்தொருவர் தீர்ப்ப ரெனப்பட்டார்க்
குற்ற குறையை யுரைப்பதாந்—தெற்ற
வறையா ரணிவளையாய் தீர்த லுறுவார்
மறையார் மருத்துவர்க்கு நோய்.

எ-து, மிகவிரங்கித் தம்துன்பத்தைக்கேட்டாற் றீர்ப்பரென்று தாங்கருதப்பட்டார்க்குத் தாங் காதலுற்றகாரியத்தை மறையாதே தாமுரைப்பர்; அறுத்துச்செய்யப்பட்ட அணிவளையைபுடையாய்! நோய்தீரவேண்டுவார் அந்நோயை மருத்துவர்க்கு மறையார்; அது போல எ-று.

(குறிப்பு) இது, தாமுற்றகுறைதீர்க்கவல்லாரைப்பெற்றழி அவர்க்கு அது சொல்லுவது இகழ்ச்சியன்றென்கிறது. பரிந்துதீர்ப்பரெனத் தெற்றப்பட்டார்க்கு

* காசிகண்டம், 39-வது இல்லறங்கூறிய அத்தியாயம் செய்—11.

ஒருவர் தாம் உற்றகுறையைத் தெற்ற உரைப்ப எனக்கூட்டுக. 'தாங்கருதப்பட்டார்க்கு' என்றது தம்மாற் றெளியப்பட்டார்க்கென்றவாறு. 'தாங்காதலுற்ற காரியத்தை' என்றது தாம் அவரிடை விரும்பிற்கின்றகாரியத்தை என்றவாறு. 'நோய்தீரவேண்டுவோர்' என்றது மானத்தாற் பிறர்க்குரையாது மறைத்தற்குரிய நோய்தீரவிரும்புமவர் என்றவாறு. 'அந்நோயை மருத்துவர்க்குமறையார் என்றது அந்நோயைத்தீர்க்கவல்லமருத்துவர்க்கு மானத்தால்நாணி மறையாதவராய் அந் நோயிருந்தபடிதெளியச்சொல்வர் என்றவாறு. 'அதுபோல' என்றது உரைப்ப என்பதனோடுகூட்டிமுடித்து ஒருதொடராக்கற்பாற்று. இதன்பழமொழி நாயீக் கொளித்தகூலும்மருத்துவர்க்கொளித்தநோயுமீல்லை என்பதாம். இது, "வாளாலறுத்துச்சுடினும் மருத்துவன்பால், மாளாதகாதல்நோயாளன்போல்" எனப் பெருமாள்திருமொழியுள்* வழங்கப்பட்டது.

89. கண்ணுண் மணியேபோற் காதலா னட்டாரு
மெண்ணுந் துணையிற் பிறராகி நிற்பரா
லெண்ணி யுயிர்கொள்வா னேன்று திரியினு
முண்ணுந் துணைக்காக்குங் கூற்று.

எ-து, ஒருவன் தன்கண்ணுண்மணியேபோல் அன்பினுல் நண்பு கொள்ளப்பட்டாருந் தங்காரியமுடியவெண்ணியவளவு வந்தவாறே பின்பு ஒருபொழுதும்நில்லாதே நட்பைவிட்டுப்பிறராய்நிற்பர்; ஆராய்ந் தொருவனுயிரைக்கொள்ளவேண்டித் திரியாநின்றதாயினும் அவ்வுயி ரைத் தானுண்ணுங்காலம்வருமளவும் அவ்வுயிர்க்குப் பிறிதோரிடை யூறுவராமற்காத்து அக்காலம்வந்தவளவிலே கூற்றுவனுண்ணுமது போல எ-று.

(குறிப்பு) இது பயன்கொண்டொழியுநட்பின் கொடுமைகூறுகிறது. 'பிறராய்நிற்பர்' என்றது பிறர்போலப் பரிவின்றியிருப்பார்சில ரென்றவாறு. 'ஆராய்ந்து' என்றது தணிவுடையதாய் என்றவாறு. 'ஒருவனுயிரைக்கொள்ள வேண்டி' என்றது ஒருவனுயிரை யுடம்பினின்றுங்கவரவேண்டி என்றவாறு. 'திரியாநின்றதாயினும்' என்றது அவ்வுயிருடையுடம்பைவிட்டுநீங்காத அத னுடனிகழ்வதாய்த்தோன்றினும் என்றவாறு. 'அவ்வுயிரைத் தானுண்ணுங்காலம் வருமளவும்' என்றது உண்பானெருவன்வளர்த்தவுயிரைத் தானுண்ணவிரும்பிக் கொல்லுங்காலம்வருந்துணையும் என்றவாறு. 'அவ்வுயிர்க்குப் பிறிதோரிடையூறு வராமற்காத்து' என்றது அவ்வுயிர்க்குப் பிறிதொன்றினுலுஞ் சாவுண்டாகாத வாறு காப்பதுபோலக்காத்து என்றவாறு. 'கூற்றுவனுண்ணுமதுபோல' என்றது

* நாலாயிரப்பிரபந்தம், பெருமாள்திருமொழி, 5-வதுபதிகம், பாசுரம்—4.

காலக்கடவுள் வாய்ப்பெய்துநிற்குமதுபோலும் என்றவாறு. இத்தகையோர்நட்புக் கொள்ளற்பாற்றன்றென்பது குறிப்பு. இது காலத்தின்வேறுபடக் கருதப்பட்டமையால் "மாலைபடர்தரும்போழ்து"* என்புழிப்போல உண்ணுந்துணைக் காக்குங்கூற்றென்றூர். இக்கூற்று ஒருவனுயிர்வாழ்க்கைக்குத்துணையாய் உடனுறைந்திருப்பதுபோன்றிருந்து முடிவில் இறுதியைப்பயப்பிப்பது. இதனை, "நாளென வொன்றுபோற்காட்டி யுயிரீரும், வாள்"† என்பதனனும் அறிக. இப்பழமொழி, "செயிரிற் குறைநாளாற் பின்சென்றுசாடி, யுயிருண்ணுங் கூற்றமும் போன்ம்"‡ எனக் கலித்தொகையுள்ளும் எடுத்தாளப்பட்டது. இப்பழமொழி வடிவம்வந்துழிக் கண்டுகொள்க.

90. செங்கீரார் போன்று சிதைய மிதிப்பார்க்கும்
பொய்ங்கீரார் போன்று பொருளே முடிப்பார்க்கு
மங்கீ ரவரவர்க்குத் தக்காங் கொழுகுபவே
வெங்கீரிற் றண்ணீர் தெளித்து.

எ-து, தங்கருமத்தைக் கெடவொழுகுகின்றபிறர்க்கும் செவ்வியநீர்மையுடையாரைப்போன்றும், பொருளைப் பாதுகாத்துமுடிக்கின்றபிறர்க்கும் அவர்க்கன்புபட்டில்லாதாரைப்போன்றும் இப்பெற்றியால் அந்நீர்மைகளையுடைய அவரவர்க்குத்தக்கபெற்றியால்ஒழுகவேண்டும்; வெய்யநீரிற் குளிர்ந்தநீரையளாவியாற்றினுற்போல எ-று.

(குறிப்பு) இது, உட்பகையாயினுரிடத்தும் பகைநட்பாக்கொண்டொழுகத் தொடங்குவாரிடத்தும் தக்காங்கொழுகுமாறு கூறுகிறது. 'தங்கருமத்தைக் கெடவொழுகுகின்றபிறர்க்கும்' என்றது முதலடியின்பொருளாதலால், தம்மாட்செவ்வியநீர்மையுடையாரெனத்தோன்றுமாறு புறத்தேகாட்டி அகக்கோட்டமுடையாராய்த் தமக்குக் காரியக்கேடுண்டாகும்படிநடக்கும் உட்பகையாயினுர்க்கும் என்பதுகருத்தாகக்கொள்க. சிதைதல்வினைக்கேற்ற கருமம்விரித்துரைக்கப்பட்டது. மிதித்தல் நடத்தலாய் ஒழுகுதலுணர்த்திற்று. உம்மை ஆக்கமுணர்த்தியது; பின்வருமும்மையுமது. 'செவ்வியநீர்மையுடையாரைப்போன்றும்' என்றது தாமும் அவர்க்குச் செவ்வியநீர்மையுடையராகத்தோன்றும்படி புறத்தேகாட்டியும் என்றவாறு. இது உம்மையாற்போந்தபொருள். செவ்வியநீர்மை-நேர்மை. 'பொருளைப்பாதுகாத்துமுடிக்கின்றபிறர்க்கும்' என்றது இரண்டாமடியின் பொருளாதலால், இனிமையற்ற உதாசீனரென்றுதோன்றுமாறு புறத்தேகாட்டியகத்தே தம் கருமக்கேடுவாராது உதவிபுரிந்து பகைநட்பாக்கொள்ளவிரும்பிய

* திருக்குறள், 123-ம் அதிகாரம், (பொழுதுகண்டிரங்கல்), குறள்—9.
† ,, 34-ம் அதிகாரம், (நிலையாமை), குறள்—4.
‡ கலித்தொகை, செய்—105.

பிறர்க்கும் என்பதுகருத்தாகக்கொள்க. நீர்மை-இனிமையாய் அன்பினையுணர்த்தி நின்றது. பொய்ம்மை-இன்மைப்பொருளுணரநின்றதாதலால், 'பொய்ந்நீரார் போன்று' என்றது அன்பில்லாதொதுமலர்போன்று என்றவாறு. பொருள்-இங்குப்பொருள்கருதிமுயலுங் கருமத்தக்காகலால் ஆகுபெயராயிற்று. 'அவர்க் கன்புபட்டில்லாதாரைப்போன்றும்' என்றது அவர்க்குத் தாமும் தொதுமலராகப் புறத்தேகாட்டியும் என்றவாறு. இதுவும் உம்மையாற்போந்தபொருள். 'இப் பெற்றியால்' என்றது இவ்வியல்பாக என்றவாறு. 'அந்நீர்மைளையுடைய அவ ரவர்க்குத்தக்கபெற்றியால் ஒழுகவேண்டும்' என்றது கருமஞ்சிதையமிதிப்பார்க்கு அவ்வளவின் அவர்கருமஞ்சிதையமிதித்தும், பொருளழிப்பார்க்கு அவ்வள வின் அவர்பொருளழித்தும் எற்றத்தாழ்வின்றி ஒழுகவேண்டும் என்றவாறு. ஒழுகுபவென உலகியன்மேல்வைத்துக்கூறினாயினும் கருத்துநோக்கி யொழுக வேண்டும் என விதிப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. "வெந்நீரிற் றண்ணீர் தெளித்து" என்பது பழமொழிக்கூற்று. இது ஒழுகுப என்பதற்கு விசேடண மாயிற்று. 'வெய்யநீரிற் குளிர்ந்தநீரையளாவியாற்றினுற்போல' என்றது மேற் கொள்ளி னுற்றவொண்ணுதற்குமிக்க வெய்யநீரை யாற்றுமளவு அதன்குதவணி யத் தண்ணீரையளாவியாற்றி மேற்கொள்ளுதல்போலும் என்றவாறு. செந்நீரார் போன்று சிதையமிதிப்பாரதுகருமத்தைத் தாமும் சிதையமிதியாதவழி அவர் மிகை தணியாதாதலால் அது தணியுமாறு மிதித்தல் வெந்நீர்மிகைதணிக்குந் தண்ணீர்தெளித்தலாயிற்று. பொய்ந்நீரார்போன்றபொருளழித்துப் பகைகாட் பாக்கொண்டொழுகத்தொடங்குவார்க்குத் தாமும்அவர்பொருளழித்துப் பகை காட்பாக்கொண்டொழுகத்தொடங்காதவழிஅவர் பழையபகையாய் மிகுவராதலால் அவர் மிகைதணியுமாறு பொருளழித்தலும் வெந்நீர்மிகைதணிக்குந் தண்ணீர் தெளித்தலாயிற்று. வெந்நீர்மிகையைத் தண்ணீர்தணிக்கும் என்பது இதன் பழமொழி.

91. பெருமலை நாட பிறரறிய லாகா
வருமறையை யான்றேரே காப்ப—ரருமறையை
நெஞ்சிற் சிறியார்க் குரைத்தல் பனையின்மேற்
பஞ்சிவைத் தெஃகிவிட் டற்று.

எ-து, பெருமலைநாடனே! பிறரறியலாகாதவருமறையையமைந்த வறிவுடையாரேகாக்கவல்லார்; அரியமறையை நெஞ்சினுற்சிறியகுணத் தார்க்குச்சொல்லுதல் நெடும்பனையின்மேற் பஞ்சியைவைத்தெஃகினுற் போலும் எ-று.

(குறிப்பு) இது, மந்தணமுரைத்தற்குரியார் இவரென்கிறது. 'பிறரறிய லாகாதவருமறையை' என்றது தம்மூள்மனத்தால்வேறுபாடின்றி ஒன்றுபட்டிராத பிறர் அறியலாகாது மறைக்கத்தக்கதும் கடைக்கொட்கற்பாலதுமாகியகருமங்களே என்றவாறு.'அமைந்த அறிவுடையாரே காக்கவல்லார்'என்றது வேறுபாடில்லாத ஒற்றுமையுடையாருள்ளும் இயற்கையானும் நூலானும் நிரம்பிய அறிவுடை யோரே வெளிவிடாது நெஞ்சில்வைத்துக் காக்கவல்லோர் என்றவாறு. இதனால் மந்தணமாயவற்றை மிக்கநண்புடையராயிருக்கும் அறிவுடையார்க்கே யுரைக்க வென்பது குறிப்பாயிற்று. அதனையெனச்சுட்டியொழியாது பின்னும் "அரு மறையை" என்றது உற்றுரேயாயினு மறிவிலராயி னவர்க்குரைக்கலாகாதென்ப தறிவித்தற்கென்க. 'நெஞ்சினுற்சிறியகுணத்தார்க்கு' என்றது பிறபெருங் குணங்களுடையராயிருப்பினும் நெஞ்சினுற் சிறியகுணமுடையராயிருப்பரா யினவர்க்கு என்றவாறு. நெஞ்சினுலாகிய சிறியகுணம்-பேதைமை. உணர்த்தல் என்னுதுரைத்தல் (சொல்லுதல்) என்றது குறிப்பாலாயினும் பிறரறியலாகாத கோப்பியமென்னுங்குறிப்புணர்த்தியபடி. நெடும்பனையென மோனைத்தொடைக் கேற்றவிசேடண மூலத்தில்லாமையாலும், மூலத்தில்லாதநெடுமைவிசேடணம் உரையில் வருவிக்கவேண்டாமையாலும், மூன்றுமடியிறுதிச்சீர் பனையின்மேல் என்றிருப்பது சுவையின்மையானும் அது உண்மைப்பாடமன்றெனவும், நெஃ கான்முதன்மொழியுடையதாயிருந்திருக்கவேண்டுமெனவும் உணர்க. மூலத் திள்ளும் உரையுள்ளும் பனையின்மேல் என்றிருப்பவை 'மனையில்' என்றிருக்க வேண்டும். மனை-ஆசனம். அது பருத்தியினின்றும் பஞ்சுபிரித்தெடுக்குங் கருவிக்குக் குறிதாயிராது நெடிதாயிருக்குமாதலால் அது நெடுமனையென விசே டிக்கப்பட்டு அக்கருவிக்கு அடையடுத்த சினையாகுபெயராயிற்று. இக்கருவி அடையின்றியே மனையெனவழங்கப்படுகிறது. 'பஞ்சியைவைத்தெஃகினுற் போலும்' என்றது நுண்பொருளாகியபஞ்சினை நெஞ்சிற்கொள்ளுமாறு அக்கருவி வாய்வைத்துச் சுழற்றியென்னுங் கைபிடியைப்பற்றியெஃகுங்கால் அக்கருவி யப்பஞ்சினை விரைவின்உட்கொண்டு நெஞ்சிற்றங்கவையாது உடனே புறத்தே வெளிவிட்டிருப்பதுபோல் அவரும் புறத்தே வெளிவிடுவராதலால் அவர்வயின் உரைக்கலாகாதென்றவாறு. எஃகல்-இயக்கற்கரியதொன்றை எளிதினியக்குங் கருவியின் வியனிலைநெடுமனையைப்பற்றியியக்கல். இதனை இயக்கற்கரிய கற் பாரைமுதலியவற்றை யவ்வாறியக்கும் இருப்புக்கம்பிக்கு எஃகு என்னும் பெயர் வழக்குண்மையானறிக. "பஞ்சுண்டமனைக்குநெஞ்சுண்டோ" என்பது இதன் பழமொழி. இது பிறிதுமொழிதலாய்ப் பொருளுணர்த்துவதாயினும் இப் பாட்டி லுவமையளவாய்நின்றது. பனையென்பதேபாடமாயின் அது பன்னுதற் றொழிலுடைமைபற்றி அக்கருவிக்கக்காலத்திருந்துவிழுந்ததொரு பெயராதல் வேண்டும்.

92. பொலந்தா ரிராமன் றுணையாகப் போதந்
திலங்கைக் கிழவற் கிளையா—னிலங்கைக்கே
பேர்த்திறை யாயதூஉம் பெற்றான் பெரியாரைச்
சார்ந்து கெழீஇயிலா ரில்.

எ-து, பொற்றூரையுடையவிராமனைத் தனக்குத் துணையாகக் கருதிப்போந்து, இலங்கைக்கிழவனுகிய இராவணற்கினையான், இலங்கைக்கே மீட்டும் இறைவனுனன்; ஆதலாற் பெரியராயிருப்பாரைச் சார்ந்தால் அச்சார்க்கியாற் பயன்பெறுதாரில்லே எ-று.

(குறிப்பு) இது, பெரியாரைத் துணைக்கோடலின் நன்மைகூறுகிறது. 'பொற்றூரையுடைய' என்ற விசேடணம் இராமபிரானது மணிவண்ணத்திருமேனிக் கியையக்கூறியவாறு. "இலங்கைக்கிழவற்கினையான்" என்றது பகைப்பக்கத்துள்ளானுகிய வீடணன் என்றவாறு. இதனுல் நட்பின்பக்கத்தார் நலம் பெறுதல்சொல்லவேண்டாதாயிற்று.அன்றியும்,எல்லாச்செல்வத்தாலும்நிறைந்த இலங்கைக்கிளவரசு என்னுங்குறிப்பால் எளியார்நலம்பெறுதலும் சொல்ல வேண்டாதாயிற்று. அன்றியும், "எம்பெருமான் பின்பிறந்தாரிழைப்பரோ பிழைப்பு"* என்பதற்கெதிராக இலங்கைக்கிழவற்கினையான் இழைப்பதுபிழைப்பே என்றுதணிதற்குரிய பிறப்புடையன் என்னுங்குறிப்பால், பிழைப்பிலார் என்றுதணிதற்குரிய பிறப்புடையார் நலம்பெறுதலும் சொல்லவேண்டாதாயிற்று. 'இலங்கைக்கே' என்றதனுல் எல்லாச்செல்வத்தாலுமிக்கதற்கு என்னுங்குறிப்பால் ஏதேனுமொருகருதியசெல்வமுடைய நலம்பெறுதல் சொல்லவேண்டாதாயிற்று.'மீட்டுமிறைவனுனன்'என்றது நட்டப்பொருள்பெற்றான் என்னுங்குறிப்புணர்த்தியவாறு. இதனுல், ஆக்கப்பொருள்பெறுதல்சொல்லவேண்டாதாயிற்று. நட்டப்பொருள்பெறுதலரிதென்பதைக்கேட்டமாடுதேடுமுன்னம் எட்டுமாடுதேடலாம் என்னும் பழமொழியானறிக. 'ஆயதூஉம்' என்றது தொழிற்பெயர்ப்பொருளுணரநின்றமையால் பெற்றான் என்பதன்பொருளுடன்கூட்டி இறைவனுனன் எனப்போந்தபொருளுரைக்கப்பட்டது.'இறையாயதூஉம்'என்ற உம்மை, இராவணனுற்கொல்லப்படாதுய்ந்தமையுமன்றி என்ற அதிஷ்டநிரலனையும், இலங்கையரசாளும் இஷ்டஸித்தியுந்தோன்ற நின்றமையால் இறந்தது தழீஇய எச்சமாயிற்று. இதனுல் அதிஷ்டநிரலனம், இஷ்டப்ராப்தி இரண்டும் ஒருங்கடைவரென்பது குறிப்பாயிற்று. இதுகாறும்எடுத்துக்கொண்டபொருளுக்கேற்றதோர் இதிகாசங்காட்டப்பட்டது. 'பெரியராயிருப்பாரை' என்றது அறிவு ஆண்மை பெருமைகளான் மிக்காரை என்றவாறு. 'சார்ந்து' என்றது ஈண்டுச்சித்தமில்லாத சாத்தியவினையாதலால் சார்ந்தால் என்றும், அவ்வினையெச்சவாய்

* கம்பராமாயணம், அயோத்தியாகாண்டம், குகப்படலம்—செய்-கூ0.

பாட்டுக்குக்காரணப்பொருண்மையால் அச்சார்ச்சியாலென்றும் பொருளுரைக்கப் பட்டது. 'பயன்பெறுதாரில்லே' என்றது எல்லாரும் பயன்பெறுவர்என்னும் எஞ்சாமைப்பொருள்தோன்றக் கூறியவாறு. பெரியாரைச்சார்ந்தவர்பேறு பெறுவர் என்பது இதன் பழமொழி.

93. சால மறைத்தோம்பிச் சான்றவர் கைகாரப்பக்
காலே கழிந்ததன் பின்றையு—மேலைக்
கறவைக்கன் றூர்ந்தானைத் தந்தையு மூர்ந்தான்
முறைமைக்கு மூப்பிளமை யில்.

எ-து, மிகவும் மறைத்தோம்பிச் சான்றோராயிருப்பார் புலனுகாமை யச்செயலேயொளிப்பவும் பலகாலம்கழிந்ததன்பின்பும் முன்னொரு காலத்துக் கறவையின்கன்றையூர்ந்தபுதல்வனைத் தந்தையாகியசோழனும் தேராவூர்ந்தானுதலால் வழக்கிற்கு மூப்பிளமையில்லே எ-று.

(குறிப்பு) இது, காலங்கழிந்தாலும் கடமைசெய்துதீரவேண்டுமென்கிறது. 'மிகவு மறைத்தோம்பிச்சான்றோராயிருப்பார் புலனுகாமை அச்செயலேயொளிப்பவும்' என்றது மனுமுறைகண்டசோழன்மகன் ஆன்கன்றின்மேல் அவசமாய்த் தேரூர்ந்தசெய்தியையறிந்தவராகியஅமைச்சர்கள்தாம்சிறிதுமறியாதவர்போன்று ரகசியமாகப்பலவாற்றலும் கரியிலதாக்கிமறைத்து அரசனுக்குப்புலனுகாதவாறு செய்திருக்கவும் என்றவாறு. இதனுல், சான்றில்லாமையால் வழக்கிறந்துபடு மென்னும் அரசியனூலோக்கத்தை அறநூல்நோக்கம்பற்றி மறுத்துரைத்தவாறு யிற்று. 'பலகாலங் கழிந்ததன்பின்பும்' என்றது அரசியனூலோக்கால் வழக்குத் தொடர்தற்குரியகாலவரையறையினின்றும்மிக்ககாலம்கழிந்தபின்பும்என்றவாறு. இதவும், வழக்குத்தொடர்தற்குரியகாலவரையறைகடந்தால் அவ்வழக்கு இறக்துபட்டதாகுமென்னும் அரசியனூலோக்கத்தை அறநூலோக்கம்பற்றி மறுத்துரைத்தவாறு. 'முன்னொருகாலத்தி' என்றது அறம்தலேதடுமாறிய இக்கலிகாலத்தன்று; அது கிலேகின்றமுன்னையஞ்ஞூழிக்காலத்தென்றவாறு. அன்றியும் இது, பண்டைக் காலந்தொட்டிடிப்படவழங்கும்வழக்கென இதிகாசத்தின் வலிமைகூறியதாகவு மாம். "கறவையின்கன்றையூர்ந்தபுதல்வனே" என்றது ஆவின்கன்றின்மேற் றேரூர்ந்தபாவத்தீரப் பிராயச்சித்தஞ்செய்யமுயன்ற புதல்வனே என்றவாறு. 'தந்தையுமூர்ந்தான்' என்றது அம்முயற்சியானறிந்தமனுமுறைகண்டசோழனும் அரசனும்நிலையினன்றித் தந்தையாம்நிலையினின்று தன்றேர்க்காலிற்கிடத்தி யூர்ந்தான் என்றவாறு. வேறு சான்றின்மையாலுங்காலங்கழிந்தமையாலும் அரசியல்நூல்கள் இவ்வொறுப்புக்கிடங்கொடாதாகையால் அங்கிலேவேண்டாது அற நூல்நோக்கொன்றேகருதி யொறுத்தான் என்பார் வேந்தனன் என்னுது தந்தையு மூர்ந்தான் என்றார். உம்மையால் மைந்தனும் அதற்குடம்பட்டான் என்பது

குறிப்பு. இதுகாறும் எடுத்துக்கொண்டபொருளுக்கேற்றதோர் இதிகாசங்கூறப் பட்டது. இது பெரியபுராணத்துள் விரித்துச் சிறிது வேறுபடக்கூறப்பட்டுள் ளது. 'ஆதலால்' என்றது இவ்விதிகாசங்கொண்டு எடுத்துக்கொண்டபொருள் துணிதற்கு ஏதுவசனங்கூறியவாறு. 'வழக்கிற்கு மூப்பிளமையில்லை' என்றது விவகாரபதத்தில் வழக்குத்தொடரப்படுதற்குரியார் தம் கடமையைச் செய்துதீர்ப் பதற்குக் குறித்தகாலங்கடந்தமைகுற்றமும், அக்காலங்கடவாமைகுணமுமாகக் கொள்ளுதல்கூடாதாதலால் எப்பொழுதும் செய்துதீர்க்கவேண்டுமென்றவாறு. அதாவது: கடன்கோடல்பற்றிய வழக்குள்வழிச்சான்றில்லாதொழியினும், காலா திக்கிரமணமாயினும் அறநெறியொழுகுநன்னெஞ்சுடையார் தாம் இறுக்கவேண் டியகடனே யுடையார்க்கிறுத்துத்தீர்ப்பதுபோலச்செய்யக்கடமைப்பட்டவற்றைச் செய்துதீர்க்கவேண்டுமென்பதாம். வழக்குத்தகுவயதில்லை என்பது இதன்பழ மொழி. வழக்கு-விவகாரபதம் பதினெட்டென்னுமவை.* வயது-காலபரிமாணம். இதன்பொருள் மாறுபட்டஇருவர் மன்றத்துச்சென்று வழக்குத்தொடர்தற்கும், மன்றத்தார் அதனையேற்றற்குமே அரசியலுடையாராற் காலவரையறைகற்பித் துக்கொள்ளப்பட்டதேயன்றி அறநெறியொழுகுவார் தம்கடமையைத் தாமே செய்துதீர்த்தற்குக் காலவரையறைகற்பிக்கப்படாமையால் ஒருவர்க்குச்செய்யக் கடவகடமைகளைக் காலவதியாயிற்றென்று செய்துதீராதொழிதல் கூடாதென்ப தாம்.

94. நற்பால கற்றூரு நாடாது சொல்லுவ
நிற்பால ரல்லா ரியல்பின்மை நோவதென்
கற்பா லிலங்கருவி நாடமற் றியாரானுஞ்
சொற்சோர் விலாதாரோ வில்.

எ-து, நல்லகுடிப்பிறந்தகற்றூரும் ஆராயாது சிலசொல்லுவா ரக்குடிப்பிறவாதா ரியல்பின்மையைநோவதென்; கற்பாலிலங்கருவி நாடனே! சொல்லின்கட்சோர்வுபடாதார் உலகின்கண் யாவருமில்லை. எ-று.

(குறிப்பு) இது, பிறர் ஒன்றுசொல்லுங்கால் அவரது சொற்சோர்வை நோக்கி வருந்தாது பயனொன்றையேகொள்ளவேண்டுமென்கிறது. 'நல்லகுடிப் பிறந்த'என்றது 'நற்பால' என்னும் பெயரெச்சப்பொருளை விரித்துரைத்தவாறு.

* விவகாரபதம் பதினெட்டாவன:—கடன்கோடல், உபநிதி, கூடிமேம் படல், நல்கியதைநல்காமை, ஒப்பிப்பணிசெய்யாமை, கூலிகொடாமை, உடைய னல்லான்விற்றல், விற்றுக்கொடாமை, கொண்டுள்ளமொப்பாமை, கட்டுப்பாடு கடத்தல், நிலவழக்கு, மாதராடவர்தருமம், தாயபாகம், வன்செய்கை, சொற் கொடுமை, தண்டக்கொடுமை, சூது, ஒழிபு என இவை.

பால்-இடம். அது இங்குப் பிறத்தற்கிடமாகிய குலத்தையுணர்த்திற்று. குலத்திற்பிறந்தார் மரபுதவறுதினியனவாகச்சொல்லுவரென்பது குறிப்பு. இதனை "நிலத்திற்கிடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டுங், குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்"* என்பதனுன் அறிக. 'கற்றேரும்' என்றது எண்ணும் எழுத்துமாகிய கலைகளைக் கசடறக்கற்றேரும் என்றவாறு. இவர் சொற்பிழை பொருட்பிழையில்லாது சொல்லவல்லவரென்பது குறிப்பு. 'ஆராயாது சிலசொல்லுவர்' என்றது உலகியல் வாசனையால் ஒரோவழித் தம் நெஞ்சொடுபடாது சில பிழைபடச்சொல்வாராயிருக்கச்செய்தே என்றவாறு. 'குடிப்பிறவாதாரியல்பின்மையைநோவதென்' என்றது குடிப்பிறப்பில்லாதார்சொல்லின்கண்ணுள்ள இன்ஞமையும் பிழைகளுமாகிய இயல்பின்மையைநினைந்து நோவவிரகில்லை என்றவாறு. குடிப்பிறவாதாரெனவே கல்வியில்லாதவரென்பதும் அடங்கிற்று. செவ்வியசொற்களுக்கு இனிமையும் பிழையின்மையும் இயல்பானமையால், 'குடிப்பிறப்பில்லாதார்சொல்லின் இயல்பின்மை' என்றது இன்ஞமையும் பிழையுமாவனவாம். 'கற்பாலிலங்கருவிநாடனே' என்றது மலைகளினிடத்தேவிளங்கிய அருவிபாயுநாட்டையுடையானே என்றவாறு. "யாரானுஞ், சொற்சோர்விலாதாரோவில்" என்றது பழமொழிக்கூற்று. இது எடுத்தக்கொண்டபொருளைநாட்டுதற்குரிய விஷயவாக்கியமாகிய சத்தப்பிரமாணமாகக் காட்டப்பட்டமையாற் கூறியது கூறலன்றுயிற்று. 'சொல்லின்கட்சோர்வுபடாதார் உலகின்கண் யாவருமில்லை' என்றது சோர்வுகாண்பார் தம் சொல்லிலும் சோர்வுண்டாமாதலால் அச்சோர்வுபற்றி நொந்திகழாது பயனுன்றேகொண்டொழுகவென்னுங் குறிப்பால், நொந்திகழாமைக்குபாயமு மொருங்குணர்த்தியவாறு. இதன்பழமொழிவடிவம் வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

95. தத்தமக்குக் கொண்ட குறியே தவமல்ல
செத்துக சாந்து படுக்கமன—னெத்துச்
சமத்தனுப் நின்றெழுகுஞ் சால்பு தவமே
நுகத்துப் பகலாணி போன்று.

எ-தி, தத்தமக்குச்சமயத்தார்கொண்ட வேறுபட்டகுறிகளையுடைய வேடங்களன்று தவமாவது; தன்னையொருவன் வாய்ச்சியாற் செத்துக; சந்தனக்குழம்புமேலே பூச; தான் மனம்பொருந்தி அவ்விருதிறத்தார்க்கும் நடுவனுப்நின்றெழுகு மமைதிதவமாவது. நுகத்தின்கண் நடுவுநிற்கும் பகலாணியேபோல எ-று.

* திருக்குறள் 96-ம் அதிகாரம் (குடிமை) குறள்—9.

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-கச.] நளவு ஆடிமீ [பகுதி-க.
Vol. XIV. July—August, 1916. No. 9.

கரந்தைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின்

5-வது ஆண்டுநிறைவின் கொண்டாட்டத்தில்

இராமநாதபுரம் ஸமஸ்தாநாதிபதியும்

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் சாசுவதஅக்கிராசநாதிபதியுமான

ஆனரபிள்

ஸ்ரீமத்-ராஜராஜேச்வரவேதுபதிமஹாராஜா அவர்கள்

சபைத்தலைமைவகித்துச்செய்த

உபந்யாசம்.

சைவத்தின்மேற்சமயம்வேறிலையதிற்சார்சிவமாம்
தெய்வத்தின்மேற்றெய்வமில்லெனுநான்மறைச்செம்பொருள்வாய்
மைவைத்தசீர்த்திருத்தேவாரமுந்திருவாசகமும்
உய்வைத்தரச்செய்தநால்வர்பொற்ரூளெம்முயிர்த்துணையே.

சீர்தந்தவெள்ளிதழ்ப்பூங்கமலாசனத்தேவிசெஞ்சொற்
ரூர்தந்தவெண்மனத்தாமரையாட்டிசரோருகமேற்
பார்தந்தநாதனிசைதந்தவாரணப்பங்கயத்தாள்
வார்தந்தசோதியம்போருகத்தாளேவணங்குதுமே.

சேதிக்கலாந்தர்க்கமார்க்கங்களெவ்வெவர்சிற்றினையுஞ்
சோதிக்கலாமுறப்போதிக்கலாஞ்சொன்னதேதுணிந்து
சாதிக்கலாமிகப்பேதிக்கலாமுத்திதானெய்தலா
மாதிக்கலாமயில்வல்லிபொற்ரூளேயடைந்தவரே.

*

கரந்தைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் அக்கிராசனாதிபதி உமாமகேச்வரம்பிள்ளை யவர்கட்கும் இவ் வவையின்கட்கூடியுள்ள கலேவல்லோர் கட்கும் ஏனையோர்கட்கும் விஞ்ஞாபனம்.

கரந்தைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஐந்தாவது ஆண்டின் நிறைவைக் கொண்டாடும் இக் கழகத்திற்கு யான் தலைமைவகிக்கவேண்டுமென்று கரந்தைத்தமிழ்ச்சங்கத்தார் என்பாலுற்ற அன்பினால் விரும்பியதால் அவ்விருப்பை மறுக்க இயலாதவனாய், யான் மிகவும் கல்வி அறிவு ஒழுக்கம் முதலியவைகளால் நிரம்பிய ஒருவர்க்குரிய இத்தலைமையை வகிக்கத்துணிந்தேன்.

என்னை இவ் வருடக்கொண்டாட்டத்திற்குக் குறிப்பிட்ட காரணம் சிறிதும் யானறியேனாயினும், எனதுமுன்னோர்கள் தமிழ்ப் பாஷையில்வைத்துள்ள அளவிறந்த அன்பினாலும், அவர்கள் தமிழ்ப் பாஷையை நன்கு கற்றோரிடத்து ஈடுபட்டு அவர்கட்குவேண்டும் பொருள்முதலியன ஏராளமாய்க்கொடுத்துள்ள காரணத்தாலும், என்முன்னோர்களில் அநேகமாய் எல்லோருமே தமிழ்ப்பாஷையை நன்கு கற்றோர்களாயுள்ள காரணத்தாலும், இன்னும் இம்மாதிரியான சில காரணங்களாலுமேமட்டும் அப்படிப்பட்ட குலத்திற் பிறந்த என்னைக் கௌரவிக்கவேண்டி இத்தலைமைக்குக் குறிப்பிட்டதாக எண்ணுகிறேன். என் முன்னோர்களில் ஒருவரை, ஓர் கவிஞர் பாடிய காலத்து, "ஆயுந் தமிழினும் போரினும் பாரிலகத்தியனும், சேயும்" என்றும், "காக்கும் கருணையும் கல்வியும் வாழ்வும் கவிமதுரா, வாக்கும் தழைத்தவன்" என்றும், "பன்னுந் தமிழ்ப்பயிர் வாடாது மாரியிற் பாரின்முத்தும், பொன்னுஞ் சொரியும் ரகுநாதன்" என்றும், "சீதக் கமல வயற்றேவை காவலன் செந்தமிழுங், சீதக் கலியும்வல்லான் ரகுநாதன்" என்றும், எங்கள் சேதுநாட்டைக் கூறுமிடத்து, பால்வாய்ப் பசுந்தமிழ் வீசிய வாசம் பரந்தவைகைக், கால்வாய்த்த நாடென்றும் பாடியிருக்கும் கவிகளாயும், சேதுபதிகட்கே பாஷைக் குத்தப்புவார்கண்டன் என்ற ஓர் பட்டமிருத்தலையும், இன்னும் எனதுபிதாமகர் செய்துள்ள அநேகந் தமிழ்நூல்களையும், எனது பிதாவின் தமிழ்க்கலையின் தேர்ச்சியையும், தங்களில் அநேகர்கள் அறிந்தவிஷயமே. அப்படிப்பட்ட நயங்கள் சிறிதும் இலையென்றும், தமிழ்ப்பாஷையின் சுவையினும் அதனிடத்துள்ள அநேக

அருமையான விஷயங்களிலும், நன்கு கற்றவர்வாயிலாய்க்கேட்டும் நான் சிலநேரங்களிற் படித்துள்ள நூல்களினிடத்துக் கண்டும் நான் மிகவும் ஈடுபட்டுள்ளவனாக இருக்கிறேன். இதுவும் நான் தலைமைவகிப்பதற்கு ஒரு காரணமாகும்.

இக்கரந்தைத்தமிழ்ச்சங்கமிருக்கும் தஞ்சைநகரின் பழமையையும் பெருமையையும் பொதுவாய்ச் சோழநாட்டின் உயர்வையும் ஒரு காலத்து எல்லா நாட்டினுள்ளும் சிறந்து ஓங்கியிருந்ததன்மையையும் யாவரும் அறிவர். சோழர்கட்குமுன், இப்போதுள்ள மறவர்கள்ளர் இச்சாதியாரின் முன்னோர்கள் நாகர்கள் என்ற பெயரோடு இச்சோழராஜ்யத்தை ஆட்சிபுரிந்ததாகவும், அவர்களின் தலைநகராகத் தஞ்சை திருக்குடந்தை காவிரிப்பூம்பட்டினம் இவ்விடங்களிருந்தனவாகவும் சரித்திரவாயிலாக வெளியாகிறது. சிலப்பதிகாரமென்ற சங்கநூலின்வாயிலாயும் இக்கதை தெரிகிறது. இச்சோழ அரசு எவ்வளவு முற்காலத்தது என்பதற்குச் சான்றாக கி. மு. 247-ம் வருடத்திற்குமுன்பு இலங்கைத்தீவைச் சோழவரசர்கள் படையெடுத்து வென்றிருக்கிறார்களென்பதைக் கூறுவேன். இச்சோழநாட்டின்பெருமையும், அதனிடத்துள்ள அநேகம் சைவவைஷ்ணவ ஆலயங்களின் உயர்வும், ஆங்கு என்றுமே பஞ்சம் வறுமை முதலியன இல்லாது வளம் கொடுக்கும் அநேக நதிகளிற் சிறந்த பொன்னியாறு என்று கூறும் காவேரியாற்றின் உயர்வும் நீங்கள் யாரும் நன்கு அறிவீர்கள். இங்நாட்டை வர்ணிக்கப்புக்க காலத்து, ஒருகவிஞர்,

> "எரியுமேற்றத்தினுமும்பிறர்நாட்டு
> வாரிசுரக்கும்வளனேல்லாம்—தேரில்
> அரிகாலின்கீழுகூஉ மங்நெல்லேசாலுங்
> கரிகாலன்காவிரிசூழ்நாடு."

என்று கூறினர். இக்காவேரியாற்றிற்கு இற்றைக்கு 1099-வருடங்கட்குமுன் கரிகாலச்சோழனென்ற அரசனால் அநேகம் கால்வாய்களும் மதகுகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்குமேயாகில் அக்காலந்தொட்டே இச்சோழநாட்டின் வளத்தினும் செழிப்பினும் அரசர்கள் எவ்வளவு ஊக்கமுடையராயிருந்திருத்தல்வேண்டுமென்பது வெளியாகும். சோழ அரசர் ஆட்சி, பர்மாவிலுள்ள கடாரமென்றவூரிலும்,

இலங்கைத்தீவினும், மலைய ஆர்ச்சிபிலகோ என்ற இடத்தினும், நிக்கோபார் என்ற தீவிலும், இன்னும் இந்தியாவில், கன்னியாகுமரிமுதல் இமயப்பொருப்பினின்றுவழியும் கங்கைநதிவரையினும் பரவியுள்ளதென்பது சரித்திரத்தினால் தெரியலாம். 1800-வருடங்கட்கு முன் நலங்கிள்ளியென்றசோழன்மகன் கிள்ளிவளவனென்ற ஓரரசன், இலங்கைஅரசன்புத்திரியை மணந்திருந்தானென்பது தெரிவதால் அவ்வரசாட்சியின் உயர்வு இத்தன்மையது என்று வெளியாகும். மற்றும் அரசாண்ட கோச்செங்கட்சோழன் என்ற அரசனால் இயற்றப்பட்ட தேவாலயங்கள் அநேக நூற்றுக்கணக்கானவை யென்பதையும் சரித்திரங்கள் கூறுகின்றன. பின்னர் அரசாண்ட கோக்கிள்ளி யென்ற சோழ அரசன், நாகர்கன்னிகையை மணந்து தொண்டைமான் இளந்திரையன் என்ற ஒரு குழந்தையைப் பெற்றனென்றும், இப்போதுவழங்கும் தொண்டைமண்டலம் என்ற நாட்டிற்கு இது மூலமென்றும் தெரிகிறது. 1050-வருடங்கட்குமுன் முதலாவது ஆதித்யன் என்றஅரசன், கொங்குநாட்டையும் தொண்டைமண்டலத்தையும்கொண்டானென்றும், அவ்வரசனுக்குப் பின்வந்த முதலாவது பராந்தகன், வடஆர்க்காடு, சேலம் ஜில்லாக்களையும், மைசூர் ராஜ்யத்தில் சில பாகங்களையும் பாண்டியநாட்டையும் இலங்கைத்தீவையும் தன் ஆட்சிக்குட்சேர்த்திருந்தானென்றும் தெளிவாய்த்தெரிகிறது. இப்பராந்தகசோழனே சிதம்பரத்தில் விக்கிரமசோழனுலாவிற்கூறிய "கோதிலாத் தேறல் குனிக்குந் திருமன்றங், காதலாற் பொன்வேய்ந்த காவலனும்." என்றபடி சிற்சபை மண்டபத்திற்குத் தங்க ஓடுகளாற் கூரையும், அப்பழநூல், "பாடரவத் தென்னரங்க மேயாற்குப் பன்மணியால், ஆடரவப் பாய லமைத்தோனும்" என்றபடி ஸ்ரீரங்கநாதனுக்குப் பல்வகைரத்நங்களாற் சேஷசயனமும் சமைத்தவன் ஆவன். அக்காலச் சோழஅரசர்களிற்பெரும்பான்மையோர் சைவ வைஷ்ணவமதத்துவேஷமின்றியும் சிறந்த ஒழுக்கமுடையராகவும் இருந்ததாய் அவர்களின் செய்கைகளைக் கூறும் சரித்திரங்களால் தெரிகிறது.

இப்பராந்தகசோழன் இப்போது கொங்குதேசமென்றும் கேரளதேசமென்றும் பேர்வழங்கும் மலையாளராஜ்யத்தின்அரசரின் மகளை மணந்து ஹிரண்யகர்ப்பம் துலாபாரம் என்ற யாகங்களைச்

செய்ததாகச் சரித்திரம் கூறும். இதற்குப்பின் 985முதல் 1013வரை அரசாண்ட ராஜகேசரிவர்மன் என்ற முதலாவது ராஜ ராஜன், கொல்லம்முதல் ஒரிசாவரையிலும் தனது ஆட்சியைப் பரவச் செய்திருந்ததாய்த் தெரிகிறது. இவ்வரசனே 1013ல் கடலிடத் துள்ள 12000 தீவுகளைத் தன்வசப்படுத்தியவன்; இவ்வூரிலுள்ள, சிற்பத்தால் மிகச்சிறந்த ப்ரகதீச்வரஸ்வாமி கோவிலையும், கங்கை கொண்டசோழபுரத்திலுள்ள ஆலயத்தையும் கட்டியவன். தனது தானசாஸனங்களில் தன் சரித்திரத்தைச் சுருக்கி முற்கூறும் வழக் கத்தை இவன் புதிதாய் ஏற்படுத்தியவன். இவற்குப்பின் வந்த ராஜேந்திரசோழன், 1044ஐ வரை அரசாண்டும், கஞ்சம்ஜில்லா மகேந்திரகிரிவரையுள்ள நாடுகளை வென்றும், கீழ்ப்பர்மாவிலுள்ள கடாரத்தைக்கொள்வதற்காகக் கப்பற்படை ஒன்று அனுப்பியும், நிக்கோபார் என்ற தீவைக்கொண்டும், அரசாண்டவன். இவற்குப்பின் முதலாவது ராஜாதிராஜதேவர் என்ற அரசரும், ராஜமகேந்திரர் என் றவரும், வீரராஜேந்திரதேவர் என்றவரும் அரசாண்டதாய்த் தெரிகி றது. கடைசியிற் கூறிய இவ்வரசன்புத்திரியைமணக்க ஆறுவது விக்கிரமாதித்தியன் என்ற வடபாலிலுள்ள ஓரரசன் சோழராஜ்யத் தின்மீது படையெடுத்துவந்தபோது, குலோத்துங்கன் என்ற சோழ அரசன், இப்போது மைசூர் ராஜ்யத்தில் தங்கச் சுரங்கங்கள் உள்ள கோலார் என்ற இடத்திலிருந்து துங்கபத்திராநதிவரை 1073-ம் வருடத்தில் அவனைத் தோற்று ஓடும்படி துரத்தியதாகத் தெரிகிறது.

முதலாவதுகுலோத்துங்கனின்மகன் விக்கிரமசோழன் 1118 முதல் 1135 வரையிலும், இரண்டாவது குலோத்துங்கன் 1135 முதல் 1146 வரையிலும், இரண்டாவது ராஜராஜன் 1146 முதல் 1171 வரையிலும், ராஜாதிராஜன் 1171 முதல் 1178 வரையிலும், மூன்று வது குலோத்துங்கன் 1178 முதல் 1215 வரையிலும், மூன்றுவது ராஜராஜன் 1216 முதல் 1244 வரையிலும், மூன்றுவது ராஜேந்திர சோழன் 1246 முதல் 1267 வரையிலும் சோழராஜ்யத்தை ஆண்டு வந்தார்களென்று தெரிகிறது. அதன்பின் இச்சோழராஜ்யம், விஜய நகரத்து அரசர்களால் 1600-வது வருடம்வரையிலும் அரசாளப் பட்டும் அதன்பின் நாயக்கர்கள் ஆட்சிக்குட்பட்டும் 1691 முதல்

முகல்ஸ் என்ற திருக்கஜாதியார் ஆட்சியிலிருந்தும் பின்னர் மகாராஷ்டிரர் ஆளுகையின்கீழ் ழமர்ந்தும் வந்ததாகத் தெரிகிறது. 1749-ல் சோழதேசம், ஏனைய சுற்றுள்ள நாடுகட்கு ஒப்ப இனி மேல் என்றைக்கும் மாறுபாடடையாவண்ணம் நமது ஆங்கிலத் துரைத்தனத்தாரவர்கட்கு வந்ததென்பது இத்தஞ்சைநகரைத் தலைமையாகவுடைய இச்சோழதேசத்தின்சரித்திரத்தின்சுருக்கம்.

இத்தகைய ஒப்பற்ற இச்சோழராஜ்யத்தின் தலைநகரின்கண்ணே தாய்மொழியாகிய தமிழ்ப்பாஷையை அதன் தற்காலந்தளர்ந்தநிலையினின்றும் முன்னிருந்த உயர்ந்தநிலைக்குக்கொண்டுவருவதே முக்கியகாரணமாக இத்தமிழ்ச்சங்கம் ஏற்பட்டுள்ளது தமிழ் அபிமானிகள் எல்லோர்க்கும் பெருமகிழ்ச்சியை அளிப்பதாகும். தமிழ்ப் பாஷையின் உயர்வு இவ்வளவென்று யாரும் அளவிட்டுக்கூறுதல் முடியாதகாரியமாகும். அத்தமிழ்ப்பாஷையை, இப்போது நமது சர்வகலாசங்கத்தார் பள்ளிக்கூடங்களிற் கட்டாயப்பாடங்களில் ஒன்றாகச்சேராதது தமிழ்ப்பாஷைக்குப் பெரிய ஓர் தீங்கை விளைவித்திருக்கிறது. அச்சர்வகலாசங்கத்தில் மிக்க செல்வாக்குடைய எனது நண்பர் ஒருவர் தமிழராயிருந்தும், தமிழ்ப்பாஷை மனத்திற்கு உற்சாகத்தைக்கொடுக்கும் பாஷை(Emotional Language)என்றும், ஆனதால் அதைப் பள்ளியிற் படிக்கும் மாணக்கர்கள் தாங்களே கற்க வேண்டியதென்றும் சொன்னர். ஆனல் அவர் சொல்லியது எனக்கும் இன்னும் எனது பல நண்பர்கட்கும் உடன்பாடில்லாத காரணத்தால் அதைச் சிறிதும் கவனிக்கவில்லை. உலகத்திலுள்ள எந்தப் பாஷை நன்றாய்க் கற்றநிலையில் மனத்திற்கு உற்சாகத்தை அளிக்கத் தகாதது?

ஆங்கிலதேசங்களில் தாய்ப்பாஷை ஆங்கிலமாயிருந்தும், மேற்கண்ட ஆங்கிலபாஷையை வற்புறுத்தி மாணக்கர்கட்குக் கற்பிப்பது போல் ஏன் இத் தமிழ்த்தேசத்தில் தாய்ப்பாஷையாகிய தமிழ்ப் பாஷையைக் கற்பிக்கப்படாது. இதன்காரணம் எனக்கு நன்கு தோற்றவில்லை. அப்படிப் பாடங்கள் ஏற்படுத்தினபோதிலும்,தமிழ்ப் பாஷையில் நல்ல பயிற்சியுடையவர்களைக் கலந்து அவர்கள் குறிப்பிடும்புத்தகங்களைப் பள்ளியிற்பாடமாகவைத்தல் மிகவும் முக்கியமானதாகும். நமதுராஜாங்கத்தார் (கவர்ன்மெண்டு) இப்பாஷையின்

அபிவிர்த்தியிற் சிரத்தை காட்டினலல்லது இப்பாஷையின்விர்த்திக்கு ஒருபோதும் வழிகள் ஏற்படமாட்டாது. அப்படி ராஜாங்கத்தார்க்கு ஜக்கம் ஏற்படும்படி செய்யவேண்டுவது இத் தமிழ்ச்சங்கம்போன்ற கழகங்கட்கும் நம்போன்ற தமிழபிமானிகட்கும் முதன்மையான கடமையாகும்.

இக்காலத்தில் முன்போல் தமிழை வளர்ப்பார் பலர் இலர். இற்றைக்கு 300 வருடங்கட்குமுன் இராமநாதபுரத்தில் அரசுபுரிந்த ரகுநாதசேதுபதி என்றவரைப் பாடிய புலவர்,

"மூவேந்தருமற்றுச்சங்கமும்போய்ப்பதின்மூன்றெட்டுக்
கோவேந்தருமற்றுமற்றெருவேந்தன்கொடையுமற்றுப்
பாவேந்தர்காற்றிலிலவம்பஞ்சாகப்பறக்கையிலே
தேவேந்திராருவொத்தாய்ரகுநாதசெயதுங்கனே."

என்று கூறியுள்ளார். அக்காலத்தே தமிழ் அபிமானிகளும் தமிழை வளர்க்கும் அரசர்களும் அவ்வளவு குன்றியிருந்தால் இப்போது அதனினும் அபிமானிகள் எவ்வளவு குறைந்திருக்கவேண்டுமென்பது நான் சொல்லாமலே தங்கட்குத் தெரியலாம். இக்காலத்திலுள்ள ராஜாக்களும் ஜமீன்தார்களும் மிராசுதார்களும் ஒருபோதும் தமிழ்ப்பாஷையைக் கருதி அதன் அபிவிருத்தியிற் கருத்து வைத்து அதற்கு வேண்டும் உபாயங்கள் தேடுவதில்லை. அவருள் அருமையாய்ச் சிலர் தங்கள்மீது புலவர்கள் புகழ்ந்துபாடும் கவிகளைக் கேட்டு மகிழ்வதன்றி வேறு எவ்விதமுயற்சியும் உடையவராய் இருத்தலை நாம் காணவில்லை.

இத் தஞ்சைஜில்லாவிலும் இன்னும் மற்றஇடங்களிலுமுள்ள பெரிய மடாதிபதிகள், இக்காலத்தில் முன்போல் பாஷைவிருத்திகளிலாவது மதாசாரங்கள்முதலிய கோட்பாடுகளின் விருத்தியிலாவது சிரத்தையில்லாதவர்களாயிருப்பது மிகவும் விசனிக்கத்தக்கதே. இப்போது, சமீபத்தில் திருவாவடுதுறையில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகரவர்கள்காலத்தில் எத்தனை தமிழ்ப்புலவர்களும் இதரபாஷைவல்லவர்களும் இருந்திருப்பதாய்க் கேள்விப்படுகிறோம். அவ்வாதீனத்திற் கலைபயின்றவர்களுள் இன்றைக்கும் உலகமெங்கும் புகழும்படி கல்விபயின்றபடிஒழுகும் குணமுடையராய் எல்லோராலும்

நன்குபாராட்டப்பட்ட நமது மகாமகோபாத்தியாயர் சாமிநாத ஐய ரவர்களொருவராவர். அவர்கட்குப்பின் எந்த ஆதீனத்திலிருந்தாவது நன்றாய்க்கல்விபயின்றவர்கள் வந்திருப்பதாய்த் தெரியவில்லை. எல்லா ஐச்வரியவந்தரிலும் மடாதிபதிகள்மட்டுமே இப்படிப்பட்டவிஷயங்களில் ஏராளமானபொருள் செலவழிக்குந்தகுதியும் கடப்பாடும் உடையவர்க ளென்பதை யாரால் மறுக்கமுடியும். அப்படியிருந்தும் அவர்களால் இத்தமிழ்ப்பாஷை பராமுகம்செய்யப்படுவதைநோக்குங்கால் இன்னும் இப்பாஷையின்விர்த்திக்கு ஏற்றகாலம்வரவில்லையென்றே மனம் மிகவும் கிலேசத்தோடு எண்ணத்துணிகிறது.

இப்போது திருவாவடுதுறையிலுள்ள ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகரவர்கள் கல்விஅறிவால் எவ்வளவோ சிறந்தவர்களாயிருந்தும், தமிழ்ப்பாஷையில் அளவிறந்த ஆராய்ச்சிகள்செய்தும் அப்படிப்பட்ட அரியவிஷயங்களைப் பிறர்க்கு உபயோகப்படுமாறு இன்னும் வெளியிட் டிலர். அவர்களிடத்து இத்தமிழ்ச்சங்கத்தார் தெரிவித்து அவர்கள் கண்டுள்ளவிஷயங்களை வெளியிடுமாறுசெய்தால் அது தமிழுலகிற்கு ஓர் பேருபகாரமாகும். இத்தகையதமிழ்ச்சங்கம் ஒவ்வொரு பெரியநகரங் களிலும் ஏற்பட்டு இக்கரந்தைத்தமிழ்ச்சங்கத்தார்போன்று ஒவ்வொரு சங்கத்து அங்கத்தினர்களும் ஊக்கத்தோடு பாஷையின்விர்த்திக்குப் பாடுபடுவாரயின், தமிழ்ப்பாஷையை முன்னிருந்தபெருமையிலேயே அதிசீக்கிரத்தில்வைக்கலாமென்பதற்கு எவ்வளவும் ஐயமில்லை.

இத்தமிழ்ச்சங்கத்துவேலைகளுள் இதரபாஷையிலுள்ள உயர்ந்த புத்தகங்களை எளியநடையில் மொழிபெயர்த்துத் தமிழ்மக்கட்கு உதவ வேண்டுவது ஓர் பெரியகடமையாய்க் கருதவேண்டும். அப்படிப்பட்ட முயற்சி மேற்கொண்டுசெய்வதற்கு அநேகம் ஆங்கிலம்கற்றோரும் உடன்தையாயிருப்பரென்று எண்ணுகிறேன். இக்காலத்தில் ஆங்கிலம் கற்றவர்கள் தாங்கள் பரீக்ஷையில் தேறுவதற்குமட்டுமே தமிழ்ப்பாஷை யைப்படிப்பதன்றி அப்பாஷையிலுள்ள அரியவிஷயங்களை அறிவதற்குப் பெரும்பான்மையோர் முயல்வதேயில்லை. சமீபத்தில்நடந்த மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் வருடக்கொண்டாட்டத்தின்போது உபந்யாசம் செய்த ப்ரொபசர் (Professor) சுந்தரராமையரவர்கள், கனம் வி. எஸ். ஸ்ரீநிவாசசாஸ்திரிகள், தூத்துக்குடி வக்கீல் சோமசுந்தரபாரதிகள் இப் படிப்பட்டவர்கள் சிறந்த ஆங்கிலம்கற்றோராயிருந்தும், அவர்கள் உபந் யாசத்தால் அவர்கள் எவ்வளவோ தமிழபிமானமும் பாஷாஞானமும்

உடையவர்களென்பதை அறிந்து எல்லோரும் மிக்க அதிசயத்தோடு கூடிய களிப்பையடைந்தார்கள்.

ஆனல், தமிழ்ப்பாஷையை உபபாஷையாய்க்கொண்டு ஆங்கிலம் கற்றுப் பரீக்ஷையில் தேர்ந்தவர்களின்எண் எத்தனை. மேற்கூறியவர்கள் போன்ற ஆங்கிலத்திற் சரியானபாண்டித்தியத்தோடுகூடத் தமிழ்ப் பாஷையில் நிரம்பியகல்வியும் உடையார்களின்எண் எத்தனை. இதை யோசிக்குமிடத்து ஆங்கிலம்கற்றோர்கள் தாங்கள்கற்ற அளவிற்குமேல் தமிழ்ப்பாஷையில் விஷயங்கள் உள்ளன என்ற எண்ணம் அவர்கட்கு உண்டாகவேண்டுமென்பதும், தமிழ்ப்பாஷையையே கருதிப்படித்து அதிற் சிறந்த தகுதியடைந்த தமிழ்க்கலைவல்லாரிடத்து ஆங்கிலம் கற் றோர் எவ்வளவு மரியாதையுடனும் அன்புடனும் அவர்களின் கல்வி ஷயங்களில் மதிப்புடைமைகாட்டவேண்டுமென்பதும் நான்சொல்லாம லே தங்கட்கு வெளியாகும். அப்படிப்பட்ட எண்ணங்கள் மாறுபட் டிருப்பதை நான் அநேக இடங்களிற் கண்டிருப்பதனல் அவ்வித எண்ணங்கள் எவ்வளவுபிசகு என்பதை இங்குச் சொல்லத்துணிந்தேன். சமீபத்தில் ஆரியம் திராவிடமென்ற இரண்டுபாஷைகளின்காரணமாய் அநேகவிவாதங்கள் ஏற்பட்டுள்ளது யாரும் அறிந்ததே. இவ்விஷயத் தில் அபிப்பிராயங்கள் வேறுபட்டுள்ளனவாயினும், நான் அறிந்தவரை, ஆரியர் திராவிடர் என்ற பிராமணர் தமிழர் இவர்கள் இருவரும் முற் காலந்தொட்டே ஒற்றுமைபுடனேயே ஒருவரையொருவர் தழுவிவந் திருக்கிறார்களென்பதை நிச்சயமாய்ச் சொல்லலாகும். அகஸ்தியர் தமிழர், தொல்காப்பியர் தமிழர் என்ற விவாதங்களும், இவர்களின்பேர் முதலியசொற்கட்குப்புதிதானமூலம்கற்பித்தலும்,இன்னும்இத்தகைய புதுமாறுதல்களே உண்டுபண்ணுதலும் தமிழ்ப்பாஷையின்விர்த்திக்கு அநுகூலமானவைகளாகுமென்று எனக்குத் தோற்றவில்லை. இதுவிஷய மாய் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் சென்ற வருஷக்கொண்டாட்டத்தில் எனதுநண்பர் சோமசுந்தரபாரதிகள் மிகவும் அழகாய் எந்தவிதத்தா லும் யாரும் மறுத்தழிக்கமுடியாதவிதமாய் அநேகம் உபமானங்களுட னும் மேற்கோள்களுடனும் மிக அழகாகவும் தெளிவாகவும் செய்த பிரசங்கத்தை அப்படிப்பட்ட வேற்றுமை உண்டுபண்ணும்கூட்டத்தார் கேட்டிருந்தால் அவர்களும் அவர்களுடைய கொள்கைகளை மாற்றிக் கொள்வார்களென்றே நம்புகிறேன். ஆரியர்கள் திராவிடபாஷையை

மேற்கொண்டு அதனிடத்து ஈடுபட்டுத் திராவிடரோடு சேர்ந்து பாஷையின்விர்த்திக்கு உழைப்பார்களேயானால் அவர்களைப் புறம்பே தள்ளுவதனால் அடையும்பயன் என்ன. ஆனால் ஆரியம் திராவிடம் என்ற இரண்டுபாஷைகளுள்ளும் திராவிடபாஷையை ஆரியர்கள் மேற் கொண்டு அதனிடத்து ஈடுபட்டு அதில் மிக்க புலமையும் உடையராய் இருந்திருக்கிறார்களென்பதை எண்ணுங்கால் நாம் எல்லோரும் திரா விடபாஷையி னுயர்வை ஆரியபாஷையைக் குறைத்துச்சொல்லாமலே மிக்க அன்போடுபாராட்டலாகும். எனக்கு நம்தமிழபிவிர்த்தியின்விஷய மாயுள்ள சில அபிப்பிராயங்களைத் தங்கட்கு இப்போது நான் தெரிவித் துள்ளேன். இவைகளில் எந்தவிஷயங்கள் உங்கள்எல்லோருக்கும் உடன் பாடாயுள்ளனவோ அவைகளைத் தாங்கள் தீரக்கருதி அதன்படிசெய்ய வேண்டிய ஏற்பாடுகளைத் தாங்கள்செய்யவேண்டுவதாய்க் கேட்டுக் கொள்வதோடு, தாங்கள் இச்சபைக்குத் தலைமைவகிக்கும்கௌரவத்தை எனக்கு அளித்ததற்காக எனது என்றும்மறவாத நன்றியையும் தங் கட்குச் செலுத்துகிறேன். சுபம்.

குறுந்தொகை.

அச்சிடப்பட்ட குறுந்தொகையிலே நமக்குத்தோன்றும் பாடாந் தரங்களுள்ளே சிலவற்றையும், உரையிலே நமக்குத்தோன்றும் வேறு பாடுகளுள்ளே சிலவற்றையும் ஈண்டுக் காட்டுதும். அவை குறுந் தொகையும் உரையும் படிப்பார்க்கு உறுந்துணையாகுக.

நோமென்னெஞ்சே (கவி-ச) என்பது நோமேகெஞ்சே எனவும், ஓயான் (சு) என்பது ஓர்யான் எனவும், காப்பாடும்மே (கூ) என்பது கரப்பாடும்மே எனவும், கூன்முள் என்பது கூர்முள் எனவும், பரிக்கும் (டுக) என்பது பரக்கும் எனவும், இடைபட என்பது இடைப்பட எனவும், முயங்கற்குமினிதே (சூஉ) என்பது முயங்குவமினிதே எனவுஞ் சிலபிரதிகளில் வரைந்திருத்தல் கண்டாம்.

இன்னும், விரிந்திலங்குவெண்பல் (டுஉ) என்பது நிரந்திலங்கு வெண்பல் எனவும், நாடுநாள் (சூகூ) என்பது நடுநாள் எனவும், அரிப் பவர்பாம்பின் (சூகூ) என்பது அரிப்பவர்ப்பிரம்பின் எனவும், அஞ்சிக்

கொன்முனை (கக) என்பது அஞ்சிகொன்முனை எனவும், அரும்பவிழ் (கசக) என்பது அடும்பவிழ் எனவும், சிதைய என்பது சிதைஇ எனவும், மின்னுயிரிழந்தே என்பது மன்னுயிரிழவே எனவும் அப்பிரதிகளிற் கண்டாம்.

செங்களம்படக்கொன்று (க) என்புழிச் செங்களம் என்பதற்குச் "செழிய போர்க்களம்" என்றும், குருதிப்பூவின் என்பதற்குக் "குருதியைப்போன்றபூக்கும்பூ" என்றும் உரைகூறல் இயையுமா? செங்களம்-யுத்தகளம். "செருக்களமடுகளஞ் செங்களம்" என்பது பிங்கலம். குருதி-சிவப்பு. இவை செம்பொருள்களல்லவா?

கொங்குதேர்வாழ்க்கை (உ) என்னுங்கவியிலே காமஞ்செப்பாது என்பது விரும்பியதைச்சொல்லாது என இரண்டாம்வேற்றுமைப் பொருள்படத் தொகுவதன்றி "விருப்பத்தாற்கூறுது" என மூன்றும் வேற்றுமைப்பொருள்படவுந் தொகுமா?

கூந்தலினறியவும் என்பதற்குக் கூந்தலினுமணமுடையனவும்என உரைகூறி ஐந்தனுருபு உவமப்பொருள் என்றலும் பொருந்துமா?

"நிலத்தினும் பெரிதே வானினு முயர்ந்தன்று-நீரினு மாரள வின்றே" (ங) என்புழி நீரினுமாரளவின்றே என்பது அளவினுற் கடலினும்மிக்கது என்னும் பொருட்டன்றே! அதற்குக் கடலினும் அரிய அளவினையுடையது என உரைகூறலும் இயையுமா? இங்கே ஆரைக்கிளவி "அசைநிலைக் கிளவி யாகுவழி யறிதல்" என்ற தொல்காப்பியவிதிப்படி அறியநின்றது என்றல் பொருந்தாதா?

அதுகொறோழி (ஙி) என்னுங்கவியிலே மெல்லம்புலம்பன் என்பதற்கு "மெல்லியகடற்றுறைவன்" என்றதும் இயையுமா? மென்மை எதனிலிசேடித்துநின்றது? "மெல்லங்கழி என்பதுஉம் ஒரு பண்புத் தொகைமுடிபு" என்ற பேராசிரியர்கருத்து யாது?

வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின் (கஅ) என்னுங்கவியிலே வேரல் வேலி என்பதற்கு மூங்கிலாலாகியவேலி என்றவன் முந்தூழ்வேலிய (உங) என்பதற்கு 'முந்தும்முறைமையாகியகாவல்' என்ற தென்னை? முந்தூழ் என்பது மூங்கிலன்றே! மூங்கில் என்பதுவே நன்று.

இங்ஙனம்

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை.

தமிழர் ஆரியரே.

ஆரியதேசம் இமயமுதல், கன்னியாகுமரிவரையுமுள்ளதேசமாம். அதில் இமயமுதல் விந்தமலைவரைக்குமுள்ளபகுதி ஆரியாவர்த்தமெனப் படும். (மநு. 11. 22.) ஆரியதேசமே ஆரியர்க்குப் பூர்வமுதலாக வரிமையுள்ளதேசம். விந்தியமலைக்குத்தெற்கே குமரிவரையுமுள்ள பகுதி தக்ஷிணமெனப்படும். ஆரியர்கள் மிகநெருங்கிக் குடிகொண்டிருந்த மையால் உத்தரதேசம் ஆரியாவர்த்தமெனப்பட்டது. ஆவர்த்தம் என் பது குடிநெருங்கியவிடம். 'தக்ஷிணதேசத்திலே நருமதைக்கும் கோதா வரிக்கு மிடையேயுள்ளபிரதேசம் தண்டகாரணியமெனப்படும். இத் தண்டகாரணியத்துக்குத்தெற்கின்கண்ணே குமரிவரையுமுள்ளதேசம் தமிழகமெனப்படும். தமிழகம் இடையிடையே சிறியகிராமங்களும் காடுகளுமுடையதாயிருந்தது. தமிழகத்திலே அகத்தியர்வரும்போது குடிகளிருந்தார்களென்பது காஞ்சிப்புராணத்தால் நன்குதுணியப்படும். அதுமாத்திரமன்று; அவர் தாம்புகுந்தநாட்டிலுள்ளாரோடு பயிலும் போது அவர்கள்பாஷையையும் நன்காராய்ந்தவராதல்வேண்டுமன்றே. அதனை ஆராயப்புகுந்து அடைவுபிறழ்ந்தோ ஒதற்கெளிதாகாதோ கிடந்த பூர்வஇலக்கணத்தை மிகச் சிறப்பமையவிரித்து அகத்திய மெனத் தம்பெயராற்செய்தமையாலுந் துணியப்படும். வேற்றுநாட்டிற் புகுந்து அந்நாட்டாரால் நன்குமதிக்கப்படவிரும்பும் புலவர் அந்நாட்டுப் பாஷையைக்கற்று நூல்செய்தல் இயல்பு. வீரமாமுனிவரென்னும் பெஸ்கி, அவர்க்குப் பன்னெடுங்காலத்துக்குமுன்விளங்கிய யவனாசாரியர், போகர், என்னும் அந்நியதேசத்தார் இந்தியாவில்வந்ததும் நூல்செய்த தும் நோக்கத்தக்கன. இவர்கள்பெயர்கள் இன்றும் நின்றுநிலவுகின்றன. அதுநிற்க,

ஆரியர், ஆசியகண்டத்தின் மத்தியப்பிரதேசத்தில் நெடுங்காலம் வாழ்ந்திருந்து பின்னர்ப் பிரிந்து பலதிசைகளிலுஞ்சென்று குடியேறிய ஒரு மனிதகணத்தினரென்பது ஐரோப்பியபண்டிதர்கொள்கை. ஆயி னும் அப்பண்டிதர்களும் மத்தியஆசியாவென அநுமானிக்கின்றார்களே யன்றித் திட்டமாகத்துணியவில்லை. (The ancestors of the Aryan

races of Europe and Asia are believed by many to have had their seat in Central Asia—Hints on English Etymology—Charles Annandale, M. A., L. L. D.) கிருஷ்டியாதிசம்பவங்களைக் கிரமமாகவெடுத்துக்கூறும் மதநூல் ஆரியர்க்குரியதேசமிதுவென்றும், அதற்கெல்லையிவையென்றும், அஃது ஆரியாவர்த்தமெனப்படுமென்றும், மிக்கதிட்பநுட்பமாகக் கூறியிருக்கின்றமையால் ஐரோப்பியபண்டிதரது வெள்ளாமானத்திலும் மதநூற்கூற்று மிக்கவலியுடைத்தன்றே. பூர்வத்தில் ஆரியர் வேறிடத்திருந்து ஆரியாவர்த்தத்துக்கு வந்ததாகப் பிரபலநூல்களிற்கூறப்படவில்லை. ஆரியாவர்த்தம் என்னுஞ் சொல் ஆரியர் நெருங்கிக் குடிகொண்டவிடமெனப் பொருள்தருவதென மேலேகூறப்பட்டது. இதனால் உத்தரம் குடிப்பெருக்கமும் தக்ஷிணம் குடிச்சுருக்கமுமுடையனவென்பது பெறப்படும். அதனால் உத்தரத்தில் ஆரியர் காலந்தோறும் பெருகினர். பெருகுந்தோறும் எல்லைகடந்து தென்னாட்டிலுஞ்சென்று குடிகொள்வாராயினர். "ஒருகாலத்து மேருத் தாழ்ந்து தெற் குயர்ந்தது. இதற்கு அகத்தியனுரே ஆண்டிருத்தற் குரியரெனத் தேவர்களால் வேண்டப்பட்டதும், அவ்வாறே பதினெண் கோடிவேளிருள்ளிட்ட அருவாளரையு முடன்கொண்டு அகத்தியனார் தென்னாட்டில்வந்து வதிந்தார்" என்பதும் மேற்கூறியதை வலியுறுத்தும்.

தெற்கின்கண்ணே ஆதிதொட்டுவாழ்ந்தஆரியர்க்குத் தமிழும் வடக்கின்கண்ணேவாழ்ந்த ஆரியர்க்குச் சமஸ்கிருதமும் சிவபிரானால் அருளிச்செய்யப்பட்டன. இவ்வுண்மை "இருமொழிக்குங்கண்ணுத லார்முதற்குரவர்" என்னுஞ் செய்யுளாற் றுணியப்படும்.

தமிழைத் தென்மொழியென்றும், சமஸ்கிருதத்தை வடமொழியென்றும் திசைபற்றிவழங்குவாராயினர். இதனால், பூர்வத்தில் இந்த இருமொழிகளுமே ஆரியதேசத்தில் வழங்கினவென்பதும் துணியப்படும். கம்பர் "வடசொற்குந்தென்சொற்கும்வரம்பாகும்—வேங்கடம்" எனக்கூறியது இதனைவலியுறுத்தும்.

இருபாஷையாளரும் ஆரியரேயாதலின், ஒத்தசரீரவடிவமும், ஒத்தகுணமும், ஒத்தகொள்கையும், ஒத்தபழக்கமும், ஒத்தவுடையுமுடையராய்ப் பண்டிதொட்டு வாழ்ந்துவருகின்றனர். இருவர்க்கும்

வேதமொன்றே. புராணமொன்றே. மிருதியொன்றே. இதிகாச மொன்றே. சரியையொன்றே. கிரியையொன்றே. யோகமொன்றே. ஞான மொன்றே.

தமிழர் ஆரியரின்வேறுயின் இவையெல்லாமொத்திரா. மற்றெல் லாம் சார்பினால் ஒருவாறுஒத்திருக்குமெனக்கொள்ளினும், சரீரவடிவம் சிறிதும் ஒத்திராது. மலாயர், சீனர், காப்பிரியர்முதலிய மனுஷகணங் களிலே தமிழர் சேர்த்தெண்ணவும்படார். தமிழர்தாம் எக்கணத்திற் சேர்த்தெண்ணப்படத்தக்காரென்னிற் சுத்த ஆரியகணத்திலேயே சேர்த்தெண்ணப்படத்தக்காரென்பது வெள்ளிடைமலைபோற் றெள்ளி தாம்.

அநாரியர் என் றொருவகுப்பாருளரன்றே, அவ்வகுப்பிலே தமி ழர்சேராரோவெனிற் சேரார். அநாரியராவார் தேகப்பொலிவால் ஆரியரோடொப்புடையரேனும் வேதபாகியராய் அநாசாரமுடைய ராய்க் கோமாமிசம்புசிப்பவராயுள்ளவர். (பௌதாயனர்.) இவ்விலக் கணங்கள் சிறிதுமில்லாமையால் தமிழர் அநாரியரெனப்போகார். பூர் வத்தில் தமிழர் அநாரியராயிருந்து பின்னர் அகத்தியரால் ஆரியராக் கப்பட்டவராகாரோவெனில், வேதம் ஆரியருள்ளும் முதன்மூன்று வருணத்தாருமே ஓதுமுரிமையுடையர். ஆதலின் அநாரியர் வேதம் ஓதுதற்குச் சிறிதும் அருகமில்லாதவரன்றே. அவர்க்கு வேதநெறியை உபதேசித்தலுங் கூடாதன்றே. அன்னோர்பால் அகஸ்தியர்சென்றதும் சென்று வேதநெறியை உபதேசித்ததும் சிஷ்டாசாரத்துக்கும் சாஸ் திரத்துக்கும் விரோதமாமன்றே. அகஸ்தியர் தென்னாட்டிற்புகுந்தது தமிழர் ஆரியரின்னு முரிமைபற்றியேயாம். இதனாலுந் தமிழர் ஆரிய ரென்பது நன்கு துணியப்படும்.

தமிழரும் ஆரியரும் ஜாதியால் ஒருவரேயாயினும் பாஷையால் வேறுயினர். வேறுயினும் சமயத்தாலும் ஆசாரத்தாலும் ஒருவரே.

மூரிமுழங்கொலிநீராணன்கண்டாய்
முழுத்தழல்போன்மேனிமுதல்வன்கண்டாய்
எரிநிறைந்தனையசெல்வன்கண்டாய்
இன்னடியார்க்கின்பம்விளைப்பான்கண்டாய்

ஆரியன்கண்டாய்தமிழன்கண்டாய்
அண்ணுமலையுறையெம்மண்ணல்கண்டாய்
வாரிமதகளிறேபோல்வான்கண்டாய்
மறைக்காட்டுறையுமணாளன்ருனே.

இத்தேவாரத்தால் இருவர்க்குஞ் சிவபெருமானே கடவுள் என்பதும் இனிதுகாட்டப்படும்.

பூர்வத்திலே ஆரியரென்னும்பெயர் பரதகண்டத்திலே வைதிக நெறியுடையராயுள்ளமக்களுக்கெல்லாம் பொதுப்பெயராம். பின்னர் ஆரியாவர்த்தத்திலே ஆரியர் மிக்குப்பெருகிப்பொலிந்தமையால் ஆரியரென்னும்பெயர் அவர்க்குச் சிறப்பாயிற்று. அவர் பேசுமொழியும் ஆரியமொழியென வழங்குவதாயிற்று. பின்னர் அம்மொழிநோக்கி அதுபேசுவார் ஆரியரெனப்பட்டனர். தெற்கின்கண்ணேயுள்ள ஆரியரும் அவர்பேசுந்தமிழ்மொழிநோக்கித் தமிழரெனப்பட்டனர். ஆரியமொழியால்வழிபட்டார்க்கு ஆரியனும் தமிழால்வழிபட்டார்க்குத் தமிழனும் வெளிப்பட்டருள்புரியும் வேதமுதல்வனதுஇயல்பு இத்தேவாரத்தால் வெளியாகின்றது. அதுமாத்திரமன்று, இருமொழியாளரும் வைதிகமாக்களென்பதும், அதனால் அவர்கள் ஆரியமாக்களென்பதும் ஒருதலை.

தத்தம் மொழிப்பெருமைநோக்கிப் பண்டிதருள் ஒருசிலர் எம் ஆரியமொழிசிறந்தது எம் தமிழ்மொழிசிறந்தது என்று ஒருவரோடொருவர் மாறுபடப் பகைத்துநிற்றல் பண்டைக்காலத்துமுள்ளது. இவ்வுண்மை,

"ஆரியனன்றுதமிழ்தீதெனவுரைத்த
காரியத்தாற்காலக்கோட்பட்டானேச்—சீரிய
வந்தணர்பொதியிலகத்தியனாரேனையோர்
செந்தமிழ்தீர்க்கசுவாகர"

என ஈக்கீரர்பாடிய மந்திரச்செய்யுளால் நன்கு துணியப்படும்.

இன்னும் உத்தரத்தாரும் தக்ஷிணத்தாரும் தம்முட் பெண்கொள்ளுதலும் கொடுத்தலும் வழக்கமாகவுடையர்.

ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை.

ஸ்ரீ:

மாட்சிமையோங்கும் ராமநாதபுரம் மஹாராஜா

ஆனரபிள் ஸ்ரீமான்-ராஜாஜேச்வரஸேதுபதியவர்கள்

மஹாசமுகத்தின்மீது

அவர்கள் சென்னைச் சட்டநிருமாணசபையின் மெம்பராக

நியமனம்பெற்றதைப்பற்றிப் பாடிய

வாழ்த்துப்பாக்கள்.

நேரிசைவெண்பா.

1. சீராம நாதனருள் சேர்ந்தோங்கும் செம்மலெங்கோன்
சீராஜ ராஜப்பேர்ச் சேதுபதி—மாராஜ!
சீரொன்றச் சேர்ந்தமர்ந்தாய் சென்னைநகர்ச் சட்டசபை
கே*ரின்றி மெம்பர் நிலை.

2. மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க மாதலைவ! மாசில்
மதுரத் தமிழ்நாட்டு மன்ன!—துதியுறுநீ
சென்னைக் கவர்னர்சபை சேரத் தமிழ்மொழியும்
மன்னும் மகிமை மலிந்து.

3. ஆண்டில் இளையாய்! அறிவாற்ற லோடுதன்னு
டாண்ட அனுபவத் தாலிளையாய்†!—ஆண்டகைநீ
சார்தலால் அந்தச் சபைசிறக்கும்; நீயுமதைச்
சேர்தலால் சேர்ப்பாய் சிறப்பு.

4. தண்முத்துந் தண்கடலும் தண்டமிழும் தண்மையொடு
உண்மைத்தாம் சைவ உயர்நெறியும்—ஒண்மைபெறும்
சேதுவளச் சேர்ப்ப!‡ இனிச் சேர்ந்தொளிர்க இச்சபைபோல்
ஏதமில்பல் சங்கத் தினிது.

5. செல்வத்தாற் கல்வியினாற் செந்தமிழ்போற் றுங்கிறனால்
மல்குபுகழ் வாய்ந்தநின் மாண்மரபோர்—தொல்லை
அணிகிலாச் சீர்த்தி அணிந்துபய¶ வம்ச
மணிவிளக்காய் வாழ்க மகிழ்ந்து.

வே. முத்துஸாமி ஐயன் எம். ஏ. எல். டி.

பள்ளிக்கூட உதவிப்பரிசோதகர்,

அறப்புக்கோட்டை.

---

* நேரின்றி - போட்டி யொருவரும் இல்லாமல்.
† இளையாய் - எதிர்மறை (இளைக்கமாட்டாய்).
‡ சேர்ப்ப - கடற்கரையுடையாய்.
¶ உபயவம்சம் - இருவழியும், தாய்வழியும் தந்தைவழியும்.

கல்விப்பயிற்சிக்குரியது தாய்மொழி*

பெரியோர்களே!

நாம் இன்று ஆராயப்புக்க விஷயம், "கல்விப்பயிற்சிக்குரியது தாய்மொழி" என்ப துணர்வீர்கள். இவ்விஷயத்தைப்பற்றி விவகரிக்கப் புகுமுன்னர் இச்சொற்றொடராற் குறிக்கப்படும்பொருளை அறிந்து கொள்ளுவோம்.

மொழி என்பது, மாந்தருள் ஒருவர்கருத்தினைப் பிறரொருவருக் குத் தெரிவிக்கும் கருவியாயுதவுவது; மக்களை விலங்கினின்றும் வேறு படுத்திவிளக்குவது; பெரியார்கண்டுணர்ந்த அரும்பெரும் உண்மைக ளைப் பிறர்க்குப் பயன்பெறுத்தி உய்விக்கும்கருவியாவது.

இனி, உலகில் வேறுவேறுதேயத்தில் வேறுவேறுமாந்தரும் தத் தம் நாகரிக அளவிற்கேற்பத் தனித்தனிமொழிகள்வகுத்து அவைகளின் உதவிகொண்டு தம்முள் அளவளாவிக் களித்துவாழாநிற்பர். இவ்வா று வகுக்கப்பட்டமொழிகள் அவ்வந்நாட்டினர்க்குத் தாய்மொழிகளாகின் றன.

இனி, கல்வி என்பது அறிவு, வித்தை எனப் பொருள்படும். இது "கல்"என்னுந் தாதுவினின்றும்பிறந்தது. கல்லுதலாவது தோண்டுதல், எனவே கல்வியாவது விஷயங்களை ஆராய்ந்தறிவதாம். இவ்வாராய்ச்சி தானும் மனிதர்கள் நாகரிகநிலை எய்தப்புக்ககாலந்தொடங்கி நிகழப் பெற்றுவருகிறது. இவ்வாறு ஆராய்ந்துகாணப்பெற்றன நூல்களிற் பொதிந்துவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே கல்வியாவது நூல்களைக் கற்றுணர்தலாம். இத்தகைய கல்வியறிவினைத்தேடுவதற்குத் தாய் மொழியே சிறந்தகருவி என்பது இன்று நாம் காணக்கிடக்கும்விஷய மாகும்.

---

* இது, கரந்தைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஐந்தாம்வருடக்கொண்டாட்டத்தில் இராமநாதபுரம் ஸமஸ்தாநாதிபதியும், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் அக்ராசநாதி பதியுமான ஆனரபிள் ஸ்ரீமத்-ராஜராஜேச்வரசேதுபதி மஹாராஜா அவர்கள் அக் ராசனத்தின்கீழ் ஸ்ரீமத்-இராதாகிருஷ்ணபிள்ளையவர்களாற் படிக்கப்பட்டது.

இப்பொழுது நமதுபள்ளிக்கூடங்களில் கல்விப்பயிற்சிக்கு ஆங்கிலத்தையே முக்கியகருவியாக உபயோகிக்கின்றனர். நங்தேயம் கீழிந்தியாவர்த்தகக்கூட்டத்தாரின் ஆளுகையிலிருந்தபோது பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டின் துவக்கத்திற் கல்வியானது தாய்மொழிகளிலோ, அன்றி ஆங்கிலத்திலோ, கற்பிக்கப்படவேண்டியதென்பதைப்பற்றிப் பெரியதோர்ஆசங்கை நிகழ்ந்தது. சுமார் 12 வருஷம் இவ்வாதம் நிகழ்ந்து கடைசியாக 1835-ஸ்ரீ பெண்டிங் பிரபு அவர்கள்காலத்தில் பிரதமவருப்புக்களிற் பாடங்கள் தாய்மொழியில் நடைபெறினும் உயர்தரக்கல்வி ஆங்கிலத்திலேதான் போதிக்கப்படவேண்டுமென்று முடிவுசெய்யப்பெற்றது. இத்தீர்மானத்தால், தாய்மொழிகள் விசேஷமாக வலிகுன்றிச் சீரிழக்கப்பெற்றன.

மொழி என்பது விஷயங்களை அறிவதற்குக் கருவியாயுள்ளதென்று நாம் கண்டாமன்றே? இப்பொழுது, தாய்மொழியும் பிறமொழியும் என இருமொழிகள் உளவாக, நம் கல்வியறிவினைப் பெருக்கிக்கொள்ள எம் மொழியினைத் துணைக்கோடாகக்கொள்ளுவது சிறப்புடைத்தென்பது கடா.

தாய்மொழியோ நாம் குழவிப்பருவத்தொட்டுப் பயின்றுவந்தது; பாலொடு அருந்தி, சோறொடு அயின்று, துயிலொடு உறங்கியதாம்; இன்பிலும், துன்பிலும், யாண்டும், என்றும், நம்மொடு பயிலுவதாம். இக்கருவியினை விசேஷமாக வருந்தித் தேடப்பெறுவதும் வேண்டுவதில்லை; தேடுவதில் அளவுமிஞ்சியபொருட்செலவும் இன்று. பழக்கினாலும் இயல்பாலும் குணத்தாலும் தாய்மொழிக்கருவியினை உபயோகிப்பதிலும் மிகக் கைவந்துள்ளோம். பிறமொழிக்கருவிகளோ, மிகவரிதில்முயன்றே பெறப்படுவன; அளவில் ஊதியச்செலவு நிகழ்விப்பன; அன்றி இவ்வாறு வருந்திப்பெறினும் அவைகளைக் கையாடுவதிலும் வல்லேமல்லேம். தாய்மொழிகளால் விஷயங்களை உணருமாறுபோற் பிறமொழிகளால் அறியுமாறில்லை. சுருங்கச்சொல்லிற் பிறமொழிவாயிற் கல்வி கேவலம் உயிரற்றசெய்கையாகும். இதுமட்டுமோ? அன்னியமொழிகளால் நுண்ணியஆராய்ச்சிகள் நிகழ்த்துவதும், அரியவிஷயங்களைக்கற்றுணர்வதும், நமதிளமாணவர்களின்மூளைக்கு அளவில்லாச் சுமையைக் கொடுக்கின்றன. ஆகையான் அவர்கள் மேலும் மேலும் கற்றுத் தேறவியலாதவர்களாவதோடு,அவர் சரீரசுகங்குன்றி விரைவில்

முடிவுமெய்துகின்றனர். நமதுமாணவர்கள் தாய்மொழியிலேயே கல்வி பயிலுவதென்றால் அவர்கள் பிறமொழிகளைக்கற்றுத்தேறுவதிற் செலவாகும்காலத்தையும்பணத்தையும்காப்பாற்றிக்கொள்வதோடு அதனால் எய்தப்பெறும்அளவிறந்தபிரயாசத்தையும்நீக்கிக்கொள்வார்களன்றோ?

இக்கருத்தினையே சென்றவாண்டு சென்னைச்சர்வகலாசங்க உயர் தரப்பரீக்ஷைகளில்தேறிய மாணவர்களுக்குத் தகுதிச்சீட்டு அளிப்பதற் காகக்கூடிய மகாசபையில் கனம் Harold Stuart தரையவர்கள் பின் வருமாறு தெரிவித்தார்கள்:—

"நமதுபரீக்ஷைகளில் எவ்வளவுபெயர்கள் தவறிப்போகிறார்க ளென்பது எனக்குச் சிறிதும் ஆச்சரியமில்லை; இத்தனைமாணவர்கள் தேறுவதே எனக்கு வியப்பைவிளைப்பதாகும்! உங்களிற் பெரும்பாலார் உமக்கு உரியதல்லாததொரு அன்னியமொழியிற் கல்விகற்கவேண்டி யிருக்கிறது. 240 லக்ஷம் தெலுங்கர்களும், 180 லக்ஷம் தமிழர்களும் தங்கள் கல்வியிற் பெரும்பாகத்தை அன்னியமொழியொன்றின் உதவி கொண்டே தேடவேண்டுமென்பது நம்புவதற்கும் மிகக்கடினமாயிருக் கிறது. இவ்வளவுதொகையுள்ளசனங்களின் தாய்மொழியைமாற்றுவ தென்பது அசாத்தியம். இவர்கள் கல்வியிற்பெரும்பாகம் பிறமொழி யொன்றின் உதவிகொண்டேதேடப்பெறவேண்டியதாயின், கல்வி அவர்கள்மாட்டு இலேசாகப்பரவுவதற்கில்லை. பிள்ளைகளுடைய முயற்சி யெல்லாம் மொழியைக்கற்பதிலேயே செலவாய்விடுவதன்றி, நூல்களிற் கூறப்படும்விஷயங்களை அறிவதற்குச் சக்தி ஒன்றும் இல்லாதுபோய் விடுகிறது. இத்தலையபழக்கம் வீணே காலத்தையும் அறிவையும் செலவுசெய்விப்பதன்றி யாதும் பிரயோசனம் உள்ளதாகத் தெரிய வில்லை."

கின்னுண்முன்னர் மதுரையிற் கல்விப்பயிற்சிசம்பந்தமாகக்கூடிய மகாசபையில் (Educational Conference) சபாநாயகம்வகித்த ஸ்ரீமான் P. T. சீனிவாசையங்கார் அவர்களும் இவ்வபிப்பிராயத்தைத் தழுவியே பேசினார்கள். கனம் ஹார்டிங்பிரபு அவர்கள் சென்றவாண்டு லாகூரில் விலங்குகளின் சிகிச்சாமுறைமைகளைப்பற்றிப்போதிக்கும் பாடசாலையொன்று தாபகமானபோது பிறபாடசாலைகளைப்போலாது அங்குத் தாய்மொழியிலேயே மாணவர்களுக்குக் கல்விபோதிப்பதாகச்

செய்திருந்த ஏற்பாட்டினைப்பற்றி மிக வியந்து பேசியுள்ளார்கள். உலகெலாம்போற்றும் மகாபண்டிதரான கனம் இராமேந்திரநாத் டாகூர் அவர்களும் தாய்மொழியிற்கல்வியே சிறந்ததெனக்கொண்டவர்களென்பது அறிஞர்பலரும் நன்குணர்ந்ததொன்றும். இவ்வாறு பிரபல அறிஞர்கள்பலரும் பிறமொழியிற் கல்விபயிற்றுவது அவசியமில்லாதபாரத்தை நம இளமாணவர்களுக்குக்கொடுத்து அவர்களுடைய அறிவாற்றல்கள் நன்குபிரகாசியாது கெடுக்கிறதென்று அபிப்பிராயப்பட,திருவல்லிக்கேணிப் பெண்பாடசாலையிற் கல்விப்பயிற்சி ஆங்கிலத்தில்நிகழ்வதைப் பற்றிச் சிலமாதங்களுக்குமுன் சென்னைச் சட்டநிரூபணசபையில் எழுந்த ஆசங்கைக்கு விடையளிக்கமுயன்றசென்னை வித்தியாலாகாத்தலைவர் கனம் Stone துரையவர்கள் இதற்கு முற்றும் முரண்படப் பேசியமை மிகவும் வியப்பை விளைப்பதாகும்.

நமது இந்தியநாட்டிலுள்ள தாய்மொழிகளுள், பல மிகப்பழமை வாய்ந்தனவும் அளவற்ற இலக்கிய விலக்கணக்கிரந்தங்களையுடையனவுமாவன. தாய்மொழிகளில் அமைந்துள்ளநூல்கள் அவ்வம்மொழிக்குரிய இனத்தார்கண்டறிந்த உயர்ந்தகருத்துக்களையும், அவருட்பெரியார்பலரும் போதித்த அரும்பெரும் உண்மைகளையும் அடக்கிநிற்பனவாம். இவைகள் யாவும் அவ்வவ்வினத்தினர் உலகில் முன்னேற்றமடைவதற்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுவன. இத்தகைய இலக்கியங்களைப் படித்துத்தேறி அவைகூறும்வழியொழுகி மாந்தர் முன்னேற்றமடைவது தாய்மொழிப்பயிற்சியினாலேயே எய்தப்பெறுவதொன்றும். இவ்வுண்மையினை நன்குணர்ந்தன்றே ஸ்ரீமான் காந்தியவர்களும் தாம் புதிதாகவாரம்பித்த ஆச்சிரமத்தில் தாய்மொழியினையே கல்விப்பயிற்சிக்கேற்றகருவியாகக்கொண்டனர்.

பின்னரும் பாருங்கள்! ஒவ்வொருமொழியும், ஒவ்வொருநாடும், ஒவ்வொருமக்கட்டொகுதியும் உலகின்நாகரிகத்தைவளர்க்கும்தொழிலில் உரிமைபூண்டனவாம். அவ்வம்மக்கள், நினைத்தவுங் கண்டவும், அறிந்தவும் அவரவர் தாய்மொழியிலேயே பொதிந்திருக்கின்றன. ஆகவே, உலகின் நாகரிகவளர்ச்சி, அதன்மாட்டு உலவுகின்ற அவ்வத் தாய்மொழியின்வாயிலானே தொழிற்படுவதன்றிப் பிறவாற்றான் இயலாததாகும்.

அன்றியும், நம தருமைத்தாய்மொழிகள் நஞ்சிறுவர்களின்கல்வியில் ஏற்றஸ்தானத்தைவகிக்கப்பெறுமையால் அவை பெரிதும் வளர்ச்சி குன்றித் தேய்ந்தொழியக்காரணமாகின்றன. ஒரு தேயத்தின் உயர்வும் அதற்குரியமொழியின்வளர்ச்சியும் ஒன்றற்கொன்று நீங்காத சம்பந்த முடையனவென்பது சரித்திரநூல்வல்லுநர் நன்கறிந்தஉண்மையாம். நமது தாய்மொழியின் ஒளி குன்றி நாளும் தேய்ந்துவருவதாயின் நமது நாடும் தனதுபொலிவிழக்கக்காரணமாமன்றே. இத்தகைய சம்பவம் நமதுமுயற்சிக்குறைவினால் ஏற்படுவதாயின், உலகிலுள்ள பற்பலநாட்டினரின்வரிசையில் நாம் சற்றும் ஆண்மையற்றவர்களாகவன்றே காணப்பெறுவோம்! தம்மையீன்ற நாட்டின் பெருமையினையும் தம் ஆண்மையினையும் ஒருங்கிழக்கத்துணிபவர் நம்மவருள் யார்? வீரவெற்றிகாட்டி அரசவாகைசூடித்திகழ்ந்த தமிழ்ப்பெருவேந்தர்களின் வழித்தோன்றல்களாகிய நாமோ இவ்விழிதகைக்கு ஆளாகுவோர்?

கல்வியின்நோக்கமாவது உலகிற் பற்பலவிஷயங்களை ஆய்ந்தறிவதும், நற்குணநற்செய்கைகள் அமையப்பெறுவதும், அறிவாற்றல்களை நம்மாட்டுப் பெருக்கிக்கொள்வதுமாம். பிறமொழிப்பயிற்சி சர்வகலாசங்கத்தினர் நியமிக்கும் பரீக்ஷைகளில் தேறுவதற்குமட்டும் பழக்குவதன்றி வேறுவிசேடப்பிரயோசனம் பயப்பதைக் கண்டிலம். இப்படிப் பெல்லாம் பள்ளிக்கூடத்தோடே நின்றுவிடுகின்றன. ஆயுள்முற்றும் நிலைத்திருந்து நம்பால் இயற்கையிலேயே அமைந்துகிடக்கும் ஆற்றல்களைக்கிளப்பி நம் வாழ்நாளைப் பயன்பெறுத்துவதில்லை.

கல்வியானது பிறமொழிவாயிலாய் எய்தப்பெறுங்கால் அதற்குரிய சக்தி எங்கேயோபோய்விடுகிறது; நமக்குப்பழக்கமில்லாத ஆகாரங்களைச் சாப்பிடுங்கால் அது எவ்வாறு சீரணமாகாதுவெளிப்படுகிறதோ அவ்வாறே கல்வி பிறமொழிவழிப்பெறின் அஃது நமக்குரியதாய்நின்று பயன்பெறுத்துவதில்லை.

அறிவுடைப்பெரியீர்!

இதுகாறும் நாம் தாய்மொழியிற் கல்விபயிலவேண்டுவதன் அவசியத்தினைப்பற்றிப் பேசினேம். இனி இதற்கு ஏதாவது இடர்ப்பாடுகள் உண்டாவென ஆராய்வோம். நம் நாட்டிற் பிறமொழிவாயிலானேயே கல்விகற்கவேண்டுமென்று சாதிப்பவர்கள்கூறும் ஆக்ஷேபணைகள் இரண்

டுண்டு. அவைகள் இந்தியநாட்டிலுள்ள தாய்மொழிகளுள் பெரும்பா லன சாத்திரநூற்கருத்துக்களை வெளியிட ஏற்றவல்லவென்பதும், இவை களைப்போதிப்பதற்கு ஏற்ற பாடபுத்தகங்கள் இல்லை என்பதுமாம்.

பள்ளிக்கூடங்களில் உபாத்தியாயர்கள் பாடஞ்சொல்லிக்கொடுப் பதை நாம் நன்குகவனிப்போமாகில் இவ்வாக்ஷேபங்களுள் முன்னது எத்துணைவலியற்றதென்பது புலப்படும். பிள்ளைகள் விஷயங்களைத் தம் மொழிவாயிலானன்றிப் பிறமொழிகளின்வழியேதான் நன்குணரவல் லவர்கள் என்பது இயற்கைக்கு முற்றும் மாறுனதொருகொள்கை யாம். உபாத்தியாயர்கள் உயர்தரப்பாடசாலைகளில் ஒவ்வொரு சாத்தி ரங்களையும் கற்பிக்குந்தோறும் பிள்ளைகளின் தாய்மொழிவாயிலாலே விஸ்தரித்தக்கூறுவது நம்மவருள், பலர்க்கும் அனுபவசித்தம். இஃ தெவ்வாறாக, தாய்மொழிகள் சாத்திரக்கருத்துக்களை வெளியிட ஏற்ற கருவிகள் அல்லவென்றுகூறுவது யாங்ஙனம் பொருத்தமுடையதாகும்.

இனி இக்கக்ஷியாருடைய மற்றொருகூற்றையும் விசாரிப்போம். அதாவது தமிழ்முதலியமொழிகளில் மேலைநாட்டுச்சாத்திரங்களைக் கற்பிக்கவேற்ற பாடப்புத்தகங்கள் இல்லை என்பதாம். இக்கொள்கையினை உடையார் உலகில் காரியகாரணநிகழ்ச்சிமுறை அறியாதவர்கள் ஆவார்கள். ஓரூரில், உண்ணவோ, உடுக்கவோ, அணியவோ, ஆடவோ, ஒருபொருண்மேல், பொதுவாய்ச் சனங்களுக்கு விழைவுண்டாகுமிடத் தில் கூடியவிரைவில் அவ்வூர்க்கடைகளில் அப்பொருள்கள் வேண்டிய அளவு நிறையப்பெறுவது நாம் தினமும் கண்கூடாகக்காண்பதொன் றும். படிப்பவரின்றிப் பாடப்புத்தகங்கள்எழுத முன்வருவார்யார்? மொழியின்அபிவிருத்திகருதி எழுதத்துணிந்த ஒருசிலபுலவரும் தங்கள் முயற்சியாற் கிடைக்கப்பெறும் ஊதியம் யாதுமின்றியுந் தம் கைப் பொருளுந்தோற்று வருந்துகின்றதும் நாம் அறியாததோ? நமது சர்வ கலாசங்கத்தினர் இப்பொழுது தாய்மொழியினை உயர்தரக்கல்விக்குக் கருவியாகவுக்குமிடத்துப் பாடப்புத்தகங்கள் விரைவில் வெளிவந் தலவுமென்பதற்குச் சற்றும் தடையின்று. தாய்மொழியிற் சாத்திரங் களைப்போதிப்பதற்கேற்ற பாடப்புத்தகங்கள் எழுதுவது அசாத்திய மென்றுகூறுவது முற்றும் தப்பாகும். பங்காளபாஷையிற் சரித்திரம், பூகோளம், இரசாயனம், பீஜகணிதம், நிலவளவைநூலாதிய பலசாத்தி ரங்களிலும் பாடப்புத்தகங்கள் ஏற்படவில்லையா? பரோடா இராச்சி

யத்தில் "கலாபலன்" என்னும் கைத்தொழிற்பாடசாலையில் மேனாட்டுச் சாத்திரங்கள் அத்தனையும் தாய்மொழியிலேயே போதிக்கப்பெற வில்லையா? வெகுநாள்வரையில் மிகவும் சாதாரணநிலையிலிருந்த சப்பானியமொழியில் இப்பொழுதேறப்பெறுத மேனாட்டுச்சாத்திரநூல் யாதுளது?

1882-ம்வரு சப்பான்தேயத்துப் பிரதானமந்திரியாகிய கனம் கவுண்ட். ஓகூமாபிரபுஅவர்களால் வசீடா (Waseda) சர்வகலாசங்கம் தாபிக்கப்பெற்றபொழுது அதிற் போதிப்பதெல்லாம் தாய்மொழியிலேயேயிருக்கவேண்டுமென்பது அதன் தாபகருடையநோக்கங்களுள் ஒன்றும். அப்பொழுது அம்மொழியில் ஏற்ற பாடப்புத்தகங்களில்லாதது அவர்கொண்டகருத்தினைநிறைவேற்ற ஓர் பெருந்தடையாயிருந்தது. ஆனல் கவுண்ட் ஓகூமாபிரபுஅவர்கள் நமது இந்திய சர்வகலாசங்கத்தார்களைப்போலப் பிறமொழிவாயிலாய்க் கல்வியூட்டமுயலவில்லை. புத்தகங்களை வெளியிடுவதற்காகவென ஒருசபைகூட்டுவித்து அதன்மூலம் வேண்டியபுத்தகங்களைஎழுதித் தம்மொழியில் எல்லாச் சாத்திரநூல்களையும் அமைத்துக்கொண்டனர். இரண்டுவருடத்திற்கு முன்பு எடுத்தகணக்கில் 180 பண்டிதர்களும் 7000 மாணவர்களும் அங்கு இருப்பதாகத்தெரிந்தது. சப்பானியர்களின்முயற்சி "மனமெங்குளது வழியங்குளது" (Where there is a will there is a way) என்னும் ஆங்கிலப்பழமொழியின் உண்மையினைவிளக்கும்.

நாம் இதுகாறும் கூறிப்போந்தவற்றால், தாய்மொழி கல்விப்பயிற்சிக்கு இன்றியமையாததென்றும், அதற்குத் தாய்மொழிகள் பலவாற்றானும் ஏற்றபெற்றிவாய்ந்தனவென்றும், அம்மொழிகள் சாத்திரப்பயிற்சிக்கு ஏலாதனவென்பது பொருந்தாஉரை என்றும் கண்டோம். இனி நந்தாய்மொழிகள் நஞ்சிறுவர்களின் கல்வியில் ஏற்ற ஸ்தானத்தை வகிக்குமாறு நாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய முயற்சியினைப்பற்றிச் சிறிதுயோசித்து விஷயத்தை முடிவுசெய்வோம். இந்தியநாட்டினுள்ள சர்வகலாசங்கங்கள் தாய்மொழிகளை ஆதரிப்பதிலாவது அன்றி அவைகளை முன்னுக்குக்கொண்டுவருவதிலாவது விசேஷ தீவிரங்காட்டியதில்லை. ஆகையால் இவ்வழியில் நம் சர்வகலாசங்கங்களின்உதவியை எதிர்பார்ப்பதில் அதிக பலனில்லையாகும். தாய்மொழிவிருத்திகருதி ஏற்பட்டுள்ளசபைகளே இப்பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கன.

நம்நாட்டில் தாய்மொழிகளைவளர்க்க முன்வந்தவரில், வங்காளிய ரும், மகாராட்டிரரும், தெலுங்கர்களுமே தம் முயற்சிவலியால், தத்தம் மொழிகளுக்கு அளவற்ற நன்மைபெறுத்தியவர். தமிழ்நாடு இன்னும் பேச்சளவிலேதான் நிற்கிறது. ஒருசிலர்முயற்சியால் தமிழ்ப்பாடசாலை கள் சில அங்கு மிங்கும் தாபிக்கப்பெற்றுள்ளன. ஆனால் தமிழைமட்டும் போதிக்கும் பாடசாலைகள் இக்காலத்து மிகுதியும் பயன்படுவனவன்று. பிள்ளைகளுக்குச் சீவனோபாயமாகும் வழியொன்றுங்காட்டாது வாளா தமிழைமட்டுங் கற்பிப்பின் அவர்களுக்கு அக்கல்வியினாலாகும் இலௌகிகப்பிரயோசனம் யாது? நங் கரந்தைச்சங்கத்தார் தீர்மானித் திருக்கிறபடி கைத்தொழிலும், தமிழும் ஒருங்கேகற்பிக்கும் கலாசாலை களே இக்காலத்துப் பயன்படுவன. உயர்ந்த கைத்தொழில்களைக் கற் றுக்கொள்ளவேண்டுவோர் அவ்வத்தொழிலுக்கேற்றசாத்திரங்களையும் கற்றுத்தேறவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே பலசாத்திரங் களைத் தமிழிற் கற்பிப்பதற்கும், அவைகளைக்கற்பிப்பதற்கேற்ற பாட புத்தகங்களை நம்மொழியில் ஏற்படுத்திக்கொள்ளவும் நமக்கு அவசர முண்டாகிறது. இவ்வாறு இச்சங்கத்தார்கொண்டவழி, நங் தாய் மொழியினைக் கல்விப்பயிற்சிக்குஏற்ற கருவியாக்கமுயன்ற பலவழிக ளுள்ளும் சிறந்ததாமாறு கண்கூடாம்.

அருந்தமிழாளப்பெருந்தகையீர்களே! பன்னெடுங்காள்முன்னர் உலகெல்லாம் தன் திப்பியஒளிநிழற்றிவிளங்கிய நம் பண்டைத்தமிழரசி பரிபவமெய்தினள். அவள் நும் அரும்பெறல்அன்னை. நீவிர் அவள்தம் அருமைப்புதல்வர். அவள் துன்புதுடைத்துத் துயரகற்றுவது நுங்கடன். நீவிர் தொல்குடிவந்தீர், துகளில்மரபினீர்! நும்மரபின்சிருக்கிலக்காகு மின்! அன்னைக்குதவமுந்தமின்! அவள் தொண்டுதருசீரினைச்சூடுமின்! புகழ்மின்!! பாடுமின்!!! பரவுமின்!!!!

அறிவுடைப்பெரியீர்!

இனி யான்கூறவல்லதியாது? கரந்தைத்தமிழ்த்தொண்டர் அவர் தம் அரும்பணிமுற்றுவிக்க நும்உதவிவேண்டுகின்றனர். "வம்மின்! புலவீர்! நும்மெய்வருந்திக் கைசெய்து உய்மினே!!" என்னும் பெரியார் கட்டளையினை உங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தி என்பிரசங்கத்தை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மதுரை நாயக்கர்வம்சத்தரசர்கள்.

MADURA NAYAK KINGS.

"செந்தமிழ்" (தொகுதி-கக பகுதி அல்) கூஉஉ-ம்பக்கத் தொடர்ச்சி.

மங்கம்மாள்.

(1689—1704).

1689-ம் ஆண்டில் முத்தம்மாளுக்கு விஜயரங்கச்சொக்கநாதன் என்ற மகன் பிறந்தான். மூன்றுமாதத்திலேயே அவனுக்குப் பட்டம் கட்டப்பட்டதாயினும், அவனுக்குப் பிரதிநிதியாக அவன் பிதாமஹி யான மங்கம்மாள் ராஜகாரியங்களனைத்தையும் நிர்வஹித்துவந்தாள்.

மங்கம்மாள் அரசாட்சித்திறமை. மங்கம்மாள் பெண்பாலாயினும் புத்தி, மதிநுட்பதரியம், ராஜதந்திரம் முதலான சிறந்தகுணங்கள்வாய்ந்த வள். அவள்காலத்தில் ராஜ்யமெங்கும் செழிப்புற்றோங்கியது. உள் நாட்டிற் கலகம்விளைந்தாவது அயல்நாடுகளிலிருந்து பகைவர் படை யெடுத்துவந்தாவது ராஜ்யத்தின்சீரைக் குலைக்கவில்லை. 'காசிமுதற் கன்னியாகுமரிவரைக்கும் ராமேசுவரம்வரைக்கும்' எங்கும் பாட்டைக ளும் சாலைகளும் இவள்காலத்தில் ஏற்பட்டன. இன்றும் 'மங்கம்மாள் சாலைகள்' என்று எங்கும் பிரசித்திபெற்றிருப்பது யாவரும் கேட்டிருக்க லாம். வழிகளிலும் மற்ற இடங்களிலும் ஆங்காங்கு, சத்திரங்கள், சாவடிகள், ஆராமங்கள், குளங்கள், கிணறுகள்முதலியன ஏற்படுத்தப் பட்டன. அந்தணர்க்கும் அறிஞர்க்கும், ஏழைகளுக்கும், பரதேசி களுக்கும் விசேஷ தானதர்மங்கள்செய்துவந்தாள்.

1693. ஜான்-டி-ப்ரிட்டோ (John-De-Britto). அக்காலத்தில் இராமநாதபுரத்திற் கிழவன் என்றவன் அரசாண்டுவந்தான். அப்பொ ழுது ஜான்-டி-ப்ரிட்டோ என்னும் பாதிரி ராஜவம்சத்தைச்சேர்ந்த திரயத்தேவனைக் கிறிஸ்தவமதத்திற் சேர்த்துவிட்டான். அப்புதியமத விதிப்படி தன்மனைவிகளில் ஒருத்தியைத்தவிர மற்றவர்களை யவன் நிரால் கரித்துவிட்டான். அவர்களுள் ஒருத்தியாகிய கடலை என்பவள், கிழவன்சேதுபதியின்மருமகள். இச்செய்திகேட்ட கிழவன் கோபா வேசத்துடன் டி-ப்ரிட்டோவைச் சிறைப்படுத்தி ராஜ்யத்துக்கப்பாற் கொண்டுபோகச்சொல்லிக் கடைசியாய்ப் பாம்பாற்றின்கரையிலுள்ள உறையூரிற் சிரச்சேதஞ்செய்வித்தான்.

1697. திருவாங்கூர் அரசன் மதுரையரசருக்குக் கப்பங்கட்டி வருவதுவழக்கம். அது சிலவருஷமாகச் செல்லாகாது பாக்கிநின்று விட்டது. மங்கம்மாள் அதை வசூலித்துவருமாறு தன் வடுகர்சைந்யத்தை யனுப்பினாள். இச்சேனை ஆரவாய்பொழிக்கணவாய்வழியாய்க் கற்குள(கொல்லம்?)த்தருகே வந்துசேர்ந்தது. காரியம் மிஞ்சிவிட்டதென்று அரசன் பயந்து பலத்தால்முடியாக்காரியத்தை வஞ்சனையாற் சாதித்துக்கொள்ளஎண்ணி, வடுகர்சேனைத்தலைவருடன் நட்புப்பாராட்டியவர்களைக் கோட்டைக்குள் அழைத்துச்சென்றான். அப்பொழுது திருவாங்கூர் அரசனுக்கு 'எட்டுவீட்டுப்பிள்ளைமார்'என்ற எட்டுப்பரம் பரைமந்திரிகளில் ஆகாத சிலமந்திரிகள் வலுத்தவராயிருந்தனர். ஒரே கல்லால் இரண்டுகுருவியடிப்பதுபோலத் திருவாங்கூர்அரசன் ஒரே வஞ்சனையால் இரண்டுகாரியங்களைச் சாதித்துக்கொண்டான். வடுகர் சேனைத்தலைவருடன் கபடாலோசனைசெய்து அவர்களைக்கொண்டு, அம்மந்திரிகளைக் கொலைசெய்வித்தான். பிறகு ஒருநாள் வடுகர்சேனை பந்தோபஸ்தில்லாமல் உல்லாசமாய்க் கற்குளம்கோட்டைக்குள் திரிந்து கொண்டிருக்கையில் திருவாங்கூர்ச்சேனை திடீரென்றுதாக்கி, வடுகர் சேனைமுழுவதையும் ஈவு இரக்கமின்றி நாசஞ்செய்துவிட்டது. தப்பியோடிய சிலர்மூலமாய் இக்கொடுஞ்செய்திகேட்ட மங்கம்மாள், திருவாங்கூர்அரசனுக்குத் தக்கசிக்ஷைசெய்யக்கருதி ஓர்பெருத்தசேனையைத் தளவாய் நரசப்பையரோடு 1698-ல் அனுப்பினாள். தளவாய் நரசப்பையர் திருவாங்கூர்ஸமஸ்தானத்திற் பிரவேசித்துக் கடும்போர் புரிந்து ஜயித்து, மிகுந்தத்ரவியத்துடனும் ஜயகோலத்துடனும் திருச்சிராப்பள்ளிவந்துசேர்ந்தார்.

1700-ம்ஆண்டில் பூச்சே (Bouchet) என்ற பாதிரி, ப்ராம்மண மந்திரியான தளவாய் நரசப்பையர்பேட்டிபெற்றுக் காணிக்கைகள் செலுத்தி, மரியாதைபெற்றுச் சென்றார்.

1700-ல் தஞ்சையுத்தம். இதன்காரணம் இன்னதென்று தெரியவில்லை. இராமநாதபுரத்துக்கும் தஞ்சைக்கும்வரப்பட்ட எல்லைவழக்கால் ஏற்பட்டிருக்கலாமென்று மதிக்கப்படுகின்றது. 1700-ம் ஆண்டில் நரசப்பையர் தன்சேனைகளுடன் காவேரியின் தென்கரையில் தங்கியிருந்தார். எதிரே வடகரையில் தஞ்சைச்சேனை காத்திருந்தது. தஞ்சைச் சேனையிற் குதிரைப்படை அதிகமாயிருந்ததால் நரசப்பையர் அதை

எதிர்க்கத்துணியாமல், தருணம்பார்த்திருந்தார். ஒருசமயத்தில் தஞ்சைச்சேனை பிரிந்து மதுரைச்சேனையை இருபுறமும்சூழ்எண்ணிக் காவேரியைத்தாண்டிவந்தது. நரசப்பையர் ரகஸ்யமாய்க் காவேரியைத் தாண்டி நேரே தஞ்சையைத் தாக்கினர். பிரிந்திருந்த தஞ்சைச்சேனை மறுபடி தங்கள் நகரைக்காக்க ஓடிவந்தது. காவேரியில் திடீரென்று வெள்ளம்வந்து தஞ்சைச்சேனையில் அநேகரை அடித்துக்கொண்டு போயிற்று. நரசப்பையரும் பிழைத்தவரைத் தாக்கி நாசஞ்செய்தார். பிறகு தஞ்சைமன்னன் சமாதானம்செய்துகொள்ளவிரும்பினன். சமாதானம்செய்துகொண்டு வெற்றிக்கோலத்துடன் நரசப்பையர் ஊர் வந்துசேர்ந்தார்.

1701-ம்ஆண்டில் தஞ்சைமன்னனும் மதுரை மங்கம்மாளும் மைசூர் அரசனுக்குவிரோதமாய் யுத்தஉடன்படிக்கைசெய்துகொண்டார்கள். இதற்குக்காரணம் மைசூர்அரசன், காவேரிநதியின்குறுக்கே ஓர் பேரணைகட்டித் தஞ்சை திருச்சிராப்பள்ளி என்னும் நாடுகளுக்குக் காவேரியிற் போதுமானஜலம்வராதபடி தடுத்துவிட்டதே. இதனற் கோரமானயுத்தம் நேரிடக்கூடியதாயிருந்தது. காவேரியில் திடீரென்று பெருத்தவெள்ளம்வந்து யுத்தகாரணமான அப்பேரணையை அடித்துக் கொண்டுபோய்விட்டபடியால் யுத்தம் நேரவில்லை.

1702. நரசப்பையர்மரணம். இராமநாதபுரம் கிழவன்சேதுபதியை யடக்கும்பொருட்டு, நரசப்பையரும் தஞ்சைமன்னனும் தக்கசேனைகளுடன் இராமநாதபுரத்தின்மீது படையெடுத்துச்சென்றார்கள். மறவர்கள் ராஜாபிமானத்துடனும் தேசாபிமானத்துடனும் ஜாதிக்கட்டுடனும் ஏகோபித்துக் கடும்போர்புரிந்தார்கள். அப்போரில் நரசப்பையர் உயிரிழந்தார். நரசப்பையர் மரணத்தால் மதுரைச்சமஸ்தானத்துக்கே ஒருபெருங்குறையேற்பட்டது. மதுரைச்சேனை தோல்வியடைந்தது.

அச்சையன். நரசப்பையர் இறந்தபின் அச்சையன் என்பவர் தளவாய்ஸ்தானத்தை வஹித்துவந்தார். இவ்வாறு இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் கழிந்தன. 1704 (1705?)-ம்ஆண்டில், விஜயரங்கச்சொக்கநாதன் பட்டத்துக்குரிய வயதினனானன். அவனிடம் ராஜ்யத்தை ஒப்புவித்துவிட்டு, மங்கம்மாள், மதுரையில் தன் அரண்மனையில் தான தர்மங்கள் செய்துகொண்டு வைதிகசரத்தையுடன் காலங்கழித்தாள்.

விஜயரங்கச்சொக்கநாதன்.
(1704—1731)

1704-ம்ஆண்டில் விஜயரங்கச்சொக்கநாதன் ராஜ்யத்தைக் கைக் கொண்டான். அதேவருஷத்தில் மங்கம்மாளும் காலஞ்சென்றாள். இவன் தெய்வபக்தியும் மதவிஷயங்களிற் சிரத்தையு முள்ளவன். புண்ய ஸ்தலங்களுக்கு யாத்திரைசெய்வதும் விசேஷ தானதர்மங்கள்செய்வது மாய் இவன்காலங் கழிந்துவந்தது.

1709-ம்ஆண்டில், அரசன்நிறமைக்குறைவால்மதுரைநகரிற்கலக முண்டாயிற்று. மந்திரிகள் அரசனுடன்ஒத்து ராஜ்யபாரத்தை வஹிக்கவில்லை. இவன்காலத்தில் தளவாயாயிருந்த நாரணப்பையனைத் தொலைத்து, கஸ்தூரிரங்கநாயக்கன் தளவாய் ஆனான். அவனையும் தொலைத்து வெங்கடராகவாசாரியார் தளவாய் ஆனார். இவ்வாறு நிர் வாஹஅதிகாரிகளுள் ஒற்றுமையில்லாமல், தேசம் சீர்குலைந்துவிட்டது.

பன்னிரண்டுவருஷப்பஞ்சம். (1709—1720) இக்காலத்தில் மற வர்நாட்டிற் கொடும்பஞ்சம்நேர்ந்தது. ஜனங்கள் நாட்டைவிட்டோடி மதுரைநாட்டிலும் தஞ்சைநாட்டிலும் குடியேறினர்கள்.

1710-ம்ஆண்டில் இராமநாதபுரத்தைஆண்ட கிழவன்சேதுபதி மரணமடைந்தான். அவனுக்குவயது 80-க்கு மேலாயிருந்தது. அவன் மனைவியரில் 47 பேர் அவனுடன் உடன்கட்டையேறினதாய்ச் சொல் லப்பட்டிருக்கிறது.

கிழவன் இறக்குமுன் தன்போகஸ்திரீபுத்ரனான பவானி சங்கரத் தேவனைத் தன்வாரிஸாய்நியமித்தான். ஆனால் மறவர்கள் அதை யங்கீ கரிக்காததால் அவர்களிஷ்டப்படி ஸ்வீகாரபுத்ரனான விஜயரகுநாதன் என்றவன் சேதுபதியாய் நியமனமானான்.

1720-ம்ஆண்டிற் பஞ்சம் நிவிர்த்தியாயிற்று. அதேவருஷத்திற் கலகமுமுண்டாயிற்று. பவானிசங்கரத்தேவன் ஏவுதலாற் புதுக் கோட்டைஅரசன் தஞ்சைமன்னனுடன்சேர்ந்துகொண்டு சேதுபதி மேற் படையெடுத்துவந்தான். விஜயரகுநாதன் அறந்தாங்கியில் அவர் களை எதிர்த்துப் போர்புரிகையிற் சேனையிற் கொள்ளைநோய் பரவிற்று. சேதுபதி நகருக்குத்திரும்பிவந்து சிறிதுகாலத்துக்குள் சந்ததியில்லா மல் இறந்துபோனான்.

மறுபடி இராமநாதபுரஆட்சியைப்பற்றித் தாண்டத்தேவனுக்கும் பவானிசங்கரத்தேவனுக்கும் விவாதம்நேர்ந்தது. புதுக்கோட்டைத் தொண்டமானும் மதுரையரசனும் தாண்டத்தேவனுடன்சேர்ந்து கொண்டார்கள். பவானிசங்கரன் தஞ்சையரசன்சகாயம்பெற்றான். இரண்டுசேனைகளும்செய்தபோரிற் பவானிசங்கரத்தேவன்கட்சி ஜயித்தது. பவானிசங்கரன் மறுபடியும் சேதுபதியானான்.

சிவகங்கைச்சீமையுண்டானது. 1729. பவானிசங்கரனுக்கும் சசிவர்ணப்பெரியஉடையான் என்ற ஓர் பாளையக்காரனுக்கும் விரோதமுண்டாயிற்று. சசிவர்ணன் தன்பாளையத்தினின்றும் துரத்தப்பட்டுத் தஞ்சையில் அடைக்கலம்புகுந்து அங்கிருந்த முன் சேதுபதியின் மாமனான கட்டையத்தேவனுடன்சேர்ந்துகொண்டு தஞ்சைச்சேனையுதவிபெற்று இருவரும் பவானிசங்கரன்மேற் படையெடுத்துவந்தார்கள். உறையூரில்நடந்தபோரிற் பவானிசங்கரன் தோல்வியடைந்து கைதியாக்கப்பட்டான். இப்போருக்குப்பின் இராமநாதபுரம்ராஜ்யமானது பங்குபோடப்பட்டது. பாம்பாற்றுக்குவடக்கேயுள்ள சீமையெல்லாம் தஞ்சையைச்சேர்ந்துவிட்டது. மீதமுள்ளதில் 5-ல் 3 பங்கு கட்டையத்தேவனுக்கும், 5-ல் 2 பங்கு சசிவர்ணத்தேவனுக்கும் கிடைத்தன. இதுதான் சிவகெங்கைச் சீமையெனப்படும்.

1713, 1717-ம் ஆண்டுகளிற்பிறந்த இரண்டு தெலுங்குத் தாம்ர சாஸனங்களால், மதுரைராஜ்யமானது அக்காலத்திற் சந்திரகிரிஅரசுக் குட்பட்டதெனத் தெரியவருகின்றது. அச்சாஸனங்கள் மதுரைத் தேவஸ்தானத்திலிருக்கின்றன.

1731-ம்ஆண்டில் விஜயரங்கச்சொக்கநாதன் சந்ததியின்றி மரணமடைந்தான். அவன்மனைவி மீனாக்ஷி பட்டத்துக்குவந்தாள்.

மீனாக்ஷி.

(1731—1736)

1731-ம்ஆண்டிற் சொக்கநாதன்இறந்ததும் அவன்மனைவி மீனாக்ஷி வாரிஸ்க்ரமமாய்ப் பட்டத்துக்குவந்தாள். தனதுகணவன்கொடுத்துச் சென்ற அநுமதிப்படி ராஜவம்சத்தைச்சேர்ந்த வங்காருதிருமலையின் மகனை ஸ்வீகாரஞ்செய்துகொண்டாள். தனதுசகோதரன் வெங்கடராயப்பெருமாள்நாயக்கன் மூலமாய் அரசாட்சிசெலுத்திவந்தாள்.

கட்சி. மீனாக்ஷிக்குவிரோதமாய் ஒருகட்சி எற்பட்டது. அதற்குத் தலைவன் தளவாய் வெங்கடராயாசாரியார் என்பவர். மீனாக்ஷியைப் பட்டத்தினின்றும்நீக்கி வங்காருதிருமலையைப் பட்டத்தில்வைக்க வேண்டுமென்பது இக்கட்சிக்காரர்கொள்கை. ராணி திருச்சிராப்பள்ளிக்கோட்டையிலிருக்கையில் திருமலையின்கட்சிக்காரர், அவளறியு முன்னர்க்கோட்டைக்குள், பலாத்காரமாய்ப்புகுந்துவிட்டார்கள். சங்கதிதெரிந்தபிறகு கடந்தசண்டையில், திருமலையையும் அவன்கட்சிக் காரரையும் தோற்கடித்துத் துரத்திவிட்டார்கள்.

அக்காலத்தில் ஆர்க்காட்டுச்சீமையை நவாப் தோஸ்த்அலிகான் அரசாண்டுகொண்டிருந்தான். அவன் தக்ஷிணதேசமுழுவதையும் தன் ஆட்சிக்குட்படுத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்ற பேராசைகொண்டு தன் மூத்தமகனை ஸதர்அலிகானையும், தன்மாப்பிள்ளையும் மந்திரியுமான சந்தாஸாஹிபையும் தக்கசேனையுடன் அனுப்பினான். மஹமதியவீரர் தஞ்சையைப் பிடித்துக்கொண்டார்கள். திருச்சிராப்பள்ளியைப் பிடிக்க முடியவில்லை. ஆயினும் தெற்கே திருவாங்கூர்வரைசென்று ஊர்களையும் பட்டணங்களையும் நாசஞ்செய்துவிட்டுத் தக்க கொள்ளைப்பொருளுடன் திரும்பிவந்தார்கள்.

1734-ம்வருஷ வங்காருதிருமலை, ஸதர்அலிகானுடன், ஒரு ரகஸ்ய ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டான். தருக்கர்தலைவன் மீனாக்ஷியைப் பட்டத்தினின்றும்விலக்கித் தனக்குப் பட்டங்கட்டினால், அதற்கு ப்ரதிப்ர யோசனமாய்த் திருமலை 30 லட்சம்ரூபாய்கொடுப்பதாய் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது.

ஸதர்அலிகான் ஓர்யுக்திசெய்தான். மதுரைஅரசாட்சியைப்பற்றித் திருமலைக்கும் மீனாக்ஷிக்கும்எற்பட்ட விவாதத்தைத்தீர்த்துவைக்கத் தான் வந்திருப்பதால் அதில் இருதரப்பிலும் லாக்ஷியம்சொல்லக்கூடிய வர்கள் தன்முன் ஆஜராகும்படிக்குப் பறையடிக்கச்செய்தான். இதை யொன்றும்கவனியாது மீனாக்ஷி அலக்ஷ்யமாயிருந்துவிட்டாள். பேருக்கு ஒரு விசாரணைமாதிரிசெய்துவிட்டு எதிர்பார்த்தவண்ணமே திரு மலைக்கு அநுகூலமாய்த் தீர்ப்புச்சொல்லிவிட்டான். ஒப்பந்தப்படி திருமலைக்குப் பட்டங்கட்டிவிட்டு 30 லக்ஷரூபாயைவாங்கிவரும்படி சந்தாஸாஹிபைஅநுப்பிவிட்டு ஸதர்அலிகான் ஆர்க்காடுபோய்ச்சேர்ந் தான்.

காரியம் மிஞ்சிவிட்டதென்றுபயந்து மீனாக்ஷி சந்தாஸாஹிபுடன் ஓர் ரகஸ்யஒப்பந்தம்செய்தாள். மீனாக்ஷி கோடிரூபாய்கொடுத்துவிடு

கிறது என்றும், அதைப்பெற்றுக்கொண்டு சந்தாஸாஹிப் ஒன்றும்செய்யாமற் போய்விடுகிறது என்றும் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது. வஞ்சனை மிகுந்த சந்தாஸாஹிப் அதற்கிணங்கினான். ஆயினும் மீனாக்ஷி சந்தேகங்கொண்டு அவனைக் கோரான்மேல் ப்ரமாணம்செய்யச்சொன்னாள். அங்ஙனமே காவேரிக்கரையிலுள்ள தளவாய்மண்டபத்திற் சந்தாஸாஹிப் ப்ரமாணம்செய்துகொடுத்தான். ப்ரமாணம் தன்னைக் கட்டுப்படுத்தாமலிருக்கும்பொருட்டு ஒருசெங்கல்லைப் பட்டுத்துணியாற்சுற்றி அதன்மேல் ப்ரமாணம்செய்து ஏமாற்றிவிட்டதாகவும் சொல்லுவதுண்டு.

சந்தாஸாஹிப் கோட்டைக்குள் விடப்பட்டான். கோட்டையும், அதிலுள்ள யானைகுதிரைகளும் கஜானாக்களும் தன்கைவசமானதும், தன்அந்தரங்கமான கபடஎண்ணத்தைவெளியிட்டான். தான் சொந்தம் பாராட்டவந்தவனேயொழிய மீனாக்ஷியையாவது திருமலையையாவது காப்பாற்றவந்தவனல்லவென்று தெரிந்துவிட்டது. திருமலையும் அவன் மகனும் மதுரைக்கு ஓடிவிட்டார்கள். பாவம்! ராணி மீனாக்ஷி கோட்டைக்குள் அகப்பட்டுக்கொண்டாள். மீனாக்ஷியின்அரண்மனையைக் காக்கத்தக்கசேனையை நிறுத்திவிட்டு, மிகுந்தசேனையுடன் மதுரை நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

மதுரையிலிருந்து ராணிகட்சியைச்சேர்ந்த கோவிந்தையர், ராவ நாயர்என்ற இரண்டுசேனைபதிகள் 8000 குதிரைப்படையுடன் திண்டுக்கற் பக்கத்தில் துருக்கர்படையைஎதிர்த்துத் தோற்றுப்போனார்கள். துருக்கர் மதுரைநோக்கிவரவே திருமலையின் இன்னொருபடை, அவர்களை அம்மைநாயக்கனூரில் எதிர்த்து வீராவேசத்துடன்போர்புரிந்தும் கடைசியில் தோற்றுப்போயிற்று. சந்தாஸாஹிப் மதுரைவந்து சேர்ந்தான். திருமலை நகரைவிட்டுத் தப்பிஓடிச் சிவகெங்கைபோய்ச் சேரவே, அங்கிருந்து அவன் வெள்ளிக்குறிச்சியில் ஒளித்துவைக்கப்பட்டான். மதுரைத்தேசமுழுதும் மஹமதியராற் பாழடைந்தது.

மதுரைராஜ்யத்துக்குத் தானேஅதிகாரியென்று பஹிரங்கமாய்ப் பறையறைவித்தான். மீனாக்ஷி உயிருடன்இருக்கும்வரை யாராவது கலகஞ்செய்துகொண்டேயிருப்பார்களென்றெண்ணி, அவளைக்கொலை செய்ய உத்தேசித்தான். ஆனால் அவன்கையாற்சாகும்வரை காத்திராமல், மீனாக்ஷி தானே விஷம்உண்டு இறந்தாள்.

திருமலை, ஸதாரா மஹாராஷ்ட்ரர்களைத் தஞ்சமடைந்து அவர்களுதவியைவேண்டினான். தோஸ்த்அலிகானுக்குத் தக்கசைன்யவிதிக்க

வேண்டுமென்று முன்னமேயே மஹதராபாத் நிஜாம்உல்மல்க் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். கர்னாடதேசத்தின்மீது படையெடுக்கத் தக்கசமயமும் காரணமும் ஏற்பட்டன. ராகோஜிபோன்ஸ்லே என்னும் மஹாராஷ்ட்ரத்தலைவன் 60000 குதிரைப்படையுடனும் ஒன்றரைலட்சம் காலாட்களுடனும் 1739-ம்வரு கர்னாடதேசத்தின்மீது படையெடுத்து வந்தான். இதையறிந்த தோஸ்த்அலிகான் முக்யமான கணவாய்களை மஹமதியர்சேனையைக்கொண்டு காக்கச்செய்து, எதிர்பாராதஇடத்தில் ஓர் ஹிந்துசேனையை நிறுத்திவைத்திருந்தான்.

இந்தரஹஸ்யமறிந்த மஹாராஷ்ட்ரத்தலைவன் ஹிந்துசேனைத்தலைவனிடம்சென்று அவனிடம் பலவிதமாய்ச் சினேகம்பாராட்டி, இந்துவுடன் இந்து எதிர்ப்பது சரியல்ல எல்லோரும் ஏகோபித்து மஹமதியரைஎதிர்த்துத் துரத்தவேண்டுமென்று போதித்தான். ஹிந்துசேனைத்தலைவன் அதற்கிணங்கிச் சண்டையிடாமலே வழிவிட்டுவிட்டான்.

புதுச்சேரிப்பக்கத்தில், துருக்கர்படைக்கும் மஹாராஷ்ட்ரர்படைக்கும் கோரமானயுத்தம் நடந்தது. தோஸ்த்அலிகானும் அநேக துருக்க வீரரும் சண்டையில் மடிந்தார்கள். துருக்கர் தோல்வியடைந்தார்கள். இரண்டுநாளைக்குப்பிறகு ஸதர்அலிகான் சேனையுடன் அவ்விடம்வந்தான். தகப்பன் அபஜயமானதறிந்து பயந்து அவன் வேலூருக்கு ஓடிவிட்டான். மஹாராஷ்ட்ரர் அவனைத் துரத்திச்சென்று தங்களுக்குக் கோடிரூபாய் ஸதர்அலிகான் கொடுக்கவேண்டுமென்றும், தஞ்சை மதுரைராஜ்யங்களை உரியவர்களிடம் விட்டுவிடவேண்டுமென்றும் உடன்படிக்கைசெய்தார்கள்.

திருச்சிராப்பள்ளியைக் காத்துக்கொண்டிருந்த சந்தாஸாஹிப் அதற்கிணங்கவில்லை. உடனே மஹாராஷ்ட்ரர் திருச்சிராப்பள்ளியை முற்றுகையிட்டார்கள். சந்தாஸாஹிப் சகோதரன் பாதாஸாஹிப் தமையனுக்கு உதவிபுரியவந்தான். ஆனால் யுத்தத்தில் மடிந்தான். மஹாராஷ்ட்ரர் 1741ம்ஆண்டில் திருச்சிராப்பள்ளிக்கோட்டையைப் பிடித்துக்கொண்டு சந்தாஸாஹிபைச் சிறைப்படுத்தி ஸதாராவுக்கு அனுப்பிவிட்டார்கள். ராகோஜிபோன்ஸலே அவஸரமாய் ஸதாராவுக்குப் போகநேர்ந்தது. திருமலையோ ஆளத்திறமையற்று ஓடிஒழிந்துவிட்டான். ஆர்க்காட்டுநவாபைச்சேர்ந்தவர்களும் ஆளமுடியவில்லை. இங்ஙிலைமையில் 1741-ம்ஆண்டுக்குப்பிறகு மதுரைராஜ்யமானது சிதில மடைந்து பலவீரர்களாற் பங்குபோடப்பட்டது. அக்காலத்தில் மதுரைத்தேசம்முழுதும், பஞ்சம், கொலை, கொள்ளை, கொள்ளைநோய் முதலான பலதின்பங்களுக்கு இரையாயிற்று.

(தொடரும்.)

ஆர். எஸ். நாராயணஸ்வாமி ஐயர், B. A., B. L.

திருவெண்காட்டுச்சாசனங்கள்.

அடியிற்பதித்திருக்கும் சாஸனமானது திருவெண்காட்டு ஈசுவரன் கோவிலின் முதற்பிராகாரத்தின் வடசுவரில் வரைந்துள்ளது. எண்ணெய், சுண்ணும்புமுதலிய அழுக்குகளின்றி, எழுத்துக்கள் மழுங்காது போகாது நல்லஸ்திதியி லிருக்கின்றன. இது இராஜகேசரிவர்மனிய இராஜராஜன்காலத்தது; இவ்வரசனுடைய மெய்க்கீர்த்தி இதுவரை வெளிவராதிருப்பதாலும், கல்ல தமிழ்ச்செய்யுளாயிருப்பதாலும், தமிழபிமானிகட்கு இன்பந்தருமென்று பதிக்கப்படுகிறது. இச்சாஸனம் இராஜகேஸரிவர்மனிய இராஜராஜன் ஆட்சியின் நாலாமாண்டில் விருச்சிகநாயிற்றுப் பூர்வபக்ஷத்தில், தசமியும் திங்கட்கிழமையுங்கூடிய இரேவதிநாளிற் பிறந்தது. இவ்விவரங்களைக்கொண்டு ஸ்ரீமான் சுவாமிக்கண்ணுப்பிள்ளையவர்கள், அடியில்வருமாறு காலகணனம் செய்திருக்கிறார்கள். "பூர்வபக்ஷத்துத் தசமியானது கிருத்திகமாதத்து 22-வது நாளாகும். அன்று தசமி சூரியோதயமாய் 47 நாழிகைக்குப்பின் கழிந்தது: இரேவதிநக்ஷத்திரமானது திங்கட்கிழமை சூரியோதயமாய் 25 நாழிகைக்குப்பின்தடங்கிச் செவ்வாய்க்கிழமை 21½ நாழிகைக்குப் பிறகு முடிந்தது. இவ்விசேஷங்களைக்கொண்டுள்ளநாளானது மூன்றும் இராஜராஜன்ஆட்சியின் 4-வதுவருஷத்தில், அதாவது கி. பி. 1219ல், நவம்பர்மாதம் 18ம்தேதி திங்கட்கிழமையேயன்றி வேறொருநாளுமல்ல: மற்றைநாட்களில் மேற்கூறிய திதி வார நக்ஷத்திராதிகள் கூடிவருவனவாகக்காணேம். ஆகையால், இச்சாஸனம் இரண்டாம் இராஜராஜன் காலத்தது என்றுசொல்லவியலாது. மூன்றும்இராஜராஜனதேஎன்பதிற் சம்சயமில்லை." பிள்ளையவர்கள்செய்திருக்கும் காலநிர்ணயத்தாற் சரித்திரமொன்றும் அடங்கியிராத இம்மெய்க்கீர்த்தியுடையவரசன் மூன்றும் இராஜராஜனேயென்று தெளிவாகும்.

திருவெண்காட்டுச்சாசனம்.

I

மெய்க்கீர்த்தி

(1) *சீர்மன்னு மலர்மகளும் சிறந்ததனி நிலச்செல்வியும்
பார்மன்னு பசுந்துளவச் சயமடந்தையு மனங்களிப்பப்
புகழ்மடந்தை புகழ்பாடப் புலமகளும் பூசுரரு
முகமலர்ந்து கண்களிப்ப முனிவர்கணக் குதியெடுப்பத்
தனித்துலக முழுதாளத் தடங்கரைப்பா(2)ற் கடல்பிரிந்த
பனித்துளவ நறுந்தாமப் பரந்தாம மெனவந்து
கடிமுரைச மொருமூன்றுங் கடலனைக்கு மெனமுழங்கப்
படிமுழுது மிருணீங்கப் பருதிதனிக் குலம்விளங்கக்
கொடியேந்து புலியியமயக் குலவரைமேல் வீற்றிருப்ப
முடிவேந்த ரடிசூட முறைமையினால் (3) முடிசூடி
வடவரையின் படவரவின் மணிமுடியும் பொடியாகத்
தடவரையின் கெடிந்தோளின் வாரணிகலன் தரித்தருளிப்
பாரேழும் பொழிலேழும் படிபரிக்குந் திரியேழு
நீரேழுந் தனிகவித்து நிறைமதிவெண் குடைநிழற்றப்
புறவாழியும் வரையாழியும் பூதலமும் பொதுநீக்கி
அறவாழியுஞ் (4) செங்கோலு மனந்தகற்ப [காலம்?]புரக்க
ஒப்பரிய மறைநாலும் உரைதிறம்பா மனுநூலுஞ்
செப்பரிய வடகலையும் தென்கலையுந் தலையெடுப்ப
நீதிதரு குலநான்கும் நிலைநான்கு நிலைநிற்ப
ஆதியுகங் குடிபுகுந்த அறுசமயந் தழைத்தோங்கப்
பொருதுலறையுஞ் சினவேல்கையு மட(5)மானும் புகுந்துடனே
யொருதுலறை நீ ரினிதுண்டு பகையின்றி யுறவாடப்
புயல்வாரி பொழிவிக்கும் பொற்றொடியவர் கற்புயர
வயல்வாரி வளம்பெருகி மறையவர்முத் தமிழ்வளர்க்கும்
நெறிமுறைமை யினிதோண்டித் தனதாணை நிசைநடப்ப
நிருபர்குலம் பெலம்ப[டர] நிலங்காவற் றொ(6)ழில்பூண்டு
செருவலியில் முருகனென்றுந் திருவடிவில் மதனனென்றும்

* இச்செய்யுண்டை கொம்மைப்பாட்டிசையுடையதாய்ச்சென்று குளடியான் முடிந்துளது.

பெருகொளியிற் பருதியென்றும் பெருந்தகைமையிற் றருமனென்றும்

தண்ணளியில் மதியென்றும் தனந்தருதலிற் குபேரனென்றும்
மன்னுலகத் திகல்வேந்தரு மறைவாணரும் போற்றெடுப்ப
மீனவருஞ் சிங்களரும் விக்(7)கலரும் கற்கடரும்
வானவருங் குந்தளரும் வங்களரும் பார்மருங்கு
பல்லவரும் மாகதரும் பாஞ்சாலரும் காம்போதரும்
கொல்லணரும் தீ ஊவலரும் கூபகருஞ் சாவகரும்
பண்டையரும் திருவடிக்கீழ்ப் பரிந்துதிறை சொரிந்திறைஞ்ச
எண்டிசையும் புரந்தளிக்கும் இராஜராஜதிங்கன் ராஜராஜன்
மலைபேரிலும் வான்பேரிலும் (8)மாதுரங்கா.....
நிலைபேரி லும்பேராத நெஞ்சுடைய செஞ்சேவகன்
அளவில்பெரும் புகழாகாம மங்கையருக் கரசாகி
உலகுடைய பெருமாளுடன் ஒக்கமணி முடிகவித்தாள்
உறந்தைவள நகரம்போல் உலகமொரு பதினான்கும்
பிறந்துடையாள் இராஜராஜன் பிரியாவெண்கூறி
இயல்வாழவும் இசைவாழவும் (9)இமயமலை மகளறத்தின்
செயல்வாழவும் ராஜராஜன் திருத்தாலி பெற்றுடையார்
அரச ரிறைஞ்சழக னருணிலைறந்த வுலகுதன்னில்
உரைசிறந்த தனியாணை உடனாணை பெற்றுடையாள்
தவளவய பரிகண்டற காத்தறிக்குங் கற்பகாலம்
புவனியெழத் தனதாணையிற் புரக்குவந்தவந் தப்புரப்பெருமாள்
பொய்யாநெடு நிலனென்றும் (10)பொருகுடையி னிருநான்கும்
மாதிரமும் விளங்கவந்த வாணர்குல நிலைவிளக்கு
குலகரியெட் டும்பரித்த குலவட்ட மலர்கவிதைச்
சக்கரவ ரிந்த னந்தப்புரமூக்கு வரிக்காசெறிய
கொடியலவானவாச்சி குலதிபாதராதிபதிமா [ள்
மாதேவியார் தொழுதிறைஞ்சும் மடந்தைமங்கையர் தம்பெருமா
அவ்வுலகத் (11) தருந்ததியும் அதிசயிக்கும் பெருங்கற்பா
லிவ்வுலகத் தருந்ததியென விசைதந்த திசைவிளங்கத்
திருந்தியவேல் இராஜராஜ ராஜேந்ர திருவருளெனும்
பெருந்தனிப்பாற் கடல்படிந்து விளையாடும் பெடையன்னம்
ஆணையெங்கும் தனதாக்கிய ஆதிராஜ மாதேவி

வளர [வ]ங்கசூளாமணி மறையவர்தொழுஞ் சிந்தாமணி
(12) சோணுடன் இராஜராஜ சுரிமலர்ப்பூந் துழாய்மார்பில்
பூணர மெனவிளங்கிய புவனமுழு துடையாளும்
அனந்தகற்பக நாள்பிரியாது
மனங்களித்து மணம்புணரச்
செம்பொன்வீர லிஹாஸனத்துப்

புவனமுழுதுடையாளோடும் வீற்றிருந்தருளிய கோராஜகேஸரி வர்மராந [illegible] வனவகுவதி[illegible]ள(ஃ) ஸ்ரீராஜராஜதே(13)வற்கு யாண்டு நாலாவது வ[illegible]ஹிகர[ய*]ற்று வ[illegible]கூத்து உஸியும் திங்கட்கிழமையும்பெற்ற இரேவதிநாள் இராஜாயிராஜவளநாட்டு உடையார்திருவெண்காடுடையநாயனுர்க்கு, இராஜேந்ர சோழவள நாட்டுச் சோழமங்கலமுடையான் தாயிலுங்கல்லிபெருமாளான இளங் கோவேளர்பாரிய மாத்தூர் கிழவன் (14) அரையன் உதையஞ்செய் தானை சோழகோனர்மகளார் திருவெண்காட்டுநாச்சியார் (என்பவள் திருவெண்காட்டு ஈசுவரர்க்கு ஒரு திருநந்தாவிளக்குவைத்தாளென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.)

திருவெண்காட்டு இரண்டாவது மூன்றுவது சாஸனங்கள், இராஜகே ஸரிவர்மனன வீரராஜேந்திரன்காலத்தன. இவ்வரசன்ஆட்சியின் மூன்றுமாண்டில், திருவெண்காட்டுநங்கைமகன் சிவலோகநாதன் என்ப வன் அரசனுக்குவிண்ணப்பஞ்செய்து, திருவெண்காட்டீசுவரருடைய தேவதானநிலங்களிற் பிரியும் அந்தராயம்முதலாயவரிகளினின்றும் வரும்ஆதாயத்தை வீரராஜேந்திரதேவருடைய பிறந்தநாளான ஆயி லியநக்ஷத்திரத்தின்நாள்களில் மாதந்தோறும் ஈசுவரர்க்குத் திருநாள், திருப்பள்ளியெழுச்சி, முதலியசெய்விக்கவும், பத்தர்சிவயோகிகட்கு அமுதுசெய்விக்கவும், ஓவர் பிராமணர்கட்குச் சந்தர்ப்பணைசெய்வதற் கும் மற்றும் பலவிஷயங்களில் வினியோகமாகும்படிக்கும் உத்தரவு பெற்று, இவைநடப்பிக்க ஏற்பாடுசெய்தான். இச்சிவலோகநாதனே, அரசன்வீரராஜேந்திரன் ஜன்மநக்ஷத்திரத்தினட்களில் திருவெண்காட் டீசுரர்க்குத் தேன், பால்முதலியபதார்த்தங்களால் அபிஷேகஞ்செய் விக்கவும் திட்டஞ்செய்தான். வீரராஜேந்திரன்காலம், சரித்திரம் முதலியவைகளைச் "சோழவம்சசரித்திரத்"திற் கண்டுகொள்க.

திருவெண்காட்டுச்சாசனம்.

II

(1) ஸ்வஸ்திஸ்ரீ[*]வீரராஜேந்ரதேவற்கியாண்டு பதினாறாவது நிரை மேல் ஸ்ரீகெடிலவடவெல்லையுள்பட்ட (2) நல்லவிளாகமும் ॥

பூப்பாவை கோன்வீர ராஜேந்ர ர்க்காப் புராரிகல
ந(3)ப்பால் னவிற்றுஞ் சிவலோக நாத னெனந(ன்)றுதேன்
ஆப்பாலோ டைதொ(4)டும் வெண்காட் டரற்கமைப் பித்தவறங்-
காப்பா னவனென்னை ஆளுடையானி(5)க் கடலிடத்தே.

திருவெண்காட்டுச்சாசனம்.

III

1–4 (இவ்வரசன் மெய்க்கீர்த்திக்குப்பின்) (5) கோவிராஜகேசரி வர்மரானஉடையார் ஸ்ரீவீரராஜேந்ரதேவற்குயாண்(6)டுமூன்றுவது திருவெண்காட்டுநங்கைமகன் சிவலோகநாதன்விண்ணப்ப (7) த்தால் உடையார் திருவெண்காடுடையார்தேவதானமான ஊர்களில் அந்தராயம்பச்(8)பண்டவெட்டிஉள்ளிட்டபாட்டங்களால்வந்த காசு உடையார் ஸ்ரீவீரராஜேந்ரதேவர் பிறந்தநாளா (9) ன ஆயிலேயத்திருநாள்களால் திருவெண்காடுடையார் திங்கள்தோறும் (உத்சவமும், திருப்பள்ளி எழுச்சியும், பத்துச்சிவயோகிகட்கும் ஓவர் பிராமணர்க்கும் ஊட்டும், கன்னியாபூஜைமுதலியவைகளும் நடப்பதாக ஏற்பாடுசெய்தான்).

T. A. கோபிநாதராவ்.

இரண்டு வேதாரணியத்துச்சாசனங்கள்.

I

(1) ஸ்வஸ்திஸ்ரீ [illegible] சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீ ராஜராஜதேவர்க்கு யாண்டு இருபத்தொன்பதாவதின் எதிராமாண்டு உம்பளாகாட்டு குன்றூர்நாட்டு ஸ்ரீ உடையார் திருக்கோடிக்குழகர் தேவதானத்தோம் இக்காட்டு.....

(2) பட்டன் நம்பியான் உத்தமன் குழுகாயனருக்குவிநியோகம்பண்ணிக்கு(கொ)டுத்த பரிசாவது. இந்நாயனர் திருக்கோயில்முன் யொருபத்தைந்தாவது கானவத்து(கருநட?)கண்ணதெண்டு நாய கர்படைநடந்து கோயிலிலேசிலகை(சிலா லேகை).....பின்பு ஆளுடையநாய

(3) னரையும் நாச்சியாரையும் எழுந்தருளிவிக்கப் பார்த்தவிடத்து ஸ்ரீ பண்டாரத்து உடவில்லாதபடியாலே இந்த தர்(ன்)மத்தைச் சில (செல)வறக் கொடுத்தாகிலும் நாயனரை எழுந்தருளிவித் துப்பூசைசெய்யப்பண்ணவேணுமென்றுபார்த்து இந்த உத்தம நம்பிபக்கலே தானமாக கொடுத்தோம். நீ

(4) ரும் உம்முடையவர்க்கத்தாரும் இந்தத் தன்மத்தைக் கைக் கொண்டு எழுந்தருளப்பண்ணவேணுமென்று சொல்ல, இவனும் இப்படிக்கு எழுந்தருளப்பண்ணுகைக்குவேண்டும் செலவுக்கு இவர்பக்கல் நாங்கள் கைக்கொண்டகாசு நூற்று. இக்காசு ஐம்பதி னூயிரமும் கைக்கொண்டு

(5) இந்நாயனரையும் நாச்சியாரையும் திருநயனதிருநயனமெதவரி பூர்வமாக திருப்பணி குறைவரச்செய்கைக்கு இ(ரு)ந்தமைய(ர்)ல் இத்திருக்கோயிலிலே (வேதாரணியம்கோயிலிலே)இந்நாயனரை யும் நாச்சியாரையும் இத்தேவ கன்மி நம்பி.....எழுந்தருளப் பண்ணுவித்து திருப்பணிபண்ணித் தருவோமாகவும்

[இச்சாசனம் இரண்டாம்பிரகாரம் வடபுறம்சுவரில் கடிவிலிருக்கிறது.]

II

(1) ஸ்ஹஸ்ரீ [தி]ரைலோக்ய சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீ ராஜராஜதேவர்க்கு யாண்டு ந-வது உம்பளாநாட்டுக் குன்றார்நாட்டு உடையார் திரு மறைக்காடுடையார்கோயில்

(2) ஆதிஉண்டேசுர தேவகன்மிகளுக்கு மேற்பாடிகாவல் அரியான் மிச்சனனளதிரிலி சோழகங்கநாடாழ்வானேன் ஆள்விஜ்ப்பிரமா

(3) ண இசைத்திட்டுக்கு(கொ)டுத்த பரிசாவது எனயடம் பளரில் (ஊர்) சிதையாண்டிக் கூட்டத்தவே.....னன் பட்டநாயக்கண் ணப்பனீயும் மாரம்பன் ஆதிநாயகக்

(4) கண்ணப்பனீயும் உடையாளுன சொக்கநாயகக் கண்ணப்பனீயும் கங்கையும் திருவளீயும் முன்னளிலே எங்கள் முதலியார் தந்தப் பிள்ளை ஆளக்

(5) கங்கைகாடாழ்வார்க்கு அடிமையாகக் கு(கொ)டுத்தமையால் இவர்கோயும் இபகழ்தி? ஆண்மையையும் பற்ரு.....னையும் ஆண்டாளிளையையும் ஆண்

(6) டானையும் தருக.....கோயும் இவர்கள் வர்ச் கத்தாரையும் விற்றுக்கொடுத்தும், அதற்காவதான விலைகாசு ஐ. இக்காசு ஆயிரமும்

(7) ஸ்ரீ பண்டாரத்தேகொண்டு இவர்கோ விற்றுக்கொடுத்தேன் அரியான் பிச்சனை எதிரிலி சோழ நாடாள்வானேன் இப்படிக்கு இவை

(8) எதிரிலி சோழ கங்கை நாடாள்வானேனெழுத்தும், சோழன் ஆனை காத்தான் ஆன சோழியவலரயனும், உத்த(ம)ன் திருவே ரும்பமுடையான் ராஜராஜ கங்கை நாடாழ் வன் எழுத்து.

சோமசுந்தரதேசிகன்,
இலக்கணவிளக்கபரம்பரை, திருவாரூர்.

புத்தகமதிப்புரை.

——:(o):——

1. சைவப்பிரகாசம்:—இது மேலைச்சிதம்பரமாகிய பேரூரிலிருந்து மாதமொருமுறைவெளிவரும் தமிழ்ப்பத்திரிகை. இதில், சைவசம்பந்த மானவிஷயங்களோடு, வைஷ்ணவம் அத்வைதம்முதலிய மதங்களின் உண்மைகளும், வருணச்சிரமதர்மமுதலிய ஆசாரச்சீர்திருத்தம், ஜீவியசரித்திரங்கள், தமிழ்நூலாராய்ச்சி தேசவர்த்தமானம்முதலிய விஷயங்களும் வெளியிடப்படுமென்றுதெரிகிறது. மதுரைத்தமிழ்ச்சங் கத்துப் பண்டிதபரீக்ஷையில் முதற்றரத்திற்றேறியவரும், இப்பொழுது கோயம்புத்தூர்க்காலேஜில் தலைமைத்தமிழ்ப்பண்டிதராயிருப்பவரும் தமிழ்நூலாராய்ச்சியிற் றேர்ச்சியுள்ளவருமான மகா-ஸ-ஸ-ஸ்ரீ அ. கந்த சாமிப்பிள்ளையவர்கள் பத்திராதிரியராயிருந்து இதனை நடத்திவருவதா கத்தெரிவதால் இது கற்றோரும் மற்றோரும் விழைவுறுமாறு செவ்விதி னைடைபெறுமென்று நினைக்கிறோம். இதன்முதற்பகுதியில், சைவசமய மேம்பாடு, வேதமும் ஆகமமும், கல்வி, தமிழ்ப்பாஷையைப்பற்றிய அபிப்பிராயம்முதலிய விஷயங்களோடு வர்த்தமானமும் விநோதக்கூற் றுக்களும் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. இதன்வருடசந்தா ரூ. 2–8–0 கலாசாலைமாணவருக்கு ரூ. 2—0—0 தனிப்பிரதி அணு 4. இதன் வருமானத்தில் ஒருபாகம் அறுபத்துமூவர் குருபூஜைக்குச்செலவழிக்

கப்படுமென்றுதெரிவதால், சைவர்களும் தமிழபிமானிகளும் சந்தாதாராகச்சேர்ந்து சந்தாவை முன்பணமாகஅனுப்பிப் பத்திரிகையை ஆதரிப்பார்களாக. வேண்டுவோர் சைவப்பிரகாசமானேஜர் கோயம்புத்தூர் என்றவிலாசத்துக்கு எழுதிப்பெறலாம்.

---

2. ஞானசம்பந்தவேண்பா:—இது மதுரை ஸௌண்டுமோரிஹை ஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ மு. கோவிந்தசாமிஐயரவர்களாற் புதிதாகப் பாடப்பட்டது. ஐயரவர்கள் ஸ்ரீ: திருஞானசம்பந்தர் திவ்வியசரித்திரத்தைப் பெரியபுராணத்திற் கூறியமுறைப்படியே 246 வெண்பாக்களால் அழகாகப்பாடிமுடித்திருக்கிறார்கள். இதனைச்செய்வித்தார் மதுரை:திருஞானசம்பந்தஸ்வாமிகளாதீனகர்த்தராகியஸ்ரீலஸ்ரீ சாமிநாததேசிகரென்றுதெரிகிறது. பல சிறந்தவித்துவான்களாற்கொடுக்கப்பட்டசாற்றுக்கவிகளும் சிறப்புப்பாயிரமும் இதிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஐயரவர்கள் இன்னும் இத்தகைய பலநூல்களைச்செய்து உலகுக்குபகரிக்கும்வண்ணம் சைவாபிமானிகளும் தமிழபிமானிகளும் இப்புத்தகத்தை ஆதரித்து ஐயரவர்களுக்கு மகிழ்வூட்டுவார்களென்றுநம்புகிறோம். இதன்விலை விவரமுதலியன வேண்டுவோர் ஆக்கியோர்க்கெழுதித்தெரிக.

---

3. ஜோதிடயவனகாவியம்:—இது, கோயம்புத்தூர் மு. அருணாசலக்கவிராயரவர்களால் வடமொழியிலிருந்து தமிழிற் செய்யுள்வடிவாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டதாகத்தெரிகிறது. முதனூலோடு ஒப்புநோக்கும் ஆற்றலுடையாரால் இதன்குணகுணங்கள் அறியத்தக்கன. இதன்விலை அணா 8. வேண்டுவோர் ஆக்கியோர்க்கெழுதிப் பெறலாம்.

---

4. ஜீவோஜ்ஜீவனசன்மார்க்கப்பிரகடனம் முதலியன:—இவை, மழவை ஸ்ரீ சாமிநாதையரவர்களால் இயற்றப்பட்டவை. ஜீவோஜ்ஜீவனசன்மார்க்கப்பிரகடனம், நகைச்சுவைக்குறிப்பானசொற்றொடர்களால் இருபொருள்படும்படி வசனநடையில் எழுதப்பட்டது. மற்றவை செய்புள்ளுபமாசச்செய்யப்பட்ட தோத்திரநூல்கள். இதன்விலை அணா 8. வேண்டுவோர் ஆக்கியோர்க்கு எழுதிப் பெறலாம்.

பத்திராதிபர்.

(குறிப்பு) இது, தவத்துக்குப் புறவொழுக்கத்தினும் விருப்பு வெறுப்பற்ற சமநிலையே மிகச்சிறந்ததென்கிறது. 'தத்தமக்கு' என்றது சமயநிலைபற்றிப் பல வேறுவகைப்பட்டதவவொழுக்கமுடையார்க்கெல்லாம் என்றவாறு. 'சமயத்தார்கொண்டவேறுபட்டகுறிகளோடுடைய வேடங்களன்று தவமாவது' என்றது அவ்வச்சமயத்தார்கொண்ட தலைமழித்தலும் வளர்த்தலும் உடுத்தலும் பூசலும் முதலிய பலவகைப்பட்டகுறிகளுஞ் செயல்களுமாகிய புறவேடங்களே தவத்துக்குச் சிறந்தவறப்பன்று என்றவாறு. ஈண்டுத் தவத்தினுறப்பைத் தவமென்றது உபசாரவழக்கு. 'தன்னையொருவன் வாய்ச்சியாற்செதுக்க' என்றது தன்னையொருவன் செற்றம்பற்றி ஒருபுறம் வாய்ச்சியாற் செதுக்குவானாகவும் என்றவாறு. 'சந்தனக்குழம்புமேலேபூச' என்றது மற்றொருவன் அன்புபற்றி அடிகளிற் சந்தனக்குழம்புசாத்திப் பூசைபண்ணுவானாகவும் என்றவாறு. 'தான் மனம்பொருந்தி' என்றது அவ்விருசெயலிலும் வெறுப்பு விருப்பின்றி யுடம்பாடுடையனாய்என்றவாறு. 'அவ்விருதிறத்தார்க்கும் நடுவனாய்நின்றொழுகுமமைதி' என்றது முறையே பிரதிகூலமும் அதுகூலமும்செய்பவராய்த்தம்மைநினைத்திருக்கும்அவ்விருதிறத்தாரிடத்தும் வெறுப்புவிருப்பற்ற நடுவுநிலைமையுடையனாய்நின்றொழுகும் அகவுறுப்பாகிய சால்புடைமை என்றவாறு. 'தவமாவது' என்றது தவத்துக்குச்சிறந்தவறுப்பென்றவாறு. இது, "வாய்ச்சிவாயுறுத்தும்மாந்தர்மயிர்தொறுஞ் செத்தினுலும், பூச்சுறுசாந்தமேந்திப்புகழ்ந்தடிபணிந்தபோதுந், தூக்கியிவ் விரண்டுநோக்கித்தொல்வினையென்றுதேறி, நாச்செறும்பராவுங்கொள்ளார் நமர்பிறரென்றுமுள்ளார்"* எனச் சிந்தாமணியிலும், "செஞ்சாந்தெறியினுஞ் செத்தினும் போழினும், நெஞ்சோர்ந்தோடாநிலைமை. அது காமவெகுளிமயக்கநீங்கினுர்கண்ணேநிகழ்வது"† எனப் பொருளதிகாரவுரையிலும் வந்துள்ளது. "நுகத்துப்பகலாணிபோன்று" என்றது பழமொழிக்கூற்று. இது இங்குச் 'சமத்தனுய்' என்றதற்கு அடைமொழியாய்நின்றது. நுகத்துப்பகலாணி-சகட்டினுகத்தினிடையேயுள்ள விரிதாள் எண்ணும் இழுப்பாணி. இது சகடிழுக்குமெருதுகட்கிடையே ஒருபாற்கோடாது சமனுய்த் தன்னிலையினிற்றலால் நடுவுநிலைமைக் குவமையா யடிப்பட்டு வழங்கப்படுவது; "நுகத்திற்பகலனையாய்"‡ எனத் தஞ்சைவாணன்கோவையுள்ளும் வழங்கப்பட்டது. இப்பழமொழிவடிவம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

96. மாட மழிந்தக்கான் மற்று மெடுப்பமேதார்
கூட மரத்திற்குத் திப்பாகு மஃதேபோற்
பீடில்லாக் கண்ணும் பெரியார் பெருந்தகைய
ரீடில்லதற் கில்லைப் பாடு.

---

* சீவகசிந்தாமணி 13-வது மூத்தியிலம்பகம், செய்—227.
† தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் மெய்ப்பாட்டியல் 12-ஞ்சூத்திரவுரை.
‡ தஞ்சைவாணன்கோவை செய்—48.

எ-து, மாடம் செய்கையன்றியழிந்தக்கால் அதன்கண் மரமுதலாயினவுறுப்புக்கள் பின்னையுமெடுப்பதொரு கூடத்துக் கூதவும், அதுபோலப் பெரியோர் தஞ்செல்வம் அழிந்தவிடத்தும் தம் பெருந்தகைமையின்கண்வழுவார்; வலியிலதற்குப் பெருமையிலதாதலால் எ-று.

(குறிப்பு) இது பெரியோர்வறுமையுறினும் அவர் தம் பெருந்தகைமையிற் குன்றார் என்கிறது. கூடத்துக்கு மரம் தூப்பாகும் என உருபுபிரித்துக் கூட்டிக்கொள்க. மாடம் மேனிலையுடைய சிறந்தவீடு, அதன் மரமுதலாயினவுறுப்புக்கள், தூண், உத்தரம், தூலாக்கட்டை, நிலைமுதலியன. கூடம் மேனிலையில்லாத சிறியவீடு. பெரியோர் குடிப்பிறப்பாலுயர்ந்தோர். தம் பெருந்தகைமையாவது இயன்றவளவு தம்மையடைந்தார்க்கு ரக்ஷகமாயிருத்தல். அதன்கண்வழுவாமையாவது, அதனினீங்காதிருத்தல். அதாவது பெருமைபொருந்தியமாடவீடு செய்கையின்றிச் சிதைவுற்றதாயினும் அது தன் னுள்ளுறுப்புக்களாற் பிறிதொரு கூடவீடுசமைத்தற்குபகாரப்பட்டுத் தண்ணிழலுடையதாயடைந்தார்க்கு ரக்ஷகமாவது போலக் குடிப்பிறப்பாலுயர்ந்தார் வறுமையுற்றாராயினும் தம்மையடைந்தார்க்குத் தண்ணளியுடையராய் ரக்ஷகமாவர் என்பதாம். இதன்கிட்டாந்தம், "செய்கையழிந்துசிதன்மண்டிற்றாயினும், பெய்யாவொருசிறைபேரிலுடைத்தாகும்" * என்பதுபோன்ற சிறந்திருக்கவேண்டுமாகையா லுரையெழுதுமுன்னமே இதன் மூலம் வேறுபட்டதுபோலும். ஈடில்லதற்கில்லப்பாடு என்பது பழமொழிக் கூற்று. இது எடுத்துக்கொண்டபொருளை எதிர்மறைமுகத்தானும் வலியுறுத்தியவாறு. 'வலியிலதற்குப் பெருமையிலதாதலால்' என்றது பிறிதுமொழிதலாய், ஆற்றலில்லாதார்க்குப் பெருமையில்லையாதலாற் பெருமையடையவிரும்புவோர் தம்மையடைந்தபிறர்க் குபகாரிக்கு மாற்றலுடையராயிருக்கவேண்டு மென்னும் பொருள்குறித்துநின்றது.

97. தழங்குகுரல் வானத்துத் தண்பெயல் பெற்றூற்
நிழங்குடைய வெல்லா முளைக்குமோ ராற்றான்
விழைந்தவரை வேர்சுற்றக் கொண்டொழுகல் வேண்டா
பழம்பகை நட்பாத லில்.

எ-து, முழங்குமோசையையுடைய முகிற்கணுள்ள தண்பெயலைப் பெற்றூற் நிழங்குடையபுன்முதலாயினவெல்லாம் ஒருவகையான் முளையாநிற்கும்; பழைதாகப் பலகவராய்வாழ்கின்றாரை விரும்பியொருவரும் நட்பாகக்கொண்டொழுகவேண்டா; பழம்பகை நட்பாதலில்லையாதலான் எ-று.

* நாலடியார் 15-ம் அதிகாரம் (குடிப்பிறப்பு) செய்—7.

(குறிப்பு) இது, பழம்பகையாயுள்ளாரோ டிறவுகொள்ளலாகாதென்கிறது. 'தண்பெயல்' என்றது, தண்பெயலையுடையகார்காலம் எனக் கொள்க. 'கிழங் குடையபுல்' கோரைமுதலிய புல்வகையாகியகாண். 'ஒருவகையான் மூளையாகிற் கும்' என்றது வினைநிலத்துத்தோன்றுது மறைந்திடந்த அவை அந்நிலத்துள்ள வினைபயிர்வளர்ச்சிக் கிடையூறாக மூளத்துக் கிளைத்துத் தீமையாயிருப்பது போன்றுகாட்டி யப்பயிர்களை நலியாநிற்கும் என்றவாறு. இது உருவகவகையாற் பிறிதுமொழிதலாய்நின்று, காலங்கருதித் தோன்றுதுமறைந்தொழுகும் பழம் பகையாயுள்ளார் தமக் காங்காலம்வந்தவாறே தம்நாட்டின்கணுங்காங்குத்தோன்றி நிலைபெற்றுத் தீமையாவார்போன்று கருந்து குடிகளைநலியாநிற்பர் என்னுங் குறிப்புணர்த்தினமையால், மேல் மூலத்துள் அவற்றை யென்னுது அவரை யெனச் சுட்டிக்கூறினுராதலால் அச்சுட்டுப்பெயர்க்குப் 'பழைதாகப் பகைவராய் வாழ்கின்றூரை' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'பழைதாகப் பகைவராய் வாழ்கின்றூரை' என்றது நெடுங்காலம், அல்லது குலபரம்பரையாய்ப் பகை யுடையராயிருந்துவருமவரை என்றவாறு. 'விரும்பியொருவரும் நட்பாகக் கொண்டொழுகவேண்டா' என்றது அக்கிழங்குடையபுல் வேர்சுற்றியூன்றிப் பயிரை நலிவுறுத்தாதவாறு அவற்றைக் களைந்து புறத்தேயெறிவதுபோல அப்பகைவர் தம்நாட்டிற் காலூன்றிக் குடிகளைக் கருந்து நலிவுறுத்தித் தமக்குக் கேடுசெய்யாதவாறு அவர்மேல் வெறப்புடையராகி அவரைப் பகையாகவே கொண்டு களைந்து புறம்பாக்கவேண்டும் என்பதாம். இதனுள் வினைநிலம் நாடும், பயிர் தம்குடிகளும், புற்கிழங்குகள் மறைந்தொழுகும் பழம்பகைவரும், தண்பெயல்(கார்) அவர்கிளைத்தற்குரியபருவமும், அப்புல் சுற்றிவேரூன்றல் அவர் பக்கத்துணையுடையராய் நிலைபெறுதலும், அக்களை பயிர்களைநலிதல் அப்பகைவர் தம் குடிகளைநலிதலும், அவைகளை வேரூன்றுதவாறு களைந்தெறிதல் அவர் தம் நாட்டிற் காலூன்றவிடாதகளைந்து புறத்தகற்றலுமாகக்கொள்க. இவை கூற் றுணுங் குறிப்பாணுங் கொள்ளப்பட்டன. இவ்வாறு "வையகமுழுவதும்வறிஞ ரெம்புமோர், செய்யெனக்காத்தினிதரசுசெய்கின்றூன்"*எனக்கம்பரும், "மிடிய ரெனுஞ்செய்யாளைச்செய்விளையக்காக்குஞ்செயல்போல"† எனச் சிவப்பிரகாச ரும் கூறிப்போந்தனர். 'பழம்பகைநட்பாதலில்' என்பது பழமொழிக்கூற்று. இது இப்பாட்டி லெடுத்துக்கொண்டபொருளுக்குப் பிரமாணமாகக் காட்டப்பட்ட விஷயவாக்கியமானமையாற் கூறியதுகூறலன்றுயிற்று. பழம்பகைநட்பாகாது என்ப திதன்பழமொழி. இது "பாட்டினைக்கேட்டலோடும்பழம்பகைநட்புமாமே"‡ எனச் சிந்தாமணியினும்வந்துள்ளது. அதனுரையுள் "பழம்பகைநட்பாதலில் என் னும் பழையமொழியுமுளதன்றே" என இப்பாட்டினீற்றடி காட்டப்பட்டுள்ளது.

* கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம் அரசியற்படலம் செ-12.

† பிரபுலிங்கலீலை 3-வது மாயையினுற்பத்திகதி. செ-49.

‡ சீவகசிந்தாமணி 7-வது கனகமாலையாரிலம்பகம் செய்-185.

98. வெள்ளம் பகையெனினும் வேறிடத்தார் செய்வதென்
கள்ள முடைத்தாகிச் சார்ந்த கழிநட்புப்
புள்ளொலிப் பொய்கைப் புனலூர வஃதன்றே
வள்ளில்லத் தண்ட தனிசு.

எ-து, தமக் கிடையிட்டநாட்டின்கணுள்ளபகைவர் வெள்ளம் போல மிகப்பலராயினும் அவர்கள்வந்து தம்மைநலிந்துசெய்யுந்துன்ப மென்? மனத்தின்கண் வஞ்சனையுடைத்தாய்த் தம்மைச்சார்ந்த மிகநட்டார்செய்யுந்தின்பத்தைச் செய்யமாட்டாராதலாற் புள்ளொலிப் பொய்கைகள்ளூரனே! ஆங்கட்புத் தம்மோடொக்கவோரில்லின்கண் ணிருந்தார்மாட்டுக்கொண்டதனிசுபோலும். எ-று.

(குறிப்பு) இது உட்பகையுண்டாகாவா றொழுகவேண்டுமென்கின்றது. 'தமக்கிடையிட்டநாட்டின்கணுள்ளபகைவர்' என்றது தம்நாட்டினின்றும் பிற நாடிடையிட்ட புறநாட்டின்கணுள்ளபகைவர் என்றவாறு. இது வேறிடமென் றதனாற் பெறப்பட்டது. பகை-ஆகுபெயர். வேறிடத்தார் என்றது பிறநாடுகடந் தும்வரும் பகைவர் எனப் பகையின்வலிமிகுதிகாட்டியபடி. 'வெள்ளம்போல மிகப் பலராயினும்' என்றது தாம்ஒன்றென்னுமெண்ணுக அவர் வெள்ளமென்னுமெண் ணளவாய் மிக்கிருப்பினு மென்றவாறு. 'அவர்கள்வந்து தம்மைநலிந்துசெய்யுந் தன்பமென்' என்றது அவர்களுக்குத்தடையா யிடையிட்டிருக்குநாடுகடந்து வந்து ஒருகாலவிசேடத்தில் தம்மைமெலிவிக்கும்துன்பம் உட்பகையுள்ள சிலர் இடைவிடாதுசெய்யுந்துன்பத்தினும் பெரிதாகாதென்றவாறு. இங்கு என் என்றது எவ்வளவென்னும்பொருளுடையதாய்ச் சிறிதென்னுங்குறிப்புணர்த் தினமையாற் பெரிதாகாதென விளக்கியுரைக்கப்பட்டது. இதனாற் புறப்பகை யாயினுஞ்செய்யுந்துன்பத்தினும், உட்பகையாயினுஞ்செய்யுந்துன்பம் வெள்ளம் போலு மிகப்பலவாமென்பது குறிப்பாகி அது ஏதுவாயிற்று. இங்ஙனம் போந்த பொருளைத்திரட்டியே 'மனத்தின்கண்வஞ்சனையுடைத்தாய்த் தம்மைச்சார்ந்த மிகநட்டார்செய்யுந்துன்பத்தைச் செய்யமாட்டாராதலால்' எனப் பொருளுரைக் கப்பட்டது. 'மனத்தின்கண் வஞ்சனையுடைத்தாய்' என்றிருப்பது மனத்தின் கண்வஞ்சனையுடையராய் என்றிருக்கவேண்டும். இதன்பொருள் சொற்செயல் களால் இனிமையுடையார்போற்காட்டிக்கொண்டு மனத்தின்கண் வஞ்சனை

புடையராய்நின்று என்றவாறு. 'கள்ளமுடைத்தாகிச்சார்ந்தகழிநட்பு' எனச் செறலிஞ லுயர்திணை யஃறிணையாயிற்று. இதனை, வேறிடத்தார்பகை வெள்ள மெனினும் என்றகுறிப்பின் அவாய்நிலையால்வந்த சிறிதெனினும் என்னும் பயனிலைகொடுத்து முடித்துக்கொண்டு அஃதென்னுஞ் சுட்டோடியைக்க. 'தம்மைச்சார்ந்த மிகநட்டா'ராவார்-அரசர்க்குத் தம்மினைசெய்வாரும் சுற்றமும் குடிகளுமாகிய இவர். 'அந்நட்பு' என்றது மனத்தின்கண் வஞ்சனையுடையராய்க் கரந்து தம் முடனுறைவார்நட்பு என்றவாறு. சுற்றடி பழமொழிக்கூற்று. இதனுள், வள்ளில்லத் தென்றிருப்பது உள்ளில்லத்து என்றிருக்கவேண்டும். 'உள்ளில்லத்துண்டதனிசு' என்பது இல்லத்துட்கொண்ட கடனென்றுபொருள்படுமாதலால், 'தம்மோடொக்க வோரில்லின்கண்ணிருந்தார்மாட்டுக்கொண்ட தனிசு போலு'மெனப் பொருள் விரித்துரைக்கப்பட்டது. தனிசு கடன். 'தம்மோடொக்க வோரில்லின்கண்ணிருந்தார்மாட்டுக்கொண்டதனிசுபோலும்' என்றது தம்மோடொக்க வோரில்லின்கண்ணே துச்சிலிருப்பார்மாட்டுக்கொண்ட கடன் போல மிகத்துண்புறுக்கும் என்றவாறு. அதாவது அவர் அடிக்கடி கேட்டுவருத்தி உண்ணுதற்கீட்டிவரும்பொருளாயுங் கவர்ந்து துன்புறுத்துவதுபோல உட்பகையாயினரு மிடைவிடாதுதுன்புறுத்துவராதலா லவர்நட் பொழிக்கவேண்டுமென்பதாம். இதன்பழமொழி உள்வீட்டுக்கடன் உள்ளங்கைச்சிரங்கு என வழங்கப்படும். இதன்பொருள், உள்ளங்கைச்சிரங்கு உண்ணும்போதெல்லாந் துன்புறப்பதுபோல உள்வீட்டுக்கடனும் உண்ணவிடாது துன்புறுக்குமென்பதாம்.

99. அடங்கி யகப்பட வைத்தினைக் காத்துத்
தொடங்கிய மூன்றினுண் மாண்டுண்—டுடம்பொழியச்
செல்லுமாய்க் கேமஞ் சிறுகாலைச் செய்யாரே
கொல்லிமேற் கொட்டுவைத் தார்.

எ-து, தாமடங்கித் தம்மைம்பொறியுந் தமக்ககப்படப் பாதுகாத்துத் தாந் தொடங்கியவொழுக்கங்கள் மனமொழி மெய்களான்மாட்சிமைப்பட் டிவ்வுலகத்தின்கண் உடம்பொழியத் தாம்செல்லும் மறுமையுலகத்திக்காமுறுதியைக் காலத்தாலேசெய்யாதார், கொல்லிமேல் நெற்கூடு புரிந்துவைத்தாராவர். எ-று. இதனுட்கொட்டென்பது நெற்கூடென்றவாறு. அல்லதூஉங் கிழங்கைத்துண்டற்குக் கருவியாங் கொட்டென்பாரு முளர்.

(குறிப்பு) இது அன்றறிவாமென்னுது இம்மைக்கண்ணே மறுமைக்குறுதியாயின காலம்பெறச்செய்யவேண்டுமென்கிறது. "அன்றறிவாமென்னுதறஞ் செய்க"* என்பர் பிறரும். 'தாமடங்கி' என்றது தாம் மெய்மொழிமனங்களானறங்கடையாகிய தீயொழுக்கிற்செல்லாதடங்கி என்றவாறு. 'தம்மைம்பொறியுந் தமக்கைப்படப் பாதுகாத்து' என்றது உரியராகியதமக் குரிமையாயுள்ள இந்திரியங்களுக்கே தாம் பராதீனராய்த் தம்மையழியமாறி யைம்புலவின்பங்களைக் காமசாரமாய் நுகரச்செல்லாது அவ்விந்திரியங்களே விஹிதவிஷய விநியோகயோக்கியமாகத் தமக்கு ஸ்வாதீனமாயிருக்கும்படி பாதுகாத்தென்றவாறு. 'தாந் தொடங்கியவொழுக்கங்கள்' என்றது தாம் அநுஷ்டிக்கத்தொடங்கின வர்ணாச்ரமதர்மங்களும் சமயாசாரங்களும் என்றவாறு. 'மனமொழிமெய்களான் மாட்சிமைப்பட்டு' என்றது திரிகரணசுத்தியாற் சிறப்புற்று என்றவாறு. திரிகரணசுத்தியாவன:—செற்றம் சினம் வஞ்சம் முதலிய தீக்குணமின்மையும் யோகநிலைநிற்றலுமாகிய மனத்தூய்மையும், பொய் குறளை கடுஞ்சொல் பயனில் சொல்லின்மையும் பிழையறமொழிதலுமாகிய மொழித்தூய்மையும், சிந்தையும் மொழியுஞ் செவ்வியவாய் நீராடி நித்தியக்கடன்முடித்திருக்கும் ஒழுக்கமுடைமையாகிய மெய்த்தூய்மையுமாம். தொடங்கியவொழுக்கங்கள் மாட்சிமைப்பட்டுச்செய்யாதார் எனச் சினவினை முதல்வினைகொண்டுமுடிந்தது. 'இவ்வுலகத்தின்கண் உடம்பொழிய' என்றது தானல்லாதவுடம்பு இவ்வுலகிலழியவும் என்றவாறு. இதனுல் இவ்வுலகவாழ்க்கைக்கண் உடம்பைக்குறித்துச்செய்வன தமக்குச்செய்வனவாகாவென்பது குறிப்பாயிற்று. 'தாம்' என்றது ஆன்மாவாகிய தாம் என்றவாறு. 'மறுமையுலகத்துக்காமுறுதியைக் காலத்தாலேசெய்யாதார்' என்றது மறுமையுலகத்துக்காமுறுதியை மேற்சொல்லியவாறு காலம்பெறச்செய்யாது அடக்கமின்றி ஐம்பொறிவயத்தராய் மனமுதலியகோடிப் பொருள்தேடி இம்மையுலகத் தின்பந்துய்த்திருப்பவர் என்றவாறு. 'கொல்லிமேல் நெற்கூடு புரிந்துவைத்தாராவர்' என்றது மேலைக் குணவுவிளக்கவேண்டிப்புரிந்துவைத்த வித்தைநெற்கூடுகளே நெருப்பிலிட்டெரித்து ஒருசில பொரியாய்த்தெறித்து விழுமவற்றைப் பொறுக்கி யுண்டுமெழு மறிவிலிகள்போலு மென்றவாறு. நெற்கொட்டு, நெற்கூடு, நெற்கோட்டை என்பன ஒருபொருட்பெயர். நெறிப்படவொழுகின் இம்மை மறுமை இருமையுமொருங்களிக்கவல்ல கருவிகரணங்களைக்கெடுத்து மறுமைப்பயனிழந்து இம்மையி னற்பசாரமாகிய சிற்றின்பத்தைநுகர்வார்க்கு, நெறிப்படச்சமைப்பிற் பொரியும் போனகமுமாகவல்ல நெற்

* திருக்குறள், 4-ம் அதிகாரம் (அறன்வலியுறுத்தல்) குறள்—6.

கூட்டைச் சுட்டுக்கெடுத்து அற்பசாரமாகியபொரியொன்றே பயனுகக்கொள்ளு மறிவிலிகளே யுவமமாக்கினர். 'எனைப்பலவே'* என்னும்பாட்டுப் பொருட் கேடின்றிப் பயன்பெறுதலும் இப்பாட்டுப் பொருட்கேடெய்திப் பயனிழத்தலு மாகிய பொருள்வேறுபாடுண்மையா லிவை தம்முண் மாறுபாடிலவாயின. இதன் பழமொழி, சிறியபயன்கருதிப் பெரியபொருளையழிக்கு மறிவிலிகளைச்சுட்டி இவர் கூடுசுட்டுப் பொரிபோறுக்கிகள் என வழங்கப்படுகிறது. சூடு, கூடு என் பனவும் நெற்போரையுணர்த்தும் ஒருபொருட்சொற்கள். 'அல்லதூஉங் கிழங்க கழ்ந்துண்டற்குக்கருவியாங் கொட்டென்பாருமுளர்' என்றது கொட்டென்பது நெற்கூடென்னும்பொருளில்வழக்குண்மையறியார்கூறிய வுரைவேறுகாட்டிய படி. அவர்கொண்டகருத்தாவது, உண்பாருயிர்கொல்வதாகிய காவிக்கிழங்கினை, யுண்ணற்குரியகிழங்கெனமயங்கியதனை யகழ்ந்துண்ணமுயல்வார்போலும் என்ப தாம். இங்ஙுக் கொட்டுவைத்தல், கொட்டென்னுங்கருவிகொண்டு வெட்டி யெடுக்கமுயலு முயற்சியையுணர்த்துங் குறிப்புமொழியாயிற்று. ஆகவே, "அடங்கி யகப்படவைந்தினைக்காத்தத்,தடங்கியமூன்றினைமாண்டுண், டெம்பொழியச், செல்லும்வாய்க்கேமஞ்சிறுகாலைச்செய்தல்" தாமுய்தற்கும், அதுசெய்யாது மறுதலைபுரிதல் தாமுய்யா தழிதற்கும் ஏதுவானமையாற் றுமுய்யா தழிதற்கேது வாகிய கொல்லிமேற்கொட்டுவைத்தல் இதற்கொப்பாயிற்று.

100. நல்கூர்ந் தவர்க்கு ணனிபெரிய ராயினுர்
செல்விருந் தாகிச் செலவேண்டா—வொல்வ
திறந்தவர் செய்யும் வருத்தங் குருவி
குறங்கறுப்பச் சோருங் குடர்.

எ-து, மிகப்பெரியசெல்வராயினுர் வறுமையையுடையார்க்கு விருந்தாகிச்செல்லவேண்டா; செல்வராயின் அச்செல்லப்பட்ட வறுமை யுடையராயினுர் தமக்கியல்வதனைக்கடந்து விருந்துசெய்யும்வருத்தம் குருவி குறங்கறுப்பச்சோருமதுபோலும். எ-று.

(குறிப்பு) இது வலியார் எளியார்க்குவிருந்தாகலாகாதென்கிறது. 'குருவி குறங்கறுப்பச்சோருங்குடர்' என்பது பழமொழிக்கூற்று. 'குடர்சோருமதுபோ லும், என்றது குடர்சோரும்வருத்தம்போலும் என்றபடி. ஏனையவலிமிக்க விலங்குகளாற்றுதற்குரிய குறங்கின் றசையறுப்பினை அத்துணைவலியில்லாத குருவி சிறிதும் ஆற்றுதழிவதுபோலப் பொருண்மிக்குடையபிறர் ஆற்றுதற்

* இந்நூலின் 68-ம் செய்யுள்.

குரிய வலியோர்விருந்துபுகுதலே எளியோராற்றுமாற்றலின்றி யழிவராதலால் அவர்பால் வலியார்விருந்துபுகலாகாதென்பது கருத்தாகக்கொள்க. இதன் பழமொழிவடிவம் வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. இது, பொருளொப்புமைபற்றி "யானை மீதிக்கச்சந்துண்டா" என வழங்கப்படும். இம்முதலோறுபாட்டுக்களின் முதற் குறிப்புவருமாறு:—

உலகு கல்லாதான் கல்வி கேட்பார்
புலம் ஈனுலகத் தாமெனக் கெங்நெறி
இருந்தாய் பெரிய மிக்கு விழுமிழை
பாப்புத் தாநட் டங்கண் ணண்பொன்றி
உள்ளது தக்கார் கறுத்துக் காவலனே
உரைமுடி வுரைத்தார் அருமை இசைவ
உரிமை விடலரிய தேர்ந்து தாமாற்ற
முழுதுடன் நிறையான் எமரிது தெருளாது
வெஞ்சினம் பரந்த தமனென்று மிக்குடையர்
வைத்ததனே யுற்றுன் நாட்டிப் பயனேக்கா
வெள்ளம் விளிந்தார் மறந்தானும் கையார
நோவ முகம்புறத் தாயிரவர் நிரைதொடி
வீங்குதோட் கற்றதொன் றியற்பகை பாரதத்
தல்லல் தெள்ளி ஆற்றவும் எமக்குக்
கைவிட்ட நிரந்து முட்டின் றூற்றும்
உணற்குக் கழுமலத் தெவ்வம் கல்லாதவர்
வென்றடு முன்னின்னூர் சுற்றத் தெனேப்பல
தந்தம் நிறியவர் வன்பாட்டு நடலே
யானும் கண்ணில் பெரியார் செருக்கெழு
அன்பின் இணேரோங்கிக் கோவாத காழார
நாடிநமர் பொற்பவும் உற்றதற் நிதுமன்னும்
ஓட்டிய வுழையிருந்து கள்ளி தெற்றக்
கண்ணுண் செங்நீரார் பெருமலே பொலந்தார்
சால நற்பால தத்தமக்கு மாடம்
தழங்கு வெள்ளம்பகை யடங்கி நல்கூர் பரி
பழமொழி முதனூற் றடிவர விவையே.

1916ஹ்ரு ஆகஸ்டுமீ 18ஒ காலை 10மணிக்கு நடந்த மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் காரிய நிர்வாஹஸபையில் முடிவு செய்யப்பட்ட தீர்மானங்களின் விவரம்.

———:o:———

1. கனம்பொருந்திய இராமநாதபுரம் ராஜா ஸ்ரீமான் பா. இராஜராஜேச்வர ஸேதுபதி அவர்கள் —அக்கிராசனாதிபதி
2. மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ கான்பகதூர் H. அப்துல்சுபான் சாஹிப் அவர்கள்
3. ,, R. இராகவையங்காரவர்கள்
4. ,, V. S. இராமஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் B. A., B. L.,
5. ,, T. N. சுந்தரராஜையங்காரவர்கள் B. A., B. L.,
6. ,, T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள் B. A., B. L.,

இவர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

தீர்மானங்கள்:—

1. 1916ஹ்ரு ஜூலை மீ ந்தின் வரவு செலவு கணக்கு அங்கீகரிக்கப் பட்டது

II. இப்போது நடந்து வரும் ஐரோப்பிய யுத்தத்தில் வெற்றியும் புகழும் விரைவில் நமது ஆங்கில துரைத்தனத்தாருக்குக் கிடைக்க வேண்டுவதாக, சங்கத்தார் தமது 15-வது வருஷோத்ஸவக் கூட்டத்தில் செய்த தீர்மானத்தை, சென்னை கவர்ன்மெண்டாரவர்கள் அங்கீகரித்திருப்பதாக பிரதான (Chief) செக்ரிடெரியவர்கள் சங்கம் அக்கிராசனாதிபதியவர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தை வந்தனத்துடன் ஏற்றுக்கொள்ளலாயிற்று.

III. 1916ஹ்ரு மேமீ 14ஒ நடந்த நிர்வாஹ ஸபை மீட்டிங்கில், தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலையின் அபிவிர்த்திக்காக சாமான் வகையறு வாங்குவதற்கு வேண்டிய ரூ 1200ம் மீ 1க்கு 100க்கு அரை (½) வட்டி வீதம் கடன் வாங்கத்தக்கதி என்ற தீர்மானத்திற்கு இணங்கி, சங்கம் உப அக்கிராசனாதிபதியவர்கள் தாமே அவ்வாறு கடன் அளிப்பதாக காரியதரிசிகளுக்கு எழுதி யிருந்த கடிதத்தைப்படித்து அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

IV. தமிழ்ச்சங்கத்தின் அக்கிராசனாதிபதியாகிய கனம் பொருந்திய இராமநாதபுரம் ஸேதுபதி மஹாராஜா அவர்களும், கனம் பொருந்திய மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ K. இராமையங்காரவர்களும் சென்னை மாகாணச்சட்ட நிரூபண சபையின் அங்கத்தினர்களாகத் தேர்ந்து நியமிக்கப்பெற்ற சந்தோஷ சமாசாரத்தை அறிந்து சங்கத்தார் தமது மனப்பூர்வமான மகிழ்ச்சியை அக்கனவான்களுக்குத் தெரிவிப்பதுடன் அக்கனவான்களிருவரும் தமிழ் மொழியும் தமிழ்க்கலையும் முன்னேற்றம் பெறுவதற்கு வேண்டு முயற்சியினைக்கைக் கொள்வாராக என்றும் தீர்மானிக்கலாயிற்று.

V. 1916-17ம் ஹ்ரு நித்திய வரவு செலவுத் திட்டமறிப்பு (Budget) அடுத்த 5—9—16ஒ மீட்டிங்குக்குக் கொண்டு வரலாம் என்று தீர்மானிக்கப் பட்டது.

(Signed) B. Raja Rajeswaran,
President,
Madura Tamil sangam

18—8—1916.

(True Copy)

———

ஸ்ரீ

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து

1916-ஹு ஜூலைமீ 1உ முதல் 31உ முடிவுவரையுள்ள வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.	செலவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.
புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்திலிருந்து 1916-ஹு ஜூலைமீ^ய^ந்திய சந்தாவரவு ரூ. 50—0—0				சங்கம் மானேஜ்மெண்டாபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு 1916-ஹு ஜூன மாதத்திய சம்பளமும், ஜூலை மாதச் சம்பளத்தினின்றும் அட்வான்சாகவும் செல் ரூ. 211—5—4			
இராமநாதபுரம் சமஸ்தானத்திலிருந்து 1916-ஹு மே, ஜூன் மாதத்திய சந்தா வரவு ரூ. 200—0—0				ஷை எடிட்டோரியல் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு ஜூன்மீ^ய^ சம்பளமும் சென்றஎப்ரல்மீ^ய^ பாக்கிச்சம்பளமும் செல் ரூ. 75—4—0			
சங்கம்கட்டிடபண்டுக்காகவும் முதலுக்காகவும் மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ மஹாமஹோபாத்தியாய மே. சாமிநாதய்யரவர்கள் வரவு ரூ. 100—0—0				ஷை பிரிண்டிங் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு ஜூன்மீ^ய^ சம்பளமும் ஜூலை மாதத்திய சம்பளத்தினின்றும் அட்வான்சாகவும் செல் ரூ. 187—6—3			
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி வரவு ரூ.	350			ஷை பைண்டிங் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு ஜூன் மாதத்திய சம்பளம் செல் ரூ. 39—3—9			
சங்கம் மெம்பர்களிடமிருந்து பிரவேசக்கட்டணம் உள்பட வருஷச்சந்தா வரவு ரூ. 29—10—0							
'செந்தமிழ்'ச் சந்தாதாரிடமிருந்து							

சந்தா வரவு	ரூ.	6	10	0				
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி சந்தா வரவு	ரூ.	36	4	...				
சென்தமிழில் விளம்பரம் பிரசுரஞ் செய்த வகையிற் வரவு ...	ரூ	17	2	...				
மதுரை கோ ஆப்பரேடிவ்ஸ்டோர் வில் போடப்பட்டிருக்கிற பணத்திற்கு வட்டி வரவு ...	ரூ.	7	14	4				
சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் விற்ற வகையில் வரவு ...	ரூ.	80	4	...				
ஆபீசிலுள்ள பழைய நியூஸ்பேபர் வகையரு விற்ற வகையில் வரவு	ரூ.	10	2	...				
சங்கமாபீசில் நடந்த Printing வேலைகளுக்கு சார்ஜ் வரவு ...	ரூ.	456	7	...				
ஷி ஷி Binding வேலைகளுக்கு சார்ஜ் வரவு ...	ரூ.	192	...	6				
சங்கம் காலிநிலத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மாக்கடைக்கு ஸ ஷ ஆனிமீ த்தக்குரிய வாடகை அரி. அ. பொ. வெள்ளையப்ப நாடாரிடமிருந்து வரவு ...	ரூ.	65	...	...				
					ஷி பாண்டியன் லைப்ரேரி சிப்பங்கு ஷி மீ த்துக்குச் செல்	ரூ.	15	0	0
					ஷி கலாசாலை உபாத்தியாயர்கள், மாணவர்கள் வகையருவுக்கு ஏப்ரல் மே ஜூன் மாதங்களின் சம்பளமும் போஷணைப் பணமும் செல்	ரூ.	183	5	9
					ஆகமொத்தம் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டுக்கு சம்பளம் செல்	ரூ.	711	9	1
					பிரிண்டிங் ஆபீஸ் சம்மந்தமாக இஞ்சின் மெஷீன் வகையருவுக்கு எண்ணெய் வாங்கச்செல் ...	ரூ.	9	11	6
					ஷி ஆபீஸ் சம்மந்தமாக Ink வகையரு கண்டின்ஜன்ஸிசாமான்கள் வாங்கச்செல் ...	ரூ.	4	12	10
					ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி செல்	ரூ.	14	8	4
					பைண்டிங் ஆபீஸ் சம்மந்தமாக வஜ்ஜிரம் வகையரு கண்டின்ஜன்ஸி சாமான்கள் வாங்கச்செல் ...	ரூ.	26	6	6
					சங்கமாபீஸ் உபயோகத்திற்கு Paper வகையரு வாங்கச்செல்...	ரூ.	6	4	0

பிரிண்டிங் ஆபீஸ் ஆர்டர்கள் உபயோகத்திற்கு Paper வாங்கச் செல்...	ரூ. 80	7—0	
பைண்டிங் ஆபீஸ் ஆர்டர்கள் உபயோகத்திற்கு தோல் வகையறு சாமான்கள் வாங்கச்செல்	ரூ. 50	6—0	
சங்கம் கலாசாலை உபயோகத்திற்கு வாங்கிய பேபர் வகையறுவுக்கு செல் ...	ரூ. 3	4—6	
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி செல்	ரூ.	140	5 6
சங்கம் கலாசாலைக்குப் புஸ்தகங்கள் வாங்கச்செல் ...	ரூ.	21	8 6
சங்கம் ஆபீஸ் உபயோகத்திற்கு Punka செய்தவகையிற் செல்	ரூ. 9	11—0	
கலாசாலைக்கு மரஸ்கிரீன்கள் செய்த வகையிற் செல் ...	ரூ. 29	1—3	
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி செல்	ரூ.	38	12 3
மெஷினுக்கு புதிதாய் Belt வாங்கவும், Repair செய்ததற்கும்செல்	ரூ.	11	4...

சங்கமாபீஸ் Correspondence சம்மந்தமாயும் V. P.சம்மந்தமாயும் போஸ்டேஜ் வகையிற் செல் ...		ரூ.	23	1	...
ஆபீஸ் உபயோகத்திற்குத் தருவித்த சாமான்களுக்கு ரயில்சார்ஜ் செல்		ரூ.	2	8	...
பிரிண்டிங் ஆபீஸ் Oil EngineFees 1916-17 ஹிஜித்திற்கு Petition Stamp இரயம்உள்பட செல் ...	ரூ. 50—1—0				
சங்கம் ஆபீஸ் வைத்திருக்கும் கட்டிடத்திற்கு 1916-ஹிஜி பிப்ரவரி, மார்ச்சு,ஏப்ரல்மாசங்களின் வாடகை பாலவனத்தம் எஸ்டேட்மானேஜர் Mr. வே. திருமலை ஐயங்காரிடம் செல் ...	ரூ.129—0—0				
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி செல்		ரூ.	179	1	...
சங்கம் 1916-ஹிஜி ஆங்கிலத் தமிழ் மெட்ரிக்பரீட்சையில்முதற் பரிசு பெற்றT.P.மீனாட்சிசுந்தரத்துக்கு வெளளிப் பதக்கத்துடன்Money Prize அனுப்பிய வகையிற் செல்		ரூ.	15	...	...

				ஆபீஸ்ஜன்னல்களுக்குவெப்பத்தைத் தடுப்பதற்காக பதிதா போட்ட வகையில் செல்		ரூ.5—14—6		
				ஆபீஸ் business சம்மந்தமாக வண்டிவாடகை வகையில்செல்		ரூ. 0—13—0		
				ஆபீஸ் கட்டிங்மெஷீனி லடங்காத புத்தகங்களை வெளியேகொடுத்து கட்டிங் செய்ததற்கும், காகிதம் ரூல்போட்டதற்கும் செல்		ரூ. 3—14—0		
				Country Leather வாங்குவதற்காக ஆபீஸ் பியூன்திண்டுக்கல்லுக்குப் போய்வந்ததில் வண்டிவாடகை ரயில் சார்ஜுக்குச் செல்		ரூ. 2—0—0		
				ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி Miscellaneous செலவு ...		ரூ.	12	9 6
ஆகமொத்தம் வரவு ரூ.	1215	1	10					
சென்ற ஜூன் மீ தின் கடை சித்தேதியில் நின்ற பாக்கித் தொகை ... ரூ.	409	9	1	*By Pass Book No. 146 Rs.309-12-10	ஆகமொத்தம் செலவு ரூ.		1196	9 8
				By cash in hand Rs. 118—4—5	*போகபாக்கியிருப்பு ரூ.		428	1 3
ஆகமொத்தம் ரூ.	1624	10	11		ஆகமொத்தம் ரூ.		1624	10 11

Audited and found correct,
V. S. Ramaswami,
17-8-16. *Auditor.*

T. A. Subbavenkatarama Iyer,
Manager
16—8—16.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தில்

விற்கப்பெறும் புத்தகங்கள்.

சங்கப்பதிப்பு.	ரூ.	அ.	பை
1. ஞானமிர்த மூலமும் உரையும்.	1	0	0
2. சைவமஞ்சரி	1	8	0
3. யாப்பு அணியிலக்கணங்கள் (விசாகப்பெருமாளையர்பஞ்சலக்ஷண விளக்கடையினின்று எடுத்தவை)	0	8	0
*4. வைத்திய சாரசங்கிரகம்	3	0	0
*5. பன்னூற்றிரட்டு	2	0	0
*6. மகாபாரதம் அரும்பதவுரையுடன்	3	0	0
7. தோத்திரத்திரட்டு	0	2	0
8. தமிழ்ச்சொல்லகராதி (உயிர்வருக்கம் முடிய முதற்பாகம்)	6	0	0
9. ஷ இரண்டாம் பாகம்	4	8	0
10. அபிதானசிந்தாமணி	7	0	0
11. சங்கப்புலவராற்றுப்படை உரையுடன் ...	0	4	0
12. பன்னூற்றிரட்டு செலெக்ஷன்	0	4	0
13. திருவாலவாய் திருநீற்றுப்பதிகம் முதலியன ...	0	1	0

செந்தமிழ்ப் பிரசுரம்.

1. ஐந்திணையைம்பது உரையுடன்	0	3	0
*2. கைந்நூல் (5) இனியதுகாற்பது (உரையுடன்) ...	0	3	0
3. வனியாபதிச் செய்யுட்கள்			
*4. புலவராற்றுப்படை (திருக்குருகூர் இரத்தின கவிராயர் இயற்றியது.)	0	3	0
*6. நேமிநாதம் (உரையுடன்)	0	12	0
7. திருநூற்றந்தாதி (உரையுடன்)	0	4	0
8. திணைமாலை நூற்றைம்பது உரையுடன் ...	0	4	0
9. அதிமான விளக்கம்	0	4	0
10. அட்டாங்கயோகக்குறள்	0	1	0
*11. விவசாயரசாயன சாஸ்திரச்சுருக்கம்	0	6	0
12. பன்னிருபாட்டியல்	0	4	0
13. நான்மணிக்கடிகை (பழைய உரை)	0	3	0
14. முத்தொள்ளாயிரச்செய்யுட்கள்	0	2	0
15. திருச்செந்திற்கலம்பகம்	0	3	0
16. திருவாரூருலா	0	4	0
17. சுகசந்தர்சனதீபிகை	0	12	0
18. இயற்கைப்பொருட்பாடம்	0	4	0
19. தேவையுலா	0	3	0

20.	நரிவிருத்தம்	... ...	0	2	0
21.	சிதம்பரப்பாட்டியல் (உரையுடன்.)	... ...	0	6	0
*22.	திருக்கலம்பகம் (ஷெ)	... ...	0	6	0
23.	விக்கிரமசோழனுலா	... ...	0	2	0
24.	குருமொழிவினுவிடை	... ...	0	1	0
25.	கேசவப்பெருமாள் இரட்டைமணிமாலை	...	0	1	0
26.	திருத்தணிகைத் திருவிருத்தம்	... ...	0	1	0
27.	மதுரைத் திருப்பணிமாலை	... ...	0	3	0
28.	சந்திரலோகம்	... ...	0	2	0
29.	சோழவம்ச சரித்திரச்சுருக்கம்	... ...	0	8	0
30.	ஞானமிர்தக்கட்டளை	... ...	0	2	0
31.	பாண்டியம்	... ...	0	4	0
32.	மகிஷாபஞ்சகம்	... ...	0	8	0
33.	வேளிர் வரலாறு	... ...	0	8	0
34.	அகப்பொருள் விளக்கம்	... ...	1	0	0
35.	திருமந்திரமுபாதூட்டுக்குரை	... ...	0	8	0
36.	உவமான சங்கிரகம்	... ...	0	1	0
37.	மாறனலங்காரம் மூலமும் உரையும்	... ...	2	8	0
38	திருப்புல்லாணிமாலை	... ...	0	4	0

வேறு பதிப்பு.

1.	சோணசெங்குட்டுவன்	... ...	1	0	0
2.	ஜோதிமாலை (தமிழ் நாவல்)	... ...	0	4	0
3.	இந்துமதி ஷெ	... ...	0	2	0
4.	சிவஞானசுவாமிகள்மீது இரட்டை மணி மாலை	... ...	0	1	0

☞ ஸ்டார் மார்க்கிட்டவைகள் ஸ்டாக் இல்லை.

குறிப்பு:— இதில் கண்ட புஸ்தகங்கள் விற்பனைக்கு ஏராளமாக விருப்பதை உத்தேசித்து ஒரே தடவையில், ரொக்கம் கொடுத்து 50-க்கு மேற்பட்ட பிரதிகள் வாங்குவோர்களுக்கு பைண்டான புத்தகங்களானுல் 100-க்கு ரூபாய் 30-வீதமும், பைண்டாகாத புத்தகங்களானுல் ரூபாய் 40-வீதமும் கமிஷன் கழித்து விற்கப்படும். வி. பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

"செந்தமிழ்"ப்பத்திரிகையின் பழைய தொகுதிகள் 2-முதல் 12-வரை பூர்த்தியானதும் 1-வது தொகுதியில் 7-பகுதிகளும் தொகுதி 1-க்கு கூ 2 வீதம் விலைக்கு கொடுக்கப்படும். இவைகளில் அனேக அரியபெரிய விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

T. A. Subbavenkatarama Iyer,

Manager.

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-கச.] நளஞ்சு ஆவணிமீ [பகுதி-க0.
Vol. XIV. August—September, 1916. No. 10.

ஒரு பொதுக்கூட்டத்தின் தீர்மானம்.

1916-ஞ்சு அக்டோபர்மீ 22க ஞாயிற்றுக்கிழமை தஞ்சைக் காந்தித்தமிழ்ச்சங்கத்தில் அறிஞர்பலர்கூடிய ஒரு பொதுக்கூட்டம் நடைபெற்றது. பண்டிதர் சவரிராயன் M. R. A. S. அவர்கள் அக்கிராசனமமர, அப்பொழுது நடத்தரப்பரீட்சைக்கு (Intermediate Examination) த்தமிழ்வியாசம் எழுதுமுறையிற் பேச்சுவழக்குச்சொற்களைக் கலந்தெழுதும் ஓர் அளவீனத்தீர்மானிப்பதற்கென்று சென்னைச் சர்வகலாசங்கத்தாரின் ஆலோசனைச்சங்கத்தாரால் நியமிக்கப்பட்ட காரிய ஆலோசனைச்சபையாரின் தீர்மானங்கள் ஆராயப்பட்டன. இவ்வாராய்ச்சியும் இத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் நிரந்தர அக்கிராசனாதிபதிகனம் T. V. உமாமகேசுவரம்பிள்ளை B.A., B.L., அவர்களால் தொடங்கப்பட்டு ஐந்துமணிநேரத்தின்மேலாக நடைபெற்றது. சர்வகலாசங்கத்தின்பதிவுஅதிகாரியால், கலாசாலைகளுக்குவிடுக்கப்பட்ட சுற்றுக்கடிதத்திலடங்கியபல ஆதாரவுகளும் ஆழ்ந்துஆராயப்பட்டுப் பின்கண்டதீர்மானங்கள் எல்லாராலும் ஒருமையாய் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டன.

1. தமிழ்வியாசமெழுதுமுறையிற் பேச்சுவழக்குச்சொற்களின் அளவைத் தீர்மானிக்க ஏற்பட்ட காரியஆலோசனைச்சபையானது போதுமான பிரதிநிதிகளுடன்கூடியதல்லாததுபற்றியும், யாதொரு தீர்மானமும்கொள்வதற்குமுன், கலாசாலைப்பண்டிதர்களும், தமிழ்ச்சங்கங்களும், பிரசித்திபெற்றதமிழறிஞர்களும், ஆசிரியர்களும் கலந்து ஆலோசிக்கப்படாததுபற்றியும், இக்கூட்டமானது மிகவும் விசனிக்கின்றது.

2. தமிழ்வியாசமெழுதுவதற்குப் பேச்சுத்தமிழில் ஓர் அளவு ஏற்படுத்திக்கொள்ளலாமெனக் கருதியமாத்திரத்திற் சர்வகலாசங்கத்தின் ஆலோசனைச்சபையார்தொடக்கத்திலேயே பிசகிவிட்டனரென்றும், இதுவரையிலும் கொண்டுவந்த ஓர் எழுத்துநடையைவிட்டுப்

புதியதோர்மார்க்கம்புகுந்தது தமிழ்மொழியில் உயர்தரமான செவ்விய நடையைக்கற்றறிந்துகொள்வதற்கு அழிவைத்தேடித்தருகிறதென்றும் இக்கூட்டம் கருதுகின்றது.

3. மேலேகூறப்பட்ட காரியஆலோசனைச்சபையாரின் இரண்டாவதுதீர்மானத்தை இக்கக்கூட்டம் சிறிதும் ஒப்புக்கொள்ளாததுடன் இப்பொழுதுள்ள தமிழ் நெடுங்கணக்கை ஒருவிதத்திலும் பின்னப்படுத்தக்கூடாதென்றும், பிறமொழிகளிலிருந்து ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் வார்த்தைகள் தமிழ்மொழியின் ஒலிஇலக்கணத்திற்குப்பொருந்தியன வாகத்தான்றும்படியே செய்யப்படவேண்டுமென்றும், பிறமொழி எழுத்துக்களின் உச்சாரணத்தை ஏற்றுநிற்கப் புதியஎழுத்துக்களைக் கற்பித்துக்கொள்ளச்செய்யும் முயற்சியானது தமிழ்மொழியின்ஒப்பற்ற விசேஷநிலையைக்கெடித்து அதன் இலக்கணத்தின்தோரணையழகையும் நின்னுபின்னமாக்குமென்றும் தீர்மானிக்கிறது.

4. இலக்கணத்தாலும், வழக்காலும் ஒப்புக்கொள்ளப்படாத காரணத்தால், மொழிகள்புணரும்போது சந்திவிதிகளைக்கவனித்தாலும் கவனிக்காவிட்டாலும் பாதகமில்லையெனஎழுதிவிடுவதை இக்கக்கூட்டமானது உறுதியாகமறுத்துநிற்கின்றது.

5. காரிய ஆலோசனைச்சபையாரின் அறிக்கையின் இரண்டாவது அநுபந்தத்தில் உதாரணமாகக்காட்டப்பட்ட 'மரத்தைகண்டான்' என்பதுபோன்றவற்றிற் சந்திவிதியை இஷ்டப்படிதழுவிக்கொள்வது இயற்கைக்குவிரோதமானதென்றும், 'மரத்தைக்கண்டான்' எனக் ககரவொற்று இரட்டித்தலேவேண்டுகின்ற சாதாரணசெவியின்ப உச்சரிப்பிலக்கணத்திற்குமாறுகஉள்ளதென்றும் இக்கக்கூட்டமானது அபிப்ராயப்படுகிறது.

6. இரண்டாவதுஅநுபந்தத்தில் மூன்றாவதுவிஷயமாகவிலக்கப்பட்டசந்திகளுக்குக்கொடுக்கப்பட்ட உதாரணங்களுமவைகொடுக்கப்பட்ட உத்தேசமும் தெளிவில்லனவாயும் அறியக்கூடாதனவாயுமிருக்கின்றன.

இத்தீர்மானங்கள் சர்வகலாசங்கத்தின் பதிவுஅதிகாரியாருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளப்பட்டன.

கரந்தைத்தமிழ்ச்சங்கம்,
தஞ்சை கரந்தட்டாங்குடி,
1916-ஆம் நவம்பர்மீ 6வ

தங்கள் உண்மையுள்ள,
ஆ. சி. ஆறுமுகம்பிள்ளை,
உதவிக்காரியதரிசி.

ஸ்ரீ:

இப்பொழுது கிடைத்த வேளாபதிச்செய்யுண்முதலியன.

பண்டைக்காலத்து அருந்தமிழிற் பெரும்புலவர்களாற்செய்யப் பட்ட நூல்களுட் பல இற்றைக்குப் பன்னெடுநாண்முன்பே இறந்தும் சிதைந்தும்போயினவென்று சிலப்பதிகாரமுதலிய நூல்களாலும் அவற் றின் உரைகளாலும் தெரியவருகிறது. எஞ்சியவற்றில் மஹாமஹோ பாத்தியாய ஸ்ரீ உ. வே. சாமிநாதையரவர்களாலும் பிறராலும் பல அருந்தமிழ்நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன. இறந்தவைபோக இறக்குந் தருவாயிலிருந்த தமிழ்நூல்களைத் தம் அரும்பெருமுயற்சியால் வெளி யிட்டுயிர்பெற்றெழச்செய்த ஐயரவர்கள்முதலியோர்க்குத் தமிழுலகம் பல்லாற்றானும் நன்றிபாராட்டக்கடமைப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் வேளாபதி, முத்தொள்ளாயிரம், குண்டலகேசி, பரிபாடல் முதலிய சில நூல்களிலிருந்து புறத்திரட்டினும், பழந்தமிழ்நூலுரைகளினும் ஆங் காங்கு மேற்கோளாக எடுத்தாளப்பட்ட சிற்சிலசெய்யுள்களே இப் பொழுது நமக்கு அகப்படக்கூடியவையாயுள்ளன. இவற்றில் வேளா பதிச்செய்யுள்களையும், முத்தொள்ளாயிரச் செய்யுள்களையும் முன்பு செந்தமிழ்ப்பத்திராசிரியராயிருந்த லேதுஸமஸ்தானவித்வான் ஸ்ரீ உ. வே. ரா. இராகவையங்காரவர்கள் அப்போது கிடைத்தமட்டில் தொகுத்துச் சென்தமிழ்ப்பிரசுரமாக வெளியிட்டுள்ளார்கள். அது தமி ழர்களால் மிகவும் பாராட்டற்பாலதே. - இன்னோரன்னசெய்யுள்கள் இன்னும் அகப்படாவோவென யான் புறத்திரட்டுப்பிரதிகளை ஆராய்ந்துவருகையில், பழமொழியாராய்ச்சிக்குயோகப்படும்படி, தமிழபிமானியும், செந்தமிழ்க்கு நெடுங்காளாய் விஷயதானம் புரிந்துவருபவருமான திருவாரூர் இலக்கணவிளக்கபரம்பரை ஸ்ரீமத்-சோமசுந்தரதேசிகரவர்களாற் கொடுக்கப்பட்டிருந்த புறத்திரட் டுப்பிரதியிற் பொதுமகளிர் என்னும் அதிகாரத்தின்கீழ்ச் சில வேளா பதிச்செய்யுள்களும், நகர் என்னுமதிகாரத்தின்கீழ்ச் சில முத்தொள்ளா யிரச் செய்யுள்களும் அச்சில்வராதனவாய்க் காணப்பட்டன. அவற் றுள், வேளாபதிச்செய்யுள்களிற், பல அவமானங்களாற் பொது மகளிரியல்பு நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளது. இவை ஆராய்ச்சியாளர்க்குப் பயன்படுமென்று புறத்திரட்டுப்பிரதியிற்கண்டவாறே கீழ்படுத்துப்பிக்கப் பட்டுள்ளன. அதில் ஏதேனும் பிழைகளிருப்பின் அறிஞர்கள் திருத்திக்

கொள்ளுமாறுவேண்டுகிறேன். இதுபோல் இன்னும் பலபிரதிகளிலும் செய்யுள்கள் அகப்படக்கூடுமென்று தோன்றுவதால், புதைந்துகிடக்கும் பழந்தமிழ்ச்செய்யுள்கள்பலவும் ஒருங்குசேர்ந்து பயன்படுமாறு அறிஞர்கள் தம்மிடத்துள்ள பிரதிகளை ஆராய்ந்து தாங்கண்டசெய்யுள்களைத் தொகுத்துச் செந்தமிழ்வாயிலாய் வெளியிடுமாறு வேண்டிக்கொள்கிறேன். சோமசுந்தரதேசிகரவர்கள் புறத்திரட்டிற்கண்டவிளையாபதிச்செய்யுள்கள் வருமாறு:—

1. யாழொடியாழ்ஞெலிகோணிலவார்கொடிப்
பாழொடுபத்தினிமாபோலொழுகென்று
கூறினள்கூத்திழிந்தாண்மகட்கலை
மேவெரிடத்துவெளிப்படநன்றாய்.

2. நாய்குரங்குசிறைவண்டினம்போல்கென்று
பாயிரமன்றிப்பாற்றிமொழிந்தனண்
மேவரும்வான்பொருடந்துநின்றோணம்பி
யாவரொருவரலடந்தவரெல்லாம்.

3. *வாரிபெருகப்பெருகியகாதலி
வாரிசுருங்கச்சுருங்கிவிடுதலின்
மாரிபெருகப்பெருகியறவறும்
வார்புனலாற்றின்வகையும்புரைப.

4. எங்ஙனமாகிப்பொருளப்பொருட்
கங்ஙனமாகியவன்பினராதலி
னெங்ஙனம்பட்டனன்பாண்மகன்பாண்மகற்
கங்ஙனமாகியயாழும்புரைப.

---

* இப்பாட்டின்கருத்து, நாலடியினும்,

"புதப்புனலும்பூங்குழையார்கட்புமிரண்டும்
விதப்புறநாடின்வேறல்ல—புதப்புனலும்
மாரியறவேயறமேயுரன்பும்
வாரியறவேயறம்"

என்னும்பாட்டில் வந்துள்ளது. (37-ம் அதிகாரம் பன்னெறி செய்யுள்—10.

5. கரணம்பலசெய்துகைகற்றவர்கட்
*கரணமெனுமில்லாறறிறகறது
திரணியுபாயத்திற்றிண்பொருள்கோடற்
கரணிஞெலிகோலமைவரவொப்ப.

6. நாடொறுநாடொறுநந்தியகாதலி
நாடொறுநாடொறுகையவொழுகலி
னுடொறுநாடொறுநந்தியுயர்வெய்தி
நாடொறுந்தேயுநகைமதியொப்ப.

7. தங்கட்பிறந்தகழியன்பினர்களை
வன்கண்மைசெய்துவழியவிடுதலி
னின்பொருளேற்றியெழுநின்றவாணிகர்க்
கங்கட்பரப்பகத்தாழ்கலமொப்ப.

8. ஒத்தபொருளானுறுதிசெய்வார்களை
யெத்திறத்தானும்வழிபட்டொழுகலிற்
பைத்தரவல்குற்பொற்பாவையினல்லவர்
பத்தினிப்பெண்டிர்படியும்புரைப.

9. வீபொருளானேயகன்றுபிறனுமோர்
மாபொருளான்பக்கமாணாயத்தலின்
மேய்புலம்புல்லறமற்றோர்புலம்புகு
மாவும்புரைபமலரன்னகண்ணர்.†

10. நாயும்போல்வர்பல்லெச்சிலுகக்கலாற்
றீயும்போல்வர்செய்நன்றிசிதைத்தலா
னோயும்போல்வர்துகர்த்தற்கருமையால்
வீயும்போல்வரிவ்வேனெடுங்கண்ணினர்.†

11. நொய்ப்பொருளானே‡துகர்த்திட்டுவான்பொரு
ணன்குடையானேநயந்தனர்கோடலின்
வம்பினமென்முலைவாணெடுங்கண்ணவர்
கொம்பிடைவாழுங்குரங்கும்புரைப.†

---

* இவ்வடியின்சொரூபம் வளங்கவில்லை.

† இவ்வடையாளமிடப்பட்ட மூன்றுசெய்யுளும் பன்னூற்றிரட்டிலும் வரைவின்மகளிர் என்னும் அதிகாரத்தில் வரோயாபதிச்செய்யுளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

‡ 'தண்பொருளானே'யென்பது பன்னூற்றிரட்டுப்பாடம்.

12. முருக்கலர்போற்சிவந்தொள்ளியரேனும்
பருக்காட்டிலவலர்பக்கநினையா
ரருப்பிளமென்முலையஞ்சொலவர்தாம்
வரிச்சிறைவண்டின்வகையும்புரைப.

13. மக்கட்பயந்தமனையறமாற்றுதல்
தக்கதறிந்தார்தலைமைக்குணமெனப்
பைத்தரவல்குற்படிற்றுரையாரொடு
தித்தக்கழிப்பதேதோற்றமொன்றின்றே.

மேலேகண்ட பதின்மூன்றுசெய்யுள்களும் சங்கத்திலுள்ள புறத்திரட்டுப்பிரதியில் இல்லாதவை. இனி முத்தொள்ளாயிரச்செய்யுள்கள் வருமாறு.

1. களிகள்களிகட்குமீட்டத்தங்கையாற்
களிகள்விதிர்த்திட்டசெங்கட்—டுளிகலந்
தோங்கெழில்யானைமிதிப்பச்சேறுபிற்றெறும்
பூம்புனல்வஞ்சியகம்.

2. மாலைவிலைபகர்வார்கிள்ளிக்களைந்தபூச்
சாலநிகுவதோர்தன்மைத்தாய்க்—காலையே
விற்பயில்வானகம்போலுமேவல்வளவன்
பொற்பாருறந்தையகம்.

3. மைந்தரொடிமகளிர்திரிந்திட்ட
குங்குமவீர்ஞ்சாந்தின்சேறிழுக்கி—யெங்குந்
தடுமாறலாகியதண்மைத்தேதென்ன
னெடுமாடக்கூடலகம்.

இம்மூன்றுபாடல்களும் சங்கத்திலுள்ள புறத்திரட்டுப்பிரதியிலும் ஙகர் எண்ணுமதிகாரத்தில் உள்ளன. ஆயினும் நூலின்பெயர் குறிக்கப்படாதுவிடப்பட்டிருக்கிறது.

இராமாநுஜய்யங்கார்,
உதவிப்பத்திராதிபர்.

ஸ்ரீரங்கத்துச்சாசனங்கள்.

அடியில் ஸ்ரீரங்கத்துச்சாஸனங்களி லிரண்டு பதிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் முதலாவது, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களால் ரங்கநாதஸ்வாமியுடைய திருவிடையாட்டநிலங்களின் குத்தகைவிஷயமாய்ச்செய்தவியவஸ்தையைப்பற்றியது. மாறவன்மரான சுந்தரபாண்டியன்காலத்தது; கி. பி. 1225வதுவருஷம், மார்ச்சுமாதம் 28உ வெள்ளிக்கிழமைதினம் மேற்கூறியவியவஸ்தைசெய்யப்பட்டதென்று சாஸனத்திற்கொடுத்திருக்கும் பஞ்சாங்கவிவரங்களால் ஏற்படுகிறது. திருவரங்கத்தெம்பெருமானார் பூஸ்திதிகளைக் குத்தகையெடுத்தபேர்கள் அவ்வநிலங்களை அபகரித்துக்கொண்டு பற்பல அநியாயங்கள்செய்துவந்தபடியாற் பூசைமுதலியவைகள் குன்றுதலடைந்துபோயின. அப்பொழுது, அந்நாட்டை ஆண்டுவந்தவனை, மற்றெவ்விதத்திலானும் ஸ்ரீரங்கத்துக்கோயில்விஷயத்தில் அநுராகமுள்ள இராஜசாமந்தனை ஒருவன் அநியாயஞ்செய்துவந்தவர்களை நிராகரித்து, நிலங்களையெல்லாம் கோவிலாட்சிக்குவசப்படுத்திக்கொடுத்துப் பூஜை, திருநாட்கள்முதலியவைகள் மறுபடியும் விமரிசையாய்நடக்கும்படி செய்வித்தான். இப்படி இவன் செய்யத்தூண்டியபேர்களில் முக்கியமானவர்கள், ஜீயர்நாராயணதாசர், பெரிய திருப்பதிப்பாகவதநம்பிமார்கள், திருவரங்கத்துச்சபையார்முதலியவர்கள். சீர்திருத்தங்கள்செய்த சாமந்தனார், சாஸனத்திற்கூறப்பட்டிருக்கும் அழகியசோழபிரம்மாதராயரா யிருக்கலாமோவென்று ஊகம் தோன்றுகிறது. இவர் வியவஸ்தைசெய்தகாலத்துக் கோயில்நிலங்கட்கு விசாரணைக்கர்த்தாஉத்தியோகம் ('கோயில்கூ') வகித்திருந்தார்.

இச்சாஸனத்திற்கூறப்பட்டுள்ள ஜீயர் நாராயணதாசர்என்பவர், திருவரங்கந்திருப்பதியிற் பலகைங்கர்யங்களைச்செய்தும், சுதர்சனசதக முதலியஸ்தோத்திரங்களைஎழுதியும், சுதர்சநோபாஸ்தியால்மஹாமாந்த்ரீகராய் எழுந்தருளியிருந்த நலந்திகழ் நாராயணஜீயரோவென்று சங்கிக்கலாமென்றால் அதுஇயலாதென்றுதோன்றுகிறது. ஏனெனில், இச்சீயர் ஸ்ரீரங்கம்கோயிலொழுகின்படி கூரத்தாழ்வான்சிஷ்யர் என்றும், பெரிய திருமுடியடைவின்பிரகாரம் பராசரபட்டர்சிஷ்யர்என்றும்விளங்குகின்றது. ஆழ்வான்காலஞ்சென்றது உடையவருக்கும் முன்னமேயே; அதாவது கி.பி.1137க்குமுன்னமேயென்றால் ஆழ்வான்சிஷ்யனென்னப்பட்டவர் இச்சாஸனகாலத்திற்குறைந்தபக்ஷம் 100வயதிற்குமேற்பட்டவராக

வேண்டும். ஆனாலும் இவரே தானைவேண்டுமென்பதற்கும் இடமுண்டு; எனென்றால், பெரியதிருமுடியடைவில் இவர் சிஷ்யர்கள்பெயர்களைக் குறிக்கும்போது சுந்தரபாண்டியதேவனும் ஒருவனென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இவ்விஷயம் உண்மையாகிற் சாஸனத்திற்கூறிய ஜீயர் நாராயணதாசர், கூரநாராயணஜீயரும், அவர்சிஷ்யன், சோணுடுவழங் கிய மாறவன்மனனை சுந்தரபாண்டியனு மாவார்கள். இச்சீயர்பெயரை முதலிற்கூறியிருக்கிறபடியாலும், ஆட்சியும் சுந்தரபாண்டியனதாகை யாலும், ஜீயர் நாராயணதாசர் குருவும் அரசன் சிஷ்யனும்ஆக இட முண்டு.

சாஸனத்தில் 'திருவாசல்ஆரியர்' என்றிருப்பதனால், கோயிற்றிரு வாசற்காவல் மேலீடும் பிராம்மணர்களுக்கேகொடுக்கப்பட்டுவந்த தென்று நன்றாய்வீளங்குகிறது. இப்பெயரே இக்காலத்தும் 'ஆரிய பட்டாள்வாசல்'என்றே ர்வாசலுக்கு வழங்கிவருகிறது. இவ்வாசலே யும், ஆரியபட்டாளையும்குறித்து ஒரு நம்பத்தகாதகதையைக் கோயி லொழுகிற் காணலாம்.

ராஜமஹேந்திரன்திருவீதி யென்பது இரண்டாவதுபிராகாரம். இதன் வடமேற்குமூலையிலிருந்துதான் மணவாளமாமுனிகள் உபதே சித்தது. இவ்வீதியின்மேலைப்பக்கத்தில் இச்சாஸனத்திற்கூறிய மஹா ஸங்கம் கூடியது.

இவ்விபவஸ்தையையும் இதுபோன்றபலவற்றையும் ஆழ்ந்துநோக் கும்போது, அக்காலத்து ராஜரீகத்தில் தெற்றுநேர்ந்தபொழுது எப் படி மகாஜனசபைகள்கூடித் தங்களுக்குண்டான கஷ்டநிஷ்டூரங்களை யெடுத்து வெளியிற்காண்பித்துவந்தார்களென்பதும், அவ்வாறுகூடிய மகாஸபைகளில் அநியாயங்களெவ்வாறு பரிகரிக்கவேண்டுமென்று தீர் மானங்களைச்செய்து அரசனுக்கறிவித்து அவைகளைப் போக்கிக் கொண்டுவந்தார்களென்பதும், வெகுஜனஅபிப்பிராயங்களை எவ்வாறு அரசர்களும் மதித்துவந்தார்களென்பதும் வெளியாகும். இக்காலத்து ஆங்கிலம்படித்த சிற்சில பிராக்ஞர்கள், பழங்காலங்களில் அரசன்மனப் போக்கே இராஜரீதியென்றும், அதனைத்தடுக்க ஒருவிதமேதுவும் கிடையாதென்றும் தாராளமாய்த் தங்களபிப்பிராயத்தை வெளியிடக் கண்டுள்ளோம். ஆராய்ச்சியற்ற இவ்விதஅபிப்பிராயங்களால் என்ன பயனுண்டாகுமென்பதைப் புத்திமான்கள் அறியலாம்.

சாஸனத்தின்வாக்கும், நடந்த அநியாயங்களுக்குத்தக்கவண்ணம் அமைந்துள்ளது.

I-வது சாஸனம்.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ: பாத்கம் வுவஸ்லப்படி [1*] ஸ்ரீகோமாரபன்மரான திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள் சோணுடுவழங்கி அருளிய ஸ்ரீசுந்தர பாண்டியதேவர்க்கு யாண்டு ஒன்பதாவது-

2. மேஷநாயற்று அபரபக்ஷத்து த்ரீதியையும் வெள்ளிக்கிழமையும் பெற்ற விசாகத்துநாள் [1*] ஜீயர் நாராயணஜீயரும், கோயில் [க்]கூறு உடையார் அழகியசோழவ்ஹா-

3. ராயரும், பெரியதிருப்பதி ஸ்ரீபாகவதநம்பிமாரும், திருவரங்கத்து ஸ்ஹாயாரும், விண்ணப்பஞ்செய்யும் நம்பிமாரும், ஸ்ரீபாதந்-

4. தாங்குநம்பிமாரும், திருவாசல் ஆரியருள்ளிட்ட பலபணிநிபந்தக்காரரும், கோயிலகரத்து ஊட்டார்களும், எம்பெருமானார்திருவடிகளே ஆச்ரயித்திருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும், பெரியதிரு-

5. நாள்கேஷிக்க நடந்த.....மண்டலத்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் ராஜமஹேந்திரன்திருவீதி மேலைத்திருவீதியில் குறைவறக்கூடி இருந்து வுவஸ்லபண்ணினபடி [1*]முன்னு[ள]ால் கோயிலுக்கு நிவ்ஹா-

6. காராய் பதின்முசெய்துபோந்த பத்துப்பேருமாக அவர்காலத்தப்பெயரோடேகூடிநின்று கோயிலிலும் நிமந்தக்காரர்பக்கலிலும்ஒட்டுக்காக கூட்டிக்கொடுக்கையாலும் நிலையாள்ஒன்றுகூட்டி திருவிடையா-

7. ட்டங்களில் நெல்லே எடுத்து ஒட்டார்[க்*]கு கொடுக்கையாலும் மற்றும் பலவழிகளாலே திருவிடையாட்டத்தில் உடல்களே அழிக்கையாலே இரண்டு ஸ்ஹஸ்ரத்திலாக முன்னூற்றச்சின்னம் கா-

8. ள் திருவாரூரதனம் ஒருநாள்படிகொண்டு பலநாள்படிசெலுத்த இப்படி நாள்விழுகையாலும், பலமண்டலங்களில் திருவிடையாட்டங்கள் தங்களுக்குப்பற்றாக கூறிட்டு அடைத்துக்கொண்டு தங்கள் ஆள்க-

9. ள்போதவிட்டு தண்டிவந்த உடல்களோ தாங்களும் ஒட்டருமாக கொள்கையாலும், இப்படி திருவாரூரதனக் கட்டுப்பட்டதென்றும் ஸ்ரீபண்டாரஉடல்கள் இப்படி அழியாநின்றதென்றும் மாற்கங் கொடித்துக் கூப்பிடதெரிய-

10. ச்செய்தேஇவர்கள் தாங்கள் பருமைபடத்திரிகையாலும் இப்போது ஒட்டற்கு காலமன்றியே ராஜகியமாய் நஞ் சாமந்தனுரே கோயிலைக் கைகொண்டு இரண்டுகளாநாட்டித் திருவிடையாட்டங்களையும் தந்து அழுதுபடிசாத்து-

11. ப்படிகளும் குறைவற்று திருப்பணிகளும்சென்று நல்லகாலமாயிருக்க முன்பு ஒட்டருடனேகூடிநின்று அன்னியாயகாரிகளாய்ப்போந்த இவர்கள் நெடுநாள்பட காணிபோலேசெய்துபோருகையாலே இப்படி அனியாய-

12. ங்கள் பிறந்தது. இப்படிசெய்தபோந்த இவர்களைதவிர்த்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுமாக பெரியதிருநாள் ஸ்ரீபுஷ்யாமஞ்சமைந்த வாறே பதினெட்டுமண்டலமும்கூடிஇருந்து இத்திருப்பதிகொத்திலே ஆ-

13. ரைத்தட்டி இடக்கடவதாகவும்[॥*] ஆண்டாசறுதியானவாறே மாறிஆவாரை பா[ர்*]த்து இடக்கடவதாகவும் [॥*] ஸ்ரீவைஷ்ணவாரியத்துறைகளும் இப்படியே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுமாக மாறி

14. இடக்கடவதாகவும் [॥*] இப்படி வ்வைஷ்ணவர்களும் [॥*] பணியால்இவைகோயில்கணக்கு அரிசாரணையப்பிரியனெழுத்து. [॥*] இப்படி இரண்டாயிரம் எழுத்திட்டுவிட்டது [॥*].

ஸ்ரீரங்கத்து இரண்டாவதுசாஸனத்திற், காஞ்சீபுரத்தில், திருப் பாடகத்தினவரும், ஸகலவித்தியாசக்கரவர்த்திகளென்று பட்டப்பெயர் படைத்தவருமான சொக்கவில்லிபட்டரென்பவர், தாம் முன்னுள் வீர பாண்டியனிடமிருந்துபெற்ற ரத்னமிழைத்த கரண்டமகுடம் ஒன்றை யும், பொன்சுருக்கினகாம்புடைய சாமரங்க ளிரண்டையும், ஒரு காளாஞ்சியையும், பெரியபெருமாளாகிய ரங்கநாதனுக்கு, ஹொய்சள வீரராமநாததேவர் ஆட்சியின் பதினேந்தாமாண்டிற்கொடுத்தாரென்று எழுதியிருக்கிறது.

இச்சாஸனத்திற்கூறியிருக்கும்வீரபாண்டியன் முடிசூடியவருடம் கி. பி. 1253; ஹொய்சளவீரராமநாதன் ஆட்சியின் 15-ம்வருடம் கி.பி. 1270. ஆதலால் கி. பி. 1253-க்குப்பிற்பட்டதும் 1270-க்குமுற்பட் டதுமான இடைக்காலத்தில், தான் வீரபாண்டியனிடமிருந்து பரிசு பெற்றகிரீடம், சாமரம் முதலியவைகளைச் சொக்கவில்லிபட்டர் கொடுத் தாரென்பதுதான் சாஸனத்தின் சாரம்.

தமிழ்ச்சாஸனத்தின்விஷயங்களேயே ஒரு சமஸ்கிருதஸ்லோகத்தி லடக்கிக்கூறியிருக்கிறது.

II-வது சாஸனம்.

(1) ஸ்வஸ்திஸ்ரீ[1] [॥*] பதிவீரதாசவீரவோ[2]ரூதசிவ[3]ம
கூடதரஹஹஸ்தாரவிஷாதிதுரஹரதாஜயிஸ்ஹம்ஹவி

(2) ஸகலகலாவல்லபெரும[4]ஸ்லபி. தசதெகொதீவரத
சி[5]கூடசிவிபதசூரசிரஷ்வதிஜஹூயா

(3) சொரம்[6]கஜாக்ஷவிவசி[7]வடிதெரம்மயாதீதியாதீ॥ I

(4) ஸ்வஸ்திஸ்ரீ[॥*] ஸகல[8]ஸ்ரீரகவ தாவசுகவதி[9]
ஹொயிஸஹவீரராசிகாஸனேவற்கு யாண்டு பதினஞ்சா-

(5) வது ஸ்ரீகாயற்று வ-ருவ-ுவகூ-தது வ்ரயஸெயும திங் கள்ஜழமெயும்பெற்ற கூஸ்ரதிகாள், பாடகத்துச் சொக்-

(6) கவில்லிஜூ-ரான முதலியார் கரியமணி ஸகலவித்ய்ரவகூ ரவ்ஜி-ுகள் தமக்குப் பெருமாள் வீரபாண்டியதேவர் குடுத்தவையா-

(7) ய்ப் பெருமாளுக்குத்தந்து பொற்பண்டாரத்துக்கு முதலாக ஒடுக்கின ரூ-தங்கட்டினகூ-ணூகூ-டும்ஒன்றும் பொன்கருக்கினகாட

(8) ம்புடைய நிருவெண்சாமரை இரண்டும் பொன்னின் காளாஞ்சி ஒன்றும் ஆக உருகாளு உ

---

1 இந்தஸ்லோகம், மூலசாஸனத்தில் தேவநாகரஎழுத்தில் வரையப்பட் டுள்ளது. இதன்பொருள் :— ஸ்ரீதரவித்-கூ-டநிஷ்ஹஸ்ரவிஹாகூ-இந்திரன்முடிமேல் (வஸ்)எறிந்தகரகமலங்களையுடையவனுகவும். வித்-காகூ-கல்வித்திறமைகண்டு களிப்படைந்தவனுகவும்உள்ள வீரபாண்டியனிடத்தினின்றும், ஹ-வி - உலகில், வகலகலாவாவ-ுஹெளதெம - ஸகலகலாசார்வபௌமன்என்றபட்டம்பெற்றவனுகிய சொக்கலில்லிபட்டனுலே, வித்வாஸ்ரீராஜீயிஹ்ஹ - வித்வத்சக்ரவர்த்தியாயிருத்தற்கு அதிகுறியானபரி சாக, யகூ-எந்த, உத்தீவ்ரஸ்ரீ-கூ-டவிலி-ஒளிமிக்கமணிமகுடமும், ஹஜ-வ்யாயெவ்ரம - சந்திரகிரணங்களையபகரித்தனவாய்விளங்குகின்ற, வ்ரீர உ-ஒ-ெவ-உபயசாமரங்களும், கூஹாஜீவஸவிவ-காளாஞ்சியோடு, யகூஸ்ஹ்ப-வ்வ் அடையப்பட்டனவோ, கிகூ - அவை, ெகிஸ - அந்தச்சொக்கவில்லிபட்ட னுலே, தியாதெ-ஸ்வேதத்வீபம்,அநந்தாஸனம்,வைகுண்டம்என்கிறமூன்று ஸ்தானங்களையுடைய,ரமயாதெ-திருவரங்கப்பெருங்கோயிலுடையாஞ்சிய அழகியமணவாளனுக்கு, உவதெ - ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டன என்பதாம்.

T. A. கோபிநாதராவ், எம். ஏ.

ஸ்ரீ:

மகளிர்மனம்.

——(o)——

ஒத்தபிறப்பினையுடைய மக்கட்சாதியுள் ஆண்பெண் என்னும் இரு திறத்தாரும் உருவமாகியவடிவத்தால், தம்முள் வேறுபட்டிருப்பது போல அருவமாகிய மனத்தாலும் வேறுபட்டவர்களெனப் பல புத்தகங்களிலும் படித்திருக்கிறோம். அவ்வேறுபாடென்னவெனவிசாரிக்குமிடத்துப் பெண்மக்களறிவு, மடம் நாணம் அச்சம் பயிர்ப்பு (அதாவது கூச்சம்) என்னுங் குணவிசேடங்களொடுகூடியதென்றும், ஆண்மக்களறிவு, அவற்றிற்கெதிரான ஒண்மை பெருமிதம் வீரம் கூசாமை என்னுங் குணவிசேடங்களொடுகூடியதென்றும் சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இங்கு மகளிர்க்குச்சொல்லியவையெல்லாம் இந்நாடுபோன்ற சில நாட்டின்கணுள்ள மகளிர்க்குள்ளனவாயினும், பெண்கல்விமிக்க பிறநாட்டிலுள்ள மகளிர்க்கெல்லாமில்லாமையாலும், பொதுவாக மகளிர்மனத்துக்குள்ள வேறுபாடென்றுசொல்ல இடமில்லாதிருக்கிறது. வேறு சிலர்,

> "அன்புநாலாகவின்சொலலர்தொடுத்தமைத்தகாத
> லின்பஞ்செய்காமச்சார்திற்கைபுனைந்தேற்றமாலை
> நன்பகற்சூட்டிவிள்ளாதொழுகினுநங்கைமார்க்குப்
> பின்செலும்பிறர்கணுள்ளம்பிணையனூர்க்கடியதன்றே"* எனவும்,

> "ஏந்தெழின்மிக்கானிலையானிசைவல்லான்
> காந்தையர்கண்கவர்நோக்கத்தான்—வாய்ந்த
> நயனுடையின்சொல்லான்கேளெனினுமாதர்க்
> கயலார்மேலாகுமனம்"†

எனவும் சொல்லியஆதாரவுகளைக்காட்டிப் பிறரைவிரும்புமியல்புடைமை என வேறுபாடுகூறுகிறார்கள். இதுவு மொருவாற்றானுளதாயிருப்பினும் அது கற்புடைமகளிர்க்கெலாமையாலும், "திருவினுநல்லாண்மனைக்கிழத்தியேனும், பிறர்மனைக்கேபேடழிந்துநிற்பர்"‡ என ஆடவர் மனத்துக்கும் பிறரைவிரும்புமவ்வியல்புண்டென்று சொல்லப்பட்டமையாலும், அது மகளிர்மனத்துக்கேயுரிய சிறந்த வேறுபாடாகாதென்று தோன்றுகிறது.

---

* சீவகசிந்தாமணி 7-வது கனகமாலையாரிலம்பகம் செய்யுள்—40.
† நீதிநெறிவிளக்கம் செய்யுள்—82.
‡ நீதிநெறிவிளக்கம் செய்யுள்—80.

மகளிர்மனத்துக்கேகிறந்த வேறுபா டொன்றிருக்கவேண்டுமென் பதை "இனம்போன்றினமல்லார்கேண்மை, மகளிர் மனம்போல வேறு படும்"* என்பதனால் அறிகிறோம். இதனால் மகளிர்மனத்தின்கண் வேறுபாடில்லையென்றுசொல்ல இடமில்லாதிருப்பதேயன்றி, அது உவமையாகக்காட்டப்பட்டமையால் முற்காலத்து வெளிப்படையா யெல்லாரானு மறியப்பட்டுள்ளதென்றுந் தோன்றுகிறது. அது இக் காலத்தில் அரிதற்கரியதாயிருப்பதால், அக்குறளுரையைப்படித்துப் பார்த்ததிலும் அது இன்னதென நன்குவிளங்கவில்லை. அதனை யறியவேண்டுமென்னு மவாமேலீட்டால் ஆராய்ச்சிசெய்ததில் ஆங்கி லத்திற்படித்த அழகியசரிதமொன்று ஞாபகமாயிற்று. அதாவது:—

இங்கிலாந்தில் ஆர்தர் (Arthur)என்பவன் அரசுசெலுத்துநாளில் ஒருவீரன் தான்செய்த கடுங்குற்றத்தின்பொருட்டுத் தன்றலைதுணிப் புண்ணுமாறு தீர்மானிக்கப்பெற்றான். ஆயினு மரசன் தன்மனைவியின் வேண்டுகோளால் அவள்விரும்பியவண்ணம்செய்யுமாறு அக்குற்ற வாளியை யவளிடமனுப்பினன். அரசி அவ்வீரனைநோக்கி உலகத் துள்ளமகளிர்யாவரும் எல்லாவற்றுள்ளும் பெரிதும்விரும்புவது யாது என்பதற் கேற்றவிடையை (ஒருகுறித்தகாலத்துள்) அறிந்துவந்து சொல்லையானால் உன்னை விடுதல்செய்வேனென்றாள். அதற்கிணங்கிய வீரன் விடைதேடிச்சென்றவிடமெங்கும் ஏற்றவிடை கிடைத்திலதாக, அவன் உயிர்துறத்தற்கிசைந்து தன்னகரைநோக்கிமீளவரும்போது, ஒரு தெய்வமுதுமகளா லரசிகருதியவிடையையறிந்து அவட்குரைத்து உயிர்பிழைத்தான் என்பதாம்.

அங்ஙன மவன் உயிர்பிழைத்ததற்கேதுவாயிருந்த விடையுரையாவது; "பெண்கள்யாவரும் தம்கணவரைத் தா மடக்கியாளவிரும்புவர் என் பதே" இதனால் மகளிர் தங்கணவரைத் தம்வயமாக்கிக்கொள்ளவிரும்புங் கருத்துடையர் என்பது பெறப்பட்டதாயிற்று. ஆகவே இடம்பார்த் திருந்து சீர்த்தவிடத்து ஆடவரைத் தம்வயப்படுத்தற்கு அவாவினிற்கும் மனநிலையே மகளிர்மனத்தின்கணுள்ள வேறுபாடென ஆங்கிலத்தில்

* திருக்குறள் 83-ம் அதிகாரம் (கூடாவொழுக்கம்) குறள்—2.

தெய்வம்வந்து சொல்லித் தெரிந்ததாக அருமைபாராட்டப்பட்டிருக் கிறது. இது பண்டைக்காலத்துத் தண்டமிழ்ப்புலவர்களும் கொண்ட கருத்தென்பது பின்வருமவற்றாலு மறியத்தகும்.

சிந்தாமணியுள் "அண்ணலங்களிற்றினே யடக்கினுஞ்சீவகன், வண்ணமேகலையினுள்மனமேனப் படிந்ததே"* என்று சீவகனிடத்துப் பிறர்க்கடங்காத மதயானையடங்கிய அடக்கத்திற்கு மகளிர்மனம் உவ மையாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் யானையும் மகளிர்மனமு மொருதன்மையுடையவென விளங்கும். இனி நாலடியுள்,

> "யானையனையவர்கண்பொரீஇகாயனையார்
> கேண்மைதழீஇக்கொளல்வேண்டும்—யானை
> யதிர்த்தழித்தும்பாகனையேகொல்லுமெறிந்தவேன்
> மெய்யதாவால்குழைக்குநாய்"†

என யானை கூடாநட்பிற்கு உவமையாகச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் யானையும் கூடாநட்பும் ஒருதன்மையுடையவாயின. ஆகவே மகளிர்மனமும் கூடாநட்பும் ஒருதன்மையுடையவாமாகையால், கூடா நட்புக்குத் திருக்குறளில் "இனம்போன்றினமல்லார்கேண்மை மகளிர், மனம்போலவேறுபடும்" என மகளிர்மனம் உவமையாகச்சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் யானையின்றன்மையும், கூடாநட்பின்றன் மையும், மகளிர்மனத்தின்றன்மையும் ஒன்றுபட்டிருக்கவேண்டும். அதா வது உரியோர்க்கடங்கியிருப்பதுபோன் றவர்சோர்வுபார்த்து வாய்த்த விடத்து அவரைத் தன்வயமாயடங்கச்செய்யும்நோக்கமுடைமையென விளங்குகிறது. இதனைப் "பெண்மனம்பேதின்றெருப்படுப்பேனென்னு மெண்ணிலொருவன்"‡ எனத் திருக்குறளுரையாசிரியர்காட்டிய மேற் கோளும் ஆதரிக்கிறது. எங்ஙனமெனில், பேதின்றெருப்படுப்பேனென் றதில், பேது என்பது ஒருமைப்படுதற்கு மறுதலையாயுரைக்கப்பட் டிருத்தலால்அதனைப் பேதைமையெனக்கொள்ளாது,"பேதுசெய்துபிளக் கிடல்பெட்டதே"§ என்புழிப்போலப் பொருளொடுபொருந்தவேறுபடு தற்பொருளே குறித்துநிற்குமாற்றாலறியலாம். இதனால்ஆடவர்மனத்தி

---

* சீவகசிந்தாமணி, 7 கனகமாலையாரிலம்பகம் செய்யுள்—276.

† நாலடியார் 22-வது அதிகாரம் (நட்பாராய்தல்) செய்யுள்—3.

‡ திருக்குறள் 83-ம் அதிகாரம் (கூடாநட்பு) 2-வதுகுறளின் உரைபார்க்க.

§ சீவகசிந்தாமணி, 8 விமலையாரிலம்பகம் செய்யுள்—82.

னின்றும் மகளிர்மனத்துக்குள்ள வேறுபாடு அவர் கணவரையடையப்படுத்தக்கருதுதலென்பது பெறப்படுமாயினும் அத்தன்மை ஆடவர்மனத்தின்கண்ணு மிருக்குமாயின் மகளிர்மனத்திற்குச் சிறந்ததன்றுய்விடும். ஆடவர்மனத்தின்றன்மையை யாராயின், அவர்மனத்துக்கு இத்தன்மையின்றி அம்மகளிர்க்கே தாம்வயமாகுந்தன்மையே யியல்பாயுள்ளதெனவும், அது தீமைபயப்பதெனவு முணர்ந்தே அதனீக்குதற்குத் திருக்குறளுள்ளேயே பெண்வழிச்சேறல் என்னும் அதிகாரமும் படிக்கப்பட்டிருத்தலால் வயமாகுந்தன்மை மகளிர்மனத்துக்கே சிறந்ததாயிருக்கிறதெனவிளங்குகிறது.

ஆயின், கொழுநர்வழிநிற்குங் கற்புடைமகளிர்மனத்து மித்தன்மை நிகழலாமோவென்ற சங்கேதகமுண்டாகலாம். அதுவங்கு நிகழாதாயின் "மகளிர்மனம்போலவேறுபடும்" என்றது நிரம்பாதாகும். ஆதலால் அவர்மனத்தும் அத்தன்மையுள்ளதென்றே கொள்ளவேண்டும். ஆனல் அது கற்பொடுபொருந்துவ தெப்படியென்றல் அவர் கணவரை நெறியினீங்கியசெய்யவிடாது நெறிவழியொழுகற்பொருட்டுத் தம்வயமாக்க விரும்புவராதலா லது குற்றமாகாதாயிற்று. இதனை, "அறவோர்க்களித்தலு மந்தணரோம்பலுங், துறவோர்க்கெதிர்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின், விருந்தெதிர்கோடலு மிழந்தவெண்ணே"* எனப் பத்தினிப் பெண்டின்கூற்றுள்ளே அறவோர்க்களித்தன்முதலியவற்றைத் தனக்குரிமையாக்கிக் கணவன் றன்வயமின்மையா லவற்றைத் தா னிழந்ததாகக்கூறியகூற்று மறியலாம். அன்றியும், கணவர்வழியொழுகுங் கற்புடைமகளிரும் வாய்த்தவிடத்து அக்கணவரைத் தம்வயப்படுத்தும் நோக்குடையரென்பதைத் திருக்குறளுட் 'புலவி,' 'புலவிநுணுக்கம்' என்னு மதிகாரங்களா லறியலாம். ஆகவே ஆண்மக்கள்மனத்தினின்றும் பெண்மக்கள்மனத்துக்குள்ளவேறுபாடு, கொழுநரைத் தம்வயமாக்கு நோக்குடைமை தொன்றுதொட்டுண்டென்பதைப் பற்பலநூற்றாண்டுகட்குமுன்னமே நந்தமிழ்ப்பாவலர் கண்டறிந்ததென்பது தெளிவாயிற்று.

T. N. அப்பன்.

---

* சிலப்பதிகாரம் 16-வது கொலைக்களக்காதை அடி 71—73.

மதுரை நாயக்கர்வம்சத்தரசர்கள்.

MADURA NAYAK KINGS.

"செந்தமிழ்" (தொகுதி-கக பகுதி கூல்) கூசுo-மீப்பக்கத் தொடர்ச்சி.

(1559—1736).

நாயக்கர்வம்சஸ்தாபனம். கி. பி. 16-ம் நூற்றாண்டின் நடுவில் பாண்டியவம்சத்தைச்சேர்ந்த சந்திரசேகரபாண்டியன் மதுரையில் பட்டத்தரித்தான். அக்காலத்தில் மதுரைராஜ்யம் கூஷ்ணதேசையடைந்து பல வேற்றரசர்கள் ஹிம்ஸைக்குட்பட்டுக் கடைசியாய் விஜயநகரஸாம்ராஜ்யத்தானத்துக்கு ஓர் ஏற்றரசாகவும் ஆய்விட்டது. பாண்டியஅரசர்கள் பலஹீனர்களாகவும் தங்கள் அரசைத் தாங்களே காப்பாற்றிக்கொள்ள வலிமையற்றவர்களாகவும் ஆய்விட்டார்கள். இந்தநிலைமையில் மூற்கூறிய சந்திரசேகரன் பட்டத்துக்குவந்தான். அக்காலத்தில் விஜயநகர ராஜ்யத்தில் ராமராஜா அரசாண்டுகொண்டிருந்தார்.

சுமார் 1557-ம்ஆண்டில் தஞ்சையிலரசாண்ட வீரசேகரசோழன் மதுரைமீதுபடையெடுத்துவந்து பாண்டியன்மீது வெற்றிபெற்றுப் பாண்டியநாட்டைத் தனது ஆதீனத்துக்குட்படுத்திக்கொண்டான். சந்திரசேகரபாண்டியன் தன்மகனுடன்தப்பியோடி விஜயநகரம்சென்று ராமராஜனிடந்தஞ்சமடைந்தான்.

ராமராஜன் அபயம்கூறி, உடனே ஒருபெருத்தசேனையைத் தன் தளகர்த்தன் நாகமநாயக்கனுடன் அனுப்பினான். நாகமன் தஞ்சை மன்னனென்று மதுரைக்கோட்டையையும் மதுரைராஜ்யத்தையும் கைவசப்படுத்திக்கொண்டான். பிறகு தன் அரசன்கட்டளைப்படி பாண்டியராஜ்யத்தைச் சந்திரசேகரனிடம் ஒப்புவிக்காமல், தானே சுவாதீனமாய் அரசாள ஆரம்பித்துவிட்டான்.

இத்துரோகத்தையறிந்த ராமராயர் அதிகோபங்கொண்டு தன் சபையோரைவரவழைத்து நாகமன்செய்ததுரோகத்தை யவர்களுக்கு அறிவித்து "அத்துரோகியின் சிரலைக்கொய்துவாக்கூடிய திறமை வாய்ந்தவர் இச்சபையில் ஒருவருமில்லையா?" என்று கோபத்துடனும் ஆத்திரத்துடனும் வினவினான். ஆங்குள்ளோர் ஒருவரையொருவர்

பார்த்தாரேயொழிய ஒருவராவது பதிலுரைக்கத்துணியவில்லை. இந் நிலைமையில் அதிஆச்சரியமானசம்பவம் ஒன்று நேர்ந்தது. தோரோகி நாகமன்புதல்வனான விசுவநாதநாயக்கன் சபையடுவே எழுந்துநின்று தான் அக்காரியத்தைச்செய்வதாய் அரசனுக்குஅறிவித்தான். அரசன் முதலில் அவன்மீது சந்தேகங்கொண்டபோதிலும் பிறகு விசுவநாதன் மீது நம்பிக்கைகொண்டு தக்கசேனையுடன் அவனை அனுப்பினான். விசுவ நாதன் மதுரைமீதுபடையெடுத்துச்சென்று தன்தகப்பனைத்தோற் கடித்து அவனைச் சிறைபிடித்துவந்து ராமராஜனிடம் ஒப்புவித்தான். ராமராஜன் மிக்கசந்தோஷத்துடன் விசுவநாதனைநோக்கி "உனக்கு என்னவேண்டுமானாலும் அதைக்கூறுவாயாகில் நான் மனமுவந்து அளிக்கின்றேன்" என்றான். விசுவநாதன் தன்தகப்பனுக்கு உயிர்ப் பிச்சையளிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அவ்வாறே நாகமனைக் கொல்லாதுவிட்டுவிட்டான். அத்துடன் கலகமும் ஒடுங்கிவிட்டது. 1599ம்ஆண்டில் பாண்டியராஜனை மதுரைராஜ்யத்தரசனாக முடிசூட்டி விசுவநாதநாயக்கனை விஜயநகரராஜ்ய ப்ரதிநிதியாகவும் பாண்டியனுக்கு உதவியாகவுமிருந்து மதுரையைப் பரிபாலனம்செய்துவரும்படி ராம ராஜன் நியமித்தான்.

விசுவநாதநாயக்கன்.

(1559—1563).

முற்கூறியவாறு பாண்டியராஜனுக்கு உதவியாகவும் விஜயநகர ப்ரதிநிதியாகவும் விசுவநாதன் மதுரையைப்பரிபாலித்துவந்தான். தனது சௌரியத்தாலும் ஆட்சித்திறமையாலும், கலகக்காரரையெல் லாம் அடக்கி எங்கும் அமைதியை நிலைநாட்டினான். பாண்டியர்கள் கேவலம் பேருக்குமாத்திரம் சிலகாலம் அரசர்களாயிருந்தார்கள். மதுரைராஜ்யபரிபாலனமுழுமையும், விசுவநாதனும் அவனுக்குப் பின்வந்த நாயக்கர்களாலுமே நடத்திவரப்பட்டது.

பொதுநன்மைகள். விசுவநாதன்காலத்தில் தேசமேன்மைகரமான காரியங்கள் பல செய்யப்பட்டன. இவனுக்கு உதவியாய் இவனுடன் ஒத்துத் தர்மசிந்தனையுடன் வேலைசெய்தவர் ஆர்யநாயகமுதலியென்பவர். இவர் தாழ்ந்தநிலைமையிற்பிறந்து விஜயநகரஸாம்ஸ்தானத்தில் உயர்ந்த பதவிக்குவந்தவர். விசுவநாதனுக்கு உதவித்தனகர்த்தராய் மதுரைமீது

படையெடுக்கையில்வந்தவர். விசுவநாதன் ப்ரதிநிதியானதும் ஆர்ய நாயகமுதலி விசுவநாதனின் * தளவாய்ஆக நியமிக்கப்பட்டார்.

துஷ்காலங்களில் தங்கள் ஊரைவிட்டு ஓடிப்போயிருந்த குடிக ளெல்லோரும் திரும்பிவந்து விவசாயம், வியாபாரம், கைத்தொழில் முதலான தம்தம்தொழில்களைச் செய்யத்தடங்கினர்கள். சிறிதுகாலத் துக்குள் தேசமெங்கும் செல்வமும் செழிப்பும் தழைத்தோங்கின. ஆல யங்களும் அக்ரகாரங்களும் ஆங்காங்கு நிர்மிக்கப்பட்டன. வைகை யாற்றில் முற்காலத்தில்கட்டப்பட்டுள்ள பேரணை, சிற்றணையென்பவை இவர்களாலென்றே ஊஹிக்கப்படுகின்றது. வைகையாற்றி லநேகம் பாசனக்கால்வாய்கள்வெட்டி நீர்வளமில்லாதிருந்த பலபாகங்களை நீர் வளமுடையதாக்கினர்கள்.

திருச்சிராப்பள்ளி. ஸ்ரீரங்கம், ராமேசுவரம்முதலான ஸ்தலங் களுக்குப்போகும் மார்க்கங்களெல்லாம் கள்ளர்பயத்தைக்குட்பட்டிருந் தன. அதையடக்கவேண்டியமுயற்சிகள் விசுவநாதனும் ஆரியநாயகனும் செய்தார்கள். தஞ்சைமன்னனுக்கு வல்லம்கோட்டையைக்கொடுத் துத் திருச்சிராப்பள்ளியைப் பரிவர்த்தனையாய்ப்பெற்று, அதன்கோட் டையைப் பலவிதமாய்ப் பலப்படுத்தினர்கள்.

ஆங்காங்கு பலவிடங்களில் தக்கபாதுகாவல்செய்து கள்ளர்பயத்தை நீக்கினர்கள். யாத்திரைசெய்பவர்கள் நிர்ப்பயமாய்த் தேசஸஞ்சாரம் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள்.

திருநெல்வேலி. விசுவநாதன் இவ்வாறு திருச்சிராப்பள்ளிச்சீமை யைச் சீர்படுத்திக்கொண்டிருக்கையில் தளவாய் ஆரியநாயகமுதலி திரு நெல்வேலிப்ரதேசத்தைச் சீர்படுத்தச்சென்றான். 'பஞ்சபாண்டவர்கள்' என்ற பேர்வஹித்த ஐந்துதலைவர்கள் திருநெல்வேலி நயத்தார் என்னும் நகரத்தில் ஸ்வாதீனமாய் ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்துக்கொண்டு நாயக்கர் அதிகாரத்தைத் தடுப்பதாய்ச் சபதம்செய்தார்கள். மதுரையிலாண்ட சந்திரசேகரின் பாட்டனுடைய தாவி புத்திரர்கள் இவ்வைவர்கள் என்றும், இவர்கள்வஞ்சனையால்தான் சந்திரசேகரன் ராஜ்யத்தைவிட் டோடி விஜயநகரத்தரசனைத் தஞ்சமடைய நேர்ந்ததென்றும் சொல் லுவதுண்டு. இவர்களையடக்க ஆரியநாயகமுதலி பலமுயற்சிசெய்தும்

* குறிப்பு—தளவாய், ராணுத்வமும் மந்திரித்வமும் கூடிய உத்யோகம்.

பயன்படவில்லை. இதைக்கேட்ட விசுவநாதன் பெருத்தசேனையுடன் திருநெல்வேலிக்கு விரைந்துவந்தான். தலைவர்கள் எதிர்த்துப் போர் புரியப் போதுமானசேனையும் பணமுமில்லாதவர்களானதால், காடுகளில் மறைந்திருந்து சௌகரியமானபோது திடீரென்றுதாக்குவதும் ஓடிப்போவதுமாயிருந்து, இவ்வாறு விசுவநாதன்சேனையைப் பலவாறு உபத்திரவப்படுத்திவந்தார்கள்.

விசுவநாதன் ஒருயுக்திசெய்தான். தலைவர்கள் ஐவரும் ஒன்றுகூடித் தான் ஒருவனுடன்சண்டையிட்டு அவர்கள் ஜயித்தால் அவர்கள் ராஜ்யத்தை யவர்களே ஆளவிட்டுவிடுவதாயும், தான்ஜயித்தால் அவர்கள் ராஜ்யத்தை இழந்துவிட வேண்டுமென்றும் சொல்லியனுப்பினன். ஐவரும் தங்களில் ஒருவரே சண்டைசெய்ய முன்வருவதாய் அந்த நிபந்தனைகட்குட்பட்டார்கள். பிறகு நடந்த த்வந்த்வயுத்தத்தில் ஐவர் தலைவன் மரணமடைந்தான். ஒப்பந்தப்படி மற்றநால்வரும் தங்கள் சீமையையிழந்து பரதேசஞ்சென்றார்கள். இவ்வாறு திருநெல்வேலிச் சீமையும் மதுரைநாயக்கர் ஆட்சிக்குட்பட்டுவிட்டது.

பாளையக்காரர்கள். நாயக்கர்வருவதற்குமுன்னமேயே, மதுரை ராஜ்யத்தில் அநேக ப்ரதேசங்களில் அநேக தலைவர்கள்என்ற சிற்றரசர்கள் ஆண்டுவந்தார்கள். இவர்கள் மதுரைஅரசாட்சிக்குட்பட்டவர்களாய் மதுரைஅரசர்க்குக் கப்பம்செலுத்தியும் வேண்டும்போது சேனையுதவிபுரிந்தும்வந்தார்கள். முற்கூறியவாறு பாண்டியவம்சம் வரவர க்ஷீணதசையடைந்தபோது இத்தலைவர்கள் ஸ்வாதீனமடைந்து கப்பங்களைச் சரியானபடிசெலுத்தாமலும், கலகங்கள்செய்தும் வந்தார்கள்.

விசுவநாதனுக்குமுன்னமே, மகமதியர்உபத்ரவம் பொறுக்காமல் ஆந்ரதேசத்தினின்றும் அநேகநாயக்கர்கள் ஓடிவந்து பாண்டியதேசத்தில் குடியேறியிருந்தார்கள். விசுவநாதனுடன்வந்தவர்களும் பலர். இவர்கள் எல்லோரும் தங்கள்ஜாதியரான விசுவநாதனிடம் விசுவாஸமாயும் பக்தியுமாயிருந்தார்கள். விசுவநாதனும் ஆரியநாயகமுதலியும் மதுரைராஜ்யத்தை 72 பாளையப்பட்டுக்களாகப்பிரித்து முன்னிருந்தவரில் யோக்யமானவரை அவரவர்ஸ்தானத்தில் உறுதிப்படுத்தினதுடன், மற்றப்பாளையங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொருநாயக்கத் தலைவனை நியமித்தார்கள். தம்தமக்கு அளிக்கப்பட்ட ஜாகீர் (பூமியை)

ஆளுவதும், நாயக்கர்ராஜாங்கத்துக்கு வருஷந்தோறும் வரிசெலுத்துவதும், யுத்தகாலத்தில் சேனையுதவிசெய்வதுமே இவர்கள் கடமை. இவர்கள்தான் *ஜமீன்தார்கள் என்றும் பாளையக்காரர்என்றும் ‡சொல்லப்படுவார்கள். நல்லஎண்ணத்துடன்செய்த இவ்வேற்பாடு, பின்பு நாயக்கர்வம்சம் பலஹீனமடைந்ததும், மதுரைஸம்ஸ்தானத்துக்கே உபத்ரவமாய்முடிந்தது.

முற்கூறியவாறு விசுவநாதன்காலத்தில் திருச்சிராப்பள்ளி மதுரை திருநெல்வேலி என்னும் மூன்றுஜில்லாப் பாகங்களும் மதுரைநாயக்கர் ஆட்சிக்குட்பட்டுக் கலகங்களெல்லாம்நீங்கி அமைதி நாட்டப்பட்டுச் செல்வம் சீருடன்செழித்தோங்கத் தலைப்பட்டன. இவ்வாறு அமைதியுடனும் தன்தளவாய் ஆரியநாயகமுதலியின் உதவியுடனும் சிறிது காலம் அரசாண்டு விசுவநாதன் 1563-ம்வருஷம் மார்கழிமாஸவாக்கில் மரணமடைந்தான்.

2. குமாரகிருஷ்ணப்பநாயக்கன்.

(1563—1573.)

1563-ம் ஆண்டில் விசுவநாதநாயக்கன்மகன் குமாரகிருஷ்ணப்பநாயக்கன் பட்டத்துக்கு வந்தான். விஜயநகரஸமஸ்தானத்தின்மீது மஹமதியர் படையெடுத்துவருவதையறிந்து விஜயநகரத்துக்குதவியாய் மதுரைத்தளவாய் ஆரியநாயகமுதலி சென்றுவிட்டார்.

தும்பிச்சிநாயக்கன் கலஹம். தும்பிச்சிநாயக்கன் 72 பாளையக்காரரில் ஒருவன். இவன் கலஹஞ்செய்து மதுரைமீதுபடையெடுத்துவரும்வழியில் பரமக்குடிக்கோட்டையைப் பிடித்துக்கொண்டான். குமாரகிருஷ்ணப்பன், தன் சேனைத்தலைவனான பெரிய கேசவப்பன்வசம் தக்கசேனையனுப்பக் கேசவப்பன் பரமக்குடிசென்று போர்புரிந்திறந்தான். பிறகு கேசவப்பன்மகன் 18000 வீரர்களுடன் சென்று தும்பிச்சிநாயக்கனைத் தோற்கடித்து அவனைப்பிடித்து

குறிப்பு— * ஜமீன் = பூமி, க்ஷேத்ரம்.
ஜமீன்தார் = ப்ரதேசஸ்வாமி தார்.
‡ பாளையம் = சேனை.
பாளையக்காரன் = சேனைத்தலைவன்.

அவன் தலையைவெட்டி மற்றப்பாளையக்காரருக்கு எச்சரிக்கையாக மதுரைக்கு அனுப்பினன். இத்துடன் பாளையக்காரர்கலஹம் துவக்கத்திலேயே அடங்கிவிட்டது.

கண்டிராஜன்போர். தும்பிச்சிநாயக்கன் நண்பனை கண்டிராஜன் தன்னை இகழ்ந்துபேசினன் என்று கேள்விப்பட்டுக் குமாரகிருஷ்ணப்பன் தக்க சேனையுடன் நவபாஷாணத்தின்வழியாய்க் கடலைத் தாண்டி இலங்கைசேர்ந்து கண்டிமீது படையெடுத்துச் சென்றனன். கண்டிராஜன் தன் நாலுமந்திரிகளையும் எட்டுத்தேச நாதர்களையும் 40000 போர்வீரர்களுடன் மதுரைச்சேனையை எதிர்க்க அனுப்பினன். குமாரகிருஷ்ணப்பன் மிகுந்த சேனையை மூலபலமாய்ப் பின்னே நிறுத்திவிட்டு, 20000 போர்வீரருடன் கண்டிச்சேனையை எதிர்த்தான். கோரமான யுத்தம் நடந்தது. இருதிறத்திலும் மிகுந்தசேதம். கடைசியில் மதுரைச்சேனை வெற்றியடைந்தது. கண்டி மந்திரிகளில் இருவரும் ஐந்துதேசநாதர்களும் சிறைப்பட்டார்கள். பிறகு கண்டிராஜன் 60000 சிங்களருடனும் 8000 காபிர்களுடனும் தானே போர்புரிய வந்தான். கண்டிச்சேனை நாசஞ்செய்யப்பட்டுக் கண்டிராஜனும் குமாரகிருஷ்ணப்பன் எய்த அம்பினால் இறந்தான். கண்டிநகர் நாயக்கராஜன் வசப்பட்டது. தன் மைத்துனனை விஜய கோபாலநாயக்கனைக் கண்டிப்பிரதிநிதியாய் நியமித்துவிட்டுக் குமார கிருஷ்ணப்பன் மதுரைவந்துசேர்ந்தான்.

1565-ல் நடந்த தலைக்கோட்டை யுத்தத்தில் விஜயநகரச்சேனை மஹமதியரால் தோற்கடிக்கப்பட்டு விஜயநகரமன்னன் ராமராஜனும் உயிரிழந்தான். விஜயநகரும் மஹமதியரால் பாழாக்கப்பட்டது. அத்துடன் விஜயநகரஸாம்ராஜ்யத்தின் பெருமையும் குலைந்துவிட்டது. அத்துடன் விஜயநகரத்துக்கு ஆதீனமான மைசூர்ராஜ்யம் ஸ்ரீரங்கபட்டணத்தலைவனுக்கும், தஞ்சைநாடு வீரராகவநாயக்கனுக்கும், மதுரைநாடு குமாரகிருஷ்ணப்பனுக்கும் அநேகமாய் ஸ்வாதீனமாயின. ஆரியநாயகமுதலி தலைக்கோட்டைப்போரினின்றும் 1566-ல் மதுரைக்குத்திரும்பிவந்தான். அவனை இம்மூன்றுதேசங்களுக்கும் தலவாயாக இருந்து காத்துவந்தான். தன் குடும்பத்தாரையும் நண்பரையும் காஞ்சீபுரத்துக்கிடத்த பெருநாட்டிலிருந்து வரவழைத்து மதுரைக்குடித்த சோழவந்தானில் குடியேற்றினன்.

ஆரியநாயகமுதலியுதவியால், மதுரைராஜ்யத்தில் கலஹம் பஞ்சம் முதலான கொடுமைகளெல்லாம் நிவர்த்தியாய்விட்டன. குமார கிருஷ்ணப்பன் தேசசேஷமகாமான காரியங்களைச் செய்யத்தொடங்கினன். கிருஷ்ணபுரம், கடயங்கிருஷ்ணபுரம் என்னும் கிராமங்களைத் திருநெல்வேலியில் ஸ்தாபனம்பண்ணினன். அநேக ஆலயங்களும், அக்ரஹாரங்களும் தடாகங்களும் நிர்மாணம்செய்தான்.

இவ்வாறு செங்கோல் செலுத்திவந்து 1573-ம் ஆண்டில் குமார கிருஷ்ணப்பநாயக்கன் மரணமடைந்தான்.

3 { கிருஷ்ணப்ப (பெரியவீரப்ப) நாயக்கன்
விசுவநாதநாயக்கன் II.

(1573—1595)

1573-ம் ஆண்டில் குமாரகிருஷ்ணப்பன் புதல்வர் கிருஷ்ணப்பன் என்ற பெரியவீரப்பனும் இரண்டாம் விசுவநாதநாயக்கனும் சேர்ந்து பட்டத்துக்குவந்தார்கள். ஆரியநாயகமுதலியே ராஜ்யகாரியங்களை நிர்வஹித்துவந்தார்.

மாவிலிவாணராஜன் கலஹம். மதுரையில் முன் அரசாண்டு வந்த மாவிலிவாணனது வம்சத்தவர்கள் காளையார்கோவிலில்குடியேறியிருந்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் ராஜ்யத்தைக் கைப்பற்றக் கலஹம் செய்ததாகவும், கலஹம் அடக்கப்பட்டதாகவும் மாவிலிவாணராஜனுக்குத் தக்கசிக்ஷை செய்யப்பட்டதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1595-ல் கிருஷ்ணப்பனும் அதற்கு முன்னமேயே விசுவநாதனும் காலஞ்சென்றார்கள்.

4 { லிங்கய (குமாரகிருஷ்ணப்ப) நாயக்கன்
விசுவப்பன்என்றவிசுவநாதநாயக்கன் III.

(1595—1602.)

1595-ம் ஆண்டில் கிருஷ்ணப்பன் இறந்ததும் அவன் மக்கள் லிங்கயன் என்ற குமாரகிருஷ்ணப்பநாயக்கனும், விசுவப்பன் என்ற மூன்றும் விசுவநாதநாயக்கனும் சேர்ந்து பட்டத்துக்கு வந்தார்கள்.

1600-ம் ஆண்டில் ஆரியநாயகமுதலி மரணமடைந்தான். அவன் உள்ளவரை மதுரைராஜ்யமானது கன்னியாகுமாரிமுதல் வடக்கே வாலிகொண்டபுரம் வரைக்கும் கீழக்கடல்முதல் மேற்குமலைத்தொடர் வரைக்கும் பரவியிருந்தது. மதுரை நாயக்கர்கள் விஜயநகரராஜ வம்சத்தவர் ஆதீனத்தை அங்கீகரித்தேவந்தார்கள். இவன் இறந்ததும் மதுரையின் ஸ்வாதீனம் அதிகரித்துவிட்டது. மதுரை ஆயிரக்கால் மண்டபம் அரியநாயகமுதலியால்தான் கட்டப்பட்டதென்று சொல்லப்படுகிறது. மதுரைப் பாளையக்காரர் வற்பாடு இவரால்தான் ஏற்பட்டது. மதுரைப் புதுமண்டபத்தில் இவர் உருவச்சிலையொன்று இருப்பதைப்பார்க்கலாம்.

1602. மதுரைப்பெருமாள்கோவில் வாயில்சிலைப்படியில் தோன்றும் சிலாசாஸனத்தால், விஜயநகர ஆதீனம் இன்னும் போகவில்லையென்று வெளியாகும்,

1602-ம் ஆண்டில் லிங்கயனும் அதற்குமுன்னமேயே விசுவநாதனும் காலஞ்சென்றார்கள்.

5. முத்துக்கிருஷ்ணப்பநாயக்கன்.

(1602—1609).

1602-ம் ஆண்டில் லிங்கயன் இறந்ததும் அவன்மகன் முத்துக்கிருஷ்ணப்பன் பட்டத்துக்குரியவனாயினன். ஆயினும் முத்துக்கிருஷ்ணப்பன் சிற்றப்பன் கஸ்தூரிரெங்கயன் என்ற ஒருவன் மதுரை ராஜ்யத்தை அபகரித்துக்கொண்டான். முத்துக்கிருஷ்ணப்பன் நண்பரில் சிலர் இதையறிந்து, கஸ்தூரிரெங்கயனைப் பட்டத்துக்குவந்த ஒருவாரத்துக்கெல்லாம் கொலை செய்துவிட்டார்கள். பிறகு முத்துக்கிருஷ்ணப்பன் சந்ததிமுறைப்படி பட்டத்துக்கு வந்தான்.

சேதுபதி ஸமஸ்தானம். ராமேசுவரம் என்பது தென்இந்தியாவில் கிழக்குக்கரையடுத்த ஓர் சிறு தீவு என்பதும், அது புண்ய ஸ்தலங்களில் ஒன்று என்பதும், ஸ்ரீஇராமன் இலங்கைமீது படையெடுத்துச் சென்றபோது இங்கேதங்கி ராமலிங்கஸ்வாமி ப்ரதிஷ்டை செய்தாரென்பதும், அதுமுதல் நமது இந்துதேசத்தில் பலவிடங்களிலிருந்தும் ஆயிரக்கணக்கான யாத்திரிகர்கள் அனுதினமும் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் யாவரும் அறிந்தவிஷயம்.

நமது சரித்திரகாலத்திலும் அதற்குமுற்காலத்திலும் ராமநாத புரம் சீமைமுழுதும் பெரியவனமாகவும், துஷ்டமிருகங்களும், திருடர்களும், துஷ்டமிருகங்களும் வசிக்கும் இடமாகவும், யாத்திரிகர்களுக்குப் பாதி காப்பற்றதாகவும் இருந்தது. அப்படிப்பட்ட காட்டை முற்கால முதல் சேதுபதிஎன்ற சில தலைவர் காத்துவந்து, மதுரைப் பாண்டிய ஆட்சிக்குட்பட்டுக் கப்பமும் கட்டிவந்தார்கள்.

சேதுபதிராஜ்யத்தைப்பற்றிய சில சரித்திரக்குறிப்புக்கள் நெல்ஸன் துரையவர்கள் தன் மதுரை மான்யுவல் என்னும் நூலில் பின்வருமாறு வரைந்திருக்கின்றார்.

முதல் சேதுபதி இராமனால் நியமிக்கப்பட்டான். கரையோர முள்ள வனப்பிரதேசம் அவனுக்களிக்கப்பட்டது.

சோழன் ஒருவன் பாண்டியன்மீது படையெடுத்து வந்தபோது அதிவீரராகுநாதசேதுபதி என்பவன் பாண்டியனுக்கு உதவியாயிருந்து சோழனைத்தோற்கச்செய்தான். அதற்குப்பிரதியோஜனமாகத்தொண்டித்துறைமுகம் சேதுபதிக்குப் பாண்டியனால் அளிக்கப்பட்டது.

கன்னடமன்னர் பாண்டியன்மீது படையெடுத்துவந்தபோது பராக்கிரமசேதுபதி என்பவன் பாண்டியனுக்கு உதவியாய்ப் போர்புரிந்து கன்னடமன்னரைத் துரத்திப் பாண்டியவம்சப்ரதிஷ்டாபகன் என்ற பெயரும் பெற்றான். அக்காலத்தில் திருச்சுழி, பள்ளிமடம், திருப்புவனம் என்னும்நாடுகள் சேதுபதிக்கு விடப்பட்டன.

தெலுங்கர் சோழன்மீது படையெடுத்துச் சோழனைத்துரத்திய போது சோழன் பாண்டியன் உதவிகேட்கப் பாண்டியன் வரதுங்க ராகுநாதசேதுபதியையனுப்ப, சேதுபதி தெலுங்கரை முறியடித்துத் துரத்திவிட்டு 'சோழவம்சஸ்தாபகன்' என்றபேர் பெற்றான்.

பின் ஒருக்கால் ஒரு சோழன் பாண்டியன்மீது படையெடுத்து வந்தபோது குலோத்துங்கராகுநாதசேதுபதி என்பவன் அவனைத் தோற்கடித்துப் பட்டுக்கோட்டையையும், அரந்தாங்கியையும் பிடித்துத் தன் ராஜ்யத்துடன் சேர்த்துக்கொண்டு, 'கண்ட நாடு கொண்டு கொண்ட நாடு கொடாதான்' என்ற பேரும்பெற்றான்.

பின்பு சோழனுக்கும் பாண்டியனுக்கும் நேர்ந்த எல்லைவழக்கை ஸமரகோலாஹலராகுநாதசேதுபதி என்பவன் ஒருவன் பக்ஷபாத

---

* குறிப்பு. சேது = அணை = ராமேசுவரம் போகும் அணை. பதி = காவலன். சேதுபதி = அணைக்காவலன்.

மன்னியில் தீர்த்து வைத்ததாகவும், அதற்குச்சோழன் மன்னர்கடல் முத்துச்சிலாபஉரிமையைச் சேதுபதிக்கு அளித்ததாகவும், ராஜ ராஜன் ராஜமார்த்தாண்டன், ராஜகம்பீரன் என்ற பெயர்கள் பாண்டிய னளித்ததாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

விஜயநகர ஸமஸ்தானச்சேனை மஹமதியர்மீது படையெடுத்த போது பாண்டியன் ஆணைப்படி சேதுபதி தனது மறவர்சேனையுடன் சென்று விஜயநகர அரசன்பக்கம் போர்புரிந்தான். அப்பொழுது மன்னர்கோவில், திருவாரூர், தேவகோட்டை என்னும்சீமைகளும் வானரக்கொடியும் கருடக்கொடியும் விருதாக அணியும் உரிமையும் சோழன் அளித்தான்.

இவைகளெல்லாம் ராமநாதபுரம்ஸமஸ்தானத்தில் உத்தேசம் 50வரு ஷங்களுக்குமுன் திவானாயிருந்த பொன்னுசாமித்தேவரால் கொடுக்கப் பட்டகுறிப்புக்கள். இவைகளின் உண்மையும்மற்றுமுள்ளவிவரங்களும் சரித்திராராய்ச்சிகளால் விசேஷமாய் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டியவை.

இதனால் நாம் முக்கியமாய் அறிவதாவது:-(1) சேதுபதிகள் வெகு காலமாய்ப் பாண்டியஅரசாட்சிக்குட்பட்ட சிற்றரசராகவே இருந்திருக் கிறார்கள். எக்காலத்திலும் மறவர்கள் தென்இந்தியாவில் ஸ்வாதீன அர சர்களாயிருந்ததில்லை என்பதும். (2) 16-ம் நூற்றாண்டுத் துவக்கத்தில் விஜயநகர அரசரின் அதிகாரம் பெயருக்குமாத்திரமிருந்ததேயொழிய வேறல்ல, அக்காலத்தில் போகலூர் என்னும் ஊரில் சிற்றரசனாயிருந்த சடையத்தேவன் உடையான் என்பவனை முத்துக்கிருஷ்ணப்பன் சேது பதியாகஸ்தாபித்தான். இவன் 72பாளையக்காரருக்கும் தலைவனானான். சடையத்தேவன் உற்சாகமாகவும் விசுவாசத்துடனும் வேலைசெய்து கள்ளர்களையெல்லாம் அடக்கிப் பாதைகளெல்லாம் நிர்ப்பயமாக்கி, மதுரை ஸமஸ்தானத்துக்குக் காலந்தவறாது கப்பமும்கட்டிவந்தான். இவன்காலத்தில்தான் ராமநாதபுரம் கோட்டையும் கட்டப்பட்டது என்பதுமே.

முத்துக்கிருஷ்ணப்பன்காலத்தில் அநேக ஆலயங்களும், அக்ர ஹாரங்களும் தடாகங்களும், சாலைகளும் நிர்மாணம் செய்யப்பட்டன. 1609-ம் ஆண்டில் முத்துக்கிருஷ்ணப்பன் காலஞ்சென்றான்.

(தொடரும்.)

ஆர். எஸ். நாராயணஸ்வாமி ஐயர், B. A., B. L.

நட்பு.

நட்பாவது:– இருவர்மனம் வேற்றுமையின்றிக் கலத்தலாலுண்டாவதொரு சிறந்த குணமாம். அது கேண்மை, தொடர்பு, சிநேகம் முதலிய சொற்களாலும் வழங்கப்படும்.

இந்நட்பு, யாதொரு காரணமும்பற்றாது நிகழும் இயற்கையும், ஏதேனுமொரு காரணம்பற்றி உண்டாகும் செயற்கையும் என இரு வகைப்படும்.

அவற்றுள், இயற்கையாவது: பெற்றோர், பிறந்தார் முதலிய உறவினரிடத்து இயல்பாக நிகழும் மனப்பற்றும்.

செயற்கையாவது: ஒரு சம்பந்தமுமில்லாத அந்நியர்களோடு, அவர்கள் நற்குண நற்செய்கைகளும், உபகாரசித்தமும் காரணமாக உண்டாகும் மனவொற்றுமையாம்.

இவ்விரண்டனுள், முன்னியது மானுடப்பிறப்பில் அறிவாளரிடத்தும், அறிவினரிடத்தும் ஒப்பநிகழ்வதோடு, ஏனையவிலங்கு பறவைகளுட் சிலவற்றினிடத்தும் காணப்படுதலாலும், தாம் விரும்பி ஆராய்ந்துகொண்ட செயற்கைநட்புப்போல ஒருதலையாக நன்மை பயக்கும் சிறப்பில்லாமையாலும், அதனைச்சுற்றந்தழுவுதல், என வேறுபெயர்தந்து நிறுத்தி, அறிவினால் ஆராய்ந்துசெய்யப்பட்டு இம்மை மறுமைகட்கு உறுதிபயக்கும் சிறப்புவாய்ந்த செயற்கைநட்பினையே 'நட்பு' எனக்கொண்டு ஆராய்ந்து தெளிதல் பொருந்த முடையதாம்.

அதுதான் உண்டாவதற்குக் கல்வி, செல்வம், அறிவு, ஒழுக்கம், வயது, ஜாதி, மதம் முதலிய பற்பல காரணங்கள் உள்ளனவாயினும், அவற்றையெல்லாம் தொகுத்துப், புணர்ச்சி, பழகுதல், உணர்ச்சி யொத்தல் என மூன்றனுளடக்குவர் அறிவுடையோர்.

அம் மூன்றனுள், புணர்ச்சியென்பது: கல்விப்பயிற்சியும், உத்தியோகமும், வியாபாரமும், முதலியவைகாரணமாகப் பலர் ஓரிடத்து உடன்வசித்தலாம்.

பழகுதலென்பது: ஒரூரிலாயினும், ஒரு தேசத்திலாயினும், வெவ்வேறு ஊர்களிலாயினும், வெவ்வேறு தேசங்களிலாயினும் வசிப்பவர்தாம் ஒருவரையொருவர் அடுத்தடுத்துப் பலமுறை பார்த்தும் உசாவியும் மருவுதலாம்.

உணர்ச்சியொத்தலென்பது: மிக்க தூரத்திலுள்ள வெவ்வேறு தேசங்களில் வசிப்பவராயினும், மேற்கூறிய இரண்டுகாரணமும் வேண்டாது, சுலபம், அறிவு, ஒழுக்கங்கள் காரணமாக இருவர்மனம் எவ்வாற்றானும் பேதிக்கப்பெறாமல் ஒன்றுபடுதலாம்.

நட்பை உண்டாக்கும் இம்மூன்று காரணங்களுள், முதலிரண்டும்பற்றியுளவாகும் நட்புக்கள் அவ்வக்காரணங்கள் குறையுமிடத்து, எக்காலத்தும் நீரைவிரும்பும் கமுகமரமும், சிலவேளைகளில் நீரை விரும்பும் தென்னைமரமும் எவ்வாறு தமக்கு நீர்வார்த்தல் முதலிய உபசரணைகுறையிற் பயன்றராதொழிகின்றனவோ ? அவைபோலப் பயன்றராதொழியினுமொழியும்; உணர்ச்சியொத்தலால் உளதாகும் நட்போவெனின், ஒரு காரணமும் வேண்டப்பெறாது நாளுக்குநாள் வளர்வதாய், உயிரையுங்கொடுத்தாவது உரிமையைப் பயக்கின்றது. எனவே புணர்ச்சி, பழகுதல்களால் உண்டாகும் நட்பினும், உணர்ச்சியொத்தலால் உளதாகும் நட்பே சிறப்புடைத்தென்பது தெளிவாம். இக்கருத்தினை,

"புணர்ச்சிபழகுதல்வேண்டாவுணர்ச்சிதான்
நட்பாங்கிழமைதரும்"

என்ற பொய்யாமொழியார்வாக்காலும் நன்குணரலாம். ஆதலின் ஈண்டு எடுத்து விவரிக்கப்படும் 'நட்பும்' அதுவேயாகும்.

மனக்கலப்பு: நண்பர்களின் மனம் பாலுநீருங்கலந்தாற்போல ஒன்றுபட்டிருத்தல்வேண்டும். எங்ஙனமெனில், பாலும்நீரும் தம்மூட் கலவாது தனித்தனியிருந்த நிலைமையில் ஒன்றற்கொன்று உதவாமலிருந்தும், இரண்டும் ஒன்றுகச்சேர்ந்தவிடத்து, பால்வேறு நீர்வேறு என்று அறியப்படாதவண்ணங் கலத்தலும், அங்ஙனம் நீரொடு கலந்த பாலைக்காய்ச்சுவதற்காக அடுப்பிலேற்றிச்சூடவைத்தபொழுது, கலப்புற்றநீர், தன் நண்பனுகிய பாலுக்குத்துன்பம்வருவதை யுணர்ந்து, அந்நண்பன் உயருறுவதைப்பார்க்க மனம் சகியாமல்

"பசைத்தாரிற்,தீர்தலிற்தீப்புகுதனன்று" என்பதை உட்கொண்டாற் போல, அப்பால்துயருறுவதற்கு முன்னமே அத்துயரத்தைத் தானேற்று இறந்துபடுவதும், அதுகண்டபால் அந் நண்பனதுபிரிவிற் காற்றாது, தானும் தீப்புகுந்துஉடனிறக்கக்கருதியதுபோலப் பொங்கி மேலெழுவதும், உடனே அயலவர் பாலினது நட்பின் பிரிவாற்றுமைக்கு இரங்கியவர்போல அப்பாலின்மீது நீர்தெளிக்கப் பின்னர் பால் கோபத்தணிந்து நண்பனேடுகலந்து சுகதோஷித்து வாழ்வதும் போல, தோழமைகொண்ட இருவர் வேற்றுமையின்றிக்கலந்து ஒருவர்க்கு சேர்ந்த சுகத்தை இருவர்க்கும் சேர்ந்ததாக நினைத்து அனுபவித்தும், அங்ஙனமே ஒருவர்க்குசேர்ந்த துன்பத்தை இருவர்க்கும் சேர்ந்ததாக நினைத்து விலக்கியும் ஒரு தன்மையராய் மனமகிழ்ச்சியுற வாழ்வதாம். இக்கருத்தை வெளிப்படுத்தும்,

"பாலினீர்நீயணுகப்பால்வெகுண்டுதீப்புகுந்த
மேலுநீர்கண்டமையுமேன்மைபோல்—நூலினெறி
யுற்றோரிக்கணுயிர்கொடுத்துமாற்றுவரே
மற்றோர்புகலமித்து"

என்ற பெரியார்பாடல் பொன்போற் போற்றத்தக்கதாம்.

நட்பின்திட்பம்: இந்நட்பு மேற்கூறியபடி இருவர்மனம் ஒன்றுகக் கலத்தலால் உண்டாயினும், பின்னர் அக்கலப்புச் சற்றுநெகிழ்ந்துகூடுமாயின்,"கெல்லினுமிறிதாநீங்கிப்பழமைபோற் புல்லினுந்திண்மைநிலைபோம்" என்றபடி தன் ஆற்றல் குறையுமாதலால், அக்கலப்போடு அந்நெகிழ்மைக்குக் காரணமாகிய உறுதிப்பாடும் உடைத்தாயிருத்தல்வேண்டும். அன்றியும், நண்பன்செய்த காரியங்களெல்லாவற்றையும் தான்செய்தனவாகவே கருதவும்வேண்டும். இதற்கு, சுக்கிரீவனைச்சந்தித்தகாலையில்,

"மற்றினியுரைப்பதென்னேவானிடைமண்ணினின்னைச்
செற்றவரென்னைச்செற்றோர்தியரேயெனினுநின்னே
பெற்றவரெனக்குமுற்றுருன்கோளையனதென்காதற்
சுற்றமுன்சுற்றம்நீயேயின்னுயிர்த்துணைவனென்றான்."

எனவும், விபீஷணன் தன்னைவந்தடைந்தபொழுது,

"குகனொடுமைவராலெம்வனத்திடைக்குன்றுசூழ்வான்
மகனொடுமறவராலெம்வாரிதிகடந்தபிற்றை
யகனமர்காதலேயதின்னொடுமெழுவராலெம்
புகலருங்கானந்தந்துபுதல்வராற்பொலிந்தானுற்றை"

எனவும், உறுதிமொழிகள்கூறி அவர்களோடு சிநேகங்கொண்ட ஸ்ரீராமபிரானது திண்ணியநட்பினையே உதாரணமாகக்காட்டல் சாலப் பொருத்தமுடையதாம்.

இனி, மிக்க நேசங்கொண்ட இருவர் தங்கள் நேசப்பான்மையை வியந்து, இவர் நம்மிடத்து இத்துணையன்புடையர்; நாம் இவரிடத்து இத்துணையன்புடையேம் என்று ஒருவரையொருவர் வேற்றுமை கருதாது புகழ்ந்துகூறினும், "இனையரிவரெமக்கின்னம்யாமென்று, புனையினும்புல்லென்னுநட்பு" என்றுங்கு, அப்புகழ்ச்சி ஒருகாலத்து வேறுபாட்டையுண்டுபண்ணி நட்பின்வலியைக் குறைக்குமாதலின், அங்ஙனம் புகழ்ந்துரைத்தலும் கூடாதென்பதாம்.

நட்பின் அருமை: இத்தகைய நட்பினைச்செய்துகொள்ளுதல் எளிதா? அரிதா? என்றாராய்வோமாயின், இக்காலத்துப்பெரும் பாலார், நட்புக்கொள்ளுதல் மிக எளிதென்றும், அதில் என்ன அருமைப்பாடுள்ளதென்றும் அலக்ஷியமாகப்பேசுவதை நாம் கேட்டிருக்கலாம். ஆனல், அங்ஙனம் கூறுவார்கொண்ட நட்பு எங்ஙனம் செய்துகொள்ளப்பட்டதென்பதையும், அங்ஙனம் செய்துகொண்ட நட்பின் உறுதியையும் கருதின், அது போஜனசாலையில் ஒருங்கு புசித்தலும், கல்லூரியிற்சிலகாலம்பயின்றதும், நாடகசாலைக்கு நண்பொடு செல்வதும், உத்தியோகத்தினில் உடனமர்ந்திருத்தலும், இன்னுஞ் சிலவற்றில் இணைபிரியாமையுங் காரணமாகச்செய்துகொள்ளப்பட்டதாகவே கருதப்படுகிறது. இவை காரணமாகப்பிறக்கும் நட்பு எவ்வளவிற் பயன்படுகிறதென்றால், ஒருவர்க்கொருவர் சிறிது பொருள் கடனுகக்கொடுத்துதவுதற்கும், வீண்பேச்சுப்பேசியும் சீட்டு சதுரங்கம் முதலியன ஆடியும் காலங்கழிப்பதற்குமே பயன் படுகிறது. அச் சிறுபயனும், கண்டவிடத்துமட்டுமே நிகழ்ந்து காணுவிடத்து நிகழாதொழியும். கண்டவிடத்திலும், அப் பொருளளவும், பழக்கமும் சற்று அதிகப்படுமானல் அதுபற்றிப் பயன்படாது அவர் கலைவிட்டு நீங்கவும் நீங்கும். ஆதலின், எளிதிற்செய்யப்பட்டுப் பின்

நிலைபெறுதுநீங்கும் சிறியோர் தொடர்ப்பைப்போல், ஆபத்துக்காலத் துதவுதலின்றிக் கண்டவிடத்து இன்மொழிகூறி முகமலர நட்கும் புறநட்பாகிப் பெரும்பயன்றராது நீங்குதலின் இங்ஙனம் எளிதிற் செய்யப்படும் நட்பு உண்மைநட்பாகாது.

நாம் கூறிய நட்போ, செயற்கரிய காரியங்களைச்செய்யும் பெரி யோர் கைக்கொள்ளத்தக்கதாகலின், செய்தகொள்ளுதற்கு அருமை யுடையதேயாகும். எங்ஙனமெனில், நட்புக்கொள்ளுதற்குரியவர் களைப் பல வழியினும் பன்முறையாராய்ந்து பெறுதலும், பெற்றால் அவர்களிடத்து நடந்துகொள்ளும் உபாயங்களையறிதலும், பின்னர், என்றும் மாறுதிருத்தலும் அரிதாதலானென்க.

ஆனால், இவ்வளவு அருமைப்பாடுள்ளநட்பை யாவருங்கைக் கொள்ளுதல் எங்ஙனமெனில், "தொடங்குங்காற்றுன்பமாயின்பம் பயக்கும்" கல்வியின் அருமைகருதி அதனைவேண்டாமென்றொழி யாது, எவ்வாறு அதன்பயன்கருதி யாவரும் கற்கவிருப்பங்கொள்ளு கின்றனரோ, அதுபோல, இந் நட்பினையும் செய்தற்கருமைபற்றி வெறுக்காது விரும்பிக்கைக்கொள்ளுதல் வேண்டும். கொண்டால், அது பின் பெரும்பயனைக்கொடுத்துத் தன்னைப்பாதுகாப்பதில் தனக்கு நிகரில்லாது விளங்குமென்பது நிச்சயம்.

"செயற்கரியயாவுளநட்பினதுபோல்
வினைக்கரியயாவுளகாப்பு"

என்பது மதனை வலியுறுத்தும்.

நட்பினைத்தெரிதல்: நம்முடன் பழகுவோரனைவரையும் நட்பினரென்றே சொல்லுதல் வழக்கம். ஆனால், பலருடன் பன்முறை பழகினாலும், அப்பலருள்ளும், நமது லாபநஷ்டங்களைத் தனதெனக் கருதும் உண்மையான நண்பனொருவனைப்பெறுதல் மிகவும் அரிதாக விருக்கின்றது. ஆதலால், ஒருவரோடு சிநேகங்கொள்ளுவதற்கு முன்னதாகவே அவர் குணங்களையும் செயல்களையும் ஆராய்ந்து கொள்ளவேண்டும். சிநேகங்கொண்டபின், நாளடைவில் ஆராய்ந்து தெளிந்தாலென்னையெனின், சிநேகித்தபின், தாம் அவர் என்னும் வேற்றுமையின்றி, அவர் செய்த காரியங்களைத் தான் செய்தன

வாகக்கருதும் உரிமையுண்டாய்விடும். உண்டாகவே, அவர் நீக் குணமுள்ளவராயிருப்பின், அவர் செய்யும் நீச்செயல்களின் பயன் தன்னேயும்சார்ந்து, இம்மையில் அரசர் முதலியோராலும், மறுமை யில் அறக்கடவுளாலும் ஏற்படுந்துன்பங்களேத் தானுமனுபவிக்க நேரும். அம்மட்டோ? அத்துடன் இருமைப்பயன்களேயிழக்கவும் நேருகின்றது. ஆதலின் நிகேத்தபின் ஆராய்வது கூடாதென் பதை,

> "எண்ணித்துணிககருமந்துணிந்தபின்
> எண்ணுவமென்பதிழுக்கு."

> "நாடாதுகட்டலிற்கேடில்லேகட்டபின்
> வீடில்லேகட்பாள்பவர்க்கு."

> "ஆய்ந்தாய்ந்துகொள்ளாதான்கேண்மைகடைமுறை
> தான்சாந்துயரந்தரும்."

என்னும் தமிழ்வேதவாக்கியங்களால் நன்குணர்க.

இனி, அவர்களேயாராயுங்கால், நல்லறிவுள்ளவரா? நற்குடியிற் பிறந்தவரா? நல்லவர்களோடு நினேகங்கொண்டவரா? ஏதேனும் பயணக்கருதி அப்பயன் பெறுமளவும் நினேகங்காட்டுபவரா? அன்றி நிலேபெறும் நட்பிற்குரியவரா? தன் பகைவர்களாலனுப்பப்பட்டுத் தன்னிடத்து இரகசியங்களேயறிவதனிமித்தம் நினேகங்காட்டுபவரா? தன்னிடத்துள்ள உரிமைப்பொருள்களே யபகரிப்பதற்கெண்ணிச் நினேக்கவந்தவரா? இவரிடத்து எத்தணேக் குற்றமுள்ளன? என அவரது நன்மையையுந் தீமையையும் அவ்வவற்றிற்குத்தக்க உபாயங் களால் நன்காராய்ந்து தெளிந்து, பொறுக்கக்கூடியவையும், திருத் தக்கூடியவையுமான சில குற்றங்கள் காணப்படின், அது கருதிவிட்டு விடாது நற்குணங்களின் மிகுதியே காரணமாக அவர்களோடுநட்புக் கொள்ளல்வேண்டும். இதுபற்றி,

> "குணனுங்குடிமையுங்குற்றமுங்குன்ற
> இனனுமறிந்தியாக்கநட்பு." எனவும்,

> "நன்மதியுடைமருடிகுணங்குற்றல்லினத்தானுமெத்திறத்தும்
> பன்முறையாய்ந்துநட்பினேக்கொள்க".

எனவும் கூறிய ஆன்றோர் செய்யுளும் ஆராயத்தக்கன.

நட்பிற்குரியவர்:-மேற்கூறியமுறையாக ஆராய்ந்து நட்புக்கொள்ளுதற்குரியவர்கள்; கல்வி, அறிவுதுட்பம், நல்லொழுக்கம், ஈசுவரபக்தி, சாந்தம், ஹிதவசனம், நல்லிணக்கம், உபகாரசித்தம், ஜீவகாருண்யம், பொறுமை முதலிய நற்குணவான்களென்று தெளிதல்வேண்டும். இக்குணங்கள் கருதாது செல்வமுடைமையொன்றேகருதிச் சிநேகிக்க விரும்புதல் கூடாது. ஏனெனில், பொருட்குறைவுள்ள சிநேகதர்கள் செல்வநட்பாளரை மிகவும் நன்குமதித்துத் தன் வீட்டிற்கழைத்துச் சென்று உபசரிப்பதோடு, தமது தாய்தந்தையர்கள், மனைவிமக்கள் முதலியோரை அறிமுகஞ்செய்வித்து உரிமைபாராட்டுதலும்; செல்வர்கள் அந்நட்பினர் தாமே தங்கள் வீட்டிற்கு வந்தபொழுதும், அவர்களைப்பொருட்படுத்தாமலும், தம் மனைவிமக்களை அவர்கள் கண்டாலும் கற்பழிந்துவிடுமென்றெண்ணியும் பெருந்தன்மையிழந்தவர்களாய், ஒரு குலத்தவராயினும் அவர்களோடு பந்திபோஜனம் செய்வதும் தமக்குக் குறைவெனக்கருதிப் புறக்கடையில் வைத்து உணவளித்தலும் உண்மையாமென்க. இதனைக் கண்கூடாக அறிந்த அறிஞர்கள்,

> "யாமாயினெம்மில்லங்காட்டுந்தாமாயின்
> காணவேகற்பழியுமென்பார்போல்—நாணிப்
> புறக்கடைவைத்தீவர்சோறுமதனால்
> மறந்திகெசெல்வர்தொடர்பு." எனவும்,

> "யானேயினையவர்கண்பொரீஇநாயினையார்
> கேண்மைதழீஇக்கொளல்வேண்டும்—யானே
> அறிந்தறிந்தம்பாகனேயேகொல்லுமெறிந்தவேல்
> மெய்யதாவால்குழைக்குநாய்."

எனவும், பரிந்துகூறியவற்றால், சிநேககுணமற்ற செல்வர்களின் தொடர்பு கனவிலும் நினைக்கத்தக்கதன்றென்பது விளங்குகின்றது.

பெரியவர்நட்பு:—இங்ஙனம் பல்லாற்றானும் ஆராய்ந்து பெருந்தகையாளரையே சிநேகிக்கவேண்டும். அப்பெரியவர் கேண்மை: குறைந்த ஒளியுள்ள பிறைச்சந்திரனும், மாலைக்காலத்து நிழலும் போல ஆரம்பத்தில் சுருங்குவதாகக்காணப்பட்டு வாவாப் பெருகுமியல்பினையும், அறிவுநூற்பொருள்கள் கற்குந்தோறுமின்பந்தருதல்

போலப் பழகுந்தோறுமின்பமளித்தலையும், மரஞ்செடிகளிற் புஷ்பிக்கும் மலர்கள் மலர்ந்தபின் குலியாதவாறுபோல முன்விரிந்து பின் சுருங்காமையையும், வயல் தூரத்திலிருப்பினும் நீரொடுசென்று அதை வீளைவிக்கும் நீர்வாய்க்கால்போல நண்பன் தூரதேசத்திலிருப்பினும் பொருளொடுசென்று அவனுக்குதவிசெய்தலையும், நிலத்திலூன்றப் பெற்றதையொழிய வேறுபகாரத்தைப்பின் அடையாதிருந்தும், பலனமரமானது, அதுகருதாது, ஒருநாட்பழக்கங் காரணமாக அந் நட்டார்க்குத் தானுள்ளளவும் பயன்படுதல்போல, சிநேகித ரிடத்து அடிக்கடி உதவியை எதிர்பாராது, 'ஒருநாட்பழகினும் பெரியோர்கேண்மை, யிருநிலம்பிளக்க வேர்வீழ்க்கும்மே' என்றபடி நிலைபெறெய்தி அந்நட்டார்க்குதவிசெய்தலையும், ஒரு குளத்திலுள்ள கொட்டி, நெய்தல், ஆம்பல் முதலிய கொடிகள் குளம் நீர்நிறைந்த காலத்துத் தாம் செழித்தும், நீர்வற்றியகாலத்துத் தாம் புலர்ந்தும் உறவுகொள்வதுபோல நண்பன் இன்புற்றகாலத்துத் தான் மகிழ்வ தும் துன்புற்றகாலத்துத் தான் வருந்துவதும் ஆகிய உரிமையையும் தனக்கு இயல்பாகக்கொண்டு இருவர்க்கும் இருமையினும் இன்பம் பயக்குந்தன்மையுடையதாம்.

சிறியவர்நட்போவெனின், பூர்ணசந்திரனும் காலைஞாயிறும் போலத் தொடக்கத்தில் விரிவாகக்காணப்பட்டுப் பின் வரவரச் சுருங்குதலையும்; மரஞ்செடிகளிற்றோன்றும் தளிர்கள் நாள் செல்லச் செல்ல ஒளியும் மென்மையும் குறைந்து வற்றுதல்போல முன் பள பளப்புக்காட்டிப் பின்மறைதலையும், நீரிலுண்டாகும் மலர்கள்போல முன்மலர்ந்து பின் குலிதலையும், கழுகு முதலிய விருகங்கணிப்போல எப்பொழுதும் உதவியை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்து அவ்வுதவி சிறிதுகுறையினும் தான் பயன்படாதொழிதலையும், பலவருஷக்கள் பழகினாலும் நீரின்கட் பாசிபோல வேரூனறுமையையும், குளம் நீர் வற்றியகாலத்து அங்குள்ள பறவைகள் நீங்குவதுபோல நண்பன் வறுமையுற்றகாலத்து அவனைவிட்டு நீங்குதலையும், கரும்பை அடிப் பக்கத்திருந்து தின்றாற்போல வரவரப் பிரியங்குறைதலையும் தனக் கியல்பாகக்கொண்டு பயன்படாமையின் அதன் சிறுமையறிந்து அந் நட்பினைக்கொள்ளாமை வேண்டும்.

நட்பினர்கடமை:—மனமொன்றுபடக்கலந்த நண்பர்கள் ஒவ்வொருவரும் தம் நேசிக்தரைக்கண்டவிடத்து, சூரியோதயங்கண்ட தாமரைமலரும், சந்திரோதயங்கண்ட சமுத்திரமும்போல உள்ளும் புறமும் ஒருங்கு மகிழ்தலும், ஒருவர் மிகுந்த காரியங்களுள்ளவராயிருந்தால் அக்காரியங்களைத் தாமும் உடனிருந்து செய்து முடித்தலும், ஒருவர்க்கொருதுன்பம் நேரிட்டகாலத்துப் பரபரப்போடு விரைந்துசென்று அத்துன்பத்தை நீக்குதலும், நீக்கமுடியாத ஊழ்வினை காரணமாகவந்ததுன்பமாயின் தாமும் உடனனுபவித்தலும், நண்பர் சன்மார்க்கத்தினின்றும் விலகித் துன்மார்க்கத்திற் செல்லக் கண்டால் அதனால் வருந்துன்பம் தமதெனக்கருதி இன்சொற்களால் ஆவன கூறியும், அவை பயன்படாக்கால் வன்சொற்களால் இடித்துரைத்தும், அவரைத் துன்மார்க்கத்திற் செல்லவொட்டாது தடுத்தலும், சமயநேரிடுங்கால், உடல்,பொருள், ஆவி மூன்றையுங் கொடுத்தாதவப் பின்வாங்காமையும் முதலிய உரிமைகளைத் தங்களுக்குச் சிறந்த கடமையெனக் கொள்ளுதல்வேண்டும்.

"முகநகநட்பதுநட்பன்றுநெஞ்சத்
தகநகநட்பதுநட்பு."

"நகுதற்பொருட்டன்றுநட்டல்மிகுதிக்கண்
மேற்சென்றிடித்தற்பொருட்டு."

"உடுக்கையிழந்தவன்கைபோலவாங்கே
இடுக்கண்களைவதாநட்பு."

"அழிவினவைநீக்கியாறுய்த்தழிவின்கண்
அல்லலுழப்பதாநட்பு."

அழிதருநெறியிற்செலவினைவிலக்கி
யாம்வழிச்செலுத்தியூழ்வினையால்
அழிவுவந்தடுப்பினதற்குடனல்லாற்
தாக்கைவேறன்றியாருயிர்கள்
ஒழிவகையின்றியுணர்ச்சியொத்தருளு
ணர்தொறுமுறுகயம்போலக்
கழிமகிழ்நாளும்பயிறொறும்வளராக்
கலப்பதேநட்பெனப்படுமால்.

என்பனவும் நட்பின்கடமையை நன்குவிளக்கும்.

நட்பினின்றியமையாமையும் பயனும்:— இந்நட்பினைத் தேடிக் கொள்ளுதல் அவசியந்தானு? என்றால், மிகவும் அவசியமே. ஏனெனில், உலகத்தில் எந்தவருணத்திற் பிறந்தவராயினும், எந்த ஆசிரமத்தி விருப்பவராயினும், தத்தம் வருணச்சிரமங்கட்கேற்ப அறம்பொரு ளின்பங்களைக் கைக்கொண்டு உலகவாழ்க்கையிற் பொருந்துதல் ஒரு தலையாம். அங்ஙனம் உலகவாழ்வை மேற்கொண்டவர்களுக்கு, அவ்வாழ்க்கை இனிது நிறைவேறப் பிறருதவி வேண்டத்தக்கதாம். அங்ஙனமாயின், நான்காம் நிலையிலுள்ள துறவிகளுக்குப் பிறருதவி வேண்டாமேயெனின், அவர் துறவறங்கடைபோதற்கு வேண்டப்படு மென்பதை "இல்வாழ்வானென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கும், நல் லாற்றினின்றதுணை" என்பதால் அறிக. வேண்டவே அவ்வக் காலத்துச் சிற்சில உதவிகளைச்செய்ய வல்லசினேகரைப்பெறுவதிலும் என்றும் நமக்குதவிசெய்யும் நட்பினரைத் தெரிந்துகொள்ளுதல் சிறப்புடையது.

மேலும், ஒருவனுக்கு உள்ளத்தில் கவலையேனும் சந்தோஷ மேனும் அதிகரித்தவிடத்துப் பிறருடன் சொல்லி ஆறுதலடைய வேண்டும். எங்ஙனமெனில், துன்பமதிகரித்தவிடத்து அத்துன்பத் தைப் பிறரிடம் சொன்னால், இயல்பாகவே அது குறைதலோடு, அவர்கள் அதனைத் தீர்க்கமுடிந்தால் தீர்க்கவும் முடியாவிடத்து ஆற்றவுங்கூடுமாதலாலும், சந்தோஷத்தை நண்பர்களிடம்சொன்னால் அது மென்மேலும் பெருகுமாதலாலும், துன்பநிவிர்த்திக்கும் இன் பப்பெருக்கிற்கும் உரியவர் நட்பாளராதலின் அவரோடு நட்புக் கொண்டு வாழ்வதே சிறந்ததாம். இது உலகில் வறியவன்முதல் அரசன்வரையுமுள்ள எல்லார்க்கும் இன்றியமையாததொன்றும்.

இந்நட்பின் அவசியத்தை உலகிற்கறிவிக்கக்கருதிக் கடவுளரும் நட்புக்கொண்டு காட்டினரென்பதைக், கண்ணபிரான் குசேலரோடும் அர்ச்சுனனோடும் நட்புக்கொண்டு அவர்க்குதவிய செயல்களாலும், பரமசிவன் குபேரனோடும் சுந்தரமூர்த்திநாயனாரோடும் நட்புக் கொண்டு அவர்க்கருளிய முறைமையாலும் நன்கு தெளியலாம். "அரனது தோழன்," "தம்பிரான்றோழர்," என்னும் அந்நண்பர் களின்பெயர்களும் இதனை ஞாபகப்படுத்தும்.

இனி, இந்நட்பின் பயனைச் சுருங்கக்கூறுமிடத்து, ஒருவன் இம்மைக்குறுதியாகிய பொருளைச்சம்பாதிப்பதிலும், மறுமைக்கேது வாகிய அறத்தைச்செய்வதிலும் தளர்ச்சியுற்றுழி, அத்தளர்ச்சியி னீக்கி அவனை அவற்றில் நிலைபெறச்செய்த இருமைப்பயனையும் எய்துவிக்குமென்பதாம். செய்யத்தக்கது இதனினும் சிறந்ததொன் றின்மையின் இதுவே சிறந்தபயனும். இக்கருத்தடங்கிய,

> "நட்பிற்குவீற்றிருக்கையாதெனிற்கொட்பின்றி
> ஒல்லும்வாயூன்றுதலில்".

என்னும் குறளின்பொருள் சிந்திக்கத்தக்கதாம்.

நட்பிற்பிரிவாற்றுமை:- நண்பர் ஒருவரையொருவர் பிரியநேர்ந் தால் அதுவே பெருந்துயரத்தை விளைவிப்பதாகும். அப்பிரிவு: நிலே கப்பிரிவும், நண்பர் லோகாந்தரங்களுக்குச் செல்லநேரின், அதுபற்றி யுளவாகும் பிரிவும் என இருவகைப்படும். இவ்விருவகைப் பிரிவிலும் உண்டாவது வருத்தமேயன்றிவேறில்லை. நட்புக் கொண்ட இருவர் எக்காரணம்பற்றியாவது நட்பினையிழக்க நேரு மாயின், அவர்கள் தனித்திருந்து அப்பிரிவை நினைக்க நினைக்க அது மனதைச்சுட்டு வருத்துதலைத் தாம் அனுபவித்த சிலர் பிறரிடத்தும் கூறுவதை அநேகர் கேட்டிருக்கலாம். நிலேகிதரைப்பிரிந்து வருந்தி யதற்கு, ஔவைப்பிராட்டி, கபிலர் முதலிய அறிவிறசிறந்தோர்கள் தாங்கள் நட்புக்கொண்ட அரசர்களையும், புலவர்களையும் இழக்க நேர்ந்தசமயத்து ஆற்றாது வருந்திப்பாடிய வரலாற்றைப், 'புற நானூறு' முதலிய பழையநூல்களிற் பரக்கக்காணலாம்.

> "பேயோபெழுகுறினும்பிரிவதரிதரிது" எனவும்,
>
> "விலங்கிற்கும்விள்ளலரிது" எனவும்,
>
> "பரீஇயுயிர்செகுக்கும்பாம்பொடுமின்னு
> மரீஇப்பின்னேப்பிரிவு". எனவும்,
>
> "பசைந்தாரிற்,றீர்தலிற்றீப்புகுதனன்று".

எனவும், கூறிய ஆன்றோர்வாய்மொழிகளும் சான்றுதலறிக.

நட்பிற்பிழைபொறுத்தல்:-நண்பன் தன்னிடத்து முறை தவறி நடத்தலும், தன்னைக்கேளாமலே தன் பொருளையெடுத்துச் செல

விடலும், தன் காரியங்களைத் தன்னலமறியின்றிச்செய்தலும், முதலிய தவறுகளைச்செய்வாரையின், உடனே அவன்மீது கோபங்கொள்ளாது, அவை அறியாமைகாரணமாகச் செய்யப்பட்டனவென்றுவது, உரிமையுரிமையாற் செய்யப்பட்டனவென்றுவது கொள்ளுதல்வேண்டும். அச் செயல்கள் தீங்கிற்கேதுவாயிருப்பின், இதமாகச்சொல்லித் தடுத்தலும்வேண்டும். இனி, தனக்குத்தன்பமுண்டாகுமென்பதையப்பயக்கும் செயல்களைச்செய்தால், அப்பொழுதும் பொறுமையையிடாது, ஊழ்வினை காரணமாகவரும் பேதைமை யாவர்க்குமுள்ளது எனவும், ஊழ்வினைகாரணமாகத் தானனுபவிக்கவேண்டிய தன்பம் அவன்மூலமாகவந்தேயன்றி அவன் வேண்டுமென்று செய்யவில்லையெனவும்,

"பேதைமையொன்றுபெருங்கிழமையென்றுணர்க
நோதக்கட்டார்செயின்."

"நல்லாரெனத்தானனிவிரும்பிக்கொண்டாரை
யல்லாரெனினுமடக்கிக்கொளல்வேண்டும்
நெல்லுக்குமியுண்டுநீர்க்குதையுண்டு
புல்லிதழ்பூவிற்குமுண்டு."

"இன்னாசெயினும்விதற்கரியாரைத்
தன்னைத்தறத்தறவாகுவதோ."

என க்கூறிய முதுமொழிகளாற்றெளிந்து சமாதானமடைதல் வேண்டும்.

ஆனால், தனக்குத்தெரியாமலும், சொல்லியும் கேளாமலும் தன்புறத்தலையே மேற்கொண்டவிடத்துச்செய்வதென்னையெனின்,

"ஆற்றுந்துணையும்பொறுக்கபொறுஞையின்
னாற்றுதேதாவிடல்"

என்பதையுட்கொண்டு, தன்னலியன்ற அளவும் பொறுத்துப் பொறுக்கமுடியாதநிலையில், அவனையிழித்துரைக்காமலும், அவன்குறைகளைப் பிறரிடங்கூறாமலும், அவனுக்குத்தீங்குசெய்யாமலும் தான் விலகிக்கொள்வதே முறையாகும்.

நட்பில் உயிர்துறத்தல்:— உடலிரண்டும் உயிரொன்றுமாகக் கலந்தநண்பருள், ஒருவர் இறந்தனராயின், மற்றவரும் உலகவாழ்வை வெறுத்து நண்பருடன்செல்லுதல் மரபு. இங்ஙனம் நண்பர்பால்

உயிரையும் பொருட்படுத்தாதொழுகினமைக்குப், பாண்டிநாட்டி லுள்ள பிசிர் என்னும் ஊரிலிருந்தமையாற் பிசிராந்தையார் என்னும் பெயர்பூண்ட புலவரொருவர், சோழனுட்டு உறையூரில் அரசுசெ லுத்திவந்த கோப்பெருஞ்சோழனுடே, புணர்ச்சி, பழகுதல் முதலிய காரணங்களொன்றுமின்றி, அவனது கல்வி, ஒழுக்கம், செங்கோன் மை, முதலிய குணங்களைக்கேட்டுணர்ந்த உணர்ச்சிகாரணமாகவே நட்புக்கொண்டொழுகுநாளில், சோழன் உலகவாழ்வை வெறுத்து நற்கதியினிமித்தம் உயிர்துறக்கத் துணிந்ததைக் கேள்வியுற்ற புலவர் உடனே உறையூர்சென்று தானுமவ்வரசனுடன் உயிர் துறந்த வரலாற்றை,

"நினைக்குங்காலைமருட்கையுடைத்தே
யெனைப்பெருஞ்சிறப்பினுயிர்துணிதல்
அதனினுமருட்கையுடைத்தேபிறனுட்டுத்
தோற்றஞ்சான்றசான்றோன்போற்றி
யிசைமரபாகநட்புக்கந்தாக
இனையதோர்காலையீங்குவருதல்
வருவனென்றகோனதுபெருமையும்
அதுபழுதின்றிவந்தவனறிவும்
வியத்தொறும்வியத்தொறும்வியப்பிறந்தன்றே
அதனால், தன்கோலியங்காத்தேயத்துறையும்
சான்றோனெஞ்சுறப்பெற்றதொன்றிசை
யன்றோனையிழந்தவிவ்வுலகம்
என்றேவதுகொலளியதுதானே."

என்னும் புறப்பாட்டானும்,

பொத்தியென்னும் புலவர் கோப்பெருஞ்சோழன் இறக்கத் துணிந்தநிலையில், தானும் உடன்செல்லக்கருதவே, அதையறிந்த சோழன், நீர் புத்திரனைப்பெற்றபின் வரலாமென்றுகூற, அந் நண்ப ரின் சொல்லைக்கடவாதொழுகிப், புத்திரப்பேறடைந்தபின் நடுகல்லா யிருந்த சோழனிடம் சென்று நான் புத்திரனைப்பெற்றுவந்தேன், நண் பினைமறவாது எனக்கிடந்தாவேண்டுமென்று கேட்க, அந் நடுகல் பிளந்திடங்கொடுத்த அளவில் அப்புலவர் அதனுட்சென்று தங்கின வரலாற்றை அப்புலவர்கூறிய,

"பலர்க்குநிழலாகியுலகமீக்கூறித்
தலைபோகண்மையிற்சிறுவழிமடங்கி
நிலைபெறுகலாகியக்கண்ணும்
இடங்கொடுத்தளியமன்றவுடம்போ
டின்னுயிர்விரும்புங்கிழமைத்
தொன்னட்புடையோர்தம்முழைச்செலினே."

என்னும் செய்யுளானும்,

தசரதச்சக்கரவர்த்தி உயிர்நீத்ததையறிந்த சடாயு நட்புரிமை பற்றி நெருப்பிற்குதித்து உயிர்துறக்கத்துணிந்ததை,

"மருவினியகுணத்தவரையிருநிறகாலறத்தழுவிமக்காணீரே
யுரியகடன்வினையேற்குமுதவுவீருடலிரண்டுக்குயிரொன்றுலன்
பிரியவுந்தான் பிரியாதேயினிதிருக்குமுடற்பொறையாம்பீழைபாரா
தெரியதனிலின்றேபுகுதவேனெலித்தியாமதவேனென்றான்".

என்னும் கம்பர்வாக்காலும் நன்கறிந்து உதாரணமாகக்கொள்ளுதல் பொருத்தமுடையதாம். இன்னும் இத்தகைய சான்றுகள் பல காட்டலாமாயினும், விரியுமென்றுவிடப்பட்டன. இன்னோர் சரிதங்களால் உயிரினுஞ்சிறந்தது நட்புரிமையென்பது விளங்குகின்றது.

கூடாநட்பு:- இந்நட்பினை யெதிர்மறை முகத்தாலாராயின், நட்பின்பயனைக் கருதாது தான் பெறத்தக்க பயனையே நாடுகின்றவர்கள் நட்பானது: தமக்குப் பொருள்கொடுப்போரைக் கருதாது அவர்கள் கொடுக்கும் விலைப்பொருளையே கருதும் வேசையர்களையும், பொருளுடையாரது கேட்டைக்கருதாது அவர் சோர்வுபார்த்து அபகரிக்கக்கருதும் கள்வரையும் ஒக்குமாதலால் அத்தன்மையரோடும், உள்ளொன்றுவைத்துப் புறமொன்று பேசுவோரோடும், கள், காமம், சூது, பொய்க்கரிகூறல், புறங்கூறல், முதலியன கைக்கொண்டொழுகும் அறிவிலிகளோடும், நட்புக்கொள்ளாமை வேண்டும்.

இத்தகையரோடு நட்புக்கொள்ளாது விலகுதல் தமக்குப் பெரியதோ ரூதியமென்னும் கருதல்வேண்டும். இவை,

"உறவதறிந்தக்குநட்பும்பெறவது
கொள்வாருங்கள்வருநேர்."

"கனவினுமின்னாதமன்னுலினவேறு
சொல்வேறுபட்டார்தொடர்பு."

"புதுநட்டகம்வேர்ப்பார்ந்சுப்பகைமை
வெளியிட்டுவேரறுதல்வேண்டும்."

"ஊதியமென்பதொருவற்குப்பேதையார்
கேண்மையொரீஇவிடல்."

என்ற செய்யுட்களாலும் நன்குவிளங்கும்.

இத்தீயாரோடு சிநேகங்கொண்டு இருமைப்பயனுமிழந்தமைக்கு, சகுனியோடு நட்புக்கொண்டு இம்மையில் நாடு நகரம் பெண்டிர் பிள்ளை சுற்றம் முதலிய நன்மைகளையிழந்து, மறுமையிலும் நரகத்திற் காளாகிய துரியோதனனையும், கட்டியங்காரனோடு நட்புக்கொண்டு நாடு முதலியவற்றையிழந்ததோடு, பூர்ணசர்ப்பிணியாகிய மனைவி யை மயிற்பொறியேற்றி வெளிப்படுத்திவிட்டுத் தன்னுயிரையும் இழந்த ஏமாங்கதநாட்டுச் சச்சந்தமஹாராஜனையும் இலக்கியமாகக் காட்டலாம்.

முடிவுரை:-அன்பர்களே! இதுகாறும் நட்பு இன்னதென்பதும், இத்தனைவகைத்தென்பதும், அதனிலக்கணமும், செய்யுமுறையும், செய்தால் திரிபின்றிகிற்றலும், அதன் உறுதிப்பாடும், அதனையாராயுந் திறமும், அது செய்தற்குரியாரிவரென்பதும், பெரியவர்கேண்மையின் பெருமையும், சிறியவர்கேண்மையின் சிறுமையும், நட்பினின்றியமையாமையும், அதன்பயனும், அதுஉயிரினும் சிறந்ததென்

பதும், நட்பிற் பிழைபொறுத்தலும், நட்கத்தகாதாரியல்பும், நல்லோர் நட்பின்பயனும் என்பனவாகப் பலவகைப்படுத்தி ஒருவாறு நட்பின் பெருமையுரைக்கப்பட்டது.

இதனையின்னும்விரித்துரையம்படவுரைப்பர் அறிவாளர்.

இத்தகையநட்பினும் சிறந்ததொன்றில்லையாகையால் நாமெல்லோரும் ஒருவரோடொருவர் பழகுதற்கால், உள்ளன்போடு நட்புக்குணமதிகரிக்கும்படி பழகியும், நம்மினஞர்களை அவ்வழியிற பழக்கியும் வருதல்வேண்டும். வருவோமாயின், இந்நட்பு வரவர விரிந்து தேசமுழுதும் பரவி ஒற்றுமையை ஊன்றச்செய்யும். செய்யவே, இப்பொழுது இந்தியர் நட்புக்குணமில்லாமையால் தங்கள் உரிமைகளையிழந்திருக்கின்றனரென்று கூறப்படும் வசைச்சொல்லினின்றும் நீங்கினவர்களாவோம்.

ஆதலின், இந்நட்பினை ஊரார்டத்தும், நாட்டார்டத்தும், தேசத்தார்டத்தும், தங்கலமறந்து தேசநன்மைக்கே உழைக்கும் உத்தமர்களிடத்தும், நமக்குப்பல நன்மைகளையும் செய்துவரும் அரசரிடத்தும் முறையேசெய்து, நாம் நமக்கும் தேசத்திற்கும் நண்பினராவோமாக.

சுபமஸ்து.

கு. ஹரிஹரையர்,

உபாத்தியாயர்,

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கக்கலாசாலை, மதுரை.

நெற்குன்றவாணமுதலியார்.

தமிழ்கற்க ஆரம்பம்செய்வோர், முன்னூலில், முதலில் திருப்புக ழார்அந்தாதி, திருச்செந்திலந்தாதி, மறைசையந்தாதிமுதலியனகற்றே பின்னர்க் காவியபாடம்படித்தல் மரபு. இவற்றில், திருப்புகழாரந்தாதி யியற்றினர் நெற்குன்றவாணமுதலியாரென்பது. நெற்குன்றை வாணர் என்பது ஒருபெயரெனக்கொண்டு இதுகாறும் எண்ணிவந் தோம். ஆயினும் ஆராய்ச்சியால் அவர் இயற்பெயர் வேறு என்றும், நெற்குன்றம் என்னு மூரைஉடையார் என்றும், பின்னர் அரசனுல் வேண்டப்பட்டுச் சோணுடுபுக்குத் திருப்புகழாரில், தம் காலத்தைக் கழித்தனரென்றும், அக்காலத்தில் திருப்புகழாரந்தாதி பாடினரென்றும் அறியக்கிடக்கின்றன.

தொண்டைமண்டலசதகத்திலே,

இளப்பார் இளப்ப வடிமடிக் காகக் கெழுமியசொல்
வளப்பா மதுரத் துடன்பூக் கமலமென் முய்ந்தெடுத்த
களப்பாள னெற்குன்ற வாணனந் தாதிக் கலித்துறையே
வளப்பார் புகழை வளர்ப்பிக்கு மாற்றெண்டை மண்டலமே.

[நிப்பன்பிரஸ் பிரதி 26-வது செய்யுள்.]

என்று காணப்படுவதால், களப்பாளனென்பது அவர்இயற்பெயரென்று ஊகிக்கவேண்டியிருக்கிறது. நெற்குன்றமென்னுமூருக்கு அரசனைப் பொருள்படும். வாணன், அரசனென அகராதியிற்காணப்படுகிறது. இவரதூர் தொண்டைநாட்டுள்ள நெற்குன்றம் தானென்பதும், இயற் பெயர் களப்பாளர் என்பதும் திருப்புகழாரிலுள்ள ஸ்ரீ அக்னிபுரீசுவர சுவாமிகோவில் உள்பிரகாரம் வடபுறச்சுவரில்வெட்டப்பட்டிருக்கும் "ஸ்வஸ்திஸ்ரீ சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீ குலோத்துங்கசோழதேவர்க்கு யாண்டு யிகூவதுமிதுநாயிற்றுபூர்வபக்ஷத்து அத்தத்துநாள்குலோத்துங்கசோழ வளநாட்டு பூணியூர்நாட்டு வ்ரஹ்மதேயத்து தேவலோகம்.....மகா சபையோம் இறையிலிநிலம் விலே ஆவணம், உடையார் ஸ்ரீபுகழார் தேவர் மத்யான்னசுத்தி அமுதுசெய்தருளும்போது உத்தமாத்ரமாகம் .....லோகமாணிக்கச் சதுர்வேதிமங்கலத்து வரகூர்நம்பியார்குளத் தின் தெற்குக்கரையிலே நித்தம் 12 பிராமணர் உண்பதாக ஜயங் கொண்டசோழமண்டலத்துப் புலியூர்க்கோட்டத்துப் பேரூர்நாட்டு நெற்குன்றத்து நெற்குன்றங்கீழான் அற்புதக்கருவுணயகரான களப்பாள

ராஜர் செய்வித்தசாசனம்.....* என்பதனால் நன்குபுலப்படும். ஜயங்கொண்டசோழமண்டலம் என்பது ராஜராஜனுள்ளிட்ட மத்தியகாலச்சோழவரசர்கள் பல்லவராஜ்யத்தை வேரறக்களைந்து பிடித்துக்கொண்ட தொண்டைநாட்டிற்குப்பெயரெனச் சரித்திரவாசிரியர்களாற் கூறப்பட்டிருக்கிறது. தொண்டைநாடானது 24 கோட்டங்களாகப் பகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதனில், புலியூர் என்பது 2-வது கோட்டமாகும். முதற்கோட்டம் புழல். மேலேகூறிய வாணன் என்பது அரசனெனப் பொருள்படுமென்றதற்கேற்றவாறே இச்சாஸனத்திலும் களப்பாளராஜரென்றார்.

இவர் பெரிய கொடைவள்ளலாகவிளங்கியவரென்று தெரிகிறது. தனது ஊர், வீடுமுதலியவற்றைப் பாவலர்க்கீந்ததன்றித் தண்ணீரும் அடிமையாகத்தந்து பின்னர் அவ்வித்துவானால் அடிமையினின்றும் நீக்கப்பட்டுத் திருப்புகலூரையடைந்து "இம்மையேதரும்சோறும் கூறையுமேற்கலாம்இடர்கெடலுமாம் அம்மையேசிவலோகமாள்வதற் கியாதுமையுறவில்லை" என்று வாகீசப்பெருமானால் துதிக்கப்பெற்ற சரண்யபுரவாசனை சிந்மயனைத்துதித்துவாழ்ந்தனர்போலும்.

பன்னுந் தமிழ்க்கவன் மாமனையாதி பரிசளிப்ப
முன்னம்பி காளிக்கு நெற்குன்ற வாணமுதலியென்போன்
பின்னுஞ் சிலபல பொன்னுங் கொடுத்துத்தன்போற்கிறத்த
மன்னுந் தமிழு முரைத்தா னவன்றொண்டை மண்டலமே.

மேற்கோள்.

கற்குங் கவிவல்லே யாதவர் கோனம்பி காளிக்கியாம்
விற்கும் பரிசன மாகிவிட் டோம்வட வேங்கடமும்
பொற்குன் றமும்புகழ் கங்கா நதியும் பொதியமும்போ
னெற்குன் றமுநம் மரபுமெங் ஙாளு நிலைநிற்கவே.

என்னும் பாக்களால் இவர் யாதவர்கோனை நம்பி காளிக்குத் தம்மை முள்பட அடிமையாக்கிக்கொண்டனரென்றால் இவரது கல்வியறிவும், வள்ளன்மையும் மற்றொருமுறையும் சொல்லவேண்டுமோ.

மேலேகூறிய ஆதாரங்களைக்கொண்டு புகலூரந்தாதியியற்றியவர் இயற்பெயர் களப்பாளரென்பதும், நெற்குன்ற மவரது ஊரென்பதும் ஒருவாறு துணியலாம்.

திருவாரூர்—சோமசுந்தரதேசிகன்,
இலக்கணவிளக்கபரம்பரை.

---

* செந்தமிழ், தொகுதி XII பக்கம் 268.

கோச்செங்கணான் காலமெது?

செந்தமிழ் 12ம்தொகுதியின் 173ம்பக்கத்திற்றொடங்கிய (மா-ரா-ரா-ஸ்ரீ ஸதாசிவப்பண்டாரத்தாரவர்கள் எழுதியுள்ள) வியாசத்தில் 177-ம் பக்கத்திலே "ஆனைச்செங்கணான், கி.பி. முதல் நூற்றாண்டிலிருந்தசோழன் காலனுக்குப்பிந்தியவனென்பது யாவரு மறிந்தவிஷயம்" என்று கூறியிருக்கிறது. அவர் இன்னஆதாரத்தின்மீது இவ்வளவுநிச்சயமாய்க் கூறியிருக்கிறரென்பது தெரியவில்லை.

கலிங்கத்துப்பரணியிற் காலனுக்குமுந்தியவனாகக் கோச்செங்கணானைச் சொல்லியிருக்கிறது. Dr. ஹூல்ஷ்துரையவர்கள் பிரசித்தஞ் செய்திருக்கிற 'தென்னிந்தியாசிலாசாஸனங்கள்' என்னும் புத்தகவரிசையில் 2வதுதொகுதி 2வதுபகுதியில் 153வதுபக்கத்தில், தமக்குக் கிடைத்த தாமிரசாஸனம் சிலாசாஸனம்முதலியவைகளுள் ஒன்றிற் கோக்கிள்ளி, கோச்செங்கணான், காலனென்னும்வரிசையும், மற்றொன்றில்கோக்கிள்ளிகாலன்கோச்செங்கணனென்னும்வரிசையும், வேறொன்றில் காலன் கோச்செங்கணான் கோக்கிள்ளியென்னும் வரிசையுங் கொடுத்திருப்பதால் உண்மையில் யார்முந்தியவர் யார்பிந்தியவரென்று சொல்லமுடியவில்லையென்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

இதுநிற்க, கடைச்சங்கப்புலவர்பெருமானைய நக்கீரனார்செய்த பல பிரபந்தங்கள் பதினேராந்திருமுறையின் ஒருபாகமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்பதும் அது ஸகலவர்களாலாலும் கிஸ்லஸ்தேகமாய்ப் பலநூற்றாண்டுகளாக ஓப்புக்கொள்ளப்பட்டுவருதிருக்கிறதென்பதும் யாவருக்கும் தெரிந்தவிஷயமே. அந்தப்பிரபந்தங்களுள் 'கோபப்பிரஸாதம்'என்பது மொன்று. அதிற் சிவபெருமானை அவர் பலவகையாய்த் தோத்திரஞ்செய்பவர், "சீர்மலி சிலந்திக் கின்னர சளித்தும்" என்றும் தோத்தரித்திருக்கின்றனர். சிலந்தி சிவபெருமானுக்கு வழிபாடுசெய்ததும் அச்சிலந்தியைச் சோழர்குலத்திற் கோச்செங்கணானாய்ப்பிறக்கும்படி அவர் கிருபைசெய்ததும் திருவானைக்காப்

புராணத்துள் கஜாரணியப்படலத்திலும், பெரியபுராணத்துட் கோச் செங்கட்சோழநாயனார்புராணத்திலும் பரக்கக்காணலாம்.

நக்கீரனார் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன், சோழன் கரிகாலன் முதலானவர்களதுகாலத்திலிருந்தவரென்பதை நெடுநல்வாடைமுதலிய அவர்செய்யுட்களாலறியலாம்.

மேற்கூறிய நெடுநல்வாடையை நக்கீரனார்பாடுவதற்குக்காரணமாயிருந்த நெடுஞ்செழியன் ஆரியப்படைதந்த நெடுஞ்செழியனுடைய போன்தலையாலங்கானத்துச்செருவென்றநெடுஞ்செழியனாயிருப்பினும் சோழன்கரிகாலனுக்கும் அவனுக்கும் இடையேயுள்ளகாலம் மிகச் சொற்பமேயாம். சோழன்கரிகாலனுக்குப்பின் சோழன்நெடுங்கிள்ளி புகாரில் ஆட்சிபுரிந்தது மணிமேகலைமுதலியவற்றால், தெளிவாய்விளங்கும். நெடுங்கிள்ளியின்காலத்திலேயே புகாரைக் கடல்கொண்டது. அவன்மகன் தொண்டைமானிளந்திரையன் காஞ்சியில் ஆட்சிபுரிந்தது பெரும்பாணாற்றுப்படையால் தெள்ளிதில்விளங்கும். பிரஹ்தாபகாலத்தில் உறையூரிற் சோழன்பெருநற்கிள்ளியிருந்ததாகவும்தெரிகிறது. கோச்செங்கணான் அக்காலத்திலிருந்தானென்றுகூறுவதற்குக் கொஞ்சமேனு மிடமில்லை.

இதைக்கவனிக்கும்போது கோச்செங்கணான் கரிகாலனுக்குமுந்தியவனென்று ஒருதலையான முடிவுக்குவரக்கூடியதாயிருக்கிறதென்று தோன்றுகிறது. ஒருகால் எனதபிப்பிராயம் பிசகாயிருக்கும்பக்ஷத்தில் அதைப்பத்திராசிரியரவர்களாவது பண்டாரத்தாரவர்களாவது திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கரிகாலனுக்குப்பிந்திச் சோழர்கள் நால்வர் முறையே அரசாண்டதாக அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அந்நால்வருடையபெயர்களையும் அவர்கள் செந்தமிழ்வாயிலாய் வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பண்டித S. சுப்பிரமணியசாஸ்திரி.

வண்டின் ஒலி.

நன்னூல்விருத்தியுரைகாரர், "அகமுனர்ச் செவிகை வரினிடை யனகெடும்" (உஉஉ) என்னுஞ் சூத்திரத்து விசேடவுரையில், அகம்+ சிறைத்தும்பி—அஞ்சிறைத்தும்பி என்று ஆகும் எனக்குறித்து, அகஞ் சிறை—'ஏனையவற்றின்சிறைபோலப் புறத்தின்கண்ணவன்றி அகத்தின் கண்ண' என விளக்கினர்.

தும்பி—வண்டுகளில் ஒருசாதி. இங்கே ஒழிந்த வண்டினங்களை யுங் குறிக்கும். "அஞ்சிறைவண்டினரிக்கணம்" என்பது திருமுரு காற்றுப்படை.

எனவே, வண்டுகளுக்குப் புறத்தே இரண்டு அகத்தே இரண்டு ஆக நான்குசிறைகள் உண்டு என்பது கூறப்பட்டது.

அச்சிறைகளுள், புறச்சிறைகள் இரண்டும் பறத்தற்குக் கருவியாக உள்ளன என்பது வெளிப்படை. அகச்சிறை இரண்டின்பயன் யாதென ஆயும்போது, அவை ஒலித்தற்குக் கருவியாகக் காணப்பட்டன.

வண்டுகள் வாளாவிருக்கும்போழ்து ஒலியாதிருத்தலும், பறக்கும் போழ்தே ஒலித்தலும், அவ்வொலியும் புறச்சிறைகளமட்டுமே உடைய வற்றிற்கு இன்மையும் காண்க.

நன்னூலார் உடம்பின் உள்ளகத்திருந்து எழும்ஒலி நிறையுயிர் முயற்சியாலேதோன்றும் என்றார். "நிறையுயிர் முயற்சியி னுள்வளி தரப்ப, எழுமணுத்திரள்" (எசு). நிறையுயிர்—நிறைந்த அறிவினை யுடையவுயிர். நிறைந்தஅறிவு—ஐயறிவும் ஆறறிவும். வண்டு—காலறி வுயிர். நிறைந்தவுயிரன்று. "ஆற்ற லுடையுயிர் முயற்சியி னணு வியைக், தேற்றனவொலி" என்பது அவிநயம். 'உக்திமுதலா முந்து வளி' என்பது தொல்காப்பியம். உக்திவண்டுகட்கு உண்டென உரைத் தற்கில்லை. ஐயறிவுயிர்கட்கு உண்டென்ப.

இவற்றால், வண்டுகளின் ஒலி அகத்தேதோன்றி வாய்வழியாக வரும் என்பதின்றி அவற்றிற்குச் சிறப்பாக அமைந்த அகச்சிறைக ளால் தோன்றும் என்பது கூறப்பட்டது. ஆயின், "மல்லிகையே வெண்சங்கா வண்டே," "காற்ற காட்டத் தறுகாற் பறவை சிறுவெள் ளாம்பன் ஞாங்க ரூதும்" (புறம் எ0) "வரிவண்டு.....நறுமுல்லைப் பாய்ந்தூதி" (கலி சுசு) என வருவனவெல்லாம் [illegible]பெனக்கொள்க.

R. வேங்கடாசலம்பிள்ளை,

மோகனூர்.

ஸ்ரீ:

பிழைதிருத்தல்.

——(o)——

(1) சென்ற ஆடிமாசச்செந்தமிழிலே ஈஉ-ம் பக்கத்திலே உ அம்வரியிலே "மூங்கிலாலாயவேலி என்றவன்" என்பதை "என்றவன்" என்பதை என்றவர் எனப்படிக்க.

(2) ஷை ஈடுஉ-ம் பக்கம் ஈஉ-ம் வரியில் இப்பொருப்பினை என்றிருப்பதை இப்பொறுப்பினை எனத் திருத்திக்கொள்க.

புத்தகமதிப்புரை.

——(:o:)——

1. செல்வவிருத்திவிளக்கம்:-இது, தி. சே. சுப்பிரமணிய ஐயரவர்களாற் செல்வவிருத்திக்குரிய காரணங்களை விளக்கித் தெளிவான தமிழ் நடையிலெழுதப்பட்டது. இதில் முதற்பாகத்திற் செல்வ வளர்ச்சியைப்பற்றிக் கதாரூபமாகக்காட்டி, பிறகு செல்வத்தின் உற்பத்தியையும், பண்டமாற்றையும், செல்வத்தின் வகைகளையும் யாரும் தெளிவாயுணருமபடி எழுதி, அவற்றிற்கேற்ற படங்களும் அட்டவணைகளும் ஆங்காங்கு காட்டப்பட்டுள்ளன. இப்புத்தகம் இக்காலத்திற் சாதாரண ஜனங்களின் அறிவுவளர்ச்சிக்கும் தொழில்விருத்திக்கும் உதவியாயிருப்பதுபற்றிப் பாராட்டற்பாலதே.

---

2. உபதேசரத்நம்:— இது, முஹம்மத்நபீ அவர்களின் உபதேசங்களை அறபீ, பார்ஸி, உர்தூ முதலிய பாஷைகளிலுள்ள இஸ்லாமிய மதநூல்களிலிருந்து எர்வாடி மௌலவிமுகம்மத் ஷாஹ் ஆதம் அவர்களின் சிஷ்யரான M. A. மலிக்காஹிப் அவர்களால் தமிழில் திரட்டி எழுதப்பட்டது. இதில் இஸ்லாமிய மதவிஷயமான வரலாறுகளும் பிரசங்கங்களும் ஒழுக்க வழக்கங்களைப்பற்றிய உபதேச வாக்கியங்களும் படிப்பவர்மனதை நல்வழிப்படுத்தும்படி நன்கு எழுதப்பட்டுள்ளன. இதன் விலை அணா 10.

---

3. சத்யஹரிச்சந்திரன்:—இது, முடிகொண்டான் பிரஹ்மஶ்ரீ பண்டிட் M. M. நாராயணஸ்வாமி ஐயரவர்களால் படிப்பவர் விருப்புறுமாறு நன்கு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆறங்கங்களுடையது. இதன் விலை அணா 6.

பத்திராதிபர்.

---

101. பரியப் படுபவர் பண்பில ரேனுங்
திரியப் பெறுமீவோ சான்றோர்—விரிதிரை
பாரெறியு முந்நீர்த் துறைவ கடனன்றே
ஊரறிய நட்டார்க் குண.

எ-து, தம்மாற் காதலித்துப் பாதுகாக்கப்படுவார் குணமில்லாராயினும் சான்றோர் தமதுதன்மையின் வழுவப்பெறார், விரிதிரை பாரிலெறியும் முந்நீர்த் துறைவனே! ஊரிலுள்ளாரெல்லாருமறியத் தம்மோடுறவுசெய்தார்க் குணக் கொடுக்கை கடனன்றே எ-று.

(குறிப்பு) இது, மீனாளைக் கணவன் பாதுகாக்கவேண்டுமென் கிறது. "பரியப்படுபவர்" என்றதற்கு "ஊரறியநட்டார்" என்னுங்குறிப் பால் மீனக்கிழத்தியர் என்பதுதோன்றத் 'தம்மாற்காதலித்துப் பாது காக்கப்படுவார்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'குணமில்லாராயி னும்' என்றது கணவரை யொட்டியொழுகுதலாகிய குணமுடையரா யில்லாதிருப்பினும் என்றவாறு. இங்குக் குணமின்மையாவது பட் டிமைமுதலிய குற்றமுடைமையொழிந்த வெறுமைத்தன்மை. இத னுற் குற்றமுடையாரைவிலக்கியவாறாயிற்று. 'சான்றோர் தமதுதன் மையின்வழுவப்பெறார்' என்றது அறிவுடையோர் அவர்க்கு உண்டி யுடைமுதலியவுதவிப் பாதுகாக்கவேண்டுந் தமதுகடமையினின்றும் தவறலாகாதென்றவாறு. "கடனன்றே, ஊரறியநட்டார்க்குண" என் றது பழமொழிக்கூற்று. இது எடுத்துக்கொண்டபொருளை நாட்டுதற் குக்காட்டிய விஷயவாக்கியமாயிற்று. 'ஊரிலுள்ளாரெல்லாருமறியத் தம்மோடுறவுசெய்தார்க்' கென்றது "நாடுநகருமறியநல்லதோர்கண்ணு லஞ்செய்து"*கொண்ட மீனக்கிழத்தியர்க்கென்றவாறு. 'உணக்கொ டுக்கை'-உயிர்வாழ்க்கைக்குவேண்டு முணவுமுதலியகொடுக்கை. 'கட னன்றே' என்றது பயன்விளைதலின்றுகவும் இழுக்குத்தீரச்செய்யுங் கடமையேயாம் என்றவாறு. இதன்பழமொழி தாலிகட்டினவன்சோறு போடமாட்டானே எனச் சாதாரணவழக்காய்ச் செம்பொருளி லடிப் பட்டுவழங்குந் தொடர்மொழியெனவறிக.

* பெரியாழ்வார்திருமொழி 3-ம்பத்து 8-ம் திருமொழி 6-ம் பாசுரம்.

102. எனக்குத் தகவன்று லென்பதே நோக்கித்
தனக்குச் சரியாவான் றானுய்த் தவற்றை
நினைத்துத்தன் கைகுலைத்தான் றென்னவனுங் காண
ரெனச்செய்யார் மாணுவினை.

எ-து, எனக்கு இது தகுதியன்றென்பதனைப்பார்த்துத் தான்செய்தகுற்றந் தனக்குச் சான்று தானுய்த் தான் பிறனொருவன்மனையாளைத் தனியிடத்தே பிடித்த குற்றத்தைநினைத்து மற்றதற்குத் தண்டமாகத் தன்கையைத் தென்ன வனுங்குறைத்தானுதலாற் பிறர்காணுரென்று தீவினைகளைச்செய்யார் நல்லார் எ-று.

(குறிப்பு) இது, தம்மையொறுப்பாரில்லையென்றேனும் சான் றில்லையென்றேனும் ஒருவரும்ஒருகுற்றமுஞ்செய்யலாகாதென்கிறது. 'எனக்கு இது தகுதியன்றென்பதனைப்பார்த்து' என்றது பிறர்செய்த குற்றங்கண்டு அவரையொறுக்குமியல்புடைய அரசனுகியதான், தன்னையொறுப்பார் பிறரில்லையென்று குற்றஞ்செய்தல், தன்குற்றநீக் கிப் பிறர்குற்றங்காணக்கடவ தனக்குத் தகுதியன்றென்றுநோக்கி யென்றவாறு. இதனுள் "எனக்குத்தகவன்று" என்பது தென்னவன் றன்னுள்ளேநினைந்தநினைவையுணர்த்தும் அதுகாரமாயிற்று. தன்னை நியமிப்பாரொருவருமின்றித் தானே எல்லாரையும்நியமிக்கும் அரசன் றானும் பிழைபுரிதல் தனக்குத் தகுதியன்றென்றதனுல், அவனை நியா மகனுகவுடைய பிறர் பிழைபுரிதல் அவர்க்குத் தகுதியன்றென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. 'தான்செய்தகுற்றந் தனக்குச் சான்று தானுய்' என்றது குற்றஞ்செய்தோனுகிய தானே அக்குற்றத்திற்குச் சான்றுமாய்நின்று என்றவாறு. இது குற்றஞ்செய்தோனும் சான்று வானும் ஒருவனுயிருக்கலாகாதென்னும் அரசியல்வழக்கொடுமலிவுண் டாயினும், தன்குற்றநோக்குழி யஃதில்லையென அமைவுகூறியபடி. இதனைப் பிறர்சான்றுள்ளவழிக் குற்றஞ்செய்யலாகாதென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. 'தான் பிறனொருவன்மனையாளைத் தனி யிடத்தேபிடித்தகுற்றத்தைநினைத்து' என்ற உரைக்கு மூலமில்லாமை யாலும், வேறுபிரமாணம் காணப்படாமையாலும் அது 'பிறனொரு வன்மனையினைக் கதவிடத்தேயிடித்தகுற்றத்தைநினைத்து' என்றிருக்க வேண்டும். அதாவது:—கங்கையாடச்சென்ற கௌந்தையின்மனையா ளது கற்புநிலையறியவேண்டி இரவிற் றனியேசென்று கதவுதட்டி

கின்ற தவறுகினைத்தென்றபடி. இது ஒருவன் றனக்குப் பிறர்செய்யுங் குற்றத்தைவிசாரிப்பார் பிறராயிருக்கவேண்டுமென்னும் நியதிபோலத் தான் பிறர்க்குச்செய்யுங்குற்றத்தைவிசாரிப்பாரும் பிறராயிருக்க வேண்டுமென்னு நியதியில்லையென்னுங் குறிப்புணரகின்றது. 'அதற் குத்தண்டமாக' என்றது தன்பொருட்டன்றியே நெஞ்சொடுபடாது தவறுதலாகச்செய்தகுற்றத்துக்குத் தண்டமாக என்றவாறு. இத னால், தன்பொருட்டாகவே நெஞ்சுறகினைந்துசெய்யுங்குற்றம் செய்ய லாகாதென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. 'தன்கையைத்தென்னவ னுங்குறைத்தான்' என்றது அரசனுகியதானே குற்றஞ்செய்தார் பிறரையெல்லாம் ஒறுக்கவல்ல தன்கையையுங் குறைத்தொறுத்தான் என்றவாறு. இதனுற் பிறரும் தம்குற்றம்நோக்கித் தம்மைத்தாமே யொறுக்கவேண்டுமென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. இங்ஙனம் கூறியவாற்றுல் ஒருவர் தம்குற்றத்தைத் தாமேநோக்குமிடத்துச் சான்றும் ஒறுப்பாரும் தாமாயிருத்தலாற் சான்றில்லையென்றுயினும், தண்டிப்பாரில்லையென்றுயினும் குற்றஞ்செய்யலாகாதென்பது நிரூ பிக்கப்பட்டது. இச்சரித்திரம், "கொற்கையான்மாறன்குலசேகரப் பெருமான், பொற்கையானனகதைபோதாதோ—நற்கமல, மன்றலே யாரிமணிவாசலையசைக்கத், தென்றலேயென்வக்தாய்செப்பு"* என் னுந் தனிப்பாடலாலும், "உதவாவாழ்க்கைக்கீரந்தமனவி, புதவக் கதவம் புடைத்தனனென்னா, ளரசவேலியல்லதியாவதும், புரைதீர் வேலியில்லெனமொழிந்து, மன்றத்திருத்திச்சென்றீரவ்வழி, யின்றவ் வேலிகாவாதோவெனச், செவிச்சூட்டாணியிற்புகையழல்பொத்தி, நெஞ்சஞ்சுடுதலினஞ்சிநடுக்குற்று, வச்சிரத்தடக்கையமரர்கோமா, னுச்சிப்பொன்முடியொளிவளையுடைத்தகை, குறைத்தசெங்கோற் குறையாக்கொற்றத், திறைக்குடி"† என்னுஞ் சிலப்பதிகார அடிகளா லும், "தீமைசெய்தாய்போற்செங்கைகுறைத்தாய்"‡ என்னுந் திரு விளையாடற்செய்யுளடியாலும் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. 'ஆதலால்' என வதுவாசகம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. அதன்பொருள்:—ஒருவன்

* இது தனிப்பாடற்றிரட்டிற் கம்பர்பாடியதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

† சிலப்பதிகாரம் 23-வது கட்டுரைகாதை அடி 42முதல் 53வரை.

‡ பரஞ்சோதிமுனிவர்செய்த திருவிளையாடற்புராணம், பழியஞ்சினபட லம், செய்யுள்—17.

தான் பிறரறியாது மறையச்செய்யுங்குற்றத்திற்குத் தன்னெஞ்சே யதனை யண்மைக்கண்ணின்றறியுங் கரியாயிருத்தலால் என்றவாறு. இதனை, "கண்டவரில்லென வுலகத்து ளுணராதார், தங்காது தகை வின்றித் தாஞ்செய்யும் வினைகளு, ணெஞ்சறிந்த கொடியவை மறப் பினு மறிபவர், நெஞ்சத்துக் குறுகிய கரியில்லை"* என்பதனானும் அறிக. 'பிறர்காணுரென்று' என்றது பிறரொருவரும் அறியாரென் றெண்ணி யென்றவாறு. 'தீவினைகளைச்செய்யார் நல்லோர்' என்றது குற்றமானகாரியங்களை நல்லறிவுடையோர் செய்யமாட்டார் என்ற வாறு. எனவே நல்லறிவில்லாததீயோரே தங்நெஞ்சறியுந்தீவினைகளைத் தனித்தவிடத்து ஒருவருமறியாரென்று, மயங்கிச்செய்யாநிற்பர் என் பதாம். இதன் பழமொழிவடிவம் வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

103. நிரம்பி நிரயத்தைக் கண்டாங் நிரயம்
வரம்பில் பெரியானும் புக்கா—னிரங்கார்
கொடியார மார்ப குடிகெட வந்தா
லடிகெட மன்றி விடல்.

எ-து, தான் பொய்யுரைத்தாற்புகும் நிரயத்தையறிந்தும் அந்நிரயம்புகு தற்கேயமைந்ததொருபொய்யுரைத்தற் குணத்தால் வரம்பில்பெரியஞான தருமனுந் தான் காணக்கடவதல்லாதநரகம்புக்கானதலான் முத்தத்தனிவடத் தையுடையமார்பனே! தாம்பிறந்தகுடிகெடவதொரு காலம்வந்தால் அது கெடாத வகை தம்பகைவர்க்கிரங்காதே யவர்வேறத் தண்டஞ்செய்துவிடுக எ-று.

(குறிப்பு) இது பகைவராற் குடிகேடுவருங்காலத்திற் பாவம் பழி பாராது அவரையொறுத்துக் குடியைப்பாதுகாக்கவேண்டுமென்கிறது. "நிரம்பி" என்றதற்கு ஒருகுறையுமில்லாதவனெனப் பொருளுரைத் துக்கொள்க. 'தான்பொய்யுரைத்தாற்புகும்' என்ற இசையெச்சம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. 'நிரயத்தையறிந்தும்' என்றது நிரயத் துன்பத்தை நூல்களால் அறிந்திருந்தும் என்றவாறு. 'அந்நிரயம் புகுதற்கேயமைந்ததொருபொய்யுரைத்து' என்றது இசையெச்சத் தால், நிரயம்புக்ககாரணமும் அதன்கடுமையுந்தோன்றக்காட்டியவாறு. கடுமை இங்கு ஆசிரியன்மாட் டறிந்துபுரிந்ததன்மை. அதாவது:— "அத்தனேயடிவல்லாண்மையச்சுவத்தாமாவென்னு, மத்தவாரணத்துக்

* கலித்தொகை, நெய்தற்கலி செய்யுள்—8.

கையோ மாருஞ்சிங்கமானுன்”*எனத் துரோணனேநோக்கிக்கூறினமை. ‘குணத்தால் வரம்பில்பெரியானுகியதருமனும்’ என்றது எல்லாநற் குணங்களாலுங்நிறைந்த சால்புடையனுகியதருமபுத்திரனும் என்ற வாறு. வரம்பில்பெருமையும் சால்பென்னுங்குறிப்பும் ஒற்றுமையுடை யனபோல வழங்கப்படுமென்பதைச் “சால்பினேச்சால்பறக்குமாறு”† என்றதனுன் அறிக. ‘தான் காணக்கடவதல்லாத நரகம்புக்கான்’ என் றது நிரயத்துன்பம் இத்தன்மைத்தென்று நூல்களால் அறிந்தமையா லும், சால்புடைமையாலும் தான் காணவுங்கடவதல்லாத நரகத்தைப் புக்கனுபவிக்கவும் இசைந்தான் என்றவாறு. இதுகாறும் எடுத்துக் கொண்டபொருளுக்கேற்றதோர் இதிகாசங்கூறப்பட்டது. ‘ஆதலான்’ என ஏதுவாசகம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. ‘தாம் பிறந்தகுடிகெடுவ தொருகாலம்வந்தால்’ என்றது தாம் பிறந்தகுடிக்குரிய உரிமைகளைக் கெடுக்கப் பகைவர் சூழ்ச்சிபுரிந்துவந்த காதாசித்தகமான காலவிசேஷத் தில் என்றவாறு. அவரும் அது செய்தல் சாதாரணமன்று ஆதலால் அதற்கொறுத்தலும் சாதாரணமன்று என்பது குறிப்பு. குடிக்குரிமை யாவது புத்திரமித்திரகளத்திரகேஷத்திராதிகளும்பிறசதந்தரமும்.‘அதுகெடாத வகை’ என்றது அவ்வுரிமை அவராற்கெடாதிருக்கும்பொருட்டு என்ற வாறு. ‘தம்பகைவர்க்கிரங்காதே’ என்றது அவர்க்குவிதிக்கத்தகுந் தண் டத்தினுடுமைதோன்ற அதனை விசேடித்தவாறு. ‘வேரறத் தண்டஞ் செய்துவிடுக’ என்றது வேண்டும்பகைவரைத் தமது ஆதாரத்தோ டழியுமாறு ஒறுத்துவிடுக என்றவாறு. இதற்கு அறிவுடையோர் என் னும் எழுவாய் எஞ்சிநின்றது. இதனுல், ஒருவர்க்கும் ஒருதீங்கும் இழையாது நெறிப்படவொழுகும் ஒழுக்கநடையினும், குடிகெடுக்க முயலும்பகைவர்க்கு நெறிபிறழப் பெருந்தீங்கிழைத்தாயினும் அது கெடாதுகாக்கும் உலகநடை மிகச்சிறந்ததென ஆபத்தருமங் கூறப் பட்டது. ஈற்றடி பழமொழிக்கூற்று. இதன்பழமொழி (தீங்கிழைக்கும் கொடியாரை) வேரறக்களையவேண்டும் என வீரச்சுவைதோன்ற அடிப் படவழங்கும் தொடர்மொழியென அறிக. இதனுட்கூறியவேரறலை, மூலதோஹாநி எனவும், நிர்மூலம் எனவும் வடமொழித்தொடரா லும் வழங்குவதுண்டு. ஆபத்துக்குப்பாவமில்லை என்பதொரு பழமொழி யிருப்பினும் அது பிறவேறுபொருளையு மகப்படுத்திப் பொதுமைபி னிற்றலால் ஈண்டைக்கேலாதெனவுணர்க.

---

* வில்லிபுத்தூரார்பாரதம் பதினேந்தரம்போர்ச்சருக்கம் செய்யுள்—27.

† இந்நூலின் பன்னிரண்டாஞ்செய்யுள்.

104. நல்லவுந் தீயவு நாடிப் பிறருரைக்கு
நல்ல பிறவு முணர்வாரைக் கட்டுரையின்
வல்லிதி னடி வலிப்பதே புல்லத்தைப்
புல்லம் புறம்புல்லு மாறு.

எ-து, இவை நல்லவென்றும் இவை தீயவென்றுமாராய்ந்து பிறருரைக்கின்ற நல்லவற்றையும் நல்லவல்லாதவற்றையும் அறியவல்லாரைக் கட்டுரை வலத்தால் விரைந்தாராய்ந்து தம்வயத்தராகச்செய்வது ஆனேற்றை ஆனேற்றினுலே தன்மாட் டணைக்குமாறுபோலும் எ-று.

(குறிப்பு) இது, வழக்கறியவல்லாரையொருவன் வலியாரைக்கொண்டு அழிவழக்குப்பேசிமருட்டித் தன்வயமாக்கலியலாதென்கிறது. 'இவை நல்லவென்றும் இவை தீயவென்றும் ஆராய்ந்து' என்றது நூலானும் நுணுகியவுணர்வானும் இவ்வழக்கு நீதியொடுபட்டதென்றும், இவ்வழக்கு நீதியொடுபடாததென்றும் தாமே ஆராய்ந்துதெளிந்துகொண்டவராய் என்றவாறு. இது 'அறியவல்லாரை' என்னும்வினையாலணையும்பெயருள், அறியவல்லார் என்னும் வினைகொண்டுமுடிந்தது. நல்ல, தீய என்பன சாதிப்பன்மை. பின்வரும்பன்மையு மது. 'பிறருரைக்கின்ற நல்லவற்றையும் நல்லவல்லாதவற்றையும் அறியவல்லாரை' என்றது வழக்காடுவார் தம்வழக்கே நீதியொடுபட்டதென்றும், தம் மறுதலை வழக்கு நீதியொடுபடாததென்றும் வாய்வன்மையாலுரைக்குமவற்றினுண்மையுணரவல்ல நீதிபதியாவாரை என்றவாறு. 'கட்டுரைவலத்தால் விரைந்தாராய்ந்து தம்வயத்தராகச்செய்வது' என்றது ஒருவர் தம் வழக்காடியின்வாய்வன்மையால் வாதப்பிரதிவாதவிவகாரவிஷயங்களின் குணகுணங்களைத் தமக்குநூலமாகவிரைந்து ஆராய்ச்சிசெய்து பிறழக்காட்டித் தம்வயமாக்கிக்கொள்ளத்துணிவது என்றவாறு. 'ஆனேற்றை ஆனேற்றினுலே தன்மாட்டணைக்குமாறுபோலும்' என்றது ஒருவன் தன்வயமாகாது புறஞ்செல்வதோரானேற்றைத் தன்வயப்பட்டதோரானேற்றுப் போராடவிட்டு அதனைத் தன்வயமாக்கிக்கொள்ளத் துணிவதுபோலும் பயனின்முயற்சியாம் என்றவாறு. அதாவது:—ஒருதோடொருதுபொருதவிடத்து அவ்விரண்டும் பிறிதுபடுவதல்லது ஒன்றுபடாதவாறுபோல நியாயமறிந்துள்ளநீதிபதிகள், வல்வழக்காடியின்வாய்வன்மையான்மயங்கி அவர்வயமாய் ஒன்றுபடமாட்டார் என்பதாம். இங்கு ஆனேற்றை ஆனேற்றுற் றன்மாட்டணைத்தல்

இயலாமைக் குறிப்புணர்த்தி நின்றதென்பதைப் பின் "உண்ணு, விரண்டேருருதுறையுணீர்"* என்பதனுனும் அறிக. ஏருதுக்கேருது குடல்சரியப்பாயாது என்பது இதன் பழமொழி. இது பிறிதுமொழிதலாய் வல்லாணை வல்லானும் வெல்லலரிது என்னும்பொருளில் வழங்கப்படும்.

105. சுடப்பட் டுயிருய்ந்த சோழன் மகனும்
பிடர்த்தலைப் பேராணைப் பெற்றுக்—கடைக்காற்
செயிரறு செங்கோல் செலீஇயினு னில்லை
யுயிருடையா ரெய்தா வினை.

எ-து, இளமைப்பருவத்துப் பிறரால் சுடப்பட்டும் உயிருய்ந்தபோகிய கரிகாலனும், இரும்பிடர்த்தலையாரென்னும் பெயரையுடைய தன்மாமனைத் தனக்குத்தூணையாகப்பெறுதலாற் பின்னெருகாலத்தின்கட் டன் னூரிமையரசுபெற்றுக் குற்றமற்றசெங்கோலுடத்தினுனுதலால் உயிருடையாரெய்தாததொரு கல்வினைப்பயனில்லை எ-று.

(குறிப்பு) இது, வடநூன்முறைமைபற்றி, தங்கிலையிற்றழ்வு வந்தவழி இளிவந்தனசெய்தாயினு முய்க வென்கிறது. 'இளமைப்பருவத்து' என்றது கடிதினியனுய் அரசுரிமையெய்தியிருந்தகாலத்தில் என்றவாறு. 'பிறரால்' என்றது (தன் மாறுபாட்டின்மிகுதிதோன்ற) தொதுமலாளருமகப்படப் போர்கோர்ந்தெதிர்ந்தபகைவரால் என்றவாறு. 'சுடப்பட்டும்' என்றது தன்னரண்முற்றப்பெற்றுப் போக்கொடுபுகலொழியுமாறு அகமும்புறமும் எரியூட்டிச்சுடப்பட்டிருந்தும் என்றவாறு. உம்மை மானமுடையார்க்குப்தல்கூடாத இறப்பவருவழியின் சிறப்புணர்த்திநின்றது. உயிருய்ந்துபோகியகரிகாலனும் என்றது பகைவர்க்குப்பின்னிடுதலாகாதென்னும் மானத்தையு மிழந்து அப்பகைவர்க்கப்படா தவ்வெரியிடையே கடந்தோடிக்கடந்தமையாற் கரிந்தகாலையுடையனுகிய வளவனுமென்றவாறு. இது இளிவந்தசெய்தமைகூறியபடி. வளவனும் என்னும் உயர்வுசிறப்பும்மை, பொதுமக்களிற்நெறிபற்றியொழுகு மொழுக்க மிழுக்கமாகாதென்னுங்குறிப்புணர நின்றது. 'இரும்பிடர்த்தலையார் என்னும்பெயருடைய' என்றது, (மூலத்துள், பிடர்த்தலையாரை என் றெளிதிற்கூறுது பிடர்த்தலைப் பேராணையென வேண்டாதுகூறியகுறிப்பாற்,) கருங்கையொள்வாட் பெரும்பெயர்வழுதியைப்பாடிய பாட்டி னுலைப்பாட்டாற் சிறப்புற வந்த இரும்பிடர்த்தலையார் என்னும் பிரதிநாமமுடையராகிய என்றவாறு. இது பெறுதற்கரியதுணையின்சிறப்புத்தோன்றக்கூறியகுறிப்பு.

* இந்நூலின் 289-ம் செய்யுள்.

தன்மாமணி'என்றது துணையாதற்குறுப்பாம் உரிமையுடைமைகூறிய 'படி.'தனக்குத்துணையாகப்பெறுதலால்'என்றது பிறர்க்குத்துணையாம் படி தன்மாறுபாட்டால் முன் பவரையிழந்திருந்த இழவுதீர முயன்று தனக்குத்துணையாகப்பெற்று அப்பேறுகாரணமாக என்றவாறு. இது இவரைத் துணைபெற்றமையும் உயிருய்ந்தமைக்கு ஒருபேருயிற்றுஎன் னுங் குறிப்புணர்த்தியபடி. 'பின்னொருகாலத்' தென்றது, தனக் காங் காலமும் தன்பகைவர்க்குப் போங்காலமுமாய்வந்த காலவிசேடத்தி லென்றவாறு. 'தன்னுரிமையரசுபெற்று' என்றது தானிழந்தொழிந்த பெருஞ்செல்வமெய்தியென்னுங் குறிப்புணர்த்தியவாறு. 'குற்றமற்ற செங்கோலுடைத்தினன்' என்றது முன்புபோலன்றி, மாறுபாட்டின் மிகையொழித்துத் துன்பமின்றியுலகாண்டு சுகமாகவாழ்ந்தான் என்ற வாறு. 'ஆதலால்' என்றது எடுத்துக்கொண்டபொருள்துணிதற் கிவ் விதிகாசம் எதுவாம் என்னுங்குறிப்புணர்த்தியவாறு. 'உயிருடையா ரெய்தாததொரு நல்வினைப்பயனில்லை' யென்றது மானத்தா னுயி ரிழக்கவேண்டி மாபத்திலும் அதனையிழவாது பாதுகாத்திருப்பார்க்கு ஒருகாலவிசேடத்தா லேதாயினுமொரு நல்வினைப்பயனெய்தல்கூடும் என்றவாறு. இவ்வொழுக்கம் "மானம்படவரின்வாழாமைமுன்னினி தே"* என்பதனுள், முன் என்ற விதப்பால், வாழ்தலினும் வாழாமை மிகவுமினிது என்னும்பொருள்பட வாழ்தல் தழுவப்பட்டமையால், "இன்றியமையாச்சிறப்பினவாயினுங், குன்றவருவிடல்"† என்பத னோடு மாறுபடாதாயிற்று. இவை வேள்விக்கொலையுங் கொல்லாமை யும்போல மாறுபாடில்லாத வேறுபாடுடையவென வறிக. இச்சரித் திரத்தின் முற்பாகம், "முச்சக்கரமுமளப்பதற்குநீட்டியகால், இச்சக் கரமேயிழந்ததாற்—செய்ச்செ, யிரிகான்மேற்றேன்றொடுக்குமாய்புன னீர்நாடன், கரிகாலன்காணெருப்புற்று"‡ என்னும்வெண்பாவாற்குறிக் கப்பட்டது. இதன் பழமொழி உயிரோடிருந்தாம்உப்புமாறியுண்ண லாம்¶ என்பதாம். இதன்பொருள்:—ஓராபத்துவந்தகாலத்தில் மற் றெல்லாவற்றையும் இழந்தாவது உயிரொன்றினைப் பாதுகாத்து வைத் துக்கொண்டாலவ்வுயிர்வாழ்க்கைக்கு வேண்டும்பொருள் ஒன்றுமின்மு யினும் உப்புமூடைகொண் டீர்சென்றுவிற்றுயினும் ஊதியமீட்டிச் சுக மாகவாழலாமென்பதாம். இப்பழமொழிக்கருத்து "வாதிஜீவஜ ரோதஜ்ஜீரவஷ்டுஸ்தாவி" என வான்மீகத்தும்வந்துள்ளது.

* இனியதாற்பது செய்யுள்—28.

† திருக்குறள் 97-ம் அதிகாரம் (மானம்) குறள்—1.

‡ இது பொருளாற்றுப்படை 148-ம் அடியுரையின்மேற்கோள்.

¶ இது பிரபந்தபரித்திராணத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-கசு.] தளஞ்சி புரட்டாசிமீ [பகுதி-கக.
Vol. XIV. September—October, 1916. No. 11.

தமிழ் நாடுகள்.

இது, தஞ்சை ராவ்பகதூர் மகர்-ரா-ரா-ஸ்ரீ
K. S. ஸ்ரீநிவாஸபிள்ளையவர்களது உதவிபெற்று எழுதப்படுகிறது.

மூற்பகுதி.

குமரிக்குத்தென்றிசைக்கண் நாற்பத்தொன்பதுதமிழ்நாடுகளிருந்தனவென்றும், ஆங்குத் தென்மதுரையெனப்பட்டதோர்நகரத்தில் முன்னர்த் தலைச்சங்கமும், பின்னர்க் கபாடபுரமெனப்பட்ட மற்றொருநகரத்தில் இடைச்சங்கமுமிருந்தனவென்றும், அவற்றைக் கடல்கொண்டபின் பாண்டியர்கள் கூடன்மதுரையைத் தமது தலைநகராக்கிக் கடைச்சங்கத்தை அதன்கண் இருத்தினரென்றுங் கூறுவார் சிலர். முதலில் தென்மதுரையிலும், அதனைக் கடல்கொண்டபின்னர்க் கபாடபுரத்திலும், அதனையுங் கடல்கொண்டபின்னர்க் கூடன்மதுரையிலும் பாண்டியர்களுஞ் சங்கப்புலவர்களுமிருந்துவந்தனரென்றுங் கூறுவார்சிலர். முந்தியவர்கள் ஒருகடல்கோளையும் பிந்தியவர்கள் இரண்டு கடல்கோள்களையுங்கூறுவது அவர்தம்முட் பேதம். இக்கதைகள் பழையநூல்களிலுள் எவ்வளவுமட்டில் ஆதரிக்கப்படுகின்றனவென்பதை இங்காராய்வாம்.

இக்காலத்துள்ள தமிழ்நூல்களுள் மிகப்பழமையுள்ளது தொல்காப்பியமென்பர். அதனை யாவரும் உயர்ந்தநூலென மதிக்கின்றனர். அது தலைச்சங்ககாலத்துக் கடல்கொண்டமதுரையிலியற்றப்பெற்றதெனச் சிலரும், இடைச்சங்ககாலத்துக் கபாடபுரத்திலியற்றப்பெற்றதென வேறுசிலருங் கூறுகின்றனர். கடல்கொண்ட மதுரையுங் கபாடபுரமும் குமரியின் தென்றிசைப்பாலனவாய தமிழ்நாடுகளிலிருந்தவையாதலின் ஆங்கே அந்நூல் புலப்பட்டதென்பது அவர்களதுகொள்கையாம்.

*

தொல்காப்பியத்திற்குப் பனம்பாரனாரியற்றிய சிறப்புப்பாயிரத்தில், தமிழ்மூலகத்திற்கு "வடவேங்கடந் தென்குமரி, யாயிடைத், தமிழ்கூறு நல்லுலகத்து" எனக் குமரியே தெற்கெல்லையாகக்கூறப்பட்டுள்ளது. அதற்குரையெழுதிய இளம்பூரணவடிகளும் நச்சினார்க்கினியரும் குமரியைக் குமரியாறெனக்கொண்டனர். பொருளதிகாரத்து மரபியலிற் கண்ட "வீனையி னீங்கி விளங்கிய வறிவின்—" என்னுஞ் சூத்திரத்தினுரையிற் பேராசிரியர், இப்பாயிரத்திற்கண்ட 'வடவேங்கடந்தென் குமரி'யென்னுந் தொடர்மொழியையெடுத்துக்கொண்டு குமரியென்பதற்குக் குமரியாறெனவே பொருளுரைத்தார். சிவஞானமுனிவரும், பாயிரத்திற்கண்ட குமரியைக் குமரியாறெனக்கொண்டு "தெற்கட் குமரியாறுகலின் அதுவே யெல்லையாயிற்று" என்று பாயிரவிருத்தியில் வரைந்துள்ளார். சிலப்பதிகாரத்து வேனிற்காதையிலுள்ள "நெடியோன்குன்றமுந் தொடியோள்பௌவமும்" என்பதற் குரையெழுதிய அடியார்க்குநல்லாரும், "தோடியோள்-பெண்டாற்பெயராற் குமரியென்பதாயிற்று. ஆகவே தென்பாற்கண்ணதோர் ஆற்றிற்குப்பெயராம்" என்றனர். மேற்கண்ட உரையாசிரியர்களெல்லாரும் குமரியைக் குமரியாறெனக்கொள்ளச் சோழவந்தான் அரசஞ்சண்முகனாரொருவரே உரையாசிரியர்கருத்துக்குமாறாய்த் 'தென்குமரி'யென்பதற் கோர் புத்துரையெழுதினர். அவருரை இன்னதென்பதையும் அது சிறிது மேலாதென்பதையும் இதன் பிற்பகுதியிற்காணலாம்.

பனம்பாரனார் தமிழ்மூலகத்திற்குக் குமரியாற்றைத் தெற்கெல்லையென்றுகூறியதனால் அக்குமரியாற்றிற்குத்தெற்கில் அவர்காலத்துத் தென்மதுரை கபாடபுரங்களடங்கிய தமிழ்நாடுகளாவது பாண்டியர்களாவது சங்கங்களாவது இருந்தனவெனக்கூறுதல் அவரதுகொள்கைக்கு முற்றும் முரணுவதெனத் தெளிவாகின்றது. அக்காலத்திற் குமரியாற்றிற்குத்தெற்கிலும் தமிழ்நாடுகளிருந்திருப்பின், அவர் அந்நாடுகளுக்குத்தெற்கிலிருந்த மலையாறுமுதலியவற்றையேதெற்கெல்லையாகக்கூறியிருப்பாரன்றிக் குமரியாற்றினைக்கூறுதற்கு ஒருசிறிதும் இடமில்லை. மேலேகண்டபடி குமரிக்குத்தென்றிசைக்கணிருந்ததெனக் கூறப்பட்ட மதுரையிலோ கபாடபுரத்திலோ தொல்காப்பியமியற்றி யரங்கேற்றப்பெற்றதெனின், அது அரங்கேறியகாலத்திற் கூடவே யிருந்து சிறப்புப்பாயிரமியம்பிய பனம்பாரனாரும் ஆங்கேயிருந்திருத்தல்வேண்டும். அவர் குமரியாற்றிற்குத் தெற்கிலிருந்துகொண்டு

தமக்கு வடக்கிலிருந்தகுமரியைத் தமிழுலகத்திற்குத் தெற்கெல்லை யாகக்கூறினரெனக்கொள்ளின் அஃது எவ்வாற்றானும் பொருந்துவ தன்று. ஆகவே வேங்கடத்திற்குத்தெற்கும் குமரியாற்றிற்குவடக்கு மானதோரிடத்துத் தொல்காப்பியம் புலப்பட்டதென்பதை இப்பாயி ரம் தெளிவாய்க்காட்டுகின்றது. தொல்காப்பியத்திற்கு ஆதியுரையா சிரியராகிய இளம்பூரணவடிகள், இப்பாயிரத்தினுரையில், " கடல் கொள்வதன்முன்பு பிறநாடுமுண்மையின், தெற்கும் எல்லைகூறப்பட் டது. கிழக்கும் மேற்கும் பிறநாடின்மையிற் கூறப்படாவாயின..... இவையகப்பாட்டெல்லை" என்றுகூறியுள்ளார். இங்கு அவர் 'பிறநாடு' என்றது தமிழ்நாடல்லாத பிறநாடென்றே பொருள்படும். இதனால், தொல்காப்பியம்புலப்படுத்தியகாலத்திற் குமரியாற்றிற்குத்தெற்கி லிருந்தநாடு தமிழ்நாடன்றென்பது இளம்பூரணவடிகளதுகொள்கை யென்று தெற்றெனவிளங்கும்.

தொல்காப்பியர் தமிழுலகம்முழுதையும் பதின்மூன்றுநாடுகளாகப் பிரித்தாரென்று பின்வருமவற்றால் விளங்குகின்றது:—சொல்லதிகாரம் எச்சவியலிலே " அவற்றுள், இயற்சொற்றோடை - செந்தமிழ் நிலத்து வழக்கொடு சிவணித் - தம்பொருள் வழாமை யிசைக்குஞ் சொல்லே" என்னுஞ்சூத்திரத்தில் இயற்சொல்லுக்கு இலக்கணங்கூறுமுகத்தானே அவர் செந்தமிழ்நிலத்தைக்காட்டியபின்னர், "செந்தமிழ் சேர்ந்த பன் னிரு நிலத்துந் - தங்குறிப் பினவே திசைச்சொற் கிளவி" என்னுஞ் சூத்திரத்தில், திசைச்சொல்லுக்கு இலக்கணங்கூறுமுகத்தானே செந் தமிழ்நிலஞ்சேர்ந்த பன்னிருநிலங்களையுங் காட்டியுள்ளார். அவரது கொள்கைப்படி தமிழ்கூறுநல்லுலகம்முழுதும், செந்தமிழ்நிலமும் அந் நிலஞ்சேர்ந்த பன்னிருநிலமுமாகப் பதின்மூன்றுநிலங்களேயடங்கிய தென்பதாம். செந்தமிழ்நிலத்தைச்சார்ந்த பன்னிருநிலத்திற்கும் உரை யாசிரியர்கள் கொடுந்தமிழ்நிலமென்று பெயரிட்டிருக்கின்றனர். சங்க மும் பாண்டியர்களுமிருந்தநாட்டைச் செந்தமிழ்நாடென்றும் அதனை யடுத்துள்ள தமிழ்நாடுகளைக் கொடுந்தமிழ்நாடுகளென்று மவர்கள்கூறு கின்றனரென்பது. கொடுந்தமிழ்நாடுகளின்பெயர்களைத் "தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா வேண்பூழி-பன்றி யருவா வதன்வடக்கு-நன்ருய-சீத மலாடு புனனாடு செந்தமிழ்சே - ரேதமில் பன்னிருநாட் டெண்" என்னுஞ்செய்யுளுட்காண்க. (சேனாவரையரும் நச்சினார்க்கினியரும்

இந்நாடுகளின்பெயர்களைக்கூறுவதன்கண் இரண்டொருபேதங் காணப்படுகின்றது.) பின்னூலாராகிய நன்னூலாரும், இக்கொள்கையையேகொண்டாரென்பது பின்வரும் நன்னூற்சூத்திரங்களால் விளங்கும்:— "செந்தமி ழாகித் திரியா தியார்க்குந் - தம்பொருள் விளக்குந் தன்மைய வியற்சொல்", "செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிரு நிலத்தினு-மொன்பதிற் றிரண்டிற் றமிழொழி நிலத்தினுந் - தங்குறிப் பினவே திசைச்சொல் லென்ப." இலக்கணவிளக்கநூலாசிரியரதுமதமு மதுவேயாம். ஆகவே தமிழுலகம்முழுதும் குமரியாற்றிற்குவடக்கிலுள்ள மேற்கண்ட பதின்மூன்றுநாடுகளேயாமென்பது ஆன்றோரதுடன்பாடென்றும், அதற்குத்தெற்கில், தமிழ்நாடுகளிருந்தனவென்பது அவர்களதுகொள்கைக்கு முழுதும் மாறுபட்டதென்றும் தெளியக்கிடக்கின்றது.

தொல்காப்பியத்திற்குப் பின்தோன்றிக் கடைச்சங்ககாலத்தநூல்களென வழங்கிவரப்பெற்ற கலித்தொகையிலுஞ் சிலப்பதிகாரத்திலும் கடல்கோள்கூறப்பட்டுள்ளது. கலித்தொகைக்கண் முல்லைக்கலியில் கல்லாத்துவனார் பாண்டியநாடு கடல்கொள்ளப்பட்டவதனைச்சொல்லியவாறு—

> "மலிதிரை யூர்ந்துதன் மண்கடல் வௌவலின்
> மெலிவின்றி மேற்சென்று மேவார்நா டிடம்படப்
> புலியொடு வின்னீக்கிப் புகழ்பொறித்த இளர்கெண்டை
> வலியினன் வணக்கிய வாடாச்சீர்த் தென்னவன்" என்பது.

இவ்வடிகளாற் பாண்டியனதுநாட்டி னேர்பகுதியைக் கடல்கொண்டதென்றும், அக்கடல்கொண்டபகுதிக்குக் குறைவின்றி அதற்குப்பிரதியாய்ப் பாண்டியன்உடனே சேரசோழர்களிடத்தினின்று நாடுபிடித்துக்கொண்டனனென்றும் அறியக்கிடக்கின்றது. இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரத்துக் காடுகாண்காதையில்—

> "வடிவே லெறிந்த வான்பகை பொருது
> பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக்
> குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள—"

எனக் கூறியுள்ளார். இதனால், பாண்டியனது பஃறுளியாற்றையுங் குமரிக்கோட்டையுங் கடல்கொண்டதெனத் தெரிகிறது. ஆகவே தலையிடைச்சங்கங்கள் குமரியாற்றிற்குத் தெற்கிலிருந்துள்ள பாண்டியநாட்டிலிருந்தனவென்பாரதுகூற்றிற்கு இவை ஒருசிறிதும் ஆதாரமாகாவென்பது தெளிவாய்விளங்கும்.

மேற்கண்ட சிலப்பதிகார அடிகளுக்கு அடியார்க்குநல்லா ரெழுதியவுரையில் " அங்ஙனமாகிய நிலக்குறைக்குச் சோழநாட் டெல்லையிலே முத்தூர்க்கூற்றமும் சேரமாளட்டுக் குண்டீர்க்கூற்றமு மென்னுமிவற்றை இழந்தாட்டிற்காக ஆண்ட தென்னவன் வாழ்வா னை" என்றெழுதப்பட்டுள்ளது. கூற்றம் அல்லது நாடு பலசேர்ந்தது ஒரு வளநாடாகும். பல வளநாடுகள்சேர்ந்தது ஒரு மண்டலமாகும். இப்பொழுது தஞ்சாவூர்ஜில்லாவென்றுகூறப்படுவது, ஒருபொழுது பாண்டியகுலாசனிவளநாடு நித்தவிநோதவளநாடு கூத்திரியசிகாமணி வளநாடு உலகுய்யக்கொண்டசோழவளநாடு இராஜேந்திரசிங்கவளநாடு அருமொழித்தேவவளநாடு இராஜாதிராஜவளநாடுமுதலிய பலவள நாடுகளாகப் பிரிந்திருந்தது. மேற்கண்டபடி பலகூற்றங்கள் அல்லது நாடுகள்சேர்ந்தது ஒருவளநாடாகுமென்றால் இரண்டுகூற்றமென்பது இப்பொழுது ஒருதாலூகாவென்று வழங்கும் நிலவளவிற்குமேற்படா தென்றுகொள்ளுதல் லமையும். இதனைக் குமரியாற்றிற்குத்தெற்கிற் பாண்டியனுக்குச் சிறிதுநாடிருந்து கடல்கொள்ளப்பட்டதெனக் காண் கிறோம்.

மேலும் கடைச்சங்கமிருந்ததாகக்கூறப்பட்டமதுரையைச் சங் கப்புலவராகிய சாத்தனார் மணிமேகலையில், 'தக்கணமதுரை'யென்றும், 'தக்கணப்பேரூர்' என்றும், 'தென்றமிழ்மதுரை' யென்றும் சொல்லி யிருக்கின்றார். இதனால், கடைச்சங்கமிருந்ததாகச்சொல்லப்படுகிற காலத்தில், 'தென்மதுரை'யென்று வழங்கப்பெற்றது கூடன்மதுரை யென்றும், வேறொருதென்மதுரையை அவ ரறியாரென்றும் விளங்கு கிறது. அம்மதுரையை இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரப்பதிகத்தினுள் 'அதிராச்சிறப்பின்மதுரைமூதூர்' என்றும், 'மதுரைமூதூர்' என்னு மிடங்களிலும் 'புறஞ்சிறைமூதூர்' 'திருமலிமூதூர்' என் றும், 'பொற்கொடிமூதூர்' 'நிலைகெழுகூடல்' 'பழவிறன்மூதூர்' என் றுங் கூறியிருக்கின்றார். இக்கூடன்மதுரை பாண்டியர்களுக்குப் புதிதா யேற்பட்ட தலைநகரமாயிருப்பின், 'பழவிறன்மூதூர்' என்புழி அதன் பழமையைக்காட்ட இரண்டு அடைமொழிகளைக் கொடுத்திருப்பாரா? 'நிலைகெழுகூடல்' என்பது புதிதாயுண்டாகியநகரத்தையோ குறிக்கும்?

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள், சங்கப்புலவர்களுடைய பெயர்களைத் தாம் குறித்துப்பார்த்ததில் ஐஞ்ஞூற்றுப்பதினைஞ்சுக்குக் குறையாத வெவ்வேறுபெயர்கள் காணப்பட்டனவென்று சொல்லி

யிருக்கின்றார். அவர்களுளொருவராவது அக்காலத்திருந்த வேறுபுலவர் கள் யாராவது நாற்பத்தொன்பது தமிழ்நாடுகளையும் கடல்கொண்ட மதுரை கபாடபுரங்களையும்பற்றி ஒன்றும் சொல்லாதிருப்பது முக்கிய மாய்க் கவனிக்கவேண்டியவிஷயங்களுளொன்று. அவர்களுக்குப்பிற்பட்ட களவியலுரையேற்பட்டகாலம்வரையிலுள்ள புலவர்களுள்ளும் ஒருவ ராவது மேற்கண்டவற்றில் ஒன்றையுங்கூறுமலிருப்பதுங் குறிப்பிடத் தக்கது.

மேலேகாட்டியபடி நாற்பத்தொன்பதுதமிழ்நாடுகள் பரந்துகிடந் திருப்பின் அவற்றின்கண் எத்தனையாறுகளும் மலைகளும் திவ்விய க்ஷேத்திரங்களும் தீர்த்தங்களும் தடாகங்களும் பெரியோர்களும் இருந் திருத்தல்வேண்டும். பாண்டியர்கள் ஆயிரக்கணக்கானஆண்டுகளாக ஆங்கு அரசுபுரிந்தனரெனில் அவர்களுடைய வெற்றிச்செய்திகளும் தருமச்செய்திகளும் பிறவும் எத்தனையோ ஆங்கு நிகழ்ந்திருத்தல் வேண்டுமே. வேலேவடிம்பலம்பநின்றபாண்டியனுல்வெட்டப்பட்ட பஃறுளியாற்றைத்தவிரப் பிறவற்றைப்பற்றிய விசேடமொன்றும் வரி வடிவெழுத்திருவமைந்த நூல்களிலேனும், தொன்றுதொட்டு வாய் மொழியாய்வழங்குங்கதைகளிலேனும் ஏனோ காணவுங் கேட்கவுங் கிடைத்திலது? கடல்கொண்டனவென்றுரைக்கப்படுகின்ற நாற்பத் தொன்பது தமிழ்நாடுகளுக்கும் அளவில் மிகச்சிறியதேயான இந்தியா தேசத்திற் கங்கை சிந்துமுதலிய பல பேராறுகளும் எண்ணிறந்த சிற் றாறுகளு முள்ளன. விந்தியபருவதம் சையபருவதம்முதலிய பெரியவுஞ் சிறியவுமான மலைகளும் பல வுள்ளன. எத்தனையோ தீர்த்தங்களும் ஸ்தலங்களும் புகழோங்கியநகரங்களு மிருக்கின்றன. அவற்றுள், பாம் பாறு வெள்ளாறு கொய்யல் ஆமிராவதிமுதலிய பலசிற்றாறுகளும், பன்றி மலை கொல்லிமலைமுதலிய சிறுகுன்றுகளும் புலவர்கள்பாடிய பாட்டுக்க ளிற் காணக்கிடக்கின்றனவே. அந்த நாற்பத்தொன்பதுநாடுகளில் இன் னவையிருந்தனவெனக்குறித்தற்கு ஒருகுறியையு மேனோ காண்கிலம்? பரந்துகிடந்த அந்நாடுகளில் ஆறு குளங்களொன்றுமில்லையென்றல் அவை வகித்தற்குரியவையாவது யாங்ஙனம்? ஆங்கிருந்த பஃறுளி யென்னும் வெட்டாறுமாத்திரம் புலவர்பாடப்பெற்றிருக்க மற்றவையு மங்ஙனமாகாதிருப்பதேன்? நாற்பத்தொன்பதுநாடுகளும் ஆங்கிருந்த தண்மையாயினன்றே அவற்றையெல்லாம்பற்றித் தலையிடைச்சங்கப் புலவர்கள் பாடியிருப்பாரென்க.

கி. பி. 9-ம் நூற்றாண்டிலோ 10-ம் நூற்றாண்டிலோ களவியலுரை யென்றவழங்கப்பெறுகின்ற இறையனாகப்பொருளுரையொன்று ஊர்ப்போ்தெரியாதவொருவரால் நக்கீரரெழுதியதெனப் புலப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. அவ்வுரை நக்கீரராலெழுதப்பட்டதன்றென்பதற்கு அவ் வுரையிற்றானே சாக்ஷியங் காணப்படும். இக்காலத்தியபுலவர்கள்பலரும் அஃது அவராலியற்றப்பட்டதன்றென்றுகருதுவது நம்மிற்பலருக் குந்தெரியுமாதலின் அதனை யிங்கு விவரித்தலிவிடுத்தேன். ம-ா-ா-ஸ்ரீ து. அ. கோபிநாதராவ், M. A. அவர்களும், ஸ்ரீமான் மு. இராக வையங்காரவர்களும் மேற்கண்டவுரை கி. பி. 8-ம் நூற்றாண்டிற்கு முந்தி இயற்றப்பட்டிருத்தல் கூடாதெனப் பலகாரணங்களுடன் செந் தமிழ்த்தொகுதியில் எழுதியிருக்கின்றனர். யா னேற்றுக்கொள்வதும் அவர்களதுகொள்கையேயாம். இக்களவியலுரையிலே இதற்கு முற் காலத்திய தமிழ் நூல்களொன்றிலுங் காணப்படாத சில புதியவிஷயங் கள் வரையப்பட்டுள்ளன. அவை வருமாறு:—

"தலைச்சங்கம் இடைச்சங்கம் கடைச்சங்கமென மூன்றுசங்கம் இரீஇயினர் பாண்டியர்கள். அவருள்,தலைச்சங்கமிருந்தார்,அகத்தியனு ருந்திரிபுரமெரித்த விரிசடைக்கடவுளுங் குன்றமெறிந்த முருகவேளும் முரஞ்சியூர் முடிநாகராயரும் நிதியின்கிழவனுமென இத்தொடக்கத் தார் ஐஞ்ஞாற்றுநாற்பத்தொன்பதின்மர் என்பது. அவருள்ளிட்டு நாலாயிரத்துநானூற்றுநாற்பத்தொன்பதின்மர் பாடினரென்பது. அவர்களாற்பாடப்பட்டன வெத்துணையோபரிபாடலும் முதுநாரை யும் முதுகுருகுங் களரியாவிரையுமென இத்தொடக்கத்தன; அவர் நாலாயிரத்துநானூற்றுநாற்பதிற்றியாண்டு சங்கமிருந்தாரென்பது; அவர்களைச் சங்கமிரீஇயினர் காய்சினவழுதிமுதலாகக்கடுங்கோனீறாக எண்பத்தொன்பதின்மரென்ப; அவருட் கவியரங்கேறினர் எழுவர் பாண்டியரென்ப; அவர் சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தது கடல்கொள்ளப் பட்ட மதுரையென்ப; அவர்க்கு நூல் அகத்தியமென்ப."

"இனி இடைச்சங்கமிருந்தார், அகத்தியனருந் தொல்காப்பிய னரும் இருந்தையூர்க் கருங்கோழிமோசியும் வெள்ளூர்க்காப்பியனுஞ் சிறுபாண்டரங்கனுந் திரையன்மாறனுந் துவரைக்கோமானுங் கீரந் தையுமென இத்தொடக்கத்தார் ஐம்பத்தொன்பதின்மரென்ப. அவ ருள்ளிட்டு மூவாயிரத்தெழுநூற்றுவர் பாடினரென்ப; அவர்களாற்

பாடப்பட்டன கலியுங் குருகும் வெண்டாளியும் வியாழமாலையகவலு மென இத்தொடக்கத்தன என்ப; அவர்க்கு நூல் அகத்தியமுந் தொல் காப்பியமும் மாபுராணமும் இசைநுணுக்கமும் பூதபுராணமுமென இவை; அவர் மூவாயிரத்தெழுநூறியாண்டு சங்கமிருந்தாரென்ப; அவரைச் சங்கமிரீஇயினர் வெண்டேர்ச்செழியன் முதலாக முடத்திரு மாறனீறாக ஐம்பத்தொன்பதின்மரென்ப; அவருட் கவியரங்கேறினர் ஐவர்பாண்டியரென்ப; அவர் சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தது கபாட புரத்தென்பது. அக்காலத்துப்போலும் பாண்டியநாட்டைக் கடல் கொண்டது."

"இனிக் கடைச்சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தார், நிறுமேதாவியா ருஞ் சேந்தம்பூதனாரும் அறிவுடையாரூரும் பெருங்குன்றூர்கிழா ரும் இளந்திருமாறனும் மதுரையாசிரியர் நல்லந்துவனாரும் மருதனிள நாகனாரும் கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரருமென இத்தொடக்கத்தார் நாற்பத்தொன்பதின்மரென்ப. அவருள்ளிட்டு நானூற்றுநாற்பத் தொன்பதின்மர் பாடினரென்ப; அவர்களாற் பாடப்பட்டன நெடுந் தொகைநானூறுங் குறுந்தொகைநானூறும் நற்றிணைநானூறும் ஐங் குறுநூறும் பதிற்றுப்பத்தும் நூற்றைம்பதுகலியும் எழுபதுபரிபாட லுங் கூத்தும் வரியும் பேரிசையுஞ் சிற்றிசையுமென்று இத்தொடக் கத்தன; அவர்க்கு நூல் அகத்தியமுந் தொல்காப்பியமுமென்ப; அவர் சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தது ஆயிரத்தெண்ணூற்றைம்பதிற்றியாண் டென்ப; அவர்களைச் சங்கமிரீஇயினர் கடல்கொள்ளப்பட்டுப்போந் திருந்த முடத்திருமாறன்முதலாக உக்கிரப்பெருவழுதியீறாக நாற்பத் தொன்பதின்மரென்ப; அவர் சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தது உத்தர மதுரையென்ப; அவருட் கவியரங்கேறினர் மூவர்பாண்டியரென்ப." என்பனவாம்.

இதன்கண், கடல்கொள்ளப்பட்டமதுரை கபாடபுரம் தலைச்சங்கம் இடைச்சங்கம்முதலிய பலவிவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை தமக்கு இன்னவிடமிருந்து கிடைத்தனவென்று அவர் கூறவுமில்லை, அவற்றிற்கு ஆதாரம் நமக்குப்புலப்படவுமில்லை. எங்குங் காணக் கிடையாத புதுவிஷயங்களைக் கூறப்புகுந்த அவரே அவற்றிற்கு மேற் கோள்காட்டக் கடமைப்பட்டவர். அங்ஙன மவர் காட்டாதுவிட் டதுமன்றி நக்கீரரதுபெயரைக்காட்டிப் பலரையு மயங்கவைத்தனர்.

அவர் 'பாண்டியநாட்டைக்கடல்கொண்டது' என்றார். அந்நா டொன்றே பலவோவென்னும் விவரமொன்றும் அவர் கூறவில்லை. அவ ரது நூலினிடத்து இடைச்சங்ககாலத்திற்குப்பிந்தி ஒருகடல்கோளே கூறப்பட்டது. தொல்காப்பியத்தை அவர் இடைச்சங்ககாலத்து நூல்களுள் ஒன்றாகக்கூறியிருக்கின்றார். இக் களவியலுரையையியற் றியவர் இளம்பூரணவடிகளென்றும் இக்காலத்துச் சிலர் கருதுகின்ற னர். குமரியாற்றிற்குத்தெற்கில் (தமிழ்நாடல்லாத) பிறநாடிருந்து கடல்கொள்ளப்பட்டதெனக்கூறிய இளம்பூரணவடிகளும், ஆங்குத் தலை யிடைச்சங்கத்து மதுரையும் கபாடபுரமுமிருந்த தமிழ்நாடு கடல்கொள்ளப்பட்டதெனக்கூறிய களவியலுரையுடையாரும் ஒருவ ரெனக்கருதுவது எவ்வாற்றானு மமையாதென்க. இனிச் 'சங்கம்' என்னுஞ்சொல் தொல்காப்பியர்காலத்திலாவது அதற்குமுன்னராவது தமிழ்வழக்கிலிருந்ததில்லையென்று தெரிகிறது. "சகரக் ளவியு மவற்றோ ரற்றே - அ ஔ ஒளவெனு மூன்றலங் கடையே" என்னுந் தொல்காப்பிய வெழுத்ததிகாரத்துச்சூத்திர மதற்குச் சான்றாகும். அவர்காலத்திற்குப்பின்னரே அன்னசொற்கள்சில, "கடிசொ லில்லைக் காலத்துப் படினே" என்னுஞ் சொல்லதிகாரத்து எச்சவியற்சூத்தி ரவிதிபற்றிப் புலவர்களாலங்கீகரிக்கப்பட்டு உபயோகத்தில் வந்திருக் கின்றன. தலைச்சங்கமும் இடைச்சங்கமும்இருந்ததாகச் சொல்லப் பெற்றகாலத்தில் அவற்றிற்குச் சங்கமென்னுமொழி வழக்கிலில்லை யாகவே அவைவேறு யாதுபெயர்கொண்டு வழங்கப்பெற்றன? களவிய லுரைகாரர் அதனையல்லவோ காட்டியிருத்தல்வேண்டும்.

களவியலுரையெழுதியவருக்குப்பின்னர்த்தோன்றிய பேராசிரியர் தொல்காப்பியத்தின் பொருளதிகாரமாபியலிற்கண்ட "வினையி னீங்கி விளங்கிய வறிவின்—" என்னுஞ்சூத்திரத்து உரையில் இவ் விஷ யத்தைப்பற்றி எழுதமேரிட்டபொழுது பனம்பாரனார்பாயிரத்திற்கு இளம்பூரணவடிகளெழுதிய உரையும் களவியலுரையும் அவர் முன்னிருந்தனவென்று தெரிகின்றது. களவியலுரை நக்கீரரது பெயராலெழுதப்பட்டிருந்தமையின் நக்கீரரதுபெருமைமோக்க அதனை அவர் தள்ளுவதற்கில்லை; இளம்பூரணவடிகளது உரையையும் அகற் றுவதற்கில்லை. களவியலுரையைச்சார்ந்து மூன்றுவகைச்சங்கமிருந்த தென்றும், இடைச்சங்கத்தார்க்கும் கடைச்சங்கத்தார்க்கும் தொல்

காப்பியம் நூலாயிற்றென்றும் அவர் எழுதிவைத்தார். இளம்பூரண வடிகளது உரையைச்சார்ந்து "அது (தொல்காப்பியம்) தானும், பனம் பாரனார் 'வடவேங்கடந்தென்குமரி'யெனக் குமரியாற்றினை யெல்லை யாகக்கூறிப் பாயிரஞ்செய்தமையிற் சகரர் வேள்விக்குதிரைநாடித் தொட்ட கடலகத்துப்பட்டுக் குமரியாறும்பனைநாட்டோடுகெடுவதற்கு முன்னையதென்பதூஉம்" என் றெழுதியுள்ளார். அவர் 'பனைநாடு' என்றதனால் மணற்பாங்கான அப்பூமியிற் பனைமரங்கள் செறிந்திருந் தனவென்றும், ஆங்குக் கள்ளிறக்குவோரும் மற்றைக் கீழ்ப்பட்டசாதி யாரும் ஆங்காங்குத் தங்கியிருந்தனரென்றும், அவர்கள் சிதைவுற்ற தமிழையோ வேறெப்பாஷையையோ பேசிவந்தனரென்றும், அது புலவர்கள் தமிழ்நாடென்றுகணக்கிடுமிலக்கணமுடையதாடன்றென் றும் நாம் நினைத்தற்கு இடந்தருகின்றது. பேராசிரியர் எழுதியதி னின்றும் கடல்கோள் ஒருமுறையேநிகழ்ந்ததென விளங்குகின்றது.

இனிச் சிலப்பதிகார அரும்பதவுரையாசிரியர், "பஃறுளியாறு-குமரிப்பக்கத்ததோர்யாறு" என்று குறித்துள்ளார். இதனாற் குமரி யாற்றிற்கும் பஃறுளியாற்றிற்குமிடையே சொற்பதூரந்தானிருந்த தெனக் கிடைக்கவே அவற்றிற்கு இடைப்பட்டநாடு விசாலமான தென்றசொல்வதற்குச் சற்றும்இடமில்லை. பேராசிரியர் பனைநாடென் றது இதனையேயாம்போலும்.

அரும்பதவுரையாசிரியருக்குப்பின்னர்ச் சிலப்பதிகாரத்திற்குரை யெழுதிய அடியார்க்குநல்லார் இதனைப்பற்றி யெழுதியுள்ளார். இவர் கி. பி. 12-ம்நூற்றாண்டிற்குமுந்தியவரல்லரென்பது கலிங்கத்துப்பரணி யிற்கண்டபாடல்களை அவர் மேற்கோளாகக்காட்டுவதனால் விளங்கு கின்றது. சிலப்பதிகாரவேனிற்காதையுரையிற் பின்கண்டவாறு அவர் எழுதியுள்ளார்:—

"நெடியோன்குன்றமும் தொடியோள்நதியுமென்னுது பௌவமு மென்றது என்னையெனின், முதலூழியிறுதிக்கண் தென்மதுரையகத் துத் தலைச்சங்கத்து அகத்தியனாரும் இறையனாரும் குமரவேளும் முரஞ்சியூர் முடிநாகராயரும் கீரியின்கிழவனும் என் றிவருள்ளிட்ட நாலாயிரத்துநானூற்றுநாற்பத்தொன்பதின்மர் எண்ணிறந்த பரிபாட லும் முதுநாரையும் முதுகுருகும் களரியாவிரையுமுள்ளிட்டவற்றைப்

பூணைந்து தெரிந்து நாலாயிரத்துநா னூற்றுநாற்பதிற்றியாண்டு இரீஇயி னூர் காய்சினவழுதிமுதற் கடுங்கோனீறுயுள்ளார் எண்பத்தொன்பதின் மர்; அவருட் கவியரங்கேறினூர் எழுவர்பாண்டியருள் ஒருவன் சயமா கீர்த்தியனுகிய நிலந்தருதிருவிற்பாண்டியன் தொல்காப்பியம் புலப் படுத்து இரீயினுன். அக்காலத்து அவர்நாட்டுத் தென்பாலிமுகத் திற்கு வடவெல்லையாகிய பஃறுளியென்னுமாற்றிற்கும் குமரியென்னு மாற்றிற்குமிடையே எழுநூற்றுக்காவதவாறும் இவற்றின் நீர்மலிவா னெண்மலிந்த எழ்தெங்கநாடும் எழ்மதுரைநாடும் எழ்முன்பாலைநாடும் எழ்பின்பாலைநாடும் எழ்குன்றநாடும் எழ்குணகாரைநாடும் எழ்குறும் பஃறுளிநாடுமென்னும் இந்த நாற்பத்தொன்பதுநாடும் குமரி கொல்லமுத லிய பன்மலைநாடும் காடும் நதியும் பதியும் தடநீர்க்குமரி வடபெருங் கோட்டின்காறும் கடல்கொண்டொழிதலாற் குமரியாகியபௌவ மென்றுரென்றுணர்க" என்பது.

கடல்கொண்ட தென்மதுரையினின்று கபாடபுரத்திற்குப் பாண் டியர்களும் சங்கமும்வந்ததற்குக் களவியலுரையிற் காரணங்கூறுதிருப் பதனை அவர்கண்டு அதற்குத் தாம் ஒருகடல்கோள் கற்பித்து முதற் சங்ககாலத்தை முதலழிபிறுதியென்றூர். அந்தப் பெருமகன்காலத் திற்றூன் அதுவரைக்கும் 'பிறநாடு' 'பஃறுளிநாடு' 'பாண்டியநாடு' எனப் பட்டுவந்தது நாற்பத்தொன்பது தமிழ்நாடுகளாய்ப் பெருகியது; குமரி யாற்றிற்குப் பக்கத்ததாயிருந்த பஃறுளியாறு தெற்கில் எழுநூற்றுக் காவதவாறு அகற்றப்பட்டது; ஒன்றுயிருந்த கடல்கோள் இரண்டெழிக ளாய் மாறிவிட்டது; இடைச்சங்கத்துத் தொல்காப்பியம் முதற்சங்கத் திற் புலப்படுத்தப்பட்டதொன்றுயிற்று; சயமாகீர்த்தியனுன நிலந்தரு திருவிற்பாண்டியன்,தலைச்சங்கத்துக்கவியரங்கேறியபாண்டியரெழுவரு ளொருவனுக்கப்பட்டான் ; பஃறுளியாற்றிற்குத் தெற்கில், தென் பாலிமுகமென்னும் பிறநாடொன் றுண்டாக்கப்பட்டது; அவராற் திருஷ்டிக்கப்பட்டநாற்பத்தொன்பது விசாலமான தமிழ்நாடுகளுக்கும் நாமகரணமுஞ்செய்யப்பட்டது. ஆச்சரிய மாச்சரியம்! அவரே சிலப் பதிகாரவுரைப்பாயிரத்தில் "இரண்டாம் ஊழியதாகிய கபாடபுரத்தின் இடைச்சங்கத்துத் தொல்காப்பியம்புலப்படுத்திய மாகீர்த்தியாகிய நிலந்தருதிருவிற்பாண்டியனவைக்களத்து அகத்தியனுரும் தொல்காப் பியனுரும்....." என்றெழுதியுள்ளார். முற்கூறியதும் இஃதும் நோ

விரோதமாயிருப்பதாக என்போலியருக்குத் தோன்றுகிறது. வேனிற் காலையுரையில் மேலேகண்டதனைக்கொண்டு தொல்காப்பியம் புலப் படுத்தப்பட்டது முதலாழிக்கடல்கோளுக்கு முன்னரோ பின்னரோ வென்றுதெளிவதற் கிடமில்லை. தாம் இவற்றைக்கூறியதற்காதாரத் தினை, "இஃது என்னெறுமாறெனின் 'வடிவே லெறிந்த வாண்பகை பொருது, பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக், குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள' என்பதனானும், கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார் நிரைத்த இறையனார்பொருளுரையானும் உரையாசிரியராகிய இளம் பூரணவடிகள்முதலுரையானும் பிறவாற்றானும் பெறுதும்" என்றிவ் வாறு எழுதியிருக்கின்றார். பெயர்குறித்து மேற்கோளாகக் காட்டி யுள்ள மூன்றனுள்ளும் இதனைப்பற்றிக் கூறப்பட்டிருப்பதையெல்லாம் நான் மேலே காட்டியிருக்கின்றேன். அவற்றில் இவர் இளம்பூரண வடிகள்முதலியோருரைத்ததற்கு நேர்விரோதமாய்க் கூட்டியதொன் றுங் காணப்படவில்லை. பிறவாற்றானுமென்பது எஞ்சிநிற்கின்றது. அது இன்னதென்பதனை ஈசனேயறியவேண்டும். இவர் கூட்டியதற்கு மேற்கோளொன்றுங்காட்டாது பிறவாற்றானுமென்பதிற் நள்ளிவிடுதல் இவருக்குச் சிறிதும் நியாயமன்று. இவர்பெருக்கியதற்கன்றே பல மேற்கோள்களையுங் காட்டியிருத்தல்வேண்டும்.

அடியார்க்குநல்லார்க்குப்பின்னர்வந்த நச்சினார்க்கினியரோ அவ ருக்குச் சற்றும் பின்வாங்கவில்லை. அவரெழுதியவற்றைத் தமதாக்கிய தோடமையாது தாமும் தமதுவீதத்துக்கு வேண்டியவளவு கூட்டியுள்ளார். அவற்றுட் சிலவற்றை இங்குக் குறிக்கின்றேன்:— தொல்காப்பியச் சிறப்புப்பாயிரவுரையின்கண் (1)"இவரிந்நூல் (தொல் காப்பியம்) செய்தபின்னர் வேதவியாதர் சில்வாழ்நாட்பல்பிணிச் சிற் றறிவினோருணர்தற்கு நான்குகூறுக(வேதத்தை)ச் செய்தார்"என்றார். அதாவது இருக்கு யஜுஸ் ஸாமம் அதர்வம் என்னும் நான்கு பகுதிக ளாகச் செய்தனரென்பது. (2) "பாண்டியன்மாகீர்த்தி யிருபத்துகாலா பிரம்பாண்டு வீற்றிருந்தான்" என்றார். தலைச்சங்கமிரீஇய காய்சின வழுதிமுதலாகக் கடுங்கோனீறாக எண்பத்தொன்பதின்மருள், கவியரங் கேறினர் எழுவரெனின், அவ்வெழுவருள் மாகீர்த்தியுமொருவ னெனின், அவனும் அவ்வெண்பத்தொன்பதின்மருள், கடைசியவனல்ல னென்பதாயிற்று. அவர்களெல்லோரும் காலாயிரத்துநானூற்றுநாற்

பதிற்றியாண்டு சங்கமிரீஇயினரெனின் ஒவ்வொருவனுக்கும் சராசரி ஐம்பது வருஷந்தானேயாகின்றது; அப்படியிருக்க இடையிலிருந்த மாகீர்த்தியென்பானுக்கு இருபத்துநாலாயிரமாண்டு ஆயுளை நச்சினார்க்கினியர் எங்கொடுத்துள்ளார்? அத்தனைகாலமும் அவனிருந்திருப்பின் அக்காலத்திற்குள் தலைச்சங்கம் ஐந்துதடவை நிகழ்ந்திருக்கலாமே! (3) அகத்தியமுனிவருக்கும் தொல்காப்பியனாருக்கும்ஒரு பெருங்கலகம் நேரிட்டதாக அவர் எழுதியிருக்கின்றார். (4) பொருளதிகாரப்புறத்திணையியலில் "அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தினுரை விரிப்பவர் "இனித் தமிழ்ச்செய்யுட்கண்ணும் இறையனாரும் அகத்தியனாரும் மார்க்கண்டேயனாரும் வான்மீகனாரும் கௌதமனாரும்போல்வார்செய்தன தலையும், இடைச்சங்கத்தார்செய்தன இடையும், கடைச்சங்கத்தார்செய்தன கடையுமாகக்கொள்க" என்றார். இவைபோல்வன பலவுள்ளன. இவரும் இவற்றிற்கு மேற்கோளொன்றுங் காட்டாதொழிந்தார். எங்கிருந்து இவர் இத்தனைவிஷயங்களையுந் தெரிந்துகொண்டாரென்பதை இவரே யறிவார்போலும். அடியார்க்கு நல்லாராகிலும் 'பிறவாற்றானும்' என்றதோர்மொழியைக் கூறினார்; இவரோ அதனையுங்கூறாது விடுத்தார்! நாளுக்குநாள் ஒருவருக்குப்பின் ஒருவரால், தலையிடைச்சங்கக்கதை இவ்வாறு கூட்டுமாற்றுக்களையடைந்து இப்பொழுதுள்ளநிலைமைக்குவந்துவிட்டதெனத் தெளிவுற விளங்குகின்றது.

கடல்கோள்நேரிட்டதற்குக்காரணமாய் இளங்கோவடிகள்கூறுவதியாதெனில்:—

"வடிவே லெறிந்த வான்பகை பொருது
பஃறளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக்
குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள" (11, 18—19) என்பது.

திருவிளையாடற்புராணத்தினுங்கண்ணும் இக்கதையைக் காணலாம். மீனாக்ஷிசுந்தரேசுவரர் உக்கிரபாண்டியனுக்கு வேல் வளைசெண்டென்னும்மூன்றினையுங் கொடுத்தகாலத்துச்சொல்லியது பின்வரும்பாடலால் விளங்கும்:—

"மைந்த கேட்டி யிந்திரனுங் கடலு முனக்கு வான்பகையாஞ்
சந்த மேருத் தருக்கடையுஞ் சதவேள் விக்கோன் முடிசிதற
விந்த வளைகொண் டெறிகடலி லிவ்வேல் விடுதி யிச்செண்டா
லந்த மேரு தனைப்புடையென் றெடுத்துக்கொடுத்தா னவைமூன்றும்."(12, 61.)

பின்னர் மதுரையைக் கடலழிக்கவந்தவுடனே உக்கிரபாண்டியன் வேலெறிந்ததனால் அது சுவறியதனைப் பின்வரும் பாடல்களா லறியலாகும்:—

"வங்கவேலை வெள்ளமாட மதுரைமீது வருசெயல்
கங்குல்வாய திங்கண்மீது காரிவாய காருடல்
வெங்கண்வா ளராவிழுங்க வீழ்வதொக்கு மலதுகா
ரங்கண்மூட வருவதொக்கு மல்லதேது சொல்லதே." (13, 8.)

"எடுத்தவேல் வலந்திரித் தெறிந்தவேலை வேன்முனை
மடித்தவேலை சுழ்ந்தென வறந்தமான வலிகெட
வடித்துவேரி வாகையின்றி யடிவணங்கு தெவ்வரைக்
கடுத்தவேல் வலான்கணைக் காலின்மட்ட தானதே." (13, 14.)

உக்கிரபாண்டியன் இந்திரன்முடிமேல்வேலெறிந்ததும், மேருவைச் செண்டாலடித்ததும், மேகங்களைத் தளையிட்டதும் முதலிய கதைகள், திருவிளையாடற்புராணத்தின்கண் அவ்வப்படலங்களில் விரிவாய் வரையப்பட்டிருக்கின்றன. இளங்கோவடிகள்கூறியதுமிக்கதையினையே யென்பது மேற்கண்டஅடிகளாலும் அவற்றையடித்து அவராலெழுதப் பட்ட பின்வரும் அடிகளாலும் விளங்கும்:—

"முடிவேள் யுடைத்தோன் முதல்வன் சென்னியென்
றிடியுடைப் பெருமழை யெய்தா தேகப்
பிழையா வீளையுட் பெருவளஞ் சுரப்ப
மழைபிணித் தாண்ட மன்னவன் வாழ்கென." (11, 26—29.)

இக்கதையொன்றையன்றி வேறெதன்றும் இதுபற்றியுள்ளது எங்குங் காணப்படவில்லை. இதுவோ கூடன்மதுரையில் நிகழ்ந்தது. இது கடல்கொண்டமதுரையின்கண் நடந்ததெனக் கூறமுடியாது. இதுநிகழ்தற்குமுன்னரேதொட்டுப் பாண்டியர்கள் இங்கேயிருந்துவந்தனரெனத் தெரிகிறது. அங்ஙனங்கூறுவதாயின்வேல்வளைசெண்டுகொடுத்தமீனாக்ஷி சுந்தரேசுவராதியரையும் ஆங்குக் கொண்டுபோதல்வேண்டும். தென்மதுரையழிதற்குக் காரணமுண்டாகுமுன்தொட்டுப் பாண்டியர்கள் கூடன்மதுரையின்கண் இருந்துவந்தனரெனின், தென்மதுரையினின்று கபாடபுரத்திற்கும் அங்கிருந்து கூடன்மதுரைக்கும் அவர்கள்வந்தனரெனக்கூறுங்கூற்று ஒருசிறிதும்பொருந்தாதாம். இவ்விரண்டிலொன்று பொய்யாதல்வேண்டும். களவியலுரைகாரர்வகுப்பாரதுகற்பனையே

பொய்யென்றுகொள்ளப்படுமென்பதில் இனி ஐயமுண்டாகாது. இளங் கோவடிகளதுகாலத்துக் கடல்கொண்டமதுரைக்கதை வழக்கிலிருந்து அவரு மதனையேற்றுக்கொண்டிருப்பின் இங்ஙனம் அவர் கூறுதற்கே யிடமில்லையென்பது தெளிவாகும். அவர் கூடன்மதுரையைப் பாண் டியர்களது பழைய ராஜதானியென்றுநினைத்திராவிட்டால் மேலே குறித்தபடி அதனைப் 'பழவிறன்மூதூர்' என்று ஒருகாலுங் கூறியிருக்க மாட்டார். அங்ஙனமாயின் மீனாக்ஷிசுந்தரேசுவரர்கலியாணம்முதலிய பலகதைகளும் கூடன்மதுரையில் நடந்தது இடைச்சங்ககாலத்திற்குப் பின்னரேயென்று சொல்லவேண்டியும் வரும்.

மதுரைக்காஞ்சியில் மாங்குடிமருதனார் பின்கண்டவாறுகூறியுள் ளார்:—

"தென்னவர்ப் பெயரிய தன்னருந் துப்பிற்
றொன்முது கடவுட் பின்னர் மேய
வரைத்தா ழருவிப் பொருப்பிற் பொருந,"

அதற்குச் "(சுந்தர)பாண்டியனென்னும் பெயரையுடைய, கிட்டு தற்கரிய வலியினையுடைய, யாவருக்கும் முன்னவரான சிவபெருமானது வமிசத்தில்வந்த, பக்கமலையிலேவிழுகின்ற அருவியினையுடைய பொதி யின்மலையையுரிமையாகக்கொண்ட ஒப்பற்றவனே," என்னும்பொருள் வெளிப்படையாம். இதனாலே பிந்தியபாண்டியர்கள் சிவபெருமானு டைய வமிசத்தினரென்று சொல்லப்படுவது மமையும். பாண்டியவமிசத் தலைவராயுள்ள இவரே கூடன்மதுரையிலிருந்தனரென்றால் அவருக்குப் பிந்தியவர்கள் கடல்கொண்டமதுரை கபாடபுரங்களினின்று இங்கு வந்தனரென்பது எப்படிப்பொருந்தும்?

இதுகிற்க, முதலாழியிறுதிக்கண் நிகழ்ந்ததென அடியார்க்குநல் லார்கூறுங்கூற்றினைச் சற்று ஆராய்வாம்:—காவதமென்பதனை உலக வழக்கப்படி 10 மைல்தூரமெனக்கொள்ளின் 700 காவதமும் 7000 மைலாகின்றது. இஃதே குமரியாற்றிற்கும் பஃறுளியாற்றிற்குமிடை யிற்கண்டதூரம், அல்லது நாற்பத்தொன்பது தமிழ்நாடுகளின் தென் வடற்பரப்பாகின்றது. குமரிக்கும் தென்றுருவத்திற்குமுள்ளதூரமோ 6900 மைலுக்குங் குறைந்துள்ளது. நாற்பத்தொன்பது தமிழ்நாடுகள் மட்டுமே தென்றுருவத்திற்கப்பால் நூறுமைல்தூரத்திற்குமேல் வியா பித்திருத்தல்வேண்டும்; அதற்கப்பால் தென்பாலிமுகமென்னுங்காடும்

அதற்குமப்பாற் கடலுமிருந்திருத்தல்வேண்டுமென்பதாயிற்று. இனிக் குமரிக்கும் ஆசியாகண்டத்தின்வடவெல்லையான உத்தரமகாசமுத்திரத் திற்குமுள்ள தூரம் 5000 மைலுக்குங் குறைந்தது. நாற்பத்தொன்பது தமிழ்நாடுகள்மாத்திரமே அதனினும் 2000 மைலுக்குமேற்பட்ட தென் வடலளவுபெற்றிருந்தனவென்று சொல்லப்படுகிறது. இதனுடன் தென் பாலிமுகத்தினளவையும் சேர்ப்போமாயின் இன்னும்பெருகுமன்றே! இப்பரதகண்டத்திலுள்ள சகலபாஷைகளும்வழங்கப்பெற்ற நிலங் களோச்சேர்த்துத் தென்வடலளவுநோக்கின், அது நாற்பத்தொன்பது தமிழ்நாடுகளினளவிற்கு நான்கிலொருபகுதிதா னிருத்தல்கூடும். இந் தியதேசத்தையாண்ட சக்கரவர்த்திகளுள் ஒருவரேனும் நாற்பத் தொன்பதுநாடுகளினளவிற் பாதி அல்லது மூன்றிலொருபங்குநில முடையவராய் எக்காலத்து மிருந்திலர். பாண்டியனுக்குக் கடல்கொள் ளப்படாத நிலம் தென்வடல் 250 மைலுக்குமே யில்லை.

பூசாஸ்திரம்வல்லோர் மிகப்பழையகாலத்திற் குமரிக்குத்தெற்கே லெமூரியாகண்டமென்னும்பூமியிருந்து கடல்கொண்டதாகச் சொல் கின்றனர். மேற்கண்ட நாற்பத்தொன்பதுதமிழ்நாடுகளும் அதைச் சேர்ந்தனவாயிருந்திருக்கவேண்டுமென்பது நம்மவர் பலரது அபிப்பி ராயமாம். லெமூரியாகண்டம் முழுதுமிருந்தகாலத்தும் தென்வடலிற் குமரியிலிருந்து 7000 மைல்தூரமிருந்ததென்றுசொல்லுவார் ஒரு வரையுங்காணேம். நாற்பத்தொன்பது தமிழ்நாடுகளுக்குக் கொடுத் திருக்குமளவுள்ள நிலம் குமரிக்குத்தெற்கில் எப்பொழுதாவது இருந்த தாகச் சொல்லுவதற் கிடமேயில்லை. லெமூரியாகண்டத்தைக் கடல் கொண்டதாகப் பூசாஸ்திரம்வல்லோர்சொல்வது பல லக்ஷம்வருஷங்க ளுக்குமுன்னரேயாகும். 'Geology of India' என்னும் நூலில் H. B. Medlicott என்பவரும் W. T. Blandford என்பவரும் பின் வருமாறுகூறுகின்றனர்.

"Naturalists have before now appealed to a former land area stretching across what is now the Indian Ocean, to explain certain relationships between the living fauna of the Indian Peninsula on the one hand, and South Africa and Madagascar on the other, and the name "Lemuria" given to this suppositious continent, is familiar to many." (P. 209.)

"We see then that throughout the later part of the palæozoic and the whole of the Mesozoic era, there was continuous stretch of dry land over what is now the Indian Ocean, which finally broke up and sank beneath the sea in the tertiary period." (P. 211.)

"It is probable that at the close of the cretaceous or the commencement of the eocene period the great Indo-African continent was finally broken up, and all but *the remnants in India* and South Africa sunk finally beneath the sea." (P. 494.)

இதனிர 'Lost Lemuria' என்னும்புத்தகத்திற் பின்கண்டவை கள் காணப்படுகின்றன:—

"Note. Dismemberment of Lemuria is said to have taken place before the beginning of eocene age." (P. 8.)

"India, South Africa, and Australia were connected by an Indo-Oceanic continent in the Permian epoch and the former two countries remained connected to the end of the Miocene period." (P. 10.)

லெமூரியாகண்டம் கடல்கொள்ளப்பட்டு வெகுகாலமானபின்னர் ஐரோப்பா அமெரிக்காகண்டங்களுக்கிடையில் இப்பொழுது அட்லான் டிக் சமுத்திரமிருக்குமிடத்தில் அட்லான்டிஸ் (Atlantis) என்றொரு கண்டமுண்டாகி அழிந்துவிட்டது. அதைப்பற்றியும் லெமூரியாவைப் பற்றியும் பின்கண்டவாறு Lost Lemuria என்னும் புத்தகத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது:—

"A period between 4 and 5 million years probably represents the life of the continent of Atlantis. But in the case of Lemuria no dates can be stated even with approximate accuracy." (P. 13.)

அட்லான்டிஸ் என்னுங்கண்டத்தைக் கடல்கொண்டபின்னர் அதில் எஞ்சியிருந்த Poseidonis என்னுந்தீவைக் கி. மு. 9564-ம் வருஷத்திற் கடல்கொண்டதாகச் சாஸ்திரக்ஞர்களாற் சொல்லப் படுகிறது. மேற்கண்டவைகளால் லெமூரியாவைக் கடல்கொண்டது

லஷக்கணக்கானவருஷங்களுக்குமுன்னரென்றும், ஏதாவது இந்தியாவையொட்டிச் சொற்பநிலம் முதற்கடல்கோளிற் சேராமலிருந்திருக்கலாமென்றும் ஏற்படும். லெமூரியாகண்டம் மூழ்கியபின்னர் அவ்விடத்தில் வேறுநிலமிருந்ததில்லையென்று தெரிகிறது. இடைச்சங்கம் 3700 வருஷமும் கடைச்சங்கம் 1850 வருஷமும் இருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இரண்டுஞ்சேர்ந்து 5550 வருஷந்தானாகிறது. இடைச்சங்கமிரீ இய முடத்திருமாறனென்னும் பாண்டியனே கடைச்சங்கமிரீ இய முதற்பாண்டியனெனச் சொல்லப்படுவதால் அவ்விரண்டுசங்கங்களுக்குமிடையில் அதிககாலம் நிகழ்ந்ததற்கிடமில்லை. தலைச்சங்கத்திற்கு மிடைச்சங்கத்திற்கு மிடைநிகழ்ந்தகாலத்தளவு தெரியவில்லை. சுமார் நாலாயிரம் அல்லது ஐயாயிரம் வருஷமென்று வைத்துக்கொண்டாலும் நாற்பத்தொன்பது தமிழ்நாட்டுக்கடல்கோள் பதினாயிரம்வருஷத்திற்குமுன்னர் நிகழ்ந்ததாகும். அப்பொழுதோ லெமூரியாகண்டமிருந்ததென்று சொல்வதற்கிடமில்லை. 700 காவதவாறு தென்வடலளவுள்ள தமிழ்நாடுகளக்காலத்திலிருந்ததென்றுசொல்லுவது பொய்யென்றேற்படும். அந்தக்கண்டத்தில் எஞ்சியிருந்த சொற்பநாடு சில வருஷங்களுக்குமுன்னர்க் கடல்கொள்ளப்பட்டிருக்கலாம். அது கலித்தொகையிலும்சிலப்பதிகாரத்திலுங்கூறியகடல்கோளாயிருத்தல்வேண்டும். இந்தியாவின்கடற்கரையோரப்புறங்களிற் சிறிதுதூரம் ஆங்காங்குக் கடல்கொள்ளப்பட்டதாகச் சரித்திரவாயிலாய் நாமறிகின்றோம். அவையெல்லாம் அடியார்க்குநல்லார்கூறிய நாற்பத்தொன்பது நாட்டுக் கடல்கோளாக ஒருபோதுமாகாதென்க.

மேலும் முதலூழியிறுதிக்கடல்கோளைப்பற்றித் 'தடநீர்க்குமரி வடபெருங்கோட்டின்காறுங்கடல்கொண்டொழிதலால்' என்று அடியார்க்குநல்லார்கூறியுள்ளார். இதனாற் குமரியாற்றின் வடகரைவரையிற் கடல்கோள்கூறப்பட்டதாயிற்று. அக்கடல்கோளுக்குப்பிந்தியுள்ள கபாடபுரமெங்கிருந்தது? குமரியாற்றிற்குத்தெற்கிலா? வடக்கிலா? தெற்கிலிருந்ததென்பதற்கோ அங்கு நாடேயில்லை. வடக்கிலிருந்ததென்பது அவரதுகொள்கைக்கு விரோதிப்பதோடு குமரியாற்றிற்கு வடக்கிலுள்ளநாட்டுக்கு ஒருபோதுங் கடல்கோளில்லை; ஆகவே கபாடபுரத்தைக் கடல்கொண்டதென்பது பொய்யாய்முடியும். களவியலுரைகாரர்கூறியபடி மதுரை கபாடபுரமிரண்டிற்கு மொருகடல்கோள்கூறுஞல் இச்சங்கடம் நேரிடாது.

மகாபாரதயுத்தகாலமும் தலைச்சங்ககாலமும் ஒன்றென்று பல பண்டிதர்களாற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தலைச்சங்கப்புலவராகிய முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் பாரதயுத்தத்திற் படைக்குணவளித்த பெருஞ்சோற்றுதியனை முன்னிலைப்படுத்துப்பாடியிருப்பது முதலிய காரணங்கள் அதற்குக் கூறப்படுகின்றன. அதனைப் பிசகென்று சொல்லுவதற்கிடமில்லை. பாரதயுத்தகாலத்திற்குமுன்னரே அர்ஜுனன் தென்றிசைநோக்கிச்சென்று மணலூரபுரத்திற் சித்திராங்கதையென்னும் பாண்டியராஜகுமாரத்தியைமணந்து பதின்மூன்றுமாதம் ஆங்கவளுடன்வசித்துப் பப்புருவாகனனென்னும் புத்திரனைப்பெற்ற சரித்திரத்தை நமதுநாட்டு மகாபாரதம் ஆதிபருவத்திலடங்கிய அர்ஜுனன்வனவாசபருவத்திற்காணலாம். சபாபருவத்திலடங்கியதிக்குவிஜயபருவத்திற் சகதேவன் தென்றிசைநோக்கிச்சென்று பல அரசர்களையுந் தன்வசப்படுத்துக்கொண்டு பாண்டியனுடைதததும் அவ்விடத்துப் பாண்டியனுஞ் சித்திராங்கதையும் அவனையாதரித்து இரத்தினமுதலிய கொடுத்தனவற்றைப்பெற்று அவற்றுட் பலவற்றையும் தன் தமையன் புத்திரனாகிய பப்புருவாகனனுக்குக்கொடுத்துவிட்டுத் தெற்கே பொதிய மலைநோக்கிச்சென்று அகத்தியனவலஞ்செய்து தாமிரபருணியைக்கடந்து சமுத்திரதீரத்தையடைந்து இலங்கைக்குக் கடோற்கசனையனுப்பியது முதலியகதைகள் காணப்படும். அக்காலத்திற் பாண்டியர்கள் தாமிரபருணிக்குவெகுதூரம் வடக்கில்வசித்ததாகத் தெளிவாய்த்தெரிகிறது. ஆகவே அக்காலத்திற் பாண்டியர்கள் குமரியாற்றிற்குத் தெற்கில் வசித்தனரென்னுங்கதை பொய்யாகத்தானேயிருத்தல்வேண்டும்.

காற்பத்தொன்பதுதமிழ்நாடுகளைக் கடல்கொண்டது காலக்கிரமத்திலா, திடும்பிரவேசத்தாலா? முன்னியதானால் அக்காலத்துத் தமிழ் நூல்கள்முதலியன அதனாலழிந்துபோயினவென்று கொள்ளுதல் கூடாது. திடும்பிரவேசத்தாலென்றாற் பாண்டியவமிசமும் சங்கப் புலவர்களும் இரண்டுகடல்கோள்களுக்கும் தப்பியிருந்தனரென்று கொள்ளுதல் இயைபுடைத்தன்று. கூடன்மதுரை கபாடபுரமழிந்த பின்னருண்டானதென்றாற் குமரிக்குத் தெற்கிலிருந்த மதுரைக்குத் 'தென்மதுரை' யென்னும்பெயர் வழங்கியபொழுது எதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டது? களவியலுரைக்குமுந்தியநூல்களில் அதனைத் 'தென்மதுரை'யென்றாவது கூடன்மதுரையை 'வடமதுரை'யென்றாவது கூறப்பட்டிருக்கிறதா?

கடைச்சங்கம் 1850யாண்டு இருந்ததென்றுசொல்லப்படுகிறது. கடைச்சங்கத்து இறுதிக்காலம் கி. பி. 2-ம்நூற்றாண்டென்றுகொண்டால் அச்சங்கம் கி. மு. 17-ம் நூற்றாண்டில் துடங்கியிருத்தல்வேண்டும். மகாபாரதயுத்தம் நடந்தகாலம் வாயு, மத்வீய, விஷ்ணு, பாகவத, புராணங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடி கணக்கிட்டால், கி. மு. 15-ம் நூற்றாண்டாகும். விளந்தை கோபாலையரவர்கள் 'The chronology of Ancient India' என்னும் ஓர் புத்தகம் வெளியிட்டிருக்கின்றார். அது பல பண்டிதர்களாலும் நன்குமதிக்கப்படுகின்றது. ஐயரவர்கள் பலகாரணங்களை விரிவாய்க்காட்டிப் பாரதயுத்தகாலம் கி. மு. 12-ம் நூற்றாண்டென்று காட்டியிருக்கின்றார். எவ்வகையாய்ப் பார்த்தாலும் கடைச்சங்கத்துடங்கிப்பல நூற்றாண்டுகளுக்குப்பின்னர்ப்பாரதயுத்தம் நிகழ்ந்ததெனலமையும். முரஞ்சியூர் முடிகாகராயர் பாரதயுத்தகாலத்திருந்தவரென்றால் அவர் தலைச்சங்கப்புலவரா? கடைச்சங்கப்புலவரா?

நாற்பத்தொன்பதுதமிழ்நாட்டுக்கதையை ஏற்றுக்கொண்டால் இவற்றைப்போலின்னுமநேக அசம்பாவிதங்களுக்குப் பதில்கூறவேண்டிவரும். மேற்காட்டியவை புத்திமான்களுக்குப்போதுமென்றநினைத்து இம்மட்டிலிதை நிறுத்துகிறேன்.

கபாடபுரமிருந்ததென்பதற்காதாரம்வான்மீகிபகவானியற்றியுள்ள ராமாயணத்திற் காணப்படுகிறதென்று சிலர் எழுதியுள்ளார். அவர்கள் காட்டுவது கிஷ்கிந்தாகாண்டத்து 41-வது சருக்கத்திற் சுக்கிரீவன் சீதாபிராட்டியைத்தேடும்படி வானரர்களையனுப்பும்போது இன்ன இன்னவிடத்தில் தேடுங்களென்று விவரமாய்க்கூறுமிடத்துக்கண்ட பின்வரும் சுலோகமாம்:—

"தமிழகமெங்கும் தேடுக! தேடுகையில்
பாண்டியனின் கவாடம் வாயிலாம் மதுரை காண்பீர்!"

தாமிரபருணிநதியைக்கடந்துசெல்லுங்கள், "பின்னர், வானரர்காள்! சென்று பொன்மயமானதும் முத்துமணிகளாலலங்கரிக்கப்பெற்றதும் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதுமான பாண்டியராதுகவாடத்தை(கதவை)க்காண்பீர்கள்." —கதவென்று பொருள்படும்பதம் ராமாயணத்தில் 'கவாடம்' என்றிருக்கிறது. ராமாயணத்திற்குள்ள பலவியாக்கியானங்களுள் தீர்த்தீயத்தில்—"கவாடம்—பாண்டியனது நகரத்துவார்க் கதவு" என்று

எழுதப்பட்டிருக்கிறது; தில்லத்தில்—மூலத்தில் 'யுக்தம்' என்றிருக்கும் பதத்திற்கு "நகரத்தின் கோட்டைச்சுவரிற் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிற" என்பது பொருளென்று கண்டிருக்கிறது; கோவிந்தராஜீயத்தில் "கவாடம், இதனுலே நகரங் குறிக்கப்படுகிறது" என்று கண்டிருக்கிறது. இதனைத்தவறுபடப் பொருள்செய்து ராமாயணத்திற் கபாடபுரத்தைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்று கூறுகின்றனர். கதவொன்று காணப்படுமென்றால் எதனுடைய கதவென்னும் வினவெழும்; நகரத்தின்கதவென்பது அதற்கு விடையென்பதைக்காட்டக் கோவிந்தராஜர் மேற்கண்டவாறு எழுதினர். கவாடமென்னும் பதம் ஒரு நகரத்தின்பெயராயிருப்பின் அவ்வாறு தெளிவாயன்றே எழுதியிருப்பார். கவாடமென்னும் பதம் குறிக்கிறதென்றால் ஒருபொருள்வாயிலாய் மற்றொருபொருளைக்காட்டுகிறதென்றல்லவோ கொள்ளப்படும். கோட்டைக்கதவுகோட்டைக்குள் அடங்கிய நகரமொன்றுள்ளதென்று குறிப்பிக்காதோ? கவாடத்தைக் கபாடமெனத்திரித்துப் புரமென்னுஞ்சொல்லொன்றைச்சேர்த்துக் கபாடபுரமென்றபண்ணுதற்கு ராமாயணத்திலிடமிருக்கிறதென்றால் அது வியப்பாயிருக்கிறது.

மேற்கண்டவற்றையெல்லாம் நன்குகவனித்தாற் குமரிக்குத்தெற்கிற் சொற்பகாடு ஒருகாலத்திலிருந்ததென்றும், அதனை ஒருகாலத்திற் கடல்கொண்டதென்றும், அப்படியதனைக் கடல்கொள்வதற்குமுன்னராவது பின்னராவது பழையதமிழ்ப்புலவர்கள் அதனைத் தமிழ்நாடென்றுகொண்டதில்லையென்றும், கி. பி. 9-ம் அல்லது 10-ம் நூற்றாண்டிற் களவியலுரையெழுதிய ஊர்ப்பேர்தெரியாதவொருவர் கடல்கொண்டநாட்டைத் தமிழ்நாடெனநினைத்துத் தலையிடைச்சங்கங்களை அதில் தாபித்தாரென்றும், பிறகு அந்தக்கதை பல கூட்டையுந் தூரிபையுமடைந்து இப்பொழுதிருக்கும்நிலைமைக்குவந்திருக்கிறதென்றும் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. நக்கீரனுர்பெயரைக் களவியலுரைக்கேற்றியதனற் பலரும் மயங்க இடமாயிற்று.

ஆனால், தலையிடைச்சங்கங்களிருந்தனவல்லவோவென்றால் அவை அந்தப்பெயர்களுடன் கடல்கொண்டதாகச்சொல்லப்படுகிற மதுரை கபாடபுரங்களிலிருந்தனவென்று நினைக்க இடமில்லை. குமரிக்குவடகிற் பாண்டியர்களிருந்தவிடத்துப் பல நூற்றாண்டுகள் சங்கமிருந்துவந்ததெனத் தெரிகிறது. அதைக் கடைசியாயிருந்த சங்கப்புலவர்களும்

ஒரே சங்கமாகக்கொண்டனரென்றும், தலையிடைகடையென்று பிரிக்க வில்லையென்றும் நினைப்பதற்கு ஆதாரமிருக்கிறது. தலைச்சங்கப்புலவர்களென்றும் இடைச்சங்கப்புலவர்களென்றும் இப்போது கூறப்படுகிறவர்களாலியற்றப்பட்டசெய்யுள்களும் அந்தப்பிரிவினையே (கடைச்சங்ககாலத்தில் தொகுக்கப்பட்ட) அகநானூறு புறநானூறு முதலிய நூல்களிற் கிடைக்கின்றன. நெடுநாள் சங்கமிருந்ததென்றால் தலைக்காலத்திருந்த புலவர்களும் இடைக்காலத்திருந்தபுலவர்களும் கடைக்காலத்திருந்த புலவர்களுமென்று விவகரிப்பது அவசியமாயிருக்கலாம். அதற்காகச் சங்கத்தைத் தலை இடை கடையென்று மூன்றுகப்பிரித்தல் வேண்டியதேயில்லை.

(இன்னும்வரும்.)

பண்டித S. சுப்பிரமணியசாஸ்திரி,

தஞ்சை.

ஸ்ரீ:

பழமொழிமுதற்பாட்டும் சிலபிழைதிருத்தமும்.

இப்பொழுது மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்றும் பழமொழி மூலமுமுரையும் செந்தமிழ்ப்பிரசுரமாய் வெளியிடப்பெற்றுவருவதில் அதன் முதற்பாட்டுப் பிரதிகளிற் காணப்படாமையாற் கிடைத்த பொழுது எழுதிக்கொள்ளும்படி அதற்கு இடம்விட்டுப் பதிக்கப்பட்டிருப்பது செந்தமிழ்நேயர்பலர்க்குந் தெரிந்தவிஷயம். அப்பாட்டு,மஹாமஹோபாத்யாயர் ஸ்ரீ. உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் பழையநன்னூலுரையுண் மேற்கோளாகக்காட்டப்பட்டிருப்பதாய்ச்சொல்லத் தாம் தெரிந்ததாக ஸேதுஸமஸ்தானவித்வான் ஸ்ரீமத்-ரா. ராகவையங்காரவர்கள்சொல்ல நானறிந்து மிகுந்தசந்தோஷத்தையடைந்தேன். இவ்வாறு யானதையறிதற்குக் காரணபூதரான ஐயரவர்களுக்கும் ஐயங்காரவர்களுக்கும் நன்றியறிதலுடையனாய் என்மனப்பூர்வமானவந்தனத்தைச் செலுத்துகின்றேன்.

அப்பாட்டு, நன்னூலின்பழையவுரையுள், பொதுவியல் 67-ஆஞ் சூத்திரத்தினுரைமேற்கோளாகக்காட்டப்பட்டது. அதுவருமாறு:—

அரிதவித் தாசின் றுணர்ந்தவன் பாதம்
விரிகடல் சூழ்ந்த வியன்கண்மா ஞாலத்
தரியதனிற் கண்டுணர்ந்தா ரோக்கமே போலப்
பெரியதனுவி பெரிது. என்பதாம்.

இது பழமொழியின் முதற்பாட்டுரையொடுபொருந்திய சொற் றொடர்களுடையதாய்க் காணப்படுவதாற் பழமொழியின் முதற்பாட் டென்றே கொள்ளத்தக்கதாயுள்ளது. இதனுள், பெரியதனுவிபெரிது என்றது தேகபரிமாணமாத்மா என்னும் ஜைனமதக்கொள்கையைத் தழுவியுள்ளது.

முக்கியமான சிலபிழைதிருத்தங்கள்.

முதற்பாட்டுரையிற் கெடுத்தற்குரிய என்றிருப்பதைக் கெடுத்தற் கரிய எனவும், பேருடம்பினையுடையதாதலிற்பெரிதாயது என்றிருப்ப தைப் பேருடம்பினையுடையதனுவிபெரிதாயது எனவும், 5-ம்பக்கம் 30-ம்வரியில் உகூஉ-ஸ்ரீவொ என்றிருப்பதை உகூஉ-ஸ்ரீவாஃ எனவும், 7-ம்பக்கம் முதல்வரியிற் பழமொழி என்றிருப்பதைப் பழமொழி எனவும், 16-ம்பக்கம் 28-ம்வரியில் இத்திதக்க என்றிருப்பதை இழித் தக்க எனவும், 50-ம்பக்கம் 5-ம்வரியில் நீர்க்காலாகியஓடையை என் றிருப்பதை நீர்க்காலாகியஇ-விசேடத்தை எனவும்,20-ம்வரியில் தீமை முகமுரைக்கும் என்றிருப்பதைத் தீமைமனமுரைக்கும் எனவும், 55-ம் பக்கம் 28-ம்வரியில் யெரிக்க என்றிருப்பதை யெழிக்க எனவும், 99-ம் பக்கம் 14-ம்வரியில் ஒருகூறுகக்கொள்வதற்கும் என்றிருப்பதை ஒரு கூறுகக்கொண்டதற்கும் எனவும், 120-ம்பக்கம் 6-ம்வரியில் உலகு என்றிருப்பதை அரிது எனவும், 125-ம்பக்கம் 20-ம்வரியில் என்றது வேண்டும்பகைவரை என்றிருப்பதை என்றது பகைவரை எனவும், 128-ம்பக்கம் 32-ம்வரியில் ஊஉ என்றிருப்பதை ஊஉஓ எனவும் 135-ம்பக்கம் 13-ம்வரியில் விளங்கிளாய் என்றிருப்பதை விளங்கிழாய் எனவும் திருத்திக்கொள்க.

பத்திராதிபர்

பழமொழி.

பழமோழி என்பது பழைய நூல்களாகிய நாலடியார், நான்மணிக் கடிகை முதலிய பதினெண்கீழ்க்கணக்குக்களுள் ஒன்று. கணக்கு = நூல். இது நேரிசைவெண்பாவும் இன்னிசைவெண்பாவுமாக நானூறுவெண் பாக்களையுடையது; பண்டைக்காலப் பழமொழிகள் ஒவ்வொன்று பாக்கடோறும்வரலாற் பழமொழி என்னும் பெயர்த்தாயிற்று என்பர். "பண்டைப் பழமொழி நானூறும்" என்றுரைக்கும் பாட்டும் ஒன் றுண்டு. இதனை இயற்றினவர் ஆருகதராகிய முன்றுறையரையனார் என்பவர்.

வெண்பா.

பிண்டியி னீழற் பெருமா னடிவணங்கிப்
பண்டைப் பழமொழி நானூறும்---கொண்டினிதா
முன்றுறை மன்னவ னுன்கடியுஞ் செய்தமைத்த
இன்றுறை வெண்பா விவை.

இதன்கண் "பெருத்தது பெரிது" "கன்றுசாவப் பால்கறப்பாரா" என்பன முதலியனவாகப் பற்பலபழமொழிகள் வருகின்றன. பழ மொழி என்பதற்கு முன்னோர்வாக்கு என்னும்பொருளுங் கூறலாம். தென்மொழியில்வரும் பழமொழிகள்போல வடமொழியிலும் நூலுரைகளிலே ஆங்காங்குவரும் தண்டாபூபிகநியாயம், காகதாலீய நியாயம், சதிபதிநியாயம் முதலிய நியாயங்களையும் பழமொழி என்று சிலர் கூறுவர். நியாயம், ஜாப்பிரவாதம், உலோகவாதம் என்பன வற்றிற்கு வடநூலார்சிலர் பழமொழி என்னும் பொருளுங் கூறுவர்.

இதன்கண்வருங்கவிகளுள்ளே சிலபலகவிகளைப் பரிசீலனஞ் செய்தேம். பெரும்பாலுங் திருட்டாந்தம் என்னும் அணியே ஆங்காங்கு வருகின்றது. உவமை, வேற்றுப்பொருள்வைப்பு என்னும் அணி களுஞ் சிறுபான்மைவருகின்றன. திருட்டாந்தவணியை நச்சினார்க் கினியர் தொல்காப்பியத்திலே "வேறுபடவந்த உவமத்தோற்றம்" என்புழியமைப்பர்.

திருட்டாந்தவணி.

நண்பொன்றித் தம்மாலே நாட்டப்பட் டார்களைக்
கண்கண்ட குற்ற முளவெனினுங் காய்ந்திலார்
பண்கொண்ட நீஞ்சொற் பணைத்தோளா யாருளரோ
தங்கன்று சாக்கறப் பார்.

இங்கே "யாருளரோ தங்கன்றுசாக்கறப்பார்" என்பது திருட்டாந்தம். சாவக்கறப்பார் என்பது சாக்கறப்பார் என விகாரமாயிற்று. "சாவவென்மொழியிற்றுயிர்மெய்சாதலும்விதி" என்று நன்னூலாருங் கூறுவர். இஃது இன்னிசைவெண்பா.

உவமையணி.

மிக்குப் பெருகி மிகுபுனல் பாய்ந்தாலும்
உப்பொழிதல் செல்லா வொலிகடல்போன் —மிக்க
இனநல நன்குடைய வாயினு மென்றும்
மனநல மாகாவாங் கீழ்.

இங்கே "மிக்குப் பெருகி மிகுபுனல் பாய்ந்தாலும்—உப்பொழிதல் செல்லா வொலிகடல்போல்" என்பது உவமை. இது நேரிசைவெண்பா.

வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.

அங்கண் விசும்பி னகனிலாப் பாரிக்குந்
திங்களுந் தீங்குறுதல் காண்மோற்—பொங்கி
அறைப்பா யருவி யணிமலை நாட
உறற்பால யார்க்கு முறும்.

இங்கே "உறற்பால யார்க்கு முறும்" என்பது பொதுப்பொருள். இப்பொதுப்பொருளால் "திங்களுந் தீங்குறுதல்" என்னுஞ் சிறப்புப் பொருள் முடிக்கப்பட்டது. இதனை வேறணியாகக்கொள்வாருமுளர். நாலடியாரில்வரும் "அங்கண்விசும்பினகனிலாப்பாரிக்கும்" என்னும் அடிக்கும் இதன் முதலடிக்கும், மேலும் நாலடியாரில்வரும் "தம்மை யிகழ்வாரை" என்னுங் கவியின் இறுதியடியாகிய "உறற்பால யார்க்கு முறும்" என்னும் அடிக்கும் இதன் இறுதியடிக்கும் வேறுபாடில்லை. மகடூஉமுன்னிலைகளும், "அலைகடற்றண்சேர்ப்ப" "கடற்சேர்ப்ப" என் பனபோலவரும் முன்னிலைகளும் நாலடியாரில்வரும் முன்னிலைகள் போன்றிருக்கின்றன. இதுவும் நேரிசைவெண்பா.

ஆஅ மெனக்கெளி தென்றலக மாண்டவன்
மேஎந் தணையறியான் மிக்குநீர் பெய்திழந்தான்
தோஒ முடைய தொடங்குவார்க் கில்லையே
தாஅந் தரவாரா நோய்.

இங்கே "தோஒமுடைய தொடங்குவார்க்கில்லையே—தாஅந் தரவாரா நோய்" என்பது பொதுப்பொருள். இப்பொதுப்பொருளால் மாவலி தன்னுலகம் இழந்தான் என்னுஞ் சிறப்புப்பொருள் முடிக்கப் பட்டது. வேற்றுப்பொருள்வைப்பை வடனூலார் அர்த்தாந்தரநியாசம் என்பர்.

பெரும்பாலுந் திருட்டாந்தம் அணியலமத்து முடித்தலைக் கருதிப் பழமொழி என்னும் பெயரிட்டனரோ என்றும் எமக்கோர் ஐயப்பாடு தோன்றுகின்றது. திருட்ட + அந்தம் = திருட்டாந்தம். இது காணப் பட்டமுடிபு எனப் பொருள்படும். பழமொழிப்பொருளும் முன் னோரால் காணப்பட்ட முடிபுடைய பொருளாகும். உவமையணியுந் திருட்டாந்தவணியும் வேறன்று, வேற்றுப்பொருள்வைப்பின்கண் வைக்கும் பொதுப்பொருளும் பழமொழியாயே பெரும்பாலும் இருக்கும்.

இந்நூலின்கண்வரும் பழமொழி எனப்படுவனவற்றுள்ளும் பல அப்பொழுதைப்பழமொழிகள் என்றே கொள்ளற்பாலன. இப்பொழுது வழங்கும் பழமொழிகள்சிலவற்றை இறுதியிற்பெற்று இலகவகடை யில்முடியும் நூலும் ஒன்றுளது. அதன்பெயர் "பழமொழிவிளக்கம்"; தண்டலையார்சதகம் எனவும்படும். ஆக்கியோர் சாந்தலிங்கக்கவிராயர். இதன்கண், "கங்கைகயிலேமுழுகினாலும் பேய்ச்சுரைக்காய் நல்லசுரைக் காயாகாது" "காதவழிபேரில்லான் கழுதையோடொப்பன்" "பெற்ற தாய் பசித்திருக்கப் பிராமணபோசனஞ் செய்தல்" என்பன முதலியன வாகப் பல பழமொழிகள்வருகின்றன. சில காட்டுதும்.

பழமொழிவிளக்கம்.

சங்கையறப் படித்தாலுங் கேட்டாலும் பிறர்க்குறுதி தனைச்சொன் னாலும்
அங்கணுல னினிற்சிறியோர் தாமடங்கி நடந்ததெதி யடைய மாட்டார்
இங்களணி சடையாரே தண்டலையா ரேசொன்னேன் சிறிது காலம்
கங்கையிலே படிந்தாலும் பேய்ச்சுரைக்காய் நல்லசுரைக் காயா காதே.

ஓதரிய தண்டலையா ரடிபணிந்த நல்லவனென் றுலக மெல்லாம்
போதமிகப் பெயருடனே புகழ்படைத்து வாழ்பவனே புருட னல்லால்
ஈதலுட னிரக்கமின்றிப் பொன்காத்த பூதமென்ன விருந்தா லென்ன
காதவழி பேரில்லான் கழுதையோ டொப்பனெனக் கழற லாமே.

இப்பழமொழிவிளக்கம் நிற்க. இந்தப் பழமொழி என்னும் நூலிலே வருஞ் சொற்களும், சொற்றொடர்களும், கதைகளும், குறிப்புப் பொருள்களும் பெரும்பாலும் அரிதுணரற்பாலன. இங்கேவரும் புல்லம், அணல், புகா, ஈன் முதலிய சொற்கள் நிகண்டுநூல்களும், இலக்கியங்களும்நோக்கி உணரற்பாலன. கற்றடி சாக்கறப்பார் முதலியன இலக்கணநூல்கள்நோக்கி உணரற்பாலன. பலராமன்கதை,

இராவணன்கதை முதலியன பாரதராமாயணாதிகள் நோக்கி உணரற் பாலன. குறிப்புப்பொருள்களெல்லாம் பலநூல்கள் பரிசீலனஞ்செய்து உணரற்பாலன. புல்லம்-எருது. அணல்-மிடறு. புகா-சோறு. ஈன்-இவ்விடம். "ஈனோர்க்குரைப்பாம்" எனச் சீவகசிந்தாமணிகாரருங் கூறுவர். கற்றடி-கன்றினடி.

பழையநூலுரையாசிரியர் பலர் இப்பழமொழியிலிருந்து கவிகளுங் கவிப்பாகங்களுமாகத் தத்தம் உரைகளிலே பல உதாரணங்கள் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அவைகளைச் சீவகசிந்தாமணியுரை, சிலப்பதிகாரவுரைமுதலியனநோக்கியறிக.

இதற்குப் பழையவுரையும் ஒன்றுண்டு. அதனையுந் தழுவிக் கொண்டு குறிப்புரை ஒன்று இந்தச் செந்தமிழிலே பதினைந்காந் தொகுதிதொடங்கிப் பாகம்பாகமாகவருகின்றது. இக்குறிப்புரை வடமொழி தென்மொழி நூல்களுக்கு இணக்கமும், தருக்க இலக்கண நுணுக்கமும், பெருக்கமும், பழமொழிகளும், பிறவுமுடையது. அதனை நாமும் வாசித்துவருகின்றோம். அதன்கண் வான்மீகம், நீதிசாரம், குவலயாநந்தம் முதலியவாகச் சில வடமொழி உதாரணங்களும், சிந்தாமணி, கலித்தொகை, சிலப்பதிகாரம் முதலிய இலக்கியங்களும், நாலடியார் நான்மணிக்கடிகை முதலிய நீதிநூல்களுமாகப் பல தென் மொழி உதாரணங்களும் ஆங்காங்குக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. தொல் காப்பியச் சேனாவரையம், பரிமேலழகருரை முதலிய உரைச்சான்றுக ளும் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வுரை இலக்கியலக்கணங் கற்பவர்க ளுக்கும் நீதிகளைக் கற்பவர்களுக்கும் பெரிதும் பயன்கொடுக்கும்.

இதனை எழுதிப் பிரகடனஞ்செய்துவருவோர் செந்தமிழ்ப்பத்தி ராதிபர் ஸ்ரீமான். திரு. நாராயணையங்காரவர்கள். ஐயங்காரவர்கள் இவ்வாறான உரைகளையும், தமிழ்வளர்ச்சிக்குரிய வேறுவிடயங்களையும் எழுதிப் பிரகடனஞ்செய்தல் செந்தமிழ்வளர்ச்சிக்குரியதேயாம். இறை வனும் அருள்புரிக.

இங்ஙனம்,

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை.

சுன்னாகம்.

கோகழி விளக்கம்.

புண்ணியபூமியாகிய நம் பரதகண்டத்திற் சைவமுதலிய வைதிகசமயங்கள் குன்றிச் சமண் பௌத்தமுதலிய புறச்சமயங்கள் மலிந்து தலையெடுத்தோங்குங்காலத்துத் திருவவதாரஞ்செய்து அங்ஙனம் குன்றிய சைவமுதலிய வைதிகசமயங்களை நிலைநிறுத்தினவர்களில், நம் ஸ்ரீ மணிவாசகப்பெருந்தகையாரு மொருவர். இப் பெருமானை, இறைவன் "மதுரைமாநகரிற் குதிரைமாறியும், விண்பொரு முடிமிசை மண்பொறை சுமந்தும், நீற்றெழின் மேனியின் மாற்றடி பட்டும்" தொண்டராகக்கொண்டமை யாவரு மறிந்ததொன்றேபாம். இப்பெருமான் வைதிகசைவராகிய யாமெல்லாம் இறைவன் அடிப்புணையைச்சேர்ந்து பிறவிப் பெருங்கடல்நீந்தி உய்யும்வண்ணம் திருவாசகம், திருக்கோவையார் என்னும் அரும்பெருநூல்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். இந்நூல்களின் அருமைபெருமைகளை நம் தமிழுலகம் நன்கறியுமாகலான் இவைகளைச் சிறப்பித்துக் கூறுதல் மிகையென விடுத்தேன்.

அவற்றுள், திருவாசகமென்னும் அரும்பெருநூலின் முதற்கண்ணுள்ள திருவகவலின்கண் ஒரு தொடர்மொழிக்கு அறிஞர்பலரும் பற்பலவிதமாகப் பொருள்கூறுகின்றனர். அதன் உண்மைப் பொருளைக் காணவேண்டுமென்னும் ஆசை எளியேனையும் பிடர்பிடித்துந்த, அதன்வயப்பட்டு என் அறிவின்சிறுமையையும், அந்நூலின்பெருமையையும் ஓராது, யானும் இதனை மேற்கொள்வேனுயினேன். இதனை யான் மேற்கோடல்,ஒரு நரி தன்வாலளவுகொண்டு கடலின் ஆழத்தைக் கண்டுப்பேனெனக் கழறுவதையொத்து ஆன்றோர்பலர்க்கும் விடாநகைப்பைவிளக்குமென்பது அடியேன் துணிபு. இதுநிற்க.

அத்தொடர்மொழிதான் யாதோவென்னில், "கோகழி யாண்ட குருமணிதன் றாள்வாழ்க" என்பதேயாம். இத்தொடர்மொழிக்கு அறிஞர்பலரும் உரைக்கும் உரையுள் ஒருசாரார்,

கோகழி—திருவாவடுதுறையின்கண்ணே, ஆண்ட—(திருவடி சூட்டித்தீட்சைசெய்து) அடிமைகொண்ட, குருமணிதன்—பரமாசாரியனுடைய, தாள்வாழ்க—திருவடிவாழ்க, எனவும், மற்றிருசாரார்,

கோகழி—பெரிய (திருப்பெருந்) துறையிடத்து, ஆண்ட—(திருவடிசூட்டித்தீட்சைசெய்து). அடிமைகொண்ட, குருமணிதன்—பரமாசாரியனுடைய, தாள்வாழ்க—திருவடிவாழ்க, எனவும், பொருள்கூறுகின்றனர். இவ்விருசாராருள் முன்னியோரை இத்தொடர்மொழிக்குத் திருவாவடுதுறையைப் பொருளாகக்கோடற்கேதுவெண்ணியென வினவின் "கோகழி" என்பது வேறோர்தானத்தையும் வரைந்துசுட்டாது, திருவாவடுதுறையையே வரைந்துசுட்டல்வேண்டும்; ஏனெனின் கோ வென்பது பசுத்தன்மை; கழி யென்பது கழிந்தவிடமாம்; ஆதலால் அம்பிகைக்குப் பசுத்தன்மைநீங்கிய இடமாகிய அதனையே சுட்டவேண்டுமென விடையிறுக்கின்றனர். இனி, மற்றிருசாராரை வினவின், அவர், அப்பெருமானோடு ஓர்இயைபுமில்லாத திருவாவடுதுறையை இத்தொடர்மொழிக்குப் பொருளாகக் கோடல் சிறிதும் ஏலாதாம்; ஏனெனில் ஸ்ரீ மணிவாசகப்பெருந்தகையை இறைவன் ஆட்கொண்டமுதற்றலம் திருப்பெருந்துறையாகலான், அத்தொடர்மொழி அதனையே வரைந்துசுட்டல்வேண்டும்; வேறொன்றை வரைந்துசுட்டுதல் பொருத்தமின்றுமென்கின்றனர். இவ்விருவர்கூற்றுள், முன்னியோர்கூற்று, பெயரொற்றுமையொன்றையேகொண்டு பொருள்கொள்ளுவதாகப் புலனுகின்றது. இத்தொடர்மொழியைத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய நம்பெருந்தகையாரொடு யாதோரியையும் நன்குபுலப்படுமாறின்றுமென்க. பின்னியோர்கூற்று, அப்பெருமானை ஆட்கொண்டமுதற்றலம் திருப்பெருந்துறையாதலான், அவ்வியைபுபற்றிக்கூறுவதாகப் புலனுகின்றது. அஃதொருவாறு பொருத்தமாகக் காணப்படினும் இத்தொடர்மொழி இவர்கூறும் பொருளேபயந்து நிற்கின்றதா? இன்றா? என்பதைப்பற்றியாய்த லொருதலையாமாகலானதனைப்பற்றிச் சிறிதாராய்வாம்.

கோ என்னு மோரெழுத்தொருமொழி பலபொருளுணர்த்துமாயினும், இவர்கூறுஞ் சிறுமைக் கெதிர்மறையாகிய பெருமையென்னும் பண்புணர்த்திவருவதாக யாண்டும்புலப்படவில்லை. அச்சொல்

பாவைவழக்கினும், புலனெறிவழக்கினும், தலைமைப்பண்புணர்த்தி வருவதாகப் புலப்படுகின்றது. இப்பண்புபற்றியே 'பெருங்கோப் பெண்டு' 'கோப்பெருஞ்சோழன்' 'கோநகரி' முதலிய சொற்கள் எழுந்தனவென்க. இனி, கழியென்பதற்கு "கழியென்ப மிகுதி காயல் கானலுப் பளமென்றுரும்" என்று காணப்படுகின்றனவேயன்றி, துறையென்னும்பொருள் காணப்படவில்லை. இனி, இவர் 'கழி' யென்பது ஆகுபெயராய்த் துறையையுணர்த்திற்றென்று கூறுவாராயின், வடமொழிநிகண்டுகளினும், தமிழ்நிகண்டுகளினும், ஆகுபெயர்களையெல்லாம் இயற்பெயர்போல ஆசிரியர்கள் எடுத்தோதியிருத்தலான் இதனையும் எடுத்தோதியிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமோதாமையான் ஆகுபெயரெனக்கோடலு மேலாதென்க. இனி, இவராகுபெயர்களையெல்லாம் நிகண்டுகளில் எடுத்தோதவேண்டுவது நியமமின்று, ஆதலான், "கழி"யென்ப தாகுபெயராய்த் துறையையே உணர்த்திற்றென்றுகோடுமென்பாயின், இத்தொடர்மொழியைத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய போதவூர்மேவிய வாதவூரடிகள் இவர் கூறியாங்குக் 'கோகழியே' திருப்பெருந்துறையென்று கொண்டனரா? கோகழிவேறு, திருப்பெருந்துறைவேறு, என்று கொண்டனரா? என்று நோக்குவாமாயின் 'பண்டாயநான்மறை' என்னுந் திருப்பதிகத்துள்,

> "நண்ணிப் பெருந்துறையை நம்மிடர்கள் போயகல
> வெண்ணி யெழுகோ கழிக்காசைப்—பண்ணின்
> மொழியாளோ டுத்தர கோசமங்கை மன்னிக்
> கழியா திருந்தவனைக் காண்"

என்னுந்திருப்பாட்டில், திருப்பெருந்துறை வேறு; கோகழி வேறு; எனக்கொண்டிருப்பது,—இத்திருப்பாட்டினை "உத்தரகோசமங்கை மன்னியிருந்தானை, கோகழிக்காசை நம்மிடர்கள் போயகல, பெருந்துறையை நண்ணிக்காண்" எனக் கொண்டுகூட்டின் வெள்ளிடைவிலங்கலாமென்க. இதனும் கழி யென்பது ஆகுபெயராய்த் துறையை உணர்த்திற்றென்ப தொருசிறிதும் பொருத்தமில் கூற்றேயாமென்க.

இனி, இத்தொடர்மொழிக்கு வேறுநூல்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு பொருள்காணுது, நம்பெருந்தகையார் திருவாக்கைக்கொண்டே பொருள்காண்டல் மிக்கவலியுடைத்தாமாகலின், அதனைக்கொண்டே

அத்தொடர்மொழிப்பொருளை நிறுவுகின்றேன். நம் பெருந்தகையார் சிரியதிருக்கோவையாரில்,

"சங்கந்தருமுத்தியாம்பெறவான்கழிதான்கெழுமிப்
பொங்கும்புனற்கங்கைதாங்கிப்பொலிகலிப்பாறுலவு
துங்கமலிதலையேந்தலினேந்திழைதொல்லைப்பன்மா
வங்கமலிகலிநீர்தில்லைவானவனேர்வருமே"

என்னுந்திருப்பாட்டில் 'கோகழி' யென்பதனையே 'வான்கழி' யெனக் கூறியிருப்பதாகப்புலனுகின்றது. அத்திருப்பாட்டிற் குரை கண்ட நல்லறிவுடைய தொல்பேராசிரியராகய பேராசிரியர், இப்பகுதிக்கு இருவிதமாகப் பொருள்கண்டிருக்கின்றனர். யாங்ஙனமெனின், வான்கழி தான்கெழுமி—ஆகாயத்தைக்கடந்துநின்ற தான் ஒரு வடிவு கொண்டுபொருந்தியெனக்கொண்டு வான்கழியென்பது சிவலோகமெனினும்பொருந்துமென்று அமைதிகூறலின், தான் கெழுமி யென்பதற்கு அச்சிவலோகத்துத் தானெரு வடிவுகொண்டு அதனிடத்துப்பொருந்தியெனவும் பொருளகோடலாசிரியர்துணிபாமென்க. கோ வென்பது ஆகாயத்தின் பரியாயப்பெயராகலான் 'வான்கழி' யென்பதனையே நம்பெருந்தகையார் 'கோகழி' எனக் கூறினரென்க. பேராசிரியர் 'வான்கழி' யென்பதற்குச் சிவலோகமெனப் பொருள் கோடலின், கோகழியாண்ட குருமணிதன் றாள்வாழ்க" என்பதற்கும் சிவலோகத்தையாண்ட பரமாசாரியன் திருவடிவாழ்க எனப் பொருள் கோடலே பொருத்தமுடைத்தாம் என்க. அன்றியும், நம்பெருந்தகையார் 'செல்வர் சிவபுரத்துள்ளார்' என்றும், 'சிட்டனே சிவலோகனே' என்றும், "சிவலோகநாதனே வரக்கூவாய் குயிலே" என்றும் கூறியதனை உம் இதனை வலியுறுத்துமென்க. இங்ஙனம் பரியாயப்பெயராற் கூறுதல் பண்டையார்வழக்காமென்பது, அத்தினபுரியைக் "குருநிக்கோட்டுக் குஞ்சரநகரம்" என்றும், விளம்பழத்திற்கு வரும் யானைநோயினைத் "தூம்புடைத்துளக்கைவேழம்" என்றும் கூறியிருத்தலான் இனிதுபுலனுமென்க.

கந்தசாமியார்,
உபாத்தியாயர்,
தமிழ்ச்சங்கக்கலாசாலை,
மதுரை.

பாண்டியன்மாகீர்த்தி.

தொல்காப்பியத்திற்குப் பனம்பாரனரியற்றியுள்ள சிறப்புப்பாயிரத்தினிடையில் "நிலந்தரு திருவிற் பாண்டிய னவையத்து" எனக் கண்டிருக்கிறது. இதனால் 'நிலந்தருதிருவிற்பாண்டியன்' என்னும் இயற்பெயருடையாரினர் தென்னவனது அவைக்கண்ணே தொல்காப்பியம் அரங்கேற்றப்பட்டதென்பது வெளிப்படை. ஆயினும் அதற்கு முதன்முதலில் உரையெழுதிய இளம்பூரணவடிகள் "மாற்றரு ராதுநிலத்தினைத் தன்கீழ்வாழ்வார்க்குக் கொண்டுகொடுக்கும் போர்த்திருவினையுடைய பாண்டியன்மாகீர்த்தியதவைக்கண்ணே" எனவரைந்துள்ளார். இவரதகருத்துப்படி அப்பாண்டியனது இயற்பெயர் 'மாகீர்த்தி' யென்பதாயிற்று. அங்ஙனமன்றெனின் அவர் 'நிலந்தருதிருவின்' என்பதனைப் பாண்டியன்பெயருக்கு அடைமொழியாகக் கொள்ளச் சிறிது மிடமில்லையென்பது. அன்றியும் முற்காலத்துப் பாண்டியர்களின் இயற்பெயர்களெல்லாம் பழமையான தமிழ்நூல்களிலே தமிழ்ச்சொற்களாகவே வழங்கப்பெற்றிருக்க, அவனொருவனுக்கு மட்டிலும், 'மாகீர்த்தி' யென்னும் பெயரை அவ்வுரையாசிரியர் ஏனே கொண்டனரென்பது இதுகாறும் யாருக்கும் விளங்கப்பெற்றிலது. இவ்வுரையை எழுதும்போது அவரது மனக்கண்முன்னர் "நல்வேள்வித் துறைபோகிய - தொல்லாணை நல்லாசிரியர் - புணர்கூட்டுண்ட புகழ்சால் சிறப்பி - னிலந்தரு திருவி னெடியோன் போல-வியப்புஞ் சால்புஞ் செம்மை சான்றோர்-பலர்வாய்ப் புகரு சிறப்பிற் றோன்றி" என்ற அடிகள் நிற்கப்பெற்றிருப்பின் அவருக்கு இங்ஙனம் உரைகூறத்தோன்றியிராது. அவ்வடிகளோ பாண்டியன்நெடுஞ்செழியனை மாங்குடிமருதனர்பாடிய மதுரைக்காஞ்சியிலுள்ளன. அவற்றைப் பிறருரையினுதவியின்றி உற்றுப்பார்க்கு மாராய்ச்சிவல்லோருக்குத் தொல்காப்பியத்தைப் புலப்படுத்திய புகழ்சால்சிறப்பின் (எனின் மாகீர்த்தியனை) நிலந்தருதிருவிற்பாண்டியனையே அவை குறிக்கின்றனவென்று தெற்றெனவிளங்கும். ஆங்குப் பாண்டியனென்னுது 'நெடியோன்' என்ற தென்னையெனின், "மாவிஷ்ணோ: வ்யபிவேதிஃ"—நெடியோனல்லன் கிருபதியாகான்—என்னும் பண்டையவழக்குப் பற்றிப் பாண்டியனும் நெடியோனதகுதேயாவனெனக் கொள்ளவும் திருவென்னுஞ்சொல்லுக்கையையவும் அது வரப்பெற்றதென்க.

இதனை, "மாயோன் மேய மன்பெருஞ் சிறப்பிற்-றூவா வியூப்புகழ்ப் பூவை நிலையும்" என்னும் வெட்சிக்கரந்தையிற்கூறிய சூத்திரத் தானு முணர்க. இனி நெடியோனென்பது பெரியோனெனப் பொது வாய்ப் பொருள்பெற்று அடையேற்றபின்னர்ப் பாண்டியனைக் குறித்ததெனினு மமையும். "எங்கோ வாழிய.....முந்நீர் விழவி னெடியோ-னன்னீர்ப் பஃறுளி மணலினும் பலவே." என்று புறநானூற்றில் நெட்டிமையார் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப்பெருவழுதியைப்பாடிய ஒன்பதாம்பாட்டில் வேலிலவடிம்பலம்பநின்ற பாண்டியனை 'நெடியோன்' என்று கூறியதும் உணரற்பாலது. ஆகவே 'நிலந்தருதிரு விற்பாண்டியன்' என்பதே அவனது இயற்பெயராமென்பது பெறப் பட்டது.

இளம்பூரணவடிகளுக்குப் பிற்காலத்து கி. பி. ஒன்பதாம்நூற் றாண்டிலோ பத்தாம்நூற்றாண்டிலோ களவியலுக்குரையெழுதிய யாரோவொருவர், அதன் முப்பத்தைந்தாஞ்சூத்திரத்து உரையை விரிக்கும்போது, "தேவரும் அசுரரும் அமர்செய்தகாலத்துத் தேவர் கனையும் அசுரர்களையும் ஒருவீர் ஒருவீர் மிக்காரை ஒருப்பல்யானெனப் பாண்டியன் 'மாகீர்த்தி' சான்றுசெய்வித்ததுபோல்" என ஓர் கதைகூறுமுகத்தானே 'மாகீர்த்தி'யென்பதனைப் பாண்டியனது இயற்பெயரெனத் திரிபுபடவுணர்த்தினர். அக்களவியலுரை நக்கீரனுரைத்ததென மயங்கி அடியார்க்குநல்லார், தமது சிலப்பதிகாரவுரைப்பாயிரத்தில் "இரண்டாம் ஊழியதாகிய கபாடபுரத்தின் இடைச்சங்கத்துத் தொல்காப்பியம்புலப்படுத்திய மாகீர்த்தியாகிய நிலந்தருதிருவிற்பாண்டியனவைக்களத்து" என்றும், வேனிற்காதையுரைத்தொடக்கத்தில் "நாலாயிரத்துநானூற்றுநாற்பதிற்றியாண்டு (தலைச்சங்கம்) இரீயினர் காய்சினவழுதிமுதற் கடுங்கோனீறுயுள்ளார் எண்பத்தொன்பதின்மர்; அவருட் கவியரங்கேறினர் எழுவர் பாண்டியருள் ஒருவன் சயமாகீர்த்தியனுகிய நிலந்தருதிருவிற்பாண்டியன் தொல்காப்பியம் புலப்படுத்து இரீயினன்" என்றும், ஓரிடத்து மாகீர்த்தியு மிடைச்சங்கமுமெனின் மற்றோரிடத்துச் சயமாகீர்த்தியனும் தலைச்சங்கமுமென ஒருவனையேபற்றி முன்னுக்குப்பின் பிறழ்ந்தும் கூட்டியும் எழுதியுள்ளார். ஆயினும் அவர் 'மாகீர்த்தியான' 'சயமாகீர்த்தியான' என்னுஞ்சொற்களைப் பாண்டியனது இயற்பெயருக்கு

அடைமொழிகளாகக் கொடுத்திருக்கின்றமையின், பனம்பாரனாரது கொள்கைக்கு அதுபற்றியமட்டில் அவர் மாறுபடக்கூறினரென் பதற்கில்லை. மாங்குடிமருதனாரதுநோக்கமும் இதனையொத்திருப் பது உற்றுணர்ற்பாலது. களவியலுரையென்பது இளம்பூரணவடிக ளியற்றியதென இக்காலத்துச் சிலர் கருதுவாராயினர். குமரியாற் றிற்குத்தெற்கில் (தமிழ்நாடல்லாத) பிறநாடிருந்து கடல்கொள்ளப் பட்டதெனக்கூறிய இளம்பூரணவடிகளும், ஆங்குத் தலையிடைச் சங் கத்துத் தென்மதுரைகபாடபுரங்களிருந்த தமிழ்நாடு கடல்கொள்ளப் பட்டதெனக்கூறிய களவியலுரைகாரரும் ஒருவரெனக்கருதுவது எவ்வாற்றானுமமையாதென்க.

இதுநிற்க, நச்சினார்க்கினியர் "மாற்றரது நிலத்தைக்கொள்ளும் போர்த்திருவினையுடைய பாண்டியன் மாகீர்த்தியவையின்கண்ணே" என்னுமிடத்து 'மாகீர்த்தி' யென்பதனை இயற்பெயராக்கொண்டது மன்றி 'அரிறப' என்பதனை விரித்தரைக்குமிடத்து அப்பெயரிய பாண்டியனுக்கு இருபத்தாலாயிரம் யாண்டு ஆயுளுங் கற்பித்துள் ளார்! அதனையும் மெய்யாகக்கொள்ளின், களவியலுரைகாரது கற்பனைப்படி தலையிடைகடைச்சங்கமொன்றனுக்கு (4440+3700+ 1850=) 9990 வருஷங்களாக அவனது காலத்திலேயே இரண்டு மூன்று தலையிடைகடைச்சங்கங்கள் வேண்டப்படுமெனவே அஃது ஒருசிறிதும் பொருந்தாதாம். இனி இளம்பூரணவடிகள்காட்டிய வழியில் நச்சினார்க்கினியர்போற்சென்றுள்ள சிவஞானமுனிவரையும் அரசஞ்சண்முகனாரையும்பற்றிக் கூறுதற்கு யாதுமிலது.

ஆகவே'மாகீர்த்தி'என்னும்பெயர் பின்னோர்வழக்கில் வழிபிறழ்ந் தவந்ததெனவும், தொன்றுதொட்டுப்பயின்றுவந்தபெயர் 'நிலந்தரு திருவிற்பாண்டியன்' என்பதேயாமெனவும் நாட்டப்பட்டதென்க.

பண்டித, S. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி.

தஞ்சை.

பகு:

மூ ம் மூ ர ச ம்.

நம் பழைய தமிழரசர்கள் இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் உறுதி யெனக்கொண்டுகடைப்பிடித்து,ஊக்கத்துடன்செய்துவந்த அறங்கள் மூன்றும். அவை கண்ணோடாதுமுறைசெய்தல், வரையாதளித் தல், கதித்தெழுந்துவேறல் என்பனவாம். இப் பிற்கூறியவேறலும் அறமாமோவெனின், ஆம்; என்னை? 'வருதார்தாங்கி' என்னும் புறப்பாட்டில்(62) 'அறத்தின் மண்டிய மறப்போர் வேந்தர்' என்ற விடத்து 'அறத்தினமண்டுதலாவது படைபட்டபின் பெயராது சென்று, இருவேந்தரும் பொருதல்' என்று அதன் உரையாசிரியர் கூறுமாற்றான் அறிக. அம் மூன்று அறங்களும் அக்கால அரசரது மனத்திற் பசுமரத்தாணிபோலப் பதிந்திருந்தனவென்பதற்குப் பலப் பலசான்றுகள் காணலாம்.

தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் தன்னைச் சோணும் சோழனும் இகழ்ந்ததைக் கேட்டபோது,

"பலமணி யிரட்டும் பாவடிப் பணைத்தாள்
நெடுநல் யானையும் தேரும் மாவும்
படையமை மறவரும் உடையம் யாமென்
றுறுதுப் பஞ்சா துடல்சினஞ் செருக்கிச்
சிறுசொற் சொல்லிய சினங்கெழு வேந்தரை
அருஞ்சமம் சிதையத் தாக்கி மூசமொ
டொருங்ககப் படேஎ ஞயிற் பொருந்திய
என்னிழல் வாழ்நர் சென்னிழற் காணுது
கொடியனெம் மிறையெனக் கண்ணீர் பாப்பிக்
குடிபழி தூற்றங் கோலே ஞங்க!
* * * *
புரப்போர் புன்கண் கூர
இரப்போர்க் கீயா இன்மையா னுறவே" (புறம்-72.)

என்று வஞ்சினங்கூறினன்

இக் கூற்றினின்றும் 'சினங்கெழுவேந்தரை அருஞ்சமம் சிதையத் தாக்கி மூரசமொடு ஒருங்ககப்படேஎஞயின்' என்றதனால் அவனது மறக்கூறுபாடும், 'என்னிழல்வாழ்நர் சென்னிழற்காணுது கொடிய

னெம்மிறையெனக் கண்ணீர்பரப்பிக் குடிபழிதூற்றுங் கோலே ஞுக' என்றதனால் அவனது முறைதிறம்பாமையும், 'புரப்போர் புன்கண்கூர, இரப்போர்க் கீயா இன்மையா னுறவே' என்றதனால் அவனது கொடைக்கடனிறுத்தலும் வெள்ளிடைவிலங்கல்போல் விளங்கிக்கிடப்பன.

சோழன் நலங்கிள்ளிசேட்சென்னி என்பான், தன்தாயத்தானை நெடுங்கிள்ளிமேற்கோபித்து வஞ்சினம்மொழியும்போது,

"மெல்ல வந்தென் நல்லடி பொருந்தி
யீயென இரக்குவ ராயிற் சீருடை
முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்சம்
இன்னுயி ராயினும் கொடுக்குவ னிங்கிலத்
தாற்ற லுடையோர் ஆற்றல் போற்றுதென்
உள்ளம் எள்ளிய மடவோன் தெள்ளிதிற்
றுஞ்சுபுலி யிடறிய சிதடன்போல
உயர்தனன் பெயர்தலோ அரிதே மைந்துடைக்
கழைதின் யானைக் காலகப் பட்ட
வன்றிணி நீண்முளை போலச் சென்றவன்
வருந்தப் பொரேஎ னுயிற் பொருந்திய
தீதில் நெஞ்சத்துக் காதல் கொள்ளாப்
பல்லிருங் கூந்தன் மகளிர்
ஒல்லா முயக்கிடைக் குழைகவென் தாரே" (புறம்-73.)

என்று மொழிந்தனன். இதனின்றும் அவனது அருங்கொடையும், பெருந்திறலும், நெறியிற்பிறழாக் கடைப்பிடியும் அதன் விளைவாய முறைபிறழாமையும் விளங்குவனவாம். இவ்வாறே ஒல்லூர்தந்த பூதப்பாண்டியன் தன்பகைவனான சோழன்மேற் பகைத்தபோது,

"என்னெஞ் பொருதும் என்ப வவரை
ஆமர் அலறத் தாக்கித் தேரோ
டவர்ப்புறங் காணே னுயிற் சிறந்த
பேரமர் உண்கண் இவளினும் பிரிக
அறனிலை திரியா அன்பின் அவையத்துத்
திறனில் ஒருவனை நாட்டி முறைதிரிந்த
மெலிகோல் செய்தே னுகுக—
* * *
மன்பதை காக்கும் நீள்குடிச் சிறந்த

தென்புலக் காவலின் ஓரீஇப் பிறர்
வன்புலங் காவல் மாறியான் பிறக்கே" (புறம்-71.)

என்று வஞ்சினம் மொழிந்தனன். இம்மொழியினின்றும் மேற் சொல்லிய மூன்றறங்களும் அரசர்க்குத் தலைமைபெற்றன என்பது புலனும்.

அக்கால அரசரியன்றிப் புலவர்களும் வேந்தருக்கு அம் மூன்றறங்களுமே சிறப்புடையனவென்று எடுத்துக்காட்டாநிற்பர். முதலாவது முறைசெய்தலைப்பற்றி வற்புறுத்தும்போது, நரிவெரூஉத்தலையார் என்றபுலவர், சேரமான் கருவூரேறிய ஒள்வாட்கோப்பெருஞ் சேரலிரும்பொறையை விளித்துப்பாடும்போது,—'அருளும் அன்பும் நீக்கி நீங்கா, நிரயங் கொள்பவரோ டொன்றாது காவல், குழவி கொள்பவரின் ஓம்புமதி' (புறம்-5) என்றும், காரிகிழார் என்றபுலவர், பாண்டியன்பல்யாகசாலைமுதுகுடுமிப்பெருவழுதியைவிளித்துப்பாடும் போது,—'விரிசீர்த், தெரிகோல் ஞமன் போல ஒருதிறம், பற்ற லிலியரோ' (புறம்-6) என்றும், பிசிராந்தையார் அறிவுடை நம்பியைநோக்கி,

"அறிவுடை வேந்தன் செறியறிந்து கொளினே
கோடி யாத்த நாடுபெரிது நந்தும்
மெல்லியன் சிறிய னெனினை வைகலும்
வரிசை யறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு
பரிவுதப வெடுக்கும் பிண்டம் நச்சின்
யானை புக்க புலம் போலத்
தானும் உண்ணுன் உலகமுங் கெடுமே" (புறம்-184)

என்றும், வெள்ளைக்குடிநாகனார், தமது நிலங்களுக்கு இறைசெலுத்த மாட்டாமற்போனபோது குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை நோக்கி,

"அறம்புரிந்தன்ன செங்கோல் நாட்டத்து
முறைவேண்டு பொழுதிற் பதனெளி யோரீண்
டுறைவேண்டு பொழுதிற் பெயல்பெற லரிதே"

என்றும்,

"நொதுமலாளர் பொதுமொழி கொள்ளாது
பகைபுறந் தருநர் பாரமோம்பிக்
குடிபுறந் தருகுவை யாயினின்
அடிபுறந் தருகுவர் அடங்கா தோரே" (புறம்-35)

என்றும் கூறுவதினின்றும் அதனை அறிந்துகொள்ளலாம்.

கொடைக்கடனைப்பற்றி, உறையூர் முதுகண்ணன்சாத்தனர், சோழன் நலங்கிள்ளிசேட்சென்னியைநோக்கி,

"வல்லா ராயினும் வல்லு ராயினும்
வருந்தி வந்தோர் மருங்கு நோக்கி
யருள வல்லை யாகுமதி—அருளிலர்
கொடாமை வல்லர் ஆகுக
கெடாத துப்பினின் பகையெதிர்ந் தோரே" (புறம்-27.)

என்றும்,

"அறனும் பொருளும் இன்பமும் மூன்றும்
ஆற்றும் பெருமநின் செல்வம்
ஆற்ற மைந்திற் போற்ற மையே" (புறம்-28.)

என்றும் கூறி, 'அறஞ்செய்யாதானே அறஞ்செய்கவென' வற்புறுத்தினர்.

ஆவூர் மூலங்கிழார், பாண்டியன் இலவந்திகைத்துஞ்சிய நன்மாறன் பரிசில்கேட்டித்தபோது,

"ஒல்லுவ தொல்லும் என்றலும் யாவர்க்கும்
ஒல்லா தில்லென மறுத்தலு மிரண்டும்
ஆள்வினை மருங்கிற் கேண்மைப் பாலே
ஒல்லா தொல்லும் என்றலும் ஒல்லுவ
தில்லென மறுத்தலும் இரண்டும் வல்லே
இரப்போர் வாட்டல் அன்றியும் புரப்போர்
புகழ்குறை படூஉம் வாயில் அத்தை
அனேத்தா கியரினி இதுவே" (புறம்-196.)

என்று உளையக்கூறி இடித்தனர்.

இனி வீரத்தைப்பற்றிக் கூறும்பொழுது மதுரைக் கணக்காயனர்மகனர் நக்கீரனர், நன்மாறனைநோக்கி,

"கூற்றெரித் தீயே மாற்றருஞ் சிற்றம்
வலியொத் தீயே வாலி யோனே
புகழொத் தீயே இகழுந ருகனே
முருகொத் தீயே முன்னியதுமுடித்தலின்" (புறம்-56.)

என்றும், குமட்டூர்க்கண்ணனர், நெடுஞ்சேரலாதனைப் பாடுங்கால்,

"அரிமான் வழங்குஞ் சாரற் பிறமான்
தோடுகொள் இனநிரை நெஞ்சதிர்ந் தாங்கு
மூசுமுழங்கு நெடுநகர் அசுதியி லீயாது
மாதிரம் பனிக்கும் மறம்வீங்கு பல்புகழ்
கேட்டற் கினிது"

என்றும், மாரோக்கத்துநப்பசலையார், ஞாளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளி வளவன் இறந்தபோது,

"செற்றன் ருயினும் செயிர்த்தன் ருயினும்
உற்றன் ருயினும் உய்வின்று மாதோ
பாடுநர் போலக் கைதொழு தேத்தி
இரந்தன் ருகல் வேண்டும் பொலந்தார்
மண்டமர் கடக்குந் தானைத்
திண்டேர் வளவற் கொண்ட கூற்றே" (புறம் 226.)

என்றும் பாடி, அவ்வீரத்தைச் சிறப்பிப்பர்.

இவ்வாறு புறத்திணைத்துறையிலேயன்றி அகத்திணைத்துறையி லும் நெறிமுறையின்வழீ இயினரை,

"அரிவை, புனல்தரு பசுங்காய் தின்றதன் தப்பற்
கொன்பதிற் றிருன்பது களிற்றெ டவணிறை
பொன்செய் பாவை கொடுப்பவும் கொள்ளான்
பெண்கொலை புரிந்த நன்னன் போல
வரையா நிரையத்துச் செலீயர்" (குறுந்-292,)

என்று, பரணரும், கொடையைப்பற்றிப் பிரிவச்சங்கூறும் தலைமகன் கூற்றாக, 'நிற்றுறந் தமைகுவெ னுயி னெற்றுறந், திரவலர் வாரா வைகல், பலவா குகயான் செலவுறு தகவே'(குறுந்-137)என்று பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோவும், வீரத்தைப்பற்றிக்கூறுமிடத்து, 'பெரும் புண், ஏர்த்தழும்பன் ஊணூராங்கண், பிச்சைசூழ் பெருங்களிறுபோல எம், அட்டில் ஒலி தொட்டனை நின்மே' என்று பரணரும் கூறுவர். இவற்றிற்கு இன்னோரன்ன பலப்பல உதாரணங்கள் காட்டலாம்.

இக்கூறிய மூன்று அறங்களையும் தாம் மேற்கொண்டதற்கு இலச்சினையாக அரசர்கள் தமதுகடைத்தலையில் மூன்றுமுரசங்களை வைத்திருந்தனர். அம்மூன்றற்கும் நீதிமுரசம், கொடைமுரசம், வீர முரசம் என்று பெயர்வழங்கிவந்தது. அம்முரசங்கள் அரசர்களாற் கனிமொழிந்த சுபதினங்களிலே கொள்ளப்படுவனவாய், வெவ்வேறு

குரல்தரும்படி முழக்கப்பெற்று, இக்காலத்தில் அரசன்கோயிலில் இன்னது நிகழ்கின்றது என்பதை அறிவித்தற்குச்சிறந்தகருவிக ளாக உதவிவந்தன. 'ஒருநாள் முதலன பத்துநாழிகையும் அறத்தின் வழி ஒழுகிப் பின்பத்துநாழிகையும் இறையின்முறைகேட்டுச் செய்த பொருளைப் பரிசிலர்க்குக்கொடுத்து மகிழ்ந்திருத்தல்' (புறம்-69-உரை) மரபாதலால், அக்கடம்பகலின் முதலிலும் கடையிலும் நீதி முரசத்தையும் கொடைமுரசத்தையும் முறையேமுழக்கி, முறை வேண்டுவார்க்கு முறைசெய்து, பின் பு பரிசிலர்க்குக்கொடுத்து வந்தார்கள்.

வீரமுரசமோ (1) நாட்டிற் போர்நிகழ்ந்துள்ளதென்பதை அறி வித்தற்கும், 'செருப்பறை கேட்டு விருப்புற்று மயங்கி, வேல்கைக் கொடுத்து வெளிது விரித்துடுஇப், பாறுமயிர்க் குடுமி எண்ணெய் நீவி, ஒருமகன் அல்லது இல்லோள், செருமுகம் நோக்கிச் செல்கென விடுமே'(புறம்-279)பொதுவிற் றூங்கும் விசியுறு தண்ணுமை, வளி பொரு தெண்கண் கேட்பின்,அதுபோ ரென்னும் என்னையும் உளனே' (புறம்-89) (2) போர்முனையின்கண் முழக்குதற்கும், 'புயலேறு..... குன்றுதா எறியும் அரவம் போல, முரசெழுந் திரங்கும் தானையொடு தலைச்சென்று,அரசுபடக் கடக்கும் உரைசால் தோன்றல்.(புறம்-211) மயிர்க்கண் முரசும், நாளொடு பெயர்த்து நண்ணர்ப் பெறுகவிம், மண் ணக மருங்கின்என் வலிகெழு தோள்'(சில. இக்கி) (3) வென்றவுடன் வென்றிதோன்ற ஒலித்தற்கும், 'பலர்மொசிக் தோம்பிய திரள்பூங் கடம்பின், கடியுடை முழுமுதல் தமிய ஏஎய், வென்றெறி முழங்கு பணை' (பதி-11) 'இவ்வெண் நிலவின், வென்றெறி முரசின் வேந்தர்' (புறம்-112) (4) வென்றநாட்டின் குடிகளைத தம்குடைக்கீழ் வருக வென்று பிரகடனஞ்செய்தற்கும், 'வலம்படு வியன்பணை கடிப்புக் கண் ணுறஉக் தொடித்தோ ளியவ, ரணங்காணுது மாதிரந் துழைஇய நனந்தலைப் பைஞ்ஞிலம் வருகவிந் நிழலென' (பதிற்-17) உபயோகிக் கப்பட்டு வந்தது. 'அரசர்க்குச்சிறந்த மறப்புகழ் மற்றைப்புகழினும் மிக்கது' (பதிற்-12, உரை) என்பனவாகலான் இவ் வீரமுரசம் அவ் வரசராற் பெரிதும் அபிமானித்து வணங்கப்பெற்றுவந்தது.

இனி இவ் வீரமுரசம்செய்துகோடலின்வரலாற்றை ஆராய்வாம். இதன்விளிம்புமரமோ காழ்கொண்ட கருமரத்தாற்செய்யப்பெற்று

இருட்சிபொருந்தி உட்குவரத்தோன்றும். இதனை 'மாசற விசித்த வார்புறு வள்பின், மைபடு மருங்குல்' என்னும் 50-ம் புறப்பாட்டின் 'மைபடு மருங்குல்' என்பதற்கு, 'கருமரத்தாற்செய்தலான் இருட்சிபொருந்தியபக்கம்' என்று அதன் உரையாசிரியர் கூறுமாற்றான் அறிக. இக் கருமரந்தான் பகைவரதுநாட்டினின்றும் வென்று கொணர்ந்ததாகும். அப் பகைவரது காவன்மரத்தையே வெட்டித் தறித்துத் தண்டாடி, அவற்றை வண்டிகளிலேற்றி அவ்வண்டிகட்கு அப் பகையரசரது பட்டத்தியானைகளைக் கடாக்களாகப்பூட்டித் தம் நாடுகொணர்ந்துசேர்த்து முரசு செய்துகொள்ளுதல் சிறந்த வீரமெனப்படும். இப்படிச்செய்தான் சேரன் கடல்பிறகோட்டிய செங்குட்டுவன். இதனை,

> "மோகூர் மன்னன் முரசங் கொண்டு
> நெடுமொழி பணித்தவன் வேம்புமுதல் தடிந்து
> முரசுசெய முரச்சிக் களிறுபல பூட்டி
> ஒழுகை யுய்த்த"

என்ற 44-ம் பதிற்றுப்பத்தாலும், இதன்கண்வந்துள்ள 'பூட்டி' என்றதற்கு "வாலிழைகழித்தருமம்பல்பெண்டிற், பல்லிருங்கூந்தல் முரற்சியாற் குஞ்சரமூழுகைபூட்டி' என இதன்பதிகத்துவந்தமையால் அம் மகளிர்கூந்தன் மயிர்க்கயிற்றாற்பூட்டியென்று அதன் உரையாசிரியர் கூறுமாற்றாலும் அறிக. இம் மோகூர்மன்னன் செங்குட்டுவனது கட்பினனான 'அறுகை' என்பானது பகைவனாய் அவ்வறுகை என்பானை வருத்திவந்தவன். அதனைச் செங்குட்டுவனுக்குச் சினஞ்சிறந்தது.

இம் முரசினுக்குப்போர்த்தற்குரிய தோல்கொணர்வதோ பெரும்பியப்பானது. எத்தகைய இடபமானது தனது மொய்ம்பினாலே சினமிக்க புலியொன்றனைப்பொருது அதனைத் தனது கூர்ங்கோட்டாற்குத்திக்கொன்று, கோட்டுமண்கொண்டு முக்காரமிட்டுச் செம்மாந்துசெல்லுமோ அவ்விடபாசனனது ஆவியிகந்தபின்பு அதன் தோலை உரித்து, மயிர்சீவாதேகொணர்ந்து அம்முரசினுக்குப் போர்த்து, முடக்கம்முதலிய குற்றங்களுண்டாகாவண்ணம் வலித்துப் பிணித்திறக்குவார்கள். இதனைச் சிலப்பதிகார இந்திரவிழவூரெடுத்த காதை அடி 88-ல் 'மயிர்க்கண்முரசு' என்பதற்கு அடியார்க்குநல்லார்

எழுதிய குறிப்புக்களாலும், 'மாசறவிசித்தவார்புறுவள்பின்' என்ற புறம் 50-ம் பாட்டாலும் அறிக. 'புனைமருப் பழுந்தக் குத்திப் புலியொடு பொருது வென்ற, கனைகுரலுருமுச் சீற்றக் கதழ்விடையுரிவை போர்த்த, தனைகுரல் முரசம்' (சிந்-முத்தி-301). என்றார் பிறரும்.

இனி இம் முரசினைப்பேணி வழிபடுவழக்கைச் சிறிதுகூறுதும். இம் முரசம் வெண்மைமிக்கதும் பூக்களாற் பொலிந்துவிளங்குவதுமான மெல்லியசேக்கைபரப்பப்பெற்ற சிறந்தகட்டிலிலே வைக்கப்படும். கித்தமும்வங்கிய முழக்கத்துடன் நீர்த்துறைக்கு எடுத்துச் சென்று பயபக்தியுடன் கழுவியபிறகு, மயிற்றோகையும் உழிஞைத் (கொற்றான்) தளிருமாய்ச் சேர்த்துத்தொடுத்தமாலைசூட்டிப் பின்பு மந்திரங்கள்சொல்லி, அம்முரசினை அதிஷ்டித்துநிற்கும் தெய்வத்தைப்பூஜித்து, அக் கடவுட்கு இரத்தமும் நறவுங்கலந்த பயங்கரமான பிண்டக்கை (சோற்றுண்டை)யை மந்திரபூர்வகமாகப் பலியிடுவதுமாபு. அந்தக்குருதிப்பிண்டத்தைக்கண்டு கொடியகண்ணியும் முருக்கநெற்றுப்போன்ற விரலியுமுடைய பேய்மகளும் அஞ்சியகல்வாள். எறும்புங்கூட அதனை மொய்ப்பனவல்ல. காக்கையும் பருந்துமே அப்பலியைத்தின்டி உண்ணும். அவை உண்டால்தான்பலியிட்ட அரசனுக்குப் பின்நிகழும்போரில் வெற்றியுண்டாமென்பதற்கு ஒருநன்னிமித்தமெனப்படும். அம் முரசுறைகடவுளே தன்ஆணையாற் பின்வீளையும்வெற்றிக்குச் சூசகமாகத் தன்பலியை உண்ணும்படி அக் காக்கையினையும் பருந்தினையும் ஏவுமென்பது சித்தாந்தம்.

இப்படிப் பலியிடுங்காலத்து அவ்வீரமுரசம் மிகஉரக்க அடிக்கப் பெறும். அதன் தொனிகேட்க யார்க்கும் பேரச்சந்தோன்றும். இக் காலத்தில் வீரரும் படைத்தலைவரும் வஞ்சினங்கூறி அப் பலியினை எறிவார்கள். இவற்றை,

"மாசற விசித்த வார்புற வள்பின்
னமபல் மருங்குல் பொலிய மஞ்ஞை
யொலிநெடும் பீலி யொண்பொறி மணித்தார்
பொலங்குழை உழிஞையொடு பொலியச் சூட்டிக்
குருதி வேட்கை உருகெழு முரசம், மண்ணி" (புறம்-50.)

என்பதனாலும்,

"கடலவும் காட்டவும் அரண்வலியார் நடுங்க
முரண்மிகு கடுங்குரல் விசும்படை பதிரக்
கடுஞ்சினங் கடாஅய் முழக்கும் மந்திரத்து
அருந்திறன் மாபிற் கடவுட் பேணியர்
உயர்ந்தோ னேந்திய அரும்பெறற் பிண்டம்
கருங்கட் பேய்மகள் கைபுடையூஉ நடுங்க
நெய்த்தோர் தூஉய நிறைமதி முழிரும்பலி
எறும்பும் மூசா இறும்பூது மாபிற்
கருங்கட் காக்கையொடு பருந்திருந் தாங
ஓடாப் பூட்கை யொண்பொறிக் கழற்காற்
பெருஞ்சமந் தழைத்த செருப்புகன் மறவர்
உருமுநிலன் அதிர்க்கும் குரலொடு கொளைபுணர்த்து
பெருஞ்சோ றுகுத்தற் கெறியும்—முரசு"

(பதிற்-30-ம் உரையும்) என்பதனாலும் அறிக. இதேகாலத்தில் (அதாவது பலியிட்டு அப்பலியைக் காக்கையும் பருந்தும் உண்ணுங் காலத்து) பகையரசராதுநாட்டிற் புதுப்புள்வந்துசேரப் பழம்புட்கள் அகன்றுபோமாம். இதனைப், 'புதுப்புள் வரினும் பழம்புட் போகினும், விதுப்புற வதியா ஏமக் காப்பினை' (புறம்-20) என்பதனாலும், 'உட் பகை ஒருதிறம் பட்டெனப் புட்பகை' (புறம்-68) என்பதனாலும் அறிக. நாண்மீனை (ஜன்மநக்ஷத்திரத்தை) வீழ்மீன் நலிவதும் உண்டென்ப. அதனை 'ஆடியல் அழற்குட்டத்து' என்னும் 229-ம் புறப் பாட்டான் அறிக. இவையேயன்றி உன்னம் எனப்படும் மரத்துப் பூவும் அப் பகைவர் நிமித்தம்பார்த்தவழிக் கரிந்துகாட்டுமாம். இதனைப் 'புன்கால் உன்னம் சாய' என்பதனாலும், 'உன்னஞ்சாயவென்றது தன்னெடுபொரக்கருதுவார் நிமித்தம்பார்த்தவழி அவர்க்கு வென்றியின்மையின், கரிந்துகாட்ட' என்னும் அதன் உரையாலும் அறிக. (பதிற்-40).

இவ்வாறெல்லாம் மண்ணிப் பீலிசூட்டிப் பலியிட்டு நிமித்தம் பார்த்து 'வாளும்குடையும்' மயிர்க்கண்முரசும் *நாளொடுபெயர்த்து'ப்

* நாளொடுபெயர்த்தலாவது 'வாளும் குடையும் முரசும் பெயர்த்தல்' வாள்நாட்கோள், குடைநாட்கோள், முரசுநாட்கோள் என்பன. இவை நாட் கொண்டுபெயர்தல். இவற்றுள் வாள்நாட்கோடல் 'செற்றுர்மேற் செல வமர்ந்து கொற்றவாள் நாள்கொண்டன்று'.....முரசுகோடலென்பது 'மாசறவிசித்த.....ஈங்கிதுசெயலே' (சிலப். இந்திர. அடி-91, 92-உரை.

பகைப்புலஞ்சென்றவேந்தன் மாற்றானது வீரமுரசத்தைவென்று கொணர்வதுதான் போரில் முழுதும் வெற்றிபெற்றதற் கடையாள மாகும். இதனை 'அருஞ்சமம் சிதையத்தாக்கி முரசமோடு ஒருங்கு அகப்படேஎனுயின்' (புறம்-72) என்பதாலும் 'இருபெருவேந்தரையும் உடனிலைவென்று, முரசுங்குடையும் கலனுங்கொண்டு' (பதிற்-8-ம் பத்துப்பதிகம்) 'மோகூர் மன்னன் முரசங்கொண்டு' (ஷெ 5-ம் பத்து 4-ம்பாட்டு) என்பதனாலும், அரசுபட அமருழக்கி, உரைசெல முரசுவௌவி' (புறம்-26) என்பதனாலும் அறிக. மற்றும் இவ் வீர முரசம் சீராட்டப்பெறுமாலும், குருதிப்பலிஊட்டிப் பூசிக்கப்பெறுமாலும் வதிதேகிடக்குமாயின் அஃது அரசருக்கு இழுக்குத்தருமாம். இதனை, (பதிற்றுப்பத்து 31) 'தளங்குகுடிவிழுத்திணைதிருத்தி *முரசுகொண்டு' என்பதன் உரையால் உய்த்துணர்க. யாம் இதுகாறும் கூறிப்போந்தவற்றாற் பண்டைக்காலத்துவேந்தரது வேட்கையையும், நீதிசெலுத்தும் முறையையும், கொடைக்கடனிறுக்கும் ஆண்மையையும் ஒருவாறு அறிந்துகொள்ளலாம்.

வெ. இராஜகோபாலன்,

கம்பர்விலாசம், மைலாப்பூர்.

---

*'முரசுகொண்டு என்றது நிலகாலத்துப் பயன்கொள்வாரின்மையிற் பண்ணழிந்துகிடந்த பழமுரசினைத் தான்தோன்றி அதன் அழிவுதீர்த்து அதன்பயன்கொண்டென்றவாறு' என்பது பழைய உரை.

காவேரிபாக்கத்துச்சாஸனம்.

——(:o:)——

தமிழகத்தைமுழுதும் ஏகசக்கிராதிபதியாயாண்ட முதல் இராஜராஜன் என்னும் வேந்தனுக்கு, சிவபாதசேகரன், மும்முடி சோழன், அருமொழிதேவன், நித்தவிநோதன் என்னும் பற்பல மறு பெயர்க ளுண்டாயிருந்தன. அவற்றுள், ஜனநாதன் என்பதும் ஒன் றென்றுசொல்லத் தேவையான ஆதாரங்கள் கிடைத்திலவெனினும் அஃது இவ்வரசன்பெயரே என்று ஒருவாறு மனதிற்குப் புலப்பட் டுக்கொண்டிருந்தது. இதுகாறுங்கிட்டாத அவ்வாதாரமும் அடியிற் பதித்துள்ள காவேரிபாக்கத்துச் சாஸனத்துள், இப்பொழுது காணக்கிடக்கின்றது. உடைந்துபோன ஒரு சிறுகல்லின்புறத்து எழுதப்பட்டு, லக்ஷியஞ்செய்வாரின்றி ஏரிக்கரையிற் கிடக்கின்றது. அழகான கிரந்தாக்ஷரங்களில் எழுதியுள்ளது; முதலிலும் கடைசியி லும் கல் உடைந்துபோனபடியால் இவ்விரு அற்றங்களிலும் உள்ள எழுத்துக்கள் கிடைக்காமற்போய்விட்டன. ஆகிலும் ஒருபடியாய்ச் சாஸனத்தின்தாத்பரியத்தைக் கிரகிக்கச் சாத்தியமாயிருக்கிறது. சாஸனத்திற் சொல்லப்பட்ட விஷயத்தைச் சுருக்கமாக அடியிற் சொல்லுவோம்.

சோழமண்டலத்தில் உம்பளநாடென்று ஒரு நாடுண்டு. அந் நாட்டில் நடார் என்று ஓரூர் உண்டு. அவ்வூரிற் செம்பியனும்பள நாட்.....மூவேந்தவேளானென்னும் பட்டப்பெயர்தரித்தவனும் சாத் தன் என்ற இயற்பெயருடையவனுமான அரசர்களாற் சன்மானிக்கப் பட்ட ஒருவனிருந்தான். இவன்தம்பியாகிய மும்முடிசோழ உம்பள நாட்டு மூவேந்தவேளானென்பவனுக்கு அப்பட்டப்பெயர் ஜனநாத தேவனும் கொடுக்கப்பட்டது; அதாவது, முதல் இராஜராஜதேவனுல்

அளிக்கப்பட்டது. இவ்விருவர்களில் மூத்தவனுகிய சாத்தனுக்கு இரண்டுமக்களிருந்தனர்; அவர்களில் மூத்தவன் மறைக்காடனுகிய பராந்தகப்பல்லவரையன். இளையவன் ஆதித்தனுகிய பராந்தகப்பல்லவரையன். ஆதித்தன், மும்முடிசோழதேவனுடைய பிரதான மந்திரிஸ்தானத்தை வகித்துவந்தான். இவன் லோகோபகாரமாக ஏதோ ஒரு நற்செய்கை செய்ததாகத் தெரியவருகிறது. மழையைப் பற்றிச் சொல்லத்தொடங்கிய சாஸனம், முறிந்துபோனதினால் இன்னதுதான் கூறப்புகுந்ததென்று ஊகிக்கமுடியவில்லை. மழை வளந்தவறினும் மாந்தர்க்கு நீர்வளங்குன்றுதிருத்தற்பொருட்டு காவேரிபாக்கத்துப் பெரியஏரியைக் கட்டுவித்தானென்று சபி சயிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இவ்விஷயம் எப்படியாயினு மாகட்டும், முதல் இராஜராஜன்பெயர்களுள், மும்முடிசோழன், ஜனநாதன் என் பனவு மடங்கியுள்ளனவென்பது இச்சாஸனத்தால் நன்குபுலப்படும்.

இச்சாஸனம், ஏழு சுலோகங்களால் எழுதப்பட்டுள்ளது. இவை பல விருத்தங்களால் இயற்றப்பட்டுள்ளன.

சாஸனம்.

1 .....[ஸ்]ரீஹலா-லவாசாம வஷ்ட[வ]ஸ்ய [ஸ-ம].....

2 .....வொஜ்ஜலம்॥—(1) ஸஹஸி யஷ்ய ஜகதஸ்பதி நரவ
ரஸ்வரவொஹமாயிவஸ.....

3 .....ரஸிஸ-ழவஹாபிகி விஸ்ர-தே ஜம வதேஷ்வி
நடாரிகி வஷ்ட-ரி॥—(2) யஷ்யாஸ்வா...(3)

4 .....விதாரிஹேம விதரண ஸாவ்ஹத்ய-நவதி-ரா தா
ஸ்ரீசெழியஸ-ழவஹாட[வ].....

---

1. அதஷ்டரி.
2. ஸ்ரீதவிளம்பிதம்.
3. "யஷ்யாஸ்வாவேஷ" என்றிருக்கலாம்.

5.....(4) வேத்தவேஹாநிகி நாடிவே ॥ — (5) யஸ்ய
விதவேர்ாடு-டிவோஹழவஹநாட-டி-கு...(6)

6.....[தி]வஹாநிதி ச வஹாவர்ாடுவஹ[கி]த ஜநநாயதே
வநர்வாக ॥—(7) ராஜராஜஷ்ய ஸ்ரீ.....(8)

7.....[பி]றெக்காட ஈகி ஸ்ரீ-தஃ [1*] வீரஃ வராஜிகவ்வ
ஹவரயொஹ-கு-ஹ-ஜ்ஜி॥- (9)தேஜஷ்வித்தி-கி (10)

8.....[வ]ஃவகர்ஷ்ணாமஃ வஞ்ஞாரிதாம் லோகாநாட-வ
காரவேஹத-டி-டிய நர்வஷ்வராயி.....

9.....நாஃ சூழி தர்ஃ வஹடிவ்ஹ-ஹ-வ ஃகூடவ்ராஜீவாடி
உயவர்ாஹீ நி-டி-டிவோஹழே[டி].....

10.....தெஃ வாடிஜ்ஜி-டவ்ஃ வ்ஷ[யம் 11].....12 ஒவ்வ்ரா
வராஜிகவ்வவராபாவ்ராடுவாவஹ-டிகி.....

து. அ. கோபிநாதராவ் எம். ஏ.,

---

4. "மூவேஹவேஹா" என்றிருக்கும்.
5. இந்திரவச்சிரா.
6. "டி-டுவேஹவேஹா" என்றிருக்கலாம்.
7. தீதி.
8. "ஸ்ரீமாநு பிறெக்காட" என்றிருக்கலாம்.
9. அதஷ்-டி.
10. "வ்ரதாவ" என்றிருக்கலாமோவென்று சம்சயம்.
11. "டுவநர்வதேஃ" என்றிருக்கலாம்.
12. சார்த்தூலவிக்ரீடிதம்.

பிழைதிருத்தம்.

செந்தமிழ்த் தொகுதி-கசு பகுதி-கo-ல் சுகசு-ம்பக்கத்து 10, 12-ம்வரிகளில் நெடுங்கிள்ளி என்றிருப்பதை நெடுமுடிக்கிள்ளி என்றும், ஷ தொகுதி கக-ம்பகுதி சுஉo-ம்பக்கம் எ வதுவரியில் மொன்பதிற்றிரண்டிற் என்றிருப்பதை மொன்பதிற்றிரண்டினிற் என்றும், சுஙசு-ம்பக்கம் கசூ-வதுவரியில் தமிழ்நாடுகளக்காலத் திருந்ததென்று என்றிருப்பதை தமிழ்நாடுகளக்காலத்திருந்தன வென்று என்றும், சுஙரு-ம்பக்கம் கசு-வதுவரியில் பாண்டியனுடடைந் ததும் என்றிருப்பதைப் பாண்டியநாடடைந்ததும் என்றும் திருத்திக் கொள்க.

பத்திராதிபர்

106. வாட்டிற லானே வளைத்தார்க ளஞ்ஞான்று
வீட்டிய சென்றூர் விளங்கொளி—காட்டப்
பொருவறு தன்மைகண் டஃதொழிந்தா ரஃதா
லுருவு திருவூட்டு மாறு.

எ-து, நாந்தகமென்னும்வாளினற்றிறலுடையமாயவனைப் பண்டொருகாற் கடலின்கட்புக்குவளைத்த மதுவுங் கைடவனுமென்னு மசுரரிருவரும் கொல்ல வேண்டிச்சென்றவிடத்து அம்மாயவன்றிருவுருவம் விளங்கின் ஒளியைக் காட்ட அவ்வொப்பில்லாத வடிவின்றன்மைகண்டு நினைத்துத் தாஞ்சென்ற கொலையைத்தவிர்ந்தார்கள். அதுவன்றே அழகியதன்னுருவே செல்வத்தை நுகர்விக்குநெறியாம். எ-று.

(குறிப்பு) இது, உருவுடைமையும் நலனடைவிக்குமென்கிறது. அது இயற்கையானுஞ் செயற்கையானும் இருவகையாம். இயற்கையாலாயது வடிவழகு. இதனை "உருவின்மிக்கதோருடம்பதிபெறுதலுமரிதே"* எனப் பிறருங் கூறினர். செயற்கை அணிவகையானாயது. இவ்விருவகையும் ஒருங்கு திருமாலகத்துண்மையால் அதனையே இத்திருஷ்டாந்தமாகக்காட்டுகிறார். 'நாந்தகமென்னும்வாளினற்றிறலுடையமாயவனை' என்றது நாந்தகமென்னும்வாட்படையாலே தனதாற்றல்தோன்றும்படி அசுரர்களைக்கொன்றமையாலவர்க்குக் குலப்பகைவனாகிய திருமாலை என்றவாறு. இதற்கு, "அசுரரையென்றுந், துணிக்கும்வல்லரட்டன்"† என்பது சான்று. இது மதுவுங் கைடவனுஞ் செற்றங்கொண்டு திருமாலைக்கொல்லக்கருதிவளைத்தற்குக் காரணங்காட்டியபடி. இங்கு 'நாந்தகமென்னும்வாளினற்றிறலுடைய' என்றதில் வாள் திருமாலின்வலியறிதற்குக்கருவியானமையால் (புகையுடைமையால் மலையெருப்புடைத்து என்புழிப்போல) ஞாபகவேதுவாயிற்று. வளைத்தார்கள் முற்றெச்சம். வளைத்தார்களாய் வீட்டியசென்றூர் எனக் கூட்டுக. 'அம்மாயவன்' என்றது தற்காப்பிற்பராக்காய்ப் பாற்கடலுட் பள்ளிகொண்டு திருக்கண்வளர்ந்தருளும் திருமாலினது என்றவாறு. இதனை லவதானமுள்ளவிடத்து வடிவழகு பிறரை வசப்படுத்துமென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. 'அம்மாயவன்றிருவுருவம்' என்னும் எழுவாய், "உருவுதிருவூட்டுமாறு" என்னுங் குறிப்பால் வருவித்

* சீவகசிந்தாமணி—13-வது முத்தியிலம்பகம்—செய்—154.
† திருவாய்மொழி 10—1—9.

துரைக்கப்பட்டது. 'நினைத்துத் தாஞ்சென்றகொலையைத்தவிர்ந்தார்கள்' என்றது தாமவதானத்துடன் செய்துதீர்ப்பதாய் எண்ணிச்சென்ற செயலொழிந்து வியாமோஹித் துயிரழிந்தார்கள் என்றவாறு. இதனால் உருவுடைமைகண்டு நொதுமலர்வயமாதல் சொல்லவேண்டாதாயிற்று. இவ்விருத்தாந்தத்தைக் "காய்ந்திருளே மாற்றிக் கதிரிலகு மாமணிக, ளேய்ந்த பணக்கதிர்மேல்வெவ்வுயிர்ப்ப-வாய்ந்த,மதுகை டவரும் வயிறு நுகர்மாண்டா, ரதிகை டவர்க்கு றுதியாங்கு"* என்பதனாறிக. இதனைச் சிறிதுவிரித்து வேறுபடவழங்குங்கட்டுரைகளு முள. 'அது' என்றது அங்ஙனம்நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிபோலுநிகழ்ச்சி என்றவாறு. 'அழகிய தன்னுருமே செல்வத்தைநுகர்விக்குநெறியாம்' என்றது உருவுதிருவூட்டும் என்னும் பழமொழிக் கிலக்காகுநெறியாம் என்றவாறு. இங்குச் செல்வத்தைநுகர்தலாவது உள்ளதை இழவாமையும், விரும்பியதடை தலுமாகிய அனுகூலங்களை ஏதிலார்மாட்டும் எய்துதல். இப்பழமொழியைப் பொருள்பற்றி இரக்கப்போலுஞ் சிறக்கப்போ என்றும் பிறிதோராற்றானும் வழங்குவர்.

107. பெற்றாலுஞ் செல்வம் பிறர்க்கீயார் தாந்துவ்வார்
கற்றாரும் பற்றி யிறகுபவாற்—கற்றா
வரம்பிடைப் பூமேயும் வண்புன லூர
மரங்குறைப்ப மண்ணு மியிர்.

எ-து, செல்வம்பெற்றாலும் அச்செல்வத்தைப் பிறர்க்குமிடாது தாமுநுகராது கற்றவர்களும் பற்றள்ளமுடையராய் நெஞ்சாதே யிறகாற்பர்; கன்னினையுடைய ஆவரம்பின்கட்பிடர்தபூவினைமேயும் வண்புனலூரனே! மரத்தைக் குறைக்கவல்லகருவிகள் மயிரினைமண்ணமாட்டா; அதுபோல. எ-று.

(குறிப்பு) இது, உலகியல்கூறுவதுபோன்றுலோபகுணமுடையாரிடைச்சென்று ஒன்றிரவற்கவென்கிறது. 'செல்வம்பெற்றாலும்' என்றது செலவுசெய்யாதார்க்கு வரவுமில்லையாதலா னுலோபகுணமுடையார் செல்வமுடையாராதலரிது; ஒரோவழி ஊழ்வலியால் அதனையுடையராயிருப்பினும் என்றவாறு. 'அச்செல்வத்தை' என்றது ஊழ்வலியால் அநாயாசமாய்வந்தசெல்வத்தை என்றவாறு. இதனாற்றும் மெய்வருத்தமுற்றுத்தேடியவழியும் உலோபித்தல் சொல்ல

* நாலாயிரதிவ்யப்ரபந்தம், இயற்பா, மூன்றாந்திருவந்தாதி—பாசுரம்—66.

வேண்டாதாயிற்று. 'பிறர்க்குமிடாது' என்றது வறியராய்வந் திரந் தார்க்கீந்து மறுமைக்குறுதியுண்டேடாது என்றவாறு. 'தாமு நுகராது' என்றது தாம் ஐம்புலவின்பங்களும் ஆரத்துய்க்கும் இம்மைப் பயனுமிழந்தென்றவாறு. 'கற்றவர்களும்' என்றது செல்வம்நிலையா தென்றும், அஃதுள்ளபோதே இம்மை மறுமைக்காமுறுதிகளைத் தேடிக்கொள்ளவேண்டுமென்றும், உலோபகுணம் ஒழிக்கற்பாலதென் றுங்கூறும் நீதிநூல்களை யோதியுணர்ந்தவராயிருப்பினும் என்றவாறு இதனாற் கல்லாதவரியல்பு சொல்லவேண்டாதாயிற்று. 'பற்றுள்ள முடையராய்' என்றது அச்செல்வத்தில் அபிமானமுடையரா யென்ற வாறு. 'கெழுமாதே' என்றது தாம் வழங்காராயிருப்பவும் அது தானே நழுவும் இயல்புடையதென்பதுணர்ந்து அது நழுவுதற்கிடமுண்டாகாத வாறு என்றபடி. 'இறுகாநிற்பர்' என்றது செல்வம்பெறுதற்கு முன்பிருந்த மனநிலையினும் பெற்றபின்பு மிகவும் இறுகியமனமுடைய ராவர் என்றவாறு. இங்கு கெழுமுதலும் இறுகுதலும் சினைவினையாய் மனத்தின்மேலிலாகிய குறிப்புணர்த்தி முதலொடுசார்த்தி முடிக்கப் பட்டன. "மரங்குறைப்ப மண்ணுமயிர்" என்பது பழமொழிக்கூற்று. 'மரத்தைக்குறைக்கவல்லகருவிகள்' என்றது தொழிற்படுமிடத்துப் பரிய முழுமரங்களடர்ந்தகாடுகளையுங்களையவல்ல கருவிகள் என்றவாறு. 'மயிரினைமண்ணமாட்டா அதுபோலும்' என்றது நுண்ணியவாயமயிர் களைக்களையுமாற்றலில்லனவாமாறுபோலும்என்றவாறு. மரங்குறைக்கு மீர்வாள் மயிர்களைய மாட்டாது என்பது இதன் பழமொழி. இது கூரிய ஒருதன்மையுடையகருவிகளுள்ளும் ஒருவினைக்குரியது பிறிதொரு வினைக் குதவாதவாறுபோலக் கூரிய அறிவுடையாருள்ளும் ஒருவினைக் குரியார் பிறிதொருவினைக் குரியாராகாரென்னும்பொருளில் வழங்கப் படும். இப்பொதுப்பொருளால் உலோபகுணமுடையார் வண்மை யுடையராகார் என்னும் சிறப்புப்பொருள் துணியப்பட்டது. அவர்பாற் சென்றிரவற்கவென்பது குறிப்பாயிற்று. ஒன்றிரக்கவேண்டின் வண் மையுடையார்மாட்டிரக்கவென்பது கருத்து.

108. உள்ளூ ரவரா லுணர்ந்தார் முதலெனினு
மெள்ளாமை வேண்டு மிலங்கிழாய்—தள்ளா
தழுங்கன் முதுபதி யங்காடி மேயும்
பழங்கண்றே றூதலு முண்டு.

எ-து, தன்னுள்ளூரின்கண்வாழுமவர்களாலே யவனுக்குள்ள முதலாகிய பொருளின்சிறுமையையுணர்ந்தேமென்று மனத்தின்கட்கொண்டாராயினும் அவனைப் பொருளிலனென் றிகழாமைவேண்டும்; இலங்கிழாய்! ஒலியினையுடைய முதுபதியங்காடியின்கண் ஓவாதே மேய்ந்துதிரியு முதுகன்று வளர்ந்து வலிய ஏறுதலும் உளதாதலான். எ-று.

(குறிப்பு) இது, வர்த்தகத்துறையிலிருப்பாரை முதலின்சிறுமை பற்றி அத்துறையின் முதன்மிக்குடையராயிருப்பார் எள்ளலாகாதென்கிறது. 'தன்னுள்ளூரின்கண்வாழுமவர்களாலே என்றது முதன்மிக்குடையார் வேற்றூராராக அவர்தம்மிடைத் தனிசுபெற்று வர்த்தகஞ்செய்வானிருக்குமூரின்கண்வாழுமவர்களாலென்றவாறு. இதனால், தம்மூரவனை இகழலாகாதென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. 'அவனுக்குள்ள முதலாகிய பொருளின்சிறுமையையுணர்ந்தேமென்று மனத்தின்கட்கொண்டாராயினும்' என்றது அவனுக்குரியதாயுள்ள முதலினளவு அவன்செய்யும் வர்த்தகப்பெருக்குக்குப் போதாதென்று அறிந்தோம் என்று தெளிந்தாராயினும் என்றவாறு. 'அவனைப் பொருளிலனென் றிகழாமைவேண்டும்' என்றது போதியமுதலில்லாத காரணமொன்றே பற்றி அவனைத் தொடர்பறுக்கலாகாதென்றவாறு. இவை பொருட்கூற்று. இனி வருமவை பழமொழிக்கூற்று. 'ஒலியினையுடைய' என்றது பல்லாரு மொருங்கீண்டிப் பற்பலபண்டம்பகர்ந்தும் கொண்டுஞ் செல்லும் என்னுங் குறிப்புணர்த்தி அங்காடியை விசேடித்தபடி. முதுபதி-பெரியவூர். இங்கு முதுச்சொல் முதியாரைப் பெரியாரென்பதுபோல்வதொரு குறிப்புச்சொல்லாயிற்று. 'அங்காடியின்கண் ஓவாதேமேய்ந்துதிரியும்' என்றது காடேறிமேய்ந்திறனின்றியே உடையான்பேணுமைக்கிலக்கா மெள்ளற்பாடுடையதாய் ஊட்டமின்றிச் சந்தைக்கடையிடையே தஞ்சமென்றுசென்று கழிகூளந்தின்று திரியும் என்றவாறு. முதுகன்று என்றது ஊட்டுநிரம்பாமுன்னம் தாய்வயிறுவாய்த்துப் புனிற்றுவானமையால் ஊட்டற்று வயிறுவைத்த சவலைக்கன்று என்றவாறு. இதற்கு முதுமை இதன்பின்புபிறந்த புனிற்றிளங்கன்றின் இளமைநோக்கிவந்தது. 'வளர்ந்து வலிய ஏறுதலுமுளது' என்றது தனக்கு ஊட்டங்கொடாதிகழ்ந்துதுறந்த தன்னுடையாவுக்கே தான் ஊட்டமளிக்கும் உழவுக்குரியதாய்வளர்ந்து வலியகாளையாதலுமுண்டு என்றவாறு. 'ஆதலால்' என்றது ஏது வாசகம். அதனை, இதன் பழமொழிக்கூற்றைப் பிறிதுமொழிதலாக்கி,

வர்த்தகத்துறையிலுள்ளான் சிறியமுதலுடையனுயினும் அவன் பல காலும் இடையறுதீட்டும் ஊதியத்தால் மிக்கமுதலுடையனுகி முன்பு தன்னையெள்ளியார்க்கும் ஊதியமளிக்கும் வர்த்தகப்பெருக்குடைய னுதல்கூடுமாதலால், அவனைப் பொருளிலனென்று இகழாமைவேண்டு மெனக் கூட்டிமுடித்துக்கொள்க. இதன்பழமொழிவடிவம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

109. மெய்யா வுணரிற் பிறர்பிறர்க்குச் செய்வதென்
பையா ரகலல்குற் பைந்தொடி—யெக்காலுஞ்
செய்யா ரெனினுந் தமர்செய்வர் பெய்புமாம்
பெய்யா தெனினு மழை.

எ - து, உண்மைத்தன்மையாலாராயிற் பிறர்க்குப்பிறர்செய்வதென் னுண்டாம், பையாரகலல்குலேயும் பைந்தொடியையுமுடையாய்! எப்பொழுதுஞ் செய்யாரென்றுகருதும்படியிருந்தாராயினும் தமராயினுரே தமக்கு ஒன்றைச் செய்வார்; தன்பருவத்திற் பெய்தில்லையாயினும் பின்னையும்பெய்வது மழை யேயாம்; அதுபோல. எ-று.

(குறிப்பு) இது, சுற்றத்தாராயிருப்பார் உற்றுழியுதவாரெனத் தோன்றினும் அவரைத் தழுவியொழுகவேண்டுமென்கிறது.'உண்மைத் தன்மையாலாராயிற் பிறர்க்குப்பிறர்செய்வதென்னுண்டாம்' என்றது தம்சுற்றத்தாரல்லாத பிறராயுள்ளார் தமக் குற்றுழியுதவுவார் போலத் தோற்றத்தாற்காணப்படினும் உண்மைத்தன்மையானுணருங்காற் குறியெதிர்ப்பையுடையராவராதலால் அவர் உதவிசெய்பவராகாரென்றவாறு. "பையாரகலல்குற்பைந்தொடி" என்றது உம்மைத் தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாய் மகடூஉமுன்னிலையாயிற்று. இதன் நிலைமொழியாகிய 'பையாரகலல்குல் என்பது அவையல்களவியல்லாமையால் மறைக்கவேண்டாதாயிற்று. இதனைப் "பாசிலைசுருட்டிமைந்தன்கொடுக்கியபரந்துமின்னுந், தூசுலாமல்கு மீண்டத்துயிற்கண்களிழித்ததோற்றம்"* என்னுஞ் சிந்தாமணியி னுரையுள், பாசிலைசுருட்டிக்கோடுக்கிய என்னுஞ் சொற்றொடர்ப் பொருளைச்சுட்டி 'வெற்றிலைமடித்துக்கொடுத்தற்கு என்றது இடக் கர்' எனக் குறிப்புரைகூறிய வுரைகாரர், அச்செய்யுளுள்ளேயே,

*சீவகசிந்தாமணி—8—விமலையாரிலம்பகம்—செய்—99.

அல்குல்தீண்ட என்றதற்கு யாதுங் கூறாதுவிடுத்ததே சான்றாகக் காண்க. இவ்வாறு சொல்வழங்கும் மரியாதையறியாத இக்காலத் தொருசாரார், பிற்காலத்துச் சிலர் சிற்றின்பங்கருதிப்பாடிய சிறு புன்காப்பியங்களில் இடக்கர்ப்பொருளையடக்கியுரைக்கும் ஒரோ விடத்து அரைமூடியென்புழிப்போலக் குறிப்புச்சொல்லாகக்கொண்டு கூறியிருக்கும் குறிப்பையுமுணராது இடக்கர்ப்பொருளுணர்த்தும் வெளிப்படைச்சொல்லெனமயங்கி அவையல் கிளவி யென நினைந்து மறைக்கக்கருதி யிடர்ப்படுவர். அல்குல், இடக்கர்ச்சொல்லாயிருப்பின் 'அவையல் கிளவி மறைத்தனர் கிளத்தல்'* என்னும் இலக்கணநியதி கடந்து சான்றோர்செய்யுளுள்ளே யாண்டும்வழங்கப்படாதாதல் வேண்டும். அங்ஙனமன்றிச் சான்றோர்பலராலும் பலவிடத்தும் வெளிப்பட வழங்கப்பட்டமையாலும், அதற்கோரிடத்தேனும் உரை காரரொருவரும் அமைவுகூறிச்செல்லாமையாலும், அரவின்படம் இடக்கர்ப்பொருளுக்குவமையாகாமையாலும், ஆடையுடுத்ததோற்றத் தில் அகன்றுபுடைத்துள்ள அரையின்பின்புறத்துக்கே அரவின்படத் தின் பின்புறம் ஒப்பாகக்காணப்படுதலாலும், "கடிதடம் நிதம்பம் அரையே அல்குல்"†என வடமொழிச்சொற்களாகிய கடிதட நிதம்பங் களின்பரியாயமாய் அரையின்பெயராகவே அல்குல் படிக்கப்பட்டிருத்த லாலும், "பட்டிசைந்த வல்குலாள்"‡ என்பதில் இசைதற்கிடமாயது அரையேயாதலாலும், அதுவே அல்குலின்மரூஉவாகிய அக்குள் என் னும்பெயரால்வழங்கப்படுதலாலும், "பைவிரிபசும்பொனல்குல்"§ என மேகலாபரணமணியப்பட்டவுறுப்பாகச் சொல்லப்பட்டிருத்தலாலும் அல்குல் என்பது இடக்கர்ச்சொல்லாகாதென்றுகூறிமறுக்க. பின்னடி யிரண்டும் பழமொழிக்கூற்று. அவற்றுள், முன்னது பொருள்; பின்னது உவமம். 'எப்பொழுதுஞ் செய்யாரென்றுகருதும்படியிருந்தாராயினும்' என்றது குணங் குறி இங்கிதஞ் செயல்களால் ஒருகாலமும் உதவி செய்யமாட்டாரென்று துணிவுபிறக்கும்படி யிருப்பினும் என்றவாறு. இதனால், உதவிசெய்வரென்றேதான்றுமிடத்து அவரைத்தழுவி யொழுகவேண்டுமென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. 'தமராயினுமே

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல்—சூத்திரம்— 46.
† பிங்கலநிகண்டு 5-வது ஆடவர்வகை சூ—277.
‡ தலவரிசைத்தேவாரத்திருமுறை பக்—863.
§ சீவகசிந்தாமணி 1-வது நாமகளிலம்பகம் செய்—356.

தமக்கு ஒன்றைச்செய்வார்' என்றது தம்மொடுதொடர்புடையராகிய சுற்றத்தாரே அவர்தொடர்புபெற்ற தமக்கு ஓரிடருற்றவிடத்துக் கைகம் மாறுகருதாது வேண்டுவதோருதவியைச்செய்து அதனைத்தீர்ப்ப ரென்றவாறு. 'தன்பருவத்துப் பெய்ததில்லையாயினும் பின்னேயும்பெய் வதுமழையேயாம் அதுபோல்' என்றது மழைபெய்யவேண்டுங்காலத்து விபரீதக்குறிகளாற் பெய்யாதென்றுதோன்றினும், அதனைடு காரண காரியத்தொடர்புடையுயிர்களுய்யுமாறு கைகம்மாறுகருதாது பின் னும் அதுவேபெய் நிடார்தீர்க்குமென்றவாறு. பெய்யுமதுபோலச் செய்வர் எனக் கூட்டுக. ஆதலால் அம்மழையைப் பின்னும் தழுவி யொழுகுமாறே அவரைப் பின்னும் தழுவியொழுகவேண்டுமென்பது குறிப்பாயிற்று. இதன் பழமொழி "செய்யா ரேனினுந் தமர்செய்வ ரென்னுஞ்சொன், மெய்யாதல் கண்டேன் விளங்கிளாய்"* என முத் தொள்ளாயிரத்துள் எடுத்தாளப்பட்டது.

110. கூற்ற முயிர்கொள்ளும் போழ்து குறிப்பறிந்து
மாற்ற முடையாரை யாராயா—தாற்றவு
மும்லை புரையு முறுவலாய் செய்வதென்
வல்லை யரசாட் கொளின்.

எ-து, கூற்றம் தமதுயிரைக்கொள்ளும்பொழுது அவர்சொல்லுமாற்றத்தை யாராய்ந்தன்றுகொள்வது, அதுபோல முல்லைபுரையுமுறுவலையுடையாய்!செய்வ தொன்றண்டோ? மிகவும்விரைந்து அரசனே பிறரை முறையன்றி யடிமை யாகக்கொள்ளின். எ-று.

(குறிப்பு) இது, கொடுங்கோலரசர்கீழ்வாழுங்குடிகளின் எளிமை கூறுவதுபோன்றுகொடுங்கோலைப்பழிக்கிறது. கூற்றம்—காலக்கடவுள். குறிப்பு—கொள்ளப்படுவாருயிர்பிரிதற்கிசையாமைக்குறிப்பு. குறிப் பறிந் தாராயாதெனக்கூட்டுக. குறிப்பறிதலுயின்றி யாராய்தலுயின்றி என்றபடி. மாற்றமுடையாரையாராய்தலாவது கூற்றங்கொள்ளப்படு வார்கூறுமாற்றங்களையாராய்தல். அம்மாற்றங்களாவன :— வயது சென்ற தாய்தந்தையரும் மனையாளும் சிறுமகாரும்வருந்தாது அவரைப்பாதுகாத்திருந்து வயதுமுதிர்ந்துவருவேனென்றன்முதலி யன. அவற்றையாராய்தலாவது: இது தகும், இது தகாதென்று

*முத்தொள்ளாயிரச் செய்யுட்கள் (சங்கப்பதிப்புப் புத்தகம்) செய்யுள்-41.

தெளிதல்; கொள்வது என்பது கொள்ளும்போழ்தின் என்றதினின்று கொள்ளுதற்றொழில் கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. இது உவமை; அது போல என உவமவாசகம் விரித்துரைக்கப்பட்டது. இதன்பொருள், கொள்ளப்படுவார்குறிப்பினையறிதலும், அவர்மொழியுமாற்றங்களை யாராய்தலுமாகிய கடமைகளையுஞ்செய்யாது என்பதாம். 'முல்லை புரையுமுறுவலாய்' என்றது மகடூஉமுன்னிலை. முல்லை-முல்லையரும்பு. புரைதல் - ஒத்தல். முறுவல் - புன்னகையிற்றோன்றும் பல்வரிசை. 'நிகவும்விரைந்து' என்றது எதிர்மாற்றங்கூறுதற்கும் இடங்கொடாதென்றபடி, 'அரசனே' என்றது எளியாரை வலியார் கலியாதுகாக்கு முறையானே பிறர்கொள்ளு மடிமைமுறியும் செல்லாதென்றுவிலக்கி மக்கட்கெல்லாம் ஒத்தசுதந்திரமளித்தற்குரிய அரசன் என்னுங் குறிப்புணர்த்தியவாறு. 'அரசாட்கொளின்செய்வதென்' எனக்கூட்டுக. 'செய்வதொன்றுண்டோ'என்றது அதனைநீக்குதற்குஒருபாயமுமிலலை என்றவாறு. "மருந்தின்று, மன்னவன்சீரின்"* என்றார் பிறரும். கதியற்ற எளியோரை முறையின்றி யாட்கொள்ளுங் கொடுங்கோலரசன் கூற்றுவன்போலுங்கொடியனென்பது குறிப்பு. இதன்பழமொழி, ஊருக்கரசன் கையைப்பிடித்தால் அதுவும் விதிவசம் எனக் கிராம்ய வழக்கில் வழங்கப்படுகிறது.

111. நன்றே யொருவர் துணையுடைமை பாப்பிடுக்கண்
ஞெண்டேயும் பார்ப்பான்கட் டூர்த்தலால்—விண்டோயுங்
குன்றக நன்னுட கூறுங்கா லில்லையே
யொன்றுக் குதவாத வொன்று.

எ-து, ஒருவரைத் துணையாகக்கொண்டு ஒருவன் துணையுடையனாவது நல்லதொன்றேதாண்; பாம்பிற்கடியுண்டு ஒரு பார்ப்பான்பட்ட இடும்பையை அவனால் உதவியைப்பெற்றஞெண்டுதீர்த்தலான் விண்டோயுங் குன்றகநன்னுடனே! சொல்லுங்கால் ஒன்றற்குதவாத வொன்றில்லை. எ-று.

(குறிப்பு) இது, துணையாவாரை அற்பரென் றிகழலாகாதென்கிற்து. "நன்றேயொருவர் துணையுடைமை" என்றது பொருள். "பாப்பிடுக்கண், ஞெண்டேயும் பார்ப்பான்கட் டூர்த்தலால்" என்றது எடுத்துக்கொண்டபொருளைக் காட்டுதற்கேற்றதோர் இதிகாசங் காட்டியபடி.

* கலித்தொகை மூன்றுவது மருதக்கலி செய்—24.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து

1916-ஆவது செப்டம்பர்-மீ 1ஆ முதல் 30-ஆ முடிவுவரையுள்ள வரவுசெலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை. ரூ. அ. ப.	செலவு.	தொகை. ரூ. அ. ப.
இராமநாதபுரம் சமஸ்தானத்திலிருந்து மாட்சிமைதங்கிய இராமநாதபுரம் ராஜா ஸ்ரீமான் பா. இராஜாராஜேஸ்வர சேதுபதி அவர்களின் சந்தா 1916-ஆவது ஆகஸ்மீ த்துக்கு வரவு ரூ.100—0—0		சங்கம் மானேஜ்மெண்டாபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு 1916ஆ ஆகஸ்மீ த்துக்கும், செப்டம்பர்மீ சம்பளத்தினின்றும் அட்வான்சும் செல் ரூ.214—1—0	
புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் தர்பார் ஆபீலிருந்து 1916ஆவது செப்டம்பர்மீ த்துக்குரிய சந்தா வரவு ... ரூ. 50—0—0		ஷெ எடிட்டோரியல் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு ஆகஸ்மீ த்துக்குச் செல் ரூ. 70—0—0	
ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி வரவு ரூ. ..	150.....	ஷெ பிரிண்டிங் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு ஷெமீ த்துக்கும், செப்டம்பர்மீ சம்பளத்தினின்றும் அட்வான்சும் செல் ... ரூ.182—12—2	
சங்கம் மெம்பர்களிடமிருந்து பிரவேசக்கட்டணம் உள்பட வருஷச்சந்தா வரவு ரூ. 58—6—0		ஷெ பைண்டிங் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு ஆகஸ்மீ த்துக்குச் செல் ... ரூ. 39—3—4	

செந்தமிழ்ச் சந்தாதாரிடமிருந்து பத்திரிகைக்கு சந்தா வரவு ...	ரூ.	8—1—0					
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி சந்தா வரவு	ரூ. ...		61	7 ...			
சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் விற்ற வகையில் வரவு ...	ரூ. ...		169	10 ...			
சங்கமாபீஸில் நடந்த Printing வேலைகளுக்கு சார்ஜ் வரவு	ரூ. ...		367	1 ...			
ஷெ ஆபீஸில் நடந்த Binding வேலைகளுக்கு சார்ஜ் வரவு	ரூ. ...		88	7 ...			
சங்கம்காலி நிலத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மாக்கடைக்கு ஈனவரு ஆவணி மாதத்துக்குரிய வாடகை அரி. அ. பொ. வென்கோயப்ப நாடாரிடமிருந்து வரவு	ரூ. ...		65	... ...			
ஷெ பாண்டியன் லைப்ரேரி நிப்பத்திக்கு ஷெமீத்துக்கு செல்	ரூ.	15—0—0					
சங்கம் கலாசாலை உபாத்தியாயர்களுக்கு ஆகஸ்டுமீத்துக்கு சம்பளமும், மாணவர்களுக்கு ஷெமீத்துக்கும், ஜூலைமீத்துக்கும் போஷணைப் பணமும் செல்	ரூ.	174—6—6					
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி சங்கம் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டுக்குசம்பளம் செல்	ரூ. ...				695	7 ...	
பிரிண்டிங் ஆபீஸ் சம்மந்தமாக இஞ்சின் மெஷீன் வகையறுவுக்கு எண்ணெய் வாங்கச்செல்	ரூ. ...	18—8—6					
ஷெ ஆபீஸ் சம்மந்தமாக Ink வகையறு கண்டின்ஜன்ஸி சாமான்கள் வாங்கச்செல் ...	ரூ.	4—15—0					
ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி செல்	ரூ. ...				23	7	6
பைண்டிங் ஆபீஸ் சம்மந்தமாக வஜ்ஜிரம் வகையறு கண்டின்ஜன்ஸி சாமான்கள் வாங்கச் செல்	ரூ. ...				17	1	6
சங்கமாபீஸ் உபயோகத்திற்கு Paper வகையறு Stationery contingencies சாமான்கள் வாங்கச் செல்	ரூ.	5—11—5					
பிரிண்டிங் ஆபீஸ் ஆர்டர்கள் உபயோகத்திற்கு Paper வாங்கச் செல்	ரூ. ...	45—1—6					

பைண்டிங் ஆபீஸ் ஆர்டர்கள் உபயோகத்திற்கு தோல் வகையரு சாமான்கள் வாங்கச்செல் ரூ. ...	37—1—6				
கலாசாலை உபயோகத்திற்கு மண்ணெண்ணெய் வகையரு சாமான்கள் வாங்கச் செல் ரூ. ...	2—13—6				
ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி செல் ரூ. ...			90	11	11
ஆபீஸ் உபயோகத்திற்கு Racks வகையரு சாமான்கள் செய்த வகையில் செல் ... ... ரூ ...			49	6	9
பிரிண்டிங் மெஷீன் வகையரு Slight repair செய்தவகையில் செல் .. .. ரூ. ...			...	6	...
சங்கமாபீஸ் Correspondence V.P. etc. சம்பந்தமாக போஸ்டேஜ் வகையில் செல் ... ரூ. ...			16	6	...
ஆபீஸ் உபயோகத்திற்கு தருவித்த சாமான்களுக்கும், ஆபீவினின்றும் வெளியூர்களுக்கு அனுப்பிய சாமான்களுக்கும் ரெயில்வே சார்ஜ் செல்லாக்கியது ரூ. ...			2	7	...
சங்கமாபீஸ் வைத்திருக்கிற கட்டிடத்திற்கு 1916-வது ஜூலை மாதத்துக்கு வாடகை செல் ரூ. ...			43	...	...
சங்கத்தினின்றும் மாதந்தோறும் வெளியாகிவரும் "செந்தமிழ்" என்னும் பத்திரிகையின்உபயோகத்திற்கும், புத்தகரூபமாக வெளியிடக்கருதி இப்பொழுது					

					பத்திரிகைவாயிலாக வெளியிட்டு வருகிற "பழமொழி" என்னும் புத்தகபாரம் பிரதிகள் அச்சிடுவதற்கும் Printing Paper வாங்கிய வகையில் செல்	ரூ. ...		45	2	...
					1916-ஹூ நடைபெற்ற சங்கம் ஆங்கிலத் தமிழ்ப்பரீக்ஷையிற்றேறிய மாணவர்களுக்கு Money Prize அளித்தவகையில் செல்	ரூ. ...		72	...	...
					ஆபீஸ் கட்டிங்மெஷீனில் அடங்காத புத்தகங்களை வெளியே கொடுத்து கட்டிங் செய்ததற்கு சார்ஜ் செல் ...	ரூ.	1-14-0			
					ஆபீஸ் Business சம்மந்தமாக வண்டிவாடகைவகையில்செல்	ரூ.	0-10-0			
					ஆபீஸைச் சுற்றிலுமுள்ள இடங்களைச் சுத்தம்செய்வதற்கு செல்லாகியது	ரூ.	0-3-0			
					ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி Miscellaneous செலவு	ரூ. ...		2	11	...
ஆகமொத்தம் வரவு	ரூ. ...	901	9	...						
சென்ற ஆகஸ்டுமீ்த்தின் கடைசித்தேதியில் நின்ற பாக்கித் தொகை	ரூ. ...	193	5	7	*ByPass Book No. 146. Rs. 9-12-10 By cash in hand Rs. 26-15-1	ஆகமொத்தம்செலவு ரூ. *போகபாக்கியிருப்பு ரூ.		1058 26	2 11	8 11
ஆகமொத்தம்	ரூ.	1094	14	7		ஆகமொத்தம் ...	ரூ.	1094	14	7

Audited and found correct,
V. S. Ramaswami,
24-11-16. *Auditor.*

T. A. Subbavenkatarama Iyer,
Manager,
10-10-16.

ஸ்ரீ

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து

1916-ஹ்ரு அக்டோபர்மீ 1உ முதல் 31உ முடிவுவரையுள்ள வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை.		செலவு.	தொகை.	
	கூ.	அ. ப.		கூ.	அ. ப.
இராமநாதபுரம் சமஸ்தானத்திலிருந்து 1916-ஹ்ரு செப்டம்பர்மீ த்துக்குரிய சந்தா வரவு ரூ 100—0—0			சங்கம் மானேஜ்மெண்டாபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு 1916-ஹ்ரு செப்டம்பர்மீ த்துக்கும், அக்டோபர் மாதச் சம்பளத்தினின்றும் அட்வான்சாகவும் செல் ரூ. 212—0—0		
புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் தர்பார் ஆபீஸிலிருந்து 1916-ஹ்ரு அக்டோபர்மீ த்துக்குரிய சந்தா வரவு ரூ. 50—0—0			ஷெ எடிட்டோரியல் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு செப்டம்பர் மீ த்துக்குச் செல் ரூ. 63—8—0		
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி வரவு ரூ.	150	... ...	ஷெ பிரிண்டிங் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு ஷெ மீ த்துக்கும் அக்டோபர் மாதத்திய சம்பளத்தினின்றும் அட்வான்சாகவும் செல் ரூ. 200—0—11		
சங்கம் மெம்பர்களிடமிருந்து பிரவேசக்கட்டணம் உள்பட வருஷச்சந்தா வரவு ரூ. 20—0—0			ஷெ பைண்டிங் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு செப்டம்பர் மீ த்துக்குச் செல் ரூ. 35—14—2		
'செந்தமிழ்'ச் சந்தாதாரிடமிருந்து பத்திரிகைக்குச் சந்தாவரவு ரூ. 28—6—0			ஷெ பாண்டியன் லைப்ரேரி சிப்பந்திக்கு ஷெ மீ த்துக்குச் செல் ரூ. 15—0—0		
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படிசந்தா வரவு ரூ.	48	6 ...	ஷெ கலாசாலே உபாத்தியாயர்களுக்கு செப்டம்பர்மீ த்துக்கு சம்பளமும் ஷெ மீ த்துக்கு கலாசாலே மெழுகுகூலிக்கும் செல் ரூ. 78—0—0		

செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையுடன் விளம்பரப் பத்திரிகை ஒன்று வைத்து circulate செய்தவகையிற் சார்ஜ் வரவு ...	ரூ	2	1	...	ஆக மேற்காட்டியவிவரப்படி சங்கம் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டுக்குச் சம்பளம் செல்	ரூ.	599	7	1
சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் விற்ற வகையில் வரவு ...	ரூ.	67	3	9	பிரிண்டிங் ஆபீஸ் உபயோகத்திற்காக Types recast செய்த வகையிற் செல்	ரூ.	4	10	0
சங்கம் ஆபீசிலுள்ள பழைய நியூஸ் பேபர் விற்ற வகையில் வரவு	ரூ.	8	12	...	பிரிண்டிங் ஆபீஸ் சம்மந்தமாக இஞ்சின் மெஷீன் வகையறாவுக்கு எண்ணெய் வாங்கச்செல் ...	ரூ.	18	4	6
சங்கமாபீசில் நடந்த Printing வேலைகளுக்கு சார்ஜ் வரவு ...	ரூ.	462	3	...	ஷை ஆபீஸ் சம்மந்தமாக Ink வகையறு கண்டின்ஜன்ஸிசாமான்கள் வாங்கச்செல் ...	ரூ.	9	13	6
ஷை ஷை Binding வேலைகளுக்கு சார்ஜ் வரவு ...	ரூ.	92	13	...	ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி செல்	ரூ.	32	12	...
சங்கம் காலிநிலத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மாக்கடைக்கு ஸ்ரீலஸ்ரீ புரட்டாசிமீ த்தக்குரிய வாடகை அரி. அ. பொ. வெள்ளையப்ப நாடாரிடமிருந்து வரவு ...	ரூ.	65	...	...	பைண்டிங் ஆபீஸ் சம்மந்தமாக வஜ்ஜிரம் வகையறு கண்டின்ஜன்ஸி சாமான்கள் வாங்கச்செல்	ரூ.	28	15	9
சங்கம் கௌரவ காரியதரிசி மகா-ன-ன-ஸ்ரீ T. N. சுந்தரராஜையங்காவர்களிடமிருந்து அவசர் செலவுக்காக கடனாக வரவு	ரூ.	70	...	...	சங்கமாபீஸ்உபயோகத்திற்கு Paper வகையறு stationery, contingencies சாமான்கள் வாங்கச் செல்	ரூ.	17	14	0
					பிரிண்டிங் ஆபீஸ் ஆர்டர்கள் உபயோகத்திற்கு Paper வாங்கச் செல்	ரூ.	106	2	5
					பைண்டிங் ஆபீஸ் ஆர்டர்கள் உபயோகத்திற்கு தோல் வகையறு சாமான்கள் வாங்கச்செல்	ரூ.	24	10	0
					சங்கம் கலாசாலை உபயோகத்திற்கு வாங்கிய பேபர் வகையறுவுக்கு செல் ...	ரூ.	1	1	0
					ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி செல்	ரூ.	149	11	5

Pandiyan Library உபயோகத்தி				
ற்கு வாங்கியபுஸ்தகங்களுக்கு செல்	ரூ.	1	3	...
ஆபீஸ் உபயோகத்திற்கு Racks				
வகையறு சாமான்கள் செய்த				
வகையில் கூலிக்காக பாக்கி செல்	ரூ.	6	8	...
சங்கமாபீஸ் Correspondence V.P.				
etc. சம்மந்தமாக போஸ்டேஜ்				
வகையிற் செல் ரூ. 25—2—0;				
தந்தி வகையில் செல் ரூ. 3—4—0				
ஆக மொத்தம் செல்	ரூ.	28	6	...
ஆபீஸ் உபயோகத்திற்குத் தருவித்த				
சாமான்களுக்கும், ஆபீஸினின்றும்				
வெளியூர்களுக்கனுப்பிய சாமான்க				
ளுக்கும் ரயில்வேசார்ஜ் செல்லாக்				
கிடது	ரூ.	3	6	...
சங்கத்தினின்றும் மாதந்தோறும்				
வெளியாகிவரும் செந்தமிழ் என்				
னும் பத்திரிகையின் உபயோகத்				
திற்கும், புத்தகரூபமாக வெளியி				
டக்கருதி இப்பொழுது பத்திரிகை				
வாயிலாக வெளியிட்டுவருகிற பழ				
மொழி என்னும் புத்தக பார்ப்				
பிரதிகள் அச்சிடுவதற்கும் Print-				
ing paper வாங்கியவகையில் செல்	ரூ.	38	4	6
சங்கம் கௌரவகாரியதரிசி ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ				
T. N. சுந்தர்ராஜையங்காரவர்க				
ளிடமிருந்து கடனாக வரவுவந்தி				
ருந்த ரூ. 70-லிருந்து part-pay-				
ment ஆக செல்லாக்கியது	ரூ.	50	...	...

				சரஸ்வதிபூஜை சமபந்தமாய் சங்கத்தில் செலவான வகையில் செல்	ரூ.	11	0	8
				இச் சங்கத்தில் அச்சிடவேண்டுள்ள பிரிண்டிங் ஆர்டர் ஒன்றின் உபயோகத்திற்கு Photo Block தயார்செய்த வகையில் செல்	ரூ.	20	3	0
				22-10-16ல், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தார் ஆதரவினையில் நடைபெற்ற மகா-ரா-ஸ்ரீ P. V. மாணிக்கநாயக்கரவர்களின் Lecture சம்பந்தமாய் செலவான வகையில்	ரூ.	8	10	6
				ஆபீஸ் கட்டிங்மெஷீனி லடங்காத புத்தகங்களை வெளியேகொடுத்து கட்டிங்செய்ததற்கு சார்ஜ் செல்	ரூ.	0	10	0
				ஆபீஸ் business சம்மந்தமாக வண்டிவாடகை வகையில் செல்	ரூ.	0	4	0
ஆகமொத்தம் வரவு	ரூ.	966	6	9	ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி Miscellaneous செலவு ...	ரூ.	40	12	2
சென்ற செப்டம்பர்மீ த்தின் கடைத்தேதியில் நின்ற பாக்கித் தொகை ...	ரூ.	36	11	11	*By Pass Book No. 146 Rs. 9-12-10.	ஆகமொத்தம் செலவு	ரூ.	974	5	11
					*By cash in hand Rs. 18—15—11.	*போகபாக்கியிருப்பு	ரூ.	28	12	9
ஆகமொத்தம்	ரூ.	1003	2	8		ஆகமொத்தம்	ரூ.	1003	2	8

Audited and found correct,

V. S. Ramaswami,

24-11-16. *Auditor.*

T. A. Subbavenkatarama Iyer,

Manager

16—11—16.

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-கசா.] நளஹு ஐப்பசிமீ [பகுதி-கஉ.
Vol. XIV. October—November, 1916. No. 12.

தமிழ்நாடுகள்.

"செந்தமிழ்" (தொகுதி-கசா பகுதி-கக-ல்) சாஉ-ஆம்பக்கத்தொடர்ச்சி.

——(o)——

பிற்பகுதி.

சோழவந்தா னரசஞ்சண்முகனுரென்னுஞ் சண்முகம்பிள்ளையவர் கள், தலையிடைச்சங்கங்களினுண்மையை யொப்புக்கொண்டவர்களில் ஒருவர். தம்மாலியற்றப்பட்ட தொல்காப்பியப்பாயிரவிருத்தியென்னும் புத்தகத்தில் தமதுகொள்கையைவிளக்கியிருக்கின்றனர். வாசிப்போ ரதனைத்தெரிந்துகொள்ளுமாறு அவர் புத்தகத்திலிருந்து பின்வருவன வற்றைவரைகின்றேன். அவை வருமாறு:—

Page 165 "இனியாசிரியரிந்நூல் (தொல்காப்பியம்) செய்த காலத்து வேங்கடமலையின்வடக்கிருந்து இமயமலைவரையாரியமும், வேங்கடமலையின்றெற்கிருந்து குமரிமலைவரை தமிழும், பரவியிருந்த படியானு, மக்காலத்துவடதிசைக்கட் கங்கையாறுமிமயமலையும்போலத் தென்றிசைக்கட் பஃறுளியாறுங்குமரிமலையுங் கடலாற்கொள்ளப்படா மல் எல்லாராலுமறியப்பட்டுக்கிடந்தமையானும், வடக்குந்தெற்கும் பிறவெல்லையுளவாக வவற்றைக்கூறுமல் எல்லாருமுணர்தற்பொருட்டு மறைவின்றி நெடுந்தூரந்தோன்றற்பாலவாய மலைகளைக்கூறினர்."

Page 165-6 "இனியிந்நூல் (தொல்காப்பியம்) செய்தபின்னர்ப் பல்யாண்டுகழிந்த பிற்காலத்துத் தென்கடலின்வடபாற் பிறமொழிகள் வழங்கியநாட்டையு, மதன்வடபாலுள்ளகுமரிமலையையு, மதன்வடபால் வடிம்பலம்பநின்றபாண்டியனுக்கியபஃறுளியாற்றையு, மதன்வடபா லவன்முன்னோர்முதலாகத் தொன்றுதொட்டு வளம்படைத்த வெழு நூற்றுக்காவதப் பரப்புடையநாற்பத்தொன்பதுதமிழ்நாடுகளையு,மவற் றின்றலைநகரமாகிய தென்மதுரையையுங் கடல்கொண்டது. பின் கபாட

*

புரம் பாண்டியர்க்குத் தலைநகரமாயிற்று. பல்யாண்டு கழிந்தபின் னேரழியில் கபாடபுரத்தையுங் குமரியாற்றையு மின்னேரன்ன யாறு மலைபிறவற்றையு மக்கொடுங்கடலேகொண்டது என்பன.''

''வடவேங்கடந்தென்குமரி'' யென்புழிக் குமரியை உரையாசிரியர்கள் போல் குமரியாறெனக்கொண்டால் தங்கொள்கை யொருகணமுநிலையா தென்பதை நன்குணர்ந்தசண்முகனர் குமரியைக்குமரிமலையாக்கி யதைப்பலரறியாற்றிற்குத் தெற்கிருக்கச்செய்தலொன்றே தன்கொள் கைநிலைத்தற்குவழியென்று கருதினர். அவர்புத்தகத்திலுள்ள பின் கண்டவரிகளவர்கருத்தைவிளக்கும். அவை Page 203-4 ''இனிக் குமரியை மலையெனக்கொள்ளாமல் யாறெனக்கொள்ளில் பாண்டியநாட் டைக்கடல்கொள்ளாதகாலமாயின் குமரியாற்றிற்குத்தென்பாலக்காலத் துள்ளனவாகிய 49 தமிழ்நாடுகளும் தலைச்சங்கமிருந்த தென்மதுரையு மவ்வெல்லையுட்படாதொழிதலேயன்றி வேங்கடத்தின் வடபாலுள்ள நாடுபோலவே பிறநாடெனப்படலுங் கடல்கொண்டபின்னராயிற்குடக் கும்குணக்கும்போலத் தெற்கினுங்கடல்கூறுது யாறுகூறியதா லவ் வியாற்றிற்குத்தெற்கும் சிலபிறநாடுளவெனப் பொருள்படத்த லு மூணர்க என்பன.''

இளம்பூரணவடிகள், நச்சினார்க்கினியர்முதலிய உரையாசிரியர்கள் குமரியைக் குமரியாறெனக்கொண்டதற் கவர்களையிகழ்ந்தனர். பனம் பாரனார்தமிழ்நிலைகத்துத்தெற்கெல்லையை யாறெனக்கூறியிருப்பரென்று கொள்வதற்குச் சிறிதுமிடமில்லையென்றுசொல்லினர். அவர் அதற் குச்சொல்லும்நியாயம் பின்கண்ட அவர்மொழிகளேவிளக்கும்; அதா வது Page 201-2 வடக்கின்கண்ணெல்லையாக வொருமலைகூறினார்க்குத் தெற்கின்கண்ணு நிலையுடைத்தாயவொரு மலைகூறலே முறையாவ தன்றியோரிடத்துநிற்றலின்றி நீளச்செல்லும்யாற்றினைக்கூறின் எல்லை யாகாமையானு ''மென்பதே''. சண்முகனர் இருந்தகாலத்துத் தமிழ் நாட்டுச்சிறந்தபுலவர்களிலொருவரென்றும், நுட்பமதியுடையாரென் றும் பலராற்புகழப்பெற்றவிவர் யாறு என்னுமியற்சொல்லின் பொரு ளின்னதென்றுதெரியாம லிவ்வாறுரைப்பது மிகவும் வியக்கத்தக்கதே. இரண்டுபக்கமடைகரைகளையு மதற்கிடைப்பட்ட தடத்தையுமுடைத் தாய் மலையினின்று கடல்வரை நீர்த்திரள் செல்வதற்கிடமாயிருப்பது யாறு. நீர்த்திரள் செல்லும் இடத்தைமட்டுமே யாறென்று கூறுதல்

பொருந்தாது; அதிற்செல்லும் நீர்த்திரளுஞ் சேர்ந்துதான் யாறென் றருகுமென் றொருவர் சொன்னால், அவர் கூற்றை யான் மறுக்கவேண் டுவதில்லை. யாறென்பது நீர்த்திரளேமட்டுஞ் சுட்டுமென்னும் சண்முக னாரைப்போல்வார் கூற்றை மறுப்பது எனது கடமை. உற்பத்தியாகு மிடமும், முடியுமிடமும் வேறுபடலாம். யாற்றி லெவ்வளவு ஜலம் ஓடுகிறதென்றொருவனையுசாவ, அவன் யாற்றிலிடப்புமட்டுஞ்சலமோடு கிறதென் றுத்தரங்கூறுகின்றனன். சிலவேளை யாற்றில் ஜலமேயில்லை யென்று சொல்லுகின்றனன். ஒருவனை நீ யெங்கேநீராடினையென் றுசாவ, அவன் யாற்றிலென்று விடையளிக்கின்றனன். அவனவ்வாறு கூறியதற்குப் பொருள் இருகரைக்குட்பட்டதடத்திலென்பது. யாற் றிற்செல்லும் நீரே யடித்தகால்வாய், அல்லது குளத்தையடைந்ததாக அங்குநீராடியவொருவனை, நீ யெங்குநீராடினையென்றால் கால்வாயில் அல்லது குளத்தில் நீராடினேனென்று சொல்லுகின்றனன். சண்முக னுர் உண்மையா யாற்றையறைனக்கொள்ளாது, அதிற்செல்லும் நீர்த் திரளேமட்டுமே யாறெனக்கொண்டனரென்பது, அவருடைய Page 202 "ஓரிடத்தினிற்றலின்றி நீளச்செல்லும் யாறு" என்னுமொழிக ளால் இயமறவிளங்கும். குமரியை யாறெனைக்கொண்ட வுரையாசிரிய ரொருவரும்அதிற்செல்லும் நீர்த்திரளைச்சுட்டவில்லையென்பது பட்டப் பகல்போல் விளங்கும். யாற்றிற்செல்லும் நீர்த்திரளை யெல்லையாகக் கூறியவ ரிவ்வுலகத்திலில்லை. நீர்த்திரள் செல்வதற்கிடந்திருக்கும் நிலமாகிய யாற்றை யெல்லையாகக்கூறுவது பொருந்தாதென்றுகொண் டாரு மிவ்வுலகத்தில் இல்லை. நீண்டுகிடக்கும் யாறு நிலையுடையதன் றென்று ஐயமுறுவாருமில்லை. பரந்துகிடக்குநாட்டுக்கு நீண்டுகிடக்கும் யாற்றைவிடப் பொருத்தமான வெல்லைகிடைப்பது அரிது. இளம் பூரணவடிகள், நச்சினார்க்கினியர், பேராசிரியர் முதலியவுரையாசிரியர் கள் யாற்றை யெல்லையாகச் சொல்லியிருப்பதுமன்றி சண்முகனாரால் நன்குமதிக்கப்பெற்ற அடியார்க்குநல்லாரு மவ்வாறே யாற்றை யெல்லை யாகச்சொல்லியிருக்கின்றனர். அவர் குமரிக்குத்தெற்கேயுள்ள 49 தமிழ்நாடுகளுக்குப் பஃறுளியாற்றையுங் குமரியாற்றையும் எல்லை யாகச்சொல்லிப்போந்தனர்; அவர் சொல்லியபடியும், அடியார்க்கு நல்லார் சொல்லியபடியும் நாற்பத்தொன்பது தமிழ்நாடுகளின் அமை தியைப்பக்கத்தில்வைத்திருக்கும் படத்தைக்கண்டறிந்துகொள்க. சண் முகனார்கருத்துப்படி யெல்லைகூறுவதாயிருந்தால் பஃறுளியாற்றைத்

தெற்கண்ணுடித்திருந்ததாகச் சண்முகனர்சொல்லுகிற குமரிமலையை யுங் குமரியாற்றுப்பக்கத்து ஒருமலைகண்டுபிடித்து அதையும் எல்லையாக வவர்சொல்லியிருத்தல்வேண்டும். பாண்டிநாட்டுக்குவடக்கெல்லையுஞ் சோணுட்டுக்குத் தெற்கெல்லையுமாயுள்ளது வெள்ளாறு.சோணுட்டுக்கு வடவெல்லை பெண்ணையாறு. கிருஷ்ணுநதியைத் தென்னெல்லையாகவுங் கோதாவரியை வடவெல்லையாகவுமுடையது வேங்கைநாடு, கோதா வரியைத்தென்னெல்லையாகவு மகாநதியைவடவெல்லையாகவுமுடையது கலிங்கநாடு என்பது சரித்திரம்வல்லோர்கொண்டது. அந்தந்நாட்டுக் காசர் வெற்றிதோல்விகளினுல் எல்லைமாறுவதுண்டு. ஓரிடத்தினிற்ற லின்றி நீளச்செல்லும் யாறு எல்லையாயிருப்பதற்குத் தகாதென்பதற் கல்ல; மேல்பக்கத்தில் தஞ்சாவூர்ஜில்லாவுக்கும் திருச்சிராப்பள்ளிஜில் லாவுக்கும், கீழ்பக்கத்தில் தஞ்சாவூர்ஜில்லாவுக்கும் தென்னற்காடுஜில் லாவுக்கும், நடுவில் எல்லையாயிருப்பது கொள்ளிடமென்னும் யாறு. இவைகளினுல் சண்முகனுரைப்போ லிவ்விஷயத்தி லபிப்பிராயப் படுவாரில்லையெனத் தெரிகிறது.

Page 201-2 மேலும் "வடக்கின்கண்எல்லையாக வொருமலைகூறி னர்க்குத் தெற்கின்கண்ணு மொருமலைகூறல்" முறையென்றனர். எல்லைகூறவேண்டியவிடத்து மலையிருந்தால் மலையையும், யாறிருந் தால் யாற்றையு, மிரண்டுமில்லாவிட்டால் அவ்விடத்துக்குத்தக்கபடி ஊர்முதலிய பிறவு மெல்லைகூறுதலையுமேயன்றி வடக்கெல்லைகூற வேண்டியவிடத்தில் மலையிருந்து தெற்கெல்லைகூறவேண்டியவிடத்து யாறுமட்டுமேயிருந்தால் சண்முகனர்சொல்லுகிறபடி வடக்கெல்லை தெற்கெல்லை யிரண்டையு மலையாகக்கூறுதல்முடியாதே; பனம்பாரனர் தெற்கெல்லை சொல்லவேண்டியவிடத்தில் யாறுஇருந்தது யாற்றை யெல்லையாகச்சொன்னர். சண்முகனர்கொள்கைக்கு அதுசரிப்பட வில்லை. குமரிமலையென வொன்றையுண்டுபண்ணி யதைப்பஃறுளியாற் றிற்குத் தெற்கேவைத்தார். பஃறுளியாற்றிற்குத்தெற்குக் குமரிமலை யெனவொன்று இருந்ததாகச்சொன்னவர்கள் சண்முகனைத்தவிர ஒருவரையுங்காணேம்.

குமரிமலையென்றொன்றுண்டென்று காட்டமுயன்றதில் சிலப்பதி காரம் காடுகாண்காதையில் "குமரிக்கோடுங் கொடுங்கடல்கொள்ள" என்னுமிடத்திலு, மதற் கடியார்க்குநல்லார் செய்திருக்குமுரையிலும்,

வேனிற்காதைக்கு அவர்செய்திருக்குமுரையின் றுடக்கத்திலுங் "குமரிக்கோடு" என்னுமொழி சண்முகனார்க்குப்புலப்பட்டது. அவை கீளப் போதுமான வாதாரமெனக்கொண்டு "வடவேங்கடந் தென் குமரி" யென்னுமிடத்துக் குமரியென்பது குமரிமலையெனநாட்ட எத்தனித்தனர். குமரிக்கோடு என்று மேற்சொல்லப்பட்டிருப்பது மலையல்லவென்பதைப் பின்னர்க்காட்டுகின்றேன். இப்போது சண் முகனார் கோட்பாட்டுப்படி மலையெனவைத்துக்கொண்டாலு மவர் கொள்கை நிலைக்கிறதாவென்றுபார்ப்போம். தெற்கின்கண்ணுள்ளகட லதன்வடபாலுள்ள நிலத்தைக்கொள்ளுமுறைசொல்லிய இளங்கோ வடிகள்முதலில் பஃறுளியாற்றைச்சொல்லிப்பிறகு குமரிக்கோட்டைச் சொன்னதனாலே

"பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக்
குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள"

பஃறுளியாற்றிற்கு வடக்கேயுள்ளது குமரிக்கோடு என்றுகொள்ளுதல் முறை; இளங்கோவடிகள் ஒருயாற்றையு மொருமலையையுஞ்சொல்வ தில் முறைபிறழ்ந்துசொன்னார்என்றுகொள்ளுதல் பொருந்தாது. இதற் குரைசெய்த அடியார்க்குநல்லாரும் இளங்கோவடிகள் முறையையே முறையாகக்கொண்டனர். வேனிற்காதையுரையில் கடல்கோள் சொல் லுமிடத்துப் பின்கண்டவாறு எழுதியிருக்கின்றனர். "அக்காலத் தவர் நாட்டுத் தென்பாலிமுகத்துக்கு வடவெல்லையாகிய பஃறுளியென்னு மாற்றிற்குங் குமரியென்னும் யாற்றிற்குமிடையே எழுநூற்றுக்காவத வாறும் இவற்றின்நீர்மலிவானென்மலிந்த ஏழ்தெங்கநாடும்,ஏழ்மதுரை நாடும், ஏழ்முன்பாலைநாடும், ஏழ்பின்பாலைநாடும், ஏழ்குன்றநாடும், ஏழ் குணகாரைநாடும், ஏழ்குறும்பனைநாடும் என்னுமிந்த 49 நாடும் குமரி கொல்லமுதலிய பன்மலைநாடுங் காடும்நதியும்பதியுந் தடநீர்க்குமரிவட பெருங்கோட்டின்காறும் கடல்கொண்டொழிதலால்" என்பதுதெற்கே யிருந்து கடல்கொள்ளுமுறையாய்ச்சொல்லு முரையாசிரியர் "தடநீர்க் குமரி வடபெருங் கோட்டை" வடக்கிறுதியில்வைத்துமுடித்தனர். பஃறுளியாற்றிற்குத்தெற்குக் குமரிக்கோடுஒன்றிருந்ததில்லையென்பது அடியார்க்குநல்லார்சொல்லியதால் நன்றாய்த்தெரியும். தென்பாலி முகத்தில் குமரிக்கோடு சண்முகனார்தானகிருஷ்டி. அப்படியொன் றிருந்ததாக இதுவரையில் வேறெருவராலும் சொல்லப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

கன்னியாகுமரி பக்கத்துவீற்றிருப்பதுவே குமரியாற்றிற்கப்பெயர் வாய்ந்ததற்குக் காரணமெனக்கொண்டா லதற்கு எழுநூற்றுக்காவத வாற்றுக்குமேல் தெற்கே விலகியிருக்கும் குமரிமலைக்கு அ ப் பெ ய ர் வாய்ந்ததற்குக்காரணம் சண்முகனர்தானறிவர்.

இதுநிற்க; குமரிக்கோடுஎன்னுந்தொடர்மொழிப்பொருள் என்ன வென்றுவிசாரிப்போம். சிலப்பதிகார வரும்பதவுரையாசிரியர் குமரிக் கோடுங்கொடுங்கடல்கொள்ளவென்புழிகோடு=கரை. என்றெழுதினர். குமரியைக் குமரியாறெனக்கொண்டு "கோடு" அவ்வியாற்றின்கரை யென்றெழுதினரென்பது தெற்றெனவிளங்கும். அடியார்க்குநல்லார் வேனிற்காதையுரையில் "தடநீர்க்குமரிவடபெருங்கோட்டின்காறும்" என்றெழுதியதில் குமரியை யாறெனக்கொண்டு "கோடு" அதன்கரை யெனக்கொண்டனரென்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோலவிளங்கும். குமரியையாருகக்கொள்ளாவிடில் "தடநீர்" என்னுமடைகளைக் குமரிக் குக் கொடுத்திருக்கமாட்டாரென்பது திண்ணம். ஆற்றைச்சொல்லி யதன் வடகோடென்றுலவ்வியாற்றின் வடகரையென்பதைத்தவிர வேறு என்னபொருள்படும். நாடுகாண்காதையில் இளங்கோவடிகள்

"கொழும்புனற்காவிரி
வடபெருங்கோட்டுமலர்ப்பொழினுழைத்து"

என்றுசொல்லியிருப்பதற்கு அடியார்க்குநல்லார் காவிரியினதுபெரிய வடகரையில்என்றுஅர்த்தமெழுதியதோடு,கோடு=கரையென்றெழுதி யிருக்கின்றனர். நிகண்டில் கோடு-மலையுச்சி,நீர்க்கரை என்றெழுதியிருக் கிறது. மலையின்பெயர்களில் கோடுகாணப்படவில்லை. இலக்கியங்களில் குன்று, கோடு என்று பேதமின்றியேவழங்குகிறது. பெருமலை, கோ டென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதைக்காணலாம். காடுகாண்காதையுரை யில் கோடு, மலையென்று அடியார்க்குநல்லார் எழுதியதுபோலக் கண் டிருக்கிறது. வேனிற்காதையுரையில்சொன்னதற்கு, ஹர்ஷரோதமா யவரேயப்படியெழுதுவாரென்று நினைப்பதற்கிடமில்லை. இடைவைப்பு என்றுதோன்றுகிறது. "பன்மலையடுக்கத்துக் குமரிக்கோடு" என்று இளங்கோவடிகள் சொல்லியிருப்பது குமரியாற்றின்வடகரை மலைத் தொடர்பாலாகியதைக்குறிக்கும்.

குமரியென்பது, பெண்பாற்பெயர். பெண்பாற்பெயரையுடையமலை சண்முகனர் தமதுகொள்கையையாதரிக்கப்படைத்த குமரிமலையைத்

தவிர இப்பரதகண்டத்தி லெங்குங்காணப்படவில்லை. உரையாசிரிய ரீனவரும், குமரியை யாறெனக்கொண்டதற்குரிய காரணங்களிலதுவு மொன்று.

இளங்கோவடிகள், பஃறுளியாற்றையுங்குமரிக்கோட்டையுங் கடல் கொண்டதென்றுசொல்லுகின்றனர். சண்முகனார்சொல்லுகிறபடி குமரிமலைபஃறுளியாற்றிற்குத்தெற்கேயுள்ளதானலவையிரண்டையுங் கடல்கொள்வதனு லவையிற்றிற்கு வடக்கேயிருக்குந்தமிழ்நாடுகளுக்கு ஓரழிவுண்டாயிற்றென்று சொல்வதற்குச் சிறிதுமிடமில்லை. குமரிக் கோடு 49 தமிழ்நாடுகளுக்கும் வடக்கிலிருப்பதாகக்கொண்டா லப் போது 49 தமிழ்நாடுகளுக்கு மழிவுசொல்லியேதீரவேண்டும். அடி யார்க்குநல்லாரவ்வாறுகொண்டனரென்பது அவர் 49 தமிழ்நாடுகெ ளுக்கு அழிவுசொன்னதால் தெற்றெனவிளங்கும்.

குமரியைமலையெனக்கொண்டதனால் இளம்பூரணவடிகளும், நச்சி னார்க்கினியரும்,வேங்கடங்குமரி தமிழ்கூறநல்லுலகத்துக்கு அகப்பாட் டெல்லையாயினவென்று கூறியதற்குச் சண்முகனார் திரிபுபடப்பொருள் கூறுவாராயினர். உரையாசிரியர்கள், வேங்கடமுங்குமரியுந் தமிழ்கூற நல்லுலகத்தைத் தம்மகப்படுத்துதலையுடைமையா, லவையிற்றை யவ் வுலகத்துக்கு அகப்பாட்டெல்லையெனக்கூறினர். அகப்பாட்டெல்லை யென்னுந் தொடர்மொழியின்பொருளை முற்றுமறியாத சண்முகனார் அகவெல்லையென்பது அதன்பொருளெனக்கொண்டனரென்பது அவர் புத்தகத்திலடங்கிய பின்கண்டவற்றால்விளங்கும். Page 201 "இனி இளம்பூரணரும், நச்சினார்க்கினியரும் குமரியையாறெனக்கொண்டமை யால் அவ்வியாற்றின்றென்பாலுள்ள பஃறுளியாரும் 49 தமிழ்நாடுகளு மவ்வெல்லையுட்படாமைநோக்கி யவற்றைப் புறவெல்லையுட்பட்டன எனத்திரிபுபடக்கருதி வேங்கடங்குமரியை யகப்பாட்டெல்லையென்றார். அதுபொருந்தாது" மற்றேரிடத்தில் தலைச்சங்கமிரீஇய தென்மதுரை யை யகவெல்லையுட்படுத்தாது புறவெல்லையுட்படுத்தலு, மக்காலத்துக் குமரியாற்றின்வடபால் பாண்டியர்க்குத்தலைநகரமும் சங்கமுமின்றிப் பெரும்பான்மைகாடெனக்கிடந்தவந்நாட்டினை யகப்பாட்டெல்லையென லும் கூடாமையால் என்பன. அகவெல்லையெனக்கொண்டதனால் புற வெல்லையொன்று கற்பிக்கும்படிநேரிட்டது. அகவெல்லை, புறவெல்லை யென்னும் பதங்களுக்குப் பொருள் என்னகொண்டனரென்று தெரிய வில்லை. தம்மால் கற்பிக்கப்பட்ட புறவெல்லையைக் கனவிலுமறியாத

இளம்பூரணவடிகள், நச்சினார்க்கினியர் இவர்களுக்கு அவர்களவற்றைப் புறவெல்லையுட்பட்டனவெனத் திரிபுபடக்கருதினரென்றார். உரையாசிரியர்கள் தமிழ்நாட்டுக்குத்தெற்கெல்லை யகம்புறமென இரண்டுகூற நினைத்தார்களென்றுகொள்வதற் கிடமேயில்லை. இளம்பூரணவடிகள் குமரியாற்றிற்குத் தெற்கேயுள்ளது தமிழ்நாடல்லாத பிறநாடென்று கொண்டமையால் அப்புறநாட்டுக்கு எல்லைகூறநினைத்தாரென்றுசொல்வது சொல்பவரறியாமையைக்காட்டுகிறது. நச்சினார்க்கினியர், குமரியாற்றிற்குத் தெற்குள்ள 49 தமிழ்நாடுகள் தொல்காப்பியகாலத்துக்கு முன்னரே கடல்கொண்டதென்றுநினைத்ததனை லில்லாதநாட்டிற்கு எல்லைகூற அவர் கருதினரென்பது வியப்பைத்தரும். நச்சினார்க்கினியர் பின்கண்டமொழிகளாலவர்கருத்துவிளங்கும். "வடவேங்கடந்தென் குமரி யிவையிரண்டு மகப்பாட்டெல்லையாயின, என்னை? குமரியாற்றின் றெற்கு நாற்பத்தொன்பதுநாடு கடல்கொண்டதாகலின்" என்பது.

இதுநிற்க, செந்தமிழ்நிலம் 1 செந்தமிழ்நிலஞ்சேர்ந்த நிலம் 12 ஆக 13, ஆகத் தமிழுலகமுழுவதையுந் தொல்காப்பியர் பிரித்தாரென்பது பின்கண்ட 2 சூத்திரங்களால்விளங்கும்.

1. அவற்றுள், இயற்சொற்றாமே செந்தமிழ்நிலத்துவழக்கொடுசிவணித்
தம்பொருள்வழாமையிசைக்குஞ்சொல்லே. தொல். எச்சவியல்.

2. செந்தமிழ்சேர்ந்தபன்னிருநிலத்துந்
தங்குறிப்பினவேதிசைச்சொலென்ப. ஷ ஷ

உரையாசிரியர்கள் அனைவரும் தமிழுலகமுழுவதையுந் தொல்காப்பியர் 13 நாடுகளாகப்பிரித்தனரெனச்சொல்லி, யவற்றில் செந்தமிழ்நிலஞ் சேர்ந்த 12 நிலத்துக்குக் கொடுந்தமிழ்நாடெனப் பெயர்கொடுத்தனர். இலக்கணப்பின் னூலாராகிய நன்னூலார், இலக்கணவிளக்கநூலாசிரியர் முதலியஅனைவரும் அப்பதின்மூன்றுபிரிவினையே யொப்புக்கொண்டனரென்பது பின்கண்ட நன்னூல், இலக்கணவிளக்கசூத்திரங்களால் விளங்கும்.

1. செந்தமிழாகித்திரியாதியார்க்குந்
தம்பொருள்விளக்குந்தன்மையவியற்சொல்.

2. செந்தமிழ்நிலஞ்சேர்பன்னிருநிலத்தினும்
ஒன்பதிற்றிரண்டினிற்றமிழொழிநிலத்தினும்
தங்குறிப்பினவேதிசைச்சொலென்ப.

கணக்கபிள்ளையவர்கள் இயற்றிய 1300 வருஷங் கழித்து
முத்திய தமிழர்" என்னும் புஸ்தகத்தில் கண்டதை விரிவாகத்
தயார் செய்யப்பட்டது.

தமிழகம்.

மேற்கண்ட 13 நிலங்களின்னவையென்றுகாட்டி மடியில்கண்டஇரண்டு செய்யுள்கள் தமிழாசிரியர்களுக்குள் வழங்கிவருவதையடியில் வரை கின்றேன்.

1. சந்தனப்பொதியச்செந்தமிழ்முனியும்
சௌந்தரபாண்டியனெனுந்தமிழ்நாடனும்
சங்கப்புலவருந்தழைத்தினிதிருக்கும்
மங்கலப்பாண்டிவளநாடென்ப.

2. தென்பாண்டிகுட்டங்குடங்கற்காவேண்பூழி
பன்றியருவாவதன்வடக்கு—நன்றுய
சீதமலாடுபுனனுடுசெந்தமிழ்சேர்
ஏதமில்பன்னிருநாட்டென்.

இப்பொழுது கடையாகவெண்ணுற்காட்டப்பட்டசெய்யுளில்தொல்காப் பியனர் சூத்திரத்தில்கண்டபடிக்குச் செந்தமிழ்நிலத்தைச்சேர்ந்தநிலங் களே யுரையாசிரியர்போல் கொடுந்தமிழ்நிலமெனச்சொல்லாது "செந் தமிழ்சேர்நாட்டென்" எனமுடித்தனர். இவ்வாறு வெகுகாலங்களாய்த் தமிழுலகமுழுவதும் 13 பிரிவுகளாகப்பிரிக்கப்பட்டு ஆன்றோர்வழக்கி னமைந்துவந்திருப்பது எல்லாருமறிந்தவிஷயம். மேற்கண்ட 13 நிலங்க ளின்பிரிவில் சில மாறுபட்ட அபிப்பிராயங்களிருப்பினு மவையாவுங் குமரிக்குவடக்கேயுள்ளனவென்பதில் பண்டிதர்களுக்குட் சிறிதுமாறு பட்ட அபிப்பிராயமில்லை. இந்நிலங்களினமைதியையும் பக்கத்தில் வைத்திருக்கும்படத்தாலறியலாம். சண்முகனர் ஆன்றோர்யாவராலு மொப்புக்கொள்ளப்பட்டு வந்திருப்பதைக் கவனியாது,தொல்காப்பியச் சூத்திரங்களைத் திரிபுபடவுணர்ந்து தமிழுலகத்தை வேங்கடமுதல் பஃறு ளியாற்றிற்குத் தெற்குத்தம்மால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட குமரிமலைவரை நீட்டி, முழுவதையும் பன்னிரண்டுசெந்தமிழ்நிலங்களாகப்பிரித்தனர். தொல்காப்பியம் செய்தபொழுது, குமரிக்குத்தெற்கே 49 தமிழ்நாடுக ளிருந்திருந்தால் அந்த 49 ஓடு குமரிக்குவடக்கிருந்த தமிழ்நாடுகளின் சங்கியையுஞ்சேர்த்து இவ்வளவென்றுசொல்லாது 12செந்தமிழ்நிலங்க ளாக அவற்றையே மாற்றிப்பிரிப்பானேன்? 12 நாடுகளுக்குப்பெய ரென்ன எல்லையென்ன? அப்பனிரண்டில் குமரிக்குவடக்கெத்தனை, குமரிக்குத் தெற்கெத்தனை ? குமரிக்கு வடக்குள்ளனவற்றிற்காவது பெயருமெல்லையுஞ் சொல்லக்கூடுமா? தென்பாண்டிநாடென்னும்பெயர் எவ்வளவுகாலமாக வழங்குகிறது? தமது கொள்கையை நாட்டுத லொன்றையேகருதித் தம் மனம்போனவாறுதிரித்துச் சூத்திரங்களுக் குப் பொருள்கொண்டனர்.

மேலும், ஆன்றோர்யாவரும் செந்தமிழ்நாடு, கொடுந்தமிழ்நாடு எவ்விடத்திலும்வழங்குவதும்யாவராலுமறியப்படுவதுமாயுள்ளசொற் களேயியற்சொல்லென்றும்,செந்தமிழ்நிலத்துவழக்கில்இல்லாது கொடுந் தமிழ்நாடுகளில் வழங்குஞ்சொற்களேத் திசைச்சொல்லென்றும்கொண் டனர். செந்தமிழ்நிலத்தைக்குறித்துக் கொடுந்தமிழ்நிலங்கள்பலதிசை களிலுள்ளனவாதலா லவற்றில்வழங்குஞ்சொற்களுக்குத் திசைச்சொல் லென்னும்பெயர்வந்தது. எல்லாநிலங்களுக்கும் பொதுவாதலின் இயற் சொல்லென்னும்பெயர் மற்றொன்றிற்குவந்தது. சண்முகனார்செய்த திரிபுரையையொப்புக்கொண்டால் ஆன்றோர்சொன்னதிசைச்சொல் இல்லாமற்போகும். இயற்சொல்லுந் திசைச்சொல்லு மெல்லாநிலத்தி னுங்காணப்படல்வேண்டும்.

செந்தமிழ்நிலம் 12 என்றுசொல்வதாயிருந்தால் இயற்சொல் லுக்கு இலக்கணங்கூறியசூத்திரத்திற்சொல்லாது திசைச்சொல்லுக் கிலக்கணங்கூறியசூத்திரத்தில் தொல்காப்பியனார் சொல்லுவானேன். மேலும், நூலாசிரியர் இயற்சொல்லிலக்கணஞ்சொல்லியசூத்திரத்து "செந்தமிழ்நில"மென்றுதாம்சொல்லியதைத் திசைச்சொல்லிலக்கணங் கூறுஞ் சூத்திரத்துச் சுருங்கச்சொல்ல லென்னு மழகுடனமைத்துச் "செந்தமிழ்"என்றனர். அம்மொழி ஆகுபெயராய்ச் செந்தமிழ்வழங்கு நிலத்தையுணர்த்துதலால் ஆன்றோரனைவரும் அதையவ்வாறேயுணர்ந் தனர். சண்முகனார் அவ்வாறுகொள்ளாது செந்தமிழ்நிலமென்று முன் சூத்திரத்திற்சொன்னதைத் திசைச்சொற்சூத்திரத்தி லாசிரியர் "செந் தமிழ்சேர்ந்தநிலம்" என்றுசொல்லியதாகக்கொண்டனர். செந்தமிழ் நிலமென்று தாம் முன்சூத்திரத்திற்கூறியது தெளிவுபடக்கூறியதாகா தென்றுகருதி, Page 211-15 "சேர்ந்த" என்னுமொருசொல்லைச் சேர்த்துக்கூறினரென்றுசொல்வதுபொருந்தாது. சூத்திரம்செய்யு மாசிரியர் "செந்தமிழ்நிலம்" என்னுமொழி தெளிவாயிருக்க, மிகை படக்கூறலென்னும்தோஷத்துக்குட்பட்டு அனுவசியமாய்ச் "சேர்ந்த" வென்னும்பதத்தைச்சேர்த்தாரென்று சண்முகனார்தான் சொல்லத் துணிந்தார். செந்தமிழ்வழங்கும்நிலத்தைச் "செந்தமிழ்சேர்ந்தநில" மென்று தொல்காப்பியனார்வேறுஎந்தவிடத்திலாவதுபிரயோகஞ்செய் திருக்கின்றனரா? சண்முகனார் பரக்கவெழுதியிருக்கும்பாயிரவிருத்தியி லின்னுமநேக பிசகுகளிருப்பினும் நான் மேற்கொண்டகாரியத்துக்கு அவைகளில் காலம்போக்குதல் அவசியமில்லையாதலாலவற்றைவிடுத் தேன்.

பண்டித S. சுப்பிரமணியசாஸ்திரி,

தஞ்சை.

அந்தகக்கவி வீரராகவமுதலியார்காலம்.

தொகுதி-கஉல் (ரு0-ம்பக்கத் தொடர்ச்சி.

மகாவம்சமுதலிய சிங்கள இதிகாசங்களில், தமிழரையும் தமிழ ரசரையும்குறித்துள்ள பலவிசேஷச்செய்திகள் அறியக்கிடக்கின்றன வென்பது சரித்திரவாராய்ச்சி வல்லுநர்க்குத் தெரிந்தவிஷயமே. விரித் துரைக்கிற் பெருகுமாதலாற், கூடியவளவு சுருக்கமாய், எடுத்துக் கொண்டவிஷயத்துக்கேற்ற சிலவுண்மைகளைச் சற்றே நுணுகி ஆராய் வாம்.

கி. மு. 543-ல் "வங்க கலிங்க" அரசர்கள்வம்சத்தில்வந்த "சிங்க வாகு"வின்மகன் "விஜயன்"என்போன் இலங்கைக்குவந்து தென்மது ரைக்கரசன் பாண்டியனதுமகளை வதுவைசெய்து இலங்கையில் அர சாண்டான். இவன்காலத்தில் பாண்டியநாட்டிலிருந்து தமிழர் அநேகர் இலங்கைக்குவந்து குடியேறினர். இவனுடையதலைநகரம் "தம்மன்ன நகரி" யென்றழைக்கப்பட்டது.

கி. மு. 237-ல் "சூரத்திசன்" அரசனுயினன். இவன், தன் அசுவப் படைக்குச் "சேனகுத்திகர்" என்னும் இரண்டு தமிழவீரரைத் தலைவ ராகநியமித்தனன். இவர்கள், அரசனைச் சதிசெய்துகொன்று இருபத் திரண்டாண்டு தாங்களே அரசுகடாத்திப் பின்பு "அசேல"னென்னும் சிங்களவரசனுற் கொலையுண்டனர். இச்"சேனகுத்திகர்" குதிரைப் படை, கடற்படையென்ற இருபடைகளிலும் மிக்கபலமுடையராயிருந் தனரென்று இதிகாசங்கூறுகின்றது. இவர்கள்காலத்திலும் தமிழர் பலர் ஈழத்திலே குடியேறியிருந்தனரென் றெண்ணுதல் தவறன்று.

கி. மு. 205-ல் "ஏலாலன்" என்னுமோர் தமிழவீரன் சோழதேசத்தி லிருந்து ஈழத்தின்மேற் படையெடுத்துவந்து "அசேல"னைக்கொன்று மகாவலிகங்கைக்கும் கெத்தராற்றுக்கும் வடபுறமாயுள்ள தீவின் பாகம்முழுவதையுங் கைப்பற்றி நாற்பத்துநான்குவருஷம் அரசாண்டு "துத்தக்காமினி"யென்னும் சிங்களவரசனுற் சமர்களத்திற் கொலை யுண்டிறந்தனன். இவ்வேலாலன்காலத்திலே தமிழர் பல்லாயிரவர் இலங்கைத்தீவிற்குடியேறி மிகவும் பிரபலமாய் வாழ்ந்திருந்தனரென்று இதிகாசங்கூறும்.

கி. மு. 103-ல் ஏழுதமிழவீரர் படையெடுத்துவந்து முதலாம் "வலகம்வாகு" என்னும் சிங்களவரசனைப் போர்முகத்திற் றோல்வியுறச் செய்து சிங்காசனத்தைக்கைப்பற்றினர். இவ்வெழுவரி லொருவன் வலகம்வாகுவின்பட்டத்துத்தேவியாகிய "சோமதேவி"யைக்கவர்ந்து கொண்டு தன்னூர்க்குத்திரும்பினன். இன்னொருவன் புத்தருடைய பானபாத்திரத்தையெடுத்துக்கொண்டு திரும்பினன். புலகத்தன், வகியன், பணியாமாறன், பிழையாமாறன், தியன்என்னும் மற்றைவரும் ஒருவர்பின் ஒருவராகப் பதினுலரைவருஷம் அரசாண்டபின் "தீய" னென்பவன் வலகம்வாகுவினுற்போரில் அபசையப்பட்டு மாண்டனன்.

கி. மு. 62-ல் "சோரநாகன்"என்பவன் அரசனுகிப் பன்னிரண்டு வருஷம் அரசாண்டபின் அவன்மனைவி "அனுலை"என்பவளால் நஞ் சூட்டப்பட்டிறந்தனன். பின்பு இவ்வரசி ஒருவர்பின் ஒருவராகத் தமிழக்குலத்தவனை ஓர் கம்மியனையும், ஓர் பிராமணனையும் விவாகம்பண் ணிக்கொண்டு அவர்களைச் சிங்காசனமேற்றி அவர்களையும் நஞ்சூட்டிக் கொன்றனள்.

கி. மு. 42-ல் ஈழத்திலிருந்து தமிழகத்துக்கு ஓடிப்போன "எல் லொனன் காலகண்ணித்திஸ்ஸன்" என்னும் சிங்களவரசன் ஒருபெரிய தமிழச்சேனையோடுவந்திறங்கி அனுலையைத் தோல்வியுறச்செய்து தனது உரிமைச்சிங்காசனத்தைத் திரும்பப்பிடித்துக்கொண்டனன்.

கி. பி. 110-ல்அரசாண்ட "வங்கநாசிகன்"என்னும் அரசன்காலத் திற் சோழவரசன் இலங்கையைத்தாக்கிச் சிங்களவர் பல்லாயிரவரைப் பிடித்துச் சோழதேசத்துக்குக்கொண்டுபோயினன். கி. பி. 113-ல் முதலாம்"கயவாகு" சோழதேசத்தின்மேற் படையெடுத்துப்போய்க் காவிரித்தீரத்திற்குடியிருந்த பன்னீராயிரம் தமிழக்குடும்பங்களைச் சிறைபிடித்துச்சென்று ஈழத்திலுள்ள அலுக்குத்துக்கோறளையென்னு மிடத்திற் குடியிருத்தினன்.

கி. பி. 209-ல் தமிழகத்துக்குஓடிப்போய் அங்கேயே சில்லாண்டு கள் காலங்கழித்த "அபயன்"என்னும் ஈழத்தரசகுமாரன், தருணங் கண்டு பெரிய வோர் தமிழச்சேனையுடன் ஈழத்தின்மேற்சென்று சமர் புரிந்து அரசனைத்தோல்வியுறச்செய்து தானே அரசனுயினன்.

கி. பி. 433-ல் "மித்தசேனன்" என்பவன் அரசனாயிருந்தபொழுது பாண்டுவென்னு மோர்தமிழன் ஈழத்தின்மேற்படையெடுத்துப்போய் அரசனைக்கொன்று அரியாசனத்தைக்கைப்பற்றினன். இப்பாண்டு காலஞ்சென்றபோக அவன்மக்கள் பாரிந்தன், குட்டபாரிந்தன் என் போர் அரசுசுடாத்தினர். இவர்கள் மாண்டுபோக கதியன், பிதியன் என்னும் தமிழவரசர் சிலகாலம் செங்கோலோச்சித் தாத்துசேனன் என்னும் சிங்களவரசனுற் போர்க்களரியிற் பட்டுமுடிந்தனர். இத் தாத்துசேனன் தமிழரை வேரறுத்துப் பௌத்தத்தை நிலைநிறுத்தித் தமிழரோடு சேர்ந்திருந்த சிங்களப் பிரபுக்களையும், நாட்டாண்மைக் காரர்களையும் துன்புறுத்தித் தாழ்த்திவைத்துச் சிங்களவரசை அதன் முன்னிலைக்குத் திரும்பக்கொண்டுவந்தனனென்று இதிகாசங்கூறும்.

கி. பி. 497-ல் மொக்கல்லனன் என்னும் சிங்களவரசன் சமணசமயத் தவரான நிகந்தருடைய உதவியினுற் சம்புத்தீவிலிருந்து ஓர்பெரிய சேனையுடனிறங்கித் தனது உடன்பிறந்தானுகிய காசியப்பனென்னும் சிங்களவரசனைச் சமர்க்களத்திற்கொன்று சிங்காசனமேறினன். இவன் கடற்கரையிற் காவற்சேனைகளைவைத்து தமிழச்சேனைகள் தீவின்மேற் படையெடுத்துவராதபடி தடுத்தனன்.

கி. பி. 616-ல் சிலாமேகவண்ணன் என்னும் ஈழத்தரசன்காலத்தில் சிரீகாகன் என்னும் ஈழத்திராசகுமாரன் தமிழகத்துக்குச்சென்று பெரிய தமிழச்சேனையொன்றைத் திரட்டி ஈழத்தின்மேற்படையெடுத் துச்சென்று அதன் வடக்குப்பாகத்தைப்பிடிக்கமுயன்று போர்க்களத் தில் அபசெயப்பட்டுக் கொலையுண்டனனுக; சிறைப்பட்ட தமிழவீரர் பலரைச் சிலாமேகன் சற்றேனுமிரக்கமின்றி வதைசெய்து எஞ்சி னுரை விகாரங்களுக்கு அடிமைகளாகக்கொடுத்துவிட்டான்.

கி. பி. 623-ல் மூன்றுமம்மக்கபோடி அரசனுபினன். செதத்திஸ்ஸ னென்பவன் இவ்வரசனுக்கு விரோதமாகப் பெரிய ஓர் படையைத் திரட்டி மிகவும் உக்கிரமாய்த் தாக்கியதனுல் அரசன் உயிர்தப்பத் தமி ழகத்துக்கு ஓடிப்போய்அங்கே தமிழச்சேனையொன்றைத்திரட்டி ஈழத் தின்மேற்றிரும்பினன். இதைச் செதத்திஸ்ஸன் கேள்வியுற்று உடனே தனதுசேனைபதி ததசிவன் என்பவனைத் தனக்குமோர் தமிழச்சேனை யைச் சேர்க்கும்படி தமிழகத்துக்கு அனுப்பிவிட்டுக் கசாரூடனுய்ச் செருக்களத்திற்புகுந்து தமிழவீரரைச் சங்காரம்பண்ணினன். இதைக் கண்டவேலப்பன் என்னு மோர் தமிழவீரன் மிகவும் கோபங்கொண்டு

தன்னுயிரைவாங்கும்படி விரைந்து முன்வருவதை அரசன்கண்டு வாளை உருவித் தன்கழுத்தைத் தானே வெட்டிக்கொண்டு மடிந்தனன். அரசன்மடியவே, அவன்பின்நின்ற சேனையெல்லாம் ஓட்டம் பிடிக்கத் தமிழர் செயபேரிகைகொட்டினர்கள். இதன்பின்னர்த் தமிழகத்துக் குப்போயிருந்த ததசிவன்ஏன்னும் தளபதி தமிழச்சேனையொன்றுடன் ஈழத்தின்மேற்படையெடுத்துவந்து அக்கபோடியரசனை அமர்க்களத் திற் புறங்காட்டச்செய்து சிங்காசனமேறினன். அக்கபோடியரசன் தமிழகத்துக்குத் திரும்பவும் ஓடிப்போயினன். ததசிவன் தனக்குதவி செய்த தமிழச்சேனைவீரர்களுக்குப் பௌத்தாலயங்களிலிருந்த விலை பெற்ற பாத்திரங்களையும் பொருள்களையும் உபகரித்து மதத்துக்குப் பெருங்கெடுதிசெய்தனன். தமிழகத்துக்கு ஓடிப்போன அக்கபோடி, ஒருபெருந் தமிழச்சேனையுடன் திரும்பிவந்து ததசிவனைச் சமரில் வென்றனன். பின்னர்த் ததசிவன் அக்கபோடியைத் தோற்கடிக்க அக்க போடியின்தம்பி காசியப்பன், ததசிவனைத் தோற்கடிக்க இவன் தமிழகத் துக்குத் திரும்பவும் ஓடிப்போயினன். சிறிதுகாலத்துக்குள், ததசிவன் பெரியவோர் தமிழச்சேனையுடனே ஈழத்திலிறங்கக் காசியப்பன் சமர்க் களத்தில் அவனைக்கொன்றனன்.

கி. பி. 661-ல் முதலாந்தப்புலுவும் அவன்மகன் மானு என்பவனும் தமிழரைச் சிறுமைப்படுத்த முயன்றனர். இதைக்கண்ட தமிழர் ஒருமித் தெழும்பி இராஜதானியைப் பிடித்துக்கொண்டு காசியப்பனுக்குப் பயந்து தமிழகத்தில் அடைக்கலம்புகுந்திருந்த கத்ததத்தனென்னும் ஈழத்திராசகுமாரனை ஆளனுப்பி அழைத்தனர். ஆயினும் 'தப்புலுவும்' மானுவும், தமிழருக்குள் பிரிவினைகளையுண்டாக்கி அவர்களைக் கீழ்ப் படுத்தினர். கத்ததத்தன் மிகவும் துரிதமாய் ஒரு தமிழச்சேனையைச் சேர்த்துக்கொண்டு ஈழத்தில்வந்திறங்கவே ஈழத்திற் குடியேறியிருந்த தமிழப்பிரபுக்களெல்லாரும் அவன்பக்கமாய்த்திரண்டு இராஜதானி யைப்பிடித்து அவனை அரசனுக்கினர். இவன் தனக்குதவிசெய்த தமிழ் மக்களெல்லோருக்கும் தகுந்த வெகுமானங்கள்கொடுத்து அவர்களை உயர்ந்த உத்தியோகங்களில்வைத்தனன்.

நாலாம்அக்கபோடி இறந்தபின்பு பொத்தக்கூத்தனென்னுமோர் தமிழப்பிரபு அரசுக்கு உரியனை ததசிவனென்பவனைச் சிறைப்படுத் தித் தத்தனென்னுமோர் இராஜகுமாரனைச் சிங்காசனமேற்றித் தானே அரசுபுடாத்திவந்தனன். இத் தத்தன் சிலகாலம் உயிரோடிருந்து

மாண்டுபோகப் பொத்தக்கூத்தன் கத்ததத்தனென்னும் வேறொருவனைச் சிங்காசனமேற்றித் தானே இராஜாங்ககாரியங்களை நடப்பித்து வந்தனன்.

கத்ததத்தன்மாண்டுபோக "மானவர்மன்" அரசனாயினன். இம்மானவர்மனைப்பற்றி இதிகாசம் பின்வருமாறுகூறுகின்றது. முதலாங்கத்ததத்தனை ஈழத்திலிருந்த தமிழப்பிரபுக்கள் தமிழகத்திலிருந்தழைத்து அரசனாக்கினபொழுது மானவர்மன் தமிழகத்துக்குப்போய் நரசிங்கனென்னும் அரசனோடு நேசித்து அவன்சேவைக்குள்ளாகி அதிகப்பிரயாசத்தோடு அவனுடைய தயவைச்சம்பாதித்துக்கொண்டு பின்பு தனது பாரியாகிய சங்கையென்பவளையும் தமிழகத்தக்கு வரவழைத்துக்கொண்டு நரசிங்கஅரசனுக்கு இரவும்பகலும் ஊழியஞ்செய்துகொண்டு எட்டுப்பிள்ளைகாலத்துக்கு அங்கேயேயிருந்துவிட்டான். இவ்வாறு இருக்குங்கால் கண்டுவெட்டி என்னும் நாமதேயமுள்ள இன்னொருஅரசனுடனும்மித்திரத்துவம்பூண்டு பெருங்கொடைகளுக்கிலக்காய் வாழ்ந்துவருங்காலத்தில், வல்லபன் என்னுமோர் அரசன் நரசிங்கவரசனோடு மேற் படையெடுத்துவந்தனன். மானவர்மனும் நரசிங்கவரசனோடு போர்முகத்துக்குச்சென்று பெருஞ்சமர்புரிந்து வல்லபனைப் புறங்கொடுக்கச்செய்து அரசன்பேரில் தனக்குண்டாயிருந்த வஞ்சமில் சிநேகத்தைப் பிரத்தியக்ஷமாக்கினன். நரசிங்கவரசனும் மானவர்மன் தனக்குச்செய்த பேருதவியைக்கண்டுழி அகமகிழ்ந்து நன்றிபாராட்டி நினைந்து பெருஞ்சேனையொன்றுதிரட்டி ஈழத்தை ஜெயித்துக்கொடுக்கும்படி ஆஞ்ஞாபித்து அவனுடன் அனுப்பினன். மானவர்மன் ஈழக்கரையில் இப் பெரியசேனையுடனிறங்கிச் சமர்புரியத்தொடங்கினனுக, ஈழத்தரசன் ஓட்டம்பிடித்தனன். மானவர்மனுடன்வந்த தமிழச்சேனை அவனுக்குச் சதிசெய்து விரோதித்ததினால் அவன் தமிழகத்துக்குத் திரும்பிப்போய் நரசிங்கஅரசனிடம் வேலையிலமர்ந்திருந்தனன். சில்லாண்டுகள் கழிந்தபின் நரசிங்கவரசன் ஈழத்தை ஜெயித்து இவனுக்குக் கொடுக்கும்படி பெரும்படையொன்றை இரண்டாம்முறை அனுப்பினன். ஈழத்தரசனது சேனாபதி பொத்தக்கூத்தனென்போன் மானவர்மனையெதிர்த்துச் சமர்புரிந்து தோல்வியுற்று மடிந்தனன். மானவர்மனை அரசைக்கைப்பற்றி முப்பத்தைந்துஆண்டு செங்கோல் செலுத்திக் கி. பி. 726-ல் மரணமடைந்தனன்.

(தொடரும்.)

வே. ஜோ. தம்பிப்பிள்ளை (M. R. A. S.)

மதுரை நாயக்கர்வம்சத்தரசர்கள்.

MADURA NAYAK KINGS.

"செந்தமிழ்" (தொகுதி-கச பகுதி கo-ல்) கூகூச-ம்பக்கத்தொடர்ச்சி.

6. முத்துவீரப்பநாயக்கன்.
(1609—1623).

1609-ம்ஆண்டில்இறந்த முத்துக்கிருஷ்ணப்பனுக்கு முத்துவீரப்பன், திருமலை, குமாரமுத்துஎன்னும் மூன்றுபுதல்வர் இருந்தார்கள். அவர்களில் ஜேஷ்டனான முத்துவீரப்பன் பட்டத்துக்குவந்தான். இவன்காலத்தில் அதிசயமான ஸம்பவங்கள் ஏதேனும் நேர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை.

சண்டைகள். ஆட்சித்துவக்கத்தில் தஞ்சைமன்னனோடும் மைசூர் மன்னனோடும் சிலசண்டைகள்நடந்தனவென்று தெரிகின்றது. மைசூரி லிருந்து மகமதியப்படைகள் வடமேற்குப்பிரதேசங்களின்மேல் படை யெடுத்துத் திண்டுக்கல்வரை வந்தனவென்றும், விரூபாக்ஷிப்பாளையக் காரன் அவைகளை முறியடித்துத் துரத்திவிட்டதாகவும், அதனால் அவ னுக்குப் பாதைகாவல் என்னும் பட்டமளிக்கப்பட்டதென்றும் சொல் லப்படுகிறது. இதுதவிர, மோகல்சேனை படையெடுத்துவந்தபோது நடுக் கட்டூரப்பாளையக்காரன் சின்னக்காத்திரன் அவர்களை முறியடித்துத் துரத்தினதாகவும், அதற்காக அவன் திண்டுக்கல் சீமைமுழுமைக்கும் தலைவனுக்கப்பட்டானென்றும் சொல்லுவதுண்டு.

கிறிஸ்தவமதம். 16-ம்நூற்றாண்டு இறுதிமுதல் மதுரைராஜ்யத் தில் கிறிஸ்தவமதம் பரவத்தொடங்கினதாய்த் தெரியவருகின்றது. அக் காலத்து அரசர்கள் புறமதங்களுக்கு இடையூறுகள்செய்யாப் பெருந் தன்மைவாய்ந்தவராயிருந்தனர். முதன்முதல் கிறிஸ்தவமதப்பிரசங் கத்தைப் போர்த்துக்கீஸ்ஜாதியாரே கைக்கொண்டிருந்தனர். பரவர் என்ற செம்படவச்சாதியாரே அம்மதத்தில் விசேஷமாய்ச் சேர்ந்திருந் தார்கள். 1609-ம்ஆண்டுக்கு முன்னதாகவே மதுரையில் ஓர் கிறிஸ்த வாலயம் நிர்மாணமாயிருந்ததாய்த் தெரியவருகின்றது.

நமது சரித்திரகாலத்தில் பெர்ணண்டஸ்துரை பாதிரி உத்யோகம் செய்துவந்தார். அவர் தமக்கு அந்நியமதஸ்தராயிருந்த வடுகர் முதலானவரைத் தம் மதத்தில் சேர்க்க அதிக முயற்சிசெய்துவந்தார்.

ஆயினும் இவர்தேசத்தவரான போர்த்துக்கீஸ்ஜாதியார், பசுமாம்ஸம், மதுபானம் முதலான கெட்ட ஒழுக்கங்களாலும் மற்றுமுள்ள கெட்ட ஆசாரணைகளாலும் பரங்கியர்என்று எல்லாராலும் இகழப்பட்டார்கள். இதனால் பெர்ணண்டஸ்பாதிரியார் முயற்சி பலன்பெறுமற் போய் விட்டது.

இந்தநிலைமையில் 1606-ம்ஆண்டில் ராபர்ட் டி நோபிலிபஸ் என் னும் பாதிரியார் வந்துசேர்ந்தார். இவர் வரும்பொழுதே காஷாயம் முதலான ஸந்யாஸியுடை தரித்து வேஷதாரியாய்வந்துசேர்ந்தார். தான் பரங்கியர்ஜாதியல்லவென்றும், ரோமாபுரிப்ராம்மணஸந்யாஸி என்றும் அத்தேசமன்னன் இப்புதியமதத்தை இத்தேசத்தில் ப்ரசங்கம்செய்யும் படி தன்னை அனுப்பியிருப்பதாகவும் சொல்லிக்கொண்டார். முழுத்தில் ஐந்துவடங்கள்உள்ள பூணூலும், அதில் சிலுவையும் அணிந்திருந்தார். கொஞ்சம் பாலும் அன்னமும் காய்கறிகளும் புசித்துவந்தார். மாம்ஸம் உண்பதேயில்லை. இவர்வேஷத்தைக்கண்டு ஜனங்கள் நம்பி மயங்கினர் கள். அந்தணரும், மற்றுமுள்ளஅறிஞர்களும், அரசர்களும், ப்ரபுக்க ளும் அவரைப்பார்க்கவந்தார்கள். அதிசீக்கிரத்தில் தமிழ்கற்று, ப்ர சங்கமும் விவாதமும் தமிழிலேயேசெய்ய ஆரம்பித்தார். இவரால் வெகுவிரைவில் கிறிஸ்தவமதம் பரவிவிடும்போல் தோன்றிற்று.

இந்தநிலைமையில் ஓர் இடையூறுநேர்ந்தது. நோபிலிப்பாதிரியார் இந்துலமயாசாரியரான அந்தணக்குருக்களுக்கும் விரோதமானார். தன் ஜாதியான பெர்ணண்டஸ்பாதிரிக்கும் விரோதமானார். இவர்களதி திரி சங்குஸ்வர்க்கமாய் முடிந்தது. இவர்மேல் பலவிதக்குற்றங்கள் இவர் ஜாதியாரே சாற்றினார்கள்:—அவையாவன

(1) பாதிரிஎன்னும் பெயரைவிட்டு புறமதப்பெயரான குருஎன் னும் பட்டத்தை வஹித்தார்.

(2) தான் பரங்கியல்லவென்று பலதடவை மறுத்திருக்கின்றார்.

(3) தன்மதசம்பந்தமான பரிபாஷைகளை அநாகரிகமான தமிழ்ப் பாஷையில் மொழிபெயர்த்துபயோகித்து அதனால் தன்மதத்துக்கே குறைவை ஏற்படுத்திவிட்டார்.

(4) தன்னால் கிறிஸ்தவமதத்தில் சேர்க்கப்பட்டவர்கள் அவரவர் பூர்வமதாசாரணைப்படி குடுமிவைத்துக்கொள்ளவும், பூணூல்தரிக்கவும் நெற்றியில் சந்தனம் முதலானவையணியவும், சிராத்தம், சந்தியாவந் தனமுதலான க்ரியைகள் செய்யவும் இடங்கொடுத்தார் என்பனவாம்.

கோவாவிலுள்ள விசாரணைகர்த்தர்கள் இக்குற்றங்களை நன்றாய் விசாரணைசெய்து நோபிலிபஸ்செய்தது குற்றந்தானென்று தீர்மானித்து, அவர் அதுமுதல் 10-வருஷகாலம் பிரசங்கமே செய்யக்கூடாதென்று உத்தரவுசெய்துவிட்டார்கள். நோபிலிபஸ் முயற்சியும் இத்துடன் முடிந்துவிட்டது. இதனால் கிறிஸ்தவமதப்பெருக்குக்கே ஒரு தடையும் ஏற்பட்டுவிட்டது.

1623-ம்ஆண்டில் முத்துவீரப்பன் காலஞ்சென்றான்.

7. திருமலைநாயக்கன்.
(1623—1659).

1623-ம்வரு ஜனவரியில் முத்துவீரப்பன்மகன் திருமலைநாயக்கன் பட்டத்துக்குவந்தான்.

மதுரை இராஜதானியாக்கப்பட்டது. சுமார் 10, 12 வருஷம்வரை திருச்சிராப்பள்ளியிலேயே திருமலையிருந்து அரசாண்டுவந்தான். பிறகு மதுரை தலைநகரானதற்கு ஓர் காரணம்கூறுவதுண்டு. திருமலை பீனஸ வியாதியால் வருந்திக்கொண்டிருந்தான். அவன் ஒருகாலத்தில் மதுரைக்குவரும்வழியில் திண்டுக்கல்லில் தங்கியிருந்தான். ஓரிரவில்,மீனாக்ஷி சுந்தரேசுவரர் அவன் கனவிற்றோன்றி அவன் மதுரைக்கேவந்துவிடும் விஷயத்தில்அவன்வியாதி நிவாரணமாய்விடுமென்றுவாக்களித்துவிபூதியும்கொடுத்துச் சென்றதாய்க் கனவுகண்டான். மறுநாட்காலைமுதல் அவன்வியாதிவிலகத்தொடங்கிற்று. மதுரைவருமுன் முற்றிலும்சௌக்கியமாய்விட்டது. உடனே மதுரையிலேயே மீனாக்ஷியம்மனிடம்செங்கோல்பெற்றுஅரசுபுரிந்துவந்தான். அதுமுதல்மதுரைதலைநகராயிற்று.

மதுரைநகர் சிறப்பிக்கப்பட்டது. 'மாடமாளிகைகள் கூடகோபுரங்கள்'என்னும் சிறந்த கட்டிடங்கள் பலதேசத்தினின்றும் வந்த சிற்பிகளைக்கொண்டு ஆங்காங்கு அமைக்கப்பட்டன. கோவில் வெளிப்பிரகாரம் புதுப்பிக்கப்பட்டது. 'திருமலைநாயக்கன்மால்' கட்டப்பட்டது. உயர்ந்த ஆபரணங்களும் பரிவட்டங்களும், வாஹனங்களும், தேர்களும், திருப்பணிகளும் கோவிலுக்கு ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டன. புதிதுபுதிதாய் ஆலயங்களும், அக்ரஹாரங்களும், வீதிகளும் ஆங்காங்கு அமைக்கப்பட்டன. வித்துவான்களும், வணிகரும் பலதேசத்தினின்றும்வந்து குடியேறத்தலைப்பட்டனர். இவ்விதமாக மதுரைநகர் அதுமுதல் தென்னிந்தியாவில் சிறப்புற்றோங்கிவருகின்றது.

விஜயநகரராஜ்யத்தை யாண்டுவந்த பெண்ணகொண்டாவம்சம் 1613-ம்ஆண்டோடு முடிந்துவிட்டது. பிறகுவந்தஅரசர்கள் பலஹீன ராயும் அரசாட்சித்திறமை குறைந்தவராயும் இருந்தார்கள். திருமலை நாயக்கன் ஆட்சிக்குவந்ததும் ஸ்வாதீனம்பாராட்ட ஆரம்பித்துவிட் டான். இதனால் விஜயநகரராயருக்கும் மதுரை ஸம்ஸ்தானத்துக்கும் யுத்தம்நேரிடும்போல் தோன்றிற்று. திருமலை ஆங்காங்கு தன் கோட்டை கொத்தளங்களைப் பலப்படுத்திவந்தான்.

மைசூர்ச்சண்டை. முதல்முதல் மைசூர்அரசனுடன் சண்டை நேர்ந்தது. அக்காலத்தில் சாமராஜஉடையார் மைசூரில் அரசாண்டு வந்தார். மதுரைராஜ்யத்தின் செல்வத்தையும் செழிப்பையும் கேட்டுச் சிலவருஷங்களுக்குமுன் தனக்கு மதுரையரசால் நேர்ந்த அவமானத் தையும் நினைத்து மதுரைத்தேசத்தை ஜயித்துவரும்படி மைசூர் அர சன் தன் சேனைபதியான ஹரஸ¨ரங்திராஜனுடன் ஓர் பெருத்த சேனையை யனுப்பினான். அச்சேனை மைசூர்க்கணவாயைத்தாண்டி மதுரைநாட்டின் வடமேற்குப் பிரதேசங்களைக் கைவசப்படுத்திக் கொண்டு கடைசியாய்த் திண்டுக்கற்கோட்டையை முற்றுகை போட் டது. அக்காலத்தில் மதுரைத் தளவாய் இராமப்பையர். இவர் ஒருசேனை யுடன் சென்று அங்குள்ள பாளையக்காரர்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு மைசூர்ச்சேனையை எதிர்த்துக் கோரமானயுத்தம்செய்து வெற்றிபெற் றார். மைசூர்ச்சேனை முறியடிபட்டு வந்தவழியே ஊர்போய்ச்சேர்ந்தது. இராமப்பையர் அவர்களைத் துரத்திச்சென்று மைசூர்ச்சீமைக்குட் பிரவேசித்துத் தலைநகரையே தாக்கி முற்றுகைபோட்டார். இந்தநிலை மையில் இராமப்பையர் விரோதிகள் மதுரையில் அரசனுக்குத் துர்ப் போதனைகள்செய்து இராமப்பையர்மேல் சந்தேகங்கொள்ளும்படி செய்துவிட்டார்கள். முற்கூறியவாறு மைசூர்த்தலைநகரை அநேக மாய்ப் பிடிக்குந்தருணத்தில், இராமப்பப்பரைச் சேனைத்தலைமையி னின்றும் நீக்கிவிட்டதாய் இராஜசாஸனம் வந்துசேர்ந்தது. என்ன செய்வார் பாவம்! இராஜகட்டளையை மீறுவாரா அல்லது பகைவர் அவமானத்துக்குள்ளாவாரா? ஆயினும் அரசன்மீது தனக்குள்ள விசுவாஸத்தால், முற்றுகையை மும்மரமாய் நடத்திப் பகைவரை வென்று ஜயபேரிகையுடன் திரும்பிவந்தார். மதுரைக்குச் சிறிது தூரத்திற்றங்கி, தன் சேனைகளெல்லாம் அனுப்பிவிட்டுத் தன்னண்பனை

இரங்கண்ணநாயக்கனை அரசனிடம் முன்னதாகவே யனுப்பிப் பிறகு தானும் இராஜசந்நிதானம் போனர். அரசன் அகமகிழ்ந்து இருவரையும் நல்லவரவுகூறியுபசரித்தான்.

இராமநாதபுரம் கலகம். மைசூர்ச்சண்டை முடிந்ததும் இராமநாதபுரம் கலகம் கிழம்பிற்று. முதற்சேதுபதி 1621-ம்ஆண்டில் இறந்ததும் அவன்மகன் கூத்தன்என்பவன் 1621-முதல் 1635-வரை இராமநாதபுரத்தையாண்டு 1635-ல் காலஞ்சென்றான். பிறகு அவன் மகன் இரண்டாம் சடையத்தேவன் (அல்லது சேதுபதித்தளவாய்) பட்டத்துக்குவந்தான். இரண்டுமூன்று வருஷமானதும், தன் ஸ்வீகார மகன் இரங்கநாதத்தேவனிடம் சீமையை ஒப்புவிக்கப்போவதாய் விளம்பரஞ்செய்தான். இதன்காரணமின்னதென்று தெரியவில்லை. காலஞ் சென்ற கூத்தனுடைய தாசிபுத்ரனை தம்பிஎன்பவன் ஆட்சேபித்தான். தம்பி மதுரைக்கு ஓடிவந்து சிலமந்திரிகளைத் தன்பக்கஞ்சேர்த்துக்கொண்டு, தன் உரிமையை ஸ்தாபிக்கும்படி அரசனை வேண்டிக்கொண்டான். அரசன் அதற்கிணங்கித் தன் சேனைத்தலைவன் இராமப்பையரையும் இரங்கண்ணநாயக்கரையும் பெரியசேனையுடன் அனுப்பினன். மதுரைச்சேனை இராமநாதபுரத்தை முற்றுகைபோட்டுப் பிடித்துக்கொண்டுவிட்டது. இரகுநாதத்தேவன் ஓடிப்போய் இராமேசுவரம் தீவில் ஒழித்துக்கொண்டான். இராமப்பையர் துரத்திச்சென்று, பாம்பன்வரை ஒரு அணைகட்டி இராமேசுவரத்துக்குட் பிரவேசித்தார். இத்தருணம் இராமப்பையர் தேகஅசௌக்யமாய்க் காலஞ்சென்றார். அவர் மாப்பிள்ளைசிவராமய்யர்சேனைத்தலைமையைவஹித்தார். இராமேசுவரத் தீவில் நடந்தபோரில், மதுரைச்சேனை வெற்றிபெற்றது. இரகுநாதனைச் சிறைபிடித்து வெற்றிக்கோலத்துடன் மதுரைக்குத் திரும்பிவந்தார்கள்.

தம்பி அரசாளத்தொடங்கினன். அவன் சரியானவாரிஸ் அல்லவென்றும் அக்ரமமாய்ச் சீமையைக் கைக்கொண்டானென்றும்எண்ணி ஜனங்கள் அவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமலும், வரிசெலுத்தாமலும் கலகம் செய்யத்தொடங்கினர்கள். பழைய இரகுநாதத்தேவன் மருமக்களான இரகுநாதத்தேவனும், நாராயணத்தேவனும் கலகத்தலைவரா யமர்ந்தார்கள். தம்பியா லவர்களையடக்கமுடியாமல் மதுரைக்கு ஓடிவந்து மறுபடி சேனையனுப்பும்படி அரசனைவேண்டிக்கொண்டான். இந்தநிலைமையில் இராமேசுவரமார்க்கமெல்லாம் கள்ளர் கொள்ளைக்கிடமாய்விட்டன.

உத்தரதேசத்தினின்றும்வந்த அநேகபைராகிகள் நாயக்க வரசனே வேண்டிக்கொள்ள அரசன் தம்பியின் ஆட்சித்திறமையின்மையை யுணர்ந்து சிறையிலிருந்த பழைய இரகுநாதத்தேவனையே சேதுபதியாய் நியமித்தனுப்பினன். தம்பியைக் கலகஞ்செய்யாமலிருக்கும்படி உத்தரவும் செய்யப்பட்டது. இவ்வாறு 5, 6-வருஷங்கள்சென்றன. 1645-ம்ஆண்டில் தம்பி கபடாலோசனைசெய்து இரகுநாதனைக் கொலை செய்துவிட்டுத் தான் சிம்மாசனமேறவந்தான். மறுபடி கலகம் உண்டாயிற்று. 1646-ம்ஆண்டில் திருமலைநாயக்கன், இராமநாதபுரத்தை மூன்றுகப்பங்கிட்டு, இராமநாதபுரத்தை இரகுநாதத்தேவனுக்கும், சிவகங்கையைத் தம்பிக்கும், திருவாடானையைத் தணக்கத்தேவன் நாராயணத்தேவன் என்ற இருசகோதரருக்கும் அளித்தான். தம்பியின்உதவியால் இரகுநாதன் மன்னர்கோவில், பட்டுக்கோட்டை, தேவகோட்டை, அரந்தாங்கி, திருவாரூர் என்னும் நாடுகளை இராமநாதபுரத்துடன் சேர்த்துக்கொண்டான். தணக்கத்தேவனும் தம்பியும் இறந்தவுடன் மறுபடி மூன்றுபிரிவுகளும் இரகுநாதத்தேவனுக்கே சேர்ந்துவிட்டன.

விஜயநகரஆதிபத்யம். நமது சரித்திரகாலத்தில் விஜயநகரஸம்ஸ்தானம்வரவர க்ஷீணதசையடைந்துவந்த போதிலும் மதுரை, தஞ்சை ஜிஞ்ஜி, மைசூர்மாகாணங்களை ஆண்டுவந்தவர்கள் விஜயநகரஸாம்ராஜ்யத்தை அங்கீகரித்துக் கப்பமும் செலுத்திவந்தார்கள். திருமலைநாயக்கன் பட்டத்துக்குவந்ததும் அதை மறுத்துக் கப்பஞ்செலுத்தாமலும் கீழ்ப்படியாமலும் ஸ்வாதீனம்பாராட்டத் தொடங்கினன். இதனால் பெரும்போர் விளையுமென்று எண்ணியே தஞ்சைத்தலைவன் ஜிஞ்ஜித்தலைவருடன் நட்புப்பாராட்டிவந்தான். 1638-ம்ஆண்டில் விஜயநகர ராஜ்யத்தலைநகரான சந்திரகிரியில் இரங்கராஜன் பட்டத்துக்குவந்தான். இவன் வீரமும் தீரமும்வாய்ந்தவன். திருமலையின் கொட்டத்தையடக்க எண்ணிப் பெருத்தசேனையுடன் தெற்கே படையெடுத்துவந்தான். தஞ்சைராஜன்பயந்து சரணமடைந்துவிட்டான். இரங்கராஜன் ஜிஞ்ஜிக்கோட்டையை முற்றுகைபோட்டான். திருமலைநாயக்கன் கொஞ்சமேனும் தேசாபிமானமும் ஜாதியபிமானமுமில்லாமல் கோல்கொண்டாவில்ஆண்ட மஹமதியத்தலைவனை யுதவிகேட்க அவன் வடக்கேயிருந்து சந்திரகிரிமீது படையெடுத்துவந்தான். இரங்கராஜன் இருபுறமும்

தாக்கப்பட்டதால், ஜிஞ்ஜி முற்றுகையைவிட்டு வடக்கேசெல்லநேர்ந்தது. கோல்கொண்டா சுல்தானுற் றோல்வியடைந்தான். தன்சிற்றரசர்கள் உதவிகேட்டான். மைசூர்அரசன்மட்டும் உதவிபுரிந்தான். மற்றவர் மறுதலித்துவிட்டார்கள். இரங்கராஜன் தோல்வியடைந்து தன் நாடுதுறந்து மைசூருக்கு ஓடிவிட்டான்.

'தன்வினை தன்னைச்சுடும்' என்ற நியாயப்படி தனக்கு மித்ரனுய் உதவிசெய்யவந்த கோல்கொண்டா சுல்தான் மூன்று நாயக்கஅரசையும் தன் ஆதீனத்துக்குட்படுத்தவெண்ணித் தெற்கே 1644ம்ஆண்டில் படையெடுத்துவந்து ஜிஞ்ஜிக்கோட்டையை முற்றுகைபோட்டான். அப்பொழுது திருமலைநாயக்கன் பீஜப்பூர்சுல்தான்உதவியைக்கோரினன். பீஜபூர்சுல்தான் உதவியாய் ஜிஞ்ஜியைவிடுவிக்கவந்தான். ஆயினும் ஜாதியபிமானத்தால் சுல்தானும் சுல்தானும்சேர, நாயக்கர்பாடு கட்டாற்றுநிலைமையாய் முடிந்தது. ஜிஞ்ஜிக்கோட்டைக்குள்ளிருந்த நாயக்கர் சேனைக்குள்ளேயே சச்சரவு வந்துவிட்டது. சிரமமில்லாமலேயே ஜிஞ்ஜிக்கோட்டை மஹமதியர்வசப்பட்டுவிட்டது. திருமலை நாயக்கன் மனமிடிந்து மதுரைவந்துசேர்ந்தான். தேசாபிமானமும் ஜாதியபிமானமுமில்லாது தன்னயமே பாராட்டும் தேசத்ரோஹிகளின் கதி இதுதானல்லவா?

இத்துடன் ஒழியவில்லை. மஹமதியர் மதுரைமீது படையெடுத்துவந்தார்கள். மதுரைநாடுமுழுதும் மஹமதியர்படைகளால் பாழாக்கப்பட்டது. திருமலை சண்டையில்லாமலே தஞ்சமடைந்தான். வருஷந்தோறும் பீஜபூர்சுல்தானுக்குக் கப்பங்கட்டுவதாகவும் ஒப்புக்கொண்டான். 'வீடு இரண்டுபட்டால் கூத்தாடிக்குளாளிது' என்ற வழக்குப்படி மஹமதியர் ஆதிபத்யம் தென்னிந்தியாவில் நாட்டப்பட்டது.

கொஞ்சக்காலத்துக்குப்பிறகு மைசூர்ச்சேனை மதுரைமீது படையெடுத்துவந்தது. இக்காலத்தில் சேதுபதியின் உதவியைத் திருமலை கோரினன். சேதுபதியின் உதவியால் மைசூர்ச்சேனை முறியடிபட்டு ஓடிற்று. திருமலை தம்பி குமாரமுத்து மதுரைச்சேனையுடன் துரத்திச்சென்று மைசூர்மீது படையெடுத்து, வெற்றிபெற்று மைசூர்அரசனையும் சிறைகொண்டான். வெற்றிக்கோலத்துடன் குமாரமுத்து திரும்பிவருமுன்னமேயே திருமலை 1659-ம்ஆண்டில் காலஞ்சென்றனன்.

திருமலைநாயக்கன்காலத்தில் மதுரைராஜ்யத்தில் தற்கால மதுரை ஜில்லா, இராமநாதபுரம் சிவகங்கைஜமீன்கள். திருநெல்வேலி, சேலம், கோயம்புத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளிஜில்லாக்கள், புதுக்கோட்டை, திருவாங்கூரின் ஓர்பாகம் இவ்வளவும் அடங்கியிருந்தன.

திருமலைநாயக்கன்கட்டிய கட்டிடங்கள்.

1. திருமலைநாயக்கன் மஹால்என்று இன்னும் சிறப்புற்றோங்கும் அரண்மனை.

2. பெரியதெப்பக்குளம் அல்லது மாரியம்மன் தெப்பக்குளம் என்ற அழகியதடாகம்.

3. புதுமண்டபம் என்ற கருங்கற்சிற்பத்திற்சிறந்த அழகிய மண்டபம்.

4. இராயர்கோபுரம்.

5. இப்பொழுது ஜில்லாக்கலெக்டர் வசிக்கும் தமக்கம்பங்களா முதலியன.

8. முத்துஅழகாத்ரி.
(1659—1662).

1659-ம் ஆண்டில் திருமலைநாயக்கன் இறந்ததும் அவன்மகன் முத்துஅழகாத்ரி பட்டத்துக்கு வந்தான். திருமலையின்தம்பி குமார முத்து வெற்றிக்கோலத்துடன் மைசூரிலிருந்து திரும்பிவந்தான். அவன் யாதொருசச்சரவும் செய்யாமல் சிவகாசியின் பிரதிநிதியாயமர்ந்தான். மஹமதியரையடக்கவெண்ணி அழகாத்ரி தஞ்சைமன்னனுடன் உடன்படிக்கைசெய்தான். இதையறிந்த மஹமதியர் மறுபடி படையெடுத்துவந்து தஞ்சாவூரையும் வல்லத்தையும் பிடித்துக்கொண்டு செல்லும்வழியெல்லாம் பாழாக்கிகொண்டு திருச்சிராப்பள்ளி மதுரை மீது படையெடுத்துவந்தார்கள். அழகாத்ரி பகைவரையெதிர்க்க யாதொருமுயற்சியும் செய்யாமல் கோட்டைக்குள் ஒழித்துக்கொண்டான். ஏதோ அதிருஷ்டவசத்தால் நேர்ந்த பெரும்பஞ்சத்தாலும் கொள்ளைநோயாலும் மஹமதியசேனை பீடிக்கப்பட்டுப் பயந்து வந்த வழியே திரும்பிவிட்டது.

1662-ம்ஆண்டில் முத்துஅழகாத்ரி காலஞ்சென்றான்.

(தொடரும்.)

ஆர். எஸ். நாராயணஸ்வாமி ஐயர், B. A., B. L.

குடிதாங்கியைப்பற்றியோர்குறிப்பு.

உலகி லிலமென் றுரையாமே யுதவல் குணத்தோர்க் குளதாமே
யிலகு மெறும்புக் காற்பதம்வே றில்லை யெனயா வதுமீந்தான்
புலவன் மகிழ்ந்து பிற்பாதி புகலக் கேட்ட புகழாளன்
மலைகோள் புயத்துக் குடிதாங்கி வளஞ்சேர் சோழ மண்டலமே.

இதுகாறும் இக்கவியில் கூறப்பட்ட குடிதாங்கியைப்பற்றி இதற்கு மேற்கோளாகக்காட்டப்பட்ட செய்யுளோத்தவிர்த்து வேறொன்றும் அறிவதற்கு ஏற்றசாதனமொன்றும் கிட்டாமலிருந்தது. அதுபற்றியே யானெழுதிய சோழமண்டலசதக வரலாற்றிலுங்கூட அவன்வாழ்ந்த இடத்தைக்கூறி மேற்செல்லவேண்டியதாயிற்று. இப்பொழுது திருவாரூர் ஸ்ரீ தியாகேசனதுகோயிற் கல்வெட்டுக்களைப் பரிசோதித்து வருகையில் முதற்பிரகாரத்துக்கும் இரண்டாம்பிரகாரத்துக்கும் நடுவிலுள்ள மதிலில் தென்புறம் கீழ்க்கோடியிலுள்ள சாசனத்தில் 3-வது வரியில் தனதானிய மானன்போருக்குடையான் குடிதாங்கியும் என்றும் 7, 8-வது வரிகள் அரையன்குடிதாங்கியும், அரையன் அமரடக்கியும் என்றும் காணப்படுகிறது. இச்சாசனம் முதலாங்குலோத்துங்கன் காலத்தது. இவனது 3-வதுமெய்க்கீர்த்தி பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இச்சாசனம் முழுமையும் படிக்கக்கூடாதபடி இடையிடையே உடைந்தும் சிதைந்தும்போயிருப்பதால் சாசனம்முழுவதும் ஈண்டுத்தருவது கூடாததாகிறது. ஆயினும், இக்குடிதாங்கி முதலாங்குலோத்துங்கன் காலத்தவனென்றும், கி. பி. 1070—1118-க்கும் இடைப்பட்ட காலத்திருந்தவனென்றும், சோழனால் பெரிதும் அபிமானிக்கப்பட்டு அளரசன் என்ற பட்டமும் பெற்றவனென்றும் சிறந்த கொடைவள்ளலென்றும் இப்போது வெளியாகிறது.

திருவாரூர்—சோமசுந்தரதேசிகன்,
இலக்கணவிளக்கபரம்பரை.

ஒரு திருவாரூர்ச்சாஸனம்.

இச்சாசனமானது திருவாரூர் ஸ்ரீ தியாகேசனதுகோயில் இரண்டாம்பிரகாரம் உண்மதில் வெளிப்புறம் மேல்பக்கத்தில்தென்பாரிசமாய் இரண்டுபத்தியாக வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. கோயிலில் நடக்கவேண்டிய உற்சவங்களைச் செவ்வனேவிளக்குவது:—

(1) பூமன்னு பூத்த வேழுல கந்தா
முன் செப் தவத்தால் பருதிவழித் தோன்றி
நெடுமா லிவனெனச் சுடர்முடி சூடி
இருநில மகளோ டுரிமையிற் புணர்ந்து
திருமகள் பணைமுலைச் செஞ்சாந் தணைந்து
பருமணி மார்வம் பனிவரை நிகர்ப்ப
சயம கள்செழுஞ் சந்தனச் சுவட்டால்
புயமிரு கயிலைப் பொருப்பெனத் தோன்றி
பவளச் சேயொளி படைத்தன னியானெனத்
தவள நண்ணிறந் தனித்தொடை யோரென
புகழ்மகள் சிந்தை மகிழு நாளிலும்
ஒருகுடை நிலவும் பொருபடைத் திகிரி
வெயிலுங் கருங்கலி இருளினைத் துரப்ப
நீடுபல் லூழி ஏழ்கடற் புறத்தினும்
கோடாச் செந்தனிக் கோலினி தலாவ

(2) மீனமும் சிலையுஞ் சிதைத்து வானுயர்
பொன்னெடு மேருவிற் புலிவீற் றிருப்ப
உம்ப ரியானை ஒரெட் டினுக்குத்
தம்ப மென்னத் தனித்த னித்திசை
தோறும் விசையத் தம்ப நிற்ப
பசிபகை யானது தீங்கு நீங்க
மன்னுயிர் தழைப்ப மனுவாறு விளங்க
மாதவர் தவமும் மங்கையர் கற்பும்
ஆதி யந்தண் ராகுதிக் கனலு
மீதெழு கொண்டல் வீசுதண் புனலும்

மேதினி வளருஞ் சாதி ஒழுக்கமும்
நீதி அறமும் பிறழாது நிகழப்
பாவுப் பழனப் பரப்பும் பணைக்கை
மாவு மல்லது வன்றொப் படுதல்
கனவிலுங் காண்டற் கரிதென வருந்திப்
புடையினும் பல்வேறு புள்ளினு மல்லது

(3) சிறையெனப் படுத லின்றிநி (3)றைபெருஞ்
செல்வமோ டவனி வாழப் பல்லவர்
தெலுங்கர் மாளுவர் கலிங்கர் கோசலர்
கன்னடர் கடாரர் தென்னர் சேரலர்
சிங்களர் கொங்கணர் சேதிகர் திரிகர்த்தர்
வங்க ரங்கர் வத்தவர் மத்திரர்
கங்கர் சோனகர் கைசையர் சீனரென்
றறைகழல் வேந்தரும் எல்லா வரசரும்
முறைமையில் வருந்தித் திறைகொணர்ந் திறைஞ்ச
அம்பொன் மலர்க்கொடிச் செம்பியன் கிழானடி
ஒருமருங் குடனமர்ந் திருப்ப அருள்புரி
சிமையப் பொற்கொடிச் சிமையப் பாவையுஞ்
சிவனும் போலப் புவனமுழு துடையா
ளிவன் திருமணி மார்வத்
துலக முழுதுடை யாளென வுடனிருப்பச்
செம் பொன்வீர சிம்மா சனத்துப்
புவன முழு துடையாளொடும்

(4) வீற்றிருந்தருளிய கோராஜகேசரிவன்மரான திரிஹ-வன சக்கர வர்த்திகள் ஸ்ரீ குலோத்துங்கசோழ தேவற்கு யாண்டு 7வது திரு வாரூர் உடையார் ஸ்ரீ *மூலத்தான முடையார் கோயிலில் எழுந் தருளியிருக்கும் ஆளுடைய நம்பிக்கும் பரவை நாச்சியாருக்கும் அன்றூடம் நிவந்தத்துக்கு இறையிலியாக பழம்பெயரும் முன் னிறை கட்டினபடியுந்தவிர்ந்து யாண்டு 7-வதுமுதல் அன்பிரய

---

* இப்பொழுது இந்த ஆளுடையநம்பிகோயில் பெரியகோயிலுக்குத் தெற் கில் வீதிக்கு உள்ளிட்டு தனிக்கோயிலாக விருக்கிறது.

நல்லூர் என்னுந் திருநாமத்தால் ஒருதாய்க் கூடினசெயமாணிக் கவளநாட்டுத் திருமருகல்நாட்டு...ங்கலம் ஆற்றின்நிலம் உட்பட குழி* இரண்டரையே கால்வீசம் கீழரையே அரைக்காலில் நெல் கலம் நூற்றிருகலனே இருதூணி. ஆறேடுங்கூட ஒட்டி இறுத்து உருத்திர ஆமூர் ஆற்று நிலம் உட்பட குழிபன்னிரண்டே முக் காலே காணியரைக்காணி கீழங்காலரைக்காலுக்கு நெல் கலம் $11\frac{1}{2}$ ஆக

(5) ஆக குழி பதினேந்தேகாலேவீசம்முக்கால்வீசம் கீழ்முக்காலே யரைக்காலுக்கு நெல் 113 கலனே தூணிக்குறுணி இப்படித் தவிற யாண்டு 7வது யாண்டுமுதல் வேலி 1-க்கு நெல்லாக இறை கட்டின காணிக்கடன் நெல் 1503 கலனே குறுணியே நாலுழி யினால் பதினாறுக்கி நெல் கார் பதின்மூன்றேகலனே இருதூணி நாழி யாழாக்கும் யாண்டு 12வது முதல் இறையிலி இட்ட இக் நாட்டுத் தெ.....கங்கை கொண்ட சோழ நல்லூர் நின்றும் வேறுபிரிந்த அரங்கமங்கலம் முன்னுடையரும் பழம்பெயரும் முன்னிறைகட்டினபடிக்கு.....தானவிநோத நல்லூர். நெல்

(6) 1114 கலனே குறுணி.....நிவந்தங்கட்டும்படி ஆளுடைய நம்பிக்கும் பரவைநாச்சியாருக்கும் அமுதுபடி ஸந்தி 4க்கு பொங் கப்பம் அரிசி கலனேகுறுணியேஇருநாழி பருப்பமுது.....பல வர்க்கத்துக்கு கறியமுது நிறை 112 பலம் உப்பமுது கடுகு சது ரம் $\frac{1}{8}$ வீதமும் மிளகு $\frac{3}{4}$ சதுரம் வீதமும் சீரகம் சதுரம் $\frac{1}{8}$ம் நாடன் மஞ்சள் $\frac{1}{4}$ பலம்வீதமும் மாங்காய்வற்றல் 4ம் புளி நிறை 4ம் சிறை தேங்காய் 3ம் கருவாழைப்பழம் 12ம் சர்க்கரை நிறை .....ம் நெய்யமுது.....தயிரமுது இருநாழி பிச்சி...பாலுக்கு .....கண்டசர்க்கரைநிறை 10 அடைக்காயமுது

(7) பாக்கு 20ம் இலையமுதும் பற்று 40ம் தயிலம் விராகனிடை அரைக்காலும் சிதாரி சதுரம் அரைக்காலும் கூட்டுசந்தனம் பலம் அரையும் அகில்பலம் முக்காலும் நெரியாஸம் பலம் அரை யும் தேன் பலம் அரைக்காலும் சாத்தியருள சாந்து† கால்பலம்

---

* இலக்கத்திலிருப்பதெல்லாம் எழுத்தாக இப்பொழுது குறித்திருக்கிறேன்

† திருச்சாந்து.

திருதுந்தாவிளக்கு 2க்கு இருதூணியும் ஸந்திவிளக்கு 23க்கு வீதம் ஆக கலம்.....யமுதுபடிக்கு அரிசி* சர்க்கரை நிறை சிறை தேங்காய் 50 மிளகு, சீரகம், கரும்பு 40, பாக்கு திருவமுதுக்கு பொங்கப்பம் அரிசி பருப்பு சந்திநிறை...வீதமும், உப்பு, மிளகு, சீரகம், நாடன்மஞ்சள், நெய், சிறைதேங்காய், 4, சர்க்கரை கருவாழைப்பழம் 4, தயிர், பாக்கு 32, பற்று; திருக்கார்த்திஸ.கத்திருநாளுக்கு அமுதுபடிக்கு

(8) சர்க்கரை நிறை மிளகு, சீரகம், சிறைதேங்காய் 2, பாக்கு 20, பற்று 45, திருஅமுதுக்கு பொங்கப்பம் அரிசி பருப்பு, கறிநிறை, உப்பு, மிளகு, நாடன்மஞ்சள், நெய், சிறைதேங்காய் 4, சர்க்கரை தயிரமுது, கருவாழைப்பழம்; திருமார்கழித்திருவாதிரைத் திருநாளுக்கு அமுதுபடிக்கு பொங்கப்பம் அரிசி, பால், பருப்பு, பால் போனகத்துக்கு பொங்கப்பம் அரிசி பால், நெய், கறிநிறை, உப்பு, மிளகு, சீரகம், நாடன்மஞ்சள், சிறைதேங்காய் 2, பொரிக்கறி அமுதுக்கு நெய், அமுதுபடிக்குநெய், கருவாழைப்பழம் 6, தயிரமுது, உப்பிருசி,† அப்பஅமுதுக்கு பொங்கப்பம் அரிசி.

(9) நெய், மிளகு, சீரகம், பாக்கு, பற்று, தயிலம், சிதாரி, எண்ணை, கைக்கொற்றப் பெறுவார்க்கு, அர்ச்சனைபண்ணப்பெற்ற ஒருவனுக்கு, திருப்பரிசாரகம் பொங்குகிறவர்க்கு-ம், பொற்பண்டாரம் செய்வான் ஒருவனுக்கு-ம், திருப்பூமண்டபத்தான் ஒருவனுக்கு-ம், காசு 2, திருநந்தவனஞ்செய்து எழுந்தருளு நாள்களில் திருப்பணித்தொங்கல்செய்வானுக்கு-ம், கோயிற் கணக்கனுக்கு நெல் குறுணி காசு 4ம் திருமடைப்பள்ளிபெருக்குவார்க்கு நெல் குறுணி, திருப்பரிவட்டம்வாட.....வண்ணத்தானுக்கு நெல் குறுணி, திருமடைப்பள்ளிக்கு விறகுகொண்டிடுவார் பேர் இருவர்க்கு 2..... யெருக்கரியும் பெருக்குவாள் ஒருத்திக்கு நெல் படி 2. சங்குகாளம் திருச்சின்னமூதுவான் பே

---

* இதுமுதல் அளவுகணக்குகள் குறிக்காமல் பேர்களுமாத்திரம் குறிக்கிறேன். நமக்கு அளவை தேவையிராததாலும், விஷயமே வேண்டியதாலும் அவ்விதம் செய்கிறேன்.

† இது இப்பொழுது இன்னதென்று தெரியவில்லை.

(10) ரிருவர்க்குநெல்கலம் எழுந்தருளுந்திருநாள் அமாவாசைத் திரு நாள் 12ம் கார்த்திகைத்திருநாள் 12ம் விஷுவயனத்திருநாள் 4ம்† திருமார்கழித்திருவாதிரைத்திருநாள் 1ம், ‡தைப்பூசத்திருநாள் 1ம் சித்திரைச் சித்திரைத்திருநாள் தீர்த்தமருளக் கச்சாத்தி அரு ளுந்திருநாள் 1ம் ஆடிப்பூரத்திருநாள் 1ம் ஆவணி அவிட்டத்திரு நாள் 1ம் பவித்திரஞ்சாத்தி யருளுந்திருநாள் 1ம் ஐப்பிசிச்சதை யத்திருநாளில் எழுந்தருளுந்திருநாள் 6ம் திருப்பங்குனி உத்திரத் திருநாளில் திருக்கொடி ஏற்றுக்கு திருமுகர்சாத்த எழுந்தருளுந் திருநாள் 1ம் தீர்த்தத்துக்கு திருமுகர்சாத்த எழுந்தருளுந்திரு நாள் 1ம் திருநாளில் எழுந்தளுந் திருநாள் 10ம் திருவாடித்திரு நாளில் எழுந்தருளுந் திருநாள் 6ம் ஆகத் திருநாள் 56க்கு எழுந் தருளிவிக்கும் ஸ்ரீ பாதந்தாங்குவார் பேர்வழி 1க்கு நெல்கலம் 3 ஆக

(11) நெல் நூற்றறுபத்தெட்டுக்கலமும் இது விழுக்காடு நெல் ஆயிரத் து.....கலனேகுறுணி ஓராழிமூவொழக்கு ஆக நிவந்தக்காரர் பேர் 26வர்க்கு நெல்...கலனே 6 நாழியேயுரியாழாக்கு. இதில் திருப்படி பற்றுக்குவிட்டு சோற்றடைப்புக்கு உடனும் பொங்கப் பத்துக்கு அரிசி கலனேகுறுணி 2 நாழி, போனகத்துக்கு பருப்பு 2 நாழி ஆகப் பருப்புதூணி இராழி ஆழாக்கு நெட்டி நெல் 4 கலம் நீக்கி நெல் இருகலனே 6 நாழியுரி, ஆகநெல்—, ஆட்டைக் கும் புடவை முதல் காசு 10, திருப்பரிவட்டத்துக்கும் திருப் பாவாடைக்கும் காசு 10, திருமடைப்பள்ளிக்கு விறகுகொள்ள காசு $\frac{87}{16}$. திருஅணுக்கர் அழிவு சேரா பிலி($\frac{2}{1}$) கொள்ளக்காசு 3 11:-இக்கோயில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆளுடையபிள்ளையார்க் கும் திருநாவுக்கரசுதேவர்க்கும் வேண்டும் அற்றூனைகளுக்கு இறப்பதாக அர்ச்சனைபோக இறையிலி இட்டநிலத்துக்கு முன் னுடையாறும் பழம்பெயரும் முன் இறை

---

† இந்த விஷுவயனபுண்ணியகாலத்தில் ஸ்ரீ தியாகேசனுக்கு அபிஷேக மின்றும் நடந்துவருகிறது.

‡ இதே சுவரில் வடபுறம் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும் மற்றொரு சாசனம் ஸ்ரீ தியாகேசப்பெருமான் தைப்பூச உற்சவத்தில் திருவுலாச்செய்யும் வழக்கமுண் டென்பதை வலியுறுத்துகிறது, இப்பொழுது அதற்குப்பதிலாகத் திருஞானசம் பந்தப்பெருமானே வீதிவலஞ்செய்விக்கின்றனர்.

(12) கட்டினபடியுந் தவிர்ந்து 12-வது.....ற்சனபோக இறையிலி இட்டசெயமாணிக்கவளநாட்டு* †மருகல் நாட்டு கங்கைகொண்ட சோழநல்லூரான சிவபாத சேகர நல்லூர் சூழி இருபத்தாறே காலேமுன் றுவீசங்காணிகீழ் மூன்றுவீசத்தினுல் நெல் ஆயிரத்து இருநூற்றுப்பதினுறுகலனேஇருதூணி, நிச்சயித்த நெல் ஆயிரத்து இருநூற்று பதின்மூன்றுகலனேதூணி (யாண்டு) 37-வது நிச்சயித்த நெல் 1306 கலம் 8 மரக்கால். இப்படித்தவிர 12வது பிசானமுதல் வேலி ஒன்றுக்கு நெல் கலம் 100 ஆக இறைகட்டின காணிக்கடன் நெல்.....இதில் ஆளுடைய பிள்ளையாருக்கு இருக்கும் சூழி 56காலேமுன் றுவீசம்காணிகீழ்மூன் றுவீசத்தினுல்-காலாக்கிநெல்.....க்கு நிவந்தங்கட்டும்படி சந்தி 3க்கு சந்தி 1க்கு பொங்கம், பருப்பமுது, முளைப்பற்று,

(13) கறியமுது நிறை, உப்பமுது, மிளகமுது, சீரகம், ‡நாடன் மஞ்சள், மாங்காய்வற்றல், புளிநிறை, சிறைதேங்காய், கருவாழைப்பழம், சர்க்கரை, நெய்யமுது, உப்பிருசி, பாலமுது, அடைக்காயமுதுக்குபாக்கு, பற்று, தயிலம், சிதாரி, கூட்டசந்தனம்,§ அகில், கெரியாலம், திருநுந்தாவிளக்கு 2க்கு எண்ணை, ஸந்திவிளக்கு 12க்கு எண்ணை, சிறப்புத்திருநாள், திருப்படியமுதுக்குஅரிசி, சிறைத்தேங்காய் 5, மிளகமுது, சீரகம்,

(14) கரும்பு 20, அடைக்காயமுதுபாக்கு 10, இலையமுது பற்று, திருவமுதுக்குபொங்கப்பம், பருப்பமுது, கறியமுதுநிறை, உப்பமுது, மிளகமுது, சீரகம், நாடன்மஞ்சள், நெய்யமுது, சிறைதேங்காய், சர்க்கரை, கருவாழைப்பழம், தயிரமுது, அடைக்காயமுது, பாக்கு, இலையமுதுபற்று, திருக்கார்த்திகைத்திருநாளுக்கு பொரி யவல் அமுது, சர்க்கரை, மிளகமுது, சீரகம், சிறைதேங்

---

* செயமாணிக்கவளநாடு அரிசிலாற்றுக்குதெற்கு பாண்டவாயாற்றுக்கு வடக்கிலுள்ளது. கீழ்பாலெல்லை சமுத்திரம்.

† மருகல்நாடு,—திருமருகல்நாடு. இது நன்னிலம் ரயில்வேஸ்டேஷனிலிருந்து 7வது மைல்.

‡ நாடன் மஞ்சள்: குறுகுறப்பான மஞ்சள்.

§ கூட்டசந்தனம்: வாசனை கலந்தது.

காய், அடைக்காயமுது, பாக்கு 10, இலையமுதுபற்று, திருவமு துக்கு பொங்கப்பம், பருப்பமுது, கறியமுது நிறை, உப்பமுது, மிளகமுது, சீரகம், நாடன் மஞ்சள், நெய்யமுது, நிறைதேங்காய்,

(15) தயிரமுது, கருவாழைப்பழம், அடைக்காயமுதுபாக்கு, இலை பற்று, திருவிளக்கெண்ணை, ஐப்பிசித்திருநாள் 1க்கு அமுதுபடிக்கு பொங்கப்பம், பால்போனகத்துக்கு பொங்கப்பம், பருப்பமுது, பாலமுது, திருவமுதாக்கநெய், கறியமுதுநிறை, பருப்பமுது, உப்பமுது, மிளகமுது, சீரகம், நாடன் மஞ்சள், பொரிக்கறியமு துக்குநெய், அமுதுபடிக்குநெய், சர்க்கரை நிறை 4 பலம், கரு வாழைப்பழம் 3, தயிரமுது, உப்பிருசி, அப்பவமுதுக்கு பொங் கப்பம், சர்க்கரை நிறை, நெய்யமுது, மிளகு, சீரகம், கருவாழைப் பழம் 100, தேங்காய் 50,

(16) அடைக்காயமுது பாக்கு 50, இலை பற்று, தயிலம், சிதாரி, திரு விளக்கெண்ணை,.....நாள் ஒன்றுக்கு அமுதுபடிக்கு பொங்கப் பம், பால்போனகத்துக்கு பொங்கப்பம், பருப்பமுது, பால், திரு வமுதாக்கநெய், கறியமுது, பருப்பமுது, உப்பமுது, மிளகமுது, சீரகம், கறியமுதுக்கு நெய், அமுதுபடிக்கு நெய், கருவாழைப் பழம் 6, தயிர், உப்பிருசி, அப்ப அமுதுக்கு பொங்கப்பம், சர்க் கரை நிறை, நெய், மிளகு அமுது, சீரகம், கருவாழைப்பழம் 200,

(17) தேங்காய் 100, பிலாப்பழம் 10, அடைக்காயமுதுபாக்கு 50, இலைபற்று, தயிலம், சிதாரி, திருமார்கழித்திருவாதிரைத்திருநாளில் எழுந்தருளுந்திருநாளைக்கு அமுதுபடிக்கு பொங்கப்பம் அரிசி, பால்போனகத்துக்கு பொங்கப்பம் அரிசி, பருப்பமுது, பாலமுது, திருவமுதாக்கநெய், கறியமுது, கறியமுதுக்கு பருப்பு, உப்பமுது, மிளகமுது, சீரகம், நாடன்மஞ்சள், தயிர், உப்பிருசி, அப்பவமு துக்கு பொங்கப்பம் அரிசி, நெய்,

(18) திருநாட்களில் எழுந்தருளிசிறப்புவிக்கும் ஸ்ரீபாதந்தாங்குவார்க்கு பத்து நெல்கலம்—, இக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருநா வுக்கரசுதேவர்க்கு அர்ச்சனை போக இறையிலி இட்ட கங்கை கொண்ட சோழ நல்லூரான சிவபாத சேகரநல்லூர் குழியினால்

காணிக்கடன்பத்தாறுக்கி நெல் 600 கலத்தினுல் ஊர்க்காலாக்கி நெல் 1200 கலத்துக்கு நிவந்தங்கட்டினபடி அமுதுபடிக்கு ஸந்தி 3க்கு சந்தி 1க்கு பொங்கப்பம் அரிசி, கறியமுதுக்கு பருப்பு, மூளப்பயறு, பலவர்க்ககறியமுது, மிளகமுது, சீரகம்,

இரண்டாவதுபத்தி

(1) கருவாழைப்பழம், சர்க்கரை, நெய்யமுது, தயிரமுது, உப்பிருசி, அடைக்காயமுதுபாக்கு, இலையமுது, தயிரமுது, திருநந்தா விளக்கு-எண்ணை, சற்புத்தி

(2) ருநாள் திருப்புத்தி.....சர்க்கரை, சிறைதேங்காய், மிளகமுது, சீரகம், கரும்பு, அடைக்காயமுதுபாக்கு, இலைபற்று, திருவமு துக்கு பொங்கப்பம் அரிசி,

(3) பருப்பமுது, கறியமுது, பால், மிளகமுது, சீரகம், நெய், நாடன் மஞ்சள், சிறைத்தேங்காய், சர்க்கரை, தயிரமுது, அடைக்கா யமுது,

(4) இலை, திருக்கார்த்திகைத்திருநாளுக்கு அவல், சர்க்கரை, மிளக முது, சீரகம், சிறைத்தேங்காய், அடைக்காயமுது, இலை, திருவ முதுக்கு பொ,

(5) ங்கப்பம் அரிசி, பருப்பமுது, மிளகமுது, சீரகம், நாடன்மஞ்சள், நெய், சிறைத்தேங்காய், சர்க்கரை, தயிரமுது, கரும்பு 4, அடைக்காயமுதுபாக்கு,

(6) இலை, திருவிளக்கெண்ணை, *ஐப்பிசி சதையத்திருநாளில் திருவீதி பார்க்க எழுந்தருளுந்திருநாள் 1,* திருப்பங்குனித்திருநாளில் திரு வீதிபார்க்க எழுந்தருளுந்திருநாள் 1க்கும்* திருவாடித்திருவாதிரைத் திருநாளில் திருவீதி பா

---

* இந்த 3 திருநாட்களில் சதையத்திருநாள்தவிர மற்ற இரண்டினங்க ளிலும் திருநாவுக்கரசுதேவர் திருவீதிபார்க்க எழுந்தருளும் வழக்கம் இன்றும் கடைபெற்றுவருகிறது.

(7) ர்க்க எழுந்தருளுந் திருநாள் 1க்கும் ஆகத்திருநாள் 3க்கும் பொங் கப்பம் அரிசி, பருப்பமுது, கறி, உப்பமுது, மிளகமுது, சீரகம், நாடன்மஞ்சள், சிறைத்தேங்காய், நெய், சர்க்கரை,

(8) தயிரமுது, உப்பிருசி, அப்பவமுதுக்கு பொங்கப்பம், அரிசி, சர்க் கரை, நெய், மிளகமுது, சீரகம், அடைக்காயமுது பாக்கு, இலை யமுது, தயிலம்,

(9) சிதாரி, கூட்டசந்தனம், அகில், நெரியாசம், தேன், கைக்கொற்றுப் பெறுவார்க்கு கலம் 1,.....ஒருவர்க்குநெல்கலம் முக்கலனே நாழி புடவை முதல் காசு $4\frac{1}{2}$, திருப்பரிசாரகன் இருவர்க்கு கலம், புடவை முதல் காசு 2,

(10) திருமடைப்பள்ளிவிறகுகொண்டிடுவானுக்கு நெல் 3 கலம், திரு மடைப்பள்ளிக்கு...நெல் நானுழி, வண்ணத்தானுக்கு நெல் நாழி, பொங்க.....4 நாழி-கோயிற் கணக்கனுக்கு நெல் 4 நாழி, புடவை முதல் காசு 5, ஆக காசு $4\frac{1}{2}$.....இதில்

(11) .....நெல்கலம் நீக்கிக் காசு 4..... திருமடைப்பள்ளிக்கு விறகுகொள்ளக்காசு 4. ஸ்ரீபாதந்தாங்குவார்க்கும் திருப்பணித் தொங்கல்செய்வார்க்கும் நெல்.....:—ஸ்ரீ ஈசுவரஹ வாமயிவதிஷ்ணு வுஷி தித்தயெ தவொர்.

(12) யிவர்ஆயா। ஸ்ரீ ஈசு...வொ நாஸி வ்யாஸ்ரஹாரவாமெ ஸஹாநாயொ வாடார விஜயே வொஸவெ.....ர। ஆஞ்டைய நம்பிமாதாக்கள் இசைஞானியார் ஜநிஸவதொ ஆநமிவஹாயர் ஜுவெஸவத

(13) ஸெஸவெவெளநமி ஸெளதெத்தஷ்டிஸு ஆநர்யாவ்யாகொ வொஸொ।:—

திருவாரூர்—சோமசுந்தரதேசிகன்,
இலக்கணவிளக்கபரம்பரை.

சிவமயம்.

நக்கீரர்செய்த நிகண்டு.

தஞ்சை சரஸ்வதிமஹாற் பெயரியபுத்தகசாலையில்நக்கீரராலியற்றப்பட்ட சிறந்த ஸம்ஸ்கிருதநிகண்டு ஒன்று இருக்கிறது. பிரதிவேண்டுபவர்கள் தஞ்சை சப்ஜட்ஜியவர்களின் அநுமதிபெற்று பிரதிசெய்து கொள்ளலாம். காளத்தி அம்மன் தோத்திரத்துடன் நிகண்டு ஆரம்பிக்கிறது. நக்கீரர் பிராமணரென்று ஐயுறுவார்க்குக்காரணமில்லையென்று சொல்லுதற்கிடமில்லை. தென்னாட்டிலும் சம்ஸ்கிருதகிரந்தங்கள் ஆதிகாலத்தில் செய்யப்பட்டுவந்தனவென்பதற்கிதொரு சாக்ஷியமாயிருக்கிறது.

தமிழ்கற்போன்.

மகாசனங்களுக்கு விண்ணப்பம்.

தமிழ் ஆங்கில மொழிகளையும், வைதிக மதாசாரக்கொள்கை ஒழுக்கம் முதலியவற்றையும், தற்காலம் பாலர்களுக்கு இனமாய்ப் போதித்துவருகிறதென்றும், போதுமான பொருளுதவி ஏற்பட்டபின் மேனாட்டுச் சாத்திரங்களையுங் கைத்தொழில்களையும் இனமாய்ப் பயிற்றுவிக்கிறதென்றும், மாணவர்களுக்கு உண்டி, உடை, புத்தகம், கருவிகள் முதலிய சாதனங்களையுஞ் செய்து கொடுக்கிறதென்றும் உத்தேசித்து நாளது நள-ஹெ புரட்டாசிமீ 21உ (1916-ஹெ அக்டோபர்மீ 6உ) யாகிய விசயதசமி யன்றையத்தினம் ஓர் தர்மபாடசாலை கரந்தைத்தமிழ்ச்சங்கத்தாரால் தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தக் காரியத்தில் பொதுநன்மையையும் மேம்பாட்டையுங் கருதி மகாசனங்கள் தங்கள்தங்களால் இயன்ற பொருளுதவிகளைச் செய்யும்படி கோருகிறேன்.

கரந்தை,
நள-ஹெ ஐப்பிசிமீ சஉ

சங்கத்தலைவர்.

தமிழகம்.

வாழிய அன்னாய்! வாழிய அன்னாய்!
தொழுதனை வழுத்தினம் தூயசீர் அன்னாய்!
மிடியிருள் நீங்கி விடியல்வந் தற்றது.
என்னினித் துயில்வது? எழுந்துமுன் பாராய்!
நின்புகழ்க் கதிரவன் நேரவந் தற்றனன்.
அன்புரூஉக் கொண்ட அன்னாய் எழுக!
எம்மனங் குடிகொளும் இறைவியே எழுக!
எம்வாய் புகழ்தர இனியைநீ எழுக!
எங்கரங் குவிதர ஏற்பாய் எழுக!
நின்னுடைச் சீரெலாம் நேரில் யாங்கள்
பிள்ளை முறையினிற் பெறுதலும் இலமோ?
பண்டுநின் சிறப்பெலாம் பரிக்கும் அடியேம்
மறந்தனைத் துறப்பமோ? மயங்கலை அன்னாய்!
வான்மீன் திரியினும், வானம் பொய்ப்பினும்,
நின்னருந் தொண்டினை நீங்கலம் அம்ம!
களைக! களைக! கடுந்துயிற் பிணியினை!
எழுக! எழுக! எறுக ஆதனம்!
கவிக! கவிக! காமர்வெண் குடைநிழல்!
ஓங்குக தமிழ்மணம்! உயர்கநின் குடிகளே!

வே. இராதாகிருஷ்ணன், B. A.

ஓசனையென்பது காவதமோ நாற்காவதமோ?

அடியில் வருவன, சீவகசிந்தாமணி விமலையாரிலம்பகத்து 13-ம் கவியும் அதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியருரையும் பிரஹ்மஸ்ரீ மஹா மஹோபாத்தியாய சாமிநாதையரவர்களது குறிப்புமாம்.

சாரலந்திமிசைச்சந்தனத்தழைவயின்
னீரதிம்பூமரங்நிரந்ததக்கோலமு
மேரிலவங்கமும்மின்கருப்பூரமும
மோருகாவிகலந்தோசனைகமழுமே.

திமிசு - ஒருமரம்.

இ-ள். திமிசுசூழ்ந்த சந்தனமரத்திற் றழைக்கு நடுவே நின்ற நீர்மையையுடைய தீம்பூமரமும், தக்கோலமரமும், இலவங்கமரமும், கருப்பூரமரமும், புழுகோடுகூடி நாற்காதவெல்லை நாறுமென்க.

(கு-பு.) நாற்காதத்தை யோசனையென்பது சைனநூல்வழக்கம்.

I. (1) மேலே எழுதியுள்ள விமலையாரிலம்பகத்து 13-ம் கவியுரையில், ஓசனையென்பதற்கு நாற்காவதமென ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் பொருள்கொண்டனரோவென்பதும், (2) சைனசிரியர்கள் தம்நூல்களுள் எதிலேனும் ஓசனையினளவு இவ்வளவென வகுத்துக்காட்டியுள்ளனரோவென்பதும் ஆராயத்தக்கனவாம்.

(1) நறுமணமுடைப்பொருளொன்று ஓசனை மணங்கமழ்ந்ததென்றால், அது தானிருக்குமிடத்திருந்து தன்னைச்சுற்றிலும் ஓரோசனையளவு மணங்கமழ்ந்ததென்றே பொருள்படும். அம்மணம் நாற்புறத்தும் காதவளவு கமழுமென எவரும் தெளியுமாறு நாற்காதவெல்லையென்று பெருநோக்காய் ஆசிரியர்நச்சினார்க்கினியர் உரைவகுத்தாரென்றல்லாது, நாற்காதத்தைத்தான் யோசனையென்று அவர் கொண்டாரென எவ்வாறு துணியலாகும்? ஆகவே, "நாற்காதத்தை யோசனையென்பது சைனநூல்வழக்கம்" என்று கூறவேண்டுமாயின், வேறுதாரங்கள் வேண்டப்படுவனவாம்.

(2) சிந்தாமணிநாமகளிலம்பகத்துத் தனிப்பதிப்பொன்றில், 70-வது கவியினுரைக்குக்கீழ் "விமலையாரிலம்பகத்து 13-ம் கவியுரையில் ஆசிரியர்நச்சினார்க்கினியர் ஓசனைக்கு நாற்காதமென்று பொருள் செய்திருத்தலால், அதுவே ஈண்டுக்கொள்ளத்தக்கது," என்று

பிரஹ்மஶ்ரீ மஹாமஹோபாத்தியாய சாமிநாதையரவர்கள் தம்குறிப்பில் எழுதியிருத்தல் காணலாகும். வேறுதாரமொன்றும் ஆங்கெடுத்துக் காட்டப்படாமையின், வேறுதாரங்களொன்றும் கிடைக்கப்பெற்றில வென்பதும் ஊகிக்கலாகும். இக்காரணங்களே முன்னிட்டுநோக்கின், ஓசனையென்பது காவதமேயாமெனவிளங்கும்.

II. இனி ஓசனையின் அல்லது காவதத்தின் பரிமாணத்தைப் பற்றிச் சிறிதிங்காராய்வாம். இப்பரதகண்டத்து, புறநாட்டாரது ஆளுகை விரவிவரவே, ஓசனைமுதலியவைகளினது வழக்கொழிந்து விட்டதனால், தற்காலத்திய ஆங்கில நீட்டலளவையையொட்டி ஓசனையினளவு இவ்வளவென முடிவுறத்திட்டமாய்க்கண்டறிந்து எவருமிதுகாறும் கூறினரில்லை. பெரும்போக்காகவே பரிசோதகரெவரும் கூறுவாராயினர்.

1912-வது வருஷத்து 'ராயல் ஏஷியாடிக் ஸொஸைடி ஜர்னல்' பகுதி I, பக்கம் 229-239-ல் ஓசனையினதளவைப்பற்றியதோராராய்ச்சி செய்யப்பட்டுளது. அதினின்றும், முன்னூட்களில் சின்னக்காவதம் (Short Yogana), பெரியகாவதம் (Long Yogana) என இருவகைப்பட்ட ஓசனைகள் அல்லது காவதங்கள் இருந்தனவாக வெளியாகின்றது. சின்னக்காவதம் 16,000 முழவளவினதும் பெரியகாவதம் 32,000 முழவளவினதுமாம். சின்னக்காவதத்திற்கு "மாகதயோஜநம்" என்பது மற்றொருபெயராம். இச்சின்னக்காவதமே பௌத்தநூல்களில் ஏராளமாகக் காட்டப்பட்டுளதாம். 24 அங்குலங்கொண்டது முழமாகும். நவீநபரிசோதகர்கள் ஏறக்குறைய $\frac{3}{4}$ இஞ்சு ஓரங்குலமாகுமெனக் கொண்டு, சிறிய ஓசனை $4\frac{6}{11}$ மயிலளவினதெனவும் பெரிய ஓசனை $9\frac{1}{11}$ மயிலளவினதெனவும் ஒருவாறு கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். (ராயல் ஏஷியாடிக் ஸொஸைடி ஜர்னல் பகுதி I, பக்கம் 236—237 பார்க்க.)

சந்திரகுப்தவரசனதுகாலத்து மௌரியவம்சஸ்தாபகாசாரியன் எனப்பேரும்புகழும் பெற்று அமைச்சனாக விளங்கின கௌடிலியனால் (சாணக்கியனால்) "அர்த்தசாஸ்திரம்" எனப் பெயரிய வடமொழி நூலொன்று இயற்றப்பெற்றுளது. அந்நூலில், 12 அங்குலம் 1 விதஸ்தி (சாண்), 2 சாண் 1 அரத்நி (முழம்), 4 முழம் 1 வில் (தண்டம்), 1,000 தண்டம் 1 கோருதம் (குரோசம்), 4 குரோசம் 1 (யோஜநம்) ஓசனை என்று வரையறுத்திருத்தலால், 16,000 முழங்கொண்ட சின்ன

ஒசனையே அதனில் குறிக்கப்பட்டதாகும். தவிரவும், இக்காலத்திய மைசூர் இராஜ்யமும் கன்னட ஜில்லாக்களும் சேர்ந்திருந்த இரட்டபாடி ஏழரையிலக்கம் என்னும் நாட்டில் கி. பி. 814-15 முதல் கி. பி. 877-78 வரையிலரசாண்ட அமோகவர்ஷன் என்னும் ஜைநவரசனது ஆட்சிக் காலத்து, அவ்வரசனது ஆதரவுபெற்று மஹாவீராசாரியரென்னும் ஜைநாசாரியரால்யற்றப்பெற்ற 'கணிதஸாரஸங்கிரஹம்' எனப் பெயரிய வடமொழிநூலில் 24 அங்குலம் முழமெனவும், 4 முழம் தண்டமென வும், 2,000 தண்டம் குரோசமெனவும், 4 குரோசம் ஒசனையெனவும் காட்டப்பட்டுளது. அதன்படி 32,000 முழங்கொண்டது ஒசனையாகும். இவ்வாசிரியர் தென்னாட்டிலிருந்த ஜைனராவர். 32,000 முழங் கொண்ட இவ்வோசனையே பின்னூளில் "லீலாவதி" யென்னும் கணித நூலிலும் கூறப்பட்டுளது.

இவ்விருவகையான ஒசனைகளல்லாது நாற்காவதங்கொண்ட வோரோசனை வழக்கத்திலிருந்ததெனக் கூற ஆதாரமொன்றுமேயில்லை. ஆகலின் சிந்தாமணியில்வந்துள்ள ஒசனையென்பது 32,000 முழவள வினதாகிய காவதமேயாம்போலும்.

இதனை மூதுணர்வுடையராகிய பெரியோர் ஆராய்வாராக.

டி. எஸ். குப்புசாமிசாஸ்திரி.

பதார்த்ததீபிகை.

"சேந்தமிழ்" (தொகுதி-உ ப பகுதி-ரு-ல்) உஅக-ஆம்பக்கத்தொடர்ச்சி.

முற்றொடர்.

கருமாதி நான்கு.

மீயெழல் வீழ்தல் வினைத னிமிர்தல் வினைநடத்தல்
ஆய்வுழி யைவகை யென்பர்சா மானிய மாயிரண்டே
எயும் பரம்பர மென்ன வீசேடமெண் ணில்லனவாய்
வாய்தரு நித்தப் பொருளி னிடைச்சம வாயமொன்றே.

கருமம்.

கருமமாவது கூடுதலின்வேறுபுய்க் கூடுதற்கு அசமவாயிகாரணமாய் வழங்கும் பதார்த்தம். கூடுதல்பிரிதல்கட்கு அசமவாயிகாரணமான பதார்த்தம் என்பதும் பொருந்தும். இக்கருமம் மண், புனல், அனல்,

காற்று, மனம் என்னும் உருவத்தன்மையுடைய பொருள்களில் ஒற்றுமையாய் இருக்கும் என்பர். கண்களுக்குத் தோலுக்கும் புலப்படும் என்பதும் கூறுவர். இதன்வகை ஐந்து.

கருமவகை.

ஆய்வுழி வினை மீயெழல் வீழ்தல் வளைதல் நிமிர்தல் நடத்தல் ஐவகை என்பர். எ-து.

கருமம் எழுதல், விழுதல், வளைதல், நிமிர்தல், நடத்தல் என ஐந்து வகையாகும் என்பர் என்க.

ஆய்வுழி-ஆராயுமிடத்து. வினை-கருமம். மீ-மேலே. எழுதலை உத்க்ஷேபணம் என்றும், விழுதலை அபக்ஷேபணம் என்றும், வளைதலை ஆகுஞ்சனம் என்றும், நிமிர்தலைப் பிரசாரணம் என்றும், நடத்தலைக் கமனம் என்றும் வடநூலார் கூறுவர். எழுதல் மேலிடத்தை அடைதற்குக் காரணம். விழுதல் கீழிடத்தை அடைதற்குக் காரணம். வளைதல் நேர்மையற்று மடங்குதற்குக் காரணம். நிமிர்தல் நீளுதற்குக் காரணம். சுழலுதல், பறத்தல், உளறுதல், முதலியனவாக வேறுங் கருமங்களுளவெனின்; அவையெல்லாம் நடத்தலின்கண் அடங்கும். கர்மம் அநித்திய பதார்த்தம். அது தான் தோன்றற்கு இடமாயிருந்த திரவியத்தின் அழிவினலும், பின் வேறொன்றொடு கூடுதலானும், சில விடங்களிலே தன்வேகத்தினலும் அழிகின்றது.

சாமானியம்.

சாமானியமாவது நித்தியமாய் ஒன்றுய்ப் பலவற்றிற் சமவேதமாயிருக்கும் பொதுமை. தனக்கு வேறோர் பொதுமையில்லதாய் விசேடத்தின்வேறுய் நித்தியமாய்ப் பலவற்றில் ஒற்றுமையாயிருக்கும் பொதுமை எனலும் பொருந்தும். இதனை நையாயிகர் சாதி என்பர். இதன்வகை இரண்டு.

சாமானியவகை.

சாமானியம் பரம் அபரம் என்ன இரண்டேயாய் ஏயும் எ-து.

சாமானியம் என்பது பரசாமானியம் அபரசாமானியம் என இரண்டுவகையாய்ப் பொருந்தும்.

பரசாமானியமாவது அதிக தேசத்திலிருக்கும் பொதுமை. தேசம்-இடம். உண்மைத்தன்மை எனலும் பொருந்தும். உண்மை-உளதாந்தன்மை. வடநூலார் சத்தாஜாதி என்பர். சத்தா-உண்மை. பரம்-மிக்கது, பெரியது. அபரசாமானியமாவது அற்பதேசத்திலிருக்கும் பொதுமை. அஃது உளதாந்தன்மையை அவாவிநிற்கும். அபரம்-அற்பம், குறைந்தது. வியாபகசாமானியம், வியாப்பியசாமானியம்,

வியாப்பியவியாபகசாமானியம் எனச் சாமானியத்தை மூவகையாகவுங் கூறுவர். வியாபகசாமானியமாவது அதிகவிடத்திருக்கும்பொதுமை. வியாப்பியசாமானியமாவது அற்பவிடத்திலிருக்கும் பொதுமை. வியாப்பியவியாபகசாமானியமாவது ஒன்றற்கொன்று குறைவும் நிறைவுமாயிருக்குந் திரவியத்தன்மை முதலியன.

விசேடம்.

விசேடமாவது தன்னையும், தனது சார்பிடத்தையும் தன் வடிவத்தாலே வேறுபடுத்தும் பதார்த்தம். காரிய பதார்த்தத்தில் இருத்தலில்லதாய்ப் பதார்த்தங்களே வேறுபடுத்தும் உபாதியுடையபதார்த்தம் எனலும்பொருந்தும். நான்கூபூதங்களின் பரமாணுக்களிலும் ஆகாசம் முதலிய நித்தியத்திரவியங்களிலும் இருத்தலால் நித்தியமாகும். இஃது இந்திரியங்கட்குப் புலப்படாமையால் அதீந்திரியம்.

விசேடம் எண்ணில்லனவாய் நித்தப்பொருளினிடைவாய்தரும் எ-து.

விசேடம் என்னும் பதார்த்தம் எண்ணில்லனவாய் நித்தியப் பொருள்களினிடம் இருக்கும் என்க. நித்தியத்திரவியங்கள் எண்ணிலவாதலால் விசேடமும் எண்ணில்லனவாயின. வாய்தரல்-பொருந்தல்.

பதினாறு பதார்த்தவாதியாகிய கௌதமமுனிவரும் வேறுசில தார்க்கிகரும் விசேடபதார்த்தத்தை அங்கீகரித்திலர். விசேடபதார்த்தம் அங்கீகரித்தவர் கணாதர் முதலிய தார்க்கிகர். அதனால் அவர்நூல வைசேடிகம் எனப்பட்டது. அதனை அநுசரிப்போர் வைசேடிகர் எனப்பட்டார்.

சமவாயம்.

சமவாயமாவது நித்தமாயசம்பந்தம். ஒன்றனையொன்று பற்றியிருக்கும் இரண்டுபதார்த்தங்களின் இயைபு எனலும் பொருந்தும். அப்பதார்த்தங்கள் உறுப்பு உறுப்பி, வினை வினைமுதல், சாதிவியக்தி, விசேடநித்தியப்பொருள் என்பன. வியக்தி-வடிவம். சமவாயம் ஒன்று.

சமவாயம் ஒன்றே எ-து.

சமவாயம் என்பது ஒன்றுதானே என்க.

திரவியம் முதலிய ஐந்துபதார்த்தங்களிலும் உண்மைத்தன்மை போன்று ஒற்றுமையின் ஒருமை தோன்றலால் ஒன்றே என்றார். சமவாயத்தினை நையாயிகர் பிரத்தியக்கம் என்பர். வைசேடிகர் அதீந்திரியம் என்பர். பிரபாகரர் சமவாயம் பல என்பர். அநித்தியம் என்பதுங் கூறுவர். (வரும்.)

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை.

சுன்னாகம்.

இவ்விதிகாசம், "நாகிகதேயந்தன்னினண்ணியதத்தனென்பான், றேசி கன்கருமமுற்றச்செல்வனேரூர்க்கென்றோத,வேசுருவன்னீநற்றுணை யொடுமேகுகென்றுள், பேசுறந்துணையின்றென்னப்பின்னுமவ்வன்னை யெண்ணி; அலவணைக்கரகத்துட்பெய்தவன்கையிலளிக்கக்கொண்டு, செலும்பொழுதினைப்பாயாங்கோர்செழுந்தருநிழலிற்றாங்க, கலிதர விவனைத்தீண்டநல்லரவொன்றுணண்ணிக்,கலசமுட்டலையைநீட்டக்கர்க் கடகந்தான்கண்டே; காரவெனநினைந்துகடுங்கொடுக்காலிடுக்கி, மார ணஞ்செய்யப்பின்னர்மறையவன்விழித்துப்பார்த்துப், பேரவதனைக் கொன்றதாரெனப்பெரிதுமெண்ணித், தேருறுபொழுதுநண்டாற் செத்ததீதெனத்தெரிந்தான்"* என்னும் பஞ்சதந்திரக்கதையுட் சிறிது வேறுபட வழங்கப்பட்டது. "இல்லையே, ஒன்றுக்குதவாதவொன்று" என்றது பழமொழிக்கூற்று. இதனுள் ஒன்றுக்கும், ஒன்றும் என்னும் முற்றும்மைகள் விகாரத்தாற்றொக்கன.'ஒன்றற்குதவாதவொன்றில்லே' என்றது துணையாயிருப்பது எத்துணை கொய்யதாயினும் அதனனும் ஒருதவியுளதாகுமென்னுங் குறிப்புணர்த்திப் பொருளமுடித்தற்கு எதுவாய்நின்றது. ஆதலாற் றுணையாவாரை யற்பரென் றிகழலாகா தென்பது கருத்தாயிற்று. இதன் பழமொழி ஒன்றுக்குமுதவாத தொன்றுமில்லையென்பதாம். இது உதாரணவகையாற் "சிறுதுரும்பும் பல்லுக்குத்தவுதவும்" என வழங்கப்படும்.

112. ஆண்டிண் டெனவொன்றே வேண்டா வடைந்தாரை
மாண்டிலா ரென்றே மறைப்பக் கிடந்ததோ
பூண்டாங் கிளமுலைப் பொற்றொடி பூண்ட
பறையறையார் போயினு ரில்.

எ-து, அன்றொருகுற்றஞ்செய்தார் இன்றொருகுற்றஞ்செய்தாரென்று அடைந்தாரைச் சொல்லவேண்டா; அவர்கள் மாட்சிமையுடையாரல்லரென்று நட்புத்தவிர்கைக்குக்கிடந்ததொரு நீதியுண்டோ;பொறுத்து நட்பாகவேகொண்டு வேண்டுவனசெய்க; பூண்டாங்கிளமுலைப்பொற்றொடி! தாம்பூண்டபறையை யறையாது இடையே தவிர்ந்தாரில்லையாகலால் எ-று.

---

* பஞ்சதந்திரக்கதை ஐந்தாவது அசம்பிரேக்ஷியகாரித்துவதந்திரம் செய்– 118—120.

(குறிப்பு) இது, நண்புடையராயினுரைப் பின்பு மாட்சியிலரென்று தெரிந்து விலக்கலாகாதென்கிறது. ஒன்றேவென்றதை ஆவர்த்தி செய்து அடைந்தாரை ஆண்டொன்றே, ஈண்டொன்றேவென வேண்டா எனக் கூட்டுக. அடைந்தார்-நட்புக்கொண்டு தம்மையடைந் துள்ளார். ஆண்டொன்றே என்றது அன்றுசெய்தகுற்றமொன்று மட்டுமோ என்றபடி. ஈண்டொன்றேவென்றதற்கும் இவ்வாறுரைத் துக்கொள்க. இவையிரண்டும் பிழைபொறுப்பிப்பாரைநோக்கிப் பிழை யுடைமைபின்வியாப்திதோன்றக்கூறியகூற்றின் அநுவாதமாய் மறை விளக்கு விசேடமாயின. 'மாட்சிமைபுடையா ரல்லரென்று நட்புத் தவிர்கைக்குக்கிடந்ததொருநீதியுண்டோ' என்றது பிறரால் விரும்பத் தகாத கடுமொழிகூறன்முதலிய குணமின்மைகாரணமாக நட்புத் தவிர்தல் நீதியொடுபடாதாதலால் என்றவாறு. 'பொறுத்து' என்றது மாட்சிமைபின்மையானுகிய பிழைகளைப்பொறுத்து என்றவாறு. மாட் சிமை இங்கு இனியமொழிகூறன்முதலிய குணமுடைமை. 'வேண்டு வனசெய்க' என்றது செய்யக்கடவகடமைகளைச் செய்துபோதுக என்ற வாறு. 'பூண்டபறையறையார்போயினரில்' என்பது பழமொழிக் கூற்று. 'தாம்பூண்டபறையையறையாது இடையேதவிர்ந்தாரில்லை யாகலால்' என்றது வேந்தனதாணையையறிவிக்கும் பறையர் தாம் விரும்பிப்பூண்டபறையைச் சிறிதுதூரமடித்துச்சென்று பின்பு அது செவிக்கினியவொலியுடையதாயில்லையென்றுணர்ந்தும் அதனை முடிவு போகப்புரியாது இடையே தவிர்ந்தொழிதலில்லையாதலால் அது போலத் தாங்கொண்ட நட்புத்தவிர்கைக்கும் நீதியில்லை எனக் குறிப் பெச்சங் கூட்டிமுடிக்கற்பாற்று. இதன்பழமொழி, தோளிலே பறை மாட்டிக்கொண்டவர் தொண்டியறையக்கூசுவதேன் என்பதாம். இதன் பொருள் பிறிதுமொழிதலாய், குணமில்லார்நட்புக் கொள்ளலாகாது; கொண்டபின்பு அதனைத் தள்ளலாகாது. என்னும்பொருளில் வழங்கப் படும். இது இங்கு எடுத்துக்கொண்டபொருள் தணிதற்குக்காட்டிய ஏதுவைநாட்டும் பிரமாணவாக்கியமாயிற்று.

113. இடையீ டுடையா ரிவரவரோ டென்று
தலையாயா ராராய்ந்துங் காணர்—கடையாயார்
முன்னின்று கூறுங் குறலே தெரிதலாற்
பின்னின்ற பேதையார் நட்பு.

எ-து, தமக்கு நட்பாயினரைச் சிலர் குறலையுரைத்தால் அவரோடு இவர் வேறுபாடுடையராயுரைத்தாரென்றுகருதித் தலையாயினர்அக்குறலையை ஆராய்ந் துங்காணர்; இனிக் கடையாயினர் தந் நட்டாரைப் பிறர்வந்து குறலைசொல்லி யக்கால் அதனை மெய்யாகக்கொண் டந்நட்பைவிடுவராதலாற் கடைக்கால் இன்ன தாயேவிடும் பேதையாரோடுகொண்டநட்பு எ-று.

(குறிப்பு) இது, கடையாயபேதைமையுடையாரோடு நட்புக் கொள்ளலாகாதென்கிறது. 'தமக்குநட்பாயினரைச் சிலர்குறலையுரைத் தால்' என்பது "முன்னின்றுகூறுங்குறலை" என்றதன்குறிப்பால் வரு வித்துரைக்கப்பட்டது. 'தமக்கு' என்றது தலையாயினர்க்கு என்ற வாறு. 'குறலையுரைத்தால்' என்றது பொய்க்குற்றங்கூறினால் என்ற வாறு. குறலை குறளையெனப் போலியெழுத்தானும் வழங்கப்படும். வேறுபாடு - பகைமை. 'தலையாயினர்'-அறிவுடைமையாற்சிறந்தார். 'ஆராய்ந்துங்காணர்' என்றது ஒருசொல்லாய் ஆராய்தல்தானுஞ் செய்யார் என்னும் பொருள்படநின்றது. ஐயுறவுமாட்டார் என்பது கருத்து. உம்மையால் அதனை நம்பமாட்டாரென்பது தானேபெறப் பட்டது. ஆதலால் அவர்நட்பேகொள்ளற்பாற்றென்பது குறிப்பு. இதனால், தள்ளற்பாலது கூறுமுகத்தாற் கொள்ளற்பாலதும் உடன் கூறப்பட்டது. 'இனி'யென்பது ஆநந்தர்யக்குறிப்புணர நின்றது. கடை யாயினர் - அறிவின்மையானிழிந்தார். பிறர் - தந்நட்டார்க்குவிரோதி கள். பேதையார் என்பது அவர் என்பதுபடச் சுட்டுப்பெயராய் நின்றது. பேதையாரோடுகொண்டநட்புக் கடைக்கா லின்னுதாயே விடும் எனக் கூட்டுக; ஆதலா லவர்நட்புக் கொள்ளற்பாற்றன்றென்பது குறிப்பு. பின்னேதெரியும் பேதையார்நட்பு என்பது இதன்பழமொழி.

114. தெற்ற வொருவரைத் தீதுரை கண்டக்கா
லற்றே யவரைத் தெளியற்க—மற்றவர்
யாவரே யாயினு நன்கொழுகார் கைக்குமே
தேவரே தின்னினும் வேம்பு.

எ-து, தெளிய வொருவர் ஒருவரைத் தீதுரைக்குமுரையைக்கேட்டால் அத்தீதுரைக்கின்றவவரை நம்மையும் இப்பெற்றியே யுரைப்பரென்று உறவாகத் தேருதொழிக. யாவரே நட்புக்கொண்டாராயினும் மற்றவர் நன்கொழுகார்; தேவரேதின்றாராயினும் வேம்பு கைக்குமதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) இது, பிறர்பழிகூறுவாரோ டுறவுகொள்ளலாகாதென் கிறது. தெற்றக்கண்டக்கால் எனக்கூட்டுக. ஒருவரையென்னு மிரண்ட னுருபு தீதுரையென்னும் அடையடுத்தமுதனிலேவினைகொண்டுமுடிந் தது. தீதுரைத்தலாவது ஒருவர்க்குள்ள குணதோஷங்களுள்ளே குண மொழியக் குற்றங்களேயே யெடுத்துக்கூறுதல். 'நம்மையும் இப் பெற்றியேயுரைப்பர் என்று' என்றது உறவாகத்தேறுதொழிதற்கு ஏதுவாகிய ஞாபகம் வருவித்துரைத்தபடி. உறவு-சகவாஸயோக்யமான நட்பு. இங்கு, தெளிந்துகொள்ளற்பாலது உறவாதலா லது தெளிவுக் கடையாய் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. 'யாவரேநட்புக்கொண்டா ராயினு'மென்றது நட்புக்கொண்டா ரெத்தீமைசிறப்புடையராயினும் என்றவாறு. இதனுற் சிறப்பில்லாதாரை யவர் பழிப்பது சொல்ல வேண்டாதாயிற்று. இங்கு நன்கொழுகலாவது பிறர்பழிகூறுமை. "கைக்குமே, தேவரேதின்னினும்வேம்பு" என்பது பழமொழிக்கூற்று. இது இங்குச் செம்பொருள்படக்கூறுந் திட்டாந்தமாயிற்று. இதனை, இன்னமுதச்சுவையொன்றேயுணருந் தேவருண்டாலும் வேம்பு தன் னியல்பான கைப்பொழியாமையால் வெறுக்கப்படுமாறுபோல, குண மொன்றேவிரும்பு முயர்ந்தோர் உறவுகொண்டாலும் அவர்மாட்டு மிழிந்தோர் தம்மியல்பான பழிகூறலேயொழியாமையால் வெறுக்கப் படுவர் எனப் பொருளொடுபொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. இதன்பழ மொழி வேல்லந்தின்றுலினிக்கும் வேம்புதின்றுற்கசக்கும் என வழங் கப்படும். இது,"அக்காரம்,யாவரேதின்னினுங்கையாதாங்கைக்குமாந், தேவரேதின்னினும்வேம்பு" என நாலடியாருள்* வழங்கப்பட்டது.

115. அகல முடைய வறிவுடையார் நாப்பண்
புகலரியார் புக்கவர் தாமே—யிகலினுல்
வீண்சேர்ந்த புன்சொல் விளம்ப லதுவன்றே
பாண்சேரிப் பற்கிழிக்கு மாறு.

எ-து, விரிந்தகன்றவறிவினையுடையார்நடுவேபுகுதற்குத்தகாதார்புக்கவர்தா மாறுபாட்டினுற் பயனில்லாத புல்லியசொற்களே வலியத் தாமேசொல்லுதலது வன்றே பாணரிருந்தசேரியினுள்ளேபுக்குப் பிறனொருவன் பாடுவேமென்று பற்றேன்ற வாயைத்திறந்துபாடுதெறி எ-று.

* நாலடியார் 12-ம் அதிகாரம் (மெய்ம்மை) செய்—2.

(குறிப்பு) இது, கல்வியறிவில்லாதார் அவ்வறிவான்மிக்கா ரவை யிடைக் கல்லாதமேற்கொண்டு வாதுசெய்யலாகாதென அவையறித லின்வகை கூறுகிறது. 'விரிந்தகன்றவறிவினையுடையார்' என்றது இயற்கையானுஞ் செயற்கையானு மிக்கவறிவினையுடையார் என்ற வாறு. இயற்கையானுயது குலபரம்பரையானும், ஊழானுமாயது. செயற்கையானுயது கல்வியானுயது. 'புகுதற்குத்தகாதார்' என்றது அவ்விருவகையறிவுமில்லாதார் என்றபடி. புகலருமை ஈண்டுப் புகுதற் குத்தகுதியின்மையுணர்நின்றது. புக்கவர் வினையெச்சம். 'மாறு பாட்டினுல்' என்றது அவரை வாதில் வெல்லக்கருதி என்றபடி. 'வீண் சேர்ந்த' என்றது வீணன என்றபடி. இது ஒருசொன்னீர்மைத்து. "கொன்சேரல்குன்மேகலே"* என்றுர் பிறரும். 'பயனில்லாத புல்லிய சொற்களே' என்றது அவர்சொல்லுஞ்சொல்லி னியல்பு கூறியபடி. 'வலியத் தாமேசொல்லுதல்' என்றது அவர் விரும்பாமைக்குறிப் புணர்த்தியபடி. விளம்பல்கூடாதென வொருசொல்வருவித்துப் பொருளமுடித்துக்கொள்க. அதுவென்றது அங்ஙனம்விளம்புதல் என்னும் பொருளுடையதாய் நிரூபகவாக்கியத்துக் கெழுவாயாய்நின் றது. பாணர் - இசையொடுபாடவல்லார். சேரி - ஒருசாதியராய்ச் சேர்ந்து குடியிருக்குமிடம். 'பிறன்' என்றது இசையொடுபாட வல்லோனல்லனென்றபடி. 'ஒருவன்' என்றது உதாசீனக்குறிப்புணர நின்றது. 'பாடுவேமென்று' என்றது பாடிவெல்வேமென்றெண்ணி என்றவாறு. 'பற்றேன்றவாயைத்திறந்து' என்றது உபலக்ஷணவகை யால், பாடுதற்கண் ணிகழலாகாதென்று விலக்கிய அங்கசேஷ்டை யுடன்கூடியென அவரியல்பு கூறியபடி. அவ்வங்கசேஷ்டைகளாவன: 'வயிறதுகுழியவாங்கல் அழுமுகங்காட்டல் வாங்குஞ்செயிறுபுருவ மேறல் சிரநடுக்குறல் கண்ணுடல், பயிறருமிடறுவீங்கல் பையென வாயங்காத்தல், எயிறதுகாட்டல்"† என்பனவாம். 'பாடுதெறி' என்றது பாடியமுறைபோலும் பயனற்றதா யிகழற்பாடளிக்குமாதலால் என்ற வாறு. இதன்பழமொழி, இசைவல்பாண்சேரி யிக்காலத்தில்லாமையால் வழக்கின்றிவீழ்ந்ததுபோலும்.

---

* கம்பராமாயணம், மிதிலைக்காட்சிப்படலம், செய்யுள்—31.

† திருவிளையாடற்புராணம், விறகுவிற்றபடலம் செய்யுள்—29.

116. அமர்விலங்கி யாற்ற வறியவும் பட்டா
ரெமர்மேலே யின்னரா லியார்க்குரைத்து மென்று
தமர்மறையாற் கூழுண்டு சேற லதுவே
மகன்மறையாத் தாய்வாழு மாறு.

எ-து, போரின்கட்பகையைவிலங்கி மிகவு மெல்லாரானு மறியவும்பட்டா ரெங்குடியினுள்ளார் பண் டிப்பெற்றியாரா லித்தன்மையை யா வர்க் குச் சொல்லுவோமென்று பிறர்க்குச்சொல்லித் தங்குடியில்வந்து மூன் மேம்பட்ட தமராலே சோறுபெற்றுண்டொழுகுத லாகாது; அயலான்பெற்ற மகனைப் பெற்ற தாய் தன் கணவனைவே வாழுமாறுபோலுமது எ-று.

(குறிப்பு) இது, வினைசெய்வோர் தம்மூரியோர்க்குதவாதுநின்றே குலகுலம்பேசிவாழ்தல் கூடாதென்றுபழிக்கிறது. 'போரின்கட்பகையை விலங்கி' என்றது தமக்குரியோருடையபகைவரைப் போரிடைச்சென் றெறிந்துவென்று என்றவாறு. 'எல்லாரானுமறியவும்பட்டார்'என்றது பிரஸித்திபெற்றவர் என்றவாறு. 'இப்பெற்றியர்' என்றது இவரிவ ரென அவரவர்பெயரைச்சுட்டி இத்தன்மையர் என்றபடி. 'யாவர்க்குச் சொல்லுவோமென்று பிறர்க்குச்சொல்லி' என்றது நாமொருவர்க்குஞ் சொல்லவேண்டியதில்லையென்று சொல்லிக்கொண்டேபிறர்க்குச்சொல் லித் தம்மூரிமையைப்புலப்படுத்திக்கொண் டென்றவாறு. தமராலே சோறுபெற்றொழுகுதலாவது, இங்குத் தமர்செய்தன்மையைச் சொல்லி யதனைத் தம்மதாக்கி யந்நன்மைபிற் றம் நலனின்மையை மறைத்துத் தாம் நல்லமென்றுகாட்டி உரியோனுழைச் சோறுபெற்று வாழ்தல்; இதுபொருள். இனிவருவ துவமம். அயலான்பெற்றமகனைப் பெற்றதாய் தன்கணவனைவாழ்தலாவது, தன்கணவனுக்குநலனளி யாத பட்டியொருத்தி, தான்பெற்றமகன் றன்கணவனுக்குச்செய்யுநன் மையைச்சொல்லி யதனைத்தன்னதாக்கி யதனிற் றன்னலனின்மையை மறைத்துத்தன்னை நல்லளென்றுகாட்டிக்கணவனிடைச் சோறுபெற்று வாழ்தல். இங்கு, உடையோனுக்குநலனளியாத உரியான் றன்குலத்தார் நலனளித்துப்பெற்றகீர்த்தியிற் றனக்குரிமைபுடைமைபற்றி யதன்சார் பினனுரியோனிடையுணவுபெறுதல், கணவனுக்கு நலனளியாதமனை யாள் பிறனிடைப்பிறந்தபுதல்வனிடைத் தனக்குரிமைபுடைமைபற்றி யவன் சார்பினுற் கணவனிட முணவுபெறுதல்போல நிந்திக்கத்தக்க தெனப் பொருளொடுபொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. இதனால் உடை யோனுக்குரியோன் முனை நன்மைபுரிந்தொழுகவேண்டுமென்பது குறிப்பாயிற்று. இதன்பழமொழிவடிவம் வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

117. தாயானுந் தந்தையா லானு மிகவின்றி
வாயின்மீக் கூறு மவர்களே யேத்துத
னேயின் றெனினு மடிப்பின் கடைமுடங்கு
நாயைப் புலியா மெனல்.

எ-து, தம்மைப்பெற்ற தாயாலேயாக தந்தையாலேயாக யாதுமொருசிறப் பின்றித் தம்வாயாலே தம்மை மீக்கூறுமவர்களேப் பிறரேத்துதல், நோயில்லேயா யினு மடிப்பின்மருங்கேமுடங்கு நாயினேப் புலியென்றுசொல்லுதலோடொக்கும் எ-று.

(குறிப்பு) இது, குலத்தானும் வினேநலத்தானுஞ்சிறவாதார்க்கு அவர்பேசுந்திறங்கொண்டே நன்மதிப்புரைவழங்கலாகாதென்கிறது. நோயின்றெனினும் என்னும் உவமையடையை யுருபுதிரித்து நோயில ராயினுமெனப்பொருளொடுங்கூட்டிச் சரீரதிடமுடையராயிருப்பினு மெனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. இதனுற் சரீரதிடமில்லாதவழி நன்மதிப்புரைவழங்கலாகாதென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. 'தம் மைப்பெற்ற'என்றது ஔரஸஸம்பந்தமுடைமைதோன்றக்கூறியவாறு. இதனைத் தந்தையொடுங்கூட்டுக. இதனுல் எடுப்புத்தாய் தந்தையர் சிறப்புப்பற்றியுரைப்பது விலக்கப்பட்டது.'தாயாலேயாக தந்தையாலே யாக யாதுமொருசிறப்பின்றி'என்றது ஒருவர்க்குத் தாய்மரபு தந்தை மரபு என்னு முபயகுலத்தாலும் அறிவு ஊக்கம் ஆற்றல் முதலியகுண விசேடங்களாற் சிறப்புண்டாகவேண்டும்; அங்ஙனமில்லேயாயினு மவற் றுள் யாதேனுமொருகுலத்தாலாயினும் யாதேனுமொருசிறப்பிருக்க வேண்டும்; அதுவுமின்றி என்றவாறு. 'தம்வாயாலே தம்மைமீக்கூறு மவர்களே' என்றது தம் தகுதியுடைமையைச் செயலாலே கண்கூடாக வாயினும், கண்கூடாகக்கண்டபிறர்கூறும் ஆப்தவாக்கியத்தாலாயினும் காட்டமாட்டாது தாமே தம் தொழிற்றிறமையையுயர்த்திக்கூறுமவர் களே என்றவாறு. இங்ஙுத் தம்வாயாலே மீக்கூறும் என வேண்டாது கூறியகூற்றுச் செயலாலே கண்கூடாகக்காட்டமாட்டாதென்பதும், கண்கூடாகக்கண்டபிறர்கூறும் ஆப்தவாக்கியத்தாற் காட்டமாட்டா தென்பதும் பெறப்பட்டன. 'பிறர்' என்றது குறித்துகின்றதொழிற் றுறையுடையாருக்கயலாராகிய வுதாசீனர் என்றவாறு. 'ஏத்துதல்' என்றது இவர் விரும்பியகருமமுடித்தற்குரிய அறிவுக்கமாற்றன்முத லியகுணவிசேடங்களாலுந் தொழிற்றிறமையாலும் மிக்கார் என நன் மதிப்புரைவழங்கல் என்றவாறு. இது பொருள். இனிவருவ துவமை.

'நோயின்றெனினும்' என்றது சரீரநிடமுடையதாயிருப்பினும் என்ற வாறு. 'தாயானுந்தந்தையாலானுமிகவின்றி வாயின்மீக்கூறும்'என்னும் பொருட்பண்பை உவமைக்கண்ணு மேற்றபெற்றியேற்றி, கோம்பைப் பிறவி, இருபிறவி என்பதுபோலப் பிறப்பானுஞ்சிறப்படையாதனெனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. அடுப்பு இங்கு ஆகுபெயராய்ச் சமையற் புரையையுணர்த்திப் பொருளின்கட் டொழிற்றுறைகுறித்துநின்றது. 'அடுப்பின்மருங்கேமுடங்கும்காயிணப்புலியென்றுசொல் லுதலோ டொக்கும்' என்றது வேட்டுவரோடு காட்டிடைச்சென்று வேட்டை யாடுந்திறங் காட்டமாட்டாது எச்சிற்கல்லெங்கி யெளிதி னுயிர்வாழ விரும்பி அடுக்களைப்பக்கத்திருந்து புதியாரைக்கண்டுகுரைக்குநாயைச் சுட்டி, வேட்டுவரைநோக்கி ஒருவர் இது புலிபோலும்வீரமுடைய தென்றுற்போலும் மதிக்கற்பாடிலதாம் என்றவாறு. இதன்பழமொழி, நல்லதைப் புல்லிதென்பார் நாயைப்புலியென்பார் என அறிவிலார்கூறுந் தகவொழிகூற்றின் அநாதரக்குறிப்பில் வழங்கப்படும்.

118. கட்டுடைத் தாகக் கருமஞ் செயவைப்பிற்
பட்டுண்டாங் கோடும் பரியாரை வையற்க
தொட்டாரை யொட்டாப் பொருளில்லை யில்லையே
யட்டாரை யொட்டாக் கலம்.

எ-து, அறனுடைத்தாம்வகை யொருகருமத்தை யொருவரைச்செய்யவைப்பி னக்கருமத்தையுளப்பட டதன்கணுள்ளபயனைத் தாமுண்டுசெல்லும் பரிவிலா தாரை யக்கருமத்தின்கண்ணே வையாதொழிக; ஒருபொருளைக் கையாற்றொட் டாரையொட்டாதபொருளில்லை; யட்டாரைப்பொருந்திப் பயன்படாதகலமு மில்லையாதலான் எ-று.

(குறிப்பு) இது தன்னயங்கருதுமியல்புடையாரைத் தருமகர்த்த ராக நியமிக்கலாகாதென்கிறது. கட்டழிதல் அறனழிதலாதலாற் கட்டுடைமையென்றது அறனுடைமையாயிற்று. கட்டு-நியதி. உளப் படல் - மனமிசைந்தேற்றல். அதன்கணுள்ளபயன் என்றது அறப் பொருட்டாய்வைத்த கருமத்தின்கணுளவாதற்குரியபொருளை என்ற வாறு. 'தாமுண்டுசெல்லும்பரிவிலாதாரை' என்றது அவ்வறத்தி லபி மானமின்றித் தாமுண் டுயிர்வாழவிரும்புமியல்புடையாரையென்றபடி. பின்னடியிரண்டு மிரண்டுதொடராலிணைந்ததொரு பழமொழிக்கூற்று.

ஸ்ரீ

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து

1916-ஹு நவம்பர்மீ 1உ முதல் 30உ முடிவுவரையுள்ள வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.	செலவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.
இராமநாதபுரம் சமஸ்தானத்திலிருந்து 1916-ஹு அக்டோபர் மீ தத்துக்குரிய சந்தா வரவு ரூ	100	0	0	சங்கம் மானேஜ்மெண்டாபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு 1916-ஹு அக்டோபர்மீ தத்துக்கு சம்பளமும், நவம்பர்மீ சம்பளத்தினின்றும் அட்வான்சாகவும் செல் ரூ.	225	6	2
புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் தர்பார் ஆபீஸிலிருந்து 1916-ஹு நவம்பர் மீ தத்துக்குரிய சந்தா வரவு ரூ.	50	0	0	ஷெ எடிட்டோரியல் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு அக்டோபர் மீ தத்துக்குச் செல் ரூ.	49	8	3
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி வரவு ரூ.	150		...	ஷெ பிரிண்டிங் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு ஷெ மீ தத்துக்குசெல் ரூ.	179	1	10
சங்கம் மெம்பர்களிடமிருந்து பிரவேசக்கட்டணம் உள்பட வருஷச்சந்தா வரவு ரூ.	22	0	0	ஷெ பைண்டிங் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு ஷெ மீ தத்துக்குச்செல் ரூ.	37	15	4
'செந்தமிழ்'ச் சந்தாதாரிடமிருந்து பத்திரிகைக்குச் சந்தாவரவு ரூ.	35	8	0	ஷெ பாண்டியன் லைப்ரேரி சிப்பந்திக்கு ஷெ மீ தத்துக்குச் செல் ரூ.	15	0	0
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படிசந்தா வரவு ரூ.	57	8	...				

சங்கம் பரீக்ஷிகளிற் தேறிய மாணவர்களுக்கு அளிக்கப்பெற்ற யோக்கியதாபத்திரத்திற்கு Duplicate copy தயாரித்துக்கொடுத்தவகையில் வரவு	ரூ.	1	...	ஷி கலாசாலை உபாத்தியாயர்களுக்கு செப்டம்பர் அக்டோபர் மீங்களுக்கு சம்பளமும் மாணவர்களுக்கு போஷணைப்பணமும் செல் ரூ. 170—15—6			
சங்கப்பத்திரப்புத்தகங்கள் விற்ற வகையில் வரவு ...	ரூ.	91	7	...			
சங்கமாபீஸில் நடந்த Printing வேலைகளுக்கு சார்ஜ் வரவு ...	ரூ.	358	2	3	ஆக மேற்காட்டியவிவரப்படி சங்கம் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டுக்குச் சம்பளம் செல் ரூ.	677	15	1
ஷி ஷி Binding வேலைகளுக்கு சார்ஜ் வரவு ...	ரூ.	65	5	3	பிரிண்டிங் ஆபீஸ் சம்மந்தமாக இஞ்சின் மெஷீன் வகையறாவுக்கு எண்ணெய் வாங்கச்செல் ... ரூ. 9—13—0			
சங்கம் காலிஜிலத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மாக்கடைக்கு நளஜூ ஐப்பசி மீ 5 த்துக்குரிய வாடகை அரி. அ. பொ. வெண்ணப்ப நாடாரிடமிருந்துவரவு ...	ரூ.	65	...	...	ஷி ஆபீஸ் சம்மந்தமாக Ink வகையறு கண்டின்ஜன்ஸிசாமான்கள் வாங்கச்செல் ... ரூ. 7—11—3			
					ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி செல் ரூ.	17	8	3
Court Summons Fees வரவு ரூ. 0—8—0					பைண்டிங் ஆபீஸ் சம்மந்தமாக வஜ்ஜிரம் வகையறு கண்டின்ஜன்ஸி சாமான்கள் வாங்கச்செல் ரூ.	17	2	...
25-4-16ல் தவறுதலாக சிட்டாவில் ஜாஸ்தி செலவுபோட்டதொகை வரவுவைத்த வகையில் ரூ. 0—1—0								
					சங்கமாபீஸ்உபயோகத்திற்கு Paper வகையறு stationery, contingencies சாமான்கள் வாங்கச்செல் ரூ. 3—6—3			
ஆக மேற்காட்டியவிவரப்படி Miscellaneous வரவு	ரூ.	...	9	...				

பிரிண்டிங் ஆபீஸ் ஆர்டர்கள் உபயோகத்திற்கு Paper வாங்கச் செல்	ரூ.51—10—6			
பைண்டிங் ஆபீஸ் ஆர்டர்கள் உபயோகத்திற்கு தோல் வகையரு சாமான்கள் வாங்கச்செல்	ரூ. 7—1—0			
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி செல்	ரூ.	62	1	9
ஆபீஸ் Lantern வகையரு Slight repair செய்த வகையில் செல்	ரூ.	1	5	...
சங்கமாபீஸ் Correspondence V.P. etc. சம்மந்தமாக போஸ்டேஜ் வகையிற் செல்	ரூ.	20	4	...
1917-ஞ்ஞ கடைபெறும் சங்கம் ஆங்கிலத்தமிழ்ப்பரீக்ஷை விண்ணப்பபாரங்கள அச்சிட காகிதம் வாங்கிய வகையில் செல்	ரூ.	1	13	6
ஆபீஸ் கட்டிங்மெஷீனி லடங்காத புத்தகங்களே வெளியேகொடுத்து கட்டிங் செய்ததற்கும் காகிதம் சூல் போட்டதற்கும் செல்	ரூ. 4—2—0			
ஆபீஸ் business சம்மந்தமாக வண்டிவாடகை வகையில் செல்	ரூ. 0—10—0			

				ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி Miscellaneous செலவு ... ரூ.	4	12	...
ஆகமொத்தம் வரவு ரூ.	788	15	6				
சென்ற அக்டோபர்மீ த்தின் கடை தித்தேதியில் நின்ற பாக்கித் தொகை ... ரூ.	28	12	9	*ByPass BookNo. 146 Rs. 9-12-10. By cash in hand Rs. 5—1—10. } ஆகமொத்தம் செலவு ரூ.	802	13	7
				*போகபாக்கியிருப்பு ரூ.	14	14	8
ஆகமொத்தம் ரூ.	817	12	3	ஆகமொத்தம் ரூ.	817	12	3

Audited and found correct,

V. S. Ramaswami,

21-1-17. *Auditor.*

T. A. Subbavenkatarama Iyer,

Manager

27—12—16.

ஸ்ரீ

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து

1916-ஞ்ரு டிசம்பர்-மீ 1உ முதல் 31-உ முடிவுவரையுள்ள வரவுசெலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை. ரூ அ. ப.	செலவு.	தொகை. ரூ அ. ப.
இராமநாதபுரம் சமஸ்தானத்திலிருந்து 1916-ஞ்ரு நவம்பர்மீ°த்துக்கு சந்தா வரவு ரூ. 100—0—0		சங்கம் மானேஜ்மெண்டாபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு 1916ஞ்ரு நவம்பர் மீ°த்துக்கு சபளமும், டிசம்பர்மீ° சம்பளத்தினின்றும் அட்வான்சும் செல் ... ... ரூ. 215—0—0	
புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் தர்பார் ஆபீசிலிருந்து 1916ஞ்ரு டிசம்பர் மீ°த்துக்குரிய சந்தா வரவு ... ரூ. 50—0—0		ஷை எடிட்டோரியல் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளில் ஒருவருக்கு நவம்பர்மீ°த்துக்கு செல் ரூ. 10—12—0	
ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி வரவு ரூ. ..	150	ஷை பிரிண்டிங் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு ஷைமீ°த்துக்கு சம்பளமும், டிசம்பர்மீ° சம்பளத்தினின்றும் அட்வான்சும் செல் ... ரூ. 183—0—8	
சங்கம் மெம்பர்களிடமிருந்து பிரவேசக்கட்டணம் உள்பட வருஷச்சந்தா வரவு ரூ. 10—0—0			
செந்தமிழ்ச் சந்தாதாரிடமிருந்து பத்திரிகைக்கு சந்தா வரவு ... ரூ. 12—2—0		ஷை பைண்டிங் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு நவம்பர் மீ°த்துக்குச் செல் ... ரூ. 35—9—8	

ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி சந்தா வரவு	ரூ. ...	22	2	...	ஷி. பாண்டியன் லைப்ரேரி ஸிப்பத்திக்கு ஷிமீத்துக்கு செல் ரூ.	15—0—0		
சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் விற்ற வகையில் வரவு ...	ரூ. ...	45	3	3	சங்கம் கலாசாலை உபாத்தியாயர்களுக்கு அக்டோபர், நவம்பர்மீத்களுக்கு சம்பளமும், மாணவர்களுக்கு போஷனைப் பணமும் செல் ... ... ரூ.	203—15—8		
ஸ்டாக்கிலிருக்கும் கலர் ராப்பர் பேப்பர் விற்றவகையில் வரவு	ரூ. ...	1	8	...	ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி சங்கம் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டுக்குசம்பளம் செல்	ரூ. ...	663	6 ...
சங்கமாபீஸில் நடத்த Printing வேலைகளுக்கு சார்ஜ் வரவு	ரூ. ...	371	13	3	பிரிண்டிங் ஆபீஸ் சம்மந்தமாக இஞ்சின் மெஷீன் வகையறாவுக்கு எண்ணெய் வாங்கச்செல் ரூ. ...	13—4—6		
ஷி. ஆபீஸில் நடத்த Binding வேலைகளுக்கு சார்ஜ் வரவு	ரூ. ...	76	11	6	ஷி. ஆபீஸ் சம்மந்தமாக Ink வகையறு கண்டின்ஜன்ஸி சாமான்கள் வாங்கச்செல் ... ரூ.	4—9—0		
சங்கம்காலி நிலத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மரக்கடைக்கு நவம்பர் கார்த்திகை மாதத்துக்குரிய வாடகை அரி. அ. பொ. வெள்ளப்ப நாடாரிடமிருந்து வரவு	ரூ. ...	65	...	...	ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி செல்	ரூ. ...	17	13 6
					பைண்டிங் ஆபீஸ் சம்மந்தமாக வஜ்ஜிரம் வகையறு கண்டின்ஜன்ஸி சாமான்கள் வாங்கச் செல்	ரூ. ...	9	... 3
சங்கம் கௌரவ காரியதரிசி மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ T. C. ஸ்ரீனிவாஸையங்காவர்களிடமிருந்து சங்கத்துக்கு கடனுக வரவு	ரூ. ...	60	...	...	சங்கமாபீஸ் உபயோகத்திற்கு Paper வகையறு Stationery contingencies சாமான்கள் வாங்கச் செல் ... ... ரூ.	6—7—0		
					பிரிண்டிங் ஆபீஸ் ஆர்டர்கள் உபயோகத்திற்கு Paper வாங்கச் செல் ரூ. ...	11—4—6		
கத்தி சாணபிடித்ததில் சார்ஜ் வரவு.	ரூ.	2	12	0				

Court Summons Fees வரவு	ரூ. 0—9—0							
ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி Miscellaneous வரவு	ரூ. ...	3	5 ...	பைண்டிங் ஆபீஸ் ஓர்டர்கள் உபயோகத்திற்கு தோல் வகையரு சாமான்கள் வாங்கச்செல் ரூ. ...	4—5—6			
				கலாசாலை உபயோகத்திற்கு மண்ணெண்ணெய், பேப்பர்வகையரு Stationery, Contingencies சாமான்கள் வாங்கச் செல்	ரூ. 8—1—0			
				ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி Stationery Contingencies சாமான்கள் வாங்கச் செல் ...	ரூ.	30	2 ...	
				Pandiyan Library உபயோகத்திற்கு வாங்கியபுஸ்தகங்களுக்கு செல்	ரூ.	2	4 ...	
				சங்கமாபீஸ் Correspondence V.P. etc. சம்பந்தமாக போஸ்டேஜ் வகையில் செல் ரூ. 23—8—0; தந்தி வகையில் செல் ரூ. 0—8—0 ஆக மொத்தம் செல்	ரூ.	24	... ...	
				சங்கத்தினின்றும் மாதந்தோறும் வெளியாகிவரும் "செந்தமிழ்" என்னும் பத்திரிகையின்உபயோகத்திற்கு Printing Paper வாங்கிய வகையில் செல்	ரூ. ...	19	9 ...	

					திருமங்கலத்தக்கு ஆபீஸ் டேயின் பேரில் சங்கம் சிப்பத்தி போய் வந்தவகையில் செல்	ரூ. 0—12—0				
					ஆபீஸ் Business சம்மந்தமாக வண்டிவாடகைவகையில்செல்	ரூ. 0—8—6				
					ஆபீஸைச் சுற்றிலுமுள்ள இடங்களைச் சுத்தம்செய்வதற்கு செல்லாகியது	ரூ. 0—5—0				
					ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி Miscellaneous செலவு	ரூ. ...		1	9	6
ஆகமொத்தம்வரவு	ரூ. ...	795	11	...						
சென்ற நவம்பர்மீத்தின் கடைசித்தேதியில் நின்ற பாக்கித் தொகை	ரூ. ...	14	14	8	*By Pass Book No. 146. Rs. 9-12-10 By cash in hand Rs. 33—0—7	ஆகமொத்தம்செலவு ரூ. *போகபாக்கிஇருப்பு ரூ.		[illegible]	12	3
									3	5
ஆகமொத்தம்	ரூ.	810	9	8		ஆக மொத்தம் ... ரூ.		8	9	8

Audited and found correct,
V. S. Ramaswami,
21-1-17. *Auditor.*

T. A. Subbavenkatarama Iyer
Manag
27-1-[illegible].